B I B L I O T H E C A SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM T E V B N E R I A N A

PROCOPIVS CAESARIENSIS

OPERA OMNIA

RECOGNOVIT

JAKOB HAURY

VOL. I DE BELLIS LIBRI I – IV

EDITIO STEREOTYPA CORRECTIOR ADDENDA ET CORRIGENDA ADIECIT

GERHARD WIRTH

MONACHII ET LIPSIAE
IN AEDIBVS K. G. SAUR MMI

ADMONEBVNTVR, QVI HVNC LIBRVM LEGENT, VT ADDENDA ET CORRIGENDA CONSVLANT, LATERCVLO □ IN MARGINE APPICTO

Die Deutsche Bibliothek - CIP-Einheitsaufnahme

Procopius «Caesariensis»:
[Opera omnia] Procopius Caesariensis, Opera omnia / recogn. Jakob Haury. -

Ed. stereotypa / addenda et corrigenda adiecit Gerhard Wirth. Monachii; Lipsiae: Saur
(Bibliotheca Teubneriana)

Vol. 1. De bellis. - Libri I - IV. - 2001 ISBN 3-598-71734-2

© 2001 by K. G. Saur Verlag GmbH, München und Leipzig Printed in Germany Alle Rechte vorbehalten. All rights Strictly Reserved. Jede Art der Vervielfältigung ohne Erlaubnis des Verlags ist unzulässig. Gesamtherstellung: Strauss Offsetdruck GmbH, Mörlenbach

PROLEGOMENA.

Libri, quos saepe citavi, sunt hi:

Agathiae historiarum libri quinque, ed. B. G. Niebuhrius. Bonnae 1828.

Arriani Peripl. = Άρρειανοῦ περίπλους Εὐξείνου Πόντου in: Arriani scripta minora, ed. R. Hercher. Lips. 1885.

Auct. Marcell. Com. — Auctarium Marcellini Comitis in: Chronica Minora Saec. IV. V. VI. VII., ed. Th. Mommsen. Vol. II. Berol. 1894.

Auler, de fide Procopii Caesareensis. Bonnae 1876.

Bar-Hebr. = Gregorii Abulpharagii sive Bar-Hebraei Chronicon Syriacum, edd. Bruns et Kirsch. Lips. 1789.

B. Z. = Byzantinische Zeitschrift.

Cedren. — Georgius Cedrenus ab Imm. Bekkero suppl. et emendatus. Bonnae 1838—1839.

Chron. Edess. = Ludw. Hallier, Untersuchungen über die edessenische Chronik. Leipz. 1892 (= Texte und Untersuchungen IX 1).

Chron. min. = Chronica Minora Saec. IV. V. VI. VII., ed. Th. Mommsen. 3 voll., Berolini 1892—1898.

Chron. Pasch. — Chronicon Paschale, rec. L. Dindorfius. 2 voll.. Bonnae 1832.

Cramer, An. Par. = I. A. Cramer, An. Paris. Oxonii 1839.

Euagr. — The eccles. history of Evagrius, ed. Bidez and Parmentier. London 1898.

Faustus Byz. = Des Faustus von Byzanz Geschichte Armeniens, übers. von M. Lauer. Köln 1879.

Hy1 = J. Haury, Procopiana, Progr. Augsburg 1891.

Hy2 = J. Haury, Procopiana, II. Teil, Progr. München 1893.

Hy3 = J Haury, Über Prokophandschriften, Sitzungsber. der bayer. Ak. 1895, p. 129—176.

Joannes Antioch. = Joannis Antiocheni fragmenta in C. Mueller FHG IV 535—622.

Joannes Lydus ex recogn. Imm. Bekkeri. Bonnae 1837. Jord. Rom. et Jord. Get. = Jordanis Romana et Getica, rec Th. Mommsen. Berolini 1882.

Jos. Styl. = Chronique de Josué le Stylite. Texte et traduction par M. l'abbé P. Martin, Leipz. 1876 (= Abhandl. f. d. Kunde des Morgenlandes, herausgeg. v. d. deutschen morgenl. Ges. VI 1).

Jung, Julius, Geographisch-Historisches bei Procopius von Cäsarea, Wiener Studien V (1883) 85—115.

Lib. Pont. = Gestorum Pontificum Romanorum vol. I. Libri Pontificalis pars prior, ed. Th. Mommsen. Berolini 1898

Mal. — Joannis Malalae Chronographia ex rec. L. Dindorfii. Bonnae 1831.

Marcell. Com. = Marcellini Comitis Chronicon in: Chronica Minora, ed. Th. Mommsen. Vol. II.

Mich. Syr. = V. Langlois, Chronique de Michel le Grand. Venise 1868.

Nicephori Callisti ecclesiasticae hist. libri XVIII. Tom. posterior. Lutet. Paris. 1630.

Noeld.-Tab. = Tabari, Geschichte der Perser u. Araber zur Zeit der Sasaniden, übers. von Th. Noeldeke. Leiden 1879.

Nov. = Novellae, recogn. R. Schoell. Berol. 1895.

Paulus Diaconus, Historia Langobard. (Monum Germ. histor., Script. rer. Langob.), Berol. 1879.

Prisc. fr. = Prisci Panitae fragmenta in: Mueller FHG IV 71—110. cf. Excerpta de legationibus, ed. C. de Boor, Berol. 1903, p. 121—155, 575—591.

Schmidt = Dr. L. Schmidt, Geschichte der Wandalen Leipz. 1901.

Theoph. = Theophanis Chronographia, rec. C. de Boor. 2 voll., Lips. 1883—1885.

Theophyl. = Theophylacti Simoc. historiae, ed. C. de Boor. Lips. 1887.

Vict. Tonn. = Victoris Tonnennensis Chronica in: Chronica Minora, vol. II 178-206.

Vict. Vit. = Victor Vitensis, Hist. persec. Afric. prov. ex rec. M. Petschenig. Vindob. 1881.

Vit. = G. Vitelli, Rivista di filologia 1895, p. 404-408.

Zach. = die sogenannte Kirchengeschichte des Zacharias Rhetor, in deutscher Übersetzung herausgegeben v. Ahrens u. Krüger. Leipz. 1899.

Zonar. = Joannis Zonarae epitome historiarum, ed. L. Dindorfius. Vol. III. Lips. 1870.

De fontibus Procopii.

Libri, de quibus hic scripturus sum, cum in codicibus aliis aliter inscribantur, id quod adnotatum invenis in apparatu critico, in editione mea inscripti sunt: ὑπὲο τῶν πολέμων λόγοι, quoniam sic a Procopio ipso in libris de aedificiis constanter citantur; cf. I 1, 6 ἐν τοῖς ὑπὲρ τῶν πολέμων δεδήλωται λόγοις. Ι 1, 20 εν τοῖς ὑπερ τῶν πολέμων δεδιήγηται λόγοις. Η 1,4. III 2,8 V 8,2. VI 1.8. VI 5, 6. VI 6, 9. Quos libros conscribens quibus fontibus usus sit rerum scriptor Caesariensis, difficile est quaerere. Permulta eum quidem legisse Agathias IV 26 p. 264 dicit: sed paucos scriptores antiquos ipse laudat: Herodotum, Arrianum, Strabonem, Aristotelem, Homerum, Aeschylum, quamquam eas res, quas narrat in procemiis libri primi et libri tertii de bellis iam composuerant rerum scriptores locupletissimi velut Priscus Panites, ex quo multa fragmenta in posteriorum historicorum opera fluxisse verisimillimum est; complura quidem in Procopii historiis exstare demonstrari posse puto; conferas hos locos:

Proc. I 836, 11 καίτοι Γιζέριχος έχρηζε καὶ πολλὰ έλιπάρει 'Ολυβρίω | Σικελίαν δηοῦν δ Γιζέριγος παραδοθήναι την βασι- ούκ απέστη, αλλά μαλλον

Prisci fr. 29

Τοῦ δὲ τὰς Ἰταλίας καὶ

λείαν Πλακιδία τη Βαλεντινιανοῦ παιδὶ ξυνοικοῦντι καὶ διὰ τὸ κῆδος εὐνοικῶς αὐτῷ ἔχοντι, ἐπειδή τε τούτου ἡτύχησεν, ἔτι μᾶλλον ἀργίζετο καὶ πᾶσαν τὴν βασιλέως γῆν ἐλητζετο.

Proc. I 334, 18

τότε δὲ Γιζέριχος. . . . ἐπειδή Βαλεντινιανὸς ἐτελεύτησεν, ἀνὰ πᾶν ἔτος ἡρι ἀρχομένω ἔς τε Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν ἐσβολὰς ἐποιεῖτο καὶ τῶν πόλεων τὰς μὲν ἀνόραποδίσας, τὰς δὲ καθελὼν ἐς ἔδαφος, ληϊσάμενός τε ἄπαντα. . . .

αὐτὰς ἐξεπόρθει, μετὰ τὸν Μαϊοριανὸν βουληθεὶς βαστιλεύειν τῶν ἐν τῆ ἐσπέρᾳ 'Υωμαίων 'Ολύβριον διὰ τὴν ἐξ ἐπιγαμίας συγγένειαν (cf. Ioann. Antioch. fr. 204).

Prisci fr. 30

τοῦ Γιζερίχου μὴ ἄλλως τὸν πόλεμον καταθήσειν ἀπειλοῦντος, εἰ μή γε αὐτῷ ⟨ἡ⟩τοῦ Βαλεντινιανοῦ . . . περιουσία δοθῷ . . . Διὸ δι' (δι' Val., δὴ codd.) ἔτους εκάστου ταύτην τοῦ πολέμου πρόφασιν ποιούμενος εὐθὺς ἡρος ἀρχομένου σὺν στόλῳ τὴν ἐκστρατείαν ἐποιεῖτο ἐπίτε Σιπελίαν καὶ τὰς Ἰταλίας. . . . καταλαμβάνων δὲ χωρία, ἐν οἶς μὴ ἔτυχεν οὖσα ἀντίπαλος δύναμις, ἐδήου τε καὶ ἡνδραποδίζετο.

Procopius, qui fontem verbotenus exscribere nolebat, Prisci verba mutavit; alio loco ita cum Theophane et Nicephoro Callisto consentit, ut communi illo fonte omnes usos esse probetur. Theoph I 115, 21 Τῶνδε εΐνεκα τίσασθαι Βανδί-Proc I 335, 9

τί οί εκ μικρολογίας εμποδών κινηθείς ό βασιλεύς εκ πάσης μενος τοῖς ὁμοφύλοις ἀπεγαρί-γενηται προθυμουμενφ ες τούς τῆς ἀνατολικῆς θαλάσσης ρ χι- ξετο. . . . οἶς ἀχθόμενος Λέων βαρβάρους ἐπιτελέσαι τὴν κόλα- λιάδας πλοίων ἀθροίσας καὶ στρα- ἐκ τῆς ὑπό χείρα πάσης πλοῖα σιν. (φασὶ γοῦν αὐτῷ τρια- τῶν καὶ ὅπλων ταύτας πληρώσας χιλιάδας έκατὸν ἀθροίσας ὅπλων γουσι τὸ πλήθος ἐς δέκα μάλιστα ξέριχος μετὰ τὴν τελευτήν Μαρ- βιῶναι Μαριιανὸν πλεῖστα δεινὰ μυριάδας γενέσθαι. στόλον δὲ κιανοῦ πολλά δεινὰ ἐνεδείξατο ἐν ἔδρα τὴν 'Υσμαίον γῆν ἐπιών επ' ουδενί Έργφ δεδαπανή- γάρ αυτόν ατ' κεντηνάρια τῷ κατά τε Πζερίχου και τῶν σθ αι.) ἀλλ' ἐπεὶ οὐκ ἔδει Βαν- δεδαπανηκέναι χρυσίου ἐν Οὐανδήλων ἐκπέμπει. ἐφ՝ ῷ στόδίλους τῷ στόλφ τούτφ ἀπολω- τούτφ τῷ στόλφ. στρατηγόν λφ χίλια διακόσια χρυσοῦ λέναι, αυτοκράτορα του πολέμου δε καί έξαρχον του στόλου κατέ- κεντηνάρια λόγος έχει δαπαβασιλείας έκτόπως έφῶντα, ην οί του τιμης ήδη μετασχόντα καί και στρατηγόν δε αὐτοκράτορα τᾶ Τῶνδε εῖνεκα τίσασθαι Βανδί- Τούτφ τῷ ἔτει Λέων ὁ βασι- Γινζέριηος ὁ τῶν Οὐανδήλων λους βασιλεὺς Λέων βουλόμενος λεὺς κατὰ Γιζερίχου, τοῦ τῶν βασιλεὺς τῶν ἄφρων κατάρξας, gurhyeisev en avtods stoateupa. "Apowr noarovrios, stolor pépar B pot modélentai, nal ênt pépa νεῶν ἐξ ἀπάσης τῆς πρὸς ξω|ταῖς ὑπὸ τὴν τῶν Ῥωμαίων βα-|πλήν γὰρ Καρταγένης πασῶν τῶν κόσια καὶ χίλια κεντηνάρια κατὰ Γίζερίχου ἀπέστειλεν. φασί τε πληρώσας συν ἀξιομάχω στραποιείται Βασιλίσκον, Βηρίνης τής | στησε Βασιλίσκον, τὸν Βηρίνης | νήσαι αὐτόν· τοὺς δὲ ἐλῶντας τοῦδε δὲ τοῦ στρατεύματος λέ-| ξξοπλίσας ἀπέστειλεν. ὁ γὰρ $I\iota$ -| δυνάμεως προελθών μετὰ τὸ ἀποθαλάσσης ἀθροίσας πολλήν έπε- σιλείαν χώραις ληιζόμενος και πόλεων περιείλε τα τείχη. ὅσα δὲ δείξατο μεγαλοφοσύνην ες τε αίχμαλωτίζων πολλούς και τὰς χρήματα και ἀγροι τοῖς εσπερίοις στοατιώτας καὶ ναύτας, δεδιὼς μή πόλεις κατασκάπτων. Θθεν ζήλφ Δίβυσι προσήσαν, ἐκείνων ἀφελόγυναικὸς ἀδελφὸν ὄντα καὶ τῆς|τῆς αὐγούστης ἀδελφόν, τῆς ὑπά-|τὰς ναῦς ὑπὲρ έπτὰ χιλιάδας εἶναι.

Niceph Call XV 27

δόξης μεταποιούμενος, ταύτην τε Γιζερίχου μετά τῶν νηῶν τῷ βυ- ἐποφθαλμίζων Άσπαρι πὰὶ Ἀρδα-οὐκ ἐννοῶν μετατίθεσθαι, παρελ- θῷ παραθούς, εἶτα καὶ αὐτην βουρίω ἐσπένθετο δι' ἐπείνων θεῖν μὲν εἰς την βασιλείαν οὐχ ἠδυνήθη Καργηδόνα κρατῆσαι. γὰρ ῷέτο ῥῷστα καταπράξασθαι "Ασπαρος προσποιησαμένω φιλίαν. τη Θράκη. Θς δη ... συμπλα- της σφετέρας γαμετής Βηρίνης αὐτὸς γὰρ "Ασπαρ τής 'Αρείου κείς είς ναυμαχίας πολλάκις τη κασίγνητον Θς δη ἀεὶ τη βασιλεία ήλπισεν άμαχητι έσεσθαι τήν Σκύθας πολλάκις νικήσαντα έν στόλο Βασίλισκον έχειροτόνει τὸν οίος τε ήν, καταστήσασθαι δε ες ύστερον δε δώροις ύπὸ Γιζερίχου τὸ βουλόμενον. είς γὰρ την ἀρχήν Niceph Call. XV 27 Theoph I 115,21 αὐτὴν ξιερον εὐπειῶς ἴσχυσεν Proc I 335, 9

καὶ πλείστους χρήμασι δελεασθείς προελθεϊν εκείνους την Αρείου ένέδωκε καὶ ήττήθη έκών, ὡς|δόξαν νοσούντας ἀδύνατον, τῶν (Πρίσκος em. Goar)|Βυζαντίων τήν τοιαύτην θρη· σχείαν μάλα βδελυττομένων, ἄλλοις δὲ τὴν βασιλείαν παρασχεῖν έν έτοίμφ είχον.

Περσικός ιστόρησεν

De hac expeditione Basilisci in Vandalos suscepta dicit Euagrius II 16 Έκπέμπεται δὲ στρατηγός κατά Γίζερίγου Βασιλίσκος, δ της Λέοντος γυναικός Βηρίνης άδελφός, μετά στρατευμάτων αριστίνδην συνειλενμένων. άπερ άκριβέστατα Ποίσκω τω δήτοοι πεπόνηται. Cum Procopius consentiat cum Theophane et Nicephoro Call., atque Theophanes hoc ipso loco Priscum laudet, Euggrius autem dicat a Prisco has res accuratissime conscriptas esse, colligimus hanc narrationem Procopii, Theophanis, Nicephori Call. e Prisco manavisse et C. Muellerum, FHG IV 110 (42) verba Theophanis recte in fragmenta Prisci recepisse.

Nicephorus Call. permulta ex Euagrio hausit. cum haud pauca narret, quae in historia Euagrii non inveniuntur, sine dubio alios quoque rerum scriptores adhibuit, hosque eosdem fuisse conicio, quos iterum iterumque Euagrius citavit, Priscum, Eustathium. Ea quidem, quae de expeditione Basilisci narrat quaeque a Prisco copiosissime exposita esse apud Euagrium scriptum legerat, re vera eum deprompsisse e Prisco demonstravi.

Simili modo Nicephorus Call. Euagrium exscribens haec invenit (cf. Euagr. I 19): Οθτω δὲ καὶ Πεοσῶν παροινησάντων πεπράτηπε, βασιλεύοντος αὐτῶν Ἰσδιγέρδου ζπατρός > τοῦ Βαραράνου, ή ώς Σωπράτει δοπεῖ, αὐτοῦ Βαραράνου βασιλεύοντος, ως και πρεσβευσαμένοις αὐτοῖς εἰρήνην γαρίσασθαι . . . απερ ιστόρηται μεν και άλλοις, επιτέτμηται δε εν μάλα κομψως και Ενσταθίφ τῷ ἐξ Ἐπιφανείας τῷ Σύρφ unde, cum ipse illud bellum contra Persas gestum ita describat (XIV 19-21), ut verba Euagrii έπιτέτμηται εθ μάλα κομψώς in eum quadrent, verisimillimum puto eum excerpsisse Eustathium. Hoc auctore Theophanem I 82, 18 et ipsum usum esse, conicere licet ex concentu verborum Nicephori Call. (μάλιστα τῷ ὑπὲο Χοιστοῦ ζήλω διέπρεπε και δή ποτε ούκ είς δέον τούτω χρησάμενος . . .) et Theophanis (ζήλω μεν θεοῦ φερόμενος, οὐκ εἰς δέον δὲ τῷ ζήλω χρησάμενος . . .). Alio quoque loco Euagrii II 15 Όθεν δε προήγθη ούτος δ Ζήνων, τίνος τε γάριν πάντων παρά τοῦ Λέοντος προεκρίθη, Εὐσταθίω

έπτέθειται τῷ Σύρῳ commoveor, ut Nicephorum Call. Eustathium coniciam secutum esse. Quae enim hic Euagrius dicit ab Eustathio Syro relata esse, ea narrata sunt a Nicephoro Call. XV 27. Praeterea Priscus et Eustathius tam saepe a Nicephoro Call. laudantur, ut in huius historia ecclesiastica multa fragmenta Prisci vel Eustathii inesse iure tuo exspectes. Haec sunt, quae de Nicephoro Call. dicenda putavi, unde apparet cur Procopius saepissime congruat cum Nicephoro.

In tertio libro historiarum Procopii fragmenta Prisci inveniri vidimus; hunc rerum scriptorem diligentissime scripsisse de rebus ab Attila gestis intellegimus ex fragmentis a C. Muellero FHG IV p. 71 ss. collectis, Procopius autem paucissima de Attila narrat atque adeo alucinatur Attilam post mortem Aëtii depopulatum esse totam Europam. Inde colligo Procopium, cum septem primos libros de bellis conscriberet, non Prisco usum esse, sed eo rerum scriptore, qui ipse exscripserat Priscum. Hunc fuisse Eustathium verisimile est, de quo Euagrius V 24 haec dicit: Περί δὲ τῶν έξῆς χρόνων Ζωσίμω ἰστόρηται μέχρις 'Ονωρίου καὶ 'Αρκαδίου. . . . καὶ ὅσα μετ' αὐτοὺς συνείλεκται Πρίσκω. . . . ἄπερ ἄπαντα Εὐσταθίω τω 'Επιφανεῖ ἐπιτέτμηται πανάριστα. . . .

Theophanes multis locis in eodem argumento versatur quo Procopius in procemio libri tertii de bellis. Quaerendum igitur est, utrum Theophanes illas res ex Procopio hauserit an ex eodem fonte quo Procopius usus erat. Atque Euagrius quidem IV 14ss., cum recenseat historias Procopii, praeter alia scribit haec: Τῷ αὐτῷ (Προκοπίφ) τὰ κατὰ Βανδίλους γράφοντι μέγιστα τέθειται καὶ μνήμης ἐς ἀεὶ διασωζομένης ἄξια, ὰ λέξων ἔρχομαι. Ὀνώριχος τὴν βασιλείαν ἐκ Γιζερίχου διαδεξάμενος, τά τε Άρειου θρησκεύων, ἀμότατα διετίθετο κτλ. Euagrius igitur Procopii libros de bello Vandalico recensens omnes illas res praeterit, quae ante regem Hunericum gestae et a Procopio in procemic libri tertii historiarum enarratae erant. Eaedem autem res magna ex parte inveniuntur etiam in Theophanis chronographia; cf.

Theoph. I 93, 31: Proc I 320. Theoph. I 94, 9: Proc. I 311.5. Theoph. I 95, 2: Proc. I 322. Theoph. I 104, 23: Proc. I 324. Theoph. I 116, 6: Proc. I 335. Theoph. 116, 13: Proc. I 338. Theoph. I 118, 12: Proc. I 340. Atque his quidem locis rarissime Theophanes eisdem verbis utitur, quibus Procopius (cf. C. de Boor in B. Z. 2 (1893) p. 205), verum saepe Procopium ad verbum sequitur I 186, 26-216. I 219-222 et cum I 186, 26 scribat de Hunerico, intellegimus eum de eadem materia multis locutionibus Procopii uti, quae ab Euagrio IV 14 Procopii libros de bello Vandalico exscribente tractatur primo loco. Inde duo conicio, primum Euagrium IV 14 ideo res a Procopio I 307-344 relatas praeterisse, quod sciebat Procopium eas non primum explicasse, sed ex aliis scriptoribus sibi notis hausisse, deinde Theophanem easdem illas res ideo non eisdem verbis quibus Procopium exponere, quod eas non ex Procopio, sed ex eisdem fontibus. quibus Procopius deprompserat, et quod Procopius, qui antiquorum scriptorum stilum imitabatur, contextum fontium suorum mutavit, id quod supra vidimus comparantes Prisci fragmenta cum Procopio.

Theophanem locis, quos supra citavi, non usum esse Procopio aut Procopii compilatore, etiam demonstrare possumus adhibentes Nicephorum Callistum. Hic enim saepissime ita consentit cum Theophane, ut apertum sit eodem fonte eos usos esse. Agedum conferamus hos locos: Theoph. I 93, 31

άδεῶς ὁμιλῶν αἰσχίστφ μόρφ τὸν βίον μετήλλαττεν.) καὶ δῆθ' ὑπό τούτφ τῷ ἔτει Οὐαλεντινιανὸς οὐ ταῦτά τοι οὐδέ τι ἀνεσώσατο τῆ τοιούτων καὶ έτερων παθῶν ὀχλού- μόνον Βρετανίαν καὶ Γαλλίαν καὶ βασιλεία, ὧν ἀφήρητο πρότερον, μενος οὐ μόνον Βρεττανίαν, Ίσπα- [Ισπανίαν ἀνασώσασθαι οὐκ ἴσχυ- | ἀλλὰ καὶ Αιβύην προσαπώλεσε μέν υίος, Θεοδοσίου δε γαμβοός| ἐπὶ τῆ Θυγατρί Εὐδοξία, ἡν αὐτῷ τῶν ἐκκλησίας ὑγιῶν δογμάτων ἐξέκλινε, λίαν δὲ καὶ τῆς εὐσελήξεως αὐτοχράτωρ οὐδαμῆ μὲν βούς θρησκείας άντεποιείτο. ἐπί μέντοι τήν δίαιταν πολλή τῆ ἀδιαφοδιά ξλόμιο. ορχνώς γάρ γόησιν όμιλῶν φαρμαπείαις ἔχαιρε. Νι ερμ. ΧV 11 παρανομία δε πλείστη είς την έαυτού επέχρητο οικών . . . άλλοτρίους γάμους πράττουσιν Εὐδοκία έγγύα, καὶ τῆς έσπερίου δίαιταν: Φραία γαρ την ὄψιν καί rälla eðapeneotáty yvvaini ovvἀσέμνως ἀνώρυττε. συχνῶς δὲ καὶ Οὐαλεντινιανὸς δὲ ὁ Πλακιδίας Niceph. Call. XIV 56 τοῦς τὰ περίεργα

Πλακιδία δε ή αὐτοῦ μήτηρ avrov xaxías žundews ex naidds γέγονε. φαρμακεύσι γὰρ τὰ πολλὰ ώμ*ίλει, ές τε άλλοτρίων γυναι*κῶν ξφωτας δαιμονίως έσπουδακώς πολλή έχρήτο ές την δίαιταν παρανομία, καίπερ γυναικί ξυνοικών εύπρεπεί την όψιν ες άγαν ούση. φήν τὸν βασιλέα τοῦτον ἐξέθοεnal rois és rà äorpa nepiépyois θηλυνομένην παιδείαν τε καὶ τροyé re xal èξeraldevoe, xal dr Proc. 320, 10

αἰτησαμένω είς Ῥάμην ἀπέστει- λαβόντος, φθονήσας ὁ λέτιος Ρωμαίων ειστου εἴποι, οὖκ λεν. ἐπεὶ δὲ Βονιφατίω εἰς ἀρχήν διαβολήν ποιεῖται κατ' αὐτοῦ ἂν ἀμάρτοι . . . τούτοιν τὸν ἡ πρὸς ἑσπέραν ἐκληφοῦτο Διβύη, ὡς ἀνταφοίαν μελετῶντος καὶ ἔτερον Βονιφάτιον ἡ Πλακιδία ούχ οίδς τε ήν. κέντροις τοίνυν τος, και ταύτα μέν πρός Πλα- σης. τούτο δε ού βουλομένω φθόνου βληθείς διαβολήν έκεί- κυδίαν Ελεγεν, την τοῦ Ούαλεν- ήν Άετίω, ἀλλ' ήκιστά γε ὡς αίτίας ήγηδαμένης τοιᾶσδε στρα- δύο στρατηγοί ήσαν Αέτιος και τούτω τω άνδρε διαφόρω μέν τηγω δύο ήστην εν Κωνσταντι- Βονιφάτιος, ούς Θεοδόσιος κατά τα πολιτικά εγενέσθην, ες το-(cf. Ioannes Antioch. fr. 196 inel de of Bougarios ennobav δε και τοῖς πρατούσι διανοού-Πλακιδία είχε δύο στρατηγούς, έγεγόνει, διέβαλεν αὐτὸν ες την νίαν τε αμα καὶ Γαλλίας τῆς σεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐσπέριον Δι- καὶ αὐτὸς ἐφθάρη γέγονε τερώ τε ώς μάλιστα και πολλῶν έπεϊνον τὸν χρόνον οὐδενὸς ἦσσον. ιούτοις ή πλήσις —, ούς Θεοδό- μην ἀπέστειλεν. Βονιφατίου δὲ τής ἄλλης ἀρετής ήπέτην, ιδστε, βασιλεύς Οθαλεντενιανώ την άρχην της έσπερίου Διβύης εἴ τις αὐτοῖν εκατερον ἄνδρα ueτρίως ενεγκείν τοῦτ' Aktroς τῆς Διβύης κρατῆσαι σπεύδον- στρατηγόν απέδειξε Διβύης απά-Στρατηγώ δύο Ρωμαίων ήστην, πολέμων έμπείρω τῶν γε κατ΄ νουπόλει — Βονιφώτιος καὶ' Λέτιος | αἔτησιν Οὐαλεντινιανού εἰς 'Ρώ- | σοῦτον δὲ μεγαλοψυχίας τε καὶ αὐτὸν οὐκ ἀρέσκει ἐξήνεγκεν... 'Αέτιός τε και Βονιφάτιος, καρ άρχης πρό βραχέος άφαιρεθείσας βύην, την τῶν "Αφρων καλου- δε ὧδε τὸ ἐν Διβύη πάθος. άνασώσασθαι ΐσχυσεν άλλα πρός μένην χώραν, προσαπάλεσε τρόκαι ταύτα μέν τή τού ών τῷ μέν ένι Βονιφατίφ την νφ συνέρραπτεν, ώς εΐη άνταρ- τινιανού μητέρα. σίαν μεν μελετών, ούκ άγαθά (cf. Ioannes A ταύταις παὶ τὴν έσπερίαν πᾶσαν πω τοιῷδε. Διβύην, ή δή τῶν "Αφρων καλείται, προσαπώλεσεν έτει πεντεκαιδεκάτω τῆς ἐκείνου ἀρχῆς,

είδηγε και της ἀρχης έκεϊνον σεν Ήτιος :.. είτα κατηλθε την στερήσας αὐτήν τε και βασιλέα μεθιστάν συνεβούλευεν.... βασίλισσαν λέγων, ὡς ἀποστασίαν Διβύης ἀπάσης ·... βασιλέως μητρί Πλακιδία κρύφα | Διβύην έπέτρεψεν . . . έφθόνη- | Πλακιδίαν ώς τυραννοίη, άπο-

τηνικαύτα δε πολλά τε καί | ἦσαν δε τότε Γοτθικά Εθνη | Όνωρίου δε τήν πρὸς ήλίου μέγιστα Γοτθικά Εθνη κατά το πολλά τε καί μέγιστα πέραν τοῦ δυσμαῖς Εχοντος βασιλείαν βάρμελετά ὁ Βονιφάτιος . . .)

πέραν του Τστρου ἀνὰ τὰ ὑπερ- Δανουβίου ἐν τοῖς ὑπερβορείοις βαροι την ἐκείνου κατέλαβον βόρεα μέρη πανταχοῦ διεσκέδαστο τόποις κατφικισμένα . τούτων δὲ χώραν ... Τοτθικὰ ἔθνη πολλά ὡν τὰ μάλιστα παρὲ ἐκείνοις ἀξιολογώτερα εἰσι τέσοαρα, Γότ- μὲν καὶ ἄλλα πρότερον τε ἡν λόγου πολλοῦ ἄξια τέσσαρα εἰσι, θοι, Ἰσίγοτθοι, Γήπαιδες καὶ καὶ τανῦν ἔστι, τὰ δὲ δὴ πάντανις ἀνομασμένα ταῖς κλή- Οὐανδῆλοι, ἐν ὀνόμασι μόνον των μέγιστα τε καὶ ἄξιολογώσεσει Γότθοι, Οὐεσίγοτθοι, Γή- καὶ οὐδενὶ ἔτέρφ διαλλάττοντες, τατα Γότθοι τὲ εἰσι καὶ Βανκατὰ τὸν Οὐάλεντα διελάβομεν ΄΄ Αρκαδίου καὶ Όνωρίου δὲ τῶν πάντων οὐδενὶ διαλλάσ-ίστορία . οῦ δὴ πάντες Όνωρίου οὅτοι ἐπὶ Αρκαδίου καὶ Όνωρίου δὲ τῶν πάντων οὐδενὶ διαλλάσ-καὶ ᾿Αρκαδίου τῶν Ἡρμαϊκῶν τὸν Δανοῦβιν διαβάντες ἐν τῆ τῶν σουσι. Λευκοί τε γὰρ ἄπαντες πεδες καὶ Οὐάνδηλοι ὀνόμασι μιἄ διαλέκτω κεγρημένοι πάν- δίλοι καὶ Οὺισίγοτθοι καὶ Γή-μόνοις καὶ ἄλλφ οὐδενὶ πάραλ- τες δὲ τῆς Ἀρείου ὁπάρχουσι παιδες. πάλαι μέντοι Σαυρομάσκήπτρων έπειλημμένων τὸν Δά- ΓΡωμαίων γἢ κατωκίσθησαν. άπαντες γὰρ μιῷ κακοπιστίας. διαλέκτφ καὶ διαίτη κεχρημένοι τοῖς μυσαροῖς Άρείου συνεπήκατὰ τὸν Οὐάλεντα διελάβομεν χθησαν δόγμασιν ώς εν τῆ λάσσοντα.

I 311, 3

ται καὶ Μελάγχλαινοι ἀνομάζοντο. είσι δε οι και Γετικά έθνη ταύτ' έκάλουν. ούτοι ἄπαντες ὀνόμασι μεν άλλήλων δια-

τὰ σώματά είσι καὶ τὰς κόμας

ραιωσάμενοι τοῖς καθ' ἡμᾶς τῶν Τοπρον διαπε- Τας ὅψεις, καὶ νόμοις μεν τοῖς Τὰν διεσῶθησαν ὅροις ἀμέν τοῖς τὰν διεσῶθησαν ὅροις ἀμέν, ἐξ καὶ οἱ μὲν Γήπαιδες, ἐξ ὧν ἐς τὸν θεὸν αὐτοῖς ἤσκηται. ὅνοθος τὰς τὰν θεον αὐτοῖς ἤσκηται. ὅνοθος τὰ περὶ καὶ Ἦξος, τὰ περὶ καὶ Ἦξος, τὰ περὶ Σιγγιδόνα ἄπαντες, φωνή τε αὐτοῖς ἔστι μία, Συγγιδόνα τε καὶ Σέρμιον χω- καὶ Σέρμιον χωρία ῷκησαν κτλ. Γοτθική λεγομένη, καί μοι δοκούν ἔξ ἐνὸς μὲν είναι ᾶπαν- τες τὸ παιαιόν ἔθνους, ὀνόμασι δὲ θοτερον τᾶν ἐκάστοις ἡγησαμένων διακεκρίσθαι. οὖτος ὁ λεῶς ὑπὲρ ποταμόν Τότρον ἐκ παιαιός ἔκονος τὲ καὶ Σέρμιον χωρία ἔσην, ἐντὸς τε καὶ Σίρμιον χωρία ἔσην, ἐντὸς τὲ καὶ Σίρμιον χωρία ἔσην, ἐντὸς τὲ καὶ ἐκτὸς ποταμοῦ Τοτρου, ἔνθα ἐκ ἐκτὸς το παιαιόν ἔνθα ἐκ ἐκτὸς τὸ παιαιόν ἔνθα ἐκ ἐκτὸς τὸ παιαιόν ἔνθα ἐκ
καὶ οί μὲν Γήπαιδες, ἐξ ὧν Ιστερον διηρέθησαν Δογγίβαρδοι καὶ Άβάρεις, τὰ περὶ Σιγγιδόνα καὶ Σέρμιον χωρία ἄκησαν κτλ.
νουβιν εἰ τὸν Ἰστρον διαπε- φαιωσάμενοι τοῖς καθ' ἡμᾶς τῶν 'Ρωμαίων διεσώθησαν ὅροις ἀμέ- λει τοι. καὶ Γήπεδες μέν, ἐξ ὧν δνο διηρέθησαν γένη, Λαγγό- βαρδοί τε καὶ ᾿Αβάρες, τὰ περὶ Συγγιδόνα τε καὶ Σέρμιον χω- ρία κατῷκησαν κτλ.

Quin Theophanes, Nicephorus Call., Ioannes Antiochenus eodem fonte usi sint, vix quisquam dubitet. Hunc autem fontem Procopium fuisse, equidem non credo. Nicephorus enim multo plura narrat quam Procopius. Sic quod in initio dicit Valentinianum numquam defecisse a sacris dogmatibus ecclesiae, hoc non scriptum est apud Proconium. Addit Africam quinto decimo anno imperi sui Valentinianum amisisse, quod et ipsum non invenitur in Procopii historiis. Porro ex Nicephoro cognoscimus Bonifatium et Aëtium missos esse Romam a Theodosio: quod nusquam commemorat Procopius. Nicephorus dicit Gothos fuisse Arianos, quod se iam commemoravisse in historia Valentis affirmat: significat libri XI caput 48. cuius partem e Prisco fluxisse eo colligas, quod consentit cum Procopio II 504 et Iordanis Geticis 123 ss. cf. Mommsen ad loc. cit. Iord. Ex Gepaedis Avaros et Langobardos ortos esse non minus frustra quaeras in Procopii operibus, quam Gothos undevicesimo anno imperii Theodosii minoris Istrum transisse aut eosdem duodesexaginta annos in Thracia egisse, quae leguntur omnia in Nicephori historia ecclesiastica. Inde intellegimus Nicephorum adeo plura narrare quam Procopium, ut vix eum credas secutum esse Procopium. Huc accedit quod plurimis locis, quibus dissentiunt Procopius et Nicephorus, hic locupletior est illo. Velut Procopius I 319, 12 narrat Ioannem imperium tenuisse quinque annos; Nicephorus ΧΙV 7 recte dicit: τὴν πεφαλὴν ἀφαιρεῖται ἕνα πρὸς τῷ ημίσει τυραννήσας ένιαυτόν. Porro Nicephorus XV 11 scribit de morte Valentiniani, de Roma a Gizerico capta, de caede Maximi, de imperatoribus, qui succedebant Maximo, qui erant: Avitus, Maiorianus, Severus, Anthemius, Olybrius, Glycerius, Nepos. A Procopio haec narrantur: a Maximo interfectum esse Valentinianum (I 330, 14), ab Eudoxia invitatum Gizericum Romam cepisse (I 331, 1), Maximum caesum (I 331, 15), Anthemium Romam missum, ut ibi imperaret (1 336, 8), Olybrium suscepisse imperium (I 340, 9), iam antea tenuisse imperium occidentis Maio-

rinum (I 340, 16), hoc Majorino torminibus intestinorum mortuo (I 342, 9) nactum imperium Nepotem (I 342, 11), deinde Glycerium (I 342, 13), tum Augustum (I 342, 15 μεθ' ον δη Αύγουστος την αυτοκράτορα άρχην έλαβε, Η 4, 5 Αύγουστος είγε το εσπέριον πράτος, δυ και Αυγούστουλου υποποριζόμενοι επάλουν Ρωμαΐοι). Procopius hic alucinatur. Maiorianum enim non dysenteria vita decessisse, sed caesum esse a Recimere praeter Nicephorum, Euagrium (II 8) tradunt Marcellinus Com. ad a. 461. Hydatius in Chron. min. II 32 (210), Isidorus in Chron. Min. II 297; Glycerium depulsum esse a Nepote, non successisse huic imperatori consentiunt Nicephorus, Euagr. II 16, Marcell. Com. ad a. 474(2), Consularia Italica in Chron. Min. I 306. Maxime erravit Procopius, cum bis dixit ultimum imperatorem Romanum fuisse Augustum: scire debuit rerum scriptor Augustum appellationem fuisse imperatorum Romanorum, quorum ultimus publice Romulus Augustus dicebatur. vulgo autem per blanditias Romulus Augustulus. A Nicephoro (cf. etiam Euagr. II 16, Theoph. I 119, 17) recte appellatur Romulus Augustulus.

Haec cum ita sint, nemo non concedat Euagrium et Nicephorum melioribus fontibus usos esse quam Proçopium in procemio libri tertii de bellis, et Theophanis locos, quos p. XIII citavi, cum omnes fere magis congruant cum Nicephoro quam cum Procopio, non ex hoc, sed ex eisdem scriptoribus fluxisse, quos adhibuit Nicephorus: ex Prisco vel Eustathio.

Etiam in procemio primi libri historiarum fragmenta Eustathii exstare iudico. Procopius multa scribit de obsidione Amidae. Huius oppugnationis cum Euagrius III 37 mentionem facit, addit haec: Εἴ τω δὲ φίλον λεπτῶς τὰ περὶ τούτων εἰδέναι καὶ τῆ ἀκριβεία πάντων ἐπεξελθεῖν, Εὐσταθίω εὖ μάλα σοφῶς μετὰ πολλοῦ τοῦ πόνου καὶ τῆς ἐς ἄγαν κομψείας ἱστόρηταὶ τε καὶ συγγέγραπται (cf. Niceph. Call. XVI 37). Cum Euagrius, qui Procopium bene noverat, non hunc laudet, sed Eustathium, a Procopio conicio Eustathii explicationem nulla re auctam esse. Utrum

Zacharias, qui dicitur, p. 104 ss. ipse quoque usus sit Eustathio an Procopius I 30 ss. et I 41, 16 Zacharia 104 ss. et 113, 9, statui non potest.

Compluribus locis Nicephorus et Theophanes eadem fere de Persis tradunt, quae Procopius in procemio primi libri historiarum, raro tamen utuntur eisdem verbis, cf. Niceph. XIV 1, Theoph. I 80, 8, Proc. I 7,17, Niceph. XVI 36, Theoph. I 122, 1, Proc. I 10, 9, Niceph. XVI 36, Theoph. I 123, 14, Proc. I 20, 15 et 27,7. Haec ex Eustathio fluxisse verisimillimum esse puto eo, quod Euagrius et Nicephorus res Persicas sumpsisse videntur ex Eustathio, quem eas elegantissime composuisse bis dicunt. cf. Euagr. III 37 (Niceph. XVI 37), I 19 (Niceph. XIV 57). Verum tamen Theophanes I 123, 1—13 exscripsit Procopium; haec non inveniuntur in Nicephori historia.

Quae Procopius I 22, 3 ss. narrat de Castello quod dictur Oblivionis, eadem tradit Faustus Byzantinus p. 130 ss. Sed utrum Procopius Fausto usus sit an eodem fonte quo Faustus, diiudicari non potest. cf. H. Gelzer in: Ber. d. k. sächs. Ges. d. Wiss. 1895, p. 115. Ex eo, quod Procopius dicit: ἡ τῶν ᾿Αρμενίων ἱστορία φησί (I 22, 2), aut: ἡ τῶν ᾿Αρμενίων συγγραφὴ λέγει (I 27, 3), nequaquam licet conicere Procopium historiam Armeniorum legisse. Infra demonstrabo eum laudare Aeschyli locum, quem cognoverat ex Arriano.

Restat, ut de procemio libri octavi pauca dicam. Atque quae Procopius hoc loco de Lazica disserit, inde consequi coniecit Auler (p. 10) eum inter annos 550—553 in illa terra commoratum esse. Sed nullam regionem Procopius ita depinxit, ut existimes eum vidisse quae describat. Immo fabulatur de Caucaso haec (II 496,5): τοῦτο δὲ τὸ ὄφος, δ Καύκασος, ἐς τοσόνδε ὕψος ἀνέχει, ὅστε δὴ αὐτοῦ τῶν μὲν ὑπερβολῶν οὕτε ὅμβρους οὕτε νιφετοὺς ἐπιψαύειν ποτέ. τῶν γὰρ νεφελῶν αὐτὰς ἀπασῶν καθυπερτέρας ξυμβαίνει εἶναι. Cum Strobilus mons, qui ex Ponto Euxino conspicitur (cf. Arrian. Peripl. 11, 5), hodie quoque nivibus tectus sit, Procopium statuas summa cacu-

mina Caucasi numquam aut ex propinquo aut procul vidisse. Neque ostium Acampsis fluminis videtur umquam vidisse. Quae quidem narrat II 491, 11, 'ea ex etymologia vocabuli Acampsis orta esse perspicuum est. De Phaside similia disserit I 300, 5.

Alio loco libri octavi historiarum Procopius narrat Mermeroëm, ducem Persarum transisse Phasidem et fluvium, qui dicatur Rheon. cf. Π 553, 4 καταλαβών τὰς ἐξ 'Ιβηρίας έπὶ γῆν τὴν Κολγίδα εἰσόδους, ϊνα δὴ δ Φᾶσις διαβατός έστιν, αὐτόν τε πεζή διαμείψας και ούχ ηκιστα ποταμόν, Ρέοντα ὄνομα, οὐδὲ αὐτὸν ἐπείνη ναυσίπορον ὄντα, τοῦ τε Φάσιδος εν δεξιᾶ ταύτη γενόμενος . . . εφηγε τὸ στοάτευμα. Re vera Rheon idem fluvius fuit, qui hodie dicitur Rhion, ab antiquis dicebatur Phasis. Quod ita esse cognoscimus e Procopio II 564, 23, ubi scriptum invenimus Rheontem fluvium praeterfluere oppidum Cotaim. Cum enim oppidum nunc Russicum Cutais situm sit ad fluvium, qui hodie dicitur Rhion (Rion), ille fluvius, qui a Procopio nominatur Rheon, non potest non esse idem, qui hodie dicitur Rhion et ab antiquis dicebatur Phasis. Procopius igitur hic videtur usus esse duobus fontibus, quorum in altero is fluvius, quem transierat Mermeroës, dictus erat Rhion, in altero Phasis. Hos duos fontes ita miscuit. ut Mermeroëm duo flumina transisse diceret. Quae cum ita sint, vix quisquam credat Procopium Colchidem suis oculis vidisse.

Unde igitur deprompsit ea quae disserit in procemio octavi libri? Collegit ea, ut opinor, e compluribus scriptoribus antiquis et recentibus. Qui illi fuerint, id accurate quaerendi mihi adhuc tempus vacuum non fuit; tamen observavi ex Arriano fluxisse haec: Proc. II 512, 10 ἀλλὰ καὶ ὁ τραγφόσποιὸς Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ τῷ Λυομένῳ εὐθὺς ἀρχόμενος τῆς τραγφόίας τὸν ποταμὸν Φᾶσιν τέρμονα καλεῖ γῆς τε τῆς ᾿Ασίας καὶ τῆς Εὐρώπης. cf. Arrian. Peripl. 19 καίτοι Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ Λυομένῳ τὸν Φᾶσιν ὅρον τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς ᾿Ασίας ποιεῖ. λέγουσι γοῦν αὐτῷ οἱ Τιτᾶνες πρὸς τὸν Προμηθέα ὅτι. . . .

τῆ μὲν δίδυμον χθονὸς Εὐφώπης μέγαν ἢδ' 'Ασίας τέρμονα Φᾶσιν.

Quae a Proc. II 492, 9 explicantur, ea et ipsa manaverunt ex Arrian. Peripl. 6 δ δὲ "Αψαφος τὸ χωφίον λέγουσιν ὅτι "Αψυφτος ἐπαλεῖτο πάλαι ποτέ' ἐνταῦθα γὰφ τὸν "Αψυφτον ὁπὸ τῆς Μηδείας ἀποθανεῖν, καὶ τάφος 'Αψύφτον δείκνυται. ἔπειτα διαφθαφῆναι τὸ ὄνομα ὑπὸ

τῶν περιοίκων βαρβάρων. cf. Jung, p. 93.

Alio loco (II 488, 21), ubi disserit de nonnullis rebus, quae ab antiquioribus non accurate tractatae sint, ab eo coargui Xenophontem (Anab. IV 8, 22) et Arrianum cognoscimus ex Arriano Peripl. 11 Τραπεζουντίοις μέν, καθάπες και Ξενοφων λέγει, Κόλγοι ομοροι. . . . έμοι δὲ δοχοῦσιν οἱ Σάννοι οὖτοι εἶναι. Semel mentionem facit Procopius (II 565, 5) Arriani; utrum tamen Arriano usus sit an scriptore aliquo, qui ipse hunc exscripserat, in medio relinguo. Ex Herodoto IV 86 ήδη ὧν ές μὲν Φασιν από του στόματος . . . ήμερέων έννέα πλόος έστὶ και νυκτών όκτω, αφται ενδεκα προιάφες και εκατόν φολοιέων γίνονται, έπ δε τῶν ὀργυιέων τούτων στάδιοι επατόν καὶ yllioi nal uvoiol eloi... fluxit locus octavi libri historiarum Procopii II 509, 1 έκεῖνο μέντοι διαφανές έστιν, ώς Πόντου τοῦ Εὐξείνου τὰ ἐν δεξιᾶ, εἴη δ' ἃν ἐκ Καληηδόνος ές ποταμόν Φασιν, δυοίν και πεντήκοντα όδος ήμεοῶν ἐστιν εὐζώνω ἀνδοί. Nam cum Procopius ipse dicat (I 310, 13) ducenta decem stadia esse iter unius diei, apparet 11 100 stadia esse iter quinquaginta duorum triumve dierum. Quodsi miraris Procopium a se dissentire, qui dicit I 309, 12 κατὰ δὲ τὴν τῆς 'Ασίας μοῖραν, είη δ' αν έκ Καλγηδόνος ές ποταμόν Φασιν . . . ανύεται τεσσαράποντα δδὸς ἡμερῶν. . . videtur hoc ex Arriano hangigge

De codicibus.

Codices, qui Procopii libros de bellis continent, omnes, si excerpta Constantiniana omittas, ex uno archetypo nunc deperdito fluxerunt, quem iam ipsum mendis non caruisse Inter x et y, et x et z plures aliì codices intercedebant. Fragmenta Procopiana, quae inter Excerpta Constantiniana servata sunt, non ex codice x fluxerunt, sed ex dependito aliquo, quem dixi x 1. Ex codice y autem manavit y 1, qui omnia continebat Procopii et Agathiae opera neque iam exstat. Librarius codicis z permulta, quae ei non tanti esse viderentur, ut posteritati traderentur, perscribere supersedit; quare qui codices sint familiae z, facile eo intellegi potest, quod omnes iisdem locis sunt lacunosi. Quae desint in his codicibus, notabo infra p. XXXIII, cum codicem V describam.

Utrum familia z an familia y maioris momenti sit ad contextum constituendum si quis quaerat, magna difficultate afficiatur; nam ex Procopii dicendi genere apparet sequendam tum classem z tum y. Cum excerpta Constantiniana (= W aut H) neque ex z neque ex y manaverint, multum refert utrum consentiant cum z an cum y; nam plerumque eae lectiones praeferendae sunt, quae eaedem exhibentur et in alterutra familia et in codicibus, qui continent excerpta Constantiniana. Quod ita se habere exempla affero ex primo libro:

```
Ι 47,1 παρὰ VGW] περὶ P.
```

⁵ εκτρέφειν PW] εκφέρειν VG

⁵ ἀδύνατα VGW] ἀδύνατος P

^{49,5} Πέρσαις VGW πέρσας P

```
149,15 μόνως VGW] μόνος P
    16 δη PW] om. VG
    16 τούτων PW των VG
    17 ἔπεμψεν VGW] ιει P
    17—18 ή γραφή VGW τὰ γράμματα P
    19 δè GW] om. VP
    20 πάντα άφεῖναι VGW | άφεῖναι πάντα P
    23 είναι VGW εΐνεπα P
    24 αἰτοῦμαι V\bar{G}W] αἰτοῦμεν P
    24 h av P h V, olar G, nav W
  50, 2 &s VGW is P
     4 καταστήσασθαι VG] καταστήσεσθαι PW
     8 εγένετο VG γέγονε PW
     9-10 επδέξασθαι VW] επδέξεσθαι G, επδέχεσθαι P
    16-17 ανταίρων PW αντερών VG
    19 γε PW τέ γε VG
  51, 1 οὐδὲν οἶμαι VG] οἶμαι οὐδὲν PW
     9 χρην VG] έχρην PW
    13 loyou P om. VG, loyou W
    14 που PW του VG
    15 δέοιτο PW ] δέοιντο VG
  52,5 πέμψας P] γράψας VG, ἐκπέμψας W
     7 αὐτῶ PW] αὐτὸν V, αὐτῶν G
    10 μέλειν τε V] μέλλειν τε GW, καὶ μᾶλλον P
    13 \delta \epsilon W \mu \epsilon \nu VG, \tau \epsilon P
    15 δεῖ PW | δὴ VG
    16 γενέσθαι PW] γίνεσθαι VG
    21 τά τε PW ταῦτα VG
    23 ταὐτὸ VG ταυτὰ PW
  53, 2 ποώην ΡΗ πρώτου VG
     2 τε VGH om. P
     7 δε VGH τε P
     8 TOV VGH om. P
    10 ξυγγινόμενοι VGH] ξυγγενόμενοι P
    12 θήσονται V] θήσωνται GH, διαθήσωνται P
  54,3 δεῖν VGH δη P
```

Horum unius et quadraginta locorum quae lectiones in contextum recipiendae sint non dubium fuit in undetriginta, diductis litteris exaratis, quarum scripturarum integrarum fere par numerus invenitur in (VG) codicibus familiae z atque in (P) codice stirpis y.

Cum maior pars tertii libri et liber quartus exhibeantur duobus codicibus (PO) classis y, uno (V) familiae z, consensus codicum PO melioris notae est quam V. Quod ita esse demonstratur his locis:

```
I 346, 5—6 ἀποστάντων—ὄντων PO] om. V
```

6 αὐράσιον ΡΟ] αὐράνιον V

8 of PO om. V

9 ὑπὸ PO] om. V

9 δυναμένων ΡΟ] γενομένων V

10 δυσόδω PO] δυσόδει V

347, 6—18 ἐπειδὴ—δυνατώτατος PO] om. V

348, 9 τὰς γυναῖκας PO] om. V

10 την PO | καὶ V

18 8v PO] 8v of V

349, 4 τῶν PO] τοὺς V

21—24 ἐπεί—εἶεν PO] om. V

350, 20-24 ἔφευγόν-άπεκομίσθησαν P0] καὶ πολλοὶ διεφθάρησαν V

In eis locis omnibus integer contextus Procopianus sine dubio conservatur in codicibus PO. Nonnumquam tamen primas deferens codici V vix erres velut:

Î 370, 1 ħ V] ħv P, ħ O

8 επέπνεον V Επνεον PO

20 πρὸς V] πρὸ PO

21-22 διεχρήσατο V] om. P, έχρήσατο O

382, 26 έπιπηδώντες V et Theoph.] έπεισπηδώντες PO

390, 7 χρόνον V] τρόπον P in contextu, γρ. χρόνον P in marg., om. O

392, 2 xal V | xav PO

De bellis libri V—VIII exstant in duobus bonis codicibus, quorum alter mutilus (K) est familiae z, alter (L) bene conservatus classis y. Utri palma danda

```
sit, possis statuere conferens excerpta Constantiniana his locis:
```

Π 248, 20 τοῦ LW] τὸ Κ

21 γεγενημένοι LW] γεγενημένου K

249, 7 βουλευομένω LW] βουλομένω Κ

9 αί LW] om. K

9 έπιτηδείως LW] έπιτηδείως δε K

11 δg or LW $\delta \omega g$ or K

13 ές πέρσας $ar{L}W]$ έσπέρας K

14 γεγένηνται KW] γεγένηνται αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἐν τῆ ξω βασιλεῦσι L

14 βανδίλους L] βαρβάρους Κ, βανδήλους W

16 wore KW] wore nai L

17 τὸν LW] τῶν K

17 ξυγκρούη KW] ξυγκρούση L

19 οὐδένας KW] οὐδένα L

21 τὸν LW | τῶν K

250,1 yórðovs LW] yórðois K

6 ὅσπεq LW] ὧσπεq K

10 αὐτο $\tilde{\iota}_{\mathsf{S}}$ L W] αὐτο $\dot{\iota}_{\mathsf{S}}$ K

251,1 te nal LW nal K

 $3 \gamma \epsilon \varrho \tilde{\omega} v K W \tilde{1} \gamma \epsilon \varrho \tilde{\omega} v \delta L$

5 μαγίστρου $ar{L}W$] μεγίστου K

276,19 ξύν αὐτῶ LH] αὐτῶν K

277,6 ἔχοντες LH] ἔχουσι K

 $7 \tilde{\eta} \in LH] \tilde{\eta} K$

8 ούσπες τοὶς ΚΗ] οὖ L

9 την LH] τῶν Κ

9 τη LH] τω Κ

10-11 δουλωσομένων Κ] δουλωσαμένων LH

19 δ LH] om. K

278,6 τὸ ΚΗ] τὸ τῶν L

13 δ χρῆσθαι αὐχοῦσιν KH] καὶ ἡμῶν εἰδότων L

17 φράγγους LH] φράγγοις Κ

18 υμίν LH] υμών Κ

279,5 γένοιτο ΚΗ] γένηται L

6 αὐτοῖς KH] om L

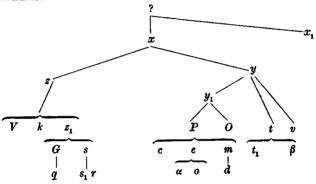
- 279,6 ώμολογημένων KH] ώμολογημένα L
 - 7 ποινωνείν τῶν πάντων KH] πρείττω νῦν τῶν πάντων τὴν παρ' αὐτῶν βοήθειαν ἐσομένην L
 - 8 τούτου LH] τούτους Κ
 - 8 τύχωσιν $K\bar{H}$] τύχωσιν ώστε ξυνελθεῖν γότθους τῶ φράγγων στρατῶ L
 - 10 σκοπεισθαι προσήκει ΚΗ] είκός γε λογίζεσθαι L
 - 14 των γεομανών πρέσβεις ΚΗ] φράγγους L
 - 16 $\eta \delta \eta LH$] om. K
 - 17 τοὺς βαρβάρους ΚΗ] τοῖς βαρβάροις L
 - 19 επάγεσθαι ΚΗ επαγαγέσθαι L
- 280, 1 πέμψας ΚΗ] ἐπιπέμψας L
 - 9 έπειδή τε LH] έπει δὲ K
- 281,4 τὰ πιστὰ δόντες KH] δόντες τὰ πιστὰ L
 - 6 σίσιγις LH] σίττιγις K
- 19 επισκήψαντες H] επισκέψαντες K, επεισπεσόντες L 282, 4 τὸν lωάννην (KH) τῷ lωάννη L
 - 10 δὲ KH | δὴ L
 - 15 αὐτὸν ΚΗ αὐτῶν L
 - 16 Ester KH om. L
 - 20 τὰς KH] om. L
 - 21 βελισάοιος K] βελλισάοιος H, δ βελισάοιος L
- 283,4 wureq KH] oneq L
 - 5 võ te dolegõ KH tote dolegõs L

Cum loci quos attuli sint quinquaginta sex, duodetricies sequendum putavi consensum codicum KW aut KH, semel codicem K solum, vicies septies praetuli consensum LW aut LH; hae variae lectiones ut plerumque nihil aliud sunt nisi menda socordia librarii orta, ita pauci loci velut 249, 14. 278, 13. 279, 7 et 8 279, 10 et 14 283, 5 adeo variant, ut nemo possit negare alterum codicem ab homine docto correctum et auctum esse. Quod his locis omnibus codex K convenit cum excerptis Constantinianis, inde probatur hunc praebere integrum Procopii contextum. Postquam haec de bonitate duarum familiarum codicum dixi, nunc primo disseram de codicibus, qui continent priores quattuor libros de bellis, deinde de iis, qui

exhibent posteriores quattuor libros, postremo breviter de excerptis Constantinianis, quae inscribuntur de legationibus.

De codicibus, qui continent priorem tetradem.

Quinam nexus inter codices, quibus exstant priores quattuor libri, intercedat, hoc stemmate librorum significamus:

- x, x_1 (x_1 = archetypus codicum, qui continent excerpta. Constantiniana) z, z_1 , y, y_1 sunt codices dependiti.
- G = cod. Vat. graec. 1001.
- O = cod. Ottobonianus graec. 82.
- P = cod. Parisinus graec. 1702.
- V = codicis Vaticani graec. 152 prior pars.
- c = cod. Mazarinus 4462.
- d = cod. Monacensis graec. 513, quattuor priorum librorum de bellis.
- e = cod. Parisinus graec. 1699.
- k = cod. Marcianus Venet. 398.
- m = cod. Monacensis graec. 48.
- o = cod. Parisinus graec. 1700.
- q = cod. Parisinus graec. 1601.
- r = cod. Ambrosianus P 270 sup.
- s = cod. Ambrosianus G 14 sup.

 $s_t = \text{cod. Ambrosianus P 74 sup.}$

t = cod. Parisinus graec. 1038.

 $t_1 = \text{cod. Barberinus II 2.}$

v = cod. Neapolitanus II C 32.

Codices, quos non inspexi, sunt hi:

 $\alpha = \text{cod. Leidensis a Ios. Scal. legat. 5.}$

 $\beta = \text{cod.}$ Romanus Angelicus 25.

 $\gamma = \text{cod. Escurial. } T \text{ I 8.}$

 $\delta = \text{cod. Vindobonensis theol. graec. CCIII.}$

Litteris maiusculis notavi hic et p. XLI eos codices, quos accurate contuli contextus constituendi causa, minusculis eos, ex quibus fructum capere non possumus. Ordinem litterarum secutus describam primum illos, deinde hos.

- G = cod. Vat. grace. 1001 (olim 709). Est bombycinus saec. XIV., föliorum modulus $250 \times 165 \text{ mm., columnarum } 155 176 \times 85 94 \text{ mm.}$ Constat 151 foliis, quaternionibus 19, uno fasciculo (20.) sex foliorum, 6 postrema folia quaternionis ζ et primum folium quaternionis η perierunt. Omnium fere quaternionum ordo litteris notatus est; a fol. 1 usque ad fol. 50 paginae, inde folia numeris insignita sunt. Ante contextum tria folia vacua addidit codici bibliopegus: unum chartaceum, duo membranacea, post contextum duo membranacea, unum chartaceum. In singulis paginis sunt 25-30 versus. Continentur hoc codice:
- Procopii historia arcana et in initio, primi folii magna parte abscissa, et in fine mutila; exstant cap. 1, 14—30, 1 ἔμπροσθεν—ποιεῖται, fol. 1—50.
- Procopii de bellis libri I (7, 23) τὸν παῖδα usque ad finem libri secundi, fol. 51—87*.
- 3. 'Αριστείδου φήτορος πρός 'Ροδίους περί δμονοίας, fol. 88-94.
- 4. τοῦ μεγάλου Βασιλίου λόγος πρὸς τοὺς νέους, ὅπως ἂν ἐξ Ἑλληνικῶν ὡφελοῖντο λόγων. Incipit: πολλά με τὰ παρακαλοῦντά ἐστι, desinit: σὺν τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰωνων. ἀμήν. fol. 94—151 (fol. 151* vacuum est).

Procopii duo libri de bellis lacunosi sunt. Desunt fere eadem, quae in codice V deesse demonstrabo. In folio II scriptum legimus: Ioannes Ioveus (?) Canonicus Sebenicensis, in folio III': ἐστορικά, in folio, quod post contextum additum est, verso: τὸ παρὸν βιβλίον ην τοῦ Θεολογίτου, ἐκεῖνος δὲ ἀπεναρίσατο τοῦτο ποὸς τὸν πατέρα μου. Procopiana in hoc codice ab una manu, ab altera cetera scripta sunt. Litterae rubricatae in eo non inveniuntur, iota mutum neglectum. Compendiis vulgaribus passım usus est librarius. Lectiones variae et emendationes ad historiam arcanam a Nicolao Alemanno saepe margini adscriptae sunt. Contextus in capita digestus est. P. 100 in margine scriptum legimus: "finis cap. XXIX", p. 101: "hinc incipit liber primus belli Persici typis editus". Contulit hunc codicem M. Krašeninnikov, qui Procopii historiam arcanam in vulgus edidit a 1899.

- O = cod. Ottobonianus graec. 82. Est chartaceus saec. XIV., foliorum modulus 312×209 mm., columnarum 235×130—140 mm. Constat foliis 145. Notae, quibus quaterniones numerantur, saepe comparent velut fol. 1 τεσσαραποστὸν ὄγδοον, fol. 9 τεσσαραποστόν ἔννατον, fol. 17 πεντηποστὸν πόμπτον, fol. 71 πεντηποστὸν ἔβδομον, fol. 79 πεντηποστὸν ὄγδοον, fol. 93 ἐνδέπατον, fol. 110 τρισπαιδέπατον. Ultimus fasciculus constat 12 foliis. Folia non recte numerata sunt, velut folum, quod sequitur 98, insignitum est numero 100. Ante contextum bibliopegus duo folia, post contextum unum addidit. In singulis paginis sunt 32 versus. Continentur hoc codice:
- 1. 'Aya ϑ iov σχολαστικοῦ 'Ασιανοῦ Μυρριναίον ίστορίαι, fol. 1-84.
- Procopii pars tertii libri de bellis: 330, 22/23 ἐπιβουλήν usque ad finem, et quartus liber de bellis, fol. 85—145.

In folio II inveniuntur haec: "Agathii Scholastici historiae Romanae. non si sa si sia stampato. |Procopii de bello Vandalico.| Ioannis Angeli Ducis ab Altaemps

ex Graeco m. s. Nr. 82". Ab una manu hic codex exaratus est. Litterae initiales, inscriptiones singulorum librorum, ornamenta minio depieta sunt. Iota subscriptum quod dicitur omisit librarius, compendiis vulgaribus passim usus est. Notae raro margini rubro adscriptae sunt. Hunc codicem olim partem fuisse cod. Ambros. A 182 sup. demonstravi in Hy 3 p. 149.

P = cod. Paris. graec. 1702 (olim. 2078. 2554).membranaceus saec. XIV., foliorum modulus 283×208 mm., columnarum 203×132 mm Constat foliis 190, quaternionibus 24 et uno folio; sed quaternionis ια' duo folia desunt, quaternionis w' unum folium perut. Litterae graecae (α usque ad κδ), quibus fasciculorum ordo indicetur, comparent Folia insignita sunt infra contextum plumbo numeris Arabicis et atramento his notis: A, A2, A3, A4, A5, A6, A7, A8, B, B2, B3 etc. Post Z8 sequitur a1, a2 etc. Desunt L7, L8, N8. Supra contextum folia numeris Arabicis parum accurate notata sunt. Ante contextum bibliopegus 5 folia chartacea, post contextum unum membranaceum addidit. In singulis paginis numerantur 30 versus. Continentur hoc codice: priores quattuor libri de bellis fol. 1-190 Omnia ab una manu scripta erant: perierunt tamen et a recentiore manu (saec. XVI) ex codice Marciano Veneto 398 suppleta sunt haec: fol. 90 et 91 (1256,25-262,16) ηλθε-Ίσαάκης, fol 97-99 (1277,5-287,18) Exavoar— $\alpha \nu \dot{\eta} \rho$. fol. 112 (I 325, 4—327, 24) ήλίω—είσαγουσιν είς τι fol. 115 (Î 333, 22-336, 16) Βανδίλοις-πᾶσαν την. fol. 129-130 (I 375, 21-381, 9) ορηνικόν πέλαγος—τὸ εδωρ fol. 177—178 (I 513, 5— 519, 7) μίαν πτεινομένους. Intercisa neque suppleta sunt haec: fol. 82 (I 229, 1-231, 21) Ναβέδην-αὐτῆς. fol. 86 (Ι 243, 1-245, 23) κατασκεψόμενον-τῶν. In folio V^v minio scripta sunt:

προκοπίου καισαρέως τῆς πρώτης τετράδος τῶν κατ' αὐτὸν ὀκτὰ ίστοριῶν ἡ πρώτη. τοῦ αὐτοῦ τῆς πρώτης τετράδος τῶν κατ' αὐτὸν ὀκτὰ ίστοριῶν ἡ δευτέρα.

του αὐτοῦ τῆς πρώτης τετράδος τῶν κατ' αὐτὸν ὀκτὰ ἱστοριῶν ἡ τρίτη. τοῦ αὐτοῦ τῆς πρώτης τετράδος τῶν κατ' αὐτὸν ἀκτὰ ἱστοριῶν ἡ τετάρτη.

His verbis deletis superscriptum est: ίστορία τῶν νότ-Paulo inferius in eodem folio inveniuntur haec: προκοπίου καισαρέως περί των γουθικών ίστοριών βιβλία δα. Litterae rubricatae praeter multas alias inveniuntur hae: Προκόπιος (Ι 4, 1), Ταθτά τοι (Ι 5, 13), Ωσπεροθν αμέλει (I 5, 24), Έχοωντο (I 6, 16), Τον βίον (I 7, 17), αμη-/ Χανίαν (Ι 8, 9), Χρόνω (Ι 148, 1), σαρα-/Κηνῶν (Ι 149, 2). Τοῦ ὀνόματος (Ι 149, 14), 'Ρωμαίους (Ι 149, 24), Ο περσῶν (Ι 150, 7), Ό τῶν (Ι 151, 1), Ὁ μὲν (Ι 307, 1), "Η ξύμπασαν (Ι 308, 3), Καὶ δ (Ι 308, 16), 'Αλλ' ἔκ (Ι 309, 2), Τὴν της (1309, 12), Γελίμες (1419, 1), Καὶ προδοσίαν (1419, 10), Ταῦτα (Ι 420, 9), Ουτοι (Ι 420, 23), Παρεσκεύαστο (Ι 421, 9). In fine versuum saepe usus est librarius compendiis vulgaribus, iota mutum posuit in verbis velut: ἐτεπτήνατο, ท็ธอิงของ, omisit in ultimis syllabis nominum. Paucae notae rubro a prima manu margini adscriptae sunt, praeterea aliquis doctus in foliis 1-84 argumenta saepissime in margine adnotavit. In singulas foliis versis super contextum minio scriptum est: moononlov, in foliis rectis: lστοριῶν α΄, lστοριῶν β΄ etc. Exemplum, auo est librarius, lacunosum fuisse videtur; itaque saepius spatio vacuo relicto ea, quae deerant, ex alio codice supplevit.

V = cod. Vat. graec. 152. Est chartaceus saec. XIV., foliorum modulus 290×200—214 mm., columnae foliorum 3—149 sunt altitudinis 210 mm., fol. 150—308: 222—228 mm., inde usque ad finem: 228—250 mm., latitudinis sunt columnae fol. 3—149: 142—150 mm., fol. 150—309: 155—160 mm., inde usque ad finem 168—190 mm.; columna fol. 341, quod complicatum est, lata 200 mm. Constat hic codex foliis 379. Ante contextum bibliopegus addidit duo folia. Ordo foliorum in superiore margine numeris Arabicis indicatus est. Inter fol. 141

et 142 inserta sunt duo folia vacua, non numerata. Notae, quibus statuatur ordo quaternionum, passim comparent, velut: fol. 9 β' , fol. 16 $^{\rm v}$ in inferiore margine β' , fol. 17 γ' , fol. 24 $^{\rm v}$ in inferiore margine γ' etc., fol. 137 $\iota\eta'$. Inde usque ad fol. 165 et fol. 332 usque ad finem deest numeratio quaternionum. fol. 165 $^{\rm v}$ scriptum invenimus β' , fol. 166 γ' etc. fol. 325 $\kappa\beta'$. In singulis paginis foliorum 3—149 sunt 35 versus, fol. 150—308: 32, inde usque ad finem 24—36 (fol. 341 habet 47 versus). Continentur hoc codice:

- 1 Procopii priores quattuor libri de bellis, fol. 1-141.
- 2 Πλουτάρχου Συμπόσιον τῶν ξ΄ σοφῶν ἀπέφαλον καὶ ἀτελεύτητον. Incipit: τὴν ενὸς ἀπούσασαν..., desinit: μὲν ταῦρον ἀμφὶ τρίτη δὲ... = Greg. N. Bernardakis, Plutarchi Chaeronensis Moralia, vol. I p. 373, 5—399, 11.
- 3. Procopii quattuor posteriores libri de bellis, fol. 150—319. 4. 'Ayavlov Muqqualov ioroglai, fol. 320—379.

In prima parte multae lacunae sunt. Desunt haec: I 181, 1-183, 11 Méyag-léval. 184, 16-186, 26 Xooοόης— ξμενον. 201, 3—216, 27 δ μέν--ξηρητο. 223, 18— 228, 10 Βελισάριος-ήθελον. 246, 4-247, 6 Βελισάριοςείναι. 284, 13-287, 3 Χοσρόης-γώρα. 292, 9-292, 17 άλλ' - Μογήρησις. 296, 12-296, 14 Πέτραν - έξαπιναίως. 297, 5-297, 15 où β 10 β ηει. 301, 6-302, 3 τοῖς-ἐσήγγειλαν. 312, 5-315, 18 βασιλεύς - πύλας, 338, 6 - 340, 7 ἔπρασσε- ὑπετόπησε, 344, 15-344,17 μήτε -ξυμβῆναι. 345,10-12 έπὶ -ἐνένετο. 346, 5-6 ἀποστάντων-σντων. 347, 6-18 ἐπειδὴδυνατώτατος. 349, 21-24 έπεί-είεν. 367, 16-17 καίέγει. 372, 19-20 ταύτη-έσγε 400, 19-22 Δέλφικαξυμβαίνει. 400, 24 - 401, 2 Πάλλαντος - ἐκάλουν, 401, 7-11 τετύχηκε-ύπούογει. 401, 25-402, 4 αλλ'-ήσύγαζον. 405, 23-406, 23 τῶν γὰρ-πόσμφ. 437, 18-438, 12 παοὰ-ἀνεκώγευον. 439, 16-17 καὶ-ἀνεσώσατο. 465, 20-466, 4 τὸ — ἀθαρσοῦντας. 469, 4—5 τε καὶ ἀπονώτερον. 472, 18-21 των-προνοήσω. 473, 3-4 επιστείλας- $\ddot{\imath}$ κωνται, 475, 5—476, 5 γυναικ $\ddot{\omega}$ ν—ε $\ddot{\imath}$ η, 480, 12—481, 3

c BT Procop. ed. Haury. Vol. I cum addendis ed. Wirth [1734]

ώς- φύσει, 481, 8-21 Μετά-πιέζεται, 483, 26-485, 11 oùn-nal. 492, 14-21 oùdè-bedieval. 494, 8-496, 1 roσαντα-στράτευμα. 507, 5-19 οί τε-ώρμηντο. 511, 17-512. 5 'Ρωμαΐοι-σφίσιν. 522, 23-523, 4 τῷ δὲ-ἄπαντα. 527, 21-529, 3 Χρόνω-έγωρησεν. 532, 4-5 περιώδυνός -μάλιστα, 535, 24-537, 8 Γονθαρις-διενοείτο. A quinque librariis codex exaratus est. Scripserunt: 1, librarius XIV. saeculo: fol. 3—136, I 11, 22—539, 2 ουπερ υπέρ; fol. 142—149. 2. librarius XIV. saeculo: fol. 150-222, II 4,1-290, 21 Τὰ μέν-βασιλείαν; fol. 224-228, II 298, 24-323, 10 lσγυροτάτη-άλλων; fol. 230-238, II 327, 6-361, 20 &στε-πλείστας. 3. librarius XIV. saeculo: fol. 238 -308, Η 361, 20-624, 17 σίτου -διόπερ. 4. librarius XV. saeculo: fol. 1-2, I 4, 1-11, 22 Προκόπιος-γῶρόν τινα. fol. 137-141, I 539, 2-552, 12 σωτηρίας—γενέσθαι. (Quae exaravit quartus scriba, videntur et ipsa fluxisse e codice x.) 5. librarius XV. saeculo: fol. 222, II 290, 21-298, 24 καθίστασθαι-αὐτοῦ; fol. 229. II 323. 10 -327, 5 ἐπιτηδείων-ξυμβέβηκεν; fol. 309-379, II 624,17 Basileve usque ad finem historiarum Agathiae. Litterae rubricatae a primo et tertio librario permultae, a secundo paucae in initio quinti et sexti libri de bellis, a quarto et quinto nullae depictae sunt. Secundus librarius saepe litteras eo consilio omisit, ut eas postea minio depingeret; quod numquam factum est. Itaque passim in initio versuum singulae litterae desunt, cf. Hy 3 p. 162. Plurima argumenta minio primus et tertius librarius, nulla ceteri adscripserunt, atramento multa addidit recentior manus in ea parte codicis, quae continet posteriores quattuor libros de bellis usque ad fol. 308. Ante singulos libros parva ornamenta depicta sunt.

c = cod Paris. Mazar. 4462 (clim 1297). ¹) Est chartaceus saec. XV., foliorum modulus 272×198 mm, columnarum 202—210×145 mm. Constat foliis 176, quaternionibus 22; quattuor ultima folia vacua sunt; neque foliorum neque quaternionum

¹⁾ cf. A Molinier, Catalogue des manuscrits de la bibliothèque Mazarine, Paris 1890. Tom III, p 355

ordo numeris indicatus est. Ante contextum bibliopegus unum folium vacuum, post contextum duo folia vacua addidit. singulis paginis sunt 29 versus. Continentur lioc codice:

1. Procopii priores quattuor libri de bellis.

2. Initium quinti libri: τὰ μὲν οὖν ἐν λιβύη πράγματα τῆδε φωμαίοις έχώρησεν. έγω δε έπι πόλεμον τον γοτθικόν είμι.

In folio 1 inveniuntur haec: "χο΄ μου δύναμις. Institutionis Parisiensis, oratorii B. jesu." Ab una manu hic codex Tituli singulorum librorum, litterae initiales, exaratus est. nonnullae notae marginales minio scriptae sunt Iota, quod dicitur subscriptum, omissum est. Cum in hoc codice eaedem litterae rubricatae inveniantur, quae in P, sine dubio trans-

scriptus est ex P

d = cod. Monac. graec. 513. Est chartaceus saec. XVI exeuntis: foliorum modulus 200-222×142-162 mm., columnarum 132—180>>90—120 mm. Constat foliis 711. Quaterniones artissime compacti numerari non possunt. Ordo foliorum numeris Arabicis indicatus est. In margine numeri adscripti sunt, quibus ordo foliorum codd. m et n indicatur Ante contextum bibliopegus duo folia, post contextum unum inseruit. In singulis paginis sunt 14-33 versus. Continentur hoc codice:

1. Procopii de aedificiis Iustiniani, fol. 1-26. In fine adnotatum est: "Carolus Labbaeus descripsit ex vet. ms."

2. Historiarum Procopii / Caesariensis libri octo / e codice Boico transscripti. / Notae item ad librum de Aedificiis / Iustiniani, quibus hactenus desidera-/ta in hoc supplentur ex/cod. Lutetiano, fol 27-848. 350-711. Octavus liber desinit fol 699 A fol. 700 usque ad fol. 711 suppleta sunt (II 642, 24— 662, 18 στρατιάν—αύτου), quae deerant in cod. n. In superiore margine fol 700 scriptum est: "p. 662 in cod. Scal". unde

sequitur haec descripta esse e codice Leidensi.

3. Επ των Γρηγορίου (sic) τοῦ Κεδρηνοῦ. Τῷ 5' καὶ ζ ἔτειέπέλιπε, fol 349, cf p. 164 edit Hoeschel. In folio II vetus folium agglutinatum est, in quo scriptum legimus "Nu. 43 (43 oblitum est) 44 p. 83/Procopii de aedificiis/ Iustiniani Imp "/Hic codex a multis (6) manibus exaratus est. Litterae initiales in fol 27-348 nullae, in fol. 350 usque ad finem haud paucae atramento scriptae inveniuntur Iota mutum diligenter subscripserunt librarii, compendiis rarissime usi sunt Lectiones variae et emendationes saepissime in margine adnotatae sunt (Quas omnes invenis in editione Hoescheliana typis impressas.) Nonnullas notas Hoeschelius in margine adscripsit, quarum typotheta rationem haberet, velut: "mit den kleinen Buchstaben" fol 348", "suecht oben am 684/blat" fol 711 codicem d transscriptum ex m et n typis exarandum curavit Hoeschelius Augustae Vindelicorum a. 1607

e = cod. Paris. graec. 1699 (olim 362, 898, 2555). Est chartaceus saec. XV, foliorum modulus 286>208−211 mm, columnarum 197>122 mm Constat foliis 342, quorum 1, 2, 40, 186, 187, 188 vacua sunt, fasciculis 26 senorum, 22 octonorum, 1 (30) foliorum 10. Ordo quaternionum litteris Graecis, foliorum numeris Arabicis indicatus 'est Ante contextum bibliopegus tria folia membranacea, duo chartacea, post contextum duo chartacea, tria membranacea addidit. In singulis paginis sunt 31 versus. Continentur hoc codice

Procopii de bellis libri V-VIII, fol 1-185, libri I-IV, fol. 189-339. Desunt quae perierant et a recentiore manu suppleta sunt in cod. P, praeter ea, quae continuerat fol. 99 codicis P (I 284, 23—287, 18 ἄπαντας—ἀνής) Anno 1895 (Hy 3 p. 142) conieci hunc codicem olim Ioannis Lascaris fuisse Cum a 1898 eum iterum inspicerem, in folio V haec inveni: προκοπίου γοτθικών πολέμων τόμοι δ΄/του αύτοῦ περσικά β_i - $\beta \lambda$ ία δ΄/ Λ σ n° 18 della 9 cassa. Λ σ significat nomen Ioannis Lascaris, cf P de Nolhac, Inventaire des manuscrits grecs de Jean Lascaris, in: Mélanges d'archéologie et d'histoire VIe année, 1886 p 253 ss Fol 185° arte phototypica expressum habes in Omont, Fac-Similés de manuscrits grecs des XVe et XVI° siècles Paris 1887 No 42 Totus codex ab una Litterae rubricatae manu Nicolai Vestiaritae exaratus est. in eo eaedem inveniuntur, quae in codicibus 1703 et 1702; inde sequitur hunc codicem transscriptum esse e codd. b et P Compendia raro invenias Multa argumenta margini minio adscripta sunt. Verisimile est hunc codicem exaratum esse Constantinopoli; a Ioanne Lascari in Italiam, inde a Catharina de Medici Lutetiam Parisiorum asportatus est

k = cod Marc Venet. 398, olim XC6.21 Est chartaceus saec. XIV, foliorum modulus 237×155 mm, columnarum 170—172×107—110 mm Constat foliis 201 Quaternionum numeratio non comparet neque hi possunt numerari, cum artissime sint compacti Ordo foliorum numeris Arabicis notatus est Ante contextum bibliopegus quinque folia vacua, quorum 1, 2, 5 chartacea, 3, 4 membranacea sunt, post contextum duo membranacea et duo chartacea inseruit In singulis paginis sunt 26 versus Continentur hoc codice·

Procopii priores quattuor libri de bellis, fol 4—204 In folio III traditum est carmen, quod Spyr. Lambros publicavit in: B Z III (1894) 165 s; Lambros tamen legit καὶ ἄν ἐγέμισες pro: ἡδὺ ἐγέμισες. In fol 4 scripta sunt: χὲ προηγοῦ τῶν ἐμῶν πονημάτωμ, προκόπιος βησσαρίωνος καρδηνὰ τοῦ τῶν τούσκων.

Post contextum Procopianum addita est doxologia, quam sequuntur haec verba: έτελειώθη ή παρούσα βίβλος διά χειρός άμαρτωλοῦ μανουήλ τοῦ παγκρατίου μηνλ ἀπριλλίω ιῆ ήμ παρ $\tilde{R}_{ij}^{\eta g'}$ Fol. 206° annotata sunt, quae Spyr Lambros typis im-

primenda curavit in: B Z. III 166. Hic addendum est ea codici inscripta esse a Demetrio (Lascari) Leontare cf. Hy 3 p. 165. Desunt et eadem omnia, quae in cod. V, et I 81, 1-81, 17 άδηωτον-Mivδοvos. Fol. 4-204 ab una manu exarata sunt Lemmata, notae marginales, litterae initiales, subscriptio minio scripta sunt. Iota mutum in ultimis syllabis omissum, in verbis velut περιηρημένος, ήωρεϊσθαι, ἐπήνουν subscriptum est Paucas notas Manuel Pancratii f in margine adscripsit, ante singulos libros ornamenta minio depinxit. Huius codicis, cum nihil habeat peculiare, varias lectiones in apparatum criticum

non recepi.

m = cod. Monacensis graec. 48. Est chartaceus saec XVIfoliorum modulus 352×248 mm, columnarum (eius partis, quae continet Procopiana) 240×126 mm. Constat 484 foliis litterariis, 51 quaternionibus (fol. 1-182, 189-414), uno fasciculo sex foliorum (fol. 183-188), 6 fasciculis denorum foliorum (fol. 416b -475), uno fasciculo novem foliorum (fol 476-484), duobus singulis foliis (fol 415a et 415b) Tria folia vacua non numerata, duo post fol. 188, unum post fol. 415 inserta sunt. Ordo foliorum non recte numeris indicatus est; velut duo folia numero 105, duo numero 415, nullum numeris 316, 317, 454 insignitum invenias. Numeratio quaternionum non comparet. Primum folium primi quaternionis vacuum est; praeterea bibliopegus duo folia ante contextum, duo (nunc conglutinata) post contextum addidit. In singulis paginis sunt 30 versus. Praeter alia, quae enumerata sunt in Hardti catalogi codicum manuscr. biblioth. reg. Bavaricae vol. I p. 235 ss, continentur hoc codice: 1. Procopii libri de bellis I-IV, fol. 1-188. 2 Initium libri quinti de bellis: τὰ μὲν οὖν ἐν λιβύη πράγματα τῆδε φωμαίων ἐχώρησεν. έγω δε έπι πόλεμον τον γοτθικόν είμι, fol. 188. In folio I invenitur index manu scriptus, in folio II et in III descriptio codicis agglutinata est, quam Hardtius typis imprimendam curaverat. In ultimo folio minio notata sunt haec: Τὸ παρὸν βιβλίον πέρας είληφεν ένετίησι, διά χειρός έμου ίω- / άννου μουρμούρεως τοῦ έχ ναυπλίας πόλεως. Έτους τρέχον-/τος ἀπὸ

της χριστού γεννήσεως ου ου ου ου α (1551). Fol. 188 Joannes Murmureus adscripsit haec: ἐξίσωσα καὶ τοῦτο τὸ βιβλίον ὅπως δήποτε δυνατόν ήν. το γάρ αντίγραφον αύτου ούκ δρθώς είχεν, διό και παρ' ήμου έν πολλοίς γωρίοις το παρόν βιβλίον έστίνθη. Quattuor de bellis libri Procopii ab una manu scripti sunt.

Litteras initiales nusquam nisi in initio singulorum librorum depictas invenias. Iota mutum omissum est. Compendiis raro utebatur Joannes Murmureus, paucas notas adscripsit margini Codex m fluxit ex cod. P, cum huius iam 12 folia perierant neque suppleta erant Fol. 99 (I 284, 23—287, 18 απαντας άνηο) codicis P nondum deperierat, cum exararetur cod. m, sed situm erat inter fol 86 (desinit: I 248, 15 οντα) et fol. 87 (incipit: I 248, 15 μοζοαν). Itaque I 284, 23-287, 18 απανταςανήο in cod. m fol 89v-91 inserta sunt post I 248, 15 όντα. Hanc partem cod. m contuli, quandoquidem fol. 99 codicis P

et ipsum perierat

o = cod. Paris graec. 1700. Est chartaceus saec. XVII. ineuntis: foliorum modulus 290×182 mm, columnarum 204× Constat 596 foliis; numeratae sunt 1196 paginae, quarum perierunt pp. 113—116: Ι 55, 7—56, 21 τὰ τῶν—ἀναπεί-Ante contextum bibliopegus duo folia vacua, quinque post contextum inseruit In singulis paginis sunt 17 versus Continentur hoc codice: Procopii de bellis libri I-lV. In prima pagina in superiore margine scripta sunt haec: 680 vol. I (680 oblitum est). Codex Colbert. 1716. Reg. 2554, 2, in inferiore margine: Jac. Aug. Thuani. / Petrus Chabanaeus, Isaaci Casauboni ex sorore, dum vixit, carissima Sara Casaubona άδελφιδοῦς/descripsit e regio exemplari quam accuratissime Idem Petrus/paullo post magno suorum omnium cum dolore obiit Lutetiae Parisiorum, mense Aprili CIOIOCII / annum agens XXII. Ab una manu hic codex exaratus est. Lemmata minio scripta sunt. Litterae rubricatae, notae marginales, ornamenta desunt.

q = cod. Paris. graec. 1601 (olim 924. 2875). Est chartaceus saec XIV, foliorum modulus 230×157 mm., columnarum 163>101 mm. Constat 152 foliis, 19 quaternionibus. Ordo foliorum numeris Arabicis indicatus, est, quaternionum singula folia litteris et numeris Arabicis: A, A2, B, B2 etc. notata sunt. Ante contextum tria folia, post contextum unum inseruit bibliopegus. Continentur hoc codice:

1. Josephi antiquitatum Iudaicarum libri X, priores in epi-

2 έκ της χρονογραφίας του Προκοπίου περί του μαργάρου Ι 17, 11-19, 24 δσα-φασιν. 22, 25-25, 16 τότε-καθείςξε, fol. 151.

3. Agathiae de Francis fragmentum, Agath. lib. I cap. 2 et 3

Πρόσοικοί τε γάρ-περαιτέρω ού μάλα έφεϊται.

In folio II scripta sunt haec: "ή βίβλος αθτη τοῦ αλδου έστιν φωμαίου." Procopii et Agathiae fragmenta ab alia manu scripta sunt ac Josephi antiquitatum X libri Fragmentum Procopianum transscriptum est e cod. G.

- r= cod. Ambrosianus P 270 sup. Est codex miscellaneus Continet praeter alia: 1. Procopii procemium primi libri de bellis I 4, 1—7, 13 Προκόπιος—ξυμβήναι, fol 94—95 2 Procopii fragmenta, fol. 104—105. Haec fragmenta excerpta sunt ex libro secundo de bellis I 249, 8—267, 6, transscripta ex cod. s
- s = cod. Ambrosianus G 14 sup (olim T 73 \hat{I}). Hunc codicem miscellaneum et cod. s1 describam in volumine III.

s1 = cod. Ambrosianus P 74 sup. (olim 1616); continet eadem Procopiana, quae cod s, et ex eo transscriptus est.

t= cod Paris. graec. 1038 (olim Med.-Reg. 2913. 1753 5) Est chartaceus saec XIV, foliorum modulus 219×149 mm, columnarum 158×105 mm. Constat foliis 222, quorum 203, 204, 205 vacua sunt Litterae, quibus ordo quaternionum indicatur, exstant. Folia numeris 1—186, 186bis, 187—221 insignita sunt Ante contextum bibliopegus tria folia membranacea, duo chartacea, post contextum duo chartacea, tria membranacea codici addidit In singulis paginis sunt 25—33 versus. Continentur hoc codice praeter alia: ἐπιστολαὶ προκοπίου καισαρέως fol 186 ss. In folio V praeter indicem, quem a Joanne Lascare scriptum esse puto, inveniuntur in superiore margine: 10 V

Ia 2α

sub indice: \mathbf{n}^o 5 A^σ (A^σ significat nomen Joannis Lascaris). Ab una manu hic codex exaratus est In eo sunt paucae litterae rubricatae; iota mutum librarius saepissime omisit, compendiis in fine versuum saepe usus est, varias lectiones haud paucas margini adscripsit. Contuli hunc codicem, sed in editione mea varias lectiones adnotare supersedi.

t1 = cod Barberinus II 2 (olim No A 445) Est chartaceus saec XV., foliorum modulus 285~208 mm Constat 63 foliis; ante contextum bibliopegus duo folia, post contextum unum addidit. In singulis paginis sunt 36 versus. Continentur hoc codice praeter alia: excerpta ex Procopii de bellis libris, trans-

scripta e codice t.

v = cod. Neapolitanus II C 32 Est chartaceus saec. XV, constat foliis 372 Continet excerpta ex variis scriptoribus sacris et profanis; cf. Cyrillus, S, Codices graeci mss R bibliothecae Borbonicae, Neapoli 1832, p. 5 Ex Procopii libris de bellis excerptae sunt multae sententiae.

Codices, quos descripsi, omnes ipse inspexi Nonnullos recentissimos, cum inspicere non potuerim, satis habeo hic

enumerare:

 $\alpha={
m cod}$ Leidensis a Jos. Scal legat 5 Procopii historiarum libri; cf Senguerdius W., Catalogus librorum tam impressorum quam mss bibliothecae publ. universitatis Lugduno-Batav. 1716, p. 339. Huius codicis Dindorfius nonnullas lectiones attulit, quae sunt correctiones Ioannis Scaligeri

 $\beta={
m cod.}$ Romanus Angelicus 25 (olim C. 4 3); cf. Pio Franchi de Cavalieri in: Studi italiani di filologia classica, vol quarto. Firenze-Roma 1896, p. 52 s Continentur hoc codice praeter alia epistulae e Procopii de bellis libris excerptae, quae transscriptae sunt e cod. t.

γ = cod. Escurial. T I 8. Est chartaceus saec. XVI. Continet Procopii de bellis libros I—IV. Exaratus est ab Andrea Darmario; cf. Charles Graux, Essai sur les origines du fonds

grec de l'Escurial, Paris 1880, p. 242 et 383

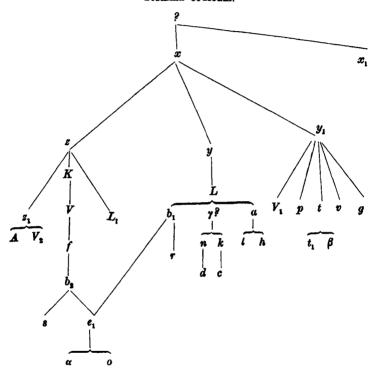
δ = cod. Vindob. theol. grace. CCIII. Continet praeter alia fol 315° excerptum ex Procopii Caesariensis libro primo de bellis I 77, 11—78, 6 ἐκ τῶν—ἐς θάλασσαν; cf. Nessel, Catalogus sive recensio specialis omnium codicum mss. Graceorum bibliothecae Caesareae Vindobonensis. Vindob et Norimb. 1690, p. 299 et 305.

De codicibus, qui continent de bellis libros V—VIII. 1)

Hic quoque primum stemma, deinde notas, ad extremum descriptionem singulorum codicum proponere visum est.

¹⁾ De his codicibus disseruit M Krašeninnikov in: Viz. Vremn. 5 (1898).

Stemma codicum.

x, x_1 (x_1 = archetypus codicum, qui continent excerpta Constantiniana de legationibus), z, z_1 , y, y_1 sunt codices dependiti.

A = cod. Ambrosianus A 182 sup., fol. 177—183 (Π642,24 —662, 18 στρατιάν—αὐτοῦ).

K = cod. Vaticanus graecus 1690.

L = cod. Laurentianus 69, 8.

 $L_1 = \text{cod. Laurentianus 69, 8, fol. 32 et 33 (II 79, 14-82, 1-2 Βενεβεντὸν--ἄχρι ές).}$

V = cod. Vaticani graeci 152 posterior pars, fol. 150—222 (II 4, 1—290, 21 Τὰ μὲν—βασιλείαν), fol. 224—228 (II 298, 24—323, 10 ἰσχυροτάτη—ἄλλων), fol. 230—308 (II 327, 6—624, 17 ὥστε—διόπερ).

V₁ = cod. Vaticanus graec. 152, fol. 222 (II 290, 21—298, 24 καθίστασθαι—αὐτοῦ), fol. 229 (II 323, 10—327, 5 ἐπιτηδείων—ξυμβέβηκεν), fol. 309—312* (II 624, 17—642, 24 βασιλεὺς—αὐτῷ), fol. 316*—379 (II 662, 18 ἄπρακτος usque ad finem libri octavi).

V₂ = cod. Vaticanus graec. 152, fol. 312°-316° (Π 642, 24 -662, 18 στρατιάν-αὐτοῦ).

a = cod. Ambrosianus A 182 sup. (II 4-642, 24.662, 18 -678).

 $b_1 = \text{cod. Parisini graeci 1703 prior pars.}$

 $b_2 = \text{cod. Parisini graeci 1703 posterior pars.}$

c = codd. Ambrosiani graec. A 52-55 sup.

d = cod. Monacensis graec. 513.

e₁ = cod. Parisini graeci 1699 prior pars.

f = cod. Vaticanus graec. 1301.

g = cod. Vaticanus graec. 1901.

h = cod. Parisinus graec. 1310.

k = cod. Basileensis graec. D IV 6.

7 = cod. Laurentianus graec. 9, 32.

n = cod. Monacensis graec. 87.

o = cod. Parisinus graec. 1701.

p = cod. Vaticanus graec. 1353.

r = cod. Vat. graec. reg. Suec. 84.

s = cod. Ottobonianus graec. 192.

t = cod. Parisinus graec. 1038.

 $t_1 = \text{cod. Barberinus II 2.}$

v = cod. Neapolitanus graec. II C 32. Codices, quos non inspexi, sunt hi:

 $\alpha = \text{cod. Leidensis a Jos. Scal. legat. 5.}$

 $\beta = \text{cod. Romanus Angelicus 25.}$

 $\gamma = \text{cod. Matritensis regius } 38.$

 $\delta = \text{cod. Escurialensis } \Upsilon \text{ I } 13.$

 $\varepsilon = \text{cod. Matritens}$ regius 116.

 $\xi = \text{cod. Paris. suppl. graec. } 607 \,\text{A}.$

 $\eta = \text{cod. Vat. graec. 73}$

A describetur infra una cum cod. a.

K = cod. Vat. graec. 1690 (olim 24. 107. 6); estmembranaceus saec. XIV., foliorum modulus 275×203 mm.: in singulis paginis sunt duae columnae, quarum utraque lata est 67 mm., alta 206 mm. Constat 188 foliis, 5 fasciculis (1, 2, 8, 14, 23) senorum, 4 fasciculis (10, 17, 18, 20) septenorum, 15 fasciculis (3, 4, 5, 6, 7, 9, 11, 12, 13, 15, 16, 19, 21, 22, 24) octonorum, uno fasciculo decem foliorum. In initio duo fasciculi perierunt. fasciculus tertius ante secundum positus est. folia excisa sunt post folia: 68, 114, 117, 124, 127, 147, 149, 154, 180. Neque numeris neque litteris ordo fasciculorum indicatus est, folia numeris Arabicis et ea nunc recte insignita sunt. Ante contextum duo folia, totidem post contextum addidit bibliopegus. In singulis paginis sunt 29-30 versus. Continet hic codex de bellis libros V-VIII, sed lacunosus est deperditis multis foliis; desunt haec: Initium usque ad II 28, 13 Τὰ μὲν—αὐτῷ καὶ. II 45, 22-48, 14 β on θ ev-Étaiqi σ α μ evov. 65, 1-86, 6 παὶ πολιτείαν -πυθέσθαι. 343, 9-10 Θουριμούθ—ἔστειλε. 423, 4-425, 22 ποταμον-μαντείας. 443, 10-467, 10 λεμον ποδς-άγαθός. 599, 26-600, 2 ην δε-έβίων. 604, 2-605, 23 of ye—eyel. 607, 8-22 to \tilde{v} to \tilde{v} \tilde{b} \tilde{c} \tilde{w} \tilde{v} \tilde{o} μαζον. 609, 9-14 ξωλόν-ζητών. 626, 22-627, 3 εμέμφετο-Γότθους. Praeterea desunt 633, 8 μένοι usque ad finem libri VIII, haec tamen non perierunt sed omissa erant. In folio II inveniuntur haec: "Procopii historica Gothica", in prima pagina contextus: "edit. Hoesch. p. 179

τὰ τῆς θούλης νήσου ὅπως ἔχει ἐν τῆ β ἱστορία τῶν γοτθικῶν εὐρήσεις", in fol. 7: "iste sexternio procedit superiorem", fol. 46° δέσπωτα κέ $i\hat{v}$ χὲ διὰ τῆς θκοῦν ἐλέησον ἡμᾶς ἀμήν; fol. 85 ὅρα / ἐνταῦθα / τὰ τοῦ βε / λισαρίου /

παρά τοῦ / προκοπίου / διηγούμενα / ἀπλάστως / φυσικά / προτερή / ματα / καὶ γνωμικά / κατορθώματα / καὶ θαυ / μαστὸν / τοῦ ἀνδοὸς / τὴν ἀρετὴν / οίαν ἔσγεν, fol. 95° τῆ θαὐ μὰ τείς μάριὰμ πως ένένεισας ειπί τὸν τοῦ νομοῦ ποιητὴν καί δεσπότην τοῦ παντός. Eadem quae in fol. 95° scripta sunt, invenimus in foliis 79, 97, 111. In fol. 117 adnotata sunt: έντανθα φύλλον έκοψεν/τις των άλονωτέρων. fol. 118: λείπει ώδε φύλλον, in fol. 127: ενταθθα φύλλον έτεμεν τίς των άλονοτέρων, in fol. 133 λείπει φύλλα τινά. in fol. 143 ($^{\alpha\iota}_{\eta}$ τ ℓ λέγει περί τοῦ καυκασίου / ὄρους ὅπως ές το / σούτον μετεωρίζεται / ύψος ότι έκ μέσου / καὶ ἄνω βρογή οὐ πίπτει / διὰ τὸ ἐκεῖσε ' μὴ / φθάνειν τὰς νεφέλας; fol. 188 vacuum relictum erat; nunc in eo inscripta sunt. quae non pertinent ad Procopium, velut: φίλος φιλιτός φιλούντι συναντήσας γένηθεν ώσπερ όγγον εύρων γρυσίου. Ab una manu codex exaratus est. Multae litterae initiales in eo inveniuntur, saepius tamen in initio versuum librarius spatium vacuum reliquit eo consilio, ut postea litteras rubro colore depingeret; quod facere haud raro oblitus est, velut: 222, 11 ξ ἀριμίνου, 229, 23 ργοντες, περί, 232, 6 αρσήν τον, 234, 14 ελισάριος δέ, 243, 7 ελισάριος δέ. 244, 8 αῦτα ἐπεί, 247, 10 ελισάριος, 249, 20 αῦτα οὐττίγιδι, 254, 15 ας φαραγγας, 255, 26 ε ησθη, 256, 21 ι δε etc. Litterae initiales, inscriptiones singulorum librorum, pauca scholia, ornamenta minio depicta sunt. Iota mutum est subscriptum vocalibus primis aut mediis (velut in verbis: ώγοντο, ήσθοντο, ώκηντο), raro ultimis. ν έφελκυστικόν saepe omisit librarius supra antecedentem litteram vocalem posito hoc signo ~. Voces permultae itacismo corruptae sunt. Hic codex primarius erat olim Alovsii Lollini, episcopi Bellunensis; cf. Mélanges d'archéol. et d'hist. publ. par l'école franç. de Rome. IXe année, 1889, p. 28ss. Collatus est a me et ab H. Rostagno.

L et $L_1 = \text{cod. Laurentianus } 69, 8$. Est chartaceus saec. XIV., foliorum modulus $284 \times 200 \text{ mm.}$, columnarum $190 \times 120 \text{ mm.}$ Constat 276 foliis, 33 quaternionibus,

uno fasciculo 6 foliorum (fol. 67-72), uno 4 foliorum (fol. 273-276), quorum ultimum vacuum est, duobus singulis foliis (fol. 1 et 2). Notae, quibus ordo quaternionum indicetur, non comparent. Folia numeris Arabicis plumbo insignita sunt. Unum folium membranaceum bibliopegus ante contextum, unum post contextum addidit. In singulis paginis foliorum 1-50 sunt 28 versus, deinde 29. Continentur hoc codice: Procopii de bellis libri V-VIII. Desunt II 642, 24-662, 18 στρατιάν-αὐτοῦ, duabus fere paginis (fol. 267° et 268) vacuis relictis. In fol. 2 desinit contextus: ἄχρι ἐς ἀκυλήιαν πόλιν Π 7, 16, in fol. 2" nihil scriptum est nisi recentiore manu: οὐδέν Elletres, in fol 3 ornamentum, inscriptio, initium quinti libri usque ad 4, 10 onloove to nai ala repetita sunt; folia 2 et 3 conglutinata erant. In fol. 275 scripti sunt 8 versus, fol. 275 vacuum est. In folio I membranaceo scriptum legimus: "No. 186. Procopius Cesariensis de bello Gothorum", paulo inferius: "Storia". Hic codex ab una manu exaratus est. Exemplum, ex quo derivatus est, lacunosum fuit. In eo enim praeter 642, 24-662, 18 deerant 79, 14-82, 4 Βενεβεντον-άγρι ές. Haec $(=L_1)$ librarius e codice aliquo stirpis z artissime descripsit (fol. 32^v et fol. 33^r) multis compendiis usus. Litterae initiales partim minio partim atramento scriptae sunt. Iota mutum omissum est; varias lectiones raro, notas passim margini adscriptas invenimus. Videtur hic codex olim imperatoris Manuelis fuisse et Joanni Aurispae donatus esse; cf. Hy3 p. 136. Contulit codicem praeter me H. Rostagno.

 $V \ V_1 \ V_2 = {\rm cod.}\ Vat.$ graec. 152. Hunc codicem descrips p. XXXIIss.; addo omnia, quae secundus librarius et tertius scripserunt (=V), derivata esse e codice K, quo tempore de eo nihildum perierat. Postea cod. V ipse quoque mutilus factus est, unde quae signavi V_1 suppleta sunt a quinto scriba e codice classis y, in cuius archetypo deerant II 642, 24—662, 18 στρατιάν—αὐτοῦ. Haec $(=V_2)$ e codice familiae z deprompta sunt. In contextu constituendo

confugi ad codicem V, si quo loco codex K (cf. p.XLIII) obmutuit. Posterior pars codicis V collata est ab H. Rostagno.

A et a = cod. Ambros. A 182 sup. (olim 147). Est chartaceus saec. XIV., foliorum modulus 312×212 mm., columnarum 235×132—140 mm. Constat 248 foliis, 28 quatermonibus disturbatis, uno fasciculo 12 foliorum (fol. 177—181 184—190), uno fasciculo 10 foliorum (fol. 214—223), duobus singulis foliis (fol 182 et 183) Notae, quibus ordo quaternionum indicatur, comparent fere omnes, velut fol. 25: ἀκτωκαιδέκατον, fol. 9:

τεσσαραποστὸν επτον et ε^ν (id est quaternio 5 historiae arcanae), fol. 182 τεσσαραποστὸν ερδομον. Folia numeris Arabicis (usque ad fol. 198 recte) plumbo insignita sunt. Ante contextum bibliopegus unum folium, unum post contextum addidit In singulis paginis sunt 32 versus. Continentur hoc codice:

- Procopii de bellis libri V—VIII, fol. 1—8°. 25—181°. 184 —188.
- 2 Procopii libri VI de aedificiis Iustiniani, fol. 189-223v
- 3. Procopii historia arcana, fol. 224—247. 17—24. 9—16. 182—183., cap. I—XXX 23 Όσα-ξπιπτον.

In I folio scripta sunt: "Procopii Gottica historia/eiusdem de Iustiniani Imperatoris operibus lib. 6/eiusdem ἀπόρρητα id est Aporreta sed mutilata/Codex ex Thessalia/A 182

Par sup." In fol 188 inveniuntur: του αιδημου βασί πυροῦ loυστινιανοῦ του μεγὰ ἐπενέματα (lege ἐπαινήματα), in interiore parte involucri φρ//γίσκος. Tres librarii hunc codicem exaraverunt; scripsit: 1 librarius: fol. 1—177, II 4, 1—642, 24 Τὰ μὲν —αὐτῷ; fol 184—187, II 662, 18—677, 11 ἄπραπτος—περαιτέρω δανα; fol. 189—248 2 librarius: fol. 177 —181, II 642, 24—662, 18 στρατιὰν—αὐτοῦ. 8 librarius. fol 188, 677, 11—678, 5 τῶσιν ἀνθρώποις—ξυνέγραψεν Litterae initiales partim minio partim atramento scriptae sunt. Iota mutum omissum est; compendia scripturae vulgaria inveniuntur, paucae notae minio margini adscriptae. Ornamenta ante contextum singulorum librorum depicta sunt Hunc codicem originem traxisse e codice L dixi in Hy 3 p. 148 Itaque nihil habet peculiare nisi in ea parte, quae exarata a secundo librario (II 642, 24—662, 18 — A) etiamnunc in L deest; hanc partem contuli, totus codex collatus est ab H Rostagno.

 b_1 et b_2 = cod Paris graec 1703 (olim 1936, 2556). Est chartaceus saec. XV, foliorum modulus 288 \times 212 mm., columnarum 202 \times 140—150 mm Constat 165 foliis, 19 quaternionibus, uno fasciculo 6 foliorum, uno (ultimo) 7 foliorum Fasciculi litteris Graecis insigniti erant, sed iam non omnes litterae exstant; foliorum ordo indicatus est numeris Arabicis, praeterea

folia insignita sunt his notis: (fol. 2) A_4 , (fol. 3) A_5 , (fol. 4) B_6 , (fol. 5) B_8 , (fol. 6) B_4 , (fol. 7) B_5 etc. In fol. 162 invenitur littera y. In singulis paginis foliorum 1—148 sunt 31 versus. inde 32-34. Continentur hoc codice: Προποπίου Καισαρέως περί τῶν Γοτθικῶν ἱστοριῶν βιβλία δα. Desunt II 671, 17 usque ad finem: Αίτνης-ξυνέγραψεν. In fol. 123' invenitur in margine: τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχη μηχαήλ του λεοντικόρν: ~ In singulis foliis versis super contextum minio scriptum est moononlov, in rectis: περί γοτδικών ίστοριών α aut β aut γ aut δ Duo scribae hunc codicem exaraverunt, quorum scripsit alter fol. 1—88. II 4. 1—350, 14—15 $T \approx \mu e \nu - N \epsilon \alpha \pi o \lambda i \nu = b$, alter fol. 89 usque ad finem, 350, 15-678, 5 ellov- $\xi v v \dot{\epsilon} \gamma \rho \alpha \psi \dot{\epsilon} v = b_{\star}$. Litterae initiales in priore parte minio, in posteriore plerumque atramento scriptae inveniuntur hae: 1. in primo libro Tà μέν H 4, 1 Ev 6, 12. Pάβενναν 7, 24. Hv 9, 1. 'Oliyais 9, 28 Οδν 11, δ. Τινάς 12, 8. Δέ 13, 12 Βασιλέως 13, 25. Δέ 14, 25 etc., in secundo libro Μετά 150, 1. Περανίου 151, 11 γινομένης 153, 1. Πεδίω 156, 25. Ούκοῦν 158, 7, 'Αρξαμένης 159, 19. Είχε 161, 11. Alax 163, 3 etc., in tertio libro Ούτω 297, 1. Άπαντας 302, 2. Μάλιστα 304, 8. Τις 305, 24. ξυνέΣεως 306, 18 etc., in quarto libro Όσα 487, 1. Αὐτονόμων 492, 1. Τούτου 492, 20 Τοῦ 495, 23. Mετά 498, 12. Τοίς 500, 14. Τήδε 501, 15. Iota mutum litteris vocalibus primis aut mediis subscriptum est velut in verbis οχετο, οπίεει, omissum est in syllabis ultimis. Compendiis scripturae paucis usi sunt librarii; argumenta partim a primis manibus, partim posteriore tempore ab homine docto margini adscripta invenimus In priore parte multi loci prima manu emendati sunt Prior pars videtur originem trahere e codice L. posterior derivata est e codice f.

c = codd Ambrosiani A 52—55 sup.: cod. Ambros. A 52 sup. est chartaceus saec. XVI, foliorum modulus 215×153 mm, columnarum 135×82 mm. Constat 188 foliis, 15 fasciculis duodenorum foliorum, uno fasciculo quattur foliorum, quorum ultimum vacuum est. Duo folia vacua a bibliopego addita sunt ante contextum, duo post contextum. Continet Procopii de bellis librum V. Orationes nullo signo notatae sunt

cod Ambros A 53 sup est chartaceus saec. XVI., foliorum modulus 213×158 mm, columnarum 135×83 mm Constat 183 foliis, 15 fasciculis duodenorum foliorum, uno fasciculo quattuor foliorum, quorum ultimum vacuum est. Ante contextum unum folium, post contextum duo folia vacua a bibliopego inserta sunt Continet de bellis librum VI Orationes usque ad fol. 163 nullo signo, inde (II 277, 2) signo hoc' in margine notatae sunt.

cod. Ambros. A 54 sup. est chartaceus saec. XVI., foliorum modulus 212×153 mm, columnarum 135×88 mm. Con-

stat 236 foliis, 19 fasciculis duodenorum foliorum, uno fasciculo 8 foliorum Ante contextum bibliopegus duo folia vacua, post contextum unum folium vacuum inseruit. Continet Procopii VII librum de bellis. Orationes notatae sunt signo'' in

margine repetito

cod Ambros A 55 sup, est chartaceus saec. XVI., foliorum modulus 213×152 mm, columnarum 135×83 mm. Constat 213 foliis, 17 fasciculis duodenorum foliorum, uno fasciculo decem foliorum, quorum ultimum vacuum est. Ante contextum duo, post contextum tria folia vacua sunt. Continet Procopii VIII. librum de bellis Desunt: II 642, 24-662, 18 στρατιάν - αύτοῦ duabus fere paginis vacuis relictis Orationes notatae sunt signo" In quattuor codicibus, quos modo descripsi, folia numeris Arabicis plumbo insignita sunt 13 versus in singulis paginis numerantur. Litteras initiales librarius raro depinxit, iota mutum modo subscripsit, modo omisit, compendiis rarissime usus est Notas, quae in L margini adscriptae sunt, partim in margine, partim in contextu exaravit. Codex c ita consentit cum cod. k, ut alter ex altero transscriptus esse videatur Cum in codice k orationes primi et secundi libri usque ad II 277, 2 minio scriberentur, non erat quod ullo signo notarentur A loco, quem commemoravi Il 277, 2 usque ad finem libri VIII, orationes in codice k atramento scriptae ideoque notatae sunt hoc signo" Librarius codicis c orationes omnes atramento scripsit neque tamen signo notavit in priore parte, quod nullum invenit in exemplari suo, in posteriore parte (II 277, 2 usque ad finem) orationes codem signo notavit quo notatae sunt in codice k, unde sequitur codicem c fluxisse e codice k Contulit codices Ambros. A 52-55 sup H Rostagno

d = cod Monac graec. 513 Hunc codicem, cuius partem

contulit H. Rostagno, descripsi p XXXV

e = cod Paris graec 1699 Hunc codicem descripsi

p. XXXVI.

f = cod. Vat graec 1301 (olim 55). Est chartaceus saec XV., foliorum modulus 299×216 mm, columnarum 195×132 mm. Constat 309 foliis, 37 fasciculis octonorum, uno (primo) 6, uno (15) 7 foliorum Quaterniones numerati sunt. Ordo foliorum antea non recte indicatus erat, nunc menda correcta sunt Ante contextum et post contextum terna folia inseruit bibliopegus In singulis paginis sunt 25 versus fol 1—193, 26—31 fol 194 usque ad finem Continentur hoc codice Procopii de bellis libri V—VIII In folio III scripta sunt haec:

No. 55 procopio

προκοπίου καισαρέως τῶν γοτθικῶν πολέμων ὧν/διὰ βελισαρίου ὁ μέγας Ιουστινιανὸς συνεστήσατο / κέ Ιὖ χὲ ἐλέησόν με τὸν ἀμαρτωλόν. / τὸ παρὸν βιβλίον γεωργίου τοῦ καντακουζηνοῦ. Ex libris Fulvii Ursini.

In ultimo folio inveniuntur haec: νήμι ξωμαίων και δάνατος στρατιγοῦ μούνδον / διμιγορία βελησαρίου + ἐπιστολή δαδάτου πρὸς Ιουστινιανόν. / διμιγορία βελησαρίου + ἐπιστολή δαδάτου πρὸς Ιουστινιανόν Hic codex scriptus est a quattuor librariis, tituli singulorum librorum, paucae notae marginales, litterae initiales minio depictae sunt. Compendits librarii raro usi sunt, omiserunt iota, quod dicitur subscriptum Plurimas notas Carteromachus margini adscripsit; cf Nolhac, Pierre de, La bibliothèque de Fulvio Orsini, p 180 Codicem f, quem totum contulit H Rostagno, e codice V derivatum esse demonstravi in Hy 3 p. 162ss

g = cod. Vaticanus graec 1904, Pars I. Est chartaceus miscellaneus. Continet praeter alia elogium Belisarii fol 167 (II 298, 10—301, 23 πασι—ἔρχομαι). Hoc fragmentum saec XVI.

scriptum est

h = cod. Paris. 1310 (olim 3118, 1834, No. 29 Aσ della 9 cassa) Est chartaceus saec XV., foliorum modulus 220×140 mm, columnarum 152—170×100—110 mm Constat 446 folis. Duo folia (fol 70 et 71) insignita sunt numero 70, duo altera folia (99 et 100) numero 100 In singulis paginis sunt 26—40 visus Continentur hoc codice praeter alia (cf H Omont, Inventaire sommaire des mss. grees de la Bibliothèque Nationale, I p. 296): Procopii fragmentum de vermibus sericis: ἐπ τῆς ἱστορικῆς πραγματείας προποπίου ⟨περί⟩ μετάξης fol. 408. In

fol 444° scriptum est: πίναξ Ν. 29 της δ κιβώδ, in 1 folio: φύλλα γεγοαμμένα της βίβλου ταύτης είσι/σύμπαντα της η έπτα και τεσσαράποντα πρός / τοῖς τετραποσίοις Hic codex fuit Johnnis Lascaris

k= cod Basileensis graecus D IV 6 (olim E III 9). Est chartaceus saec XVI., foliorum modulus 228><152 mm, columnarum 142—152><70 mm Constat 619 foliis, 76 fasciculis et tribus quidem: 56, 57, 92 ternorum, septem: 34, 35, 37, 58—61 quaternorum, uno: 38 septem, quinquaginta: 3—32, 38—55, 63, 64 octonorum, duobus: 36, 62 novenorum, uno: 67 decem, uno. 69 undecim, decem: 1, 2, 66—68, 70, 71, 73, 74 duodenorum, uno: 75 sedecim foliorum Notae, quibus ordo fasciculorum indicetur, non exstant. Folia numeris Arabicis plumbo insignita sunt. Ante contextum sunt duo, post contextum tria folia vacua non numerata In singulis paginis sunt 18—21 versus Continentur hoc codice Procopii de bellis libri V—VIII Fol. 604 $^{\circ}$ vacuum est; hic desunt: 642, 24—662, 18 στρατιάν—αθτοῦ. Post contextum addita sunt:

αφοδ' (1574) μαϊ' πη ετελειω 3η .

Totus codéx ab una manu exaratus est Litterae rubricatae paucissimae inveniuntur Minio depicti sunt tituli singulorum librorum et orationes, quas Procopius ab initio usque ad II 267, 14 inseruit Quae in codice L margini adscripta sunt, in hoc codice in contextu minio exarata invenimus. Iota mutum modo subscriptum, modo omissum est. Hic codex frater est codicis n, fortasse confectus a socio Darmarii, quem a 1574 in Hispania commoratum esse intellegis ex eis, quae codici Ambrosiano N 135 sup inscripta esse vi-

debimus p LIV

l = cod. Laurentianus graec 9, 32 Est chartaceus saec XV... foliorum modulus 212×137 mm, columnarum 155×95 mm. Constat 319 foliis litterariis, 10 vacuus (uno post fol 17, quinque post 147, tribus post 242, uno post 319), 39 quaternionibus. uno fasciculo (fol 247-256) decem foliorum, uno (fol 164-170) septem foliorum Huius fasciculi quintum folium cum sexto conglutinatum est Notae, quibus quaternionum ordo indicetur. passim exstant Folia numeris Arabicis insignita sunt contextum inserta sunt 6 folia, post ultimum folium (vacuum) ultimi quaternionis additum est alterum folium vacuum In singulis paginis sunt 30 versus Continet praeter alia (cf Bandini. Catal mss gr biblioth Laur I 442ss) excerpta ex Procopii de bellis libris V, VI, VIII, fol 211°-216· 1 Περί τοῦ Ἰονίου κόλπου II 81, 10-83, 7 πέλαγος-ἔχει, fol 211° 2. Περί τῆς Θούλης νήσου ΙΙ 215, 9—218, 17 ἔστι-βιοῦσιν, fol. 212. 3 Περὶ τῶν Αμαζόνων 496, 24—498, 18 τὰ μὲν-εἰρήσθω, fol. 213 4 Περί τῶν ὁρίων Ασίας και Εὐρώπης 509, 8-515, 23 'Επεί—φίλον, fol 213°. 5. Περί της μετακομίσεως του σκώληκος της μετάξης έξ 'Ινδίας 576, 14—577, 20 'Τπό—ἔσχε, fol 215'. 6 Περί Βρυτίας (Βριττίας) της νήσου και τοῦ ἐνταῦθα γενομένου παραδόξου 589, 22-591, 11 Κατά-άρχεται 596, 22-600,3 'Eν-φασίν, fol. 216 In folio I scriptus est index, in folio VI πίναξ ἀκοιβής τοῦ παρόντος βιβλίου A duabus manibus codex l exaratus est Plurimae notae minio margini adscriptae sunt. Iota quod dicitur subscriptum, neglectum est Nulla ornamenta, paucae emendationes et eae scriptae a prima manu inveniuntur Hic codex ex cod a transscriptus est, collatus ab H Rostagno.

 $n={
m cod.}$ Monac grace 87 Est chartaceus saec XVI, foliorum modulus 331 \times 227 mm, columnarum 219 \times 125 mm. Constat 386 foliis, 45 quaternionibus, duobus fasciculis (31 et 48) denorum, uno (44) sex foliorum Folia 250, 351, 352, 386 vacus sunt Usque ad paginam 495 ordo paginarum, indicatum numeris Arabicis indicatus est. Numeratio quaternionum non comparet Ante contextum verborum bibliopegus folia quattuor, totidem post contextum addidit In singulis

paginis sunt 30 versus Praeter alia, quae enumerat Hardtius (cf. Hardt, Catalog codicum manuscr biblioth reg. Bavaricae, vol I p 485 ss) continentur hoc codice: Procopii de bellis libri V—VIII In interiore parte involucri scripta sunt: Statione 5 No 4 Totus codex ab una manu exaratus est. Multae litterae initiales partim minio, partim atramento depictae sunt Iota mutum raro subscriptum est Pauca compendia invenis in hoc codice, qui frater codicis k fluxit e codice L; collatus est ab Henrico Rostagno

o = cod Paris 1701 Est chartaceus saec XVII. ineuntis; foliorum modulus 290×182 mm, columnarum 204×122 mm Constat 740 foliis paginatis; ante contextum bibliopegus 3, post contextum 5 folia vacua inseruit. In singulis paginis sunt 17 versus. Continet Procopii de bellis libros V—VIII In secunda pagina scriptum est: 680 vol II Cod Colb 1717 Regius 2554 3 In inferiore margine primae paginae adnotatum. "Jac Aug Thuani/Hic codex ipse quoque a Petro Chabanaeo exaratus est" Lemmata minio scripta sunt Litterae rubricatae, notae marginales, ornamenta non inveniuntur

p = cod Vaticanus graec 1353 Est chartaceus saec XV Continet praeter alias epistulas clarorum virorum fol 220 epistulam Belisarii ad Iustinianum datam II 117, 22—120, 5 ἀφίγμεθα—φέρει. In fol 214* scripta sunt haec: πτῆμα πο-

θεινον κωνστάν τοῦ λασκάρεως υπ' αύτοῦ ἐν μεδιολάνω ἐκγραφὲν αυξβ΄. τὰ δὲ ἐντεῦθεν ὕστερον ἐν μεσήνη ἐκγεγράφατο

 $r={
m cod}$ Vaticanus graec Reginae Suecorum 84 Est chartaceus saec XVI, fohorum modulus 336>232 mm., columnarum 220—225>130 mm Constat 40 foliis, 5 quaternionibus Notae, quibus quaternionum ordo indicetur, non inveniuntur Folia numeris Arabicis insignita sunt Et ante contextum et post contextum singula folia addidit bibliopegus In singulis paginis sunt plerumque 33, raro 34 versus Continentur hoc codice: Procopii de bellis lib V et lib VI usque ad 155, 20—21 $\pi \acute{e} \varrho \sigma \eta \nu \times \alpha l \beta o \acute{e}$ In superiore margine primi folii scripta sunt: "procopii historia/Gothorum / E libris dionysii corsinii" Ab una manu codex r atramento exaratus est Eaedem litterae initiales atramento depictae hic inveniuntur, quae in codice b unde sequitur codicem r fluxisse e codice b Paucae notae margini adscriptae sunt Iota mutum omissum est Ornamenta desunt Contulit codicem H Rostagno.

s = cod Ottobonianus grace 192 Est chartaceus saec XVI — XVII , foliorum modulus 159×113 mm , columnarum 109×70 mm. Constat 471 foliis, duobus voluminibus Folia in inferiore margine plumbo caeruleo insignita sunt Continentur hoc codice praeter alia (cf E Feron et F Battaglini, Codices mss gracei Ottoboniani bibliothecae Vaticanae, Romae

1893, p 109-113): γνώμαι καὶ άποφθέγματά τινων θεολόγων καὶ φιλοσόφων ἀνδρῶν κατ' έκλογήν. . . . Προκοπίου Κεσαρέως fol 198. Haec fluxerunt e codice b.

t = cod Parisinus graec. 1038. cf. p XXXIX.

 $t_1 = \text{cod. Barberinus II 2 cf. p. XXXIX.}$

v = cod Neapolitanus II C 32 cf. p. XXXIX.

Praeter hos, quos descripsi, codices, sunt nonnulli, quos non adii Eos satis habeo hic enumerare.

 $\alpha = \text{cod Leidensis a Jos. Scal. legat. 5. cf. p. XXXIX}$ $\beta = \text{cod Romanus Angelicus 25. cf. p. XL.}$

y = cod Matritensis regius 38 (olim 38 bis). Constat hic codex 605 foliis paginatis. Continetur eo Προκοπίου Καισαρέως ίστορία των Γοτθικών πολέμων οθς διά του Βελισαρίου στρατηγοῦ ὁ Ἰουστινιανὸς βασιλεὺς συνεστήσατο, ἐν τέσσαρσι τόμοις διηρημένη. In fine secundi libri inveniuntur haec: Όρα την Βελισαρίου μεγαλοψυχίαν και έλευθέριον γνώμην και πίστιν πρός Ιουστινιανόν βασιλέα, και ότι έν πέντε έτεσιν ήνυσεν τά κατὰ Ίταλίας καὶ Όνιτίγιδος κατορθώματα Quibus verbis colligendum esse existimo hunc codicem originem trahere e codice L. Totus codex, fortasse pater codicum n et k, exaratus est ab Antonio Calosyna.

 $\delta = \text{cod Escurialensis } T \text{ I 13.}$ Est chartaceus saec. XVI Constat 220 foliis; continet praeter alia Procopii de bellis quintum et sextum librum, fol. 24-112; quintus liber in fine mutilus est cf Miller, E, Catalogue des mss. grecs de la

bibliothèque de l'Escurial, Paris 1848, p 189 ss

 $\varepsilon = \text{cod. Matritensis regius 116. Chartaceus foliorum 116,}$ charta satis candida ac tersa, totus Constantini Lascaris manu et Mediolani et Messanae exaratus, quo Procopii Caesariensis sententiose dicta, Philonis Iudaei quaedam, compluriumque auctorum epistulae continentur. Procopii sententiae inveniuntur fol 2°, incipiunt: Απονοίας γὰρ μανιώδους τινὸς ἡγοῦμαι είναι διερευνασθαι την του θεου φύσιν όποία πότ' έστιν (Η 15, 24-25), desinunt οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ ἔστι, τὸν ἀδικοῦντα καὶ βιαζόμενον έν τοις ανώσιν ευδοκιμείν (II 332, 14-16) Hae sententiae videntur transscriptae esse e codice a cf Ioannes Iriarte, Regiae Bibliothecae Matritensis codices graeci mss., Matriti 1769, p 466

 \(\xi = \cod. \) Parisinus suppl. gr 607 A Continentur hoc codice praeter alia: excerpta ex Procopii libris de bellis V, VI, VIII. ex quibus, cum non ad verbum ex Procopio deprompta sint, nullum fructum capere possumus ad contextum Procopianum constituendum of Max Treu, Excerpta anonymi Byzan-

tini ex codice Parisino suppl. gr 607 A Ohlau 1880

 $\eta = \text{cod Vaticanus graec.}$ 73 Est membranaceus saec X Continet praeter alia: excerpta de sententiis Procopiana inveniuntur fol 59 77 83 100 113 168 cf Krašeninnikov in: Viz. Vremennik 5 (1898) p 446.

De codicibus, qui continent excerpta Constantiniana de legationibus.

Iam pars huius editionis impressa erat, cum Excerpta de legationibus iussu imp. Constantini Porphyrogeniti confecta, a. 1903 Berolini apud Weidmannos in publicum edidit Carolus de Boor. Cum hic vir de historia Byzantina meritissimus de omnibus libris, qui continent excerpta Constantiniana, in Actis Academiae Regiae Berol. a. 1902 editis pag. 146 ss. accuratissime disseruerit neque ipse ex codicibus a viro doctissimo descriptis ad textum Procopianum recensendum fructum quem optavi percipere potuerim, satis habeo duos describere, quos ipse contuli quorumque varias lectiones in apparatum criticum recepi. Sunt autem hi:

H=cod. Monacensis graec. 267 Est chartaceus saec. XVI., foliorum modulus 202×139 mm., columnarum 130×88 mm. Constat 436 foliis litterariis. 37 fasciculis duodenorum foliorum. Fasciculi tricesimi septimi vacua sunt 8 folia, duo folia cum involucro conglutinata sunt. Notae, quibus ordo quaternionum indicetur, aliae exstant aliae desectae sunt. Folia numeris Arabicis non recte insignita sunt: fol. 39^a sequitur post 39, 49 post 47, 49 post 49, 200° post 200, 205° post 205. In singulis paginis sunt 13 versus. Continetur hoc codice Collectio de Romanorum legationibus ad gentes; cf. Hardt., Ign., Catal. codd. mss. graecorum bibliothecae R. Bavaricae, Monach. 1806-12, tom. III, p. 117 ss. Ante contextum tria folia vacua inserta sunt. quibus agglutinata est descriptio codicis typis impressa. Totus codex ab Andrea Darmario exaratus est. Litterae initiales, inscriptiones minio depictae sunt. Hoc codice usus ea, quae in libris Procopianis I 284, 13-23 desunt. supplevit primus Carolus Bauer in: Abhandlungen etc. Wilh. Christ dargebracht. München 1891, p. 418 ss. Contulit codicem C. de Boor.

W = cod. Ambrosianus N 135 sup. Est chartaceus saec. XVI., foliorum modulus 206×149 mm., columnarum

132×87 mm. Constat 710 foliis, 35 fasciculis vicenorum foliorum et 10 foliis. Notae, quibus ordo fasciculorum indicetur, non comparent. Folia plumbo insignita sunt. Ante contextum bibliopegus unum folium inseruit. In singulis paginis sunt 13 versus. Praeter alia continentur hoc codice ex Procopii historiis excerpta: περί πρέσβεων έθνικων πρός δωμαίους έκ της ίστορίας προκόπίου καισαρέως. Incipiunt: ότι δ καβάδης δ τῶν περσῶν κτλ. In fol. 710 scripta sunt: ὑπὸ ἀνδρέου δαρμαρίου τοῦ ἐπιδαυρίου υίοῦ γεωργίου είληφε σύν θεῷ τέλος εν τῷ έτει της ενσάρκου οικονομίας του κυρίου ήμων ίησου χριστού αφοδ΄ (1574) αὐγούστου κδ΄ ἐν τῆ μονῆ τοῦ άγιου λαυρεντίου τοῦ σκουριαλίου ὑπὸ τῆς βασιλικῆς βιβλιοθήκης βασιλέως ίσπανῶν αὐτοκράτορος κυρίου φιλίππου. Τotum codicem A. Darmarius exaravit, litteras initiales non depinxit, titulos mimo scripsit, compendiis paucis usus est, varias lectiones raro in margine adnotavit. De hoc codice primario praeter Carolum de Boor l. cit. disseruerunt Carolus Iustice in collectaneorum quae inscribuntur Recueil de travaux p. p. la faculté de philosophie et lettres de Gand fasciculo 17, p. 19 ss. et M. Krašeninnikov in: Viz. Vremennik 5 (1898).

De editionibus.

Quae Procopius de bello Gothico in Italia gesto scripserat, ea cognoscendi cupidissimi erant Italiani. Iam anno 1441 Leonardus Brunus quattuor libros Procopii de bello Gothico in Latinum vertit Procopii nominis nullo loco mentione facta. Post Brunum Christophorus Persona quattuor libros de bello Gothico Latine reddidit, quod eum annis 1481—1483 fecisse inde concludo, quod his quidem annis codicem e bibliotheca Vaticana mutuatus erat; cf. Müntz Eugène et Fabre Paul, La bibliothèque du Vatican au XVe siècle in: Bibliothèque des écoles françaises d' Athènes et de Rome. Fasc. 48, p. 287: "Ego

prior S. Balbine accepi a dño Bartholomeo Aristophilo bibliothecario Procopium historicum ex papyro in nigro cum Catone die XXV octobris 1481. Restituit VI septembris 1483." Deinde duo libri de bello Persico, duo de bello Vandalico in Latinum translati sunt a Raffaele Volaterrano, libri III-VIII de bellis ab Hugone Grotio a. 1655. Leonardi Bruni versio Latina typis impressa est demum a. 1470, Christophori Personae a. 1506, Raffaelis Volaterrani a. 1509. Textus Graecus Procopii librorum de bellis et epitomes sex librorum de aedificiis Iustiniani prelo primum subiectus est Augustae Vindelicorum a. 1607, cura Dav. Hoescheli, qui apographo duorum codicum Monacensium (m et n) et codicibus Parisinis graecis 1700 et 1701 usus est. Alteram editionem curavit Claudius Maltretus, S. J. Presb., 2 voll., Paris, 1661-63. Hic vir omni doctrina ornatissimus editione, qua continebantur omnia Procopii opera cum versione Latina, codicibus Parismis 1699 et 1702, Lucae Holstenii apographo codiers Vaticani, Petri Possini codicis Vaticani collatione adhibitis lacunas editionis Augustanae explevit, contextum non paucis locis emendavit, bonum indicem rerum et nominum addidit. Eius editio iterum typis descripta est Venetiis a. 1729. Quibus editionibus solis plus quam centum annos utebantur homines docti, dum G. Dindorfius. cum consilio Niebuhrii corpus scriptorum historiae Byzantinae institueretur, omnia Procopii opera edidit annis 1833-1838. Sed vir de editionibus scriptorum antiquorum optime meritus hic nihil praestitit nisı quod editionem et versionem Maltretanam prelo subiciendam curavit codicibus conferendis opera tributa fere nulla: neque enim ullum alium codicem praeter apographum Leidense ab Josepho Scaligero correctum inspexit; paucos tamen locos coniectura correxit.

Cum Dindorfius parum temporis collocasset in excutiendis codicibus, Henricus Rostagno omnes codices, quoscumque potuit adire, contulit, etiam eos, quos apographa esse exemplarium etiamnunc exstantium ipse intellexit, eorumque varias lectiones notavit Domenico Comparetti, qui de bellis libros V—VIII apparatu critico instructos cum versione Italiana annis 1895—1898 edidit in: Fonti per la storia d'Italia, Scrittori, secolo VI. Ita factum est, ut hac editione contextus plurimis locis corrigeretur, apparatus criticus farragine omnis generis repleretur; neque tamen semper viro linguae Graecae magis quam dictionis Procopianae perito contigit, ut e magna copia scripturarum optimas eligeret. Quamobrem editionem Comparettianam multis locis sequi non potui, quorum exempli causa affero hos:

II 17, 22 όθεν ἄρα σοι ἐπλογίζεσθαι προσήπει Comparetti cum L: όθεν ώρα σοι λογίζεσθαι editio mea cum V. cf. II 35, 22. I 496, 17.

18,23 ἀποφέρεσθαι Comp. cum L: φέρεσθαι ed. mea cum V. cf. II 138,12.

21,13 η $\dot{\omega}_{S}$ πρότερον Comp. cum V: $\dot{\eta}$ πρότερον ed. mea cum L; conicio in exemplari classis z litteram η tam male scriptam fuisse, ut librarius apographi dubitaret, utrum legeret $\dot{\eta}$ aut $\dot{\omega}_{S}$ (compendiose depictum), ideoque

scriberet \(\hat{\eta}\) cf. Vit, p. 406.

21,18 ομοσαμένων Comparetti: ομωμοσμένων ed. mea cum V, δμωμοσμένη L. Quid sibi velit ομοσαμένων, equidem non intellego. cf. Vit., p. 406.

22, 19 ἐντέταλτο ἐντυχεῖν Comp. cum L: ἐντυχεῖν ed. mea cum VH. Cum hic locus in archetypo classis y esset lacunosus, librarius addidit ἐντέταλτο.

29, 10 δεδισσομένην Comp. cum L: δεδισσομένη ed. mea cum KW. cf. I 422, 8.

31,18 αὐτίκα Comparetti: αὐτίκα μάλα et in K et in L exstare non vidit Rostagno.

36,1 ἐπιστολὴν Comp. cum KL: καὶ τὴν μὲν ἐπιστολὴν ed. mea cum H (excerpta Constantiniana non adhibuit Comparetti).

37,22 υποπτον $\langle \hat{\eta} \nu \rangle$ Comparetti: υποπτον ed. mea cum codd. $r\dot{o}$. . . υποπτον est subjectum. cf. Vit., p. 406 s.

- 38,1 Alson Comp cum Maltreto: Avsiv η ed. mea cum K, $\lambda vsl\alpha$ L. Cum insula, quae nunc dicitur Lesina, propius continentem sita sit quam Lissa, verisimilius est Constantianum ad illam appulisse quam ad hanc neque habemus quod mutemus lectionem codicis K, nisi forte scribere mavis $A\eta siv\eta$.
- 41,16 $\delta\mu\tilde{\iota}\nu$ Comp. (tamen interpretatur: con noi): $\delta\mu\tilde{\iota}\nu$ ed. mea cum KL
- 45, 12 ols δι' Comp. cum K: ols δη ed. mea cum L. Procopius imitatur Thuc. II 51 διεφθείροντο καὶ μάλιστα οί ἀρετῆς τι μεταποιούμενοι. cf. Vit., p. 405.
- 47,5 Νεαπολίταις. Comp. cum L: Νεαπολίτας ed. mea cum V. cf. I 393.15. I 513.3. I 540.23.
- 48, 12 δωρήσασθαι Comp. cum L: δωρήσεσθαι ed. mea cum V (quam lectionem codicis V Rostagno non notavit).
- 49, 21 έμοι . . . στρατηγούντι Comp. cum K: έμοῦ στρατηγούντος ed. mea cum L. Dicere debemus ές τοῦτο τύχης έλθεῖν ὑπό τινος, quod vis huius dictionis est passiva.
- 55, 24 οὖτοι δῆτα πρότερον Comp. cum L: οὖτοι δὴ τὰ πρότερα ed: mea cum K δῆτα hic videtur ineptum, δὴ τὰ Rostagno non notavit.
- 60, 24 ὅπλων παρασκευὴν Comp. cum editionibus: ὅπλων σκευὴν ed. mea cum codicibus. cf. I 52, 19. 339, 15. 503, 22. 535, 21.
- 62, 24 καταλόγων Comparetti: κατὰ λόγον ed. mea cum Hoesch, καταλόγω K, κατὰ λόγων L. cf. I 455, 22. II 180, 27.
- 66, 14 $r\tilde{\omega}\nu$ Comparetti: $r\tilde{\phi}$ ed. mea cum codd., hanc lectionem etiam in L inveniri Rostagno non notavit.
- 67, 19 soploi rôte Comp. cum L: soploi ed. mea cum V. rôte sine dubio ortum est ex antecedente rôte.
- 68, 9 μετέπεμψατο Comparetti cum edd.: μετεπέμπετο ed. mea cum codd.
- 69, 20 εἴχετο ἔργου Comp. cum L; εἴχετο ἔργω V: εἶχε τῷ ἔργ φ ed. mea leviter mutata lectione cod. V. cf. II 21, 12.
 - 72, 11 ês Comp cum V: $\tau \alpha$ ês ed. mea cum L. Ut

Procopius I 251, 17—18 dicit τὰ θειότατα . . . ἐξοσιούμενοι, sic hic utitur dictione: τὰ ἐς τὸ θεῖον ἐξοσιοῦσθαι.

457, 1 Ἰλαούφ Comparetti cum codicibus: Ἰνδούλφ scripsi, quod hie vir fortissimus infra (vers. 22—23) in V sic nominatur et sine dubio idem est, cuius mentio fit II 608, 19. 610, 11. 615. 13 etc.

Haec de editione Comparettiana me dixisse nunc satis sit, ne prolegomena longius producantur. Alias plura de ea disseram. Novam editionem omnium Proconii operum parari vel ob eam rem necessarium erat, quod editionis Dindorfianae omnia exemplaria iam pridem devendita erant Qua de causa cum magnam 1am operam libris Procopii cognoscendis et emendandis navassem et Guil. Meyer Spirensem, quem eos edendi consilium olim cepisse audieram, alus gravioribusque negotiis districtum viderem, identidem incitatus a Guil. Christ et C. Krumbacher hoc negotium subii. Itaque codices, qui in bibliothecis Italiae et Francogalliae asservantur, annis 1893/94 et 1898 inspexi, quinam nexus intercedat inter singulos constitui, contuli optimos; iis ita usus sum, ut textum potissimum ad classis z auctoritatem revocarem secutus M. Krašeninnikovum, qui cod. Vatic graec. 1690 melioris notae esse quam Laurentianum pl. 69, 8 demonstravit in: Commentationes philologicae, Petropoli 1897, p. 192. Cum tamen Krašeninnikovo "pro certo atque adeo certissimo" affirmanti Laurentianum pl. 69,8 Vaticano illo longe deteriorem esse non assentiar (cf quae disserui p. XXVI s.), saepe lectiones familiae y praetuli dicendi ratione Procopiana accurate observata. In apparatu critico varias lectiones bonorum codicum omnes enumeravi praeter paucas. quae errore mere orthographico natae sunt. Neque operae pretium esse duxi semper spiritus aut accentus non recte positos adnotare. In usu enim spirituum nullus omnino librarius sibi constat, passim legimus αὐτὸν pro αύτον, ισπανία, άρμενία etc. Spiritus aut accentus modo additi, modo omissi sunt in: ταμάλιστα, ταπρότερα, τολοιπόν, ἐπιπολλῆς, ἐπιπλεῖστον, ἐφῶ, καταρχάς, καταμέσους,

καταβραγύ, κατατάχος, παραδόξαν, προυκαλείτο, τοεξαργής, ἀπεναντίας, οὐκέτι, ν ἐφελκυστικά et ante consonas litteras etiam in clausulis sententiarum plerumque omissa et ante consonas litteras saepe addita sunt. Itaque in his rebus usum optimorum codicum ita secutus sum, ut leves correcturas raro in apparatu critico notarem Verum licet codicibus optimis religiose excussis eorumque lectionibus exscriptis multi loci commode corrigi potuerint, restabant tamen non pauci, qui emendandi acumen requirerent. Quo in munere tentamina virorum doctorum, qui sunt Hoeschel, Maltret, Dindorf, van Herwerden, Braun, Scheftlein, Comparetti, Krašeninnikov (= Kraš.), Vitelli, sedulo collegi et emendationes palmarias, quibus menda librorum feliciter tolli intellexi, partim in textum recepi partim in notis criticis commemoravi. Sed quas falsas conjecturas cognovi. silentio praeteru, ne mutilibus rebus apparatus criticus iusto magis oneraretur. Qua de causa veniam peto, quod cum multis locis scriberem οὖτε — οὕτε et μήτε — μήτε pro ovdè-ovdè et undè-undè. in hac re me secutum esse Dindorfium in apparatu critico iterum atque iterum addere neglexi. Haud paucos locos ipse emendavi.

Cum iam Procopii opera recognoscere coepissem, M. Krašeninnikovum idem facere animum induxisse audivi. Hic vir doctus, qui in commentariis, qui dicuntur Viz. Vremennik, a. 1898 editis gloriatus est se nonnullos codices Hauryo ignotos adhibuisse, mihi quoque praeter codices a me enumeratos in Actis Academiae Regiae Bavaricae a. 1895 p. 125—176 alios notos esse cognovisset, si commentationis citatae ultima verba legisset, quae sunt haec: Außer den bis jetzt besprochenen Prokophandschriften gibt es noch andere, die aber zum größten Teil nicht den geringsten Wert haben. Über diese werde ich später kurzen Bericht erstatten.

Unum officium restat, ut gratissimo animo eos enumerem, quorum auxilio in hoc operosissimo opere usus sum. In primis praedicandi sunt viri de litteris Graecis optime meriti Guilelmus Christ et Carolus Krumbacher,

qui non modo mihi persuaserunt, ut negotium Procopii opera edendi subirem, sed etiam consilio suo me adiuverunt: neque operam plagulas huius editionis perlegendi Guilelmus Christ dectrectavit, qua in cura multos locos correxit, semper consiliarius mihi peritissimus adfuit. Onus corrigendarum plagularum mecum communicavit A. Wahler. amicus et collega conjunctissimus, cuius nonnullas conjecturas adnotavi in editione ipsa. Bibliothecarum Parisinae. Basileensis, Marcianae, Ambrosianae, Laurentianae, imprimis Vaticanae et Monacensis praefectis, viris clarissimis, summam gratiam debeo. Ioannes Mercati, bibliothecae Vaticanae hypobibliothecarius, haud paucos locos libri VIII de bellis in codicibus K aut V iterum contulit. Regium Bayaricum Ministerium ecclesiasticarum et scholasticarum rerum intercedente philosophorum ordine Monacensi et socii Academiae regiae Bavaricae hoc opus praemio Zographico ornantes summa cum liberalitate mihi pecuniam subministraverunt, ut exteras bibliothecas adirem. Quibus fautoribus studiorum meorum omnibus ago meritas debitasque gratias.

Veterum scriptorum de Procopio testimonia.

Euagrius IV 12 Γέγραπται δὲ Προκοπίω τῷ ρήτορι τὰ κατὰ Βελισάριον συγγράφοντι, ὡς Καβάδης ὁ Περσῶν βασιλεὺς κτλ. . . . Φιλοπονώτατα τοιγαροῦν κομψῶς τὲ καὶ λογίως ἐπτέθειται τῷ αὐτῷ Προκοπίω ἃ δὴ πέπρακται ὑπὸ Βελισαρίω στρατηγοῦντι τῶν εώων δυνάμεων 'Ρωμαίοις τε καὶ Πέρσαις πρὸς ἀλλήλους πολεμοῦσι. κτλ.

Agathias Scholasticus I 11 τὰ μὲν γὰρ πλεῖστα τῶν κατὰ τοὺς Ἰουστινιανοῦ χρόνους γεγενημένων ἐπειδὴ Προκοπίω τῷ ρῆτορι τῷ Καισαρείαθεν ἐς τὸ ἀκριβὲς ἀναγέγραπται, παριτέον ἐκεῖνα ἔμοιγε ἄτε δὴ ἀποχρώντως εἰρημένα

Johannes Scholasticus Epiphaniensis apud C. Mueller FHG 4, 273 Τὰ μὲν ὅσα Ῥωμαῖοι τε και Μῆδοι πολεμοῦντες ἀλλήλοις ἔπαθόν τε και ἔδρασαν κατὰ τὴν Ἰουστινιανοῦ τοῦ Ῥωμαίων αὐτοκράτορος βασιλείαν, γέγραπται ᾿Αγαθία τῷ Μυριναίῳ ἀνδρί . . . και μετά γε Προκόπιον τὸν Καισαρέα τὰ πρὸς τοὺς βαρβάρους πραχθέντα ἀναγράψαντι.

Menander Protector fr. 35 apud Mueller FHG IV 238 Ότι περί Προκοπίου τοῦ ίστορικοῦ καὶ δικηγόρου φησὶν δ Μένανδρος: Οὐ γὰρ ἔμοιγε δυνατὸν οὐδέ γε ἄλλως πέφυκε θυμῆρες, τοσαύτη λόγων ἀκτῖνι τὴν ἐμαυτοῦ θρυαλλίδα ἀντανασγεῖν.

Theophylactus Simocatta II 3,13 Ταῦτα Προκοπίω τῷ συγγραφεῖ ἐν τῷ πτυκτίω τῆς Ιστορίας ἐγγέγραπται.

Ioannes de Niciu, cuius chronicon ex Aethiopico sermone in Francogallicum versum est ab H. Zotenberg in Notices et extraits tom. 24, Paris 1883, p. 517 Ces grandes victoires ont été exactement racontées par Agathias.... ainsi que par un savant, nommé Procope, le patrice, qui était un homme d'une haute intelligence, grand dignitaire, dont l'oeuvre est célèbre.

Symeon Metaphrastes in Vita S. Sabbae¹) Περί τούτων δὲ μιπροῦ πάντων παὶ Προπόπιος ὁ Καισαρεὺς ἔν γε

¹⁾ Haec vita nondum typis impressa est; cf Nic Alemanni praefationem ad historiam arcanam

τῷ πέμπτφ λόγφ τῷ περὶ τῶν Ἰουστινιανοῦ κτισμάτων αὐτῷ φιλοπονηθέντι κατὰ μέρος διαλαμβάνει συνῷδὰ Κυρίλλω τῷ τὸν βίον ἐξ ἀρχῆς τοῦ θείου Σάβα συγγραψαμένο φθεγγόμενος.

Constantinus Porphyr. lib. I, them. 2 Ούτε γὰο Ποοκόπιος, οὕτε μὴν ᾿Αγαθίας, οὕτε Μένανδρος, οὕτε Ἡσύχιος ὁ Ἰλλούστριος ἐμνημόνευσαν τοῦ τοιούτου ὀνόματος, οἱ τὰ

χοονικά συντάξαντες έπὶ τῆς Ἰουστινιανοῦ βασιλείας.

Photius Biblioth. cod. 63 'Ανεγνώσθη Ποοποπίου το το ξήτορος Ίστορικὸν εν βιβλίοις οπτώ ίστορες δε τα επί Ίουστινιανοῦ συνενεχθέντα πρός τε Πέρσας Ρωμαίοις και πρός Βανδήλους και Γότθους, α Βελισάριος στρατηγῶν διεπράξατο μάλιστα ὁ καὶ τὰ πολλὰ ὁ ξήτωρ συνών τὴν ίστορίαν εξων όψει παρείληφε συνεγράψατο.

Idem ibidem cod. 160 ος (sc. Προκόπιος) είς μέγα πτημα και όφελος κατ' έκεῖνο καιροῦ τὰς γραφὰς συντάξας ἀείμνηστον αὐτοῦ κλέος τοῖς σπουδαιστέροις καταλέλοιπεν.

Suidas s v. Πορκόπιος. Πορκόπιος Ἰλλούστριος, Καισαρεύς ἐκ Παλαιστίνης, ἡήτωρ και σοφιστής. ἔγραψεν Ἱστορίαν Ῥωμαϊκὴν, ἤγουν τοὺς πολέμους Βελισαρίου πατρικίου, τὰ κατὰ Ῥώμην καὶ Λιβύην πραχθέντα. γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως, ὑπογραφεὺς χρηματίσας Βελισαρίου, καὶ ἀκόλουθος κατὰ πάντας τοὺς συμβάντας πολέμους τε καὶ πράξεις τὰς ὑπ' αὐτοῦ συγγραφείσας. ἔγραψε καὶ ἔτερον βιβλίον, τὰ καλούμενα ᾿Ανέκδοτα, τῶν αὐτῶν πράξεων ὡς εἶναι ἀμφότερα βιβλία θ΄. ¨Ότι τὸ βιβλίον Προκοπίου τὸ καλούμενον ᾿Ανέκδοτα ψόγους καὶ κωμφδίαν Ἰουστινιανοῦ βασιλέως περιέχει καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς Θεοδώρας, ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτοῦ Βελισαρίου καὶ τῆς γαμετῆς αὐτοῦ.

τῶν ἐκεὶ πολέμων Ιστόρησε πλατυκώτερον.

Georgius Cedrenus I 649, 1 Τῷ ς΄ καὶ ζ΄ ἔτει τὰ τοῦ Βελισαρίου στρατηγήματα κατὰ Λιβύην ἐγένοντο, ᾶτινα Προκόπιος ὁ Καισαρεὺς ἐν ὀκτὰ βιβλίοις συνεγράψατο.

Niceph. Callist. XVII 10 Oun anaigon o' an sin nai

ὰ έτερα λόγου ἄξια Ιουστινιανῶ βασιλεί διεπράχθη, καὶ οὐκ άμοιρα πάντη εκκλησιαστικής ενεργείας, τη παρούση ίστοοία διαλαβείν, και ως ένον συνυφάναι. ά δη Προκοπίω τῶ Καισασεῖ κομψῶς μάλα καὶ λογίως ἐγράφη ἐν ταῖς κατ' αὐτὸν ἱστορικαῖς συγγραφαῖς. τέσσαρα δ' αὐτῶ βιβλία αργαιότητι φράσεως έγόμενα συνετέθη ων το μέν ωνόμασε Περσικά εν τμήμασι δε τέσσαρσι διαιρείται το σύγγραμμα. τὸ δὲ Γοτθικὰ, ἐπ' ἴσης καὶ αὐτὸ διαιρούμενον. ταῦτα δὲ ἄπερ αὐτὸς Ἰουστινιανὸς πολέμια ἔργα ἀπανταχοῦ τῆς Ρωμαίων κατώρθωσε γης και Βελισάριος αναγράφουσι. τὸ δὲ πτίσματα προσεπέγραψεν. ὅσα δῆτα Ἰουστινιανὸς ώποδόμησε, μάλα γενναίως έκφράζων νεώς τε καὶ βασιλείους οίκους, άστεά τε καὶ πόλεις, γεφύρας τε καὶ άλλα ές κοινην γρησιν έξευρημένα. το δε τέταρτον αντίρρησις έστιν ών πρός Ιουστινιανόν είσηκε δι' έπαίνου ποιών, καὶ ώς άν τις παλινωδία των αυτώ μη καλώς είρημένων. γράφει τοίνυν τα κατά Βελισάριον, ὧ καὶ παρείπετο κάν τοῖς πολέμοις διακονούμενος.

PRAEFATIO

DE HVIVS EDITIONIS CORRECTIORIS INDOLE

Operum Procopii, quae Jacobus Haury inter annum nostri saeculi MDCCCCV et MDCCCCXIII publicam in lucem protulit, editio correctior nonnullis de causis necessaria videtur (cf. etiam p. LXXII), primum enim bibliothecis totius fere Europae per maxima humani generis bella partim deletis partim direptis vix fieri potest, ut te recte satisve commode conferas ad studium rerum cum antiquarum tum ad Procopium eiusque tempus pertinentium; deinde autem, quod illa Hauryana editio non erat multorum librorum, non pauci sunt anni, cum haud ullus ex his emi potest, pretio scilicet eorum exemplarium, quae interdum offerebantur, a sagacissimis eiusmodi mercatoribus institoribusve ad fastigium non ferendum aucto. accedit, quod intra haec plus quam decem lustra viri docti multa adnotaverunt, coniecerunt, correxerunt, quae, etsi haud omnino probanda videntur, tamen, ut fit, dispersa per multos libellos, acta, libros colligenda collectaque cum eis, quae tradidit Haury, conferenda, comparanda puto.

Editionem Hauryanam enim, ut nemo erat, quin totam ipsam laude extolleret debita (cf. W. Cronert, Göttingische Gelehrte Anzeigen 168/1906, 382—396, cit. Cron; Ed. L. de Stefani, Byzantinische Zeitschrift (cit. Byz. Zeitschr.) 14/1905, 636—642, cit. Stef; Aug. Heisenberg, Berliner Philologische Wochenschrift 29/1909,

962-976, cit. Heis)1), ita nonnulli viri his in rebus peritissimi notaverunt, quod in adnotationibus conscribendis levitate quadam usus Haury non omnes, quas debuit, lectiones in conspectum dederit neque satis diligenter descripserit, quam adhibuisset rationem in eligendis probandisve singulis codicibus. dubium quidem non est praeterea, quin summi studii ille vir multa aliter fuerit aggressurus aliter confecturus, si meliores nactus esset condiciones operis sui perpetrandi: apparet profecto non antequam edidit libros ei contigisse, ut omnes codices conferre posset (velut V). desiderantur, ut exemplo rem evolvam, multa imprimis in aedificiorum illo libro (cit. aed), quo in edendo Haury adversis nescio quibus de causis impeditus neque satis diligenter codices contulisse videtur neque, quos codices quibusque de condicionibus contulerit, satis describit. nos igitur in cognoscendo Procopii de aedificiis opere ab hoc viro alias tam merito parum adiutos esse ante omnes dolet de Stefani, Byz. Zeitschr. 24/1924, 108-109, cit. Stef III.

Invenies autem nonnulla, quae etsi Haury ipse, operi suo per plus quam viginti annos mira quadam diligentia deditus, omisit, sive quod nondum noverat sive quod negligenda censebat causis quibusdam, tamen ut summa cum cura retractes et cum Hauryanis illis locis compares necessarium puto. sunt haec:

1. Excerpta de legationibus iussu Imperatoris Constantini Porphyrogeniti confecta, ed. C. de Boor, Berlin 1903

¹⁾ Haud praetereunda mihi videntur hoc loco, quae supra illa iam demonstrata viri docti commentariolis suis de Hauryana editione mandaverunt: Bolletino di Filologia classica 1905 (Zuretti), English Historical Review 1905 (Bury), Revue des Études grecques 1905 (R. G.), Literarisches Zentralblatt 1914 (Gerlande), Mitteilungen aus der historischen Literatur 1914 (Hirsch), Revue Classique 1917, 2 (My), Revue Historique 1917 (Bréhier), Rassegna italiana di lingua e letteratura classiche 1918 (de Stefani).

e BT Procop ed. Haury, Vol. I cum addendis ed. Wirth [1734]

Haury cognovisse videtur hanc editionem, tamen non usus est (cf. Crön 383, Heis 965). saepe autem cum differant inter se quae legerunt Haury et de Boor, ita ut vix diiudicare possis, utrius vitio haec varietas sit tribuenda, res tamen difficillima est interdum discernere, utrius singulis in locis lectionem anteferas. sed quia huius operis non esse potest inquirere, quibus de causis illi doctissimi viri tantopere inter se discrepent, satis sit mentionem fecisse huius rei.

In conferendis codicibus tamen de Boor, ut qui multis antehac multorum rerum scriptorum operibus editis haud negligendam experientiam summanıque auctoritatem in iudicandis singulis dubiosis consecutus erat, melioribus condicionibus usus esse videtur: mihi quidem satis examinanti superque codices illorum de legationibus librorum, quid excerpta e Procopii operibus quove modo tradant, nihil occurrit in editione, quod putarem corrigendum. praeterea autem librarii, qui eos codices exaraverunt, neque satis certi nec satis diligentes (praecipue in nominibus transscribendis) fuerunt, ita ut nonnumquam mireris, quem ad finem socordiae provenerint in munere suo fungendo: ignorantia eiusmodi maxime turbati PBM (M= H Haury) ex legationibus, maioris pretii A (W Haury), cf. etiam C. de Boor. Zweiter Bericht über eine Studienreise nach Italien zum Zwecke handschriftlicher Studien über bvzantinische Chronisten, Sitzungsberichte der kgl. preussischen Akademie der Wissenschaften, Berlin 1902, 154-164, Crön 383. apparet etiam in posterioribus Procopii libris excerpendis librarios operam dedisse, ut verborum ipsorum sensu neglecto singulos locos abbreviarent tantum.

2. Excerpta de sententiis iussu Imperatoris Constantini Porphyrogeniti confecta, ed. U.Ph.Boissevain, Berlin 1906 Traduntur uno codice (saec. X, Vaticanus Graecus $73 = \eta$ Haury) rescripto, quem Haury si non ipse legisse

videtur, tamen in dubiosis secutus est. desunt duo folia initio excerptorum ex Procopio, quae continebant excerpta de bellis Persicis et duo folia, quae continebant magnam partem excerptorum de bello Persico (cf. Boissevain nota p. 36 et p. 54, de Boor, Byz. Zeitschr. 23/1914, 51). dubitandum autem cum sit, quibus codicibus adnumeremus haec excerpta, mihi ex eo, quod plures ei sunt communes lectiones cum classe y quam cum classe z (et his quidem minoris momenti), praeterea quod nonnulla sunt, quae conveniant inter excerpta de legationibus et de sententiis, indicia certa praeberi videntur. tamen, id quod minime neglegas, librarium magnae doctrinae verisimile est codicem hunc restantem ita correxisse, ut ne coniectura quidem suspicari possis, quid legerint excerptores illi imperatoris Constantini.

Boissevain ipse editionem Hauryanam ante oculos habebat eiusque lectiones comparavit; exemplo igitur optimo usus adnotavit, quae sunt alicuius momenti, secutus Hauryanam rationem verba recte scribendi ordinisque verborum disponendi. e locis autem, ubi codicem illum rescriptum investigando Boissevain aut lectiones novas in lucem edebat aut eiusmodi studiis confirmabat iam cognita, nullos notavi praeter eos, quibus abhorret ab Hauryo (cf. Boissevain praef. XXI).

3. Photios, Bibliotheca cod. 63, ed. J. P. Migne, Patrologia Graeca 103, 1860, 121, 136

Photios ex libris de bellis I-II alia ad verbum paene transscripsisse alia summatim attigisse videtur (cf. Crön 388–389, Stef 636, Heis 963), qua de causa quamquam quaerendum est, utrum Photios Procopii an suis ipsius verbis usus sit quidve abbreviationi tribuatur, tamen haud negligendus est ut qui certe nonnulla tradidit magni momenti ad diiudicandum, quid scripserit Procopius. apparet Photium libros Procopii ante annum 857 excer-

pendos curavisse (cf. etiam Crön 389). praestat codicibus, qui supersunt, A (Marc. 450), quem archetypo proximum fuisse omnes in his rebus versati affirmant; eundem haud multum abhorrere a classe y (praecipue P = Par. Gr. 1702) certis de causis puto.

4. Suidae Lexicon, ed. A. Adler, Berlin 1928-1935

Suidae operibus ut tunc potuit diligenter comparatis Haury cum et in notis descripserit, quibus sub titulis singula inveniantur et in adnotationibus, quibus lectionibus differant inter se Procopius et Suidas, tamen nonnulla sunt, quae adhibita Adleriana illa nova editione Suidae corrigas et suppleas. praeterea studio diligentiaque est opus in conferendis singulis locis variisque Suidae lectionibus, ne lateat iam librarios illius compendii saepe dubitavisse, quid legerent.

5. Diligentissime de eis, quae intercedant inter Procopium et illa compendia etymologica posterioris temporis, Ed. L. de Stefani disseruit (Byz. Zeitschr. 14/1905, 636-642, 17/1908, 149-152, Studi Italiani di filologia 1910, 433-444), quem morte prohibitum, quominus totum illud Lexicon Gudianum (ed. Sturz, 1818) ederet ex integro (1908-1920), maxime dolemus, tamen nondum plane patet, habeatne ita se res ut de Stefani existimat. neque enim satis demonstrari videtur, qua via putemus lectiones quasdam ex Procopio in Etymologica fluxisse quave ratione librarii singulos locos delegerint. praeterea compendiis illis ne satis ad hunc diem editis, cum niti debeamus auxilio virorum longinquioribus a nobis saeculis natorum, quorum et usus edendi libros rudis et conspectus rerum ad opus eiusmodi perpetrandum pertinentium minor erat, cavendum est, ne incidas in graviores errores neve falso judices de eis, quae traduntur, praesertim cum multa ab illis vetustioribus rerum doctissimis invenias haud satis diligenter conscripta.

6. Cod. Monacensis Latinus 807.

Nonnullas lectiones in publicum edidit G. Pesenti, Byz. Zeitschr. 24/1923—1924, 14

Comparari debent lectiones variae ex hoc codice (p. 76-81), e quibus nonnullas ab Hauryo non citatas esse demonstrat Pesenti. inveniuntur in parte autographa ab Angelo Politiano (1454—1494) conscripta, qui sine ullo ordine adnotationibusque Italicorum lingua variis adiectis de quibusdam locis historiarum Procopii agit. dubitandum autem hac in re, utrum profecto legerit, quae invenimus, an codicem suum — quid verisimilius? — negligenter transscripserit. codicem propterea, quod multa communia cum G exhibet, familiae z fuisse quandam suspicionem habeo.

Exhis, quorum titulos protuli, libris, excerptis, compendiis etsi haud parvi aestimanda accipias ad cognoscendam Procopii non solum traditionem sed etiam opus ipsum, tamen, ne conturbetur Haurvana illa forma huius editionis neve nimis exoneratus sit conspectus rerum addendarum. nihil citavi. praesenti enim statu rerum satis mihi sit, Procopii studiosis demonstrare, commendare, quibus praeter Hauryanam editionem adminiculis utantur, si aliquid proficere velint. quae quidem sint multa, tamen nihil detrahere possunt de laude, quam Haury ipse summo iure meritus est, qui primus omnium fecit, ut effusus et ante eum dispersus codicum numerus manu scriptorum in ordinem redigeretur firmum et nobis, cuius momenti quisque sit, certis rationibus significaretur, vix enim invenias editorem, qui ante Hauryum cunctis ad Procopium pertinentibus codicibus collectis summaque doctrina collustratis tantas ut ita dicam tenebras fugaverit.

Praeterea contuli locos, quos viri doctissimi post editionem ipsam adnotaverunt, permultas de variis rebus coniecturas. quarum numerum licet maiorem esse putes quam pro editione correctiore, licet opus esse iudices editione nova, ut recte colligantur, quae adhuc desideramus, tamen hoc munus difficile et molestum, ut ex integro examinatis non solum codicibus, praecipue minoribus, quorum certum numerum Hauryum ipsum non iam inspicere potuisse verisimillimum est, sed etiam eorum, quae supra demonstravi, perquisita traditione, novam proferam editionem, in posterum — ut spero non multis abhinc annis — reservare sententia mihi est.

Edidit anno MDCCCCXIII Haury ipse in appendice ad III magnum numerum novarum lectionum, quae aut inserui aut, ubi non poteram probare, inter addenda recepi, ut intellegi possit, quam ad summam perfectionis etiam post libros editos ipse sententias perduxerit, correxerit, formaverit, mutaverit. nonnulla ex operibus Procopii, quae viri docti ante Hauryum ediderunt silentio transeamus ut iam per Hauryanam editionem correcta neque magni momenti ad augenda de Procopio studia. sunt haec:

- 1. Extraits des auteurs grecs concernant la géographie et l'histoire des Gaules par E. Cougny, V, Paris 1886, 343-409
- 2. Florilegium Graecum in usum primi gymnasiorum ordinis collectum a philologis Afranis, XV, ed. W. Meyer, Leipzig 1901, 1—39

Ex numero eorum, qui post Hauryum editionem Procopii operum susceperunt, primum locum tenet D. Comparetti (Le Inedite. Libro nono delle Istorie di Procopio di Cesarea. Edizione postuma licenziata da Domenico Bassi, Roma 1928). hoc in opere multa sunt, quae viri docti (cf. J. Sykoutres, Byz. Zeitschr. 33/1933, 363—366) et praecipue Haury ipse (Zu Prokops Geheimgeschichte, Byz. Zeitschr. 34/1934, 10—14; Zu Comparettis Ausgabe der Geheimgeschichte Prokops, Byz. Zeitschr. 35/1935,

288—298) reicienda et duris verbis vituperanda censent. sit autem sane, quod Comparetti multa non necessaria coniecerit neque, quid significare videantur singuli loci, recte intellexerit, codices ipsos diligentissime summaque eiusmodi rerum sagacitate tamen legisse neque quicquam mutavisse videtur, antequam res diligentissime reponderavisset. qua de causa cum plurimis in rebus minus abhorreat ab Hauryo quam hic ipse putat, notanda videntur, quaecumque conicit et profert. uncis autem virgulisque, qua ratione usus sit, cum vix intelligamus (cf. etiam Sykoutres, Byz. Zeitschr. 33/1933, I. Bracale, Historia 5/1931, 293—300) non fieri potest, quin locos, de quibus agitur, eodem modo citemus quo Comparetti.

Ceteris post Hauryum editionibus ut nixis Hauryana vix inest, quod praeter mentionem ipsam proferendum existimem:

- 1. S. Mansikka, Die Religion der Ostslaven, Helsinki 1922
- 2. C. H. Meyer, Fontes historiae slavicae, Berlin 1931
- K. Reich, Prokop, Goten und Vandalen im Kampfe gegen die Römer, Aus dem Schatze des Altertums A 5, Bamberg 1933
- 4. S. Kauchtschischwili, Georgica. Scriptorum byzantinorum excerpta ad Georgiam pertinentia II, Tiflis 1934
- H. Schaal, Prokops Gotenkrieg, in Auswahl herausgegeben, Velhagen und Klasings lateinische und griechische Lesehefte Nr. 33, 1935
- H. B. Dewing G. Downey, Procopius. With an English translation, London-New York 1914—1940 (3rd edition 1954)
- H. H. Popa-Lisseanu, Procopius de aedificiis, Izvoreale Istorei Românilor XV, Bukarest 1939
- 8. A.V. Mišulin, Древние славяне в отрывках греко—римских и византийских писателей до VII. в. нашей эры. Вестник Древней Истории 1941, Nr. 1, 230—284

London 1899

- 9. B. Lavagnini, Procopio, Pagine scelte I (Introduzione e testo), Napoli 1948
- 10. O. Veh, Prokop. Werke I (Anekdota), München 1961 Anno MDCCCCXXXVI praeterea Bibliotheca Teubneriana protulit in publicum anastaticam editionem belli Gothici librorum (II)

Singulorum auctorum, quos Haury ipse suo quemque loco citavit, opera recentioribus editionibus maiore consulas emolumento. sunt hi:

- Ioannis Lydi de magistratibus populi Romani libri tres ed. R. Wuensch, Lipsiae 1903
- Chronique de Michel le Syrien, éditée pour la première fois et traduite en français par J. B. Chabot, Paris 1899-1900
- Zacharias Rhetor, opp. ed. E. W. Brooks, Corpus scriptorum christianorum orientalium. Scriptores Syri, Ser. 3, V-VI, 1919—1924
 cf. etiam F. J. Hamilton E. W. Brooks, The Syriac Chronicle known as that of Zachariah of Mytilene,
- 4. Ioannis Zonarae epitome historiarum ed. Th. Büttner-Wobst, Lipsiae 1903

Opera Nicephori Callisti edidit J. P. Migne, Patrologia Graeca 146—147, Parisii 1865. librum, quem L. Schmidt, vir doctissimus de Vandalis conscripsit (Geschichte der Vandalen, 1901), secunda consulas editione anni MDCCCCXLII.

Vitia eorum negligentiae tribuenda, qui tunc Hauryanam editionem prelo subiciendam curaverunt, partim a doctis viris (de Stefani, Sykoutres, Heisenberg) iam notata, emendavi pluribus verbis omissis. tamen, quas de verborum ordine recte disponendo margines viri doctissimi Hauryanam illam editionem recensentes proposuerunt, ut adhiberem nullo modo adduci potui, praesertim cum—

si recte pertractare velis - et hoc munus modum correctioris transgrederetur editionis et nonnulli loci sensu, quem voluit Haury ipse, privarentur.

Ita verborum indices nominumque Haurvanae illius editionis supplere nolui, quamvis invenias permultos. qui hac in re non satis diligenter Hauryum singulos locos contulisse multosque neglexisse doleant.

Sequitur conspectus locorum, quos mutavi:

```
Ex I:
  ΧΧΧΙΝ 3 οί τε pro οίτε
  61, 2-3 (nota) dv \tau i - \varkappa i \mu o \iota delevi
  85, 25 és év pro és (Haury app propter Thuc. I 3, 3)
  103, 1 (adn) litteras hebraicas delevi (Haury app)
  126, 5 (adn) sic Suid .: delevi
  134, 6 (nota) \tau \dot{a} - \dot{\epsilon} \xi \dot{\epsilon} \tau \iota \sigma \varepsilon pro \tau \dot{a} - \dot{\epsilon} \xi \dot{\epsilon} \tau \iota \sigma \varepsilon v
  143, 22 πυρί - τὸ παλάτιον pro πῦρ - τῷ παλατίω
            (Haury app)
  150, 2 (adn) I 166, 15 pro I 170, 11 (Haury app)
  152, 20 λείπεται pro λοίπεται (Stef 642, Haury app)
  167, 3 (nota) žluev pro žlue
  177, 2 (nota) 'Αντιοχεῦσι pro 'Αντιοχεῦσιν
  183, 6 (adn) of pro ol
  198, 5 (adn) \tau \tilde{\omega} 2 pro \tau \tilde{\omega} 1
  221, 12 [πρόπονοι] pro πρόπονοι (Haury app)
  286, 5 (adn) έμποδών pro έκ ποδών
  318 (adn) 'Οννωρίχου (γυναϊκα) pro 'Οννωρίχου scripsi
  397, 1 (adn) Άγκῶνας Suid.: delevi
  452, 3 ἄδαινεν pro ἄδινεν (Haury app)
  458, 8-9 μεθίεσθαι pro μετατίθεσθαι (Haury app)
Ex II:
  8, 6 (adn) 17 eic Suid.: delevi
  10, 6-7 (adn) καὶ τὸ ἀρρενωπὸν Suid.: delevi
```

19, 20 ίκανῶς pro ίκανὸν (Haury app) 19, 8 (adn) 20 *iκανῶς* Η: delevi

PRAEFATIO

```
54, 1 (adn) ⟨αν⟩ Vit. pro ⟨αν⟩ ύπ' Vit. (Stef 643)
```

82, 14 $\tau \tilde{\omega} - \varkappa \rho \acute{\alpha} \tau \varepsilon \iota \operatorname{pro} \tau \acute{\sigma} - \varkappa \rho \acute{\alpha} \tau \sigma \varsigma (\operatorname{Haury app})$

182, 7-9 (adn) 14-W delevi

229, 1 (adn) ξύν τοῖς Κ pro τοῖς Κ

267, 18-19 σκηψάμενος pro σκεψάμενος (Haury app)

299, 6 (adn) αὐτοῖς pro αὐτοὺς

326, 24 τὰς [τε] pro τὰς τε (Haury app)

353,5 (adn) τόσον τοσούτον Suid. pro τόσον τοσούτον Suid.

353, 6 (nota) zaì delevi

387, 3 (adn) εἰώθασιν pro εἰώθασι

534, 7 (adn) om. H. pro zai H

584, 2 (adn) δè L pro LH

584, 2 (adn) ἐκανῶς Η: delevi

630, 3 (adn) 9 - Suid: delevi

650, 11 ἐργολαβεῖν pro ἔργω λαβεῖν (Haury app)

Ex an:

6, 5 (nota) φαρμακεύς pro φαρμακεῖς

8,5 (nota) είς παίδα pro παίδα

8, 1 (adn) 4-Suid.: delevi

10, 3 ξυκοτον pro ξυκοτα (Haury app)

14, 3 (adn) $\pi\rho\delta$ Suid.: delevi

15, 2 (adn) et Suid.: delevi

15, 4 (adn) et Suid.: delevi

18, 12 $\pi a \rho \dot{a} \langle \tau \varepsilon \rangle$ pro $\pi a \rho \dot{a}$ (Haury app)

20, 25 ἀνεγκλήτων pro ἀνεγκλήτως (Haury app)

21, 15 δτι pro δ τι

23, 2 (nota) αὐτὴν pro αὐτὸν

38, 4 (adn) 12-Suid.: delevi

44, 6 (adn) et Suid.: delevi

45,7 (adn) et Suid.: delevi 46.1 (adn) et Suid.: delevi

79, 4 (adn) 14-Suid.: delevi

82, 3 (nota) 13 eic pro 13 ec

- 112, 1 (adn) 4-Suid.: delevi
- 116, 3 (nota) έξαρτούμενος pro έξαρτώμενος
- 116, 5 (nota) εργάζεσθαι pro περιεργάζεσθαι
- 116, 6 (adn) ἐξαρτώμενος Suid.: delevi
- 121, 3 (nota) ἀένναος pro ἀένναον
- 121, 20 εδήου τε καὶ εληίζετο pro εδηιούμενος κατεληίζετο (Haury app)
- 144, 1 (nota) εγένετο, pro εγένετο
- 147, 6 (Έλλάδος) pro Έλλάδος (Haury app)
- 152, 2 (nota) ἤει pro ἦν
- 153, 8 (adn) nv Suid.: delevi
- 155, 9 έβδόμην pro εκτην (Haury app)
- 155, 3 (nota) κέρμα pro κέρματα
- 155, 1 (adn) φόλλεις Suid.: delevi
- 156, 2 (adn) ἐωνημένους Alem. ἐωνημένοις codd
- 163, 2 μι (κρ) αν pro μίαν (Haury app)
- 172, 3 (adn) et Suid.: delevi
- 172, 16 [xai] pro xai (Syk I 28)
- 174, 16 εξοσιοῦσθαι pro δεξιοῦσθαι (Haury app)
- 179, 3 όσπερ είπεν pro ός περιείπεν (Haury app)
- 182, 15 olais pro olai (Haury app)
- 182, 22 κατά delevi (Haury app)

Ex aed:

7, 5 (adn) ἄχρι A delevi (Haury app)

At sententiam eorum, qui virgulas permultas, quibus Haury verborum ordinem luculentissime distinxit, aut mutandas aut tollendas censebant, ut sequar omnibus in locis notatis, cum nullam causam subesse videam, dubitanda tamen in addendis seposui (cf. Syk I 28, Stef 642).

Locos autem quos Haury propter varias lectiones in Prolegomenis describit, diligentissime necesse est consulas, ne fugiat, quam rationem secutus sit in singulis iudicandis. qua in re tamen videtur dolendum, quod ex verbis eius non certiores sumus neque, cur hanc illamve lectionem praetulerit, neque, cur ea, quae nonnulli ante eum viri earundem rerum peritissimi tenenda censuerunt, reicienda putaverit. mihi quidem, ut exemplo rem illustrem, lectiones quaedam ex anecdotis a G (Vat. Gr. 1001) traditae, quae etiam Maltreto satisfacere potuerunt quaeque tamen reicit Haury, funditus probandae videntur.

Ad ea denique, quae Haury praeterea disseruit in Prolegomenis, vix est, quod addas, et cum recentioribus temporibus vix novi quicquam attulerint studiosi, quo haec aut refutari ut antiquiora possint aut auctoritate sua minui, ille autem doctissimus rerum ad Procopium pertinentium investigator nobis diligentissime multisque adhibitis exemplis explicet, et quibus e fontibus hauserit Procopius quive rerum scriptores cum eo comparandi sint (I, VII-XXII) et quibus necessitatibus codices inter se cohaereant (I, XXIII-LIV, an IV-XVIII, aed III-VI). optimum factu apparuit, si operam darem conservandis his in suo statu paginis. nisi fortasse crimini des, quod nimia interdum brevitate et severitate Haury agat de ceteris sui temporis editionibus (Comparetti, Krašeninnikov: I. LIV-LX, an XVIII-XXII, aed VI-IX) neque satis demonstret, quid intersit inter eas et suam.

Deinde quod ambigitur de accentibus ponendis recteque scribendis verbis quibusdam, res quam potui diligentissime quidem examinavi, sed lectiones Hauryanas conservandas censeo, eis tamen locis notatis, quibus ne codicibus omnibus quidem inspectis iudicari potest, quid scribas correctius.

Nuperrime B. Rubin, de rebus Imperatoris Iustiniani eiusque temporis vir omnium doctissimus, luculentissime multis verbis, quid quaeque pars Procopii operis significet, interpretatus est (Prokopios von Kaisareia, Mitarbeiter Belisars und Historiker, Paulys Realencyclopädie der classischen Altertumswissenschaft XXIII 1,

1957, 273-599 (cit. Rubin) = Sonderdruck Prokopios von Kaisareia). sine quo libro, cum vix sit, ut aliquid proficias in studiis ad Procopium pertinentibus, eius titulum praeter omnes notemus. sunt autem permulti, e quorum de Procopio libris libellisve haud parvum facias emolumentum (quorum excepi ex conspectu libros ab Hauryo iam notatos):

Amore, A., Procopio di Cesarea, Enciclopedia Cattolica X, 1953, 35 Anatoljak, S., Što zapravo u Prokopija znači "Νωρικών τε πόλει"? (What does Procopius' Expression Νωρικών τε πόλει really mean?), Српска Академија Наука, Зборник Радова XLIX, Византолошки Институт 4, Веодгад 1956, 45—51

Astuti, G., Polemichetta Procopiana, Archivo Giuridico 131/1944, 232-245

Balázs, J., A gazai iskola Thukydides-tanulmányai — Gli studi tucididei della scuola di Gaza, Magyar-Gorog Tanulmányok-Οὐγγροελληνικαὶ Μελέται 11, Budapest 1940

Balzani, U., Le cronache Italiane nel medio evo, Milano 1884 Barišić, F., О најстаријој Прокопијевој вести о Словенима (La plus ancienne information de Procope sur les Slaves), Српска Академија Наука, Зборник Радова XXXVI, Византолошки Институт 2, Beograd 1953, 25—31

Barišić, F., Етногенеза јужних Словена у раном средњем веку према материјалној култури, Историски Часопис 3, 1951—1952, 411—417

Bauer, C., Handschriftliches zu Prokop. Abhandlungen aus dem Gebiet der klassischen Altertumswissenschaft, W. Christ zum 60. Geburtstage dargebracht, Munchen 1891, 418—421

Beck, H. G., Belisar-Philanthropenos. Das Belisarlied der Palaiologenzeit.
 Serta Monacensia, Franz Babinger zum 15. 1. 1951
 als Festgruß dargebracht, Leiden 1952, 46—52

Benveniste, E., Un témoignage sur la langue des Sarmates, Journal Asiatique 221/1933, 135-138

Beševliev, V., Една особеност в образуването на сложните местни названия от Латински произход в Мизия и Тракия, Българска Академия на Науките, Известия на Института за български език 1/1952, 239-245

Beševliev, V, Латинските местни имена в Мизия и Тракия, Сборник Г. Кацаров 2, Sofia 1955, 279-303

Bonfante, P., Il movente della Storia Arcana di Procopio, Boll. Ist. Dir. Rom. 41/1933, 283—287

de Boor, C., Romische Kaisergeschichte in byzantinischer Fassung III, Byz. Zeitschr. 2/1893, 195—211

- de Boor, C., Bericht uber eine Studienreise nach Italien, Spanien und England zum Zwecke handschriftlicher Studien uber byzantmische Chronisten, Sitzungsberichte der kgl. preussischen Akademie der Wissenschaften, Berlin 1899, 922-934
- de Boor, C., Zweiter Bericht uber eine Studienreise nach Italien zum Zwecke handschriftlicher Studien uber byzantinische Chronisten, Sitzungsberichte der kgl. preussischen Akademie der Wissenschaften, Berlin 1902, 146-164
- de Boor, C., Suidas und die Konstantinische Exzerptensammlung, Byz. Zeitschr. 21/1912, 383-430 et Byz. Zeitschr. 23/1914 -1923, 1-127
- Braun, H., Procopius Caesariensis quatenus imitatus sit Thucydidem, Diss. Erlangen 1885
- Braun, H., Zum Texte des Prokop, Byz. Zeitschr. 2/1893, 106-109 Braun, H., Recensio Haury Procopiana I-II, Byz. Zeitschr. 2/1893, 621-622
- Braun, H., Die Nachahmung Herodots durch Prokop, Progr. Nurnberg 1894
- Bruckner, M., Zur Beurteilung des Geschichtsschreibers Procop von Caesarea, Progr. Ansbach 1896
- Burn, A R.. Procopius and the Islands of the Ghosts. The English Historical Review 70/1955, 258-261
- Bury, J. B., Nugae Procopianae, Hermathena 9/1896, 358-361 Bury, J. B., The Homeric and the historic Kimmerians, Klio 6/1906, 79-88
- Bury, J. B., The Oracle in Procopius B. G. I 24, Byz. Zeitschr. 15/1906, 45-46
- Carriere, A., Nouvelles Sources de Moise de Khoren, Wien 1894 Cantarella, R., La Διήγησις ώραιοτάτη του θαυμαστού έχείνου λεγομένου Βελισαφίου. Testo critico con una appendice Sulla fortuna della leggenda di Belisario, Studi Bizantini 4/1935, 153 - 202
- Cenov, G., Прокопиовитъ хуни и Теофановитъ българи. Sofia 1938
- Chevalier, N., Répertoire des sources historiques du moyen âge. Paris 1905
- Cobet, C., Procopius emendatus, Mnemosyne 8/1859, 303
- Comparetti, D., Maledicenze Procopiane, Raccolta di scritti in onore di G. Lumbroso, Milano 1925, 68-76
- Le Corte, G., I Barbaricini di Procopio (bell. Vand. II 13), Questioni di filologia e di storia, Torino 1901
- Coster, C. H., Procopius and Boethius, Speculum 23/1948, 248-287
- Dahn, F., Prokopius von Caesarea, ein Beitrag zur Historiographie der Volkerwanderung und des sinkenden Romertums, Berlin 1885

- Dečev, D., Die antike Herkunft des Flußnamens Iskår, Studia antiqua A. Salač septuagenario oblata, Českoslov. Akad. Věd, Sekce jazyka a liter. Sborník filol. III 1/1955, 118–121
- Dewing, H. B., The accentual cursus in Byzantine Greek prose with especial reference to Procopius of Caesarea, Transactions of the Connecticut Academy of Arts and Sciences 14/1910, 417 -461
- Dewing, H. B., The secret History of Proceedings of Caesarea, Transactions and Proceedings of the American Philological Association 62/1931, 40-41
- Dimitriu, А. К., Къ вопросу объ Historia Arcana, лѣтопись Ист.-Фил. Общества при Имп. Новороссійскомъ Университетъ IV 2, Odessa 1894, 258—301
- Dostálová Jeništová, R., Český prěklud děl Prokopia z Kaisareje, Listy Filologické 77/1954, 106–112
- Downey, G., Procopius on Antioch. A study of Method in De aedificiis, Byzantion 14/1939, 361-378
- Downey, G., The composition of Procopius De aedificiis, Transactions of the American Philological Association 78/1947, 171-183
- Downey, G., De aedificiis I 4,3, Classical Philology 43/1948, 44-45
- Downey, G., Paganism and Christianity in Procopius, Church History 18/1949, 89-102
- Downey, G., Justinian as a Builder, Art Bulletin XXXII 4/1950, 262-266
- Downey, G., The Water-Supply of Antioch-on-the-Orontes in antiquity, Annuels archéol. de Syrie I/2 1951, 171-187
- Downey, G., The Persian campaign in Syria in a. d. 540, Speculum 28/1953, 340-348
- Downey, G., Notes on Procopius De aedificiis Book I, Studies presented to D. M. Robinson II 719—725, St. Louis 1953
- Duwe, A., Quatenus Procopius Thucydidem imitatus sit, Progr. Jever 1885
- Duwe, A., Die Attraktion des Relativpronomens bei Prokop von Caesarea, Progr. Jever 1898
- Eckhardt, H., De anecdotis Procopii Caesariensis, Diss. Konigsberg 1861
- Eckhardt, H., Zur Charakteristik des Prokop und Agathias als Quellenschriftsteller für den Gotenkrieg, Progr. Konigsberg 1864
- Ensslin, W., Zur Grundungsgeschichte von Dara-Anastasiupolis, Byz.-Neugr. Jahrb. 5/1926—1927, 342—347
- Ensslin, W., Zu den Grundlagen von Odoakers Herrschaft, Serta Hoffilleriana 381-388, Zagreb 1940
- Ensslin, W., Rex Theodoricus inlitteratus?, Hist. Jahrb. 1940, 391—396

- Fabricius, J. A., Bibliotheca Graeca Ed. IV Harles. VII/1801, 553-562
- Fink, L., Das Verhältnis der Aniobrücken zur mulvischen Brücke in Prokops Gotenkrieg, Diss. Berlin 1907
- Freixas, A., El lenguaje de Procopio, Anales de Filología Clásica, Buenos Aires IV/1947-1949, 125-150
- Freixas, A., Temas de Procopio de Cesarea, Anales de Historia Antiga y Medieval, Buenos Aires 1949
- Fuchs, S., Die Schlacht im Apennin 552 v. Chr., Forschungen und Fortschritte 1943, 234–236
- Gentz, G., Die Kirchengeschichte des Nicephorus Kallistus Xanthopulos auf ihre Quellen und ihre Zusammensetzung untersucht, Diss. Berlin 1940
- Gentz, G.,—Aland, K., Die Quellen der Kirchengeschichte des Nicephorus und ihre Bedeutung fur die Konstituierung des Textes der älteren Kirchenhistoriker, Zeitschr, f. neutestamentliche Wissenschaft 42/1949, 104—141
- Ginetti, L., L'Italia Gotica in Procopio di Cesarea, Siena 1904 Gleye, C. E., Beiträge zur Johannesfrage, Byz. Zeitschr. 5/1896, 422—464
- Gomperz, Th., Procopius de bello Gothico IV 22, Wiener Studien, Zeitschr. f. klass. Phil. 2/1880, 6
- Gordon, C. D., Procopius and Justinian's financial policies, Phoenix 13/1959, 23-30
- Grecu, V., Die Abstammung des Historikers Petros Patrikios, Byz. Zeitschr. 40/1940, 448
- Grecu, V., Un vechi motiv de folklor italian în românește, Revista Istorică Română 11-12/1941-1942, 35-45
- Grecu, V., Bemerkungen zu Procops Schriften. I Das Verhältnis der Anekdota zu dem Geschichtswerk über die Kriege. Bull. Sect. Hist. Acad. Roum. 28, 2/1947, 233—240
- de Gregori, L., L'esercita bizantino in Procopio di Cesarea, Bessarione Ser. II, Anno 2/1901—1902, Vol. I, 62—63; 246—258
- de Groot, A. W., Notes on Procopius of Caesarea, Classical Quarterly 9/1915, 97-98
- de Groot, A. W., Untersuchungen zum byzantinischen Prosarhythmus (Procopius von Caesarea), Groningen 1918
- Gundlach, W., Quaestiones Procopianae, Progr. Hanau 1861
- Hansen, A., Wer veranlaßte die Berufung der Vandalen nach Afrika? Eine historische Untersuchung gegen Prokop Vand I 3, Dorpat 1842
- Hartmann, F. J., Untersuchungen uber den Gebrauch der Modi in den Historien des Prokop von Caesarea, Progr. Regensburg 1903
- Harmatta, J., Hun society in the age of Attila, Acta Archaeologica Academiae Scientiarum Hungaricae II/1952, 277-304

- Haury, J., Kritisches zu Prokop, Philologus 48/1889, 756-760
 Haury, J., Zum Texte des Prokop, Byz. Zeitschr. 2/1893, 106-109
- Haury, J., Zu Prokop, Byz. Zeitschr. 2/1893, 290
- Haury, J., Zur Beurteilung des Geschichtsschreibers Prokopius von Caesarea, Progr. Munchen 1896
- Haury, J., Petros Patricios Magister und Petros Patricios Barsymes, Byz. Zeitschr. 14/1905, 529-531
- Haury, J., Über die Stärke der Vandalen in Afrika, Byz. Zeitschr. 14/1905, 527-528
- Haury, J., Recensio P. Sauerbrei, Konig Jazdegerd, der Sunder, der Vormund des byzantinischen Kaisers Theodosius des Kleinen, Festschrift Albert v. Bamberg zum I. X. 1905 gewidmet vom Lehrerkollegium des Gymnasiums Ernestinum zu Gotha, 1905, Byz. Zeitschr. 15/1906, 290—294
- Haury, J., Recensio L. Ginetti. L'Italia Gotica in Procopio di Cesarea, Siena 1904, Byz. Zeitschr. 15/1906, 295—298
- Haury, J., Die letzten Ostgoten, Blätter fur das bayerische Gymnasialwesen 51/1915, 18-20
- Haury, J., Zu Prokops Geheimgeschichte, Byz. Zeitschr. 34/1934, 10-14
- Haury, J., Zu Comparettis Ausgabe der Geheimgeschichte Prokops, Byz. Zeitschr. 35/1935, 288—298
- Haury, J., Prokop verweist auf seine Anekdota, Byz. Zeitschr. 36/1936, 1-4
- Haury, J., Prokop und der Kaiser Justinian, Byz. Zeitschr. 37/1937, 1-9
- Helbing, R., Die Präpositionen bei Herodot und anderen Historikern, Beiträge zur historischen Syntax der griechischen Sprache 16, Würzburg 1904
- Hennig, R., Die Einführung der Seidenraupenzucht ins Byzantinerreich, Byz. Zeitschr. 33/1933, 295-312
- Hennig, R., Terrae incognitae I/1936, 120-136 (Thule), II/1937, 55-73 (Seidenindustrie), IV/1939, 406-408 (Thule), Leiden 1936-1939
- Hertz, R., Kaiser und Basileus im Osten, Rheinisches Museum 101/1958, 192
- Hirzel, R., Zur Charakteristik Theopomps, Rheinisches Museum 47/1892, 370-374
- Hoffmann, K., Zur Kritik der byzantinischen Quellen fur die Romerkriege Kobads I, Progr. Schweinfurt 1877
- Hopf, K., Recensio Anecdota ed. Isambert 1856. Fleckeisens Jahrb. f. class. Phil. 75/1857, 769-777
- Hörmann, F., Beitrage zur Syntax des Johannes Kinnamos, Diss. München 1938

- Hourani, G. F., Direct sailing between the Persian Gulf and China in preislamic times, Journal of the Asiatic Society of Great Britain and England 1947, 157–160
- Jackson, H., On an Oracle in Procopius de bello Gothico I 7, Journal of Philology 30/1906, 225-228
- Jenkins, C., Procopiana, The Journal of Roman Studies 37/1947, 74-81
- Jonescu, J., Pe urmele stramoşilor (Auf den Spuren der Vorfahren), Timocul 7/1940, 27—28 et Timocul 8/1941, 61—62
- Jorga, N., Medaillons d'histoire byzantine (I Procope), Byzantion 2/1925, 237—241
- Kallenberg, H., Germanus Justinians Vetter, nicht Neffe, Berliner Philologische Wochenschr. 35/1915, 991—992
- Kauchtschischwili, S., Die Angaben von Prokopius Caesariensis über Georgien (georgisch), Bull. du Musée de Géorgie VI/1931, 315—372 et Bull. du Musée de Géorgie VII/1933, 121—192
- Kawar, J., Procopius on the Ghassanids, Journal of the American Oriental Society 77/1957, 79—87
- Kawar, J., Procopius and Arethas, Byz. Zeitschr. 50/1957, 39-67 et 262-382
- Keramopullos, A. D., Wo lag die Καισάρεια des Procopius?, Actes du IVe Congrès International des Études Byzantines I (Bull. de l'Institut Archéologique Bulgare IX), Sofia 1935
- Ketrzyński, S., Co wiedzą o Słowianach pierwsi ich dziejopisarze Prokopiusz i Jordanes?, Pamietnik Akad. umieietności XLIII, Krakau 1902
- Kirchner, K., Bemerkungen zu Prokops Darstellung der Perserkriege des Anastasios, Justin und Justinian, Progr. Wismar 1887
- Koepp, W., Ultima omnium Thyle (I Die Lage der Thyle), Wissenschaftliche Zeitschrift der Universität Greifswald I 3/1951—1952
- Korbs, O., Untersuchungen zur ostgotischen Geschichte. I Das Kaiserjahr des Prokop, Diss. Jena 1913
- Кгаšenínnikov, М., О рукописномъ преданіи "Тайной исторіи" Прокопія, Византійскій Временникъ (cit. В. В.) 2/1895, 416—425
- Krašeninnikov, М., Къ критикъ текста второй тетрады "Υπ ρ τῶν πολέμων" Прокопія Кесарійскаго, В. В. 5/1898, 439—482
- Krašeninnikov, M., Varia XXV, Журнал Министерства Народнаго Просвъщеня (cit. ЖМНП) 317/1898, Juni 1905 Krašeninnikov, M., Procopiana I, ЖМНП 317/1898, Juni
- Kraseninnikov, M., Procopiana I, MMIII 317/1898
- Krašeninnikov, M., Procopiana II, ЖМНП 325/1899, Sept. 127-144

- Krašeninnikov, M., Procopiana III, ЖΜΗΠ 325/1899, Oct. 1-18
- Кгаšeninnikov, М., Дополнительная замѣтка по вопросу о рукописномъ преданіи второй тетрады "Υπέρ τῶν πολέμων" Прокопія Кесарійскаго, В. В. 6/1899, 288—291
- Krašeninnikov, M., Varia XXXI-XXXIII, ЖΜΗΠ 343/1902, Oct. 468—478
- Krašeninnikov, M., Varia ЖΜΗΠ (nova series) 66/1916, Dec. 476—482
- Krumbacher, K., Geschichte der byzantinischen Litteratur, Iwan v. Mullers Handbuch der klass. Altertumswissenschaft IX 1 (2. Aufl.), Munchen 1897. quod in suam linguam patriam transtulerunt:
 - Beneševič, V., Очерки по исторіи Византіи III, St. Petersburg 1913
 - Soterisdes, G., Ίστορία τῆς βυζαντικῆς λογοτεχνίας μεταφρασθεῖσα ὑπὸ Γ . Σ., 'Αθῆναι 1897—1900
- Kumaniecki, K., Eine unbekannte Monodie auf den Einsturz der Hagia Sophia im Jahre 558, Byz. Zeitschr. 30/1930, 35-42
- Lavagnini, B., Belisario in Italia, Storia di un anno (535-536), Atti dell' Academia di Scienze et Arti di Palermo, Ser. IV, vol. VIII, 1947-1948
- Lebermann, N., Belisar in der Litteratur der romanischen und germanischen Nationen, Diss. Heidelberg 1899
- Lieberich, H., Studien zu den Proomien in der griechischen und byzantinischen Geschichtsschreibung I-II, Progr. Munchen 1898-1900
- Lintzel, M., Der historische Kern der Siegfriedsage, Berlin 1934 Lipsius, M., Die edessenische Abgarsage, Braunschweig 1880
- Litzica, C., Das Meyersche Satzschlußgesetz in der byzantinischen Prosa (mit einem Anhang uber Prokop von Caesarea), Diss. Munchen 1898
- Litzica, C., Procopie di Cesarea, Jasi 1926
- Maas, P., Recensio Dewing, The accentual cursus in Byzantine Greek with especial reference to Procopius of Cesarea, Byz. Zeitschr. 19/1910, 592—593
- Maas, P., Die Rhythmik der Satzschlusse bei dem Historiker Prokopius, Byz. Zeitschr, 21/1912, 52—53
- Marić, R., Beiträge zur Fruhgeschichte Serbiens, Starinar III–IV/ 1952–1953, 35–44. (sermone serbico usus auctor tamen addit commentarium verbis germanicis conscriptum; cf. etiam Bull. Ac. Serbe des Sciences XVII/1952, Sc. soc. 4, 11–15)
- Moravcsik, G., La légende de la biche merveilleuse chez les auteurs byzantines, Egyetemes Philologiai Kozloni 38/1914, 287—291
- Moravesik, G., A magyar toténet bizánci forrásai, Budapest 1934

- Moravesik, G., Byzantinoturcica I. Die byzantinischen Quellen der Geschichte der Türkvolker (2. Aufl.; 1. Aufl. 1942), Berlin 1958 (cit. Moravesik)
- Moreau, J., Κούηστεις und Πάλματις, Rheinisches Museum 100/1957, 198-199
- Muller, A., Das Heer Justinians nach Prokop und Agathias, Philologus 72/1912, 101—138
- Muratori, S., Procopio e la Historia Arcana, Il commune di Ravenna 1935, 13-21
- Nauck, A., Procopius Caesariensis de bello Persico II 15, Bull. de l'Académie Impériale des Sciences de St. Petersbourg 12/1868, 529
- Niederle, L., Überdie Σπόφοι des Prokop, Archiv f. slav. Philologie 22/1901, 130—133
- Novak, G., E stata Issa dirutta dai Goti?, Atti del V. Congresso Internationale di Studi Bizantini I, Roma 1939, 239—251
- Pančenko, B., О тайной исторіи Прокопія, В. В. 2/1895, 24—57 et 3/1896, 96—117; 300—316; 460—527 et 4/1897, 402—451
- Parks, W. H., Some suggestions derived from a comparison of the histories of Thucydides and Proceedings, Transactions and Proceedings of the American Philological Association 34/1893, 40-42
- Patch, H. R., The Beginning of the Legend of Boethius, Speculum 22/1947, 443—445
- Patch, H. R., Procopius and Boethius, Speculum 23/1948, 287
 Patzig, E., Johannes Antiochenus Fr. 200 Salm. und Prokop, Byz. Zeitschr. 2/1893, 591-598
- Pflugk, J., Emendationes ad Procopium, Schedae criticae, Gedani 1835
- Pflugk-Hartung, J. v., Belisars Vandalenkriege, Σύλλογος, Εξικοσιπενταετηρίς. Παράφτημα τοῦ ΙΗ΄ τόμου, 1886, 258—293
- Philipide, A., Origines Românilor, Jasi 1925, I 427-438 § 92-93
- Ranke, L. v., Weltgeschichte IV 2, Leipzig 1883, 285-312
- Reinach, S., Les Francs et la Bretagne armoricaine, Revue archéologique 27 (5me Série)/1928, 246—253
- Reinkens, Ĥ., Anecdota sintne scripta a Procopio Caesariensi, Vratislaviae 1858
- Reiprich, B., Über numerische Angaben im Bello Gothico des Prokop von Caesarea, Progr. Gross-Strelitz 1885
- Renan, E., L'histoire secrète de Procope. Essais de morale et de critique, Paris 1860 (7. éd.)
- Robertsen, D. S., Procopius Hist. Arc. 15, 25-35, Classical Review 57/1943, 8-9
- Rubin, B., Zur Kaiserkritik Ostroms, Atti del VIII. Congresso di Studi Bizantini, Palermo 1951, 453-462

- Rubin, B., Der Furst der Damonen. Ein Beitrag zur Interpretation von Prokops Auekdota, Byz. Zeitschr. 44/1951, 469—481 (= Festschrift Franz Dolger zum 60. Geburtstag gewidmet)
- Rubin, B., Prokopios von Caesarea. Eine Zentralgestalt der oströmischen Geschichtsschreibung, Forschungen und Fortschritte 29/1955, 20—25
- Rubin, B., Germanische und semitische Einflüße auf den spätantiken Schicksalsgedanken, Πεπραγμένα Θ΄ Διεθν. Βυζαντινολ. Συνεδρίου (Θεσσαλ. 1953) Γ΄ (Ξ΄Ελληνικά, Παράρτημα 9, 1958) 17—24
- Rubin, B., Das Zeitalter Justinians I, Berlin 1960 (cit. Rubin Zeitalter)
- de Saint Martin, V., Extrait d'un mémoire sur Lazique de Procope, Bull. Soc. Géograph. C, VIII/1847, 376
- Salač, A., Město Pautalia v Procopiově dile περὶ κτισμάτων, Listy Filologické 58/1931, 392—395 (= La ville de Pautalie dans l'œuvre de Procope περὶ κτισμάτων, Byzantinoslavica 4/1932, 131—134)
- Schaeder, H. H., Fu-lin. Iranica, Abh. Ges. Wiss. Göttingen, phil.-hist. Kl. III F 10/1932, 24—88
- Scheftlein, J., De praepositionum usu Procopiano, Diss. Erlangen 1893
- Schenkl, K., Bericht über die späteren griechischen Geschichtsschreiber 1873–1884, Bursians Jahresbericht über die Fortschritte der classischen Altertumswissenschaft 38/1884, 255–259
- Schmidt, L., Älteste Geschichte der Langobarden, Diss. Leipzig
 1894
- Schmidt, L., Zur Frage nach der Volkszahl der Vandalen, Byz. Zeitschr. 15/1906, 620—621
- Schmidt, L., Die letzten Ostgoten, Abh. Berl. Akad. Wiss., phil.-hist. Kl. 10, Berlin 1943
- Schreiner, H., Über die älteste Form der Belisarsage, Byz. Zeitschr. 21, 1912, 54-64
- Schulz, A., Procopius de bello Vandalico lib. 8, Progr. Gotha 1871
- Schwartz, E., Zu Cassiodor und Prokop, Sitz. Ber. d. Bayer. Akad. d. Wiss., phil.-hist. Abt.12/1939
- Schwyzer, E., Die sprachlichen Interessen Prokops von Caesarea, Festgabe fur H. Blumner, Zurich 1914, 303—327
- Skok, P., Zum Balkanlatein IV, Zeitschrift f. roman. Philologie 54/1934, 451 § 7 et 456 § 5--6 et 461 § 2
- Skok, P., De l'importance des listes toponomastiques chez Procope pour la latinité balcanique, Actes du IVe Congrès international des Études byzantines (Bull. de l'Institut Archéologique Bulgare IX), Sofia 1935

- Skok, P., De l'importance des listes toponomastiques de Procope pour la connaissance de la latinité balcanique, Revue internationale des Études balcaniques 3/1937, 47-68
- Sotiriades, G., Zur Kritik des Johannes von Antiochia, Fleckeisens Jb. f. klass. Philologie, Suppl. 16/1888, 1-25
- Soyter, G., Prokop als Geschichtsschreiber des Vandalen- und Gotenkrieges, Neue Jb. f. Antike und deutsche Bildung 2/1939, 97—108
- Soyter, G., Die Glaubwürdigkeit Prokops. Résumé: VIme Congrès international des Études byzantines, Alger, Paris 1940, 64—65 (cf. etiam Byz. Zeitschr. 44/1951, 541—545)
- Spyropulos, G., Κατὰ τι μιμεῖται 'Αγαθίας 'Ηρόδοτον και Προκόπιον: Diss. Athen 1892
- Stein, E., Justinian, Johannes der Kappadozier und das Ende des Konsulats, Byz. Zeitschr. 30/1929—1930, 376—381
- Stein, E., Histoire du Bas-Empire II 709—723, Paris-Bruxelles-Amsterdam 1949
- Svennung, J., Belt und Baltisch, Ostseeische Namensstudien, Acta Univ. Upsal. 1953, 4
- Teuffel, W. S., Procopius, Allg. Zeitschr. f. Geschichte 8/1847, 38-79 (= Studien und Charakteristiken, Leipzig 1871, 191-236)
- Teuffel, W. S., Paulys Realencyclopädie VI, 1886, 84—86 Teuffel, W. S., Agathias von Myrine, Philologus 1/1846, 495, 511 (cf. Studien und Charakteristiken, Leipzig 1871)
- Το madakes, N. B., 'Ο Προκόπιος, ή αὐτοκράτειρα Θεοδώρα καὶ ή μονή τῆς Μετανοίας, 'Επιστημονικ'η ἐπετηρίς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου 4 (1953–54), Athen 1954,
- 168—174
 Turzewitsch, J., Гермесь, иллюстрированный научно популярный въстникъ античнаго мира 3, Nr. 10, St. Petersburg 1910
- Usener, H., Der heilige Theodosius, Leipzig 1890
- Veh, O., Zur Geschichtsschreibung und Weltauffassung des Prokop von Caesarea I-III, Wissenschaftliche Beilage zum Jahresbericht des Gymnasiums Christian Ernestium, Bayreuth 1951—1953
- Vernadskij, G., The Spali of Jordanis and the Spori of Procopius, Byzantion 13/1938, 263—266
- Vitelli, G., Procopius de bello Gothico II 3; VI 7; VII 24, Studi Italiani di filologia classica 8/1900, 114 et 502
- Vollgraff, J. C., Lanx satura, Mnemosyne 10/1882, 413-423
- Weiss, J., Historisch-Geographisches von der Balkanhalbinsel IV: Οὔννων φρούρια, Mitteilungen der k. u. k. geogr. Gesellschaft, Wien 1908, 336—337
- Werlauff, E. C., Försog til at oplyse og folklare Procops efterretninger om de nordiske Lande, Kopenhagen 1841 (= Det

Kong. Danske Videnskabernes Selskabs historiske o philosophiske Afhandlinger 1845, 41—104)

Wrede, F., Die Sprache der Vandalen, Straßburg 1886

Wulff, O., Das Raumerlebnis des Naos im Spiegel der Ekphrasis,
Byz. Zeitschr. 30/1929—1930, 531—539 (= Festgabe Aug.
Heisenberg zum 60. Geburtstage gewidmet)

Zuretti, C. O., Recensio Haury, Procopii Caesariensis Opera omnia I-II, Boll. di filologia classica 12, 3/1905, 52-54

Cum his titulis nominibusve coniungas, quae suo in loco singularum partium addendis incipientibus contuli. si autem quae desideres hoc in conspectu, facile invenies in illo libro, quem a B. Rubin diligentissime conscriptum supra demonstravi (cf. etiam Zeitalter Anmerkungen). plenissimum conspectum etiam exhibet Moravcsik 496—500 (cf. etiam 15—37 et passim, suo quaeque in loco).

Horum usum etiam eis commendemus, quibus in animo est cognoscere, qui viri doctissimi libros a Procopio Graece conscriptos transferendo in suum patrium sermonem bene interpretati sint.

Editionis huius correctioris, quam publicam in lucem proferendam suscepi auctoritate atque consilio Instituti Graecoromanae Antiquitatis, Academiae Scientiarum Germaniae, locorum conferendorum magnae parti dedit operam eruditissima femina Susanna Fietz, Berolinensis.

Siglorum indiculus.

- G = cod Vaticanus graec. 1001. cf p. XXIX.
- O = cod. Ottobonianus graec. 82. cf. p. XXXs.
- P = cod. Parisinus graec 1702 cf. p. XXXI s
- V = cod Vaticanus graec. 152 cf. p. XXXII s.
- H = cod. Monacensis graec 267. Continent excerpta Con-
- W = cod Ambrosianus N 135 sup. stantiniana. cf LIIIs.
- \(\rightarrow\) uncis quae inclusa sunt, praeter codicum fidem addenda esse iudicantur.
- [] cancellis quae inclusa sunt, videntur delenda esse.
- * stellula significatur unum verbum deesse; duabus aut tribus stellulis significatur lacuna nonnullorum verborum.

ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΈΩΣ ΤΠΕΡ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ ΛΟΓΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ARGUMENTUM.

EX EDITIONE MALTRETI, PAUCIS LOCIS MUTATIS.

Aperit auctor propositum suum. Utilitatem, fidem ac dignitatem ostendit huius historiae. Contra antiquitatis laudatores praeposteros aetatis suae egregie facta et sagittarios defendit. (Cap. 1.) Moriens Arcadius Aug. tutelam Theodosii filii sui mandat Isdigerdi, Persarum regi. Huius fides optima. Theodosii legatus Anatolius et Vararanes Persarum rex illustre inter se edunt urbanitatis exemplum. Pax componitur. (2.) Perozes rex Persarum bello petit Ephthalitas, sive Hunnos albos. Barbarorum istorum mores, inprimis mira lex amicitiae. Tenetur Perozes insidiis. Periculi ignaro narratur parabole. Ut evadat, perpetuam Ephthalitis pacem spondet, iuratque per salem patrio ipsorum more. Eorum regem adorare iussus facti ignominiam astu elevat. (3.) Altera Perozis expeditio in Eph-thalitas. Horum apparatus et strategema. Salem, per quem Perozes iuraverat, e cuspide vexilli regii suspensum praeferunt. Persarum insignis clades. Per digressionem narratur piscatio unionis pretiosissimi, quem Perozes gestabat. Ex ea clade lex nata militaris. Extincto cum triginta filiis Perozi succedit Cabades natu minimus. (4.) Cabadis lex de promiscuo feminarum usu irritat subditos. Blasi Perozis fratri regnum defertur, quippe hereditarium. In comitiis abhorrent omnes a crudeli Gusanastadis sententia in Cabadem, quem malunt includere in castellum Oblivionis. Huius origo nominis ex lege. contra quam venit nemo unquam nisi Pacurius. Hinc auctor

ΠΡΟΚΟΠΙΟΤ---ΠΡΩΤΟΣ] sic scripsi, προκοπίου καισαρέως ίστοριῶν τῆς πρώτης τετράδος ἡ πρώτη codd., cf. prol.

digreditur ad memorabilem historiam et tragicum exitum Arsacis regis Armeniae. (5.) Cabades elabitur uxoris ope et Seo-Magistratus apud Persas hereditarii. Regnum recipit. More facinorosorum excaecatur Blases. Interfecto Gusanastadi sufficit Cabades Adergudunbadem, et Chanarangem creat. Seosem nova dignitate Adrastadaran Salanis ornat. (6.) Roganti mutuum argentum Cabadi negat Anastasius Aug. Hinc bellum. S. Iacobi Eremitae miraculum. Obsidetur a Persis Amida. Felix omen capiunt Magi ex impudentia meretricum Amide-Credita turris custodia Monachis. Eorum somnolentia urbem perdidit. Appositum sacerdotis responsum exarmat Cabadem. Praesidium urbi imponitur, captivi cives postea dimissi. In eos benignitas Anastasii. (7.) Romani exercitus duces. Apion praefectus castrensis aerarii. Dissidium ducum. Occurrit Cabades. Fuga Areobindi magistri militum per Orientem. Patricius atque Hypatius cladem accipiunt. Celer excurrit in Arzanenen. (8.) Romani Amidam obsident. Glones Persarum dux in insidias a rustico deductus interit. Persae narcunt aedificiis. Eorum in ferenda fame constantia. Amida pretio recipitur. Induciae annorum 7. (9.) Portarum Caspiarum descriptio. Ibi conditum ab Alexandro Magno castellum recusat emere Anastasius ab Ambazuce: quo mortuo, illud Cabades occupavit. Anastasius ex vico Dara Anastasiopolin facit, ac moenibus cingit Theodosiopolin. (10.) Anastasio succedit Iustinus. Cabades Persarum rex de successore cogitat. Caoses, Zames, Chosroes tres eius filii. Lex Persica mutilos a regni successione excludit. Cabades Chosroem adoptandum Iustino offert. Procli quaestoris gravis oratio. Decernitur Chosrois adoptio per arma. Legati conveniunt. Solvitur eorum coetus infecta re. Origo odii Chosrois in Romanos. Seosis exitus funestissimus. Lex Persarum de non humandis mortuis. Rufinus Hypatio periculum creat. (11.) Situs Iberiae. Eius incolae Christiani optimi, iussi a Cabade non sepelire mortuos, ad Iustinum deficiunt, cum rege suo Gurgene. Probus Bosporum mittitur ad contrahenda auxilia. Varizes dignitatis nomen apud Persas. Res Lazicae et Persarmeniae. Belisarius et Sittas adulescentes, Iustiniani satellites, Libelarius vincuntur ab Armeniis. Belisarius a Iustino numeris Darenis praepositus consiliarium habet Procopium. (12.) Iustinianus Iustini successor Belisario mandat ut castellum extruat Minduos. Opponunt se Persae et Romanos clade afficiunt. Belisarius magister militum per Orientem cum Hermogene magistro officiorum Romanos ad insigne proclium praeparat. Campi et aciei Romanae dispositio. Mirrhanes nomen Persicae dignitatis, qua insignis Perozes dux summus Persarum. Velitatio. Singularia certamina sane egregia. (13.) Belisarii et Mirrhanis

mutuae literae. Utriusque conciones. Aciei Persicae dispositio. Cur meridie pugnam Persae inierint. Proelium memorabile. Ingens Persarum clades. (14.) Exercitus in Armeniam a Cabade missus. Sittas magister militum per Armeniam: Dorotheus Armeniae dux. Victi bis Persae. Tzanorum sedes patriae et mores. Christianam religionem amplectuntur. Pharangium et Bolum Romani Persis eripiunt. Narses et Aratius ad Romanos transfugiunt. (15.) Rufini de pace legati ad Cabadem oratio. Respondet Cabades. Rufinus Byzantium redit. Iustinianus absolvit annum imperii quartum sub initium veris. (16.) Irruptio Persarum in Euphratesiam, olim dictam Commagenen. Origo nominis utriusque. Euphratis ac Tigridis fontes et cursus. Fanum Dianae Tauricae. Ex eo Iphigeniae fuga cum Oreste: huius morbus. Duplex ab ipso condita Co-mana. Unde sic dicta utraque. Dianae et Iphigeniae templa Christiani habent. Euphratis ab Celesene in Assyriam cursus. Osroene. Mirrhanes a Cabade qua ignominia notatus. Oratio Alamundari ad Cabadem. Qualis vir Alamundarus; neque duces neque phylarchi ei pares sunt. Arethas. (17.) Exercitus Persici dux Azarethas, viae Alamundarus. In Euphratesiam properat cum copiis Belisarius. Abeunte hoste sapienter cunctatur. Paschale festum quam sanctum. Belisarius a temerario proelio suos dehortatur. Eorum contumaciae cedit: Azarethae concio. Proelium. Romanorum clades. Belisarii virtus. Persarum mos in recognoscendo exercitu coram rege. Azarethas a Cabade male acceptus. (18.) Statuit Iustinianus inire societatem cum Aethiopibus et Homeritis. Descriptio sinus Arabici. Urbs Aila. Insula Iotabe. Palmetum. Maddeni. Homeritae. Aethiopes Auxomitae. Bulicas. Urbs Adulis. Aethiopum naves cuiusmodi. Quantum viae ab Auxomide ad imperii Romani limitem in Aegypto. Elephantine. Blemyes et Nobatae. Diocletiani circa illos consilium. Philae. Barbara Blemvum sacra. Philarum templa diruta Iustiniani iussu. (19.) Hellestheaeus Aethiopiae rex Christianus. Iudaeos Homeritas vincit, illisque regem imponit Esimiphaeum Christianum: cui postea expulso sufficitur Abramus e servo rex. Inanes contra hunc Hellestheaei conatus. Iulianus Iustiniani legatus ad Aethiopes et Homeritas. Commercium Serici, ex quo fit vestis, Medica olim, nune Serica dicta. Nullus legationis fructus. (20.) Ex Oriente revocatur Belisarius ad expeditionem Vandalicam. Sittas illi succedit: Persae Martyropolin obsident. Exploratore Persa corrupto utitur Iustinianus. Cabadis Persarum regis testamentum et obitus. Praeterito Caose natu maximo, Chosroes rex declaratur opera Mebodis. Obsidione Martyropolis liberatur. (21.) Legati Romani ad Chosroem. Pacis conditiones. Quid centenarium. Turbatur pacificatio. Rufini apud

Chosroem gratia. Pax demum componitur. (22.) Ingenium Chosrois. Facta in eum coniuratio funesta suis auctoribus. Mira Cabadis pueri fortuna. Adergudunbadis infelix benignitas. Mebodis indigna mors. Quanta calamitas sedentium iussu regis in tripode ferreo. (23.) Seditio Byzantina. Insania factionum Circi. Seditionis initium. Triste incendium. sorum tessera νίκα, quae vox in nomen transiit seditionis illius. Ioannes Cappadox praefectus praet. et Tribunianus quaestor, qui viri. Ils suffecti Phocas et Basilides. Hypatius per vim a populo fit imperator. Origenis senatoris oratio. Ducitur in Circum Hypatius. Fugam dissuadet Theodora Aug. generosissima oratione. Belisarius et Mundus ad Circum armati vadunt. Caeduntur civium XXX milia. Hypatius et Pompeius confossi proiciuntur in mare. (24.) Quaesturam recipit Tribunianus, praefecturam Ioannes Cappadox, qui decimo magistratus anno poenas improbitatis dedit. Ad annum illum auctor transilit, et insidias narrat ab Antonina Ioanni structas post reditum Belisarii e bello Gothico. Exutus Ioannes praefectura fit sacerdos invitus. Ascribitur illi caedes Eusebii episcopi. Summa eius calamitas. (25.) Redit Procopius ad tempus compressae seditionis. Belisarius iterum magister militum per Orientem, missus in Africam debellat Vandalos. Legatio Persarum in speciem gratulatoria. Darae Ioannes tyrannus e medio tollitur. (26.)

Β 10 α΄. Προκόπιος Καισαρεύς τοὺς πολέμους ξυνέγραψεν, οὓς Ἰουστινιανὸς ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς πρὸς βαρβάρους διήνεγκε τούς τε έφους καὶ έσπερίους, ῶς κη αὐτῶν έκάστφ ξυνηνέχθη γενέσθαι, ὡς μὴ ἔργα ὑπερ-Ρ 6 μεγέθη ὁ μέγας αἰὼν λόγου ἔρημα χειρωσάμενος τῆ 5 τε λήθη αὐτὰ καταπρόηται καὶ παντάπασιν ἔξίτηλα δήται, ὧνπερ τὴν μνήμην αὐτὸς ὅετο μέγα τι ἔσεσθαι καὶ ξυνοίσον ἔς τὰ μάλιστα τοῖς τε νῦν οὖσι καὶ τοῖς ἔς τὸ ἔπειτα γενησομένοις, εἴ ποτε καὶ αὖθις ὁ χρόνος

^{1—11, 22} Προκ.—τινα] rec. m. scripts sunt in $V \parallel 3$ έώους $P \parallel 4$ έκάστω VP rec. m. corr.] έκάστως P pr. m. $\parallel 7$ τὴν μνήμην evanuit in P, rec. m. in contextu suppletum est: τὴν φήμην, in marg. adscriptum: $\gamma_{\mathcal{Q}}$. μνήμην

П

ές δμοίαν τινά τούς άνθρώπους άνάγκην διάθοιτο. τοῖς τε γὰρ πολεμησείουσι καὶ ἄλλως ἀγωνιουμένοις 2 όνησίν τινα έχπορίζεσθαι οΐα τέ έστιν ή της έμφερούς Ιστορίας ἐπίδειξις, ἀποκαλύπτουσα μὲν ὅποι ποτὲ ε τοίς προγεγενημένοις τὰ τῆς δμοίας ἀγωνίας ἐχώρησεν, αλνισσομένη δε όποίαν τινά τελευτήν τοῖς γε ώς ἄριστα βουλευομένοις τὰ παρόντα, ώς τὸ εἰκὸς, έξει. καί οί 3 αὐτῷ ξυνηπίστατο πάντων μάλιστα δυνατὸς ὢν τάδε ξυγγράψαι κατ' άλλο μεν οὐδεν, δτι δε αὐτῷ ξυμβούλφ 10 ήρημένω Βελισαρίω τω στρατηγώ σχεδόν τι απασι παραγενέσθαι τοῖς πεπραγμένοις ξυνέπεσε. πρέπειν 4 τε ήγειτο όητορική μέν δεινότητα, ποιητική δέ μυθοποιΐαν, ξυγγραφή δε άλήθειαν. ταῦτά τοι οὐδέ του 5 των οί ές άγαν επιτηδείων τὰ μοχθηρά απεκρύψατο, 16 άλλὰ τὰ πᾶσι ξυνενεχθέντα ἕκαστα ἀκριβολογούμενος Β 11 ξυνεγράψατο, είτε εὖ είτε πη άλλη αὐτοῖς εἰργάσθαι ξυνέβη.

Κρείσσον δε οὐδεν ἢ ίσχυρότερον τῶν ἐν τοῖσδε 6 τοῖς πολέμοις τετύχηκότων τῷ γε ὡς ἀληθῶς τεκμη- 20 ριοῦσθαι βουλομένφ φανήσεται. πέπρακται γὰρ ἐν 7 τούτοις μάλιστα πάντων ὧν ἀκοῆ ἴσμεν θαυμαστὰ οἶα, ἢν μή τις τῶν τάδε ἀναλεγομένων τῷ παλαιῷ χρόνῷ τὰ πρεσβεῖα διδοίη καὶ τὰ καθ' αὐτὸν οὐκ ἀξιοίη θαυμαστὰ οἴεσθαι. ὥσπερ οὖν ἀμέλει τοὺς μὲν νῦν 8 25 στρατευομένους ἔνιοι καλοῦσι τοξότας, ἀγχεμάχους δὲ καὶ ἀσπιδιώτας καὶ τοιαῦτα ἄττα ὀνόματα τοῖς πα-

⁴ ἀποκαλύπτουσα μὲν omissum erat in P, rec m adscriptum est in marg. \parallel 7 βουλευομένοις Dind.] βουλομένοις codd. \parallel 9 ξυγγράψαι Dind.] ξυνή γράψαι codd \mid αὐτῷ] ἐαυτῷ $V \parallel$ 13 του τῷν $V \parallel$ 15 ἀκριβολογησάμενος $P \parallel$ 16 εἰργάσασθαι συνέβη $P \parallel$ 20 φανήσεται P corr \parallel φανήσεσθαι VP pr. $m \parallel$ 23 αὐτὸν \parallel αὐτὸν \parallel 25 τοξό /// $V \parallel$ 26 ᾶττα V

λαιοτάτοις έθέλουσι νέμειν, ταύτην τε την άρετην ές τοῦτον έληλυθέναι τὸν γρόνον ἥκιστα οἴονται, ἀταλαίπφρόν νε και τῆς πείρας ἀπωτάτω τὴν περί αὐτῶν 9 ποιούμενοι δόξαν. οὐ γάρ τις πώποτε αὐτοῖς ἔννοια γέγονεν ότι δή τοῖς μὲν παρ' Όμήρω τοξεύουσιν, 5 οίσπεο και ύβοίζεσθαι από της τέχνης δνομαζομένοις ξυνέβαινεν, ούν ιππος ύπην, ού δόρυ, ούκ άσπις ήμυνεν, οὐκ ἄλλο οὐδὲν τοῦ σώματος φυλακτήριον ήν, άλλα πεζοί μεν ές μάγην ήεσαν, αποκεκούφθαι δε αὐτοῖς ἦν ἀναγκαῖον, έταίρου του ἐκλεγομένοις ἀσπίδα 10 10 η στήλη έπλ τύμβω τινί κεκλιμένοις, ένθα ούτε τρε-Β 12 πόμενοι διασώζεσθαι ούτε φεύνουσι τοις πολεμίοις έπιτίθεσθαι οἶοί τε ἦσαν, οὐ μὴν οὐδὲ ἀπὸ τοῦ ἐμφανοῦς διαμάγεσθαι, άλλά τι κλέπτειν έδόκουν άεὶ τῶν 11 έν τη ξυμβολη γινομένων. ἄνευ δὲ τούτων ούτως 15 άταλαιπώρως έχρωντο τη τέχνη, ώστε πελάσαντες τώ σφετέρω μαζώ την νευράν είτα τὸ βέλος ἀφίεσαν κω- φόν τε καὶ οὐτιδανὸν εἰκότως τοῖς δεχομένοις ἐσόμενον. τοιαύτη μέν τις οδσα ή τοξεία φαίνεται πρότερον. Ρ7 12 οἱ δέ γε τανῦν τοξόται ἴασι μὲν ἐς μάχην τεθω- 20 ρακισμένος τε και κνημίδας έναρμοσάμενοι μέχρι ές νόνυ. ήρτηται δὲ αὐτοῖς ἀπὸ μὲν τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς 13 τὰ βέλη, ἀπὸ δὲ τῆς έτέρας τὸ ξίφος. εἰσὶ δὲ οἶς καὶ δόρυ προσαποκρέμαται καὶ βραγεῖά τις ἐπὶ τῶν ὥμων

δόου προσαποκρέμαται καὶ βραχεῖά τις ἐπὶ τῶν ὅμων

ασπὶς ὀχάνου χωρὶς, οῖα τά τε ἀμφὶ τὸ πρόσωπον καὶ 25

¹ ταύτην P pr m.] ταύτη VP corr. \parallel 6 ὀνομαζομένη P pr m. \parallel 9 ἀλλὰ-] Cum his comparat Maltr. Iliad ε 192, Φ 267, λ 371, δ 123, λ 390 \parallel 9 ἐν μάχη V \parallel 10 ἐκαίρον affert Maltr. e cod e] ἐτέρον VP | ἐκλεγομ] ἐκδεχομ. conicit Christ \parallel 11 στήλην P | κεκλημένοις V \parallel 11—12 οὔτε—οὔτε Dind] οὐδὲ—οὐδὲ codd. \parallel 14 τι Maltr] τῶ V, τὸ P \parallel 17 ἐφίεσαν V pr m. \parallel 20 ἴασιν P \parallel 22 ἤρτητο V \parallel 23 οἶς καὶ] οἶ το V

(τὸν) αὐγένα ἐπικαλύπτειν. ἱππεύονται δὲ ὡς ἄριστα 14 καλ θέοντος αὐτοῖς ὡς τάγιστα τοῦ ἵππου τὰ τόξα τε οὐ γαλεπώς έντείνειν οἶοί τέ είσιν έφ' έκάτερα καὶ διώκοντάς τε βάλλειν τοὺς πολεμίους καὶ φεύγοντας. 5 Ελκεται δὲ αὐτοῖς κατὰ τὸ μέτωπον ἡ νευρὰ παρ' 15 αὐτὸ μάλιστα τῶν ὥτων τὸ δεξιὸν, τοσαύτης άλκῆς έμπιπλάσα τὸ βέλος, ώστε τὸν ἀεὶ παραπίπτοντα κτείνειν, ούτε άσπίδος ίσως ούτε θώρακος άποκρούεσθαί τι δυναμένου τῆς δύμης. είσὶ δὲ οῖ τούτων ήμιστα 16 10 ένθυμούμενοι σέβονται μέν και τεθήπασι τὸν παλαιὸν γρόνον, οὐδὲν δὲ ταῖς ἐπιτεγνήσεσι διδόασι πλέον. Β 13 άλλὰ τούτων οὐδὲν κωλύσει μὴ οὐχὶ μέγιστά τε καὶ 17 άξιολογώτατα έν τοῖσδε τοῖς πολέμοις ξυμβῆναι. λελέξεται δε πρώτον ἀρξαμένοις μικρον ἄνωθεν ὅσα Ῥω-15 μαίοις ξυνηνέχθη και Μήδοις πολεμούσι παθείν τε και δράσαι.

β΄. Ἡνίκα τὸν βίον ᾿Αρκάδιος ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς ἐν Βυζαντίω τελευτᾶν ἤμελλεν (ἦν γάρ οἱ παῖς Θεοδόσιος οὔπω τοῦ τιτθοῦ ἀπαλλαγεὶς), διηπορεῖτο ἀμφί το τε τῷ παιδὶ καὶ τῷ βασιλεία, εὖ θέσθαι ἄμφω ὡς ἤκιστα ἔχων. ἐγίνετο γάρ τις αὐτῷ ἔννοια, ὡς, ἢν 2 μὲν κοινωνόν τινα Θεοδοσίω τῆς ἡγεμονίας πορίζηται, αὐτὸς ἄν τὸν παῖδα τὸν αὐτοῦ διαχρησάμενος τῷ ἔργω εἴη, πολέμιον αὐτῷ δύναμιν τὴν βασίλειον περιβεβλητο μένον ἐπαγαγὼν, ἢν δὲ μόνον αὐτὸν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς 3 καταστήσηται, πολλοὶ μὲν τῆς βασιλείας ἐπιβατεύσουσι, τῆς τοῦ παιδὸς ἐρημίας, ὡς τὸ εἰκὸς, ἀπολαύοντες,

¹ $\langle \tau \dot{o} v \rangle$ Hoesch addıdit | $i\pi \tau \alpha i o v \tau \alpha i P \parallel 7 \epsilon \mu \pi i \pi \lambda \bar{a} \sigma \alpha i P \parallel 8 o \bar{v} \tau \epsilon = o \bar{v} \tau \epsilon \parallel o \dot{v} \delta \dot{\epsilon} = o \dot{v} \delta \dot{\epsilon} \cot d \parallel 11 \pi \lambda \dot{\epsilon} o v Maltr \ \mid \pi \lambda \dot{\epsilon} o v \alpha i V P \parallel 21 \dot{\epsilon} \gamma \dot{\epsilon} v \tau \sigma v \parallel 23 \tau \dot{o} v \pi \alpha \bar{\iota} \delta \alpha \mid \text{hic incipit } G \mid \alpha \dot{v} \tau \sigma \bar{v} \mid \alpha \dot{v} \tau \sigma \bar{v} \cot \alpha c \alpha i V \mid \alpha \dot{v} \tau \sigma \bar{v} \mid \alpha \dot{v} \mid \alpha \dot{v} \tau \sigma \bar{v} \mid \alpha \dot{v} \mid$

έπαναστάντες δε πόνω οὐδενὶ τυραννήσουσι, τὸν Θεοδόσιον διαφθείραντες, έπει οὐδένα έν Βυζαντίω ξυγ-4 γενη είγεν, δστις αν αυτώ επίτροπος είη. Ονώριον νάο οἱ τὸν θεῖον ἐπαρκέσειν οὐδαμῆ ἤλπισε, πονηρῶν 5 ήδη των Ίταλίας πραγμάτων όντων. οὐδὲν δὲ ήσσον 5 Ρ 8 καὶ τὰ έκ Μήδων αὐτὸν ξυνετάρασσε, δεδιότα μη οί βάρβαροι οδτοι της του αυτοκράτορος καταθέοντες 6 ήλικίας ανήκεστα έργα 'Ρωμαίους δράσωσιν. ές ταύτην 'Αρκάδιος την άμηγανίαν έμπεπτωκώς, καίπερ ού γεγονώς Β 14 εlς τὰ ἄλλα ἀγχίνους, βουλεύεται βουλήν, ήτις οἱ τόν 10 τε παϊδα καὶ τὴν ἀρχὴν διασώσασθαι εὐπετῶς ἴσχυσεν, είτε κοινολογησάμενος των λογίων τισίν, οίοι πολλοί βασιλεί παρεδρεύειν είώθασιν, ή θείας τινός επιπνοίας 7 αὐτῷ γενομένης. διαθήκης γὰο διαθείς γράμματα, διάδοχου μεν της ήγεμονίας άνειπε τον παιδα, επίτρο- 16 πον δε αὐτῷ κατεστήσατο Ἰσδιγέρδην τὸν Περσῶν βασιλέα, ο δη πολλά έν ταις διαθήκαις έπέσκηψε Θεοδοσίω την βασιλείαν σθένει τε καὶ προνοία πάση 🗆 8 ξυνδιασώσασθαι. 'Αρχάδιος μέν ὧδε τήν τε άρχην καὶ τὰ οἰκεῖα διοικησάμενος έτελεύτησεν. Ἰσδιγέρδης 20 a. 408 δε ό Περσών βασιλεύς, έπεὶ τὸ γράμμα τοῦτο ἀπενεγθεν είδεν, ὢν και πρότερον ἐπὶ τρόπου μεγαλοφροσύνη διαβόητος ές τὰ μάλιστα, ἀρετὴν ἐπεδείξατο θαύματός 9 τε πολλοῦ καὶ λόγου ἀξίαν. τὰς γὰρ Αρκαδίου ἐντο-

¹⁵ cf. Agath 264. Theoph. I, 80, 10. Cedren. I 586. Niceph Call XIV 1 Zonar III 236 Mich Syr. p 145. Bar-Hebr. p 71

³ δστις G] δς V, δς γ ' P | δνώφιον VP, δνόφιον G || 4 ήλπιζε G || 6 ξυνετάρασσεν V || 8 δράσσυσιν G || 10 εἰς τὰ ἄλλα] εἰς τἄλλα V, τὰ ἄλλα G, ἐς τἄλλα P || 13 βασιλεῖ VG] βασιλείοις P | έπιπνοίας | ἐπιπασίας V || 16 τὸν || τῶν GP || 19 ξυνδιασώσασθαι GP || διασώσασθαι V

λὰς ἐν ἀλογία οὐδεμιᾶ ποιησάμενος εἰρήνη τε ἀφθόνφ χρώμενος διαγέγονεν ἐς 'Ρωμαίους τὸν πάντα χρόνον καὶ Θεοδοσία τὴν ἀρχὴν διεσώσατο. αὐτίκα γοῦν πρὸς 10 'Ρωμαίων τὴν βουλὴν γράμματα ἔγραψεν, ἐπίτροπός τε τοὐκ ἀπαρνούμενος Θεοδοσίου βασιλέως εἶναι καὶ πόλεμον ἐπανατεινόμενος, ἤν τις αὐτῷ ἐς ἐπιβουλὴν ἐγχειροίη καθίστασθαι.

Έπεὶ δὲ Θεοδόσιος μὲν ἀνήρ τε ἐγεγόνει καὶ ἡλι- 11 κίας πόρρω ἀφίκτο, Ἰσδιγέρδης δὲ νοσήσας ἔξ ἀνθρώ10 πων ἡφάνιστο, ἐπῆλθε μὲν ἐς Ῥωμαίων τὴν γῆν ... ε. Οὐαραράνης ὁ Περσῶν βασιλεὺς στρατῷ μεγάλῳ, Β 15 ἔδρασε δὲ οὐδὲν ἄχαρι, ἀλλ' ἄπρακτος ἐπανῆλθεν εἰς □ τὰ οἰκεία τρόπφ τοιῷδε. ᾿Ανατόλιον τὸν τῆς ἔω στρατη- 12 γὸν Θεοδόσιος [ὁ] βασιλεὺς πρεσβευτὴν ἐς Πέρσας μόνον
16 αὐτὸν ἐτύγχανε πέμψας · ὃς ἐπειδὴ ἄγχιστα ἐγεγόνει τοῦ Μήδων στρατοῦ, ἀποθρώσκει μὲν τοῦ ἵππου μό- □ νος, πεξῆ δὲ βαδίζων ἐπὶ Οὐαραράνην ἤει. καὶ αὐτὸν 13 Οὐαραράνης ἰδὼν τῶν παρόντων ἀνεπυνθάνετο ὅστις ποτὲ ὁ προσιὼν εἴη. οἱ δὲ τῶν Ῥωμαίων εἶναι στρα20 τηγὸν ἔφασαν. καταπλαγεὶς οὖν τῷ ὑπερβάλλοντι τῆς 14 τιμῆς ὁ βασιλεὺς αὐτὸς στρέψας τὸν ἵππον ὀπίσω ἀπή- □

¹⁰⁻¹² ἐπῆλθε-ἄχαρι] ὁ Περσῶν βασιλεὺς εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ῥωμαίων γῆν, οὐθὲν δὲ ἔδρασεν ἄχαρι Suid. s. v. ἄχαρι

⁴ ἔγραψεν] ἔπεμψεν $G \parallel \delta$ βασιλέως om. $G \parallel \delta$ ἐπανατεινάμενος P pr m. | αὐτῷ ἐς] αὐτοῦ ἐπ' $G \mid$ εἰς $V \parallel 9$, 10-10, 8 ἐπῆλθε---ἔπρασσον] ὅτι οὐαραράνης ὁ περσῶν βασιλεὺς ἐπῆλθεν ἐς ὁωμαίων γῆν οὐδὲν δὲ ἔθρασεν ἄχαρι ἀλλ' ἐπανῆλθεν ἐς τὰ οἰπεῖα ἀνατόλιον γὰρ τὸν πτλ. $H \parallel 12$ ές $G \parallel 13$ ἐωας $H \parallel 14$ [δ] om. $G \mid$ μόνον] οὐ μόνον $V \parallel 15$ ἐπειδὴ GH] ἐπεὶ $VP \parallel 17$ οὐααράνον $H \mid$ ῆει] ἦν G, εἰη P, εἰσῆει $H \parallel 19$ τῶν] τὸν $VP \mid$ στρατηγὸν εἶναι $H \parallel 21$ αὐτὸς $H \parallel$ οῦτω VP, οὖτος $G \mid$ ἀπήλαννεν V

¹ BT Procop. ed. Haury. Vol. I cum addendis ed. Wirth [1734]

- 15 λαυνε, και οι ᾶπας ὁ τῶν Περσῶν λεὼς εῖπετο. γενόμενος δὲ ἐν γἢ τἢ οἰκεία τόν τε πρεσβευτὴν ξὺν φιλοφροσύνη πολλἢ εἶδε και τὴν εἰρήνην ξυνεχώρησεν οὕτως, ῶσπερ ᾿Ανατόλιος αὐτοῦ ἔχρηζεν, ἐφ᾽ ϣμέντοι μηδέτεροι ἐν χωρίω οἰκείω ἐν γειτόνων τοῖς τῶν ἐτέ- ε ρων ὁρίοις ὅντι ὀχύρωμα νεώτερόν τὶ ἐργάζονται. οὖ δὴ αὐτοῖς ἐξειργασμένου ἐκάτεροι τὰ οἰκεῖα ὅπη ἐβούλοντο ἔπρασσον.
- λεθ-84 P 9 γ΄. Χρόνφ δὲ ὕστερον Περόζης ὁ Περσῶν βασιλεὺς πρὸς τὸ Οὕννων τῶν Ἐφθαλιτῶν ἔθνος, οὕσπερ 10 λευκοὺς ὀνομάζουσι, πόλεμον περὶ γῆς ὁρίων διέφερε, λόγου τε ἄξιον στρατὸν ἀγείρὰς ἐπ' αὐτοὺς
 Σῆει. Ἐφθαλιται δὲ Οὐννικὸν μὲν ἔθνος εἰσί τε καὶ
 - ονομάζονται, οὐ μέντοι ἀναμίγνυνται ἢ ἐπιχωριά-
 - Β 16 ζουσιν Ούννων τισίν ὧν ἡμεῖς ἴσμεν, ἐπεὶ οὕτε 15 χώραν αὐτοῖς ὅμορον ἔχουσιν οὕτε πη αὐτῶν ἄγ- χιστα ῷκηνται, ἀλλὰ προσοικοῦσι μὲν Πέρσαις πρὸς βορρᾶν ἄνεμον, οὖ δὴ πόλις Γοργὰ ὅνομα πρὸς αὐταῖς που ταῖς Περσῶν ἐσχατιαῖς ἐστιν, ἐνταῦθα δὲ περὶ γῆς ὁρίων διαμάχεσθαι πρὸς ἀλλήλους εἰώθασιν. 20 3 οὐ γὰρ νομάδες εἰσίν ῶσπερ τὰ ἄλλα Οὐννικὰ ἔθνη, ἀλλ' ἐπὶ χώρας ἀγαθῆς τινος ἐκ παλαιοῦ ἵδρυνται.

⁵ cf. Proc. de aed. lib. II cap. I 4 \parallel 9 cf. Theoph I 122, 1, Niceph. Call XVI 36 Noeld.-Tab. p. 123

² èv τη οίκεια α η P | τε om. G || 3 eldev H || 4 αύτοῦ H] πρὸς αὐτοῦ VP, αὐτῆς G || 5 μηδέτεροι] μηδ' ἔτεροι P | έγγειτόνων G || 6 ἐργάζονται ὀχύρωμα νεώτερόν τι H | ἐργάζωνται V || 7 ἐξειργασμένοις V | ὅποι V | βούλοιντο H || 10 νεφθαλιτῶν G || 11 πόλεμον om. V || 15 τισὶν] τινῶν V || 15—16 οὕτε—οὕτε] οὐδὲ—οὐδὲ codd. || 18 βορὰν G | πρὸς αὐταῖς] και αὐταῖς V || 20 πρὸς καὶ V

ταῦτά τοι οὐδέ τινα ἐσβολὴν πεποίηνται πώποτε ἐς 4 'Ρωμαίων την γην, δτι μη ξύν τῷ Μήδων στρατῷ. μόνοι δε Ούννων ούτοι λευχοί τε τὰ σώματα και ούκ άμορφοι τὰς ὄψεις εἰσίν. οὐ μὴν οὕτε τὴν δίαιταν 5 s δμοιότροπον αὐτοζς ἔγουσιν οὕτε θηρίου βίον τινὰ ήπερ έχεινοι ζωσιν, άλλα και πρός βασιλέως ένος άρχουται καλ πολιτείαν έννομον έχοντες άλλήλοις τε καλ τοῖς πέλας ἀεὶ ὀρθῶς καὶ δικαίως ξυμβάλλουσι, 'Ρωμαίων τε καλ Περσών οὐδέν τι ήσσον. οί μέντοι εὐ- 6 10 δαίμονες αύτοις φίλους έταιρίζονται άχρι ές είχοσιν, αν ούτω τύγοι, ή τούτων πλείους, οίπερ αὐτοῖς ξυμπόται μεν ές άει γίνονται, των δε γρημάτων μετέχουσι πάντων, κοινής τινος έξουσίας αὐτοῖς ές ταῦτα ούσης. έπειδαν δε τῷ αὐτοὺς έταιρισαμένφ τελευτῆσαι ξυμ-7 15 βαίη, τούτους δή τοὺς ἄνδρας ζῶντας ξὺν αὐτῷ ές τὸν τάφον ἐσχομίζεσθαι νόμος.

'Επὶ τούτους τοὺς 'Εφθαλίτας τῷ Περόζη πορευο- 8
μένῷ ξυμπαρῆν πρεσβευτής, δς δὴ ἔτυχε πρὸς βασιλέως Ζήνωνος παρ' αὐτὸν ἐσταλμένος, Εὐσέβιος ὄνο- Β 17
το μα. 'Εφθαλίται δὲ δόκησιν παρεχόμενοι τοῖς πολεμίοις,
δτι δὴ αὐτῶν κατωρρωδηκότες τὴν ἔφοδον ἐς φυγὴν
ὥρμηνται, ἤεσαν δρόμῷ ἐς χῶρόν τινα, ὅνπερ ὅρη
ἀπότομα πανταχόθεν ἐκύκλουν, συχνοῖς τε καὶ ἀμφιλαφέσιν ἐς ἄγαν καλυπτόμενα δένδροις. ἐντὸς δὲ τῶν 9
το ὀρῶν προϊόντι ὡς πορρωτάτω ὁδὸς μέν τις ἐφαίνετο

¹ πεποίηνται om. $G \parallel 4$ τὰς δύρεις] τὰ σώματα $G \mid 4$ —5 οὕτε—οὕτε] οὐδὲ—οὐδὲ codd. $\parallel 7$ ἀλλήλους V corr., P pr. m. $\parallel 8$ τοις τοὺς VP pr. m. $\mid ἀεὶ$ rec. m. additum est in $P \mid ξυμβάλλου$ est $V \mid 9$ Περσῶν $G \mid πάντων VP \mid 10$ αὐτοις codd. $\mid φιλοις V \mid 11$ τύχοι] τύχη P rec. m. corr. $\mid 15$ δὴ] δὲ $G \mid 16$ τὸν om. $G \mid 19$ παρὰ $V \mid 28$ ἐκύκλου $G \mid 25$ δρῶν $G \mid πωρρωτάτω <math>V$

Ρ 10 εν μέσω εύρεια έπι πλείστον διήκουσα, έξοδον δε τελευτώσα οὐδαμή είχεν, άλλ' ές αὐτὸν μάλιστα τὸν 10 κύκλον των δρων έληγε. Περόζης μέν οὖν, δόλου παντὸς ἀφροντιστήσας οὐκ ἐννοῶν τε ὡς ἐν νῆ ἀλλο-11 τρία πορεύοιτο, άνεπισκέπτως έδίωκε. των δε Ούννων s δλίγοι μέν τινες ξμπροσθεν ξφευγον, οί δε πλείστοι έν ταϊς δυσηφρίαις διαλαθόντες κατά νώτου έγένοντο τοῦ τῶν πολεμίων στρατοῦ, οὕπω τε αὐτοῖς έβούλοντο ένδηλοι είναι, ὅπως δή τῆς ἐνέδρας πόρρω χωρήσαντες έντός τε των όρων έπλ πλείστον γεγενημένοι μη- 10 12 κέτι δπίσω άναστρέφειν οίοι τε ώσιν. ώνπερ οι Μῆδοι αλοθόμενοι (ήδη γάρ καί τι τοῦ κινδύνου ὑπέφαινεν) αύτοι μέν δέει τῷ έχ Περόζου τὰ παρόντα σφίσιν έν σιωπη είγον, Εὐσέβιον δὲ πολλὰ ἐλιπάρουν παραίνεσιν ές τὸν βασιλέα ποιήσασθαι μαχράν ἀπολελειμ- 15 μένον των οίκειων κακών, βουλεύεσθαι μαλλον ή θρασύνεσθαι ούκ εν δέοντι, και διασκοπείσθαι, ήν τίς 13 ποτε μηχανή ές σωτηρίαν φέρουσα είη. δ δὲ Περόζη ές ὄψιν έλθων τύχην μέν την παρούσαν ως ηκιστα άπεκάλυψεν, ἀρξάμενος δὲ μυθοποιίας λέοντά ποτε 20 τράγω εφασκεν έντυχεῖν δεδεμένω τε καὶ μηκωμένω έπὶ γώρου τινὸς οὐ λίαν ύψηλοῦ. ἐπὶ θοίνη δὲ αὐτοῦ Β 18 του λέουτα εφιέμευου δομήσαι μεν ως αρπάσουτα, εμπεσείν δὲ ἐς κατώρυχα βαθείαν μάλιστα, δδὸν κυκλοτερή έχουσαν στενήν τε καί οὐ πεπερασμένην (διέξο- 26 δον γὰρ οὐδαμῆ εἶχεν), ἢν δὴ οἱ τοῦ τράγου κύριοι

² ἀλλὰ G | ές αὐτὸν] ἐαυτὸν V || 3 ὁςῶν G || 4 τε] τὲ G || 5 δὲ] τε G || 10 ὁςῶν G || 12 τι] τοι P pr. m. || ὑπέσηνεν P pr. m. || 14 σιωπ $\hat{\eta}$] σιγ $\hat{\eta}$ G || 15 εἰς G | ἀπολελειμμένων G, ἀπολελειμμένων supersor μ P || 18 δ] τῶ G || 21 ἐντυχεῖν omissum erat in P, suppletum est in marg. | μ υπωμένω G || 22 Φοίν η] Φοίνην P, γς Φοίν η P in marg. | δὲ] τε G || 24 εἰς G | πυπλωτες $\hat{\eta}$ G

έξεπίτηδες τεχνησάμενοι ύπερθεν της κατώρυγος τὸν τράνον τεθείκασι τῷ λέοντι ποδοστράβην ἐσόμενον. ταῦτα Περόζης ἀκούσας ἐς δέος ἡλθε μή ποτε Μῆδοι 14 έπλ πονηρώ τώ σφετέρω την δίωξιν έπλ τούς πολεε μίους πεποίηνται. και πρόσω μέν οὐκέτι έγώρει, μένων δὲ αὐτοῦ τὰ παρόντα ἐν βουλῆ ἐποιείτο. Οὖννοι 15 δὲ ἤδη ἐπόμενοι ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς τοῦ χώρου τὴν είσοδον έν φυλακή είχον, δπως μηκέτι οἱ πολέμιοι δπίσω ἀπελαύνειν οίοί τε ώσι. και οι Πέρσαι τότε δή 16 10 λαμπρώς ήσθημένοι οὖ ήσαν κακοῦ ἐν συμφορά έποιούντο τὰ παρόντα σφίσι, διαφεύξεσθαι τὸν κίνδυνον εν ελπίδι οὐδεμιᾶ τὸ λοιπὸν ἔγοντες. ὁ δὲ τῶν 17 Έφθαλιτών βασιλεύς πέμψας παρά Περόζην τών οί έπομένων τινάς, πολλά μέν αὐτῷ θράσους πέρι άλο-15 γίστου ώνείδισεν, ἀφ' οὖ δὴ αὐτόν τε καὶ τὸ Περσών γένος πόσμω οὐδενὶ διαφθείρειεν, ἐνδώσειν δὲ καὶ ὢς την σωτηρίαν Ούννους αύτοις έπηγγέλλετο, ήν γε αὐτόν τε Περόζης προσκυνείν βούλοιτο, ατε δεσπότην γεγενημένον καλ δρκους τούς σφίσι πατρίους όμνὺς 20 τὰ πιστὰ δοίη, μήποτε Πέρσας ἐπὶ τὸ Ἐφθαλιτών έθνος στρατεύσασθαι. ταῦτα ἐπεὶ Περόζης ἤκουσε, 18 🗆 μάνων τοις παρούσι κοινολογησάμενος άνεπυνθάνετο εί τὰ ἐπαγγελλόμενα πρὸς τῶν ἐναντίων ποιητέα είη. οί δὲ μάγοι ἀπεκρίναντο τὰ μὲν ἀμφὶ τῷ ὅρκῷ ὅπη19Β19 🗆 25 οί βουλομένω έστιν αὐτον διοιχήσασθαι, ές μέντοι το Ρ 11

¹³ βασιλεύς] nomine Achsunwar, cf. Noeld.-Tab. p 123.

⁴ πονήρω $GP \parallel 7$ δὲ] τε $G \parallel 10$ ήσθημένοι] αἰσθόμενοι $P \parallel 11$ διαφεύξασθαι $G \parallel 12$ το λοιπόν ξχ.] έχ. τ. λοιπόν $G \parallel 15$ αύτόν $G \parallel 17$ οδννοις $VP \mid$ έπηγγέλλετο] έπηγγείλετο $V \parallel 21$ στρατεύσασθαι] στρατεύεσθαι $G \parallel 24$ τῶν ὅρκων $V \mid 5πη \mid$ ὅποι $G \parallel 25$ διοικήσασθαι] scribendum puto: $\langle \delta ε i v \rangle$ διοικήσασθαι

20 ετερον σοφία περιελθείν τὸν πολέμιον. εἶναι γὰρ αὐτοῖς νόμον τὰς τοῦ ἡλίου ἀνατολὰς προσκυνεῖν 21 ἡμέρα ἐκάστη. δεήσειν οὖν αὐτὸν τηρήσαντα ἐς τὸ ἀκριβὲς τὸν καιρὸν ξυγγενέσθαι μὲν ἄμα ἡμέρα τῷ τῶν Ἐφθαλιτῶν ἄρχοντι, τετραμμένον δέ που πρὸς 5 ἀνίσχοντα ἡλίον προσκυνεῖν ταύτη γὰρ ἄν ἐς τὸ 22 ἔπειτα τῆς πράξεως τὴν ἀτιμίαν φυγεῖν δύναιτο. Περόζης μὲν οὖν ἀμφί τε τῆ εἰρήνη τὰ πιστὰ ἔδωκε καὶ τὸν πολέμιον προσεκύνησε, καθάπερ τῶν μάγων ἡ ὑποθήκη παρήγγελλεν, ἀκραιφνεῖ δὲ παντὶ τῷ Μήδων 10 στρατῷ ἐπ' οἴκου ἄσμενος ἀνεγώρησε.

δ΄. Χρόνφ δὲ οὐ πολλῷ ὕστερον ἀλογήσας τὰ ὁμωμοσμένα τίσασθαι Οὕννους τῆς ἐς αὐτὸν ὕβρεως ῆθελε.

2 πάντας οὖν αὐτίκα ἐκ πάσης γῆς Πέρσας τε καὶ ξυμμάχους ἀγείρας ἐπὶ τοὺς Ἐφθαλίτας ἦγε, τῶν παίδων 15
ἕνα μὲν Καβάδην ὄνομα μόνον ἀπολιπὼν (τηνικαῦτα
γὰρ ἡβηκὼς ἔτυχε), τοὺς δὲ λοιποὺς ἄπαντας ἐπαγό
3 μενος τριάκοντα μάλιστα. Ἐφθαλίται δὲ αὐτοῦ τὴν
ἔφοδον γνόντες ἀχθόμενοί τε οἶς δὴ πρὸς τῶν πολεμίων ἠπάτηντο τὸν βασιλέα ἐκάκιζον, ᾶτε προέμενον 20

4 Μήδοις τὰ πράγματα. καὶ δς αὐτῶν ξὸν γέλωτι ἐπυνθάνετο τί ποτε ἄρα σφῶν προέμενος εἶη, πότερον τὴν

5 γῆν ἢ τὰ ὅπλα ἢ ἄλλο τι τῶν πάντων χρημάτων. οἱ
δὲ ὑπολαβόντες οὐκ ἄλλο οὐδὲν πλήν γε δὴ ὅτι τὸν

¹² cf. Theoph I 122, 31. Cedren I 623. Noeld.-Tab p 125. Niceph Call. XVI 36

¹ πόλεμον $G\parallel 3$ δεήσειν οὖν $\end{bmatrix}$ δεήσει γοῦν $G\parallel 4$ ᾶμα ἡμέρα ξυγγενέσθαι μὲν $G\parallel 9$ πόλεμον $G\parallel 10$ παρήγγελεν $GP\parallel \delta$ ὲ τῶ μήδων στρατῶ παντί $P\parallel 11$ ἀσμένως $VP\parallel$ ἀνεχώρησαν $V\parallel 12$ όμωσμένα $G\parallel 13$ οὔνονς $G\parallel 14$ πάντας π πάντας τε $G\parallel \pi$ οm. $G\parallel 16$ μὲν οm. $P\parallel \delta$ νομα $\end{bmatrix}$ όνομαζόμενον $P\parallel 18$ ἐφθαλίται V

καιρου έφασαν, οδ τάλλα πάντα ήρτησθαι ξυμβαίνει. οί μεν οὖν τοῖς ἐπιοῦσιν ὑπαντιάζειν πάση προθυμία 6 Β 20 ήξίουν, ὁ δὲ αὐτοὺς μὲν ἔν νε τῷ παρόντι ἐκώλυεν. ού γάρ πω σαφές τι άμφι τη έφόδω ισχυρίζετο γεγοs νέναι σφίσιν, έπεὶ οἱ Πέρσαι ἔτι ἐν γῆ τῆ οἰκεία τυγγάνουσιν όντες μένων δε αὐτοῦ ἐποίει τάδε. ἐν τῷ 7 πεδίω, ή εμελλον Πέρσαι ές τὰ Έφθαλιτων ήθη έσβάλλειν, γώραν πολλήν τινα έπλ πλεϊστον αποτεμών τάφρον ελογάσατο βαθελάν τε καλ εύρους Ικανώς έγουσαν. δλί-10 γου τινὰ ἐυ μέσφ ἀχραιφνῆ χῶρου ἀπολιπὰν ὅσον ϊππων όδῷ ἐπαρκείν δέκα. καλάμους τε τῆ τάφοφ 8 ύπερθεν έπιθεὶς καὶ γῆν έπὶ τοὺς καλάμους συναμη- P 12 σάμενος ταύτη έπιπολης έκουψεν. Ούννων τε τω δμίλω έπέστελλεν, έπειδαν ενθένδε όπίσω απελαύνειν μέλλωσι, 15 διὰ χώρου τοῦ χέρσου ἐς ὀλίγους σφᾶς ξυναγαγόντας σχολαιτέρους ιέναι, φυλασσομένους οπως μή ές τά έσχαμμένα έμπίπτοιεν τούς δε άλας άκρου σημείου 9 τοῦ βασιλείου ἀπεκρέμασεν, ἐς οθς τὸν δρκον Περόζης ώμοσε πρότερον, ον δη άλογήσας είτα έπι Ούννους 20 έστράτευσεν. έως μέν οὖν έν γἢ τἢ σφετέρα τοὺς 10 πολεμίους ήπουεν είναι, ήσυγή έμενεν, έπεὶ δὲ αὐτοὺς ές. Γοργώ πόλιν εμαθεν αφικέσθαι πρός των κατασκόπων, ήπερ έν τοις έσχάτοις Περσών δρίοις τυγχάνει οὖσα, ἐνθένδε τε ἀπαλλαγέντας ὁδῶ ἐπὶ σωᾶς ἤδη

¹² Theoph I 123 Noeld -Tab. 129

⁴ οὐ γάς πω] οὐ γάς πως G, οὕπω γὰς P | σαφές τι om. G | ἐφόδω] ὀδῶ G | 7 ή] οῦ G | ημελλον P | ἐμβάλλειν G | 11 ἐπας-πέσειν G || 12 ἐπιτιθεὶς G || 13 ἐπιπολλης VP | οὕνων G | τε] ∂ὲ G || 15 ὀλίγους] ὀλίγον G | συναγαγόντας P || 16 σχολαιστέςους G || 18 βασιλέως G || 19 ὀν G] ὧν VP | εἶτα om. VP | οὕνους G || 20 γη] τη γη P || 21 ἡσυχη] ἡσυχ evanuit in V || 24 ὀδῶ G] om. V, ὀδοῦ P

lέναι, αὐτὸς μὲν τῷ πλείονι τοῦ στρατοῦ τῆς τάφρου έντὸς ἔμεινεν, δλίγους δὲ πέμψας ὀφθήναι μὲν τοῖς έναντίοις έν τω πεδίω έκέλευε μακράν άποθεν, όφθέντας δε μόνον είτα άνὰ χράτος φεύγειν οπίσω, εν Β 21 μνήμη τὰς αὐτοῦ ἐντολὰς ἀμφὶ τῆ κατώρυχι ἔχοντας, τ 11 ήνίκα δή αὐτῆς ἄγγιστα ῖκοιντο. οί δὲ κατὰ ταῦτα έποίουν, και έπει της διώρυγος άγγοτάτω έγένοντο, ές δλίγους σφας ξυναγαγόντες διέβησαν απαντες καλ 12 τῷ ἄλλῷ στρατῷ ἀνεμίγνυντο. οί δὲ Πέρσαι ξυνείναι τῆς ἐπιβουλῆς οὐδαμῆ ἔχοντες κατὰ κράτος ἐν πεδίω 10 λίαν ύπτίω έδίωκον, θυμφ πολλώ ές τούς πολεμίους έγόμενοι, ές τε την τάφρον έμπεπτώκασιν απαντες. 13 ούχ οί πρώτοι μόνον, άλλὰ καὶ ὅσοι ὅπισθεν εῖποντο: ατε γαρ την δίωξιν ξύν θυμώ μεγάλω, καθάπερ έρρηθη, ποιούμενοι, ώς ήκιστα ήσθοντο τοῦ κακοῦ, δ δή 15 ξυντετύχημε τοις έμπροσθεν Ιούσιν, άλλ' ύπλο αὐτοὺς Εύν τοις ιπποις τε και δύρασιν έμπεπτωκύτες έκείνους τε. ως τὸ είκὸς. ἔκτειναν καὶ αὐτοὶ οὐδέν τι ἦσσον 14 ξυνδιεφθάρησαν. εν οίς και Περόζης ήν ξύν παισί τοῖς αὐτοῦ ἄπασι. καὶ αὐτὸν μέλλοντα ἐς τὸ βάρα- 20 θρον τοῦτο έμπεσεῖσθαί φασι τοῦ τε δεινοῦ ήσθησθαι καλ τὸ μάργαρον, δ οἱ λευκότατόν τε καλ μεγέθους ύπερβολή εντιμον έξ άτος του δεξιού άπεχρέματο, άφελόντα δίψαι, δπως δή μή τις αὐτὸ ὀπίσω φοροίη, ἐπεὶ

¹⁹ Cedren. I 623 Niceph Call. XVI 36.

¹ τοῦ στρατοῦ] στρατοῦ $P\parallel 3$ ἐπέλευεν $G\parallel$ ἄπωθεν $G\parallel$ 6 ਿκοιντο] Γκωνται $G\parallel$ ἀγχιτάτω $V\parallel 8$ ὀλίγους] ὀλίγον $G\parallel$ σφᾶς] αὐτοὺς addit V in marg. $\parallel 9$ ξυνιέναι $P\parallel 12$ ἐχόμενοι] ἐρχόμενοι P corr. \parallel τε \parallel τε γοῦν $P\parallel 14$ μεγάλω \parallel πολλώ $G\parallel 16$ δ $G\parallel$ ως $VP\parallel 17$ ἐμπεπτωμότως $V\parallel 19$ οἰς \parallel τοῖς $G\parallel 20$ αὐτοῦ] αὐτοῦ codd. $\parallel 22$ δ μάργαρος hic et infra Theoph $\parallel 24$ ζίψαι $V\parallel$ δὴ om G

άξιοθέατον ύπερφυῶς ἡν, οἶον οὕπω πρότερον ἐτέρφ τφ βασιλεῖ γέγονεν, έμοὶ μὲν οὐ πιστὰ λέγοντες. οὐ 15 γὰρ ἀν ἐνταῦθα γενόμενος τοῦ κακοῦ ἄλλου ὁτουοῦν ἐς φροντίδα ἡλθεν, ἀλλ' οἶμαι τό τε οὖς αὐτῷ ἐν ε τούτῷ ξυγκεκόφθαι τῷ πάθει καὶ τὸ μάργαρον ὅπη ποτὲ ἀφανισθῆναι. ὅπερ ὁ 'Ρωμαίων βασιλεὺς τότε 16 πρίασθαι πρὸς τῶν 'Εφθαλιτῶν ἐν σπουδῆ ποιησάμενος ἥκιστα ἴσχυσεν. οὐ γὰρ αὐτὸ εὐρέσθαι οἱ βάρ- Β 22 βαροι εἶχον, καίπερ πόνῷ πολλῷ τὴν ζήτησιν ποιησάτο μενοι. φασὶ μέντοι 'Εφθαλίτας εὐρομένους αὐτὸ ὕστερον τῷ Καβάδη ἀποδόσθαι. ὅσα δὲ ἀμφὶ τῷ 17 μαργάρῷ τούτῷ Πέρσαι λέγουσιν, εἰπεῖν ἄξιον· ἴσως γὰρ ἄν τῷ καὶ οὐ παντάπασιν ἄπιστος ὁ λόγος δόξειεν εἶναι.

15 Λέγουσιν οὖν Πέρσαι εἶναι μὲν ἐν τῷ κτενὶ τὸ 18 P 13 μάργαρον τοῦτο ἐν θαλάσση, ἢ ἐν Πέρσαις ἐστὶ, νήχεσθαι δὲ τὸν κτένα τῆς ταύτη ἠιόνος οὐ πολλῷ ἄποθεν· ἀνεωγέναι τε αὐτοῦ ἄμφω τὰ ὅστρακα, ὧν δὴ κατὰ μέσον τὸ μάργαρον εἰστήκει θέαμα λόγου πολλοῦ τὸ ἄξιον. ἄλλο γὰρ αὐτῷ εἰκασθῆναι οὐδαμῆ ἔσχεν οὕτε τῷ μεγέθει οὕτε τῷ κάλλει ἐκ τοῦ παντὸς χρόνου. κύνα δὲ θαλάσσιον ὑπερφυᾶ τε καὶ δεινῶς ἄγριον 19 ἐραστὴν τοῦ θεάματος τούτου γενόμενον ἔπεσθαι κατ' ἔχνος αὐτῷ, οὕτε νύκτα ἀνιέντα οὕτε ἡμέραν, ἀλλὰ καὶ ἡνίκα τροφῆς ἐπιμελεϊσθαι ἀναγκασθείη, ἐνταῦθα

¹⁵ cf. Cedren, I 623

^{1—2} ἐτέρῶ τω τῷ $V\parallel$ 6 τότε om. $G\parallel$ 10 εὐρομένους $G\rrbracket$ εὐραμένους $VP\parallel$ 11 ὕστερον $G\rrbracket$ ἔτερον $VP\parallel$ 12 ἴσως \rrbracket ἴσος $V\parallel$ 13 ὁ λόγος ἄπιστος $G\parallel$ 15 οὖν \rrbracket οὖν οἱ $V\parallel$ ἐν $P\rrbracket$ evanuit in V, ἔτι $G\parallel$ 17 ἄπωθεν $G\parallel$ 18 αὐτοῦ $VG\rrbracket$ αὐτῶ $P\parallel$ 20—21 οὔτε—οὔτε \rrbracket οὐδὲ—οὐδὲ codd. \parallel 22 κῦνα $VG\parallel$ δεινῶς supersor. rec m. ὰ G

μέν τι περισκοπείσθαι των έδωδίμων, εύρόντα δέ τι και ανελόμενον έσθίειν μεν ότι ταχιστα, καταλαβόντα δὲ αὐτίκα δὴ μάλα τὸν κτένα θεάματος αὖθις τοῦ 20 έρωμένου έμπίπλασθαι. καί ποτε τών τινα γριπέων φασί τὰ μὲν ποιούμενα ἐπιδεῖν, ἀποδειλιάσαντα δὲ τὸ 5 θηρίον ἀποκυήσαι τὸν κίνδυνον, ἔς τε τὸν βασιλέα 21 Περόζην απαντα τὸν λόγον ἀνενεγκεῖν. ὰ δὴ τῷ Περόζη ακούσαντι πόθον φασί τοῦ μαργάρου γενέσθαι μέγαν, πολλαῖς τε ἀπ' αὐτοῦ δωπείαις τὸν ἀσπαλιέα 22 Β 23 τοῦτον καὶ ἀγαθῶν ἐλπίσιν ἐπᾶραι. ὅν δὴ ἀντιτείνειν 10 αίτουμένω δεσπότη οὐκ ἔχοντα λέγουσι τάδε τῷ Περόζη είπεῖν ... δ δέσποτα, ποθεινά μεν άνθρώπω γρήματα, ,,ποθεινοτέρα δε ή ψυχή, πάντων μέντοι άξιώτατα τέχνα. 🗆 23 ,, ὧν δὴ τῆ στοργῆ ἀναγκασθείς φύσει ἴσως ἄν τις καὶ πάντα τολμήσειεν. έγὼ τοίνυν τοῦ τε θηρίου ἀπο- 15 πειράσεσθαι καί τοῦ μαργάρου σε κύριον θήσεσθαι 24 ..έλπίδα έγω. καὶ ἢν μὲν κρατήσω τοῦ ἀγῶνος τούτου, ωεύδηλον ώς έν τοῖς καλουμένοις δλβίοις τὸ ένθένδε πετάξομαι. σέ τε γαρ πασιν αγαθοίς με δωρήσεσθαι ... άτε βασιλέων βασιλέα οὐδεν ἀπεικός, καὶ έμοὶ ἀπογρή- 20 "σει, καίπερ οὐδεν, αν ούτω τύχοι, κεκομισμένω, τὸ 25 , δεσπότου εὐεργέτην τοῦ έμοῦ γεγενησθαι. εἰ δὲ έμὲ "δει τῷ θηρίῳ τούτῳ άλῶναι, σὸν δὴ ἔργον ἔσται, ὧ , βασιλεύ, τοὺς παϊδας τοὺς ἐμοὺς δανάτου τοῦ πατρώου 26 .. άμείψασθαι. ούτω γάρ έγω μέν και τετελευτηκώς έν 25

¹ τι] τοι V pr. m. G | περισκοπ VP] ἐπισκοπ. G | τι] malim τε \parallel 4 ἐμπιπλᾶσθαι G | γουπέων G \parallel 6 τε τὸν] τὸν οm. G \parallel 8 φασί οm G \parallel 10 ἐπάραι VG \parallel 11 δεσπότην P \parallel 15—16 ἀποπειράσασθαι VG \parallel 16 θήσεσθαι πύριον P \parallel 19 δωρήσασθαι VP \parallel 21 κεκομισμένω] κεκοσμισμένω G \parallel 21—22 τὸ δεσπότου] τῶ δεσπότης G \parallel 22 εὐεργέτη G \mid δὲ ἐμὲ \mid δέ με G \parallel 23 ἀλῶναι G \mid ἔσται VG \mid ἔστω P \parallel 24 τοὺς παίδας τοὺς ἐμοὺς VG \mid τοὺς ἐμοὺς παίδας P

ποίς αναγκαιοτάτοις έμμισθος έσομαι, σύ δε άρετης ..δόξαν ἀποίση μείζω. τὰ παιδία γὰρ ἀφελῶν εὖ ποιή-"σεις έμε, δσπερ σοι της εὐεργεσίας την γάριν οὐδαμη ..είσομαι. αύτη γὰρ ἂν εὐγνωμοσύνη ἀκίβδηλος γένοιτο 5 ώνη ή ές τους αποθανόντας έπιδειγθείσα." τοσαῦτα είπων απηλλάσσετο. και έπει ές του γωρου αφίκετο, 27 ίνα δή ο τε πτεὶς νήγεσθαι παὶ ὁ πύων αὐτῶ εἴθιστο ξπεσθαι, ένταῦθα έπλ πέτρας έκάθητό τινος, καιροφυλαχών εί πως έρημόν ποτε τὸ μάργαρον τοῦ έραστοῦ 10 λάβοι. ἐπειδή δὲ τῷ κυνὶ τάχιστα τῶν τινι ἐς τὴν 28 θοίνην οι έπιτηδείως έχόντων έντετυχηκέναι ξυνέπεσε Β 24 καλ περί τοῦτο διατριβήν έγειν, ἀπολιπών έπλ τῆς απτής δ άλιευς τούς οἱ ἐπὶ ταύτη δὴ ἐπομένους τῆ ύπουργία εὐθὺ τοῦ κτενὸς σπουδή πολλή ἤει, καὶ 15 αὐτοῦ ἤδη λαβόμενος ἔξω γενέσθαι κατὰ τάχος ἠπείγετο. οὖ δὴ ὁ κύων αἰσθόμενος ἐβοήθει ἐνταῦθα. 29 ίδων τε αὐτὸν ὁ σαγηνευτής, ἐπεὶ καταλαμβάνεσθαι της ηιόνος οὐ μακράν ἔμελλε, τὸ μὲν θήραμα ηκόντι- Ρ 14 σεν ές την γην δυνάμει τη πάση, αὐτὸς δὲ άλοὺς 20 διεφθάρη οὐ πολλῶ ὕστερον. ἀνελόμενοι δὲ τὸ μάρ- 30 γαρον οἱ ἐπὶ τῆς ἀκτῆς λελειμμένοι τῷ τε βασιλεῖ άπεκόμισαν καὶ τὰ ξυνενεχθέντα πάντα έσήγγειλαν. τὰ μέν οὖν ἀμφὶ τῷ μαργάρῳ τούτῳ τῆδε, ἦπερ ἐρρήθη, 31 Πέρσαι ξυνενεγθηναί φασιν. έγω δε έπι τον πρότερον 25 λόγον ἐπάνειμι.

32 Οὕτω μὲν Περόζης τε διεφθάρη καὶ ξύμπασα ἡ Περσῶν στρατιά. εἰ γάρ τις οὐκ ἐμπεπτωκὼς ἐς τὴν διώρυχα ἔτυχεν, ὅδε ὑπὸ τῶν πολεμίων ταῖς χερσὶ 33 γέγονε. καὶ ἀπ' αὐτοῦ νόμος τέθειται Πέρσαις μή

ποτε σφᾶς ἐν γῆ πολεμία ἐλαύνοντας δίωξιν ποιεῖσθαί ε τινα, ἢν καὶ κατὰ κράτος τοὺς ἐναντίους σφίσι τρα-

34 πῆναι ξυμβαίη. ὅσοι μέντοι Περόζη οὐ ξυστρατεύσαντες ἐν χώρα τῆ αὐτῶν ἔμειναν, οὖτοι δὴ βασιλέα σφίσι Καβάδην εῖλοντο τὸν νεώτατον Περόζου υἱὸν,

□ 85 ὅσπες τηνικαῦτα περιῆν μόνος. τότε δὴ Ἐφθαλίταις 10 κατήκοοι ἐς φόρου ἀπαγωγὴν ἐγένουτο Πέρσαι, εως Καβάδης τὴν ἀρχὴν ἰσχυρότατα κρατυνάμενος φόρον αὐτοῖς ἀποφέρειν τὸν ἐπέτειον οὐκέτι ἡξίου. ἡρξαν δὲ Περσῶν οἱ βάρβαροι οὖτοι ἐνιαυτοὺς δύο.

a.488-531 B 25

ε ε΄. Μετὰ δὲ Καβάδης ἐπὶ τὸ βιαιότερον τῆ ἀρχῆ 15 χρώμενος ἄλλα τε νεώτερα ἐς τὴν πολιτειαν εἰσῆγε καὶ νόμον ἔγραψεν ἐπὶ κοινὰ ταῖς γυναιξὶ μίγνυσθαι Πέρσας ὅπερ τὸ πλῆθος οὐδαμῆ ἤρεσκε. διὸ δὴ αὐτῷ ἐπαναστάντες παρέλυσάν τε τῆς ἀρχῆς καὶ δήσαντες 2 ἐν φυλακῆ εἶχον. καὶ βασιλέα μὲν σφίσι Βλάσην τὸν 20 Περόζου ἀδελφὸν εἵλοντο, ἐπειδὴ γόνος μὲν οὐδεὶς ἔτι ἄρρην Περόζη, ῶσπερ ἐρρήθη, ἐλέλειπτο, Πέρσαις δὲ οὐ θέμις ἄνδρα ἐς τὴν βασιλείαν καθίστασθαι ἰδιώτην γένος, ὅτι μὴ ἐξιτήλου παντάπασι γένους

¹⁵ cf Theoph. I 123, 13 Theod Lect p 566 Cedren I 624. Niceph. Call XVI 36 Jos Styl c 24

³ διώρυπα G | ὅδε] ὁ δὲ codd || 5 πολεμία] πολεμίων G || 6 καὶ om G || 7 ξυνοτρατεύσαντες P || 8 αύτῶν codd. | δὴ] δὲ V || 16 ἐσῆγε V || 18 ἤρεσνεν G || 20 Βλάσην post ἀδελφὸν transponit G || 21 ἐπειδὴ Dind] ἐπεὶ δὲ VP, ἐπεὶ G | γόνος] γένος P || 23 εἰς G

τοῦ βασιλείου όντος. Βλάσης δὲ τὴν βασιλείαν παρα-3 λαβων Περσων τε τους αρίστους ξυνέλεξε και τα αμφί τῷ Καβάδη ἐν βουλῆ ἐποιεῖτο τὸν γὰρ ἄνθρωπον αποκτινυύναι οὐκ ην βουλομένοις τοις πλείοσιν. ἔνθα 4 5 δη πολλαλ μεν ελέγθησαν γνωμαι έφ' εκάτερα φέρου- Ρ 15 σαι, παρελθών δε των τις έν Πέρσαις λογίμων, όνομα μέν Γουσαναστάδης, χαναράγγης δε τὸ ἀξίωμα (είη δ' αν έν Πέρσαις στρατηγός τοῦτό γε), πρός αὐταίς που ταίς έσχατιαίς της Περσών γης την άρχην έχων 10 έν χώρα ή τοις Έφθαλίταις δμορός έστι, και την μάγαιραν επιδείξας ή των ονύγων τὰ προύγοντα Πέρσαι ελώθασιν αποτέμνεσθαι, μηκος μεν οσον δακτύλου άνδρὸς, πάχος δε οὐδε τριτημόριον δακτύλου εχουσαν "ταύτην δράτε" είπε "την μάχαιραν, βραχείαν παντά- 5 15 , πασιν οὖσαν αύτη μέντοι ἔργον ἐν τῷ παρόντι ἐπιπελείν οία τέ έστιν, όπερ εὖ ίστε όλίγω ύστερον, ὧ ,φίλτατοι Πέρσαι, μυριάδες δύο τεθωρακισμένων άν-"δρών έξεργάζεσθαι ούκ αν δύναιντο." ὁ μεν ταῦτα 6 B26 είπε, παραδηλών ώς, ην μη Καβάδην ανέλωσιν, αὐτίκα 20 πράγματα Πέρσαις περιών παρέξει. οί δε κτείναι άν-7 δρα τοῦ βασιλείου αΐματος οὐδ' ὅλως ἔγνωσαν, ἀλλ' έν φρουρίω καθειρέαι δπερ της Λήθης καλείν νενομίκασιν. ἢν γάρ τις ἐνταῦθα ἐμβληθεὶς τύχη, οὐκ-8 έτι δ νόμος έφίησι μνήμην αὐτοῦ εἶναι, άλλὰ θάνατος

²² cf. Noeld-Tab p 144, not.

¹ βασιλείου VP] βασιλέως G \parallel 3 έποιεῖτο] ἐπεποίητο G \parallel 4 ἀποκτειννύναι V \parallel 5 ἐλέγχθησαν P \parallel 6 λογίμων VP] δοκίμων G \parallel 7 γουναστάθης G \parallel 12 ἀποπέμνεσθαι] ἀποπόπτειν G όσον G] ὡς VP \parallel 14 εἶπε GP] ἔφη V \parallel 14—15 οὐσαν παυτάπασιν P \parallel 16 δλίγω G] δλίγον V, δλίγω G \parallel 18 ἐξεργάζεσθαι ἐργάζεσθαι G \parallel 19 η ν] εἶ VP \parallel 21 τοῦ om P \parallel βασιλέως G0 οὐδ δλως V] οὐδαμῶς G, οὐδόλως P \parallel 24 \Diamond G] om VP \parallel ἐφίησι G0 σφίσι VP

τῷ ἀνομακότι ἡ ζημία ἐστί· διὸ δὴ καὶ τὴν ἐπωνυ9 μίαν ταύτην πρὸς Περσῶν ἔλαχεν. ἄπαξ δὲ ἡ τῶν
'Αρμενίων ἱστορία φησὶ νόμου τοῦ ἀμφὶ τῷ Λήθης
φρουρίῳ παραλελύσθαι τὴν δύναμιν Πέρσαις τρόπῳ
τοιῷδε.

Πόλεμός ποτε Πέρσαις τε καὶ 'Αρμενίοις ἀκήρυκτος 10 νέγονεν εἰς δύο καὶ τριάκοντα ἔτη ἐπὶ Πακουρίου μὲν Περσων βασιλεύοντος, 'Αρμενίων δε 'Αρσάκου 'Αρσακίδου άνδρός. τούτω τε τῷ πολέμω μηκυνομένω κεκακῶσθαι μεν ές άγαν άμφοτέρους ξυνέβη και διαφερόντως τούς 10 11 Άρμενίους. ἀπιστία δὲ πολλή ἐς ἀλλήλους ἐχόμενοι έπικηρυκεύεσθαι παρά τους έναντίους οὐδέτεροι είγον. έν τούτω δὲ Πέρσας τετύγηκε πόλεμον πρὸς άλλους βαρβάρους τινάς οὐ πόρρω Άρμενίων ώκημένους 12 διενεγκείν, οί τε Άρμένιοι έν σπουδή έχοντες έπί- 16 δειξιν ές Πέρσας της ές αὐτοὺς εὐνοίας τε καὶ εἰοήνης ποιήσασθαι, έσβαλείν ές τούτων δή των βαρβάρων την γην έγνωσαν, δηλώσαντες τοῦτο πρότερον Πέρ-13 σαις. ἀπροσδόκητοί τε αὐτοὶ ἐπιπεσόντες σχεδόν τι □ Β 27 απαντας ήβηδὸν έπτειναν. ὅ τε Πακούριος τοῖς πεπραγ- 20 μένοις ύπερησθείς, πέμψας παρά τον Άρσάκην των οί έπιτηδείων τινάς τά τε πιστά οἱ παρασγόμενος τὸν 14 άνθρωπον μετεπέμψατο. καλ έπελ παρ' αὐτὸν Άρσάκης άφίκετο, της τε άλλης αὐτὸν φιλοφροσύνης ήξίωσε καλ 15 ατε άδελφον έπὶ τῆ ἴση καὶ όμοία ἔσχε. καὶ τότε 25

⁶ Faustus Byz p. 106 || 24 Faustus Byz. p 97 et 130

¹ éstiv $G\parallel 4$ Négsais om $V\parallel 6$ áqueviois constanter V et saepius $G\parallel 7$ és $G\parallel 8$ áqsánov nai áqsaníðov $G\parallel 10$ nai διαφερόντως] διαφερόντως δὲ $G\parallel 12$ παρὰ] περί $P\parallel 14$ βαρβάρους VP] βαρβάρων $G\parallel \phi$ μημένους] διωπημένους $P\parallel 19$ αύτοι om. G

μεν δοκοις δεινοτάτοις τόν τε 'Αρσάκην καταλαβών και αὐτὸς οὐδέν τι ήσσον όμωμοκως ή μὴν εὕνους τε καὶ ξυμμάχους Πέρσας τε τὸ λοιπὸν καὶ 'Αρμενίους άλλήλοις εἶναι, αὐτίκα δὴ αὐτὸν ές τὰ πάτρια ήθη ε ἀφῆκεν ἰέναι.

Χρόνω δε οὐ πολλῶ ὕστερον διέβαλον τὸν 'Αρσά-16 Ρ16 κην τινές ως δή πράγμασι νεωτέροις έγχειρείν βούλοιτο, σίσπερ άναπεισθείς δ Πακούριος αύθις αύτὸν μετεπέμπετο ύπειπων ότι δή αὐτῷ τι κοινολογεῖσθαι 10 ύπλο των όλων έπιμελλες είη. και δς οὐδέν τι μελλή- 17 σας ές αὐτὸν ήλθεν, άλλους τε τῶν ἐν Άρμενίοις μαγιμωτάτων έπανόμενος καί Βασσίκιον, δσπερ αὐτῶ στρατηγός τε και ξύμβουλος ήν άνδρίας τε γάρ και Ευνέσεως έπι πλείστον άφιπτο. εὐθύς οὖν ὁ Πακού- 18 15 ριος άμφω, τόν τε Άρσάκην καὶ Βασσίκιον, πολλά ονειδίζων έκακιζεν, εί τὰ ομωμοσμένα ήλογηκότε ούτω δή τάχιστα ές ἀπόστασιν ίδοιεν. οἱ δὲ ἀπηρνοῦντό τε καὶ ἀπώμυυου ἐνδελεχέστατα μηδὲυ σφίσιν αὐτοῖς βεβουλεύσθαι τοιούτο. τὰ μέν οὖν πρώτα ὁ Πακού- 19 20 ριος αὐτοὺς ἐν ἀτιμία ἐφύλασσεν, ἔπειτα δὲ τῶν μάγων άνεπυνθάνετο ο τί οι ποιητέα ές αὐτοὺς είη. οι 20 δε μάγοι των μεν άρνουμένων και ού διαρρήδην έληλεγμένων καταγινώσκειν οὐδαμῆ ἐδικαίουν, ὑποθήκην δε αὐτῶ τινα εωραζον, ὅπως ἂν ᾿Αρσάκης αὐτὸς ἄντι- Β 28 25 μους αύτοῦ κατηγορείν ἀναγκάζοιτο. τὸ γὰρ τῆς βα-21

²⁵ Faustus Byz. p. 132

² τι VG] om. $P \parallel 6$ διέβαλλον $G \parallel 10$ έπιμελὲς εἶη G] ἐπιμελεῖν $VP \mid$ τι] τοι $G \mid$ μελήσας $GP \parallel 11$ ές VP] ἐπ' $G \parallel 12$ ἐπαγαγόμενος $G \mid$ βασσίκιον G, βασίκιον $P \mid$ αὐτῷ] αὐτῷν $G \parallel 13$ σύμβουλος $G \mid$ ἀνδοείας $VG \parallel 15$ βασίκιον $P \parallel 16$ δμωμοσμένα ήλογηκότε] δμωσμένα ήλογηκός τε $G \parallel 18$ ἐπώμνυον $V \parallel 19$ τοιοῦτον $VP \parallel 25$ αὐτοῦ αὐτοῦ codd

σιλικής σκηνής έδαφος κόποφ καλύπτειν έκέλευον, ήμισυ μέν έκ της Περσών χώρας, θάτερον δε ήμισυ έκ της Άρμενίας. καὶ ὁ βασιλεύς κατά ταῦτα ἐποίει. 22 τότε δή οί μάγοι την σκηνήν όλην μαγείαις τισί καταλαβόντες εκέλευον τον βασιλέα ξύν τω Άρσακη τούς 5 περιπάτους ένταυθα ποιείσθαι, έπιχαλούντα τοίς τε 23 ξυγκειμένοις και δμωμοσμένοις λυμήνασθαι. δείν δέ καὶ αὐτοὺς τῶ διαλόγω παραγενέσθαι. οὕτω γὰρ ἂν των λόγων μάρτυρες απάντων είεν. αύτικα γοῦν δ Πακούριος τον Άρσακην μεταπεμψάμενος διαύλους έν τή 10 σκηνή ξύν αὐτῷ ἐποιεῖτο, παρόντων σφίσιν ἐνταῦθα των μάνων, και άνεπυνθάνετο του άνθοώπου ότου δή ένεκα τὰ δμωμοσμένα ήλογηκώς εἶτα Πέρσας τε καλ 24 'Αρμενίους αύθις τρίβειν άνηκέστοις κακοῖς έγχειροίη. ό δὲ Αρσάκης, εως μὲν ἐν τῷ χώρῷ οἱ λόγοι ἐγίνοντο 15 οὖ δὴ ὁ γοῦς ἐκ γῆς τῆς Περσίδος ἐπέκειτο, ἀπηρνεϊτό τε καὶ δρχοις τοις δεινοτάτοις πιστούμενος άν-25 δράποδον Ισγυρίζετο είναι Πακουρίου πιστόν ἐπειδή δὲ μεταξύ λέγων ἐς τῆς σκηνῆς τὸ μέσον ἀφίκτο, ἵνα δη κόπρου της Αρμενίας επέβησαν, ενταύθα ούκ οίδα 20 ότω άναγκασθείς λόγους μέν τούτους έπι το θρασύτερον έξαπιναίως μεταβιβάζει, ἀπειλών δὲ τῷ τε Πακουρίω καὶ Πέρσαις οὐκέτι ἀνίει, ἀλλὰ τίσασθαι αὐτοὺς έπηγγέλλετο ύβρεως τησόε, ἐπειδὰν αὐτὸς αύτοῦ

¹⁷ Faustus Byz p. 133 ss

³ τῆς] γῆς $V \parallel 5$ σὐν $P \parallel 7$ ἀμοσμένοις G, ὁμωμοσμένοις $P \parallel 8$ καὶ $G \mid$ om $VP \mid$ παραγενέσθαι \mid περιγενέσθαι $P \parallel 9$ γοῦν οὖν $G \parallel 11$ ἐποιεῖτο \mid ἐποιοῦντο $G \mid$ σφίσι $G \mid$ ἐνταῦθα post μάγων transponit $G \parallel 13$ ὁμωσμένα G, ὁμωμοσμένα $P \parallel 16$ ὁ om $P \mid$ γῆς $G \mid$ om $VP \parallel 18$ ἐπειδη ἐπεὶ $G \parallel 19$ μεταξὺ λέγων λέγων μεταξὺ $G \parallel 23$ ἀνίει ἀνήει $G \mid$ τίσεσθαι Herw $\parallel 24$ αύτοῦ codd

τάγιστα κύριος γένοιτο. καὶ ταῦτα λέγων τε καὶ 26 νεανιευόμενος έποιείτο τὸν περίπατον δλον, ξως ἀναστρέψας ές κόπρον αύδις την έκ γης της Περσίδος άφίκετο. ἐνταῦθα γὰρ πάλιν ὥσπερ τινὰ παλινωδίαν Β 29 5 ἄδων Ικέτης τε ην και οικτρούς τινας τῷ Πακουρίο προύφερε λόγους. έπεὶ δὲ ἐς χοῦν αὖθις τὸν Άρμε- 27 νίων ήλθεν, ές τὰς ἀπειλὰς ἀπεχώρησε. καὶ πολλάκις Ρ 17 🗆 ούτω μεταβληθείς έφ' έκατερα έκρυψε των οί απορρήτων οὐδέν. τότε δη οί μεν μάγοι κατέγνωσαν αὐ- 28 10 τοῦ ἔς τε τὰς σπονδὰς καὶ τοὺς δρκους ἡδικηκέναι. Παχούριος δε Βασσικίου μεν το δέρμα εκδείρας άσκον τε αὐτὸ πεποιημένος καὶ ἀχύρων έμπλησάμενος δλον άπεκρέμασεν έπλ δένδρου τινός ύψηλοῦ λίαν. μέντοι Άρσάκην (ἀποκτείναι γὰρ ἄνδρα τοῦ βασιλείου 15 αίματος όντα οὐδαμῆ εἶχεν) έν τῷ τῆς Λήθης φρουρίφ χαθεῖρξε.

Χρόνφ δὲ ὕστερον τῶν τις 'Αρμενίων τῷ τε 'Αρ- 30 σάκη ἐν τοἰς μάλιστα ἐπιτηδείων καί οἱ ἐπισπομένων ἐς τὰ Περσῶν ἤθη ἰόντι, Πέρσαις ἐπί τι ἔθνος ἰοῦσι το βαρβαρικὸν ξυνεστράτευσεν δς δὴ ἀνήρ τε ἀγαθὸς ἐν τῷ πόνφ τούτφ, ὁρῶντος Πακουρίου τὰ ποιούμενα, γέγονε καὶ τῆς νίκης αἰτιώτατος Πέρσαις. διὸ δὴ αὐ- 31 τὸν ὁ Πακούριος ὅ τι ἀν βούλοιτο αἰτεῖσθαι ἡξίου, ἰσχυρισάμενος ὅτι δὴ οὐδενὸς πρὸς αὐτοῦ ἀτυχήσει. 15 ὁ δὲ ἄλλο οἱ οὐδὲν γενέσθαι ἡξίου ἢ ὥστε τὸν 'Αρσά- 32 κην ἐν ἡμέρα μιῷ θεραπεῦσαι ἦ βούλοιτο. τοῦτο τὸν 38

¹ γένηται G pr. m. \parallel 2 τὸν περίπατον ὅλον τοὺς περιπάτονς ὅλον G \parallel 3 ἐκ περσίδος γῆς G \parallel 5 ἰκέτης] οἰκέτης.P \parallel 6 δὲ P] τε VG \mid τὸν Dind.]τῶν codd. \mid 11 βασικίον P \mid 16 καθεῖρξεν G \mid 17 τε \mid γε G \mid 18 ἐπιτηδείων \mid ἐπιτηδείως P corr. \mid ἐπισπώμενος V, ἔπισπόμενος P \mid 20 ἐν \mid ἐπὶ G \mid 24 δὴ om G \mid 26 ἡ om. G \mid τοῦτο \mid τοῦτο \mid σοῦτον G

² BT Procop. ed. Haury. Vol. I cum addendis ed. Wirth [1734]

βασιλέα ηνίασε μεν ές τὰ μάλιστα, εὶ λύειν νόμον ούτω δή παλαιον άναγκάζοιτο, δπως μέντοι παντάπασιν άληθίζηται, ξυνεγώρει την δέησιν έπιτελη γενέ-34 Β 30 σθαι. έπει δε βασιλέως έπαγγείλαντος γέγονεν έν τῷ της Λήθης φρουρίω, ήσπάσατο μεν τον Άρσάκην, άμφω 5 δε άλληλοιν περιβαλόντε έθρηνησάτην τε ήδύν τινα θοήνον καὶ ἀπολοφυραμένω την παρούσαν τύγην μόλις άπ' άλλήλοιν διάλύειν τὰς αύτοῦ χεῖρας έκάτερος 35 ἔσχεν. ἐπεὶ δὲ τῶν ὀδυρμῶν ἐς κόρον ἐλθόντες ἐπαύσαντο, έλουσε μεν δ'Αρμένιος τον Αρσάκην και τάλλα 10 ούκ άπημελημένως έκόσμησε, σηήμα δε αύτῶ περιθέ-36 μενος τὸ βασίλειον έπὶ στιβάδος ἀνέκλινεν. ένταῦθά τε τούς παρόντας Αρσάκης βασιλικώς είστια ήπερ 87 ελώθει τὰ πρότερα. ἐν ταύτη τῆ θοίνη πολλοί μὲν έπι κύλικι λόγοι έλέχθησαν, οίπερ τον 'Αρσάκην ίκα- 15 νῶς ἤρεσκον, πολλὰ δὲ ἄλλα ἐς μέσον ἦλθεν, ἄπερ αὐτῷ ἐν ἡδονῆ ἦν. μηκυνομένου τε τοῦ πότου ἄχοι ές νύκτα τη προς άλληλους δμιλία ύπερφυως ήσθησαν, μόλις δε άλλήλων απαλλαγέντες διελύθησαν, καταβε-38 βρεγμένοι τη εὐπαθεία. τότε δη λέγουσι των 'Αρσάκην 20 είπειν ώς ημέραν την ηδίστην διατελέσας έν ταύτη τε ξυγγενόμενος τῷ ποθεινοτάτω ἀνθρώπων ἀπάντων, ούκ αν έτι έκων γε είναι υποσταίη τα φλαυρα του 39 βίου, καὶ ταῦτα εἰπόντα μαχαίρα έαυτὸν διαχειρίσασθαι,

¹ ές VG] ὡς P | τὰ] τὸ G || 2 ἀναγκάζοιτο G pr. m.] ἀναγκάζοται VG corr., ἀναγκάζεται P || 4 ἐπεὶ δὲ V] ἐπειδή τε G, ἐπεὶ δὲ Y επειδή τε G, ἐπεὶ δὲ Y επειδή τε G, ἐπεὶ δὲ Y επειδή τε G επειδή το G ομοφω-Λοσάκην οπ. G || 6 περιβαλόντε Y αφαβαλόντε Y || 7 δρήνον οπ Y || 8 αὐτοῦ codd. || 11 οὐκ ἀπημελημένως G] οὐ κατημελημένως YP || 12 βασίλειον] βασιλέως G | στιβάδος] παστάδος G || 13 εἰστία ήστία G || 15 ἐπὶ κύλικι] ἐπικυλίκιοι Y || 17 ἄχρις YG || 24 ἑαυτὸν] αὐτὸν YG | διαχειρίσασθαι YP corr || διαχειρίσασθαι G, χρήσασθαι G pr. m., διαχρήσασθαι Hoesch in marg.

ήνπερ εν τη θοίνη εξεπίτηδες κεκλοφώς ετυχεν, οὕτω τε αὐτὸν εξ ἀνθρώπων ἀφανισθηναι. τὰ μεν οὖν 40 κατὰ τοῦτον δη τὸν ᾿Αρσάκην ἡ τῶν ᾿Αρμενίων συγγραφὴ λέγει ταύτη, ἦπερ ἐρρήθη, κεχωρηκέναι, καὶ τὸν νό-5 μον τότε ἀμφὶ τῷ τῆς Λήθης φρουρίῳ λελύσθαι. ἐμοὶ [] δὲ ὅθενπερ ἐξέβην ἰτέον.

5'. Καθειργθέντα δε τον Καβάδην εθεράπευεν ή Β31 P18 γυνή έσιοῦσά τε παρ' αὐτὸν καὶ τὰ ἐπιτήδεια έσκομίζουσα ην δη ό της είρκτης άρχων πειραν ήρξατο ήν 10 γὰρ τὴν ὄψιν ἐς τὰ μάλιστα εὐπρεπής. ὅπερ ἐπεὶ ὁ 2 Καβάδης παρά της γυναικός έμαθεν, εκέλευσεν ενδιδόναι αύτην τῷ ἀνθρώπῷ ὅ τι βούλοιτο γρῆσθαι. ούτω δή τη γυναικί ές εύνην ξυνείθων ό του φρουρίου ἄρχων ἠράσθη τε αὐτῆς ἔρωτα ἐξαίσιον οἶον. 15 καλ ἀπ' αὐτοῦ ξυνεγώρει παρὰ τὸν ἄνδρα τὰς εἰσό- 3 δους ποιεϊσθαι, όπη αν αὐτή βουλομένη είη, και αὖθις ένθένδε απαλλάσσεσθαι, οὐδενὸς έμποδων Ισταμένου. ήν δέ τις των έν Πέρσαις λογίμων Σεόσης ὄνομα, Καβάδη ές τὰ μάλιστα φίλος, ος άμφὶ τὸ φρούριον 4 20 τοῦτο διατριβήν είχε, καιροφυλακών εί πως αὐτὸν ἔνδοθεν έξελέσθαι δυνήσεται. διά τε τῆς γυναικὸς τῷ 5 Καβάδη ἐσημαινεν ώς ἵπποι τέ οἱ καὶ ἄνδρες ἐν παρασκευή τυγχάνουσιν όντες του φρουρίου οὐ μακράν άποθεν, δηλώσας τι χωρίον αὐτῷ. καί ποτε νυκτὸς 6

⁷ cf. Theoph. I 123, 18. Niceph. Call. XVI 86. Theophyl. IV 6

³ ξυγγοαφή $V \parallel 7$ δὲ] δή $P \parallel$ ἐθεράπευσεν $VG \parallel 8$ ἐσιοῦσα $P \parallel$ ἐπιοῦσα $VG \parallel 9$ πειρᾶν \parallel ἐρᾶν Theophyl. \parallel 11 ἐκέλευεν $P \parallel$ 12 αὐτήν codd. \parallel 13 εἰς $P \parallel$ 15 παρὰ $VG \parallel$ περὶ $P \parallel$ 17 ἐνθένδε ἐνθένδεν $G \parallel$ 20 διατριβήν \parallel δή τριβήν \parallel $VG \parallel$ 20—21 ἔνδοθεν \parallel ἐνθένδεν \parallel $VG \parallel$ 21 δυνήσηται \parallel $VG \parallel$ 22 ἐσήμανεν \parallel 24 ἄπωθεν \parallel 21 δυνήσηται \parallel $VG \parallel$ 20 ἐσήμανεν \parallel 24 ἄπωθεν \parallel

έπιλαβούσης ανέπεισε την γυναϊκα Καβάδης έσθητα μεν αὐτῷ τὴν οἰκείαν δοῦναι, τὰ δε αύτοῦ ἀμπεγομένην Ιμάτια έπλ τῆς είρχτῆς ἀντ' αὐτοῦ χαθῆσθαι. 7 ούπερ έκείνος έκάθητο. ούτω μέν ούν Καβάδης άπηλλάσσετο έχ τοῦ δεσμωτηρίου. χατιδόντες δὲ αὐτὸν οἶς 5 ή φυλακή αύτη έπέκειτο την γυναϊκα ύπετόπαζον είναι. ταῦτά τοι οὖτε χωλύειν οὕτε ἄλλως αὐτὸν ἐνογλεῖν 8 έγνωσαν. αμα τε ήμερα την γυναίκα ές το δωμάτιον έν τοις τοῦ ἀνδρὸς Ιματίοις Ιδόντες καὶ μακράν ἀπολελειμμένοι τοῦ άληθοῦς φοντο Καβάδην ἐνταῦθα 10 Β 32 είναι. ή τε δόκησις αύτη έν ήμεραις συγναίς ήκμαζεν. 9 έως Καβάδης πόρρω που τῆς όδοῦ ἐγεγόνει. τὰ μὲν οδυ άμφι τη γυναικί ξυνενεχθέντα, έπει ές φως ή έπιβουλή ήλθε, και δυτινα αύτην τρόπον έκολασαν, ές τὸ ἀχριβὲς οὐκ ἔγω εἰπεῖν. οὐ γὰρ δμολογοῦσι Πέρ- 15 σαι άλληλοις. διὸ δὴ αὐτὰ λέγειν ἀφίημι..

10 Καβάδης δὲ λαθὼν ἄπαντας ξὺν τῷ Σεόση ἐς Οὔννους τοὺς Ἐφθαλίτας ἀφίκετο καὶ αὐτῷ τὴν παϊδα γυναϊκα ὁ βασιλεὺς γαμετὴν δίδωσιν, οὕτω τε στράτευμα λόγου πολλοῦ ἄξιον ᾶτε κηδεστἢ ἐπὶ Πέρσας ω 11 ξυνέπεμψε. τούτῳ τῷ στρατῷ Πέρσαι ὑπαντιάζειν οὐδαμῆ ἤθελον, ἀλλὰ ἄλλος ἄλλη ἐς φυγὴν ὥρμηντο. 12 ἐπεὶ δὲ ὁ Καβάδης ἐν τῆ χώρα ἐγένετο, ἔνθα ὁ Γουσαναστάδης τὴν ἀρχὴν εἶγεν, εἶπε τῶν ἐπιτηδείων

17 Jos. Styl. cap. 25. Noeld.-Tab. p. 145. not. 1

² τὰ δὲ V] τὰ δ' G, αὐτὴν δὲ τὰ P | αὐτοῦ] αὐτοῦ codd. | 4 ἐκεῖνος VG] οὖτος P || 4—5 ἀπηλλάττετο P || 5 ἐκ VG] οπ. P || 7 οὔτε—οὔτε] οὐδὲ—οὐδὲ codd. | αὐτὸν] αὐτῶ P || 7—8 ἐνοχλεῖν ἔγνωσαν ἔγνωσαν ἐνοχλεῖν G || 8 τε VG] δὲ P || 11 ἤκμαζον P || 12 καβάδην P | τῆς ὀδοῦ VG] γῆς P || 14 αὐτὴν] αὐτ P || 17 εἰς V || 18 οὔνονς G || 19 δίδωσι P || 22 ἀλλὰ] αλλ' P | ἄλλος οπ VG | ἄρμηνται G

τισίν ώς χαναράγγην καταστήσεται άνδρα έκεινον, δς αν αύτω Περσων πρωτος έχείνη τη ήμέρα ές όψιν ήπων ύπουργείν βούλοιτο. είπόντι τέ οί μετέμελεν 13 ήδη τοῦ λόγου, ἐπεὶ νόμος αὐτὸν ἐσήει, δς δὴ οὐκ ἐᾶ Ρ 19 ε Πέρσαις ές τους άλλοτρίους τὰς άρχὰς φέρεσθαι, άλλ' οίς ή τιμή έκάστη κατά γένος προσήκει. Εδεισε γάρ 14 μή τις ϊκοιτο ές αὐτὸν πρῶτος τῷ χαναράγγη οὐ ξυγγενής ὢν, τόν τε νόμον ἀναγκάζηται λύειν, ὅπως αὐτὸς άληθίζηται. ταῦτα δέ οί ἐν νῷ ἔχοντι ξυνέβη τις τύχη 15 10 ώστε μή τὸν νόμον ἀτιμάζοντι ἀληθεί είναι. έτυχε γὰρ πρώτος Άδεργουδουνβάδης ές αὐτὸν ήκων, νεανίας Β 33 άνηρ, ξυγγενής τε ών τω Γουσαναστάδη και διαφερόντως άναθός τὰ πολέμια. δς δή δεσπότην τε προσείπε 16 Καβάδην καὶ βασιλέα προσεκύνησε πρωτος, έδειτό τέ 15 οἱ ᾶτε δούλω ὅ τι βούλοιτο χρῆσθαι. Καβάδης οὖν 17 έν τοις βασιλείοις οὐδενὶ πόνφ γενόμενος, ἔρημόν τε Βλάσην των αμυνομένων λαβων έξετύφλωσε, τρόπφ δή δτω τυφλούς οἱ Πέρσαι ποιείν τούς κακούργους ελώθασιν, έλαιον εψοντες καλ αὐτὸ ώς μάλιστα ζέον 20 ές τοὺς ὀφθαλμούς οὕτι μύοντας ἐπιχέοντες, ἢ περόνην τινά σιδηράν πυρακτούντες ταύτη τε τών δφθαλμών τὰ έντὸς γρίοντες, και τὸ λοιπὸν έν φυλακή είχεν ἄρξαντα Περσών ένιαυτούς δύο. και τον μέν 18 Γουσαναστάδην κτείνας τὸν 'Αδεργουδουνβάδην ἀντ' 25 αὐτοῦ κατεστήσατο ἐπὶ τῆς τοῦ χαναράγγου ἀρχῆς, τον δε Σεόσην άδρασταδάραν σαλάνην εύθυς άνείπε.

¹ ἄνδοα VG] om. P || 3 μετέμελλεν codd. || 4 εἰσήει P || 5 Πέρσαις VG] πέρσας P || ές] delendum puto || 6 ἐκάστω V || 7 οδ om. VG || 10 ἀληθή P || 15 οἰ ᾶτε | οἰα τε VG || 19 ἐψῶντες P || 21 σιδηράν om. G | ταύτη τε VG| καὶ ταύτη P || 24 ἀδεργουνβάδην G || 25 χαναράγγη VG

δύναται δὲ τοῦτο τὸν ἐπὶ ἀρχαῖς τε ὁμοῦ καὶ στρα19 τιώταις ἄπασιν ἐφεστῶτα. ταύτην ὁ Σεόσης τὴν ἀρχὴν πρῶτός τε καὶ μόνος ἐν Πέρσαις ἔσχεν· οὕτε γὰρ πρότερον οὕτε ὕστερόν τινι γέγονε· τήν τε βασιλείαν ὁ Καβάδης ἐκρατύνατο καὶ ξὺν τῷ ἀσφαλεῖ διεφύλαξεν. 5 ἤν γὰρ ἀγχίνους τε καὶ δραστήριος οὐδενὸς ἦσσον.

ζ΄. Ολίγφ δὲ ὕστερον χρήματα Καβάδης τῷ Ἐφθαλιτῶν βασιλεῖ ὡφειλεν, ἄπερ ἐπεὶ ἀποτιννύναι οἱ οὐχ
οἶός τε ἡν, ᾿Αναστάσιον τὸν ᾿Ρωμαίων αὐτοκράτορα
Β 34 ἤτει ταῦτά οἱ δανεῖσαι τὰ χρήματα ὁ δὲ κοινολογη- 10
σάμενος τῶν ἐπιτηδείων τισὶν ἐπυνθάνετο εἴ γέ οἱ
2 ταῦτα ποιητέα εἴη. οἴπερ αὐτὸν τὸ συμβόλαιον ποιείσθαι οὐκ εἴων. ἀξύμφορον γὰρ ἀπέφαινον εἶναι βεβαιοτέραν τοῖς πολεμίοις χρήμασιν οἰκείοις ἐς τοὺς
Ρ 20 Ἐφθαλίτας τὴν φιλίαν ποιήσασθαι, οὺς δὴ ἐς ἀλλή- 15
λους ξυγκρούειν ὅτι μάλιστα σφίσιν ἄμεινον εἶναι.
3 διὸ δὴ Καβάδης ἐξ αἰτίας οὐδεμιᾶς ἔγνω ἐπὶ Ἡρωμαίους
στρατεύεσθαι. καὶ πρῶτα μὲν αὐτάγγελος ᾿Αρμενίων
τῆ χώρα ἐπῆλθε, καὶ αὐτῆς τὰ πολλὰ ἐξ ἐπιδρομῆς
ληισάμενος ἐς Ἅμιδαν πόλιν ἐν Μεσοποταμία κειμένην 20
ἐκ τοῦ αἰφνιδίου ἀφίκετο, ἡς δὴ γειμῶνος ὡρα ἐς

⁹ Malal 450, 11. Theoph. I 144, 22 | 20 Theoph I 144, 28. Mich. Syr. p. 172 et p. 174 Zach 104

² τὴν ἀρχὴν οπ. $G \parallel 3$ τε $VG \parallel$ οπ. $P \parallel$ ἔσχε $V \parallel 7$ —21 Ολίγφ— ἀφίκετο \parallel ὅτι ὁ καβάδης ὁ τῶν περσῶν βασιλεὺς μετὰ τὴν κάθοσον τὴν ἐς τὰ βασίλεια, ὀλίγφ ὕστερον κτλ $W \parallel 7$ τῷ τᾶ τῶν $P \parallel 8$ ἄφειλεν \parallel ἄφειλον P, ἄφλεν $W \parallel 10$ οἱ οπ $W \parallel 13$ —14 βεβαιότερον $P \parallel 15$ ποιήσασθαι VG pr. m. corr. $PW \parallel$ ποιεισθαι G pr. m. $\parallel 16$ σφίσιν ἄμεινον \parallel ἄμεινον σφίσιν $G \parallel 17$ αίτιας οπ. $P \parallel 18$ πρῶτα $VGW \parallel$ πρῶτον $P \parallel$ μὲν evanuit in $V \parallel 19$ αὐτῆς $VGW \parallel$ αὐτοῦ $P \parallel 20$ ἀμιδὰν $VG \parallel 21$ ἀφίκετο \parallel ἀφίκετο καὶ ταύτην ἐπολιόρκει W

πολιορχίαν καθίστατο. 'Αμιδηνοί δὲ στρατιωτῶν μὲν, 4 ἄτε ἐν εἰρήνη καὶ ἀγαθοῖς πράγμασιν, οὐ παρόντων σφίσι, καὶ ἄλλως δὲ ἀπαράσκευοι παντάπασιν ὄντες ὅμως τοῖς πολεμίοις ὡς ἥκιστα προσχωρεῖν ἤθελον, 5 ἀλλὰ τοῖς τε κινδύνοις καὶ τῆ ταλαιπωρία παρὰ δόξαν ἀντεῖχον.

Ήν δέ τις ἐν Σύροις ἀνὴρ δίκαιος, Ἰάκωβος ὅνο- 5 μα, ώ τὰ ἐς τὸ θείον ἐς τὸ ἀκριβὲς ἤσκητο. οὖτος έν χωρίω Ἐνδιήλων, διέχοντι Ἀμίδης ήμέρας δδώ, 10 πολλοίς έμπροσθεν γρόνοις αύτον καθείρξεν, οπως δή άδεέστερον τὰ ἐς τὴν εὐσέβειαν μελετᾶν δύνηται. καὶ 6 αὐτοῦ οἱ ταύτη ἄνθρωποι ὑπουργοῦντες τῆ γνώμη δρυφάκτοις τισί περιέβαλον, οὐ ξυνημμένοις μέντοι, άλλα γωρίς πεπηγόσιν άλλήλων, ώστε δραν τε τούς 15 προσιόντας καλ ξυγγίνεσθαι οἶόν τε εἶναι. καλ στέγος 7 τι αὐτῷ ἐτεχτήναντο βραχὺ ὕπερθεν, ὅσον ὅμβρους τε και νιφετούς άποκρούεσθαι. ένταῦθα οὖτος [δ] άνὴρ Β 36 έκ παλαιού καθήστο, πνίγει μέν ή ψύχει ώς ηκιστα είκων, σπέρμασι δέ τισιν αποζών, οίσπερ οὐ καθ' 20 ήμέραν, άλλὰ χρόνου πολλοῦ σιτίζεσθαι εἰώθει. τοῦτον 8 οὖν τὸν Ἰάχωβον τῶν τινες Ἐφθαλιτῶν καταθέοντες τὰ ἐκείνη χωρία εἶδον, καὶ τὰ τόξα σπουδή πολλή έντεινάμενοι βάλλειν ήθελον. πασι δε ακίνητοι αί γείρες γεγουυίαι τὰ τόξα ἐνεργεῖν οὐδαμῆ εἶχον. ὅπερ 9 25 έπεὶ έν τῷ στρατοπέδῷ περιφερόμενον ές Καβάδην ήλθεν, αὐτόπτης γενέσθαι τοῦ ἔργου ὁ Καβάδης ἐβού-

⁸ ές τὸ ἀπριβὲς] ἀπριβῶς $G \parallel 9$ 'Ενδιήλων] βενδίλων $G \mid$ ἀμιδης $VG \mid$ ὁδῷ] ὀδὸν $P \parallel 12$ ταύτη $P \mid$ ταῦτα $VG \parallel 18$ δρυφαπτοῖς $VG \mid$ περιέβαλλον $G \mid 14$ τε $VG \mid$ οπ. $P \parallel 15$ οἰδν οῖω $VG \mid$ στέγος] τέγος $P \parallel 16$ έτεπτείναντο $G \parallel 17$ [ὁ] οπ VG, ὁ $P \parallel 22$ τὰ τόξι.] τὰ οπ. $P \parallel 23$ ἤθελλον $P \parallel 26$ τοῦ ἔργου ὁ Καβάδης $VG \mid$ ὁ παβάδης τοῦ ἔργον P

λετο, ιδών τε έν θάμβει μεγάλφ ξὺν Περσῶν τοις παροῦσιν ἐγίνετο, καὶ τὸν Ἰάκωβον ἐλιπάρει ἀφείναι τοις βαρβάροις τὸ ἔγκλημα. ὁ δὲ ἀφῆκέ τε λόγφ ἐνὶ 10 καὶ τὰ δεινὰ τοις ἀνθρώποις ἐλέλυντο. Καβάδης μὲν οὖν αἰτείν τὸν ἄνδρα ἐκέλευεν ὅ τι ἀν αὐτῷ βουλο- ε μένφ εἰη, χρήματα οἰόμενος αὐτὸν μεγάλα αἰτήσειν, καί τι καὶ νεανιευσάμενος, ὡς οὐδενὸς πρὸς αὐτοῦ ἀτυχή-11 σει. ὁ δέ οἱ τοὺς ἀνθρώπους ἐδείτο χαρίζεσθαι ὅσοι ἐν τῷ πολέμφ τούτφ καταφεύγοντες παρ' αὐτὸν ἵκωνται. ταύτην, Καβάδης τὴν δέησιν ἐπιτελῆ ἐποίει καὶ 10 γράμματα ἐδίδου τῆς ἀσφαλείας ἐνέχυρα. πολλοί γοῦν πανταχόθεν ξυρρέοντες ἐνταῦθα ἐσώζοντο· περιβόητος γὰρ ἡ πρᾶξις ἐγένετο. ταῦτα μὲν ὧδέ πη ἔσχε.

12 Καβάδης δὲ "Αμιδαν πολιοραών αριὸν τὴν μηχανὴν πανταχόσε τοῦ περιβόλου προσέβαλε. καὶ 'Αμιδηνοὶ 16 μὲν τὴν ἐμβολὴν ἀεὶ δοκοὶς τισιν ἐγκαρσίαις ἀνέστελ-λον, ὁ δὲ οὐκ ἀνῆκεν, ἔως ταύτη ἀνάλωτον εἶναι τὸ 13Β36 τεῖχος ἔγνω. πολλάκις γὰρ ἐμβαλὼν καθελεῖν τι τοῦ περιβόλου ἢ κατασεῖσαι ἣκιστα ἴσχυσεν, οὕτως ἀσφαλῶς ἡ οἰκοδομία τοῖς δειμαμένοις τὸ παλαιὸν εἴργαστο. το 14 τούτου δὲ Καβάδης ἀποτυχὼν λόφον τινὰ χειροποίητον ἐπιτείχισμα τῆ πόλει ἐποίει μέτρφ πολλῷ ὑπεραίροντα τοῦ τείχους τὸ μῆκος, οῖ τε πολιορκούμενοι ἐντὸς τοῦ περιβόλου ἀρξάμενοι κατώρυχα μέχρι ἐς τὸν λόφον ἐποίουν, καὶ λάθρα ἐνθένδε τὸν γοῦν ἐκφοροῦντες κ

¹⁴ Cedren I 628, 22 | 21 Jos. Styl cap. 51. Zach. 104, 34

¹ σὺν $V\parallel$ 2 ἐγένετο $P\parallel$ 6 ἐπέλευσεν $P\parallel$ 7 τι P] τοι $VG\parallel$ 9 πας '] ἐπ' $G\parallel$ 10 ἀξησιν VP] αἴτησιν $G\parallel$ 14 ἀμιδὰν codd. \parallel πριὸν οπ. $G\parallel$ 15 προσέβαλλε $G\parallel$ 18 ἐμβαλὰν] ξυμβαλὰν $P\parallel$ 19 η \parallel 20 τὸ παλαιὸν VG] τῶν παλαιῶν $P\parallel$ 24 μέχρις VP

κενά έπι πλείστον τὰ έντὸς τοῦ λόφου ειρνάσαντο. τὰ μέντοι έπτὸς έφ' οὖπερ έγεγόνει σχήματος ἔμενεν, οὐδενὶ αἴσθησιν παρεγόμενα τοῦ πρασσομένου, πολλοί 15 μεν ούν Πέρσαι ώσπερ έπ' ασφαλούς αναβαίνοντες 5 εν τε τη άχρα έγένοντο και βάλλειν ένθένδε κατά χορυφήν τούς έν τῷ περιβόλω διενοούντο. τοῦ δὲ δμίλου δρόμω επιρρέοντος έμπεσων δ λόφος έκ τοῦ αλονιδίου σγεδόν τι απαντας έπτεινε. Καβάδης δέ 16 τοις παρούσιν απορούμενος την προσεδρείαν διαλύειν 10 έγνω, και τω στρατοπέδω άναχωρείν ές την ύστεραίαν έπήννειλε, τότε δή οἱ πολιορχούμενοι, ατε τοῦ χιν- 17 δύνου ἀφροντιστήσαντες, πολλὰ τοὺς βαρβάρους ξὺν γέλωτι ἀπὸ τοῦ περιβόλου ἐτώθαζον. καί τινες έταζραι 18 🗆 άνελαύσασαι κόσμφ οὐδενὶ τὴν ἐσθῆτα Καβάδη ἄγχιστά 15 που έστηκότι έδείκυυον δσα τῶν γυναικῶν γυμνὰ φανῆναι ανδράσιν οὐ θέμις. ὅπερ κατιδόντες οἱ μάγοι τῶ 19 τε βασιλεί ές όψιν ήλθον καί την άναχώρησιν έκώλυον, ξυμβαλείν Ισχυριζόμενοι τῷ γεγονότι ὡς ἄπαντα Καβάδη Αμιδηνοί τά τε ἀπόρρητα και κουπτόμενα ούκ 20 ές μακράν δείξουσιν. ούτω μέν τὸ Περσών στρατόπεδον αὐτοῦ ἔμεινεν.

Ήμέραις δὲ τῶν τις Περσῶν οὐ πολλαῖς ὕστερον 20 B 87 ἄγχιστα τῶν πύργων τινὸς ἐκβολὴν ὑπονόμου παλαιοῦ εἶδεν οὐ ξὺν τῷ ἀσφαλεῖ κεκαλυμμένην, ἀλλὰ χάλιξι

²² Zach. 107 ss. Jos. Styl. cap. 54

¹ εἰργάζοντο $G \parallel 2$ ἔμενεν $VG \parallel$ ἔμεινεν $P \parallel 4$ οὖν $VG \parallel$ om. $P \parallel$ 7 δρόμου $P \parallel$ ἐππεσῶν $P \parallel 8$ ἄπαντας $VP \parallel$ πάντας $G \parallel$ 11 ἐπήγειλλε G, ἐπήγγειλλε $P \parallel 12$ τοὺς βαρβάρους Maltr.] τοῦ βαρβάρου VP, τοῦ βαβάρου $G \parallel 14$ ἐσθῆτα $M \parallel 17$ διεπώλυον $P \parallel 18$ ξυμβάλλειν $M \parallel 20$ εἰς $M \parallel 17$ τὸ $M \parallel 18$ ξυμβάλλειν $M \parallel 18$ εναβάλειν $M \parallel 18$ εναβάλειν $M \parallel 18$ εναβάλειν $M \parallel 18$ εναβάλειν $M \parallel 18$ εναβάλλειν $M \parallel 18$ εναβάλειν $M \parallel 18$ ε

21 σμικραίς τε καὶ οὐ λίαν συγναίς. νύκτωρ τε μόνος ένταῦθα ήκων καὶ τῆς εἰσόδου ἀποπειρασάμενος έντὸς τοῦ περιβόλου ἐγένετο. ἄμα δὲ ἡμέρα τὸν πάντα λόγου Καβάδη ἀπήγγειλε. και δς τῆ ἐπιγινομένη νυκτί κλίμανας εν παρασκευή ποιησάμενος ξύν όλίγοις τισίν s ένταῦθα ἦλθε. καί τις αὐτῷ δεξιὰ ξυνηνέχθη τύχη 22 τρόπω τοιώδε. τὸν πύργον, ος δὴ τοῦ ὑπονόμου άγχοτάτω ἐτύγχανεν ὢν, φυλάσσειν των Χριστιανών οί σωφρονέστατοι έλαχον, ούσπερ καλείν μοναχούς νενομίκασι. τούτους έορτήν τινα τῶ θεῶ ἄγειν ἐνιαύ- 10 23 σιον έκείνη τη ημέρα τετύγηκεν, έπεί τε η νύξ έπεγένετο, απαντες, ατε κόπω μεν πολλώ δια την πανήγυριν δμιλήσαντες, μᾶλλον δὲ τοῦ είθισμένου σιτίων τε καὶ ποτοῦ ἐς κόρον ἐλθόντες ὕπνον τινὰ ἡδύν τε καὶ πρᾶον ἐκάθευδον καὶ ἀπ' αὐτοῦ ὡς ἥκιστα τῶν 15 24 ποιουμένων ήσθάνοντο. Πέρσαι γοῦν διὰ τοῦ ὑπονόμου έντὸς τοῦ περιβόλου κατ' όλίγους γενόμενοι ές τον πύργον ανέβαινον, και τούς μοναγούς καθεύδον-25 τας έτι εύρόντες έκτειναν απαντας. ὅπερ ἐπεὶ Καβάδης έγνω, τὰς κλίμακας τῷ τείχει τούτου δὴ ἄγχιστα 20 26 τοῦ πύργου προσήγεν. ἡμέρα δὲ ἦν ἤδη. καὶ τῶν Αμιδηνών οι έν πύργω τω έγομένω έφύλασσον, αίσθό-

⁹ Marcell. Com ad a. 502

¹ σμικραῖς] μικραῖς $G \mid \tau \varepsilon$ 1 evanuit in $V \parallel 2$ εἰσόδον] όδον evanuit in $V \parallel 4$ ἀπήγγελε $P \mid ννκτὶ$ evanuit in $V \parallel 6$ ἐνταῦθα] ἐν * $V \mid$ ξυνηνέχθη VP] ξυνέβη $G \parallel 7$ τὸν πύργον] τοῦ πύργον $G \parallel 8$ ἀγχιτάτω V, ἄγχιστα $P \mid$ φυλάσσειν] φ * $V \parallel 9$ μοναχούς φ * $V \parallel 10$ τῶ θεῶ $G \mid m$. $VP \parallel 12$ μὲν πολλῷ] μ * $V \parallel 13$ όμιλησαντες] cf VII 26, 4 | σιτίων τε] * $V \parallel 15$ παρᾶον ἐκάθευδον] πο * θευδον $V \mid \tau$ αν ομ. $V \parallel 17$ κατ' ὀλίγους $P \mid \tau$ ατὰ λόγους $V \mid \varepsilon$ εἰς $V \mid 0$ ξατεινον $V \mid 0$ ξατεινον

μενοι τοῦ κακοῦ κατὰ τάχος ἐβοήθουν ἐνταῦθα. 27 Ρ 22 ώθισμώ τε πολλώ έπὶ πλεϊστον αμφότεροι ές αλλήλους έγρωντο και τὸ πλέον ἤδη Αμιδηνοί ἔγοντες των τε άναβεβηχότων πολλούς έχτεινον καὶ τούς ἀπὸ τῶν κλι- Β 38 5 μάχων ἀνέστελλον χαὶ τοῦ ἀπεῶσθαι τὸν χίνδυνον ού μακράν που έγένοντο. άλλὰ Καβάδης αὐτὸς τὸν 28 απινάπην σπασάμενος καὶ αὐτῷ ἀεὶ δεδισσόμενος ἐς τὰς κλίμακας δρμῶν οὐκ ἀνίει τοὺς Πέρσας, θάνατός τε ήν ή ζημία τοῖς ἐνθένδε ἀναστρέφειν τολμῶσι. διὸ 29 10 δη πλήθει πολλώ οἱ Πέρσαι καθυπέρτεροι των έναντίων γενόμενοι ενίκησάν τε αὐτοὺς τῆ μάχη καὶ κατά κράτος ή πόλις ήλω δγδοηκοστή ἀπὸ τῆς πολιος- Januarii a 503 κίας ήμέρα. φόνος τε 'Αμιδηνών πολύς έγεγόνει, έως 30 έσελαύνοντι ές την πόλιν Καβάδη των τις Άμιδηνων 15 γέρων τε καὶ ἱερεὺς προσελθών εἶπεν ώς οὐ βασιλικὸν τὸ φονεύειν τοὺς ήλωκότας είη. Καβάδης μὲν οὖν 31 θυμῶ ἔτι ἐχόμενος ἀπεκρίνατο "διὰ τί γάρ μοι πολεημείν ἔγνωτε"; ὁ δὲ ὑπολαβὼν αὐτίκα ἔφη ηδτι δὴ ὁ .. θεός ουν ήμετέρα γνώμη, άλλα ση άρετη παραδιδύναι 20 ...σοι "Αμιδαν ήθελε". τούτω τῶ λόγω Καβάδης ήσθεὶς 32 πτείνειν οὐδένα τὸ λοιπὸν εἴασεν, ἀλλὰ τά τε χρήματα ληζεσθαι Πέρσας εκέλευε καὶ τοὺς περιόντας εν άνδραπόδων ποιεϊσθαι λόγω, καὶ αὐτῷ ἐξελέσθαι άπαντας αὐτῶν τοὺς δοκίμους ἐπέστελλεν.

33 'Ολίγφ δε ύστερον χιλίους έπι τῆ φυλακή ένταῦθα 33

²⁵ Zach. 111, 25. Jos. Styl. cap 54. Theoph. I 145, 12. Mich. Syr p 175

¹ έβοήθουν, ένταῦθα GP cf 19,16 \parallel 2 ώθησμῶ P \parallel 4 ἔντειναν V \mid 5 ἀνέστελλον \mid πολλοὺς ἔχτεινον superscr. ἀνέστελλον G \parallel 15προσελθῶν P] ἐλθῶν VG \parallel 17 μοι VG] με P \parallel 18 ἔγνωσαν superscr. τε G \mid δ 2 VG] om. P \parallel 22 τοὺς P] om VG \parallel 28 αὐτῷ Christ] αὐτῷ codd. \parallel 25 δὲ VG] τε P

λιπων ἄρχοντά τε αὐτοῖς ἐπιστήσας Γλώνην, ἄνδρα Πέρσην, καὶ των ᾿Αμιδηνων ἀνθρωπους τινὰς ὀλίγους οἰκτροὺς, οῖ δὴ ἐς τὴν δίαιταν ὑπηρετήσειν Πέρσαις ἔμελλον, αὐτὸς παντὶ τῷ ἄλλω στρατῷ τοὺς ἡλωκότας 34Β39ἔχων ἐκ᾽ οἴκου ἀπήλαυνεν. ἐς τούτους δὲ τοὺς αἰχμα- 5 λώτους φιλανθρωπία ἐχρήσατο βασιλεί πρεπούση· χρόνου γὰρ ὀλίγου εἰς τὰ οἰκεία ξύμπαντας ἀφῆκεν ἰέναι, 35 τῷ δὲ λόγω ἀπέδρασαν αὐτὸν, ὅ τε Ὑμαίων βασιλεὺς ᾿Αναστάσιος ἔργα ἐς αὐτοὺς ἐπεδείξατο ἀρετῆς ἄξια· φόρους τε γὰρ τοὺς ἐπετείους ἐς ἔτη ἐπτὰ ξύμπαντας 10 ἀφῆκε τῷ πόλει καὶ αὐτοὺς κοινῷ τε καὶ ἰδία ἔκαστον πολλοίς τισιν ἀγαθοῖς ἐδωρήσατο, ώστε αὐτοῖς λήθην των ξυμβεβηκότων πολλὴν γενέσθαι. ἀλλὰ ταῦτα μὲν χρόνω τῷ ὑστέρω ἐγένετο.

P 23 η΄. Τότε δὲ βασιλεὺς ἀναστάσιος πολιορκείσθαι 15 μαθὰν ἄμιδαν στράτευμα κατὰ τάχος διαρκὲς ἔπεμψεν. ἄρχοντες δὲ ἡσαν μὲν κατὰ συμμορίαν ἐκάστων, στρατηγοὶ δὲ ἄπασιν ἐφεστήκεσαν τέσσαρες, ἀρεόβινδός τε, Ὀλυβρίου κηδεστὴς, τοῦ ἐν τῆ ἐσπερία βεβασιλευκότος όλίγφ πρότερον, τῆς έφας δὲ τότε στρατηγὸς 20 ½ ἐτύγχανεν ἄν καὶ τῶν ἐν παλατίφ ταγμάτων ἀρχηγὸς Κέλερ (μάγιστρον Ῥωμαίοι τὴν ἀρχὴν καλείν νενομικασιν). ἔτι μὴν καὶ οὶ τῶν ἐν Βυζαντίφ στρατιωτῶν ἄρχοντες, Πατρίκιός τε ὁ Φρὺξ καὶ Ὑπάτιος ὁ βασιλέως ἀδελφιδοῦς. οὖτοι μὲν τέσσαρες στρατηγοὶ ἡσαν. 25

¹⁵ Theoph. I 145 s. Zach 111 Jos. Styl. cap. 55 ss. Mal. 898

¹ Γλώνην] om. $G\parallel 3$ Πέρσαις] om. $G\parallel 4$ τοὺς VG] καὶ τοὺς $P\parallel$ έαλωκότας $P\parallel 5$ αἰχμαλώτους VG] αἰχμαλώτους καβάθης $P\parallel 7$ ές $P\parallel 9$ αὐτοὺς VG] αὐτὸν $P\parallel 17$ δὲ om. $G\parallel \mu$ ὲν om $V\parallel 18$ ἐφεστήκασι $VG\parallel$ ἀρεόβυνδος $G\parallel 19$ ὁλυβρίου $VG\parallel$ ἐν τῆ $VG\parallel$ τῆς ἐν $P\parallel 28$ Βυζαντίω] βυζακίω $P\parallel 25$ τέσσαρες] δὴ G

ξυνην δὲ αὐτοῖς καὶ Ἰουστίνος, δς δὴ ὕστερον Άνα- 3 στασίου τελευτήσαντος έβασίλευσε, και Πατρικιόλος Εύν Βιταλιανώ τω παιδί, δς δπλα άντάρας Αναστασίω βασιλεί ού πολλώ ύστερον ετυράννησε, καὶ Φαρεσμά-5 νης Κόλγος μεν γένος, διαφερόντως δε άγαθος τὰ πολέμια, και Γοδίδισκλός τε και Βέσσας, Γότθοι ἄνδρες, Γότθων τῶν οὐκ ἐπισπομένων Θευδερίχω ἐς Ἰταλίαν Β 40 έχ Θράχης ζόντι, γενναίω τε ύπερφυῶς ἄμφω καὶ τῶν κατά τὸν πόλεμον πραγμάτων έμπείρω, ἄλλοι τε πολλοί 10 καλ ἄριστοι είποντο. στράτευμα γάρ τοιοῦτό φασιν 4 ούτε πρότερον ούτε ύστερον έπὶ Πέρσας 'Ρωμαίοις ξυστηναι. οὖτοι μέντοι απαντες οὐκ ἐς ταὐτὸ ἀγηγερμένοι οὐδὲ στράτευμα εν ποιησάμενοι ήεσαν, άλλ' αὐτὸς ξκαστος τοίς κατ' αὐτὸν στρατιώταις έξηγείτο 15 έπὶ τοὺς πολεμίους. χορηγὸς δὲ τῆς τοῦ στρατοπέδου 5 δαπάνης Απίων Αιγύπτιος έστάλη, άνηρ έν πατρικίοις έπιφανής τε καὶ δραστήριος ές τὰ μάλιστα, καὶ αὐτὸν βασιλεύς ποινωνόν της βασιλείας έν γράμμασιν άνείπεν, όπως οι έξουσία είη τὰ ές την δαπάνην ή βούλοιτο 20 διοιχήσασθαι.

Ο μεν ούν στρατός ούτος χρόνφ τε ξυνελέγοντο 6 καὶ σχολαίτεροι έπορεύοντο. διὸ δὴ τοὺς βαρβάρους

¹⁷ Joannes Lydus (ed Bonn.) p 210, 21

έν γη τη Ρωμαίων ούχ εύρον, έπει έξ έπιδρομης οί Πέρσαι την έφοδον ποιησάμενοι αυτίκα δη ές τὰ πά-7 τρια ήθη ἀνεχώρησαν ξύν πάση τῆ λεία. τῶν δὲ στρατηγών ούδεις ές πολιορχίαν των έν Άμιδη απολελειμμένων έν τῶ παρόντι καθίστασθαι ήθελε πολλά 5 γάρ έσχομίσασθαι σφάς τὰ έπιτήδεια έμαθον άλλ' ές Ρ 24 τῶν πολεμίων τὴν χώραν ἐσβολὴν ποιήσασθαι ἐν 8 σπουδη είχον. οὐ μην ἐπὶ τοὺς βαρβάρους κοινη ήεσαν, άλλα χωρίς άλλήλων στρατοπεδευόμενοι έπορεύοντο, ταῦτα Καβάδης μαθών (ἄγγιστα γάρ που 10 έτύνγανεν ών) ές τὰ Ρωμαίων ὅρια κατὰ τάγος ἐλθών 9 ύπηντίαζεν. ούπω μέντοι Ρωμαΐοι τῶ παντί στοατῶ Β 41 Καβάδην ιέναι ἐπ' αὐτοὺς ἔμαθον, ἀλλὰ Περσῶν 10 φοντο στράτευμα βραχύ τι ένταῦθα είναι. οἱ μέν οὖν ἀμφὶ Αρεόβινδον έστρατοπεδεύσαντο ἐν χωρίω 15 🗆 Αρζάμων, ἀπέγοντι Κωνσταντίνης πόλεως δυοίν ημέραιν όδον, οί δε άμφι Πατρίκιον και Υπάτιον έν χωρίω Σίφριος, ὅπερ Αμίδης πόλεως οὐχ ἦσσον ἢ πεντήχοντα και τριαχοσίους σταδίους απέχει. Κέλερ νὰο οὔπω ἐνταῦθα ἀφῖκτο. 20

11 Αρεόβινδος δὲ ἐπειδὴ Καβάδην παντὶ τῷ στρατῷ ἐπιέναι σφίσιν ἐπύθετο, ἀπολιπὼν τὸ στρατόπεδον ξὰν τοῖς ἐπομένοις ἄπασιν ἐς φυγὴν ὧρμητο καὶ ἐς 12 Κωνσταντίναν δρόμῷ ἐχώρει. ἐπελθόντες δὲ ὀλίγῷ ὕστερον οἱ πολέμιοι ἔρημον ἀνδρῶν αὐτοῖς χρήμασι 25

¹⁶ Jos. Styl. cap 55 | 17 Marcell Com. ad a. 503

³ ήθη om. V | ἀνεχώρησαν] ήλθον V | σὰν G || 4 ἀμίδι P || 13 ἔμαθον] ἔμαθον, ἀλλ' ἐς τῶν πολεμίων G || 16 ἀρξάμων VG | ἀρξαμένων P, Harzam Zach 112, 31 | κωνσταντίνης πόλεως VP | κωνσταντίνου πόλεως G | δυεῖν V || 17 ὀδὸν VP] ὀδῶ G || 18 ἀμιδηπόλεως G

τὸ στρατόπεδον είλον. Ενθεν τε κατά τάγος έπὶ 'Ρωμαίων τὸ άλλο στράτευμα ήεσαν. οἱ δὲ ἀμφὶ Πατρί- 13 κιον καὶ Τπάτιον Ἐφθαλίταις ἐντυγόντες ὀκτακοσίοις, οι του Περσών στρατού έμπροσθεν ήεσαν, σχεδόν τι 5 απαντας έκτειναν. οὐδὲν δὲ ἀμφὶ τῷ Καβάδη καὶ τῆ 14 Περσών στρατιά πεπυσμένοι, άτε νενικηκότες, άδεέστερου τη διαίτη έχρωντο. τὰ γοῦν ὅπλα καταθέμενοι αριστον σφίσιν ήτοιμαζον. ήδη γαρ της ήμέρας δ καιρός ένταῦθα ήγε. φύαξ δέ τις ἔρρει έν τούτφ τῷ 15 10 γώρω, ϊνα 'Ρωμαΐοι τὰ κρέα καθαίρειν ήρξαντο, οίς δή σιτίζεσθαι έμελλον. τινές δε άχθόμενοι τῷ πνίγει 16 καί λουσθαι ήξίουν. ταύτη τε ταραχθέν το του δύακος ύδωρ πρόσω έχώρει. Καβάδης δὲ τὰ ές τοὺς Έφθαλίτας ξυμπεσόντα μαθών έπὶ τοὺς πολεμίους 15 κατὰ τάχος ἤει. κατιδών τε συγκεχυμένον τὸ τοῦ 17 δύακος ύδωρ καὶ ξυμβαλών τὸ ποιούμενον ἔγνω ἀπαρασκεύους τοὺς ἐναντίους εἶναι, καὶ κατὰ κράτος ἤδη Β 42 έπ' αὐτοὺς ἐλαύνειν ἐκέλευεν. αὐτίκα τε αὐτοίς ἐστιω- Mense Sext μένοις τε καὶ ἀνόπλοις οὖσιν ἐπέστησαν. 'Ρωμαίοι δὲ 18 20 ούκ ένεγκόντες την έφοδον ές άλκην μεν το παράπαν ούκ έβλεπου, έφευγου δε ώς. εκαστός πη εδύνατο, καὶ αὐτῶν οἱ μὲν καταλαμβανόμενοι ἔθνησκον, οἱ δὲ ἀνιόντες είς τὸ ὄρος, ὃ ταύτη ἀνέγει, έρρίπτουν αύτοὺς κατὰ τὸ πρημνῶδες ξὸν φόβφ καὶ θορύβω πολλῷ. ὅθεν δὴ 19 🗆

²⁰ Jos Styl. cap 58. Zach 112, 29 Marcell Com ad a 503

¹ είλον P] ἀνείλον VG | ἔνθεν τε V] ἐνθένθέ τε G, ἐνθένθε P || 3 ὀπτακόσιοι G || 4 τοῦ περσῶν στρατοῦ GP] τοῦ στρατοῦ τῶν περσῶν V || 8 γὰρ οπ. G || 10 χωρίω V || 11 ἤμελλον P || 12 λοῦσθαι VG] λούεσθαι P || 18 δὲ VG] τε P || 18 ἐστιωμένοις E || 18 ἀσπλοις E || 20 οὐκ ἐνεγκόντες E] οὐκ ἐπενεγκόντες E] οὐκ ἐπενεγκόντες E] οὐκ ἐπενεγκόντες E] 21 πη] ποι E pr. m. || 23 εἰς ἐς E] ἐξριπτον E| αὐτοὺς codd || 24 τὸ πρημνῶθες] πρημνῶν E

οὐδένα σεσωσθαί φασι, Πατρίχιος δὲ καὶ Υπάτιος κατ' άργας της έφόδου διαφυγείν ίσχυσαν. ἔπειτα δὲ Καβάδης, Ούννων πολεμίων ές γην την αὐτοῦ ἐσβεβληκότων, παντί τῷ στρατῷ ἐπ' οίκου ἀνεχώρησε, πόλεμόν τε μαχρόν πρός τὸ έθνος τοῦτο ές τῆς χώρας τὰ 5 20 πρὸς ἄρχτον διέφερεν. ἐν τούτφ δὲ καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα Ρωμαίων ήλθε, λόγου μέντοι άξιον οὐδεν εδρα-Ρ 25 σαν, δτι δή αὐτοκράτωρ τοῦ πολέμου κατέστη οὐδεὶς. άλλ' ίσοι πρός άλλήλους οἱ στρατηγοὶ ὄντες ἀντεστάτουν τε άλλήλων ταζς γνώμαις καὶ γίνεσθαι έν τῷ 10 21 αὐτῶ οὐδαμῆ ἤθελον. Κέλερ δὲ ξὰν τοῖς ἐπομένοις Νύμφιον ποταμον διαβάς ἐσβολήν τινα ἐς τὴν Άρζανη-22 νην έποιήσατο. έστι δε δ ποταμός ούτος Μαρτυροπόλεως μεν άγχοτάτω, Άμίδης δε δσον από σταδίων τριακοσίων. οδ δη ληισάμενοι τὰ ἐκείνη χωρία ἐπαν- 15 ηλθον οὐ πολλῷ ὕστερον. δι' ὀλίγου τε ἡ ἐπιδρομὴ αΰτη ἐγένετο.

Φ΄. Μετὰ δὲ Ἀρεόβινδος μὲν ἐς Βυζάντιον ὡς βασιλέα μετάπεμπτος ἤλθεν, οἱ δὲ λοιποὶ ἐς Ἅμιδαν Β 48 ἀφικόμενοι χειμῶνος ὡρᾳ ἐς πολιορκίαν καθίσταντο. 20 καὶ βἰᾳ μὲν έλεῖν τὸ χωρίον, καίπερ πολλὰ ἐγκεχειρηκότες, οἰκ ἴσχυσαν, λιμῷ δὲ τοῦτο ποιεῖν ἔμελλον πάντα γὰρ τοὺς πολιορκουμένους τὰ ἐπιτήδεια ἐπιλελοίπει. ἀλλ' οἱ στρατηγοὶ οὐδὲν πεπυσμένοι ἀμφὶ τῶν πολεμίων τῆ ἀπορίᾳ, ἐπειδὴ τοὺς στρατιώτας τῆ 25 προσεδρείᾳ καὶ τῷ χειμῶνι ἀχθομένους ἑώρων, ἄμα

¹ φασὶν $G\parallel 2$ ἴσχυσαν] ἤσχησαν $V\parallel 3$ οὔνων $G\parallel$ ἐμβεβληκ. $G\parallel 8$ οὐσὲις οὐσὲις, κέλες δὲ ὁ στρατηγὸς $G\parallel 9$ ἀλλ' ἴσοι πρὸς ἀλλήλους οπ. $G\parallel 12$ νυμφίον $P\parallel$ ἀρζανηνην $P \parallel$ ἀρζάνην V, ἀρζάνην γῆν $G\parallel 13$ ὁ οπ. $V\parallel$ μαρτυρουπόλεως $G\parallel 14$ μὲν οπ. $V\parallel$ ἀγχιτάτω $V\parallel 19$ ἤλθεν $VG\parallel$ ἤει $P\parallel$ ἀμιδὰν $VG\parallel 23-24$ ἐπιλελοίπει $P\parallel$ ἐλελοίπει $VG\parallel 26$ προσ. $VG\parallel$ τε προσ $P\parallel$ ἀχθομένους ante τῆ

δὲ καὶ Περσῶν στράτευμα ἐκὶ σφᾶς ήξειν οὐκ εἰς μακρὰν ὑπετόπαζον, τρόπφ ὅτφ δὴ ἐνθένδε ἀπαλλάσσεσθαι ἐν σπουδῆ εἰχον. οῖ τε Πέρσαι, οὐκ ἔχοντες 3 □ τίνες ὰν ἐν τοῖσδε τοῖς δεινοῖς γένοιντο, τὴν μὲν ε ἀπορίαν τῶν ἀναγκαίων ἐς τὸ ἀκριβὲς ἔκρυπτον, δόκησιν παρέχοντες ὡς πάντων σφίσι τῶν ἐπιτηδείων ἀφθονία εἴη, ἐς δὲ τὰ οἰκεῖα ξὺν τῷ □ εὐπρεπεῖ λόγφ ἀναχωρεῖν ἤθελον. γίνονται οὖν ἐν 4 ἀμφοτέροις λόγοι, ἐφ' ῷ δὴ Πέρσαι λίτρας χρυσίου 10 χιλίας λαβόντες ἀποδώσουσι 'Ρωμαίοις τὴν πόλιν. ἐκάτεροί τε ἄσμενοι τὰ ξυγκείμενα ἐπιτελῆ ἐποίουν, τά τε χρήματα λαβὼν ὁ τοῦ Γλώνου υίὸς Άμιδαν 'Ρωμαίοις παρέδωκε. Γλώνης γὰρ ἤδη ἐτετελευτήκει τρόπφ τοιῷδε.

15 Οὔπω μὲν στρατοπεδευσαμένων ἐνταῦθα Ῥωμαίων, 5 Αμίδης δὲ πόλεως ὅντων οὐ μακρὰν ἄποθεν, τῶν τις ἀγροίκων, ὅσπερ εἰώθει ἐς τὴν πόλιν ἐσιὼν λάθρα ὅρνις τε καὶ ἄρτους καὶ τῶν ὡραίων πολλὰ τῷ Γλώνη τούτω ἀποδίδοσθαι χρημάτων μεγάλων, Πατρικίω τῷ το στρατηγῷ ἐς ὅψιν ἐλθὼν Γλώνην οἱ ἐς χεῖρας παραδώσειν ξὺν Πέρσαις διακοσίοις ὑπέσχετο, ἤν τινος ἀμοιβῆς ἐλπίδα λαβὼν παρ' αὐτοῦ εἰη. ὁ δὲ αὐτῷ 6 Β 44 ἄπαντα ὅσα ἡν βουλομένω ὑποσχόμενος ἔσεσθαι τὸν

⁹ Zach 115, 4 | 17 Zach. 118, 9

προσεδρεία transponit $V \mid$ έωρουν $P \parallel$ 1στράτευμα περσών $V \mid$ ές $P \parallel$ 1—2 ύπετόπαζον ούν εἰς μακράν $G \mid$ τρόπω] τρόπω δὲ $G \parallel$ 3—13 οῖ τε—έτετελευτήκει] ὅτι οἱ πέρσαι οἱ ἐν τῇ ἀβίδη οὐν ἔχοντες κτλ. $W \parallel$ 5 ἔκκρυπτον $W \parallel$ 8 ἤθελον] ἤθελον καὶ οἱ ὁωμαῖοι ὡσαὐτως ἀπαλλάσσεσθαι ἤθελον $W \parallel$ 9 λόγους $W \mid$ χρυσίους $W \parallel$ 11 ξυγγείμενα $W \parallel$ 12 άμιδὰν $G \parallel$ 13 παρέδωκεν $W \parallel$ 15 οὅπω $VG \parallel$ οὕτω $P \parallel$ ένστρατοπεδευσαμένων $P \parallel$ 17 ὅσπερ scripsi] ῶσπερ codd. \mid εἰσιὼν $P \parallel$ 19 τῷ] τε τὰ $P \parallel$ 23 ἄπαντα \mid πάντα \mid

³ BT Procop. ed. Haury. Vol. I cum addendis ed. Wirth [1734]

άνθρωπον άπεπέμψατο. καὶ ος τά τε Ιμάτια δεινώς διαρρήξας και δεδακρυμένω έρικως ές την πόλιν είσ-7 ήλθε. παρά τε τὸν Γλώνην ήκων τάς τε τρίγας τίλλων, "Ετύγγανον μεν, ω δέσποτα," είπεν "απαντά σοι Ρ 26 ..έχ τοῦ γωρίου τάγαθά φέρων, ἐντυχόντες δὲ στρα- 5 ,τιωται Ρωμαΐοι (καὶ γάρ που ές (τά) ταύτη γωρία κατ' , όλίγους περιιόντες τοὺς οίπτροὺς ἀγροίπους βιάζονται) "πληγάς τέ μοι οὐ φορητάς προσετρίψαντο καὶ πάντα , άφελόμενοι οἱ λησταὶ ἄχοντο, οἶς δὴ ἐκ παλαιοῦ ...Πέρσας τε δεδιέναι καὶ τοὺς γεωργοὺς βιάζεσθαι 10 8 , νόμος. άλλ' όπως, ὧ δέσποτα, σαυτῷ τε καὶ ἡμῖν παλ Πέρσαις αμύνης. ην γαρ ές της πόλεως τα "προάστεια κυνηγετήσων ίης, δήραμά σοι οὐ φαῦλον "ἔσται. κατὰ πέντε γὰρ ἢ τέτταρας οἱ κατάρατοι πε-9 ..οιιόντες λωποδυτοῦσιν." δ μεν ταῦτα εἶπεν. ἀνα- 15 πεισθείς δε δ Γλώνης τοῦ ἀνθρώπου ἀνεπυνθάνετο πόσους ποτέ Πέοσας οἴεταί οἱ ἐς τὴν πρᾶξιν ἱχανοὺς 10 Β 45 ἔσεσθαι. δ δὲ πεντήμοντα μὲν ἀποχρήσειν οί μάλιστα έφη οὐ γὰρ ἂν αὐτῶν πλείοσί ποτε ἢ κατὰ πέντε όδῶ Ιοῦσιν ἐντύγοιεν, τοῦ δὲ μηδὲν ἀπροσδόκητον 20 σφίσι ξυμβήναι οὐδέν τι χεῖρον καὶ έκατὸν ἐς τὸ έργον ἐπαγαγέσθαι. ἢν δὲ καὶ τούτων διπλασίους, τῷ παντὶ ἄμεινον. βλάβος γὰο ἀνθοώπω ἐκ τοῦ πε-11 οιόντος οὐκ ἂν γένοιτο. Γλώνης μεν οὖν ἱππέας διακοσίους απολεξάμενος του ανθρωπου σφίσιν έξηγεῖσθαι 25

²⁴ Jos. Styl. cap. 57. Zach. 113, 28

^{2—3} ἐσῆλθε $P\parallel 3$ τὸν om. $G\mid$ τάς τε πτλ.] de hoc loco disputavi in Hy 3 p. 129 \parallel 6 ⟨τὰ⟩ Dind.] om. codd. \parallel 9 oi] οἰα $VG\parallel$ 11 σαντῶ P] αὐτῶ V, αὐτῶ $G\parallel$ 18 ἴης P] ἴοις $VG\parallel$ 19 αὐτῶ $P\parallel$ 21 εἰς $G\parallel$ 22 ἀπαγαγέσθαι $P\parallel$ 23 τῶ $P\parallel$ om. $VG\parallel$ ἀνθρώπων G

έπέλευεν. ὁ δὲ ἄμεινον Ισγυρίζετο είναι αὐτὸν ἐπὶ 12 κατασκοπή στέλλεσθαι πρότερον, καλ ην έτι έν χωρίοις τοίς αύτοις περιιόντας Ρωμαίους ίδων απαννείλη. ούτω δη έν δέοντι ποιείσθαι την έξοδον Πέρσας. εδ ε τε οὖν εἰπεῖν ἔδοξε τῷ Γλώνη καὶ αὐτοῦ ἀφιέντος έστέλλετο, παρά τε τὸν στρατηγὸν Πατρίκιον ήκων 13 απαντα έφραζε· καί ος των δορυφόρων των αύτοῦ δύο και στρατιώτας χιλίους ξύν αὐτῷ ἔπεμψεν. οθς 14 δη άμφι κώμην Θιλασάμων σταδίους τεσσαράκοντα 10 Αμίδης διέχουσαν έν νάπαις τε καί χωρίοις ύλώδεσιν έχρυψε, και αύτοῦ μένειν έν ταύταις δη ταῖς ένέδραις έπέστελλεν, ές τε την πόλιν δρόμω έχώρει. και τῶ 15 Γλώνη ετοιμον είπων το θήραμα είναι, αὐτῷ τε καί τοις διακοσίοις έξηγήσατο έπὶ τὴν τῶν πολεμίων ἐνέ-15 δραν. ἐπειδή τε διέβησαν τὸν χῶρον, οὖ προλοχίζοντες Ρωμαΐοι ἐκάθηντο, Γλώνην τε καὶ Πέρσας λαθών απαντας, έκ τε της ενέδρας τούς 'Ρωμαίους ανέστησε καὶ αὐτοῖς τοὺς πολεμίους ἐπέδειξεν. οὕσπερ ἐπειδὴ 16 έπλ σωᾶς λόντας κατείδου Πέρσαι, κατεπλάγησάν τε 20 τῷ ἀπροσδοχήτῷ καὶ ἀμηγανία πολλῆ είγοντο. οὕτε Β 46 γὰρ ὀπίσω ἀπελαύνειν οἶοί τε ἦσαν, κατὰ νώτου ὄντων σφίσι των έναντίων, ούτε πη έτέρωσε φεύγειν έν γη πολεμία έδύναντο. έχ δὲ τῶν παρόντων ὡς ἐς μάγην 17 ταξάμενοι τοὺς ἐπιόντας ἡμύνοντο, τῷ τε πλήθει παρὰ 25 πολύ έλασσούμενοι ήσσήθησάν τε καί ξύν τῷ Γλώνη

³ περιόντας $V \parallel 7$ ξφραζεν $G \mid$ τῶν αὐτοῦ Christ] τῶν αὐτοῦ VG, αὐτοῦ $P \parallel 8$ χιλίους VG] χιλίους ἀπολεξάμενος $P \mid$ οὖς] δς $G \parallel 9$ πόμην $G \mid$ θιλλασάμων G, θιαλαασαμών $P \parallel 10$ χώροις $V \parallel 14$ πολέμων $V \parallel 14$ —15 ἔνεδραν $G \parallel 15$ οὖ προλοχίζεσθαι VG, οὖπες ἐλλοχίζοντες $P \parallel 16$ ἔκάθηντο $VG \mid$ ἐκάθηντο και αὐτῶν πρόσω ἐγένοντο $P \mid 18$ ἐπέθειξεν $VG \mid$ ἀνέδειξεν $P \parallel 21$ νώτων $P \parallel 23$ ἡδύναντο $G \mid$ ἐχι ἐς $V \mid$ ὡς οm $G \parallel 25$ ῆσθησαν G, ἡττήθησαν P

18 απαντες διεφθάρησαν. ὅπερ ἐπειδή ὁ τοῦ Γλώνου υίὸς ἔμαθε, περιαλγήσας τε καὶ τῷ θυμῷ ζέων, ὅτι δὴ τῶ πατοὶ ἀμύνειν οὐκ εἶγε, τὸν Συμεώνου νεὼν ἔκαυ-19 Ρ27 σεν, άγιου άνδρος, ΐνα δη δ Γλώνης κατέλυε. καίτοι άλλην τινὰ οικοδομίαν ούτε Γλώνης ούτε Καβάδης, 5 ού μην ούδε Περσών τις άλλος ούτε καθελείν έγνω ούτε τω άλλω ἀφανίζειν τρόπω εν γε Άμιδη η ταύτης έπτός. έγω δε έπι τον πρότερον λόγον έπάνειμι. Ούτω μεν "Αμιδαν 'Ρωμαΐοι τὰ χρήματα δόντες 20 ἀπέλαβον δύο ἐνιαυτοῖς ὕστερον ἢ πρὸς τῶν πολεμίων 10 έάλω. καὶ ἐπεὶ ἐν ταύτη ἐγένοντο, ἡ τε αὐτῶν όλι-

νωρία καὶ Περσών τὸ καρτερὸν τῆς διαίτης έννώσθη. 21 σιτίων γάρ των ένταυθα λελειμμένων τὸ μέτρον καὶ βαρβάρων των έξεληλυθότων τον δμιλον λογισάμενοι έπτὰ μάλιστα ήμερῶν ηθρισκον δαπάνην ἐν τῆ πόλει 15 άπολελεϊφθαι, καίπερ Γλώνου τε καί τοῦ ἐκείνου παιδὸς ἐνδεεστέρως ἢ κατὰ τὴν χρείαν πολλοῦ χρόνου 22 ενδιδόντος τὰ σιτία Πέρσαις. 'Ρωμαίοις γὰρ τοίς εν τη πόλει, ώσπες μοι προδεδήλωται, ξύν αύτοις μείνασιν οὐδὲν τὸ παράπαν χορηγείν ἔγνωσαν, έξ ὅτου οί 20 πολέμιοι ές την πολιορχίαν κατέστησαν, οι δη ές βρώ-Β 47 σεις απθεις τα πρώτα έλθόντες των τε ού θεμιτών

άψάμενοι πάντων, είτα τελευτώντες και άλλήλων έγεύ-23 σαντο. διὸ δὴ ἐξηπατημένοι τε πρὸς τῶν βαρβάρων οί στρατηγοί ήσθοντο καί τοίς στρατιώταις την άκρα- 25

¹⁹ cf. 36, 2 | 21 Zach. 114, 22

² Emader G | 4 δ om. P | 6 xadeletr] xareldetr VG | 7 àmid VG | 10 éviavrois VG | 18 sirlar re yào P | 15 énrà] ές τὰ VG | ήμερῶν] ήμερῶν όλίγων G | ευρισκον P || 18 έν-δίδοντος V || 20 έξότον VG || 24 πρός] πρὸ V

σίαν ἀνείδιζον, δτι δή ἀπειθεστέρους αὐτοὺς παρεχόμενοι σφίσι, παρὸν δορυαλώτους Πέρσας τε τοσούτους τὸ πλήθος καὶ Γλώνου τὸν υἰὸν σὰν τἢ πόλει έλειν, οἱ δὲ τὰ 'Ρωμαίων χρήματα ἐς τοὺς πολεμίους μετενεγκόντες αἶσχός τε ἀνεδήσαντο μέγα καὶ Άμιδαν ἀργυρώνητον πρὸς Περσῶν ἔλαβον. ὕστερον δὲ Πέρσαι 24 τοῦ πρὸς Οὕννους πολέμου σφίσι μηκυνομένου ἐς σπονδὰς 'Ρωμαίοις ξυνίασιν, αἴπερ αὐτοίς ἐς ἐπτὰ ἔτη ἐγένοντο, Κέλερός τε τοῦ 'Ρωμαίου καὶ Άσπερέδου τοῦ 10 Πέρσου αὐτὰς ποιησαμένων, ἐπ' οίκου τε ἀμφότεροι ἀναχωρήσαντες ἡσυχῆ ἔμενον. οὕτω μὲν, ὥσπερ ἐρρή- 25 δη, ἀρξάμενος ὁ 'Ρωμαίων τε καὶ Περσῶν πόλεμος ἐς τόδε ἐτελεύτα. τὰ δὲ ἀμφὶ πύλας τὰς Κασπίας ξυνενεχθέντα ἐρῶν ἔργομαι.

15 ι΄. Το Κιλικων ὄφος ὁ Ταῦφος ἄμειβει μὲν τὰ P 28 πρῶτα Καππαδόκας τε καὶ Άρμενιους καὶ τῶν Περσαρμενίων καλουμένων τὴν γῆν, ἔτι μέντοι Άλβανούς τε καὶ "Ιβηρας, καὶ ὅσα ἄλλα ἔθνη αὐπόνομά τε καὶ Πέρσαις κατήκοα ταύτη ὅκηνται. ἐξικνεῖται γὰρ ἐς χώραν 2 το πολλὴν, προϊόντι δὲ ἀεὶ τὸ ὅρος τοῦτο ἐς μέγα τι χρῆμα εὕρους τε καὶ ὕψους διήκει. ὑπερβάντι δὲ 3 τοὺς Ἰβήρων ὅρους ἀτραπός τίς ἐστιν ἐν στενοχωρία πολλῆ, ἐπὶ σταδίους πεντήκοντα ἐξικνουμένη. αὕτη 4 Β 48

⁸ Theoph. I 149, 1 Jos Styl. cap. 82

¹ ἀπειθεστέφους] εὐπειθεστέφους G corr \mid αὐτοὺς codd \mid 8 ξὺν $P \mid\mid$ 5 ἀμιδὰν $G \mid\mid$ 6—10 ὕστεφον—ποιησαμένων] ὅτι οἱ πέφσαι τοῦ πρὸς οὔννους κτὶ. $W \mid\mid$ 7 μηκυνουμένου $W \mid\mid$ 9 ἀσπεβέδου GP] ἀσπενέδου VW, 'Ασπετίου Theoph. $\mid\mid$ 9—10 τοῦ Πέφσου om. $VG \mid\mid$ 10 οἴκου P] οἴκους $VG \mid\mid$ 10—11 ἀνανωφήσαντες ἀμφότεφοι $P \mid\mid$ 11 ἐρφέθη $VG \mid\mid$ 15 Κιλίκων] ποικίλον G, ποικίλον supersor. rec. m. κιλίκων $V \mid\mid$ 17 καλουμένων om $P \mid\mid$ 18 ἵβηφας $G \mid$ τε $P \mid$ om. $VG \mid\mid$ 19 ὅκηνται ταύτη P

δὲ ἡ ἀτραπὸς ἐς ἀπότομόν τινα καὶ ὅλως ἄβατον τελευτα γώρου. δίοδος γάρ οὐδεμία τὸ λοιπὸν φαίνεται. πλήν γε δή δτι ώσπερ τινά γειροποίητον πυλίδα ένταῦθα ἡ φύσις ἐξεῦρεν, ἡ Κασπία ἐκ παλαιοῦ ἐκλήθη. 5 τὸ δὲ ἐνθένδε πεδία τέ ἐστιν ἱππήλατα καὶ ὑδάτων 5 πολλών άτεγνώς έμπλεα, καὶ γώρα πολλή Ιππόβοτός 6 τε καὶ άλλως ύπτία. οὖ δὴ τὰ Ούννων έθνη σγεδόν τι απαντα ϊδρυται άγρι ές την Μαιωτιν διήκοντα λίμ-7 νην. ούτοι ἢν μὲν διὰ τῆς πυλίδος, ἦς ἄρτι ἐμνήσθην, ζωσιν ές τὰ Περσών τε καὶ Ρωμαίων ήθη, 10 άκραιφνέσι τε τοίς ϊπποις ζασι καλ περιόδω τινλ ούδαμή γρώμενοι οὐδὲ κρημνώδεσιν ἐντυχόντες γωρίοις. δτι μή τοῖς πεντήκοντα σταδίοις ἐκείνοις, οἶσπερ εἰς 8 τους Ίβηρίους δρους, ώσπερ έρρήθη, διήκουσιν. έπ' άλλας δέ τινας έξόδους Ιόντες πόνφ τε πολλῶ παρα- 15 νίνονται καὶ ϊπποις οὐκέτι γρῆσθαι τοῖς αὐτοῖς ἔγονπεριόδους τε γάρ αὐτούς περιιέναι πολλάς 9 ἐπάναγκες καὶ ταύτας κρημνώδεις. ὅπερ ἐπειδή δ Φιλίππου Άλέξανδρος κατενόησε, πύλας τε έν γώρω έτεκτήνατο τῷ εἰρημένφ καὶ φυλακτήριον κατεστήσατο. 20 δ δή άλλοι τε πολλοί προϊόντος χρόνου έσχον καί Αμβαζούκης, Ούννος μέν γένος, 'Ρωμαίοις δε καί 10 Άναστασίφ βασιλεί φίλος. οὖτος Άμβαζούκης ἐπειδή ές τε γήρας άφικτο βαθύ και τελευτάν εμελλε, πέμψας

¹ δὲ VG] τε P | ἀπότοπον P || 3 ὅτι P] om VG | πυλάδα VG || 7 οῦ δὴ τὰ suppley. in marg P | οὕνων hic et infra constanter G || 8 ἔδουνται G | ἄχοις V || 9 ἢν οπ. G || 10 περσῶν τε VG] τε οπ. P || 11 τε τοῖς VG] τε οπ. P || 13 οἶσπερ VG] οἶπερ P || ές P || 14 ἰβήρους VG || 16 ἔχοντες || ἔχονσι G || 18—47, 12 ὅπερ—ἔσχεν] ὅτι κατὰ τὰς κασπίας καλουμένας πόλας ὁ φιλίππου ἀλέξανδρος πόλας τεκτηνάμενος φυλακτήριου κατεστήσατο πελ. W || 20 ἐτεκτείνατο P || 21 προμόντες W || τοῦ χρόνου W || 22 ἀμαζούκης G || οὖνος GW || τὸ γένος W || δὲ || τε W || 23 ἀμαζούκης G, οπ. W || 24 τε οπ W

παρὰ τὸν Ἀναστάσιον, χρήματά οἱ δοθήναι ἤτει, ἐφ' ῷ τό τε φυλακτήριον καὶ πύλας τὰς Κασπίας ἐνδώσει Β 49 Ῥωμαίοις. βασιλεὺς δὲ Ἀναστάσιος (δρᾶν γὰρ ἀνε- 11 πισκέπτως οὐδὲν οὕτε ἡπίστατο οὕτε εἰώθει) λογισά- ε μενος ὅτι οἱ στρατιώτας ἐνταῦθα ἐκτρέφειν ἀδύνατα ἡν ἐν χωρίφ ἐρήμφ τε ἀγαθῶν ἀπάντων καὶ οὐδαμῆ Ρ 29 ἐν γειτόνων ἔχοντι ἔθνος Ῥωμαίοις κατήκοον, χάριν μὲν τῷ ἀνθρώπφ τῆς ἐς αὐτὸν εὐνοίας πολλὴν ώμο-λόγει, τὸ δὲ ἔργον τοῦτο οὐδενὶ λόγφ προσίετο. Ἀμ- 12 10 βαζούκης μὲν οὖν οὐ πολλῷ ὕστερον ἐτελεύτα νόσφ, Καβάδης δὲ βιασάμενος τοὺς αὐτοῦ παίδας τὰς πύλας ἔσχεν.

Αναστάσιός τε βασιλεύς, ἐπειδὴ ἐγένοντο αὐτῷ αἱ 18 πρὸς Καβάδην σπονδαὶ, πόλιν ἐδείματο ἐν χωρίφ 15 Δάρας ὀχυράν τε ὑπερφυῶς καὶ λόγου ἀξίαν, αὐτοῦ βασιλέως ἐπώνυμον. ἀπέχει δὲ αὕτη πόλεως μὲν Νι- 14 σίβιδος σταδίους έκατὸν δυοίν δέοντας, χώρας δὲ, ἢ τὰ Ῥωμαίων τε καὶ Περσῶν διορίζει, ὀκτὰ καὶ είκοσι μάλιστα. Πέρσαι δὲ κωλύειν τὴν οἰκοδομίαν σπουδὴν 15 το ἔχοντες οὐδαμῆ ἴσχυον ἀσχολία τῆ ἐς πόλεμον τὸν Οὐννικὸν πιεζόμενοι. ἐπειδή τε αὐτὸν τάχιστα Καβά- 16 δης κατέλυσε, πέμψας παρὰ Ῥωμαίους ἢτιᾶτο πόλιν αὐτοὺς οἰκοδομήσασθαι ἄγχιστά που τῶν σφετέρων

¹³ Mal. 399. Theoph. I 150, 24. Euagr. III. 37. Niceph. Call. XVI 37 Chron, Pasch. I 608, 9. Zach. 115 s. Jos. Styl. cap. 91. Cedren. I 630, 19 Marcell. Com ad. a. 518

όρίων, ἀπειρημένον τοῦτο ἐν τοῖς Μήδοις τε καὶ Ῥω17 μαίοις ξυγκειμένοις τα πρότερα. τότε μὲν οὖν ἀναστάσιος τὰ μὲν ἀπειλῶν, τὰ δὲ φιλίαν τε τὴν ἐς αὐτὸν
Β 50 προτεινόμενος καὶ χρήμασιν οὐ φαύλοις δωρούμενος
18 παρακρούεσθαί τε καὶ τὴν αἰτίαν ἐκλύειν ἤθελε. καὶ 5
πόλιν δὲ ἄλλην ταύτη ὁμοίαν ἐν Ἀρμενίοις ὁ βασιλεὺς
οὖτος ἀγχοτάτω ἐδείματο τῶν Περσαρμενίας ὁρίων, ἢ
κώμη μὲν ἐκ παλαιοῦ ἐτύγχανεν οὖσα, πόλεως δὲ

ἀξίωμα μέχρι ἐς τὸ ὄνομα πρὸς Θεοδοσίου βασιλέως
19 λαβοῦσα ἐπώνυμος αὐτοῦ ἐγεγόνει. ἀλλ' ἀναστάσιος 10
τείχει αὐτὴν ὀχυρωτάτω περιβαλὼν πράγματα Πέρσαις
οὐδέν τι ἦσσον ἢ διὰ τῆς ἑτέρας παρέσχετο· ἐπιτειχίσματα γὰρ αὐτῶν τῆ χώρα γέγονεν ἄμφω.

¹ cf. supra 10,5 || 15 Mal. 409,17. Theoph. I 164,16. Zach. 138,18, 140, 1. Vict. Tonn ad a. 518 || 17 Theoph. I 167, 24. Zonar III 265

² τότε V] ὁ G, ὅτε P $\|$ 6 ταύτη ὁμοίαν om. G $\|$ 7 ἀγχιτάτω V $\|$ 9 μέχρις V $\|$ 10 αὐτοῦ VG] αὐτῶ P $\|$ 11 ὀχυροτάτω V, έχυρατάτω P $\|$ 15 παρέλαβε V $\|$ 17—52, 28 τότε δὴ—ὴμείψατο] ὅτι μετὰ θάνατον ἀναστασίου τὴν βασιλείαν κατασχόντος loυστίτου μέριμνά τις κτλ W $\|$ 18 είς W $\|$ 19 αὐτοῦ VGW $\|$ τάχιστα om. W $\|$ τελευτήσει G, τελευτή W $\|$ 20 οὐθὲ] δὲ W $\|$ 21 τὴν ἀρχὴν παραπέμψαι ἕμελλε W

δαμή ήρεσχεν, έβιάζετο δε τήν τε φύσιν και τα νόμιμα ή τοῦ πατρὸς γνώμη. Ζάμην δὲ, δς τὰ δευτερεία 4 έφέρετο, τοιν όφθαλμοιν τον έτερον έκκεκομμένον έκωλυεν δ νόμος. έτερόφθαλμον γάρ ἢ άλλη τινί 5 λώβη εχόμενον οὐ θέμις Πέρσαις βασιλέα καθίστασθαι. Χοσρόην δὲ, δς αὐτῷ ἐκ τῆς Ἀσπεβέδου ἀδελφῆς 5 Β 51 έγεγόνει, ύπερηγάπα μεν δ πατήρ, δρών δε Πέρσας σγεδόν τι είπειν απαντας τεθήπότας την Ζάμου ανδρείαν (ἡν γὰρ ἀγαθὸς τὰ πολέμια) καὶ τὴν ἄλλην 10 άρετην σέβοντας έδεισε μη Χοσρόη έπαναστάντες έργα άνήκεστα ές τὸ γένος καὶ τὴν βασιλείαν έργάσωνται. 6 έδοξεν ούν αὐτῶ ἄριστον είναι τόν τε πόλεμον καί τας του πολέμου αιτίας διαλύσαι 'Ρωμαίοις, έω' δ Χοσρόης παίς ἐσποιητὸς Ἰουστίνω βασιλεί γένοιτο 15 ούτω γάρ οἱ μόνως τὸ ὀχυρὸν ἐπὶ τῆ ἀρχῆ διασώσασθαι. διὸ δή πρέσβεις τε ύπερ τούτων και γράμματα ές Βυζάντιον Ἰουστίνω βασιλεί ἔπεμψεν. Εδήλου δε ή 1 γραφή τάδε ..Οὐ δίκαια μεν πεπουθέναι πρός 'Ρω-...μαίων ήμας και αὐτὸς οἶσθα, ἐγὼ δὲ ὑμῖν τὰ ἐγκλή-20ατα πάντα ἀφείναι παντελώς ἔννωκα, ἐκείνο είδως. , ώς ούτοι αν μάλιστα των ανθρώπων νικώεν, οί γε, προσόντος αὐτοῖς τοῦ δικαίου, εἶτα ἐλασσούμενοι χέκόντες είναι των φίλων ήσσωνται. χάοιν μέντοι 8 ,,αιτούμαι σε ύπερ τούτων τινά, ή αν ούχ ήμας αὐτούς

¹² Theoph. I 168, 1

,,μόνου, άλλὰ καὶ τὸ ἐκατέρου ὑπήκοου ἄπαυ ἔς τε τὸ ,,ξυγγενές, συνδέουσα καὶ τὴν ἀπ' αὐτοῦ ὡς τὸ εἰκὸς ,,εὕνοιαν, ἐς κόρου δή που τῶν τῆς εἰρήνης ἀγαθῶν 9 ,,καταστήσασθαι ἰκανὴ εἴη. λέγω δὲ ὅπως ἄν Χοσρόην ,,τὸν ἐμὸν, ὅς μοι τῆς βασιλείας διάδοχος ἔσται, 5 ,,εἰσποιητὸν παϊδα ποιήσαιο."

Ταῦτα ἐπεὶ ἀπενεχθέντα Ἰουστίνος βασιλεύς είδεν, 10 αὐτός τε περιγαρής έγένετο καὶ Ἰουστινιανὸς ὁ βασι-Β 52 λέως άδελφιδοῦς, δς δή αὐτῷ καὶ τὴν βασιλείαν ἐκδέ-11 ξασθαι ἐπίδοξος ἡν. καὶ κατὰ τάχος ἐς τὴν πρᾶξιν 10 ηπειγέσθην την έσποίησιν εν γράμμασι θέσθαι. ή νόμος 'Ρωμαίοις, εί μη Πρόκλος έκώλυσεν, ος βασιλεί τότε παρήδρευε την τοῦ καλουμένου κοιαίστωρος άρχην έχων, άνηο δίκαιός τε καὶ χοημάτων διαφανώς άδωρό-12 τατος. διὸ δὴ οὕτε νόμον τινὰ εὐπετῶς ἔγραφεν οὕτε 16 τι των καθεστώτων κινείν ήθελεν, δς και τότε άνταί-13 ρων έλεξε τοιάδε: "Νεωτέροις μεν εγγειρείν πράγμα-,,σιν ούτε είωθα και άλλως δέδοικα πάντων μάλιστα. "εὖ είδως ὅτι ἐν τῷ νεωτεροποιῷ τό γε ἀσφαλὲς οὐ-14 .. δαμώς σώζεται. δοχώ δέ μοι, εί και λίαν τις ήν 20 "περί ταῦτα θρασύς, ἀποκυῆσαι ἂν ἐς τήνδε τὴν 15 πράξιν και κατορρωδήσαι τον έξ αὐτής σάλον οὐ

¹⁴⁻¹⁶ ἀνὴρ-ἤθελε citat Suid. s. v. Πρόκλος

² ξυνδέονσα PW | $\dot{\omega}_S$] ές P || 4 καταστήσεσθαι PW | $\ddot{\alpha}_V$ εξη V || 6 εἰσποίητον VGW | ποιήσαις W || 7 βασιλεύς ἰονστίνος W || 8 ἐγένετο VG] γέγονε PW || 9—10 ἐκδέξασθαι VW] ἐκδέξεσθαι G, ἐκδέχεσθαι P || 11 εἰσποίησιν PW | γράμματι W || 12 βασιλεί δη G || 13 κναίστορος Theoph. || 13—14 ἔχων ἀρχὴν G || 14 τε οπι. Suid. | διαφανῶν W || 14—15 ἀδωρότατος] ἀδοξότατος W || 15—16 οὕτε τι P] οὐὸδ τι VG et Suid. || 16 \mathring{H} θελε Suid. || 16—17 ἀντείζων PW] ἀντερῶν VG || 17 ἔδοξεν superser. λ ε W | τοιάδε] ὧδε W || 18 οὕτε] οὐδὲ codd. || καὶ οπι W || 19 γε PW] τέ γε VG

γάρ άλλο οὐδὲν οἶμαι ἔν γε τῷ παρόντι ἡμῖν ἐν ,βουλή είναι η όπως αν τὰ Ρωμαίων πράγματα Πέρ-«σαις εὐπρεπεί παραδοίημεν λόγφ, οί γε οὐκ ἐγκρυφιά- P 81 ... ζοντες οὐδὲ παραπετάσμασί τισι γρώμενοι, άλλά 5 ,,διαρρήδην δμολογούντες τὸ βούλευμα, ούτως ἀνέδην μάφαιρεϊσθαι την βασιλείαν ήμας άξιουσι, τῷ μὲν τῆς "ἀπάτης φανερῷ τὴν ἀφέλειαν προϊσχόμενοι, λόγω δὲ ,, άναιδεί την άπραγμοσύνην προβεβλημένοι. καίτοι 16 ,γρην εκάτερον ύμων ταύτην των βαρβάρων την πείραν 10 παντί αποκρούεσθαι σθένει σε μεν, ὧ βασιλεῦ, ὅπως "δή μή Ρωμαίων είης βασιλεύς ύστατος, σε δε, δ , στρατηγέ, δπως αν μή σαυτώ ές την βασιλείαν έμπο-"δων γένοιο. τὰ μεν γὰρ ἄλλα σοφίσματα λόγου ως 17 **,,έπλ πλείστον σεμνότητι καλυπτόμενα ίσως άν που B 53** 15 ,,μαλ έρμηνέως τοίς πολλοίς δέοιτο, αύτη δε άντικους μέκ προοιμίων εύθυς ή πρεσβεία τω Ρωμαίων βασιλεί , Χοσρόην τοῦτον, δστις ποτέ έστι, κληρονόμον είσποιείν "βούλεται. ούτωσὶ γάρ μοι περὶ τούτων διαλογίζεσθε 18 "φύσει τοις παισί τὰ τῶν πατέρων ὀφείλεται, οί τε 20 πνόμοι τῷ διαλλάσσοντι ἀλλήλοις ἀεὶ ἐν πᾶσιν ἀνθρώ-,ποις μαχόμενοι ένταῦθα έν τε 'Ρωμαίοις και πασι "βαρβάροις ξυνίασί τε καὶ ξυνομολογοῦντες άλλήλοις πυρίους ἀποφαίνουσι τοὺς παίδας είναι τοῦ [τοῦ] παπρος κλήρου. ώστε τὰ πρώτα έλομένοις ύμιν πάντα 25 ..λελείψεται τὰ λοιπὰ ξυγχωρείν."

δ 1 οίμαι οὐδὲν PW | ὑμίν GW || ὁ ἀναίδην GPW || 6 ὑμᾶς GW, ἡμᾶς P || 7 ἀφέλειαν W || 9 ἐχοῆν PW | ταύτης V || 10 σὲ μὲν, δ] σεμνῶ W || 11 ðὴ οπ G || 18 λόγου P] οπ. VG, λόγων W || 14 που PW] του VG || 15 δέοιντο VG || 17 ἐστιν G || 18 οὕτως γάφ W | διαλογίζεσθε edd.] διαλογίζεσθαι VPW, διαλογίζεσθαι ἔπεισι G || 19 τῶν οπ. G || 20 τῶ διαλλάσσοντι νόμοι G | ἀλλήλοιν V || 28 τοῦ πατφώς scribendum puto, τοῦ τοῦ πατφὸς codd. | τοῦ τοῦ πατφὸς είναι G

Πρόκλος μέν τοσαύτα είπε. βασιλεύς δε καί δ βασιλέως άδελφιδούς τούς τε λόγους ένεδέχοντο καλ 20 τὸ πρακτέον ἐν βουλῆ ἐποιοῦντο. ἐν τούτφ δὲ καὶ άλλα Καβάδης γράμματα πρὸς Ἰουστίνον βασιλέα πέμψας, άνδρας τε αὐτὸν στείλαι δοχίμους ήξίου, ἐφ' 5 ώ την είρηνην πρός αὐτὸν θήσονται, καὶ γράμμασι τὸν τρόπον σημῆναι καθ' δν ἂν αὐτῶ τὴν τοῦ παιδὸς 21 είσποίησιν θέσθαι βουλομένω είη. καὶ τότε δη Πρόαλος ετι μαλλον η πρότερον την Περσών πείραν διέβαλλε, μέλειν τε αὐτοῖς Ισχυρίζετο, ὅπως δὴ τὸ Ῥω- 10 μαίων κράτος σφίσιν αὐτοῖς ὡς ἀσφαλέστατα προσποιή-22 σωνται. καὶ γνώμην ἀπέφαινε τὴν μὲν εἰρήνην αὐτοῖς αὐτίκα δὴ μάλα περαίνεσθαι, ἄνδρας δὲ τοὺς πρώτους έχ βασιλέως έπ' αὐτη στέλλεσθαι, οθς δη δεήσει πυν-Β 54 θανομένω τῷ Καβάδη καθ' ὅ τι δεῖ τὴν ἐσποίησιν 15 Χοσρόη γενέσθαι, διαρρήδην αποκρίνασθαι δτι δεί, ώς βαρβάρφ προσήκει, δηλών δτι οὐ γράμμασιν οί βάρβαροι τοὺς παϊδας (ἐς) ποιοῦνται, ἀλλ' ὅπλων 23 σκευή. ούτω τοίνυν τοὺς πρέσβεις Ἰουστίνος βασιλεὺς απεπέμψατο, ανδρας τους Ρωμαίων αρίστους εψεσθαι 20 σφίσιν ούκ ές μακράν ύποσχόμενος, οι τά τε άμφι τη 24 ελοήνη και τῶ Χοσρόη ὡς ἄριστα διοικήσονται. γράμμασί τε Καβάδην κατά ταύτο ήμείψατο. στέλλονται

¹ Ποόκλος] οὐτος W | εἶπεν W | ὁ VPW] ὁ τοῦ G || 2 ἐδέχοντο G || 4 ἔλλω P || 5 πέμψας P] γράψας VG, ἐππέμψας W | αὐτῶν V || 7 αὐτῶν PW] αὐτὰν V, αὐτῶν G || 9 τὴν VPW] τὴν τῶν G || 10 διέβαλε V, διέβαλλεν W | μέλειν τε V] μέλλειν τε GW, καί μᾶλλον P || 12 ἀπόφαινε V || 13 δὲ W] μὲν VG, τε P || 15 δεῖ PW| δὴ VG | εἰσποίησιν PW || 16 γίνεσθαι VG | δεί scripsi] δὴ codd. || 17 δηλῶν ὅτι VG] δηλονότι PW || 18 ⟨ές⟩ποιοθνται scripsi] ποιοθνται codd. || 19 δ βασιλεὺς W || 20 ἀπεπέμψατο] ἔγραψεν, ὑποσχόμενος G | ἔψεσθαι] πέμψαι W || 21 είς P | τά τε] ταῦτα VG || 28 ταυτὸ VG] ταὐτὰ PW || 23—54, 11 στέλλονται—προθείη] ὅτι ὁ Ἰονστίνος ὁ βασιλεὺς

τοίνυν έκ μεν 'Ρωμαίων 'Υπάτιος, 'Αναστασίου τοῦ πρώην βεβασιλευκότος άδελφιδούς, πατρίκιός τε καλ άρχην της ξω την στρατηγίδα έχων, και Ρουφίνος δ Σιλβανοῦ παῖς, ἔν τε πατρικίοις ἀνὴρ δόκιμος καὶ 5 Καβάδη έχ πατέρων αὐτῶν γνώριμος έχ Περσῶν δε 25 άνηρ δυνατώτατός τε και έξουσία πολλή χρώμενος, ονομα μεν Σεόσης, άδρασταδάραν σαλάνης δε τὸ άξίωμα, και Μεβόδης, την τοῦ μαγίστρου έχων άρχην. Ρ 32 οι δή ές χωρόν τινα ξυνιόντες, ος γην την Ρωμαίων 26 10 τε καί Περσών διορίζει, άλλήλοις τε ξυγγινόμενοι έπρασσον όπως τά τε διάφορα διαλύσουσι και τὰ άμφι τη είρηνη εὐ θήσονται. ήμε δὲ καὶ Χοσρόης ἐς πο- 27 ταμον Τίγρην, δς δή πόλεως Νισίβιδος διέχει δυοίν ήμεραιν δδώ μάλιστα, δπως, επειδάν τὰ ές την ελρήνην 15 έκατέροις δοκή ώς άριστα έχειν, αὐτὸς ές Βυζάντιον στέλλοιτο, πολλοί μεν ούν καὶ άλλοι λόγοι πρός 28 άμφοτέρων ύπερ των έν σφίσι διαφόρων έλέγοντο, Β 55 καὶ γῆν δὲ τὴν Κολχίδα, ἡ νῦν Λαζική ἐπικαλείται, Σεόσης έλεγε Περσών κατήποον τὸ ἀνέκαθεν οδσαν 20 βιασαμένους λόγω οὐδενὶ 'Ρωμαίους ἔγειν. ταῦτα 'Ρω- 29

¹⁰⁻¹² άλλήλοις-Θήσονται] citat Suid. s. v. Επρασσον

πεισθείς τῶ πρόπλφ τῶ κυαίστοςι καὶ μὴ δεξάμενος τὸ εἰσποιηθηναι χοσρόην τὸν νἰὸν κανάδον τὸν μὲν καβάδην γράμμασιν ἡμείψατο καὶ στέλλονται πρέσβεις ὁωμαίων Ὑπάτιος κτλ. Η 2 πρώην PH] πρώτον VG | τε VGH] οπ. P || 3 στρατηγίαν G || 5 αύτῶν B || 6 αύτῶν B || 6 αὐτῶν B || 7 μὲν B || 7 μὲν B || 7 μὲν B || 8 βεβόδης B || 7 μὲν B || 8 βεβόδης B || 7 μὲν B || 8 αὐτῶν B || 10 ξυγγενόμενοι B || 11 διαλύσουσι B || 10 ξυγγενόμενοι B || 11 διαλύσουσι B || 12 τὴν εἰρήνην B et B ενείν B || 14 δόδν B || 15 δονείν B || 17 σρίσι || 18 με τὰ τε διάφορα ήσωσιν—δς δὴ || 15 δονείν B || 17 σρίσι || σρί B || 19 κατήποον post οὐσαν transponit B || 20 βιαζομένους B || B || 6 μαιδις B

μαίοι ἀκούσαντες δεινὰ ἐποιοῦντο, εἰ καὶ Λαζικὴ πρὸς Περσῶν ἀντιλέγοιτο. ἐπεὶ δὲ καὶ τὴν ἐσποίησιν ἔφασκον δείν γενέσθαι Χοσρόη οὕτως ὥσπερ βαρβάρφ 30 προσήκει, οὐκ ἀνεκτὰ Πέρσαις ἔδοξεν εἶναι. ἐκάτεροι οὖν διαλυθέντες ἐπ' οἴκου ἀνεχώρησαν, καὶ Χοσρόης δ ἄπρακτος πρὸς τὸν πατέρα ἀπιὼν ὥχετο, περιώδυνός τε ὢν τοίς ξυμπεσοῦσι καὶ 'Ρωμαίους εὐχόμενος τῆς ἐς αὐτὸν ὕβρεως τίσασθαι.

Μετά δὲ Μεβόδης μὲν τὸν Σεόσην διέβαλλε Κα-81 βάδη, ώς δη έξεπίτηδες, ού οἱ ἐπιτεταγμένον πρὸς τοῦ 10 δεσπότου, του Δαζικής λόγου προθείη, την είρηνην έχχρούων Υπατίφ τε χοινολογησάμενος πρότερον, δς δή βασιλεί τῷ οἰκείω εὐνοϊκῶς ὡς ἡκιστα ἔγων τήν τε ελρήνην κάλ την Χοσρόου έσπολησιν έργω έπιτελή ούκ έφη γενέσθαι. πολλά δε και άλλα κατηγορούντες οί 15 82 έχθροί του Σεόσην ές δίκην έκάλουν. Περσών μέν οὖν ή βουλή ξύμπασα φθόνω μᾶλλον ή νόμω ξυνειλεγμένοι έδίκαζον. τη τε γάο άρχη ού ξυνειδισμένη σφίσιν αὐτοίς ἐπιεικῶς ἤχθοντο καὶ τῷ τρόπφ τοῦ 88 άνδρὸς χαλεπῶς είχου. ἡν γὰρ ὁ Σεόσης χρημάτων 20 μέν άδωρότατος και τοῦ δικαίου ἐπιμελητής ἀκριβέστατος, άλαζονείας δε νόσφ εχόμενος οὐδεν δμοίως τοῖς άλλοις άνθρώποις. ξυμφυές μέν γάρ είναι δοχεί τοίς Β 56 Περσών ἄρχουσι τοῦτό γε έν δὲ τώ Σεόση καὶ αὐτοὶ

¹ καὶ VPH] om. $G \parallel 2$ εἰςποίησιν $PH \parallel 3$ δεῖν] δὴ $P \mid$ χοσφόην $H \mid$ οὕτω $GP \parallel 5$ οἴκους $H \parallel 8$ ἐς αὐτὸν VG] αὐτῶν P, ἑαυτοῦ $H \parallel 9$ βεβόδης G, μεσόσης $H \mid 1$ εἰθαλε $V \parallel 10$ ἐπιτεταγμένως $H \parallel 11$ προσθείη $G \parallel 14$ εἰσποίησιν $P \parallel 15$ ἐδη VG] ἐᾶ $P \mid$ καὶ ἄλλα κατηγοφοῦντες VG] κακηγοφοῦντες καὶ ἄλλα $P \parallel 18$ ἐδίναιδον οπ. $G \mid$ ξυνειθισμένη VG] ξυνειθισμένοι $P \parallel 19$ σφίσιν] ἐν σφίσιν $P \parallel 21$ μὲν VP] διαφανῶς $G \mid$ ἐπιμελητὴς P] ἐπιτελὴς $VG \parallel 23$ εἶναι δοκεῖ VG] δοκεῖ εἶναι P

φοντο ύπερφυως ές τὰ μάλιστα τὸ πάθος ἀκμάσαι. . ἔλεγον δὲ οἱ κατήγοροι ταῦτά τε ἄπερ μοι προδεδή- 34 λωται και ως ηκιστα τῷ ἀνθρώπω βουλομένω είη ἐν τῶ καθεστῶτι τρόπω βιοτεύειν ἢ περιστέλλειν τὰ Περ-5 σων νόμιμα. καινά τε γάρ αὐτὸν δαιμόνια σέβειν καὶ 35 τελευτήσασαν έναγχος την γυναϊκα θάψαι, άπειρημένον τοις Περσών νόμοις γη κρύπτειν ποτέ τὰ τών νεκρών σώματα, οἱ μὲν οὖν δικασταὶ θάνατον τοῦ ἀνθρώπου 86 κατέγνωσαν, Καβάδης δε ώσπες μεν ξυναλγούντι ατε 10 φίλφ τῷ Σεόση ἐφίκει, ἐξελέσθαι δὲ αὐτὸν οὐδαμῆ ήθελεν. οὐ μὴν οὐδὲ ὅτι αὐτὸν δι' ὀργῆς ἔχοι 37 έξήνεγκεν, άλλὰ τῷ λόγω παραλύειν τοὺς Περσῶν νόμους οὐκ ἐβούλετο, καίπερ ζωάγρια τῷ ἀνθρώπω Ρ 83 δφείλων, έπεί οἱ Σεόσης αλτιώτατος γέγονε βιώναί τε 16 και βασιλεί είναι. ούτω μεν δ Σεόσης καταγνωσθείς έξ ανθρώπων ήφανιστο. ή δε αρχή έξ αὐτοῦ αρξαμένη 38 ές αὐτὸν ἐτελεύτησεν. ἕτερος γάρ τις ἀδρασταδάραν σαλάνης οὐδείς γέγονε. και Ρουφίνος δὲ Υπάτιον ές βασιλέα διέβαλλε. διὸ δὴ αὐτόν τε παρέλυσε τῆς 39 20 άργης βασιλεύς, και των οι έπιτηδείων τινάς πικρότατα αλιισάμενος οὐδεν ύγιες εν ταύτη τῆ διαβολή τὸ παράπαν εύρε, κακὸν μέντοι οὐδὲν Υπάτιον άλλο εἰογάσατο.

ιβ΄. Εὐθὺς δὲ Καβάδης, καίπες ἐν σπουδῆ ἔχων 26 ἐσβολήν τινα ἐς τῶν Ῥωμαίων ποιεῖσθαι τὴν γῆν, οὐ-

² τε VG] om. P || 4 βιωτεύειν P | η VG] εἰ P | περιστέλλει P || 5 καινὰ] κεγὰ P || 7 τὰ] τὸ P | τῶν VG] om P || 9 μὲν om. P || 11 ξχοι VG] ξχει P || 13 οὐν ξβούλετο P] ούχ είλετο VG || 14 οἰ om. P | Σεόσης] ///σης P || 17 ἐτελεύτησε P | τις VG] om. P | άδρασταδαρανσαλάνης P || 18 γέγονεν P || 19 διέβαλε V | τε VG] om. P | παρέλυσε VG] παρέλυσε P

δαμή ίσγυσεν, έπει αὐτῷ έναντίωμα τοιόνδε ξυνηνέχθη 2 Β 57 γενέσθαι. "Ιβηρες, οδ έν τη Ασία ολκούσι, πρός αὐταῖς που ταῖς Κασπίαις ϊδρυνται πύλαις, αΐπερ αὐτοῖς είσι πρὸς βορρᾶν ἄνεμον. καὶ αὐτῶν έν ἀριστερά μεν έχομένη πρός τάς ήλίου δυσμάς Λαζική 5 έστιν, έν δεξια δε πρός ανίσχοντα ήλιον τα Περσών 3 έθνη, ούτος δ λεώς Χριστιανοί τέ είσι καὶ τὰ νόμιμα τῆς δόξης φυλάσσουσι ταύτης πάντων μάλιστα άνθρώπων ων ήμεζς ζσμεν, κατήκοοι μέντοι έκ παλαιού του Δ 4 Περσῶν βασιλέως τυγχάνουσιν ὄντες. τότε δὲ αὐτοὺς 10 ήθελε Καβάδης ές τὰ νόμιμα τῆς αύτοῦ δόξης βιάζεσθαι, και αὐτῶν τῷ βασιλεί Γουργένη ἐπέστελλε τά τε άλλα ποιείν ή Πέρσαι νομίζουσι καλ τούς νεκρούς τη νη ώς ημιστα χρύπτειν, άλλ' δρνισί τε διπτείν καί 5 πυσίν απαντας. διὸ δὴ Γουργένης προσχωρείν Ἰουστίνω 15 βασιλεί ήθελε τά τε πιστά ήξίου λαβείν, ώς ούποτε 6"Ιβηρας καταπροήσονται Πέρσαις Έρωμαιοι. δ δε ταῦτά τε αὐτῶ ξὺν προθυμία πολλη ἐδίδου καὶ Πρόβον τὸν 'Αναστασίου τοῦ βεβασιλευκότος ἀδελφιδοῦν, ἄνδρα πατρίκιου, ξύν χρήμασι πολλοίς ές Βόσπορου επεμψευ, 20 έφ' δ στράτευμα Ούννων χρήμασιν άναπείσας "Ιβηρσι τ πέμψη ές ξυμμαχίαν. έστι δε πόλις επιθαλασσία ή

¹ ἴσχυσεν VG] ἴσχυεν P | αὐτῷροst ξυνηνέχθη transponit V τοιόνδε VG] τοιοῦτον P || 2 ἴβηρες VG | οἰκοῦσιν P || 4 αὐτοῖς] αὐταῖς V | βοροὰν V, βορὰν GP || 5 ἐχομένη GV pr m] ἐρχομένη G eadem m cort., ἐχόμενοι P | τὰς VG] τὰς τοῦ P || 8πάντ μάλ VG] μάλ πάντ. P || 9 ἡμεῖς V] om. GP || 10 δὲ VG] δὴ P || 11 εἰς V | αὐτοῦ codd. || 12—57, 9 καὶ αὐτῶν—ξυμματήσουτα] ὅτι ὁ τῶν περσῶν βασιλεὺς ἐπέστελλε τοῖς ἴβηροι τὰ νόμίμα τῆς αὐτοῦ πολιτείας τηρεῖν διὸ γουργένης ὁ βασιλεὸς αὐτῶν προσχωρεῖν κτλ W || 14 δίπτειν P || 16 ἤθελεν W || 17 ἴβηρ. hic et infra G | καταπροίσονται G || 18 ξυμπροθυμία W || 21 οὔνων G || 22 πέμψη G | πέμπει VPW

Βόσπορος, έν ἀριστερᾶ μεν ἐσπλέοντι τὸν Εύξεινον καλούμενον πόντον, Χερσώνος δὲ πόλεως, ἡ γῆς τῆς 'Ρωμαίων έσχάτη έστιν, δδῶ διέχουσα ήμερῶν είκοσιν. ών δή τὰ ἐν μέσω ἄπαντα Οὖννοι ἔχουσιν. οἱ δὲ 8 s Βοσπορίται αὐτόνομοι μέν τὸ παλαιὸν ὅκουν, 'Ιουστίνω δὲ βασιλεῖ ἔναγχος προσχωρεῖν ἔγνωσαν. ἐπεὶ δὲ 9 Β 58 Πρόβος ενθένδε ἄπρακτος άνεχώρησε, Πέτρον στρατη- Ρ 34 γον σύν Ούννοις τισίν ές Λαζικήν βασιλεύς έπεμψε Γουργένη δση δύναμις ξυμμαγήσοντα. ἐν τούτω δὲ 10 10 Καβάδης στράτευμα λόγου πολλοῦ ἄξιον ἐπί τε Γουργένην καὶ "Ιβηρας ἔπεμψε καὶ στρατηγὸν ἄνδρα Πέρσην, οὐαρίζην μέν τὸ ἀξίωμα, Βόην δὲ ὄνομα. δ τε 11 Γουργένης ελάσσων όφθεις ή φέρειν την Περσών έφοδον, έπει οι τὰ ἐκ Ῥωμαίων οὐχ Ικανὰ ἦν, ξὺν 16 Ίβήρων τοῖς λογίμοις ἄπασιν ἐς Λαζικὴν ἔφυγε, τήν τε γυναϊκα και τούς παϊδας ξύν τοῖς ἀδελφοῖς ἐπαγόμενος, ών δή Περάνιος δ πρεσβύτατος ήν. εν δε τοίς 12 Λαζικής δρίοις γενόμενοι έμενον ταίς τε δυσχωρίαις φραξάμενοι τούς πολεμίους ύφίσταντο. Πέρσαι δὲ 18 20 αὐτοῖς ἐπισπόμενοι οὐδὲν ὅ τι καὶ λόγου ἄξιον ἔπρασσον, τοῦ πράγματος σφίσι διὰ τὰς δυσγωρίας ἀντιστατοῦντος.

"Επειτα δὲ οῖ τε "Ιβηφες ἐς Βυζάντιον παφεγένοντο 14 καὶ Πέτφος ἐς βασιλέα μετάπεμπτος ἦλθε, καὶ τὸ 25 λοιπὸν βασιλεὺς Λαζοῖς οὐ βουλομένοις ξυμφυλάσσειν τὴν χώφαν ἠξίου, στράτευμά τε καὶ Εἰρηναΐον ἄρχοντα

¹ εἰςπλέοντι $P \parallel 2$ τῆς \rceil τῆς ἐς $P \parallel 3$ ἐστὶ $G \mid$ διέχουσαν $VG \mid$ εἴποσι $G \parallel 4$ οὖνοι $G \parallel 5$ βοσπορίται $VGW \parallel 6$ δὲ $GW \rceil$ δὲ τῶ $VP \parallel 7$ ἄπραπτος ἐνθένδε $W \parallel 8$ ξὰν $PW \mid$ οὔνοις $G \parallel 9$ γουρμένη $W \parallel 10$ πολλοῦ ἄξιον $VG \rceil$ ἄξιον πολλοῦ $P \parallel 18$ ὀφθεὶς $GP \rceil$ φανεὶς $V \parallel 14$ οἱ οπ. $P \parallel 15$ ἔφυγε edd. \rceil φεύγει codd. $\parallel 16$ σὰν $V \parallel 17$ πρεσβύτατος $VG \mid$ πρεσβύτερος $P \parallel 18$ λαζιποῖς $G \parallel$ ἔμαινον $P \parallel 20$ ἐπισπώμενοι $V \parallel 23$ εἰς G

⁴ BT Procop. ed. Haury. Vol. I cum addendis ed. Wirth [1734]

15 πέμψας. ἔστι δὲ φρούρια ἐν Λαζοίς δύο εὐθὺς εἰσιόντι ἐκ τῶν Ἰβηρίας ὁρίων, ὧν ἡ φυλακὴ τοῖς ἐπιχωρίοις ἐκ παλαιοῦ ἐπιμελὴς ἡν, καίπερ ταλαιπωρία πολλῆ ἐχομένοις, ἐπεὶ οὕτε σῖτος ἐνταῦθα οὕτε οἴνος οὕτε 16 ἄλλο τι ἀγαθὸν γίνεται. οὐ μὴν οὐδέ τι ἐτέρωθεν ε ἐσκομίζεσθαι διὰ τὴν στενοχωρίαν οἴόν τέ ἐστιν, ὅτι 17 μὴ φερόντων ἀνθρώπων. ἐλύμοις μέντοι τισίν ἐνταῦθα γιγνομένοις εἰθισμένον σφίσιν οἱ Λαζοὶ ἀποζῆν 18 Β59 ἰσχυον. τούτους ἐξαναστήσας ἐνθένδε βασιλεὺς τοὺς φρουροὺς, στρατιώτας Ῥωμαίους ἐκέλευεν ἐπὶ τῆ φυ- 10 19 λακῆ τῶν φρουρίων καθίστασθαι. οἶς δὴ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐπιτήδεια μόλις Λαζοὶ ἔφερον, ὕστερον δὲ αὐτοί τε πρὸς τὴν ὑπουργίαν ἀπεῖπον καὶ Ῥωμαίοι τὰ φρούρια ταῦτα ἐξέλιπον, οῖ τε Πέρσαι πόνφ αὐτὰ οὐδενὶ ἔσχον. ταῦτα μὲν ἐν Λαζοῖς γέγονε.

20 'Ρωμαΐοι δὲ, Σίττα τε καὶ Βελισαρίου ἡγουμένων σφίσιν, ἐς Περσαρμενίαν τὴν Περσών κατήκοον ἐσβαλόντες χώραν τε πολλὴν ἐληίσαντο καὶ 'Αρμενίων 21 πάμπολυ πλῆθος ἀνδραποδίσαντες ἀπεχώρησαν. τούτω δὲ τὰ ἄνδρε νεανία μὲν καὶ πρῶτον ὑπηνήτα ἤστην, νο 'Ιουστινιανοῦ δὲ στρατηγοῦ δορυφόρω, δς δὴ χρόνφ ὕστερον ξὺν 'Ιουστίνω τῷ θείω τὴν βασιλείαν ἔσχεν. ἔτέρας δὲ ἐσβολῆς 'Ρωμαίοις ἐς 'Αρμενίαν γεγενημένης Ναρσῆς τε καὶ 'Αράτιος παρὰ δόξαν ὑπαντιάσαντες ἐς

¹ cf. VIII 13, 15

¹ πέμψας VP] πέμψαι G \parallel 3-4 πολλή έχομ VG] έχομ πολλή P \parallel 5 ἄλλο τι VG] τι ἄλλο P \parallel γίγνεται V \parallel 8 γινομένοις G \parallel 10 ἐπέλευσεν G \parallel 13 τὴν οm. G \parallel 14 πόνω αὐτὰ VG] αὐτὰ πόνω P \parallel 15 γέγονεν G \parallel 17-18 ἐσβάλλοντες V, ἐμβαλόντες G, ἐσβαλλόντες P \parallel 20 δέ] μὲν G \parallel πρώτον G pr. m.] πρώτω VP, πρώτων G pr. m. corr., cf. Hom. II. 24, 348. Od. 10, 279 \parallel 22 Ἰουστίνω] ἰουστινιανώ G \parallel 28 εἰσβολής G

χείρας ἡλθον. οἱ οὐ πολλῷ ὕστερον ἐς Ῥωμαίους τε 22 αὐτόμολοι ἵχοντο καὶ ξὺν Βελισαρίῷ ἐς Ἰταλίαν ἐστράτευσαν, τότε μέντοι τοἰς ἀμφὶ Σίτταν τε καὶ Βελισάριον ξυμβαλόντες τὸ πλέον ἔσχον. εἰσέβαλε δὲ καὶ 23 ε ἀμφὶ πόλιν Νίσιβιν ἄλλη Ῥωμαίων στρατιὰ, ἡς Λιβελάριος ἐχ Θράκης ἡρχεν. οἱ φεύγοντες εὐθυωρὸν τὴυ Ρ 35 ἀναχώρησιν ἐποιήσαντο, καίπερ οὐδενὸς σφίσιν ἐπεξιόντος. διὸ δὴ Λιβελάριον μὲν παρέλυσε τῆς ἀρχῆς 24 βασιλεὺς, Βελισάριον δὲ ἄρχοντα καταλόγων τῶν ἐν Β 60 10 Δάρας κατεστήσατο. τότε δὴ αὐτῷ ξύμβουλος ἡρέθη Προκόπιος, ὅς τάδε ξυνέγραψε.

ιγ΄. Χρόνφ δὲ οὐ πολλῷ ὕστερον Ἰουστίνος βασι- 1 die mens λέα τὸν ἀδελφιδοῦν Ἰουστινιανὸν ξὸν αὐτῷ ἀνειπῶν ἐτελεύτησε, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἐς μόνον Ἰουστινιανὸν ἡ 1 die mens. 527 15 βασιλεία ἡλθεν. οὖτος Ἰουστινιανὸς ἐκέλευε Βελισάριον 2 δείμασθαι φρούριον ἐν χωρίφ Μίνδουος, ὂ πρὸς αὐτοῖς ἐστι τοῖς Περσῶν ὁρίοις, ἐν ἀριστερῷ ἐς Νίσιβιν ἰόντι. ὁ 3 μὲν οὖν σπουδῆ πολλῆ τὰ βασιλεί δόξαντα ἐπιτελῆ ἐποίει, τό τε ὀχύρωμα ἐς ὕψος ἤδη πολυανθρωπία τεχνιτῶν 20 ἤρετο. Πέρσαι δὲ ἀπεῖπον μὴ οἰκοδομήσασθαι περαι- 4 τέρω μηδὲν, οὐ λόγοις μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις

¹² Mal. 424, 17. Chron Pasch I 616, 20. 617, 9. Theoph I 173, 17. Euagr. IV 9. Cedren. 641, 28. 642, 2. Zonar. III 269 et 270. Cramer. An. Par. II 109. Niceph. Call. XVII 7. Jord. Rom. 362. Marcell. Com. ad a. 527

⁴ εἰσέβαλλε $P \parallel 5-6$ λιβελάριος $V \rceil$ λιβέφιος G, λιπελάριος P, Λιβελάριος videtur idem esse, qui dicitur Liberarios a Zach 154, $2 \parallel 6$ εὐθνωρόν G εὐρόνος G εἰρονος G επιτελή G

5 διακωλυταί απειλούντες ούκ ές μακράν έσεσθαι. ταύτα έπεὶ βασιλεύς ήμουσεν (οὐ γὰρ οἶός τε ἡν Βελισάριος Πέρσας ενθένδε τῷ παρόντι στρατῷ ἀποκρούεσθαι). άλλην τε στρατιάν ἐπήγγελλεν αὐτόσε ἰέναι καὶ Κούτζην τε καὶ Βούζην, οι των έν Λιβάνω στρατιωτών ήρχον ι τότε. τούτω δε άδελφω μεν έκ Θράκης ήστην, νέω δὲ ἄμφω καὶ οὐ ξὺν τῷ ἀσφαλεῖ τοῖς πολεμίοις εἰς 6 χείρας ζόντε. έκατεροι μέν οὖν ξυλλεγέντες ἐπὶ τὴν οιχοδομίαν άθρόοι ήεσαν, Πέρσαι μέν αύτην παντί σθένει διαχωλύσοντες. Ρωμαΐοι δε τοῖς τεχταινομένοις 10 7 ἐπαμυνοῦντες. μάχης δὲ καρτεράς γενομένης ήσσῶνται 'Ρωμαΐοι, φόνος τε αὐτῶν πολύς γέγονε, τινὰς δὲ καί 8 έζώνρησαν οι πολέμιοι. Εν τούτοις ήν και Κούτζης. Β 61 ους δη οί Πέρσαι απαντας ές τα οίκεια ήθη απαγαγόντες, δήσαντές τε τὸν ᾶπαντα χρόνον ἐν σπηλαίω 15 καθείρξαν, και του φρουρίου την οικοδομίαν ουδενός έτι άμυνομένου είς έδαφος καθείλον.

9 "Τστερον δὲ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς στρατηγὸν τῆς εω Βελισάριον καταστησάμενος, στρατεύειν ἐπὶ Πέρσας ἐκέλευεν. ὁ δὲ στρατιὰν λόγου πολλοῦ ἀξίαν ἀγείρας εο 10 ἐς Δάρας ἦλθε. καί οἱ Έρμογένης ξυνδιακοσμήσων P 86 τὸν στρατὸν ἐκ βασιλέως ἀφίκετο, τὸ τοῦ μαγίστρου ἀξίωμα ἔχων, δς Βιταλιανῷ παρήδρευε πρότερον, ἡνίκα 11 βασιλεῖ ἀναστασίῳ πολέμιος ἦν. καὶ 'Ρουφίνον δὲ πρεσβευτὴν βασιλεὺς ἔπεμψεν, δν δὴ ἐν Ἱεραπόλει τῆ 26

¹⁴ Mal. 441 | 18 Mal. 445, 14 | 24 Mal. 467, 8

¹ είς $V\parallel 2$ ήπουσε $G\parallel 4$ επήγγελλεν VG] επήγγελλεν $P\parallel$ αὐτόσε] αὐτὸς $V\parallel$ κουττίζην $G\parallel 6$ ήσθην $G\parallel 7$ ες $P\parallel 9$ ήεσαν Braun] ήσαν codd. $\parallel 13$ τούτοις VP] τοῖς $G\parallel 14$ εἰς $P\parallel 17$ ε΄ς $G\parallel 25$ πρεσβ. βασιλ. VG] βασιλ. πρεσβ. $P\parallel$ εν om. G

πρός τῷ Εὐφράτη ποταμῷ μένειν, ἔως αὐτὸς σημήνη, έχέλευε. λόγοι γαρ ήδη πολλοί αμφοτέροις αμφί τη ελοήνη εγίνοντο. ἄφνω δέ τις Βελισαρίω τε καί Έρ- 12 μογένει απήγγελλεν ώς Πέρσαι εσβάλλειν επίδοξοί 5 είσιν ές γην την 'Ρωμαίων, πόλιν Δάρας αίρήσειν έν σπουδή έχοντες. οἱ δὲ ταῦτα ἀχούσαντες τὰ ἐς τὴν 13 παράταξιν έξηρτύοντο ὧδε. τῆς πύλης, ἢ πόλεως $N\iota$ - $^{\text{mense Quint.}}_{\text{a}}$ 580. σίβιδος καταντικού κείται, ού μακράν ἄποθεν, άλλ' όσον λίθου βολήν, τάφρον βαθείάν τινα ώρυξαν, δι-10 εξόδους πολλάς έγουσαν. οὐκ ἐπ' εὐθείας μέντοι ἡ τάφρος ήδε δρώρυκτο, άλλὰ τρόπω τοιῶδε. κατὰ μέν 14 τὸ μέσον βραγείά τις έγεγόνει εὐθεία, έφ' έκάτερα δὲ αὐτῆς ὀρθαί κεραίαι πεποίηντο δύο, ἔς τε τὰ πέρατα ταϊν δρθαϊν περαίαιν αὖθις τὰς τάφρους ἐπὶ πλεϊστον Β 62 15 εὐθείας ἐξῆγον. οἱ μὲν οὖν Πέρσαι οὐκ ἐς μακράν 15 στρατῷ πολλῷ ἡλθον, ἔν τε Άμμώδιος χωρίω, πόλεως Δάρας μέτρω είκοσι σταδίων απέχοντι, έστρατοπεδεύσαντο απαντες. άρχοντες δὲ άλλοι τε ἡσαν καὶ 16 Πιτυάξης και Βαρεσμανάς έτερόφθαλμος, στρατηγός 20 δε είς απασιν έφειστήπει, Πέρσης άνηρ, μιρράνης

^{4—5} ἀπήγγελλεν—'Ρωμαίων] 'Ο δὲ ἀπήγγελλεν, ὡς Πέρσαι ἐπίδοξοί εἰσιν ἐς τὴν 'Ρωμαίων γῆν εἰσβάλλειν. Suid. s. v. ἐπίδοξος || 6 cf. Theoph. I 181, 1 || 19 Πιτυάξης videtur significare magistratum. cf. Zach. 173, 21: Das Gehalt des Vitaxa, der dort als Hyparch des Königs gesetzt war. . . .

² ἀμφοτέφοις VG] om. P || 3 ἄφνω] ἄμφω GP || 3—4 ἑρμογένη V || 5 δαρὰς V || 7 νισίβεως V || 8 κατάντικου P || 10 ἐπευθείας G || 13 κεραίαι VP] μακραίαι G || πεποίηνται GP || τε VP]om. G || 14κεραίαιν VP] μακραίαι G || 16 πόλεως VP] om. G || 17 δαρὰς V | σταδίων | τό στάδιον πόδας έχει ονδ΄, ἐπεὶ καὶ τό μίλιον ἐπεριέχει σταδίους, ὅπερ μίλιον χιλίους όντακοσίους ἔχει πόδας, οὐχὶ ὅ τι οἱ πολλοὶ λέγουσι χιλίους μόνους, ἐπεὶ μίλια τὰ χίλια παρὰ φωμαίοις. Schol. P || 19 πιτυάζης P || βαρεσμάνας G || 20 ἐφεστήκει P || μηρράνης G

μέν τὸ ἀξίωμα (ούτω γὰρ τὴν ἀρχὴν καλοῦσι Πέρσαι),
17 Περόζης δὲ ὅνομα. ὅς δὴ αὐτίκα παρὰ Βελισάριον πέμψας τὸ βαλανείον ἐν παρασκευῆ ἐκέλευε ποιείσθαι·
λοῦσθαι γάρ οἱ ἐνταῦθα τῆ ὑστεραίς βουλομένφ είναι.

18 διὸ δὴ 'Ρωμαΐοι τὰ ές τὴν ξυμβολὴν χαρτερώτατα ε έξηρτύοντο, ὡς ἡμέρα τῆ ἐπιγενησομένη μαχούμενοι.

19 "Αμα τε ήλιφ ἀνίσχοντι τοὺς πολεμίους ἐπὶ σφᾶς προϊόντας ὁρῶντες ἐτάξαντο ὧδε. εὐθείας μὲν τὰ ἔσχατα τῆς ἀριστερᾶς, ἢ ἔνερθεν ἦν τῆς ὀρθῆς περαίας μέχρι ἐς τὸν λόφον, ὂς ταύτη ἀνέχει, Βούζης εἶχε ξὰν 10 ἰππεῦσι πολλοῖς καὶ Φάρας "Ερουλος ξὰν ὁμογενέσι 20 τριαχοσίοις" ἐν δεξιᾶ δὲ αὐτῶν τῆς τάφρου ἐπτὸς κατὰ

20 τριακοσίοις εν σετιά σε αυτών της ταφρού εκτος κατά την γωνίαν, ην η τε όρθη κεραία και η ένθένδε εύθεϊα έποίει, Σουνίκας τε ην και Αίγαν Μασσαγέται

Β 63 γένος, ξὺν ἱππεῦσιν έξακοσίοις, ὅπως, ἢν οῖ τε ἀμφὶ 15 Βούζην καὶ Φάραν τραπεῖεν, αὐτοὶ πλάγιοι κατὰ τάχος ἰόντες κατὰ νώτου τε τῶν πολεμίων γινόμενοι τοῖς ἐκείνη Ῥωμαίοις ἀμύνειν εὐπετῶς δύνωνται. ἐπὶ θά-

21 τερα δὲ τρόπφ τῷ αὐτῷ ἐτετάχατο· τῆς μὲν γὰρ εὐθείας τὰ ἔσχατα ἱππείς πολλοὶ εἶχον, ὧν Ἰωάννης τε δ Νι- 20 κήτου ἤρχε καὶ Κύριλλός τε καὶ Μάρκελλος· ξυνῆν δὲ αὐτοῖς καὶ Γερμανὸς καὶ Δωρόθεος· ἐς γωνίαν δὲ τὴν

P 37 εν δεξια ίππεις ετάξαντο εξακόσιοι, ων Σίμμας τε καὶ Ασκάν Μασσαγέται ήρχον, ίνα, ὅπερ είρηται, των

⁸⁻⁴ τὸ-εἴναι] citat Suid. s. v. λοῦτρον

² perioságior $G \parallel 3$ noistobai] veréodai Suid. $\parallel 4$ lovesdai $G \parallel 7$ te] de Dind. $\parallel 8$ noistres $G \mid$ étáfarto $VG \mid$ étártorto $P \parallel 9$ negalas $VP \mid$ marquias $G \parallel 11$ nollifs $V \mid$ odr $V \parallel 18$ yorlar $G \parallel 17$ yerómeroi $P \parallel 19$ tō om. $G \parallel 21$ nal Kóg.] nal om. $V \parallel 22$ yorlar $G \parallel 23$ ér defici $VP \mid$ defidr $G \mid$ étáttorto $P \mid$ simas $GP \parallel 24$ Asnàr] Adriah Mal. 462, 10. 464, 1

άμφὶ τὸν Ἰωάννην τρεπομένων, ἀν οὕτω τύχη, αὐτοὶ ἐνθένδε ἐξανιστάμενοι κατὰ νώτου τῶν Περσῶν ἴωσι. πανταχῆ δὲ τῆς τάφρου οῖ τε τῶν ἰππέων κατάλογοι 22 καὶ ὁ πεζὸς στρατὸς ἵστατο. ὧν δὴ ὅπισθεν οῖ τε τὰφὰ Βελισάριον καὶ Ἑρμογένην κατὰ μέσους εἰστήκεσαν. ὧδε μὲν Ῥωμαἰοι ἐς πεντακισχιλίους τε καὶ 28 δισμυρίους ξυνιόντες ἐτάξαντο, Περσῶν δὲ ὁ στρατὸς μυριάδες μὲν τέσσαρες ἰππέων τε καὶ πεζῶν ἡσαν, ἐφεξῆς δὲ ἄπαντες μετωπηδὸν ἵσταντο, ὡς βαθύτατον 10 τῆς φάλαγγος τὸ μέτωπον ποιησόμενοι. χρόνον μὲν 24 οὖν πολὺν μάχης ἐς ἀλλήλους οὐδέτεροι ἡρχον, ἀλλὰ θαυμάζουσί τε τὴν Ῥωμαίων εὐκοσμίαν Πέρσαι ἐφκεσαν καὶ δ τι χρήσονται τοῖς παροῦσιν ἀπορουμένοις.

Τῆς δὲ ἡμέρας ἀμφὶ δείλην ὀψίαν μοιρά τις τῶν 25
15 ἱππέων, οῖ κέρας τὸ δεξιὸν εἰχον, ἀποσχισθέντες τοῦ
ἄλλου στρατοῦ τοῖς ἀμφὶ Βούζην τε καὶ Φάραν ἐπῆλθον. Β 64
οἱ δὲ ὀπίσω κατὰ βραχὸ ὑπεχώρησαν. Πέρσαι δὲ 26
αὐτοὺς οὐκ ἐδίωξαν, ἀλλ' αὐτοῦ ἔμενον, κύκλωσιν,
οἰμαι, πρὸς τῶν πολεμίων τινὰ δείσαντες. μετὰ δὲ
το Ῥωμαιοι μὲν οἱ φυγόντες ἐκ τοῦ αἰφνιδίου πρὸς
αὐτοὺς ῶρμησαν. οἱ δὲ οὐχ ὑποστάντες τὴν ἔφο- 27
δον ὀπίσω ἀπήλαυνον ἐς τὴν φάλαγγα, καὶ αὖθις οῖ
τε ἀμφὶ Βούζην καὶ Φάραν ἐν χώρα τῆ οἰκεία ἐτάξαντο. ἐν τούτω τῷ ἔργω Περσῶν ἐπτὰ ἔπεσον, ὧν 28
τὸ δὴ τῶν σωμάτων Ῥωμαίοι ἐκράτησαν, καὶ τὸ λοιπὸν
ἡσυχάζοντες ἐν τάξει ἐκάτεροι ἔμενον. εἶς δὲ ἀνὴρ 29
Πέρσης νεανίας, ἄγχιστα τοῦ Ῥωμαίων στρατοῦ τὸν

¹ τόχοι $G \parallel 2$ έξιστάμενοι $G \parallel 3$ πανταχή $VG \rceil$ πανταχού $P \parallel 7$ δυσμυρίους VG pr. m. $P \parallel 10$ ποιησάμενοι $P \parallel 11$ οδόέτεροι] οὐδ' έτεροι $V \parallel 15$ πέρας $VP \parallel 75$ πέρας $G \parallel 20$ μèν oἰ om. $G \mid \pi$ ρὸς $VP \parallel 6\pi$ ' G

ϊππον έλάσας, προύχαλεϊτο ἄπαντας, εί τίς οἱ βούλοιτο 30 ές γείρας ιέναι. και των μεν άλλων υποστήναι τον κίνδυνον ετόλμα ούδεις. Ανδρέας δε ήν τις έν τοις Βούζου ολκείοις, οὐ στρατιώτης μεν οὐδέ τι ἀσκήσας των κατά τὸν πόλεμον πώποτε, παιδοτρίβης δὲ καί 5 31 παλαίστρα τινί εν Βυζαντίφ εφεστηκώς. διὸ δή καί τῷ στρατῷ είπετο, ᾶτε τοῦ Βούζου σώματος ἐν βαλανείω έπιμελούμενος, γένος δε Βυζάντιος ήν. ούτος εθάρσησε μόνος, ούτε Βούζου ούτε άλλου ότουουν έπαγγείλαντος, αὐτόματος τῷ ἀνθρώπφ ἐς μονομαχίαν ἐπεξιέναι. φθάσας 10 δε τον βάρβαρον ετι περισκοπούμενον δπη δρμήσεται, 32 παρά μαζὸν τὸν δεξιὸν τῷ δόρατι παίει. δ δὲ πληγήν άνδρὸς Ισγυροῦ λίαν οὐκ ἐνεγκὼν ἐκ τοῦ Ιππου ἐς ἔδαφος πίπτει. καὶ αὐτὸν Ανδρέας μαχαίρα τινὶ βραχεία ώσπερ ίερείον ύπτίως κείμενον έθυσε, κραυγή τε ύπερ- 15 Β 65 φυής έχιτε τοῦ περιβόλου και τοῦ Ύωμαίων στρατο-38 πέδου ήρθη. Πέρσαι δε τω γεγονότι περιαλγήσαντες Ρ 38 ετερου είς την αὐτην πράξιν Ιππέα καθήκαν, ἀνδρειον μεν και μεγέθους σώματος πέρι εδ ήκοντα, οδ νεανίαν δε. άλλα καί τινας των έν τη κεφαλή τριχών πολιον 20 84 όντα. δς δή παρά τὸ τῶν πολεμίων στράτευμα ἐπιὼν, έπλ πλείστον δε την μάστιγα σείων, ή παίειν τον ϊππον είώθει, 'Ρωμαίων τον βουλόμενον ές μάγην 35 έκάλει. οὐδενὸς δέ οἱ ἐπεξιόντος, Ανδρέας αὖθις απαντας λαθών ές μέσον ήλθε, καίπες αὐτῷ πρὸς τοῦ 25 86 Έρμογένους ἀπειρημένου. ἄμφω γοῦν τοῖς δόρασιν ές άλλήλους θυμφ πολλφ έχόμενοι δομησαν, καὶ τά

¹ knov $G \mid$ oi] el V, om. $G \parallel$ 5 naidatolhys $P \parallel$ 9 ovte—ovte] ovdè—ovte VP, ovdè—ovdè $G \mid$ enayyelllatoros $P \mid$ 13 loxuqov post éveyxàv transponit $G \parallel$ 14 hqaxela $V \parallel$ 22 dè $VP \mid$ te $G \mid$ tov $GP \mid$ om. $V \parallel$ 24 addis $VG \mid$ om. $P \parallel$ 26 anyon-mévov $G \parallel$ 27 xal ta] natà V

τε δόρατα τοις θώραξιν έρεισθέντα δεινώς άπεχρούσθη οί τε ίπποι ές τὰς κεφαλὰς άλλήλοις συγκρούσαντες έπεσόν τε αὐτοὶ καὶ τοὺς ἐπιβάτας ἀπέβαλον, τὰ δὲ 37 ανδρε τούτω αγγιστά πη πεσύντε αλλήλοιν έξανίσταs σθαι σπουδή πολλή άμφω ήπειγέσθην, άλλ' δ μέν Πέρσης τοῦτο δραν, ατε οί τοῦ μεγέθους αντιστατοῦντος, οὐκ εὐπετῶς είχεν, Άνδρέας δὲ προτερήσας (τοῦτο γάρ αὐτῷ ἡ κατὰ τὴν παλαίστραν μελέτη ἐδίδου) τῷ τε γόνατι έξανιστάμενον αὐτὸν ἔτυψε καὶ αὖθις εἰς 10 τὸ ἔδαφος πεσόντα έχτεινε. χραυγή τε έχ τοῦ τείγους 38 και του 'Ρωμαίων στρατού οὐδέν τι ήσσον, εί μη και μαλλον, ήρθη και οι μεν Πέρσαι ές το Άμμώδιος την φάλαννα διαλύσαντες άνεγώρησαν, οί δε 'Ρωμαΐοι παιανίσαντες έντὸς τοῦ περιβόλου έγένοντο. ἤδη γὰρ 39 15 καὶ ξυνεσκόταζεν. ούτω τε άμφότεροι την νύκτα έκεί- Β 66 νην ηθλίσαντο.

ιδ΄. Τη δὲ ὑστεραία Πέρσαις μὲν στρατιῶται μύριοι ἐκ Νισίβιδος πόλεως μετάπεμπτοι ἡλθον, Βελισάριος δὲ καὶ Ἑρμογένης πρὸς Μιρράνην ἔγραψαν τάδε το "Πρῶτον ἀγαθὸν τὴν εἰρήνην εἶναι ὡμολόγηται παρὰ "πάντων ἀνθρώπων οἶς τι καὶ κατὰ [τὸ] βραχὸ λομισμοῦ μέτεστιν. ὥστε ἤν τις διαλυτὴς αὐτῆς γένοιτο, 2 πῶν κακῶν αἰτιώτατος ἄν οὐ τοῖς πέλας μόνον, ἀλλὰ παὶ ὁμογενέσι τοῖς αὐτοῦ εἴη. στρατηγὸς μὲν οὖν τοῖς πάριστος οὖτος ἐκεινός ἐστιν, ὅς δὴ ἐκ πολέμου εἰρήνην ποιατίθεσθαι ἰκανὸς πέφυκε. σὸ δὲ τῶν πραγμάτων 8

² άλλήλους $V \parallel 4$ πεσόντεν $V \parallel 5$ πολλή om. $G \parallel 7$ ούν om. $G \parallel 9$ τε $VG \parallel 0$ om. $P \parallel \dot{\epsilon}_S G \parallel 12$ άμμώδιον $G \parallel 14$ παιωνίσαντες $V \parallel 15$ ξυνεσκότασεν $V \parallel 18$ νισίβεως $V \parallel 19$ μιφάνην $G \parallel 21$ [τό] inclusit Hoesch $\parallel 22$ μέτεστιν $P \parallel$ πάφεστιν $VG \parallel \delta$ ιαλύτης $V \parallel 28$ μόνον $G \parallel 0$ om. $VP \parallel 24$ αὐτοῦ codd. $\parallel 25$ ἄφιστος omissum erat in G, pr. m. suppletum est.

μεύ καθεστώτων 'Ρωμαίοις τε και Πέρσαις πόλεμον πέπάγειν ήμιν αλτίαν ούκ έχουτα έγνωκας, καίπερ "έχατέρου μεν βασιλέως είρηναϊα βουλευομένου, πρέ-"σβεων δε παρόντων ημίν εν γειτόνων ήδη, οι δή τα ιδιάφορα τη ές άλληλους δμιλία ούκ εls μακράν δια- 5 "λύσουσιν, ην μή τι ανήκεστον έκ της σης έφόδου ,ξυμβαίνον ταύτην ήμιν άναστέλλειν την έλπίδα 4 P 39 ,. Ισχύση. άλλ' άπαγε ότι τάχιστα τὸν στρατὸν ές τὰ ,,Περσών ήθη, μηδε τοις μεγίστοις άγαθοις έμπο-,,δων ίστασο, μή ποτε Πέρσαις, ώς τὸ είκὸς, είης των 10 5 .. Ευμβησομένων δεινών αίτιος. ταῦτα έπει Μιρράνης άπενεχθέντα τὰ γράμματα είδεν, άμειβεται ώδε , Εποί-,,ησα αν τα αιτούμενα, τοις γεγραμμένοις αναπεισθείς, "εί μη 'Ρωμαίων η έπιστολη έτύγχανεν ούσα, οίς τὸ ημέν έπαγγέλλεσθαι πρόχειρόν έστιν, ἔργφ δὲ τὰ 15 , έπηγγελμένα έπιτελεῖν χαλεπώτατόν τε καὶ κρεῖσσον Β 67 , έλπίδος, άλλως τε ην και δρασις τισί αυρώσητε τὰ 6 ,,ξυγκείμενα. ήμεζς μέν οὖν πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀπει-,,πόντες απάτην έν δπλοις ήναγκάσμεθα παρ' ύμᾶς , ήκειν, ύμεις δε, ω φίλοι 'Ρωμαΐοι, μηδεν άλλο το 20 ,,λοιπον οιεσθε ή πολεμητέα ύμιν ές Πέρσας είναι. "ένταῦθα γὰρ ἡμᾶς ἢ τεθνάναι ἢ καταγηράσκειν δεήσει. ,,ξως ξογφ τὰ δίκαια πρὸς ἡμᾶς θήσεσθε." τοσαῦτα 7 μεν και ὁ Μιρράνης ἀντέγραψεν. αδθις δε οἱ ἀμφὶ Βελισάριον έγραψαν ώδε "Οὐ πάντα χρή, ώ βέλτιστε 25 ,,Μιρράνη, τη αλαζονεία χαρίζεσθαι, οὐδὲ τοῖς πέλας

⁴ έγγειτόνων $G \parallel 9$ μηδέ] μη δέ $VG \parallel 9$ —10 έμποδων omissum erat in G, pr. m suppletum est \parallel 16 χαλεπώτατόν τε G] om. $VP \parallel$ 17 κυρώσηται G, κυρώσητα supersor. αι $P \parallel$ 18 ήμετέραν $VG \parallel$ 21 οἴεσθαι $G \parallel$ 22 δέησει ante η καταγηρ. transponit $G \parallel$ 23 δήσετε $G \parallel$ 25 βελισσάρ. hic et infra G

επιφέρειν ονείδη τὰ μηδαμόθεν προσήκοντα. 'Pov- 8 ... φίνου γάρ έπὶ πρεσβεία ήχοντα οὐκ ἄποθεν είναι πήμεζε τε είπομεν ξύν τῶ άληθεῖ καὶ αὐτὸς οὐκ ἐς ,,μακράν είση. γλιχομένοις δε ύμιν πολεμίων έργων 9 5 ,, άντιταξόμεθα ξύν θεώ, δυ ήμιν έν τω κινδύνω ,ξυλλήψεσθαι ίσμεν, ήγμένον μεν τη Ρωμαίων απραγμοπούνη, αλαζονεία δε τη Περσών νεμεσήσαντα και οίς ..έπὶ τὴν εἰρήνην προκαλουμένοις ἡμῖν εἶτα ἀντιτείνειν "έγνώκατε. ἀντιταξόμεθα δὲ τὰ γεγραμμένα παρ' έκα- 10 10 πτέρων ἀπ' ἄπρων σημείων ές την ξυμβολην άναψάμενοι." τοσαύτα μεν ή γραφή εδήλου. Μιρράνης δε 11 και αύθις αμείβεται ώδε "Ούδε ήμεις ανευ θεών των ... ήμετέρων ές τον πόλεμον καθιστάμεθα, ξύν αύτοις ..δε παρ' ύμας ήξομεν, ούσπερ τη ύστεραία Πέρσας ές 15 , Δάρας ἐσβιβάσειν ἐλπίδα ἔχω. ἀλλά μοι τό τε βαλα- 12 ..νείον και άριστον έν παρασκευή τοῦ περιβόλου έντος ...γινέσθω". ταῦτα οἱ ἀμφὶ Βελισάριον ἀναλεξάμενοι παρεσκευάζοντο ές την ξυμβολήν.

Τῆ δὲ ἐπιγενομένη ἡμέρα Πέρσας ἄπαντας περί 18 Β 68 το ἡλίου ἀνατολὰς ξυγκαλέσας Μιρράνης ἔλεξε τοιάδε ,,Οὐκ ἀγνοῶ μὲν ὡς οὐ λόγοις τῶν ἡγουμένων, ἀλλ' ,,ἀρετῆ τε οἰκεία καὶ τῆ ἐς ἀλλήλους αἰδοὶ θαρσεῖν ἐν ,,τοις κινδύνοις εἰώθασι Πέρσαι. ὁρῶν δὲ ὑμᾶς δια- 14 λογιζομένους τί δήποτε οὐ συνειδισμένον Ῥωμαίοις 25 ,,πρότερον ἄνευ θορύβων τε καὶ ἀταξίας εἰς μάχην ,,ἰέναι, οἱ δὲ ξὸν κόσμφ τινὶ ἔναγχος οὐδαμόθεν σφίσι

² πρεσβεία G] πρεσβείαν $VP\parallel 3$ εἰς $V\parallel 5$ ἀντιταξώμεθα $G\parallel 6$ συλλήψεσθαι $V\parallel 13$ εἰς $V\parallel 15$ Δάρας] βάρας $V\parallel 6$ έσβιβάσειν VG] ἐμβιβάσειν $P\parallel 17$ γίνεσθαι $G\parallel 19$ ἐπιγινομένη $G\parallel 20$ ἀνατολήν $P\parallel 21$ ἀγνοῶ μὲν] ἀγνοῶμεν $V\parallel 22$ ἐς ἀλλήλοις $G\parallel 24$ οὐ om. Dind. | ξυνειθισμένον $G\parallel 25$ ἐς $G\parallel 26$ οἰ] οὐ $G\parallel 26$

..προσήχοντι Πέρσας ἐπιόντας ὑπέστησαν, τοῦδε είνεκα παραίνεσιν ποιείσθαί τινα είς ύμας έγνωκα, δπως μή ..δόξη ούκ άληθει γρωμένοις ύμιν σφαλήναι συμβαίη. 15 ...μή γαο οἴεσθε 'Ρωμαίους αμείνους τα πολέμια έκ τοῦ ,,αίφνιδίου γενέσθαι μηδέ άρετης τι η έμπειρίας κεκτη- 5 .. σθαι πλέον, άλλὰ καὶ δειλούς αὐτούς γεγονεναι ...μαλλον ή τὰ πρότερα όντες ἐτύγγανον. οῖ γε οὕτω Ρ 40 ..Πέρσας δεδίασιν ώστε οὐδὲ τάφρου χωρίς ἐς τὴν 16 .. φάλαγγα καθίστασθαι τετολμήκασιν. οὐδὲ ξὺν ταύτη ημάχης τινὸς ἡοξαν, ἀλλ' ἐπεὶ ἐς χεῖρας αὐτοῖς οὐδα- 10 ,μῶς ἤλθομεν, ἄσμενοί τε καὶ κρεῖσσον ἐλπίδος τὰ "πράγματα σφίσι κεχωρηκέναι ολόμενοι έπλ τὸ τείνος 17 ,,έχωρησαν. διὸ δὴ αὐτοῖς οὐδὲ ξυντεταράγθαι τε-..τύγηκεν, ούπω είς κίνδυνον πολέμου έλθοῦσιν. ἢν ..δέ γε ή μάχη ἐκ χειρὸς γένηται, ὀρρωδία τε αὐτοὺς 15 ... καὶ ἀπειρία περιλαβοῦσαι ές ἀκοσμίαν τὴν συνήθη, 18 ,,ώς τὸ εἰκὸς, καταστήσουσι. τὰ μὲν οὖν τῶν πολε-... μίων τοιαυτά έστιν ύμας δε, ω άνδρες Πέρσαι, του 19 Β69 , βασιλέων βασιλέως ή κρίσις είσίτω. ήν γάρ μή έπα-, ξίως της Περσών άρετης έν τῷ παρόντι άνδραγα- 20 ..θίζοισθε, κόλασις ύμᾶς οὐκ εὐκλεής περιστήσεται." 20 ούτω μεν Μιρράνης παρακελευσάμενος έπλ τούς πολεμίους τὸ στράτευμα ήγε. Βελισάριος δὲ καὶ Έρμογένης προ τοῦ περιβόλου πάντας Ρωμαίους άγειραντες 21 παρεκελεύσαντο ὧδε ,, Σς μεν ούκ είσι παντάπασιν 25 ,, άνίκητοι Πέρσαι οὐδε κρείσσους ή θνήσκειν, επίστασθε

¹ ἐπήστησαν $G \parallel 3$ ἀληθη $G \mid$ ξυμβαίη $G \parallel 5$ μηδὲ μη δὲ $VG \mid$ τι $VP \mid$ οm $G \parallel 14$ ἐς $V \parallel 16$ ἀπειρία] ἀπορία $V \parallel$ 17 καταστήσουσιν $P \parallel 18$ ἄνδρες πέρσαι $VP \mid$ πέρσαι ἄνδρες $G \parallel$ 20—21 ἀνδραγαθίσοισθε G, malim ἀνδραγαθίζησθε \parallel 22 μιράννης $G \parallel$ 25 μὲν \mid 0 ὁ μὲν $V \parallel$ 26 κρείττους V

,,δή που μάχη τῆ προτέρα σταθμώμενοι ώς δὲ τῆ τε μάνδρία καὶ σώματος Ισγύϊ περιόντες αὐτῶν μόνω ηήττασθε τῷ τοῖς ἄρχουσιν ἀπειθέστεροι εἶναι, οὐδεὶς 📋 .. αν αντείποι. ὅπερ ἐπανορθοῦν πόνω οὐδενὶ ὑμῖν 22 ε ,,πάρεστι. τὰ μὲν γὰρ τῆς τύχης ἐναντιώματα σπουδῆ μέπανορθουσθαι οὐδαμῶς πέφυκε, γνώμη δὲ τῶν νοικείων κακών δαδίως αν ανθρώκω ιατρός γένοιτο. "ώστε ην των παραγγελλομένων κατακούειν ή βουλο- 23 ,μένοις ύμιν, αὐτίκα δὴ ἀναδήσεσθε τὸ τοῦ πολέμου 10 ,, κράτος. οἱ γὰρ οὐκ ἄλλφ τφ ἢ τῷ ἡμετέρφ ἀκόσμφ "θαρσούντες έφ' ήμας ήμουσι. σφαλέντες δε και νύν 24 πης τοιαύτης έλπίδος δμοίως τη προλαβούση ξυμβολή , άπαλλάξουσι. και τὸ πληθος τῶν πολεμίων, ὧ μάωλιστα δεδίττονται, ύμας ύπερφρονείν άξιον. τὸ γὰρ 25 15 ,πεζον απαν οὐδεν αλλο ή δμιλός έστιν άγροίκων ,,οίκτρῶν, οι ές τὴν παράταξιν ἐπ' ἄλλφ οὐδενὶ ἔργονπαι η τείγός τε διορύττειν και τούς τεθνεώτας "σχυλεύειν καὶ τάλλα τοῖς στρατιώταις ὑπηρετεῖν. διὸ 26 ,δή ὅπλα μὲν, οἶς ἂν καὶ τοὺς ἐναντίους ἐνογλοῖεν 20 ,,οὐδαμῆ ἔχουσι, τοὺς δὲ θυρεοὺς τοιούτους τὸ μέγεθος, προβέβληνται μόνον, ὅπως αὐτοὶ πρὸς τῶν πολεμίων Β 70 ... ήκιστα βάλλωνται. οὐκοῦν ἄνδρες ἀγαθοί ἐν τῷδε 27 ,,τῷ κινδύνῳ γενόμενοι οὐκ ἐν τῷ παρόντι μόνον ,,Πέρσας νικήσετε, άλλὰ καὶ τῆς ἀπονοίας κολάσετε, 25 ... ως μήποτε αὐθις εἰς γῆν τὴν Ῥωμαίων στρατεύσονται." Ταύτην Βελισάριός τε καὶ Έρμογένης τὴν παραί- 28

² ἀνδοεία $G \parallel 3$ τῷ] τὸ $G \parallel \mathring{a}$ ρχουσινVP] ἄρχουσιν ἀεὶ $G \parallel 4$ ἀντείπη $V \parallel 9$ ἀναδήσασθε $V \parallel 10$ τῷ] τῷ ἀκόσμω τῷ $G \parallel \mathring{a}$ ήμετέρῷ] ἀμετέρῷ $V \parallel 11$ ὑμᾶς $VG \parallel \mathring{a}$ χουσιν $P \parallel 15$ ὄμιλλός $P \parallel 16$ ἄλλο $V \parallel 20$ τοσούτους $G \parallel 22$ βάλλωνται] βούλονται $G \parallel 23$ πινδύνω $VG \parallel \mathring{a}$ πολέμω $P \parallel \mathring{a}$ γινόμενοι $G \parallel 25$ ἔς $G \parallel \mathring{a}$ στρατεύσωνται GP

νεσιν ποιησάμενοι, ἐπειδή Πέρσας δόδ ἰόντας ἐπὶ σφας είδον, τρόπω τῷ προτέρω κατὰ τάχος τοὺς στρα-29 τιώτας διέταξαν. καὶ οἱ βάρβαροι παρ' αὐτοὺς ήκοντες μετωπηδον έστησαν. ούγ απαντας μέντοι Πέρσας δ Μιρράτης ἀντίους τοῖς πολεμίοις, ἀλλὰ τοὺς ἡμί- 5 σεις έστησε, τούς δὲ άλλους ὅπισθεν μένειν εἴασεν. 30 οί δη τους μαγομένους έκδεχόμενοι ξμελλον ακμήτες Ρ 41 ἐπιθήσεσθαι τοῖς ἐναντίοις, ὅπως ἀεὶ ἐκ περιτροπῆς 31 απαντες μάχωνται. μόνον δὲ τὸν τῶν ἀθανάτων λεγομένων λόχον ήσυχη μένειν, έως αὐτὸς σημήνη, ἐκέ- 10 82 λευεν, αὐτός τε κατὰ μέσον τοῦ μετώπου ταξάμενος. Πιτυάξην μέν τοις έν δεξια, Βαρεσμαναν δε τοις ές τὸ ἀριστερὸν κέρας ἐπέστησεν. οῦτω μὲν ἀμφότεροι έτετάχατο. Φάρας δε Βελισαρίφ τε καί Έρμογένει 33 παραστάς εἶπεν "Οὐδέν μοι δοκῶ ένταῦθα ξύν τοῖς 16 . Ερούλοις μένων τούς πολεμίους έργάσασθαι μέγα: ... ην δε κρυπτόμενοι ές το κάταντες τοῦτο, εἶτα, έπειδὰν μέν τῶ ἔργω γένωνται Πέρσαι, διὰ τοῦδε τοῦ λόφου , άναβαίνοντες έκ τοῦ αἰφνιδίου κατὰ νώτου αὐτῶν Β 71 , ιωμεν όπισθεν βάλλοντες, τὰ ἀνήμεστα αὐτοὺς, ὡς 20 πο είκος, δράσομεν." ο μέν ταῦτα είπε, καὶ έπεὶ τούς άμφι Βελισάριον ήρεσκε, κατά ταῦτα ἐποίει.

Μάχης δε άχρι ες ήμεραν μεσην οὐδετεροι ήρχον.
επειδή δε τάχιστα ή μεσημβρία παρώχηκεν, εργου οί
βάρβαροι είχοντο, τοῦδε εῖνεκα ες τοῦτον τῆς ἡμέρας κ
τὸν καιρὸν τὴν ξυμβολὴν ἀποθέμενοι, ὅτι δὴ αὐτοὶ

¹ έπειδη] έπει και $G \mid \delta \delta \tilde{\varphi}$ om. $G \mid \delta \delta VP \mid$ om. $G \mid \mu$ ιράννης $G \mid 9$ απαντας $G \mid$ τον om. $G \mid 9-10$ λεγόμενον $V \mid 12$ πιτυάξην $V \mid$ πιτυάξην G, πιτιάζην $P \mid$ εἰς $G \mid 14$ Φάρας | άρας $V \mid$ δὲ om. $V \mid$ έρμογένη $V \mid 18$ γένονται $G \mid 20$ ίομεν $G \mid 23$ αχρις $V \mid$ οὐδ' έτεροι $V \mid 25$ τοῦδε] τοῦ δὲ G

μέν σιτίοις ές δείλην όψίαν χρησθαι μόνον ελώθασι, 'Ρωμαΐοι δὲ πρὸ τῆς μεσημβρίας, ώστε οὔποτε ώοντο αὐτοὺς ὁμοίως ἀνθέξειν, ἢν πεινῶσιν ἐπιθῶνται. τὰ 35 μέν οδν πρώτα τοξεύμασιν έχρώντο ές άλλήλους έπάε τεροι, καί τινα τὰ βέλη τῷ πλήθει ἀγλὸν ἐπὶ πλείστον έποίει, έχ τε άμφοτέρων πολλοί επιπτον, πολλώ δέ συγνότερα τὰ τῶν βαρβάρων βέλη ἐφέρετο. ἐν περι- 36 τροπή γάρ ἀεὶ ἀκμήτες ἐμάχοντο, αίσθησιν τοῦ ποιουμένου τοῖς πολεμίοις ὡς ἥχιστα παρεγόμενοι, οὐ μέντοι 10 οὐδὲ ὢς Ρωμαῖοι τὸ ἔλασσον είγον. πνεῦμα νὰρ ένθένδε ἐπίφορον ἐπὶ τοὺς βαρβάρους ἐπιπεσὸν οὐ λίαν αὐτῶν τὰ τοξεύματα ἐνεργεῖν εἴα. ἐπεὶ δὲ ἄπαντα 37 έκατέρους τὰ βέλη ἤδη ἐπιλελοίπει, τοῖς τε δόρασιν ές άλλήλους έχρωντο καί ή μάγη ἔτι μαλλον έκ γειρός 15 έγεγόνει. 'Ρωμαίων δε κέρας το άριστερου μάλιστα έχαμνε. Καδισηνοί γάρ, οι ταύτη ξύν τῶ Πιτυάξη 38 έμάχοντο, πολλοί ἐπιβεβοηθηκότες ἐξαπιναίως ἐτρέψαντό τε τούς πολεμίους και φεύγουσιν έγκειμενοι ισχυρότατα συγνούς έκτεινον. δ δή κατιδόντες οί ξύν τῶ 39 20 Σουνίκα τε καὶ 'Αϊγάν, δρόμφ πολλῷ ἐπ' αὐτοὺς Β 72 ηεσαν. πρώτοι δε οί τριακόσιοι ξύν τῷ Φάρα Έρουλοι έξ ύψηλοῦ κατά νώτου των πολεμίων γενόμενοι έργα θαυμαστά ές τε τούς άλλους καὶ τούς Καδισηνούς ἐπεδείκνυντο. οἱ δὴ ἐπεὶ καὶ τοὺς ἀμφὶ τὸν 40 25 Σουνίκαν πλαγίους ήδη ανιόντας έπ' αὐτοὺς είδον,

41 ές φυγήν ὅρμηντο. τῆς δὲ τροπῆς λαμπρᾶς γενομένης, ἐπειδὴ ἀλλήλοις ξυνέμιξαν οἱ ταύτη 'Ρωμαῖοι, 42 γέγονε φόνος τῶν βαρβάρων πολύς. καὶ αὐτῶν κατὰ κέρας τὸ δεξιὸν οὐχ ἤσσους ἢ τρισχίλιοι ἐν τούτω τῷ πόνω ἀπέθανον, οἱ δὲ λοιποὶ ἐς τὴν φάλαγγα μόλις ε 43 καταφυγόντες ἐσώθησαν. 'Ρωμαῖοί τε οὐκέτι ἐδίωκον, ἀλλ' ἐν τῆ παρατάξει ἐκάτεροι ἔστησαν ἀντίοι ἀλλήλοις. ταῦτα μὲν οὖν ἐφέρετο τῆδε.

Μιρράνης δὲ ἄλλους τε πολλούς καὶ τοὺς ἀθανά-44 P 42 τους λεγομένους απαντας ές μέρος τὸ ἀριστερὸν λάθρα 10 έπεμψεν. ους δη κατιδόντες Βελισάριός τε καί Έρμογένης, τούς άμφι Σουνίκαν τε και Αϊγάν έξακοσίους ές γωνίαν την έν δεξια έκέλευον ιέναι, οδ δη οί ξύν τῶ Σίμμα τε καὶ Άσκὰν ἵσταντο, καὶ αὐτῶν ὅπισθεν 45 τῶν Βελισαρίω έπομένων πολλοὺς ἔστησαν. Πέοσαι 15 μέν οὖν, οἱ κέρας τὸ ἀριστερὸν εἶχον Βαρεσμανᾶ ἡγουμένου σφίσι, ξύν τοῖς άθανάτοις ές τοὺς κατ' αὐτοὺς 'Ρωμαίους δρόμω ἐσέβαλλον, οἱ δὲ οὐχ ὑποστάντες 46 την έφοδον ές φυγην ωρμηντο. τότε δη οί τε έν τη γωνία Ρωμαΐοι και όσοι αὐτῶν ὅπισθεν ἦσαν, σπουδῆ 20 47 πολλή έπὶ τοὺς διώκοντας ήεσαν. ατε δὲ τοῖς βαρβάροις έγκάρσιοι Ιόντες, διείλον αὐτῶν δίγα τὸ στρά-Β 73 τευμα, καὶ τοὺς μὲν πλείστους ἐν δεξιὰ εἶχον, τινὰς

Β 73 τευμα, και τους μεν πλειστους εν σεςια ειχον, τινας δε και έγκαταλειφθέντας έν άριστερα έποιήσαντο. έν τοις και τον του Βαρεσμανα το σημείον φέροντα ξυν- 25 έπεσεν είναι, ον δη ο Σουνίκας τῷ δόρατι ἐπελθων

¹ ὅρμηνται $G \parallel 4$ ῆσους $P \parallel 6$ τε $VG \parallel 5$ $P \parallel 9$ μιράννης $G \parallel 6$ $VG \parallel τε P \parallel 12$ αίγᾶν $P \parallel 13$ γονίαν $G \parallel 14$ Σίμμα σημᾶ $G \parallel 16$ βαρεσμανὰ V, βαρεσμάνα $G \parallel 17$ σφίσιν $V \parallel 18$ ἐσέβαλον V, εἰσέβαλλον $G \parallel 19$ ὅρμηνται $G \parallel 20$ γονία $G \parallel 21$ δὲ δη $G \parallel 25$ βαρεσμάνα $G \parallel 25$ βαρεσμάνα $G \parallel 25$ βαρεσμάνα $G \parallel 25$

παίει. ήδη τε Πέρσαι οἱ ἐν τοῖς πρώτοις διώχοντες, 48 αλοθόμενοι οὖ ήσαν κακοῦ, στρέψαντές τε τὰ νῶτα καλ την δίωξιν καταπαύσαντες έπ' αὐτοὺς ἥεσαν, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἀμφίβολοι πρὸς τῶν πολεμίων ἐνίνοντο. ἔυνέν- 49 ε τες γάρ των ποιουμένων οί φεύγοντες ανέστρεφον αὖθις. οί τε γοῦν ἄλλοι Πέρσαι καὶ ὁ τῶν ἀθανάτων λόγος, κεκλιμένου τε τὸ σημείου ιδόντες καὶ ἐς τὸ έδαφος καθειμένον, έπὶ τοὺς έκείνη Ρωμαίους ξὺν τῶ Βαρεσμανά ώρμησαν. 'Ρωμαΐοι δε ύπηντίαζον. και 50 10 πρώτος Σουνίκας τον Βαρεσμανάν έκτεινέ τε καί έκ τοῦ ἵππου ές τὸ ἔδαφος ἔρριψε. καὶ ἀπ' αὐτοῦ ές δέος μέγα οἱ βάρβαροι ἐμπεπτωχότες ἀλχῆς μὲν οὐκέτι έμέμνηντο, ακοσμία δε πολλή εγόμενοι έφευνον. καί 51 αὐτῶν Ῥωμαῖοι κύκλωσίν τινα ποιησάμενοι πεντακισ-15 γιλίους μάλιστα έχτειναν. ούτω τε τὰ στρατόπεδα παντάπασιν έκινήθη έκάτερα, Περσών μέν ές ύπαγωγήν, 'Ρωμαίων δε ές την δίωξιν. έν τούτω τῷ πόνω ὅσοι 52 δή πεζοί ἐν τῶ Περσῶν στρατεύματι ήσαν, ρίψαντές τε τούς θυρεούς και καταλαμβανόμενοι κόσμω οὐδενί 20 πρός των πολεμίων έπτείνοντο. 'Ρωμαίων μέντοι ή δίωξις δι' όλίγου έγένετο. Βελισάριος γάρ καί Έρμο- 53 γένης περαιτέρω ζέναι οὐδαμῆ είων, δείσαντες μή τινι άνάγκη Πέρσαι ύποστραφέντες τρέψωνται αὐτούς οὐδενὶ λόγφ διώποντας, ίπανόν τε αὐτοῖς πατεφαίνετο τὴν 25 νίκην ἀκραιφνή διασώσασθαι. μακρού γάρ γρόνου 54 'Ρωμαίων τη μάγη έχείνη τη ημέρα ησσήθησαν Πέρσαι. Β 74 ούτω μεν απ' αλλήλων έκατεροι διεκρίθησαν. Πέρσαι 55

⁷ εἰς $V\parallel 8$ σὰν $P\parallel 9$ βαφεσμάνα $G\parallel 10$ πρὰτος GP] πρᾶτον $V\parallel$ βαφεσμανὰν V, βαφεσμάναν G, μαφεσμανὰν $P\parallel$ έκ om $G\parallel 13$ καὶ VG] καὶ κατ' $P\parallel 16$ ές ὑπαγ] εἰς ὑπαγ. $P\parallel 18$ έν] ές $P\parallel 19$ θυραιοὺς $G\parallel 20$ πρὸς VG] παρὰ $P\parallel 23$ τρέψονται VG

⁵ BT Procop, ed. Haury. Vol. I cum addendis ed. Wirth [1734]

δὲ οὐκέτι μάχην ἐκ τοῦ εὐθέος ἐς Ῥωμαίους διενεγκείν ἤθελον. ἐγένοντο μέντοι ἀμφοτέροις τινὲς ἐξ ἐπιδρομῆς ἔφοδοι, ἐν αἶς οὐκ ἔλασσον Ῥωμαῖοι ἔσχον. τὰ μὲν οὖν στρατόπεδα ἐν Μεσοποταμία τῆδε ἐφέρετο.

ιε'. Καβάδης δὲ ἄλλο στράτευμα ἐς Άρμενίαν τὴν 5 P 43 'Ρωμαίων κατήκοον ἔπεμψε. τὸ δὲ στράτευμα τοῦτο Πεοσαρμενίων τε και Σουνιτών ήσαν, οι δη Άλανοις είσιν δμοροι. Οθννοί τε αθτοίς οι Σάβειροι καλού-2 μενοι τρισγίλιοι ξυνήσαν, μαγιμώτατον έθνος. στρατηγός δὲ Μερμερόης, Πέρσης ἀνήρ, ᾶπασιν ἐφειστήκει. 10 οίπερ έπειδή Θεοδοσιουπόλεως τριών ήμερών όδώ διείγου, ενστρατοπεδευσάμενοί τε εμενον εν Περσαρμενίων τη χώρα και τὰ ές την εσβολην εξηρτύοντο. 3 ετύγγανε δε Άρμενίας μεν στρατηγός Δωρόθεος ών, άνηρ ξυνετός τε καὶ πολέμων πολλών ἔμπειρος. Σίττας 15 δε άρχην μεν την στρατηγίδα έν Βυζαντίω είχε, παντί 4 δε τω εν Αρμενίοις στρατώ έφειστήπει. οι δή στράτευμα πολεμίων γνόντες έν Περσαρμενίοις άγείρεσθαι, δορυφόρους δύο εὐθὺς ἔπεμψαν, ἐφ' οἱ διασκοπήσαντες απασαν σφίσι των πολεμίων την δύναμιν έσαγγείλω- 20 5 σιν. ἄμφω τε έν τῷ στρατοπέδω τῶν βαρβάρων γενόμενοι και απαντα ές τὸ ακοιβές κατανοήσαντες ε άπηλλάσσοντο. όδῶ τε ίόντες ἔς τι τῶν ἐκείνη γωρίων Ούννοις πολεμίοις απροσδόκητοι έντυγγάνουσιν. ύφ'

¹⁵ Mal. 429, 16. Theoph. I 175, 5

¹ εὐθέος] εὐθέως $VG \parallel 5$ εἰς $P \mid$ ἀρμενίαν $VG \parallel 6$ ἐπήποον $V \mid$ ἔπεμψε $VG \mid$ ἔπεμπε $P \parallel 7$ ήσαν] ήν $G \mid$ άλανεῖς $V \parallel 8$ οὄνοι $G \parallel$ οἱ] οἱ καὶ $G \parallel 9$ ἔθνος $VP \mid$ γένος $G \parallel 14$ ἀρμενίας hic et infra $VG \mid$ μέν οπ. $V \mid$ στρατηγός $G \parallel 15$ συνετὸς $G \parallel 17$ δὲ οπ. $V \mid$ ἀρμενίοις $VG \parallel 22$ ἄπαντα $VP \mid$ ἄπαν $G \parallel 24$ οὔνοις $G \mid$ ἀπροσδόκητοι scripsi] ἀπροσδοκήτοις codd

ων ατερος μεν, Δάγαρις ὄνομα, δεθείς έζωγρήθη, δ B 76 δε δη άλλος φυγείν τε ίσχυσε καὶ τοις στρατηγοίς τον πάντα λόγον ἀπήγγειλεν. οἱ δε άπαν τὸ στρά-7 τευμα έξοπλίσαντες τῶν πολεμίων τῷ στρατοπέδω ἐκ 5 τοῦ αἰφνιδίου ἐπέστησαν. οῖ τε βάρβαροι τῷ ἀπροσδο-8 κήτω καταπλαγέντες οὐκέτι ἐς ἀλκὴν ἔβλεπον, ἀλλ' ἔφευγον ὡς ἔκαστός πη ἐδύνατο. ἐνταῦθα 'Ρωμαιοι κτείναντές τε συχνοὺς καὶ τὸ στρατόπεδον ληισάμενοι αὐτίκα δὴ ὀπίσω ἀπήλαυνον.

Μερμερόης τε ξύμπασαν άγείρας την στρατιάν ού 9 πολλώ ύστερον ές γην την 'Ρωμαίων έσέβαλλε, καλ καταλαμβάνουσι τούς πολεμίους άμφὶ Σάταλαν πόλιν. οδ δη ενστρατοπεδευσάμενοι εν χωρίω Όπτάβη ήσύγαζον, όπερ της πόλεως έξ τε και πεντήκοντα σταδίους 15 ἀπέχει. Σίττας μεν οὖν χιλίους ἐπαγαγόμενος ὅπισθεν 10 των τινος λόφων έκρύπτετο, οίοι πολλοί Σάταλαν την πόλιν έν πεδίω κειμένην κυκλούσι. Δωρόθεον δε ξύν 11 τῷ ἄλλφ στρατῷ ἐντὸς τοῦ περιβόλου ἐκέλευε μένειν, έπει έν τῷ ὁμαλῷ τοὺς πολεμίους ὑφίστασθαι οἶοί τε 🗆 20 είναι οὐδαμή φοντο, οὐχ ήσσον ή τρισμυρίους σντας, αὐτοὶ μόλις ἐς τὸ ήμισυ ἐξικνούμενοι. τῆ δὲ ἐπιούση 12 ήμέρα οἱ βάρβαροι ἄγχιστα τοῦ περιβόλου γενόμενοι κύκλωσιν αὐτοῦ ποιεῖσθαί τινα ἐν σπουδῆ είχον. P 44 άφνω δε κατιδόντες τους άμφι Σίτταν έξ ύψηλοῦ ήδη 25 έπ' αὐτοὺς καταβαίνοντας, καὶ αὐτῶν ξυμμετρεῖσθαί τὸ πλήθος ήκιστα έχοντες, άτε κονιορτοῦ ώρα θέρους πολλοῦ έγκειμένου, πολλῷ τε πλείους ἄουτο εἶναι καὶ

⁶ εἰς $G \parallel 11$ ἐσέβαλε $V \parallel 13$ Ὁ κτάρη] ὀκτόβη $G \parallel 15$ ἐπαγαγόμενος $V \parallel$ ἔκεῖ ἀγαγόμενος G, ἐπαγόμενος $G \parallel 16$ οἰοι πολλοὶ οὶ πολλοὶ δὲ $G \parallel \tau$ ην $VP \parallel$ om $G \parallel 17$ κυκλούσιν ante ἐν transponit $G \parallel 19$ ὁμάλει $G \parallel 25$ ξυμμεμετοήσθαι G

Β 76 της πυπλώσεως πατά τάχος άφέμενοι ές όλίγον τινά 18 τώρον αύτοὺς ξυναγαγείν ἡπείγοντο, φθάσαντες δὲ Ρωμαΐοι και διελόντες σφας αύτους ές ξυμμορίας δύο άναχωρούσιν έχ τού περιβόλου ἐπέθεντο, ὅπερ ἐπειδή άπας είδεν δ 'Ρωμαίων στρατός, έθάρσησάν τε καί s δρόμω πολλώ έχ τοῦ περιβόλου ξυρρέοντες έπλ τοὺς 14 έναντίους έχώρησαν. μέσους δε αὐτούς καταστησάμενοι είς φυγήν έτρεψαν. πλήθει μέντοι, ώσπερ έρρήθη, των πολεμίων οἱ βάρβαροι ὑπεραίροντες ἔτι άντείγον, ή τε μάγη καρτερά έγεγόνει καί έκ γειρός 10 15 ήν άγχιοτρόφους δε τας διώξεις εποιούντο ες άλλήλους έκάτεροι, έπεὶ ἱππεῖς ἄπαντες ἦσαν, ἐνταῦθα Φλωρέντιος Θράξ, καταλόγου Ιππικού άρχων, είς μέσους δρμήσας τούς πολεμίους καλ αύτων τὸ στρατηγικὸν σημεῖον ἀρπάσας, ἐπικλίνας τε αὐτὸ ὡς μάλιστα, 16 16 οπίσω απήλαυνε. και αὐτὸς μεν καταληφθείς τε και πρεουργηθείς αὐτοῦ ἔπεσε, τῆς δὲ νίκης Ῥωμαίοις αλτιώτατος γέγονεν. ἐπεὶ γὰο τὸ σημεῖον οἱ βάρβαροι ούκετι εώρων, ες ακοσμίαν τε πολλήν και δρρωδίαν έμπεπτωχότες ύπεχώρησάν τε καλ γενόμενοι έν τῶ 20 στοατοπέδω ήσύγαζον, πολλούς έν τῆ μάχη ἀποβαλόν-17 τες. τη τε ύστεραία ἐπ' οίχου απαντες ανεχώρησαν ούδενος σφίσιν επισπομένου, έπει μέγα τε και λόγου πολλού άξιον έφαίνετο είναι τῷ Ρωμαίων στρατῷ βαρ-

¹⁰⁻¹² η τε-έκατεροι] citat Suid. Β. ν. άγχίστροφοι

² αὐτοὺς codd. \parallel 3 εἰς P \parallel ξυμμεςἰας P \parallel 6 συρφέοντες V \parallel 8 ές G \parallel 8—9 ἐρήθη G, ἐρρέθη P \parallel 11 δὲ \rfloor τε Suid. \mid εἰς P \mid 11—12 ἐς ἀλλ. ἐπάτ. \mid ἐπάτ. ές ἀλλ. G \parallel 13 θράξ VG \parallel 16 ἀπήλαυνεν P \mid παταλειφθείς G \parallel 19 οὐπέτι ἐώρων \mid οὐπ ἐθεώρουν \mid V, οὐπέτι ἄρων \mid \mid 21 πολλοὺς om \mid G \mid 23 ἐπισπωμένου \mid V \mid 24 πολλοῦ om. G

βάρους τοσούτους τὸ πλήθος ἔν τε τῆ σφετέρα χώρα ἐκείνα πεπονθέναι ἄπερ μοι ὀλίγφ ἔμπροσθεν είρηται, καὶ ἐς τὴν πολεμίαν ἐμβεβληκότας ἀπράκτους τε καὶ οὕτω πρὸς τῶν ἐλασσύνων ἡσσημένους ἀπαλλαγῆναι.

Τότε καὶ Περσών χωρία ἐν Περσαρμενίοις 'Ρω-18 Β77 μαζοι έσγον φρούριόν τε τὸ Βῶλον καὶ τὸ Φαράγνιον καλούμενον, δθεν δή τον χρυσον Πέρσαι δρύσσοντες βασιλεί φέρουσιν, επύγχανον δε και δλίγω πρότερον 19 καταστρεψάμενοι τὸ Τζανικὸν ἔθνος, οι ἐν νῆ τῆ Ῥω-10 μαίων αὐτόνομοι έχ παλαιοῦ ῖδουντο. ἄπεο αὐτίκα δυτινα ἐπράγθη τρόπον λελέξεται. ἐκ τῶν ᾿Αρμενίας 20 χωρίων ές Περσαρμενίαν Ιόντι έν δεξια μέν δ Ταυρός έστιν, ές τε 'Ιβηρίαν καὶ τὰ έκείνη έθνη διήκων. ώσπερ μοι όλίγω έμπροσθεν είρηται, έν άριστερα δέ 15 κατάντης μέν έπὶ πλείστον ἀεὶ προϊοῦσα ἡ όδὸς γίνεται, καὶ ὄρη ἀποκρέμαται λίαν ἀπότομα νεφέλαις τε καί γιόσι κεκαλυμμένα τὸν πάντα αίωνα, ἔνθεν έξιων 21 ποταμός Φασις φέρεται ές γην την Κοληίδα, ταύτη τὸ έξ άρτης βάρβαροι, τὸ Τζανικὸν ἔθνος, οὐδενὸς κατήκοοι 20 άκηντο, Σάνοι έν τοις άνω γρόνοις καλούμενοι, ληστείαις μέν χρώμενοι ές τοὺς περιοίκους 'Ρωμαίους, δίαιταν δέ σκληράν ύπερφυως έγοντες καλ τοίς φωρίοις άελ άποζωντες. οὐ γάο τι ἐς βρῶσιν αὐτοῖς ἀγαθὸν ἡ γῆ ἔφερε. διὸ 22 P 45 δή αὐτοῖς χρυσίον τακτὸν ἀνὰ κᾶν ἔτος ὁ Ῥωμαίων

⁶ Mal 455, 23 \parallel 17 $\not\in v\theta \in v$ vil] Errat Procopius; cf. Auler, De fide Procopii Caesareensis. Bonnae 1876, p. 9 \parallel 14 cf 45, 18

² δλίγον $P\parallel 3$ ξοβεβληκότας $V\parallel 6$ Βῶλον] βόλον $VG\parallel 7$ τον χουσόν om. $G\parallel 10$ ιδουνται $VG\parallel 12$ χωρίων VP] δρίων $G\parallel 13$ ἰβηρίαν $G\parallel 6$ ἐκείνη ἔθνη] ἔθνη ἐκείνης $P\parallel 14$ ἀριστερὰ $G\parallel 15$ ἀεὶ VG] ἂν $P\parallel 17$ ἔνθεν VP] ἐνθένδε δὲ $G\parallel 18$ φάσις $VG\parallel 6$ εἰς $P\parallel$ κολχίδα $G\parallel 20$ ἄκηνται $G\parallel 2$ άνοι] σοῦνοι $V\parallel 23$ εἰς $P\parallel 24$ δ $GP\parallel$ om. V

26

βασιλεύς ἔπεμπεν, ἐφ' ῷ δὴ μήποτε ληίσονται τὰ 23 έκείνη γωρία. οἱ δὲ καὶ ὅρκους τοὺς σωίσι πατρίους ύπερ τούτων δμινύντες και τὰ δμωμοσμένα εν άλογία ποιούμενοι απροσδόχητοί τε έμπίπτοντες έχ τοῦ έπλ πλείστον έκακούργουν ούκ Άρμενίους μόνον, άλλά καὶ τ τούς αὐτῶν ἐγομένους Ῥωμαίους μέγρι ἐς θάλασσαν, Β 78 δι' δλίγου τε τὴν ἔφοδον πεποιημένοι εὐθὺς ἐπ' 24 οίκου ἀπεκομίζοντο. καὶ Ῥωμαίων ἴσως ἐντυχόντες στρατῷ ήσσῶντο μὲν τῆ μάχη, ἀλώσιμοι δὲ παντάπασιν ούκ έγίνοντο χωρίων Ισχύι μάχη τοίνυν δ Σίττας 10 αὐτοὺς πρὸ τοῦδε τοῦ πολέμου νικήσας, ἐπαγωγά τε πολλά ές αὐτοὺς εἰπών τε καὶ πράξας, προσποιήσασθαι 25 παντελώς ζόγυσε, τήν τε νάρ δίαιταν έπὶ τὸ ἡμερώτερον μεταβαλόντες ές καταλόγους αύτους 'Ρωμαϊκούς έσεγράψαντο και τὸ λοιπὸν ξύν τῷ ἄλλφ 'Ρωμαίων 15 στρατώ έπι τούς πολεμίους έξίασι. τήν τε δόξαν έπι τὸ εὐσεβέστερον μετέθεντο, απαντες Χριστιανοί γεγενημένοι. τὰ μὲν οὖν ἀμφὶ τοῖς Τζάνοις ταύτη πη ἔσγεν. Υπερβάντι δε τὰ αὐτῶν δρια φάραγξ ἐστὶ βαθειά

τε καὶ λίαν κρημνώδης, μέχρι ἐς τὰ Καυκάσια ὄρη 20 διήπουσα. ἐνταῦθα χωρία τε πολυανθρωπότατά ἐστι καὶ ἄμπελός τε καὶ ἡ ἄλλη ὀπώρα διαρκώς φύεται. 27 και μέχρι μεν ές τριών ήμερων δόδον μάλιστα 'Ρωμαίοις ή φάραγξ αύτη ύποτελής τυγχάνει οδσα, τὸ δὲ ένθένδε οἱ Περσαρμενίων δροι ἐκδέχονται, οὖ δή καὶ 25 τὸ τοῦ χρυσοῦ μέταλλόν ἐστιν, ὅπερ Καβάδου δόντος

¹ ληίσωνται $GP \parallel 3$ [καὶ] Christ | όμωσμένα $G \parallel 4$ τε VP] om. $G \parallel 5$ άρμενίους $G \parallel 6$ μέχρις $V \parallel 7$ τε VG] δὲ $P \parallel 9$ ήσσῶνται $G \parallel 10$ ό GP] om. $V \parallel 12$ εἰς $P \parallel 14$ μεταβαλόντες] καταβαβόντες G pr. m., καταβαλόντες G eadem m corr. | αὐτούς scripsi] αὐτοὺς codd. || 15 ἐσεγράψαντο VG] ἐπεγράψαντο $P \parallel 18$ τζάννοις $V \parallel 19$ φάραξ $G \parallel 20$ μέχρι] μέχρις V, om. $G \parallel 21$ πολυάνθρωπα $P \parallel 22$ ή VG] om. $P \parallel 26$ χρυσίου $G \mid ἐστι <math>G$

έπετρόπευε τῶν τις ἐπιχωρίων Συμεώνης ὄνομα. οὖτος 28 ὁ Συμεώνης ἐπειδὴ ἀμφοτέρους ἐς τὸν πόλεμον ἀπμάζοντας εἶδε, Καβάδην τῆς τῶν χρημάτων προσόδου ἀποστερείν ἔγνω. διὸ δὴ αὐτόν τε καὶ τὸ Φαράγγιον 29
δ Ῥωμαίοις ἐνδοὺς οὐδετέροις τὸν ἐκ τοῦ μετάλλου χρυσὸν ἀποφέρειν ἡξίου. Ῥωμαίοι μὲν γὰρ οὐδὲν 30 ἔπραττον, αποχρῆν σφίσιν ἡγούμενοι ἀπολωλέναι τοῖς πολεμίοις τὴν ἐνθένδε φορὰν, Πέρσαι δὲ οὐχ οἶοί τε Β 79 ἡσαν ἀκόντων Ῥωμαίων τοὺς ταύτη ἀπημένους ἀντι10 στατούσης τῆς δυσχωρίας βιάζεσθαι.

Τπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους Ναρσής τε καὶ Ἀρά-81 τιος, οἱ Βελισαρίω καὶ Σίττα ἐν Περσαρμενίων τῆ χώρα κατ' ἀρχὰς τοῦδε τοῦ πολέμου ἐς χεῖρας ἡλθον, ὥσπερ ἔμπροσθέν μοι δεδήλωται, ξὺν τῆ μητρὶ 16 αὐτόμολοι ἐς Ῥωμαίους ἡκον, καὶ αὐτοὺς Ναρσῆς ὁ βασιλέως ταμίας ἐδέξατο (Περσαρμένιος γὰρ καὶ αὐτὸς γένος ἐτύγχανε) χρήμασί τε αὐτοὺς δωρείται μεγάλοις. ὅπερ ἐπειδὴ Ἰσαάκης, ὁ νεώτατος αὐτῶν ἀδελφὸς, 32 ἔμαθε, Ῥωμαίοις λάθρα ες λόγους ἐλθὰν Βῶλου ἀὐτοῖς τὸ φρούριον, ἄγχιστά πη ὂν τῶν Θεοδοσιουπόλεως ὁρίων, παρέδωκε. στρατιώτας γὰρ ἐγγύς πη ἐπέστελλε 33 κρύπτεσθαι, οῦς δὴ τῷ φρουρίω νύκτωρ ἐδέξατο, μίαν αὐτοῖς λάθρα ἀνακλίνας πυλίδα' οὕτω τε καὶ αὐτὸς ἐς Βυζάντιον ἡλθεν.

¹⁴ cf. 58, 24

¹ ὄνομα GP] ὀνομαζόμενος V || 3 προόδον V || 4 αὐτόν VG || 5 οὐδ' ἐκέροις V || 7 ἀποχρῆν VP] ἀποχρῆναι G || 9 ἤσαν P] εἰσιν VG || 12 καὶ] τε καὶ P || 13 εἰς P || 14 σὐν P | τῆ om. G || 18 ἰσάκιος G, ἰσάκης P || 19 εἰς P | Bῶλον] βόλων VG || 20 πη P] που VG || 23 τε P] om. VG || 24 εἰς P | ἤλθε G

ις'. Ούτω μεν 'Ρωμαίοις τὰ πράγματα είγε. Πέρσαι P 46 δε πρός Βελισαρίου εν Δάρας ήσσημένοι τη μάγη οὐδ' ως ένθένδε αναγωρείν έγνωσαν, έως Ρουφίνος, έπεί ές δυιν την Καβάδου ήλθεν, έλεξεν ώδε , Επεμψέ με, ... βασιλεύ, δ σὸς ἀδελφὸς μέμψιν δικαίαν μεμφόμενος, τ ,, δτι δη Πέρσαι ἀπ' οὐδεμιᾶς αλτίας ές γην την αὐτοῦ 2 ..έν ὅπλοις ἡλθον. καίτοι βασιλεί μενάλω τε καὶ ἐς πόσον ξυνέσεως ήκοντι έκ πολέμου είρηνην πρυτανεῦσαι \Box μαλλον αν πρέποι ή των πραγμάτων εὖ καθεστώτων "ταραγήν οὐ δέον αύτῷ τε καὶ τοῖς πέλας προστρίβε- 10 3 Β 80 ...σθαι. οίς δή και αύτος εύελπις ων ενθάδε άφιγμαι, ... δπως τὸ λοιπὸν ἀμφοτέροις τὰ ἐκ τῆς εἰρήνης ἀγαθὰ 4 ,,είη." 'Ρουφίνος μεν τοσαύτα είπε. Καβάδης δε άμείβεται ώδε , Σ παῖ Σιλβανοῦ, μηδαμῶς άντιστρέφειν τὰς αἰτίας πειρώ, πάντων έξεπιστάμενος μάλι- 15 "στα ταραχής απάσης αλτιωτάτους γεγονέναι τους , Ρωμαίους ύμᾶς. πύλας γὰο τὰς Κασπίας ήμεις ἔσχο-,μεν έπι τῷ Περσών τε και 'Ρωμαίων ἀγαθῷ βιασάμενοι τούς έκείνη βαρβάρους, έπεὶ Αναστάσιος δ ,, Ρωμαίων αυτοκράτωρ, ως που και αυτός οίσθα, παρόν 20 , αυτάς γρήμασιν ώνεισθαι, ούκ ήθελεν, όπως μή .. στράτευμα είς πάντα τὸν αίωνα ένταῦθα έχων χρή-...ματα μενάλα ύπερ αμφοτέρων προϊεσθαι ανανκάζηται. 5 ..έξ έχείνου τε ήμεις στρατιάν τοσαύτην το πλήθος μένταῦθα καταστησάμενοι καὶ ἐς τὸν παρόντα χρόνον 25 εκτρέφοντες δεδώκαμεν ύμιν τό γε κατά τούς έκείνη

⁴ Mal. 467, 3 | 18 cf. Müller FHG IV, 105

⁵ dinalar VG] dinalar ruyzárovsar P \parallel 6 á π '] ánd P \mid els GP \parallel 7 èr VP \mid oùr G \parallel 8 rósov VG \mid rosodrov P \parallel 10 abrā codd. \parallel 13 μ èr VG \mid μ érroi P \parallel 17—18 ézoper G \parallel 22 és V

"βαρβάρους μέρος άδήωτον την χώραν οίκειν, ξύν 🗆 ..πολλη απραγμοσύνη τα υμέτερα αυτών έγουσιν. ώσπερ 6 .δε ούχ Ικανόν ύμιν τοῦτό γε, και πόλιν μεγάλην , Δάρας ἐπιτείγισμα Πέρσαις πεποίησθε, καίπερ διαρι ,,οήδην εν ταϊς σπονδαϊς απειρημένον, ασπερ Άνατό-,λιος πρός Πέρσας έθετο καὶ ἀπ' αὐτοῦ δυοίν στρα-,τοπέδοιν ανάγκη πόνοις τε καί δαπάνη κεκακῶσθαι ,,τὰ Περσών πράγματα, τὸ μὲν, ὅπως μὴ Μασσαγέται ,την άμφοτέρων γην άγειν τε καί φέρειν άδεως δύ-10 ,,νωνται, τὸ δὲ, ὅπως ἂν τὰς ὑμετέρας ἐπιδρομὰς "άναστέλλοιμεν. ύπερ ων εναγχος μεμφομένων ήμων, 7 ,,δυοίν τε τὸ έτερον άξιούντων παρ' ύμων γίγνεσθαι, ... δέξ άμφοτέρων τον ές πύλας τὰς Κασπίας στρατον Β 81 ,στέλλεσθαι, ἢ πόλιν Δάρας καταλύεσθαι, των μέν 15 ,,λεγομένων την μάθησιν οὐ προσίεσθε, κακῷ δὲ ,μείζονι κρατύνασθαι την ές Πέρσας έπιβουλην έγνωτε, ,εί τι μεμνήμεθα της έν Μίνδουος οἰκοδομίας· καὶ ,,νῦν δὲ Ῥωμαίοις έλετὰ μὲν τὰ τῆς εἰρήνης, αἰρετὰ Ρ 47 ,,δε τὰ ὅπλα, ἢ τὰ δίχαια πρὸς ἡμᾶς τιθεμένοις, ἢ 20 μάπ' ἐναντίας αὐτῶν ἰοῦσιν. οὐ γὰο τὰ ὅπλα κατα- 8 ηθήσουσι πρότερον Πέρσαι, πρίν δή αὐτοίς 'Ρωμαΐοι ,ή τὰς πύλας δικαίως τε καὶ ὀρθῶς ξυμφυλάξουσιν, η πόλιν Δάρας καταλύσουσι. τοσαύτα Καβάδης 9 είπων τον πρεσβευτήν απεπέμψατο, παραδηλώσας ώς 25 οἱ βουλομένω εἶη χρήματά τε πρὸς Ῥωμαίων λαβεῖν

² αὐτῶν] αὐτοῖς $G\parallel 3$ Post ἰκανὸν addit ὂν Herw | γε om. $G\parallel 4$ πεποιήσθαι $G\parallel 6$ δνεῖν $V\parallel 7$ πόνοις τε καὶ δαπάνη post Περσῶν transponit $G\parallel 11$ μεμφομένων] μέμφομαι $G\parallel 12$ δνεῖν $P\parallel \gamma$ ίνεσθαι $P\parallel 15$ προσίεσθε superscr. αι G, αι tamen deletum est $\parallel 16$ κρατύνασθαι $VG \parallel$ χρατύνεσθαι $P\parallel 17$ Μίνδονος] μίδονς $G\parallel 18$ ἐἰετὰ μὲν τὰ $VG \parallel 1$ μελέτη μὲν $G\parallel 1$ αὐτοὺς $G\parallel 22$ ξυμφυλάξωσιν $G\parallel 23$ καταλύουσι V

10 καὶ τὰς τοῦ πολέμου καταλύειν αἰτίας. ἄπερ 'Pouφίνος ἐς Βυζάντιον ἥκων βασιλεί ἤγγειλεν. οὖ δὴ οὐ πολλῷ ὕστερον καὶ 'Ερμογένης ἀφίκετο, καὶ ὁ χειμὼν ἔληγε, 2.531 καὶ τέταρτον ἔτος ἐτελεύτα 'Ιουστινιανῷ βασιλεῖ τὴν αὐτοκράτορα ἀρχὴν ἔχοντι.

ιζ΄. "Αμα δὲ ἡρι ἀρχομένφ στράτευμα Περσών Αζαρέθου ἡγουμένου ἐσέβαλεν ἐς 'Ρωμαίων τὴν γῆν. ἡσαν δὲ πευτακισχίλιοί τε καὶ μύριοι, ἱππεῖς ἄπαυτες. καὶ αὐτοῖς Άλαμούνδαρος ὁ Σακκίκης ξυνῆν, πάμπολύν 2 τινα ὅμιλον Σαρακηνῶν ἔχων. αὕτη τε Πέρσαις ἡ 10 ἐσβολὴ οὐ καθάπερ εἰώθει ἐγένετο· οὐ γὰρ ἐς τὴν Μεσοποταμίαν ἐσέβαλλον, ὥσπερ τὰ πρότερα, ἀλλ' ἐς τὴν πάλαι μὲν Κομμαγηνὴν, τανῦν δὲ καλουμένην Β 82 Εὐφρατησίαν, ὅθεν δὴ οὐ πώποτε Πέρσαι πρότερον, 3 ὅσα γε ἡμᾶς εἰδέναι, ἐπὶ 'Ρωμαίους ἐστράτευσαν. ὅτου 15 δὲ ἕνεκα Μεσοποταμία τε ἡ χώρα ἐκλήθη καὶ οἱ Πέρσαι τῆς ἐς ταύτην ἐφόδου ἀπέσγοντο ἐρῶν ἔργομαι.

4 "Όρος οὐ λίαν ἀπότομον ἐν Άρμενίοις ἐστὶ, Θεοδοσιουπόλεως μὲν δύο καὶ τεσσαράκοντα σταδίοις διέχον, τετραμμένον δὲ αὐτῆς πρὸς βορρᾶν ἄνεμον. καὶ 20
πηγαὶ δύο ἐνθένδε ἐξίασι, ποταμοὺς δύο ποιοῦσαι
αὐτίκα, Εὐφράτην μὲν ἡ ἐν δεξιᾶ, ἡ δὲ δὴ ἐτέρα
5 Τίγρην ὄνομα. τούτοιν ἄτερος μὲν, δ Τίγρης, οὕτε
περιόδοις τισὶ χρώμενος οὕτε ὑδάτων ὅτι μὴ ὀλίγων

⁹ Noeld -Tab p 170. Theoph. I 178, 9

⁶ η̄ρι V in contextu GP] ἔαρι V in marg. \parallel 7 ἐσέβαλλεν $G\parallel$ 9 σαλαμούνδαρος $G\mid \Sigma$ ακκίκης Noeld.] σακκίνης codd , Ζεκικῆς Theoph. I 178, 9 \parallel 11 εἰώθει] εἶωθεν $P\parallel$ 12 ἐσέβαλον $V\mid$ ὅσπερ GP] ὡς $V\parallel$ 13 κομμαγηνὴν VP] ποιαγηνὴν $G\parallel$ 14 πώποτε οπ $G\mid$ πέρσαι πρότερον VP] πρότερον πέρσαι $G\parallel$ 15 ὅσα γε ἡμᾶς εἰδέναι V in contextu GP] καθὰς ἡμεῖς γινώσκομεν V in marg \parallel 19—20 σταθίοις διέχον V] σταθίοις διέχων G, διέχον σταθίοις $P\parallel$ 20 βορρὰν G

οί ἐπιγινομένων, εὐθὺ ἀμίδης πόλεως κάτεισι. καὶ 6 αὐτῆς ές τὰ πρὸς βορρᾶν ἄνεμον προϊών χωρεί ές των Άσσυρίων την γώραν, δ δε δη Εύφράτης φέρεται μέν κατ' άρχὰς έπί τινα χῶρον όλίγον, εὐθὺς δὲ ε προζών άφανίζεται, ούχ ύπόγειος μέντοι γινόμενος, άλλά τι οι ξυμβαϊνον διαυμάσιον οίον. ύπερ γάρ τοῦ 7 P 48 ύδατος τέλμα έπὶ πλείστον βαθύ γίνεται, μήχος μέν όσον έπι σταδίους πεντήχοντα, εύρος δε είχοσι. χαί καλάμων φύεται πολύ τι χοημα έν τῷ πηλῷ τούτῳ. 10 ές τόσον δὲ σκληρός τις ὁ χοῦς ἐνταῦθά ἐστιν ὥστε 8 τοῖς ἐντυγγάνουσιν οὐδὲν ἄλλο δοκεῖν ἢ ἤπειρον εἶναι. έπ' αὐτῷ τοίνυν ξυμβαίνει οὐδὲν δεδιότας πεζούς τε καὶ ἱππέας πορεύεσθαι. καὶ μὴν καὶ ἄμαξαι παρίασιν 9 ένθένδε πολλαί ήμέρα έκάστη, άλλ' οὐδεν τὸ παράπαν 15 Ισχύουσι πινείν τι ἢ έξελέγχειν τοῦ τέλματος. παίουσι 10 🗆 δὲ τοὺς καλάμους οἱ ἐπιχώριοι ἀνὰ πᾶν ἔτος, τοῦ μὴ Β 83 τὰς όδοὺς πρὸς αὐτῶν εἴργεσθαι, καί ποτε πνεύματος ένταῦθα έξαισίου έπιπεσόντος μέχρι ές τὰ τῶν διζῶν έσγατα τὸ πῦρ έξιχνεῖσθαι τετύχηχε, καὶ τὸ ὕδωρ ἐι 20 χωρίω όλίγω φανήναι. χρόνου δε δ χοῦς αὖθις οὐ 11 πολλού ξυμφυείς ἀπέδωκε τῷ χωρίω τὸ σχημα, ἐφ' ούπερ τὸ πρότερον ην. ἐνθένδε τε ὁ ποταμὸς πρόεισιν ές την Κελεσηνην καλουμένην χώραν, οδ δη τὸ ἐν Ταύροις της Αρτέμιδος ίερον ήν, ενθεν λέγουσι την 25 Άγαμέμνονος Ίφιγένειαν ξύν τε Όρέστη καὶ Πυλάδη φυγείν, τὸ τῆς 'Αρτέμιδος ἄγαλμα φέρουσαν. ὁ 12

¹ ἀμιδης $G\parallel 2$ βορράν VG, εὐρον coni Christ $\parallel 3$ ἀσυρίων $G\parallel 4$ μὲν om $G\parallel$ εὐθύς] εὐχης $V\parallel 5$ γιγνόμενος $V\parallel 10$ τόσον $V \parallel$ τοσόνδε G, τόσον δὲ $P\parallel 12$ ἐπ' αὐτῷ] ἐς αὐτὸν $G\parallel 13$ ἀμαξαι $G\parallel 18$ μέχρις $V\parallel \tau$ τῶν om $G\parallel 20$ χώρω $G\parallel 21$ σχημα] σχίσμα $G\parallel 22$ ην om. $G\parallel 23$ Κελεσηνήν scripsi] ἐπελεσηνήν codd. $\parallel 24$ ἔνθα $G\parallel \tau$ ην VP] τοῦ $G\parallel 26$ φέρονσα G

γὰρ ἄλλος νεως, δς δη καὶ ἐς ἐμέ ἐστιν ἐν πόλει Κομάνη, οὐχ ὁ ἐν Ταύροις ἐστίν. ἀλλ' ὅπως ἐγένετο, ἐγὰ δηλώσω.

Έπειδή έκ Ταύρων Όρεστης ξύν τη άδελφη άπιων ώχετο, ξυνέπεσεν αὐτῷ νοσῆσαι τὸ σῷμα. καὶ ἀμφὶ 5 τη νόσφ πυνθανομένφ χρησαι τὸ μαντείόν φασιν οὐ πρότερον λωφήσειν αὐτῷ τὸ κακὸν, πρίν τῆ Αρτέμιδι ναὸν δείμασθαι έν χώρω τοιούτω, οίον δή τὸν έν Ταύροις ξυμβαίνει είναι, ένταῦθά τε ἀποκείρασθαι την αύτοῦ κόμην καὶ αὐτη όμωνύμως καλέσαι την 10 14 πόλιν. διὸ δὴ Ὀρέστην περιιόντα τὰ ἐκείνη γωρία ἐν Πόντω γενέσθαι, κατιδείν τε όρος, δ δή ένταῦθα ἀπότομον ἀπεκρέματο, ἔρρει τε ἔνερθεν παρὰ τὰς τοῦ 15 όρους έσχατιάς ποταμός Ίρις. υποτοπήσαντα οὖν τὸν 'Ορέστην τότε τοῦτόν οἱ τὸν χῶρον δηλοῦν τὸ μαν- 15 τείου, πόλιν τε ένταῦθα λόγου ἀξίαν καὶ τὸν τῆς Αρτέμιδος νεών δείμασθαι, τήν τε κόμην ἀποθριξάμενον Β 84 όμωνύμως αὐτῆ καλέσαι τὴν πόλιν, ἢ δὴ Κόμανα καὶ 16 ές έμε ονομάζεται. τούτων τε Όρεστη έξειργασμένων οὐδέν τι ήσσον, εὶ μὴ καὶ μᾶλλον, τὴν νόσον ἀκμά- 20 ζειν. αlσθόμενον δὲ τὸν ἄνθρωπον ὡς οὐκ ἐπιτηδείως ταῦτα τῷ μαντείω ποιοίη, ἄπαντα αὖθις περιιόντα διασκοπείσθαι και γωρόν τινα έν Καππαδόκαις 🗆 17 εύρεῖν τῷ ἐν Ταύροις τὰ μάλιστα ἐμφερέστατον. ὅνπερ και ένω πολλάκις ιδών ηνάσθην τε ύπερφυως και μοι 25 έδόχουν έν Ταύροις είναι. τό τε γάρ δρος τοῦτο

ἐκείνφ ἀτεχνῶς ἔοικεν, ἐπεί κἀνταῦθα ὁ Ταῦρός ἐστι, καὶ ὁ ποταμὸς Σάρος τῷ ταύτη Εὐφράτη εἰκάζεται. πόλιν τε οὖν ἀξιοθέατον ῷκοδομήσατο ἐνταῦθα Όρέστης 18 καὶ νεὼς δύο, τὸν ἔτερον μὲν τῆ Αρτέμιδι, τὸν δὲ ε ἄλλον τῆ ἀδελφῆ Ἰφιγενεία, οῦς δὴ Χριστιανοὶ ἱερὰ Ρ 49 σφίσι πεποίηνται, τῆς οἰκοδομίας οὐδὲν τὸ παράπαν μεταβαλόντες. αὕτη καλείται καὶ νῦν ἡ χρυσῆ Κό- 19 μανα, τῆς Ὀρέστου κόμης ἐπώνυμος οὖσα, ἢν δὴ ἐκείνον ἐνταῦθά φασιν ἀποκειράμενον διαφυγείν τὸ ἀρρώ-10 στημα. τινὲς δὲ λέγουσιν αὐτὸν οὐκ ἄλλην τινὰ 20 νόσον ἢ τὴν μανίαν ταύτην ἀποφυγεῖν, ῆπερ αὐτὸν ἔσχεν, ἐπειδὴ τὴν μητέρα τὴν ἑαυτοῦ ἔκτεινεν. ἐγὼ δὲ ἐπὶ τὸν πρότερον λόγον ἐπάνειμι.

"Εκ τε γὰο τῶν ἐν Ταύροις 'Αρμενίων καὶ χώρας 21
16 τῆς Κελεσηνῆς ποταμὸς Εὐφράτης ἐν δεξιᾳ ἡέων γῆν
τε πολλὴν περιβάλλεται καὶ ποταμῶν οἱ ἄλλων τε
ἀναμιγνυμένων καὶ αὐτοῦ 'Αρσίνου, ὡς δὴ ἐκ τῶν
Περσαρμενίων καλουμένων πολὺς φέρεται, μέγας τε, Β 85
ὡς τὸ εἰκὸς, γεγενημένος ἐς τοὺς πάλαι μὲν Λευκοσύ20 ρους, νῦν δὲ 'Αρμενίους μικροὺς καλουμένους χωρεί,
ὧν δὴ πόλις πρώτη Μελιτηνὴ λόγου πολλοῦ ἀξία 22
ἐστί. τὸ δὲ ἐντεῦθεν τά τε Σαμόσατα παραρρεῖ καὶ
τὴν 'Ιεράπολιν καὶ πάντα τὰ ἐκείνῃ χωρία μέχρι ἐς
τῶν 'Ασσυρίων τὴν γῆν, οὖ δὴ ἀλλήλοιν ἄμφω τὼ
26 ποταμὼ ἀναμιγνυμένω ἐς ἕν ὄνομα τὸ τοῦ Τίγρητος
ἀποκέκρινται. χώρα γοῦν, ἢ ἐκ Σαμοσάτων ἐκτὸς 23

² ταύτη VG] ταύρω $P\parallel 5$ δη VP] δη οἱ $G\parallel 6$ οὐδὲν τὸ παράπαν VG] τὸ παράπαν οὐδὲν $P\parallel 9$ φασιν] φησὶν $V\parallel 12$ ἑαυτοῦ] αὐτοῦ $VG\parallel 14$ ἀρμενίων codd. $\parallel 15$ κελεσηνῆς V] ἐκελεσηνης $GP\parallel 19$ εἰς $G\parallel 19-20$ Λευκοσύρους] λευκοὺς ὕρους $G\parallel 23$ ἰερὰν πόλιν codd. $\parallel 24$ ἀσυρίων $G\parallel 25$ εἰς G] εν $VP\parallel 1$ τίγριδος $G\parallel 26$ ἀποκέκριται $VP\parallel 5$ σαμοσατῶν G

Εύφράτου ποταμού έστι, πάλαι μέν Κομμαγηνή έκλήθη, τανῦν δὲ τῷ ποταμῷ ἐστιν ἐπώνυμος. ἡ δὲ τούτου έντὸς, ή δή αὐτοῦ τε μέση καὶ Τίγρητός ἐστι, Μεσοποταμία, ως τὸ εἰκὸς, ὀνομάζεται μοῖρα μέντοι αὐτης οὐ τούτω μόνον τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις τ 🗆 24 τισίν ἐπικαλείται. ή τε γάο ἄχοις 'Αμίδης πόλεως Αρμενία πρός ενίων ώνόμασται, Εδεσσά τε ξύν τοῖς άμφ' αὐτὴν γωρίοις 'Οσροηνή τοῦ 'Οσρόου ἐπώνυμός έστιν, άνδρὸς ένταῦθα βεβασιλευκότος έν τοῖς ἄνω χρόνοις, ήνίκα Πέρσαις οί ταύτη ἄνθρωποι ενσπονδοι 10 25 ήσαν. Πέρσαι οὖν ἐπειδή πρὸς Ῥωμαίων Νίσιβίν τε πόλιν καὶ ἄλλα ἄττα Μεσοποταμίας χωρία Ελαβον, ήνικα έπι 'Ρωμαίους στρατεύειν έμελλον, γώραν μέν την έκτος Εύφράτου ποταμοῦ έν όλιγωρία ποιούμενοι, έχ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον ἄνυδρόν τε καὶ ἀνδρώπων ἔρη- 16 μου ούσαν, ένταῦθα δὲ πόνω οὐδενὶ ἀγειρόμενοι, ᾶτε έν χώρα οίκεία τε καί πολεμία τη οίκουμένη άγχοτάτω ούση, ενθένδε τὰς έσβολὰς ἀεὶ έποιοῦντο.

26 B86 'Ηνίκα δὲ ἡσσηθεὶς ὁ Μιροάνης τῆ μάχη καὶ τοὺς πλείστους ἀποβαλὼν τῷ ἄλλῷ στρατῷ ἐς τὰ Περσῶν ω ἤθη ἀφίκετο, ποινῆς ἔτυχε πρὸς βασιλέως Καβάδου 27 πικρᾶς. κόσμον γὰρ ἀφείλετο αὐτὸν, ὃν δὴ ἀναδεῖσθαι τῶν ἐν τῆ κεφαλῆ τριχῶν εἰώθει, ἔκ τε χρυσοῦ καὶ μαργάρων πεποιημένον. ἀξίωμα δὲ τοῦτο ἐν Πέρ-28 σαις μέγα μετά γε τὴν βασιλέως τιμήν. ἐνταῦθα γὰρ 26

¹ κομαγηνή codd | έκιήθη] κεκλημένη $G \parallel 3$ έντὸς] έκτὸς $G \parallel$ τίγοιδος $G \parallel 4$ ἀνομάζετο $V \parallel 6$ ἄχρι $G \parallel 7$ ἀρμενία $VG \parallel$ πρὸς ένίων] περσενίων $G \parallel$ έδεσά $P \parallel 8$ τοῦ Όσρόου scripsi] τε όσρόου VP, τθρόου $G \parallel 10$ ἔνσπονδοι] ἔποδοι $G \parallel 12$ ἄττα $G \parallel 14$ τὴν] τῆς $V \parallel 17$ ἀγχιτάτη $V \parallel 18$ ἀεί VG] om $P \parallel 19$ ὁ VG]

ούτε δακτυλίω γρυσώ ούτε ζώνη ούτε περόνη χρησθαι ούτε άλλφ δτφούν θέμις, ότι μη έκ βασιλέως άξιωθέντι. καὶ τὸ λοιπὸν ὁ Καβάδης ἐν βουλῆ είγεν ὅν- 29 τινα τρόπον αὐτὸς ἐπὶ Ῥωμαίους στρατεύοι. Μιρ- Ρ 50 5 ράνου γὰρ σφαλέντος οῦτως, ώσπερ ἐρρήθη, ἐπ' ἄλλω ούδενί τὸ δαρρείν είχε. και οί έπὶ πλείστον άπορου- 30 μένω Άλαμούνδαρος δ των Σαρακηνών βασιλεύς προσελθών είπεν ,,Ού πάντα, ὁ δέσποτα, χρεών έστι πιστεύειν τη τύχη οὐδε τοὺς πολέμους οἰεσθαι δεῖν 10 ,ματορθούν απαντας. οὐδὲ γὰρ εἰκὸς τοῦτό γε οὐδὲ ...άλλως ανθρώπειον, αλλά και αξύμφορος αύτη μάμλιστα τοῖς αὐτῆ έχομένοις ἡ ἔννοιά ἐστι. τοὺς γὰρ 31 ... απαντα σφίσιν έλπίσαντας τάγαθὰ ἔσεσθαι σφαλέντας ,ποτε, αν ούτω τύχοι, ή έλπις οὐ δέον ήγησαμένη 15 ,,τοῦ προσήχοντος μαλλον ήνίασε. διὸ δὴ οὐκ ἔχοντες 32 μάει έπι τη τύχη το θαρρείν άνθρωποι ούκ έκ τοῦ ,,εύθέος ές κίνδυνον πολέμου καθίστανται, καν τώ παντί των πολεμίων ύπεραίρειν αὐχωσιν, άλλ' ἀπάτη πε και μηγαναίς τισι περιελθείν τούς έναντίους έν 20 ,, σπουδη ἔχουσιν. οίς γὰρ ἐκ τοῦ ἀντιπάλου ὁ κίν- 83 "δυνός έστιν, οὐκ ἐν βεβαίφ τὰ τῆς νίκης χωρεί. νῦν Β 87 ..ούν μήτε οίς Μιρράνης ήτύχησεν ούτω περιώδυνος, "ω βασιλέων βασιλεῦ, γίνου, μήτε αὐθις ἀποπειράσα-... σθαι βούλου τῆς τύχης. Μεσοποταμίας γὰρ καὶ τῆς 34

⁸ Proc V 24, 9

³ έν βουλ \tilde{q} om. $VP \parallel 4$ στρατεύει $V \parallel 4-5$ μυράννου G, μιρράννου $P \parallel 5$ οῦτω $G \parallel 9$ πολεμίους $G \parallel 10$ κατορθοῦν ἄπαντας \tilde{q} απαντας κατορθοῦν $G \parallel 11$ ἀνθρώκινου $V \parallel 12$ έστι $VG \parallel 13$ ἄπαντας $GP \parallel 14$ ἡγησαμένη \tilde{q} scribendum puto: ἡγησαμένη \tilde{q} (ὑπὲρ) \tilde{q} \tilde{q} 16 ἀεὶ om $G \mid$ ἄνθρωποι \tilde{q} άγροντες $G \parallel 17$ εὐθέως $G \parallel 18$ αὐροῦσιν $G \parallel 22$ μήτε scripsi μή δέον VP, μηδὲ $G \mid \mu$ ιρράννης $G \parallel 23$ μήτε scripsi μὴ δὲ VG, μηδὲ P

,, Όσροηνής καλουμένης χώρας, ατε των σων δρίων , άγχιστα ούσης, αι τε πόλεις όχυρώταται είσι πασών μάλιστα καλ στρατιωτών πλήθος οίον οὐ πώποτε πρότερον τανῦν έχουσιν, ώστε ήμιν αὐτόσε ἰοῦσιν ,,οὐκ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ τὰ τῆς ἀγωνίας γενήσεται, ἐν τ ,μέντοι τη χώρα, η έκτὸς Εὐφράτου ποταμοῦ τυντάνει ...ούσα, και τη ταύτης έγομένη Συρία ούτε πόλεως 85 πολύρωμα ούτε στράτευμα λόγου ἄξιόν έστι. ταῦτα ,,γάο πολλάκις πρός των έπὶ κατασκοπή ές ταύτας 36 , έσταλμένων Σαρακηνών ήκουσα. Ενθα δή και πόλιν 10 ... Αντιόγειαν είναι φασι, πλούτω τε και μεγέθει και "πολυανθρωπία πρώτην πόλεων άπασῶν τῶν ἐν τοῖς πέφοις 'Pωμαίοις οδσαν' ή δη άφύλακτός τε καί στρα-37 ,,τιωτών ἔρημός έστιν. οὐ γὰρ ἄλλου οὐδενὸς τῷ ,ταύτης δήμφ ότι μη πανηγύρεών τε καὶ τρυφής μέλει 16 παὶ τῆς ἐν θεάτροις ἀεὶ πρὸς ἀλλήλους φιλονεικίας. 38 ,, ώστε ἢν ἐκ τοῦ ἀπροσδοκήτου ἐπ' αὐτοὺς ἴωμεν, τήν ,,τε πόλιν αίρήσειν ήμας έξ έπιδρομής οὐδὲν ἀπεικὸς ,,καὶ μηδενὶ ἐντυχόντας πολεμίων στρατῷ εἶτα ἐπανελ-"θείν ές τὰ Περσών ήθη, ούπω πεπυσμένων τὰ ξυμ- 20 89 πεσόντα τῶν ἐν Μεσοποταμία στρατιωτῶν. ὕδατος ..δε ή άλλου του των επιτηδείων απορίας πέρι μηδέν "σε είσίτω. έγω γαρ τῷ στρατῷ έξηγήσομαι ὅπη αν "δοκή ἄριστα είναι."

40 B88 Ταῦτα ἀκούσας Καβάδης οὔτε ἀντιτείνειν οὔτε 25 ἀπιστεῖν εἶχεν. ἡν γὰο ᾿Αλαμούνδαρος ξυνετώτατός

¹ δσοοϊνής V, όσοονής $G\parallel 2$ έχυρώταταί $V\parallel 6$ τή om. $G\parallel 6-7$ τυγχ. οδσα] οδσα τυγχάνει $G\parallel 7$ ταύτης VP] αὐτής $G\parallel 2$ Συρία] οὐρία $G\parallel 9$ τῶν] τὸν $V\parallel$ ταύτας GP] ταῦτα $V\parallel 12$ πρώτην πόλεων] πόλεων πρώτην $P\parallel 13$ φωμαίων $P\parallel 16$ τῆς | τοῖς $V\parallel 18$ ἐξ-ἀπεικός] οὐδὲν ἀπεικός ἐξ ἐπιδρομῆς $G\parallel 19$ στρατῷ om. $G\parallel 20$ εἰς $P\parallel$ οὔπω] οῦτω $G\parallel 25$ πάβδης P

τε και της κατά πόλεμον έμπειρίας εδ ήκων. Πέρσαις τε πιστός ές τὰ μάλιστα, καὶ διαφερόντως δραστήριος. δς δη ές πεντήχοντα ένιαυτών γρόνον ές γόνυ έλθειν τὰ Ρωμαίων ἐποίησε πράγματα. ἐκ γὰρ τῶν Αἰγύπτου 41 s δρίων αρξάμενος και μέχρι ές Μεσοποταμίαν ληιζό- P 51 μενος τὰ ἐκείνη γωρία, ἡγέ τε καὶ ἔφερεν ἐφεξῆς άπαντα, καίων τε τὰς ἐν ποσίν οἰκοδομίας καὶ τοὺς άνθρώπους κατά πολλάς άελ μυριάδας άνδραποδίζων, καὶ αὐτῶν τοὺς μὲν πλείστους ἀποκτείνων οὐδενὶ 10 λόγω, τους δε άλλους αποδιδόμενος χρημάτων μεγάλων. ἀπήντα δέ οἱ τῶν πάντων οὐδείς. οὐ γάρ 42 ποτε άνεπισκέπτως έποιείτο την έφοδον, άλλ' ούτως έξαπιναίως τε καὶ αὐτῷ ές τὰ μάλιστα έπιτηδείως, ώστε δ μεν ήδη ώς τα πολλά ξύν τη λεία πάση απιών 15 ώγετο, οί δε στρατηγοί τε καί στρατιώται πυνθάνεσθαί τε τὰ ξυμπεσόντα καὶ ἀγείρεσθαι ἐπ' αὐτὸν ήρχοντο. ην δέ που αὐτὸν καὶ καταλαβεῖν τύχη τινὶ ἔσχον, 48 άλλ' ἔτι ἀπαρασκεύοις τε οὖσι καὶ οὐ ξυντεταγμένοις έπιπεσών τοις διώχουσιν δ βάρβαρος ούτος έτρεπέ τε 20 και διέφθειρεν οὐδενι πόνω, καί ποτε τοὺς διώκοντας στρατιώτας ξύν τοῖς ἄρχουσιν έζώγρησεν ἄπαντας. Τιμόστρατος δε ήν δ 'Ρουφίνου άδελφος καὶ 'Ιωάννης 44 ό τοῦ Λουκά παίς, οθς δή ἀπέδοτο ύστερον, πλοῦτον αὐτῶν οὐ φαῦλον οὐδὲ τὸν τυχόντα περιβαλλόμενος. 🗅

²² Eusgr. IV 12 Phot. Bibl. Cod 3

³ πεντήποντα scribendum puto: τεσσαφάποντα i e M pro N cf. Noeld p. 170 \parallel 5 μέχρις $V \parallel$ 7 οἰποδομάς $V \parallel$ 8 κατὰ] καὶ τὰς $G \parallel$ 9 οὐδενὶ VG] ένὶ $P \parallel$ 12 οὕτως edd.] οὕτω codd \parallel 14 πάση VG] om. $P \parallel$ 16 ἐπ' VG] ές $G \parallel$ 18 οὐ om $G \parallel$ 20 πόνω] λόγω $G \parallel$ 22 Τιμόστρατος de Boor in indice ad Theoph Sim. s. v] δημόστρατος codd.

⁶ BT Procop. ed. Haury. Vol. I cum addendis ed. Wirth [1734]

45 Β89 και τὸ ξύμπαν είπειν χαλεπώτατός τε και δεινότατος ούτος άνηο γέγονε 'Ρωμαίοις πολέμιος πάντων μάλιστα. αίτιον δὲ ἦν, ὅτι ᾿Αλαμούνδαρος μὲν βασιλέως ἀξίωμα έγων απάντων μόνος των έν Πέρσαις Σαρακηνών ήρχε, παυτί τε τῷ στρατῷ οἶός τε ἡν ἀεὶ τὴν ἔφοδον 5 46 ποιείσθαι όπη βούλοιτο της 'Ρωμαίων άρτης' οὐδείς δε ούτε Ψωμαίων στρατιωτών άρχων, ούς δούκας καλούσιν, ούτε Σαρακηνών των Ρωμαίοις ένσπόνδων ήγούμενος, οι φύλαργοι ἐπικαλοῦνται, ξύν τοις έπομένοις Άλαμουνδάρω άντιτάξασθαι ίκανῶς είγεν έν 10 χώρα γὰρ έκάστη τοῖς πολεμίοις οὐκ ἀξιόμαχοι ἐτετά-47 χατο. διὸ δὴ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς φυλαῖς ὅτι πλείσταις 'Αρέθαν τὸν Γαβαλᾶ παιδα ἐπέστησεν, δς των έν 'Αραβίοις Σαρακηνών ήρχεν, άξίωμα βασιλέως αὐτῶ περιθέμενος, οὐ πρότερον τοῦτο ἔν νε Ρωμαίοις 15 48 γεγονός πώποτε. Άλαμούνδαρος μέντοι οὐδέν τι ήσσον, εί μὴ καὶ μᾶλλον, τὰ Ῥωμαίων πράγματα έφθειρεν. Άρέθα εν πάση έφόδω τε καλ άγωνία ή 🗆 ἀτυχοῦντος ὡς μάλιστα ἢ καταπροδιδόντος ὡς τάχιστα. ού νάο πω σαφές τι άμφ' αὐτῷ ἴσμεν. ταύτη τε 20 ξυνέβη 'Αλαμουνδάρω, οὐδενός οἱ ἀντιστατοῦντος, ἐπὶ μήκιστον την έφαν ληίζεσθαι πάσαν, έπει και μακροβιώτατος άτεχνῶς γέγονε.

P 52 ιη΄. Τούτου οὖν τότε τοῦ ἀνδρὸς τῆ ὑποθήμη ήσθεὶς Καβάδης ἄνδρας πεντακισχιλίους τε καὶ μυρίους 25 ἀπολεξάμενος Άζαρέθην αὐτοίς ἄνδρα Πέρσην ἐπέστησε

¹ τε καὶ δεινότατος V] καὶ δεινότατος G m. P || 3 μὲν om. G || 5 ἡρχε VG] εἰχε τὴν ἀρχὴν P || 7 δούκας codd. || 8 ὁωμαίων ἐσπόνδων G || 9 φίλαρχοι G || σὰν V || 14 Ἀραβίοις] ἀρμενίοις G || 15 πρότερον] πώποτε G || 18 ἔφθειρε G || ἀρέθαν G || ἀγονία G || 19 ὡς VP] ἐς τὰ G || 20 πω σαφές τι] πως ἔτι G || 21 οἱ om. G || 23 ἀτεχνῶς VG] ἀχριβῶς P || 25 τε om. G

διαφερόντως άγαθον τὰ πολέμια, καὶ σφίσιν Άλαμούνδαρον της πορείας έξηνεισθαι επέλευεν. οι δε του 2 Εὐφοάτην ποταμόν διαβάντες ἐν Ἀσσυρίοις, γῆν τε Β 90 πορευθέντες τινά ξρημον άνθρώπων, άφνω ές των 5 Κομμαγηνών καλουμένων την χώραν παρά δόξαν έσέβαλλον. αύτη τε πρώτη ένθένδε Περσών έσβολή ές 3 γην την 'Ρωμαίων έγένετο, όσα γε ήμας άκοη η τρόπφ τω άλλω ἐπίστασθαι, καὶ πάντας Ῥωμαίους τῷ ἀπροσδοχήτω κατέπληξεν. ά δη έπει Βελισάριος έμαθε, τὰ 4 10 μεν πρώτα διηπορείτο, μετά δε βοηθείν κατά τάχος έγνω, φυλακήν τε αὐτάρκη εν πόλει εκάστη καταστησάμενος, ὅπως μη Καβάδης τε καὶ στράτευμα τῶν πολεμίων άλλο ενταύθα ζόντες ἀφύλακτα τὸ παράπαν εύρησουσι τὰ ἐπὶ Μεσοποταμίας χωρία, αὐτὸς τῷ ἄλλω 16 στρατώ ύπηντίαζεν, Εύφράτην τε ποταμόν διαβάντες σπουδή πολλή πρόσω έγώρουν. ὁ μεν οὖν Ῥωμαίων 5 στρατός ές δισμυρίους μάλιστα πεζούς τε και Ιππέας ξυνήει, και αὐτῶν Ἰσαυροι οὐχ ἦσσον ἢ δισχίλιοι ήσαν. ἄρχοντες δὲ ίππέων μὲν ἄπαντες ἦσαν, οἱ τὰ 6 10 πρότερα την έν Δάρας μάχην πρός τε Πέρσας καὶ Μιρράνην διήνεγχαν, πεζών δε τών τις δορυφόρων 'Ιουστινιανοῦ βασιλέως, Πέτρος ὄνομα. τοῖς μέντοι 7 'Ισαύροις Λογγίνός τε καί Στεφανάκιος έφειστήκεσαν. ένταῦθα δὲ καὶ ᾿Αρέθας αὐτοῖς ξὺν τῷ Σαρακηνῷν

^{19—21} ἄρχοντες—διήνεγκαν] 'Ρωμαίων δὲ ἰππεῖς ἦσαν ἄρχοντες ἱππέων, οἷ τὰ πρότερα τὴν ἐς Δάρας μάχην διήνεγκαν Suid. s. v. διήνεγκαν

^{1—2} άγαμούνδαρος $P\parallel 8$ διαβάντες] διαλαβόντες $G\parallel 4$ ἄφνω οπ. $G\parallel 5$ κομαγηνών $GP\parallel 7$ γε $VG\parallel$ γε είς $P\parallel 14$ εὐρήσουσι $P\parallel$ εὐρήσωσι $VG\parallel 16$ σπουδή πολλή πολλή σπουδή $G\parallel 17$ δυσμυρίους $VP\parallel$ μάλιστα] ἄπαντας $G\parallel 18$ δισχίλιοι $V\parallel$ τρισχίλιοι G, δυσχίλιοι $P\parallel 21$ μιρράννην $G\parallel 28$ έφειστήπεισαν V

8 στρατεύματι ήλθεν. Επεί τε Ες Χαλκίδα πόλιν αφίχοντο, ένστρατοπεδευσάμενοι αύτοῦ έμενον, έπεὶ τοὺς πολεμίους έν γωρίω Γαββουλών είναι ἐπύθοντο, δέκα 9 καὶ έκατὸν σταδίοις Χαλκίδος διέχοντι. δ δή γνόντες 'Αλαμούνδαρός τε καὶ Άζαρέθης τόν τε κίνδυνον κα- 5 τορρωδήσαντες επίπροσθεν οὐκετι εχώρουν, άλλ' επ' Β 91 οίκου αὐτίκα δὴ ἀπογωρείν ἔγνωσαν. αὐτοί τε γοῦν Εὐφράτην ποταμὸν ἐν ἀριστερᾶ ἔχοντες ὀπίσω ἀπή-10 λαυνον καὶ δ 'Ρωμαίων στρατός ὅπισθεν είπετο. Εν τε τῷ χώρω, οὖ δὴ οἱ βάρβαροι ἐς ψύκτα ἐκάστην ηὐλί- 10 11 ζοντο, άει 'Ρωμαΐοι τῆ έπιγινομένη νυπτί ἔμενον. Βελισάριος γάρ έξεπίτηδες δδόν τινα πλείω πορεύεσθαι τὸ στράτευμα οὐδαμῆ εἴα, ἐπεί οἱ οὐκ ἡν βουλομένω τοίς πολεμίοις ές χείρας ιέναι, άλλ' ἀποχοῆν ὥετο Ρ 53 σφίσι Πέρσας τε καὶ Άλαμούνδαρον ές γῆν τὴν 'Ρω- 15 μαίων έσβεβληκότας, είτα ένθένδε ούτω δή αποκεχω-12 ρημότας, απράκτους είς τὰ οίκεῖα κομίζεσθαι. διὸ δή άπαντες αὐτῷ λάθρα έλοιδοροῦντο, άργοντές τε καὶ

13 Τελευτῶντες δὲ Πέρσαι μὲν ἐν τῆ τοῦ Εὐφράτου ω ἢιόνι ηὐλίσαντο, ἢ δὴ πόλεως Καλλινίκου ἀντιπέρας ἐστίν. ἐνθένδε γὰρ διὰ χώρας πρὸς οὐδενὸς ἀνθρώπων οἰκουμένης πορεύεσθαι ἔμελλον, οὕτω τε τῆς Ῥω-14 μαίων γῆς ἀπαλλάσσεσθαι. οὐ γὰρ ἔτι διενοοῦντο

στρατιώται, έχαχιζε μέντοι αὐτὸν ές ὄψιν οὐδείς.

^{13—14} $\acute{\epsilon}\pi\epsilon i$ — $i\acute{\epsilon}\nu\alpha i$ $\acute{\epsilon}\pi\epsilon i$ of obra $\acute{\eta}\nu$ $\acute{\rho}$ ν $\acute{\epsilon}\nu$ \acute

¹ εἰς $P \parallel 1-2$ ἀφίκετο G, ἀφίκοντο $P \parallel 2$ ἐπεὶ $GP \rfloor$ ἐπειδὴ $V \parallel 3$ γαβουλών $G \parallel 4$ γαλκίδος $G \parallel 6$ ἐπίπροσθεν $J \parallel 7$ οἴκον $J \parallel 7$ οἴκον $J \parallel 7$ οἴκον $J \parallel 7$ επιγνομένη $J \parallel 7$ ἐπιγνομένη $J \parallel 7$ ἐξ $J \parallel 7$ ἐξ επαλλαγήσεσθαι $J \parallel 7$ ἐξ επαλλαγήσεσθαι $J \parallel 7$ ἐξ επαλλαγήσεσθαι $J \parallel 7$ ἐξ επελλαγήσεσθαι $J \parallel$

lέναι, ώσπες τὰ πρότερα, τῆς του ποταμοῦ ὅχθης ἐχόμενοι. 'Ρωμαίοι δε διανυπτερεύσαντες εν πόλει Σούρων ένθένδε τε έξαναστάντες καταλαμβάνουσι συσκευαζομένους ήδη ες την ἄφοδον τοὺς πολεμίους. έορτη δε ή 15 5 Πασχαλία ἐπέχειτο ἡμέρα ἐπιγενησομένη τῆ ὑστεραία, Apr a 531. ην δη σέβονται Χριστιανοί πασών μάλιστα, ημέρα τε τῆ ταύτης προτέρα σιτίων τε καὶ ποτοῦ ἀπεγόμενοι οὐ διημερεύειν νενομίκασι μόνον, άλλά και πόρρω που νήστεις των νυκτων ιέναι. τότε ούν απαντας Βελι- 16 10 σάριος δργώντας έπὶ τοὺς πολεμίους δρών, ταύτης τε άποστῆσαι τῆς γνώμης ἐθέλων (ταῦτα γάρ οἱ καὶ Έρ- B 92 □ μογένης εγίνωσκεν άρτι επί πρεσβεία εκ βασιλέως ήμων) τούς παραγενομένους απαντας ξυγκαλέσας έλεξε τοιάδε ,,Ποι φέρεσθε, άνδρες 'Ρωμαιοι, ή τι πεπονθό- 17 15 τες κίνδυνον αίρεϊσθαι ύμιν αὐτοίς οὐκ άναγκαῖον ,,βουλεύεσθε; μίαν είναι νίκην ακίβδηλον οἴονται άν-,,θρωποι τὸ μηδὲν δεινὸν πρὸς τῶν πολεμίων παθείν, ... όπερ ήμιν έν γε τῶ παρόντι δέδωκεν ή τε τύγη καλ ΄΄, ήμῶν τὸ κατὰ τῶν ἐναντίων δέος. οὐκοῦν [ἤ] ἀπόνα- 18 □ □ □ 20 ,,σθαι τῶν παρόντων ἀγαθῶν ἄμεινον ἢ παρελθόντα παύτα ζητείν. Πέρσαι γάρ πολλαίς μέν έλπίσιν ,, ήγμένοι έπί 'Ρωμαίους έστράτευσαν, πάντων δε τανῦν , έκπεπτωκότες ές φυγήν διομηνται. δίστε ήν ούχ 19 , έκουτας αὐτοὺς μεταβάλλεσθαι μὲν τῆς ἐς τὴν ὑπα-

⁴ Bar-Hebr. p 81

⁴ ἄφοδον] ἔφοδον $G\parallel 5$ ἡμέρ α] ἑορτὴ G pr. m., ἡμέρ α G pr. m. corr. $\parallel 9$ ἄπαντας GP] πάντας $V\parallel 11$ γάρ om $G\parallel 12$ πρεσβείαν $V\parallel$ έκ om $G\parallel 13$ ἄπαντας ξυγκαλέσας] οὖν ἄπαντας ξυγκαλέσας G, ξυγκαλέσας ᾶπαντας $P\parallel 15$ αἰρεῖσP0 P1 ἀναγκαῖα $P\parallel 16$ δυλεύεσθαι $G\parallel 18$ ἡμῖν P2 ὑμῖν $VG\parallel 19$ ἡμῶν P3 ὑμῶν $VG\parallel 19$ κατὰ VG3 καταπλῆξαν τὸν στρατὸν $P\parallel [\~η]$ inclusi $\parallel 19-20$ 0 ἀπωνᾶσθαι G

,γωγην γνώμης, ές χείρας δε ίέναι ήμιν αὐτοίς άναγκά-,, σωμεν, νενικηκότες μέν πλέον τὸ παράπαν οὐδὲν 20 ...Εξομεν. τι γάρ αν τις τόν γε φεύγοντα τρέποι: μοφαλέντες δε ίσως της τε ύπαρχούσης στερησόμεθα ωνίκης, οὐ πρὸς τῶν πολεμίων ἀφαιρεθέντες, ἀλλ' 5 ,,αὐτοὶ ταύτην προέμενοι, καὶ τῆ βασιλέως γῆ τὸ τοῖς πολεμίοις έππεισθαι των αμυνομένων γωρίς τὸ λοι-21 που δώσομεν. καίτοι και τοῦτο ἐνθυμεισθαι ὑμᾶς "άξιον, ώς των αναγκαίων, ού των αύθαιρέτων κιν-"δύνων ξυναίρεσθαι ό θεός άελ τοῖς άνθρώποις φιλεῖ. 10 22 ...χωρίς δε τούτων τοῖς μεν οὐκ ἔχουσιν ἂν ὅπη τραπείεν ανδραγαθίζεσθαι ούχ έκουσίοις ξυμβήσεται, , ήμιν δε πολλά τα έναντιώματα ές την ξυμβολήν τε-28 Β93 , τύχηκεν είναι πεζή τε γάρ βαδίζοντες πολλοί ήκουσι παλ νήστεις απαντές τυγγάνομεν όντες. ἀφίημι γάρ 15 ...λένειν ως τινες ούπω καὶ νῦν πάρεισι." Βελισάριος μεν τοσαύτα είπεν.

24 'Ο δὲ στρατὸς ἐς αὐτὸν ὕβριζον οὐ σιγῆ τινι οὐδὲ

P 54 ἐν παραβύστφ, ἀλλ' αὐτῷ ἐς ὄψιν ξὸν κραυγῆ ῆκοντες
μαλθακόν τε καὶ τῆς προθυμίας διαλυτὴν ἐκάλουν, ὁ το
δὴ καὶ τῶν ἀρχόντων τινὲς ξὸν τοῖς στρατιώταις
25 ἡμάρτανον, ταύτῃ τὸ εὕτολμον ἐνδεικνύμενοι. καὶ
αὐτῶν τῷ ἀναισχύντφ καταπλαγεὶς Βελισάριος ἀντιστρέψας τὴν παραίνεσιν ἐγκελευομένῳ τε ἤδη ἐπὶ τοὺς

^{18—19} ές αὐτὸν—ὄψιν] ὕβριζον ές αὐτὸν οὐ σιγỹ, οὐδὲ ἐν παραβύστ φ , ἀλλ' ές ὄψιν Suid. s. v. ἐν παραβύστ φ \parallel 20 Jordan. Rom. 363. Zach. 171, 35

¹ αὐτοῖς $P\parallel$ 3 γε P|τε $VG\parallel$ τρέπη $V\parallel$ 9—10 κινδύνων $VG\parallel$ 0m. $P\parallel$ 11 ἀν σπη $VG\parallel$ ὅπη ἀν $P\parallel$ 12 συμβήσεται $V\parallel$ 13 εἰς $P\parallel$ 14 πεζή $VP\parallel$ πεζοί $G\parallel$ 18 εἰς $P\parallel$ ΰβριζον Suid \parallel ὑβρίζων codd \parallel 20 διαλύτην $P\parallel$ 23 τῷ ἀναισχύντῳ \parallel τὸ ἀναίσχυντον G

πολεμίους έώχει καὶ διατάσσοντι ές παράταξιν, έφασκέ τε ως ούκ είδείη μεν αύτων την ές το μάγεσθαι προθυμίαν τὰ πρότερα, νῦν δὲ θαρσεῖν τε καὶ ξὺν ἐλπίδι τῆ ἀμείνονι ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἰέναι. καὶ τὴν φάλαγγα 26 ι μετωπηδον ποιησάμενος διέταξεν ώδε. ές κέρας μέν τὸ ἀριστερὸν πρὸς τῷ ποταμῷ τοὺς πεζοὺς ἄπαντας έστησεν, ές δε τὸ δεξιὸν, ή δη δ χώρος αναντης ήν, 'Αρέθαν τε καὶ τοὺς ξὺν αὐτῷ Σαρακηνοὺς ἄπαντας, αὐτὸς δὲ ξὸν τοῖς ἱππεῦσι κατὰ μέσον εἰστήκει. οὕτω 10 μεν 'Ρωμαίοι ετάξαντο. Άζαρεθης δε επεί ξυνιόντας 27 ές παράταξιν τούς πολεμίους είδε, τοιάδε παρεχελεύσατο "Πέρσας μεν όντας ύμας μη ούχι του βίου την .. άρετην ανταλλάξασθαι, ήν τις αϊρεσιν αμφοίν διδοίη, "οὐδεὶς ἂν ἀντείποι. ἐγὰ δέ φημι οὐδ' ἂν βουλο-28 15 μένοις έφ' ύμιν είναι τούτοιν ποιεισθαι την αίρεσιν. ...οίς μεν γαρ εξύν διαφυγούσι τον κίνδυνον ξύν τη μάτιμία βιούν, οὐδεν, ήν γε βούλοιντο, άπεικὸς άντί ητών βελτίστων έλέσθαι τὰ ήδιστα, οἶς δὲ τὸ θνήσκειν Β 94 ,, έπάναγκες, ή ξύν τη εύκλεία πρός των πολεμίων, ή 20 ,,πρός τοῦ πρατοῦντος ἐς τὴν κόλασιν αίσχρῶς ἀγο-,μένοις, πολλή ἄνοια μή πρό των αισχίστων ελέσθαι πτὰ πρείσσω. ὅτε τοίνυν ταῦτα οὕτως ἔχει, προσήπειν 29 ,, ύμας απαντας οίμαι μή τούς πολεμίους μόνον, άλλά ,, καλ δεσπότην του ύμετερου εν υῷ εχουτας ούτως ες 25 , μάχην τήνδε καθίστασθαι."

Τοσαῦτα καὶ Άζαρέθης παρακελευσάμενος ἀντίξουν 80

⁴ φάλαγια $P\parallel$ 6 ἄπαντας $GP \rfloor$ πάντας $V\parallel$ 7 δὲ om. $G\parallel$ 8 Αρέθαν] άζαρέθαν $G\parallel$ 9 ξὸν τοῖς] σὺν τοῖς $G\parallel$ 10 άζαρέθας $P\parallel$ 11 εἰς παράταξιν P, om. $V\parallel$ 13 ἀνταλλάξεσθαι $P\parallel$ 14 ἀντείπη $V\parallel$ 16 τῆ om. $G\parallel$ 17 ἀτιμία αίτία $G\parallel$ 22 ἔχει] εἶχε $G\parallel$ 24 καὶ VG] καὶ τὸν $P\parallel$ τὸν P] om. VG

τοίς έναντίοις την φάλαγγα έστησε, Πέρσας μέν τὰ έν δεξιά έγοντας. Σαρακηνούς δε τὰ εὐώνυμα, καὶ αὐτίκα μεν ές γειρας άμφότεροι ήλθον. ήν δε ή μάγη καρ-81 τερά μάλιστα. τά τε γάρ τοξεύματα έκατέρωθεν συγνά έπλ πλείστον βαλλόμενα φόνον άμφοτέρων πολύν έποίει ε καί τινες εν μεταιγμίω γινόμενοι έργα ες άλλήλους έπεδείχνυντο ἀρετῆς ἄξια, μᾶλλον δὲ Πέρσαι ἐχ τῶν 32 τοξευμάτων πολλοί έθνησχον. τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν βέλη συχνότερα μέν άτεχνῶς ἡν, ἐπεὶ Πέρσαι τοξόται τε □ σχεδόν τί είσιν απαντες καὶ πολύ θασσον ἢ (οί) αλλοι 10 ξύμπαντες άνθρωποι ποιείσθαι τὰς βολὰς ἐκδιδάσκον-83 ται, έχ δὲ τόξων μαλθαχῶν τε χαὶ οὐ λίαν ἐντεταμένων βαλλόμενα θώρακι ίσως ή κράνει ή και άσπίδι έντυχόντα 'Ρωμαίου ανδρός απεκαυλίζετό τε και λυπείν 34 τον προσπίπτοντα οὐδαμή είχε. 'Ρωμαίων δὲ τά [τε] 16 τοξεύματα βραδύτερα μεν ές αεί έστιν, ατε δε έχ τόξων σκληρών τε ύπεράγαν και δεινώς έντεταμένων βαλλόμενα, προσθείη δὲ ἄν τις καὶ πρὸς ἀνδρών Β 95 Ισχυροτέρων, πολλώ έτι μάλλον ή οί Πέρσαι, οίς αν έντύγοιεν, εὐπετῶς σίνονται, ὅπλου οὐδενὸς έμποδὰν 20 85 P 55 αὐτῶν γινομένου τῆ φύμη. ἦδη μὲν οὖν τῆς ἡμέρας αί δύο παρφηήκεσαν μοζραι, καὶ ἡ μάγη ἔτι ἀγγώμαλος ήν. τότε δε ξυμφρονήσαντες, όσοι δή άριστοι έν τφ Περσών στρατεύματι ήσαν, έσήλαυνον ές των πολεμίων τὸ δεξιὸν κέρας, οὖ δὴ ἀρέθας τε καὶ οἱ Σαρακηνοί 25 86 έτετάχατο. οἱ δὲ οΰτω τὴν φάλαγγα διαλύσαντες δίχα

¹ έναντίοις] έναντίας $V\parallel$ 4 έκατές. συχνὰ] συχνὰ έκατές. $G\parallel$ 9 συχνότεςα μὲν] μὲν οm. $G\parallel$ ἢν scripsi] ἤει codd. (in rasura in P), έπήει Maltr., cf. vers. 16, \parallel τε om. $P\parallel$ 10 πολύ] πολλοί $G\parallel$ <οί>addidi. \parallel 12—18 έντεταμμένων $G\parallel$ 14 άπεκανλιάζετό $G\parallel$ 15 τά edd.] τά τε codd. \parallel 16 έσαεὶ $VG\parallel$ δὲ P] δὴ $VG\parallel$ 21 γινομένον] γίνονται $G\parallel$ 22 ἀγχομαλῶ $G\parallel$ 28 ὅσοι] οἱ $V\parallel$ 26 διαλύσαντες GP

έγένοντο, ώστε καὶ δόξαν ἀπήνεγκαν ὅτι δὴ Πέρσαις τὰ 'Ρωμαίων πράγματα προδδοσαν. τοὺς γὰρ ἐπιόντας ούν ύποστάντες αὐτίκα ές φυνήν απαντες ώρμηντο. οί νοῦν Πέρσαι διαρρήξαντες ούτω την των έναντίων 37 ε παράταξιν κατά νώτου εύθυς τῆς Ρωμαίων ϊππου έγένοντο. 'Ρωμαΐοι δε κεκμηκότες ήδη τη τε δδώ και τώ πόνφ τῆς μάτης νήστεις τε ἄπαντες ἐς τόδε τῆς ἡμέρας όντες, και πρός των πολεμίων έκατέρωθεν ένοχλούμενοι, οὐκέτι ἀντεῖγον, ἀλλ' οἱ μὲν πολλοὶ φεύγοντες 10 άνὰ πράτος ές τοῦ ποταμοῦ τὰς νήσους ἄγγιστά που ούσας έχώρησαν, τινές δε και αὐτοῦ μένοντες έργα θαυμαστά τε και λόγου πολλοῦ ἄξια τοὺς πολεμίους ελογάσαντο. έν τοῖς καὶ Ασκάν ήν, δς δή πολλούς 38 μέν πτείνας των έν Πέρσαις δοπίμων, πρεουργηθείς 15 δε κατά βραγύ μόλις έπεσε, λόγον αύτοῦ πολύν τοῖς πολεμίοις απολιπών. και ξύν αὐτῷ άλλοι ὀκτακόσιοι ανδρες αγαθοί γενόμενοι έν τῷ πόνφ τούτφ ἀπέθανον, οί τε Ισαυροι ξύν τοίς άρχουσι σχεδόν απαντες, οὐδὲ δπλα άνταίρειν τοῖς πολεμίοις τολμήσαντες. ἀπειρία 39 Β96 το γάρ τοῦ ἔργου τούτου πολλῆ είχοντο, ἐπεὶ ἄρτι τῆς γεωργίας αφέμενοι ές κίνδυνον πολέμου κατέστησαν, άννῶτα σφίσι τὰ πρότερα ὄντα. καίτοι μάλιστα πάν- 40 των αύτοι εναγχος ες την μάχην άγνοία πολέμου όρ-

²⁰⁻²² έπει-όντα] οἱ δὲ ἄφτι τῆς γεωργίας ἀφέμενοι ἐς κίνδυνον τοῦ πολέμου κατέστησαν, ἀγνῶτα σφίσι τὰ πρότερα ὄντα Suid s v. ἀγνῶτας

διελάσαντες $V\parallel 3$ ὅρμηνται $G\parallel 7$ τε GP] δὲ $V\parallel 9$ άλλ'] ά// $G\parallel 12$ πολλοῦ ἄξια VP] ἄξια πολλοῦ $G\parallel 13$ άσκὰν G] άσκᾶν VP, "Αψκαλ Mal. 464, $1\parallel 15$ αὐτοῦ codd | πολὺν VG] om $P\parallel 16$ σὲν P | ἀπολιπὰν] καταλιπὰν $G\parallel 17$ τῷ πόνῷ τούτῷ] τῶδ τῷ πόνῷ $G\parallel 20$ τῆς om. $G\parallel 22$ ἀγνῶτα] ἀγνῶτες $G\mid$ ὅντα] ὅντες G

γῶντες Βελισαρίφ τότε τὴν δειλίαν ἀνείδιζου. οὐ μὴν οὐδὲ Ἰσαυροι απαντες, ἀλλὰ Λυκάονες οἱ πλεϊστοι ἦσαν.

Βελισάριος δε ξύν όλίγοις τισίν ένταῦθα μείνας. 41 τέως μεν τούς άμφι του Άσκαν αντέχοντας έώρα, και 5 42 αὐτὸς ξὸν τοῖς παροῦσι τοὺς πολεμίους ἡμύνατο ἐπεὶ δε αὐτῶν οι μεν επεσον, οι δε οπη εδύναντο ες φυγήν ώρμηντο, τότε δή καὶ αὐτὸς ξὸν τοῖς έπομένοις φυγών ές των πεζων την φάλαγγα ήλθεν, οι ξύν τω Πέτρω έτι έμάχοντο, ού πολλοί ὄντες, έπεί και αύτων έτυχον 10 48 συνόντες οἱ πλείστοι. ἔνθα δὴ αὐτός τε τὸν ἵππον άφηκε και πάντας αὐτὸ δρᾶν τοὺς έπομένους ἐκέλευε, πεζούς τε ξύν τοις άλλοις τούς έπιόντας αμύνασθαι. 44 Περσών δε όσοι τοῖς φεύγουσιν είποντο, δι' όλίγου την δίωξιν ποιησάμενοι εύθύς έπανηπον. Ες τε τούς 15 πεζούς καὶ Βελισάριον ξύν τοις άλλοις άπασιν ώρμηντο. οἱ δὲ τὰ νῶτα ἐς τὸν ποταμὸν τρέψαντες, ὅπως μή τις αύτοῖς πρὸς τῶν πολεμίων κύκλωσις νένοιτο, ἐκ 45 των παρόντων τους ἐπιόντας ἡμύνοντο. αὖθίς τε ἡ μάγη καρτερά γέγονε, καίπερ ούκ έξ άντιπάλου τῆς 20 δυνάμεως οὖσα. πεζοί τε γάρ καὶ λίαν όλίγοι πρός ξύμπασαν έμάγοντο την Περσών ίππον, οὐ μέντοι αὐτοὺς οἱ πολέμιοι οὕτε τρέπεσθαι οὕτε ἄλλως βιάζε-46 Ρ 56 σθαι είχον. έν χρῷ τε γὰρ ἀλλήλοις ές ὀλίγον ἀελ Β 97 ξυναγόμενοι καί ώς Ισγυρότατα ταϊς άσπίσι φραξάμενοι 25 έβαλλον μαλλον ές τούς Πέρσας έπιτηδείως ή αὐτοί

² άπαντες VP] πάντες G || 4 βελισσάριος G || 5 τέως VG] έως P | άσκᾶν codd . || 8 ἄρμηνται G || 9 σὸν V || 11 φυγόντες VG] φεόγοντες P || 12 αὐτὸ] αὐτὰ P || 13 σὸν G | ἀμύνεσθαι V || 16 ἄρμηνται G || 18 γίνοιτο V || 28 οὕτε—οὕτε] οὐδὲ—οὐδὲ codd . || 25 Ισχυρώτατα P

ποὸς ἐπείνων ἐβάλλοντο. πολλάκις τε ἀπειπόντες οί 47 βάρβαροι ἐπ' αὐτοὺς ἤλαυνον, ὡς ξυνταράξοντές τε και διαλύσοντες την παράταξιν, άλλ' ἄπρακτοι ένθένδε όπίσω αὐθις ἀπήλαυνον. οἱ γὰρ ἵπποι αὐτοῖς τῷ τῷν 48 s άσπίδων πατάνω άχθόμενοι άνεχαιτίζοντό τε καὶ ές ταραγήν ξύν τοῖς ἐπιβάταις καθίσταντο. διαγεγόνασί τε ούτως εκάτεροι, έως έγεγόνει της ημέρας όψέ. νυπτὸς δὲ ἤδη ἐπιλαβούσης Πέρσαι μὲν ἐς τὸ στρα-49 τόπεδον άνεχώρησαν, Βελισάριος δε δλαάδος έπιτυχών 10 ξύν όλίγοις τισίν ές τοῦ ποταμοῦ τὴν νῆσον κατῆρεν, ού δη και οι άλλοι Ρωμαίοι νηγόμενοι ήλθον. τη δε 50 ύστεραία 'Ρωμαΐοι μεν δικάδων σωίσιν έκ Καλλινίκου πόλεως παραγενομένων πολλών ές αὐτὴν έχομίσθησαν, Πέρσαι δε τους νεκρούς έσκυλευκότες έπ' οίκου απαν-15 τες άνεχώρησαν. οὐ μὴν τοὺς σφετέρους νεκροὺς τῶν πολεμίων ἐλάσσους εὖρον.

Άζαρέθης δὲ, ἐπεὶ ξὺν τῷ στρατῷ ἐς Πέρσας ἀφί- 51 κετο, καίπερ ἐν τῷ μάχη εὐημερήσας, ἀχαρίστου Καβάδου μάλιστα ἔτυχεν ἐξ αἰτίας τοιᾶσδε. νόμος ἐστὶ 52 το Πέρσαις, ἡνίκα ἐπὶ τῶν πολεμίων τινὰς στρατεύεσθαι μέλλωσι, τὸν μὲν βασιλέα ἐπὶ θρόνου τοῦ βασιλείου καθῆσθαι, κοφίνους δέ οἱ πολλοὺς ἐνταῦθά πη εἶναι, καὶ παρείναι μὲν τὸν στρατηγὸν, ಏς δὴ τῷ στρατῷ ἐπὶ τοὺς ἐναντίους ἐξηγήσεσθαι ἐπίδοξός ἐστι, παριέναι τὸ δὲ τὸ στράτευμα τοῦτο ἐς τοῦ βασιλέως τὴν ὅψιν κατ' ἄνδρα ἕνα, καὶ αὐτῶν ἕκαστον βέλος ἕν ἐς τὰς ταρπὰς □ □ □

□ Β 98 διπτείν, μετά δὲ αὐτὰς μὲν τῆ βασιλέως σφραγίδι κατασεσημασμένας φυλάττεσθαι, έπειδαν δε ές Πέρσας έπανίοι τὸ στράτευμα τοῦτο, τῶν στρατιωτῶν ξκαστον 58 έχ των άρρίγων εν άναιρείσθαι βέλος. άριθμούντες οδυ των βελων δσα πρός των ανδρων ούκ ανήρηται, s οίς έπίκειται ή τιμή αύτη, αγγέλλουσι τῷ βασιλεῖ τὸ πλήθος των ούχ έπανηχόντων στρατιωτών, ταύτη τε δσοι εν τῷ πολέμω τετελευτήκασιν ενδηλοι γίνονται. 54 ούτω μεν ούν Πέρσαις δ νόμος έκ παλαιού έχει. έπεί δε Άξαρέθης ές όψιν τῷ βασιλεῖ ήλθεν, άνεπυνθάνετο 10 αὐτοῦ ὁ Καβάδης εί τι χωρίον παραστησάμενος 'Ρωμαϊκόν ήκοι, έπει ξύν τῷ Άλαμουνδάρῳ ὡς Αντιόχειαν καταστρεψόμενος έπὶ 'Ρωμαίους στρατεύσειεν. δ δὲ 'Αξαρέθης γωρίον μεν έλειν οὐδεν έφασκε, 'Ρωμαίους 55 δε και Βελισάριον μάχη νενικηκέναι. Καβάδης μεν 16 οδυ παριέναι το ξύν τῷ Άζαρέθη ἐκέλευε στράτευμα, έχ τε των ταρπών βέλος έχαστος άνηρειτο ήπερ είώ-56 θει. πολλών δε απολελειμμένων βελών ωνείδιζέ τε τῷ ἀζαρέθη ὁ βασιλεὺς τὴν νίκην καὶ ἐν τοῖς ἀτιμοτάτοις τὸ λοιπὸν εἶχε. τὰ μὲν οὖν τῆς νίκης ἐς τοῦτο 20 έτελεύτα τῷ Άζαρέθη.

P 57 ιθ΄. "Εννοια δε τότε 'Ιουστινιανῷ βασιλεί γέγονεν Αλθιοπάς τε και 'Ομηρίτας ἐπὶ τῷ Περσῶν πονηρῷ ἐταιρίσασθαι. ὅπη δε τῆς γῆς οὶ ἄνθρωποι οἴδε ῷκηνται καὶ καθ' ὅ τι αὐτοὺς 'Ρωμαίοις ξυνοίσειν βα- 25 τιλεὺς ἤλπισεν, ἐρῶν ἔρχομαι. τὰ Παλαιστίνης ὅρια

¹ δίπτειν VG | αὐτὰς] αὐτοὺς G | σφραγίδι V || 2 κατασεσημασμένους G | φυλάσσεσθαι P || 4 ἀρριχῶν G | ἀναιρεῖσθαι Christ] ἀφαιρεῖσθαι codd. || 9 οὖν om. G || 11 χωρίων P || 15 βελισσάριον G || 17 ἕκαστος ἀνηρεῖτο GP] ἕκαστον ἀνηρεῖσθαι V || 18 ἀνείδιζέ τε GP] ἀνειδίζετο V || 19 δ βασ τὴν νίκ. GP] τὴν νίκ δ βασ. V || 24 ὅπη GP] ὅποι V || 25 καθ΄ ὅ τι] καθότι codd.

πρός ανίστοντα ήλιον ές θάλασσαν την Έρυθραν καλουμένην διήκει. αύτη δὲ ἡ θάλασσα ἐξ Ἰνδῶν ἀργο- 3 μένη ένταῦθα τελευτά τῆς Ῥωμαίων ἀργῆς, καὶ πόλις Β 99 Αλλάς καλουμένη πρός τη ταύτης ήζόνι έστιν, ένθα ή 5 θάλασσα, ώσπερ μοι είρηται, ἀπολήγουσα πορθμός τις ές άγαν στενός γίνεται. καὶ αὐτὸν ἐνθένδε ἐσπλέοντι έν δεξια μέν όρη τα Αίγυπτίων πρός νότον άνεμον τετραμμένα έστιν, έπι θάτερα δε γώρα έρημος άνθρώπων έπὶ πλεῖστον διήκει πρὸς βορρᾶν ἄνεμον, ή τε 10 γη αύτη τῷ ἐσπλέοντι έκατέρωθεν δρατή γίνεται, μέγρι ές την Ίωτάβην καλουμένην νήσον, Αλλά πόλεως σταδίους ούχ ήσσον ή χιλίους διέχουσαν. Ενδα Έβραιοι 4 αὐτόνομοι μεν έκ παλαιοῦ ώκηντο, έπὶ τούτου δε 'Ιουστινιανοῦ βασιλεύοντος κατήκοοι 'Ρωμαίων γεγένην-15 ται. πέλαγος δε τὸ ἐνθένδε μέγα ἐκδέχεται. καὶ 5 γην μεν την εν δεξια οί ταύτη εσπλέοντες ούκετι δρώσιν, ές μέντοι την εὐώνυμον νυκτός ἀεὶ ἐπιγινομένης δρμίζονται. Εν σκότω γάρ ναυτίλλεσθαι 6 έν ταύτη δή τη θαλάσση άδύνατά έστιν, έπει βράγους 20 αὐτὴν ἔμπλεων ἐπὶ πλεῖστον ξυμβαίνει εἶναι. δρμοι 7 δέ είσιν ένταῦθα πολλοί οὐ χερσίν ἀνθρώπων, ἀλλὰ τῆ φύσει τῶν χωρίων πεποιημένοι, καὶ ἀπ' αὐτοῦ τοῖς πλέουσιν οὐ γαλεπόν έστιν ὅπη παρατύχοι δρμίζεσθαι.

Ταύτην δή την ηϊόνα εὐθὺς μὲν ὅρους τοὺς Πατο λαιστίνης ὑπερβάντι Σαρακηνοὶ ἔχουσιν, οῦ ἐν τῷ 8 φοινικῶνι ἐκ παλαιοῦ ὅδρυνται. ἔστι δὲ ὁ φοινικὼν 9 ἐν τῆ μεσογεία ἐς χώραν κατατείνων πολλην, ἔνθα δὴ

² διήπει VG] διώπηνται P | διάλαττα G || 6 έσάγαν VG || 9 βορράν VG || 11 Ιώταβιν V | άιλᾶ πόλεως V, άιλαπόλεως G || 12 διέχουσα V || 13 ὤπηνται G || 14 βασιλεύοντες G || 17—18 έπιγενομένης G || 20 έπλ πλείστον αm. G | συμβαίνει G || 25 τοὺς VP] τῆς G || 26 φοινιπῶν V

Β 100 άλλο τὸ παράπαν οὐδὲν ὅτι μὴ φοίνικες φύονται 10 μόνοι. τούτω τῷ φοινιχῶνι βασιλέα Τουστινιανὸν Άβογάραβος έδωρήσατο, δ των έκείνη Σαρακηνών άρχων, καὶ αὐτὸν βασιλεὺς φύλαρχον τῶν ἐν Παλαι-11 στίνη Σαρακηνών κατεστήσατο. άδήωτόν τε την 5 γώραν διεφύλαξε του απαντα γρόνου, έπει τοῖς τε Ρ 58 ἀργομένοις βαρβάροις καὶ οὐδέν τι ἦσσον τοῖς πολεμίοις φοβερός τε ἀεὶ ᾿Αβογάραβος ἔδοξεν είναι καὶ 12 διαφερόντως δραστήριος. τῷ μὲν οὖν λόγω τὸν φοινικώνα βασιλεύς έχει, μετείναι δε αύτῷ τῶν ταύτη 10 18 γωρίων οὐδ' ὁπωστιοῦν δυνατά ἐστι. νη τε νὰρ ἀνθρώπων παντελώς έρημος καὶ άτεγνώς άνυδρος έν μέσφ ούσα ές δέκα ήμερων όδον διήκει, και αύτος λόγου ότουοῦν ἄξιος ό φοινικών οὐδαμῆ ἐστιν, ἀλλ' όνομα δώρου δ τε Άβοχάραβος έδωκε μόνον καὶ βα- 15 σιλεύς εὖ εἰδὼς ἔλαβε. τὰ μὲν οὖν άμφὶ τῷ φοινικῶνι 14 ταύτη πη έγει. τούτων δε των ανθρώπων άλλοι Σαρακηνοί έχόμενοι την άκτην έχουσιν, οι δη Μαδδηνοί 15 καλούνται, Όμηριτών κατήκοοι όντες. οί δὲ Όμηρίται ούτοι εν χώρα τη επεκεινα φκηνται πρός τη της δα- 20 λάσσης ήϊόνι. ὑπέρ τε αὐτοὺς ἄλλα ἔθνη πολλὰ μέγρι ές τούς ανθρωποφάγους Σαρακηνούς ίδρῦσθαί φασι. 16 μεθ' ους δή τὰ γένη των Ίνδων έστιν. άλλὰ τούτων μεν πέρι λεγέτω έκαστος ως πη αὐτῷ βουλομένω ἐστίν.

¹ ἄλλο τὸ παράπαν VG] τὸ παράπαν ἄλλο P || 2—3 τοῦτον τὸν φοινικῶνα βασιλεῖ ἰουστινιανῶ ἀβοχάραβος ἐχαρίσατο ὁ τῶν P || 8 ἀβωχάραμος G | ἱ κείνης G || \id_{-} Φ παλαιστήνη G | 8 βοχάραμος G, ἀβοχάραγος P pr m, ἀβοχάραβος P corr. 10 ταύτης G || 11 ἐστιν G || 15 ὅ τε G | ὅτον V, ὅτι P | ἀβοχάρακος V, ἀβωχάραμος G, ἀβοχάραγος P | μόνον GP] μόνος V || 16 εὖ] οὐν V || 17 εἰχε G || 18 μααδδηνοί P || 19 ὁμηρίται VG || 20—21 δαλάττης G || 21 μέχρις V || 22 ἰδρύσθαι VG || 23 τῶν P| τά VG || 24 μὲν om. G

Όμηριτων δε καταντικρύ μάλιστα έν τη άντιπέρας 17 ηπείρω Αίθίοπες οίχουσιν, οι Αύξωμίται ἐπικαλούνται, δτι δή αὐτοῖς τὰ βασίλειά ἐστιν ἐν πόλει Αὐξώμιδι. καὶ θάλασσα, ή έν μέσω έστιν, άνέμου μετρίως έπιφόρου 18 s έπιπεσόντος ές πέντε ήμερων τε και νυκτων διάπλουν B 101 διήμει. ταύτη γὰρ καὶ νύκτωρ ναυτίλλεσθαι νενομί- 19 κασιν, έπεὶ βράγος ένταῦθα οὐδαμῆ έστιν· αὕτη πρὸς ένίων ή θάλασσα Έρυθρα κέκληται. τα γάρ ταύτης έπτος έππλέοντι άχρι ές την ητόνα και Αιλάν πόλιν 10 Άραβικὸς ἀι όμασται κόλπος. χώρα γὰρ ἡ ἐνθένδε 20 άχοι των Γάζης πόλεως δρίων Άραβία το παλαιον ώνομάζετο, έπει και τὰ βασίλεια έν τοῖς ἄνω γρόνοις έν Πέτραις τη πόλει δ των Άραβων βασιλεύς είνεν. δ μεν οὖν τῶν Όμηριτῶν ὅρμος, έξ οὖ ἀπαίροντες 21 15 ελώθασιν ές Αλθίσπας πλείν, Βουλικάς δνομάζεται. διαπλεύσαντες δὲ ἀεὶ τὸ πέλαγος τοῦτο καταίρουσιν 22 ές των Άδουλιτων τον λιμένα. "Αδουλις δε ή πόλις τοῦ μεν λιμένος μέτρω εἴκοσι σταδίων διέχει τοσούτω γάρ διείργεται τὸ μὴ ἐπιθαλάσσιος εἶναι, πόλεως δὲ 20 Αὐξώμιδος όδῷ ἡμερῶν δώδεκα.

Πλοία μέντοι όσα εν τε Ίνδοίς και έν ταύτη τῆ 23 δαλάσση έστιν, οὐ τρόπφ τῷ αὐτῷ ικερ αί ἄλλαι νῆες πεποίηνται. οὐδε γὰρ πίσση οὐδε ἄλλφ δτφοῦν χρίον-

¹⁷ Bovhnàs idem emporium est, quod ab aliis dicitur $Mov\zeta a \parallel 18$ et 20 cf. (Arriani) peripl. m. Erythr. in Müller GGM I 260

¹ ἀντιπέρας] πέρας $G \parallel 2$ αὐξωμίται $V \parallel 3$ έστιν om. $G \mid$ αὐξώμιδι πόλει $P \parallel 9$ ἄχρις $V \mid$ ἀϊλὰν VG, αἰλᾶν $P \parallel 10$ ἐνθέν- Θε VP] ἐντεῦθεν $G \parallel 11$ ὁρίων GP] χωρίων $V \mid$ ἀβραμία $G \parallel 12$ ἀνύμαστο $P \parallel 13$ ὁ τῶν] ὁ om. $G \parallel 15$ πλεῖν $G \mid$ πλέειν $VP \mid$ βουλιπᾶς V, βουπολιπὰς $G \parallel 16$ ἀεὶ] delendum putat Christ $\parallel 17$ τῶν $VP \mid$ τὸν $G \parallel 21$ καὶ ἐν $VP \mid$ ἐν om. $G \parallel 22$ ὧπερ $P \mid$ ὅσπερ $VG \parallel 23$ ἄλλφ ὀτφοῦν] ἄλλο ὀτιοῦν G

ται, οὐ μὴν οὐδὲ σιδήρω διαμπερές ζόντι ές άλλήλας αί σανίδες ξυμπεπήνασιν, άλλὰ βρότοις τισί ξυνδέδενται. 24 αίτιον δε ούγ δπερ οί πολλοί οίονται, πέτραι τινές ένταῦθα οὖσαι καὶ τὸν σίδηρον ἐφ' έαυτὰς Ελκουσαι (τεχμήριον δέ ταις γαρ Ρωμαίων ναυσίν έξ Αίλα 5 πλεούσαις ές θάλασσαν τήνδε, καίπερ σιδήρω πολλώ ήρμοσμέναις, ούποτε τοιούτον ξυνηνέχθη παθείν), Β 102 άλλ' δτι ούτε σίδηρον ούτε άλλο τι τών ές ταύτα 25 έπιτηδείων Ίνδοί ἢ Αίθίοπες έχουσιν. οὐ μὴν οὐδὲ πρός 'Ρωμαίων ώνεισθαι τούτων τι οίοί τέ είσιν, 10 26 Ρ 59 νόμω απασι διαρρήδην απειρημένον. Θάνατος γαρ τω άλόντι ή ζημία έστί. τὰ μὲν οὖν άμφὶ τῆ Ἐρυθρᾶ καλουμένη θαλάσση και χώρα ή αὐτῆς ἐφ' έκάτερά έστι ταύτη πη έχει.

Έν δε Αυξώμιδος πόλεως ές τὰ ἐπ' Αλγύπτου δρια 15 της 'Ρωμαίων άρχης, οδ δη πόλις η Έλεφαντίνη καλουμένη ολκεται, τριάποντα όδος ήμερων έστιν εύζώνφ 28 ανδρί. Ενταῦθα Εθνη άλλα τε πολλά ϊδρυται καλ Βλέμυές τε καὶ Νοβάται, πολυανθοωπότατα γένη. άλλὰ Βλέμυες μεν ταύτης δη της χώρας ές τὰ μέσα φκηνται, 20 Νοβάται δὲ τὰ ἀμφὶ Νείλον ποταμὸν ἔχουσι. πρότερον δὲ οὐ ταῦτα ἐγεγόνει τὰ ἔσγατα τῆς Ῥωμαίων ἀργῆς. άλλ' ἐπέχεινα δσον έπτὰ έτέρων ἐπίπροσθεν δδὸν ήμε-29 ρών ήνίκα δε δ Ρωμαίων αὐτοκράτωρ Διοκλητιανός ένταῦθα γενόμενος κατενόησεν ότι δὴ τῶν μὲν ἐκείνη 25

³⁻⁴ πέτραι-ούσαι] πέτρας τινάς ένταῦδα είναι $G \parallel 4$ Είκουσαι] Είκειν G || 5 ἀιλὰ V, ἀϊλὰ G || 7 τοιοῦτον VG | τι τοιοῦτο P || 11 ἀπειρημένον G | ἀπειρημένω VP || 12 ἀλόντι] ἄλλότιG || 15 ἐπ' VP |
οm. G || 16 ἐλεφαντινὴ G || 18 ἄλλα τε G | τε ἄλλα VP || 19 βλέμμυες $G \mid \pi$ ολυανθρωπότατα] καὶ πολυανθρωπότατα $P \mid 20$ βλέμμυες $G \mid 23$ δσον $P \mid 3$ σων $VG \mid 2$ έπτὰ] ες τὰ $G \mid 23 - 24$ έτερων—ήμερῶν $V \mid 2$ έτερων έπίπροσθεν όδῶν ήμερῶν G, ήμερῶν ετέρων επίπροσθεν Ρ

γωρίων ὁ φόρος λόγου ἄξιος ὡς ἥκιστα ἦν, ἐπεὶ στενὴν μάλιστα την γην ένταῦθα ξυμβαίνει είναι (πέτραι γαρ τοῦ Νείλου οὐ πολλῶ ἄποθεν ὑψηλαὶ λίαν ἀνέχουσαι τῆς γώρας τὰ λοιπὰ ἔγουσι), στρατιωτῶν δὲ πάμπολύ 5 τι πλήθος ένταῦθα έχ παλαιοῦ ϊδρυτο, ὧνπερ ταίς δαπάναις ύπερφυως άγθεσθαι συνέβαινε το δημόσιον, άμα δὲ καὶ Νοβάται ἀμφὶ πόλιν "Οασιν ωκημένοι τὰ πρότερα ήγόν τε καὶ ἔφερον ἄπαντα ἐς ἀεὶ τὰ ἐκείνη χωρία, τούτους δή τοὺς βαρβάρους ἀνέπεισεν ἀναστῆναι 10 μεν έξ ήθων των σφετέρων, άμφι ποταμόν δε Νείλον ίδρύσασθαι, δωρήσασθαι αὐτοὺς δμολογήσας πόλεσί τε μεγάλαις καὶ χώρα πολλή τε καὶ διαφερόντως ἀμείνονι Β 108 ήσπερ τὰ πρότερα ώπηντο. ούτω γὰρ ώετο αὐτούς τε 30 ούκετι τά γε άμφι την "Οασιν ένογλήσειν χωρία καί 15 γης της σφίσι διδομένης μεταποιουμένους, ατε οίχείας ούσης, αποκρούσεσθαι Βλέμυας τε, ώς τὸ είκὸς, καί βαρβάρους τοὺς ἄλλους. ἐπεί τε τοὺς Νοβάτας ταῦτα 31 ήρεσκε, τήν τε μετανάστασιν αὐτίκα δή μάλα πεποίηντο, ήπερ δ Διοκλητιανός σφίσιν ἐπέστελλε, καὶ Ῥωμαίων 20 τάς τε πόλεις καὶ χώραν ξύμπασαν ἐφ' ἐκάτερα τοῦ ποταμοῦ ἐξ Ἐλεφαντίνης πόλεως ἔσχον. τότε δὴ ὁ βασιλεύς 32 ούτος αύτοις τε και Βλέμυσιν έταξε δίδοσθαι άνα παν έτος όητόν τι χουσίον έφ' φ μηκέτι γην την 'Ρωμαίων ληίσωνται. ὅπερ καὶ ἐς ἐμὲ κομιζόμενοι οὐδέν τι 33 25 ήσσον καταθέουσι τὰ ἐκείνη χωρία. οὕτως ἄρα βαρ-

³ οὐ] ὁ G | ὑψηλαὶ λίαν οπ. G | ἀνέχουσαι] ἀπέχουσαι V | 4 ἔχουσιν V | δὲ] δὲ τι V || 5 ἴδουται G | ὡνπες GP] οὐπες V || 6 ξυνέβαινε V || 9 ἀναστῆσαι V || 11 αὐτοὺς VP] τε αὐτοῖς G || 11—12 πόλεσί τε μεγάλαις VP] πόλεις τε μεγάλας G || 12 χώρα πολλῆ VP] χώραν πολλήν G | ἀμείνονα G || 13 ἤσπες G] ἤπες VP | ἄπηνται G || 15 δεδομένης V || 16 ἀποιρούσεσθαι Braun] ἀποκρούσεσθαι codd. | βλέμμνάς G || 17 τε GP] δὲ V || 18 πεποίηνται G || 22 βλεμμόσιν G || 24 εἰς G

⁷ BT Procop. ed. Haury. Vol. I cum addendis ed. Wirth [1734]

βάρους απαντας ούδεμία μηγανή διασώσασθαι την ές 'Ρωμαίους πίστιν δτι μη δέει των άμυνομένων στρα-84 τιωτών, καίτοι καὶ νησόν τινα εν ποταμώ Νείλω άγγιστά πη της Έλεφαντίνης πόλεως εύρων δ βασιλεύς ούτος φρούριον τε ταύτη δειμάμενος δηυρώτατον, ε ποινούς τινας ένταῦθα νεώς τε καί βωμούς 'Ρωμαίοις τε καί τούτοις δή κατεστήσατο τοῖς βαρβάροις, καί ίερεις έπάστων έν τῷ φρουρίφ τούτφ ίδρύσατο, έν τῷ βεβαίω την φιλίαν αύτοις έσεσθαι τω μετέχειν των 85 Ιερών σφίσιν ολόμενος. διὸ δή καὶ Φίλας ἐπωνόμασε 10 τὸ γωρίον. ἄμφω δὲ ταῦτα τὰ ἔθνη, οῖ τε Βλέμυες Β 104 και οι Νοβάται, τούς τε άλλους θεούς, ούσπερ Έλληνες Ρ 60 νομίζουσι πάντας, και τήν τε Ίσιν τόν τε "Οσιριν σέ-36 βουσι, καὶ οὐχ ήκιστά γε τὸν Πρίαπον. οἱ μέντοι Βλέμυες καλ άνθρώπους τῷ ἡλίφ θύειν ελώθασι. ταῦτα 15 δε τὰ εν Φίλαις ιερά οὖτοι δη οι βάρβαροι και ες έμε είχου, άλλα βασιλεύς αὐτὰ Ίουστινιανός καθελείν 87 έγνω. Ναρσής γοῦν, Περσαρμένιος γένος, οδ πρόσθεν ατε ηθτομοληκότος ές 'Ρωμαίους έμνήσθην, των έκείνη στρατιωτών άρχων τά τε ίερα καθείλε, βασιλέως οί 20 έπαγγείλαντος, καὶ τοὺς μὲν ἱερεῖς ἐν Φυλακῆ ἔσγε. τὰ δὲ ἀνάλματα ἐς Βυζάντιον ἔπεμψεν, ἐνὰ δὲ ἐπὶ τὸν πρότερον λόγον ἐπάνειμι.

κ'. Υπό τους χρόνους τοῦ πολέμου τοῦδε Ελλη-

¹⁰ Philarum insulae mentionem facit iam Seneca quaest nat. 4, 2,8 | 20 cf. 79, 11 | 24-107, 1 Ellyobeatos | hic rex Aethiopice dicitur: Ela Atzbeha. cf. Noeld. p. 188 not. | Theoph. I 169, 13. Mal. 457

¹ ἄπαντας GP] πάντας V| οὐδεμιᾶ μηχανή VP|| 5 έχυρώτατον P|| 10 Φίλας] φιλίαν G| έπωνόμασαν G|| 11 βλέμμνες G|| 12 οἰ νοβάται VP] οἰ οm. G|| 13 ἴσιν codd.|| 15 βλέμμνες G|| 16—17 ἐς ἐμὲ] εἰς έσεμε G | 20 τε γε P | 21 μεν om G | 24-107, 1 έλλησθεαίος G

σθεαίος ὁ τῶν Αλθιόπων βασιλεύς, Χριστιανός τε ὢν και δόξης τήσδε ώς μάλιστα ἐπιμελούμενος, ἐπειδή Όμηριτών των έν τη άντιπέρας ήπείρω έγνω πολλούς μεν Ιουδαίους δυτας, πολλούς δε δόξαν την παλαιάν s σέβοντας, ην δη καλούσιν Ελληνικην οι νύν ανθρωποι, έπιβουλη μέτρον ούκ έχούση ές τούς έκείνη Χριστιανούς γοήσθαι, στόλον τε νηών και στράτευμα άνείρας έπ' αὐτοὺς ήλθε, καὶ μάγη νικήσας τόν τε βασιλέα καὶ των Όμηριτων πολλούς έκτεινεν, άλλον τε αὐτόθι 10 Χοιστιανόν βασιλέα καταστησάμενος, Όμηρίτην μέν γένος, ὄνομα δε Έσιμιφαΐον, φόρον τε αὐτῷ τάξας Αλθίοψι φέρειν άνὰ πᾶν έτος, ἐπ' οἴκου ἀνεγώρησε. τούτου τοῦ Αλθιόπων στρατοῦ δοῦλοί τε πολλοί καὶ 2 οσοι έπιτηδείως ές τὸ κακουργείν είχον τῷ μὲν βασιλεί Β 105 15 Επεσθαι οὐδαμῆ ἤθελον, αὐτοῦ δὲ ἀπολειπόμενοι ἔμενον έπιθυμία της Όμηριτων χώρας άγαθη γάρ ύπερφυῶς ἐστιν.

Οὖτος ὁ λεὼς χρόνφ οὐ πολλῷ ὕστερον ξὺν έτέροις 8 τισὶν Ἐσιμιφαίφ τῷ βασιλεῖ ἐπαναστάντες αὐτὸν μὲν το ἔν τινι τῶν ἐκείνη φρουρίων καθείρξαν, ἔτερον δὲ Ὁμηρίταις βασιλέα κατεστήσαντο, Ἄβραμον ὄνομα. ὁ 4 δὲ Ἄβραμος οὖτος Χριστιανὸς μὲν ἡν, δοῦλος δὲ Ῥωμαίου ἀνδρὸς, ἐν πόλει Αἰθιόπων Ἀδούλιδι ἐπὶ τῆ κατὰ θάλασσαν ἐργασία διατριβὴν ἔχοντος. ὰ δὴ 5

⁶ Zach. 143 sqq. || 10 cf. Noeld.-Tab. p. 190 not || 21 Noeld.-Tab. 201 not

² τῆσδε ὡς] ἔως $G\parallel 3$ ὁμηριτῶν τῶν VP] τῶν ὁμηριτῶν $G\parallel$ ἐν τῆ VG] om $P\parallel 6$ ἐπιβολῆ $VP\parallel 11$ ἐσιμιφαΐον VP corr.] σιμιφαΐον G, ἐσιμφαΐον P pr. m. $\parallel 12$ αἰδιοπι $G\parallel 14$ τῷ] τὸν $G\parallel 6$ βασιλέα $G\parallel 19$ ἐσιμφαΐω P pr. m. $\parallel 21$ ἄβραμ—hic et infra $VP\parallel 24$ δαίατταν $G\parallel έργασίαν <math>V$

Έλλησθεαίος μαθών τίσασθαί τε "Αβραμον δμοῦ τοῖς Ρ 61 ξύν αὐτῷ ἐπαναστᾶσι τῆς ἐς τὸν Ἐσιμιφαῖον ἀδικίας έν σπουδή έγων, στράτευμά τε τρισχιλίων ανδρών καλ άργοντα τῶν τινα ξυγγενῶν τῶν αύτοῦ ἐπ' αὐτοὺς 6 επεμψεν. ούτος δ στρατός οὐκέτι ἐθέλοντες ἐπ' οἴκου 5 έπανιέναι, άλλ' αὐτοῦ ἐν χώρα ἀγαθη μένειν, κρύφα τοῦ ἄρχοντος τῷ Ἀβράμω ἐς λόγους ἦλθον, ἔς τε ξυμ-Βολην καταστάντες τοῖς έναντίοις, ἐπειδη ἐν τῷ ἔργφ έγένοντο, κτείναντες τὸν ἄρχοντα τῷ τε τῷν πολεμίων 7 στρατῷ ἀνεμίγνυντο καὶ αὐτοῦ ἔμενον. Ουμῷ δὲ πολλῷ 10 Έλλησθεαίος έχόμενος και άλλο στράτευμα έπ' αὐτούς έπεμψεν, οι δη τοις άμφι τον "Αβραμον ές γείρας έλθόντες παρά πολύ τε ήσσηθέντες τη μάχη έπ' οίκου εὐθύς ἀνεγώρησαν. δείσας τε τὸ λοιπὸν ὁ τῶν Αίθιόπων βασιλεύς έπι του "Αβραμου ούκετι εστράτευσευ, 15 8 Έλλησθεαίου δε τελευτήσαντος φόρους "Αβραμος ώμο-Β 106 λόγησε φέρειν τῷ μετ' αὐτὸν τὴν Αἰθιόπων βασιλείαν παραλαβόντι, ούτω τε την άργην ἐκρατύνατο. άλλὰ ταῦτα μὲν χρόνω τῷ ὑστέρω ἐγένετο.

Τότε δὲ Ἰουστινιανὸς [δ] βασιλεὺς ἐν μὲν Αἰθίοψι 20 βασιλεύοντος Ἑλλησθεαίου, Ἐσιμιφαίου δὲ ἐν Ὁμηρίταις, πρεσβευτὴν Ἰουλιανὸν ἔπεμψεν, ἀξιῶν ἄμφω Ῥωμαίοις διὰ τὸ τῆς δόξης δμόγνωμον Πέρσαις πολεμοῦσι ξυνάρασθαι, ὅπως Αἰθίοπες μὲν ἀνούμενοί τε

^{24-109, 5} οπως - μετενεγκείν] citat Suid. s. v σηρική

¹ έλισθεαῖος $G \parallel 4$ αὐτοῦ] αὐτοῦ codd. $\parallel 9$ τε om $G \parallel 11$ έλλησθεαῖος hic et infra $G \parallel 19$ ἐγένετο $P \parallel$ ἐγένοτο $VG \parallel 20-10$, 10 Τότε — ἀπεχώρησε] ὅτι Ἰουστινιανὸς ὁ βασιλεὺς πτλ $H \mid$ [$\delta \mid$ om $VG \parallel 21$ έλλησθεαίου G, έλλησθεαίτου $H \mid$ ἐπιμιφαίου $H \parallel 22$ Ἰουλιανὸν ໄουστινιανὸν G, Ιουλιανῶν $H \mid$ ἔπεμψεν om $H \parallel 23$ δόξης] γνώμης $H \parallel 24$ μὲν om. Suid \mid τε om. Suid.

την μέταξαν έξ Ίνδων αποδιδόμενοί τε αὐτην ές 'Ρωμαίους, αὐτοί μεν κύριοι γένωνται χρημάτων μεγάλων, 'Ρωμαίους δε τοῦτο ποιήσωσι περδαίνειν μόνον, ὅτι δή οὐκέτι ἀναγκασθήσουται τὰ σφέτερα αὐτῶν χρήε ματα ές τούς πολεμίους μετενεγκείν (αύτη δέ έστιν ή μέταξα, έξ ής ειώθασι την έσθητα έργάζεσθαι, ην πάλαι μεν Ελληνες Μηδικήν εκάλουν, τανύν δε σηρικήν ονομάζουσιν). Όμηριται δὲ ὅπως Καϊσὸν τὸν φυγάδα φύλαρχον Μαδδηνοῖς καταστήσωνται καὶ στρατῷ 10 μεγάλω αὐτων τε Όμηριτων καί Σαρακηνών των Μαδδηνών έσβάλωσιν ές την Περσών γην. (δ δε Καισός 10 ούτος γένους μεν ήν του φυλαρχικού και διαφερόντως άναθὸς τὰ πολέμια, τῶν δέ τινα Ἐσιμιφαίου ξυγγενῶν κτείνας ές γῆν ἔφευγεν, ή δη ἔρημος ἀνθρώπων παν-15 τάπασίν έστιν.) έμάτερος μέν οὖν τὴν αἴτησιν ὑποσχό- 11 μενος ἐπιτελη ποιήσειν τὸν πρεσβευτην ἀπεπέμψατο, έδρασε δὲ αὐτοῖν τὰ ώμολογημένα οὐδέτερος. τοῖς τε 12 γάρ Αλθίοψι την μέταξαν ώνεισθαι πρός των Ίνδων Β 107 άδύνατα ήν, ἐπεὶ ἀεὶ οἱ Περσῶν ἔμποροι πρὸς αὐτοῖς

^{5—8} αΰτη δέ έστιν — ὀνομάζουσιν] Ότι ἡ μέταξά έστιν, έξ ῆς εἰώθεσαν πτλ Suid s ν.σηρική \parallel 8 cf Noeld.-Tab p 204, not

¹ ἀποδόμενοι Suid | τε scripsi] δὲ codd. || 2 μεγάλων χρημάτων Suid || 3 ξωμαίοις H | τοῦτο ποιήσωσι Suid || τοῦτο ποιήσωσι VGH, ποιήσωσι τοῦτο P || 6 εἰώθασιν H, εἰώθεσαν Suid || 7 τανῦν δὲ τὰ δὲ νῦν Suid || 7 -8 σιρικὴν G, συρικὴν P || 8 ὁμηρίται VH | Καισὸν σόν | καὶ σόν τε H || 9 φἰλαρχον H | μαδόηνοῖς G | μαδόηνοῖς H | στρατώ] στρατεύματι G || 10—11 μαδόηνῶν V | μααδηνῶν G, μααδόηνῶν P, μαλόαν H || 11 ἐσβάλλωσιν V | εἰς H || 12 γένος H | μὲν | μὲν οὖν G | τοῦ om. G | καὶ om H || 13 δὲ τινα | τινα δὲ G | ἐσιμφαίον P, ἐς σιμιφαίων οὖ H || 14 εἰς P | ἔφυγεν H | δὴ Φ ἐτερος Φ, ἀδέτερος Φ || 17 οὐδέτερος | οὐδ' ἔτερος Φ, ἀδέτερος Φ || 19 ἀδύνατα Φ || 3 δὲννατον Φ || Φ ἐπειδὴ Φ || 19 ἀδύναταν Φ || 3 δὲννατον Φ || Φ ἐπειδὴ Φ || 19 ἀδύναταν Φ || 3 δὲννατον Φ || Φ ἐπειδὴ Φ || 19 ἀδύνατον Φ || Φ ἐπειδὴ Φ || 19 ἀδύνατον Φ || Φ ἐπειδὴ Φ || 19 ἀδύνατον Φ || Φ ἐπειδὴ Φ || 10 - 10 ἐπειδη Φ

τοις δομοις γινόμενοι, ού δή τὰ πρῶτα αί τῶν Ἰνδῶν νῆες καταίρουσιν, ἄτε χώραν προσοικοῦντες τὴν ὅμορον, ἄπαντα ἀνεἰσθαι τὰ φορτία εἰώθασι, καὶ τοις Ὁμηρίταις χαλεπὸν ἔδοξεν εἶναι χώραν ἀμειψαμένοις ἔρημόν τε καὶ χρόνου πολλοῦ ὁδὸν κατατείνουσαν ἐπ' ε 18 ἀνθρώπους πολλῷ μαχιμωτέρους ἰέναι. ἀλλὰ καὶ Ἄρραμος ὕστερον, ὅτε δὴ τὴν ἀρχὴν ὡς ἀσφαλέστατα ἐκρατύνατο, πολλάκις μὲν Ἰουστινιανῷ βασιλεί ὡμο- P 62 λόγησεν ἐς γῆν τὴν Περσίδα ἐσβάλλειν, ἄπαξ δὲ μόνον τῆς πορείας ἀρξάμενος ὀπίσω εὐθὸς ἀπεχώρησε. τὰ 10 μὲν οὖν Αἰθιόπων τε καὶ ὑμηριτῶν ταύτῃ Ἡρωαίοις ἐχώρησεν.

κα΄. Έρμογένης δὲ τότε, ἐπειδὴ τάχιστα ἡ πρὸς τῷ Εὐφράτη μάχη ἐγένετο, παρὰ Καβάδην ἐπὶ πρεσβεία ἡκων, ἐπέραινεν οὐδὲν τῆς εἰρήνης πέρι, ἦς ἕνεκα ιε ἦλθεν, ἐπεὶ αὐτὸν οἰδαίνοντα ἔτι ἐπὶ Ῥωμαίους εὖρε. 2 διὸ δὴ ἄπρακτος ἀνεχώρησε. καὶ Βελισάριος βασιλεὶ ἐς Βυζάντιον μετάπεμπτος ἦλθε περιηρημένος ἢν εἶχεν 3 ἀρχὴν, ἐφ' ῷ ἐπὶ Βανδίλους στρατεύσειε. Σίττας δὲ, Ἰουστινιανῷ βασιλεὶ τοῦτο δεδογμένον, ὡς φυλάξων ω 4 τὴν έڜαν ἐνταῦθα ἤλθε. καὶ Πέρσαι αὐθις στρατῷ πολλῷ ἐς Μεσοποταμίαν, Χαναράγγου τε καὶ Ἰοπεβέδου 5 καὶ Μερμερόου ἡγουμένων σφίσιν, ἐσέβαλον. ἐπεί τε αὐτοις ἐτόλμα οὐδεὶς ἐς χεῖρας ἰέναι, Μαρτυρόπολιν

^{4—6} χαλεπόν — tévai] citat Suid. s. v. πατατείνουσαν, omisit: έπ² ἀνθεώπους πολλῷ μαχιμωτέρους || 7 cf Noeld.-Tab. p. 205, not. || 17 cf Mal. 466, 16

¹ τοῖς ὅρμοις om. $H \mid \gamma$ ενόμενοι $PH \parallel 4$ ἀμειψομένοις $H \parallel$ 7 δὴ om. $G \parallel 8$ ἐκρατύνετο $H \mid \mu$ ὲν οὖν $H \parallel$ 9 ἐςβαλεῖν $H \parallel$ 10 ἀπεχώρησεν $H \parallel$ 14 πρεσβεία $G \rceil$ πρεσβείαν $VP \parallel$ 19 βανδήλους $G \mid$ στρατεύσειεν $P \parallel$ 22 ἀπεβέδου $P \parallel$ 28 ἐσέβαλλον G

έγκαθεζόμενοι επολιόρκουν, οδ δή Βούζης τε καί 🗆 Βέσσας τεταγμένοι έπὶ τῆ φυλακῆ ἔτυχον. αύτη δὲ 6 κείται μέν έν τη Σοφανηνή καλουμένη χώρα, πόλεως Β 108 Αμίδης τεσσαράκοντά τε καλ διακοσίοις σταδίοις διέε γουσα πρός βορραν άνεμον πρός αύτω δε Νυμφίω τῶ ποταμῷ ἐστιν, δς τήν τε 'Ρωμαίων γῆν καὶ Περσῶν διορίζει. οἱ μὲν οὖν Πέρσαι τῷ περιβόλω προσέβαλ- 7 λον, οί δὲ πολιορχούμενοι κατ' άρχὰς μὲν αὐτοὺς ἀνδρείως ὑφίσταντο, οὐ διὰ πολλοῦ δὲ ἀνθέξειν ἐπίδοξοι 10 ήσαν. ὅ τε γὰρ περίβολος ἐπιμαγώτατος ἡν ἐκ τοῦ 8 έπλ πλείστον καλ πολιορκία Περσών βάστα άλώσιμος, αὐτοί τε τὰ ἐπιτήδεια οὐ διαρχῶς εἶγον, οὐ μὴν οὐδὲ μηγανάς οὐδέ τι ἄλλο ἀξιόγρεων καθ' ὅ τι ἀμύνωνται. Σίττας δε και ό Ρωμαίων στρατός ές χωρίον μεν 9 15 'Ατταχᾶς ήλθον, Μαρτυροπόλεως έκατὸν σταδίοις διέχον, ές τὰ πρόσω δὲ οὐκ ἐτόλμων ἰέναι, άλλ' αὐτοῦ ἐνστρατοπεδευσάμενοι έμενον. ξυνην δε αύτοις και Έρμο- 10 γένης αὐδις ἐπὶ πρεσβεία ἐκ Βυζαντίου ήκων. ἐν τούτω δε τοιόνδε τι ξυνηνέχθη γενέσθαι.

το Κατασκόπους έκ παλαιοῦ ἔν τε 'Pωμαίοις καὶ Πέρ- 11 σαις δημοσία σιτίζεσθαι νόμος, οι δη λάθρα ιέναι παρά τοὺς πολεμίους εἰώθασιν, ὅπως περισκοπήσαντες ές τὸ ἀκριβὲς τὰ πρασσόμενα εἶτα ἐπανιόντες τοῖς ἄρχουσιν ἐσαγγείλωσι. τούτων πολλοὶ μὲν εὐνοία, ὡς 12 τὸ εἰκὸς, χρῆσθαι ἐς τοὺς ὁμογενεῖς ἐν σπουδῆ ἔχουσι, τινὲς δὲ καὶ τοῖς ἐναντίοις προῖενται τὰ ἀπόρρητα. Ρ 68

² βέσσας G] βέσας VP | έτυχον VG] έτύγχανον P || 3 σωφανηνή V || 5 βορράν G || 7—8 προσέβαλλον GP] προσέβαλον V || 13 άξιόχρεον G | καθ΄ δ τι | καθότι codd | άμύνωνται G] άμύνονται VP || 15 άτταχᾶς VP] άτυγχὰς G || 16 οὐκ GP] οὐκέτι V || 19 τι GP| om. V || 25 εἰς P

13 τότε οὖν ἐκ Περσῶν κατάσκοπός τις ἐς Ῥωμαίους σταλείς ές όψιν τε Ἰουστινιανῷ βασιλεί ήκων, άλλα τε Β 109 πολλά έξείπεν έν τοίς βαρβάροις πρασσόμενα καί ώς γένος Μασσαγετών έπὶ τῷ Ῥωμαίων πονηρῷ αὐτίκα δή μάλα ές τὰ Περσών ήθη έξίασιν, ενθένδε τε ές ι 'Ρωμαίων την γην ιόντες τῷ Περσῶν στρατῷ ετοιμοί 14 είσιν άναμίγνυσθαι. ὁ δὲ ταῦτα ἀκούσας, πεῖράν τε ήδη του ανθρώπου αληθείας πέρι ές αύτον έχων, γρήμασιν αὐτὸν άδροῖς τισι γαρισάμενος πείθει ές τε τὸ Περσών στρατόπεδον Ιέναι, δ δη Μαρτυροπολίτας 10 έπολιόρκει, καὶ τοῖς ταύτη βαρβάροις άγγεῖλαι, ὅτι δὴ οί Μασσαγέται οὖτοι χρήμασιν ἀναπεισθέντες τῶ Ῥωμαίων βασιλεῖ μέλλουσιν δσον ούπω ἐπ' αὐτοὺς ήξειν. 15 δ δε κατά ταῦτα ἐποίει, ἔς τε τὸ τῶν βαρβάρων στυατόπεδον ἀφικόμενος τῷ τε Χαναράγγη καὶ τοῖς ἄλλοις 15 άπήγγελλε στράτευμα Ούννων πολεμίων σφίσιν οὐκ ές 16 μαχράν ές τους 'Ρωμαίους ἀφίξεσθαι. οἱ δὲ έπεὶ ταῦτα ήχουσαν, κατωρρώδησάν τε καὶ ἐπὶ τοῖς παροῦσι διηπορούντο.

17 Έν τούτφ δὲ ξυνέβη πονήρως τῷ Καβάδη νοσῆσαι 20 τὸ σῶμα, καὶ Περσῶν ἕνα τῶν οἱ ἐν τοῖς μάλιστα ἐπιτηδειοτάτων καλέσας, Μεβόδην ὄνομα, ἐκοινολογείτο ἀμφί τε τῷ Χοσρόη καὶ τῆ βασιλεία, δεδιέναι τε Πέρσας ἔφασκε μή τι τῶν αὐτῷ βεβουλευμένων 18 ἀλογῆσαι ἐν σπουδῆ ἔξουσιν. ὁ δὲ οἱ τῆς γνώμης τὴν 26 δήλωσιν ἐν γράμμασιν ἀπολιπεῖν ἡξίου, θαρσοῦντα

⁴ πονηςῷ Maltr] πονήςω codd \parallel 5 μάλα P] μάλιστα VG \mid ές 1] είς P \parallel 5—6 ές—Ιόντες \mid Ιόντες ές ξωμαίων τὴν γῆν G \parallel 8 αύτον scripsi]αὐτον codd. \parallel 16 ἀπήγγειλε G, ἀπήγγελε P \mid οὕνων G \parallel 16—17 είς μαπςὰν P \parallel 21 τῶν scripsi] τὸν codd \parallel 22 ἐπιτηδειοτάτων scripsi] ἐπιτηδειότατον codd \mid Μεβόδην \mid βεβόδην hic et infra G \mid 25 ἀλογήσαι G \mid ἀλογήσειν VP \mid 26 ἐν γράμμασιν om. G \mid ἀπολιπὼν G \mid

ώς ού μή ποτε αύτην ύπεριδείν τολμήσωσι Πέρσαι. Καβάδης μεν οὖν ἄντικους διετίθετο βασιλέα Χοσρόην 19 Πέρσαις καθίστασθαι. τὸ δὲ γράμμα ὁ Μεβόδης αὐτὸς έγραφε καὶ δ Καβάδης αὐτίκα ἐξ ἀνθρώπων die 8. mens. Β 110 □ 5 ήφανιστο. καὶ ἐπεὶ τὰ νόμιμα πάντα ἐπὶ τῆ τοῦ βα- 20 σιλέως ταφή έγεγόνει, δ μέν Καόσης τῷ νόμφ θαρσῶν έπεβάτευε τῆς τιμῆς, δ δὲ Μεβόδης ἐκώλυε, φάσκων οὐδένα χρηναι αὐτόματον ές την βασιλείαν Ιέναι, άλλὰ ψήφω Περσών των λογίμων. καὶ δς ἐπέτρεπε ταῖς 21 10 άρχαῖς τὴν περί τοῦ πράγματος γνῶσιν, οὐδὲν ἐνθένδε έσεσθαί οἱ ἐναντίωμα ὑποτοπάζων. ἐπεὶ δὲ ἄπαντες 22 οί Περσών λόγιμοι ές τοῦτο άγηγερμένοι ἐκάθηντο, τὸ μὲν γράμμα ὁ Μεβόδης ἀναλεξάμενος τὴν Καβάδου αιιοί τω Χοσοόη εδήλου γνώμην, αναμνησθέντες δέ 15 της Καβάδου άρετης απαντες βασιλέα Πέρσαις αὐτίκα Χοσρόην ἀνεῖπον.

Οὕτω μὲν ὁ Χοσούης τὴν ἀρχὴν ἔσχεν. ἐν δὲ 23
Μαρτυροπόλει Σίττας τε καὶ Ἑρμογένης ἀμφὶ τἢ πόλει
δειμαίνοντες, ἀμύνειν γὰρ κινδυνευούση οὐδαμῆ εἶχον,
εξ ἔψιν ἐλθόντες ἔλεξαν τοιάδε ,, Λελήθατε ὑμᾶς αὐτοὺς 24
,, βασιλεῖ τε τῷ Περσῶν καὶ τοῖς τῆς εἰρήνης ἀγαθοῖς
,, καὶ πολιτεία ἐκατέρα ἐμποδὼν οὐ δέον γινόμενοι. P 64
,, πρέσβεις γὰρ ἐκ βασιλέως ἐσταλμένοι τανῦν πάρεισιν,
ες ,, ἐφ' ῷ παρὰ τὸν Περσῶν βασίλέα ἰόντες τά τε διά,, φορα διαλύσουσι καὶ τὰς σπονδὰς πρὸς αὐτὸν θή,, σονται ἀλλ' ὡς τάχιστα ἐξανιστάμενοι τῆς 'Ρωμαίων

⁴ cf Noeld-Tab p 428

θαρσοῦντα] θαρσεῖν $G \parallel 4$ αὐτίκα om $G \parallel 5$ πάντα $G \rceil$ om $VP \parallel 6$ ταφ \S om. $G \parallel 17$ ἔσχε $V \parallel 21$ αὐτοὺς $P \parallel 25$ τὸν \rceil τῶν $G \parallel 26$ διαλύσουσι $V \rceil$ διαλύσωσι G, λύσουσι $P \parallel 26$ —27 θήσωνται G

...νης ξυντωρείτε τοίς πρέσβεσι πράσσειν ή έπατέ-25 ...ροις ξυνοίσειν μέλλει. Ετοιμοι γάρ έσμεν ύπερ τού-,των αὐτῶν καὶ δμήρους διδόναι ἄνδρας δοκίμους, Β 111 ... ός δη έργφ ούκ είς μακράν έπιτελη έσται. " 'Ρωμαίων 26 μεν οί πρέσβεις τοσαύτα είπον. ἐτύνγανε δὲ καὶ 5 άννελος έχ των βασιλείων ές αύτοὺς ήχων, ός δη αύτοις τετελευτημέναι μεν Καβάδην εσήγγελλε. Χοσρόην δε τον Καβάδου βασιλέα καταστήναι Πέρσαις, ταύτη 🗆 27 τε τὰ πράγματα ἡωρῆσθαι σφίσι. καὶ ἀπ' αὐτοῦ τοὺς 'Ρωμαίων λόγους οἱ στρατηγοὶ ἄσμενοι ἤκουσαν, ᾶτε 10 και την Ούννων έφοδον δείσαντες. 'Ρωμαίοι μέν οδυ έν δμήρων λόγφ εὐθὺς ἔδοσαν Μαρτίνόν τε καὶ τῶν Σίττα δορυφόρων ένα, Σενέκιον δνομα. Πέρσαι δέ διαλύσαντες την προσεδρείαν εὐθυωρὸν την ἀναχώρη-28 σιν έποιήσαντο. οί τε Ούννοι οὐ πολλῶ ύστερον 15 έσβαλόντες είς γην την 'Ρωμαίων, έπει τον Περσών στρατόν ένταῦθα ούχ εδρον, δι' όλίγου την έπιδρομην ποιησάμενοι έπ' οίκου απεκομίσθησαν απαντες.

κβ'. Αὐτίκα δὲ καὶ 'Pουφίνός τε καὶ Άλέξανδρος καὶ Θωμᾶς ὡς ξὸν Έρμογένει πρεσβεύσοντες ήλθον, 20 παρά τε Περσών τὸν βασιλέα πάντες ἀφίκοντο ές πο-2 ταμόν Τίγρην. καὶ αὐτοὺς μὲν Χοσρόης ἐπειδὴ εἶδε. τούς όμήρους άφηκε. τιθασσεύοντες δε Χοσρόην οί

¹ $\Hat{\eta}\ VP$ à G \parallel 4 & G V \mid Estai] yenésdai G \parallel 7 éshyyelle VG éthyzaven ananyéllan P \parallel 9 hagelsdai V , himpelsdai P \parallel 11 ούνων G | 11-118, 4 'Ρωμαΐοι - έπρατύναντο] ότι πρέσβεις έλθόντες είς τους στρατηγούς περσών, περί είρηνης διεπρεσβεύοντο καλ έν όμήρων λόγω έδωκαν μαρτίνον τε καλ των σιταδορυφόρων ένα αύτίκα δὲ καὶ (vers. 19) κτλ. $H \parallel$ 13 Σενέκιον] σενενίκιον $G \parallel$ 14 εὐθύωρον $G \parallel$ 15 οὔνοι $G \parallel$ 16 ἐσβαλόντες VPέμβαλόντες $G \mid$ ές $P \mid 19$ τε om. $H \mid 20$ ώς om. $H \mid$ έρμογένη G, Equalya H | 21 anarres H | 22 riyon VG riyow PH

πρέσβεις ἐπαγωγά τε πολλὰ ἔλεξαν καὶ Ῥωμαίων ὡς ήμιστα πρέσβεσι πρέποντα, οίς δή γειροήθης δ Χοσρόης 3 γενόμενος την μεν ειρήνην πέρας ούχ έγουσαν δέχα καί έκατον κεντηναρίων φμολόγει προς αὐτούς θήσε-5 σθαι, έφ' ῷ δὴ ὁ τῶν ἐν Μεσοποταμία στρατιωτῶν άρχων μηκέτι έν ⊿άρας τὸ λοιπὸν είη, άλλ' έν Κωνσταντίνη τὸν ἄπαντα γρόνον διαγένοιτο, ήπερ καὶ τὸ παλαιον είθιστο φρούρια δὲ τὰ ἐν Λαζική οὐκ ἔφη Β 112 άποδώσειν, καίπερ αὐτὸς τό τε Φαράγγιον καὶ Βώλον 10 τὸ φρούριον δικαιών πρὸς Ῥωμαίων ἀπολαβεῖν. Ελκει 4 δὲ λίτρας τὸ κεντηνάριον έκατὸν, ἀφ' οὖ δὴ καὶ ἀνόμασται. κέντον γάρ τὰ έκατὸν καλοῦσι 'Ρωμαΐοι, τοῦτο 5 δέ οἱ δίδοσθαι τὸ χουσίον ήξίου, ὡς μήτε πόλιν Δάρας 'Ρωμαίοι καθελείν άναγκάζωνται μήτε φυλακτη-15 ρίου τοῦ ἐν πύλαις Κασπίαις μεταλαγείν Πέρσαις. οί 6 P 65 μέντοι πρέσβεις τὰ μὲν ἄλλα ἐπήνουν, τὰ δὲ φρούρια ένδιδόναι οὐκ ἔφασκον οἰοί τε εἶναι, ἢν μὴ βασιλέως άμφ' αύτοις πύθωνται πρότερον. έδοξε τοίνυν 'Ρου-7 σίνον μεν ύπερ τούτων ές Βυζάντιον στέλλεσθαι, τούς 20 δὲ ἄλλους, ἔως αὐτὸς ἐπανίη, μένειν. καὶ χρόνος ήμερων έβδομήχοντα Ρουφίνω ξυνέχειτο ές την άφιξιν. έπει δε δ Ρουφίνος ές Βυζάντιον αφικόμενος βασιλεί 8 άπήγγελλεν, όσα Χοσρόη άμφι τη ειρήνη δοκούντα είη, έκέλευσε βασιλεύς κατά ταῦτα σφίσι τὴν ελρήνην 25 ξυνίστασθαι.

³ πέρας] πέρσας $G \parallel 4$ όμολογεί $G \parallel 6-7$ Κωνσταντίνη] κωνστάνη $G \parallel 9$ φάραγγι $H \mid$ βόλον V, βολών $GH \parallel 10-12$ έλκει- 'Ρωμαίοι οπ. $H \parallel 12$ πέντον $P \mid$ μέντων V, κεντών $G \parallel 13$ μήτε $PH \mid$ μήποτε $VG \parallel 15$ καπαίας P, καποίας $H \parallel 17$ ένδιδόναι $VGH \mid$ έκδιδόναι $P \parallel 18-19$ ύπλε τούτων φουφίνον μέν $H \parallel 20$ έπανίει $H \parallel 21$ ξυνέκοιτο V, έξέκειτο $G \parallel 22$ έπεὶ $I \parallel 21$ ώς $I \parallel 12$ έκδιεντον άφικόμενος οπ $I \parallel 23$ άπήγγελεν $I \parallel 24$ έκδιευσε $I \parallel 24$ έκδιε $I \parallel 24$ έκδιε

Άλλ' έν τούτω φήμη τις ούκ άληθής ήκουσα ές τὰ Περσών ήθη βασιλέα Ιουστινιανὸν ήγγελλεν όργισθέντα 'Ρουφίνου πτείναι, οίς δή Χοσρόης ξυνταραγθείς τε καλ θυμφ πολλφ ήδη έχόμενος τφ παντί στρατώ έπλ 'Ρωμαίους ήει. 'Ρουφίνος δέ οἱ μεταξύ ἐπανήκων ἐνέ- 5 10 τυχε πόλεως Νισίβιδος οὐ μαποὰν ἄποθεν. διὸ δὴ αὐτοί τε ἐν τῆ πόλει ταύτη ἐγένοντο καὶ, ἐπεὶ τὴν ελοήνην βεβαιούν έμελλον, τὰ χρήματα οἱ πρέσβεις 11 Β 118 ένταῦθα ἐκόμιζον. ἀλλ' Ἰουστινιανῶ βασιλεῖ τὰ Λαζικής φρούρια ξυγκεχωρηκότι μετέμελεν ήδη, γράμματά 10 τε άντικους ἀπολέγοντα τοῖς πρέσβεσιν ἔγραφε, μηδα-12 μως αὐτὰ προίεσθαι Πέρσαις. διὸ δὴ Χοσρόης τὰς σπονδάς θέσθαι οὐκέτι ήξίου, καὶ τότε 'Ρουφίνφ εννοιά τις εγένετο ώς ταχύτερα η ασφαλέστερα βουλευσάμενος ές γῆν τὴν Περσῶν τὰ χρήματα έσκο- 15 13 μίσειεν. αὐτίπα γοῦν ἐς τὸ ἔδαφος παθηπε τὸ σῶμα, κείμενός τε πρηνής Χοσρόην Ικέτευε τά τε γρήματα σφίσι ξυμπέμψαι καὶ μὴ ἐπὶ 'Ρωμαίους εὐθύς στρατεύειν, άλλὰ ἐς γρόνον τινὰ ἔτερον τὸν πόλεμον ἀπο-14 τίθεσθαι. Χοσρόης δὲ αὐτὸν ἐνθένδε ἐκέλευεν ἐξανί- 20

στασθαι, απαντά οἱ ταῦτα γαριεῖσθαι ὑποσχόμενος.

¹⁰⁻¹² γράμματά - Πέρσαις | citat Suid. s. v. άπολεγόuevos | 20 88 cf. Zach 176

έκέλευε $GP\parallel 1$ εἰς $P\parallel 2$ ἰουστινιανὸς $H\parallel \eta$ γγελεν $H\parallel 3$ τε om $H\parallel 4$ ήδη om. $G\parallel 5$ $\tilde{\eta}$ ει] εἴη $H\parallel 6$ νισίβεως $V\parallel 7$ τε] τι $H\parallel 8$ ξμελλε $H\parallel 8-9$ ξυταῦθα οἱ πρέσβεις $H\parallel 9$ βασιλεῖ om $P \parallel 10$ μετέμελλεν $GPH \parallel 11$ έγραφεν $H \parallel 12$ προέσθαι $G \parallel$ 13 nal τότε] τῶ δὲ H | 14 ἔννα H | ἀσφαλέστερα GPH] ἀσφαλέστερα T | 15 τὴν] τῶν T | 16 γοῦν] οὖν T | εἰς T | 18 ξυμπέψαν T | εἰνθύ T | 19 ἀλλ T | 20 δὲ T | εν λευσεν Η

οῖ τε γοῦν πρέσβεις ξὺν τοῖς χρήμασιν ἐς Δάρας ἤλθον καὶ ὁ Περσῶν στρατὸς ὀπίσω ἀπήλαυνε.

Καὶ τότε μὲν 'Ρουφίνον οἱ ξυμπρεσβευταὶ δι' ὑποψίας 15 τε αὐτοί ές τὰ μάλιστα ἔσχον καί ές βασιλέα διέβαλλον. 5 τεκμαιρόμενοι, ότι δή οί απαντα ο Χοσρόης όσα έγρηζεν αὐτοῦ ἀναπεισθείς ξυνεχώρησεν. ἔδρασε μέντοι αὐτὸν 16 διά ταῦτα βασιλεύς οὐδὲν ἄγαρι. χρόνφ δὲ οὐ πολλφ ύστερον Ρουφινός τε αύτὸς καὶ Ερμογένης αὖθις παρά Χοσρόην ἐστέλλοντο, ἔς τε τὰς σπονδὰς αὐτίκα ἀλλή-10 λοις ξυνέβησαν, έφ' ὧ έκάτεροι ἀποδώσουσιν ὅσα δή άμφότεροι χωρία εν τῷδε τῷ πολέμω άλλήλους ἀφείλουτο, καὶ μηκέτι στρατιωτών τις άρχη ἐν Δάρας είη: τοις τε "Ιβηρσιν εδέδοκτο εν γνώμη είναι ή μένειν αὐτοῦ ἐν Βυζαντίω, ἢ ἐς σφῶν τὴν πατρίδα ἐπανιέναι. 15 ήσαν δὲ πολλοί καὶ οἱ μένοντες καὶ οἱ ἐπανιόντες ἐς τὰ Β 114 πάτρια ήθη. ούτω τοίνυν τήν τε ἀπέραντον καλουμέ- 17 νην ελρήνην έσπείσαντο, έπτον ήδη έτος την βασιλείαν , 582 'Ιουστινιανοῦ ἔχοντος. καὶ 'Ρωμαῖοι μὲν τό τε Φαράγ- 18 γιον καλ Βώλον τὸ φρούριον ξύν τοῖς χρήμασι Πέρ- Ρ 66 20 σαις έδοσαν, Πέρσαι δὲ Ρωμαίοις τὰ Λαζικής φρούρια. καὶ Δάγαριν δὲ 'Ρωμαίοις ἀπέδοσαν Πέρσαι, ἀντ' αύτοῦ ετερον κεκομισμένοι ούκ ἀφανή ἄνδρα. ούτος 19 δ Δάγαρις χρόνφ τῷ ὑστέρφ πολλάκις Οὔννους ἐς

¹⁰ cf. Mal. 477,13 || 16 Theoph I 181, 18 Euagr. IV 13. Niceph Call. XVII 10 Zach. 176, 27. Marcell. Com. 533

¹ τε] δὲ $H \mid \gamma$ οῦν] οὖν $G \mid \mid 4$ τε αὐτοὶ] ἑαυτοὶ $H \mid \delta$ ιέβαλον $V \mid \mid 7$ ὁ βασιλεὺς $H \mid \mid 11$ τῷ] τῷ ποιμένι $H \mid ἀλλήλοις H \mid 18$ ἐδέδοπτο VGP] ἐνδέδοπτο H, ἐδέδοτο Maltr. $\mid \mid 14$ ἐς σφῶν] ἐσσφῶν $V \mid \mid 15-16$ ἤσαν - ἤθη om $H \mid \mid 15$ οἰ ἐπανιόντες] οἰ om. $P \mid \mid 18-19$ φαλάγγιον $H \mid \mid 19$ βῶλον $P \mid \mid βόλον V$, βολὸν G, βόλων $G \mid \mid 1$ τὰν $G \mid \mid 1$ ανός $G \mid 1$

νην την Ρωμαίων εσβεβληκότας μάχαις νικήσας έξήλασεν ήν γάρ διαφερόντως άγαθός τὰ πολέμια. τὰς μέν ούν πρός άλλήλους σπονδάς τρόπφ τῷ εἰρημένφ

αμφότεροι έχρατύναντο.

κν'. Εὐθύς δὲ βασιλεῖ έκατέρω ἐπιβουλὴν γενέσθαι 5 ξυνηνέχθη πρός των ύπηκόων. δυτινα μέντοι τρόπου, αὐτίκα δηλώσω. Χοσρόης δ Καβάδου ἄτακτός τε ἡν την διάνοιαν και νεωτέρων πραγμάτων έραστης άτο-2 πος. διὸ δὴ αὐτός τε ἀεὶ ἔμπλεως ταραχῆς τε καὶ θορύβων έγίνετο και των δμοίων τοις άλλοις απασιν 10 8 αλτιώτατος. άχθόμενοι οὖν αὐτοῦ τῆ άρχῆ ὅσοι ἐν Πέρσαις δραστήριοι ήσαν έτερον σφίσι βασιλέα χαταστήσασθαι έκ τῆς Καβάδου οίκίας ἐν βουλῆ είγον. 4 καλ (ήν γάρ αὐτοῖς πολύς τις πόθος τῆς Ζάμου ἀρτῆς, ην δη δ νόμος αλτία της του δωθαλμού λώβης, ώσπερ 15 μοι έρρήθη, έκώλυε) λογισάμενοι ηθρισκον σφίσιν αὐτοις ἄμεινον είναι Καβάδην μὲν τὸν αὐτοῦ παιδα Β 115 καὶ τῷ πάππῳ ὁμώνυμον ἐς τὴν ἀρχὴν καταστήσασθαι, Ζάμην δε, άτε τῷ παιδί ἐπίτροπον ὄντα, διοικείσθαι 5 δαη βούλοιτο τὰ Περσών πράγματα. γενόμενοί τε 20 παρά του Ζάμην τό τε βούλευμα έξήνενκαν καὶ προθυμία πολλή έγκελευόμενοι ές την πράξιν ένηγον. καλ έπελ τὸν ἄνδρα ή βουλή ήρεσκεν, ές καιρὸν τῷ Χοσρόη επιθήσεσθαι διενοούντο. Εππυστος δε ή βουλή

⁶ cf. 49.3

¹ $t\eta v$] $t\bar{\omega}v$ H | έσβεβλημότας VP] έμβεβλημότας G, βεβλημότας H | μάχαις om. H | 2 άγαθὸς διαφερόντως H || 4 έμρατύνουτο H || 6 μέντοι] μέντινα G || 7 τε om. G || 8—9 άτοπος έραστης P || 10 έγένετο G || 11 άρχη] ταραχή G || 12—13 καταστήσεσθαι P || 18 της VG] της τοῦ P || 16 μοι om. G | εύρισκον G || 18 καταστήσασθαι Wahler] καταστήσεσθαι C21 expreynar | Europeynar G | 24 Eunostos | unosto evanuit in G

μέχρι ές τὸν βασιλέα γεγενημένη τὰ πρασσόμενα διεκώλυσε. Ζάμην τε γὰρ αὐτὸν ὁ Χοσρόης καὶ τοὺς 6
αὐτοῦ τε καὶ Ζάμου ἀδελφοὺς ἄπαντας ξὺν γόνφ
παντὶ ἄρσενι ἔκτεινε, καὶ Περσῶν τῶν δοκίμων ὅσους
τῶν ἐπ' αὐτῷ βεβουλευμένων ἢ ἄρξαι ἢ μεταλαχείν
τρόπφ δὴ ὅτφ τετύχηκεν. ἐν τοῖς καὶ ᾿Ασπεβέδης ἡν
δ τῆς Χοσρόου μητρὸς ἀδελφός.

Καβάδην μέντοι τὸν Ζάμου υίὸν αὐτὸς μὲν κτείνειν 7 P 67 οὐδαμή είγεν. ἔτι γὰρ ὑπὸ χαναράγγη τῷ ᾿Αδεργου-10 δουνβάδη έτρέφετο. αὐτῷ δὲ χαναράγγη τὸν παίδα τούτον, δυπερ έθρέψατο, ἐπέστελλε διαγρήσασθαι. οὕτε γάρ τῷ ἀνδρὶ ἀπιστεῖν ἐδικαίου οὕτε ἄλλως αὐτὸν 🗆 βιάζεσθαι είχεν. δ μέν οὖν χαναράγγης, έπεὶ τὰς 8 Χοσρόου έντολας ήπουσε, περιαλγήσας τε καὶ αποκλαύ-15 σας την συμφοράν έχοινολογείτο τη γυναικί και Καβάδου τίτθη δσα οἱ δ βασιλεύς ἐπιστείλειε. δακρύσασα δε ή γυνή και των γονάτων τοῦ ἀνδρὸς λαβομένη έχοηξε τέχνη μηδεμια Καβάδην κτείναι. βουλευσάμενοι 9 Β 116 ούν εν σφίσιν αύτοζς ελογίσαντο χρυπτόμενον μέν ώς m άσφαλέστατα του παϊδα έχτρέφειν, τῷ δὲ Χοσρόη κατά τάχος σημήναι ως οί δ Καβάδης έξ άνθρώπων άφανισθείη. καὶ τῷ τε βασιλεῖ κατὰ ταῦτα ἐσήμαινον 10 τόν τε Καβάδην ούτως απέκρυψαν, ώστε τούτου γε παρείχοντο οὐδενὶ αἴσθησιν, ὅτι μὴ Οὐαρράμη τε τῷ 16 σφετέρφ παιδί και των οίκετων ένι, δς δή αὐτοίς πιστότατος ές τὰ μάλιστα ἔδοξεν είναι. έπεὶ δὲ προ- 11

³ αύτοῦ scripsi] αὐτοῦ codd. \parallel 4 τῶν δοκίμων VG] τοὺς δοκίμους supersor τῶν — ων $P\parallel$ 5 τῶν VG] τοὺς supersor. τῶν $P\parallel$ 6 ξθούλευμένων VG] βεβουλευμένους supersor. ων $P\parallel$ μεταλαχεῖν G] μετασχεῖν V, μεταλλαχεῖν $P\parallel$ 6 δὴ δτῷ] malim ὅτῷ δὴ | ἀπεβέδης $P\parallel$ 9—10 ἀδδεργουνδουβάδη $V\parallel$ 12—13 αὐτὸν βιάζεσθαι GP] βιάζεσθαι αὐτὸν $V\parallel$ 16 τίτθη] τήτθη $P\parallel$ δ P] οm $VG\parallel$ 18 μηδεμιῷ] μὴ δὲ μιᾶ $G\parallel$ 23 οὖτω $GP\parallel$ 25 ἕνι P

τόντος του γρόνου ες ήλικίαν ὁ Καβάδης ήλθε, δείσας δ χαναράγγης μή τὰ πεπραγμένα ές φῶς ἄγοιτο, χρήματά τε τῶ Καβάδη ἐδίδου καὶ αὐτὸν ἀπαλλαγέντα έκέλευε διασώζεσθαι όπη οί φεύγοντι δυνατά είη. τότε μεν οὖν Χοσρόην τε καὶ τοὺς ἄλλους ᾶπαντας 5 ταῦτα διαπεπραγμένος δ χαναράγγης ελάνθανε.

Χρόνω δὲ ΰστερον δ μὲν Χοσρόης ἐς νῆν τὴν 12 Κολγίδα στρατώ μεγάλω εσεβαλλεν, ως μοι εν τοίς 13 όπισθεν λόγοις γεγράψεται. είπετο δε αὐτῷ δ τούτου δή τοῦ χαναράγγου υίὸς Οὐαρράμης, ἄλλους τε τῶν 10 οίκετων έπαγόμενος καί δς αὐτω τὰ ές τὸν Καβάδην ξυνεπιστάμενος έτυχεν ενταῦθα τῷ βασιλεῖ Οὐαρράμης τὰ ἀμφὶ τῷ Καβάδη ἄπαντα ἔφραζε, καὶ τὸν οἰκέτην 14 έφ' απασίν οἱ δμολογούντα παρείχετο. ταῦτα ἐπεὶ δ Χοσοόης έγνω, τῷ τε θυμῷ ἤδη ὑπερφυῶς είγετο καὶ 15 δεινά έποιείτο εί πρός δούλου άνδρός τοιαθτα έργα πεπουθώς είη, οὐκ ἔχων τε ὅπως οἱ ὑποχείριον τὸν 15 άνδοα ποιοίη, επενόει τάδε, ήνίκα έκ γης της Κολγίδος έπ' οίκου άναχωρεῖν ἔμελλε, γράφει τῷ χαναράγγη Β 117 τούτφ ότι δή αὐτῷ βεβουλευμένα είη παντί τῷ στρατῷ 20 ές γην την Ρωμαίων έσβάλλειν, ούκ έν μια μέντοι της χώρας είσόδω, άλλα δίχα ποιησαμένω το Περσών στράτευμα, όπως οἱ έντός τε καὶ ἐκτὸς ποταμοῦ Εὐ-16 φράτου έπλ τούς πολεμίους ή έσβολή έσται. μια μέν οὖν τῆς στρατιᾶς μοίρα ἐς τὴν πολεμίαν αὐτὸν, ὡς 25 τὸ εἰχὸς, ἐξηγήσεσθαι, ἐτέρω δὲ οὐδενὶ ἐνδιδόναι τῶν

⁸ Π cap. 17

¹ τοῦ om. $V\parallel 2$ εἰς $P\parallel 5$ τοὺς om. $G\parallel 8$ κολχίδα $G\mid$ ἐσέβαλεν $V\parallel 9$ ὅπισθεν $V\mid$ ἔμπροσθεν G, ὅπισθε $P\parallel 10$ οὐαράμης hic et infra $V\parallel 16$ τοιαθτα] ταθτα τὰ $G\parallel 17$ τε \mid δὲ mavult Christ $\parallel 18$ —19 κολχίδος $G\parallel 21$ τὴν \mid τῶν $P\mid$ ἐσβάλλειν $VG\mid$ ἐμβαλείν P

αὐτοῦ δούλων ἴσα τῶ βασιλεῖ ἐν ταύτη δὴ τῆ τιμῆ έγειν, ότι μη αὐτῷ γαναράγγη τῆς ἀρετῆς ἕνεκα. δείν 17 τοίνυν αὐτὸν μὲν ἐν τῆ ἀποπορεία κατὰ τάχος οἱ ἐς ὄψιν έλθείν, ὅπως αὐτῷ κοινολογησάμενος ἅπαντα s έπιστέλλοι δσα ξυνοίσειν τῆ στρατιᾶ μέλλοι, τοὺς δὲ P 68 ξύν αὐτῷ ὄπισθε κελεύειν ὁδῷ ἰέναι. ταῦτα ἐπεὶ ὁ 18 γαναράγγης απενεχθέντα είδε, περιχαρής γεγονώς τη ές αὐτὸν τοῦ βασιλέως τιμή, μακράν τε ἀπολελειμμένος τῶν οἰκείων κακῶν αὐτίκα τὰ ἐντεταλμένα ἐπιτελῆ 10 έποίει. ἐν δὲ τῆ ὁδῷ ταύτη ἀντέχειν τῷ πόνφ οὐδαμῆ 19 έχων (ην γάρ τις γέρων δ άνηρ μάλιστα) τόν τε χαλινον μεθείς του ιππου εκπίπτει και οί το έν τω σπέλει όστεον ερράγη. διὸ δή αὐτῷ ἐπάναγκες ἦν ἐνταῦθα θεραπευομένω ήσυχη μένειν, ές τε τὸ χωρίον 15 τοῦτο τῷ βασιλεῖ ἥκοντι ἐς ὄψιν ἡλθε. καὶ αὐτῷ 20 Χοσρόης έφασκε ξυστρατεύειν σφίσιν ούτως έχοντι τοῦ ποδός άδύνατα είναι, άλλὰ γρῆναι αὐτὸν ἔς τι τῷν έκείνη φρουρίων ίδυτα τῆς πρὸς τῶν ἰατρῶν ἐπιμελείας ένταῦθα τυχεῖν. οὕτω μεν δ Χοσρόης τὴν ἐπὶ 21 20 τῷ θανάτῳ τὸν ἄνθρωπον ἀπεπέμψατο, καὶ ξὸν αὐτῷ Β 118 🗆 όπισθεν είποντο οίπερ αὐτὸν ἐν τῷ φρουρίω ἀπολείν έμελλον, άνδρα έν Πέρσαις άήττητον στρατηγόν όντα τε και λεγόμενον, δσπερ έπι δώδεκα έθνη βαρβάρων στρατεύσας απαντα Καβάδη βασιλεί παρεστήσατο, τοῦ δὲ 22 25 Άδεργουδουνβάδου έξ άνθρώπων άφανισθέντος, Οὐαρράμης δ παῖς τὸ τοῦ γαναράγγου ἀξίωμα ἔσγε. γρόνω 28

¹ ໂσα $VP\parallel 3$ μèν om $V\parallel$ άποποςεία] ἀποποςία V, ἀποςία $G\parallel 5$ ἐπιστείλλη $G\parallel$ μέλλη $G\parallel 6$ ὅπισθεν $G\parallel$ πελεύει $G\parallel 6$ οm. $G\parallel 7$ ἐπενεχθέντα $V\parallel 8$ είς $P\parallel 11$ ἔχων VP] είχεν $G\parallel 16$ δ χοσςόης $V\parallel$ ξυνστρατεύειν $G\parallel 17$ αὐτὸν αὐτὰ $V\parallel$ ἔς τι] ἔστι $G\parallel 22-23$ ὄντα τε καὶ GP] τε ὅντα καὶ $V\parallel 23-24$ βαςβάρων στρατεύσας VP] στρατεύσας βαςβάρων $V\parallel 25$ άδεργουνδουβάδου V

⁸ BT Procop. ed. Haury. Vol. I cum addendis ed. Wirth [1734]

δὲ οὐ πολλῷ ὕστερον εἴτε Καβάδης αὐτὸς, ὁ τοῦ Ζάμου υίὸς, εἴτε τις ἄλλος ἐπιβατεύων τοῦ Καβάδου ὀνόματος ἐς Βυζάντιον ἤλθε· Καβάδη μέντοι βασιλεῖ 24 τὴν ὅψιν ἐμφερέστατος ἡν. καὶ αὐτὸν Ἰουστινιανὸς βασιλεὺς ἀμφιγνοῶν μὲν, ᾶτε δὴ Καβάδου βασιλέως ε υἰωνὸν, ξὸν φιλοφροσύνη πολλῆ ἐν τιμῆ ἔσχε. τὰ μὲν οὖν ἀμφὶ Πέρσας τοὺς Χοσρόη ἐπαναστάντας ἐγένετο ὧδε.

"Υστερον δε και τον Μεβόδην ο Χοσρόης διεχρή-25 σατο έξ αίτίας τοιᾶσδε. τῶν τι σπουδαίων διαγειρίζων, 10 παρόντι τῶ Ζαβερνάνη ἐπέταττε τὸν Μεβόδην καλείν: ετύγγανε δε τῶ Μεβόδη δ Ζαβεργάνης διάφορος ών δε δή παρ' αὐτὸν ἀφικόμενος εθρισκε μεν στρατιώτας τούς αὐτῷ έπομένους διέποντα, έλεγε δὲ ὅτι δὴ αὐτὸν 26 ώς τάχιστα δ βασιλεύς παλοίη. καὶ δ μὲν αὐτίκα 16 μάλα, έπειδαν τα έν ποσί διάθηται, ξψεσθαι ώμολόγει, δ δε τῷ ἐς αὐτὸν ἔχθει ἡγμένος ἀπήγγελλε Χοσρόη ώς οὐ βούλοιτο Μεβόδης ἐν τῷ παρόντι ήμειν, φάσμων 27 οι τινα άσγολίαν είναι. θυμώ τοίνυν δ Χοσρόης έγό-Β 119 μενος, στείλας των οί έπομένων τινά παρά τον τρίποδα 30 τον Μεβόδην εκέλευεν Ιέναι. δ τι δε τοῦτό έστιν, 28 αὐτίκα δηλώσω. τρίπους σιδηρούς πρὸ τῶν βασιλείων έσαεὶ έστηκεν. ἐπειδάν οὖν τις τῶν Περσῶν πύθηται ότι δή αὐτῷ ὁ βασιλεὺς χαλεπῶς ἔχοι, τούτῷ δὲ οὔτε πη ές ίερον καταφυγείν θέμις ούτε άλλαχόσε ίέναι, 25 άλλα παρά τούτον καθημένω τον τρίποδα την βασι-

⁹ Μεβόδην] βεβόδην hic et infra $G\parallel 10$ τι σπουδ.] τις πουδ. $V\parallel 12$ ζαβεργάνος $P\parallel 15$ ὁ βασιλ. GP] ὁ om. $V\parallel 17$ ἡγμένος] ἡγούμενος $G\mid$ ἀπήγγειλε $G\parallel 19$ —21 θυμῷ — lέναι om. $G\parallel 23$ έσαεὶ VG] ἀεὶ $P\parallel 24$ ἔχει $G\mid$ δὲ] malim δὴ, delendum putat Christ

λέως προσδέχεσθαι ψῆφον, τῶν πάντων οὐδενὸς φυλάσσειν αὐτὸν ἀξιοῦντος. ἐνταῦθα ὁ Μεβόδης ἐν σχή- 29 ματι οἰκτρῷ ἐκάθητο ἡμέρας πολλὰς, ἔως τις αὐτὸν Ρ 69 Χοσρόου ἐπαγγείλαντος λαβὼν ἔκτεινεν. ἐς τοῦτό τε τὰτῷ τὰ τῆς ἐς Χοσρόην εὐεργεσίας ἐχώρησεν.

κό'. Τπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἐν Βυζαντίφ Idibus Jan. στάσις τῷ δήμφ ἐκ τοῦ ἀπροσδοκήτου ἐνέπεσεν, ἢ μεγίστη τε παρά δόξαν έγένετο καί ές κακόν μέγα τῶ τε δήμφ και τη βουλη έτελεύτησε τρόπω τοιώδε. οί 2 10 δημοι εν πόλει εκάστη ές τε Βενέτους εκ παλαιού καί Πρασίνους διήρηντο, οὐ πολύς δὲ χρόνος ἐξ οὖ τούτων τε των δνομάτων καὶ των βάθοων ένεκα, οἰς δή θεώμενοι έφεστήκασι, τά τε γρήματα δαπανώσι καὶ τὰ σώματα αλκισμοίς πικροτάτοις προίενται καλ θνήσκειν 15 οὐκ ἀπαξιοῦσι θανάτφ αίσχίστφ μάχονται δὲ πρὸς 3 τούς άντικαθισταμένους, ούτε είδότες ότου αὐτοῖς ενεκα δ κίνδυνός εστιν, εξεκιστάμενοί τε ώς, ην καί περιέσωνται των δυσμενών τη μάχη, λελείψεται αὐτοῖς άπαχθηναι μέν αὐτίκα ές τὸ δεσμωτήριον, αἰκιζομένοις Β 120 20 δὲ τὰ ἔσχατα εἶτα ἀπολωλέναι. φύεται μὲν οὖν αὐτοῖς 4 τὸ ἐς τοὺς πέλας ἔχθος αΙτίαν οὐκ ἔχον, μένει δὲ άτελεύτητον ές τὸν πάντα αίωνα, ούτε κήδει ούτε ξυγγενεία ούτε φιλίας θεσμώ είκον, ην και άδελφοί η άλλο τι τοιούτον οί ές τὰ χρώματα ταύτα διάφοροι είεν.

⁶ Mal 473, 5 Theoph I 181, 24 ss. Euagr. IV 13 Cedren. I 647 Chron. Pasch. 620. Zonar III 271 ss. Marcell. Com ad a. 532 Vict. Tonn. ad a. 530. Zach 188 s. Ad Schmidt, Der Aufstand in Kpel unter Iustinian Zürich 1854

¹ προσδέχεσθαι P] προσδέχεται VG \parallel 4 έπτεινε V \mid τε \mid δὲ G \parallel 12 βάθρων GP pr. m \mid βαφῶν VP pr m corr \parallel 13 έφειστήμασι G \parallel 22 πάντα VP \mid ἄπαντα G \mid οὖτε ter Dind \mid οὐδὲ ter codd \parallel 23 συγγενεία P \mid η GP \mid η παλ V \mid 24 τοιοῦ-

δήμφ έκάστφ δδέ πη ἔχει.

7 Τότε δὲ ἡ ἀρχὴ, ἡ τῷ δήμφ ἐφειστήκει ἐν Βυζαντίφ, τῶν στασιωτῶν τινας τὴν ἐπὶ θανάτφ ἀπῆγε.
ξυμφρονήσαντες δὲ καὶ σπεισάμενοι πρὸς ἀλλήλους
Β 121 έκάτεροι τούς τε ἀγομένους ἀρπάζουσι καὶ ἐς τὸ

ψυγής νόσημα, ταῦτα μέν οὖν ταῖς τε πόλεσι καὶ

15

B 121 έκατεροι τούς τε άγομένους άφπάζουσι καί ές τὸ δεσμωτήριον αὐτίκα ἐσβάντες ἀφιᾶσιν ᾶπαντας ὅσοι ∞ στάσεως ἢ έτέρου του ἀλόντες ἀτοπήματος ἐδέδεντο.

8 και οι μεν ύπηρεται, δσοι τῆ τῆς πόλεως ἀρχῆ ἔπονται, ἐπτείνοντο οὐδενὶ λόγω, τῶν δὲ πολιτῶν εἴ τι καθαφὸν ἡν ἐς τὴν ἀντιπέρας ἤπειρον ἔφευγον, καὶ τῆ πόλει 9 πῦρ ἐπεφέρετο, ὡς δὴ ὑπὸ πολεμίοις γεγενημένη. καὶ 26

τὸ ἰερὸν ή Σοφία τό τε βαλανείον ὁ Ζεύξιππος καὶ

τον V] τοιούτο G, τοιούτό γε P | ταύτα VG] ταύτα φιλοστοργούντες P || 1 μέλει] μέλλει V | ἀνθοωπείων | ἀνίνων G || 2 εἰς P || 7 μέρος VG] μέρος τούτο P || 11 τύχη V || 11—12 ούτε — ούτε ούδὲ—ούδὲ codd. || 12 ἐς P || 13 ἡγμένω G || 14 ούν om. V | τε om. G || 17 στασιωτών || στοατιωτών G | ἀπήγε VG || ήγε P || 19 ἀρπάζωσι V || 22 δσοι] δση V

τῆς βασιλέως αὐλῆς τὰ ἐκ τῶν προπυλαίων ἄχρι ἐς τὸν "Αρεως λεγόμενου οἶκον καυθέντα ἐφθάρη, ἐπὶ τούτοις τε ἄμφω αἱ μεγάλαι στοαὶ μέχρι τῆς ἀγορᾶς ἀνήκουσαι, ἢ Κωνσταντίνου ἐπώνυμός ἐστιν, εὐδαι- τ μόνων τε ἀνθρώπων οἰκίαι πολλαὶ καὶ χρήματα μεγάλα. βασιλεὺς δὲ καὶ ἡ συνοικοῦσα καὶ τῶν ἀπὸ βουλῆς 10 ἔνιοι καθείρξαντες σφᾶς αὐτοὺς ἐν παλατίφ ἡσύχαζον. ξύμβολον δὲ ἀλλήλοις ἐδίδοσαν οἱ δῆμοι τὸ νίκα, καὶ ἀπὰ αὐτοῦ ἐς τόδε τοῦ χρόνου ἡ κατάστασις ἐκείνη 10 προσαγορεύεται.

Τότε τῆς μὲν αὐλῆς ἔπαρχος Ἰωάννης ἡν ὁ Καππα- 11 δόκης, Τριβουνιανὸς δὲ, Πάμφυλος γένος, βασιλεῖ πάρεδρος κοιαίστωρα τοῦτον καλοῦσι Ῥωμαῖοι. τοῦ- 12 τοιν ἄτερος, Ἰωάννης, λόγων μὲν τῶν ἐλευθερίων καὶ 16 παιδείας ἀνήκοος ἡν. οὐ γὰρ ἄλλο οὐδὲν ἐς γραμματιστοῦ φοιτῶν ἔμαθεν, ὅτι μὴ γράμματα, καὶ ταῦτα κακὰ κακῶς [γράψαι] · φύσεως δὲ ἰσχύι πάντων γέγονε δυνατώτατος ὧν ἡμεῖς ἴσμεν. γνῶναί τε γὰρ τὰ δέ- 13B122 οντα ἱκανώτατος ἡν καὶ λύσιν τοῖς ἀπόροις εὑρεῖν. τονηρότατος δὲ γεγονὼς ἀνθρώπων ἀπάντων τῆ τῆς φύσεως δυνάμει ἐς τοῦτο ἐχρῆτο, καὶ οὕτε θεοῦ λόγος οὕτε ἀνθρώπων αὐτὸν αἰδώς τις ἐσήει, ἀλλὰ βίους τε αὐτῷ ἀνθρώπων πολλῶν ἀπολλύναι κέρδους ἕνεκα καὶ

¹⁴ cf Joann Lyd. 250 ss. Zach 188, 22 || 14—17 λόγων—γράψαι] citat Suid s. v. ἀνήμοος || 14—126, 9 λόγων—έτοιμότερος citat Suid s. v. Ἰωάννης || 15—17 ού—γράψαι citat Suid s. v γραμματιστής

¹ ἄχρις $V \parallel 2$ ἄρεος GP pr m $\parallel 3$ ἄμφω VG] ᾶμα $P \parallel 4$ ἐπώνυμός GP] ὁμώνυμος $V \parallel 6$ ξυνοιχοῦσα $V \parallel 8$ σύμβολον $G \parallel 12$ Πάμφυλος] πάμπυλος $G \parallel 14$ μὲν τῶν] om. Suid. $\mathbf s$ $\mathbf v$. ἀνήλοσς $\parallel 17$ κακὰ om Suid. $\mathbf s$ $\mathbf v$. γραμματιστής $\parallel [$ γράψαι $\end{bmatrix}$ delevit Herw., cf. Aristoph. equ. 189 $\parallel 20$ πάντων ἀνθρώπων γεγονώς Suid. $\parallel 27$ τε Suid. $\parallel 22$ εἰσήει Suid $\parallel 23$ ἀπολλῦναι V, ἀπολύναι G

14 πόλεις όλας καθελείν ἐπιμελὲς ἦν. γρόνου γοῦν ὀλίγου χρήματα μεγάλα περιβαλόμενος ές πραιπάλην τινά έπλελάπτικεν δρου ούκ έγουσαν, άγρι μέν ές του τοῦ άρίστου καιρου ληιζόμενος τὰς τῶν ὑπηκόων οὐσίας, Ρ 71 μέθη δὲ τὸ λοιπὸν καὶ σώματος ἔργοις ἀσελγέσιν ε 15 ήσχολημένος κατέχειν δε έαυτον ούδαμή ίσχυεν, άλλά τά τε βρώματα μέχρι ές τὸν ἔμετον ἤσθιε καὶ τὰ χρήματα κλέπτειν μεν ην ές άει ετοιμος, προίεσθαι δε και δαπαναν έτοιμότερος. Ίωάννης μέν οὖν τοιοῦτός 16 τις ήν. Τριβουνιανός δὲ φύσεως μὲν δυνάμει ἐχρῆτο 10 καὶ παιδείας ἐς ἄκρον ἀφίκετο τῶν κατ' αὐτὸν οὐδενὸς ήσσον, ές δε φιλοχοηματίαν δαιμονίως εσπουδακώς οίός τε ήν κέρδους άεὶ τὸ δίκαιον ἀποδίδοσθαι, των τε νόμων ήμέρα έκ τοῦ έπὶ πλεϊστον έκάστη τοὺς μέν άνήρει, τούς δὲ ἔγραφεν, ἀπεμπολῶν τοῖς δεομένοις 15 κατά την γρείαν έκάτερον.

17 Έως μεν οὖν ὁ δῆμος ὑπερ τῶν εν τοις χρώμασιν ονομάτων τὸν πόλεμον πρὸς ἀλλήλους διέφερον, λόγος Β 123 οὐδεὶς ἦν ὧν οὖτοι ἐς τὴν πολιτείαν ἡμάρτανον ἐπεὶ δὲ ξυμφρονήσαντες, ὥσπερ ἐρρήθη, ἐς τὴν στάσιν ω κατέστησαν, ἔκ τε τοῦ ἐμφανοῦς ἀνὰ πᾶσαν τὴν πόλιν ἐς αὐτοὺς ὕβριζον καὶ περιιόντες ἐξήτουν ἐφ' ὧ κτείνωσι. διὸ δὴ βασιλεὺς ἐταιρίζεσθαι τὸν δῆμον ἐθέλων

¹⁰⁻¹⁶ φύσεως - έκατερον] citat Suid. s. ν Τριβωνιανός

² περιβαλλόμενος $VG \parallel 5$ άσελγέσιν VG Suid] άσελγεστάτοις $P \parallel 6$ ήσχολημένον V] κατέχειν δ ὲ] δὲ Suid., om. codd. | αὐτὸν Suid $\parallel 7$ τὸν ἔμετον] ὅσον Suid. $\parallel 8$ μὲν κλέπτειν $G \mid$ έτοιμότατος $P \parallel 10$ τις VG] om $P \mid T$ ριβουνιανὸς] τριβουνος $G \mid$ φύσεως μὲν om. $G \parallel 13$ ἀεί om. $G \parallel 14$ ἐχ] οἱ ἐχ Suid. $\parallel 15$ ἀπεμπολὼν $G \parallel 17$ χρώμασιν] χρήμασιν $G \parallel 19$ εἰς $G \parallel 20$ ἐρρέθη $P \parallel 22-23$ κτείνωσι $G \parallel$ κτείνουσι $VP \parallel 23$ βασιλεὸς έταιρίζεσθαι $VG \parallel$ ἐταιρίζεσθαι $VG \parallel$ ἐταιρίζες $VG \parallel$ ἐταιρίζεσθαι $VG \parallel$ ἐταιρίζες $VG \parallel$ ἐταιρίζεσθαι $VG \parallel$ ἐταιρίζες $VG \parallel$ $VG \parallel$ ἐταιρίζες $VG \parallel$ ἐναιρίζες $VG \parallel$ ἐ

άμφω της άρχης εν τῷ παραυτίκα παρέλυσε. καὶ 18 Φωκάν μέν, άνδρα πατρίκιον, ἔπαρχον τῆς αὐλῆς κατεστήσατο, ξυνετώτατόν τε καὶ τοῦ δικαίου ἐπιμελείσθαι ίκανῶς πεφυκότα. Βασιλείδην δὲ τὴν τοῦ 5 ποιαίστωρος άργην έγειν έπέλευεν, έπ τε έπιειπείας γνώριμον εν πατρικίοις όντα καὶ άλλως δόκιμον. οὐδὲν 19 μέντοι ήσσον ή στάσις έπ' αύτοις ήπμαζε. πέμπτη δέ άπὸ τῆς στάσεως ἡμέρα περί δείλην ὀψίαν Ἰουστινιανὸς βασιλεύς Υπατίω τε καὶ Πομπηίω τοῖς 'Αναστασίου 10 τοῦ βεβασιλευκότος ἀδελφιδοίς οίκαδε ὡς τάγιστα έπέσκηπτεν λέναι, είτε τι νεώτερον πράσσεσθαι πρός αὐτῶν ἐς σῶμα τὸ οἰχεῖον ὑποτοπήσας εἴτε καὶ αὐτοὺς ή πεπρωμένη ές τοῦτο ήγεν. οἱ δὲ, ὅπερ ἐγένετο, 20 δείσαντες μή σφας δ δήμος ές την βασιλείαν βιάζοιτο. 15 έφασαν οὐ δίκαια ποιήσειν εί σφων τὸν βασιλέα παρήσουσιν ές τοσόνδε κίνδυνον ήκοντα. ταῦτα ἀκούσας 21 🗆 'Ιουστινιανός βασιλεύς έτι μᾶλλον ές την υποψίαν ένέπιπτε, καὶ αὐτοὺς αὐτίκα μάλα ἐκέλευεν ἀπαλλάσσεσθαι. ούτω γοῦν οἰχαδε τὰ ἄνδρε τούτω ἐχομιζέσθην 20 καὶ, τέως μὲν νὺξ ἐτύνγανεν οὐσα, ἐνταῦθα ἡσυγαζέτην.

Τῆ δὲ ὑστεραία ἄμα ἡλίω ἀνίσχοντι ἔκπυστα ές 22 τὸν δῆμον ἐγένετο ὡς ἀμφοτέρω ἀπηλλαγήτην τῆς ἐν παλατίω διατριβῆς. ἔτρεχον οὖν ἐπ' αὐτοὺς ὁ λεως Β 124 ἄπας, βασιλέα τε 'Υπάτιον ἀνηγόρευον, καὶ αὐτὸν ὡς 25 παραληψόμενον τὰ πράγματα ἐς τὴν ἀγορὰν ἦγον. ἡ 23 δὲ 'Υπατίου γυνὴ Μαρία, ξυνετή τε οὖσα καὶ δόξαν

⁴ β asilid η v V \parallel δ ėxėleve G \parallel 7 $\dot{\eta}$ ssov om. V \mid ė \dot{n} ' a \dot{v} tol ς] nal ės a \dot{v} tov G \parallel 9 Π oµnn \dot{n} \dot{m} η oµni \dot{m} G \parallel 18 els P \parallel 16 niv-d \dot{v} ovov V \parallel 20rė \dot{m} s G P] Ews V \mid v \dot{v} tVG \mid v \dot{v} t \dot{v} tov \dot{v} t \dot{v} tov \dot{v} t \dot{v} tov $\dot{v$

έπλ σωφροσύνη μεγίστην έχουσα, είχετο μέν τοῦ άνδρός και οὐ μεθίει, έβόα δε όλολυνη τε γρωμένη καί τοις έπιτηδείοις απασιν έγκελευομένη, ώς αὐτὸν τὴν 24 P 72 έπλ θανάτω οἱ δημοι ἄγοιεν. ὑπερβιαζομένου μέντοι τοῦ δμίλου, αὐτή τε οὐχ έχοῦσα μεθήχε τὸν ἄνδρα 5 καί αὐτὸν ὁ λεως οὕτι έκούσιον ἐς τὴν Κωνσταντίνου άνοραν ήχοντα ές την βασιλείαν έχάλουν, καὶ (οὐ νὰρ ήν αὐτοῖς οὕτε διάδημα οὕτε τι ἄλλο ὧν δή βασιλέα περιβάλλεσθαι νόμος) στρεπτόν τινα χρυσοῦν ἐπὶ τῆ 25 πεφαλή θέμενοι βασιλέα Ρωμαίων άνειπον. ήδη δέ 10 και των έκ βουλής ξυνιόντων, δσοι ούκ απολειφθέντες έτύγχανον έν τη βασιλέως αὐλη, πολλαλ μεν έλέγοντο γνωμαι ως αὐτοῖς Ιτέον ἀγωνιουμένοις ἐς παλάτιον. 26 'Ωριγένης δε, άνηρ έπ βουλης, παρελθών ελεξε τοιάδε ...Τὰ μὲν παρόντα ἡμῖν, ὁ ἄνδρες Ῥωμαῖοι, πράγματα 16 ...μή οὐχὶ πολέμφ διακριθήναι οὐχ οἶόν τε. πόλεμος "δε και βασιλεία τα μέγιστα των εν άνθρωποις απάν-27 ..των ωμολόγηται είναι. των δε δή πράξεων αί με-,,γάλαι οὐ βραγύτητι καιροῦ κατορθοῦσθαι θέλουσιν, ..άλλ' εὐβουλία τε λογισμῶν καὶ πόνοις σωμάτων, ἄπερ 20 28 . άνθρωποι ές γρόνου μήκος ένδείκνυνται. ήν μέν ,,οὖν ἐπὶ τὸν πολέμιον ἴοιμεν, ἐπὶ ξυροῦ μὲν ἀκμῆς ,τὰ πράγματα ἡμῖν στήσεται, περί δὲ τῶν ὅλων ἐν "βραγει διακινδυνεύσομεν χρόνω, των δε αποβήσεσθαι

⁷ Zach. 189, 9

² όλολυγή τε $G \parallel 8$ έπελευομένη $G \parallel 4$ μέντοι $VG \rceil$ τοίνυν $P \parallel 7$ ού om. $G \parallel 8$ δή om. $G \parallel 11$ καὶ \rceil καὶ έκ $P \mid$ άποληφθέντες $V \parallel 14$ όριγένης $G \parallel 16$ πόλεμος $P \rceil$ πόλεμον $VG \mid 17$ βασιλεία $P \rceil$ βασιλείαν $VG \parallel 17-18$ ἀπάντων ὡμολόγηται ὑμολόγηται ἀπάντων $G \parallel 22$ πολέμιον $GP \rceil$ πόλεμον $V \mid μὲν \rceil$ τε G

μελλόντων ενεκα την τύχην η προσκυνήσομεν η Β 125 ,μεμψόμεθα πάντως. τὰ γὰρ τῶν πραγμάτων ὀξύτατα 29 μές τὸ τῆς τύχης ὡς τὰ πολλὰ περιίσταται πράτος. ... ην δε σχολαίτερον τὰ παρόντα διοικησώμεθα, οὐδε 5 ,βουλομένοις παρέσται ήμιν 'Ιουστινιανόν εν παλατίφ ,λαβείν, άλλ' άγαπήσει ώς τάχιστα ήν τις αὐτὸν έώη ,,φυγείν. ἀρχή γὰρ περιορωμένη καταρρείν είωθεν, 30 , άποληγούσης αὐτῆ τῆς Ισχύος ἐς ἡμέραν ἐκάστην. "έστι τοίνυν ήμιν βασίλεια έτερα, Πλακιλλιαναί τε 10 , καὶ τὰ Ελένης ἐπώνυμα, ὅθεν χρη βασιλέα τόνδε ,,δομώμενον τόν τε πόλεμον διενεγκεῖν καὶ τὰ ἄλλα "διοικήσασθαι ή άμεινον έξει." 'Ωριγένης μέν τοσαῦτα 31 είπεν. οι δε δη άλλοι, όπερ φιλεί όμιλος ποιείν, δξύτερον τε άντελαμβάνοντο και τὸ παραυτίκα φοντο 15 ξύμφορον είναι, και ούχ ήκιστά γε Υπάτιος (χρῆν γάρ οί γενέσθαι κακῶς) τῆς ἐπὶ τὸν ἱππόδρομον ὁδοῦ έκέλευεν ήγεισθαι. τινές δέ φασιν έξεπίτηδες αὐτὸν ένταῦθα ήχειν, βασιλεί εὐνοϊκῶς ἔγοντα.

Οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν βασιλέα ἐν βουλῆ ἦσαν, πότερα 32 το μένουσιν αὐτοῖς ἢ ταῖς ναυσὶν ἐς φυγὴν τρεπομένοις ἄμεινον ἔσται. καὶ λόγοι μὲν πολλοὶ ἐλέγοντο ἐς ἐκάτερα φέροντες. καὶ Θεοδώρα δὲ ἡ βασιλὶς ἔλεξε 33 τοιάδε ,,Τὸ μὲν γυναῖκα ἐν ἀνδράσι μὴ χρῆναι τολμᾶν ,,ἢ ἐν τοῖς ἀποκνοῦσι νεανιεύεσθαι, τὸν παρόντα 25 ,,οἶμαι καιρὸν ἥκιστα ἐφεῖναι διασκοπεῖσθαι, εἴτε ταύτῃ ,,εἴτε ἄλλη πη νομιστέον. οἶς γὰρ τὰ πράγματα ἐς 34

¹⁵ Mal 475, 16

⁴ σχολαιότες
ον $G \mid$ διοικησόμεθα $G \mid 12$ ή om $G \mid$ δοιγένης $G \mid 14$ άντελαμβάνετο $G \mid 15$ ούχ ήπιστά] ούχή
μιστα $G \mid 21$ πολλοί] πολύ $V \mid$ είς $V \mid 22$ βασιλίς $VG \mid$ βασίλισσα $P \mid 26$ άλλη om G

Β 126 , πίνδυνον τὸν μέγιστον ήμει, οὐκ ἄλλο οὐδὲν εἶναι Ρ 73 ..δοκεί ἄριστον ἢ τὰ ἐν ποσίν ὡς ἄριστα θέσθαι. 35 , ήγουμαι δε την φυγην έγωγε, είπερ ποτε, και νύν, , ην και την σωτηρίαν ἐπάγηται, ἀξύμφορον είναι. ἀν-... θρώπω μεν γάρ ές φως ήκουτι το μή ουλί και νεκρώ ι ,γενέσθαι άδύνατον, τῷ δὲ βεβασιλευκότι τὸ φυγάδι 36 ..είναι οὐκ ἀνεκτόν. μὴ γὰρ ἄν γενοίμην τῆς άλουργί-..δος ταύτης γωρίς, μηδ' αν την ημέραν έχείνην βιώην, μέν ή με δέσποιναν οί έντυχόντες οὐ προσερούσιν. εί ,μεν οὖν σώζεσθαί σοι βουλομένω έστιν, ὁ βασιλεῦ, 10 37 ...οὐδὲν τοῦτο πρᾶγμα. γρήματα (γάρ) τε πολλὰ ἔστιν .ήμιν. και θάλασσα μεν έκείνη, πλοία δε ταθτα. , σκόπει μέντοι μη διασωθέντι ξυμβήσεταί σοι ήδιστα , αν της σωτηρίας του θάνατου αυταλλάξασθαι. έμε ,γάρ τις καὶ παλαιὸς ἀρέσκει λόγος, ὡς καλὸν ἐντάφιον 15 38 ... βασιλεία έστί". τοσαθτα τῆς βασιλίδος εἰπούσης, θάρσος τε τοίς πασιν έπεγένετο και ές άλκην τραπόμενοι έν βουλή έποιούντο ή αν αμύνεσθαι δυνατοί 39 γένοιντο, ήν τις έπ' αὐτοὺς πολεμήσων ζοι. οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ξύμπαντες, οῖ τε ἄλλοι καὶ ὅσοι ἀμφὶ 20 την βασιλέως αὐλην ἐτετάχατο, οὕτε τῷ βασιλεῖ εὐνοϊκῶς είγον ούτε ές τὸ έμφανες έργου έγεσθαι ήθελον, άλλά 40 τὸ μέλλον ἐκαραδόκουν ὅπη ἐκβήσεται. πᾶσαν δὲ τὴν

¹⁵ cf. Isocr. VI 45 às ralón éstin éntágion $\hat{\eta}$ tuquinls. Diod XIV 8

^{1—2} ἄλλο—θέσθαι VG] ἄλλω ούδενὶ (οὐδὲν εἶη in marg.) η τῶ τὰ ἐν ποσὶν ὡς ἄριστα θέσθαι προσέχειν χρεὼν ᾶπασιν P | 5 μὲν γὰρ Dind.] γὰρ VG, γὰρ μὲν P | εἰς G | νεκρῶν V | 7—8 άλουργίδος P || 9 ἐν οm. G || 11 \langle γάρ \rangle addidi] om. codd. || 11—12 ἔστιν ἡμῖν] ἡμῖν ἐστι G || 17 πᾶσιν] παροῦσιν V | ἐπεγένετο VG] ἐγένετο P | εἰς P || 19 γένοιντο VG] γένωνται P || 20 ἄλλοι om. G | 22 ἔργον ἔχεσθαι] ἔρχεσθαι G

έλπίδα ἐν Βελισαρίφ τε καὶ Μούνδφ ὁ βασιλεὺς εἶχεν, ὧν ἄτερος μὲν, Βελισάριος, ἄρτι ἐκ τοῦ Μηδικοῦ ἐπανήκων πολέμου τήν τε ἄλλην θεραπείαν δυνατήν τε καὶ λόγου ἀξίαν ἐπήγετο καὶ δορυφόρων τε εἶχε καὶ ὑπασπιστῶν πλῆθος ἔν τε ἀγῶσι καὶ τοῖς Β 127 τοῦ πολέμου κινδύνοις τὰς μελέτας πεποιημένον. Μοῦνδος δὲ, Ἰλλυριῶν στρατηγὸς ἀποδεδειγμένος, τύχη 41 τινὶ ξυνεκύρησε βαρβάρους Ἐρούλους ἐπαγαγόμενος κατά τινα χρείαν ἐς Βυζάντιον μετάπεμπτος ἡκειν.

Υπάτιος μεν οδυ έπειδή είς του Ιππόδρομου άφί- 42 10 κετο, αναβαίνει μεν αυτίκα ού δή βασιλέα καθίστασθαι νόμος, κάθηται δε ές του βασίλειου δρόνου, όθευ άεί βασιλεύς εἰώθει τόν τε ἱππικὸν καὶ γυμνικὸν θεᾶσθαι άνῶνα. ἐκ δὲ παλατίου Μοῦνδος μὲν διὰ πύλης 43 16 έξήει, ενθα δη δ κογλίας ἀπό της καθόδου κυκλοτερούς ούσης ἀνόμασται. Βελισάριος δὲ τὰ μὲν πρῶτα εὐθύ 44 αὐτοῦ τε Υπατίου καὶ θρόνου τοῦ βασιλείου ἀνέβαινεν, ώς δὲ ἐς τὸ πλησίον οἴκημα ἦλθεν, οὖ δὴ στρατιωτῶν φρουρά έχ παλαιοῦ έστιν, έβόα τοῖς στρατιώταις έγκε-20 λευόμενος άνοιγνύναι οί την θύραν ώς τάχιστα, δπως έπλ τὸν τύραννον ἴοι. δεδογμένον δὲ τοῖς στρατιώταις 45 μηδετέρω αμύνειν, έως αύτων ατερος λαμπρώς νικώη, ώς ηκιστα έπαζειν δοκοῦντες διεκρούσαντο. άναστρέψας 46 ούν Βελισάριος ώς βασιλέα διεφθάρθαι Ισγυρίζετο 25 σφίσι τὰ πράγματα. νεωτερίζειν γὰρ ές αὐτὸν τοὺς 47

² Theoph. I 184, 29

² Βελισάριος] βελισσάριος hic et infra constanter G, δ βελισάριος $P \parallel 4$ έπήγετο] έπείγετο $V \parallel 6$ malim πεποιημένων \parallel 8 συνεκύρησε $V \mid$ Έρούλους] έλούρους $G \mid$ έπαγαγομένοις $G \parallel$ 10 ές $V \parallel$ 15 ἀπὸ $P \mid$ έπλ $V G \parallel$ 16 ἀνόμαστο $V \mid$ εύθὺ] εύθὺς $P \parallel$ 17 τοῦ om. $V \parallel$ 22 μηδετέρ \wp] μηδ' έτέρ \wp V

στρατιώτας, οι την παλατίου φρουραν έχουσιν. έχέλευεν οὖν αὐτὸν βασιλεὺς ἐπὶ τὴν καλουμένην Χαλκῆν 48Ρ74καὶ τὰ ἐνταῦθα προπύλαια ἰέναι. δ δὲ δὴ μόλις καὶ Β 128 ούτε κινδύνων ούτε πόνων μεγάλων χωρίς δι' έρειπίων τε και χωρίων ημιφλέκτων διεξιών ές τὸ Ιππικόν 5 49 αναβαίνει. καὶ ἐπειδή παρά την Βενέτειον έγεγόνει στοάν, ή του βασιλέως θρόνου έν δεξια έστιν, έβούλευσε μεν έπι πρώτον αυτον Τπάτιον ιέναι, βραγείας δὲ οὔσης ἐνταῦθα πυλίδος, ἡ ἀπεκέκλειστό τε καὶ ὑπὸ των έντος Υπατίου στρατιωτών έφυλάσσετο, κατωρ- 10 ρώδησε μή οί έν στενώ πονουμένω ό δήμος ξυνεπιθέμενος αὐτόν τε καὶ τοὺς έπομένους ἄπαντας διαφθείοαντες ράον τε και απονώτερον έπι βασιλέα γωρήσωσι. 50 λογισάμενος οὖν ώς οἱ ἐπὶ τὸν δῆμον Ιτέον ἐστὶν, οῖ έν τῷ ἱπποδρόμω έστήκεσαν, πλήθει τε ἄμετροι καὶ 15 μετά πολλής αποσμίας ύπ' αλλήλων ώθούμενοι, από τοῦ χολεοῦ τὸ ξίφος ἀράμενος τοῖς τε ἄλλοις κατὰ ταύτὰ ποιείν ἐπαγγείλας, δρόμφ τε καὶ κραυγή ἐπ' 51 αὐτοὺς ἥει. δ δὲ δῆμος, ἅτε δὴ ἐν δμίλφ καὶ οὐκ ἐν τάξει Ιστάμενοι, επειδή στρατιώτας είδον τεθωρακισ- 20 μένους τε και δόξαν πολλήν ἐπί τε ἀνδρία και πολέμων έμπειρία έγοντας, καὶ τοῖς ξίφεσιν οὐδεμιὰ φειδοῖ 52 παίοντας, ές φυγήν ωρμηντο. χραυγής δε πολλής, ώς τὸ είκὸς, γεγενημένης, πλησίον που έστηκως Μοῦνδος καὶ βουλόμενος ἔργου ἔχεσθαι (ἦν γάρ τις τολ- 25

^{1—2} ἐκέλευσεν $G\parallel 3$ πορπύλια $V\parallel 4$ οὕτε—οὕτε] οὐδὲ—οὐδὲ codd $\parallel 4$ —5 ἐρειπίων] εἰριπείων $V\parallel 5$ εἰς $P\parallel 6$ παρὰ G] περὶ $VP\parallel$ βενέτιον $G\parallel 9$ ἀπεκέκλειστό GP pr m.] ἀπεκέκλειστο $V\parallel 15$ εἰστήκεσαν $U\parallel 15$ εἰστήκεσαν $U\parallel 15$ εἰστήκεσαν $U\parallel 16$ μετὰ] τὰ $U\parallel 15$ εἰστήκεσαν $U\parallel 16$ μετὰ] τὰ $U\parallel 16$ ταθτὰ] ταῦτα $U\parallel 16$ αῦτα $U\parallel 16$ μετὰ] τὰ $U\parallel 16$ ταθτὰ] ταῦτα $U\parallel 16$ ατε] ὅτε $U\parallel 16$ ανδρεία $U\parallel 16$ ανδρε

μητής και δραστήριος), απορούμενος δε ή χρήσεται τοίς παρούσιν, έπειδή έτεκμήρατο ώς Βελισάριος έν τῶ πόνω είη, εὐθὺς ἐπὶ τὸ ἱπποδρόμιον διὰ τῆς εἰσόδου, ή Νεκρά καλείται, είσβάλλει. τότε δή έκατέρωθεν 53 5 οί Υπατίου στασιώται κατά κράτος πλησσόμενοι διεφθείροντο. ἐπεὶ δὲ ἡ τροπὴ λαμπρὰ ἐγεγόνει καὶ φόνος ἡν ήδη τοῦ δήμου πολύς, Βοραΐδης τε και Ιοῦστος, 'Ιουστι- Β 129 νιανοῦ βασιλέως ἀνεψιολ, χεῖρας αὐτοῖς οὐδενὸς ἀνταίρειν τολμώντος, καθεϊλόν τε άπὸ τοῦ δρόνου Υπάτιον καλ 10 αὐτὸν ἐσαγαγόντες βασιλεί ᾶμα Πομπηίω παρέδωκαν. θνήσχουσί τε τοῦ δήμου πλέον ἢ τρισμύριοι ἐν ταύτη 54 τη ημέρα. βασιλεύς δε αύτούς εν φυλακή χαλεπή έκέλευεν είναι, ένταῦθα Πομπήιος μεν εδάκρυε τε 55 καὶ ἄξια ἐλέου ἐφθέγγετο. ἦν γὰο δὴ ὁ ἀνὴο πραγ-15 μάτων τε καὶ κακῶν τοιούτων ηκιστα έμπειρος. Ύπάτιος δὲ αὐτὸν πολλὰ ὀνειδίσας οὐκ ἔφη χρῆναι τοὺς ούχ ἐν δίκη ἀπολουμένους ὀδύρεσθαι. ἀρχήν τε γὰρ 56 ύπο του δήμου άκοντας βιασθήναι και ούκ έπι κακώ τοῦ βασιλέως ύστερον ἐς τὸ Ιπποδρόμιον ἀφικέσθαι. 20 κτείναντες δε οί στρατιώται τη ύστεραία έκατερον, ές θάλασσαν καθήκαν τὰ σώματα. βασιλεύς δὲ αὐτῶν 57 τε τὰ χρήματα ές τὸ δημόσιον ἀνάγραπτα ἐποιήσατο καὶ ἄλλων τῶν ἐκ βουλῆς ἀπάντων, οι δὴ τὴν γνώμην ξύν αὐτοῖς ἔθεντο. ἔπειτα μέντοι τοίς τε ἄλλοις 58 25 απασι καὶ τοῖς Υπατίου καὶ Πομπηίου παισὶ τά τε

¹¹ cf. Mal. 476, 20 | 21 cf Vict. Tonn. ad a 530

¹ χρήσηται $V\parallel 4$ έσβάλλει $V\parallel 5$ στασιώται] στρατιώται $G\parallel 7$ ήδη τοῦ δήμου VG] τοῦ δήμου ήδη $P\mid B$ οραΐδης] βοριάδης $G\parallel 9$ τοῦ om. $G\parallel 14$ έλέου] έλέους $V\parallel 20-21$ έκατερον-σώματα] τούτους έκατέρων τὰ σώματα ές θάλασσαν καθήκαν $G\parallel 24$ ξὺν om. G

άξιώματα, οἶς πρότερον ἐχρῶντο, ἀπέδωκε καὶ τῶν χρημάτων ὅσοις τῶν ἐπιτηδείων τινὰς οὐκ ἔτυχε δωρησάμενος. ἐς τόδε μὲν Βυζαντίφ ἡ στάσις ἐτελεύτα.

κε΄. Τριβουνιανός δε και Ίωάννης της τιμης ούτω P 75 παραλυθέντες γρόνω υστερον ές άργας τας αυτάς τ 2 κατέστησαν άμφω. άλλὰ Τριβουνιανός μέν έτη πολλά έπιβιούς τη τιμη έτελεύτησε νόσω, άλλο οὐδεν άχαρι 🗆 πρός οὐδενὸς παθών. ἦν γὰρ αἰμύλος τε καὶ τἄλλα ήδὺς καὶ τῆς φιλοχοηματίας τὸ νόσημα ἐπισκιάσαι 3 Β 130 Ικανώτατος της παιδείας περιουσία. Ίωάννης δε (πασι 10 γάρ άνθρώποις βαρύς τε δμοίως και χαλεπός ήν, πληγάς τε τοίς προσπίπτουσιν έντεινόμενος και τὰ χρήματα ἀπαξάπαντα λόνω οὐδενὶ ληιζόμενος) δέκατον έτος την άρχην έχων την δίκην όρθως και δικαίως τῆς ἐς τὴν δίαιταν παρανομίας ἐξέτισε τρόπω τοιῷδε. 15 Θεοδώρα ή βασιλίς ήγθετο αὐτῷ πάντων μάλιστα. καί δς τη γυναικί προσκεκρουκώς οίς ημάρτανε, θωπεία μεν αὐτὴν ἢ χάριτι μετελθεῖν ὡς ἥκιστα ἔγνω, ἐς έπιβουλήν δε αὐτή έκ τοῦ έμφανοῦς καθιστάμενος ές τὸν βασιλέα διέβαλλεν, ούτε τὴν τύχην ἐρυθριῶν ούτε 20 την στοργήν αλσχυνόμενος, ήνπες ές αὐτην ὁ βασιλεύς

5 εἶγεν ἐξαισίαν οῖαν, αἰσθομένη δὲ ἡ βασιλίς τῶν

⁵ cf. Mal. 477, 9 \parallel 6—10 έτη—περιουσία] citat Suid. s. v. Τριβωνιανός \parallel 10—15 Ίωάννης—έξέπισε] Οθτος δὲ δ Ἰωάννης πάσιν άνθρώποις βαρύς ἡν όμοίως καὶ χαλεπὸς πληγάς τε τοις προσπίπτουσιν έντεινόμενος καὶ τὰ χρήματα ἀπαξάπαντα λόγφ ούδενὶ ληιζόμενος τὴν δίκην ὀρθῶς καὶ δικαίως τῆς ές τὴν δίκην παρανομίας έξέτισεν Suid. s v. Ἰωάννης. τὰ—έξέτισε etiam s. v. ἀπαξάπαντα exhibentur

¹ ἀπέδωπε] ἀπέδοτο $V \parallel 2$ ὅσοις] ὅσα $V \parallel 5$ εἰς $G \mid τὰς$ αὐτὰς οπ. $G \parallel 7$ ἄλλο οπ. Suid. $\parallel 8$ αἰμῦλος $P \parallel 10$ τῆς] τῆ τῆς Suid. $\parallel 11$ χαλεπῶς $V \parallel 15$ τρόπω τοιῷδε] τοιῷδε τρόπω $G \parallel 17$ οἶς] οἶ $P \parallel 18$ ές οπ. $V \parallel 20$ οὖτε—οὖτε] οὐδὲ—οὐδὲ codd.

ποιουμένων ατείναι μεν διενοείτο τον άνδοωπον, μηγανή δε οὐδεμιᾶ είγεν, ἐπεὶ λόγον αὐτοῦ Ἰουστινιανὸς βασιλεύς ἐποιεῖτο πολύν. ννούς δὲ Ἰωάννης τὴν τῆς 6 βασιλίδος ές αύτον γνώμην έν δείμασι μεγάλοις έγί-5 νετο. ἐπειδάν τε ὡς καθευδήσων ἐς τὸν κοιτῶνα ἴοι. 7 τῶν τινα βαρβάρων ἐπιστήσεσθαί οἱ ὡς ἀπολοῦντα ύπώπτευεν ές νύκτα έκάστην, ύπερκύπτων τε άελ έκ τοῦ δωματίου καὶ τὰς εἰσόδους περισκοπῶν ἄϋπνος έμενε, καίπερ έταιρισάμενος δορυφόρων τε καὶ ύπα-10 σπιστών χιλιάδας πολλάς, οὐ γεγονὸς ὑπάρχων τινὶ πρότερον τοῦτό γε. άλλ' ἐπιλελησμένος αμα ἡμέρα 8 θείων τε και άνθρωπείων δειμάτων άπάντων όλεθρος Β 131 αδθις ποινή τε και ίδια πασι Ρωμαίοις έγίνετο. και Ρ 76 φαρμακεύσι μεν τὰ πολλὰ ωμίλει, μαντείαις δε άσε-16 βέσιν ές άελ χρώμενος την αύτοκράτορα αύτῷ τερατευομέναις άρχην, άεροβατών τε καταφανής ήν καί μετέωρος άρθελς ταῖς τῆς βασιλείας ἐλπίσι. τῆς μέντοι 9 πονηρίας αὐτῷ καὶ τῆς ἐς τὴν δίαιταν παρανομίας οὐδὲν οὕτε ἐλώφα οὕτε ὑπέληγε. καί τις αὐτῷ θεοῦ 10 το λόγος τὸ παράπαν οὐκ ἦν, ἀλλὰ καὶ, εἴ που εἰς ἱερὸν ώς ευξόμενός τε και διανυκτερεύσων ένταῦθα ίοι, ούδεν όμοιως τοις Χριστιανών ήθεσιν έπραττεν, άλλά τριβώνιον ένδιδυσκόμενος ίερεῖ πρέπον τῆς παλαιᾶς δόξης, ην νῦν Ελληνικήν καλείν νενομίκασι, λόγους 26 οὐχ δσίους τινάς, οὕσπερ έμεμελετήκει, ἀπεστομάτιζεν άνὰ πᾶσαν τὴν νύκτα ἐκείνην, ὅπως οἱ ἥ τε βασι-

⁴ αὐτὸν $VP\parallel$ 5 ἐπειδάν τε ὡς P] καὶ ἐπειδάν δε ὡς V, καὶ ἐπειδὰν τέως $G\parallel$ 7 ὑπόπτευεν $G\parallel$ ὑπεκκύπτειν Herw. \parallel 11 ἀλλ'] ἀλλὰ $V\parallel$ 12 ἀνθρωπείων] ἀνῖνων $G\parallel$ δειμάτων] δειμάστων $P\parallel$ 14 ὡμίλει] ὁμιλεί $G\parallel$ 15 ἐσαεὶ $VG\parallel$ 24 νενομίκασιν $P\parallel$ 25 οῦσπερ $VG\parallel$ ῶσπερ $P\parallel$ μεμελετήκει $G\parallel$ ἀπεστομάτιζεν post ἐκείνην transponunt $GP\parallel$ 26 ἐκείνην] ἐκείνη Hoesch

λέως διάνοια έτι μᾶλλον ὑποχειρία είη καὶ αὐτὸς κακῶν γένοιτο ἀπαθής πρὸς πάντων ἀνθρώπων.

Έν τούτω δε Βελισάριος Ιταλίαν καταστρεψάμενος βασιλεί ές Βυζάντιον ξύν Αντωνίνη τη γυναικί μετά-12 πεμπτος ήλθεν, έφ' ὧ έπὶ Πέρσας στρατεύσειε. καὶ 5 τοῖς μὲν ἄλλοις ἄπασιν ἔντιμός τε καὶ λόγου πολλοῦ άξιος, ώς τὸ είκὸς, ην, μόνος δὲ Ἰωάννης αὐτῷ χαλεπως είγε και πολλή ἐπιβουλή ἐς αὐτὸν είγετο, κατ' άλλο μεν ούδεν, δτι δε αύτος μεν το έκ πάντων έχθος έφ' έαυτον είλκε, Βελισάριος δὲ πάντων εὐδοκιμῶν 10 μάλιστα έτυχεν έπ' αὐτῷ τε γενομένης τῆς 'Ρωμαίων Β 132 έλπίδος αὐδις έπὶ Πέρσας έστράτευσε, την γυναίκα 13 εν Βυζαντίφ απολιπών. 'Αντωνίνα δε ή Βελισαρίου γυνή (ήν γάρ ξαανωτάτη άνθρωπων άπάντων μηγανᾶσθαι τὰ ἀμήγανα) γαριείσθαι τῆ βασιλίδι βουλευ- 15 σαμένη ἐπενόει τοιάδε. ἦν τῷ Ἰωάννη θυγάτης Εὐφημία, δόξαν μεν επί σωφροσύνη πολλην έχουσα, νέα δε κομιδή, και άπ' αὐτοῦ λίαν εὐάλωτος, ἡν δὴ ὁ πατὴρ ὑπερη-14 γάπα, έπειδή καὶ μόνης αὐτῆς έγεγόνει πατήρ. ταύτην ή 'Αντωνίνα τιθασσεύουσα ές ήμέρας συχνάς προσποιήσα- 20 σθαί τε ατε φίλην ἐνδελεχέστατα ζοχυσε καλ των αὐτῆ 15 απορρήτων μεταδιδόναι ούκ απήξίου. καί ποτε αὐτῆς οί μόνης έν τῷ δωματίω παρούσης ὀδύρεσθαι τύχας τάς παρούσας ἐπλάσσετο, ὅτι δὴ Βελισάριος εὐρυτέραν ποιησάμενος την Ρωμαίων άρχην πλείονι μέτρω ή 25

³ Proc. VI 30 s. fin

^{4—5} μετάπεμπτος] μετάπεπτος $G \parallel 7$ είκὸς] είκὸς $P \parallel 13$ τοῦ βελισαφίου $P \parallel 14$ ἀπάντων] πάντων $V \parallel 17$ πολλὴν $VP \rfloor$ πολλῆ $G \parallel 19$ ἐπειδὴ $VG \rfloor$ ἐπεὶ $P \parallel 20$ ἐς om. $V \parallel 22$ ἀποφ ήτων $V \parallel 23$ δωμ $P \parallel 20$ Ες om.

πρότερον οὖσα ἐτύγγανε, βασιλεῖς τε δορυαλώτους δύο καὶ πλούτου τοσοῦτόν τι γρημα ές Βυζάντιον άγαγων, άγαρίστου Ἰουστινιανοῦ έτυτε· τά τε άλλα ώς οὐ δικαίαν ούσαν την πολιτείαν διέβαλλε. περιγαρής δέ 16 5 τῷ λόγω γενομένη ἡ Εὐφημία (δέει γὰο τῷ ἐκ τῆς βασιλίδος και αὐτή τῆ παρούση ἀρχῆ ήχθετο) ,.Καὶ τοῦδε μέντοι, ὧ φιλτάτη," ἔφη, "ύμεις αίτιοι, ὅτι δὴ παρὸν Ρ 77 "ύμιν τη δυνάμει οὐ βούλεσθε χρησθαι". ὑπολαβοῦσα 17 δὲ ἡ 'Αντωνίνα ,,Οὐ γὰρ οἶοί τέ ἐσμεν, ὧ θύγατερ," 10 εἶπεν, ,,ἐν στρατοπέδω νεωτέροις ἐγχειρεῖν πράγμα-,,σιν, ἢν μὴ τοῦ ἔργου ξυνεπιλάβωνται ἡμῖν τῶν ἔνδον πινές άλλ' είπερ ὁ σὸς πατήρ ήθελε, ρᾶστα ἂν ές ...τήνδε την πράξιν καθιστάμενοι όσα ήν τῶ θεῶ βου- Β 133 λομένω ἐπράσσομεν". ἀκούσασα ταῦτα Εὐφημία προ- 18 15 θύμως μεν υπέσχετο έπιτελη έσεσθαι, απαλλαγείσα δε ένθένδε τὸ πρᾶγμα ἐπὶ τὸν πατέρα εὐθὺς ἤνεγκε. και δς τῷ λόγφ ήσθείς (ταύτην γάρ οι δδὸν ἔς τε τὰ 19 μαντεία και την βασιλείαν ύπετόπαζε φέρειν την πράξιν) εὐθὺς μελλήσει οὐδεμιᾶ ώμολόγησε, πράσσειν 20 τε την παίδα έκέλευεν ὅπως τῆ ύστεραία ἐς λόγους τῆ 'Αντωνίνη αὐτὸς ξυμμίξη καὶ τὰ πιστὰ δοίη. μαθοῦσα 20 δε Άντωνίνα την Ιωάννου γνώμην και ώς απωτάτω τὸν ἄνθοωπον τῆς τοῦ ἀληθοῦς ἀπαγαγείν ἐννοίας έθέλουσα νῦν μὲν ἔφη οἱ ξυγγενέσθαι αὐτὸν ἀξύμφο-25 00ν είναι, μή τις ύποψία μεταξύ έπιγενομένη διακω-

⁴ διέβαλε $V \parallel 5$ ή om. $V \parallel 10$ έγχεις ε $V \parallel$ έγχως ε $V P \parallel 13$ τήνδε $G \mid$ om $VP \parallel 19$ μελήσει $G \mid$ οδόδεμι $\tilde{q} \mid$ οδ δὲ μι $\tilde{a} V \parallel 20$ ἐκέλευσε $VG \mid$ ἐκέλευσε $P \mid$ ὅπως τ \tilde{q} ἐστες αία \mid τ \tilde{q} ἐστες αία ὅπως $P \parallel 20-21$ τ $\tilde{\eta}$ ἀντωνίνη αὐτός $VP \mid$ αὐτός τ $\tilde{\eta}$ ἀντωνίνη $G \parallel 21$ συμμίξη $G \mid$ δοίη \mid δώη $V \parallel 22$ δὲ $GP \mid$ δὲ ή $V \parallel 23$ τοῦ om. $G \mid$ ἐπαγαγεῖν $V \parallel 24$ ἐθέλουσα \mid ἐλθοῦσα $V \mid$ ξυγγενέσθαι \mid ξυγενέσθαι $G \parallel 25$ ἐπιγενομένη $VP \mid$ γενομένη G

⁹ BT Procop. ed. Haury. Vol. I cum addendis ed. Wirth [1734]

λύσαι τὰ πρασσόμενα Ικανή εἴη μέλλειν δὲ αὐτίκα
21 δὴ μάλα ές τὴν ἕω παρὰ Βελισάριον στέλλεσθαι. ἐπειδὰν οὖν ἐκ Βυζαντίου ἀπαλλαγεῖσα ἐν τῷ προαστείφ
γένηται (δ δὴ 'Ρουφινιαναὶ μὲν ὀνομάζεται, Βελισαρίου
δὲ ίδιον ἐτύγχανεν δυ), ἐνταῦθα τὸν 'Ιωάννην ὡς ε
ἀσπασόμενόν τε καὶ προπέμψοντα ἥκειν, καὶ τούς τε
λόγους περὶ τῶν ὅλων ποιήσασθαι καὶ τὰ πιστὰ λαβείν
τε καὶ δοῦναι. ταῦτα εἰποῦσα εὖ τε τῷ 'Ιωάννη εἰπεῖν
22 ἔδοξε καὶ ἡμέρα τακτὴ ἐπὶ τῷ πράξει διώριστο. ἡ τε
βασιλὶς τὸν πάντα λόγον παρὰ τῆς 'Αντωνίνης ἀκού- 10
σασα ἐπήνει μὲν τὰ βεβουλευμένα, ἐγκελευομένη δὲ
πολλῷ ἔτι μᾶλλον ἐς τὴν προθυμίαν ἐνῆγεν.

28 'Επειδή τε ή κυρία παρην, ἀσπασαμένη μὲν ή 'Αντωνίνα τὴν βασιλίδα ἐκ τῆς πόλεως ἀπηλλάσσετο, ἔν
τε 'Ρουφινιαναίς ἐγένετο, ὡς τῆ ὑστεραία τῆς ἐκὶ τὴν 16
ἔω ὁδοῦ ἀρξομένη, οὖ δὴ καὶ 'Ιωάννης τὰ ξυγκείμενα
24Β184 ἐπιτελέσων ἐς νύκτα ἡλθεν. ἡ δὲ βασιλὶς διαβάλλουσα
πρὸς τὸν αὑτῆς ἄνδρα τὰ πρὸς τοῦ 'Ιωάννου ἐκὶ τῆ
τυραννίδι πρασσόμενα, Ναρσῆν τε τὸν εὐνοῦχον καὶ
Μάρκελλον τὸν τῶν ἐν παλατίφ φυλάκων ἄρχοντα ἐς κο
'Ρουφινιανὰς ξὺν στρατιώταις πολλοῖς ἔπεμψεν, ἐφ'
ὧ διερευνησάμενοι τὰ πρασσόμενα, ἢν τὸν 'Ιωάννην
πράγμασι νεωτέροις ἐγχειροῦντα εὐρήσωσι, κτείναντες
25 εὐθὸς τὸν ἄνθρωπον ἐπανήξουσι. καὶ οἱ μὲν ἐκὶ τῷ
ἔργφ τούτφ ἐστέλλοντο. φασὶ δὲ βασιλέα τῶν ποιου- 15
μένων αἰσθόμενον τῶν τινα 'Ιωάννη ἐπιτηδείων παρ'

⁴ δὴ VG] om. P || δ ἀσπασάμενον G | ποοπέμψοντα V] ποοπέμψαντα GP || 8 ταῦτα VP] καὶ ταῦτα G | τε τῷ] τε om. G || 16 ἀρξαμένη G || 17 διαβαλοῦσα Herw. || 18 αὐτής codd. | τοῦ om. P || 19 τὸν om. G || 20 τῶν om. V | φυλακῶν P || 23 εὐρήσουσι P || 24 εὐθὺς τὸν ἄνθρωπον VG] τὸν ἄνθρωπον. εὐθὺς P

αὐτὸν πέμψαι, ἀπεροῦντα αὐτῷ μηδαμῆ τῆ Αντωνίνη έντυχείν λάθρα. Ἰωάννης δὲ (χρῆν γὰρ αὐτῷ γενέ- 26 σθαι κακώς) την βασιλέως υποθήκην έν άλογία πεποιημένος άμφι νύκτα μέσην τη Αντωνίνη ξυνέμιξεν, ε αίμασιας πού τινος άγχιστα, ής δή όπισθεν καθίσασα έτύγγανε τοὺς ἀμφὶ Ναρσῆν τε καὶ Μάρκελλον, ὅπως Ρ 78 τῶν λεγομένων ἀκούσειαν. ἐνταῦθα Ἰωάννης μὲν ἀώυ- 27 λάκτω στόματι τὰ ές τὴν ἐπίθεσιν ώμολόγει τε καὶ δρχοις δεινοτάτοις απισχυρίζετο, Ναρσής δε αυτώ καί 10 Μάρκελλος έκ τοῦ αἰφνιδίου ἐπέστησαν. Θορύβου δὲ, 28 ώς τὸ είκὸς, γενομένου οί τοῦ Ἰωάννου δορυφόροι (άγγιστα γάρ πη έστήκεσαν) παρ' αὐτὸν αὐτίκα ἐγένοντο. καὶ αὐτῶν τις Μάρκελλον, οὐκ είδὼς ὅστις 29 ποτε ήν, ξίφει επληξεν, ούτω τε Ίωάννης διαφυγείν 16 ξύν αὐτοῖς ἴσχυσεν, ἔς τε τὴν πόλιν κατὰ τάχος ἀφίκετο. καὶ εὶ μὲν εὐθὸς ἐλθεῖν παρὰ βασιλέα ἐθάρση- 30 σεν, οίμαι αν, ούδεν έπεπόνθει πρός αύτοῦ άγαρι νῦν δὲ καταφυγών ές τὸ ἱερὸν δέδωκε τῆ βασιλίδι Β 135 κατ' έξουσίαν τη ές αὐτὸν ἐπιβουλη χρησθαι.

Τότε μεν οὖν εξ ἐπάρχων ιδιώτης γενόμενος ες Mai a 541 31 ετερον ενθένδε ἀναστὰς ἐκομίσθη, ὅπερ ἐν τῷ προ-
αστείφ Κυζίπου πόλεως ιδρυται, ᾿Αρτάπην καλοῦσι
Κυζιπηνοὶ τὸ προάστειον. ἐνταῦθα ἱερέως οὕ τι ἐκού-

²⁰ cf Mal 480, 16. Auct. Marcell. Com. ad a. 544 cf Nov. 109 et 111

δ αίμασίας $G \parallel 6$ et 18 μάρκελον G pr. m., μάρκελλον G corr. $\parallel 9$ έπισχυρίζετο $V \parallel 12$ εἰστήκεσαν $G \parallel 16$ τον βασιλέα $P \parallel 17$ πρὸς $VP \parallel$ παρ' $G \parallel 18$ ές τὸ ἰερὸν aut ές τι ἰερὸν scribendum puto aut addendum: \langle τοῦ Λαυρεντίον \rangle (cf. Theoph. I 184, 9. 13) vel simile \parallel δέδωκα $P \parallel$ βασιλίδι \parallel βασίλοι $P \parallel$ 20 ἐπάρχων $V \parallel$ ὑπάρχων $GP \parallel$ 28 ἐνταῦθα $VG \parallel$ ἐνθα $P \parallel$ 28—140, 1 ἰερέως—σχήμα $VG \parallel$ ἰερεὺς γενόμενος ἐκουσίως πέτρον ἐαυτὸν μετωνόμασεν P

σιος περιβέβληται σχήμα, οὐκ ἐπισκόπου μέντοι, άλλ' 32 δυπερ καλείν πρεσβύτερον νενομίκασιν. δ δὲ ίερουργείν ήχιστα ήθελεν, ως μή ποτε αὐτῶ ἐμπόδιον είη ἐς τας αργάς αύθις ιέναι των γαρ έλπιδων μεθιεσθαι οὐδαμῆ ἤθελε. τὰ δὲ χρήματα ές τὸ δημόσιον ἀνά- 5 33 γραπτα εὐθὺς γέγονεν. ὧν δὴ αὐτῷ μοῖραν βασιλεὺς πολλήν ήφίει έτι γάο τη ές αύτον φειδοί είγετο. έν-34 ταῦθα παρήν τῷ Ἰωάννη, ἀφροντιστήσαντι μέν κινδύνων άπάντων, χρήματα δὲ περιβεβλημένω μεγάλα. δσα τε αὐτὸς ἐτύγχανε πρύψας καὶ ὅσα βασιλέως 10 γνώμη παρ' αὐτῷ ἔμεινε, τρυφᾶν τε κατ' ἐξουσίαν καὶ τὰ παρόντα ἡγεῖσθαι λογισμῶ σώφρονι εὐδαίμονα 35 είναι. διὸ δή και πάντες 'Ρωμαΐοι ἐπὶ τῷ ἀνθρώπω άτεγνως ήγθοντο, ότι δή πονηρότατος γεγονώς δαιμόνων απάντων βίον παρά την αξίαν εὐδαιμονέστερον 15 36 η πρότερον έγοι. άλλ' δ θεός, οίμαι, ούκ ήνεγκεν ές τούτο την τίσιν Ἰωάννη ἀποκεκρίσθαι, ἐπὶ μέγα τε αὐτῶ τὴν κόλοσιν ἐξηρτύετο. ἐγίνετο δὲ ὧδε. 37 Β 136 τις έν Κυζίκω έπίσκοπος Εὐσέβιος ὄνομα,

37B136 Ήν τις έν Κυζίκφ έπίσκοπος Εὐσέβιος δνομα, χαλεπὸς ἄπασι τοῖς ἐντυγχάνουσιν, Ἰωάννου οὐδέν τι 20 ἡσσον τοῦτον Κυζικηνοὶ βασιλεῖ διαβάλλοντες ἐς δί-

□ 38 κην ἐκάλουν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ἤνυον, δυνάμει αὐτοὺς περιελθόντος Εὐσερίου πολλῆ, ξυμφρονήσαντες νεανίαι 39 τινὲς ἐν τῆ Κυζίκου ἀγορᾶ κτείνουσιν. ἐτύγγανε δὲ

ο τίνες εν τη Κυζικου αγοφά κτεινουσίν. Ετυγχανε σε 'Ιωάννης τῷ Εὐσεβίφ διάφορος γεγονὼς μάλιστα, καὶ 25

¹⁹ cf. Mal. 480, 19

¹ ἐπισκόπου] ἐπίσκοπου $P \mid \mu$ έντοι $VP \mid \mu$ ὲν $G \parallel 2$ ὅνπερ $P \mid$ ὅπερ $VG \parallel 3$ ῆκιστα] οὸχ ῆκιστα $P \parallel 7$ αὐτὸν] τὸν αὐτὸν $P \parallel 14$ —15 δαιμόνων] ἀνθοώπων $G \parallel 15$ τὴν] τιμὴν $V \parallel 16$ ἔχει $G \parallel 17$ ἰωάννη $P \mid 1$ ιῶ V, ἰωάννου $V \parallel 18$ ἔχει $V \parallel 18$ $V \parallel 18$ ἔχει $V \parallel 18$ εξεν $V \parallel 18$ εξεν

άπ' αύτοῦ ἡ τῆς ἐπιβουλῆς ὑποψία ἐς αὐτὸν ἦλθε. στέλλονται τοίνυν έκ βουλής άνδρες διερευνησόμενοι 40 τὸ μίασμα τοῦτο οι δή τὸν Ἰωάννην πρῶτα μὲν ἐν δεσμωτηρίω καθείρξαν, επειτα δε άνδρα επαρχον μεν 5 δυνατόν ούτω γενόμενον, ές πατρικίους δε άναγρα- P 79 φέντα και ές των υπάτων άναβεβηκότα του δίφρου, ού μεζον είναι οὐδεν εν γε τη Ρωμαίων πολιτεία δοκεί, έστησάν τε γυμνον, άτε ληστήν τινα ή λωποδύτην, καὶ ξαίνοντες κατὰ τοῦ νώτου πολλάς είπειν 10 τὰ βεβιωμένα ηνάγχαζον. καὶ τοῦ μὲν Εὐσεβίου φόνου 41 αίτιος Ίωάννης οὐ λίαν έξελήλεγκτο, έώκει μέντοι ή τοῦ θεοῦ δίκη ποινὰς αὐτὸν τῆς οἰκουμένης ἐσπραττομένη. ἔπειτα δὲ τὰ χοήματα πάντα ἀφελόμενοι γυμνὸν 42 ές την ναῦν εἰσεβίβασαν, ἱμάτιον εν, καὶ τοῦτο τραγὸ 15 χομιδή, αμπεγόμενον, δβολών ώνηθεν δλίνων τινών, οί τε αὐτὸν παραπέμποντες ὅπη ἂν ἡ ναῦς δρμισθείη έκέλευον άρτον η όβολούς έκ των προσπιπτόντων αίτεισθαι. ούτω τε πτωχεύων πανταχόθι τῆς πορείας 43 της Αιγύπτου ές την Αντινόου κομίζεται. και τρίτον 20 τοῦτο έτος αὐτὸν ἐνταῦθα καθείρξαντες τηροῦσιν. 644Β137 δε, καίπερ εν τοιούτοις γεγονώς πάθεσιν, οὐδε την τῆς βασιλείας έλπίδα μεθῆκεν, άλλὰ καὶ Άλεξανδρέων τινάς, ατε τω δημοσίω χουσίον όφείλοντας, δια-

²⁰ cf. Hy 1 p. 4

⁴ έπαρχον V] ὅπαρχον GP | μèν om P | 5 ές πατρικίους] έπατρικίους G || 11 έξελήλεγκτο P] έξελέλεκτο V, έξελήλεκτο superscr. rec. m γ G || 12 οἰκουμένης VGP corr] οἰκονομίας P pr. m. || 12—13 εἰσπραττομένη V || 14 ἐσεβίβασαν V | τραχὺ P] παχὺ VG || 19 Post Αντινόου addit πόλιν Herw., sed frustra || 22 βασιλίας G | μεθήμεν] καθήκεν V || 23 ατε] ἔστε V

βαλείν έγνω. 'Ιωάννην μέν οὖν τὸν Καππαδόκην δέκα ένιαυτοίς ὕστερον αὕτη τῶν πεπολιτευμένων κατέλαβε τίσις.

κς'. Τότε δὲ βασιλεὺς στρατηγόν τε τῆς έφας αὐθις Βελισάριον κατεστήσατο καὶ ἐς Λιβύην πέμψας ε τὴν χώραν ἔσχεν, ὥσπερ ἐν τοῖς ὅπισθεν λελέξεται 2 λόγοις. ὅπερ ἐπεὶ ἔς τε Χοσρόην καὶ Πέρσας ἡλθε, δεινῶς ἤσχαλλον, καὶ αὐτοῖς τὴν εἰρήνην ἐς Ῥωμαίους πεποιημένοις μετέμελεν ἤδη, ὅτι δὴ αὐτοῖς τὴν δύνα-3 μιν ἐπὶ μέγα χωρεῖν ἤσθοντο. πέμψας τε ὁ Χοσρόης 10 ἐς Βυζάντιον πρέσβεις, ξυγχαίρειν τε Ἰουστινιανῷ τῷ βασιλεῖ ἔφασκε καὶ τὸ μέρος λαβεῖν ξὺν γέλωτι δῆθεν τῶν ἐκ Λιβύης λαφύρων ἡξίου, ὅτι δὴ οὐκ ἄν ποτε Βανδίλων τῷ πολέμφ περιέσεσθαι ἴσχυσεν, εὶ μὴ αὐτῷ 4 Πέρσαι ἐσπείσαντο. τότε μὲν οὖν Χοσρόην Ἰουστι- 15 νιανὸς χρήμασι δωρησάμενος, τοὺς πρέσβεις οὐκ εἰς μαχρὰν ἀπεπέμψατο.

5 'Εν δὲ πόλει Δάρας τοιόνδε τι ξυνέβη γενέσθαι.
P 80 'Ιωάννης τις ἦν ἐνταῦθα ἐν καταλόγω τεταγμένος πεζῶν· οὖτος οὐχ ἀπάντων οἱ ξυμφρονούντων στρα- 20 τιωτῶν, ἀλλ' ὀλίγων τινῶν, τυραννίδι ἐπιθέμενος τὴν

¹¹ cf. Proc. d. aed. lib. II 10, 1. Zach. 206, 13 | 18 cf Auct. Marcell. Com. ad a. 537

^{4—17} Τότε — ἀπεπέμψατο] ὅτι βελισάριος στρατηγὸς τῆς ἐωας πατεστάθη ὅσπερ ἐπεί τε ἐς χοσρόην πτλ. $W\parallel 4$ δὲ GP] δὲ δ $V\parallel 5$ Βελισάριον οπ. $G\parallel 6$ τὴν χώραν] τοὺς πέρσας $G\parallel 6$ —7 ὅπισθεν (ὅπισθε P) λελέξεται λόγοις VP] ἔμπροσθεν λόγοις λελέξεται $G\parallel 9$ μετέμελλεν $VG\parallel \delta \eta$ GP] οπ. $V\parallel 10$ μέγα χωρεῖν μεταχωρεῖν $W\parallel 11$ —12 τῷ βασιλεί οπ. $W\parallel 12$ ξυγγέλωτι $W\parallel 14$ βανδήλω G, βανδήλων $W\parallel 16$ ἐς $W\parallel 18$ τι οπ. $G\parallel \xi$ υνέβη γενέσθαι Π γενέσθαι ξυνέβη Π

πόλιν ἔσχεν. ἔν τε παλατίφ καθήμενος ώσπερ ἐν 6 άπροπόλει, την τυραννίδα έπρατύνετο ημέρα έπάστη. καί εί μη Πέρσας έγεσθαι είρηνης ές τούς 'Ρω-7 μαίους τηνικαῦτα ξυνέβη, ἀνήκεστα ἂν ἐνθένδε 'Ρω- Β 138 5 μαίοις εγεγόνει κακά. νῦν δὲ τοῦτο ἐκώλυσε φθάσασα, ώσπερ μοι έρρήθη, ή ξύμβασις. ήμέρα δε άπο 8 της τυραννίδος τετάρτη ξυμφρονήσαντες στρατιώται, γνώμη Μάμαντός τε τοῦ τῆς πόλεως ἱερέως καὶ 'Αναστασίου των δοκίμων τινός πολιτων, ές το παλά-10 τιον μεσημβρίας άκμαζούσης άνέβησαν, κρύψας εκαστος ύπὸ τῷ ἱματίφ ξιφίδιον. καὶ πρῶτα μὲν ἐν τῆ μεταύλφ 9 θύρα των δορυφόρων εύρόντες όλίγους τινάς εὐθύς έχτειναν. Επειτα δε καί είς τον ανδρώνα εσβάντες τοῦ τυράννου ήπτοντο. τινές δε φασιν ού τούς στρατιώτας 16 αὐτὸ πρώτους εἰργάσθαι, άλλ' αὐτῶν ἔτι μελλόντων τε εν τη μεταύλω καὶ κατωρρωδηκότων τὸν κίνδυνον, τῶν τινα ἀλλαντοπωλῶν ξύν αὐτοῖς ὄντα ἐσπηδῆσαί τε ξύν τῆ κοπίδι κάὶ τῷ Ἰωάννη ἐντυχόντα ἀπροσδοκήτως παίσαι. καὶ τὸν οὐ πληγέντα μὲν καιρίαν πλη- 10 20 γην, ξύν θορύβω δὲ πολλώ φεύγοντα, ἐς τούτους δη τούς στρατιώτας έμπεσείν ἄφνω. ούτω τε τοῦ ἀνθρώ- 11 που αὐτοὺς άψαμένους πυρὶ μὲν αὐτίκα τὸ παλάτων ύφάψαντας καῦσαι, ώς μή τις έλπὶς ένθένδε ἀπολειφθείη τοῖς τὰ νεώτερα πράγματα πράσσουσιν, αὐτὸν 25 δὲ ἐς τὸ δεσμωτήριον ἀπαγαγόντας δῆσαι. καὶ αὐτῶν 12

³ είς $P\parallel 4$ ξυνέβη VP] συνέπεσεν $G\parallel 6$ έρφέθη $P\parallel 8$ τε om $G\parallel 9$ είς $P\parallel 11$ ξιφείδιον $VG\parallel 12$ θύρα om. $G\parallel 13$ ές $V\parallel$ έσβάντες VP] έμβάντες $G\parallel 15$ εἰργάσθαι VGP in marg.] ἐργάσσθαι P in contextu \parallel μελίθντων \parallel μενόντων $G\parallel 17$ άλλαντοπώλων Pin άλλαντοπώλων Pin ἀλλαντοπώλων Pin ἐκπηδήσαι $G\parallel 18$ κοπίδι \parallel κοπίδη $G\parallel 28$ ένθένδεν G

144 ΠΡΟΚΟΙΠΟΥ ΤΠΕΡ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ Ι. 26.

τινα δείσαντα μή οἱ στρατιῶται περιεῖναι τὸν τύραννον γνόντες πράγματα τῆ πόλει αὖθις παράσχωνται, κτεῖναί τε τὸν Ἰωάννην, καὶ τούτω δὴ τῷ τρόπω τὴν ταραχὴν παῦσαι. τὰ μὲν οὖν ἀμφὶ ταύτη τῆ τυραννίδι τῆδε ἐχώρησεν.

¹ τινα δείσαντα P] τινα δήσαντα V, τινας δείσαντας G | στρατιώται GP] στασιώται V || 4 ταύτη om. G

ΠΡΟΚΟΠΙΟΎ ΚΑΙΣΑΡΈΩΣ ΤΠΕΡ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ ΛΟΓΟΣ ΔΕΤΤΈΡΟΣ.

ARGUMENTUM.

EX EDITIONE MALTRETI, PAUCIS LOCIS MUTATIS.

Alamundarus impulsu Chosrois dat belli causam, mota in Aretham lite de Strata. Regionis situs et infelicitas. Quid pro se pars utraque diceret Strategii et Summi sententiae De Iustiniano queritur Chosroes (Cap. 1.) Vittigis Gothorum rex ad Chosroem legatos mittit. Eorum oratio. Maxima belli causa invidia. (2) Res Armeniae. Symeonis caedes. Amazaspem de sententia Iustiniani occidit Acacius et Armeniam obtinet. Huius mores et mors Sittae, viri bello egregii, interitus. Buzis in Ioannem Arsacidem perfidia. Bassaces aliique Arsacidae Chosroem adeunt Eorum oratio. Bellum Persae in Romanos decernunt (3.) Cometes oritur. erumpunt et foede Europam populantur Iustinianus Chosroem a bello per literas dehortatur. (4.) Quandonam et qua ingressus Chosroes in fines Romanos Circesium castellum prae metu, urbem Zenobiam per contemptum renuit oppugnare. Ad urbem Sura capit omen ex equo. Surenorum episcopum fallit. Urbe dolo potitus, eam exscindit Euphemiam captivam ducit uxorem. Agit cum Sergiopolitano episcopo de captivorum redemptione. (5.) Militare magisterium Orientis bifariam divisum Buzis oratio ad Hierapolitas. Germanus a patruo suo Iustiniano mittitur Antiochiam. Eius consilium. Megan Beroeensem episcopum ad Chosroem Antiocheni legant Chosroes pecuniam imperat Hierapolitis, et accipit. (6.) Beroeae situs

ΠΡΟΚΟΠΙΟΤ—ΔΕΤΤΕΡΟΣ] sic scripsi, προκοπίου καισαρέως ἱστοριῶν περσικῶν δεύτερον V, προκοπίου καισαρέως ἱστοριῶν $\dot{\eta}$ δευτέρα P, om in G, of proleg

Paciscuntur cives. Urbs capitur, excepta arce, ac paene tota incenditur. Megas Antiochiam reversus nihil proficit. Ephraemius patriarcha et Germanus in Ciliciam concedunt. Redit Beroeam Megas, expostulatque cum Chosroe Utriusque orationes (7.) Petit Chosroes Antiochiam, et obsidet Antiochenae plebis insolentia Muros oppugnat Chosroes Obsessorum imprudentia Ducum ac militum fuga cum strage civium. Persae muros ascendunt, seque in mediam urbem inferunt. Antiocheni adolescentes strenui Accit legatos Chosroes Oratio Zaberganis. Civium strages, Amor pudicitiae. (8.) Oratio Chosrois ad legatos Romanos Eiusdem ingenium et mores Auctoris iudicium de Fortuna Urbis direptio et incendium. (9.) Antiochena calamitas ostento praenuntiata. Auctoris sententia de divino consilio. Templum suburbanum S. Iuliani non incenditur legatorum gratia. Eorum oratio ad Chosroem: huius querelae Altercatio. Pacis compositio Romanis ignominiosa (10) Chosroes Seleuciam divertit, in mari lavat, Soli sacrificat. Cogitat Apameam proficisci. Daphnen suburbium visit, lucum ac fontes miratur, Nymphis sacrificat Templum Michaelis archangeli incenditur Segmentum crucis Christi Apameae servatur. Miraculum Thomas antistes prodit obviam Chosroi. Huius perfidia. Favet in circo Prasinis, quia Iustinianus Venetis favebat Persam stupratorem morte afficit (11) Chosroes pecuniam imperat Chalcidensibus. Euphratem traicit. De obsidenda Edessa cogitat Augarus toparcha olim Augusto imp carissimus. Mira narratio Soli natalis amor ingens. Egregia Circensium definitio. Elogium Iesu Dei filii Eius epistula ad Augarum in portis Edessae exscripta Chosrois adversus urbem illam consilium (12) Iustinianus ad Chosroem scribit et ratas habet pacis condiciones. Edessenorum mira benignitas in captivos Antiochenos Carrheni cur accepti Chosroi. Constantinam sibi vindicat Chosroes Cabadi dextera monstranti Edessam dicunt magi felix urbi omen ab ipso datum Baradotus episcopus sanctus Cabadem placat Chosroes Daram frustra obsidet. (13.) Chosroantiochiam captivis Antiochenis Chosroes condit. Urbis illius iura. Anastasii principatu lucus Daphnes vento erutus. Sub Iustino horrendus terrae motus Antiochiae. Revocatus ex Italia Belisarius bello Persico praeficitur. Eum sequuntur Gothi Byzantii subsistit Vittigis. (14.) Origo belli Lazici. Lazorum reges insignia ab Imperatore Romano accipere soliti Petrus dux avarissimus. ioannes Tzibus monopolium Petrae instituit. Legatorum Lazorum ad Chosroem oratio. Chosroes cum ipsis deliberat (15) Mittit Belisarius exploratores in Persidem. Darae deliberat cum ducibus Romanis Saracenorum idololatrarum mos. (16) Chosroes in Lazicam pervenit, et a Gubaze Lazorum rege

adoratur Ad urbem Petram male habiti Persae. Petrae situs. Ea potitur Chosroes. (17.) Belisarius Nisibin petit. Eius ad duces Romanos oratio. Persae Nabede duce in Romanos erumpunt. Confligitur. (18.) Belisarius Sisauranum castellum obsidet. Duces Romanos alloquitur. Aretham in Assyriam incurrere iubet. Castellum capit. Persas dedititios mittit Byzantium. Fraus Arethae. Romana castra febribus vastantur. Ioannis orațio ad Belisarium Chosrois in Persidem et Belisarii Byzantium reditus (19.) Tertia Chosrois expeditio in Romanos Eius saevitia in Candidum Sergiopolitanum antistitem Frustra Sergiopolin tentat Cogitat in Palaestinam proficisci, ut diripiat Hierosolyma Belisarius veredis vectus in Orientem redit. Iustus Iustiniani a fratre nepos eum invitat Hierapolin. Belisarius duces Hierapoli morantes elicit ad oppidum Europum. (20.) Abandanem Chosroes ad Belisarium legat. Belisarii cautio et apparatus. Diogenes praetorianus et Adolius Silentiarius. Legatum Belisarius excipit. Abandanes reditum suadet Chosroi Huius sollicitudo Euphratem traicit Cum Belisario per internuntios agit Elogium Belisarii. Chosroes Callinicum capit. Armenii in fidem Romanorum redeunt. Belisarius Byzantium revocatur, in Italiam profecturus (21) Pestilentia gravissima. Eius causa Deus. Orta in Aegypto ubique grassatur. Spectra daemonum multis oblata Ab illis percussos pestis corripiebat. Quam varie invaserit homines Affectus eius diversissimi. (22) Quam saeve grassata pestis Byzantii. Pia providentia Iustiniani imp. ac Theodori referen-Urbis facies miserabilis. (23.) Ardabiganis Pyreum clarissimum. Ignis a Persis cultus, idem cum Vesta. Constantianus et Sergius legati Rom. ad Chosroem. Episcopus Persarmeniae a Nabede Chosrois iussu legatus ad Valerianum mittitur. Iubet Iustinianus irruptionem fieri in Persarmeniam. Cogitur Rom exercitus, in quo Martinus mag. mil. per Orientem, aliique duces (24.) Dubios Persarmeniae regio Catholicus. Anglonem Nabedes munit Romanorum imprudentia. Male hostem invadunt, Turpiter vincuntur Erulorum mos Romanorum fuga praeceps. (25) Quarta Chosrois expeditio non tam in Romanos, quam in Deum Christianorum Edessam obsidet. Primus conflictus bene Romanis cedit. Edessenis pecuniam Chosroes imperat. Aggerem extruit. Romanorum eruptio Ciliciis protecti qui aggestam moliuntur Stephanus medicus ad Chosroem legatus. Irrita de pace colloquia. (26) Edessenorum cuniculus ad hostilem aggerem, qui tandem igni corrumpitur. Semel atque iterum a muro repulsi Persae. Frustra de pace agitur Acerrimus conflictus. Edessenorum mirabilis fortitudo. Solvit Chosroes obsidionem (27) Iusti et Peranii obitus. Marcellus et Constantianus subrogati Cum

Chosroe de pace agitur. Fiunt indutiae. Alamundarus Arethae filium bello captum Veneri immolat. De Lazica consilium Chosrois. Legatus Isdigusnas urbem Daram occupare astu nititur. Byzantii a Iustiniano honorificentius accipitur quam legati condicio postulat. (28.) Aedificare vult Chosroes classem in Lazica. Materies fulmine deflagrat. Gubazes Lazorum rex petitus insidiis, fidem Iustiniani implorat Romani Petram obsident Regionum illarum situs, populi, et urbes. Gubazis providentia. Dagisthaei Romanorum ducis imprudentia ad Clisuras Petra oppugnatur. (29.) Mermeroes cum Persarum exercitu Petram properat. Obsessi Persae quo redacti Mermeroes e Clisuris Romanos deturbat. Dagisthaeus solvit obsidionem Quid Petrae actum a Mermeroe Huius reditus. Gubazis Lazorum regis constantia. Mermerois consilium Persarum clades Mortua Theodora Aug. Ioannem Cappadocem ab exilio revocat imperator. Praedictionis ridendus exitus (30.)

Β 154 α΄. Χρόνφ δὲ οὐ πολλῷ ὕστερον ὁ Χοσρόης μαθὰν ὡς καὶ Ἰταλίαν Βελισάριος Ἰουστινιανῷ βασιλεῖ προσποιεῖν ἤρξατο, οὐκέτι κατέχειν οἰός τε ἦν τὴν διάνοιαν, ἀλλὰ σκήψεις ἐπινοεῖν ἤθελεν, ὅπως δὴ λόγω 2 τινὶ εὐπρεπεῖ τὰς σπονδὰς λύσειεν. ὑπὲρ ὧν κοινο- 6 Ρ 88 λογησάμενος ᾿Αλαμουνδάρῳ ἐκέλευεν αὐτὸν ξυμπορίβεσθαι πολέμου αἰτίας. ὁ δὲ ᾿Αρέθᾳ ἐπικαλέσας ὅτι αὐτὸν περὶ γῆς ὁρίων βιάζοιτο, ἐς χεῖράς τε αὐτῷ ἐν σπονδαίς ἦλθε καὶ γῆν τὴν Ὑρωμαίων ἐπὶ ταύτη τῆ 4 σκήψει καταθεῖν ἤρξατο. ἔφασκέ τε ὡς αὐτὸς οὐ λύει 10 τὰς Περσῶν τε καὶ Ὑρωμαίων σπονδὰς, ἐπεὶ αὐτὸν ἐς

¹ cf. Euag. IV 25 \parallel 3 cf. Iord. Rom. 376 \parallel 7 cf. Noeld.-Tab. p. 238

^{1—150, 22} Χρόνφ—εἰπεῖν] ὅτι χοσρόης μαθὰν ὡς καὶ κτὶ $W\parallel$ 2 βασιλεῖ om $W\parallel$ 4 σκήψεις] σκέψεις V, ψει evanuit in $G\parallel$ 9 την] τῶν $W\parallel$ 10 λύει VPW] λύοι $G\parallel$ 11 τε om. $G\mid$ αὐτὸν] αὐτῶν V

ταύτας οὐδέτεροι ἐσεγράψαντο, καὶ ἦν δὲ οὕτως, οὐ 5 γάρ τις πώποτε Σαρακηνών λόγος έν σπονδαίς γέγονεν, ατε ξυνεγομένων τω Περσών τε καί Ρωμαίων δνόματι. αύτη δὲ ή χώρα, ἢ δὴ πρὸς έκατέρων τότε Σαρακηνῶν 6 5 άντελέγετο, Στρατα μεν κέκληται, Παλμύρας δε πόλεως πρός νότον ἄνεμον τέτραπται, δένδρον μεν ή τι των έν τοις ληίοις άγαθων ούδαμη φέρουσα (ήλιόκαυστος γάρ ύπερφυῶς ἐστι), προβάτων δέ τισιν ἐκ παλαιοῦ άνειμένη νομαζς. 'Αρέθας μέν οὖν 'Ρωμαίων Ισχυρίζετο 7 10 είναι τὸν γῶρον, τῷ τε ὀνόματι τεχμηριούμενος, οἶν δὴ πρός πάντων ἄνωθεν έτυχε (Στρᾶτα γάρ ή έστρωμένη όδὸς τη Λατίνων καλείται φωνή) και μαρτυρίαις παλαιοτάτων άνδρων γρώμενος. Άλαμούνδαρος δε φιλο-8Β155 νεικείν μεν ύπερ τοῦ ὀνόματος ἥκιστα έδικαίου, μισθούς 15 δέ οί τοῦ ένταῦδα νομοῦ έχ παλαιοῦ ἔφασκε τοὺς τὰ πρόβατα κεκτημένους διδόναι. διὸ δὴ βασιλεὺς Ἰου-9 στινιανός Στρατηγίω τε πατρικίω άνδρί και των βασιλικών δησαυρών άρχοντι, άλλως δε ξυνετώ και εύπατρίδη, έτι μέντοι και Σούμμω των έν Παλαιστίνη 20 στρατιωτών ήγησαμένω, την των αντιλεγομένων έπέτρεψε δίαιταν. δ δὲ Σοῦμμος Ἰουλιανοῦ ἀδελφὸς ἡν, 10 δς δλίγφ εμπροσθεν ές Αλθίοπάς τε καλ Όμηρίτας έπρέσβευσε. και αὐτοῖν ἄτερος μεν, Σοῦμμος, μη 11 χρηναι 'Ρωμαίους καταπροίεσθαι την γώραν ήξίου,

¹⁷ cf. Nov. 105

⁴ πρὸς ἐκατέρων] προσεκατέρουν G | τότε] τῶν τε V, τῶν W | 5 στράτα codd. || 6 ἄνεμον om. W | μὲν om. W || 7ἡλιόκανστος PW] ἡλιόκαντος VG || 11 ἄνωθεν ἔτυχε] ἔτυχεν ἄνωθεν V | στράτα codd. || ἐστρωμμένη W || 12—13 παλαιωτάτων P || 16 δὴ om. G | βασιλεὸς] ὁ W || 17 Στρατηγίω] στρατηγῶ V | τε om. W | άνδρλ om. W || 18—19 εὐπατρίδει V, εὐπατρίδι P || 19 σούμω hic et infra G || 22 ές om. W | τε om. W || 24 ἡξίουν W

Στρατήγιος δὲ βασιλέως ἐδεῖτο μὴ χώρας τινὸς ἕνεκα βραχείας τε καὶ ὡς ἤκιστα λόγου ἀξίας, ἀλλὰ ἀγόνου τε καὶ ἀκάρπου παντάπασιν οὔσης, Πέρσαις πολεμησείουσι σκήψεις τοῦ πολέμου χαρίζεσθαι βασιλεὺς μὲν οὖν Ἰουστινιανὸς ταῦτα ἐν βουλῆ ἐποιεῖτο, καὶ χρόνος 5 πολὺς ταύτη δὴ τῆ διαίτη ἐτρίβη.

Χοσρόης δὲ δ Περσών βασιλεύς λελύσθαι πρός 12 Ιουστινιανού τὰς σπονδὰς ἔφασκε, πολλὴν ἐπιβουλὴν ές οἶχον τὸν αὐτοῦ ἄρτι ἐνδειξαμένου, οἶς δὴ ἐταιρί-13 ζεσθαι 'Αλαμούνδαρον εν σπονδαίς ενεχείρησε. Σουμ- 10 μον γάρ εναγχος έπὶ διαίτη δήθεν τῶ λόγω παρ' αὐτὸν ήκοντα ἐπαγγελίαις αὐτὸν περιελθεῖν μεγάλων χρημάτων, έφ' ή προσχωρήσει 'Ρωμαίοις, γράμματά τε προίσχετο, ἃ δὴ πρὸς Άλαμούνδαρον ὑπὲρ τούτων 14 Ιουστινιανός βασιλεύς έγραψε. καὶ πρός Ούννων δέ 15 Β 156 τινας ίσχυρίζετο αὐτὸν ἐπιστολὴν πέμψαι, ἐγκελευομένην αὐτοίς ἐσβαλείν τε ές τὴν Περσών γῆν καὶ τοίς έκείνη γωρίοις έπὶ πλείστον λυμήνασθαι. ἡν δή οί Ρ 89 τοὺς Ούννους αὐτοὺς ἔφασκεν ἐγχειρίσαι ἐς ὄψιν ἐλ-15 θόντας. ταῦτα μεν Χοσρόης ἐπικαλῶν Ῥωμαίοις τὰς 20 σπονδάς λύειν διενοείτο. εί μέντοι ταῦτα λέγοντί οί άληθίζεσθαι ξυνέβαινεν, ούκ έχω είπειν.

² άλλὰ] άλλ' W \parallel 4 χαρίζεσθαι] malim πορίζεσθαι, cf I 166. 15. I 148, 6 \parallel 4—5 βασιλεύς μὲν οὖν Ίονστινιανὸς] Ιονστινιανὸς μέν W \parallel 5 οὖν οπ. P \parallel 10 ἐνεχείρησε VW] ἐνεχείρισε G, ἐνεχείρησεν P \parallel 11 ἐπὶ διαίτη δῆθεν] ἐπιδιαιτηθὲν G \parallel 13 προσχωρήση G, προσχωρήσοι W \parallel 14 σαλαμούνδαρον V, ἀλαμούνδαρον ἐν σπονδαίς P \parallel 15 βασιλεύς οπ. W \mid Οὔννων \mid σούνων G \mid 16—17 ἐπελευομένην G \mid 17 ἐμβαλεῖν G ἐσβάλλειν W \mid 19 οὔνους G \mid ἐγχειρῆσαι W \mid 20 μὲν οπ. W \mid όφμαίοις ἐπικαλῶν G, τοῖς ὁμμαίοις ἐπικαλῶν W \mid 21 μέντοι ταῦτα VP \mid μὲν τοιαῦτα G, μέντοι αὐτὰ W \parallel 22 είπεῖν GPW \mid λέγειν V

β'. Έν τούτω δε ΟύΙττιγις, δ των Γότθων ήγούμενος, ήδη τω πολέμω κεκακωμένος, πρέσβεις δύο παρ' αὐτὸν ἔπεμψεν, ἀναπείσοντας ἐπὶ Ῥωμαίους στρατεύεσθαι, οὐ Γότθους μέντοι, ὅπως μὴ κατάδηλοι αὐτόθεν 5 γινόμενοι ξυγγέωσι τὰ πρασσόμενα, άλλὰ Λιγούρους ίερεις, χρήμασιν άδροις ές ταύτην ήγμένους την πρᾶξιν. ών ατερος μέν, δσπερ άξιώτερος εδοξεν είναι, δόκη- 2 σίν τε καὶ ὄνομα ἐπισκόπου περιβεβλημένος οὐδὲν αὐτῷ προσῆχου, ἐς τὴν πρεσβείαν χαθίστατο, ὁ δὲ δὴ 10 έτερος αὐτῷ ὑπηρετῷν είπετο. ὁδῷ τε ἰόντες ές τὰ 3 έπλ της Θοάκης γωρία έταιρίζουται τινα ένθένδε Σύρας τε και της Ελληνίδος φωνης έρμηνέα σφίσιν έσόμενον, απαντάς τε 'Ρωμαίους λαθόντες ές τὰ Περσων ήθη ἀφίκοντο. ατε γὰρ ἐν σπονδαῖς καθεστωτες 15 οὐκ ἐς τὸ ἀκριβὲς ταύτη ἐφύλασσον. Χοσρόου τε ἐς 4 ὄψιν έλθόντες έλεξαν τοιάδε "Τούς μέν άλλους απαν-,,τας, & βασιλεύ, πρέσβεις των αὐτοῖς ενεκα ξυμφόρων μέκ τοῦ ἐπὶ πλείστον ξυμβαίνει ἐς τὴν πρεσβείαν καθμότασθαι, ήμας δε Ούίττιγις δ Γότθων τε καὶ Ίτα-20 ,,λιωτῶν βασιλεὺς ἔπεμψε τοὺς λόγους ὑπὲρ τῆς σῆς ποιησομένους άργης και αὐτὸν νόμιζε παρόντα σοι Β 157 ,,τανῦν φθέγγεσθαι τάδε. εἴ τίς σε, ὧ βασιλεῦ, ξυνε- 5

1 cf. II 249, 21

^{1—153, 21} Έν—διενοεῖτο] ὅτι οὐιττίγης, ὁ τῶν γότθων πτλ. $W \parallel 2$ δύω $W \parallel 2$ —3 πας' αὐτὸν GP] παςὰ χοσςόην $VW \parallel 3$ ἀναπείσοντα $W \parallel 4$ μέντοι] μέντοι πρέσβεις $W \parallel 5$ συγχέωσι $V \mid$ πραττόμενα $W \parallel 6$ ἀδςοῖς $V \mid$ ἡγμένους] ἡγουμένους $G \parallel 7$ ἄσπες $W \parallel 9$ παθίστασο $W \parallel 12$ τῆς οm. $G \mid$ σφίσιν] φησίν $G \parallel 18$ τὰ 12 τὰ τῶν 12 τὰ τῶν 12 τὰ τῶν 12 τὰ τούτη 12 13 τὰ τοὶν 13 τὰ τοὶν 13 τὰ τοῦν 14 τὸ τούτη 15 τους οm. 15 15 τοιάδε 15 15 τους 15 τους 15 τους 15 τους 15 τους 15 τους 15 15 τους 15

μλών φαίη την τε σην βασιλείαν και πάντας άνθρώ-6 ,πους 'Ιουστινιανώ προέσθαι, όρθως αν είποι. ό μέν γγάρ νεωτεροποιός τε ών φύσει και των οὐδ' όπωσ-...τιοῦν αὐτῷ προσημόντων ἐρῶν, μένειν τε οὐ δυνά-,,έπεθύμησεν, έκάστην δε άργην περιβαλέσθαι έν 7 , σπουδή ἔσχεν. εἶτα (οὐδὲ γὰρ Πέρσαις κατὰ μόνας ..έγγειρείν ίσηυεν οὐδε Περσών οἱ άντιστατούντων ,,οίος τε ήν έπ' άλλους ιέναι) σὲ μὲν τῷ τῆς εἰρήνης ,παραπετάσματι έξαπατᾶν έγνω, τοὺς δὲ λοιποὺς βια- 10 ...ζόμενος μεγάλας δυνάμεις έπὶ τῆ σῆ ἀρχῆ έταιρίζε-8 "σθαι. Βανδίλων μέν οδν ήδη καθελών την βασιλείαν , και Μαυρουσίους καταστρεψάμενος, Γότθων αὐτῷ ..φιλίας δυόματι έκποδων Ισταμένων, χρήματά τε με-... γάλα καὶ σώματα πολλὰ ἐπαγόμενος ἐφ' ἡμᾶς ἡκει. 16 9 "Ενδηλος δέ έστιν, ήν και Γότθους παντάπασιν έξελειν ,,δύνηται, ως ξυν ήμιν τε και τοις ήδη δεδουλωμένοις ..έπὶ Πέρσας στρατεύσει, ούτε τὸ τῆς φιλίας έννοῶν 10 .. δνομα ούτε τι των δμωμοσμένων έρυθριων. ξως ούν Ρ 90 μέτι σοι λείπεται τις σωτηρίας έλπλς, μήτε ήμᾶς έρ- 20 ...νάση κακὸν περαιτέρω μηδεν μήτε αὐτὸς πάθης. μάλλ' δρα μεν έν τοις ήμετέροις κακοῖς δσα όλίγω , ύστερον ξυμβήσεται Πέρσαις, ένθυμοῦ δὲ ὡς. Ῥωμαΐοι τη ση βασιλεία εθνοι μέν οθα άν ποτε είεν, ,,δυνάμει δε πρείσσους γενόμενοι οὐδεν μελλήσουσι τὸ 25 11 Β 158 ..ές Πέρσας έχθος ενδείκνυσθαι. εν δέοντι τοίνυν τῆ

^{1—2} τους ἀνθφώπους ἄπαντας $G \parallel 2$ εἴπη $V \parallel 4$ αὐτῷ] αὖ $G \parallel 6$ ἐκάστη $W \mid περιβαλλέσθαι <math>G \parallel 7$ πέρσαις $GW \mid πέρσας VP \parallel 8$ ἐγχειριεῖν $G \parallel 10$ ἐξαπᾶν $G \parallel 12$ βανδήλων $GW \mid$ βασιλείαν $VGP \mid$ δυναστείαν $W \parallel 18$ στρατεύσειν $VP \parallel 18-19$ οὕτε—οὕτε] οὐδὲ—οὐδέ codd. $\parallel 20$ τις $VPW \mid$ τῆς $G \parallel 20-21$ μήτε—μήτε] μηδὲ—μηδὲ codd. $\parallel 22$ ὅσα] οἶα $W \parallel 25$ μελήσουσι G

"έξουσία χρήσαι, μὴ παυσαμένην ἐπιζητήσης. λωφή"σασα γὰρ ἡ τῶν καιρῶν ἀκμὴ ἐπανιέναι οὐδαμῶς
"πέφυκεν. ἄμεινον δὲ προτερήσαντα ἐν τῷ ἀσφαλεί
"εἶναι ἢ τῶν καιρῶν ὑστερηκότα τὰ πάντων αἰσχρότατα
5 "πρὸς τῶν πολεμίων παθεῖν."

Ταῦτα ἐπεὶ Χοσρόης ήμουσεν, εῦ τέ οἱ παραινείν 12 Ούιττιγις έδοξε και λύειν τὰς σπονδὰς ἔτι μάλλον ἐν σπουδή είχε. Φθόνω γάρ ές Ιουστινιανόν βασιλέα έχόμενος λογίζεσθαι ώς ήχιστα έγνω, ότι δή πρός άν-10 δρών Ἰουστινιανώ βασιλεί δυσμενών μάλιστα οἱ λόγοι ές αὐτὸν γένοιντο. άλλὰ τῷ βούλεσθαι ές τὸ πει- 13 σθηναι αὐτόμολος ήλθεν. δ δή καὶ ἐς τοὺς 'Αρμενίων τε και Λαζών λόγους όλίγω ύστερον έδρασεν άπερ μοι αὐτίκα μάλα λελέξεται. καίτοι τοιαῦτα Ἰουστι- 14 15 νιανῷ ἐπεκάλουν ἐγκλήματα, ἄπερ ἂν εἰκότως βασιλεῖ γευναίω έγκωμια είη, δτι δή την βασιλείαν την αύτοῦ μείζω τε ποιήσαι καὶ πολλῷ ἐπιφανεστέραν ἐν σπουδή έγοι. ταῦτα γὰρ καὶ Κύρφ ἄν τις ἐπενέγκοι τῷ Περ- 15 σῶν βασιλεῖ καὶ 'Αλεξάνδρω τῶ Μακεδόνι. ἀλλὰ γὰρ 20 Φθόνω τὸ δίκαιον οὐδαμῆ εἴωθε ξυνοικίζεσθαι. διὰ ταῦτα μέν ὁ Χοσρόης τὰς σπονδὰς λύειν διενοείτο.

γ΄. Έν τούτφ δὲ καὶ ἄλλο τι γενέσθαι τοιόνδε ξυνέβη. Συμεώνης ἐκείνος, ὁ τὸ Φαράγγιον Ῥωμαίοις ἐνδοὺς, Ἰουστινιανὸν βασιλέα πείθει, ἔτι τοῦ πολέμου κ ἀκμάζοντος, κώμαις αὐτόν τισιν ἀνδρῶν Ἰομενίων δωρήσἀσθαι. κύριός τε τῶν χωρίων γενόμενος πρὸς 2 Β 159

¹ παυσαμένης $W \mid$ έπιζητήσεις $G \parallel 4$ τῶν καιρῶν \rceil τὸν καιρὸν $V \mid$ ἡστερηκότα $V \parallel 7$ ἔτι μᾶλλον οm. $G \parallel 8$ εἰς βασιλέα ἰουστινιανὸν $W \parallel 10$ βασιλεί om. $W \parallel 12$ ές om. $G \mid$ ἀρμενίων $VGW \parallel 13$ ἀπερ $W \parallel 15$ ἄπερ $VGW \parallel 25$ ασιλεί γενναίω εἰκότως ἂν $P \parallel 16$ αὐτοῦ codd. $\parallel 17$ ποιείσθαι $W \parallel 18-19$ τῷ περσῶν ἐπενέγκη $G \parallel 25$ ἀρμενίων VG

¹⁰ BT Procop. ed. Haury. Vol. I cum addendis ed. Wirth [1734]

των αὐτὰ πάλαι κεκτημένων έξ έπιβουλής θνήσκει. 8 έξειρνασμένου δε τοῦ κακοῦ οἱ τοῦ φόνου αὐτουργοὶ φεύγουσιν ές τὰ Περσών ήθη. ἀδελφω δὲ ήστην δύο Περόζου παίδε. βασιλεύς τε ταῦτα ἀκούσας τάς τε κώμας 'Αμαζάσπη παραδίδωσι τῷ Συμεώνου ἀδελφιδῷ 5 4 καλ άργοντα κατεστήσατο Αρμενίοις αὐτόν, τοῦτον τὸν 'Αμαζάσπην, προϊόντος τοῦ χρόνου, 'Ιουστινιανῷ βασιλεί των τις έπιτηδείων διέβαλλεν, Ακάκιος ὄνομα, Ρ 91 κακουργείν τε ές Άρμενίους καὶ βούλεσθαι Πέρσαις ένδοῦναι Θεοδοσιούπολίν τε καὶ άλλα άττα πολίσματα. 10 5 ταθτα είπων γνώμη βασιλέως 'Ακάκιος τον 'Αμαζάσπην δόλω έπτεινε, και την Αρμενίων άρχην δόντος βασι-6 λέως ἔσχεν αὐτός. πονηρὸς δὲ ὢν φύσει ἔσχε καθ' ο τι τὰ τῆς ψυχῆς ἤθη ἐνδείξοιτο. γέγονεν οὖν ἐς 7 τούς άρχομένους ώμότατος άνθρώπων άπάντων. τά 15 τε γάρ χρήματα έληίζετο οὐδενὶ λόγω καὶ φόρου αὐτοῖς άπανωνην ούποτε ούσαν ές κεντηνάρια τέσσαρα έταξεν. Αρμένιοι δε (φέρειν γάρ οὐκέτι αὐτὸν οἶοί τε ἦσαν) κτείνουσί τε ξυμφρονήσαντες τὸν 'Ακάκιον καὶ ές τὸ Φαράγγιον καταφεύγουσι. 20

8 Διὸ δὴ Σίτταν ἐπ' αὐτοὺς ἐκ Βυζαντίου βασιλεὺς ἔκεμψεν. ἐνταῦθα γὰρ ὁ Σίττας διέτριβεν, ἐκειδὴ θ Ῥωμαίοις ἐγένοντο αἱ πρὸς Πέρσας σπονδαί. ὡς δὴ ἐς ᾿Αρμενίους ἐλθὰν τὰ μὲν πρῶτα ἐς τὸν πόλεμον ὀκνηρῶς ἥει, τιθασσεύειν μέντοι καὶ ἐπὶ τὰ πρότερα 25

² αὐτουργοὶ VG] ἀρχηγοὶ P || 3 ἤσθην G || 4 Περόζον] τερόζον V | τε ταῦτα VG] δὲ ταῦτα P || 5 Άμαζάσπη] ἀμαζάς πη G | τῷ] τῷ τοῦ G || 6 ἀρμενίοις VG || 8 διέβαλεν V || 9 ἀρμενίους VG | βούλεσθαι VG] βουλεύεσθαι P || 10 θεοδοσίου πόλιν G | τε om G || 12 ἀρμενίων VG || 13—14 καθ' ὅτι | καθότι codd || 16 αὐτοῖς] αὐτὸς V || 17 ἀπαγωγὴν] ἐπαγωγὴν G | τέτταρα G || 18 ἀρμένιοι VG || 24 ἐς 1 VG] ἐπ' P | ἀρμενίους VG || 25 ἤει] εἶη G

ήθη ἀντικαθιστάναι τοὺς ἀνθρώπους ἡπείγετο, πείθειν Β 160 🗆 βασιλέα ύποσχόμενος άφείναι αύτοις την καινην τοῦ φόρου άπανωνήν, έπεὶ δὲ αὐτὸν βασιλεὺς τῆς μελλήσεως 10 πολλά δυειδίζων εκάκιζεν, ήγμενος ταις 'Αδολίου διαβο-5 λαῖς τοῦ Ακακίου παιδὸς, ένταῦθα ἤδη δ Σίττας τὰ ές την ξυμβολην έξηρτύετο. πρώτον μεν οδν υποσχέσεσι 11 πολλών αναθών αναπείθειν τε καλ έταιρίζεσθαι αὐτών τινας ένεγείρησεν, όπως αὐτῶ ράων τε καὶ ἀπονωτέρα ή ές τοὺς λοιποὺς ἐπικράτησις γένοιτο. καί οἱ τὸ 12 10 των Άσπετιανών καλουμένων γένος, μέγα τε ον καί πολυάνθρωπον, προσγωρείν ήθελε. πέμψαντές τε παρά 13 τον Σίτταν εν γράμμασιν εδέουτο διδόναι τα πιστά σφίσιν, ότι δή, ήν έν τῷ ἔργῷ τοὺς δμογενείς ἀπολιπόντες ήξωσιν ές την Ρωμαίων παράταξιν, κακῶν παν-15 τάπασιν άπαθεῖς μείνωσι, τὰ σφέτερα αὐτῶν ἔχοντες. δ δε αὐτοῖς ἄσμενός τε γράψας εν βιβλιδίω, καθάπερ 14 έδέοντο, τὰ πιστὰ έδωκε, καὶ τὸ γράμμα κατασημηνάμενος ές αὐτοὺς ἔπεμψε. θαρσῶν τε τος δι' αὐτῶν 15 άμαγητὶ τοῦ πολέμου κρατήσει, τῶ παντὶ στρατῷ ἐς 20 χωρίον Οἰνοχαλάκων ἥει, ἔνθα τοὺς Άρμενίους ἐστρατοπεδεῦσθαι ξυνέβαινε. τύγη δέ τινι οί τὸ βιβλίον 16 έχοντες έτέρα ίόντες όδῷ Άσπετιανοῖς έντυχεῖν οὐδαμῆ ζοχυσαν. μοιρα μέντοι τοῦ 'Ρωμαίων στρατοῦ όλίγοις 17 τισίν αὐτῶν ἐντυγόντες, οὐκ είδότες τε τὰ ξυγκείμενα, 25 ώς πολεμίοις έχρησαντο. και αὐτὸς Σίττας έν σπηλαίω 18 που παϊδάς τε αὐτῶν καὶ γυναϊκας λαβὼν ἔκτεινεν, ἢ

τὸ γεγονὸς οὐ ξυνιείς ἢ δι' ὀργῆς 'Ασπετιανοὺς ἔχων, ὅτι οἱ, καθάπερ ξυνέκειτο, οὐ προσεχώρουν.

19 Β 161 Ο δε θυμώ ήδη εχόμενοι ξύν τοῖς άλλοις απασιν ώς ές μάχην έτάξαντο. ατε δε έν δυσγωρίαις γαλεπαίς τε καὶ κρημνώδεσιν έκάτεροι όντες ούκ έν ένὶ γώρω σ έμάγοντο, άλλὰ διασκεδαννύμενοι εν τε ύπωρείαις καλ φάρανξι, τετύτηκεν ούν των τε 'Αρμενίων όλίνους τινάς και Σίτταν των έπομένων ού πολλούς έχοντα Ρ 92 άλλήλων πη ἄγχιστα λέναι, φάραγγος σφίσι τινὸς με-20 ταξύ ούσης. Ιππεῖς δὲ ἦσαν έκάτεροι. ὁ μὲν οὖν 10 Σίττας, δλίγων οι ἐπισπομένων, ἐπὶ τοὺς ἐναντίους την φάραγγα διαβάς ήλαυνεν, Άρμενιοι δε δπίσω ύποχωρήσαντες έστησαν, καὶ δ Σίττας οὐκέτι ἐδίωκεν, 21 άλλ' αὐτοῦ ἔμενεν. ἄφνω δέ τις τοῦ Ῥωμαίων στρατοῦ, "Ερουλος γένος, δίωξιν έπὶ τοὺς πολεμίους πε- 15 ποιημένος, ένθένδε τε ξύν θυμώ ἀπελαύνων παρά τούς άμφι του Σίτταν ήλθεν. ετύγγανε δε δ Σίττας ές το έδαφος τὸ δόρυ ἐρείσας. δ δὴ ὁ τοῦ Ἐρούλου ἵππος 22 ἐπιπεσων ξύν πολλη φύμη κατέαξε. τόν τε στρατηγόν τούτο ήνίασεν ές τὰ μάλιστα, και αὐτὸν τῶν τις Άρ- 20 μενίων ίδων έννω τε καί Σίτταν αύτον τοις άλλοις απασιν Ισγυρίζετο είναι. ξυνέβαινε γάρ ol έν τῆ κεφαλή κράνος οὐκ είναι. διὸ δή τοὺς πολεμίους οὐκ 23 έλαθε ξύν όλίγοις τισίν ένταῦθα ήχων. Σίττας μέν οὖν, ἐπεὶ ταῦτα τοῦ Αρμενίου λέγοντος ήχουσε καὶ τὸ 26

¹ ἀπετιανούς $P\parallel 5$ έν om. $G\parallel 7$ τε VG] om. $P\parallel 8$ έπομένων] ἐσομένων $G\parallel 11$ ἐπισπομένων Hoesch] ἐπισπωμένων VG, ἐπεισπομένων $P\parallel 12$ φάραγγα] φάλαγγα $G\parallel 20$ τούτον $G\parallel 20$ —21 ἀρμενίων $VG\parallel 23$ τοὺς πολεμίους] τοῖς πολεμίοις $G\parallel 24$ ἔλαθεν $G\parallel 25$ λέγοντος ἤπουσε $VG\parallel 3$ πουσε λέγοντος P

δόρυ, ώσπερ έρρήθη, οἱ ἄποκαυλισθέν ές τὴν γῆν έχειτο, σπασάμενος τὸ ξίφος την φάραγνα διαβαίνειν εὐθὺς ἐνεχείρησεν. οἱ δὲ πολέμιοι σπουδῆ πολλῆ ἐπ' 24 αὐτὸν ἤλαυνον, καί τις αὐτὸν καταλαβών ἐν τῆ φά- Β 162 s ραγγι ξίφει ές άχραν πεφαλήν **ἔτ**υψε πληγή έγκαρσία. και τὸ μεν βρέγμα δλον άφείλετο, τοῦ δε όστέου δ σίδηρος οὐδαμή ήψατο. καὶ δ μέν Σίττας ἔτι μᾶλλον 25 η πρότερον πρόσω ήλαυνεν, 'Αρταβάνης δε 'Ιωάννου παζς Αρσακίδης όπισθεν έπιπεσών και παίσας το δό-10 ρατι έπτεινεν. ούτω τε δ Σίττας έξ άνθρώπων 26 ήφάνιστο οὐδενὶ λόγφ, ἀναξίως τῆς τε ἀρετῆς καὶ των ές τούς πολεμίους άελ πεπραγμένων, άνηρ τό τε σώμα ές άγαν καλός γεγονώς καὶ άγαθός τὰ πολέμια, στρατηγός τε ἄριστος τῶν καθ' αὐτὸν οὐδενὸς ήσσων. 15 τινές δέ φασι τὸν Σίτταν οὐ πρὸς τοῦ Αρταβάνου 27 άπολωλέναι, άλλὰ Σολόμωνα, λίαν ἐν Άρμενίοις ἀφανῆ άνδρα, τὸν άνθρωπον διαχρήσασθαι.

Τελευτήσαντος δε Σίττα Βούζην βασιλεύς έπὶ τοὺς 28 ᾿Αρμενίους ἐκέλευσεν ἰέναι Ὁς ἐπεὶ ἄγχιστά που ἐγέτο νετο, ἔπεμψε πρὸς αὐτοὺς βασιλεί τε καταλλάξειν ᾿Αρμενίους ὑποσχόμενος ἄπαντας καὶ ὑπὲρ τούτων ἐς λόγους οἱ ἐλθείν ἀξιῶν τῶν δοκίμων τινάς. οἱ μὲν 29 οὖν ἄλλοι οὕτε πιστεύειν τῷ Βούζη εἶχον οὕτε τοὺς λόγους ἐνδέχεσθαι τοὺς αὐτοῦ ἤθελον. ἦν δέ τις

¹ δόρν] δόρν οἱ G | ἐρρέθη P | οἱ om. G || 2 σπασάμενος] σπάμενος G || 3 ἐνεχείρισεν G || 5 ἐς] ἐς τὴν G || 12 πολέμους G || 13 ἐς ἄγαν] ἐσάγαν V | καλὸς GP] καλός τε V || 14 τε GP] δὲ V | καθ' αὐτὸν] κατ' αὐτὸν G | ἤσσων] malim ἤσσον || 15 τοῦ om. G || 16 σολομῶνα P | ἀρμενίοις V || 19 et 21 ἀρμενίους VG || 22 τῶν δοκίμων] τοὺς δοκίμους superscr. τῶν ... ων P || 23 οὕτε — οὕτε] οὐδὲ — οὐδὲ codd || 24 ἐνδέχεσθαι] δέχεσθαι G | ἤθελον] ἤθελεν V

αὐτῷ μάλιστα φίλος ἀνὴρ ᾿Αρσακίδης, Ἰωάννης ὄνομα, Αφταβάνου πατήρ, δς δή τῷ Βούζη τότε άτε φίλφ θαρσήσας ξύν τε Βασσάκη τῷ κηδεστῆ καὶ άλλοις όλίγοις τισί παρ' αὐτὸν ήλθεν. οἱ δή ἐν χωρίω γενόμενοί τε και αὐλισθέντες, ένθα τῷ Βούζη τῆ ὑστεραία κ έντυχείν εμελλον, ήσθοντο ές κύκλωσιν πρός του 'Ρω-30 Β163 μαίων στρατοῦ ήκοντες. πολλά μέν οὖν τὸν Ἰωάννην Βασσάκης δ γαμβρός έλιπάρει δρασμοῦ ἔγεσθαι. ἐπεὶ δὲ αὐτὸν πείθειν οὐκ εἶχε, μόνον ἐνταῦθα καταλιπών ξὺν τοῖς ἄλλοις ᾶπασι λαθών τοὺς Ῥωμαίους, όδῶ τῆ 10 31 αὐτῆ ὀπίσω αὖθις ἀπήλαυνε. Βούξης τε τὸν Ἰωάννην Ρ 93 μόνον εύρων έπτεινε, καὶ ἀπ' αὐτοῦ οὕτε τινὰ ἐλπίδα ές 'Ρωμαίους 'Αρμένιοι ξυμβάσεως πέρι το λοιπον έχοντες ούτε βασιλέα τῷ πολέμφ ὑπεραίρειν οἶοί τε όντες παρά τὸν Περσών βασιλέα ήλθον, Βασσάκου 15 32 σφίσιν ήγουμένου, δραστηρίου άνδρός. ὧν τότε οί πρώτοι Χοσρόη ες όψιν ελθόντες ελεξαν τοιάδε ..Είσί μεν ήμων πολλοί Αρσακίδαι, ω δέσποτα, έκείνου ,, Αρσάκου ἀπόγονοι, ος δη ούτε της Πάρθων βασι-..λείας άλλότριος ετύγγανεν ών, ήνίκα ύπο Πάρθοις 20 μέκειτο τὰ Περσών πράγματα, καὶ βασιλεύς ἐπι-...φανής γέγονε των καθ' αύτὸν οὐδενὸς ήσσον. 33 ,,πάρεσμεν δε τανῦν είς ύμᾶς ἄπαντες δοῦλοί τε καὶ ,,δραπέται γεγενημένοι, ούχ έκούσιοι μέντοι, άλλ' ... ήναγκασμένοι ώς μάλιστα, τῷ μὲν φαινομένῷ ὑπὸ 25

¹ ὅνομα VG] τοὕνομα P || 3 Βασσάκη] βαζάκη G || 4 δλίτοις VG] οπ. P || 8 βασάκης V pr m. || 10 ξὺν—ᾶπασι] τοῖς ἄλλοις ξὺν ᾶπασι G || 11 αὖθις G] οπ. VP || 12—14 οὕτε—οὕτε] οὐθὲ—οὐθὲ codd. || 13 ἀρμένιοι VG | πέρι] περὶ V || 14 ἔχοντες VP] ἔσχοντες G pr. m., σχόντες G pr. m corr. || 17 χοσρόη ἐς ὕψιν GP] πρὸς χοσρόην V || 18 ἀρσακίδαι P || 22 ήσσον V] ῆσσων GP

"της 'Ρωμαίων ἀρχης, τῷ δὲ ἀληθεί λόγω ὑπὸ σης, ὧ .. βασιλεύ, γνώμης. είπερ ό την Ισγύν τοῖς άδικεῖν 34 βουλομένοις διδούς αὐτὸς ἂν φέροιτο καὶ τὴν αἰτίαν πων ξργων δικαίως. ελρήσεται δε μικρον άνωθεν οπως 5 ,,δή απασι παρακολουθείν τοῖς πεπραγμένοις δυνήσεσθε. ... Αρσάκης γὰρ ὁ τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων βασιλεὺς 35 ,, ύστατος έξέστη της άρχης της αύτου Θεοδοσίω τω ... Ρωμαίων αὐτοκράτορι έκων γε είναι, ἐφ' ὧ δὴ ἄπαν-,,τες οί κατὰ γένος αὐτῷ μέλλοντες πάντα τὸν αίῶνα Β 164 10 προσήμειν τά τε άλλα βιοτεύσουσι κατ' έξουσίαν καί ...φύρου ύποτελεῖς οὐδαμῆ ἔσονται. καὶ διεσωσάμεθα 36 ,,τὰ ξυγκείμενα, εως ύμεῖς ταύτας πεποίησθε τὰς δια-"βοήτους σπουδάς, ας δή κοινόν τινα όλεθρον καλών ητις, ολόμεθα, οὐκ ἂν ἁμάρτοι. Φίλων τε γὰρ καί 37 15 ..πολεμίων τὸ ἐντεῦθεν ἀφροντιστήσας απαντα ξυνμέγεε τε καὶ ξυνετάραξε τὰ ἀνθρώπεια ὁ σὸς, ὧ βασι-,,λεῦ, τῷ λόγφ μὲν φίλος, ἔργφ δὲ δυσμενής. ὅπερ 38 ,,και αὐτὸς οὐκ εἰς μακρὰν εἴση, ἐπειδὰν τάχιστα τοὺς εξσπερίους οἰός τε ή παντάπασι καταστρέψασθαι. τί 20 ,,γὰρ τῶν πρότερον ἀπειρημένων οὐκ ἔπραξεν; ἢ τί ...ούχ έχίνησε τῶν εὖ χαθεστώτων; οὐχ ἡμῖν μὲν φόρου 39 μάπαγωγήν ἔταξεν οὐ πρότερον οὖσαν, καὶ Τζάνους ,,τούς δμόρους ήμιν αὐτονόμους ὄντας δεδούλωται, πτῷ δὲ βασιλεῖ τῶν ἀθλίων Λαζῶν ἄρχοντα Ῥωμαῖον 25 ,, ἐπέστησε; πράγμα οὔτε τῆ φύσει τῶν πραγμάτων ,,ξυμβαϊνον ούτε λόγφ φάδιον έφμηνεύεσθαι. οὐ Βοσπο- 40

^{6 &#}x27;Αρσάκης] ἀρσακίδης $G \parallel 7$ αὐτοῦ codd. $\parallel 10$ βιοτεύσουσι $V \rceil$ βιοτεύονοι G, βιωτεύσονοι $P \parallel 11$ ὑποτελεῖς $VP \rceil$ ἐπιτελεῖς $G \parallel 12$ ταύτας] ταῦτα $V \parallel 14$ οἰόμεθα] οἰόμενος $G \parallel 16$ συνετάφαξε $G \parallel 18$ εἴση] εἴσι $G \parallel 22$ τζάννους $G \parallel 24$ 'Ρωμαῖον] ξωμαίων $G \parallel 25$ ἐπέστησεν P

...ρίταις μέν τοις Ούννων κατηκόοις στρατηγούς έπεμψε ,μαλ την πόλιν προσεποιήσατο οὐδεν αὐτῷ προσήκον, .. δμαιγμίαν δε πεποίηται πρός τας των Αλθιόπων , άρχας, ών και ανήκοοι το παράπαν Ρωμαΐοι ετύγχανον 41 , όντες; άλλὰ καὶ Όμηρίτας τε καὶ θάλασσαν την 5 . Έρυθραν περιβέβληται καὶ τὸν φοινικώνα προστίθησι 42 ,τή 'Ρωμαίων ἀρχή. ἀφίεμεν γὰρ λέγειν τὰ Λιβύων ,τε καὶ Ἰταλῶν πάθη. ἡ γῆ τὸν ἄνθρωπον οὐ χωρεῖ "ξύμπασα μικρόν έστιν αὐτῷ πάντων όμοῦ τῶν ἀν-43 .. θρώπων κρατείν δ δε και τον αίθερα περισκοπεί 10 Β 165 καὶ τοὺς ὑπὲρ τὸν ἀκεανὸν διερευνᾶται μυγοὺς. "άλλην αύτῷ τινα οἰχουμένην περιποιεῖσθαι βουλό-44 ,μενος. τί οὖν ἔτι, ὧ βασιλεῦ, μέλλεις; τί δὲ τὴν Ρ 94 , πάκιστα ἀπολουμένην είρηνην αίσγύνη, ὅπως δηλαδή ,,σε ύστάτην ποιήσηται βρώσιν των άλλων άπάντων; 16 45 εί μέν έστί σοι βουλομένω μαθείν δποίός τις αν ,, Ιουστινιανός ές τούς αὐτῷ εἴκοντας γένοιτο, έγγύθεν ,,σοι τὸ παράδειγμα παρ' ήμῶν τε αὐτῶν έστι καὶ 46 ,,των ταλαιπώρων Λαζων εί δε, οπως ποτε είωθε τοίς ,τε άγνῶσι καὶ οὐδ' ότιοῦν ἠδικηκόσι χρῆσθαι, Βανδί- 20 μλους τε καὶ Γότθους καὶ Μαυρουσίους διαλογίζου. 47 πτό τε δή κεφάλαιον ούπω λέλεκται. οὐκ Άλαμούν-,,δαρον μεν εν σπονδαίς τον σον, ω κράτιστε βασιλεύ, ,,δούλον απάτη τε περιελθείν και βασιλείας αποστήσαι "της σης ἔργον πεποίηται, Ούννους δὲ τοὺς οὐδαμό- 25

"θεν αὐτῷ γνωρίμους ἐπὶ τοἰς σοῖς ἔναγχος έταιρί-

¹ οὖνων $G \parallel 9$ αὐτῷ] αὐτῶν $G \parallel 12$ αὐτῷscripsi] αὐτῷ codd \parallel 13 μέλεις $P \parallel 14$ κάκιστ $G \parallel 16$ ἔστι $V \mid$ αν om $G \parallel 17$ εἴκοντας] ηχοντας $V\parallel 18$ ήμῶν τε αὐτῶν $V\parallel$ αὐτῶν τε ήμῶν G, ήμῶν αὐτῶν $P\parallel$ 20 xal VG] xal tois $P\parallel 20-21$ handflows $G\parallel 21$ to xal VG] to om. $P\parallel 23$ ton odn] tais sais $P\parallel 25$ odnous G, odnous $P\parallel 25$

.. ξεσθαι πράγμασιν εν σπουδή έσχε; καίτοι πράξις ..άτοπωτέρα ταύτης οὐ γέγονεν ἐκ τοῦ παντὸς χρόνου. "έπειδη γαρ ήσθετο, οίμαι, είς πέρας αὐτῷ ὅσον οὕπω 48 μάφίξεσθαι την των έσπερίων καταστροφήν, τούς ε ,, έφους ήδη μετελθείν ύμας έγκεχείοηκεν, έπει και μόνον απολέλειπται αὐτῷ ἐς αγῶνα τὸ Περσῶν κράπος. ή μεν ουν εlρήνη τὸ ἐκείνου μέρος ήδη σοι 49 ..λέλυται, καλ σπονδαῖς αὐτὸς πέρας ταῖς ἀπεράντοις μέπεθηκε. λύουσι γὰο τὴν εἰρήνην οὐχ οῖ ἂν ἐν 50 10 , δπλοις γένοιντο πρώτοι, άλλ' οι αν έπιβουλεύοντες μέν σπονδαῖς τοῖς πέλας άλοῖεν. τὸ γὰρ ἔγκλημα τῷ 51 μέγκεγειρημότι, καν απή το κατορθούν, πέπρακται. Β 166 ... όπη ποτε δε δ πόλεμος γωρήσει παντί που δηλον. ...ού γὰρ οἱ τὰς αἰτίας τῷ πολέμφ παρασχόμενοι, ἀλλ' 15 , οί τούς παρασγομένους αύτας αμυνόμενοι, πρατείν "ἀεὶ τῶν πολεμίων εἰώθασιν. οὐ μὴν οὐδὲ έξ ἀντι- 52 πάλου ήμιν της δυνάμεως δ άγων έσται. 'Ρωμαίοις γάο των τε στρατιωτών πλείστους πρός ταζε της ποιχουμένης έσχατιαίς ξυμβαίνει είναι και δυοίν στρα-20 πηγοίν, οίπερ αὐτοῖς ἄριστοι ήσαν, τὸν έτερον μέν ,, Σίτταν ατείναντες ήχομεν, Βελισάριον δε ούποτε Ίουμστινιανός το λοιπον όψεται. οδπερ έκεινος όλιγωρή-, σας μεμένηκε πρός ταῖς ήλίου δυσμαῖς, αὐτὸς ἔχων ,,τὸ Ἰταλῶν κράτος. ὥστε σοι ἐπὶ τοὺς πολεμίους 53 25 ,, λόντι άπαντήσει των πάντων οὐδελς, έξεις δὲ καλ

^{16—17} ού—ἔσται] Οὐ γὰρ ἐξ ἀντιπάλον τῆς δυνάμεως ὁ ἀγὼν ἔσται Suid s $\mathbf v$. ἀντίπαλον

¹ καίτοι] καίσοι $G\parallel 3$ ές $V\parallel$ πέρας] πέρσας $VG\parallel 8$ πέρας ταῖς] περασταῖς $G\parallel 12$ έγκεχειρικότι $G\parallel 17$ δωμαίων $G\parallel 19$ έσχατιαῖς] αΙσχατιαῖς $G\parallel$ συμβαίνει $G\parallel 21$ βελισσάριον $G\parallel 22$ τὸ λοικὸν om. G

... ήμας εὐνοία τε, ως τὸ εἰκὸς, καὶ χωρίων ἐμπειρία 54 πολλη τῷ σῷ στρατῷ έξηγουμένους." ταῦτα έπεὶ Χοσφόης ήκουσεν, ήσθη τε και ξυγκαλέσας εί τι έν Πέρσαις καθαρον ήν ές πάντας έξήνεγκεν α τε Ούίττιγις Εγραψε καὶ δσα οἱ Αρμένιοι εἶπον, ἀμφί τε τῷ πρακτέω 5 55 βουλήν προύθηκεν. Ενθα δή ελέχθησαν μεν γνωμαι πολλαί ἐφ' ἐκάτερα φέρουσαι, τέλος δὲ πολεμητέα σφίσιν αμα ήρι αργομένω έπι 'Ρωμαίους έδοξεν είναι. 56 ην γάρ τοῦ ἔτους μετόπωρου, τρίτον καὶ δέκατον ἔτος 'Ιουστινιανοῦ βασιλέως τὴν αὐτοχράτορα ἀρχὴν ἔχον- 10 57 τος, οὐ μέντοι Έρωμαΐοι τοῦτο ὑπώπτευον, οὐδὲ δὴ Πέρσας λύσειν ποτε τας απεράντους καλουμένας σπονδας φοντο, καίπερ Χοσρόην ακούσαντες τφ τε σφων Β 167 αὐτῶν βασιλεῖ ἐγκαλεῖν οἶς εὐημέρησεν ἐν ταῖς ἡλίου δυσμαίς και τὰ ἐγκλήματα ἐπιφέρειν ταῦτα, ὧν ἄρτι 15 ຂໍແນກ໌σອີກນ.

P 95 δ΄. Τότε καὶ ὁ κομήτης ἀστὴρ ἐφάνη, τὰ μὲν πρῶτα ὅσον εὐμήκης ἀνὴρ μάλιστα, ὕστερον δὲ καὶ πολλῷ μείζων. καὶ αὐτοῦ τὸ μὲν πέρας πρὸς δύοντα ἥλιον, ἡ δὲ ἀρχὴ πρὸς ἀνίσχοντα ἦν, αὐτῷ δὲ τῷ 20 2 ἡλίῷ ὅπισθεν εἵπετο. ὁ μὲν γὰρ ἐν αἰγοκέρῷ ἦν,

^{3—4} εἴ τι — ἐξήνεγκεν] citat Suid s v. καθαρῶς || 7—8 πολεμητέα—εἶναι] citat Suid. s. v. πολεμητέα || 9 cf. Euagr. IV 25, Chron. Edess ed. Hallier p. 131 s.

^{2—15} ταῦτα—ἐπιφέρειν] ὅτι ὁ χοσρόης ἀπούσας τὰ τῶν ἀρμενίων καὶ τὰ τὴν οδίτγιδος ήσθη τε καὶ ξυγκαλέσας κτλ. $H \parallel 3$ ἤκουσεν—ξυγκαλέσας] ἤκουσε ξυγκαλέσας ἤθη τε καὶ $G \parallel 4$ ἔξήνεγκεν] ἐξήνεγκε περὶ τούτων H et Suid. \parallel ἰούτιγις $G \parallel 4$ —5 ᾶ τε εἰπον] om. $H \parallel 5$ ἀρμένιοι $V \parallel$ τῶν πρακτέων $G \parallel 6$ προύθηκεν $VGH \parallel 2$ δήκεν $P \parallel \mu$ ὲν om. $H \parallel 7$ τέλος δὲ] καὶ $H \parallel 9$ μετόπωρον P, μετόπωρον $H \parallel 10$ βασιλέως τὴν αὐτοκράτορα om $H \parallel 11$ ὑπόπτενον $H \parallel 14$ αὐτῶ $H \parallel$ ταζς $VGH \parallel$ ταζς τοῦ $P \parallel 17$ ἀστηρ ἐφάνη ἀστὴρ $G \parallel 19$ πέρας Π πέρας Π εράνς Π 1 εν Π ον Π 1 του Π 1 τέρας Π εράνς Π 1 του Π 2 του Π 1 του Π 2 του Π 1 του Π 1 του Π 1 του Π 2 του Π 1 του

αὐτὸς δὲ ἐν τοξότη. καὶ αὐτὸν οἱ μέν τινες ἐκάλουν ξιφίαν, ότι δη έπιμήκης τε ην και λίαν όξειαν την άργην είχεν, οι δε πωγωνίαν, ημέρας τε πλείους ή τεσσαράχοντα ἐφάνη. οἱ μὲν οὖν ταῦτα σοφοὶ ἀλλή- 3 ε λοις ώς ημιστα δμολογοῦντες άλλος άλλα προύλεγον πρός τούτου δή τοῦ ἀστέρος σημαίνεσθαι έγω δὲ όσα γενέσθαι ξυνηνέχθη γράφων δίδωμι έκάστω τοῖς άποβεβηκόσι τεκμηριούσθαι ή βούλοιτο, μέγα μέν 4 εύθυς στράτευμα Ούννικον, διαβάντες ποταμον"Ιστρον, 10 ξυμπάση Εὐρώπη ἐπέσκηψαν, γεγονὸς μὲν πολλάκις ήδη, τοσαύτα δε τὸ πλήθος κακά ή τοιούτα τὸ μέγεθος οὐκ ἐνεγκὸν πώποτε τοῖς ταύτη ἀνθρώποις. ἐκ κόλπου γὰο τοῦ Ἰονίου οἱ βάρβαροι οὖτοι ἅπαντα έφεξης έληΙσαντο μέχρι ές τὰ Βυζαντίων προάστεια. 15 καὶ φρούρια μὲν δύο καὶ τριάκοντα ἐν Ἰλλυριοῖς εἶλον, 5 πόλιν δὲ τὴν Κασσάνδρειαν κατεστρέψαντο βία (ἢν οί παλαιοί Ποτίδαιαν έκάλουν, όσα γε ήμας είδέναι) οὐ τειγομαχήσαντες πρότερον. καὶ τά τε χρήματα ἔχοντες 6 αίγμαλώτων τε μυριάδας δυοκαίδεκα ἀπαγόμενοι ἐπ' Β 168 20 οίκου απαντες άνεχώρησαν, ούδενὸς σφίσιν έναντιώματος ἀπαντήσαντος. γρόνω τε τῶ ὑστέρω πολλάκις έν-7 ταῦθα γενόμενοι ἀνήκεστα ἐς Ῥωμαίους δεινὰ ἔδρασαν. οί δή καὶ ἐν Χερρονήσω τειγομαγήσαντες, βιασάμενοί 8 τε τούς έκ τοῦ τείχους ἀμυνομένους καὶ διὰ τοῦ τῆς

¹ έν P] om. VG || 2 ἐπὶ μήπης V || 2—8 τὴν ἀρχὴν είχεν GP] είχε τὴν ἀρχὴν V || 6 δὴ om. G || 8 ἀποβεβηπόσι] ἀποβεβληπόσι G | μὲν VP] μὲν οὖν G || 9 στράτευμα Οὐνυκὸν] οὐνικὸν στράτευμα G | Ιστρον P || 10 ξυμπάση] ξυνπάση V, ξύν πάση G || 12 ἐνεγκὸν VGP cort.] ἐνεγκὸν P pr. m. | τοῖς ταύτη ἀνθρώπους F || 13 τοῦν ταύτη ἀνθρώπων F || 13 τοῦν ταύτι ὰνθρώπων F || 14 βυζαντίον F || 16 κασάνδρειαν F || 17 παλαιοί] πάντες F || ού om. F || 19 ἀπαγόμενοι Maltr || ἐπαγόμενοι codd. || 21 τε F || δὲ F || 28 χερονήσω hic et infra F

θαλάσσης ροθίου τον περίβολον ύπερβάντες, δς πρός κόλπω τῷ μέλανι καλουμένω ἐστίν, οὕτω τε ἐντὸς τῷν μακρών τειχών γεγενημένοι καί τοις έν Χερρονήσω 'Ρωμαίοις απροσδόκητοι έπιπεσόντες, έκτεινάν τε πολ-9 λούς καὶ ἡνδραπόδισαν σγεδον απαντας. όλίγοι δέ 5 τινες καὶ διαβάντες τὸν μεταξύ Σηστοῦ τε καὶ Άβύδου πορθμόν, ληισάμενοί τε τὰ έπὶ τῆς Ασίας γωρία καὶ αὖθις ἐς Χερρόνησον ἀναστρέψαντες ξὺν τῷ ἄλλω στρατῷ καὶ πάση τῆ λεία ἐπ' οίκου ἀπεκομίσθησαν 10 εν ετέρα τε ελοβολή τούς τε Ίλλυριούς καλ Θεσσαλούς 10 ληισάμενοι τειγομαγείν μεν ενεγείρησαν έν Θερμοπύλαις, των δε έν τοις τείχεσι φρουρών καρτερώτατα άμυνομένων διερευνώμενοι τὰς περιόδους παρά δόξαν την ατραπόν εύρον η φέρει είς το όρος ο ταύτη 11 ἀνέχει. ούτω τε σχεδον απαντας Έλληνας, πλην 15 12 Ρ 96 Πελοποννησίων, διεργασάμενοι ἀπεχώρησαν. Πέρσαι δὲ οὐ πολλῷ ὕστερον τὰς σπονδὰς λύσαντες ἔργα Ρωμαίους τούς έφους είργασαντο απερ έγω αὐτίκα δή 13 μάλα δηλώσω. Βελισάριος [έπελ] των Γότθων τε καλ 'Ιταλιωτῶν βασιλέα ΟὐΙττιγιν καθελὼν ζῶντα ἐς Βυζάν- 20 τιον ήνεγκεν. ὅπως δὲ ὁ Περσῶν στρατὸς ἐς γῆν τὴν 'Ρωμαίων ἐσέβαλεν, ἐρῶν ἔργομαι.

□ 14B169 'Hνίκα Χοσφόου πολεμησείοντος Ιουστινιανὸς βασι-

^{23-165, 1} Ἡνίκα-ἤσθετο] Χοσφόου δὲ πολεμησείοντος ὡς ἤσθετο Ἰουστινιανός Suid. s. v. πολεμησείοντος

¹ δαλάττης $G \parallel 2$ κόλπον $G \parallel 3$ τείχων $G \parallel 6$ τινες om. $V \parallel 7$ καὶ om. $V \parallel 9$ ἀπεκομίσθησαν $GP \parallel$ ἀνεκομίσθησαν $V \parallel 10$ δετταλοὺς $G \parallel 14$ ές $V \parallel 15$ τε om. $G \parallel 16$ πελοπονησίων codd. $\parallel 18$ δὴ $V \parallel$ om. $GP \parallel 19$ έπεὶ G, om. $VP \parallel$ των Γότθων τε \parallel τε των γότθων $G \parallel 10$ των $\parallel 10$ έπεὶ $\parallel 10$ των $\parallel 10$ έσεβαλλεν $\parallel 10$ $\parallel 10$ $\parallel 10$ Τολεμήσει οὕτως ως, ήσθετο ἰουστινια-

λεύς ήσθετο, παραίνεσίν τε ποιείσθαί τινα καὶ τῆς έγχειρήσεως αὐτὸν ἀπαγαγεῖν ἤθελεν. ἐτύγχανε δέ 15 τις ές Βυζάντιον ήμων έμ Δάρας πόλεως, Άναστάσιος ὄνομα, δόξαν ἐπὶ ξυνέσει ἔχων, δς καὶ τὴν ἐν ⊿άρας 5 Εναγγος γενομένην τυραννίδα καταλελύκει. τοῦτον 16 οὖν τὸν 'Αναστάσιον παρὰ Χοσρόην 'Ιουστινιανὸς επεμψε γράμματα γράψας· εδήλου, δε ή γραφή τάδε 17 ,, Συνετών μεν ανθρώπων έστι και οίς τα ές το θείον ..ίκανῶς ήσκηται πολέμου φυομένας αίτίας, άλλως τε 10 , καὶ πρὸς ἄνδρας τὰ μάλιστα φίλους, σθένει παντί ..άποτέμνεσθαι άξυνέτων δε και τὰ τοῦ θεοῦ σφίσιν μαύτοις ράστα ποιουμένων πολέμια μάγης τε καί τα-, ραγής ἀφορμὰς οὐδαμή οὕσας ἐπιτεγνᾶσθαι. εἰρήνην 18 μεν γαρ καταλύσασιν ές πόλεμον ιέναι οὐδεν πραγμά 15 Εστιν, έπει των επιτηδευμάτων τὰ πονηρότατα και πτοίς των ανθρώπων ατιμοτάτοις εύκολα τίθεσθαι ή "των πραγμάτων νενόμικε φύσις. πόλεμον δε κατά 19 γνώμην διαθεμένοις αὖθις ἐπὶ τὴν εἰρήνην χωρείν "άνθρώποις οἶμαι οὐ ράδιον εἶναι. καίτοι σὺ μὲν 20 20 "ήμιν γράμματα οὐκ ἐπίτηδες γεγραμμένα ἐπικαλεῖς, ,ταῦτά τε γνώμη αὐτονόμω τανῦν έρμηνεύειν ἐσπού-,,δακας, οὐχ ἦπερ ἡμεῖς διανοηθέντες γεγράφαμεν, ἀλλ' τή σοι τὰ βεβουλευμένα ἐπιτελεῖν οὐκ ἄνευ τινὸς πα-..ραπετάσματος έφιεμένω ξυνοίσειν δοκεί. ἡμίν δὲ 21

νὸς, παραίνεσιν ἐποιήσατο καὶ πρέσβιν ἀναστάσιον ἔπεμψε γράψας καὶ γράμματα ταῦτα (166, 25) κτλ. $H \parallel 1$ τε om. $V \parallel 2$ ἀπάγειν ήθελε $G \parallel 4$ συνέσει $G \parallel 6$ ἰουστινιανὸς βασιλεὸς $P \parallel 10$ πρὸς] πράους $G \parallel 13$ οὐδαμή GP] οὐν $V \parallel 14$ γὰρ VG] οὖν $P \mid$ εἰς $P \parallel 16$ ἀτιμωτάτοις $P \parallel 18$ διαθεμένοις V] διατίθεμένοις G, διαθέμενος $P \parallel 19$ ἀνθρώποις scripsi] ἀνθρώπω codd. | είναι om $G \parallel 20$ οὖν ἐξεπίτηδες $G \parallel 21-22$ έσπουδακότας G

...πάρεστιν Άλαμούνδαρον δεικνύναι τον σον νην ενανγος Β 170 παταδραμόντα την ημετέραν έργα έν σπονδαίς δια-,πεπράχθαι ανήκεστα, χωρίων άλώσεις, χρημάτων άρ-,παγάς, άνθρώπων φόνους τε και άνδραποδισμούς ,,τοσούτων τὸ πλῆθος, ὑπὲο ὧν΄ σε οὐκ αἰτιᾶσθαι δ 22 , ήμᾶς, άλλ' ἀπολογεῖσθαι δεήσει. τὰ γὰο τῶν ἡδικη-, πότων έγκλήματα αί πράξεις, ούχ αί διάνοιαι, δηλοῦσι ,τοῖς πέλας. ἀλλὰ καὶ τούτων τοιούτων ὄντων ήμεῖς μεν έχεσθαι καί ως της είρηνης έγνωκαμεν, σε δε πολεμησείοντα έπλ 'Ρωμαίους ακούομεν αναπλάττειν 10 23 παίτίας οὐδαμόθεν ήμιν προσηχούσας. είκότως οί μέν ,,γάο τὰ παρόντα περιστέλλειν έν σπουδή έγοντες καὶ "σφόδρα έγκειμένας άποσείονται τὰς ἐπὶ τοὺς φίλους "αίτίας, ους δε ό της φιλίας ούκ άρέσκει θεσμός, καί 24 ...τάς ούκ ούσας έφίενται πορίζεσθαι σκήψεις. άλλά 15 παύτα μέν οὐδε τοίς τυχοῦσιν ἀνθρώποις, μή τί γε 25 ,,δή βασιλεύσι, πρέπειν αν δόξειε. σὸ δὲ τούτων ,,ἀφέμενος σκόπει μέν τὸ μέτρον τῶν έκατέρωθεν κατὰ ,,τὸν πόλεμον ἀπολουμένων καὶ τίς ἂν είη τῶν ξυμπεσουμένων την αίτιαν φέρεσθαι δίκαιος, λογίζου δέ 20 Ρ 97 ..τούς δρχους, ούς δη δμοσάμενός τε και τὰ γρήματα ,, κομισάμενος, είτα άτιμάσας οὐ δέον τέχναις τισίν ἢ «σοφίσμασι παραγαγείν ούκ αν δύναιο· τὸ γαρ θείον πρεϊσσον η έξαπατασθαι πέφυκε προς πάντων άνθρώ-26 ,πων." ταῦτα ἐπεὶ ὁ Χοσφόης ἀπενεχθέντα εἶδεν, ἐν 25 μεν τω αυτίκα ούτε τι απεκρίνατο ούτε τον Αναστάσιου ἀπεπέμψατο, άλλ' αὐτοῦ μένειν ἡνάγκαζεν.

¹ δεικνύναι $VG\parallel 2-3$ διαπεπράχθαι $VG\parallel 5$ τοσούτον $VG\parallel$ τὸ om. $G\parallel 14$ δέ] δὴ $V\parallel 16$ τι $V\rrbracket$ τοι $GP\parallel 21$ δὴ ὀμοσάμενος $VG\rrbracket$ διομοσάμενος $P\parallel 22$ τέχναις] τέχναιςι $G\parallel 25$ δ $VP\rrbracket$ om. $GH\parallel$ άπενεχθέντα] ἐπενεχθέντα $V\parallel$ είδεν] είπεν $H\parallel 26$ τὸν om. H

ε'. Έπειδή δὲ δ μὲν γειμών ἤδη ὑπέληγε, τρίτον δε και δέκατον έτος έτελεύτα Ιουστινιανῶ βασιλεῖ τὴν Β. 540 αὐτοκράτορα ἀργὴν ἔγοντι, Χοσρόης ὁ Καβάδου ἐς Β 171 νην την Ρωμαίων αμα ήρι αρχομένω στρατώ μεγάλω ε έσεβαλε, την τε απέραντον καλουμένην είρηνην λαμπρως έλυεν. ήει δε ού κατά την μέσην των ποταμών γώραν, άλλὰ τὸν Εὐφράτην ἐν δεξιᾶ ἔχων. ἔστι δὲ 2 τοῦ ποταμοῦ ἐπὶ θάτερα Ῥωμαίων φρούριον ἔσχατον, δ Κιρκήσιον ἐπικαλεῖται, ἐχυρὸν ἐς τὰ μάλιστα δυ, 10 έπει Άβόρρας μέν ποταμός μέγας ένταῦθα τὰς έκβολὰς έχων τῷ Εὐφράτη ἀναμίγνυται, τὸ δὲ φρούριον τοῦτο πρός αὐτῆ που τη γωνία κεῖται, ην δη τοῖν ποταμοῖν ή μίξις ποιείται. και τείχος δε άλλο μακρου τοῦ 3 φρουρίου έκτὸς χώραν την μεταξύ ποταμοῦ έκατέρου 15 ἀπολαμβάνον τρίγωνον ένταῦθα ἀμφί τὸ Κιρκήσιον έπιτελεί σχήμα. διὸ δή ὁ Χοσρόης οὔτε φρουρίου 4 έθέλων ούτω δη έχυρου αποπειρασθαι ούτε διαβαίνειν ποταμόν Εύφράτην διανοούμενος, άλλ' έπι Σύρους τε καλ Κίλικας λέναι, οὐδεν διαμελλήσας, ἐπίπροσθεν τὸν

^{5—6} τήν τε—ἔλυεν] Ο δὲ Χοσφόης τὴν ἀπέρατον καλουμένην εἰφήνην λαμπρῶς παρέλυσεν Suid. s. v. ἀπέρατον, καλ τὴν ἀπέρατον καλουμένην εἰφήνην λαμπρῶς ἔλυεν Suid. s. v. λαμπρῶς $\|4\|$ cf Tab.-Noeld. p. 239. Auct. Marc. Com. ad a. 540 (1)

στρατόν ήλαυνε, τριών τε σχεδόν τι όδον ήμερών εὐζώνω ἀνδρὶ παρὰ τοῦ Εὐφράτου τὴν ὅγθην ἀνύσας πόλει Ζηνοβία ἐπιτυγγάνει ἡν ἡ Ζηνοβία ποτὲ δειμαμένη την έπωνυμίαν τη πόλει, ως τὸ είκὸς, έδωκεν. 5 ήν δὲ ή Ζηνοβία 'Οδονάθου γυνή, τῶν ἐκείνη Σαρα- 5 κηνών άργοντος, οδ 'Ρωμαίοις ένσπονδοι έκ παλαιού 6 ήσαν. ούτος [δ] Όδονάθος άνεσώσατο 'Ρωμαίοις την έφαν άρχην ύπο Μήδοις γεγενημένην. άλλα ταῦτα 7 μεν εν τοῖς ἄνω χρόνοις έγενετο. Χοσρόης δε τότε άγγιστά που τῆς Ζηνοβίας ήκων, ἐπειδὴ τὸ χωρίον 10 Β 172 οὖτε ἀξιόλογον ἔμαθεν εἶναι καὶ τὴν χώραν κατενόησεν άολητόν τε και πάντων άγαθων έρημον ούσαν, δείσας μή τίς οι χρόνος ένταῦθα τριβείς πράξεσι μεγάλαις έπ' οὐδενὶ ἔργφ έμπόδιος είη, ἀπεπειράσατο μεν δμολογία τὸ χωρίον έλειν. ὡς δὲ οὐδὲν προὐγώρει, 15 Ρ 98 πρόσω κατά τάγος τὸν στρατὸν ἤλαυνεν.

8 Όδόν τε αὖθις τοσαύτην ἀνύσας ἀφίκετο ἐς πόλιν Σούρων, πρὸς τῷ Εὐφράτη ποταμῷ οὖσαν, ἦς δὴ 9 ἀγχοτάτω γενόμενος ἔστη. ἐνταῦθα δὲ τῷ ῖππφ ξυνέβη, ἐφ' οὖ ὁ Χοσρόης ἐκάθητο, χρεμετίσαι τε καὶ τῷ ποδὶ 20 τὸ ἔδαφος κρούειν. ὁ δὴ οἱ μάγοι ξυμβαλόντες ἀλώσε-10 σθαι τὸ χωρίον ἀπέφαινον. ὁ δὲ στρατοπεδευσάμενος ἐπὶ τὸν περίβολον ὡς τειχομαχήσων τὸ στράτευμα 11 ἐπῆγεν. ἐτύγχανε δέ τις ὄνομα μὲν 'Αρσάκης, 'Αρμένιος δὲ γένος, τῶν ἐνταῦθα στρατιωτῶν ἄρχων, ὃς τοὺς 25

¹ τι om. $G \parallel 3$ έπιτυγχάνει, $\hat{\eta}$ ν $\hat{\eta}$ Ζηνοβία om. $G \parallel 6$ ένσαονδοι] ἔποπονδοι $G \parallel 7$ [δ] Οδονάθος] όδονάθος VG, $\hat{\phi}$ όδονάτης $P \parallel 9$ έγένετο VG] γεγένηται $P \parallel 18$ τίς οἱ VG] πως $\hat{\phi}$ $P \parallel 14$ εἴη om. $G \parallel 14$ —15 όμολογία τὸ χωρίον VG] τὸ χωρίον όμολογία $P \parallel 15$ δὲ om. $G \parallel 18$ Σούρων] σύρων $P \parallel 19$ άγχιτάτω $V \parallel \delta$ ὲ om. $VG \parallel 20$ χρεμαιτίσαι $G \parallel 21$ προύειν VP] προῦσαι $G \parallel 21$ —22 άλώσασθαι $G \parallel 24$ ἐτύγχανε ἔτυχε $G \parallel \mu$ ὲν om. $P \parallel 25$ δὲ] δὴ P

στρατιώτας ές τὰς ἐπάλξεις ἀναβιβάσας, ἐνθένδε τε μαγόμενος Ισγυρότατα καὶ πολλούς τῶν πολεμίων κτείνας, τοξεύματι βληθείς έτελεύτησε, καὶ Πέρσαι 12 μεν τότε (ήν γάρ της ήμερας όψε) ώς αύθις τη 5 ύστεραία τειχομαχήσοντες έπι τὸ στρατόπεδον άνεχώοησαν, 'Ρωμαΐοι δε άπογνόντες, ατε τετελευτηκότος σφίσι τοῦ ἄρχοντος, Ικέται διενοοῦντο Χοσρόου γενέσθαι. τη οὖν ἐπιούση ἡμέρα τὸν τῆς πόλεως ἐπίσκο- 13 πον δεησόμενόν τε καὶ τὸ χωρίον έξαιτησόμενον ἔπεμ-10 ψαν, δς των ύπηρετων τινας έπαγόμενος, όρνις τε **σέροντας και οίνον και καθαρούς άρτους, παρά Χοσρόην** άφίκετο, ές δὲ τὸ ἔδαφος καθῆκεν αύτὸν καὶ δεδακου- Β 173 μένος Ικέτευε φείδεσθαι ανθρώπων οίκτρων και πόλεως 'Ρωμαίοις μεν ατιμοτάτης, Πέρσαις δε έν οὐδενί 15 λόγφ ούτε τὰ πρότερα γεγενημένης ούτε ύστερόν ποτε έσομένης λύτρα τέ οι τούς Σουρηνούς δώσειν σφων τε αὐτῶν καὶ πόλεως ἦσπερ οἰκοῦσιν ἐπαξίως ὑπέσχετο. Χοσφόης δὲ Σουφηνοῖς μὲν χαλεπῶς εἶχεν, ὅτι δὴ 14 αὐτῷ πρῶτοι περιπεπτωχότες 'Ρωμαίων ἀπάντων οὕτε 20 τη πόλει έδέξαντο έθελούσιοι, άλλά καὶ άνταίρειν οί οπλα τολμήσαντες πολύν τινα δοκίμων Περσών ομιλον έχτειναν, την μέντοι όργην ούχ έξηνενχεν, άλλ' 15 ύπὸ τῷ προσώπω ἀκριβῶς ἔκρυψεν, ὅπως τὴν κόλασιν ές Σουρηνούς ποιησάμενος φοβερόν τε 'Ρωμαίοις αύτὸν 25 καὶ ἄμαγόν τινα καταστήσηται. ούτω γάρ οἱ προσγωρήσειν οὐδενὶ πόνω ὑπετόπαζε τοὺς ἐν ποσὶν ἀεὶ

³ nal repetitum est in $G\parallel 5$ —6 inl—åvez\(\delta\epsilon\gamma\verta\epsilon\gamma\verta\epsilon\gamma\verta\epsilon\gamma\verta\epsilon\gamma\verta\epsilon\quad P \\ 10 \\delta\epsilon\epsilon\gamma\verta\epsilon\quad P \\ 20 \\delta\epsilon\epsilon\gamma\verta\epsilon\quad P \\ 20 \\delta\epsilon\epsilon\epsilon\quad P \\ \quad \epsilon\epsilon\epsilon\quad P \\ \quad \epsilon\epsil

¹¹ BT Procop. ed. Haury. Vol. I cum addendis ed. Wirth [1734]

16 γενησομένους. διὸ δὴ ξύν τε φιλοφροσύνη πολλή τὸν ἐπίσκοπον ἐξανέστησε, καὶ τὰ δῶρα δεξάμενος παρείγετό τινα δόκησιν ώς άμφι τοις Σουρηνών λύτροις αὐτίχα χοινολογησόμενος Περσών τοίς λογί-17 μοις εὖ τὴν δέησιν διαθήσεται. οὕτω τε ξὺν τοῖς ι έπομένοις τον ἐπίσκοπον ἀπεπέμψατο, οὐδεμίαν τῆς έπιβουλής αίσθησιν έχοντα, καί οἱ τῶν ἐν Πέρσαις δοχίμων τινάς παραπομπούς έσομένους δήθεν τῷ λόγφ 18 ξυνέπεμψεν. οθς δή λάθρα έχέλευε μεν λέναι ξύν αὐτῷ ἄχρι ἐς τὸ τείχος, παρηγοροῦντας καί τισιν ἀγα- 10 Β 174 θαίς ἐπαίροντας ἐλπίσιν, ώστε αὐτὸν καὶ τοὺς ξὺν αὐτῷ ἄπαντας γαίροντάς τε καὶ οὐδὲν δεδιότας τοις 19 ένδον ὀφθήναι. ἐπειδὰν δὲ οἱ φύλακες ἀνακλίναντες την πυλίδα τη πόλει αὐτοὺς δέχεσθαι μέλλωστ, λίθον τινά ή ξύλον τοῦ τε οὐδοῦ καὶ τῆς θύρας μεταξύ 15 Ρ 99 ρίψαντας οὐ ξυγχωρείν ἐπιτίθεσθαι, άλλὰ καὶ αὐτοὺς τοις έπιθείναι βουλομένοις χρόνον δή τινα έμποδων ϊστασθαι· ούκ εἰς μακράν γάρ αὐτοῖς τὸν στρατὸν 20 έψεσθαι. ταῦτα τοις ἀνδράσιν ὁ Χοσρόης ἐντειλάμενος έν παρασκευή τον στρατον έποιείτο, δρόμφ τε χωρείν 10 21 έπλ την πόλιν, δταν αὐτὸς σημήνη, ἐκέλευεν. ἐπεὶ δὲ άγγιστα τοῦ περιβόλου έγένοντο, οἱ μὲν Πέρσαι τὸν έπίσχοπον άσπασάμενοι έχτὸς ξμενον, οἱ δὲ Σουρηνοὶ περιγαρή γεγονότα τον άνδρα δρώντες ξύν τιμή τε πολλή προπεμπόμενον πρός των πολεμίων, άφροντιστή- 25

¹ τε VG] om. P || 4 κοινολογησάμενος G || 4—5 λογίμοις] λογισμοίς V || 6 οὐδεμίαν] οὐ δὲ μίαν VG || 8 παφαπόμπους G || 9 lέναι om. VG || 14 τη πόλει VG] της πόλεως P | δέχεσθαι μέλλωσι VG] μέλλωσι δέχεσθαι P || 18 ές P || 19 ξψεσθαι P || 20 χωφείν] χωφών V || 21 έπεὶ GP] ἐπειδη V || 28 ἐκκτὸς G || 24 γεγονότα τὸν ἄνδφα δφώντες VG] τὸν ἄνδφα δφώντες γενόμενον P || 25 τῶν πολεμίων] τὸν πόλεμον V

σαντες δυσκόλων απάντων την τε πυλίδα όλην ανέφνον και τον ιερέα ξύν τοις επομένοις κροτούντες τε καὶ πολλὰ εὐφημοῦντες ἐδέξαντο. ἐπεί τε απαντες 22 είσω έγενοντο, την μεν πυλίδα ώς επιθήσοντες οί ε φύλακες ώθουν, οἱ δὲ Πέρσαι λίθον, δς αὐτοῖς παρεσχεύαστο, έν μέσω έρρίπτουν. οι τε φύλαχες έτι 28 μαλλον ώθουντές τε καλ βιαζόμενοι έξικνείσθαι τη πυλίδι ές τὸν οὐδὸν οὐδαμῆ ἴσχυον. οὐ μὴν οὐδὲ 24 άνοιννύναι αὐτὴν αὖθις ἐτόλμων, ἐπεὶ πρὸς τῶν πολε-10 μίων αὐτὴν ἔχεσθαι ἤσθοντο. τινὲς δὲ οὐ λίθον, άλλα ξύλον Πέρσας ές την πυλίδα φασίν έμβεβλησθαι. ούπω δε Σουρηνών σχεδόν τι της επιβουλής ήσθημέ- 25 νων, παρήν τε τῷ παντὶ ὁ Χοσρόης στρατῷ καὶ τὴν πυλίδα οἱ βάρβαροι βιασάμενοι άνεπέτασαν, δι' δλίγου Β 175 15 τε κατά κράτος ήλω. εὐθὺς μὲν οὖν θυμῷ δ Χοσρόης 26 έχόμενος τάς τε οίκίας έληίσατο καί των άνθρώπων πολλούς μέν κτείνας, τούς δε λοιπούς απαντας έν άνδραπόδων ποιησάμενος λόγω πυρπολήσας τε ξύμπασαν την πόλιν ές έδαφος καθείλεν. ούτω τε τον Άναστά-27 20 σιον άπεπέμψατο, 'Ιουστινιανώ βασιλεί άπαγγέλλειν κελεύσας δπη ποτέ γης Χοσρόην του Καβάδου ἀπολιπὰν εἴη.

Μετὰ δὲ, είτε φιλανθοωπία είτε φιλοχοηματία 28 ἐχόμενος, ἢ γυναικὶ χαριζόμενος, ἢν δὴ ἐνθένδε 25 δορυάλωτον ἐξελων, Εὐφημίαν ὄνομα, γυναϊκα γαμε-

^{20—22} ἀπαγγέλλειν—sĩη] citat Suid. s. v. ὅποι

⁵ abrois om. $VG \parallel 5-6$ nageonebasro] nageonebesrasro $G \parallel$ 9 arolyrbrai] arolyrbrai $V \parallel$ 11 els $V \parallel$ 17 er om. $G \parallel$ 19 obra is ror PH] obts ror V, ror is $G \parallel$ 20 ansaémparo] ansaémparo ror nageogeothr $H \mid$ lovotiviarő fasilet] to fasilet $H \parallel$ 21 8ny VG] onoi PH Suid.

την έποιήσατο. Ερωτα έξαίσιον αύτης έρασθείς (ήν γάρ την δψιν εὐπρεπης μάλιστα) δρᾶν τι άγαθον δ 29 Χοσρόης τοὺς Σουρηνοὺς ἔγνω, πέμψας οὖν ἐς Σεργιούπολιν, την 'Ρωμαίων κατήκοον, η Σεργίου έπιφανοῦς άγιου ἐπώνυμός ἐστι, πόλεως τῆς άλούσης εξ καὶ τ εἴκοσι καὶ έκατὸν σταδίοις διέχουσα, κειμένη δὲ αὐτῆς πρός άνεμον νότον έν τῷ βαρβαρικῷ καλουμένῳ πεδίῳ, Κάνδιδον τὸν ταύτη ἐπίσχοπον χεντηναρίοιν δυοίν δισχιλίους τε καὶ μυρίους όντας ώνεισθαι τοὺς αίχμα-30 λώτους ἐκέλευεν. ὁ δὲ (χρήματα γάρ οἱ οὐκ ἔφασκεν 10 είναι) την πράξιν άντικρυς άνεδύετο. διὸ δη αὐτὸν δ Χοσρόης ήξίου ἐν βιβλιδίω τὴν δμολογίαν ἀφέντα τοῦ δώσειν χρόνφ τῷ ὑστέρφ τὰ χρήματα οὕτω δὴ όλίγων χρημάτων πρίασθαι άνδράποδα τοσαῦτα τὸ 31 πλήθος. Κάνδιδος δὲ κατὰ ταῦτα ἐποίει, καὶ τὸ μὲν 15 Β 176 γουσίον ωμολόγησεν ένιαυτοῦ δώσειν, δραους δεινοτάτους όμωμοκώς, ζημίαν δέ οι αὐτῶ διώρισε ταύτην, ην μη διδοίη χρόνφ τῷ ξυγκειμένφ τὰ χρήματα, δι-Ρ 100 πλάσια μεν αὐτὰ δώσειν, αὐτὸν δὲ ἱερέα μηκέτι εἶναι, 32 άτε τὰ δμωμοσμένα ήλογηχότα. ταῦτα Κάνδιδος εν 20 γραμματείω γράψας τούς Σουρηνούς απαντας έλαβεν. 33 ων όλίγοι μέν τινες διεβίωσαν, οί δε πλείστοι άντέγειν τη ξυμπεσούση ταλαιπωρία ούχ οίοί τε όντες δλίνω υστερον διεφθάρησαν. ταυτα διαπεπραγμένος Χοσρόης πρόσω έπηγε τὸ στράτευμα.

³ πέμψας οὖν G] πέμψας V, καὶ πέμψας P \parallel 3-4 σεργίου πόλιν VG \parallel 4 $\hat{\eta}$] δ P \parallel 6 σταδίοις GP] σταδίους V \parallel 8 Κάνδιδον] κάνδικον G \mid κεντηναρίοιν VG] κεντηναρίων P \mid δυοῖν Hoesch.] δυεῖν codd. \parallel 12 ἢξίου om P \parallel 13 δὴ VG] δι P \parallel 16 ἐνιαυτοῦ] εἰς ἐνιαυτὸν G \parallel 17 αὐτῶ διώρισε VG] διώρισεν αὐτῶ P \parallel 19 ἰερέα μηκέτι εἰναι VG] μηκέτι εἰναι ἰερέα P \parallel 20 Κάνδιδος] κάνδικος G \parallel 21 γραμματείφ] γραμματίω V \mid ἔλαβε G \parallel 24 ταῦτα διαπεπρ. VG] διαπεπρ. ταῦτα P

ς'. 'Ετύγγανε δε όλίγω ξμπροσθεν βασιλεύς άργην της έω την στρατηγίδα διελών δίχα, καλ τὰ μέν άχρι ές ποταμόν Εύφράτην ές το Βελισαρίου απολιπών όνομα, δς ξύμπασαν την άργην τὰ πρότερα είχε, τὰ s δε ενθενδε μέχρι των Περσικών δρίων τω Βούζη επιτρέψας, δυ δή απάσης επιμέλεσθαι της έφας αρχής. έως Βελισάριος έξ Ίταλίας ἐπανήκοι, ἐκέλευε. διὸ δή 2 δ Βούζης απαντα τον στρατον έπομενον έγων τα μέν πρώτα έπὶ τῆς Ἱεραπόλεως ἔμενεν ἐπεὶ δὲ τὰ ξυμπε-10 σόντα Σουρηνοίς έμαθε, ξυγκαλέσας τοὺς Ἱεραπολιτῶν πρώτους έλεξε τοιάδε "Οίς μεν έξ αντιπάλου της δυ- 3 ,νάμεως πρός τούς επιόντας δ άγων έστιν, ες γείρας ...τοίς πολεμίοις έχ τοῦ εὐθέος χαθίστασθαι οὐδεν ,, άπεικός, οίς δὲ τῶν ἐναντίων πολλῷ τῷ διαλλάσσοντι 16 , καταδεεστέροις ξυμβαίνει είναι, μηχαναίς τισι τοὺς πολεμίους περιελθείν μαλλον ξυνοίσει ή έχ τοῦ Β 177 ,, έμφανούς άντιτασσομένοις ές κίνδυνόν τινα προύπτον μέναι. ήλίκος μεν οδυ έστιν δ Χοσρόου στρατός 4 "ἀπούετε δήπου. ἢν δὲ αὐτὸς μὲν πολιορκία ἡμᾶς 20 , έξελειν βούληται, ήμεις δε ἀπὸ τοῦ τείχους τὸν πόλε-,,μου διενέγκωμεν, ήμᾶς μέν τὰ ἐπιτήδεια ἐπιλείψειν ,,είκος, Πέρσας δε απαντα έκ της ημετέρας, οὐδενος πάντιστατούντος, πομίζεσθαι. ταύτη τε τῆς πολιοοκίας δ 🗆 ,μηχυνομένης οὐδὲ ἀρχέσειν τὸν περίβολον ταῖς τῶν 25 ,,πολεμίων ἐπιβουλαῖς οἶμαι, ὂυ δὴ ἐπιμαχώτατον "πολλαχόσε τετύχημεν είναι, καί τι 'Ρωμαίοις των

² xal rà] ratà $V \parallel 3$ & 2] elg $V \parallel 6$ & in the lead at $V \parallel 9$ legan ólews Dind.] legas nólews codd. | Eurrer] Eurder $G \parallel 10$ orynalégas $V \parallel$ tody $VG \parallel$ tody rav $P \parallel 14$ dialássort $P \parallel 16$ noleulovs] noléulovg $V \parallel 21$ éntleiveur $VG \parallel 16$ leiveur $V \parallel 22$ änarta $P \parallel 24$ àquéseur $VG \parallel 24$ àquéseur $VG \parallel 26$ noleulor] noléulour $V \parallel 27$ aquéseur $V \parallel 28$ noleulor]

6 .. άνηπέστων ξυμβήσεσθαι. ην δέ νε μοίρα μέν τινι πτοῦ στρατοῦ τὸ τῆς πόλεως φυλάξωμεν τείχος, οί ...δε λοιποί τὰς άμφι τὴν πόλιν ὑπωρείας καταλάβω-..σιν. ένθένδε καταθέοντες πή μέν το των έναντίων "στρατόπεδον, πή δὲ τοὺς τῶν ἐπιτηδείων ἕνεκα στελ- s ,,λομένους, άναγκάσουσι Χοσρόην αύτίκα δη μάλα λύ-... σαντα την προσεδρείαν, την άναγφοησιν δι' όλίνου ποιήσασθαι, ούτε τὰς προσβολὰς ἀδεέστερον ἐπάγειν πτῶ περιβόλο παντελῶς ἔχοντα οὕτε τι τῶν ἀναγκαίων 7 ,,στρατῷ τοσούτφ πορίζεσθαι." τοσαῦτα δ Βούζης 10 είπων λέγειν μέν τα ξύμφορα έδοξεν, επραξε δε των δεόντων οὐδέν. ἀπολέξας γὰρ εἴ τι ἐν τῷ Ῥωμαίων 8Ρ101 στρατφ δόκιμον ήν, απιων ώχετο. και οποι ποτέ γής έτύνγανεν ούτε τις των έν Ίεραπόλει Ῥωμαίων ούτε δ των πολεμίων στρατός μαθείν ίσχυσε. ταῦτα μέν 15 οὖν ἐφέρετο τῆδε.

9 Β178 Βασιλεύς δὲ Ἰουστινιανός πυθόμενος τὴν Περσών ἔφοδον Γερμανὸν μὲν εὐθὺς τὸν ἀνεψιὸν τὸν αὐτοῦ ξὰν θορύβφ πολλῷ τριακοσίους ἐπομένους ἔχοντα ἔπεμψε, στρατὸν δέ οἱ οὐκ ἐς μακρὰν ὑπέσχετο πολὸν ω 10 ἔψεσθαι. ἔς τε Ἀντιόχειαν ὁ Γερμανὸς ἀφικόμενος περιῆλθε τὸν περίβολον ἄπαντα κύκλῳ, καὶ αὐτοῦ ἐχυρὰ μὲν ὅντα τὰ πολλὰ ηΰρισκε (τά τε γὰρ ἐν τῷ ὁμαλεί ποταμὸς Ὀρόντης παραρρεί ξύμπαντα τοις ἐπιοῦ-

¹⁸ cf. Mal. 480, 1, Auct. Marc. ad a. 540 (1)

^{4—5} πη —πη Dind.] πη —πη VP, πη —ποι $G \parallel 6$ ἀναγιάσωσι $V \parallel 14$ οὕτε τις] οὐδέ τις codd. $\parallel 14$ —15 οὕτε ὁ τῶν πολεμίων Dind.] οπ. VG, οὐδὲ ὁ τῶν πολεμίων $P \parallel 18$ τὸν αὐτοῦ P τὸν αὐτοῦ V, αὐτοῦ $G \parallel 20$ εἰς $G \mid πολὲν \mid πολλὲν <math>P \parallel 21$ τε τὰν εἰς $V \parallel 22$ ἄπαντα $VG \mid ἄπαν <math>P \parallel 28$ ἐχυρὰ όχυρὰ $G \mid ηῦρισιε P \mid εῦρισιε <math>V$, ηῦρισιε $V \parallel 24$ ὁμαλεί ομαλῶ $V \mid ορρόντης <math>V \mid παραρεί V$

σιν άπορα έργαζόμενος και τὰ έν τῷ ἀνάντει χωρίοις πρημνώδεσιν ανεγόμενα έσβατα τοίς πολεμίοις ώς ημιστα ην), εν δε τη άκρα γενόμενος, ην δη Όροκασιάδα καλείν οί ταύτη άνθρωποι νενομίκασιν, έπι-5 μαγώτατον κατενόησεν δυ τὸ κατ' αὐτὴν τεῖγος. πέτρα 11 γάρ τυγγάνει τις ένταῦθά πη οὐσα, εύρους μέν έπλ πλείστον ίπανῶς ἔγουσα, ύψος δὲ δλίγω τοῦ περιβόλου έλασσουμένη. ἐκέλευεν οὖν ἢ τὴν πέτραν ἀποτεμνο- 12 μένους βαθύν τινα βόθρον άμφὶ τὸ τεῖχος έργάζεσθαι, ω μή τις ένθένδε άναβησόμενος έπλ τον περίβολον ζοι, η πύργον μέγαν τινά δειμαμένους ένταῦθα την ἀπ' αὐτοῦ οἰχοδομίαν ἐνάψαι τῷ τῆς πόλεως τείχει. ἀλλὰ 18 τοις των οικοδομιών αρχιτέκτοσι ποιητέα τούτων έδόκει οὐδέτερα είναι. οὕτε γάρ έν χρόνφ βραχεί έπιτελή 15 έσεσθαι ούτως έγκειμένης τής των πολεμίων έφόδου, άργόμενοί τε τοῦ ἔργου τούτου καὶ οὐκ ἐς πέρας αὐτοῦ ἐξιανούμενοι οὐα ἄλλο οὐδὲν ἢ τοῖς πολεμίοις ένδείξονται όπη ποτέ του τείγους σφίσι πολεμητέα είη. Γερμανός δὲ ταύτης δὴ τῆς ἐννοίας σφαλείς τὰ 14Β179 ν μέν πρώτα στρατόν έκ Βυζαντίου καραδοκών έλπίδα τινά έπ' αὐτῷ εἶχεν. έπεὶ δὲ χρόνου τριβέντος συχνοῦ 15 ούτε τις έχ βασιλέως στρατός αφίχετο ούτε ότι αφίξεται ἐπίδοξος ἡν, ἐς δέος ἡλθε μὴ ὁ Χοσρόης πυθόμενος βασιλέως ανεψιόν έντασθα είναι, προυργιαίτερον 25 άλλου δτουοῦν ποιήσηται Αντιόχειάν τε καὶ αὐτὸν έξελειν, και απ' αὐτοῦ τῶν ἄλλων ἀπάντων ἀφέμενος παντί τῷ στρατῷ ἐπ' αὐτὴν ίοι. ταῦτα καὶ Άντιο- 16

¹ ἀνάντει] ἀνάντη $V\parallel 7$ δλίγον $G\parallel 8$ ἐκέλευεν] ἐκέλευ $G\parallel 11$ πύργον $G\parallel 14$ οὐθέτερα] οὐθ' ἔτερα $V\parallel 16$ εἰς $G\parallel 18$ σφίσι οπ. $G\parallel 21$ ἐπ'] ἐν $G\parallel 22$ ἐκ βασιλέως στρατὸς VG] στρατὸς ἐκ βασιλέως $P\parallel 27$ —188, 25 ταθτα—ἐβούλετο] ὅτι γερμανὸς ὁ

χεῦσιν ἐν νῷ ἔχουσι βουλήν τε ὑπὲρ τούτων πεποιημένοις ξυμφορώτατον ἔδοξεν εἶναι χρήματα προεμένοις Χοσρόη κίνδυνον τὸν παρόντα διαφυγείν.

Μέγαν τοίνυν, του Βεροίας ἐπίσχοπου, ἄνδοα 17 ξυνετὸν (έπιχωριάζων γὰρ αὐτοῖς ἐτύγχανε τότε) Χοσρόου 5 δεησόμενον πέμπουσιν, δς δή ένθένδε σταλείς καταλαμβάνει τὸν Μήδων στρατὸν Ἱεραπόλεως οὐ μακράν 18 αποθεν. Χοσρόη τε ές ὄψιν ήκων πολλά έλιπάσει άνθρώπους ολιτείραι, οι ούτε τι ές αὐτὸν ημαρτον ούτε 19 τη Περσών στρατιά οίοι τε άντιτείνειν είσι. πρέπειν 10 γὰρ ἀνδρὶ βασιλεί πάντων ήκιστα τοῖς ὑποχωροῦσι καί οὐδαμῆ ἐθέλουσιν ἀντιτάσσεσθαι ἐπεμβαίνειν τε Ρ 102 και βιάζεσθαι, έπει οὐδε τῶν νῦν δρωμένων βασιλικόν τι ούδε γενναίον αὐτῷ έργασθείη, ὅτι δὴ οὐ παρασχόμενος τῶ Ῥωμαίων βασιλεῖ βουλῆς τινα χρόνον, ώστε 15 η την ελοήνην πρατύνασθαι, όπη αν έκατέρφ δοκοίη, η τὰ ἐς τὸν πόλεμον ἐκ συνθήκης, ὡς τὸ εἰκὸς, ἐξαρ-Β 180 τύεσθαι, άλλ' ούτως ανεπισκέπτως έπι 'Ρωμαίους έν δπλοις έλθοι, ούπω τοῦ σφετέρου βασιλέως ἐπιστα-20 μένου τὰ παρόντα σφίσι. ταῦτα δ Χοσρόης ἀκούσας 20 λόγω ξυνετώ τον τρόπον δυθμίζεσθαι ύπο αμαθίας οὐδαμῶς ἴσχυσεν, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον τὴν διάνοιαν ἢ 21 πρότερον ήρθη. Σύρους τε οὖν ἠπείλησε καταστρέ-

loυστινιανοῦ ἀνεψιὸς, ἐν ἀντιοχεία ὢν, καὶ τῶν περσῶν ἐπιόντων, ἐς δέος ἡλθε, καὶ ἔδοξαν οἱ χρήματα κτὶ. $H \parallel 2$ ξυμφορώτατον $VG \parallel$ ἀναγκαιότατον $P \mid$ ἔδοξε $P \mid$ είναι om. $P \mid$ προεμήνοις $H \parallel 3$ χοσρόη $VG \parallel$ χοσρόη οῦτα $P \parallel 4$ τὸν Βεροίας Π τιβερίοις $\Pi \parallel 3$ χοσρόη Π τιρακοίνεως Π είναι στιν εν Π εξεροίας Π εξε

ψασθαι καὶ Κίλικας πάντας, καί οἱ τὸν Μέγαν ἔπεσθαι κελεύσας ές την Ίεραπολιν έπηγε το στράτευμα. οὖ δὴ ἀφικόμενός τε καὶ ἐνστρατοπεδευσάμενος, ἐπειδὴ 22 τόν τε περίβολον όγυρον όντα είδε και στρατιωτών ε έμαθε φυλακτήριον διαρκώς έχειν, χρήματα τούς Ίεραπολίτας ήτει, Παύλον έρμηνέα παρ' αὐτούς πέμψας. δ δε Παύλος ούτος ετέθραπτό τε εν γή τη 'Ρωμαίων 23 καί είς γραμματιστού παρά Αντιοχεύσιν έφοίτησεν, καὶ εἰς γραμματιστου παρα Αντικος, ἐξ ἀρχῆς εἶναι. οἱ 24 []

Το Ελέγετο δὲ καὶ Ῥωμαῖος γένος τὸ ἐξ ἀρχῆς εἶναι. οἱ 24 [] 10 δε μάλιστα μεν και ως άμφι τῷ περιβόλφ δειμαίνοντες, χώραν περιβεβλημένφ πολλήν μέχρι ές τὸ ὄρος, ο ταύτη ανέγει. Επειτα δε και την γην αδήωτον έχειν έθέλοντες, ώμολόνησαν άργύρου σταθμά δισγίλια δώσειν. τότε δη Μέγας, ύπλο των έφων απάντων Χοσρόην 25 15 Ικετεύων οὐκέτι ἀνίει, ἕως αὐτῷ ὁ Χοσρόης ὡμολόγησε δέκα τε χουσού κεντηνάρια λήψεσθαι καλ πάσης ἀπαλλαγήσεσθαι της Ρωμαίων άρχης.

ζ΄. Οὕτω μὲν οὖν ἐκείνη τῆ ἡμέρα ὅ τε Μέγας Β 181 ἐνθένδε ἀπαλλαγείς τὴν ἐπὶ τοὺς ἀντιοχέας ἤλαυνε 20 καὶ ὁ Χοσρόης τὰ λύτρα λαβὼν ἐς Βέροιαν ἤει.

⁸ els — époltyser] és γραμματιστοῦ époltyse παρὰ Αντιοχευσι. Suid. 8. v. γραμματιστής $\parallel 9-11$ ol δὲ-πολλὴν citat Suid. 8. v. δειμαίνει $\parallel 11-12$ μέχρι-ἀνέχει] citat Suid. 8. v. ἀνέχει $\parallel 12-13$ ἀδήωτον-δώσειν] citat Suid. 8. v. ἀδήωτον

2 Βέροια δε 'Αντιογείας μεν και 'Ιεραπόλεως μεταξύ κείται, δυοίν δε ήμερων όδω εύζωνω ανδρί έκατέρας 8 διέχει. δ μεν οδν Μέγας ατε ξύν όλίγοις τισί πορευόμενος δξύτερον ηει, δ δε Περσών στρατός μοίραν άελ 4 την ημίσειαν της όδου ήνυε, τετάρτη δε ημέρα ό μεν 5 ές Άντιόχειαν, οἱ δὲ ές τὸ Βεροίας προάστειον ήλθον. 5 καλ χρήματα Χοσρόης τους Βεροιαίους του Παῦλου στείλας εὐθὺς ἔπραττεν, οὐχ δσα πρὸς τῶν Ἱεραπολιτών έλαβε μόνον, άλλὰ καὶ τούτων διπλάσια, έπεὶ τὸ 6Ρ 108 τείχος αὐτοίς ἐπιμαχώτατον ὂν πολλαχή είδε. Βεροιαίοι 10 δε (θαροείν γαρ έπι τῷ περιβόλω οὐδαμή είχον) ξύν προθυμία μεν ύπεδεξαντο απαντα δώσειν, δισχίλια δε δόντες άργύρου σταθμά, τὰ λειπόμενα διδόναι οὐκ 7 έφασαν οίοί τε είναι. έγχειμένου τε σφίσι διά ταῦτα Χοσρόου, νυκτός ἐπιλαβούσης ἐς τὸ φρούριον ἅπαντες, 15 δ έν τη ακροπόλει έστλ, κατέφυγον ξύν τοις [άλλοις] στρατιώταις, οι δή ένταυθα έπι φυλακή έτετάχατο. 8 τῆ δὲ ἐπιούση ἡμέρα ἐστέλλοντο μὲν πρὸς Χοσρόου ές την πόλιν τινές έφ' ὁ τὰ χρηματα ληψονται, οί δὲ ἄγχιστά πη τοῦ περιβόλου γενόμενοι κεκλεισμένας 20 μέν τὰς πύλας ἀπάσας εύρον, ἀνθρώπων δε οὐδενί έντυχείν έχοντες τῷ βασιλεῖ τὰ παρόντα σφίσιν ἐσήγγελ-

λον, καί δς τώ τείχει κλίμακας ἐπιθέντας ἀποπειρᾶσθαι 9 τῆς ἀνόδου ἐκέλευεν, οἱ δὲ κατὰ ταῦτα ἐποίουν, οὐδε-10 Β182 νός τε σωίσιν αντιστατούντος, έντὸς τοῦ περιβόλου νενόμενοι τὰς μεν πύλας κατ' έξουσίαν ἀνέωνον, έδέ-5 χοντο δὲ τῆ πόλει τόν τε στρατὸν ἄπαντα καὶ Χοσρόην αὐτόν. δυμώ τε πολλφ ὁ βασιλεύς ήδη έχόμενος την 11 πόλιν όλίγου δέοντος ενέπρησε πάσαν. Ες δε την απρόπολιν αναβάς έπὶ τὸ φορύριον τειχομαχείν έγνω. ένταῦθα οἱ μὲν Ῥωμαίων στρατιῶται καρτερῶς ἀμυνό- 12 10 μενοι των πολεμίων τινάς έκτεινον, τω δε Χοσρόη εὐτύνημα μένα τῷ τῷν πολιορχουμένων ἀξυνέτω γενέσθαι ξυνέβη, οι δή οὐ μόνοι ές τὸ φρούριον τοῦτο, άλλὰ ξύν τε τοις ιπποις καλ ζώοις τοις άλλοις κατέφυγον, ταύτη τε τη σμικρολογία καταστρατηγηθέντες 15 ές κίνδυνον ήλθον. μιᾶς γὰο οὕσης ἐνταῦθα πηγῆς, 13 ίππων τε και ημιόνων και ζώων έτέρων οὐ δέον αὐτην έκπεπωκότων, ἀποξηρανθηναι ξυνέβη τὸ ὕδωρ. Βεροιαίοις μέν τὰ πράγματα ὧδέ πη είγεν.

^{15—17} μιᾶς—ἀποξηφανθήναι] μίαν πηγὴν οὖσαν, οὐ δέον αὐτὴν ἐππεπωκότων ἀποξηφανθήναι Suid. s. ∇ . δέον

ανήγγελλον $P \parallel 1$ δg] οἱ $H \mid$ ἐπιθέντες $GH \mid$ ἀπεπειρῶντο $H \parallel 2$ ἐπέλευεν—έποίουν οπ. $H \parallel 2-3$ οὐδενός τε] καὶ οὐδενὸς $H \parallel 4$ μὲν οπ. $GH \parallel 6$ αὐτόν οπ. $H \mid$ 'θυμοῦ—πολλοῦ P pr. m. | θυμῷ—ἐχόμενος] ὁ δὲ χοσφόης $H \parallel 7$ ἔνέπρησε πᾶσαν VG] ἐνέπρησεν ἄπασαν P, ἐνέπρησε $H \parallel 7-8$ ἐς δὲ—ἔγνω] τὸ φρούριον ἀναβὰς τειχομαχείν ἔγνωστο $H \parallel 9-180$,1 ἐνταῦθα — Μέγας] οἱ δὲ στρατιῶται τῶν ξωμαίων ἀμυνυμενοι πολλοὺς ἔκτεινον τῶν πολεμίων τοῦ δὲ διατος ἐπιλείψαντος τοῖς βεροιαίοις ὁ μέγας $H \parallel 9-10$ ἀμυνομένοιν P pr. m. $\parallel 10$ τοῖς πολεμίοις $G \mid$ ἔκτειναν $V \mid$ τῷ οπ. $VG \mid$ 11-12 γενέσθαι ξυνέβη VG] ξυνέβη γενέσθαι $P \mid 12$ μόνον $VG \mid$ εἰς $G \mid$ 14 τε τἢ $P \mid$ τε οπ. $VG \mid$ 15 εἰς $P \mid$ ἐνταῦθα οπ. $V \mid$ 17 ἐππεπτωπότων $V \mid$ ξυνέβη τὸ διδωρ $VG \mid$ τὸ διδωρ ξυνέβη $P \parallel$ 17-18 βεροιαίοις $VG \parallel$ 18 είχον P

Ο δε Μένας είς Αντιόχειαν αφικόμενος αγγείλας τε δσα οί πρός Χοσρόην ξυνέκειτο, έργω ταῦτα έπι-15 τελείν οὐδαμή ἔπειθεν. ἐτύγγανε γὰρ Ἰουστινιανὸς βασιλεύς Ἰωάννην τε τὸν Ῥουφίνου καὶ Ἰουλιανὸν τον των απορρήτων γραμματέα πρέσβεις παρά Χοσ- 5 ρόην στείλας, άσηχρήτις καλούσι τὸ άξίωμα τούτο 'Ρωμαΐοι' σήκρητα γάρ καλείν τὰ ἀπόρρητα νενομίκα-16 σιν. οι δη ές Αντιόγειαν αφικόμενοι έμενον. Ίουλια-Β 183 νός τε, των πρέσβεων ατερος, διαρρήδην απείπεν απασι χρήματα μή διδόναι τοις πολεμίοις, μηδέ τὰς 10 βασιλέως ώνεισθαι πόλεις, άλλα και τω Γερμανώ διέβαλλε τον άρχιερέα Έφραίμιον, ατε τω Χοσρόη έν-17 δοῦναι τὴν πόλιν ἐν σπουδῆ ἔγοντα, διὸ δὴ Μένας άπρακτος άνεχώρησεν. Έφραίμιος δε, δ της Αντιογείας έπίσκοπος, δείσας την Περσών έφοδον ές Κίλι- 15 18 κας ήλθεν. οδ δή και Γερμανός αφίκετο οὐ πολλώ ύστερου, όλίγους μέν τινας έπαγόμενος, τούς δε πλείστους ένταῦθα ἐάσας.

⁶⁻⁷ ἀσημοήτις— Ρωμαΐοι] cf. Suid. s. v. γοαμματεύς $\|8-10$ 'Ιουλιανός—πολεμίοις] ὁ δὲ Ἰουλιανός τῶν πρέσβεων ᾶτερος άπειπεν απασι μή διδόναι χρήματα τοις πολεμίοις Suid. s. v. ἄτερος

¹ dè om. $H \mid \alpha_{yyellag}$ om. $H \parallel 2$ te 860 $P \mid \tau$ éws αV , te δὶ $\overset{\circ}{\alpha}$ G, $\overset{\circ}{\circ}$ $\overset{\circ}{\circ}$ $\overset{\circ}{\alpha}$ H | συνέκειτο H | 3 γὰρ] γὰρ δ H | 4 βασιλεύς οπ H | δυυφίνον VGH | 5—7 πρέσβεις—νενομίκασιν] ἀσημρητις καλούσι τὸ ἀξίωμα δωμαίοι H | 6 τὸ ἀξίωμα τοῦτο VG τοῦτο τὸ ἀξίωμα P | 9—10 ἀπείπεν ᾶπασι VH ὰπείπεν απαδί G, απασιν απείπε $P \parallel 10$ μηδὲ] μὴ δὲ $VG \parallel 11-12$ διέβαλε $V \parallel 12$ ἐφραίμιον P] ἐφρέμιον $VGH \parallel 18$ τῆ πόλει $H \mid \delta$ μέγας $P \parallel 14$ ἐφραίμιος P] ἐφρέμιος VH, εὐφρέμιος $G \mid \delta$ ὲ om. P | 14-15 o-enlonor om. H | 16 aprinero P | 17-18 ollyovs—έάσας om, H

Μέγας δε κατά τάχος ες Βέροιαν ήκων περιώδυνός 19 τε τοίς ξυμπεσούσι γενόμενος ήτιατο Χοσρόην είργάσθαι Βεροιαίους ανόσια έργα, δτι δή αὐτὸν μέν ές Αντιότειαν ώς έπὶ ταῖς σπονδαῖς στείλειε, τῶν δὲ Ρ 104 5 πολιτών οὐδὲν τὸ παράπαν ἢδικηκότων τά τε χρήματα έληίσατο και ηνάγκασε σφας αὐτοὺς εν τούτω δη τῶ φρουρίω καθειρξαι, ούτω τε την πόλιν έμπρήσας ές τὸ ἔδαφος οὐ δέον καθείλε. πρὸς ταῦτα ὁ Χοσρόης 20 άπειρίνατο ώδε , Τούτων μέντοι, ώ έταιρε, αὐτὸς 10 ,,αίτιος, ένταῦθα ἀναγκάσας ἡμᾶς διατρῖψαι οὐ γὰρ ,,έν τῷ τεταγμένφ καιρῷ, άλλὰ κατὰ πολύ τούτου γε -ύστερήσας τανύν ἀφίξαι. τῶν δὲ σῶν πολιτῶν τὴν 21 , άτοπίαν τί αν τις έπλ πλείστον, δ βέλτιστε, μακρο-,,λογοίη; οι γε τακτον ήμιν ώμολογηκότες άργύριον 15 ,δώσειν ύπερ της σφων αύτων σωτηρίας, ούπω καί ωνῦν ἐπιτελεῖν οἴονται δεῖν τὰ ξυγκείμενα, ἀλλ' ἀνέ-"δην ούτω χωρίου Ισχύι θαρσήσαντες περιορώσιν ήμᾶς ,, ώς μάλιστα ήναγκασμένους ές φρουρίου πολιορκίαν. ωός δρᾶς δήπου, καθίστασθαι. ούς γε δη έγωγε ξύν 22B184 20 ηθεοίς έλπίδα έχω όλίγω ύστερον τίσασθαι, καί Περ-«σων των μοι οὐ δέον πρὸ τοῦδε τοῦ τείγους ἀπολωμίστων την πόλασιν ές τούς αlτίους έπιτελέσειν." δ 23 μέν Χοσρόης τοσαύτα είπεν, δ Μέγας δε αμείβεται όδε ,Εὶ μὲν, ὅτι βασιλεὺς ἀνθρώποις οἰκτροῖς τε καὶ

^{1—183, 11} Μέγας—lέναι om. $VG \parallel 1$ δ μέγας $P \parallel 3$ είς $H \parallel 6$ τούτφ δη om. $H \parallel 7$ έμπρησαι $H \parallel 8$ καθείλεν $H \parallel 8$ —9 πρός—δδε] δ δὲ ἀπεκρίνατο $H \parallel 11$ κατὰ $P \parallel$ κατὰ τὸ $H \parallel 14$ τακτὸν $P \parallel$ ταυτὸν $H \parallel$ άργυρίον $H \parallel 16$ —17 ἀναίδην codd. \parallel 17 οῦτως $P \parallel$ 20 τίσεσθαι Herw.] τίσασθαι codd. \parallel 21 δέον \parallel δεόντων $P \parallel$ πρὸ \parallel πρὸς $H \parallel$ 22 είς $H \parallel$ ἐπιτελέσειν $P \parallel$ ἐπιτελέσειν καὶ $H \parallel$ 23 τοσαῦτα είκεν $P \parallel$ ταῦτα $H \parallel$ 28—24 δ Μέγας—δδε] δ δὲ μέγας ἀντείκεν $H \parallel$ 24 ὅτι ὸτι ὁ $H \parallel$

μάτιμοτάτοις ταῦτα ἐπικαλείς, σκοπήσειεν ἄν τις, ἀνάγκη μηδεν αντιλέγοντα τοις είρημένοις δμολογείν τη γάρ "έξουσία τη άλλη και το τφ λόγφ κρατείν επεσθαι 24 ,,πέφυμεν. ην δέ τφ έξη τάλλα αποσεισαμένφ τον "άληθη λόγον ελέσθαι, οὐδεν αν ημίν, ὁ βασιλεῦ, 5 "βικαίως εμικαγείν ελοίς. Ωμώς δε αμάλια ακούου 25 ,πράως. έγω μεν γαρ, έπειδή απερ Αντιογεύσιν , έπήγγελλες, δηλώσων έστάλην, έβδομαζός σοι ές δψιν , ήκων (οὖ τί ἀν γενέσθαι δύναιτο δᾶσσον;) ταῦτά 26 .. σοι έξειργασμένα ές πατρίδα την έμην εύρον. οί δέ 10 ηδή πάντων ήδη των τιμιωτάτων εκστάντες, είτα ές ...τον περί ψυγής άγωνα καθίστανται μόνον, κρείσσους, "οίμαι, γεγενημένοι ή σοί τι τὸ λοιπὸν τῶν χρημάτων 27 πείσφέρειν. τὸ γὰρ ἐπτιννύναι τι τῶν οὐ παρόντων 28 ,, ἀνθρώπω αν οὐδεμία μηχανή γένοιτο. πάλαι δὲ τοίς 15 ..άνθρώποις εὖ τε καὶ καλῶς διώρισται τὰ τῶν πραγμάτων δυόματα έν οίς και τόδε έστιν, άγνωμοσύνης 29 πεχωρίσθαι ασθένειαν. ή μεν γαρ τρόπου ακολασία ,,ές τὸ ἀντιτείνειν χωροῦσα μισείσθαι, ὡς τὸ εἰκὸς, Β 185 , είωθεν, ή δὲ τῶ τῆς ὑπουργίας ἀδυνάτω ές ταὐτὸ 20 80 ,,τοῦτο ἐκφερομένη ἐλεείσθαι ἱκανῶς πέφυκεν. ἔασον ,,τοίνυν ήμας απαντα, & βασιλεύ, κληρωσαμένους τὰ ,,γείριστα τούτο γούν φέρεσθαι παραμύθιον, τὸ μή ..δοχείν των ξυμπεπτωχότων ήμιν αὐτοὺς αἰτίους γενέ-81 ,, σθαι. και χρήματα μέν σοι, δσα λαβών έχεις, διαρκείν 25

¹ êninaleis Hoesch.] êninalei codd. $\parallel 2$ åvrilépovras $H \parallel 3$ êfovola $\tau \eta$ äll η P] äll η êfovola $H \parallel$ ésosda $H \parallel 4$ êf η s $H \parallel$ rà älla $H \parallel$ ånoseisamévo P] à noinsamévo $H \parallel 6$ ånos $H \parallel$ 7 åvriozedoiv äneq $H \parallel$ 8 ên η yyeles codd. \parallel 9 dévairo] dévai $H \parallel$ 12 neql P] neol $\tau \eta$ s $H \parallel$ 16 àvdeáno] ávuv $H \parallel$ åv] åv nal $H \parallel$ 16 rà om. $H \parallel$ 18 nezáquotrai $H \parallel$ 28 záquota $H \parallel$ 24 aérods altious scripsi] aérols altious (altias H) codd. \parallel 25 mév soi]

"οίου, μή τῷ σῷ ταῦτα σταθμώνενος άξιώματι, άλλά ...την Βεροιαίων σκοπών δύναμιν. περαιτέρω δε ήμᾶς 82 ,βιάζου μηδεν, μή ποτε δόξης οίς έγκεγείρηκας άδύ-,,νατος είναι τὸ γὰρ ὑπερβάλλον ἀεὶ τῷ ἀμηχάνφ ε "τετίπυται. το ος πω τοις αφορατοίς ελλειδειν κόα-..τιστον. ταῦτα μέν οὖν μοι ἀπολελογήσθω έν τῷ 88 παραυτίκα ύπερ ανδρών τωνδε. ην δέ γε τοις τα-, λαιπώροις ξυγγενέσθαι δυνατός είην, έχοιμι αν τι ,,χαὶ ἄλλο τῶν νῦν με λεληθότων εἰπεῖν." τοσαῦτα 34 10 του Μέγαν ελπόντα ο Χοσφόης ές την ακφόπολιν αφή- Ρ 105 κεν ίέναι. δς δή ένταῦθα γενόμενος καὶ τὰ ξυμπεσόντα άμφι τη πηγή μαθών απαντα, δεδακρυμένος τε παρά Χοσρόην αύθις άφίκετο και ποηνής κείμενος οὐδὲν μέν Βεροιαίοις Ισχυρίζετο απολελείφθαι των πάντων 15 χρημάτων, μόνα δέ οἱ τῶν ἀνθρώπων ἰκέτευε χαριεῖσθαι τὰ σώματα. ταῖς τε τοῦ ἀνδρὸς ὀλοφύρσεσιν ὁ 85 Χοσφόης ήγμένος την δέησιν έπιτελη έποιεϊτο, καλ διομοσάμενος απασι τοις έν απροπόλει τα πιστα έδωπε. Βεροιαίοι δε παρά τοσούτον κινδύνου έλθόντες άπέ- 86 20 λιπόν τε την ακρόπολιν απαθείς κακών και απιόντες φίγοντο ώς ξκαστός πη έβούλετο. τῶν δὲ στρατιωτῶν 37 □ όλίγοι μέν αὐτοίς τινες είποντο, οί δὲ πλείστοι έθε- B 186

^{13.--15} και ποηνής---χοημάτ[†]ων] ό δὲ ποηνής κείμενος ίσχυρίζετο ούδὲν τοίς Βεροιαίοις ὁπολελεϊφθαι τῶν πάντων χοημάτων Suid. s. v. ἰσχυρίζετο

μέντοι H | δσα VGH | δλα, δσα P || 2 δὲ om. H || 5—6 τὸ δὲπράτιστον] om. H || 6 ἀπολελογίσθω H || 11 ἐνταῦθα VGH | ἐνταῦθά τε P || 11—18 καὶ τὰ πείμενος om. H || 18 πρηνης πρείνης G || 14 βερροιαίοις VG, βεροιαίους H | ἀπολελείσθαι ὁπολελείσθαι Suid. || 18 ἔδωκεν H || 19 βερροιαίοι VG, βεριαίοι H || 20 ἀπαθὲς H | κακῶν VGH | κακοῦ P || 21 ἀς οὐ Herw. | ἐβούλοντο G

λούσιοι παρὰ Χοσρόην αὐτόμολοι ἦλθον, ἐπικαλοῦντες ὅτι δὴ τὰς συντάξεις χρόνου μακροῦ σφίσι τὸ δημόσιον ὧφλε, καὶ ξὺν αὐτῷ ὕστερον ἐς τὰ Περσῶν ἤθη ἐχώρησαν.

η'. Χοσρόης δε (και γάρ οι Μέγας χρήματα τ ἔφασκεν οὐδαμῆ πεπεικέναι 'Αντιοχέας φέρειν) παντί 2 τῷ στρατῷ ἐπ' αὐτοὺς ἥει. 'Αντιοχέων δέ τινες μὲν ένθένδε ξύν τοις χρήμασιν έξαναστάντες έφευγον ώς εκαστός πη έδύνατο, ταὐτὸ δὲ τοῦτο διενοοῦντο καὶ οί λοιποί ξύμπαντες, εί μὴ μεταξύ ήχοντες οί τῶν ἐν 10 Λιβάνφ στρατιωτών ἄρχοντες, Θεόκτιστός τε καλ Μολάτζης, ξύν έξακισχιλίοις άνδράσιν έλπίσι τε αὐτούς 3 έπιρρώσαντες διεκώλυσαν. οὖ δὴ οὐ πολλῷ ὕστερον καὶ τὸ Περσών στράτευμα ήλθεν. ἐνταῦθά τε διεσκηνημένοι έστρατοπεδεύσαντο απαντες πρός τε 'Ορόντη τῷ 15 4 ποταμῶ καὶ αὐτοῦ οὐ πολλῶ ἄποθεν. Χοσρόης τε Παῦλον παρά τὸν περίβολον στείλας τοὺς Άντιοχέας χρήματα ήτει, δέκα χρυσοῦ κεντηναρίων ἀπαλλαγήσεσθαι ενθενδε, ενδηλός τε ήν και τούτων ελάσσω έπι 5 τη αναγωρήσει ληψόμενος. καλ τότε μέν ήκοντες παρά 20 του Χοσφόην οἱ πρέσβεις, εἰπόντες τε ἀμφὶ τῆ διαλύσει τῆς εἰρήνης πολλά καὶ πρὸς ἐκείνου ἀκούσαντες 6 ανεγώρησαν. τη δε επιούση ήμερα των Αντιοχέων δ δημος (είσι γάρ οὐ κατεσπουδασμένοι, άλλὰ γελοίοις П

^{1—3} έπικαλοῦντες—ἀφλε] μεμφόμενοι, ὅτι δὴ σφίσι χρόνου τὰς συντάξεις πολλοῦ τὸ δημόσιον ἀφλε. Suid. s. v. σύνταξις

⁵ ὁ χοσφόης $P \parallel 5-6$ χρήματα ξφασιεν] ατ έφασ evanuit in $G \parallel 11-12$ Μολάτζης] λάτζης evanuit in $G \parallel 15$ ὀφρόντη $VG \parallel 16-186, 26$ Χοσφόης—ξμενον om. $VG \parallel 16-185, 7$ Χοσφόης—ξγνω] ότι χοσφόης παθλον τὸν ἐρμενέα παρὰ τὸν περίβολον πτλ. $H \parallel 19$ scribendum puto: ἐνθένδε ⟨ὀμολογῶν⟩ $\parallel 28$ ἐπιούση ἡμέρα] ὑστεραία $H \parallel 24-185, 1$ εἰσὶ—ξχονται om. H

τε καὶ ἀταξία ἰκανῶς ἔχονται) πολλὰ ἐς τὸν Χοσφόην

ὅβριζόν τε ἀκὸ τῶν ἐπάλξεων καὶ ξὸν γέλωτι ἀκόσμφ
ἐτώθαζον· καὶ Παῦλον τοῦ περιβόλου ἐγγὸς ἡκοντα ΤΒ 187

παραινοῦντά τε χρημάτων ὀλίγων σφᾶς τε αὐτοὺς καὶ Ρ 106
ε τὴν πόλιν ἀνεἰσθαι, ὀλίγου ἐδέησαν τοξεύσαντες κτείναι,
εἰ μὴ προιδὰν ἐφυλάξατο. διὸ δὴ ζέων τῷ θυμῷ ὁ
Χοσφόης τειχομαχείν ἔγνω.

Τη ούν ύστεραία έπαγαγών απαντας Πέρσας έπι 8 🗅 τὸ τείχος ἄλλους μὲν ἄλλη προσβάλλειν τοῦ ποταμοῦ 10 έκέλευεν, αὐτὸς δὲ τοὺς πλείστους τε καὶ ἀρίστους έγων κατά την άκραν προσέβαλλε. ταύτη γάρ, ως μοι έμπροσθεν έρρήθη, έπιμαχώτατος δ περίβολος ήν. έν- 9 ταῦθα 'Ρωμαίοι (στενοτάτη γάρ ή οίποδομία ετύγχανεν ούσα, έφ' ής Ιστάμενοι πολεμείν έμελλον) έπενόησαν 15 τάδε. δοκούς μακράς ές άλλήλους ξυνδέοντες μεταξύ των πύργων ἐκρέμων, ούτω τε πολλώ εὐρυτέρας δή ταύτας τὰς χώρας ἐποίουν, ὅπως ἔτι πλείους ἐνθένδε άμύνεσθαι τοὺς τειγομαγοῦντας οἶοί τε ὧσιν. οἱ μὲν 10 ούν Πέρσαι Ισχυρότατα έγκείμενοι πανταχόθεν τά 20 τοξεύματα συγνά επεμπον, άλλως τε καὶ κατά τὴν τῆς απρας ύπερβολήν. οι δε Ρωμαίοι ημύνοντο δυνάμει 11 πάση, οὐ στρατιώται μόνον, άλλὰ καὶ τοῦ δήμου εὐτολμότατοι νεανίαι πολλοί. ἐδόχουν δὲ οἱ τειχομαχοῦντες 12 ένταῦθα ές την μάχην έκ τοῦ άντιπάλου τοῖς πολε-25 μίοις καθίστασθαι. ή γάρ πέτρα, εύρελά τις καλ ύψηλη ούσα και ώσπες αντιτεταγμένη τῷ περιβόλφ καθάπερ έφ' όμαλοῦ είναι την ξυμβολήν έποίει. καὶ 18

^{1—3} ές—έτωθαζον] citat Suid. s. v. έτωθαζον | 12 cf. 175, 4

¹ els H || 2 re om. H et Suid. | μ élwri H || 5 ôllyor H || 12 éggé $\theta\eta$ P

¹² BT Procop. ed. Haury. Vol. I cum addendis ed. Wirth [1784]

εί μέν τις έθάρσησε τοῦ Ῥωμαίων στρατοῦ ξύν τρια-Β 188 χοσίοις έξω τε γενέσθαι τοῦ περιβόλου καὶ τὴν πέτραν έχείνην προτερήσας καταλαβείν ένθένδε (τε) τούς έπιόντας αμύνασθαι, ούκ αν ποτε, οίμαι, πρός των 14 πολεμίων ές κίνδυνόν τινα ή πόλις ήλθεν, οὐ νὰο 5 είγον όθεν δομώμενοι τειχομαχοίεν οί βάρβαροι, κατά χορυφήν έχ τε της πέτρας χαὶ ἀπὸ τοῦ τείγους βαλλόμενοι νου δε (και γάρ έδει 'Αντιογέας τούτω τω Μήδων στρατώ απολέσθαι) οὐδενί τοῦτο ές ἔννοιαν ήλθε. 15 των μέν οδυ Περσων, ώτε Χοσρόου παρόντος σφίσι 10 καὶ κραυγή έγκελευομένου μεγάλη, ύπερ δύναμιν βιαζομένων και οὐδένα τοις έναντίοις ἐνδιδόντων καιρόν, ώστε διασχοπείσθαι ή φυλάσσεσθαι τὰς τοξευμάτων βολάς, των δε Ψωμαίων έτι μαλλον πλήθει τε πολλώ καλ θορύβω άμυνομένων, ούκ ένεγκοῦσαι τὸ άγθος αί 15 στοίνοι, αίς αί δοκοί ξυνδεδέατο, διερράγησαν έκ τοῦ αλφνιδίου καλ ξύν ταις δοκοίς απαντες δσοι αὐταίς έφεστήμεσαν ές τὸ ἔδαφος έξέπεσον πατάγω πολλώ. 16 οδ δη αισθόμενοι και άλλοι 'Ρωμαίων, οι έκ πύργων των έχομένων έμάχοντο, και ξυμβάλλειν μεν το γεγο- 20 νὸς οὐδαμῆ ἔχοντες, διεφθάρθαι δὲ ταύτη τὸ τείγος 17 ολόμενοι ές φυγήν ωρμηντο. του μέν ούν δήμου νεανίαι πολλοί, δσοι τὰ πρότερα πρός γε άλλήλους στασιάζειν έν τοίς Ιπποδρομίοις είώθεσαν, έπειδή άπὸ τοῦ περιβόλου κατέβησαν, οὐδαμῆ ἔφευγον, άλλ' αὐτοῦ 25 Ρ 107 εμενον, οί δε στρατιώται ξύν τε Θεοκτίστω και Μολάτζη εὐθύς ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναθορόντες, οῖ δὴ ἐνταῦθά πη παρεσκευασμένοι ἐτύγγανον, ἐπὶ τὰς πύλας ἀπή-

^{3 (75)} addidi, om codd. || 5 yàq] yàq (ày) Herw., sed cf III 19, 26—29 || 27 ἀναθορῶντες VG || 28 πη VP] ποι G

λαυνον, Βούξην αὐτοίς ἐπιθουλοῦντες ξὺν στρατῷ ἡκειν, ἐθέλειν τε κατὰ τάχος δέξασθαι μὲν αὐτοὺς τῆ Β 189 πόλει, ξὺν αὐτοῖς δὲ τοὺς πολεμίους ἀμύνασθαι. ἐν- 18 ταῦθα τῶν ᾿Αντιοχέων πολλοὶ μὲν ἄνδρες, γυναίκες ε δὲ πᾶσαι ξὺν τοῖς παιδίοις ἐπὶ τὰς πύλας δρόμως πολλῷ ἤεσαν εἶτα πρὸς τῶν ἵππων ἀθούμενοι ᾶτε ἐν στενοχωρίᾳ πολλῷ ἔπιπτον. οἱ δὲ στρατιῶται τῶν ἐν 19 ποσὶν οὐδενὸς τὸ παράπαν φειδόμενοι ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον ὕπερθεν τῶν κειμένων ἄπαντες ἥλαυνον, 10 γέγονέ τε φόνος ἐνταῦθα πολὺς ἄλλως τε καὶ κατὰ τὰς πύλας αὐτάς.

Οί δὲ Πέρσαι, οὐδενὸς σφίσιν ἀντιστατοῦντος, 20 κλίμακας ἐπιθέντες ἐπὶ τὸ τείχος οὐδενὶ πόνῷ ἀνέβαινον. ἔν τε ταῖς ἐπάλξεσι κατὰ τάχος γενόμενοι χρό15 νον τινὰ καταβαίνειν οὐδαμῆ ἤθελον, ἀλλὰ διασκοπουμένοις τε καὶ ἀπορουμένοις ἐφκεσαν, ἐμοὶ μὲν δοκεί, προλοχίζεσθαι τὰς δυσχωρίας ἐνέδραις τισὶ τῶν πολεμίων ὑποτοπάζοντες. τὰ γὰρ ἐντὸς τοῦ περιβόλου ἀπὸ 21 τῆς ἄκρας εὐθὺς κατιόντι [λοιπὸν] ἀοίκητος χώρα ἐπὶ πλεῖστόν ἐστι. πέτραι τε λίαν ὑψηλαὶ ἀνέχουσιν ἐνταῦθα καὶ τόποι κρημνώδεις. ἔνιοι δέ φασι Χοσρόου γνώμη 22 γεγονέναι τὴν μέλλησιν Πέρσαις. ἐπειδὴ γὰρ τήν τε 23 δυσχωρίαν κατενόησε καὶ τοὺς στρατιώτας φεύγοντας εἶδεν, ἔδεισε μή τινι ἀνάγκη ἐκ τῆς ὑπαγωγῆς ἀνα-25 στρέψαντες πράγματα σφίσι παράσχωνται, ἐμπόδιοί τε

¹³ Mal. 479, 28 Auct. Marcell. Com. ad a. 540 (2)

¹ ἐπιθουλλοῦντες V | ξὰν VP] ξὰν τῶ G \parallel 2—3 τῆ πόλει] τὴν πόλιν G \parallel 5 δὰ evanuit in G \parallel 9 ῧπερθε P \parallel 17 προλοχίζεσθαι] προλοχίζεσθαι V, χ in litura in G \parallel 19 λοιπὸν P] om VG \parallel 20 λίαν om. P | ὑψηλαὶ] ηλαὶ evanuit in G \parallel 22 μέλησιν P \parallel 25 ἐμπόδιόν G

γένωνται, αν ουτω τύχοι, πόλιν έλειν αρχαίαν τε παλ λόνου άξίαν και πρώτην 'Ρωμαίοις ούσαν των κατά την έω πασών πόλεων, πλούτω τε καὶ μεγέθει καὶ Β 190 πολυανθοωπία και κάλλει και τη άλλη εὐδαιμονία. 24 οὖ δη, περὶ ἐλάσσονος τἄλλα ποιούμενος ἄπαντα, ήθελε Β τοις Ρωμαίων στρατιώταις καιρόν ένδιδόναι, ώστε κατ' έξουσίαν τη φυγή χρήσθαι. διὸ δή καὶ ταῖς χερσί τοίς φεύγουσι Πέρσαι σημαίνοντες ένεχελεύοντο φεύ-25 γειν ώς τάχιστα. οἱ μὲν οὖν στρατιώται 'Ρωμαίων ξύν τοις [άλλοις] άρχαυσιν απιόντες φχοντο απαντες 10 διά πύλης, ή έπι Δάφνην άγει το των Αντιογέων 26 προάστειου. ταύτης γάρ μόνης, των άλλων κατειλημμένων, απέσχοντο Πέρσαι τοῦ δὲ δήμου όλίγοι 27 τινές ξύν τοῖς στρατιώταις διέφυγον. ἐπεὶ δὲ Πέρσαι απαντας τούς 'Ρωμαίων στρατιώτας είδον πρόσω 7ω- 15 ρήσαντας, καταβάντες ἀπὸ τῆς ἄκρας ἐν μέση πόλει 28 έγένοντο. ένταῦθα δε αὐτοῖς τῶν 'Αντιογέων νεανίαι πολλοί ές χετρας έλθόντες τὰ πρώτα καθυπέρτεροι έδοξαν τη ξυμβολη είναι. ήσαν δε αύτων τινες μεν όπλίται, οί δε πλείστοι γυμνοί και λίθων βολαίς χρώ- το 29 μενοι μόναις. ἀσάμενοι δε τούς πολεμίους επαιάνιζόν τε καὶ Ἰουστινιανὸν βασιλέα καλλίνικου, άτε νενικηπότες, ανέχραγον.

80 Έν τούτφ δὲ Χοσφόης ἐν πύργφ τῷ κατὰ τὴν ἄκραν καθήμενος τοὺς πρέσβεις ἐθέλων τι εἰπεῖν 25
 P 108 μετεπέμψατο. καὶ αὐτὸν τῶν τις ἀρχόντων, ὁ Ζαβεργάνης, οἰόμενος ξυμβάσεως πέρι βούλεσθαι τοῖς πρέσβεσιν ἐς λόγους ἰέναι, ἐς ὄψιν τε τῷ βασιλεῖ κατὰ

¹⁰ ἄλλοις P] om. VG || 18 ἀπέσχοντο] ἀπέχοντο V || 18 τὰ] ταμεν G || 20 ὁπλίται codd. || 21 μόναις VP] μόνονG | ἐπαιόνιζόν V || 25 ἐθέλαν τι P] ἐθελοντὶ VG || 26 αὐτὸν G] αὐτῶν VP || 28 τε om.G

τάχος ήλθε και έλεξεν ώδε "Ούχι ταύτά μοι δοκείς, ώ 81 "δέσποτα, 'Ρωμαίοις άμφι τη τούτων σωτηρία γινώ-"σκειν. οι μεν γάρ και πρό των κινδύνων ύβρίζου-.. σιν ές την βασιλείαν την σην καὶ ήσσημένοι τολμώσί 5 ,,τε τὰ ἀμήγανα καὶ δρῶσι τοὺς Πέρσας ἀνήκεστα Β 191 "έργα, ώσπερ δεδιότες μή τις αὐτοῖς παρά σοὶ φιλαν-... θρωπίας λελείψεται λόγος του δε τούς τε σώζεσθαι ...ούκ άξιοῦντας έλεειν βούλει και φείδεσθαι των οὐ-...δαμή έθελόντων έσπούδακας. οἱ δὲ προλοχίσαντες 82 10 μέν άλούση πόλει τούς νενικηκότας ένέδραις τισί ,,διαφθείρουσι, καίπερ άπάντων αὐτοίς πάλαι πεφευγό-"των στρατιωτών." ταῦτα ὁ Χοσρόης ἀχούσας, τῶν 38 άρίστων πολλούς έπ' αὐτούς ἔπεμψεν, οι οὐκ ές μακράν ἐπανήκοντες οὐδὲν ξυμβήναι φλαύρον ἀπήγγελ-15 λον. ήδη γαρ' Αντιογέας Πέρσαι βιασάμενοι πλήθει έτρε- 84 ψαντο, καὶ γέγονε φόνος ένταῦθα πολύς. οἱ γὰρ Πέρσαι οὐδεμιᾶς ἡλικίας φειδόμενοι τοὺς ἐν ποσίν ἄπαντας ήβηδον έκτεινου. τότε φασί γυναϊκας τῶν (ἐν) 'Αντιο- 85 γεύσιν επιφανών δύο γενέσθαι μεν έξω του περιβόλου, 20 αίσθομένας δε ώς ύπο τοις πολεμίοις γενήσονται (πανταχόσε γὰο ήδη περιιόντες καθεωρώντο) δρόμφ μέν παρά [τον] ποταμον 'Ορόντην έλθειν, φοβουμένας δέ μή τι σφάς ές τὸ σώμα ύβρίσωσι Πέρσαι, ταῖς τε καλύπτραις έγχαλυψαμένας τὰ πρόσωπα καὶ ές τὸ τοῦ 25 ποταμού φεύμα έμπεσούσας άφανισθήναι. ούτω πάσα κακού τούς Αντιοχέας ίδέα έσχεν.

¹ ταύτὰ Maltr.] ταῦτα codd. || 8—9 οὐδαμή GP] μηδαμή V|| 18 εἰς V|| 14—15 ἀπήγγελον VP|| 15—16 ἐστρέψαντο V|| 17 οὐδὶ μιᾶς V|| 19 ⟨ἐν⟩ Αντιοχεθσιν ἐπιφανῶν Dind.] ἀντιοχεῦσιν ἐπιφανῶν VG, ἐπιφανῶν ἀντιοχεῦσιν P|| 22 τὸν ποταμὸν P, τὸν οm. VG| ὀρρόντην VG|| 24 τοῦ om. G|| 25 ἐμπεσοῦσαν VG

θ'. Ἐνταῦθα ὁ Χοσρόης τοῖς πρέσβεσιν ἔλεξε τοιάδε ... Οὐκ ἔξω τοῦ άληθοῦς τὸν παλαιὸν λόγον ...οίομαι είναι. δτι δή ούκ ακραιφνή τάναθά δ θεδς. πάλλα περαννύων αυτά τοις παποις είτα τοις άνθρώ-2 , ποις παρέχεται. καὶ δι' αὐτὸ οὐδὲ τὸ γελᾶν ἄκλαυστυν κ ,, έχομεν, παραπέπηγε δέ τις άει τοις μεν εὐτυχήμασι Β 192 ,συμφορά, ταῖς δὲ ἡδοναῖς λύπη, οὐκ έῶσαί τινα ... γνησίας ποτε της δεδομένης εύημερίας απόνασθαι. 3 ,πόλιν γὰρ τήνδε, ἀξιολογωτάτην ἐς τὰ μάλιστα λε-...γομένην τε καὶ οὖσαν ἐν γῆ τῆ Ῥωμαίων, ἀπονώτατα 10 μεν έλειν Ισγυσα, του θεου αὐτοσγεδιάσαντος ήμιν, 4 ... ώς δράτε δήπου, την νίκην. φόνον μέντοι άνθρώπων ,,δρώντι μοι τοσούτων τὸ πλήθος, αϊματί τε πολλώ ,βεβαπτισμένον τὸ τρόπαιον, οὐδεμία τῆς ἀπὸ τῆς 5 ..πράξεως ήδονης γέγονεν αίσθησις. και τωνδε οί 15 Ρ 109 , ταλαίπωροι 'Αντιοχείς αίτιοι, οί γε τειχομαχούντας μέν ούχ οἶοί τε γεγόνασι Πέρσας απώσασθαι, πρός , δε νενικηκότας ήδη και αυτοβοεί την πόλιν ελόντας .. θράσει θανατώντες άλογίστω ζυγομαχείν έγνωσαν. 6 πάντες μέν οὖν οἱ Περσῶν δόκιμοι πολλά ἐνοχλοῦντες 20 "σαγηνεῦσαί τέ με την πόλιν ηξίουν καλ ξύμπαντας ,,διαφθείραι τούς ήλωκότας, έγω δε τούς φεύγοντας κέλευον εls την υπαγωγην έτι μαλλον όρμαν, δπως ,, ότι τάχιστα σώζοιντο. τὸ γὰρ ἐπεμβαίνειν τοῖς ἡλω-7 ...κόσιν ούχ δσιον." τοσαῦτα μέν δ Χοσρόης τερατευό- 25 μενός τε καὶ διαθρυπτόμενος τοίς πρέσβεσιν είπεν.

³ τὰ ἀγαθὰ $P\parallel$ 5 οὐδὲ Dind.] οὕτε codd. \parallel 7—8 τινα γνησίας ποτὲ $VP\parallel$ ποτὲ τινὰ γνησίας $G\parallel$ 8 ἀπώνασθαι $VG\parallel$ 9 γὰρ $GP\parallel$ δὲ $V\parallel$ 11 ἴσχυσαν $VG\parallel$ 12 δήπον om. $G\parallel$ 18—14 τοσούτων—οὐδεμία om. $VG\parallel$ 14 τῆς ἀπὸ affert Dind. e cod. α] τὸ ἀπὸ VG, τις ἀπὸ $P\parallel$ 16 τειχομαχοῦντες $G\parallel$ 19 δανατῶντας $G\parallel$ 21 τέ om $G\parallel$ 28 ἔτι V] om. $GP\parallel$ 24 τοῖς] τῆς P

ούκ έλαθε μέντοι αὐτοὺς ὅτου ἕνεκα τὸν καιρὸν φεύγουσι τοῖς Ῥωμαίοις ἐνδοίη.

Ήν νὰρ δεινότατος ἀνθρώπων ἀπάντων τὰ μέν 8 ούα όντα είπειν, τὰ δὲ άληθη ἀποκρύψασθαι, καὶ ὧν s αὐτὸς έξημάρτανε τὰς αἰτίας τοῖς ἠδικημένοις ἐπενεγκεῖν· έτι δε δμολογήσαι μεν ετοιμος απαντα και δρκφ την δμολογίαν πιστώσασθαι, λίαν δὲ τῶν ἔναγγος αὐτῷ ξυγκειμένων τε καὶ δμωμοσμένων έτοιμότερος ές λήθην Β 193 άφιγθαι, και χρημάτων μέν ενεκεν έπι παν άγος καθ-10 είναι την ψυγην ἄοχνος, τῷ δὲ προσώπω σχηματίζεσθαι την ευλάβειαν άτεχνως έμπειρος, άφοσιουσθαί τε τῷ λόγω τὴν πρᾶξιν. δς καὶ Σουρηνούς, πρότερον 9 οὐδὲν τὸ παράπαν ἠδικηκότας, δόλω τε περιελθών καὶ τρόπω ἀπολέσας τῷ εἰρημένω, ἐπειδή γυναϊκα κοσμίαν 15 τε καὶ οὐκ ἀφανῆ άλισκομένης τῆς πόλεως εἶδεν ἐκ γειρός μέν της άριστερας πρός του των βαρβάρων έλχομένην ξύν πολλή βία, παιδίον δὲ, ὅπερ αὐτή ἄρτι τοῦ τιτθοῦ (ἦν) ἀπαλλαγέν, ἀφείναι μέν οὐ βουλομένην, ελκουσαν δε θατέρα χειρί έμπεπτωκός είς τὸ 20 έδαφος, έπει οι ξυντρέχειν ούχ οίόν τε ήν τοῦτον δή τὸν βίαιον δρόμον, τὸν οἰκεῖον κάνταῦθα ἐνδέδεικται τρόπου. φασί γάρ αὐτὸν στενάξαντα δήθεν τῷ λόγφ, 10 δόκησίν τε ώς είη δεδακρυμένος παρεχόμενον τοίς τότε παρούσιν άλλοις τε καί Αναστασίω τω πρεσβευτή, 26 εξάασθαι τὸν θεὸν τίσασθαι τὸν τῶν γεγονότων κακῶν αίτιον. Ἰουστινιανόν δὲ τὸν Ῥωμαίων αὐτοχράτορα 11

¹ ότον VG] ότων P || 4 ούν P] οὖν οὐν VG | ἀπονρύψασθαι VG| ἐπικρύψασθαι P || 5 ἐπενεγκεῖν VG pr. m corr. P] ἀπενεγκεῖν G pr. m. || 8 ἐτοιμότερος om G || 9 ἀφίχθαι] ἀφίχθαι V, έλθεῖν G || 10 προσόπα V || 12 δς P] ἀς VG || 18 τίτθου G | $\langle \mathring{\eta} \nu \rangle$ addidi] om. codd. || 19 ἐς P || 23 τε ὡς GP] τέως V || 24 τότε P| τε VG

παραδηλοῦν ήθελεν, έξεπιστάμενος δτι δή αὐτὸς
12 αἰτιώτατος ἀπάντων είη. τοσαύτη χρώμενος φύσεως
ἀτοπία Χοσρόης βασιλεύς τε Περσών γέγονε (Ζάμου
τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ δαιμονίου πηρώσαντος, ὅσπερ τῷ
χρόνῷ τὰ πρωτεία ἐς τὴν βασιλείαν ἐφέρετο μετά γε ε
τὸν Καόσην, ὅνπερ οὐδενὶ λόγῷ ἐμίσει Καβάδης) καὶ
πόνῷ οὐδενὶ τῶν οἱ ἐπαναστάντων ἐκράτησε, κακά τε
18 Ῥωμαίους ὅσα ἐβούλευσεν εὐπετῶς ἔδρασε. βουλομένη
γάρ τινα μέγαν ἀεὶ ποιείν ἡ τύχη πράσσει τοῖς καθή-

Β 194 κουσι χρόνοις τὰ δόξαντα, οὐδενὸς τῇ ψύμη τῆς βου- 10 λήσεως ἀντιστατοῦντος, οὕτε τὸ τοῦ ἀνδρὸς διασκοπουμένη ἀξίωμα οῦτε ὅπως μὴ γένηταί τι τῶν οὐ P 110 δεόντων λογιζομένη, οὐδὲ ὅτι βλασφημήσουσιν ἐς

110 δεόντων λογιζομένη, ούδε ότι βλασφημήσουσιν ές αύτην διά ταῦτα πολλοί τό γεγονός αὐτη παρά την άξίαν τοῦ της χάριτος τετυχηκότος χλευάζοντες, οὐδε 16 άλλο τῶν πάντων οὐδεν εν νῷ ποιουμένη, ην τὸ δόξαν αὐτη περαίνοιτο μόνον. άλλὰ ταῦτα μεν ὅπη τῷ Θεῷ φίλον έχέτω.

14 Χοσφόης δὲ τὸ μὲν στράτευμα τῶν Αντιοχέων τοὺς περιόντας ζωγρείν καὶ ἀνδραποδίζειν ἐκέλευε καὶ τὰ κο χρήματα πάντα ληίζεσθαι, αὐτὸς δὲ ξὸν τοῖς πρέσβεσιν ἐς τὸ ἱερὸν ἀπὸ τῆς ἄκρας κατέβαινεν, ὅπερ ἐκκλη15 σίαν καλοῦσιν. ἐνταῦθα κειμήλια χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου τοσαῦτα τὸ πλῆθος ὁ Χοσρόης εὖρεν, ὥστε τῆς λείας ἄλλο οὐδὲν ὅτι μὴ τὰ κειμήλια ταῦτα λαβὸν 15 πλούτου τι μέγεθος περιβεβλημένος ἀπιὸν ῷχετο.
16 καὶ μάρμαρά τε πολλὰ καὶ θαυμαστὰ ἐνθένδε ἀφελὸν

⁶ Καόσην P] κάσσιν V, καόσιν G \parallel 7 ἐπανιστάντων V \parallel 9 πράσσει P] πράσσειν VG \parallel 12 ἀξίωμα] ἀξιώματι V \parallel 18—15 malim oŏτε \parallel 15 τετυχηκότες G \parallel 22 εἰς V \parallel 24 ὁ VP] λαβὼν ὁ G \parallel 25 ἄλλο VG] om. P \parallel 27 ἐνθένδεν G

έξω τοῦ περιβόλου ἐκέλευε κατατίθεσθαι, ὅπως καὶ ταῦτα ἐς τὰ Περσῶν ἤθη κομίσωνται. ταῦτα διαπεπραγμένος 17 ξύμπασαν τὴν πόλιν ἐμπρῆσαι Πέρσαις ἐπέστελλε. καὶ αὐτοῦ οἱ πρέσβεις ἐδέοντο τῆς ἐκκλησίας ἀπέχε- 5 σθαι μόνης, ἦς τὰ λύτρα κεκομισμένος διαρκῶς εἰη. ὁ δὲ τοῦτο τοἰς πρέσβεσι ξυγκεχωρηκὼς τἄλλα καίειν 18 ἐκέλευε πάντα, ὀλίγους τέ τινας αὐτόθι ἀπολιπὼν τοὺς τὴν πόλιν ἐμπρήσοντας αὐτὸς ξὺν τοἰς ἄλλοις ᾶπασιν ἐς τὸ στρατόπεδον ἀπεχώρησεν, οὖ καὶ πρό- 10 τερον διεσκηνημένοι ἐτύγχανον.

ι'. Τούτου τοῦ πάθους χρόνφ τινὶ πρότερον τέρας Β 195 δ θεός ενδειξάμενος τοις ταύτη φαημένοις εσήμηνε τὰ έσόμενα, των γάρ στρατιωτών, οίπερ ένταύθα έχ παλαιού ίδρυνται, τὰ σημεία πρότερον έστῷτα πρὸς 15 δύοντά που τὸν ήλιον, ἀπὸ ταὐτομάτου στραφέντα πρός ἀνίσχοντα ήλιον ἔστησαν, ἐς τάξιν τε αὖθις ἐπανηκον την προτέραν οὐδενὸς άψαμένου. ταῦτα οί 2 στρατιώται άλλοις τε πολλοίς άγχιστά πη παρούσι καλ τῷ γορηγῷ τῆς τοῦ στρατοπέδου δαπάνης ἔδειξαν. ἔτι 20 των σημείων πραδαινομένων. ήν δε ούτος άνηρ, Τατιανὸς ὄνομα, ξυνετὸς μάλιστα, ἐκ Μοψουεστίας ὁρμώμενος. άλλ' οὐδ' ὢς ἔγνωσαν οἱ τὸ τέρας τοῦτο 3 ίδόντες ώς δή έχ βασιλέως τοῦ έσπερίου έπλ τὸν έφον τὸ τοῦ χωρίου ἀφίξεται χράτος, ὅπως δηλαδή διαφυγείν 26 μηδεμιά μηχανή δύνωνται ούσπερ έδει ταῦτα, απερ ξυνηνέχθη, παθείν. ἐγὰ δὲ Ιλιγγιῶ πάθος τοσούτον 4 γράφων τε καὶ παραπέμπων ἐς μνήμην τῷ μέλλοντι

³ ἐπέστελλε VP] ἐπέλευε G \parallel δ πεπομιμένος V \parallel 6 συγπεχωρπαὸς P \parallel 14 ἔθουντο P \parallel 18 πη VG] που P \parallel 21 ὄνομα om. G \parallel ξυνετὸς μάλιστα μάλιστα ξυνετὸς G \parallel μομψουεστίας V, μόψου ἐστίας P \parallel 23 ἑφον P] ἐστὸν V, εἰς ἕω G \parallel τὸ om. V \parallel 25 μηθεμι \tilde{q}] μὴ δὲ μιά G

Ο 'Ολίγφ δε ύστερον ήκοντες αύθις παρά τον Χοσρόην οί πρέσβεις έλεξαν ώδε "Εί μη προς παρόντα "σε, ώ βασιλεῦ, οι λόγοι έγίνοντο, οὐκ ἄν ποτε φόμεθα "Χοσρόην τον Καβάδου ες γῆν την 'Ρωμαίων εν ὅπλοις 16 "ήκειν, ἀτιμάσαντα μεν τοὺς διομωμοσμένους σοι "εναγχος ὅρκους, ὁ τῶν εν ἀνθρώποις ἀπάντων ΰστα-

³ έπαίρειν εἰς δύρος VG] ἐς δύρος ἐπαίρειν P \parallel 6 γίνεσθαι V \parallel 8 τε om. V \parallel 15 οὐδὲ μιᾶς V \parallel 16 ⟨ἰς⟩ addidi] ἐπ' Maltr., om. codd. \parallel 18—19 οἰκίων V \parallel 20 καταλύσαι G \parallel 24 σὲ om. G

,,τόν τε και όγυρώτατον είναι δοκεί της ές άλληλους "πίστεώς τε καὶ άληθείας ἐνέγυρον, διαλύσαντα δὲ 🗆 ..τάς σπονδάς, ών ή έλπις απολέλειπται μόνη τοις διά πτην εν πολέμω κακοπραγίαν ούκ εν τω άσφαλεί βιοε ητεύουσιν. οὐ γὰρ ἄλλο οὐδὲν τὸ τοιοῦτον είποι τις 11 μαν είναι ή των ανθρώπων την δίαιταν ές την των ... θηρίων μεταβεβλήσθαι. Εν γάρ τῷ μηδαμή σπένδε- 12 ...σθαι τὸ πολεμεῖν ἀπέραντα λελείψεται πάντως, πόλεημος δε δ πέρας ούκ έχων έξοικίζειν της φύσεως τούς 10 παὐτῷ γρωμένους ἐς ἀεὶ πέφυκε. τί δὲ καὶ βουλό- 13 μενος πρός του σου άδελφου όλίγω πρότερου γέγρα-... ωας ώς αὐτὸς είη τοῦ λελύσθαι τὰς σπονδὰς αίτιος: ... δηλον ότι δμολογών κακόν τι παμμέγεθες είναι Β 197 "την των σπονδων λύσιν; εί μεν οὖν έκείνος οὐδεν 14 15 ... ήμαρτεν, οὐ δικαίως τανῦν ἐφ' ἡμᾶς ήκεις εἰ δέ τι "τοιούτον τ' άδελφῷ τῷ σῷ εἰργάσθαι ξυμβαίνει, άλλὰ ,, καὶ σοὶ μέχρι τούτου γε καὶ μὴ περαιτέρω διαπεπράχθω ...τὸ ἔγκλημα, ὅπως αὐτὸς κρείσσων εἶναι δοκῆς. ὁ γὰρ "έν τοῖς κακοῖς έλασσούμενος, οὖτος αν έν τοῖς άμεί-20 ..νοσι νικώη δικαίως. καίτοι ήμεῖς έξεπιστάμεθα Ίου- 15 , στινιανον βασιλέα μηδεπώποτε της είρηνης απ' ένανπίας έληλυθέναι, καί σου δεόμεθα μή τοιαυτα ,, έργάσασθαι 'Ρωμαίους κακά, έξ ων Πέρσαις μεν όνη-,σις οὐδεμία ἔσται, σὸ δὲ τοῦτο περδανείς μόνον,

¹ έχυρώτατον $P\parallel 4$ έν] έν τῶ $G\parallel 5$ εἴπη $V\parallel 7$ τῷ] τὸ $G\parallel 8$ ἀπείραντα $G\parallel \pi$ άντως VGP corr.] πάντως P pr. m. $\parallel 10$ πέφυκεν $P\parallel 18$ ή scripsi] ή codd. et edd. $\parallel 13-14$ τἡν τῶν σπονδῶν εἶναι $P\parallel 16$ τοιοῦτο repetit $G\parallel \tau$ ἀδελφῶ VG] τῷ ἀδελφῶ $P\parallel$

¹⁷ nal sol P] nal so V, so nal G \parallel 18 donỹs Dind.] doneis codd \parallel 21 μηθεπώποτε V] μηθέποτε G, μὴ δὲ πώποτε P \parallel 22 ἐληλυθέναι] ἐλθεῖν G \parallel 24 οὐδεμία] οὐδὲ μία VG

μάνήκεστα έργα τούς άρτι σοι σπεισαμένους οὐ δέον ..ειονάσθαι."

Οἱ μὲν πρέσβεις τοσαῦτα εἶπον. Χοσρόης δὲ ταῦτα 16 P 112 άχούσας Ιστυρίζετο μέν τὰς σπονδάς πρὸς Ιουστινιανοῦ βασιλέως λελύσθαι καὶ τὰς αἰτίας κατέλενεν ἄσπερ κ έχείνος παρέσχετο, τὰς μέν τινας καὶ λόγου άξίας, τὰς δε φαύλας τε και οὐδενι λόγφ ξυμπεπλασμένας. μάλιστα δὲ αὐτοῦ τὰς ἐπιστολὰς τοῦ πολέμου αἰτιωτάτας 🗆 ήξίου δεικυύναι πρός τε Άλαμούνδαρον καί Ούννους αὐτῷ γεγραμμένας, καθάπερ μοι ἐν τοῖς ἔμπροσθεν 10 17 λόγοις έρρήθη. ἄνδρα μέντοι Ρωμαΐον ές την Περσων γην εσβεβληκέναι η πολέμια έργα ενδείξασθαι 18 ούτε λένειν είγεν ούτε δεικνύναι. οἱ μέντοι πρέσβεις πή μεν τὰς αιτίας οὐκ ές Ἰουστινιανὸν ἀνέφερον. άλλ' ές των ύπουργηκότων τινάς, πή δὲ ώς οὐχ οὕτω 15 19 γεγονότων ἐπελαμβάνοντο τῶν εἰρημένων. τέλος δὲ Β 198 γρήματα μέν οἱ πολλά δ Χοσρόης ήξίου διδόναι 'Ρωμαίους, παρήνει δὲ μὴ τὰ χρήματα ἐν τῷ παραυτίκα μόνον παρεχομένους την εξρήνην έθέλειν ές τον πάντα 20 αίδνα πρατύνασθαι. την γάρ έπι χρήμασι γινομένην 20

¹⁰ cf. 150, 18. 160, 28.

² είργασθαι GP | 8 μεν VG] μεν οδν P | 3-199, 5 Χοσρόηςκαύσας] ότι των πρέσβεων των ζωμαίων μετά την αλωσίν άνκαύσας] ότι τῶν πρέσβεων τῶν φωμαίων μετὰ την ἄλωδιν ἀντιοχείας εἰπόντων τινὰ πρὸς χοσρόην. χοσρόης ταῦτα ἀπούσας πτλ. $H \parallel 4$ διισχυρίζετο $H \parallel 5$ βασιλέως οm. $H \parallel \tilde{\alpha}$ περ $H \parallel 7$ ξυμπεπλεγμένας $H \parallel 9$ πρὸς $VP \rrbracket$ τὰς πρὸς $G \parallel \tilde{\alpha}$ λιλαμούνδαρον $H \parallel \tilde{\alpha}$ υτους $G \parallel 10-11$ καθάπερ ξρηθη οm. $H \parallel 11$ έρρέθη $P \parallel 12$ έμβεβληκέναι G, ές βαλκέναι $H \parallel 14-16$ πή—πή Dind.] πή—πή VPH, ποί—πή $G \parallel 14$ αἰτίας om. $G \parallel \tilde{\alpha}$ φρερον $G \parallel 15$ ές $\tilde{\alpha}$ ς $G \parallel 16$ δὲ om. $G \parallel 17$ δ om. $G \parallel 17$ πολλά— Γωμαίους] ξωμαίους διδόναι πολλά ὁ χοσρόης ήξιου $G \parallel \tilde{\alpha}$ φωμαίοις $G \parallel 18$ χρήματα $G \parallel 19$ εἰς $G \parallel \tilde{\alpha}$ παντα $G \parallel 19$ λοστύνευθαι $G \parallel 19$ δες $G \parallel \tilde{\alpha}$ τα Η 20 πρατύνεσθαι Η

άνθρώποις φιλίαν άναλισκομένοις έκ τοῦ έπὶ πλείστον ξυνδαπανᾶσθαι τοῖς γρήμασι, δεῖν τοίνυν 'Ρωμαίους 21 τακτόν τι φέρειν έπέτειον Πέρσαις. "Οθτω γάρ ,,αὐτοῖς" ἔφη ,,τὴν εἰρήνην Πέρσαι βέβαιον έξουσι, 5 .. τάς τε Κασπίας αὐτοὶ φυλάσσοντες πύλας καὶ οὐκέτι "αὐτοις ἀχθόμενοι διὰ πόλιν Δάρας, ὑπὲρ ὧν ἔμμι-.. σθοι και αὐτοί ές ἀεὶ ἔσονται." .. Οὐκοῦν" οἱ πρέσ- 22 βεις έφασαν , ύποτελείς Πέρσαι βούλονται 'Ρωμαίους "ές φόρου άπαγωγὴν ἔγειν." "Οὔκ, άλλὰ στρατιώτας 23 10 ,,οίκείους" ὁ Χοσφόης είπεν ,,έξουσι τὸ λοιπὸν Πέρσας ... Ρωμαίοι, μισθόν της ύπουργίας αύτοις χορηγούντες μόητου έπει και Ούννων τισί και Σαρακηνοίς έπέπειον πορηγείτε πουσόν, ού φόρου αύτοις υποτελείς , δυτες, άλλ' δπως άδήωτου γην την υμετέραν φυλά-15 ... Εωσιν ές τον πάντα αίωνα." τοιαύτα Χοσρόης τε 24 καὶ οἱ πρέσβεις πολλά πρὸς άλλήλους διαλεχθέντες ξυνέβησαν ύστερον έφ' ή Χοσρόην έν μέν τῷ παραυτίκα κεντηνάρια πεντήκοντα πρός 'Ρωμαίων λαβόντα, πέντε δὲ ἄλλων φερόμενον ἐπέτειον ἐς τὸν πάντα 20 αίωνα δασμόν μηδέν αὐτοὺς έργάσασθαι περαιτέρω κακόν, άλλ' αὐτὸν μεν δμήρους έπλ ταύτη τῆ δμολονία παρά των πρέσβεων κεκομισμένον την αποπορείαν

¹⁷ cf. Noeld.-Tab. p. 240

^{1—2} έκ—χρήμασι] τοις χρήμασιν έκ τοῦ ἐπιπλεῖστον καὶ ταύτην ξυνδαπανᾶσθαι ξυμβαίνει $G \parallel 1$ ἀναλισκομένοις] ἀλισκομένοις $V \parallel 2$ δεί $H \parallel 3$ ἐπαίτιον $H \parallel 5$ παππίας $H \parallel 7$ ἐσαεὶ $VG \parallel 8$ βούλωνται $V \parallel 9$ ἐπαγωγήν $H \mid O$ ὖν $H \mid 0$ ού $VGP \parallel 10$ ὁ Χοσρόης om. $P \parallel 12$ ούνων $G \parallel 12$ —13 ἐπέτιον $H \parallel 18$ χορηγεῖται $H \parallel 16$ ἕπαντα $H \parallel 16$ πρός om. $H \parallel 17$ χοσρόης $H \parallel 18$ λαβεῖν $G \mid \lambda$ αβόντα πρὸς ξωμαίων $H \parallel 19$ φερομένων $P \mid \lambda$ επέτιον $H \mid \lambda$ είς $G \mid \tau$ ον om. $G \mid \lambda$ επαντα $A \mid \lambda$ 0 μηδὲν $A \mid \lambda$ 1 $A \mid \lambda$ 2 μηδὲν $A \mid \lambda$ 3 $A \mid \lambda$ 4 $A \mid \lambda$ 5 $A \mid \lambda$ 6 $A \mid \lambda$ 6 $A \mid \lambda$ 7 κασομίαν $A \mid \lambda$ 8 λαροίν $A \mid \lambda$ 9 μηδὲν $A \mid \lambda$ 9 μηδὲν A

παντί τῷ στρατῷ ἐς τὰ πάτρια ἤθη ποιήσασθαι, ἐνταῦθα δὲ πρέσβεις παρὰ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ στελλομένους τὰς ἀμφί τἢ εἰρήνη ξυνθήκας ἐν βεβαίφ τὸ λοιπὸν θέσθαι.

B 199

П

Τότε δ Χοσρόης ές Σελεύκειαν, πόλιν έπιθα- 5 λασσίαν, 'Αντιοχείας τριάκοντα καὶ έκατον σταδίοις διέχουσαν ήλθεν, ένταῦθά τε 'Ρωμαίων οὐδένα οὕτε εύρων ούτε λυμηνάμενος άπελούσατο μέν έκ της θαλάσσης τῷ ὕδατι μόνος, θύσας τε τῷ ἡλίφ καὶ οἶστισιν άλλοις έβούλετο, πολλά τε ἐπιθειάσας ὀπίσω ἀπή- 10 2 λαυνεν. ές τε τὸ στρατόπεδον ἀφικόμενος ἐπιθυμίαν οί ἔφασκέ τινα είναι την Απαμέων πόλιν ἐν γειτόνων οδσαν ούκ άλλου του ένεκα η Ιστορίας θεάσασθαι. 3 ξυνεχώρουν τε ούχ έκούσιοι καλ τοῦτο οἱ πρέσβεις, έφ' ὧ μέντοι αὐτὸν θεασάμενόν τε τὴν πόλιν καὶ 15 άργύρου γίλιας κομισάμενον ένθένδε λίτρας οὐδέν τι 4 άλλο λυμηνάμενον ἀπελαύνειν ὀπίσω. Ενδηλος δε ήν δ Χοσφόης τοις τε πρέσβεσι και πασι τοις άλλοις ότι δή ές την Απάμειαν τοῦδε Ενεκα στέλλοιτο μόνον. οπως δή τινος σκήψεως ούκ άξιολόγου λαβόμενος 20 αὐτήν τε και την ἐκείνη χώραν ληίσηται. τότε μέν

οὖν ές Δάφνην ἀνέβη, τὸ Αντιοχείας προάστειον.

⁵⁻⁷ ές-ήλθεν] Suid. s v. διέχουσαν

ένθα δή τό τε άλσος έν θαύματι μεγάλφ έποιήσατο 5 καὶ τὰς τῶν ὑδάτων πηγάς ἄμφω γὰρ ἀξιοθέατα έπιεικώς έστι. καὶ θύσας ταῖς νύμφαις ἀπιων ώγετο, 6 άλλο μεν οὐδεν λυμηνάμενος, τοῦ δε ἀργαγγέλου s Μιγαήλ τὸ ἱερὸν καύσας ξὺν έτέραις τισίν οίκίαις έξ αλτίας τοιᾶσδε. Πέρσης άνηρ ϊππω όχούμενος, έν τε 7 τῶ Περσών στρατῶ δόκιμος καὶ Χοσρόη βασιλεῖ γνώοιμος, ές χώρον πρημνώδη άμφι τον λεγόμενον Τρητον ήλθε ξύν ετέροις τισίν, οδ δή τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ 10 νεώς έστιν, Εὐάριδος ἔργον. οὖτος ἀνὴρ τῶν τινα 8 Β 200 Αυτιοχέων νεανίαν πεζόν τε καλ μόνον κουπτόμενον ένταῦθα ίδων έδίωκε των έτέρων χωρίς. ἦν δὲ κρεοπώλης δ νεανίας, 'Αείματος δνομα. δς έπειδή κατα- 9 λαμβάνεσθαι έμελλεν, έπιστραφείς έκ τοῦ αίφνιδίου 15 λίθω τὸν διώχοντα βάλλει, ἐπιτυγχάνει τε τοῦ μετώπου ές την παρά τὸ οὖς μήνιγγα. καὶ δ μὲν ές τὸ έδαφος εύθύς έπεσεν, δ δε αύτοῦ τὸν άκινάκην σπασάμενος πτείνει τὸν ἄνδρα. σπυλεύσας τε αὐτοῦ κατ' 10 έξουσίαν τά τε δπλα και τὸν γουσὸν ἄπαντα και εί 20 τι άλλο έτύγγανεν άμπεγόμενος, έπί τε τὸν ϊππον ἀναθορών πρόσω ήλαυνεν. είτε δὲ τύχη είτε χωρίων 11 έμπειρία χρησάμενος, λαθείν τε τούς πολεμίους καλ διαφυγείν παντελώς ίσχυσε. ταῦτα ὁ Χοσρόης μαθών 12Ρ114 καί τοῖς ξυμπεσοῦσι περιαλγήσας τῶν οἱ ἐπομένων 26 τινάς καῦσαι τὸν τοῦ ἀρχαγγέλου νεὼν, οὖ πρόσθεν έμνήσθην, έκέλευεν. οἱ δὲ τοῦτον ἐκεῖνον εἶναι ἡγού- 13 μενοι ξύν ταις άμφ' αύτον οικοδομίαις ένέπρησαν,

² ἀξιωθέατα $H \parallel 3$ έστ $lv \ H \parallel 8$ τρατον $G \parallel 12$ lδών VGP corr.] εδρών P pr m. $\parallel 12-13$ πρεωπώλης $P \parallel 15-16$ τον μετώπου $GP \parallel$ τῶ μετώπω $V \parallel 16$ μήνιγκα $G \parallel 21$ ἀναθορῶν $VP \parallel$ 23 δ om. $V \parallel 25$ νεών $VP \parallel$ ναόν G

ἐπιτελεῖς τε πεποιῆσθαι τὰς Χοσφόου ἐντολὰς φοντο. ταῦτα μὲν δὴ οῦτως ἔσχε.

Χοσρόης δε παντί τῷ στρατῷ τὴν ἐπὶ Ἀπάμειαν ηρει. Εστι δε ξύλον πηχυαίον εν Απαμεία του σταυρού μέρος, εν ω τον Χριστον εν Ίεροσολύμοις ποτε την ε κόλασιν ούτι ακούσιον υποστήναι δμολογείται, κατά δή του παλαιου χρόνου ένταῦθα προς Σύρου ἀνδρος 🗆 15 χομισθέν λάθρα. καὶ αὐτὸ οἱ πάλαι ἄνθρωποι Β 201 φυλακτήριον μέγα σφίσι τε αὐτοῖς καὶ τῆ πόλει πιστεύοντες έσεσθαι θήκην αὐτοῦ ξυλίνην τινὰ πεποιη- 10 μένοι κατέθεντο, ην δη χρυσώ τε πολλώ και λίθοις έντίμοις έχόσμησαν, και τρισί μέν ιερεύσι παρέδοσαν, έφ' ή ξύν πάση άσφαλεία φυλάξουσιν, έξάγοντες δε άνὰ πᾶν ἔτος πανδημεί ἐν ἡμέρα προσκυνοῦσι μιᾶ. 16 τότε οὖν δ τῶν ἀπαμέων λεὼς, ἐπειδή τὸν Μήδων 15 στρατόν έπὶ σφᾶς ἐπύθοντο ἰέναι, ἐν δέει μεγάλφ έγένοντο. Χοσρόην δε ακούοντες ώς ηκιστα αληθίζεσθαι καὶ παρά Θωμαν τὸν τῆς πόλεως ἀρχιερέα νενόμενοι εδέοντο τὸ τοῦ σταυροῦ ξύλον επιδείξαι σφίσιν, 17 ὅπως αὐτὸ ὕστατα προσκυνήσαντες τελευτήσωσιν. ὁ δὲ 10 κατά ταῦτα ἐποίει. τότε δὴ θέαμα ξυνηνέχθη λόγου τε καὶ πίστεως κρεϊσσον ένταῦθα γενέσθαι. τὸ μὲν γὰρ ξύλον δ Ιερεύς φέρων έδείχνυεν, υπερθεν δε αύτοῦ σέλας πυρός έπεφέρετο και το κατ' αύτον της όροφης 18 μέρος φωτί πολλώ ύπερ το είωθος κατελάμπετο. βαδί- 25

⁴ cf. Mal. 480, 6. Euagr. IV, 26

⁴ Hei G] elh $VP \parallel 6$ duoloyetrai VGP pr. m.] wholdyhear P corr. $\parallel 8$ nálai VP] naláiol $G \parallel 9$ te] tè nal $P \parallel 11-12$ libois évripois] libor évripor $V \parallel 18$ quilágasir $G \parallel 14$ nardhpel P] nardhpeo V, nardhpel $G \parallel 17$ dè om. $G \parallel 20$ tà votata $G \parallel 22$ noeltror P

ζοντός τε τοῦ ἱερέως πανταγή τοῦ νεὰ συμπροήει τὸ σέλας, φυλάσσον άει την ύπερ αὐτοῦ της ὀροφης χώραν. δ μεν οὖν τῶν Απαμέων δῆμος ὑπὸ τῆς τοῦ 19 θαύματος ήδουης έθαμβεϊτό τε καὶ έγεγήθει καὶ ι έκλαιεν, ήδη τε απαντες ύπερ της σωτηρίας το θαρσείν είχου. ὁ δὲ Θωμᾶς, ἐπειδή περιήλθε τὸν νεών ἄπαντα, 20 καταθέμενος εν τη θήκη το του σταυρού ξύλον έκάλυψε, καὶ τὸ σέλας ἐκ τοῦ αἰφνιδίου ἐπέπαυτο. μαθών δὲ τὸν τῶν πολεμίων στρατὸν ἄγχιστά που τῆς πόλεως 10 ήχειν, σπουδή πολλή παρά τὸν Χοσρόην ἀφίκετο. καί 21 δς (έπει) άνεπυνθάνετο τοῦ ιερέως ει βουλομένοις τοις Απαμεύσιν είη ἀπὸ τοῦ περιβόλου ἀντιτάξασθαι τῷ Μήδων στρατῷ, ἀπεκρίνατο Θωμᾶς οὐδὲν τοῖς Β 202 άνθρώποις τοιούτο ές εννοιαν ήπειν. "Οὐκούν" εφη 22 16 δ Χοσρόης ,.δέξασθέ με τη πόλει ξύν δλίγοις τισί πάσαις άναπεπταμέναις ταίς πύλαις." δ ίερεὺς είπεν 23 , Επ' αὐτὸ γὰρ δὴ παρακαλέσων τοῦτο ἀφίγμαι." ό μέν ούν στρατός άπας έστρατοπεδεύσαντο διεσκηνημένοι πρό τοῦ περιβόλου.

20 Ό δὲ Χοσρόης ἄνδρας τῶν ἐν Πέρσαις ἀρίστων 24 διακοσίους ἀπολεξάμενος ἐς τὴν πόλιν εἰσήλασεν. ἐπεὶ P 115 δὲ γέγονεν είσω πυλῶν, ἐπελάθετο ἑκών γε εἶναι τῶν αὐτῷ τε καὶ τοῖς πρέσβεσι ξυγκειμένων, καὶ τὸν ἐπίσακοπον ἐκέλευε δοῦναι οὐ χίλια μόνον ἀργύρου σταθμὰ 25 οὐδὲ τούτων δεκαπλάσια, ἀλλὰ ⟨καὶ⟩ τὰ κειμήλια ὅσα δὴ ἐνταῦθα ἔτυχε κείμενα, χρυσᾶ τε καὶ ἀργυρᾶ ξύμπαντα, μεγάλα ὑπερφυῶς ὅντα. οἶμαι δ' ἄν αὐτὸν 25 καὶ τὴν πόλιν ὅλην ἀνδραποδίσασθαί τε καὶ ληίσασθαι

¹ ve \tilde{w} V || 3—216, 27 δ —\$zoñzo om. VG || 11 δ s $\langle \ell \pi \epsilon l \rangle$] addidi êrel, om. cod. || 19 rod affert Maltr. e cod. e] rods P || 21 elońlasev Hoesch.] elońlasav P || 25 $\langle \kappa a l \rangle$ add. Hy

¹³ BT Procop. ed. Haury. Vol. I cum addendis ed. Wirth [1734]

ούκ αν αποκνήσαι, εί μή τι θείον αύτον έκ του έμ-26 φανούς διεκώλυσεν. ούτως αὐτὸν ή τε φιλοχρηματία έξέπλησσε καλ έστρεφεν αὐτοῦ τὴν διάνοιαν ἡ τῆς 27 δόξης ἐπιθυμία. κλέος γάρ οἱ μέγα τοὺς τῶν πόλεων άνδραποδισμούς φέτο είναι, ούδεν το παράπαν ποιού- 5 μενος εί σπονδάς τε καί ξυνθήκας ήλογηκώς τὰ τοιαῦτα 28 ές τους 'Ρωμαίους έργάζεται. ταύτην τε Χοσρόου δηλώσει την γνώμην α τε άμφι πόλιν Δάρας έν ταύτη δη ένεχείρησε τη άποπορεία, έν πάση άλογία ποιησάμενος τὰ ξυγκείμενα, καὶ ἃ Καλλινικησίους δλίγω 10 Β 203 ύστερον έν σπονδαίς έδρασεν, απερ μοι έν τοίς όπισθε λελέξεται λόγοις. άλλ' ό θεός, ώσπες είρηται, 29 Απάμειαν διεσώσατο. Επεί δε τὰ κειμήλια ὁ Χοσρόης ξύμπαντα είλε και αὐτὸν μεθύοντα ἤδη τῆ τῶν χρημάτων ἀφθονία δ Θωμᾶς είδε, τὸ τοῦ σταυροῦ ξύλον 15 ξύν τη θήκη έξενεγκών ανέφγε τε την θήκην και τὸ Εύλον ενδεικνύμενος ... πράτιστε βασιλευ" έφη "ταυτά 30 ...μοι ἀπολέλειπται μόνα ἐκ πάντων χρημάτων. Θήκην μεν ούν τήνδε (χουσώ τε γάρ κεκαλλώπισται καλ πλίθοις ἐντίμοις) φθόνος οὐδείς λαβόντα σε ξὺν τοίς 20 , άλλοις άπασιν έγειν, τουτί δε το ξύλον, σωτήριον τε , ήμιν και τίμιον έστι, τούτο, ίκετεύω σε και δέομαι, ..δός μοι." δ μεν ιερεύς τοσαύτα είπε. ξυνεγώρει δε Χοσρόης και την δέησιν ἐπιτελη ἐποίει.

31 Μετὰ δὲ φιλοτιμία πολλη χρώμενος τόν τε δημον 25 ἐς τὸ ἰπποδρόμιον ἀναβαίνειν ἐκέλευε καὶ τοὺς ἡνιό-32 χους ἀγωνίζεσθαι τὰ εἰωθότα σφίσιν. οὖ δὴ καὶ

¹¹ cf. lib II cap 21 sub fin

⁹ ένεχείρησεν P | ἀποποφεία Hoesch.] ἀποποφία P \parallel 24 $\langle \delta \rangle$ Χοσφόης Maltr.

αὐτὸς ἀναβὰς θεατής γενέσθαι τῶν ποιουμένων ἐν σπουδή ἐποιείτο. ἐπεὶ δὲ ἡκηκόει πολλῷ πρότερον Ιουστινιανον βασιλέα χρώματος τοῦ Βενέτου, δ δή χυάνεόν έστιν, έχτόπως έραν, απ' έναντίας αὐτώ χάν-5 ταῦθα Ιέναι βουλόμενος ήθελε τῷ πρασίνω τὴν νίκην άρμόσαι. οι μεν ούν ήνιοχοι από βαλβίδων αρξάμενοι 38 έργου είχουτο, τύχη δέ τις τῶ τὰ Βένετα ἐνδιδυσκομένω έγένετο παρελάσαντι έπίπροσθεν λέναι. είπετο 34 δὲ αὐτῷ κατὰ τὰς αὐτὰς άματροχιὰς ὁ τὸ πράσινον 10 άμπεχόμενος χοωμα. ὅπες ἐξεπίτηδες ὁ Χοσρόης γε- 35 γονέναι οιόμενος ήγανάκτει τε καί ξύν ἀπειλη ἀνεβόα Β 204 τὸν Καίσαρα προτερήσαι τῶν ἄλλων οὐ δέον, ἐχέλευέ τε τούς προτέρους Ιόντας Ιππους ἐπέχεσθαι, ὅπως τὸ λοιπόν κατόπισθεν γενόμενοι άγωνίζωνται. ὅπερ ἐπειδή 15 ούτως ἐπέπρακτο ώσπερ ἐκεῖνος ἐκέλευε, νικᾶν ούτως ο τε Χοσρόης και μέρος το πράσινον έδοξεν. ένταῦθα 86 των τις Απαμέων Χοσφόη ές όψιν ήμων ήτιατο Πέο- Ρ 116 σην ἄνδρα ές την ολκίαν την αὐτοῦ ἀναβάντα την παϊδα οὖσαν παρθένον βιάζεσθαι. δ δὲ ταῦτα ἀκού- 87 20 σας καὶ τῷ θυμῷ ζέων ἄγεσθαι τὸν ἄνδρα ἐκέλευε. και έπει παρην ήδη, ανασκολοπισθήναι αὐτὸν έν τῶ στρατοπέδω ἐπέστελλε. γνοὺς δὲ ὁ δῆμος παντὶ σθένει 88 ανέκραγον έξαίσιον οίον, πρός της του βασιλέως δργης τον ανθοωπον έξαιτούμενοι. Χοσρόης δε ωμολόγησε 25 μεν αὐτοῖς τὸν ἄνδρα ἀφήσειν, λάθρα δε ἀνεσκολόπισεν οὐ πολλῷ ὕστερον. ταῦτα μέν οὖν τῆδε διαπεπραγμένος παυτί τῷ στρατῷ ὀπίσω ἀπήλαυνεν.

ιβ΄. Ἐπεὶ δὲ ές Χαλκίδα πόλιν ἀφίκετο, Βεροίας πόλεως τέτρασι καὶ ὀγδοήκοντα σταδίοις διέχουσαν, 30 αὖθις ές λήθην τινὰ τῶν ξυγκειμένων ἡλθε, στρατο-

⁹ άφματφοχιάς Christ

πεδευσάμενός τε τοῦ περιβόλου οὐ μακράν ἄποθεν έπεμψε Παύλον, απειλήσοντα Χαλκιδεύσι πολιορκία την πόλιν αιρήσειν, εί μη την τε σωτηρίαν ώνιον κτήσονται τὰ λύτρα διδόντες καὶ τοὺς στρατιώτας, δσους ένταῦθα ξυμβαίνει είναι, ξύν τῷ ἡγεμόνι ἐκδοῖεν 5 2 σφίσι. Χαλκιδείς δε ές δέος μέγα πρός έκατέρου βα-Β 205 σιλέως έμπεπτωκότες στρατιώτας μεν απώμοσαν ως ηκιστα επιδημείν σφίσι, καίπερ άλλους τε καί Άδόναχου τὸυ τῶυ στρατιωτῶυ ἄρχουτα κρύψαυτες ἐυ οἰκίσχοις τισίν, ὅπως μὴ τοῖς πολεμίοις ἔνδηλοι ὧσι. γρυ- 10 σοῦ δὲ κεντηνάρια δύο συλλέξαντες μόλις, ἐπεὶ πόλιν οὐ λίαν εὐδαίμονα ἄκουν, τῷ τε Χοσρόη ζωάγρια δόντες τήν τε πόλιν καὶ σφᾶς αὐτοὺς διεσώσαντο. 3 ενθένδε οὐκέτι ὁ Χοσρόης εβούλετο την αποπορείαν ήπεο εληλύθει ποιήσασθαι, άλλ' Εύφράτην τε ποταμόν 15 διαβήναι καὶ γρήματα δτι πλείστα έκ Μεσοποταμίας 4 ληίζεσθαι. γέφυραν οὖν ζεύξας ἀμφὶ Ὀββάνης τὸ γωρίου, ὅπερ τοῦ ἐν Βαρβαλισσῷ φρουρίου τεσσαράκοντα σταδίους ἀπέχει, αὐτός τε διέβη και παντί τῷ στρατώ ώς τάχιστα διαβαίνειν επέστελλεν, ύπειπών 20 μεν την γέφυραν τρίτη ημέρα λύσεσθαι, τάξας δε καί 5 τὸν τῆς ἡμέρας καιρόν. καὶ ἐπεὶ παρῆν ἡ κυρία. τινάς μέν τοῦ στρατοῦ ἀπολελεῖφθαι μή πω διαβάντας ξυνέβαινεν, δ δε οὐδ' δτιοῦν ὑπολογισάμενος ἔπεμψε

^{3—4} εl—διδόντες] Suid s. v. ἀνίους || 12—13 τῷ—διεσώσαντο] Suid. s. v. ζώγρια || 14—15 ἐνθένδε—ποιήσασθαι] ὁ δὲ Χοσφόης οὐκ ἐβούλετο κτλ. Suid. s. v. ἀποπορεία

² άπειλήσοντα Maltr.] ἀπειλήσαντα $P\parallel$ 3 τε om. Suid. \parallel 4 τὰ om. Suid. \parallel 8—9 'Αδόναχον] scribendum puto: 'Οδόναχον, cf. ind. \parallel 12 et 13 τε] bis om. Suid. \parallel 12 ζωάγοια] ζώγοια Suid. \parallel 14 ἐνθένδε P pr. m.] ἐνθένδεν P corr. \parallel ἀποπορίαν $P\parallel$ 24 ούδοτιοῦν P

τοὺς τὴν γέφυραν διαλύσοντας. οῖ τε ἀπολειπόμενοι, 6 ὡς ἔκαστός πη ἐδύνατο, εἰς τὰ πάτρια ἤθη ἀνέβαινον. Ρ 117 τότε δὴ φιλοτιμία τις Χοσρόην ἐσῆλθε πόλιν Ἔδεσσαν ἐξελείν. ἐνῆγε γὰρ αὐτὸν ἐς τοῦτο Χριστιανῶν λόγος 7 5 καὶ ἔδακνεν αὐτοῦ τὴν διάνοιαν, ὅτι δὴ ἀνάλωτον αὐτὴν ἰσχυρίζοντο εἶναι ἐξ αἰτίας τοιᾶσδε.

Αυγαρος ήν τις εν τοις άνω χρόνοις Έδεσσης τοπ-8Β206 άργης (ούτω νὰρ τοὺς κατὰ ἔθνος βασιλεῖς τηνικαῦτα έκάλουν). δ δε Αύγαρος ούτος ξυνετώτατος έγεγόνει 10 τῶν κατ' αὐτὸν ἀνθρώπων ἀπάντων, καὶ ἀπ' αὐτοῦ βασιλεί Αὐγούστω ές τὰ μάλιστα φίλος. Ενσπονδος 9 γαρ 'Ρωμαίοις είναι βουλόμενος ές 'Ρώμην τε αφίκετο, και τῷ Αὐγούστω ἐς λόγους ήκων οῦτω δὴ αὐτὸν της ξυνέσεως τω περιόντι έξέπληξεν ώστε οὐκέτι αὐτοῦ 15 μεθίεσθαι Αύγουστος τῆς ξυνουσίας έβούλετο, άλλ' ήν τε αὐτοῦ τῆς ὁμιλίας εὐθὺς διάπυρος ἐραστὴς καὶ έπειδαν έντύχοι, απαλλάσσεσθαι αὐτοῦ οὐδαμή ήθελε. χρόνος οὖν αὐτῷ ἐν ταύτη δὴ συχνὸς τῆ ἀποδημία 10 έτρίβη. καί ποτε ές ήθη πάτρια έθέλων ιέναι πείθειν 20 τε τὸν Αύγουστον μεθείναι αὐτὸν ὡς ἥκιστα ἔχων, έπενόει τάδε. έστάλη μέν ώς κυνηγετήσων ές τὰ έπὶ 11 'Ρώμης χωρία' μελέτην γάρ περί ταῦτα κατεσπουδασμένην τινά ετύγχανεν έχων. περιιών δε χώραν πολλήν συχνά των έχεινη θηρίων ζωντα έθήρα, καί 25 χοῦν έχ τῆς γῆς ξυναμησάμενος ἔφερεν έχ χώρας έκάστης ούτω τε έπανηκεν είς Ρώμην, τόν τε γούν καὶ τὰ θηρία ἔχων. ὁ μὲν οὖν Αὔγουστος ές τὸν 12

^{4—6} ἐνῆγε—εἶναι] Suid. s. ▼ ἐνῆγεν

⁸ kõegav hic et infra $G\parallel 4$ yàq] dè Suid. \parallel 5 dh om. Suid. \parallel 6 abrhv] "Edessav Suid. \parallel 17 ánallases8a. P

20 P 118 Χρόνφ δὲ ὕστερον πόρρω που ἡλικίας Αὔγαρος ἥκων νόσφ ποδάγρας χαλεπῆς τινος ὑπερφυῶς ἥλω.

λύπην τε άξήμιον και χαράν άκερδη, την τοῦ ίππο-

δρομίου παραδηλών τύγην.

²⁹ ποδάγρας Hoesch.] ποδάγρης P

ταῖς γοῦν ὀδύναις ἀχθόμενος καὶ τῆ ἐνθένδε ἀκινησία έπλ τούς λατρούς τὸ πράγμα ήγεν. ἐκ πάσης τε νῆς Ευνέλενε τούς περί ταῦτα σοφούς ἄπαντας, ὧν δη 21 ύστερον (οὐ γάρ οἱ ἄκεσίν τινα τοῦ κακοῦ έξευρεῖν 5 ίσχυον) ἀπέστη τε καὶ ἐς ἀμηγανίαν ἐμπεσὼν τύχας τὰς παρούσας ἀδύρετο. ὑπὸ δὲ τὸν χρόνον ἐκεῖνον22Β208 'Ιησούς ὁ τοῦ θεοῦ παῖς ἐν σώματι ὢν τοῖς ἐν Παλαιστίνη ανθρώποις ωμίλει, τῷ τε μηδὲν τὸ παράπαν άμαρτείν πώποτε, άλλὰ καὶ τὰ άμήχανα έξεργάζεσθαι 10 διαφανώς ένδειχνύμενος ὅτι δὴ τοῦ θεοῦ παῖς ὡς άληθώς είη νεκρούς τε γάρ καλών έξανίστη ώσπερ έξ 28 ύπνου καὶ πηροίς τοὺς ὀφθαλμοὺς ούτω τεχθείσιν άνέωνε, σώματός τε όλου λεύκας έκάθηρε καὶ ποδών πήρωσιν έλυσε, καλ όσα άλλα λατροίς πάθη άνλατα 15 ώνομασμένα έστί. ταῦτα ἀπαγγελλόντων Αύγαρος τῶν 24 έκ Παλαιστίνης ές την "Εδεσσαν έπιχωριαζόντων ακούσας εθάρσησε τε και γράμματα πρός τον Ίησοῦν νράψας έδειτο αὐτοῦ ἀπαλλάσσεσθαι μὲν τῆς Ἰονδαίας καὶ τῶν ἐνταῦθα ἀγνωμόνων ἀνθρώπων, αὐτῷ δὲ τὸ 20 λοιπον ξυμβιοτεύειν. ἐπεὶ ταῦτα ὁ Χοιστος ἀπενεχθέντα 25 είδεν, άντέγραψε πρός τον Αύγαρον, ώς μεν ούκ άφίξεται άντικους απολέγων, την δε ύγιειαν τω γράμματι ύποσγόμενος. φασί δε καί τοῦτο αὐτὸν ἐπειπεῖν, ὡς 26 οὐδὲ ἡ πόλις ποτὲ βαρβάροις άλώσιμος ἔσται. τοῦτο 25 της επιστολης τὸ ακροτελεύτιον οἱ μεν εκείνου τοῦ χρόνου την Ιστορίαν ξυγγράψαντες οὐδαμῆ ἔγνωσαν. ού γαρ ούν ούδε πη αύτοῦ ἐπεμνήσθησαν 'Εδεσσηνοί δε αὐτὸ ξὺν τῆ ἐπιστολῆ εύρεσθαι φασίν, ώστε ἀμέλει

²² ἀπολέγων Scaliger] ἀπολεύων P, ἀπονεύων Dind # 25 γράφεται ἀκροτελεύτιον P in marg] ἀκρότατον P in contextu

καλ ανανραπτον ούτω την επιστολην αντ' άλλου του συλακτηρίου έν ταις της πόλεως πεποίηνται πύλαις. 27 νένους μεν οὖν ὑπὸ Μήδοις γρόνω τινὶ ὕστερον, οὐγ 28Β209 άλοῦσα μέντοι, άλλὰ τρόπω τοιῶδε. ἐπειδὴ τὸ γράμμα τοῦ Χριστοῦ Αύγαρος ἔλαβε, κακῶν μὲν όλίγω ὕστερον 5 άπαθής γέγονε, συγνόν δε τη ύγιεία επιβιούς γρόνον έτελεύτησεν. δστις δε διεδέξατο την βασιλείαν των αύτοῦ παίδων, ἀνοσιώτατος γενονώς ἀπάντων ἀνθρώπων, άλλα τε πολλά ές τούς άρχομένους έξήμαρτε καί την εκ 'Ρωμαίων δεδιώς τίσιν προσεχώρησεν εκούσιος 10 29 Πέρσαις, γρόνω τε πολλώ Ἐδεσσηνοί υστερον άνελόντες των βαρβάρων τούς σωίσιν ένδημούντας ωρουρούς ἐνέδοσαν 'Ρωμαίοις την πόλιν. * * * * * * αὐτῷ προσποιεϊσθαι ἐπιμελές ἐστι, τεκμαιρόμενος οἶς έν τοῖς κατ' έμὲ γρόνοις γέγονεν, ἄπερ ἐν τοῖς καθή- 15 80 πουσι λόγοις δηλώσω. καί μοί ποτε έννοια γέγονεν ώς εί μη ταυτα, απερ έρρηθη, ὁ Χριστὸς ἔγραψεν, άλλ' ότι ές τούτο δόξης άνθρωποι ήλθον, φυλάξαι Ρ 119 διά τοῦτο ἀνάλωτον έθέλει τὴν πόλιν, ὡς μήποτε αὐτοῖς πλάνης τινὰ σκῆψιν διδοίη. ταῦτα μὲν οὖν 20 δπη τῷ θεῷ φίλον, ταύτη ἐχέτω τε καὶ λεγέσθω.

Χοσρόη δε τότε προύργου διά ταῦτα εδοξεν είναι 31 "Εδεσσαν έξελειν. και έπει ές Βάτνην άφικετο, πόλισμα μεν βραχύ και λύγου οὐδενὸς ἄξιον, ἡμέρας δε όδῷ Έδέσσης διέχον, ένταῦθα μέν την νύκτα έκείνην 26

⁸ παίδων] Sanadroug, fils de sa soeur; cf. Jean Catholicos, histoire d'Armenie traduite par M. J. Saint-Martin, Paris 1851, p. 28

¹⁸ spatium novem vers. vacuum est in P; de hoc loco disputavi in: Hy. 1 p. 18 || 15 γέγονε P || 17 ἐρρέθη P | ἔγραψεν] Ένοά Ρ

ηὐλίσατο, ὅρθρου δὲ βαθέος παυτὶ τῷ στρατῷ ἐπὶ τὴν Ἔδεσσαν ἤλαυνε. καὶ αὐτοῖς ξυνέβη πλάνη περι- 32 πεσοῦσι τῆ ὑστεραἰᾳ ἐς τὸν αὐτὸν αὐλίζεσθαι χῶρον ὅπερ αὐτοῖς λέγουσι καὶ δὶς ξυμβῆναι. μόλις δὲ 38 ε ἄγχιστα Ἐδέσσης γενομένῷ Χοσρόη ψεύματός φασιν Β 210 ἐς τὸ πρόσωπον ἐπιπεσόντος ἐπῆρθαι τὴν γνάθον. διὸ δὴ τῆς μὲν πόλεως ἀποπειρᾶσθαι οὐδαμῆ ἤθελε, Παῦλον δὲ πέμψας χρήματα Ἐδεσσηνοὺς ἤτει. οἱ δὲ 84 ἀμφὶ τῆ πόλει μὲν δεδιέναι ἥκιστα ἔφασκον, ὅπως δὲ 10 μὴ τοἰς χωρίοις λυμήνηται, ὡμολόγησαν δύο χρυσοῦ πεντηνάρια δώσειν. καὶ δς τά τε χρήματα ἔλαβε καὶ διεσώσατο τὰ ξυγκείμενα.

ιγ΄. Τότε καὶ γράμματα Χοσρόη βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἔγραψεν, ἐπιτελέσειν ὁμολογῶν τά τε αὐτῷ τα καὶ τοις πρέσβεσιν ἀμφὶ τῆ εἰρήνη ξυγκείμενα. ἄπερ 2 ἐπεὶ ὁ Χοσρόης ἀπενεχθέντα είδε, τούς τε ὁμήρους ἀφῆκε καὶ συνεσκευάζετο ἐς τὴν ἄφοδον, τούς τε Ἰντιοχέων αἰχμαλώτους ἀποδίδοσθαι ἄπαντας ἤθελεν. ὅπερ Ἐδεσσηνοὶ ἐπειδὴ ἔμαθον, προθυμίαν ἐπεδείξαντο 8 το ἀκοῆς κρείσσω. οὐ γὰρ ἦν οὐδείς δς οὐ τὰ λύτρα ἐντῷ ἰερῷ φέρων ὑπὲρ τούτων δὴ τῶν αἰχμαλώτων κατὰ λόγον τῆς οὐσίας κατέθετο. εἰσὶ δὲ οἶς καὶ 4 μαλλον ἢ κατὰ λόγον ταῦτα ἐπράσσετο. αἴ τε γὰρ ἐταίραι τὸν κόσμον ἀφελοῦσαι, ὅσος αὐταῖς ἐν τῷ σώ-

¹⁵ cf. 197, 17

⁸ έδεσηνοίς $P \parallel 18-210$, 12 Τότε-δντες \parallel δι ι δ lougririards χοσρόη γράμματα έγραψεν πτί. $H \parallel 14$ έπιτελέσσειν $H \parallel$ δμολογείν $H \parallel 15$ συγκείμενα $H \parallel 16$ δ om. $H \parallel$ ίδε $H \parallel 17$ την om. $H \parallel$ έφοδον $H \parallel$ τε \parallel τε τῶν $H \parallel$ 19 ὅπερ ἐπειδη ἐδεσσηνοί $H \parallel$ 28 η om. $H \parallel$ 24 ὅσον H

ματι ήν, ένταῦθα έρρίπτουν, καὶ εἴ τῷ γεωργῷ ἐπίπλων η αρνυρίου σπανίζοντι όνος η προβάτιον ήν, τοῦτο 5 δη ές το Ιερον σπουδή πολλή ήγεν. άθροιζεται μέν ούν γουσού τε καὶ ἀργύρου καὶ ἄλλων χρημάτων πάμπολυ πληθος, δέδοται δὲ ὑπὲρ λύτρων οὐδέν. 5 6Ρ120 Βούζης γάρ ἐνταῦθα παρών ἔτυχεν, δς διακωλῦσαι την πράξιν υπέστη, κέρδος οἱ ἔσεσθαι μέγα τι ἐνθένδε καραδοκών. διὸ δὴ ὁ Χοσρόης τοὺς αίγμαλώ-7Β211τους απαντας έπαγόμενος πρόσω έχώρει. Καρρηνοί δε απήντων χρήματα πολλά προτεινόμενοι δ δε ού 10 προσήμειν έφασμεν, ότι δή οί πλείστοι οὐ Χριστιανοί, άλλα δόξης της παλαιάς τυγχάνουσιν όντες. 8 Καλ μην καλ Κωνσταντινιέων χρήματα διδόντων έδέξατο, καίπεο φάσκων οί έκ πατέρων προσήκειν την πόλιν. ἐπειδή γὰρ Καβάδης 'Αμίδαν είλεν, "Εδεσσάν 15 9 τε καὶ Κωνσταντίναν έξελειν ήθελεν. άλλ' Ἐδέσσης μεν άγγοῦ γενόμενος τῶν μάγων ἀνεπυνθάνετο εί οί άλώσιμος ή πόλις έσται, δείξας τη δεξιά γειρί τὸ 10 γωρίον αὐτοῖς. οἱ δὲ αὐτῷ τὴν πόλιν άλώσεσθαι οὐδεμιά μηχανή έλεγον, τεκμαιρόμενοι, δτι δή την δεξιάν 20 αὐτη γείρα προτείνας, οὐχ άλώσεως ταύτη οὐδὲ ἄλλου ότουοῦν χαλεποῦ ξύμβολον, άλλὰ σωτηρίας διδοίη. 11 και δς ταυτα ακούσας, έπείθετό τε και έπηγεν έπι 12 Κωνσταντίναν τὸ στράτευμα. ένταῦθα δὲ ἀφικόμενος ένστρατοπεδεύεσθαι παντί τῷ στρατῷ ὡς πολιορχήσων 25 13 ἐπέστελλεν. ἦν δὲ Κωνσταντίνης Γερεύς τότε Βαράδοτος, άνηρ δίκαιός τε καὶ τῷ θεῷ ἐς τὰ μάλιστα φίλος, και απ' αύτοῦ ἐνεργοῦσαν ἐς δ τι βούλοιτο

¹ εἴ τφ γεωργφ] ἐν τῷ ἔργφ H \parallel 2 ὄνος] ὄνομα H \parallel 8 ἐς om. H \parallel πολλή σπουδή H \parallel 7 οἰ ἔσεσθαι] οἴεσθαι H \parallel 8 δ om. H \parallel 10 δ] οἰ H

ἀεὶ τὴν εὐχὴν ἔχων οὖ καὶ τὸ πρόσωπον ἰδων ἄν τις εὐθὺς εἴκασεν ὅτι δὴ τῷ θεῷ ἐνδελεχέστατα κεχαρισμένος ὁ ἀνὴρ εἴη. οὖτος ὁ Βαράδοτος τηνικαῦτα 14 παρὰ τὸν Καβάδην ἐλθὼν οἶνόν τε ἤνεγκε καὶ ἰσχάδας καὶ μέλι καὶ καθαροὺς ἄρτους, καὶ αὐτοῦ ἐδεῖτο μὴ ἀποπειρᾶσθαι πόλεως, ἢ οὕτε λόγου ἀξία ἐστὶ καὶ πρὸς 'Ρωμαίων ἀπημέληται λίαν, οὕτε στρατιωτῶν Β 212 φρουρὰν ἔχουσα οὕτε ἄλλο τι φυλακτήδιον, ἀλλὰ τοὺς οἰκήτορας μόνους, ἀνθρώπους οἰκτρούς. ὁ μὲν ταῦτα 15 το εἶπε Καβάδης δὲ αὐτῷ τήν τε πόλιν χαριεῖσθαι ὑμολόγησε καὶ τοῖς σιτίοις ἐδωρήσατο αὐτὸν ἄπασιν, ὅσα οἱ τῷ στρατοπέδῷ ἐς τὴν πολιορκίαν ἡτοίμαστο, μεγάλοις ὑπερφυῶς οὖσιν οὕτω τε ἀπηλλάσσετο ἐκ γῆς τῆς 'Ρωμαίων. διὸ δὴ ὁ Χοσρόης ἐκ πατέρων οἱ προτισκειν ἡξίου τὴν πόλιν.

'Ες Δάρας τε ἀφικόμενος ἐς πολιορκίαν καθίστατο. 16 ἔνδοθεν δὲ 'Ρωμαῖοι καὶ Μαρτῖνος ὁ στρατηγὸς (καὶ γὰρ ἐνταῦθα ἀν ἔτυχε) τὰ ἐς ἀντίστασιν ἔξηρτύοντο. δύο δὲ ἡ πόλις τείχεσι περιβέβληται, ὧν τὸ μὲν ἐντὸς 17 το μέγα τε καὶ ἀξιοθέατον ἀτεχνῶς ἐστιν (ἐς ὕψος γὰρ διήκει πύργος μὲν ἕκαστος ποδῶν έκατὸν, τὸ δὲ ἄλλο τείχος έξήκοντα), τὸ δὲ ἐκτὸς πολλῷ μὲν ἔλασσον συμβαίνει εἶναι, ἄλλως δὲ ἐχυρόν τε καὶ λόγου πολλοῦ ἄξιόν ἐστι. τὸ δὲ μεταξὸ χωρίον εὖρος οὐχ ἡσσον ἢ 18Ρ121 το πεντήκοντα ἔχει ποδῶν· ἐνταῦθα εἰώθασι Δαρηνοὶ τούς τε βόας καὶ τἄλλα ζῷα πολεμίων σφίσιν ἐγκει-

^{3—15} οὖτος—πόλιν] ὅτι τοῦ καβάδου ἐπὶ κωνσταντίναν ἐλθόντος καὶ πολυορκοῦντος ὁ ταύτης ἐπίσκοπος καράδατος ὅνομα παρὰ τὸν Καβάδην κτλ. $H \parallel 6$ άξίας $H \parallel$ έστιν $H \parallel 6$ —7 οὕτε—οὕτε] οὐδὲ—ούδὲ codd. \parallel 8 ἔχονσαν $H \parallel$ 10 εἶπεν $H \parallel$ 10—11 ὁμολόγησεν $H \parallel$ 11—13 καὶ τοζς—οὕτω τε] οm. $H \parallel$ 13 ἀπηλλάγετο $H \parallel$ 14 τῆς om $H \parallel$ δὴ δ] καὶ H

19 μένων έμβάλλεσθαι. τὰ μέν οὖν πρῶτα ὁ Χοσρόης προσβολήν ποιησάμενος ές τὰ πρὸς έσπέραν τοῦ περιβόλου πλήθει τε βελών βιασάμενος, τὰς πύλας τείχους 20 τοῦ βραχέος ενέπρησεν. έντὸς μέντοι γενέσθαι οὐδείς τῶν βαρβάρων ἐτόλμησεν. ἔπειτα δὲ κατώρυχα ποιεί- 5 σθαι λάθρα ές τὰ πρὸς ἕω τῆς πόλεως ἔγνω. ταύτη γάρ μόνον δρύσσεσθαι ή γη οία τέ έστιν, έπει τά άλλα τοῦ περιβόλου ἐπὶ πέτρας τοῖς δειμαμένοις πεποί-21Β213 ηται. οί γοῦν Πέρσαι ἀπὸ τῆς τάφρου ἀρξάμενοι ώρυσσον. ής δή βαθείας πομιδή ούσης ούτε παθεω- 10 ρώντο πρός τών πολεμίων ούτε αύτοις τινα αίσθησιν 22 τοῦ ποιουμένου παρείχοντο. ἤδη μὲν οὖν ὑπέδυσαν τὰ θεμέλια τοῦ έπτὸς τείχους, ἔμελλον δὲ καὶ κατά την μεταξύ χώραν έκατέρου περιβόλου γινόμενοι όλίγο ύστερον καλ τὸ μέγα τείγος άμειψαντες τὴν πόλιν κατά 15 πράτος έλειν, άλλ' (οὐ γὰρ αὐτὴν ἔδει Πέρσαις άλωναι) είς έχ του Χοσρόου στρατοπέδου άμφι ήμέραν μέσην άγγιστά πη τοῦ περιβόλου μόνος ἀφίκετο, είτε ἄνθρωπος ών είτε τι άλλο άνθρώπου πρείσσον, δόξαν τε τοις δρώσι παρείχετο, δτι δή τὰ βέλη ξυλλέγοι, απερ 20 έχ τοῦ τείχους 'Ρωμαΐοι όλίγω πρότερον έπὶ τοὺς 23 ένοχλοῦντας βαρβάρους άφηκαν. ταῦτά τε ποιών καλ την ασπίδα προβεβλημένος έρεσχελείν τε τους έν ταίς έπάλξεσι καὶ ξὺν γέλωτι τωθάζειν ἐδόκει. εἶτα φράσας αὐτοῖς τὸν πάντα λόγον ἐγρηγορέναι πάντας ἐκέλευε 25 24 και ως ένι μάλιστα της σωτηρίας έπιμελεισθαι. και ό μεν ταύτα σημήνας απιών ώχετο, Ρωμαίοι δε τα έν μέσω τείγους έκατέρου θορύβω πολλώ καλ ταραγή έκέ-25 λευον σκάπτειν. καὶ Πέρσαι μέντοι οὐκ είδότες τὰ

^{10—11} ούτε—ούτε] ούδὲ—ούδὲ codd. \parallel 14 δλίγ φ] όλίγ ω τε P

πρασσόμενα οὐδέν τι ήσσον ἔργου είχοντο. τῶν μὲν 26 οὖν βαρβάρων ὀρθήν τινα ἔνερθεν ποιουμένων ὁδὸν έπὶ τὸ τῆς πόλεως τείχος, τῶν δὲ Ῥωμαίων [τε] Θεοδώρου γνώμη, έπὶ σοφία τη καλουμένη μηχανική ε λογίου ανδρός, έγκαρσίαν τε την διώρυγα έργαζομένων καὶ βάθους Ικανῶς ἔγουσαν, ξυνέβη Πέρσας κατὰ μέσον τοίν περιβόλοιν γεγενημένους εκ τοῦ αλφνιδίου Β 214 έμπεσείν ές την 'Ρωμαίων κατώρυχα. και αύτων τούς 27 μέν πρώτους 'Ρωμαΐοι έπτειναν, οί δὲ ὅπισθεν φυγόν-10 τες κατά τάγος ές τὸ στρατόπεδου διεσώθησαν. διώκειν γάρ αὐτοὺς ἐν σκότφ Ῥωμαῖοι οὐδαμῆ ἔγνωσαν. ταύ- 28 της ούν της πείρας ὁ Χοσρόης αποτυχών έλειν τε την πόλιν μητανή τὸ λοιπὸν οὐδεμιᾶ ἐλπίσας, τοῖς πολιορκουμένοις ές λόγους ήλθε, χίλιά τε κεκομισμένος 15 άργύρου σταθμά ές τὰ Περσών ήθη έχώρει. ταῦτα 29 έπει βασιλεύς Ιουστινιανός έμαθεν, ούκέτι τὰ ξυγκείμενα έπιτελή ποιήσειν ήθελεν, έπικαλών Χοσρόη δτι δή πόλιν Δάρας εν σπονδαίς εξελείν ενεγείρησε. ταῦτα μεν εν τη πρώτη Χοσρόου εσβολή Ρωμαίοις ξυνέβη, 20 καὶ τὰ θέρος μὲν ἐτελεύτα.

και το σερος μεν ετεκευτα.

ιδ'. Ὁ δὲ Χοσρόης πόλιν ἐν Ἀσσυρίοις δειμάμενος P 122 ἐν χώρφ Κτησιφώντος πόλεως διέχοντι ἡμέρας ὁδῷ, ᾿Αντιόχειάν τε τὴν Χοσρόου αὐτὴν ἐπωνόμασε καὶ Ἀντιοχέων τοὺς αἰχμαλώτους ἐνταῦθα ξυνώκισεν ἄπαν
τας, οἶς δὴ βαλανεῖόν τε καὶ ἰπποδρόμιον κατεσκεύαζε καὶ ταῖς ἄλλαις τρυφαῖς ἀνεῖσθαι ἐποίει. τούς τε 2 □ γὰρ ἡνιόχους καὶ τοὺς τῶν μουσικῶν ἔργων τεχνίτας ἔκ τε ἀντιοχείας καὶ τῶν ἄλλων 'Ρωμαϊκῶν πόλεων

²² cf. Noeld.-Tab. p. 165 s.

^{3 [}τε] inclusit Bind. || 22 χώρφ Maltr.] χώρα cod. || 26 ἀνίε-σθαι Herw.

8 ξὺν αὐτῷ ἡγεν. ἔτι μέντοι καὶ δημοσία τοὺς Ἀντιοχέας τούτους ἐπιμελεστέρως ἢ κατὰ αἰχμαλώτους ἐσίτιζεν ἐς πάντα τὸν χρόνον, καὶ βασιλικοὺς καλεῖσθαι ἡξίου, ὥστε τῶν ἀρχόντων οὐδενὶ ὑποχειρίους εἶναι ἢ βασι-4 λεῖ μόνῳ. εἰ δέ τις καὶ τῶν ἄλλων Ῥωμαίων δοαπέτης ε γεγονὼς ἐς Ἀντιόχειαν τὴν Χοσφόου διαφυγεῖν ἴσχυσε,
Β 215 καὶ τις αὐτὸν ξυγγενῆ τῶν ταύτη ἀκημένων ἐκάλεσεν, οὐκέτι ἐξῆν τῷ κεκτημένῳ τὸν αἰχιαίλωτον τοῦτον ἀπάγειν, οὐδ' ῆν τις τῶν λίαν ἐν Πέρσαις δοκίμων ὁ τὸν ἄνθρωπον ἐξανδραποδίσας τυγχάνοι.

3 Αντιοχεῦσι μέντοι τὸ ξυμβὰν ἐπὶ ἀναστασίου βασιλεύοντος τέρας ἐς τοῦτο ἀποβὰν ἐτελεύτησε. τότε γὰρ ἀνέμου σκληροῦ Δάφνη τῷ προαστείφ ἐκ τοῦ αἰφνιδίου ἐπικεσόντος, τῶν κυπαρίσσων αι ταύτη ὑψηλαὶ ἀτεχνῶς ἡσαν ἐκ ῥιζῶν τῶν ἐσχάτων ἀνατραπεῖσαι 16 εἰς τὴν γῆν ἔπεσον, ἄσπερ ὁ νόμος ἐκτέμνεσθαι οὐδαθη εἰα. ὀλίγφ μὲν οὖν ὕστερον, ἡνίκα Ἰουστίνος Ἡσμαίων ἡρχε, σεισμός τις ἐπιγενόμενος ἐξαίσιος λίαν τήν τε πόλιν κατέσεισε πᾶσαν καὶ τῶν οἰκοδομημάτων τά τε πλείστα καὶ κάλλιστα ἐς τὸ ἔδαφος εὐθὺς ἡνεγκε, το καὶ λέγονται τότε τριάκοντα μυριάδες ἀντιοχέων ἀποδος μοι ἐρρήθη, διέφθαρται. τὸ μὲν οὖν ἀντιοχέων πάθος τῆδε ἐχώρησε.

Βελισάριος δὲ βασιλεῖ ἐς Βυζάντιον ἐξ Ἰταλίας το μετάπεμπτος ἡλθε, καὶ αὐτὸν διαχειμάσαντα ἐν Βυζαντίφ στρατηγὸν ἐπί τε Χοσρόην καὶ Πέρσας ἄμα ἡρι

¹⁸ cf. Mal. 417, 9. 419, 5 Theoph. I 172, 1 | 25 Auct Marc. Com. ad a 541. (1)

⁷ αὐτὸν Hoesch.] αὐτῶν $P\parallel$ 23 ἐρρέθη P

άργομένο βασιλεύς επεμψεν άργοντάς τε τούς έξ Ίτα- 3.541 λίας ξύν αὐτῷ ήποντας, ὧν δὴ ενα Βαλεριανὸν ἡνείσθαι των εν Αρμενίοις καταλόνων εκέλευε. Μαρτίνος θ γάρ έτυγεν εύθύς είς την έφαν σταλείς, καί διά τοῦτο Ρ 128 ε Χοσρόης αὐτὸν, ὡς προδεδήλωται, ἐς Δάρας εὖρε. των δε Γότθων Οὐίττιγις μεν εν Βυζαντίω έμεινεν, 10Β216 οί δὲ λοιποί ξύμπαντες ἐπὶ Χοσρόην σὰν Βελισαρίω έστράτευσαν. τότε των Ουιττίγιδος πρέσβεων ατερος 11 μέν, δσπερ του έπισκόπου δνόματος έπεβάτευεν, έν 10 τοίς Περσών ήθεσι θνήσκει, δ δε δή ετερος αὐτοῦ έμεινεν. όστις δε αύτοις έρμηνεύς είπετο, άνεχώρησεν 12 ές 'Ρωμαίων την νην, και αύτον 'Ιωάννης, δς των έν Μεσοποταμία στρατιωτών ήρχεν, άμφι τὰ Κωνσταντίνης δρια ξυλλαβών ές τε την πόλιν είσαγαγών έν 15 δεσμωτηρίω καθείρξεν, δοπερ οί ένταῦθα άπαντα άναπυνθανομένφ τὰ πεπραγμένα έξήνεγκε. ταῦτα μὲν 13 ούν τηδε έχώρησε. Βελισάριος δε ξύν τοῖς επομένοις κατά τάχος ήει, προτερήσαι έν σπουδή έχων, πρίν τινα δ Χοσρόης έσβολην αύθις ποιήσεται ές Ρωμαίων 20 την γην.

ιε΄. Έν τούτφ δὲ δ Χοσφόης ἐπὶ Κολχίδα τὸν στρατὸν ἡγε, Λαζῶν αὐτὸν ἐπαγομένων ἐξ αἰτίας τοιᾶσδε. Λαζοὶ τὰ μὲν πρῶτα γῆν τὴν Κολχίδα ἄκουν, 2 'Ρωμαίων κατήκοοι ὄντες, οὐ μέντοι ἐς φόρου ἀπαγω- τὴν, οὐδέ τι ἄλλο ἐπαγγέλλουσιν αὐτοῖς ἐπακούοντες, πλήν γε δὴ ὅτι, ἐπειδὰν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς τελευτήσειε, ξύμβολα τῆς ἀρχῆς τῷ διαδεξομένφ τὴν βασιλείαν ὁ 'Ρωμαίων βασιλεὺς ἔπεμπε. τὰ δὲ τῆς χώρας ὅρια ξὺν 8 τοῖς ἀρχομένοις ἐς τὸ ἀκριβὲς διεφύλασσεν, ὅπως δὴ

⁸ Obittlyidos Hoesch.] louttiyidos P

μή Ούννοι πολέμιοι έξ όρους τοῦ Καυκάσου, δμόρου σφίσιν όντος, διὰ Λαζικής πορευόμενοι έσβάλλωσιν ές 4 νην την 'Ρωμαίων, έφυλασσον δε ούτε αυτοί τοήματα Β 217 ή στρατιάν πρός 'Ρωμαίων δεγόμενοι ούτε 'Ρωμαίοις πη ξυστρατεύοντες, ἐπ' ἐμπορία δὲ τῆ κατὰ θάλασσαν 5 πρός 'Ρωμαίους άει τούς έν πόντω ώνημένους έργαδ ζόμενοι. αὐτοί μέν γάρ οὕτε άλας οὕτε σίτον οὕτε άλλο τι άγαθὸν έχουσι, δέρρεις δὲ καὶ βύρσας καὶ άνδράποδα παρεχόμενοι τὰ σφίσιν ἐπιτήδεια ἐκομί-6 ζουτο. ἐπειδή δὲ τὰ άμφὶ Γουργένει τῷ Ἰβήρων βα- 10 σιλεί γενέσθαι ξυνέπεσεν, ώσπερ μοι έν τοίς έμπροσθεν λόγοις έρρήθη, στρατιώται Ρωμαίων έπιγωριάζειν Ααζοίς ήρξαντο, οίς δή οί βάρβαροι ούτοι ήχθοντο, καλ πάντων μάλιστα Πέτρφ τῷ στρατηγῷ, ἐπηρεάζειν 7 τοις έντυγγάνουσιν εύπετως έγοντι. ὁ δὲ Πέτρος 15 ούτος διρμητο μέν έξ Αρζανηνής, η έπτος Νυμφίου ποταμοῦ ἐστι, Περσών κατήκοος ἐκ παλαιοῦ οὖσα. Ρ 124 πρὸς Ἰουστίνου δὲ βασιλέως ἔτι παῖς ὢν ἡνδραπόδιστο, ήνίκα 'Ιουστίνος μετά την 'Αμίδης αλωσιν ξύν τῷ Κέλερος στρατώ εσέβαλλεν ές την Περσών γην. φιλαν- 20 θρωπία δε πολλή χρωμένου τοῦ κεκτημένου ές αὐτὸν 8 ές γραμματιστού έφοίτησε. και τὰ μέν πρώτα Ίουστίνου γραμματεύς γέγονεν, έπει δε Άναστασίου τετελευτημότος 'Ιουστίνος την βασιλείαν παρέλαβε 'Ρωμαίων, δ Πέτρος στρατηγός γεγονώς ές τε φιλοχρηματίαν 25 είπερ τις άλλος έξώχειλε καὶ άβελτερία πολλή ές απαν-τας έχρητο.

¹⁰⁻¹¹ cf. I 56, 12

^{3—4} οὕτε —οὕτε] οὐδὶ—οὐδὶ codd. || 11—12 ξμπροσθε P || 26 ἀβελτερία Dind.] ἀβελτηρία P

"Τστερον δε βασιλεύς 'Ιουστινιανός άλλους τε ές 9 Λαζικήν άρχοντας έπεμψε καὶ Ἰωάννην, δν Τζίβον έχάλουν, ανδρα έξ άφανων μέν και άδόξων άργην γεγονότα, ές στρατηγίαν δὲ ἀναβεβηκότα κατ' ἄλλο Β 218 ε οὐδεν ἢ ὅτι πονηρότατός τε ἦν ἀνθρώπων ἀπάντων καὶ πόρους γρημάτων άδίκους Ικανώτατος έξευρεῖν. δς δή απαντα έσφηλέ τε καὶ συνετάραξε τὰ 'Ρωμαίων τε και Λαζών πράγματα. οδτος και βασιλέα Ίουστι- 10 νιανόν πόλιν ανέπεισεν ἐπιθαλασσίαν, Πέτραν ὅνομα, 19 έν Λαζοῖς δείμασθαι· ένταῦθά τε ωσπερ έν άκροπόλει καθήμενος ήγε τε καὶ έφερε τὰ Λαζών πράγματα. τούς τε γὰρ ᾶλας καὶ δσα ἄλλα φορτία Λαζοίς ἀναν- 11 καΐα έδόκει είναι, οὐκέτι φέρειν ές γῆν τὴν Κολχίδα τοις έμπόροις έξην, η άλλοθι ένθένδε ώνεισθαι, άλλ' 15 έν Πέτρα ξυστησάμενος τὸ δή καλούμενον μονοπώλιον αὐτὸς κάπηλός τε καὶ ξυμπάσης τῆς περὶ ταῦτα έργασίας επιστάτης εγίγνετο, απαντα ωνούμενός τε καί άποδιδόμενος Κόλχοις, ούχ ήπερ είθιστο, άλλ' ήπερ έξην. αμα δε και άλλως οι βάρβαροι ήχθοντο έπι- 12 20 γωριάζοντι αὐτοῖς οὐκ εἰωθὸς πρότερον τῷ Ῥωμαίων στρατώ. α δη οθκέτι φέρειν οίοί τε όντες Πέρσαις τε καί Χοσρόη προσγωρείν έγνωσαν, πρέσβεις τε αύτίκα τούς ταῦτα διαπραξομένους κρύφα 'Ρωμαίων παρ' αὐτοὺς ἔπεμψαν. οἶς δή εἴρητο τὰ πιστὰ πρὸς Χοσ- 13 25 ρόου λαβούσιν, ότι γε ούποτε Λαζούς άκοντας έκδώσει

²² cf. Theoph. I 229, 14

^{1 &}quot;Τστερον] hinc rursus $VG \parallel 3$ ἀρχὴν VG] ἐς ἀρχὴν $P \parallel 6$ ἀδίκους VGP corr.] ἀδίκων P pr. m. $\parallel 10$ τε] οὖν $G \parallel 12$ γὰρ om $G \mid δσα δλλα <math>GP$] δλα δσα $V \parallel 14$ ἄλλοθι scripsi] ἄλλότο V, ἄλλοτι G, ἄλλο $P \mid$ ἐνθένδεν ἐξωνείσθαι $G \parallel 15$ Πέτρα Hoesch.] πέτραις codd. $\parallel 18$ κολχοῖς $VG \parallel 24$ εἴρηται VG

¹⁴ BT Procop. ed. Haury. Vol. I cum addendis ed. Wirth [1734]

'Ρωμαίοις, ούτω δή αὐτὸν ξὺν τῷ Περσῶν στρατῷ ές την χώραν έπαγαγέσθαι.

Αφικόμενοι τοίνυν ές Πέρσας οἱ πρέσβεις καὶ Χοσρόη λάθρα ές όψιν έλθόντες έλεξαν τοιάδε "Εί πτινας καὶ άλλους ἐκ τοῦ παντὸς χρόνου τῶν μὲν τ Β 219 ποίπείων ἀποστάντας δυτινα δή τρόπου, ἀνδράσι δὲ το παράπαν άγνωσι προσκεγωρηκότας οὐ δέον αὖθις ..εὐ ποιοῦσα ἡ τύγη ὡς μάλιστα ἀσμένους ἐπὶ τοὺς ποιν έπανήγαγεν έπιτηδείους, τοιούτους δή τινας καί 15 ... Λαζούς, & μέγιστε βασιλεῦ, νόμιζε είναι. Κόλχοι 10 ναρ Πέρσαις σύμμαχοι τὸ ανέκαθεν όντες πολλά τε ειργάσαντο αὐτοὺς άγαθὰ καὶ αὐτοὶ ἔπαθον. ὧν δὴ ιέν γράμμασι μνημεία πολλά ήμείς τε έχρμεν κάν ποίς βασιλείοις τοίς σοίς ές τὸ παρὸν διασώζεται. 16 ... γρόνω δὲ ΰστερον τοῖς ἡμετέροις προγόνοις τετύγηκεν 15 «είτε παρ' ύμῶν ἀμεληθείσιν είτε ἄλλου του ένεκα ...(οὐ γὰρ έχομέν τι σαφές περί τούτων είδέναι) 'Ρω-17Ρ125 μαίοις ενσπόνδοις γενέσθαι. καλ νῦν ἡμεῖς τε καλ .. δ Λαζικής βασιλεύς δίδομεν Πέρσαις ήμας τε αύτούς 18 μαλ γην την ημετέραν δ τι βούλοισθε χρησθαι. δεό- 20εθα δε ύμων ούτωσι σχοπείσθαι περί ήμων εί μεν ..ούδεν πρός 'Ρωμαίων πεπονθότες δεινόν, άλλ' άννω-,μοσύνη έχόμενοι κεχωρήκαμεν είς ύμᾶς, τήνδε ήμων μεύθυς αποσείσασθε την Ικετείαν, ούδε υμίν ποτε "πιστούς έσεσθαι Κόλχους ολόμενοι (φιλίας γάρ διαλε- 25

¹ φωμαίοις P] φωμαίων V, φωμαίους G | αφτών P || 2 έπαγαγέσθαι scripsi] παραγαγέσθαι VG, άπαγαγέσθαι P, de hoc loco disputavi in Hy 2, p. 20 || 3 εlg P || 4 εlg V || 7 άγνώσι άγώσι VG || 10 κοίχοι VG || 14 εlg P || 16 εἴτε—εἴτε] ήτε—ήτε V || 17 περί τούτων εἰδέναι] εἰδέναι περί τούτων G || 19 δ P] om VG || 22 οὐδὲν] οὐ δέον G || 24 ἀποσείσασθε VG corr. P] άποσείσασθαι G pr. m. || 25 κοίχους VG

, λυμένης δ τρόπος της μετ' έκείνην πρός έτέρους παθισταμένης έλεγχος γίγνεται)· εί δε λόγφ μεν φίλοι 19 .. Ρωμαίων, έργω δε ανδραποδα γεγονότες πιστα, έργα πεπόνθαμεν πρός των έφ' ήμιν τετυραννηκότων ε ,, άνόσια, δέξασθε μεν ήμας τούς πρόσθε ξυμμάχους, πτήσασθε δε δούλους οίς φίλοις έχρησθε, μισήσατε "δε τυραννίδα πικράν ούτως ήμιν εν γειτόνων έγη-,,γερμένην, τῆς δικαιοσύνης ἄξια πράσσοντες, ἢν περι-"στέλλειν ἀεὶ πάτριον Πέρσαις. οὐ γὰρ ὁ μηδὲν 20Β220 10 , αὐτὸς ἀδικῶν δίκαιος, εἰ μὴ καὶ τοὺς ὑφ' ἐτέρων ..άδιχουμένους έγων εν εξουσία δύεσθαι πέφυχεν. μένια δε είπειν ων τετολμήκασιν οι κατάρατοι Ρωμαίοι 21 "καθ' ήμων άξιον. τω μεν γαο ήμετέρω βασιλεί τὸ "σχημα μόνον της βασιλείας απολιπόντες αὐτοί την 15 ,,έξουσίαν έπλ των έργων άφήρηνται, καλ κάθηται βα-"σιλεύς εν υπηρέτου μοίρα, του επιτάττουτα στρα-,τηγον δεδιώς στρατιάς δε ήμιν επέστησαν πλήθος, 22 "ούχ δπως την χώραν από των ένοχλούντων φρουρή-,σουσιν (οὐ γὰρ οὐδέ τις τῶν δμόρων ἡμᾶς πλήν γε 20 ,,δή 'Ρωμαίων ήνώχλησεν), άλλ' όπως ήμας ώσπερ έν ...δεσμωτηρίω καθείρξαντες κύριοι των ήμετέρων γε-, νήσονται. λογισάμενοι δε συντομωτέραν ποιήσασθαι 23 "την των ήμιν ύπαρχόντων ἀφαίρεσιν, δρα, ὧ βασι-,,λεύ, ές όποίαν τινά εννοιαν ήλθον· των επιτηδείων 24 25 , ά μεν περιττά παρ' έχείνοις είναι τετύχηκεν, άναγκά-

² γίνεται $G \parallel 4$ ήμξν $P \rfloor$ ύμξν $VG \parallel 5$ πρόσθε) πρόσθεν $G \parallel 7$ έν γειτόνων $V \rfloor$ έγγειτόνων G, έκ γειτόνων $P \parallel 8$ —9 περιστέλλειν VGP corr.] έπιστέλλειν P pr. m. $\parallel 9$ πάτριον Hέρσαις πέρσαις πάτριον $P \parallel 15$ ξογων om. $G \parallel 18$ χώραν $G \parallel 18$ —19 φρουρήσωσιν $P \parallel 19$ γὰρ $VG \rfloor$ γὰρ οδν $P \parallel 20$ δπως \rfloor ώσπερ $P \parallel 20$ όπως \rangle όπον γενήσωνται VP, γένωνται τῶν ἡμετέρων $G \parallel 23$ ώ om. $G \parallel 24$ όποίαν V

"τοίνυν τοῦ δικαίου, προσόντος δὲ τοῦ ξυμφέροντος, "τὸ μὴ οὐχὶ τοὺς λόγους προσέσθαι οὐδεμιᾶς ἂν εὐβου- 26 "λίας οἰόμεθα εἶναι." τοσαῦτα μὲν οἱ πρέσβεις εἶπον.

¹ αυτοίς] αύτῶν $V \parallel 2$ οίδε] οἱ δὲ VG corr. P, οὐδὲ G pr. m. \parallel 5 ἀφαιροῦνται VG] ἀφαιροῦνται καὶ $P \parallel$ 6 ἐμπορίας] εὐπορίας $G \parallel$ 9 πεποιημένοι $V \parallel$ 18 γὰρ om. $V \parallel$ 19 οὐδέν VG] οὐδὲ $Εν P \parallel$ 28 ξυνεπίστασθαι superscr. ε $G \parallel$ 25 προσέσθαι Maltr] πορέσθαι codd

Χοσρόης δε τοις λόγοις ήσθεις αμύνειν τε Λαζοις 31 ώμολόνησε και των πρέσβεων έπυνθάνετο εί οι στρατώ μεγάλω ές γην την Κολγίδα ιέναι δυνατά είη. πολλών 32 γάρ ἀπαγγελλόντων ἔφασκεν ἀκηκοέναι τὰ πρότερα s δύσοδον έπιεικώς καὶ ανδρὶ εὐζώνφ την χώραν εἶναι, κρημνώδη τε ύπερφυως ούσαν και δένδροις συγνοίς τε και άμφιλαφέσιν έπι μακρότατον συνεγομένην. οί 33 δέ οἱ Ισχυρίζοντο παντὶ τῷ Περσῶν στρατῷ τὴν ἐκείνη όδον εύπετη έσεσθαι, τέμνουσι μέν τὰ δένδρα, ές δε 10 τῶν χρημνῶν τὰς δυσχωρίας αὐτὰ ἐμβαλλομένοις. καὶ 84 αὐτοὶ ὑμολόγουν τῆς τε ὁδοῦ ἡγεμόνες καὶ τοῦ ἔργου Β 222 τούτου Πέρσαις Εσεσθαι [πρόπονοι], ταύτη δ Χοσρόης 35 🗆 έπηρμένος τη ύποθήκη στρατιάν τε πολλήν ήνειρε καί τὰ ές τὴν ἔφοδον έξηρτύετο, οὕτε τὸ βούλευμα ές 16 Πέρσας έξενεγκών, πλήν γε δή οίς τὰ ἀπόρρητα κοινολογείσθαι μόνοις ελώθει, και τοίς πρέσβεσιν έπαγγείλας δπως τὰ πρασσόμενα μηδενί φράσωσιν, άλλ' ές 'Ιβηρίαν τῷ λόγφ ἐστέλλετο, ὡς τὰ τῆδε καταστησόμενος πράγματα έθνος γάρ Ούννικον ένταυθά πη 30 επισκήψαι τη Περσών άργη επεφήμιζεν.

ις΄. Έν τούτφ δε γενόμενος Βελισάριος εν Μεσοποταμία πανταχόθεν τον στρατον ήγειρε, καί τινας ές
τὰ Περσῶν ήθη ἐκὶ κατασκοκή ἔπεμπεν. αὐτὸς δε 2
τοίς πολεμίοις ἐνταῦθα ὑπαντιάσαι βουλόμενος, ήν
26 τινα ἐσβολὴν ἐς Ῥωμαίων τὴν γῆν αὖθις ποιήσωνται,
λεῖπέ τε αὐτοῦ καὶ διεκόσμει τοὺς στρατιώτας, γυμνούς τε καὶ ἀνόπλους ἐκὶ πλείστον ὅντας, κατωρρω-

³ πολχίδα $G \parallel 7$ ξυνεχομένην $P \parallel 8$ ἐπείνην $VG \parallel 10$ ἐμβαλλόμενοι $VG \parallel 12$ πρόπονοι $P \parallel$ om. $VG \parallel 14$ οὕτε \parallel οὐδὲ codd. \parallel 17 ἀλλ' om. $P \parallel 18$ —19 παταστησάμενος $P \parallel 19$ οὐνιπὸν $G \parallel$ πη $GP \parallel$ ποι $V \parallel 20$ Περσῶν \parallel όφμαίων $G \parallel 27$ ἀόπλους V

8 δηκότας τὸ Περσών ὄνομα. οἱ μὲν οὖν κατάσκοποι έπανήχοντες οὐδεμίαν των πολεμίων Ιστυρίζοντο έν τῶ παρόντι ἐσβολὴν ἔσεσθαι πολέμου γὰρ Οὐννικοῦ 4 άσχολίαν Χοσρόη έτέρωθι είναι. Βελισάριος δὲ ταῦτα άπούσας παντί τῷ στρατῷ αὐτίκα ἐσβάλλειν ἐς τῷν δ 5 πολεμίων την νην ήθελε. καί οἱ 'Αρέθας τε ξύν πολλῶ στρατῷ Σαρακηνῶν ἡλθε καὶ βασιλεύς γράμματα γράψας έσβάλλειν κατά τάχος ές την πολεμίων έπέστελλε γην. 6 Ευγκαλέσας οὖν ἄπαντας τοὺς ἄρχοντας ἐν Δάρας Β 223 έλεξε τοιάδε , Απαντας ύμᾶς, ὁ ξυνάρχοντες, πολέμων 10 Ρ 127 ,πολλών έμπείρους οίδα, ξυνήγαγόν τε έν τῷ παρόντι, ...ούχ δπως ύπομνήσας ή παραίνεσιν τινα ποιησάμενος ,την ύμετέραν γνώμην έπὶ τοὺς πολεμίους δρμήσω , (οὐ γὰρ λόγου δεῖσθαι ὑμᾶς τοῦ ἐς εὐτολμίαν ἐνά-, γουτος οίμαι), άλλ' δπως ξυμβουλήν τινα έν γε ήμιν 15 ...αὐτοῖς ποιησάμενοι έλώμεθα μᾶλλον ἄπερ ἂν δοκῆ βέλ-7 ,,τιστά τε καὶ ἄριστα τοῖς βασιλέως πράγμασιν εἶναι. πόλε-...μος γαρ εὐβουλία πάντων μάλιστα κατορθοῦσθαι φιλεῖ. "δεί δὲ τοὺς ἐς βουλὴν καθισταμένους αίδοῦς τε καὶ ...φόβου παντάπασιν έλευθέραν ποιεϊσθαι την γνώμην, 20 8 ,,δ τε γάρ φόβος, ἀεὶ τοὺς αὐτῷ περιπεπτωκότας "έκπλήσσων, οὐκ έἄ τὴν διάνοιαν έλέσθαι τὰ κρείσσω, .ή τε αldως επισκιάζουσα τοις δόξασιν είναι άμείνοσιν 9 μέπλ την έναντίαν έμφέρει την γνώσιν. εί τι τοίνυν τη βασιλεί τῷ μεγάλφ ή έμοι βεβουλεῦσθαι ὑπέρ των 25

⁸ οὐνικοῦ G | 4 Χοσφόη om. G || 5 αὐτίκα VG] om. P || 5—6 ἐς—γῆν VG] τῶν πολεμίων τῆ γῆ P || 6 τε om G || 8 ἐπέστελλε γῆν G] ἐπέστελλε V, γῆν ἐπέστελλε P || 9 σάφα VG || 10 $\tilde{\Phi}$] minio ante ὁμᾶς additum est in V || 12 ὁπομνήσας G || 14 ἐς] ἐν V || 14—15 ἐνάγοντες P || 15 ξυμβολήν V | ἡμῖν G || 18 εὐβουλίαν G || 20 ἐλευθέφαν] ἐλευθεφαν G

,παρόντων δοχεί, μηδεν ύμᾶς τοῦτο είσίτω. ὁ μεν 10 γάρ μακράν που ἀπολελειμμένος των πρασσομένων ωούχ έχει τοῖς καιροῖς άρμόσαι τὰς πράξεις· ώστε 11 ...φόβος οὐδεὶς ἀπ' ἐναντίας αὐτῷ ἰόντας τὰ ξυνοίσοντα 5 πέργάζεσθαι τοῖς αὐτοῦ πράγμασιν. έμὲ δὲ ἄνθρωπόν 12 ,,τε όντα καὶ χρόνφ μακρῷ ἐκ τῶν ἐσπερίων ἐνταῦθα , έλθόντα μή οὐχὶ διαλαθείν τι τῶν δεόντων ἀδύνατον. "ώστε οὐδὲν τὴν ἐμὴν γνώμην αίδεσθέντας ὑμᾶς προσ- 18 πάχει διαρρήδην είπειν δσα αν ξυνοίσειν ήμιν τε 10 , αὐτοῖς καὶ βασιλεῖ μέλλη. τὸ μὸν οὖν ἐξ ἀρχῆς ἐν- 14 "θάδε ηπομεν, ὧ ξυνάρχοντες, ὡς διακωλύσοντες τὸν ..πολέμιον εσβολήν τινα ες την ημετέραν ποιήσασθαι, Β 224 ...νῦν δε τῶν πραγμάτων ἡμῖν ἄμεινον ἢ κατ' ἐλπίδας , πεγωρημότων πάρεστι περί τής έκείνου βουλεύεσθαι. 15 κέφ' το δη ξυνειλεγμένους ύμας δίκαιον, οίμαι, ούδεν 15 ... ύποστειλαμένους είπειν απερ αν αριστά τε δοκή καί ..ξυμφορώτατα έχάστφ είναι."

Βελισάριος μὲν τοσαῦτα εἶπε. Πέτρος δὲ καὶ Βού- 16 ζης ἐξηγεῖσθαι τῷ στρατῷ οὐδὲν μελλήσοντα ἐπὶ τὴν το πολεμίαν ἐκέλευον. ὧν δὴ τῆ γνώμη εῖποντο εὐθὺς ὁ ξύλλογος ᾶπας. 'Ρεκίθαγγος μέντοι καὶ Θεόκτιστος, 17 οἱ τῶν ἐν Λιβάνῷ στρατιωτῶν ἄρχοντες, ταὐτὰ μὲν τοἰς ἄλλοις ἀμφὶ τῆ ἐσβολῆ βούλεσθαι καὶ αὐτοὶ ἔφασαν, δεδιέναι δὲ μὴ σῷῶν ἐκλελοιπότων τὰ τε ἐπὶ το Φοινίκης καὶ Συρίας χωρία κατ' ἐξουσίαν μὲν Άλαμούνδαρος ταῦτα ληίζηται, βασιλεὺς δὲ σῷᾶς δι' ὀργῆς

¹ μηδὲν P] μὴ δὲ VG \parallel 9 ὑμίν G \parallel 10 μέλλη Dind.] μέλλει codd. \parallel 10—11 ἐνθάδε VG pr. m. corr. P] ἐνθένδεν G pr. m. \parallel 18 ἐλπίδας VP] ἐλπίδα G \parallel 14 βουλεύεσθαι P] βούλεσθαι VG \parallel 15 δὴ] δὲ P \mid ξυνηλεγμένους G \mid ἡμᾶς VG \parallel 18—228, 10 Βελισάριος—ἤθελον om. VG \parallel 19 μελήσοντα P, μελλήσαντα Braun \parallel 21 δεκίθαγκος P

ἔχοι, ᾶτε οὐ φυλάξαντας ἀδήωτον τὴν χώραν ἦς ἡρχον, καὶ δι' αὐτὸ συνεισβάλλειν τῷ ἄλλφ στρατῷ οὐδαμῆ 18 ἤθελον. Βελισάριος δὲ τὰ ἄνδρε τούτω ὡς ἤκιστα ἀληθῆ οἴεσθαι ἔλεγε. τοῦ γὰρ καιροῦ τροκὰς θερινὰς εἶναι. ταύτης δὲ τῆς ὥρας δύο μάλιστα μῆνας ἀνά- 5 θημα τῷ σφετέρφ θεῷ Σαρακηνοὺς ἐς ἀεὶ φέροντας ἐν ταύτη ἐπιδρομῆ τινι οὕποτε χρῆσθαι ἐς γῆν ἀλλο- 19 τρίαν. διὸ δὴ ἔξήκοντα ἡμερῶν ὁμολογήσας ξὺν τοῖς P 128 ἐπομένοις ἄμφω ἀφήσειν, ἐκέλευε καὶ αὐτοὺς ξὺν τῷ ἄλλφ στρατῷ ἔπεσθαι. Βελισάριος μὲν οὖν τὰ ἐς τὴν 10 ἐσβολὴν σπουδῆ πολλῆ ἔξηρτύετο.

- Β 226 ιζ. Χοσρόης δὲ καὶ ὁ Μήδων στρατὸς, ἐπειδὴ τὴν Τβηρίαν ἀμείψαντες ἐν τοις τῆς Λαζικῆς ὁρίοις, τῶν πρέσβεων σφίσιν ἡγουμένων, ἐγένοντο, τὰ δένδρα οὐ-δενὸς ἀντιστατοῦντος ἐκτέμνοντες, ἄπερ ἐνταῦθα συχνά 16 τε καὶ δεινῶς ἀμφιλαφῆ τε καὶ ὑψηλὰ ἐν χωρίοις κρημνώδεσιν ὅντα παντάπασιν ἄβατον τῆ στρατιᾶ τὴν χώραν ἐποίει, ταῦτά τε ἐς τὰς δυσχωρίας ἐρρίπτουν 2 καὶ ὅλως εὐπετῆ τὴν ὁδὸν ἀπειργάζοντο. ἀφικομένοις τε αὐτοις ἐς μέσην Κολχίδα (οὐ δὴ τά τε ἀμφὶ Μή- κο δειαν καὶ Ἰάσονα οὶ ποιηταὶ γεγενῆσθαι μυθολογοῦσιν) ἐλθὼν Γουβάζης, ὁ Λαζῶν βασιλεὺς, προσεκύνησεν ᾶτε δεσπότην Χοσρόην τὸν Καβάδου, αὐτόν τέ οἱ ξὺν τοις βασιλείοις καὶ Λαζικὴν ἐνδιδοὺς ἄπασαν.
 - 8 "Εστι δὲ Πέτρα πόλις ἐπιθαλασσία ἐν Κόλχοις, 16 πρὸς τῷ Εὐξείνφ καλουμένφ πόντφ, ἢν δὴ φαϊλόν τι χωρίον τὰ πρότερα οὖσαν Ἰουστινιανὸς βασιλεὺς τῷ τε περιβόλφ καὶ τἢ ἄλλη κατασκευἢ ἐχυράν τε καὶ 4 ἄλλως ἐπιφανῆ κατεστήσατο. ἐνταῦθα τὸ Ῥωμαίων στράτευμα εἶναι ξὺν τῷ Ἰωάννη μαθὼν ὁ Χοσρόης 10 στρατιάν τε καὶ στρατηγὸν Ανιαβέδην ὡς αὐτοβοεὶ

έξελοῦντας ἐπ' αὐτοὺς ἔπεμψε. γνοὺς δὲ Ἰωάννης 5 την έφοδον ούτε τοῦ περιβόλου τινὰ έξω γενέσθαι ούτε από των επαλξεων φανηναι τοις πολεμίοις επέλευσεν, άλλα παν έξοπλίσας το στράτευμα πλησίον 5 που των πυλων έστησεν, έπιστείλας σιγή έχεσθαι, μήτε ήγου μήτε φωνήν αφιέντας τινά. οί νοῦν Πέρσαι 6 άγγιστά που τοῦ περιβόλου γενόμενοι, ἐπεὶ οὐδὲν σφίσι πολέμιον ούτε καθεωράτο ούτ' ήκούετο, ξοημον άνδοων είναι την πόλιν, 'Ρωμαίων αὐτην έκλελοι- Β 226 10 πότων, ἐνόμιζον. διὸ δὴ ἔτι μᾶλλον ἀμφὶ τὸν πε-7 ρίβολον ήλθον, ώς πλίμακας εὐθὺς, ατε οὐδενὸς άμυνομένου, ἐπιθήσοντες. πολέμιόν τε οὐδὲν οὕτε 8 δρώντες ούτε ακούοντες, πέμψαντες παρά Χοσρόην τά παρόντα σφίσιν έδήλουν, καὶ δς τὸ μὲν πλεῖστον τοῦ 9 15 στρατού πέμψας πανταχόθεν αποπειράσθαι τού περιβόλου ἐκέλευε, κριῷ τε τῆ μηχανῆ ἀμφὶ τὰς πύλας χρησθαι των τινι άρχόντων έπέστελλεν, έν δε τω λόφω καθήμενος, δς δή τη πόλει ως άγχοτάτω έπίκειται, θεατής των πρασσομένων έγίνετο. αὐτίκα δὲ Ῥωμαῖοι 10 20 τάς τε πύλας ἀνέκλινον έκ τοῦ αΙφνιδίου καὶ ἀπροσδόκητοι έπιπεσόντες πλείστους των πολεμίων διέφθειραν, και μάλιστα τούς άμφι τον κριόν τεταγμένους. οι δέ λοιποί μόλις ξύν τῷ στρατηγῷ διαφυγόντες ἐσώθησαν. Ρ 129 θυμώ τε δ Χοσρόης εχόμενος Ανιαβέδην ανεσκολόπισεν, 11 25 ατε καταστρατηγηθέντα πρός τοῦ Ἰωάννου, καπήλου τε καὶ ἀπολέμου τὸ παράπαν ἀνδρός. τινὲς δὲ οὐκ 12 Ανιαβέδην, άλλὰ τὸν ἄρχοντα, ος δη ἐφειστήμει τοις

¹ έξελοῦντας] έξαιρήσοντας? $\parallel 2-3$ οὔτε-οὔτε] οὐδὲ-οὐδὲ cod. $\parallel 6$ μήτε-μήτε] μὴ δὲ-μὴ δὲ cod. $\parallel 8$ οὅτε-οὕτ' scripsi] οὐδὲ-οὐδ' cod. $\parallel 24$ Άνιαβέδην Dind.] βενιαμίδην $P\parallel 27$ Άνιαβέδην Dind.] άβενιαμίδην P

13 τὸν πριὸν ἐνεργοῦσιν, ἀνασκολοπισθῆναί φασιν. αὐτὸς δε άρας παντί τῷ στρατῷ άγχιστά τε τοῦ Πέτρας περιβόλου άφίκετο και στρατοπεδευσάμενος ές πολιορκίαν 14 καθίστατο. τη δε ύστεραία κύκλω περιιών τον περί-Βολον. ἐπεὶ οὐ λίαν ἀξιόμαγον αὐτὸν ὑπώπτευσεν κ είναι, τειχομαγείν έγνω. τό τε στράτευμα δλον ένταῦθα ἐπαναγὼν ἔργου είγετο, καὶ τοξεύειν ἄπαντας 15Β227 έπλ τὰς ἐπάλξεις ἐκέλευε. 'Ρωμαΐοι δὲ ἀμυνόμενοι ταίς τε μηγαναίς και πάσιν έγρωντο τοξεύμασι. τὰ μέν οὖν πρῶτα Πέρσαι, καίπερ συχνὰ κομιδῆ βάλλοντες, 10 όλίνα τε 'Ρωμαίους έλύπουν και πολλά πρός έκεινων, 16 ατε ἀφ' ύψηλοῦ βαλλόμενοι, κακὰ ἔπασχον. ἔπειτα δε (και γαρ έδει Πέτραν Χοσρόη άλωναι) βληθείς 'Ιωάννης τύτη τινί ές του τράτηλου θυήσκει, καί άπ' αὐτοῦ οἱ ἄλλοι Ῥωμαῖοι ἐς ὁλιγωρίαν ἀπάντων κατέστη- 15 17 σαν. τότε μέν οὖν οἱ βάρβαροι ἐς τὸ στρατόπεδον άνεχώρησαν. ήδη γάρ και ξυνεσκόταζε. τη δε ύστεραία διώρυχα έπλ τὸν περίβολον έπενόουν τρόπω τοιώδε. Πέτρα ή πόλις πη μεν έκ θαλάσσης ἀπρόσοδός 18

18 Πέτρα ή πόλις πη μὲν ἐκ θαλάσσης ἀπρόσοδός ἐστι, πη δὲ ἐκ πετρῶν ἀποτόμων, αῖ ταύτη πανταχόθεν το ἀνέχουσιν ἀφ' οὖ δη καὶ τὴν προσηγορίαν ἔλαχε 19 ταύτην. μίαν δὲ εἴσοδον ἐν τῷ ὁμαλεῖ ἔχει, καὶ ταύτην οὐ λίαν εὐρεῖαν κρημνοὶ γὰρ αὐτῆς ἐφ' ἐκάτερα 20 ἐξαίσιοι ἀποκρέμανται. ἐνταῦθα προορώμενοι τὰ πρότερα οἱ τὴν πόλιν δειμάμενοι, μη σφίσι τὸ ἐκείνη τοῦ τε περιβόλου μέρος ἐπίμαχον εἴη, τείχη μακρὰ παρὰ τὸν κρημνὸν ἐκάτερον τῆς εἰσόδου ἐπὶ πλεῖστον πεποίηνται. 21 τούτων τε τῶν τειχῶν ἐκατέρωθι πύργους ἐτεκτήναντο 22 δύο, οὐχ ἦπερ εἰώθει, ἀλλὰ τρόπφ ἔτέρφ. κενὸν γὰρ

^{19—20} $\pi\dot{\eta}$ — $\pi\dot{\eta}$ Dind.] $\pi\ddot{\eta}$ — $\pi\ddot{\eta}$ $P\parallel$ 29 έτέρω P in contextu] γρ. τοιώδε P in marg.

τὸ ἐν μέσφ τῆς οἰκοδομίας χωρίον οὐδαμῆ εἴασαν, άλλ' δλους έχ γης άχρι ές ύψος μέγα τοὺς πύργους λίθοις παμμεγέθεσιν αλλήλων έχομένοις είργάσαυτο, ὅπως δή κριώ η μηγανή άλλη ως ηκιστα κατασείοιντο. τὰ μέν ε οὖν Πέτρας τοῦ περιβόλου ταύτη πη ἔχει. Πέρσαι δὲ 23Β228 λάθρα ές την γην κατώρυγα ποιησάμενοι ένερθεν θατέρου τῶν πύργων ἐγένοντο, τῶν τε λίθων ἐνθένδε πολλούς έκφορούντες, ξύλα ές την έκεινων έτιθεντο χώραν, απερ όλίγφ ύστερον έκαυσαν. ή τε φλόξ κατάτ24 10 βραχύ αίρομένη διέθρυψε μέν την των λίθων ίσχυν, όλον δε τον πύργον κατασείσασα έκ τοῦ αἰφνιδίου ές τὸ ἔδαφος καθείλεν αὐτίκα. 'Ρωμαίοι δέ, οἱ ἐν τῷ 25 πύργω ήσαν, τοσούτον των ποιουμένων ήσθοντο πρότερον, όσον αὐτῷ μὴ ξυμπεσείν ές τὸ ἔδαφος, άλλὰ 15 φυγόντες έντὸς τοῦ τῆς πόλεως περιβόλου γενέσθαι. παρην, τε ήδη τοῖς πολεμίοις ἐν τῷ δμαλεῖ τειγομα- 26 🗆 χοῦσι πόνφ [έν] οὐδενὶ τὴν πόλιν κατὰ κράτος έλειν. Ρ 130 διὸ δὴ κατωρρωδηκότες 'Ρωμαΐοι τοῖς βαρβάροις ές 27 λόγους ήλθον, και τὰ πιστὰ ὑπέρ τε τῶν σωμάτων 20 καλ των χρημάτων πρός Χοσρόου λαβόντες σφας τε αὐτοὺς καὶ τὴν πόλιν δμολογία παρέδοσαν. οὕτω μὲν Πέτραν Χοσρόης είλε. και τὰ μὲν Ἰωάννου χρήματα 28 λίαν άδρα εύρων αὐτὸς ἔλαβε, τῶν δὲ ἄλλων οὐδενὸς ούτε αύτὸς ούτε τις των Περσων ήψατο, άλλὰ 'Ρω-25 μαΐοι τὰ σφέτερα αὐτῶν ἔχοντες τῷ Μήδων στρατῷ άνεμίγνυντο.

ιη'. 'Εν τούτφ δὲ Βελισάφιός τε καὶ ὁ 'Ρωμαίων στρατός, οὐδέν τι πεπυσμένοι ὧν ταύτη ἐπράσσετο,

^{17 [}ἐν] οὐδενὶ] ἐν delevit Braun, fortasse scribendum est: ἂν οὐδενὶ, cf. V 3, 29

228

,,δοις έμποδων στήσεσθαι. καὶ τὸ παράδειγμα έγγύθεν

¹⁰ διό] hinc rursus $VG\parallel 12$ γινώσκων $V\parallel 13$ έν] έν τὰ $G\parallel 16$ εἴκοντας] ῆκοντας $V\parallel 17$ αὐτὸν Hoesch.] αὐτὰν VG, αὐτὸν $P\parallel$ ἔκαστος $P\parallel 18$ ἡμtν $VG\parallel 23$ γῆν om $VG\parallel 27$ ταtς] τοὺς $V\parallel 28$ στήσασθαι V

,, ύμιν. Ναβέδην γαρ στρατηγόν τούτοις επέστησεν, 9 μος δη μετά γε του Χοσρόην αὐτον δόξη τε καὶ τῶ B 280 κάλλω άξιώματι πρώτος έν Πέρσαις είναι δοκεί. ..Ενωνε οίμαι και αποπειράσεσθαι της ήμετέρας δυνά-5 ,μεως και την πάροδον ήμιν οὐδενὶ άλλφ τρόπφ ή , μάγη τινί πρὸς ήμῶν ἡσσηθέντα ἐνδώσειν. εἰ μὲν 11 ,,οὖν ἄγχιστά που τῆς πόλεως ἡ ξυμβολὴ εἰη, οὐκ ἐκ "τοῦ ἀντιπάλου ἡμιτν τε καὶ Πέρσαις ὁ ἀγὼν ἔσται. P 181 ωνύτοὶ γὰρ έχ τοῦ έχυροῦ ἐπεξιόντες εὐημερήσαντές 12 □ 10 ,τε, αν ούτω τύχη, έπλ πλείστον θαρρήσουσιν έπιθή-...σεσθαι καὶ ήσσηθέντες εὐπετῶς διαφεύξονται την ... ήμετέραν επίθεσιν. δι' όλίγου γάο ήμιν ή δίωξις 13 ..Εσται και τη πόλει ενθένδε οὐδεν γενήσεται βλάβος, "ην τοίς τειγομαγούσιν ανάλωτον ούσαν στρατιωτών 15 , αὐτῆς ἀμυνομένων δράτε δήπου. ἢν δέ γε τῶν πο- 14 ,,λεμίων ένταῦθα ήμιν ές χείρας Ιόντων χρατήσωμεν. ...την πόλιν έξελεῖν πολλήν τινα, ὧ ξυνάρχοντες, έλπίδα ,,ἔχω. φεύγουσι γὰρ τοῖς ἐναντίοις πολύν τινα δρόμον 15 ,,η αναμιχθέντες είσω πυλών, ώς τὸ είκὸς, ξυνεισπε-20 ,, σούμεθα, ἢ προτερήσαντες αὐτοὺς μὲν ἐφ' έτέρας πινὸς ἀναγκάσομεν τεθράφθαι τε καὶ διαφυγεῖν χώρας. ηήμιν δε αύτοις Νίσιβιν των άμυνομένων χωρίς εὐά-,,λωτον καταστήσομεν."

Ταῦτα Βελισαρίου εἰπόντος οἱ μὲν ἄλλοι πάντες 16 με ἐπείθοντό τε καὶ ξὺν αὐτῷ στρατοπεδευσάμενοι ἔμενον. Πέτρος δὲ Ἰωάννην ἐταιρισάμενος, δς τῶν ἐν Μεσο-

¹ ὑμῖν VG pr. m. corr , P pr m] ἡμῖν G pr. m., P corr. \parallel 1—281, 21 Ναβέδην—αὐτῆς desunt in P folio interciso \parallel 4 ἀποπειράσεσθαι Dind] ἀποπειράσασθαι codd. \parallel 7 ξυμβουλή G \parallel 9 ὀχυροῦ G \parallel 10 θαροήσουσιν G \parallel 16 ἐνταῦθα om G \parallel 18 δρόμον om V \parallel 19 ἀναμιχθέντες V ἀναμιχθεῖσιν G

ποταμία καταλόγων ἄρχων μοιραν οὐ φαύλην τινά τοῦ στρατοῦ είχεν, οὐκ ἄποθεν τοῦ περιβόλου, άλλ' 17 δσον από σταδίων δέκα έλθων ήσυχη εμενε. Βελι-Β 231 σάριος δε τούς τε ξύν αύτῶ ὡς εἰς παράταξιν έστησε και τοις άμφι του Πέτρου επέστελλευ ώς έπι ξυμβολή ι παρατάσσεσθαι μέχρι αὐτὸς σημήνη, εὖ τε εἰδέναι ὡς οί βάρβαροι περί μεσημβρίαν ἐπιθήσονται σφίσιν, έχεινο δηλονότι έν νῷ ἔχοντες, ὅτι δὴ αὐτοὶ μὲν τροφής ές δείλην όψίαν μεταλαγχάνειν εἰώθασι, 'Ρωμαΐοι 18 δὲ ἀμφὶ μεσημβρίαν. Βελισάριος μὲν ταῦτα παρήνει 10 οί δε ξύν τῷ Πέτρω εν οὐδενί τὰς εντολάς ποιησάμενοι άμφί τε ημέραν μέσην τῷ ηλίφ άχθόμενοι (ἔστι γάρ τὸ χωρίον ἐπιεικῶς αὐχμῶδες) τά τε ὅπλα κατέθεντο καὶ τῶν πολεμίων ἀφροντιστήσαντες σικύους ένταῦθά πη φυομένους κόσμφ οὐδενί περιιόντες κατή- 15 19 σθιον. ὅπερ κατιδών ὁ Ναβέδης δρόμφ πολλῷ ἐπῆγεν 20 έπ' αὐτοὺς τὸ Περσῶν στράτευμα. 'Ρωμαίοι δὲ (οὐ ναρ έλαθον αὐτοὺς έκ τοῦ περιβόλου έξιόντες οἱ βάρβαροι, έπει καθεωρώντο λαμπρώς άτε έν πεδίω ύπτίω ίόντες) παρά τε Βελισάριον ἔπεμπον, ἀμύνειν σφίσι 20 παρακαλούντες, και αύτοι τὰ μέν δπλα άνελόμενοι, 21 ακοσμία δε και θορύβφ εχόμενοι ύπηντίαζον. οι δε άμφὶ Βελισάριον, ούπω παρὰ σφας τοῦ άγγέλου άφικομένου γνόντες διά τοῦ κονιορτοῦ τὴν Περσών ἔφο-

^{14—16} σικύους—κατήσθιον] citat Suid. s. v. σίκυον et Schol. ad Aristoph. Acharn. 519

³ ξμενεν $G\parallel 4$ αὐτῷ Dind.] αὐτῷ codd. | ἐς $G\parallel 8$ δηλονότι] δηλονότι ὅτι $V\parallel 9$ δείλην] δήλην $V\parallel 10$ βελισσ. hic et infra passim $G\parallel 11$ ούδενὶ
 $\langle 16\gamma \varphi \rangle$ Herw., ούδενὶ κόσμφ Suid. et Schol. \parallel

²⁸ παρὰ] π G

δον, έβοήθουν δρόμω. ἐπελθόντες τε Πέρσαι 'Ρω- 22 μαίους ούχ ύποστάντας την έφοδον πόνω ούδενί ές φυγήν ἔτρεψαν, ἐπισπόμενοι δὲ πεντήχοντά τε διέφθειραν καὶ τὸ τοῦ Πέτρου σημεῖον άρπάσαντες ἔσγον. ἄπαν- 28 s τάς τε αν έν ταύτη δή τῆ διώξει ἔχτειναν ές οὐδεμίαν B 282 άλκην δρώντας, εί μη Βελισάριός τε και δ ξύν αὐτῷ στρατός καταλαβών διεκώλυσε. πρώτους γάρ απάντων 24 ξύν δόρασι μακροῖς τε καὶ συγνοῖς Γότθους ἐπιόντας Πέρσαι οὐγ ὑπομείναντες ἐς φυγὴν ῷρμηντο. ἐπισπό- 25 10 μενοί τε 'Ρωμαίοι ξύν Γότθοις πεντήχουτα καὶ έκατον Ρ 132 έχτειναν. δι' όλίγου γάρ της διώξεως γενομένης οί λοιποί κατά τάχος έντὸς τοῦ περιβόλου έγένοντο. τότε 26 μέν οὖν 'Ρωμαΐοι ξύμπαντες ές τὸ Βελισαρίου στρατόπεδον απεχώρησαν, οί δὲ Πέρσαι τῆ ἐπιγινομένη 16 ήμέρα εν πύργω τινί έστησαν άντί τροπαίου το Πέτρου σημείου, άλλαντάς τε αύτοῦ ἀποκρεμάσαντες τοίς πολεμίοις ξύν γέλωτι ἐπετώθαζον, επεξιέναι μέντοι οὐκέτι ἐτόλμων, άλλὰ τὴν πόλιν ἐν τῷ ἀσφαλεῖ διεφύλασσον.

20 ιθ΄. Βελισάριός τε Νίσιβιν όρῶν ἐχυρὰν ὑπερφυῶς οὐσαν, ἐλπίδα αὐτῆς οὐδεμίαν ἔχων ἀλώσεως πέρι, πρόσω ἰέναι ἡπείγετο, ὅπως τι ἐξ ἐπιδρομῆς τοῖς πολεμίοις λυμήνηται. ἄρας τοίνυν παντὶ τῷ στρατῷ 2 ἐπίπροσθεν ἤει. ἀνύσαντές τε ἡμέρας ὁδὸν φρουρίῷ 26 ἐνέτυχον, ὁ Σισαυράνων καλοῦσι Πέρσαι. ἐνταῦθα 3

^{15—17} ξστησαν—έπετώθαζον] άντι τοοπαίου ξστησαν τῷ στρατηγῷ σημείον κτι Suid. s. v. άλλαντοπώλης

³ ξπισπόμενοι $V \parallel 5$ οὐδεμίαν] οὐδὲ μίαν $VG \parallel 9-10$ ξπισπόμενοι $V \parallel 14$ ξπιγενομένη $G \parallel 16$ ἀλλᾶντάς Suid.] ἀλάντά V, ἀλλαντά $G \parallel 17$ σὸν Suid. | ἐπετάθαζον Suid.] ὑπετάθαζον codd. $\parallel 20$ ὀχυρὰν $G \parallel 25$ σισαυρανὸν V, σισαυρανῶν G, σισαβράνων P

πλήθός τε οίκητόρων ήν καὶ ίππεις όκτακόσιοι Πεοσων ἄριστοι φυλακήν είχον, οίς άνήρ δόκιμος, Βλησχά-4 μης ὄνομα, ἐφειστήπει. 'Ρωμαΐοι δὲ ἄγγιστά πη τοῦ Β 288 φρουρίου στρατοπεδευσάμενοι ές πολιορκίαν καθίσταντο, προσβολήν τε τῷ περιβόλω ποιησάμελοι ἀπεκρού- 5 5 σθησαν, πολλούς τῆ μάχη ἀποβαλόντες. τό τε γὰο τείχος ές άγαν έχυρον ετύγγανεν ον και οι βάρβαροι καρτερώτατα ένθένδε τους έπιόντας ημύνοντο. διὸ δή τούς άρχοντας απαντας ξυγκαλέσας Βελισάριος έλεξε 6 τοιάδε , Έμπειρία πολέμων πολλών, ανδρες αργοντες, 10 ,δέδωκεν ήμιν εν τοις των πραγμάτων απόροις προοράν τε τὰ ξυμβησόμενα καὶ δυνατοίς είναι πρὸ 7 ,,τῶν δεινῶν έλέσθαι τὰ κρείσσω. ἐπίστασθε τοίνυν ,,πηλίκου έστὶ κακὸυ στράτευμα ές γῆν πολεμίαυ, πολ-,,λών μεν δχυρωμάτων, πολλών δε μαχίμων εν τούτοις 16 8 , ἀνδρῶν ὅπισθεν ἀπολελειμμένων, πορεύεσθαι. ὅπερ , και ήμιν έν γε τῷ παρόντι τετύγηκεν. ἐπίπροσθεν ,γάρ Ιούσιν ήμιν ενθένδε τε και έκ Νισίβιδος πόλεως , έπόμενοι λάθρα των πολεμίων τινές έν χωρίοις, ώς ιτὸ είκὸς, κακουργήσουσιν έπιτηδείως αὐτοῖς πρὸς 20 9 ,, έν έδραν ἢ καὶ ἄλλην τινὰ ἐπιβουλὴν ἔχουσιν. ...δέ πη καὶ άλλος ἀπαντήση στρατὸς εἴς τε μάγην , μαθιστώνται, πρός έματέρους μεν ήμιν ανάγκη τετάξε-"σθαι, πάθοιμεν δ' αν ούτω πρός αὐτῶν τὰ ἀνήκεστα. "έω γαρ λέγειν ως και πταίσαντες έν τη ξυμβολή, αν 25 ,,ούτω τύχοι, ἐπάνοδον ἐς Ῥωμαίων τὴν γῆν οὐδεμιᾶ

² ἄριστον $VG \parallel 2-3$ βλησχάμης $P \rfloor$ βλησμάχης V, βλημάστης $G \parallel 7$ όχυρὸν $G \parallel 12$ συμβησόμενα $P \parallel 17$ ἐπίπροσθε $P \parallel 18$ Νισίβιδος \rfloor νιβίβεως $V \parallel 21$ ἔνεδραν $VG \parallel$ ἔχουσιν \rfloor ἔχουτες $G \parallel 22$ καθιστώνται \rfloor καθιστώμεν $G \parallel 23-24$ τετάξασθαι $D \parallel 24$ πάθημεν $V \parallel 25$ πταίσαντας V

... μηγανή τὸ λοιπὸν έξομεν. μη τοίνυν άλογίστω σπουδή 10 "γρώμενοι [ἐφ'] ήμᾶς αὐτοὺς ἐσκυλευκότες φαινώμεθα, Ρ 188 □ μηδε τῷ φιλονείκο τὰ Ῥωμαίων πράγματα βλάψωμεν. ... τόλμα μεν γάρ άμαθής ές δλεθρον φέρει, μέλλησις 5 ...δε σώφρων ες τὸ σώζειν ἀεὶ τοὺς αὐτῆ χρωμένους Β 284 "ίκανως πέφυκεν. ήμεις μέν οὖν ένταῦθα έγκαθεζό- 11 ...μενοι έξελειν πειρώμεθα τὸ φρούριον τόδε, 'Αρέθας "δε ξύν τοις επομένοις ές τὰ ἐπὶ ᾿Ασσυρίας χωρία "στελλέσθω. Σαρακηνοί γάρ τειχομαχείν μέν είσιν 12 10 πάδύνατοι φύσει, ές δε τὸ ληίζεσθαι πάντων μάλιστα ..δεξιοί. συνεισβαλοῦσι δὲ αὐτοῖς καὶ στρατιῶται τῶν 13 ,μαχίμων τινές, δπως αύτοί τε, μηδενός μέν έναντιώματος σφίσι φανέντος, τὰ ἀνήμεστα τοὺς προσπεσόνπας έργάσωνται, ην δέ τι άπαντήση πολέμιον, εύπετως 15 πάναχωρούντες είς ήμας σώζοιντο. καὶ ήμεῖς έξελόν- 14 ,τες, ην θεός θέλη, τὸ φρούριον, ούτω δη παντί τῷ "στρατφ Τίγρην ποταμον διαβαίνωμεν, ού δεδιότες ,μεν τούς δπισθεν κακουργήσοντας, εύ δε είδότες δπη ,ποτε τοις 'Ασσυρίοις τα πράγματα έχει."

Ταῦτα εἰπὼν Βελισάριος εὖ τε λέγειν ἄπασιν ἔδοξε 15 καὶ τὸ βούλευμα εὐθὸς ἐπετέλει. 'Αρέθαν τε ξὸν τοις έπομένοις ἐπὶ 'Ασσυρίας ἐπέλευεν ἰέναι καὶ αὐτοις στρατιώτας διακοσίους τε καὶ χιλίους ξυνέπεμψεν, ὧν δὴ οἱ πλείστοι τῶν ὑπασπιστῶν τῶν αὐτοῦ ἦσαν, δο-25 ρυφόρους αὐτοις ἐπιστήσας δύο, Τραϊανόν τε καὶ

^{2 [}έφ'] ἡμᾶς] inclusi ἐφ' | ἐσπνλευπότες VG] ἐσπεκληπότες P | φαινόμεθα V || 3 μηδὲ] μὴ δὲ codd. || 4 ἀμαθεῖς V pr. m. G | μέλησις V || 5 σώφφων VGP pr. m.] σώφφων P corr. || 6 ἰπανή superscr. ῶς P || 8 συρίας VG | χωρία VG] om. P || 9 γὰρ VG] μὲν γὰρ P || 12 μὲν om. VG || 17 τίγρην V] τίγριν G, τίγρητα P | δεδιόντες V || 18—19 ὅπη ποτὲ VG] ὅπως P || 25 τραίνόν V

¹⁵ BT Procop. ed. Haury. Vol. I cum addendis ed. Wirth [1784]

'Ιωάννην τὸν Φαγᾶν καλούμενον, ἄμφω ἀναθούς τὰ 16 πολέμια. και αυτοίς μεν Αρέθα πειθομένοις απαντα πράσσειν έπέστελλεν, Άρέθαν δε απαντα εκέλευε τὰ έν ποσί ληισάμενον ούτω τε ές τὸ στρακόπεδον έπανήκοντα ἀπαγγέλλειν σφίσιν ὁπολά ποτε δυνάμεως 5 17 πέρι τοις Ασσυρίοις τὰ πράγματα είη. οί μὲν οῦν άμφι του 'Αρέθαν Τίγρην ποταμον διαβάντες έν 18Β285 Ασσυρίοις έγένοντο. οδ δη χώραν τε άγαθην εύρόντες και μακρού γρόνου άδήωτον, ταύτην τε αφύλακτον ούσαν, έξ επιδρομής πολλά ληισάμενοι των έκείνη 10 19 χωρίων χρήματα μεγάλα περιεβάλλοντο. τότε δὲ Βελισάριος των τινας Περσων ξυλλαβών, ένδειν τοις έν 20 τῷ φρουρίω τὰ ἐπιτήδεια παντελῶς ἔμαθεν. οὐ νὰο. ώσπερ έν Δάρας τε καὶ Νισίβιδι πόλει, έν δημοσίω τὰς ἐπετείους τροφὰς ἀποτίθεσθαι νενομίκασιν, ἀλλὰ 15 πολεμίων στοατοῦ ἀπροσδοκήτου σωίσιν ἐπιπεσόντος 21 έσχομισάμενοί τι τῶν ἀναγχαίων οὐκ ἔφθησαν. ἄφνω δε πολλών ές τὸ φρούριον καταφυγόντων, των έπιτη-22 δείων τη ἀπορία, ώς τὸ είκὸς, ἐπιέζοντο. ἃ δη Βελισάριος γνούς Γεώργιον ἔπεμψεν, ἄνδρα ξυνετώτατόν 20 τε καὶ τῶν ἀπορρήτων αὐτῷ κοινωνοῦντα, ἀποπειρασόμενον τῶν [έν] ταύτη ἀνθρώπων, εἴ πως δμολογία 23 τινί δύναιτο τὸ χωρίον έλεῖν. Γεώργιος δὲ παραίνεσίν τε ποιησάμενος καὶ πολλά ἐς αὐτοὺς ἐπανωνά είπων έπεισε τα πιστα λαβόντας άμφι τη σωτηρία 26

¹⁴ cf Zach 118,6

¹ φαγάν $G \parallel 3$ ἐπέτελλεν $P \mid$ ἐπέλενσε $G \parallel 6$ ἀσυρίοις $G \parallel 7$ τίγρην $V \mid$ τίγρην G, τίγρητα $P \parallel 9$ ταύτη $P \parallel 14$ δάραις $P \mid$ νισίβισι $V \parallel 15$ ἀποτίθεσθαι om. $G \parallel 16$ ἐπιπεσόντος ἔτι πεσόντος $V \parallel 21$ αὐτῷ $I \parallel 16$ ἀντῶν $I \parallel 16$ $I \parallel 16$ ἀντῷ $I \parallel 16$ ἀντῷ $I \parallel 16$ ἀντῷν $I \parallel 16$ $I \parallel 16$ ἀντῷν $I \parallel 16$ ἀντῷν $I \parallel 16$ $I \parallel 16$ ἀντῷν $I \parallel 16$ $I \parallel$ τε Ρ

σφᾶς τε αὐτοὺς καὶ τὸ φρούριον ἐνδοῦναι Ῥωμαίοις.
οὕτω Βελισάριος τὸ Σισαυράνων έλὼν τοὺς μὲν οἰκή- 24
τορας ᾶπαντας Χριστιανούς τε καὶ Ῥωμαίους τὸ ἀνέκαθεν ὅντας, ἀθώους ἀφῆκε, τοὺς δὲ Πέρσας ξὺν τῷ
5 Βλησχάμη ἐς Βυζάντιον ἔπεμψε, καὶ τὸν τοῦ φρουρίου Ρ 184
περίβολον ἐς ἔδαφος καθεῖλε. βασιλεύς τε οὐ πολλῷ 25
ὕστερον τούτους τε τοὺς Πέρσας καὶ τὸν Βλησχάμην
ἐς Ἰταλίαν Γύτθοις πολεμήσοντας ἔπεμψε. τὰ μὲν οὖν
ἀμφὶ τῷ Σισαυράνων φρουρίφ ταύτη ἐχώρησεν
Δρέθας δὲ, δείσας μὴ τὴν λείαν πρὸς Ῥωμαίων 26Β286

10 αφαιρεθείη, οὐκέτι ἀναστρέφειν ές τὸ στρατόπεδον ήθελε. πέμψας οὖν τῶν οἱ έπομένων τινὰς ἐπὶ κατα- 27 σχοπή δήθεν τῷ λόνω ἐχέλευε λάθρα ὡς τάγιστα έπανήχοντας σημήναι σφίσιν, δτι δή πολύς τις πολε-15 μίων στρατός άμφὶ τοῦ ποταμοῦ τὴν διάβασιν είη. διὸ δὴ Τραϊανῷ τε καὶ Ἰωάννη παρήνει έτέρα Ιοῦσιν 28 όδω έπανήπειν ές 'Ρωμαίων την γην. παρά μέν οὖν 29 Βελισάριον οὐκέτι ήλθον, ἔχοντες δὲ ποταμὸν Εὐφράτην έν δεξια ούτω δή ές Θεοδοσιούπολιν την πρός 20 τῷ Ἀβόρρα ποταμῷ ἵκοντο. Βελισάριος δὲ καὶ δ Ῥω- 30 μαίων στρατός οὐδὲν περί τοῦ στρατεύματος τούτου πυθόμενοι ήσχαλλον, ες τε δέος καλ υποψίαν ούτε φορητήν τινα ούτε μετρίαν έμπίπτοντες. γρόνου τε 31 σφίσιν έν ταύτη δή τῆ προσεδρεία τριβέντος συχνοῦ 25 ξυνέβη πολλοῖς τῶν στρατιωτῶν πυρετῷ δυσκόλω ἐνταύδα άλωναι αύχμηρα γαρ Μεσοποταμία ή Περσών

² σισαυρανόν $V\parallel 4$ σύν $P\parallel 5$ βλησχάμη $V \rrbracket$ βλησμάχη G, βλησχάνη $P \parallel$ τὸ βυζάντιον $P \parallel$ ἔπεμψεν $G\parallel 7-8$ καὶ – ἔπεμψε οπ. $G\parallel 9$ φρουρίω χωρίω $G\parallel 11$ ἀφαιρεθή $V\parallel 14$ σημήναι] συμ ήναι eraso β $P\parallel 14-15$ πολύς τις πολεμίων $VG \rrbracket$ πολεμίων πολύς τις $P\parallel 19$ θεοδοσίον πόλιν $G\parallel 22$ ήσχαλον $G\parallel 24$ προσεδρία G

32 κατήκοος ύπερφυως έστιν. ούπερ άήθεις ὅντες Ῥωμαιοι καὶ διαφερόντως οἱ ἐκ Θράκης δρμώμενοι, ἐν χωρίφ ἐκτόπως αὐχμώδει καὶ καλύβαις τισὶ πνιγηραίς ώρα θέρους δίαιταν ἔχοντες, ἐνόσησαν οὕτως ώστε 33 ἡμιθνῆτες τὸ τριτημόριον τοῦ στρατοῦ ἔκειντο. ἄπας ε μὲν οὖν ὁ στρατὸς ἐνθένδε τε ἀπαλλάσσεσθαι καὶ ὅτι τάχιστα ἐς τὴν οἰκείαν γῆν ἐπανήκειν ἐν σπουδῆ εἶχον, μάλιστα δὲ ἀπάντων οἱ τῶν ἐν Λιβάνφ καταλόγων ἄρχοντες, Ῥεκίθαγγός τε καὶ Θεόκτιστος, ὁρῶντες ὅτι δὴ καὶ ὁ χρόνος τὸ Σαρακηνῶν ἀνάθημα παρφχηκεν 10 34Β287 ἤδη. Βελισαρίφ γοῦν συχνὰ προσιόντες ἐδέοντο σφᾶς αὐτίκα ἀφείναι, μαρτυρόμενοι ὡς ᾿λλαμουνδάρφ τά τε ἐπὶ Λιβάνου καὶ Συρίας χωρία ἐνδόντες κάθηνται αὐτοῦ οὐδενὶ λόγφ.

36 Διὸ δὴ Βελισάριος ἄπαντας ξυγκαλέσας τοὺς ἄρ- 15
36 χοντας βουλὴν προῦθηκεν. οἱ δὴ ἀναστὰς πρῶτος Ἰωάννης ὁ Νικήτου υἰὸς ἔλεξε τοιάδε ,, Αριστε Βελι,, σάριε, στρατηγὸν μὲν οὕτε τὴν τύχην οὕτε τὴν ἀρε,, τὴν ἐκ τοῦ παντὸς χρόνου γεγενῆσθαι τοιοῦτον οἶμαι
87 ,, οἶος αὐτὸς εἶ. δόξα τε αὕτη οὐ Ῥωμαίων κεκράτηκε 10
38 ,, μόνον, ἀλλὰ καὶ βαρβάρων ἀπάντων. ταύτην μέντοι
,, βεβαιότατα διαφυλάξεις τὴν εὕκλειαν, ἤν γε ζῶντας
,, ἡμᾶς ἐς Ῥωμαίων τὴν γῆν διασώσασθαι δυνατὸς
,, εἰης ὡς νῦν γε ἡμὶν τὰ τῆς ἐλπίδος οὐκ ἐν καλῷ
1 ,, κεῖται. οὐτωσὶ γάρ μοι περὶ τοῦδε τοῦ στρατοῦ σκό- 25
39 ,, πει. Σαρακηνοὶ μὲν καὶ οἱ τῶν στρατιωτῶν μαχιμώ,, τατοι Τίγρην ποταμὸν διαβάντες, ἡμέραν οὐκ οἶδα

⁸ Λιβάνω] βελισαρίω $VG \parallel 9$ 'Penidayyos] ἐραίδαγγος $P \parallel 10$ ἀνάδημα] ἀνάδημα superscr. συν $G \parallel 12$ μαρτυρώμενοι G pr. m. corr. $\parallel 15$ συγκαλέσας $V \parallel 18$ ούτε-ούτε] οὐδὲ-ούδὲ codd. $\parallel 21$ ταύτη $P \parallel 25-26$ συόπει] συοπείν ἔπεισι $G \parallel 27$ τίγρην $V \mid$ τίγριν G, τίγρητα $P \mid$ ἡμέραν om. G

... δπόστην άνω ές τοῦτο τύχης αφίκουτο ώστε οὐδε "άγγελον πέμψαι τινά παρ' ήμας ζοτυσαν 'Ρεκίθαγγός ,τε καὶ Θεόκτιστος άποπορεύσονται, ως δρᾶς δήπου- P 185 "θεν, αὐτίκα δή μάλα τὸν Άλαμουνδάρου στρατὸν ἐν s ..Φοίνιξι μέσοις είναι οίόμενοι, άγοντά τε καὶ φέροντα ,,ξύμπαντα τὰ έκείνη χωρία. τῶν δὲ λειπομένων οί 40 "νοσούντές είσι τοσούτοι τὸ πλήθος ώστε τοὺς θερα-"πεύσοντάς τε καλ κομιούντας ές 'Ρωμαίων την γην "έλάσσους αὐτῶν παρὰ πολὺ τὸν ἀριθμὸν εἶναι. τού- 41 10 .. των δε τοιούτων όντων, ήν τι ξυμβαίη πολέμιον ή ...αὐτοῦ μένουσιν ἢ ὀπίσω ἰοῦσιν ἡμῖν ἀπαντῆσαι, οὐδ' Β 238 ... τις απαγνείλαι τοίς εν Δάρας 'Ρωμαίοις δύναιτο ..τὸ ξυμπεσὸν πάθος. τὸ γὰρ ἐπίπροσθέ πη ἰέναι 42 πούδε λόγφ οίμαι δυνατόν είναι. Εως ούν ετι λείπεταί 15 ,,τις έλπλς, τὰ ἐς τὴν ἐπάνοδον βουλεύεσθαί τε καλ πράσσειν ξυνοίσει. τοῖς γὰρ ἐς πίνδυνον ἄλλως τε 43 ,,καὶ τοιοῦτον καθεστηκόσι μή τὴν σωτηρίαν διασκο-"πείσθαι, άλλὰ τὴν ές τοὺς πολεμίους έπιβουλὴν "πολλή ἄνοια." τοσαύτα Ἰωάννης τε είπε καὶ of 44 20 λοιποί πάντες ἐπήνεσαν, ἔς τε θόρυβον καθιστάμενοι την αναχώρησιν κατά τάχος ποιείσθαι ήξίουν. διό 45 δή Βελισάριος πρότερον τούς νοσούντας έν τοίς ύποζυγίοις ένθέμενος ύπηγεν όπίσω τὸ στράτευμα. έπειδή 46 τε τάχιστα εν γη τη 'Ρωμαίων εγένοντο, απαντα μεν 25 τὰ τῷ Αρέθα εἰργασμένα ἔγνω, δίκην μέντοι λαβείν οὐδεμίαν παρ' αὐτοῦ ἴσχυσεν, ἐπεί οἱ ἐς ὄψιν

¹ δπόστην scripsi] δπως τὴν codd. cf. Hy 2 p. 21 | είς P | τύχης VG] τάχος P || 2 ξεγκίθαγγος P || 10 τοσούτων V || 13 ἐπίποσοθεν G | πη om. G || 14 ἔτι om. V || 15 βούλεσθαι VG || 20 πάντες VG || απαντες P || 25 λαβείν | λαβὴν V || 26 ούδὲ μίαν VG

ούπέτι ήλθεν. ή μεν ούν Ρωμαίων έσβολή ές τοῦτο έτελεύτα.

47 Χοσρόη δὲ Πέτραν ελόντι Βελισάριος ἐσβαλὼν ἐς γῆν τὴν Περσίδα ἡγγέλλετο καὶ ἡ ἀμφὶ πόλιν Νίσιβιν ξυμβολὴ, φρουρίου τε τοῦ Σισαυράνων ἡ ἄλωσις, καὶ το ὅσα Τίγρην ποταμὸν διαβὰν τὸ ξὸν τῷ ᾿Αρέθᾳ στρά-48 τευμα ἔπρασσεν. αὐτίκα τε φυλακὴν ἐν τῆ Πέτρᾳ καταστησάμενος ξὸν τῷ ἄλλῷ στρατῷ καὶ Ὑρωμαίων 49 τοῖς ἀλοῦσιν ἐς τὰ Περσῶν ἤθη ἀπήλαυνε. ταῦτα μὲν ἐν τῆ δευτέρᾳ Χοσρόου ἐσβολῆ ξυνηνέχθη γενέσθαι. 10 Βελισάριος δὲ βασιλεῖ ἐς Βυξάντιον μετάπεμπτος ἐλθὼν διεχείμαζεν.

Β239 * 542 Χ΄. "Αμα δὲ ἡρι ἀρχομένφ Χοσρόης ὁ Καβάδου τὸ τρίτον στρατῷ μεγάλῳ ἐς γῆν τὴν 'Ρωμαίων ἐσέβαλλε, 2 ποταμὸν Εὐφράτην ἐν δεξιῷ ἔχων. Κάνδιδος δὲ, ὁ 16 Σεργιουπόλεως ἱερεὺς, ἐπειδὴ τὸν Μήδων στρατὸν ἄγχιστά που ῆκειν ἐπύθετο, δείσας περί τέ οἱ αὐτῷ καὶ τῆ πόλει, ἐπεὶ χρόνῳ τῷ ξυγκειμένῳ Χοσρόη τὰ Ρ 136 ὡμολογημένα ὡς ῆκιστα ἐπετέλεσεν, ἐν τῷ τῶν πολεμίων στρατοπέδῳ γενόμενος παρητεῖτο Χοσρόην μή οἱ 20 8 διὰ ταῦτα χαλεπῶς ἔχειν. χρήματα μὲν γὰρ οὐδεπώποτε αὐτῷ γεγονέναι, καὶ διὰ τοῦτο ἀρχὴν οὐδὲ βεβουλῆσθαι Σουρηνοὺς βύεσθαι, βασιλέα δὲ. Ἰουστινιανὸν

^{17—18} δείσας—πόλει] ό δὲ δείσας κτλ. Suid. s. v. δείσαντες

¹ els $G\parallel 5$ sisavçavāv $G\parallel 6$ tiyqiv $G\mid \xi$ v tā $G\mid$ sv tā V, ξ v $P\parallel 7$ ënçasev $V\parallel 14$ éséfale $V\parallel 15-289$, 22 Káv-didos—dievosito] õti xávdidos ó segylov nóleus legevs πl . $H\parallel 16$ legevs $G\parallel 19-20$ év tā-zogónv] év zosgónv $V\parallel 19$ énetélese $H\parallel 19-20$ év tā-zogónv] év zosgón yevóusvos nagytelto attov $H\parallel 21-22$ odde nánote $VGH\parallel 22-28$ fefovlevsal $H\parallel 28$ sagonvoùs $VGH\parallel \delta$ om. H

ύπλο τούτων πολλά Ικετεύσας ανόνητος αὐτοῦ γεγενήσθαι. Χοσρόης δὲ αὐτὸν ἐν φυλακῆ ἔσχε, καὶ τὸ 4 σώμα πικρότατα αλκιζόμενος διπλάσια [τὰ] γρήματα. ήπερ ξυνέκειτο, πράττειν ήξίου. δ δε αὐτὸν ές Σερ- 5 5 γιούπολιν τινάς Ικέτευε πέμψαι τὰ κειμήλια ξύμπαντα τοῦ ἐνταῦθα [εροῦ ληψομένους. καὶ ἐπεὶ κατὰ ταῦτα 6 δ Χοσοόης εποίει, των οἱ επομένων τινὰς δ Κάνδιδος ξύν αὐτοῖς ἔπεμψεν. οἱ μὲν οὖν Σεργιουπολίται τοὺς 7 παρά Χοσρόου σταλέντας τη πόλει δεξάμενοι των κει-10μηλίων πολλά έδοσαν, άλλο οὐδεν σφίσιν ἀπολελεῖφθαι Ισχυριζόμενοι. Χοσρόης δε ταῦτά οἱ ἀπογρῆν οὐδαμῆ 8 έφη, άλλ' έτερα τούτων πλείω λαβείν έδιχαίου. πέμπει 9 τοίνυν τινάς τῷ μὲν λόγφ διερευνησομένους ές τὸ άκριβές τὰ τῆς πόλεως γρήματα, ἔργω δὲ τὴν πόλιν 15 καθέξοντας. και έπει ούκ έδει Σεργιούπολιν Πέρσαις 10 άλωναι, των τις Σαρακηνών Χριστιανός μέν, ταττό- Β 240 μενος δε ύπο Άλαμουνδάρφ, Άμβρος ὄνομα, νύκτωρ παρά τῆς πόλεως το τείχος ήμων καλ τον πάντα λόγον άγγείλας έπέλευε Πέρσας τη πόλει μηδαμή δέξασθαι. 20 ούτω τε οἱ παρὰ Χοσρόου σταλέντες ἄπρακτοι ές 11 αὐτὸν ἐπανῆλθον, καὶ ος τῷ θυμῷ ζέων τὴν πόλιν έξελεῖν διενοεῖτο. στράτευμα οὖν ἐς έξακισχιλίους 12 στείλας έκέλευεν ές τε πολιορκίαν καθίστασθαι καλ προσβολάς τῷ περιβόλφ ποιήσασθαι. καὶ οἱ μὲν ἐν- 18 25 ταῦθα γενόμενοι έργου είχοντο, Σεργιουπολίται δέ καρτερώς μέν τὰ πρώτα ημύνοντο, ἔπειτα (δέ) ἀπει-

³ τὰ P] om. VG || 4 ήπες PH, cf. 172, 18—19 | συνέπειτο V || 7 οἱ om H || 10 ἄλλο] ἄλλο δὲ H || 11 οὐδα P, ούδαμοῦ H || 16 Σαραπηνῶν Χριστιανὸς] χριστιανὸς σαραπηνῶν G || 18 τῆς πόλεως τὸ] τὸ τῆς πόλεως P || 20 οἱ παρὰ ὑπὸ H | ἄπραπτον H || 25 σεργιουπολίται V || 26 $\langle δὲ \rangle$ addidi, omiserunt codd

240

πόντες τε και κατωρρωδηκότες τον κίνδυνον έβουλεύ-14 οντο τοίς πολεμίοις την πόλιν ένδοῦναι, στρατιώτας γάρ οὐ πλέον ή διακοσίους έγοντες έτυγον. άλλά "Αμβρος, αδθις παρά του περίβολου ές υύκτα ήκων, δυοίν ημέραιν την πολιορχίαν διαλύσειν Πέρσας κ έφασχε, τοῦ ὕδατος αὐτοὺς παντάπασιν ἐπιλιπόντος. 15 διὸ δὴ αὐτοὶ μὸν ἐς λόγους τοῖς πολεμίοις οὐδαμῆ ήλθου, οι δε βάρβαροι δίψει εγόμενοι εξανέστησάν τε καλ παρά Χοσρόην άφικοντο. Κάνδιδον μέντοι Χοσ-16 φόης οὐκέτι ἀφήκε. χρην γὰρ, οἶμαι, αὐτὸν τὰ ὀμω- 10 μοσμένα ήλογηκότα ξερέα μηκέτι είναι. ταῦτα μὲν οὖν τηδε έγώρησεν.

Έπει δε είς την Κομμαγηνών χώραν δ Χοσρόης άφικετο, ην καλούσιν Εύφρατησίαν, ές λείαν μέν η γωρίου του άλωσιν τρέπεσθαι ούδαμη ήθελεν, έπεὶ τὰ 15 Β 241 έν ποσί μέχρι ές Σύρους τὰ μεν έξελων, τὰ δε άργυ-Ρ 187 φολογήσας πρότεφον έτυχεν, ώσπερ έν τοις έμπροσθεν 18 λόγοις δεδήλωται. γνώμην δε είγεν εύθυ Παλαιστίνης άγειν τὸ στράτευμα, ὅπως τά τε άλλα καὶ τὰ ἐν Ἱεροσολύμοις κειμήλια πάντα ληίσηται. χώραν γὰρ ταύτην 20 άγαθήν τε διαφερόντως καὶ πολυχρύσων οἰκητόρων 19 είναι άχοῦ είγε. 'Ρωμαίοι δὲ απαντες, άργοντές τε χαί στρατιώται, τοις μέν πολεμίοις ύπαντιάζειν ή τη πα-

¹³ cf. Theoph. I 219 | 17-18 cf. p. 168 ss.

⁴ ημων ημον $G \parallel 5$ δυείν codd . $\parallel 6$ αὐτοίς $GP \mid$ ἐπιλιπόντος VGP rec. m. corr.] επιλιπόντας P pr. m. | 9-11 Κάνδιδονείναι] ὅτι κάνδιδον τὸν ἰερέα χοσρόης οὐκέτι ἀφήκε κτλ. $H \parallel$ 9—10 ὁ χοσρόης $G \parallel$ 10 ἐχρῆν $H \parallel$ 10—11 ὁμωσμένα $H \parallel$ 11 μηκέτι VGH] οὐκ ἔτι $P \parallel$ 13 ἐς $P \mid$ κομαγηνῶν $VG \parallel$ 14 λεῖαν $V \parallel$ 15 ἄλωσιν] ἀλώσειν $V \mid$ ἔπεὶ τὰ] ἔπειτα $V \parallel$ 16 μέχρις $V \parallel$ 17 ῶσneo VG | ασπερ μοι P || 22 είχεν P | απαντες om. P

φόδφ έμποδων ιστασθαι τρόπφ σύδενι διενοούντο, τὰ δὲ ὀχυρώματα καταλαβόντες ὡς ἕκαστος ἠδύνατο ἀποχρῆν ῷοντο ταῦτάτε διαφυλάσσειν καὶ αὐτοι σώζεσθαι.

Γνούς δὲ τὴν Περσών ἔφοδον Ἰουστινιανὸς βασι- 20 s λεύς Βελισάριον αύθις έπ' αύτούς έπεμψεν. ὁ δὲ ίππωις τοίς δημοσίοις δχούμενος, οθς δή βερέδους καλείν νενομίκασιν, ατε ού στράτευμα ξύν αύτῷ ἔχων, τάγει πολλφ ές Εὐφρατησίαν ἀφίκετο, Ἰούστος δὲ, δ βασιλέως ανεψιός, εν Ίεραπόλει ξύν τε τῶ Βούζη καὶ 10 έτέροις τισί καταφυγών έτυχεν. οδ δή Βελισάριον ού 21 μακράν άποθεν ήκειν ακούσαντες γράμματα πρός αὐτὸν έγραφον. ἐδήλου δὲ ἡ γραφὴ τάδε ..Καὶ νῦν ὁ Χοσ- 22 ,ρόης, ώσπερ οἰσθά που καὶ αὐτὸς, ἐπὶ Ῥωμαίους ,, έστράτευσε, στρατόν μέν πολλώ πλείονα ή πρότερον 15 , άγων, δπη ποτε δε ιέναι διανοούμενος ούπω ενδηλος , του, πλήν γε δή δτι αὐτὸν ἄγχίστά πη ἀκούομεν ..είναι, χωρίω μέν οὐδενί λυμηνάμενον, δδώ δε άεί μέπίπροσθεν Ιόντα. άλλ' ήκε παρ' ήμᾶς δτι τάχιστα, 23 μείπερ οίός τε εί λαθείν τὸ τῶν πολεμίων στρατόπεδον, Β 242 20 , δπως δή σῶς τε αὐτὸς βασιλεί ἔση καὶ Ἱεράπολιν ..ήμιν ξυμφυλάξης." τοσαῦτα μέν ή γραφή έδήλου. 24 Βελισάριος δε ούκ επαινέσας τὰ γεγραμμένα ές Εύρωπον το γωρίον άφίκετο, δ προς Εύφράτη ποταμφ έστιν. ένθένδε τε περιπέμπων πανταχόσε τὸν στρατὸν 25 25 ήγειρε καλ αὐτοῦ τὸ στρατόπεδον κατεστήσατο, ἄργοντάς τε τους έν Ίεραπόλει ημείβετο τοίσδε "Εί μεν έφ'

⁵ beliss hic et infra $G \parallel$ 6 begédous $VG \parallel$ megédous $P \parallel$ 7 adrõp Dind.] adrõ codd. \parallel 12 kyrawa $G \parallel$ 15 lévai $P \parallel$ om. $VG \parallel$ 16 di adròv $GP \parallel$ adròv di $V \parallel$ 20 Legánoliv Dind.] legán náliv codd. \parallel 21 kupvlákus $VG \parallel$ volákus $VG \parallel$ 24 kv-dévde $VG \parallel$ kvdev P

, έτέρους άνθρώπων τινάς, άλλ' οὐ 'Ρωμαίων κατηκόους ,, δ Χοσρόης χωρεί, εὖ τε καὶ ὡς ἀσφαλέστατα ὑμίν 26 βεβούλευται ταῦτα· οἶς γὰρ πάρεστιν ήσυχη μένου-"σιν απηλλάχθαι κακών, πολλή άνοια ές κίνδυνον οὐκ μάναγκαϊόν τινα ιέναι ει δε νῦν ενθένδε ἀπαλλανείς κ .. δ βάρβαρος οὖτος έτέρα τινὶ ἐπισκήψει βασιλέως Ίου-"στινιανού χώρα, καὶ ταύτη διαφερόντως μέν άγαθή, "φρουράν δε ούδαμη στρατιωτών έχούση, εδ ίστε δτι ...τὸ ξὸν τῆ ἀρετῆ ἀπολωλέναι τοῦ σεσῶσθαι ἀμαγητὶ 27 ,τῷ παντὶ ἄμεινον. οὐ γὰρ ἂν σωτηρία τοῦτό γε, 10 πάλλὰ προδοσία δικαίως καλοίτο, άλλ' ήκετε δτι "τάχιστα ές τὸν Εὐρωπὸν, οὖ δὴ συλλέξας τὸ στράπτευμα όλον όσα αν δ θεός διδώ έλπίδα έγω τούς 28 πολεμίους έργάσασθαι." ταῦτα ἐπεὶ ἀπενεχθέντα οἰ ἄργοντες είδον, έθάρρησάν τε και Ἰοῦστον μεν ξύν 15 όλίγοις τισίν αύτοῦ έλιπον έφ' ή την Ἱεράπολιν φυλάξουσιν, οἱ δὲ λοιποὶ τῷ ἄλλφ στρατῷ ἐς Εὐρωπὸν ήλθον.

B 243 P 188

κά. Χοσρόης δε μαθών Βελισάριον παντί τῷ 'Ρωμαίων στρατώ έστρατοπεδεύσθαι έν Εύρωπώ, πρόσω 20 μεν ελαύνειν ούκετι έγνω, των δε βασιλικών γραμματέων ενα, Άβανδάνην ὄνομα, δόξαν επί ξυνέσει πολλήν έχοντα, παρά Βελισάριον έπεμψε, τὸν στρατηγὸν δποίός

⁸⁻¹⁴ εὖ-έργάσασθαι] cf. Cedren. I 652, 24-653, 5

¹ ἀνθοώπων VG] ἀνθοώπους P \parallel 3—4 μένουσιν] μένεισιν G \parallel 7 ἀγαθ $\tilde{\eta}$ omissum erat in P spatio vacuo relicto, additum est rec. m. | 11 àll' VG] àllà P | 14 è π e ν eg θ è ν e α V | 15 ἐθάρσησαν $P \mid μὲν$ om. $G \parallel 16$ ἔλειπον $V \mid Ερφάπολιν$ Dind.] ἐερατικὴν VG, ἰερὰν πόλιν $P \parallel 16-17$ φυλάξουσιν P φυλάξωσιν $VG \parallel 19-20$ Ρωμαίων om. $P \parallel 20$ Εὐράπω Theoph. $\parallel 22$ Αβανδάζην Theoph. $\parallel 23$ τόν τε στρατηγόν κατασκεψόμενον και το στρατόπεδον Theoph.

ποτε είη κατασκεψόμενον, τώ δε λόγω μεμψόμενον, δτι δή βασιλεύς Ιουστινιανός τούς πρέσβεις ές Πέρσας ημιστα πέμψειεν, έφ' ὧ τὰ ἀμφὶ τῆ εἰρήνη κατὰ τὰ ξυγκείμενα πρυτανεύσωσιν. ὅπερ μαθών Βελισάριος 5 έποίει τοιάδε. αὐτὸς μὲν έξακισχιλίους ἀπολεξάμενος 2 άνδρας εὐμήκεις τε καὶ τὰ σώματα καλούς μάλιστα μακράν που άποθεν τοῦ στρατοπέδου ὡς κυνηγετήσων έστάλη, Διογένην δε τον δορυφόρον και Άδόλιον τον Ακακίου, ανδρα Αρμένιον γένος, βασιλεί μεν αεί εν 10 παλατίφ τὰ ἐς τὴν ἡσυχίαν ὑπηρετοῦντα (σιλεντιαρίους Ρωμαίοι καλούσιν οίς ή τιμή αυτη ἐπίκειται), τότε δὲ 'Αρμενίων τινών ἄρχοντα, τὸν ποταμὸν διαβάντας ξὺν ίππεῦσι γιλίοις περιιέναι την έχείνη ηιόνα έχέλευε. δόκησιν ἀεὶ παρεχομένους τοίς πολεμίοις ὡς, ἢν ἐθέ-15 λωσι τὸν Εὐφράτην διαβάντες ἐπὶ τὰ σφέτερα αὐτῶν όδω ιέναι, οὐ μήποτε ἐπιτρέψουσι. καὶ οἱ μὲν κατὰ ταθτα έποίουν.

Βελισάριος δὲ, ἐπεὶ τὸν πρεσβευτὴν ἄγχιστά πη 8 ἐπέπυστο εἶναι, καλύβην ἐκ παχειῶν τινῶν σινδόνων τηξάμενος, ἢν δὴ παπυλεῶνα καλεῖν νενομίκασιν, ἐκά- Β 244 δητο ἐκεῖ, ῶσπερ ἐν χωρίφ ἐρήμφ, παραδηλῶν ὅτι δὴ οὐδεμιᾳ παρασκευῆ ἐνταῦθα ἥκοι. τοὺς δὲ στρατιώ-τας διέταξεν ὧδε. τῆς μὲν καλύβης ἐφ' ἐκάτερα Θρᾳκές 4

¹⁹ Theoph I 220, 17. Cedren. I 653, 11

^{1—245, 23} κατασκεψόμενον—τῶν desunt in P folio interciso \parallel 3 πέμψειεν edd. \parallel πέμψειν codd. \parallel 8 ἀδούλιον Theoph. \parallel 9 ἀρμένιον $V \parallel$ 10 σιλεντηαρίους codd. \parallel 12 ἀρμενίων $V \mid$ διαβάντας Maltr. \parallel διαβάντα codd \parallel 14—15 ἐθελήσωσι $G \parallel$ 16 ἐπιτρέψουσι scripsi \parallel ἐπιστρέψουσι codd. \parallel 18 ἄγχιστά πη s1 (i. e. Ambros. G 14 sup.) \parallel τάχιστά που $VG \parallel$ 22 οδόὲ μιᾶ $G \mid$ ἐνταθθα Theoph., ἐν ταύτη codd. \parallel ηκει Theoph. \parallel 23 θράκες codd.

τε καὶ Ίλλυριοὶ ήσαν, Γότθοι δὲ μετ' αὐτούς. καὶ τούτων έχόμενοι "Ερουλοι, μεθ' οθς Βανδίλοι τε καλ Μαυρούσιοι ήσαν, του τε πεδίου έπλ πλείστον διήκον. δ οὐ γὰρ έστωτες ἐπὶ χώρας ἀεὶ τῆς αὐτῆς ἔμενον. ἀλλὰ διεστηχότες τε απ' αλλήλων και περιπάτους ποιούμενοι ε παρέργως τε παί ώς ημιστα κατεσπουδασμένως ές του 6 Χοσρόου πρεσβευτην έβλεπον. είγε δε αύτων οὐδείς Ρ 189 ούτε γλαμύδα ούτε άλλην έπωμίδα τινά, άλλα γιτώνας 🗆 μεν λινούς και άναξυρίδας άμπεγόμενοι, είτα διεζωσ-7 μένοι ἐβάδιζον. είγε δὲ τὴν τοῦ ἵππου μάστινα 10 ξκαστος, δπλου δε τῷ μεν ξίφος ην, τῷ δε πέλεκυς, 8 τῷ δὲ τόξα γυμνά. δόκησίν τε παρείχοντο ἄπαντες δτι δή αφροντιστήσαντες των άλλων απάντων κυνη-9 γετήσειν ηπείγοντο. δ μεν οδυ Άβανδάνης Βελισαρίο ές δψιν ήκων δεινά ποιείσθαι τον βασιλέα Χοσρόην 15 έφη, δτι δή καθά ξυνέκειτο πρότερον οὐ πέμψειε παρ' αὐτὸν τοὺς πρέσβεις ὁ Καῖσαρ (οὕτω γὰρ τὸν Ῥωμαίων βασιλέα καλούσι Πέρσαι) καὶ ἀπ' αὐτοῦ ὁ Χοσοόης ηνάγκαστο ές γην την Ρωμαίων έν δπλοις ήκειν. 10 Βελισάριος δε ούτε κατορρωδήσας, άτε πη άγχιστα 10 έστρατοπεδευμένων βαρβάρων τοσούτων τὸ πλήθος, Β 245 ούτε τῷ λόγφ ἐς ταραχήν τινα καταστάς, ἀλλὰ γελώντί τε και άνειμένο τῷ προσώπο άμείβεται "Οὐ ταύτη" λέγων , ή τῷ Χοσρόη τανῦν εἰργασται νενόμισται τοίς

⁵ cf. Theoph I 221. Cedren. I 658, 22

² Eqovloi G] Elovgoi V, Elovgovs Theoph. \parallel 8 Ext V Theoph. Ext tò G \parallel 6 els G \parallel 8 zlamida Dind.] zlamida codd. \parallel 9 livoùs codd. \parallel 14 hardárys V \parallel 15 els V \parallel 17 raisag codd. \parallel 20 ratwogwaðisas codd. \parallel 21 tò G] om. V \parallel 24 η] $\tilde{\eta}$ codd. \parallel Xosqó η] szoqón G \parallel elgrastai V \parallel elgrastai G \parallel reromisodai G

"ἀνθρώποις τὰ πράγματα. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι, ἢν τι 11
"ἀντιλέγοιτο σφίσι τε καὶ τῶν πέλας τισὶ, πρεσβεύουσι
"μὲν ἐς αὐτοὺς πρότερον, ἐπειδὰν δὲ τῶν μετρίων μὴ
"τύχωσιν, οὕτω δὴ πολέμφ ἐπ' αὐτοὺς ἴασιν. ὁ δὲ 12
ε "γενόμενος ἐν μέσοις 'Ρωμαίοις, εἶτα τοὺς ὑπὲρ τῆς
"εἰρήνης προτείνεται λόγους." ὁ μὲν τοσαῦτα εἰπὼν
τὸν πρεσβευτὴν ἀπεπέμψατο.

Ο δε παρά Χοσρόην γενόμενος παρήνει οί ὅτι τά- 13 γιστα ἀπαλλάσσεσθαι. στρατηγῷ τε γὰρ ἐντυχεῖν ἔφη 14 10 άνδρειοτάτω τε καὶ ξυνετωτάτω άνθρώπων ἀπάντων καί στρατιώταις οξους άλλους αὐτὸς οὐ πώποτε είδεν, ών δη την εύχοσμίαν θαυμάσειε μάλιστα πάντων, είναί τε ούκ έξ άντιπάλου τοῦ κινδύνου αὐτῷ τε καὶ Βελισαρίφ την άγωνίαν, διαφέρειν δε, δτι νικήσας μεν 15 αὐτὸς τὸν Καίσαρος νικήσει δοῦλον, ήσσηθείς δὲ, ἀν ούτω τύχοι, μέγα τι αίσχος τη τε βασιλεία πορίσεται καί τῷ Περσῶν γένει, καί 'Ρωμαΐοι μεν νενικημένοι ραδίως αν έν τε όγυρώμασι και γη τη αύτων διασώζοιντο, αὐτῶν δὲ, ἤν γέ τι ἐναντίωμα ξυμβαίη, οὐδ' 20 αν αγγελος διαφύγοι ές την Περσων χώραν. ταύτη 15 δ Χοσρόης αναπεισθείς τη ύποθηκη αναστρέφειν μέν ές τὰ Περσών ήθη έβούλετο, ἀμηγανία δε πολλή είγετο. τήν τε γάρ διάβασιν τοῦ ποταμοῦ πρὸς τῶν πολεμίων 16 φυλάσσεσθαι ڜετο καὶ ὁδῷ τῇ αὐτῇ, ἐρήμφ ἀνθρώπων 15 παντάπασιν ούση, οπίσω ἀπελαύνειν ούχ οἶός τε ἦν, Β 246 έπει απαντα σφας τα έπιτήδεια ήδη έπιλελοίπει, απερ τὸ πρότερον ξύν αύτοις έχοντες ές γῆν την 'Ρωμαίων

⁵ εἶτα om. $G \parallel 8$ χοσφόη $V \parallel 11$ εἶδον $V \parallel 18$ αὐτῶν $V \rceil$ αὐτοῖς G, αὐτῶν mavult Christ $\parallel 28$ πολεμίων Π hinc rursus $P \parallel 24$ αὐτῆ $V \parallel 26$ ῆδη om. $G \mid ἐπιλελοίπει$ affert Dind. e cod. α ἀπολελοίπει codd. $\parallel 27$ τὰ πρότερα $P \mid$ αὐτοῖς scripsi \rceil αὐτοῖς codd.

17 εσέβαλον. τέλος δε πολλά λογισαμένω ξυμφορώτατόν οί έδοξεν είναι μάχη διακινδυνεύσαντι ές γην τε την άντιπέρας ήμειν καί διά χώρας πάσιν εύθηνούσης τοίς 18 άγαθοίς την πορείαν ποιήσασθαι. Βελισάριος δὲ εὖ μεν ηπίστατο ώς οὐδ' αν δέκα μυριάδες ανδρών την τ διάβασιν Χοσφόη άναχαιτίζειν ποτε Ικαναί είεν (ο τε Ρ 140 νὰρ ποταμὸς πολλαγή τῶν ταύτη γωρίων ναυσί διαβατὸς ὢν ἐπὶ πλείστον τυγγάνει καὶ κρείσσον ἦν ἄλλως τὸ Περσών στράτευμα ἢ πρὸς πολεμίων ὀλίγων τινών της διαβάσεως άποκεκλεϊσθαι.) τοῖς δὲ ἀμφὶ Διογένην 10 τε καὶ Αδόλιον σύν τοῖς γιλίοις ἐπέστελλε τὰ πρῶτα περιιέναι την έχείνη ακτην, δπως δη ές ταραχήν 19 ἀφασία τινὶ τὸν βάρβαρον καταστήσονται. ὅνπερ δεδιξάμενος, ώσπες μοι έρρήθη, έδεισε μή τι αὐτῷ έμπόδισμα είη ἀπαλλάσσεσθαι έκ τῆς 'Ρωμαίων γῆς. 15 20 λόγου τε οἱ πολλοῦ ἄξιον ἐφαίνετο εἶναι ἐξελάσαι ἐνθένδε τὸν Χοσρόου στρατὸν, οὐδεμιᾶ κινδυνεύσαντι μάχη πρὸς μυριάδας βαρβάρων πολλάς ξύν στρατιώταις λίαν τε όλίγοις ούσι και άτεγνῶς κατεπτηγόσι τὸν Μήδων στρατόν. διὸ δὴ ἐκέλευε Διογένην τε καὶ 20 'Αδόλιον ήσυγή μένειν.

21 'Ο γοῦν Χοσρόης γέφυραν σὺν πολλῷ τάχει πηξάμενος ποταμὸν Εὐφράτην ἐκ τοῦ αἰφνιδίου διέβη παντὶ 22B247 τῷ στρατῷ. Πέρσαις γὰρ πόνῷ οὐδενὶ διαβατοί εἰσι ποταμοὶ ἄπαντες, ἐπεὶ αὐτοῖς ὁδῷ ἰοῦσιν ἀγκιστροειδῆ 16 σιδήρια ἐν παρασκευῆ ἐστιν, οἶς δὴ ξύλα μακρὰ ἐς ἄλληλα ἐναρμόζοντες γέφυραν αὐτοσγεδιάζουσιν ἐκ τοῦ

¹ ἐσέβαλλον $G \parallel 3$ εὐθυνούσης $G \parallel 4-247,6$ Βελισάριος δὲ-είναι om. $VG \parallel 12$ περιιέναι scripsi] προιέναι P, cf. 248, 13 \parallel 13 καταστήσονται Hoesch] καταστήσονται $P \parallel 14$ ἐρρέθη $P \parallel$ 15 ἀπαλλάσεσθαι superscr. rec. m. σ. P

παραυτίκα δπη αν σφίσι βουλομένοις είη. ἐπεὶ δὲ 28 τάγιστα γένονεν εν τη άντιπέρας ήπείρω, πέμψας παρά Βελισάριον αὐτὸς μὲν Ῥωμαίοις κεγαρίσθαι τοῦ Μήδων στρατού την αναγώρησιν έφασκε, προσδέγεσθαι δέ ε τους παρ' αυτών πρέσβεις, ους σφίσι παρέσεσθαι ουκ ές μακράν ἄξιον είναι. Βελισάριος δὲ παντί καὶ αὐτὸς 24 τῶ 'Ρωμαίων στρατῶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν διαβάς παρά Χοσρόην εύθυς έπεμψεν. οι, έπει παρ' αυτόν 25 ϊκοντο, πολλά τῆς ἀναχωρήσεως ἐπαινέσαντες πρέσβεις 10 ές αὐτὸν ήξειν παρά βασιλέως αὐτίκα δή μάλα ὑπέσγοντο, οδ δή τὰ ἀμφί τῆ εἰρήνη ξυγκείμενα πρότερον έρνω ἐπιτελῆ πρὸς αὐτὸν θήσονται, ἡξίουν τε διὰ 26 'Ρωμαίων ατε φίλων αὐτώ τη πορεία χρησθαι. ὁ δε καὶ ταῦτα ὑπεδέγετο ἐπιτελέσειν, εἴ τινά οἱ δοῖεν τῷν 16 δοκίμων έν δμήρων λόγφ έπὶ ταύτη τῆ δμολογία, έφ' ο τὰ ξυγκείμενα πράξουσιν. οἱ μὲν οὖν πρέσβεις 27 παρά Βελισάριον έπανήκοντες τούς Χοσρόου λόγους άπήγγελλον, ὁ δὲ εἰς τὴν Εδεσσαν ἀφικόμενος Ἰωάννην τον Βασιλείου παϊδα, γένει τε και πλούτω πάντων το των Έδεσσηνων διαφανέστατον, δμηρον τῷ Χοσρόη ούτι έχούσιον εὐθὺς ἔπεμψε. 'Ρωμαΐοι δὲ Βελισάριον 28 έν εύφημίαις είχον, μαλλόν τε σφίσιν δ άνηρ έν τούτφ εὐδοχιμήσαι τῷ ἔργω ἐδόχει ἢ ὅτε Γελίμερα δορυά- Β 248

²³ cf Theoph I 222

^{1—21} έπει δὲ—ἔπεμψε] δτι ἐπει καταστρατηγηθείς χοσρόης τὸν εὐφράτην ἐπεραιώθη ποταμὸν, πέμψας παρὰ βελ. κτλ. $W\parallel$ 3 κεχαριεῖσθαι $W\parallel$ 4 ἔφασκεν $W\parallel$ 5 σφίσι] φησι $W\parallel$ 6 βελισαρία $V\parallel$ καὶ αὐτὸς παντὶ $W\parallel$ 7 'Ρωμαίων οπ. $W\parallel$ Εὐφράτην οπ. $W\parallel$ 8 εὐθὺς] <πρέσβεις > addendum putat Christ \parallel 11 τὰ οπ. $VW\parallel$ τὰ ξυγκείμενα $W\parallel$ 12 ἔπιτελεί $V\parallel$ 13 αὐτῶ $P\parallel$ αὐτῶν $VG\parallel$ τῆ οπ. $VG\parallel$ 16 πράξουσιν $VP\parallel$ πράξωσιν $GW\parallel$ 18 ἀπήγγελον $V\parallel$ ές $P\parallel$ αἴδεσσαν V, ἔδεσαν $PW\parallel$ 20 τῶν $P\parallel$ οπ. $VGW\parallel$ αἰδεσσηνῶν VG, ἔδεσηνῶν $PW\parallel$ 21 ἔπεμψεν P

29 λωτον ἢ τὸν Οὐιττιγιν ἐς Βυζάντιον ἤνεγχεν. ἡν γὰρ ὡς ἀληθῶς λόγου καὶ ἐπαίνου πολλοῦ ἄξιον, πεφοβημένων μὲν κὰν τοις ὸχυρώμασι κρυπτομένων Ῥωμαίων Ρ 141 ἀπάντων, Χοσρόου δὲ στρατῷ μεγάλῷ ἐν μέση γεγονότος Ῥωμαίων ἀρχῆ, ἄνδρα στρατηγὸν ξὸν ὀλίγοις 5 τισι δρόμῷ ὀξεῖ ἐκ Βυζαντίου μεταξὺ ἤκοντα ἀπ' ἐναντίας τοῦ Περσῶν βασιλέως στρατοπεδεύσασθαι, Χοσρόην δὲ ἐκ τοῦ ἀπροσδοκήτου, ἢ τὴν τύχην ἢ τὴν ἀρετὴν τοῦ ἀνδρὸς δείσαντα ἢ καί τισιν ἐξακατηθέντα σοφίσμασιν, ἐπίπροσθεν μηκέτι χωρῆσαι, ἀλλὰ τῷ μὲν 10 ἔρνω φυγείν, λόγω δὲ τῆς εἰρήνης ἐωίεσθαι.

80 Έν τούτφ δὲ Χοσφόης ἀλογήσας τὰ ὡμολογημένα Καλλίνικον πόλιν οὐδενὸς τὸ παράπαν ἀμυνομένου εἶλε. ταύτης γὰρ τὸν περίβολον ὁρῶντες Ῥωμαῖοι σαθρόν τε καὶ εὐάλωτον παντάπασιν ὅντα, μοῖραν 18 αὐτοῦ ἀεἰ καθαιροῦντές τινα, νέα τινὶ ἀνενεοῦντο 81 οἰκοδομία. τότε γοῦν μέρος τι αὐτοῦ καθελόντες, οὕπω δὲ τὸ λειπόμενον τοῦτο δειμάμενοι, ἐπειδή τοὺς πολεμίους ἄγχιστά πη ἐπύθοντο εἶναι, τῶν χρημάτων ὑπεξαγαγόντες τὰ τιμιώτατα, οἱ μὲν εὐδαίμονες αὐτῆς κο τῶν οἰκητόρων ἐς ἔτερα ἄττα ὀχυρώματα ἀπεχώρησαν, 32 οἱ δὲ λοιποὶ στρατιωτῶν χωρὶς αὐτοῦ ἔμειναν. καὶ γεωργῶν πάμπολύ τι χρῆμα ἐνταῦθα ξυνειλέχθαι συνέβη. οῦς δὴ ὁ Χοσφόης ἀνδραποδίσας ἄπαν ἐς 88 ἔδαφος καθεῖλεν. ὀλίγφ τε ὕστερον τὸν ὅμηρον 26 Ἰωάννην δεξάμενος ἀπεχώρησεν ἐς τὰ πάτρια ἤθη.

¹ lobrityiv $P \parallel 2$ äxios $V \parallel 4$ stratā] strathā $V \parallel 6$ tiek domm dxi $VP \parallel 10$ riek dxiu $VP \parallel 10$ interposor $V \parallel 10$ interposor $V \parallel 10$ interposor $V \parallel 10$ interposor $V \parallel 10$ adrig $VP \parallel 10$ area Hoesch.] area codd. $\parallel 23$ geográv $VP \parallel 10$ area is comparable $VP \parallel 10$ area in $VP \parallel 10$ and $VP \parallel 10$ area in $VP \parallel 10$ and $VP \parallel 10$ area in $VP \parallel 10$ ar

'Αρμένιοι τε οι τῷ Χοσρόη προσκεχωρηκότες, τὰ 84 πιστὰ πρὸς 'Ρωμαίων λαβόντες ξὸν τῷ Βασσάκη ἐς Βυζάντιον ἡλθον. ταῦτα μὲν ἐν τῷ τρίτη Χοσρόου ἐσβολῷ 'Ρωμαίοις γενέσθαι ξυνέβη, καὶ ὁ Βελισάριος κρασιλεί ἐς Βυζάντιον μετάπεμπτος ἡλθεν, ἐφ' ῷ ἐς 'Ιταλίαν αὐθις σταλήσεται, πονηρῶν ἤδη παντάπασι τῶν ἐκείνῃ πραγμάτων 'Ρωμαίοις ὅντων.

κβ'. Υπό δὲ τοὺς χρόνους τούτους λοιμός γέγονεν, έξ οὖ δὴ απαντα δλίγου έδέησε τὰ άνθρώπεια έξίτηλα 10 είναι. απασι μέν οὖν τοῖς έξ οὐρανοῦ ἐπισκήπτουσιν ζοως αν και λέγοιτό τις ύπ' ανδρών τολμητών αιτίου λόγος, οία πολλά φιλούσιν οι ταύτα δεινοί αίτίας τερατεύεσθαι οὐδαμή ἀνθρώπφ καταληπτάς οὕσας, φυσιολογίας τε άναπλάσσειν ύπερορίους, έξεπιστάμενοι 15 μεν ώς λέγουσιν οὐδεν ύγιες, ἀπογρῆν δε ήγούμενοι σφίσιν, ήν γε των έντυγχανόντων τινάς τῷ λόγφ έξαπατήσαντες πείσωσι. τούτφ μέντοι τῷ κακῷ πρό- 2 φασίν τινα ή λόγφ είπειν ή διανοία λογίσασθαι μηγανή τις οὐδεμία ἐστὶ, πλήν γε δὴ ὅσα ἐς τὸν θεὸν Ρ 142 ο άναφέρεσθαι. οὐ γὰρ ἐπὶ μέρους τῆς γῆς οὐδὲ ἀν- 8 θρώπων τισί γέγονεν οὐδέ τινα ώραν τοῦ ἔτους ἔσχεν, δθεν αν και σοφίσματα αιτίας εύρέσθαι δυνατά είη, άλλα περιεβάλλετο μεν την γην ξύμπασαν, βίους δε

⁸ cf. Mal. 482, 4. Euagr. IV. 29. Theoph. I 222, 21. Niceph. Call. XVII 18 Mich. Syr. 193. Auct. Marcell. Com. ad. a. 543

^{1 &#}x27;Aquévioi] ioi evanuit in $P \parallel 4$ d $VG \parallel$ om. $P \parallel 5$ metán. Hider $VG \parallel$ hide metán. $P \parallel 6$ addis $VG \parallel$ eddis $P \parallel$ otalhonrai $G \parallel$ norhow $P \parallel 8$ tods redrous totrous $VG \parallel$ totrous tods refrous $P \parallel 9$ ardeanira V, ardeanira $G \parallel 11-12$ altíou lóyos altía lóyou $V \parallel 12$ nollà nollol $V \parallel 19$ oddè mía $VG \parallel$ éstiv $G \parallel 22$ durator G

¹⁶ BT Procop. ed. Haury. Vol. I cum addendis ed. Wirth [1784]

άνδρώπων απαντας έβλαψε, καίπερ άλλήλων ές τούναντίον παρά πολύ διαλλάσσοντας, ούτε φύσεώς τινος 4 ούτε ήλικίας φεισάμενον. είτε γάρ χωρίων ενοικήσει Β 250 είτε νόμφ διαίτης, η φύσεως τρόπφ, η ἐπιτηδεύμασιν, η άλλω δτω ανθρώπων άνθρωποι διαφέρουσιν, έν s ταύτη δή μόνη τη νόσφ τὸ διαλλάσσον οὐδὲν ώνησεν. δ έπέσκηψε δε τοίς μεν ώρα θέρους, τοίς δε γειμώνι, τοις δε κατά τους άλλους καιρούς. λεγέτω μεν ουν ώς πη ξκαστος περί αὐτών γινώσκει καί σοφιστής καί μετεφρολόγος, έγὰ δὲ δθεν τε ἤρξατο ἡ νόσος ήδε 10 καί τρόπφ δή ότφ τους ανθρώπους διέφθειρεν έρων ξοχομαι.

"Ηοξατο μεν έξ Αίγυπτίων οι ζαηνται εν Πηλουσίω. γενομένη δε δίγα πη μεν έπί τε 'Αλεξανδοείας καὶ τῆς ἄλλης Αἰγύπτου ἐχώρησε, πὴ δὲ ἐπὶ Παλαιστί- 15 νους τοὺς Αίγυπτίοις δμόρους ἦλθεν, ἐντεῦθέν τε κατέλαβε την γην σύμπασαν, όδῷ τε ἀεί προϊοῦσα καί 7 χρόνοις βαδίζουσα τοῖς καθήκουσιν. ἐπὶ ρητοῖς γὰρ έδόχει χωρείν και χρόνον τακτόν έν χώρα έκάστη διατριβήν έχειν, ές οὐδένας μεν ανθρώπων παρέργως 10 τῷ φθόρφ γρωμένη, σκεδαννυμένη δὲ ἐφ' ἐκάτερα μέγρι ές τὰς τῆς οἰκουμένης ἐσχατιὰς, ώσπερ δεδοικυία 8 μή τις αὐτὴν τῆς γῆς διαλάθοι μυχός. οὕτε γὰρ νησόν τινα η σπήλαιον η ακρώρειαν ελίπετο ανθρώπους ολιήτορας έχουσαν. ήν δέ πού τινα καλ παρή- 25 λασε χώραν, η μη ψαύσασα των ταύτη ανθρώπων η

^{1—2} τουναντίον VG] τὸ ἐναντίον $P\parallel 2$ διαλάσσοντας $P\parallel$ 2—3 over - over | over 22 αίσχατιᾶς G | 24 έλείπετο V | 25-26 παρήλασε VGP corr.]

αιιωσνέπως αὐτῶν άψαμένη, άλλὰ χρόνω τῷ ὑστέρω αύθις ένταῦθα έπανιοῦσα τῶν μὲν περιοίχων, οἶς δή πικρότατα ἐπέσκηψε πρότερον, οὐδαμῶς ἡψατο, τῆς δὲ νώρας έκείνης οὐ πρότερον ἀπέστη ξως τὸ μέτρον όρι θώς και δικαίως των τετελευτηκότων απέδωκεν, δπερ και τοις άμφ' αὐτὴν φκημένοις χρόνφ τῷ προτέρφ Β 251 διεφθάρθαι τετύχημεν. ἀρξαμένη δὲ ἀεὶ ἐκ τῆς παρα- 9 λίας ή νόσος ήδε, οθτω δή ές την μεσόγειον ανέβαινε χώραν. δευτέρφ δε έτει ές Βυζάντιον μεσούντος τοῦ 10 ήρος άφίκετο, ένθα καὶ έμοὶ ἐπιδημεῖν τηνικαῦτα ξυνέβη. ἐγίνετο δὲ ὧδε. φάσματα δαιμόνων πολλοῖς ἐς 10 πασαν ανθρώπου ίδέαν ώφθη, δσοι τε αύτοις παραπίπτοιεν, παίεσθαι ώοντο πρός του έντυγόντος ανδρός. δπη παρατύχοι τοῦ σώματος, ἄμα τε τὸ φάσμα τοῦτο 15 δώρων καὶ τῆ νόσφ αὐτίκα ἡλίσκοντο. κατ' ἀρχὰς 11 μέν ούν οι παραπεπτωκότες αποτρέπεσθαι αυτά έπειφώντο, τών τε δνομάτων άποστοματίζοντες τὰ θειότατα και τὰ άλλα έξοσιούμενοι, ως εκαστός πη εδύνατο. ήνυον μέντοι τὸ παράπαν οὐδὲν, ἐπεὶ κάν τοῖς ἱεροῖς 20 οί πλείστοι καταφεύγοντες διεφθείροντο. ὕστερον δὲ 12Ρ143 οὐδὲ τοῖς φίλοις καλοῦσιν ἐπακούειν ἡξίουν, ἀλλὰ καθείοξαντες αύτους έν τοῖς δωματίοις, ὅτι δη ούκ έπαΐοιεν προσεποιούντο, καίπερ άρασσομένων αὐτοῖς των θυρων, δειμαίνοντες δηλονότι μή δαιμόνων τις

παρήπασε P pr. m. \parallel 5 δπερ scripsi \rrbracket δσπερ codd. \parallel 7—8 παραλίας V \parallel 9 χῶραν G \parallel 9—10 μεσοῦντος τοῦ ἡρος \parallel μηνὶ Όπτωβρίω Theoph. \parallel 10 ἡρος VGP corr \rrbracket ἤρους P pr. m. \parallel έμοὶ VG έμὲ superser. oι P \parallel 14 παραπέχη VG \parallel τοῦτο om. P \parallel 15 ἑάρα VG \parallel ἡλίσκετο VG \parallel 16 παραπεπτωπότες \parallel πεπτωπότες G \parallel 17 ἀποστοματίζονται V \parallel 19 πάν \parallel ούν άν V \parallel 22 αὐτοὺς VG \parallel 28 ἐπαΐειν V, ἐπαΐοι G \parallel οὐ προσεποιοῦντο V \parallel 24 δηλονότι \parallel δήλον ὅτι G

χροιᾶς οὕτε θερμὸν ἡν, ᾶτε πυρετοῦ ἐπιπεσόντος, οὐ μὴν οὐδὲ φλόγωσις ἐπεγίνετο, ἀλλ' οὕτως ἀβληχρός
□ τις ἐξ ἀρχῆς τε καὶ ἄχρις ἐσπέρας ὁ πυρετὸς ἡν ώστε μήτε τοῖς νοσοῦσιν αὐτοῖς μήτε ἰατρῶ ἀπτομένω δό-

17 κησιν κινδύνου παρέχεσθαι. οὐ γὰρ οὖν οὐδέ τις 16 τελευτᾶν τῶν περιπεπτωκότων ἀπ' αὐτοῦ ἔδοξεν. ἡμέρα δὲ τοῖς μὲν τῆ αὐτῆ, τοῖς δὲ τῆ ἐπιγενομένη, ἐτέροις δὲ οὐ πολλαίς ὕστερον βουβὼν ἐπῆρτο, οὐκ ἐνταῦθα μόνον, ἔνθα καὶ τὸ τοῦ σώματος μόριον, ὅ δὴ τοῦ ἤτρου ἔνερθέν ἐστι, βουβὼν κέκληται, ἀλλὰ 20 καὶ τῆς μάλης ἐντὸς, ἐνίοις δὲ καὶ παρὰ τὰ ὧτα καὶ ὅπου ποτὰ τῶν μηρῶν ἔτυγε.

18 Τὰ μὲν οὖν ἄχρι τοῦδε πᾶσιν ὁμοίως σχεδόν τι τοῖς τῆ νόσφ άλισκομένοις ξυνέβαινε· τὰ δὲ ἐνθένδε

¹ έπεγίνετο VG] έπεγίνετο, γς. ἐπέσκηψε P \parallel 5 δὲ] μὲν P pr. m., μέντοι P eadem m. corr. \parallel 5—6 οὐτε—οὐτε] οὐδὲ—οὐδὲ codd. \parallel 8 ἐπύςεσον G \parallel ἄμφω G pr. m., ἀμφω G pr. m. corr. \parallel ἐγηγεςγεςμένοι P \parallel 9 ὅτι] τι G \parallel δὴ om. G \parallel 12 οὕτως Dind. \parallel ούτω codd. \parallel βληχρὸς V \parallel 18 τις \parallel τε G \parallel ἄχρις ἐσπέςας \parallel ἄχρι ἐς πέςας G \parallel 14 μήτε—μήτε \parallel μὴ δὲ—μὴ δὲ codd. \parallel 20 έστι \parallel ῶν G \parallel 21 μάλης VG μασχάλης P \parallel 22 μηςῶν codd. \parallel μεςῶν Hoesch.

ούκ έγω είπειν πότερον έν τῷ διαλλάσσοντι τῶν σωμάτων καὶ ή διαφορά των ξυμπιπτόντων έγίνετο, ή δπη ποτε βουλομένο είη τῷ τὴν νόσον ἐπαγαγόντι. έπεγίνετο γάρ τοις μέν κώμα βαθύ, τοις δέ παραφρο- 19 ε σύνη δξεία, εκάτεροί τε τὰ πρὸς τὴν νόσον ἐπιτηδείως έγοντα έπασγον οίς μεν γάρ το κώμα έπέκειτο, πάντων επιλελησμένοι των ειωθότων σωίσιν ές άει καθεύδειν έδόκουν. καλ ελ μέν τις αὐτῶν ἐπιμελοῖτο, μεταξύ 20 ήσθιον, τινές δέ και απημελημένοι απορία τροφής 10 εὐθὺς ἔθνησκον. οἱ μέντοι τῷ τῆς παραφροσύνης 21Β258 άλόντες κακῷ ἀγρυπνία τε καὶ φαντασία πολλῆ είχοντο, καί τινας υποπτεύοντες επιέναι σφίσιν ώς δή απολούντας ές ταραγήν τε καθίσταντο καλ άναβοώντες έξαίσιον οίον ές συνήν ώρμηντο. οί τε αὐτούς θερα- 22 15 πεύοντες καμάτω άπαύστω έχόμενοι τὰ άνήκεστα ές άει επασχου. διὸ δὴ απαυτες αὐτοὺς οὐχ ἦσσου ἢ 28 τούς πονουμένους σπτίζοντο, ούχ δτι τῷ λοιμῷ ἐπιέζοντο έκ τοῦ προσιέναι (οὕτε γὰρ Ιατρῷ οὕτε Ιδιώτη μεταλαγείν τοῦ κακοῦ τοῦδε τῶν νοσούντων ἢ τῶν 20 τετελευτηκότων άπτομένω ξυνέβη, έπει πολλοί μεν άει καί τούς οὐδὲν σφίσι προσήκοντας ή θάπτοντες ή θεραπεύοντες ταύτη δή τη ύπουργία παρά δόξαν άντ- Ρ 144 είχον, πολλοί δὲ τῆς νόσου ἀπροφασίστως αὐτοίς έπιπεσούσης εὐθὺς έθνησκον), άλλ' ὅτι ταλαιπωρία 25 πολλή είγοντο. Εκ τε γάρ των στρωμάτων εκπίπτοντας 24 καλ καλινδουμένους ές τὸ έδαφος άντικαθίστων αὖθις και διπτείν σφας αὐτοὺς ἐκ τῶν οἰκημάτων ἐφιεμένους ώθοῦντές τε καὶ άνθέλκοντες ἐβιάζοντο. ὕδωρ τε οίς 25

¹ πότεφον] πρότεφον $V\parallel 2$ συμπιπτόντων $P\parallel 7$ έσαεὶ $P\parallel 8$ έπεμελεῖτο $G\parallel 15-16$ ές ἀεὶ] ἀεὶ $G\parallel 25$ έκ GP] ές $V\parallel 26$ ἀντικαθιστῶν V, ἀντικαθιστῶντες $G\parallel 27$ αὐτοὺς $P\parallel 28$ ὕδωρ]

παρατύχοι, έμπεσειν ήθελον οὐ δὴ οὐχ ὅσον τοῦ ποτοῦ ἐπιθυμίᾳ (ἐς γὰρ θάλασσαν οἱ πολλοὶ ὡρμηντο), ἀλλ' 26 αἰτιον ἡν μάλιστα ἡ τῶν φρενῶν νόσος. πολὺς δὲ αὐτοις καὶ περὶ τὰς βρώσεις ἐγένετο πόνος. οὐ γὰρ εὐπετῶς προσίεντο ταύτας. πολλοί τε ἀπορίᾳ τοῦ ε θεραπεύοντος διεφθάρησαν, ἢ λιμῷ πιεζόμενοι, ἢ ἀφ' 27 ὑψηλοῦ καθιέντες τὸ σῶμα. ὅσοις δὲ οὕτε κῶμα οὕτε παραφροσύνη ἐνέπεσε, τούτοις δὴ ὅ τε βουβὼν ἐσφακέλιζε καὶ αὐτοὶ ταῖς ὀδύναις οὐκέτι ἀντέχοντες 28B254 ἔθνησκον. τεκμηριώσειε δ' ἄν τις καὶ τοις ἄλλοις 10 ἄπασι κατὰ ταὐτὰ ξυμβῆναι, ἀλλ' ἐπεὶ ἐν αὐτοις ὡς ἡκιστα ἡσαν, ξυνείναι τῆς ὀδύνης οὐδαμῆ εἶχον, τοῦ πάθους αὐτοῖς τοῦ ἀμφὶ τὰς φρένας παραιρουμένου τὴν αἴσθησιν.

29 Απορούμενοι γοῦν τῶν τινες ἰατρῶν τῆ τῶν ξυμ- 16 πιπτόντων ἀγνοία τό τε τῆς νόσου κεφάλαιον ἐν τοῖς βουβῶσιν ἀποκεκρίσθαι οἰόμενοι, διερευνᾶσθαι τῶν τετελευτηκότων τὰ σώματα ἔγνωσαν. καὶ διελόντες τῶν βουβώνων τινὰς ἄνθρακος δεινόν τι χρῆμα 80 ἐμπεφυκὸς εὖρον. ἔθνησκον δὲ οἱ μὲν αὐτίκα, οἱ δὲ κο ἡμέραις πολλαῖς ὕστερον, τισί τε φλυκταίναις μελαίναις, ὅσον φακοῦ μέγεθος, ἐξήνθει τὸ σῶμα, οῖ οὐδὲ μίαν ἐπεβίων ἡμέραν, ἀλλ' εὐθυωρὸν ἄπαντες ἔθνησκον. 81 πολλοὺς δὲ καί τις αὐτόματος αἵματος ἐπιγινόμενος

 $[\]langle si_{S} \rangle$ δόως Dind. cum cod. e corr. \parallel 1 ού δή Hoesch] ού δὲ VG, οἱ δὶ P, unde δόατι coni. Christ, scribendum puto: αὐτῷ \lceil ποτοῦ $P \rceil$ ποταμοῦ $VG \parallel 2$ γὰς Hoesch. \rceil γοῦν codd. \parallel 5 περαίετο V, προσίοντο $G \parallel$ 10 τεκμηριώσειε $P \rceil$ τεκμηριώσει V, τεκμηριώση $G \parallel$ 11 αὐτοῖς $VG \parallel$ 13 παραινουμένου $V \parallel$ 19 χρήμα VGP corr. \rceil σχήμα P pr. m. \parallel 20 έκπεφυκός $GP \parallel$ 21 αὐνατέναις $VG \mid$ μελαίνες $V \parallel$ 22 οὐδεμίαν $P \parallel$ 23 έκεβίουν $V \mid$ εὐθνωρὸν Maltr. \rceil εὐθνωροι VG, εὐθνωρὸ $P \parallel$ 24 αἵματος έπιγινόμενος $V \mid$ αἵματος έπιγινόμενος $P \mid$ έκιγινόμενος $P \mid$ 24 αἵματος $P \mid$ 26 έπιγινόμενος $P \mid$ εκιγινόμενος $P \mid$ αἵματος $P \mid$ 27 $P \mid$ 28 έπιγινόμενος $P \mid$ 28 έπιγινόμενος $P \mid$ 29 έπιγινόμενος $P \mid$ 20 έπιγινόμενος $P \mid$ 20 έπιγινόμενος $P \mid$ 21 αἵματος $P \mid$ 21 αἵματος $P \mid$ 22 επιγινόμενος $P \mid$ 24 αἵματος $P \mid$ 24 αἵματος $P \mid$ 26 επιγινόμενος $P \mid$ 26 επιγινόμενος $P \mid$ 27 αἵματος $P \mid$ 28 έπιγινόμενος $P \mid$ 29 επιγινόμενος $P \mid$ 29 επιγινόμενος

έμετος εὐθὺς διεχρήσατο. ἐκείνο μέντοι ἀποφήνασθαι 32 έτω, ώς των Ιατρών οί δοκιμώτατοι πολλούς μέν τεθνήξεσθαι προηγόρευον, οδ δή κακῶν ἀπαθεῖς δλίνω ύστερον παρά δόξαν έγίνοντο, πολλούς δὲ ὅτι σωθήε σονται Ισχυρίζοντο, οι δή διαφθαρήσεσθαι έμελλον αὐτίκα δη μάλα. οὕτως αἰτία τις ην οὐδεμία ἐν 38 ταύτη τῆ νόσφ ές άνθρώπου λογισμόν φέρουσα πᾶσι γάρ τις άλόγιστος ἀπόβασις ἐπὶ πλείστον ἐφέρετο, καὶ τὰ λουτρὰ τοὺς μὲν ὥνησε, τοὺς δὲ οὐδέν τι ἦσσον 10 κατέβλαψεν. ἀμελούμενοί τε πολλοὶ ἔθνησκον, πολλοὶ 84 δὲ παρὰ λόγον ἐσώζοντο. καὶ πάλιν αὖ τὰ τῆς θεραπείας έφ' έκάτερα τοῖς χρωμένοις έχώρει, καὶ τὸ Β 255 ξύμπαν είπειν οὐδεμία μηγανή ἀνθρώπω ές την σωτηρίαν έξεύρητο, ούτε προφυλαξαμένω μή πεπονθέναι 15 ούτε του κακού έπιπεσόντος περιγενέσθαι, άλλά καί τὸ παθείν απροφάσιστον ήν και το περιείναι αὐτόματον. καὶ γυναιξὶ δὲ δσαι ἐκύουν προύπτος ἐγίνετο τῆ νόσω 85Ρ145 άλισχομέναις ὁ θάνατος. αὶ μὲν γὰρ ἀμβλίσχουσαι έθνησκον, αί δὲ τίκτουσαι ξύν αὐτοῖς εὐθύς τοῖς τι-20 πτομένοις έφθείροντο. τρείς μέντοι λεχούς λέγουσι 86 των παίδων σωίσιν απολομένων περιγενέσθαι, καὶ μιᾶς ήδη έν τῷ τοκετῷ ἀποθανούσης τετέχθαι τε καὶ περιείναι τῷ παιδίω ξυμβήναι. ὅσοις μὲν οὖν μείζων 37 τε δ βουβών ήρετο και ές πύον άφικτο, τούτοις δή 25 περιείναι της νόσου απαλλασσομένοις ξυνέβαινεν, έπελ δήλον δτι αὐτοῖς ή άκμη ές τοῦτο έλελωφήκει τοῦ

⁴ παρὰ δόξαν VG] παραδόξως $P \parallel b$ δη G] om. $VP \parallel 6$ τις ην Maltr.] τισιν codd. \parallel 11 αδ τὰ P] αὐτὰ $VG \parallel$ 14—15 οὕτε—οὕτε] οὐδὲ—οὐδὲ codd. \parallel 18 ἀμβλύσκουσαι V, ἀμβλώσκουσαι $P \parallel$ 21 παίδων] αίδων V, παιδίων $P \parallel$ ἀπολουμένων $VG \parallel$ 24 πῦον Dind.] πύον codd. \parallel 25 ἀπαλλασσομένοις VG pr. m. corr. P] ἀπαλλαγέντας G pr. m. \parallel 26 δηλονότι V

ἄνθοακος, γνώρισμά τε τῆς ὑγείας τοῦτο ἐχ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον ἐγίνετο· οἶς δὲ ὁ βουβὼν ἐπὶ τῆς προτέρας ἰδέας διέμεινε, τούτοις περιειστήκει τὰ κακὰ ὧν ἄρτι 88 ἐμνήσθην. τισὶ δὲ αὐτῶν καὶ τὸν μηρὸν ἀποξηρανθῆναι ξυνέβη, ἐφ' οὖ ὁ βουβὼν ἐπαρθεὶς ὡς ῆκιστα ἔμπυος ε 89 γέγονεν. ἄλλοις τε οὐκ ἐπ' ἀκεραίφ τῆ γλώσση περιγενέσθαι τετύχηκεν, ἀλλ' ἢ τραυλίζουσιν, ἢ μόλις τε καὶ ἄσημα φθεγγομένοις βιῶναι.

κν'. 'Η μεν οδυ νόσος εν Βυζαντίω ες τέσσαρας 2 διηλθε μήνας, ήμμασε δε εν τρισί μάλιστα. καί κατ' 10 άρχὰς μέν -ἔθνησχον τῶν εἰωθότων όλίγω πλείους, είτα έτι μαλλον το κακον ήρετο, μετά δε ές πεντα-Β 256 πισχιλίους ήμέρα έπάστη έξιπνείτο τὸ τῶν νεπρῶν μέτρον, και αξ πάλιν ές μυρίους τε και τούτων έτι 8 πλείους ήλθε. τὰ μὲν οὖν πρώτα τῆς ταφῆς αὐτὸς 15 ξααστος έπεμελείτο των κατά την οίκιαν νεκρών, οθς δή και ές άλλοτρίας θήκας έρριπτουν ή λανθάνοντες η βιαζόμενοι επειτα δε πάντα εν απασι ξυνεταράγθη. 4 δοῦλοί τε γὰρ ἔμειναν δεσποτῶν ἔρημοι, ἄνδρες τε τὰ πρότερα λίαν εὐδαίμονες τῆς τῶν οἰκετῶν ὑπουργίας 20 η νοσούντων η τετελευτημότων έστέρηντο, πολλαί τε 5 ολαίαι παντάπασιν ξοημοι άνθρώπων ενένοντο. διὸ δή ξυνέβη τισί των γνωρίμων τη ἀπορία ήμέρας πολλάς άτάφοις είναι. ές τε βασιλέα ή τοῦ πράγματος πρόνοια, 6 ώς τὸ είκὸς, ήλθε. στρατιώτας οὖν ἐκ παλατίου καί 25 χρήματα νείμας Θεόδωρον έκέλευε τοῦ ἔργου τούτου έπιμελείσθαι, δς δή ἀποκρίσεσι ταϊς βασιλικαίς έφειστή-

³ τούτοις P] τούτους VG || 6 έπαπεραίω V || 14 αδ] αδθις dd . || 17 έριπτουν G || 21 έστέρηνται V || 23 ξυνέβη τισι VG] τισι ξυνέβη P || 25—262, 16 ήλθε—Ίσαάχης deerant in P duodus foliis intercisis, suppleta sunt e cod. k. || 27 % G] οδς V

κει, άελ τω βασιλεί τὰς των Ικετών δεήσεις άγγελλων, σημαίνων τε αύθις όσα αν αυτώ βουλομένω είη. δεφερενδάριον τη Λατίνων φωνή την τιμην ταύτην καλούσι Ύρωμαΐοι. οίς μεν ούν ούπω παντάπασιν ές έρημίαν 7 5 έμπεπτωκότα τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν ἐτύγγανεν, αὐτοὶ ξκαστοι τὰς τῶν προσηκόντων ἐποιοῦντο ταφάς. Θεό- 8 δωρος δὲ τά τε βασιλέως διδούς χρήματα καὶ τὰ Ρ 146 οίχεια προσαναλίσχων τούς άπημελημένους των νεκρών έθαπτεν, έπει δε τὰς θήκας ἀπάσας, αι πρότερον 9 10 ήσαν, έμπίπλασθαι των νεχρών έτυγεν, οί δε δρύσσοντες απαντα έφεξης τὰ άμφι την πόλιν γωρία, ένταῦθά τε τούς θνήσκοντας κατατιθέμενοι, ώς ξκαστός πη έδύ- Β 257 νατο, ἀπηλλάσσοντο, ἔπειτα δὲ οἱ τὰς κατώρυγας ταύτας ποιούμενοι πρός των αποθνησκόντων τὸ μέτρον 16 οὐκέτι ἀντέχοντες ές τοὺς πύργους τοῦ περιβόλου άνέβαινου, δς εν Συχαζς έστί τάς τε δροφάς περιε- 10 λόντες ένταῦθα έρρέπτουν τὰ σώματα οὐδενὶ κόσμω, καί ξυννήσαντες, ώς πη έκάστω παρέτυχεν, εμπλησάμενοί τε των νεκρων ώς είπειν απαντας, είτα ταις 20 δροφαίς αύθις έκάλυπτον. καλ άπ' αύτοῦ πνεῦμα 11 δυσώδες ές την πόλιν ίὸν έτι μάλλον έλύπει τοὺς ταύτη ἀνθρώπους, ἄλλως τε ἢν καὶ ἄνεμός τις ἐκεῖθεν έπίφορος έπιπνεύσειε.

Πάντα τε ύπερώφθη τότε τὰ περὶ τὰς ταφὰς νό- 12 μιμα. οὔτε γὰρ παραπεμπόμενοι ή νενόμισται οἱ νεκροὶ ἐκομίζοντο οὕτε καταψαλλόμενοι ήπερ εἰώθει, ἀλλ'

¹ instar] olnstar $G \parallel 2-3$ faigegerdágior $V \parallel 3-4$ nalovoi 'Papatoi] ///atoi nalovoir $G \parallel 4$ obno Maltr] elnor V, om. $G \parallel 7$ to om. $G \parallel 17$ nópaV] nóro $G \parallel 18$ furrisartes codd $\parallel 22-28$ énlopogs énetder énnrevosie $G \parallel 24$ dnequard Maltr] dnequard codd.

ίχανὸν ήν, εί φέρων τις έπὶ τῶν ὤμων τῶν τετελευτηχότων τινά ές τε τῆς πόλεως τὰ ἐπιθαλάσσια ἐλθὼν έρριψεν, οδ δή ταῖς ἀκάτοις ἐμβαλλόμενοι σωρηδὸν 13 ἔμελλον ὅπη παρατύχοι κομίζεσθαι. τότε καὶ τοῦ δήμου δσοι στασιώται πρότερον ήσαν, έχθους του ές δ άλλήλους ἀφέμενοι της τε δσίας των τετελευτηκότων χοινή έπεμέλοντο και φέροντες αυτοί τους ου προσή-14 ποντας σφίσι νεπρούς έθαπτον. άλλά καί όσοι πράγμασι τὰ πρότερα παριστάμενοι αίσχροῖς τε καὶ πονηροίς έχαιρον, οίδε την ές την δίαιταν αποσεισάμενοι 10 παρανομίαν την ευσέβειαν ακριβώς ήσκουν, ου την σωφροσύνην μεταμαθόντες οὐδὲ τῆς ἀρετῆς ἐρασταί 15B258 τινες έκ τοῦ αἰφνιδίου γεγενημένοι έπεὶ τοῖς ἀνθρώποις όσα έμπέπηγε φύσει ή χρόνου μακρού διδασκαλία όᾶστα δη ούτω μεταβάλλεσθαι άδύνατά έστιν, δτι μη 16 θείου τινός άναθοῦ ἐπιπνεύσαντος άλλὰ τότε ὡς είπειν απαντες καταπεπληγμένοι μεν τοις ξυμπίπτουσι, τεθνήξεσθαι δε αύτικα δη μάλα οιόμενοι, άνάγκη, ώς τὸ είκὸς, πάση τὴν ἐπιείκειαν ἐπὶ καιροῦ μετεμάνθανον. 16 ταῦτά τοι, ἐπειδὴ τάχιστα τῆς νόσου ἀπαλλαγέντες 20 έσώθησαν έν τε τῷ ἀσφαλεῖ γεγενῆσθαι ἤδη ὑπετόπασαν, ατε του κακου έπ' άλλους άνθρώπων τινάς κεγωρηκότος, άγγίστροφον αύθις της γνώμης την μεταβολην έπὶ τὰ χείρω πεποιημένοι μᾶλλον ἢ πρότερον την των έπιτηδευμάτων άτοπίαν ένδείκνυνται, σφας 26 αὐτοὺς μάλιστα τῆ τε πονηρία καὶ τῆ ἄλλη παρανομία νενικηκότες έπει και άπισχυρισάμενος άν τις οὐ τὰ

² ἐλθὸν $G~\parallel$ 4 ὅπη V] ὅπον $G~\mid$ παρατύχη $V~\parallel$ 10 οίδε] οἱ δὲ codd \parallel 15 ἀδύνατον $G~\parallel$ 17 ξυμπίπτουσιν $G~\parallel$ 20 τῆς] ῆς $V~\parallel$ 21 ἀσφαλή $G~\parallel$ 23 ἀγχίστροφον G] ἀμφίστροφον V

ψευδή είποι ως ή νόσος ήδε είτε τύχη τινὶ είτε προνοία ές τὸ ἀκριβὲς ἀπολεξαμένη τοὺς πονηροτάτους ἀφήκεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τῷ ὑστέρφ ἀποδέδεικται χρόνφ.

Τότε δὲ ἀγοράζοντά τινα οὐκ εὐπετὲς ἐδόκει εἶναι 17Ρ147 ε έν γε Βυζαντίω ίδειν, άλλ' οίκοι καθήμενοι απαντες, δσοις ξυνέβαινε τὸ σῶμα ἐρρῶσθαι, ἢ τοὺς νοσοῦντας έθεράπευον, η τούς τετελευτημότας έθρηνουν. ην δέ 18 τις καί προϊόντι τινί έντυχείν ίσχυσεν, όδε των τινα νεκρών έφερεν. ἐργασία τε ξύμπασα ήργει καὶ τὰς 10 τέχνας οἱ τεχνῖται μεθηκαν ἀπάσας, ἔργα τε ἄλλα ὅσα δή ξααστοι έν γερσίν είγον. έν πόλει γοῦν ἀγαθοῖς 19 απασιν ατεχνώς εὐθηνούση λιμός τις ακριβής ἐπεκώ- Β 259 μαζεν. άρτον αμέλει η άλλο δτιούν διαρχώς έχειν χαλεπόν τε έδόκει και λόγου πολλοῦ ἄξιον είναι. ώστε 15 καί τῶν νοσούντων τισίν ἄωρον ξυμβήναι δοκεῖν άπορία των άναγκαίων την του βίου καταστροφήν. καὶ τὸ ξύμπαν εἰπεῖν, γλαμύδα οὐκ ἡν ἐνδιδυσκόμενόν 20 τινα έν Βυζαντίω τὸ παράπαν ίδειν, άλλως τε ήνίκα βασιλεί νοσήσαι ξυνέβη (καὶ αὐτῷ γὰρ ξυνέπεσε βου-20 βώνα ἐπῆρθαι), άλλ' ἐν πόλει βασιλείαν ἐχούση ξυμπάσης της 'Ρωμαίων άρχης Ιμάτια εν ίδιωτων λόγω απαντες αμπεγόμενοι ήσυγή ξμενον, τὰ μὲν οὖν άμφὶ 21 τῷ λοιμῷ ἔν τε τῆ ἄλλη Ῥωμαίων γῆ καὶ ἐν Βυζαντίω ταύτη πη ἔσχεν. ἐπέσκηψε δὲ καὶ ἐς τὴν Περσών 25 γην καὶ ἐς βαρβάρους τοὺς ἄλλους ἅπαντας.

κό. Ἐπύγχανε δὲ δ Χοσφόης έξ ᾿Ασσυφίων ἐς χωρίον Αδαρβιγάνων ήκων πρὸς βορρᾶν ἄνεμον, ἔνθεν

¹ εἴτε—εἴτε Dind.] ἤτε—ἤτε codd. \parallel 8 ὄδε] ὁ δὲ $VG\parallel$ 10 τεχνίται $V\parallel$ 11 γοῦν] εγοῦν $G\parallel$ 12 ἀτεχνῶς om. $G\parallel$ 15 ἄωρον Maltr.] ἀώρων codd. \parallel 20 ἐχούσης $G\parallel$ 26 ἐς] ἐ evanuit in $V\parallel$ 27 Άδαρβιγάνων Dind] ἀρδαβιγάνων V, ἀνδραμι-

διενοείτο ές την 'Ρωμαίων άρχην διά Περσαρμενίων 2 εσβάλλειν. το μέγα πυρείον ένταῦδά έστιν, δ σέβονται Πέρσαι θεών μάλιστα. οδ δή τὸ πῦρ ἄσβεστον φυλάσσοντες μάγοι τά τε άλλα ές τὸ ἀπριβές έξοσιοῦνται καλ μαντείω ές των πραγμάτων τὰ μέγιστα χρώνται. 5 τοῦτό ἐστι τὸ πῦρ, ὅπερ Ἑστίαν ἐκάλουν τε καὶ ἐσέ-8 βοντο έν τοις άνω χρόνοις 'Ρωμαίοι. ένταῦθα σταλείς τις έκ Βυζαντίου παρά Χοσρόην απήγγελλε Κωνσταν-Β 260 τιανόν τε καὶ Σέργιον πρέσβεις ἐς αὐτὸν ἐπὶ τῆ ξυμ-4 βάσει αὐτίκα δὴ μάλα ἀφίξεσθαι. ἤστην δὲ τὰ ἄνδρε 10 τούτω ρήτορέ τε άμφω καὶ ξυνετώ ές τὰ μάλιστα, Κωνσταντιανός μεν Ίλλυριός γένος, Σέργιος δε έξ Έδέσσης πόλεως, η έν Μεσοποταμία τυγγάνει οδσα. 5Ρ148οθς δή δ Χοσρόης προσδεγόμενος ήσυγή έμενεν. έν δε τη πορεία ταύτη Κωνσταντιανού νοσήσαντος και 16 χρόνου τριβέντος συχνού τὸν λοιμὸν ἐπισκῆψαι Πέρ-6 σαις ξυνέπεσε. διὸ δὴ Ναβέδης τηνικαῦτα ἐν Περσαρμενίοις την στρατηνίδα έγων άργην του έν Δούβιος των Χριστιανών ίερέα βασιλέως έπαγγείλαντος παρά Βαλεριανόν τον εν Άρμενίοις στρατηγόν έπεμψεν, 20 αλτιασόμενόν τε την των πρέσβεων βραδυτήτα καλ

² cf. Noeld,-Tab, p 100. Niceph. Call. XIV 19

γάνων G, Âdharbâigân Noeld.-Tab., cf 262, $3 \mid \beta$ οράν $G \mid 4$ έξοσιοῦντα $V \mid 6$ —7 ἐσέβοντο $V \mid$ ἔσεβον $G \mid 7$ —261, 21 ένταῦθα—ἐπέστελλεν] ὅτι ἔνθα τὸ πυρείον ἤν τὸ μέγα τῶν περσῶν ἐνταῦθα, σταλείς τις πελ. $H \mid 8$ βυζαντίας $H \mid 10$ ἤσθην $G \mid 11$ ξυνετῶ $G \mid 12$ ἰλλύριος $V \mid$ ἐξ οπ. $H \mid 13$ αἰδέσης V, ἐδέσης $H \mid 15$ πορία $V \mid 17$ ξυνέπεσεν $H \mid 10$ ἀτὴγείλαντος $V \mid ε$ εστασμενία $V \mid 18$ —19 ἐν δούβιος $V \mid ε$ ενδούριον $V \mid ε$ ἐνδούβιον $V \mid ε$ ἐνδούβιον $V \mid ε$ ἐνδούβιον $V \mid ε$ ἐνδούβιον $V \mid ε$ ἐνδουβιον $V \mid ε$ ενδούβιος $V \mid ε$ ενδούβιον $V \mid ε$ ενδούβιος $V \mid ε$ ενδούβιος $V \mid ε$ ενδούβιον $V \mid ε$ ενδούβιος $V \mid ε$ ενδούβιον $V \mid ε$ ενδούβιος $V \mid ε$ ενδούβιον $V \mid ε$ ενδούβιος $V \mid$ 20 Belegiander V, Ballegiander G | aquer hic et infra codd

'Ρωμαίους ές την ειρήνην δρμήσοντα προθυμία τη πάση. καὶ ος ξύν τῷ ἀδελφῷ ἐς Αρμενίους ήκων, τῷ 7 τε Βαλεριανώ έντυγων, αυτός τε Ρωμαίοις ατε Χριστιανός ισγυρίζετο εὐνοϊκῶς ἔγειν καί οἱ βασιλέα Χοσ-5 ρόην πείθεσθαι άεὶ ές βουλήν πᾶσαν· ώστε ήν 'Pwμαίων οι πρέσβεις ές τὰ Περσών ήθη ξύν αὐτῷ ἔλθωσιν, ούκ αν τι αύτοις έμποδισμα είη τοῦ τὴν εἰρήνην δπη βούλονται διαθήσεσθαι. ὁ μέν οὖν ίερεὺς το-8 σαύτα είπεν· δ δὲ τοῦ ἱερέως ἀδελφὸς Βαλεριανῷ 10 έντυχων λάθρα Χοσρόην έν μεγάλοις είναι κακοίς ξωασχε· τόν τε γάρ οἱ παῖδα τυραννίδι ἐπιθέμενον έπαναστήναι και αὐτὸν δμοῦ ξύν παντί τῷ Περσών στρατώ τη νόσω άλωναι διὸ δή καὶ Ρωμαίοις τανῦν ές την ξύμβασιν έθέλειν Ιέναι. ταῦτα έπει Βαλεριανός 9 15 ημουσε, του μεν επίσκοπον εύθυς απεπέμψατο, τους Β 261 πρέσβεις ούκ είς μακράν ύποσχόμενος παρά Χοσρόην άφιξεσθαι, αὐτὸς δὲ τοὺς λόγους ἐς βασιλέα Ἰουστινιανόν, ούσπερ ήκηκόει, άνήνεγκεν, οίς δή δ βασι- 10 λεύς αὐτίκα ήγμένος αὐτῷ τε καὶ Μαρτίνω καὶ τοῖς 20 άλλοις άργουσιν ότι τάγιστα έσβάλλειν είς την πολεμίαν ἐπέστελλεν. εὖ γὰρ οἶδεν ὡς αὐτοῖς τῶν πολεμίων οὐδεὶς έμποδων στήσεται. ἐκέλευε δὲ ξυλλεγέντας 11 🗆 ές ταύτο απαντας ούτω την έσβολην έπι Περσαρμενίους ποιήσασθαι. ταῦτα ἐπεὶ ἀπενεχθέντα οἱ ἄρ-

¹ δομήσοντας $V\parallel 3$ βαλλεριανῶ $G\parallel 4$ ol om. $H\parallel 6$ ήθη $H\parallel$ om. $VG\parallel 8$ δπη Maltr] δπον codd | οὖν]ο evanuit in $V\parallel 9$ ἰερέως] βασιλέως $H\parallel \beta$ αλλεριανῶ G, βαλεριανὸς $H\parallel 10$ —11 ἐντυχὼν—τε γάρ om. $H\parallel 11$ ἔφασκεν $G\parallel 12$ ἐπαναστήναι] καὶ ἐπαναστήναι $V\parallel \tau$ τῷ T τῶν $H\parallel 14$ εἰς $H\parallel \beta$ αλλεριανὸς $G\parallel 15$ μὲν om. $G\parallel 20$ τάχιστα Π μάλιστα Π | ές Π Π 21 εὖ scripsi] οὐ codd, cf Π 22 ξυλλεγέντες Π

χουτες τὰ γράμματα είδου, ἄπαυτες όμοῦ τοις έπομένοις ξυνέρρεου ἐς τὰ ἐπὶ 'Αρμευίας χωρία.

- 12 "Ηδη δε ό Χοσρόης όλίγω πρότερον το Άδαρβιγάνων δέει τῷ ἐκ τῆς νόσου ἀπολιπων ἐς τὴν Ἀσσυρίαν
 παντὶ τῷ στρατῷ ἀπιὼν ῷχετο, ἔνθα δὴ οὕπω ἐνδε- ε
 δημήκει τὸ τοῦ λοιμοῦ πάθος. Βαλεριανὸς μεν οὖν
 Θεοδοσιουπόλεως ἄγχιστα ἐστρατοπεδεύσατο ξὺν τοῖς
 ἀμφ' αὐτὸν καταλόγοις, καί οἱ Ναρσῆς ξυνετάττετο
 Άρμενίους τε καὶ Ἐρούλων τινὰς ξὸν αὐτῷ ἔχων.
- 13 Μαρτίνος δε δ της εω στρατηγός ξύν τε 'Ιλδίγερι καί 10 Θεοκτίστω ες Κιθαρίζων το φρούριον άφικόμενος ενταῦθά τε πηξάμενος το στρατόπεδον αὐτοῦ εμεινε· διέχει δε Θεοδοσιουπόλεως δόῷ τεττάρων ἡμερῶν τὸ φρούριον τοῦτο· ἵνα καὶ Πέτρος οὐκ εἰς μακρὰν ξύν

14 τε 'Αδολίφ καὶ ἄλλοις τισὶν ἄρχουσιν ἡλθεν. ἡγεῖτο 15 Β 262 δὲ τῶν ταύτη καταλόγων 'Ισαάκης ὁ Ναρσοῦ ἀδελφός.

Φιλημούθ δὲ και Βῆρος ξὺν Ἐρούλοις τοῖς σφίσιν έπομένοις ἐς τὰ ἐπὶ Χορζιανηνῆς χωρία ἦλθον, τοῦ

□ 15 Μαρτίνου στρατοπέδου οὐ πολλῷ ἄποθεν. 'Ιοῦστός τε δ βασιλέως ἀνεψιὸς καὶ Περάνιος καὶ 'Ιωάννης δ ω Νικήτου παῖς ξύν τε Δομνεντιόλω καὶ 'Ιωάννη τῷ

P 149 Φαγᾶ τὴν ἐπίκλησιν ἐστρατοπεδεύσαντο πρὸς τῷ Φισῶν καλουμένφ φρουρίφ, ὅπερ ἄγγιστά πη τῶν

18 Μαρτυροπόλεως δρίων έστίν. οὕτω μέν οὖν έστρατοπεδεύσαντο οἱ Ῥωμαίων ἄρχοντες ξὺν τοις έπομένοις, 26

17 ξυνήει δε δ στρατός απας ές τρισμυρίους. οδτοι

¹ έπομένοις Dind.] έσομένοις codd. \parallel 8 τδ G] τῶ V \parallel 8—4 ἀδαφμιγάνων G \parallel 6 βαλλεφιανὸς G \parallel 8 αὐτὸν G \parallel 9 αὐτῷ codd. \parallel 10 δ om. V [Ιλδίγερι scripsi] Ιλδιγέρει V, Ιλδιγέρδη G \parallel 11 κιθαρίζον G \parallel 16 ἰσαάκης G] Ισαάκιος V \mid δ] hinc rursus P \parallel 18 χοςξιανινῆς V \parallel 22—23 τῷ φισῶν GP] τὸ φισὸν V \parallel 24 μαςτυρουπόλεως GP \parallel 25 σὸν P \parallel 26 εἰς P

απαντες ούτε ές ταὐτὸ ξυνελέγησαν οὐ μὴν ούτε άλλήλοις ές λόνους ήλθον, πέμποντες δὲ παρ' άλλήλους οί στρατηγοί των σφίσιν έπομένων τινάς ύπερ τῆς έσβολης έπυνθάνοντο. ἄφνω δὲ Πέτρος, οὐδενὶ ποι- 18 ε νολογησάμενος, ξύν τοῖς άμφ' αὐτὸν άνεπισκέπτως ές την πολεμίαν έσέβαλλεν. ὅπερ ημέρα τη ἐπιγινομένη γνόντες Φιλημούθ τε καί Βήρος, οί των Έρούλων ήνούμενοι, εὐθύς εΐποντο, ἐπεί τε ταῦτα οῖ τε ἀμφὶ 19 Μαρτίνον και Βαλεριανόν έμαθον, τη έσβολη κατά 10 τάγος έγρωντο. απαντες δε άλλήλοις όλίγω υστερον 20 άνεμίγνυντο έν τῆ πολεμία, πλην Ιούστου τε καὶ τῶν ξύν αὐτῷ, οὶ δὴ μακράν τε ἄποθεν, ὥσπερ ἐρρήθη, έστρατοπεδευμένοι τοῦ ἄλλου στρατοῦ, καὶ γρόνω ύστερον την έχείνων έσβολην γνόντες, και αὐτοι μέν 15 έσεβαλλον ώς τάχιστα ές την κατ' αὐτοὺς πολεμίαν. άναμίγνυσθαι δε τοις ξυνάρχουσιν οὐδαμῆ ἔσχον. ol 21 μέντοι άλλοι ξύμπαντες ἐπορεύοντο εὐθὺ ⊿ούβιος, Β 268 ούτε ληιζόμενοι ούτε τι άλλο άγαρι πράσσοντες ές την Περσών γώραν.

κε΄. "Εστι δὲ τὸ Δούβιος χώρα τις τά τε ἄλλα ἀγαθὴ καὶ ἀέρων τε καὶ ὑδάτων εὐεξίαν τινὰ διαρκῶς ἔχουσα, Θεοδοσιουπόλεως δὲ ὁδῷ ἡμερῶν ὀκτὰ διέχει. καὶ πεδία μὲν ἐνταῦθα ἱππήλατά ἐστι, κῶμαι δὲ πολλαὶ 2 πολυανθρωπότατοι ῷκηνται ἀγχοτάτω ἀλλήλαις καὶ πολλοὶ ἔμποροι κατ' ἐργασίαν ἐν ταύταις οἰκοῦσιν. ἔκ τε γὰρ Ἰνδῶν καὶ τῶν πλησιοχώρων Ἰβήρων πάν- 8

των τε ώς είπειν των έν Πέρσαις έθνων καί Ρωμαίων τινών τὰ φορτία έσχομιζόμενοι ένταῦθα άλλήλοις ξυμ-4 βάλλουσι. τόν τε των Χριστιανών Ιερέα Καθολιχόν καλούσι τη Έλληνων φωνή, ότι δη έφέστηκεν είς ων 5 απασι τοίς ταύτη χωρίοις. Δούβιος δὲ αποθεν οσον s είκοσι και έκατον σταδίων έν δεξιά ίδντι έκ 'Ρωμαίων της γης όρος έστι δύσβατόν τε και άλλως κοπμνώδες. καὶ κώμη τις ἐν δυσχωρία στενοτάτη κειμένη, 'Αγγλών 6 όνομα. οδ δη δ Ναβέδης, έπειδη τάχιστα των πολεμίων την έφοδον έγνω, παντί τῷ στρατῷ ἀποχωρήσας 10 7Ρ 150 χωρίου τε Ισχύι θαρσήσας καθειρξεν αύτόν. και ή μέν κώμη ές τοῦ ὄρους τὰ ἔσχατα κεῖται, φρούριον δε έγυρον τη κώμη ταύτη δμώνυμον εν τῷ κρημνώδει 8 έστίν. δ νοῦν Ναβέδης λίθοις μέν καὶ άμάξαις τὰς έπι την κώμην ἀποφράξας εισόδους δυσπρόσοδον έτι 15 9 μᾶλλον ελργάσατο ταύτην. ἐπίπροσθε δὲ τάφρον τινὰ Β 264 δρύξας ένταῦθα τὸ στράτευμα ἔστησε, προλοχίσας ολαίσκους τινάς παλαιούς ένέδραις πεζών. ές τετρακισγιλίους δε άνδρας απαν ξυνήει το Περσων στράτευμα.

10 Ταῦτα μὲν οὖν ἐπράσσετο τῆδε. 'Ρωμαῖοι δὲ ἀφικόμενοι ἐς χῶρον ἡμέρας ὁδῷ ᾿Αγγλῶν διέχοντα, τῶν τινα πολεμίων ἐπὶ κατασκοπῆ ἰόντα λαβόντες ἐπυνθάνοντο ὅπη ποτὲ τανῦν ὁ Ναβέδης εῖη. καὶ δς ἀνα-

⁸ cf. Zach 252, 88 et not. ad hunc locum p. 380

³ tor GP] om. $V\parallel 4$ or] or for $G\parallel 6$ elective $P\parallel 8$ requery V] om. G, reltai $P\mid \alpha$ hard $VG\mid 11$ arts $G\parallel 13$ druger $G\parallel 16$ existance $P\mid \alpha$ tager VP] tager $G\parallel 22$ arylor V, dylor $G\parallel 23$ labortes VP] madients VP are rail labortes $G\parallel 23$ —24 arenordaronto $P\parallel 24$ tarin d raf. GP] d raf tarin V

κεγωρηκέναι τὸν ἄνδρα έξ Άγγλων παντί τω Μήδων στρατῷ ἔφασκεν. δ δὴ δ Ναρσῆς ἀκούσας δεινὰ 11 έποιείτο, και τοίς ξυνάργουσι την μέλλησιν δνειδίζων έλοιδορείτο. ταὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ ἄλλοι ἐποίουν, ἐς 12 5 άλλήλους ύβρίζοντες, καλ τὸ λοιπὸν μάχης τε καλ κινδύνου ἀφροντιστήσαντες ληίζεσθαι τὰ έκείνη χωρία έν σπουδή έποιούντο. ἄραντες τοίνυν ἀστρατήγητοί 13 τε και άτακτοι κόσμω οὐδενὶ ἐπίπροσθεν ἥεσαν, οὕτε τι έγοντες σύμβολον έν σφίσιν αὐτοῖς, ήπερ έν τοῖς 10 τοιούτοις αγωσιν είδισται, ούτε πη διακεκριμένοι έν τάξει. τοῖς γὰρ σχευοφόροις οἱ στρατιῶται ἀναμιγνύ- 14 μενοι έπορεύοντο ώς έπι άρπαγήν έτοιμοτάτην ιόντες τοπμάτων μεγάλων. έπει δε Άγγλων άγχου έγένοντο, 16 πέμπουσι κατασκόπους, οδ δή αὐτολς ἐπανιόντες ἀπήν-16 γελλον την των πολεμίων παράταξιν. οι δε στρατηγοί 16 τῶ ἀπροσδοχήτω καταπλαγέντες ἀναστρέφειν μὲν ξύν στρατῷ τοσούτῷ τὸ πληθος αίσχρόν τε καὶ ἄνανδρον δλως φοντο είναι, τάξαντες δε ως έκ των παρόντων είς τὰ τρία τέλη τὸ στράτευμα εὐθὺ τῶν πολεμίων το έγωρουν. Πέτρος μέν ούν κέρας το δεξιον είχε, Βα- 17 λεριανός δε τὸ εὐώνυμον, είς δε τὸ μέσον οἱ άμφὶ Β 265 Μαρτίνου ετάσσουτο. γενόμενοι δε άγχιστά πη των έναντίων ήσύχαζον, την τάξιν σύν ακοσμία φυλάσσοντες. αίτιον δὲ ἦν ἥ τε δυσχωρία κρημνώδης ὑπερφυῶς 18 25 οὐσα καὶ τὸ έξ ὑπογύου διαταγθέντας ἐς τὴν μάγην καθίστασθαι. ἔτι μέντοι καὶ οἱ βάρβαροι σφᾶς αὐτοὺς 19

¹ ἀνγλῶν $VG \parallel 2$ ὁ om. $P \parallel$ 5 ἀλλήλους P] ἄλλους $VG \parallel$ 8 ἄταπτοι GP] ἄποσμοι $V \mid$ ἤεισαν $G \parallel$ 9 τι VP] πη $G \mid$ ξύμβολον $V \mid$ 18 ἀνγλῶν $VG \parallel$ 16 ξὸν] ξὺν τῶ $V \mid$ 19 ἐς $P \parallel$ 20—21 βαλλεφιανὸς $P \parallel$ 21 εἰς $V \mid$ ξὸν $GP \mid$ δὲ om. $G \parallel$ 28εὐποσμία $G \parallel$ 25 ὑπογύου $P \mid$ ὁπογείου $VG \parallel$ 26 αὐτοὺς P

¹⁷ BT Procop. ed. Haury. Vol. I cum addendis ed. Wirth [1734]

ές όλίγον ξυναγαγόντες ήσυχη εμενον, περισκοπούμενοι των εναντίων την δύναμιν, προειρημένον αὐτοῖς πρὸς Ναβέδου χειρων μεν ως ήκιστα ἄρχειν, ην δέ πη ἐπισκήψωσιν οἱ πολέμιοι, κατὰ τὸ δυνατὸν σφίσιν ἀμύνασθαι.

Πρώτος δὲ Ναρσής ξύν τε τοῖς Ἐρούλοις καὶ Ῥω-20 μαίων τοις έπομένοις ές γείρας τοις πολεμίοις ήλθεν, ώθισμοῦ τε γενομένου ἐτρέψατο τοὺς κατ' αὐτὸν Πέρ-21 σας. φεύγοντές τε οἱ βάρβαροι ἐς τὸ φρούριον ἀνέβαινον δρόμω, ενθα δη άλληλους έργα άνηκεστα έν 10 22 τη στενογωρία εἰρνάζοντο, καὶ τότε Ναρσής τε αὐτὸς τοίς άμω' αύτον έγχελευσάμενος πολλώ έτι μαλλον τοίς πολεμίοις ενέκειτο καί Ρωμαίων οι λοιποί Εργου 28 είγοντο. έξελθόντες δε έχ τοῦ αἰωνιδίου έχ τῶν κατὰ Ρ 151 τούς στενωπούς ολαίσκων οί προλοχίζοντες, ώσπερ έρ- 15 ρήθη, των τε Έρούλων τινάς κτείνουσιν, απροσδόκητοι έπιπεσόντες, καὶ Ναρσην κατὰ κόρρης αὐτὸν παίουσι. 24 και αὐτὸν Ἰσαάκης δ άδελφὸς καιρίαν τυπέντα ὑπεξήγαγε των μαχομένων. δς δη δλίγω υστερον έτελεύτησεν, ανήρ αγαθός έν τῷ πόνω τούτω γενόμενος. 20 25 ταραχής δε, ως το είκος, ενθένδε πολλής ές τον 'Ρω-Β 266 μαίων στοατόν έμπεσούσης, απαν δ Ναβέδης έπαφηκε 26 τοῖς ἐναντίοις τὸ Περσῶν στράτευμα. οἱ δὲ βάλλοντες έν τοῖς στενωποίς ές πολεμίων πάμπολυ πληθος πολλούς τε άλλους εὐπετῶς ἔκτεινον καὶ διαφερόντως 25 Έρούλους, οι ξύν τῷ Ναρσή τὰ πρῶτα τοῖς ἐναντίοις έπιπεσόντες αφύλακτοι έκ τοῦ ἐπὶ πλείστον ἐμάχοντο. 27 ούτε γάρ πράνος ούτε θώραπα ούτε άλλο τι φυλακ-

⁵ ἀμύνασθαι GP] ἀμύνεσθαι V || 16 τε om. P || 17 καὶ] τε καὶ G | πόρης P || 18 ἰσαάκιος V || 21 πολλής om V || 25 ἔπτεινον GP] ἔπτειναν V || 28 ἄλλο τι] τι ἄλλο G

τήριον "Ερουλοι έχουσιν, ὅτι μὴ ἀσπίδα καὶ τριβώνιον ἀδρὸν, ὁ δὴ διεξωσμένοι ἐς τὸν ἀγῶνα καθίστανται. δοῦλοι μέντοι "Ερουλοι καὶ ἀσπίδος χωρὶς ἐς μάχην 28 χωροῦσιν, ἐπειδὰν δὲ ἄνδρες ἐν πολέμφ ἀγαθοὶ γέ- τωνται, οὕτω δὴ ἀσπίδας αὐτοῖς ἐφιᾶσιν οἱ δεσπόται προβάλλεσθαι ἐν ταῖς ξυμβολαῖς. τὰ μὲν τῶν Ἐρούλων ταύτη πη ἔχει.

'Ρωμαΐοι δὲ οὐκ ἐνεγκόντες τοὺς πολεμίους ἀνὰ 29 ∏ κράτος απαντες έφευγου, ούτε άλκης μεμνημένοι ούτε 10 τινὰ αίδῶ ἢ ἄλλο τι ἐν νῷ ἀγαθὸν ἔχοντες. Πέρσαι 30 δὲ αὐτοὺς ὑποπτεύοντες οὐκ ἐς φυγὴν ἀναίσχυντον ούτω τετράφθαι, άλλ' ένέδραις τισίν ές αὐτοὺς χρησθαι, άχρι ές τὰς δυσγωρίας διώξαντες εἶτα ἀνέστρεφον, οὐ τολμώντες ἐν τῷ ὁμαλεί ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς 15 διαμάχεσθαι. 'Ρωμαΐοι μέντοι, καλ διαφερόντως οί 31 στρατηγοί πάντες, δίωξιν έπί σφας άει ποιείσθαι τούς πολεμίους οιόμενοι έφευνον έτι μαλλον, οὐδένα ἀνιέντες καιρόν, θέουσι μεν τοίς ίπποις έγκελευόμενοι μάστιγι και κραυγή, τούς δε θώρακας και τὰ άλλα ὅπλα m βιπτούντες σπουδή τε καὶ θορύβω ές έδαφος. οὐ νὰρ 32 άντιτάξασθαι καταλαμβάνουσιν αύτοὺς ἐθάρσουν Πέρ- Β 267 σαις, άλλ' έψ μόνοις τοῖς τῶν ἵππων ποσί τὰς τῆς σωτηρίας έλπίδας είχον καί, τὸ ξύμπαν είπεῖν, τοιαύτη

^{8—9} ἀνὰ—ἔφευγον] οἱ δὲ ἔφευγον ἀνὰ κράτος Suid. s. v. ἀνὰ κράτος

² καθίστανται G] καθίσταντο VP \parallel 8 μάχην VP \rceil τὸν ἀγῶνα G \parallel 4—5 γένωνται GP \mid έγένοντο V \parallel 6 μὲν τῶν \mid μὲ οὖν G \parallel 7 ταύτη \mid ταῦτα V \parallel 14 ὁμαλῶ V \parallel 18 ἐκελευόμενοι G \mid μάστιγι VP \mid μάστιξι G \parallel 21 αὐτοὺς \mid αὐτοῖς G \mid ἐθάρουν G \parallel 23 ἐλπίδος G

a. 543 P 152

2 κς΄. Τῷ δὲ ἐπιγινομένῳ ἔτει Χοσφόης ὁ Καβάδου 15 τὸ τέταρτον ἐς γῆν τὴν 'Ρωμαίων ἐσέβαλλεν, ἐπὶ τὴν 2 Μεσοποταμίαν τὸ στράτευμα ἄγων. αὕτη δὲ ἡ ἐσβολὴ τῷ Χοσφόη τούτῳ οὐ πρὸς 'Ιουστινιανὸν τὸν 'Ρωμαίων βασιλέα πεποίηται, οὐ μὴν οὐδὲ ἐπ' ἄλλων ἀνθρώπων οὐδένα, ὅτι μὴ ἐπὶ τὸν θεὸν ὅνπερ Χριστιανοὶ σέ- 10 8 βονται μόνον. ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῆ πρώτη ἐφόδῳ Έδέσσης ἀποτυχὼν ἀνεχώρησε, πολλή τις ἐγεγόνει αὐτῷ τε καὶ μάγοις, ἄτε πρὸς τοῦ τῶν Χριστιανῶν θεοῦ ἡσση-4 μένοις, κατήφεια. ἢν δὴ παρηγορῶν ὁ Χοσρόης ἐν

¹ σχεδόν τι αὐτοῖς VP] αὐτοῖς σχεδόντι $G \parallel 2$ ἀλλὰ $G \parallel 4$ οὕποτε VG] οὕπω $P \parallel 6$ ἐγίνοντο $V \parallel 9$ ἀδούλιος $VG \mid \delta$ η VG] om $P \parallel 11$ τῶν] τοῦ $G \parallel 18$ ἐσβαλλόντες $P \mid$ εἰς $P \mid$ τα-ραύνων P] ταράβων VG, Ταραννῶν Men. Prot. fr. 41 $\parallel 15$ ἐπιγενομένω $G \parallel 18$ —19 ξωμαίων βασιλέα VG] βασιλέα ξωμαίων $P \parallel 19$ ἄλλον $G \parallel 20$ ὅνπερ] ὅν οἱ $G \parallel 21$ αἰδέσσης hic et infra V, ἐδέσης hic et infra $P \parallel 22$ ἀνεχώρησεν $P \mid$ τε om $G \parallel 23$ τῶν om. G

τοις βασιλείοις Έδεσσηνούς μέν ανδραποδιείν ηπείλησεν απαντας ές τὰ Περσών ήθη, την δὲ πόλιν μηλό- Β 268 βοτον καταστήσεσθαι. παντί γοῦν τῷ στρατῷ ἀγχοῦ 5 Έδέσσης γενόμενος Ούννων των οί έπομένων τινάς ε έπι του της πόλεως περίβολου έπεμψευ, ος δή του ίπποδρόμου καθύπερθέν έστιν, άλλο μεν οὐδεν κακουργήσοντας, πρόβατα δὲ άρπασομένους, απερ οἱ ποιμένες πολλά ένταῦθά πη παρά τὸ τείγισμα στήσαντες έτυχον, γωρίου τε Ισχύι θαρσούντες, ότι δή άναντες ύπερφυῶς 10 ήν, και ούποτε τολμήσειν τούς πολεμίους οιόμενοι ούτω πη άγχιστα τοῦ τείχους ἰέναι. οἱ μὲν οὖν βάρ- 6 βαροι των προβάτων ήπτοντο ήδη, οἱ δὲ ποιμένες καρτερώτατα [άμυνόμενοι] διεκώλυον. Περσών τε τοίς 7 🗅 Ούννοις ἐπιβεβοηθηκότων πολλών, ἀγέλην μὲν ἐνθένδε 15 άφελέσθαι τινά οἱ βάρβαροι Ισχυσαν, 'Ρωμαίων δὲ στρατιωτών τε καλ τών άπὸ τοῦ δήμου ἐπεξελθόντων τοις πολεμίοις ή μεν μάχη έχ χειρός γέγονεν, ή δε άνέλη αὐτόματος ές τοὺς ποιμένας ἐπανηκεν αὖθις. τῶν τέ τις Οὔννων πρὸ τῶν ἄλλων μαχόμενος μάλιστα 8 20 πάντων ηνώχλει 'Ρωμαίους. καί τις αὐτὸν ἀγροϊκος 9 ές γόνυ τὸ δεξιὸν σφενδόνη ἐπιτυχῶν βάλλει, ὁ δὲ πρηνής άπο τοῦ ἵππου ές το ἔδαφος εὐθύς ἔπεσεν, δ δή 'Ρωμαίους έτι μαλλον έπέρρωσεν. ή τε μάγη πρωί 10 άρξαμένη έτελεύτα ές μέσην ήμέραν, έν ή έκατεροι τὸ 25 πλέον ἔχειν ολόμενοι διελύθησαν. καλ 'Ρωμαζοι μέν 11 έντὸς τοῦ περιβόλου έγένοντο, οἱ δὲ βάρβαροι ἀπὸ

⁶ ἱπποδρομίου $P \parallel 6-7$ παπουργήσαντας $V \parallel 7$ ἀρπασαμένους V, ἀρπασσομένους $P \parallel 8$ παρὰ] περὶ $G \mid$ τείχισμα $GP \mid$ προτείχισμα $V \parallel 9$ δαρσοθντες δαρσήσαντες $G \parallel 9-10$ ὁπερφνῶς $P \lor V \mid$ ήν ὁπερφνῶς $P \lor V \mid$ 11 οὐτω] οὔπω $V \parallel$ 18 ἀμυνόμενοι $P \mid$ οπ. $VG \parallel$ 14 οὐνοις $G \mid$ ἐπιβεβηπότων $G \mid$ μὲν $V \mid$ μέν τινα $V \mid$ 16 ἐπελθόντων $V \mid$ 19 οὕνων $V \mid$ 10 ἐπελθόντων $V \mid$ 10 οῦνων $V \mid$ 10 οῦνων $V \mid$ 10 οῦνων $V \mid$ 11 οῦνων $V \mid$ 11 οῦνων $V \mid$ 12 οῦνων $V \mid$ 12 οῦνων $V \mid$ 13 ἀνανομές $V \mid$ 14 οῦνων $V \mid$ 16 ἐπελθόντων $V \mid$ 19 οῦνων $V \mid$ 10 οῦνων $V \mid$ 10 οῦνων $V \mid$ 10 οῦνων $V \mid$ 11 οῦν 1

σταδίων της πόλεως έπτὰ διεσκηνημένοι έστρατοπεδεύσαντο απαντες.

Τότε δ Χοσρόης εξτε τινά όψιν δνείρου εξδεν ή 12 τις αύτω έννοια γέγονεν, ως δίς έγγειρήσας ην μη Β 269 δυνατός είη "Εδεσσαν έξελειν, πολλήν οι αισχύνην τινά τ 13Ρ153 περιβαλέσθαι ξυμβήσεται. διὸ δὴ πολλῶν χρημάτων 14 αποδόσθαι την αναχώρησιν Έδεσσηνοῖς εγνω. γοῦν ἐπιγινομένη ἡμέρα Παῦλος έρμηνεὺς παρὰ τὸ τείχος ήκων έφασκε 'Ρωμαίους χρήναι παρά Χοσρόην 15 σταλήναι των δοκίμων τινάς. οί δε κατά τάγος τέσσα- 10 ρας απολεξάμενοι των έν σωίσιν αύτοις έπιωανων 16 έπεμψαν. οίς δή ές το Μήδων άφικομένοις στρατόπεδον έντυχων γνώμη βασιλέως δ Ζαβεργάνης άπειλαίς τε πολλαῖς δεδιξάμενος ἀνεπυνθάνετο αὐτῶν ὁπότερα σφίσιν αίρετώτερα τυγχάνει όντα, πότερον τὰ ές τὴν 18 17 ελρήνην, ἢ τὰ ἐς τὸν πόλεμον ἄγοντα. τῶν δὲ τὴν ειρήνην έλέσθαι αν πρό των κινδύνων δμολογούντων. ,,Οὐκοῦν" ἔφη ὁ Ζαβεργάνης ,,ἀνεῖσθαι ὑμᾶς ταύτην 18 .. ἀνάγκη γρημάτων πολλών. " οί τε πρέσβεις ἔφασαν τοσαῦτα δώσειν δσα παρέσχοντο πρότερον, ἡνίκα τὴν 20 19 'Αντιόχειαν έξελων έπ' αὐτοὺς ήλθε. καὶ δ Ζαβερνάνης αὐτοὺς ξὺν γέλωτι ἀπεπέμψατο, ἐω' ὧ ἐνδελεγέστατα βουλευσάμενοι άμφι τη σωτηρία ούτω δη αύδις

^{3—271, 15} Τότε—άπαλλάσσεσθαι] ὅτι ὁ χοσφόης εἴ τέ τινα πτλ $H \parallel 4$ δλς έγχειφήσας] διεγχειφήσας $H \parallel$ ήν οπ $H \parallel$ 5 Εδεσσαν έξελειν] έξελθειν έδεσαν πόλιν παλ $H \parallel$ 6 πεφιβαλλέσθαι $G \parallel$ 7 ἀποδιδόσθαι $H \parallel$ άναχώφησιν έδεσσηνοίς (αίδεσηνοίς V, έδεσηνοίς $H \parallel VGH \parallel$ πόλιν έδεσσηνοίς την άναχώφησιν $P \parallel$ 8 γοῦν οὖν $V \parallel$ τὸ οπ. $V \parallel$ 9 ξωμαίοις $H \parallel$ 10 τάχος τείχος $G \parallel$ 11 άπολεξάμενος $V \parallel$ έν οπ. $H \parallel$ 13 ζαβεφγανής G, ζαβέφγαιος $H \parallel$ 14 δεδεξάμενος P, δύδδειξάμενος $H \parallel$ 15 πότεφα $H \parallel$ 18 ζαβέφγαιος $H \parallel$ 20 παφέσχετο $H \parallel$ 21 έπ'] ἀπ' $V \parallel$ 21—22 ζαβέφγαιος H

παρ' αὐτοὺς ἔλθωσιν. ὀλίγω τε ὕστερον μεταπεμψά- 20 μενος αὐτοὺς ὁ Χοσρόης, ἐπειδὴ παρ' αὐτὸν ἵκοντο, κατέλεξε μὲν ὅσα τε πρότερον καὶ ὅντινα τρόπον ἐξηνδραπόδισε 'Ρωμαίων χωρία, ἠπείλησε δὲ τὰ δεινό- □ 5 τερα Έδεσσηνοις πρὸς Περσῶν ἔσεσθαι, εἰ μὴ πάντα σφίσι τὰ χρήματα δοίεν ὅσα τοῦ περιβόλου ἐντὸς ἔχουσιν· οὕτω γὰρ μόνως ἐνθένδε ἀπαλλαγήσεσθαι τὸν στρατὸν ἔφασκε. ταῦτα οἱ πρέσβεις ἀκούσαντες 21Β270 ώμολόγουν μὲν παρὰ Χοσρόου τὴν εἰρήνην ἀνήσεσθαι, 10 ἤν γε σφίσι μὴ τὰ ἀδύνατα ἐπαγγείλειε· τοῦ δὲ κινδύνου τὸ πέρας οὐδενὶ τῶν πάντων ἔφασαν πρὸ τῆς ἀγωνίας ἔνδηλον εἶναι. πόλεμον γὰρ τοίς αὐτὸν δια- 22 φέρουσιν ἐπὶ τοῖς ὁμολογουμένοις οὐ μή ποτε εἶναι. τότε μὲν οὖν ξὺν ὀργῆ ὁ Χοσρόης τοὺς πρέσβεις ἐκέ-16 λευεν ὅτι τάχιστα ἀπαλλάσσεσθαι.

Ήμέρα δὲ ἀπὸ τῆς προσεδρείας ὀγδόη λόφον ἐπανα- 28 στῆσαι χειροποίητον τῷ τῆς πόλεως περιβόλφ βουλόμενος, ἐπεὶ τὰ δένδρα ἐπτεμῶν αὐτοῖς φύλλοις πολλὰ ἐπ χωρίων ἐγγύς πη ὅντων πρὸ τοῦ τείχους ἐν τετρα- 20 γώνφ ξυνέθηκεν, οὖ δὴ βέλος ἐπ τῆς πόλεως ἐξικνείσθαι ἀδύνατα ἡν, χοῦν τε πολύν τινα ἀτεχνῶς ὕπερθεν τῶν δένδρων ξυναμησάμενος μέγα τι χρῆμα λίθων ἐπέβαλλεν, οὐκ ἐχόντων εις οἰκοδομίαν ἐπιτηδείως,

² ηποντο $V \parallel 3$ κατελεξάμενος άτε πρότερον $H \parallel 4$ ηπείλει $G \parallel 5$ αίδεσηνοίς V, έδεσηνοίς $PH \parallel 6$ έντὸς τοῦ περιβόλου $G \parallel 7$ ἔχουσι $H \mid$ οῦτως $P \mid$ μόνος $VH \mid$ μόνως ένθένδε | ένθένδε μόνως $P \parallel 8$ ἔφασκεν $H \parallel 9$ μέν ο $M \mid V \mid$ ώνήσασθαι $G \parallel 10$ γε γε καὶ $H \mid 6$ ἀπαγγείλειε VG, έπαγγέλειε $H \parallel 11$ πρὸ] πρὸς $H \mid 12$ ἀγωνίας] ἀγορᾶς $H \mid$ ίέναι $H \parallel 14$ οὖν ο $M \mid 14$ —15 έκελευσεν $H \parallel 15$ ἀπαλλαγήσεσθαι $P \parallel 16$ προσεθρίας $G \parallel 21$ άδύνατον $G \mid$ πολλὖν $G \mid$ ὅπερθε $P \mid 22$ μέγα τι $\Pi \mid 14$ τι in litura in $P \mid \chi$ ρῆμα λίθων $\Pi \mid 14$ 0 χρῆμα $\Pi \mid 14$ 0 ἐπερθείως evanuit in $\Pi \mid 14$ 0 επιτηθείως evanuit in $\Pi \mid 14$ 0 επετηθείως evanuit in $\Pi \mid 14$ 1 επετηθείως evanuit in $\Pi \mid 14$ 1 εποτηθείως evanuit in $\Pi \mid 14$ 1 επετηθείως evanuit in $\Pi \mid 14$ 1 εποτηθείως evanuit in $\Pi \mid 14$ 1 επετηθείως evanuit in $\Pi \mid 14$ 1 επε

άλλ' είκη τμηθέντων, έκείνου μόνου έπιμελούμενος. δπως δη δ λόφος δτι τάχιστα ές ύψος μέγα έπαίροιτο. 24 καὶ Εύλα μακρά τοῦ τε γοῦ καὶ τῶν λίθων μεταξύ ές ἀεὶ ἐμβαλλόμενος ἔνδεσμον ἐποιεῖτο τοῦ ἔργου, 25 όπως μη ύψηλον γενόμενον άσθενες είη. Πέτρος δε 5 δ 'Ρωμαίων στρατηγός (ἐνταῦθα γὰρ ξὺν Μαρτίνω καὶ Περανίω ετύγγανεν ων) τούς ταῦτα εργαζομένους άναστέλλειν έθέλων Ούννων των οι έπομένων τινάς 26 έπ' αύτοὺς ἔπεμψεν. οἱ δὲ πολλοὺς ἐκ τοῦ αἰφνιδίου Ρ 154 ἐπελθόντες ἀνείλου, καὶ πάντων μάλιστα τῶν τις δορυ- 10 27 φόρων, Άργηκ ὄνομα. μόνος γάρ έπτα και είκοσιν έχτεινε, τῶν μέντοι βαρβάρων φυλαχὴν ἀχριβῆ τὸ Β 271 λοιπον ποιουμένων ούκετι επεξιέναι τινες επ' αὐτοὺς 28 έσχον. ἐπεὶ δὲ προϊόντες ἐντὸς βέλους οἱ τεχνῖται τοῦ ἔργου τούτου ἐγένουτο, καρτερώτατα ἤδη ἀμυνό- 15 μενοι άπὸ τοῦ περιβόλου 'Ρωμαΐοι τάς τε σφενδόνας έπ' αὐτοὺς καὶ τὰ τόξα ἐνήργουν. διὸ δὴ οἱ βάρ-19 βαροι ἐπενόουν τάδε. προκαλύμματα ἐκ τραγείων τριχων, α δή καλούσι Κιλίκια, πάχους τε και μήκους διαρκώς έχοντα, άρτήσαντες έκ ξύλων μακρών έπίπρο- 20 σθεν άει την άγεσταν έργαζομένων ετίθεντο (ούτω

^{18-278, 4} προκαλόμματα-ξμενε] τοῦτο δὲ οἱ ἐργαζόμενοι προκάλυμμα τιθέασιν ἐξ αἰγείων τριχῶν, τῶν λεγομένων κιλικίων. ὰ δὴ πάχους τε καὶ μήκους διαρκῶς ἔχοντα ἀναρτήσαντες ἐκ ξύλων μακρῶν ἐπίπροσθεν ἐτίθεντο. ἐνταῦθα κτλ. Suid. s. v. ἔγεστα. cf. Suid. s. v. ἔγεστα. cf. Euagr. IV 27

¹ êxtµηθέντων $P \parallel 2$ elg $V \parallel 3$ 700] χοὸς $V \parallel 3-4$ μεταξὲν post êμβαλλόμενος transponit $G \parallel 4$ êσαεὶ $VG \parallel 8$ οὕνων $G \parallel$ οῦννων - ἐπομένων VG] των οἱ ἐπομένων οῦννων $P \parallel 11$ ἀραϊμα $G \parallel$ γὰρ οπ. $G \parallel 14$ ἔσχον] ἔγνων $G \parallel$ τεχνίται $VP \parallel 18-19$ τριχῶν] τρίχινα $V \parallel 20$ ἀρτήσαντες $VP \parallel$ διαρτήσαντες G, ἀναρτήσαντες Suid. $\parallel 21$ ἀγέσταν P, ἄγεστα et ἔγεστα Suid.

γάρ τὸ ποιούμενον τῆ Λατίνων φωνῆ ἐκάλουν 'Ρωμαίοι). ένταῦθα γὰρ ούτε πυρφόροι οίστοὶ ούτε τὰ 80 άλλα βέλη έξικνείσθαι είχον, άλλ' αὐτοῦ ἐπὶ τῶν προκαλυμμάτων ἀποκρουόμενα ξύμπαντα έμενε. ε τότε 'Ρωμαίοι ές δέος μέγα έμπεπτωκότες τούς πρέσβεις παρά Χοσρόην σύν θορύβφ πολλώ ἔπεμπον και Στέφανον σύν αύτοις, έν γε τοις κατ' αύτον ίατροις λόγιον, δς δή Καβάδην τον Περόζου νοσοῦντά ποτε **ໄασάμενος χύριος χρημάτων μεγάλων πρός αὐτοῦ** 10 γέγονεν. δς δή, έπεὶ παρὰ Χοσρόην ξὺν τοῖς ἄλλοις 32 έγένετο, έλεξεν ώδε "Βασιλέως την φιλανθρωπίαν "άγαθοῦ γνώρισμα πάντες ἐκ παλαιοῦ νενομίκασιν. μούκουν, δ κράτιστε βασιλεύ, φόνους σοι και μάγας 33 ... έργαζομένω και πόλεων ανδραποδισμούς των μέν 15 , άλλων ίσως ονομάτων παρέσται τυχείν, το δε άγαθώ είναι δοκείν ού μήποτε έσται. καίτοι πασών νε 84 ,, ημιστα χρην τη 'Εδεσσηνών πόλει παρά σοῦ τι ξυμ-"βήναι φλαύρον. έντεύθεν γάρ έγωγε ωρμημαι, δοπερ 35 Β272 ωσε των έσομένων οὐδεν προειδώς εξέθρεψά τε καί 20 ,,τῷ πατρὶ τῷ σῷ ξύμβουλος γεγονὼς, ἐφ' ῷ σε τῆς ,,άρχῆς διάδοχον καταστήσεται, σοί μέν τῆς Περσών ,βασιλείας αλτιώτατος γέγονα, τη δε πατρίδι των παρόν-"των κακών. οί γὰρ ἄνθρωποι τὰ πολλὰ τῶν ἀτυχη- 36 μάτων σφίσιν αὐτοῖς έχ τοῦ έπὶ πλείστον τῶν ξυμ-25 ηβησομένων προστρίβονται. άλλ' εί τίς σε τῆς τοιαύ- 37

¹ ποιούμενον ποιμενικόν superscr. ποιούμενον $G \parallel 2$ —8 οὔτε τὰ ἄλλα βέλη $P \mid$ οὔ τὰ V, οὔτε τι ἄλλο G, τὰ οπ. Suid. \parallel 8 εἰχεν $G \parallel 4$ ἀποπρουόμενα ξύμπαντα οπ. Suid. \parallel εἰχεν $G \parallel 4$ ἀποπρουόμενα ξύμπαντα οπ. Suid. \parallel εἰχεν $G \parallel 7$ ξὸν αὐτοῖς $G \parallel 15$ παρέσται Hoesch.] παραστάναι V, παρεστάναι $GP \parallel 16$ πασῶν $D \parallel 17$ αἰδεσταν $D \parallel 18$ σύμβουλος $D \parallel 18$ παταστήσηται $D \parallel 18$ 28—25 οἰπροστοίβονται οπ. $D \parallel 18$ συσφονίβονται οπ. $D \parallel 18$ συσφονίβονται οπ. $D \parallel 18$

...της εὐεργεσίας εἰσέργεται μνήμη, μηδεν ήμᾶς έργάση ..περαιτέρω κακόν, ταύτην διδούς μοι την αμοιβήν, έξ ,, ής σοι, ὧ βασιλεῦ, τὸ μὴ δοχεῖν ἀμοτάτω είναι ξυμ-38 "βήσεται." Στέφανος μεν τοσαύτα είπε. Χοσρόης δε ού πρότερον απαλλαγήσεσθαι ωμολόγει ένθένδε, εί μη ι Πέτρον τε καὶ Περάνιον αὐτῷ παραδοῖεν 'Ρωμαῖοι, ὅτι δή οί, δούλοί γε όντες πατρώοι, τετολμήκασιν άντιτάξα-39 σθαι. τοῦτο δὲ ἢν μὴ δρᾶν Ῥωμαίοις ἐν ἡδονῆ ἐστιν, άλλὰ δυοῖν αὐτοὺς ἐπάναγκες έλέσθαι τὸ ἔτερον ἢ πεντακόσια κεντηνάρια χρυσοῦ σφίσι διδόναι, ἢ δέξα- 10 σθαι τη πόλει των οι έπιτηδείων τινάς, οι τα χρήματα διερευνησάμενοι απαντα τὸν μὲν γρυσόν τε καὶ άργυρον, δσον δή ένταῦθα ξυμβαίνει είναι, χομίζοντες ές αὐτὸν ήξουσι, τάλλα δὲ τοὺς κυρίους ἐάσουσιν ἔχειν. 40 τα τα μεν δ Χοσρόης απέρριψεν, "Εδεσσαν έξελειν 16 Ρ 155 πόνω οὐδενὶ έλπίδα έγων. οἱ δὲ πρέσβεις (ἄπαντα γὰρ σφίσιν ἀδύνατα ἔδοξεν εἶναι δσα ἐκεῖνος ἀπήγγελλε) διαπορούμενοί τε καὶ λίαν ἀσχάλλοντες ἐπὶ τὴν πόλιν 41Β273 ἐβάδιζον, ἐπεί τε ἐντὸς τοῦ περιβόλου γενόμενοι τὰ παρά Χοσρόου ἀπήγγελλον, θορύβου τε καί θρήνων 20 ή πόλις ἔμπλεως ἐγένετο.

42 ΄Η μεν ούν τοῦ λόφου κατασκευὴ ἐπί τε ὕψος ἤρετο μέγα καὶ σπουδῆ πολλῆ ἐπίπροσθεν ἥει. 'Ρω-

³ σοι οπ. $G \parallel 4-275$, 6 Χοσφόης—έχώφουν] δτι πφέσβεων ἀποσταλέντων παφὰ χοσφόην καὶ ξὺν αὐτοῖς καὶ στεφάνου τοῦ ἰατροῦ, ὁ χοσφόης οὐ πρότερον ἀπαλλαγήσεσθαι ἐδέσης ἔφη, εἰ μὴ πέτρον κτλ. $H \parallel 7$ δή δὲ $H \mid$ γε ὅντες] γεγονότες $H \parallel 8$ ἢν] εἰ $H \mid$ ὁωμαίους codd. \mid ἐν $H \mid$ οπ. $VGP \parallel$ 9 δυείν $V \parallel$ 10 χουσίου κεντηνάφια $V \mid$ δοῦναι $G \parallel$ 11 οἱ οπ. $H \parallel$ 18 δσον] δς $V \mid$ ξυμβαίνειν $H \parallel$ 14 καιφούς $H \mid$ ἐάσωσιν $P \parallel$ 15 μὲν οπ. $H \mid$ αίδεσαν V, ἔδεσαν V \parallel 16 ἔχων ἐλπίδα V \parallel ἐλπίδας V \parallel 17 είναι οπ. $VG \mid$ ἐκείνον V \mid ἐπήγγελε V \mid 18 διαποφενόμενοι V \mid ἀσχάλοντες V \mid 22 ἐπί \mid ἐπεί V V

μαζοι δε ούκ έχοντες δ τι και δράσουσι πάλιν τούς πρέσβεις παρά Χοσρόην ἀπέστελλον. οίπερ ἐπειδή ἐν 43 τῷ τῷν πολεμίων στρατοπέδω ἐγένοντο, περί τε τῷν αὐτῶν δεησόμενοι ἔφασκον ήκειν, λόγου μέν οὐδ' ε όπωστιούν πρός Περσών έτυχον, ύβρει δε καλ θορύβω πολλώ ενθένδε εξελαυνόμενοι ές την πόλιν εγώρουν. τὰ μὲν οὖν ποῶτα Ῥωμαῖοι τὸ κατὰ τὸν λόφον τεῖγος 44 έτέρα ένεγείρουν οικοδομία τινί ύπερβαλέσθαι : ώς δέ καί ταύτης τὸ Περσών έργον πολλώ καθυπέρτερον 10 έγίνετο ήδη, τῆς μεν οἰχοδομίας ἀπέστησαν, Μαρτίνον δε πείδουσι τὰ άμφι τῆ ξυμβάσει τρόπφ δὴ ὅτφ βούλοιτο διοικήσασθαι. καὶ δς άγχιστα τοῦ τῶν πολεμίων στρατοπέδου νενόμενος των τισιν έν Πέρσαις άργόντων ές λόγους ήλθεν, οἱ δὲ τὸν Μαρτίνον έξαπατώντες 45 16 είρηναῖα μεν σφών τον βασιλέα βούλεσθαι έφασαν, αὐτὸν δὲ ὡς ηκιστα οἰόν τε είναι τὸν Ῥωμαίων αὐτοπράτορα πείθειν της πρός Χοσρόην φιλονεικίας άφέμενον την είρηνην ποτέ πρός αὐτὸν θήσεσθαι έπεί 46 καὶ Βελισάριον, ὅνπερ τῆ τε δυνάμει καὶ τῷ ἀξιώματι 20 πολύ Μαρτίνου προύχειν οὐδ' ἂν αὐτὸς ἀντείποι, πείσαι μεν έναγχος τον Περσών βασιλέα, όντα δή που έν μέσοις 'Ρωμαίοις, ένθένδε απαλλάσσεσθαι ές τα Περσών ήθη, ύποσχόμενον πρέσβεις τε παρ' αὐτὸν ούκ είς μακράν έκ Βυζαντίου άφιξεσθαι και την είρη- Β 274 25 νην έν τῷ βεβαίω κρατύνασθαι, πρᾶξαι δὲ τῶν ώμο-

¹ δè om. $H \mid$ δράσουσι $VGP \mid$ δράσωσιν $H \mid 2$ ἐπέστελλον $G \mid$ 3 τῷ τῶν—περί τε \mid τῷ πολεμίω στρατόπεδον γενόμενοι περί $H \mid$ περί τε αςτίρει \mid περί V, πέρι τε G, καὶ περί $P \mid$ τῶν om. $G \mid$ 6 ἐνθέδε V, ἐνθένδεν $G \mid$ έ $g \mid$ πρὸς $H \mid$ 14 ἐξαπατήσαντες $P \mid$ 6 οἰόν τε $P \mid$ δύντες $VG \mid$ 19 βελισο $G \mid$ δυπερ \mid δόσπερ $G \mid$ 20 πολύ μαρτίνον $VG \mid$ μαρτίνον παρά πολύ $P \mid$ ὰν $P \mid$ om. $VG \mid$ ἀντείπει $V \mid$ 22 ἐνθένδεν $G \mid$ 23 παρ' $VG \mid$ πρὸς P

276

λογημένων οὐδὲν, ἀδύνατον γεγονότα την Ἰουστινιανοῦ βασιλέως βιάσασθαι γνώμην.

κζ. Έν τούτω, δε 'Ρωμαίοι εποίουν τοιάδε. διώουχα έκ της πόλεως ένερθεν των πολεμίων του χώματος έργασάμενοι έχέλευον τούς δρύσσοντας μή μεθίεσθαι ε τοῦ ἔργου τούτου, ἔως ὑπὸ τὸν λόφον γένωνται μέσον. ταύτη γάρ καῦσαι τὸ χῶμα τοῦτο διενοοῦντο. 2 προιούσης δε της διώρυχος κατά τον λόφον μάλιστα Ρ 156 μέσον πάταγός τις ές των Περσων τούς υπερθεν 3 έστωτας ήλθεν. αισθόμενοί τε τοῦ ποιουμένου και 10 αὐτοὶ ἄνωθεν ἀρξάμενοι ἐφ' έκάτερα τοῦ μέσου ώρυσσον, δπως λάβοιεν τούς εκείνη κακουργούντας 4 'Ρωμαίους. δ δή γνόντες 'Ρωμαίοι τούτου μέν απέσχοντο, χοῦν ἐπὶ τὸν κενωθέντα χῶρον ἐπιβαλόντες, ἐκ δὲ άκρου γώματος κάτωθεν, δ πρός τῷ τείχει ἐτύγγανεν 15 ον. Εύλα τε και λίθους και χοῦν ἐκφορήσαντες καθάπερ ολκίσκου σηήμα είργάσαντο, πρέμνα τε δένδρων των βάστα καιομένων ξηρά ένταῦθα ἐσέβαλλον, έλαίω τε καταβεβρεγμένα τῷ ἐκ κέδρου πεποιημένω καὶ θείω 5 τε καὶ ἀσφάλτφ πολλή. καὶ οἱ μὲν ταῦτα ἐν παρα- 10 σκευή είγου, οί δε Περσών άργοντες πολλάκις έντυγόντες Μαρτίνω τοιαύτα μεν οἶά πέρ μοι εἴρηται διελέγθησαν, δόκησιν παρεχόμενοι ώς τους άμφὶ τη 6 είρηνη ενδέξονται λόγους. Επεί δε δ λόφος αὐτοῖς έτετέλεστο ήδη, καὶ πλησιάζων μὲν τῷ περιβόλφ τῆς 25 πόλεως, ΰψει δὲ αὐτὸν πολλῷ ὑπεραίρων ἐπὶ μέγα

³ τοιάδε VG] τάδε P || 4 ἔνεςθε P || 7 γὰο P] om. VG || 12 ἐκείνη] ἐκεῖνα VG || 14 χῶρον] τόπον G || 15 κάτωθεν om. G || 17 οἰκίσκους V || 18 ἐσέβαλλον G] ἐσέβαλον V, εἰσέβαλλον P || 19 τῷ—πεποιημένω] τοῦ—πεποιημένου V || 21—22 πολλάκις ἐντυχόντες P || 23 διηλέχθησαν G || 24 ἐνδείξηται V, ἐνδείξεται G || 25—26 τῷ—πόλεως VG] τῆς

έπηρτο, Μαρτίνον μεν απεπέμψαντο διαρρήδην απει- Β 276 πόντες την ξύμβασιν, έργου δε έχεσθαι το λοιπον έμελλον.

Διὸ δὰ Ῥωμαῖοι τῶν δένδρων τὰ πρέμνα εὐθὺς 7 s ξπαυσαν, απερ ές τοῦτο ἡτοίμαστο. τοῦ δὲ πυοὸς μοίραν μεν τοῦ χώματός τινα καύσαντος, οὔπω δε διά παντός έξιχνεισθαι Ισχύσαντος, τὰ ξύλα δεδαπανῆσθαι πάντα έτυχεν. ἀεὶ γὰρ ἐσέβαλον ἐς τὴν διώρυχα ξύλα ετερα, οὐδένα ἀνιέντες καιρόν. ἤδη δὲ τοῦ πυρὸς 8 10 απαν ένεργούντος το χώμα, καπνός τις ύπερθεν πανταγή του λόφου έφαίνετο νύκτως, 'Ρωμαιοί τε ούπω έθέλοντες αζοθησιν τοῦ ποιουμένου Πέρσαις παρέχειν έπενόουν τάδε, άνθράκων τε καὶ πυρὸς άγγεῖα μικρά 9 έμπλησάμενοι ταῦτά τε καὶ πυρφόρους οἰστούς τοῦ 16 γώματος πανταγόσε συγνά έπεμπον ά δή οί Πέρσαι, δσοι φυλακήν ένταῦθα είχον, ξύν πάση σπουδή περιιόντες έσβέννυον καὶ ἀπ' αὐτοῦ φύεσθαι τὸν καπνὸν φοντο. προϊόντος δε τοῦ κακοῦ πλήθει μεν πολλφ 10 έβοήθουν οἱ βάρβαροι, βάλλοντες δὲ αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ 20 περιβόλου 'Ρωμαΐοι πολλούς έκτειναν. οδ δή καὶ 11 Χοσρόης άμφι ήλιου άνατολάς ήλθε, και οι τὸ πλειστον τοῦ στρατοῦ είπετο, ἔς τε τὸν λόφον ἀναβὰς πρώτος έλαβε τοῦ κακοῦ αίσθησιν. ένερθεν γὰρ ἀπεφήνατο 12 τοῦ καπνοῦ τὸ αίτιον είναι, οὐκ ἀφ' ὧν ἐσηκόντιζον 25 οἱ πολέμιοι, βοηθεῖν τε κατὰ τάχος ἐκέλευε τὸ στράτευμα όλου. καὶ 'Ρωμαίοι θαρσούντες ές αὐτοὺς 18

πόλεως τὰ περιβόλω $P \parallel 1$ μαρτίνου $VG \parallel 5$ —287, 18 ἔκαυσανάνης deerant in P, tribus foliis intercisis, usque ad 284, 13 είχεν supplets sunt rec. m. e cod. k \parallel 7 ἔξικνείσθαι καύσαντος superscr. ἔξικνείσθαι $G \parallel 8$ ἔεξβαλλον $G \parallel 9$ οὐθένα G οὐθέν $V \parallel$ 12 παρέχειν G om. $V \parallel$ 13 καὶ om. $G \parallel$ 23 ἔνερθε V

ύβριζον, τῶν δὲ βαρβάρων οἱ μέν τινες γοῦν, οἱ δὲ Β 276 και ύδωρ επιβάλλοντες ή δ καπνὸς διεφαίνετο, περιέσεσθαι τοῦ δεινοῦ ἤλπιζον, ἀνύειν μέντοι οὐδεν οὐδαμῆ 14 είχου. ή τε γάρ ο χούς έπιβληθείη, ταύτη μέν δ καπνός, ώς τὸ είκὸς, άνεστέλλετο, έτέρωθι δὲ οὐκ είς ε Ρ 157 μακράν ἀνεδίδοτο, αὐτὸν τοῦ πυρὸς καὶ βιάζεσθαι τὴν έξοδον όπη δύναιτο άναγκάζοντος τό τε ΰδωρ ή μάλιστα ἐπισκήψειε, πολλῷ ἔτι μᾶλλον τήν τε ἄσφαλτον καί τὸ θείον ένεργείν ίσχυεν ἐπί τε τὴν ἐν ποσίν ύλην ακμάζειν έποίει, και τὸ πῦρ ἐπὶ τὰ πρόσω ἀεὶ 10 ένηνεν, έπει του χώματος έντὸς οὐδαμη τοσούτον έξικνεισθαι τοῦ ύδατος είγεν όσον τῷ ὑπερβάλλοντι 15 κατασβέσαι την φλόγα οἶόν τε εἶναι. δ δὲ καπνὸς άμφι δείλην όψίαν τοσούτος έγίνετο ώστε και τοῖς Καρρηνοίς και άλλοις τισι πολλώ ἐπέκεινα ἀκημένοις 16 16 ενδηλος είναι. Περσών δε και Ρωμαίων πολλών υπερθεν αναβεβηχότων τοῦ χώματος, μάχης τε χαὶ ώδισμοῦ 17 ένταῦθα ξυστάντος, ένίκων 'Ρωμαΐοι. τότε καὶ ἡ ωλὸξ λαμπρώς έκδοθεϊσα ύπερ το χώμα έφαίνετο, Πέρσαι δε τοῦ μεν έργου τούτου ἀπέσγοντο. 20

18 Έπτη δὲ ἀπὸ ταύτης ἡμέρα, ὄρθρου βαθέος, μοίρα τινὶ τοῦ περιβόλου λάθρα ἐπέσκηψαν κλίμακας ἔχοντες, 19 οὖ δὴ τὸ φρούριον ἐπωνόμασται. τῶν δὲ φυλακὴν ἐνταῦθα ἐχόντων Ῥωμαίων πρᾶόν τινα καθευδόντων ὕπνον, ἄτε τῆς νυκτὸς πρὸς πέρας ἰούσης, ἡσυχῆ τὰς 26 20 κλίμακας τῷ τείχει ἐρείσαντες ἀνέβαινον ἤδη. τῶν δέ

² έπιβαλόντες $G\parallel 3$ άνόειν Maltr.] άνόσειν codd. $\parallel 4$ ή] el $G\parallel 11-13$ έπεὶ-είναι om. $G\parallel 11$ έπεὶ] έπὶ $V\parallel 13$ πατασβέσαι scripsi] πατασπάσαι V, παταπαύσαι Dind $\parallel 15$ παρηνοίς codd. $\parallel 16$ δὲ] τε $G\parallel 21$ βαθέος] βαρέος $V\parallel 21-22$ ὄρθον βαθέος μοίρα τινὶ V] μοίρα τις δρθρον βαθέος $G\parallel 25$ τής om G

τις άγροίκων μόνος έγρηγορώς έν Ρωμαίοις απασιν έτυχεν, Β 277 δς δή ξύν βοή τε καὶ δορύβφ πολλφ απαντας ήγειρε. καὶ μάγης καρτεράς γενομένης ήσσωνται Πέρσαι, ές τε 21 τὸ στρατόπεδον ἀνεγώρησαν, αὐτοῦ λιπόντες τὰς κλίε μαχας, άσπερ κατ' έξουσίαν 'Ρωμαΐοι άνείλκον. Χοσρόης 22 δε άμφι ημέραν μέσην πολλήν τινα τοῦ στρατοῦ μοζοαν έπὶ τὴν μεγάλην καλουμένην πύλην ὡς τειχομαγήσουτας έπεμψευ. οίς δή 'Ρωμαίοι ύπαυτιάσαυτες 23 ού στρατιώται μόνον, άλλα καλ άγροϊκοι καλ τοῦ δήμου 10 τινές και μάγη νικήσαντες παρά πολύ τούς βαρβάρους έτρέψαντο. ἔτι τε Περσών διωχομένων Παύλος έρμη- 24 νεύς παρά Χοσρόου ήχων ές μέσους Ρωμαίους απήγγελλε 'Ρεχινάριον έπὶ τῆ εἰρήνη έκ Βυζαντίου ήκειν, ούτω τε άμφότεροι διελύθησαν. ήδη δέ τισι πρότερον ήμέ- 25 15 ραις δ 'Ρεκινάριος ές τὸ τῶν βαρβάρων στρατόπεδον άφικτο. άλλὰ τοῦτο ές Ρωμαίους ώς ηκιστα έξηνεγκαν 26 Πέρσαι, καραδοκούντες δηλονότι την ές το τείχος έπι βουλήν, όπως, ήν μεν αύτο έξελειν δύνωνται, μηδαμή ές τας σπονδάς παρανομείν δόξωσιν, ήσσηθέντες δέ, 30 όπερ εγένετο, τὰ ες την ξύμβασιν, 'Ρωμαίων προκαλουμένων πρός αὐτὰς, θήσονται. ἐπεὶ δὲ Ῥεκινάριος 27 έγένετο είσω πυλών, Πέρσαι μέν ήξίουν τούς την ελρήνην διοικησομένους παρά Χοσρόην αὐτίκα δη μάλα λέναι, 'Ρωμαΐοι δε σταλήσεσθαι πρέσβεις ήμέραις τρισίν 25 ύστερον έφασαν· τανῦν γὰρ σφίσι κακῶς τοῦ σώματος Μαρτίνον τὸν στρατηγὸν ἔγειν.

Είναι τε ύποτοπάζων οὐχ ὑγιᾶ τὸν λόγον Χοσφόης 28Β278 τὰ ἐς τὴν παφάταξιν ἐξηφτύετο. καὶ τότε μὲν πλίνθων Ρ 158

¹⁷ δηλονότι] δήλον, ὅτι $G \parallel 19$ παρανομεΐν] παραδομεΐν $V \parallel 25$ τοῦ σώματος $V \parallel$ τὸ τῶμα G

πάμπολύ τι χρημα έπὶ τὸ χῶμα ἐπέβαλε, δυοίν δὲ ύστερον ημέραιν παντί τῷ στρατῷ ὡς τειχομαγήσων 29 έπὶ τὸν τῆς πόλεως περίβολον ἡλθεν. ἔν τε πύλη έκάστη των τινας άρχόντων καὶ μέρος τι τοῦ στρατεύματος καταστησάμενος απαν τε τὸ τείχος ταύτη περι- δ 80 βαλών κλίμακάς τε αὐτῷ καὶ μηγανάς προσῆγεν. ὅπισθεν δὲ τοὺς Σαρακηνοὺς ἄπαντας ξὺν τῶν Περσῶν τισιν ἔταξεν, οὐκ ἐφ' ὧ τῷ περιβόλφ προσβάλωσιν, άλλ' δπως άλισκομένης της πόλεως αὐτοί τοὺς φεύγον-31 τας σαγηνεύσαντες λάβωσι. τοιαύτη μέν γνώμη τὸ 10 στράτευμα ὁ Χοσρόης ούτω διέταξε. τῆς δὲ μάγης πρωλ άρξαμένης κατ' άργας μεν τα Περσών καθυπέρ-32 τερα ήν. πολλοί γάρ πρός λίαν όλίγους έμάχοντο, έπει των 'Ρωμαίων οι πλείστοι ανήμοοι τε των ποιου-83 μένων καὶ ἀπαράσκευοι παντάπασιν ήσαν. προϊούσης 15 δε της ξυμβολης θορύβων τε και ταραχης έμπλεως ή πόλις έγίνετο, και ξύμπαντες ήδη αὐταῖς γυναιξί καί 34 παιδαρίοις έπι τὸ τείχος ἀνέβαινον. οι μέν οὖν ἐν ήλικία ξύν τοις στρατιώταις καρτερώτατα τούς πολεμίους ημύνοντο, και των άγροικων πολλοί ές τούς κ 85 βαρβάρους έργα θαυμαστά έπεδείκνυντο. παϊδες δέ καί γυναϊκες ξύν τοις γεγηρακόσι λίθους τε τοις μαγο-36 μένοις ξυνέλεγον και τάλλα ύπούργουν. τινές δε και λέβητας έλαίου πολλούς έμπλησάμενοι πυρί τε αὐτούς πανταχή τοῦ τείχους ές διαρχή θερμήναντες χρόνον 25 Β 279 καὶ ζέον ὑπεράγαν τὸ Ελαιον περιρραντηρίοις τισίν έπιγέοντες έτι μάλλον τούς πολεμίους τούς τῶ περι-

¹ έπέβαλλε $G \mid$ δυοΐν Maltr.] δυεΐν codd. \parallel 6-7 δπισθε $V \parallel$ 8 ξυμβάλωσιν $G \parallel$ 22-28 τοῖς μαχομένους $V \mid$ τοὺς μαχομένους $G \parallel$ 26 περιροαντηρίοις Maltr.] περιραντηρίοις $V \mid$ περὶ ραντηρίοις $G \parallel$ 27 ἔτι μᾶλλον τοὺς πολεμίους scripsi] ἐπὶ τοὺς πολεμίους μᾶλλον codd, cf. Hy 2 p. 24

βόλω προσιόντας ελύπουν. ήδη μεν οὖν ἀπειπόντες 87 οί Πέρσαι τὰ ὅπλα ἐρρίπτουν, τῷ τε βασιλεῖ ἐς ὄψιν έλθόντες πρός τον πύνον αντέγειν οθκέτι έσασκον οίοι τε είναι. θυμώ δε πολλώ δ Χοσρόης έχόμενος καί 88 ε ξύν απειλή έγκελευόμενος απασιν έπὶ τοὺς πολεμίους ένηγεν. οί δε πραυγή και θορύβω πολλώ τούς τε 89 πύργους καὶ τὰς ἄλλας μηγανὰς τῷ τείχει προσήγον και τὰς κιίμακας ἐπετίθεντο, ὡς τὴν πόλιν αὐτοβοεί έξαιρήσουτες. των δε Ρωμαίων συχνά τε βαλλόντων 40 10 καλ παυτί σθένει άμυνομένων, τρέπονται μέν κατά πράτος οἱ βάρβαροι, ἀναγωροῦντα δὲ τὸν Χοσρόην έτώθαζον 'Ρωμαίοι, ές τειχομαχίαν παρακαλούντες. μόνος δε Άζαρέθης άμφι πύλας τὰς Σοΐνας καλου-41 μένας ξύν τοῖς έπομένοις ἐμάγετο, οὖ δὴ Τριπυργίαι 16 καλοῦσι τὸν χῶρον. τῶν δὲ ταύτη Ῥωμαίων οὐκ ὄν- 42 των σφίσιν άξιομάχων, άλλὰ και πρός τὰς προσβολάς άπειπόντων, ήδη τὸ ἐκτὸς τεῖχος, δ δὴ καλοῦσι προτείχισμα, πολλαχή διελόντες οἱ βάρβαροι Ισχυρότατα τοίς έκ τοῦ μεγάλου περιβόλου άμυνομένοις ένέκειντο, 20 έως αὐτοίς Περάνιος ξύν τε στρατιώταις πολλοίς καλ των Έδεσσηνων τισιν έπεξηλθε μάχη τε νικήσας έξήλασε. καὶ ή τειγομαγία πρωὶ ἀρξαμένη ἐτελεύτα εἰς 48 δείλην όψίαν, άμφότεροί τε την νύκτα έκείνην ήσυγη Ρ 159 έμενον, Πέρσαι μέν περί τε τοις χαρακώμασι δεδιότες 25 καὶ σφίσιν αὐτοῖς, 'Ρωμαῖοι δὲ λίθους τε ξυλλέγοντες ές τὰς ἐπάλξεις καὶ τἄλλα ἐν παρασκευῆ τῆ πάση Β 280 ποιούμενοι, ώς τη ύστεραία μαχούμενοι τοίς πολεμίοις έπὶ τὸ τείχος προσβαλοῦσιν. ἡμέρα μὲν οὖν τῆ ἐπιγι- 44

¹¹ ἀναχωροῦντος δὲ τοῦ χοσρόον $G\parallel 15$ δὲ om. $G\parallel 16$ καὶ] καὶ τὰς $G\parallel n$ ροσβολὰς] βολὰς $G\parallel 21$ αἰδεσηνῶν hic et infra $V\parallel 28$ ἐπὶ $V\parallel \ddot{\eta}$ ν ἐπὶ $G\parallel \pi$ ροσβάλωσιν G

¹⁸ BT Procop. ed. Haury. Vol. I cum addendis ed. Wirth [1734]

νομένη τῶν βαρβάρων οὐδεὶς ἐπὶ τὸν περίβολον ἡλθε, τῆ δὲ μετ' ἐκείνην μοῖρα μὲν τοῦ στρατοῦ Χοσρόου ἐγκελευομένου ταῖς Βαρλαοῦ καλουμέναις πύλαις ἐπέσκηψεν, ὑπαντιασάντων δὲ 'Ρωμαίων αὐτοῖς ἡσσήθησάν τε παρὰ πολὺ τῆ μάχη καὶ δι' ὀλίγου ἐς τὸ στρατό- ε 45 πεδον ἀνεχώρησαν. καὶ τότε Παῦλος ὁ Περσῶν έρμηνεὺς παρὰ τὸ τεῖχος ἡκων Μαρτίνον ἐκάλει, ἐφ' ὡ τὰ 46 ἐς τὴν ξύμβασιν διοικήσηται. οὕτω τε Μαρτίνου τοῖς Περσῶν ἄρχουσιν ἐς λόγους ἐλθόντος ξυνέβησαν, καὶ πέντε κεντηνάρια πρὸς τῶν Ἐδεσσηνῶν ὁ Χοσρόης το λαβὼν ἐν γράμμασιν αὐτοῖς τὴν ὁμολογίαν ἀπέλιπε τοῦ μηδὲν 'Ρωμαίοις περαιτέρω λυμήνασθαι, τά τε χαρακώματα πάντα ἐμπρήσας ἐπ' οἴκου ἀνεχώρησε παντὶ τῷ στρατῷ.

κη΄. 'Τπὸ τὸν χρόνον τοῦτον 'Ρωμαίων τετελευτή- 16 κασι στρατηγοὶ δύο, 'Ιοῦστός τε ὁ βασιλέως ἀνεψιὸς καὶ Περάνιος ὁ "Ιβηρ, 'Ιοῦστος μὲν νόσφ διαφθαρεὶς, Περανίφ δὲ συνέβη ἐν κυνηγεσίφ τοῦ ἵππου ἐκπεπτω- 2 κότι διαρραγῆναι. διὸ δὴ ἀντ' αὐτῶν βασιλεὺς ἐτέρους καταστησάμενος ἔπεμψε Μάρκελλόν τε, τὸν ἀδελφιδοῦν 20 τὸν αὐτοῦ ἄρτι γενειάσκοντα, καὶ Κωνσταντιανὸν, δς δὴ ὀλίγφ πρότερον ἄμα Σεργίφ παρὰ Χοσρόην πρεσβεύων 8 ἐστάλη. ἔπειτα δὲ 'Ιουστινιανὸς βασιλεὺς πρέσβεις παρὰ Χοσρόην ἐπὶ τῆ ξυμβάσει Κωνσταντιανόν τε καὶ 4Β281 Σέργιον ἔπεμψεν. οἱ δὲ αὐτὸν καταλαμβάνουσιν ἐν 26 'Ασσυρίοις, οὖ δὴ πολίσματα δύο Σελεύκειά τε καὶ

² μοίρα $G \parallel 8$ σύμβασιν $G \parallel 17$ δ om $V \parallel 18-19$ έππεπτωπότι Maltr.] έπιπεπτωκότι codd. $\parallel 21$ αὐτοῦ Dind.] αὐτοῦ codd $\parallel 23-285$, 1 ἔπ -είλετο] ὅτι ἰουστινιανὸς πρέσβεις παρὰ χοσρόην ἔπεμψεν, πωνσταντιανόν τε καὶ σέργιον ἐπὶ τἢ ξυμβάσει οἱ δὲ αὐτὸν καταλαμβάνουσιν ἐν ἀσσυρίοις, οὐ δὴ πολίσματά εἰσι δύο, σελεύκια καὶ κτησιφών ἐνταῦθα δὲ ἐντυχόντες κτλ. H

Κτησιφών έστι, Μακεδόνων αὐτὰ δειμαμένων, οι μετὰ τὸν Φιλίππου Άλέξανδρον Περσών τε ἡρξαν καὶ τών ταύτη έθνων. ἄμφω δὲ ταῦτα Τίνρης ποταμός διορί- 5 ζει οὐ γὰο ἄλλην χώραν μεταξὺ έγουσιν. ἐνταῦθα κ s έντυγόντες Χοσρόη οἱ πρέσβεις ήξίουν μὲν τὰ ἐπὶ τῆς Λαζικής γωρία 'Ρωμαίοις ἀποδοῦναι, βεβαιότατα δὲ πρός αὐτούς τὰ ἀμφὶ τῆ εἰρήνη πρατύνασθαι. Χοσ-7 ρόης δὲ οὐ ράδιον αὐτοὺς ἔφασκεν εἶναι άλλήλοις ξυμβήναι, ην μή τινα έχειείοιαν θέμενοι πρότερον Ρ 160 🗆 10 ούτω τε άδεέστερον άει ές άλλήλους φοιτώντες τά τε διάφορα διαλύσουσι καὶ τὰ τῆς εἰρήνης ἐν τῷ ἀσφαλεῖ τὸ λοιπὸν θήσονται. γρῆναι δὲ ὑπὲρ τῆς ἀεὶ ἐκε-8 🗆 γειρίας γρήματά τέ οἱ τὸν Ῥωμαίων αὐτοκράτορα δοῦναι καί τινα Τριβοῦνον ὄνομα Ιατρόν πέμψαι, έφ' 15 👸 οἱ ξυνδιατρίψει τακτόν τινα χρόνον. ἐτύγχανε γὰρ 9 δ Ιατρός ούτος νόσου τε αὐτὸν ἀπαλλάξας χαλεπῆς πρότερον και άπ' αὐτοῦ φίλος τε και ποθεινός ές τὰ μάλιστα ών. ταῦτα ἐπεὶ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ήχουσε, 10 τόν τε Τριβούνον καὶ τὰ χρήματα εὐθὺς ἔπεμψε 20 ξυνιόντα ές κεντηνάρια είκοσιν. ούτω τε αί σπονδαί 11 γεγόνασι Ρωμαίοις τε και Πέρσαις ές ένιαυτούς πέντε. δέκατόν τε καὶ ἔνατον ἔτος Ἰουστινιανοῦ βασιλέως . 545 την αὐτοκράτορα ἀρχην ἔγοντος.

¹⁹⁻²⁰ Zach. 256, 9. Auct Marc. Com. ad a. 546. (4)

¹ κτησιφών G || 5 χοσφόην H | τῆς om. H || 6 ἀποδιδόναι H| βεβαιότητα V || 8 ἀλλήλοις | ἄλλοις H || 9 ἐκκεχειφίαν V, ἐκεχείφια H || 10 ἀεὶ om. H || 12—13 ἐκκεχειφίας V || 13 τὸν VG τῶν H | αὐτοκράτοφες H || 15 ξυνδιατρίψαι H corr. || 16 τε om H || 18 βασιλεύς om. H | ουστινιανός V || 20 εἴκοσι H 22 ἔννατον VG | βασιλέως om. H || 23 αὐτοκράτοφος H

12 'Ολίνω δε ύστερον 'Αρέδας τε και 'Αλαμούνδαρος οί των Σαρακηνών άρχοντες πόλεμον πρός άλλήλους Β 282 κατά μόνας διέφερον, ούτε 'Ρωμαίων ούτε Περσών 18 αμυνόντων σφίσι. καὶ Άλαμούνδαρος μὲν ενα τῶν 'Αρέθα παίδων ϊππους νέμοντα έξ ἐπιδρομῆς έλων τῆ ι Αφροδίτη εύθυς έθυσε, και άπ' αύτοῦ έγνώσθη οὐ καταπροξεσθαι τὰ 'Ρωμαίων πράγματα Πέρσαις 'Αρέθαν. 14 μετὰ δὲ ξυνίασι μὲν ἐς μάγην έκάτεροι παντὶ τῷ στρατώ, νικώσι δὲ κατά κράτος οἱ ξὺν τῷ Αρέθα, τρεψάμενοί τε τοὺς πολεμίους πολλοὺς ἔκτειναν. καὶ 10 παρ' δλίγον Άρεθας ήλθε δύο τῶν Άλαμουνδάρου παίδων ζωντας έλειν, οὐ μέντοι γε είλε. τὰ μὲν οὖν 15 Σαρακηνών ταύτη πη είχεν. Χοσρόης δε, δ Περσών βασιλεύς, ενδηλος γέγονε την εκεχειρίαν νῷ δολερῷ πρὸς 'Ρωμαίους πεποιημένος, έφ' ῷ δὴ αὐτοὺς διὰ τὴν 15 ελοήνην αναπεπτωκότας λαβών ανήκεστόν τι έργασεται. 16 τρίτω γάρ της έχεγειρίας ένιαυτώ μηγανάται τοιάδε. ήστην έν Πέρσαις άδελφοί δύο, Φάβριζός τε καί 🗆 'Ισδιγούσνας, άρχας μεν περιβεβλημένω ένταῦθα μευ γίστας καὶ ἄλλως λογισμῷ πονηφοτάτω Περσῶν ἀπάν- 20 των και δόξαν έπι τη δεινότητι και κακοτροπία πολλήν 17 έχοντε. βουλευσάμενος οὖν πόλιν Δάρας καταλαβείν έξ ἐπιδρομῆς καὶ Λαζικῆς ἐξοικίσαι Κόλγους απαντας, Πέρσας δὲ ἀντ' αὐτῶν οἰκήτορας καταστήσασθαι, τὰ

⁵ cf. Noeld -Tab. p 171 not.

^{1—13} Όλίγω—είχεν om. $H\parallel 3$ οὕτε—οὕτε] οὐδὲ—οὐδὲ codd. $\parallel 5$ παίδων Maltr.] παίδα codd. $\parallel 11$ άλαμοννδάφων $G\parallel 12$ γε om. $V\parallel 13$ —23 Χοσφόης—Κόλχονς supplets sunt e codice $H\parallel 13$ —287, 3 Χοσφόης—χώφα desunt etiam in VG, cf. appar. crit. 277, $5\parallel 23$ —287, 18 ἄπαντας—ἀνὴφ exstant in cod. Monac. 48(m) et in cod. Paris. 1699 (e) \mid ἐξοικίσαι Justice] ἐξοικίσας $H\parallel 24$ πέφσαι H

άνδρε τούτω ές άμφω τὰ έργα ύπηρετήσοντας είλετο. ξομαιον γαρ και λόγου πολλοῦ ἄξιον ἐφαίνετο είναι 18 γην την Κολιίδα σφετερισαμένω έν τω βεβαίω της πτήσεως έγειν, ξύμφορον λογισαμένω τη Περσών άργη 5 κατά πολλά ἔσεσθαι τοῦτό γε. τήν τε γάρ 'Ιβηρίαν 19 έν τῷ ἀσφαλεί ἐς τὸ ἔπειτα έξειν, οὐκ ἂν ἔτι ἐχόντων 'Ιβήρων έφ' ούστινας ανθρώπων αποστάντες σωθήσονται έπειδή γάρ οί τούτων δή λογιμώτατοι τῶν 20 βαρβάρων όμοῦ Γουργένη τῷ βασιλεί ἐς ἀπόστασιν 10 είδον, ώσπες μοι έν τοῖς έμπροσθε λόγοις έρρήθη, ούτε βασιλέα σφίσι καταστήσεσθαι τὸ ἐνθένδε ξυνεχώρουν Πέρσαι ούτε αὐτογνωμονοῦντες Περσών κατήκοοι "Ιβηρες ήσαν, άλλ' ὑποψία τε καὶ ἀπιστία ἐς άλλήλους πολλή είγοντο. ἔνδηλοί τε Ίβηρες ἡσαν δυσανασχετοῦντές 21 15 τε Ισγυρότατα καὶ νεωτεριούντες οὐ πολλῷ ύστερον, Β 283 ην τινός ποτε καιρού λαβέσθαι δυνατοί είεν. καί πρός 22 Ούννων των Δαζική προσοίκων αδήωτον μέν την Περσων άρχην ές άει έσεσθαι, ράον δε και απονώτερον αὐτοὺς τῆ Ῥωμαίων ἀρχῆ ἐπιπέμψειν, ἡνίκα ἄν αὐτῶ 20 βουλομένω είη. οὐ γὰρ ἄλλο οὐδὲν τοῖς ἐν Καυκάσω ολχοῦσι βαρβάροις ή ἐπιτείχισμα Λαζικήν είναι. μάλιστα 23 Ρ161 δὲ πάντων κατά τοῦτο ξυνοίσειν πρὸς Λαζικής ἐπιπράτησιν ήλπιζε Πέρσαις, δτι δή έξ αὐτής δρμώμενοι δυνήσονται οὐδενὶ πόνω καταθέοντες καὶ πεζή καὶ 25 ναυσί τὰ ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου καλουμένου πόντου χωρία Καππαδόκας μέν και τούς αὐτῶν ἐχομένους Γαλάτας καλ Βιθυνούς παραστήσεσθαι, έξ ἐπιδρομῆς δὲ Βυζαντίους αίρήσειν, οὐδενὸς σφίσιν ἀντιστατοῦντος. τού- 24

¹⁰ cf. 56, 15

¹ ές om. Η (είλετο] εί είλετο Η || 4 πτίσεως m || 19 αὐτοὺς] αὐτοῦ m || 22 πρὸς delendum censet Christ

των μέν δή ενεκα προσποιείσθαι Χοσρόης Λαζικήν ήθελεν, έπι Λαζοίς δε το θαρσείν ως ήπιστα είγεν. 25 έπειδή γαο 'Ρωμαίοι έκ τῆς Λαζικῆς ἀνεχώρησαν, Λαζων τὸ πλήθος τη Περσων ἀργη ἐπιεικώς ήγθετο. μονότροποι γάρ, είπερ άλλοι τινές, οί Πέρσαι είσί ι 26 καὶ τὰ ἐς τὴν δίαιταν ὑπεράγαν σκληροί. καὶ αὐτοῖς οί τε νόμοι δυσπρόσοδοί είσι πρός πάντων άνθρώπων καὶ τὰ ἐπιτάγματα οὐδαμῆ ἀνεκτά. πρὸς μέντοι Λαζοὺς καὶ διαφερόντως τὸ διαλλάσσον τῆς τε γνώμης ἀεὶ καὶ τῆς διαίτης παρὰ πολὺ διαφαίνεται, ἐπεὶ Λαζοί 10 μέν Χοιστιανοί είσι πάντων μάλιστα, Πέρσαις δε άπ' 27 εναντίας αὐτῶν τὰ ές τὸ θεῖον ἄπαντα ἔχει. χωρίς δὲ τούτων άλες μὲν τῆς Λαζικῆς οὐδαμῆ γίνονται, οὐ Β 284 μην ούτε σίτος ούτε οίνος ούτε τι άλλο άγαθον 28 φύεται. Εκ δε 'Ρωμαίων των παραλίων απαντα ταίς 15 ναυσίν έπεισέρχεται σφίσι, καί ταῦτα οὐ χουσίον τοῖς συμβάλλουσι προϊεμένοις, άλλὰ δέρρεις τε καὶ ἀνδράποδα καί εί τι άλλο ένταῦθα κατά πολύ περιείναι 29 ξυμβαίνει τούτου τε, ώς τὸ εἰχὸς, ἀποκεκλεισμένοι τὸ λοιπὸν ήσχαλλον. ὧν δὴ ὁ Χοσρόης αἰσθόμενος 20 προτερήσαι ξύν τῷ ἀσφαλεῖ, πρίν τι ἐς αὐτὸν νεωτε-30 ρίσειαν, εν σπουδή είχε. καί οι βουλευομένω ξυμφορώτατον έδοξεν είναι Γουβάζην τὸν Δαζῶν βασιλέα

⁴ Λαζῶν--- ήχθετο] apud Suidam s. v. ἐπιεικῶς legimus: Προκόπιος Λαζοί δὲ ἐπιεικῶς ἤχθοντο

⁹ dialássov m | 12 eig e | 13 alleg m, alig e | 14 obte ter] οὐδὲ ter codd || 19 ἀποκεκλησμένοι m || 20 ησχαλον m || 21—22 νεωτερίσειαν Dind.] νεωτερίσειν codd || 22—289, 16 καί οἰ—ἐτελεύτα] ὅτι χοσρόης βουλευσάμενος γουβάζην τὸν λαζῶν βασιλέα ἐκποδών ποιήσασθαι καὶ λαζούς ἐνθένδε πανδημεὶ ETL W

έκποδων ότι τάχιστα ποιησαμένω Λαζούς ένθένδε πανδημεὶ ἀναστήσειν, ούτω τε Πέρσας καὶ ἄλλα ἄττα ἔθνη ξυνοικιείν έν ταύτη τῆ χώρα.

Ταῦτα ὁ Χοσρόης βεβουλευμένος Ίσδινούσναν, ως 31 ε έπι πρεσβεία δήθεν τω λόγω, ές Βυζάντιον στέλλει. καί οἱ Περσών ἀριστίνδην ἀπολεξάμενος πεντακοσίους ξυνέπεμψεν, ἐπιστείλας σφίσι γενέσθαι μέν ἐν πόλει Δάρας, εν ολκίαις δε καταλύσαι πολλαίς, ταύτας τε νύκτωρ άπάσας έμπρησαι, και 'Ρωμαίων άμωι τὸ πῦρ 10 τοῦτο ήσχολημένων, ώς τὸ είκὸς, ἀπάντων ἀνοιγνύναι μέν τὰς πύλας εὐθύς, τῆ δὲ πόλει τὸ ἄλλο Περσών στράτευμα δέξασθαι. προείρητο γάρ τῷ Νισίβιδος 32 πόλεως άρχοντι στρατιωτών πλήθος άγχιστά πη έγκρυφιάζοντι έν παρασκευή έχειν. ούτω γάρ αὐτοὺς ڜετο 16 Χοσρόης οὐδενὶ πόνφ 'Ρωμαίους τε απαντας διαχρήσεσθαι καὶ τὴν πόλιν Δάρας ἐν βεβαίφ καταλαβόντας στήσειν. άλλά τις εὖ εἰδὼς τὰ πρασσόμενα, Ῥωμαῖος 38Β285 μέν άνηο, αὐτόμολος δὲ όλίγω πρότερον ἐς Πέρσας Ρ 162 ήκων, τὸν πάντα λόγον Γεωργίω φράζει, ἐνταῦθα τότε 20 διατριβήν έχουτι, οὖ δή ἐν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις έμνήσθην, ατε Περσών αναπείσαντος τούς έν τῷ Σισαυράνων πολιορχουμένους φρουρίω σφας αὐτοὺς έν-

²⁰ cf. 234, 25

² πέρσαις \mathbf{m} | ἄττα W | 4 Ταῦτα δ] δ δὲ hinc rursus VG | δ om. \mathbf{e} | δ Χοσφόης om. W | βουλευόμενος W | Ίσδιγούσαν scripsi] ἰσδισγούναν Vm, ἱσδιγούναν Ge, ἱςξιγούςναν W | δ τῷ om. W | δ -288, 1δ καὶ οἰ $-\eta$ λθε] δ ς δόλους ξάψας καὶ ἀποτυχῶν, ὡς πρεσβεύσων ἡκεν ἐς βυζάντιον W || δ ἀπολεξαμένοις m || δ δὲ] τε G || 13 πόλεως ἄρχοντι | ἄρχοντι πόλεως G || 15 -16 διαχρήσασθαι VG || 16 Δάρας om. VG || 17 εδ] εδ τε m e || 18 αὐτόμολος] hinc rursus P || 20 ἔμπροσθε P || 22 αὐτοὺς P

84 δοῦναι 'Ρωμαίοις. Γεώργιος οὖν ἐν τοις 'Ρωμαίων τε καὶ Περσῶν ὁρίοις ἀπαντήσας τῷ πρεσβευτἢ τούτφ ἔφασκεν οὐ κατὰ πρεσβείαν τὰ ποιούμενα εἶναι, καὶ οὕ ποτε Πέρσας τοσούτους τὸ πλῆθος ἐν πόλει 'Ρω-85 μαίων αὐλίσασθαι. χρῆν γὰρ τοὺς μὲν ἄλλους ᾶπαν- 5 τας ἐν χωρίφ 'Αμμώδιος ἀπολιπεῖν, αὐτῷ δὲ ξὺν ὀλί-86 γοις τισὶν ἐς πόλιν Δάρας ἐσιτητὰ εἶναι. ὁ μὲν οὖν 'Ισδιγούσνας ἡγανάπτει τε καὶ δυσφορουμένφ ἐφκει, ᾶτε περιυβρισμένος οὐ δέον, καίπερ ἐπὶ πρεσβεία παρὰ 87 τὸν 'Ρωμαίων βασιλέα στελλόμενος. Γεώργιος δέ οἱ 10 οὐ προσέχων τὸν νοῦν ἡγριωμένφ διεσώσατο τὴν πόλιν 'Ρωμαίοις. ξὺν γὰρ ἀνδράσιν εἴκοσι μόνοις τῷ πόλει τὸν 'Ισδιγούσναν ἐδέξατο.

38 Ταύτης οὖν τῆς πείρας ἀποτυχὼν ὁ βάρβαρος οὖτος ὡς πρεσβεύων ἐς Βυζάντιον ἦλθε, τήν τε γυναϊκα καὶ 15 θυγατέρας ἐπαγόμενος δύο (τοῦτο γὰρ ἦν αὐτῷ τὸ παραπέτασμα τοῦ ξυνεληλυθότος ὁμίλου), τῷ τε βασιλεί ἐς ὄψιν ῆκων ἀμφὶ μὲν τῶν σπουθαίων τινὶ οὐ μέγα οὐ μικρὸν ἴσχυσεν εἰπεῖν, καίπερ οὐχ ἦσσον ἢ 39 μῆνας δέκα κατατρίψας ἐν Ῥωμαίων τῆ γῆ. τὰ μέντοι 20 δῶρα παρὰ Χοσρόου, ἦπερ εἴθισται, καὶ γράμματα βασιλεῖ ἔδωκε, δι' ὧν ὁ Χοσρόης Ἰουστινιανὸν βασιλέα Β 286 σημῆναι ἡξίου εἴ οἱ τὸ σῶμα ὑγιείας πέρι ὡς ἄριστα 40 ἔχοι. τοῦτον μέντοι τὸν Ἰσδιγούσναν Ἰουστινιανὸς

⁵ χρην $V \parallel 6$ Άμμώδιος Dind.] ἀμμούνδιος V, ἀμούνδιος G, άμμούδιος $P \parallel 8$ Ἰσδιγούσνας $P \parallel$ ἰσξιγούσνας V, ἱσδιγούσνας $G \parallel$ 11 ἡγριωμένων $G \parallel 12$ τη πόλει om. $G \parallel 13$ Ἰσδιγούσναν $P \parallel 12$ τη πόλει om. $P \parallel 13$ Ἰσδιγούσναν $P \parallel 15$ ώς $P \parallel 16$ αύτο $P \parallel 16$ αίτο $P \parallel 16$ αύτο $P \parallel 16$ αίτο $P \parallel 16$

βασιλεύς μάλιστα πρέσβεων ἀπάντων ὧν ήμεζς ζομεν ξύν τε πολλή φιλοφοσσύνη είδε και διά τιμής ικανώς ήγαγεν. ώστε καὶ, ἡνίκα δὴ αὐτὸν έστιώη, Βραδού- 41 πιον, όσπερ αύτῷ έρμηνεὺς είπετο, ξὺν αὐτῷ ἐπὶ τῆς ε στιβάδος κατέκλινε, πράγμα πώποτε οὐ γεγονός πρότερον έπ τοῦ παντὸς χρόνου. έρμηνέα γὰρ οὐδὲ τῶν 42 τινι καταδεεστέρων αρχόντων, μή τί γε δή βασιλεί δμοτράπεζον γενονότα οὐδείς ποτε εἶδεν. ἀλλὰ καὶ 43 μεγαλοπρεπέστερον ή κατά πρεσβευτήν τὸν ἄνδρα τοῦ-10 τον έδέξατό τε και άπεπέμψατο, καίπερ έπ' οὐδενί έργω την πρεσβείαν, ώσπερ μοι είρηται, πεποιημένον. ην γάρ τις τάς τε δαπάνας διαριθμήσαιτο καὶ τὰ 44 δώρα, δσα ένθενδε κεκομισμένος Ίσδιγούσνας απιων όγετο, πλέον αὐτὰ κατατείνοντα ἢ ἐς χουσοῦ κεντηνάρια 16 δέκα εύρησει. τὰ μέν οὖν τῆς ἐς Δάρας πόλιν ἐπιβουλής τῷ Χοσρόη ἐς τοῦτο ἐτελεύτα.

κθ΄. "Ες τε Λαζικήν πρῶτα μὲν ξύλα παμπληθῆ P 168 ἐς νηῶν ποίησιν ἐπιτηδείως ἔχοντα ἔπεμψεν, οὐδενὶ φράσας ἐφ' ὅτφ δὴ αὐτὰ πέμψειεν, ἀλλὰ τῷ λόγφ το μηχανὰς ἐν Πέτρας τῷ περιβόλφ καταστησόμενος ταῦτα ἔστελλεν. ἔπειτα δὲ Περσῶν μαχίμους τριακοσίους 2 ἀπολεξάμενος, Φάβριζόν τε, οὖπερ ἀρτίως ἐπεμνήσθην, αὐτοίς ἐπιστήσας ἐνταῦθα στέλλει, ῷ δὴ ἐπήγγελλε Γουβάζην ὡς λαθραιότατα διαχρήσασθαι· τὸ γὰρ ἐν- □ τὸ θένδε αὐτῷ μελήσειν. τὰ μὲν οὐν ξύλα ταῦτα ἐπεὶ ἐς 3 Β 287

¹ βασιλεθς om. $W \mid \mathring{\eta}$ μεῖς om. $P \parallel 3$ εἰστία $W \parallel 3-4$ βρασουπίων VG, βραδουπίωνα P, βαρδούπιον $W \parallel 4$ ὅσπερ] ὅςπερ $W \parallel 5$ πόποτε οὐ $VGW \mid$ οὅ ποτε $P \parallel 7$ τί] τοι $G \mid \mathring{\sigma}\mathring{\eta}]$ δεῖ $V \parallel 10$ παίπερ που $W \mid \mathring{\epsilon}\mathring{\kappa}']$ ἐν $W \parallel 13$ πεκισσιισμένος V, πομισάμενος $W \mid \mathring{\epsilon}\mathring{\sigma}'$ ἐν $W \parallel 15$ πεκισσιισμένος V, πομισάμενος $W \mid \mathring{\epsilon}\mathring{\sigma}'$ ἐν $W \mid \mathring{\epsilon}\mathring{\sigma}' \mathring{\sigma}'$ ἐν $W \mid \mathring{\epsilon}\mathring{\sigma}' \mathring{\sigma}'$ ἐν $W \mid \mathring{\epsilon}\mathring{\sigma}' \mathring{\sigma}'$ ἐν $W \mid \mathring{\epsilon}\mathring{\sigma}' \mathring{\sigma}' \mathring{\sigma}'$ ἐν $W \mid \mathring{\epsilon}\mathring{\sigma}' \mathring{\sigma}' \mathring$

Λαζικήν ἐκομίσθη, κεραυνόβλητα ἐξαπιναίως γενόμενα τετεφρώσθαι ξυνέβη. Φάβριζος δὲ ξὺν τοίς τριακοσίοις ές Λαζικήν αφικόμενος επρασσεν οπως δή αμφί Γουβάζη τὰ ποὸς τοῦ Χοσρόου ἐπηγγελμένα ὑποτελοίη. 4 ετύγγανε δε των τις εν Κόλχοις λογίμων, Φαρσάνσης 5 όνομα, τῷ Γουβάζη προσκεκρουκὼς ἐς μέγα τέ οἱ ἀπ' αὐτοῦ ἐμπεπτωκὸς ἔχθος καὶ ὡς ἥκιστα θαρσῶν τῶ 5 βασιλεί ές ὄψιν ήπειν. ὅπερ ἐπεὶ ὁ Φάβριζος ἔγνω, τὸν Φαρσάνσην μεταπεμψάμενος έκοινολογεῖτό τε καὶ τὸν ἄπαντα λόγον ἐξενεγκὼν ἀνεπυνθάνετο τοῦ ἀν- 10 6 θρώπου όπη οι επιχειρητέα ές την πράξιν είη. έδοξε τοίνυν σφίσιν έπλ κοινής βουλευσαμένοις Φάβριζον μέν έν Πέτρα τη πόλει γενέσθαι, μεταπέμψασθαι δέ Γουβάζην ένταῦθα, ὅπως οἱ ἀγγέλλοι ὅσα δὴ βασιλεῖ 7 άμφὶ τῷ ξυνοίσοντι Λαζοῖς δοχοῦντα είη. ἀλλ' ὁ 15 Φαρσάνσης κρύφα τῷ Γουβάζη ἐσήμηνε τὰ πρασσόμενα. διὸ δὴ Γουβάζης παρὰ μὲν Φάβριζον οὐδαμῆ 8 ήλθεν, έκ δε τοῦ έμφανοῦς ές ἀπόστασιν είδε. Φάβριζος δε Πέρσαις μεν τοις άλλοις του εν Πέτρα φυλακτηρίου ἐπιμελεῖσθαι πάση δυνάμει ἐπέστελλε καὶ 20 τὰ ἐς πολιορχίαν ὡς ἀσφαλέστατα ἐξαρτύεσθαι, αὐτὸς δὲ ξὺν τοῖς τριακοσίοις ἐπ' οἴκου ἄπρακτος ἀνεχώρησε. 9 Γουβάζης δε άνενεγκων ές Ιουστινιανών βασιλέα τά παρόντα σφίσι των μέν τὰ πρότερα πεπραγμένων

² φαύριζος P pr. m | σὐν P || 3 ἔπρασεν V || 4 ὑποστεληοίη G pr. m, ὑποστελειοίη G pr. m. corr || 5 κολχοίς VG || 7 ἄχθος VG || 8 ὁ om. V | φαύριζος GP || 9 φαρσάνσην P] φαρσάσην VG | μεταπεμψάμενος VG | μεταπαλεσάμενος P || 11 ές τὴν P] έστι VG | πράξειν superscr $\iota \nu$ V || 14 άγγέλοι GP || 18 είς V | είδεν P || 18—19 φαύριζος P || 22 άνεχώρησεν P || 23—291, 16 Γουβάζης—ἔστελλεν] ότι γουβάζης ὁ λαζικῆς βασιλεὺς πολεμούμενος παρά περσῶν, ἀνήνεγκεν ές Ιουστινιανὸν κτλ W || 24 σφίσι] αὐτῷ. καί W

Ααζοῖς ἐδεῖτο συγγνώμονα εἶναι, ἀμῦναι δὲ σφίσι δυνάμει τῆ πάση ἀπαλλαξείουσι τῆς Μήδων ἀρχῆς. οὐ Β 288 γὰρ κατὰ μόνας δυνήσεσθαι Κόλχους ἀποκρούσασθαι τὴν Περσῶν δύναμιν.

ταῦτα ἐπεὶ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἤκουσε, περι- 10 χαρὴς γενόμενος ἄνδρας ἐπτακισχιλίους καὶ Δαγισθαίον ἄρχουτα καὶ Τζάνους χιλίους ἐς ἐπικουρίαν Λαζοῖς ἔπεμψεν. οῖ δὴ ἐν γῆ τῆ Κολχίδι γενόμενοι ἄμα 11 Λαζοῖς τε καὶ τῷ Γουβάζη ἐνστρατοπεδευσάμενοι ἀμφὶ P 164 10 τὸν Πέτρας περίβολον ἐς πολιορκίαν καθίσταντο. Περ- 12 σῶν δὲ τῶν ἐνταῦθα ὄντων καρτερώτατα ἐκ τοῦ περιβόλου ἀμυνομένων, χρόνον τῆ προσεδρεία πολὺν τετρίφθαι ξυνέβη, ἐπεὶ καὶ τὰ ἐδώδιμα ἐναποθέμενοι σφίσιν οἱ Πέρσαι διαρκῶς ἔτυχον. τούτοις δὲ ὁ Χοσ- 13 15 ρόης ξυνταραχθεὶς στρατιὰν πολλὴν ἱππέων τε καὶ πεζῶν ἐπ' αὐτοὺς ἔστελλεν, οἶς δὴ ἄρχοντα Μερμερόην ἐπέστησεν. ἀνπερ ὁ Γουβάζης αἰσθόμενος τῷ Δαγισθαίω ἐπίκοινα βουλευσάμενος ἐποίει τάδε.

Βόας ὁ ποταμὸς ἔξεισιν ἄγχιστά πη τῶν Τζανικῆς 14 το ὁρίων ἐν ἀρμενίοις, οῖ δὴ ἀμφὶ τὸ Φαράγγιον ἄκηνται. καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἐν δεξιᾳ ἐκὶ πλειστον χωρεῖ, βραχύς τε ἰὼν καὶ πόνῳ οὐδενὶ γινόμενος ἐσβατὸς ἄπασιν ἄχρι ἐς χῶρον, οὖ δὴ ἐν δεξιᾳ μὲν Ἰβήρων τὰ ὅριά ἐστι, καταντικρὸ δὲ τελευτᾳ ὅρος ὁ Καύκασος. ἐν-15 ταῦθα ἔθνη ἄλλα τε πολλὰ καὶ ἀλανοί τε καὶ ἀβασγοὶ ὅκηνται Χριστιανοί τε καὶ Ῥωμαίοις φίλοι ἐκ παλαιοῦ

¹ ἀμόναι $VPW \parallel 1-2$ πάση δυνάμει $W \parallel 8$ κολχοὸς $VG \parallel 6$ δαγίσθεον $W \parallel 9$ τῷ om. $W \parallel 11$ ὅντων om. $V \parallel 13$ ἐναποθεμένοις $VG \parallel 14$ ἔτυχον] είχον $W \parallel \delta$ ὲ om. $W \parallel 15$ στρατείαν $VG \parallel 15-16$ ἰππέων τε καὶ πεζῶν om. $W \parallel 18$ ἐπικοινὰ $G \parallel 19$ τζανικῶν $G \parallel 20$ ἀρμεν $VG \parallel 22$ γενόμενος $P \parallel 26$ χριστιανοίς P

όντες. Ζήγοί τε καὶ μετ' αὐτοὺς Οὖννοι, οῖ Σάβειροι 16 έπικαλούνται. Επειδάν δε δ ποταμός ούτος άφίκηται ΐνα δή τοῦ τε Καυκάσου καὶ Ἰβηρίας τὰ ὅριά ἐστιν, Β 289 ένταῦθα ἐπιγινομένων οἱ καὶ ἄλλων ὑδάτων μείζων τε παρά πολύ γίνεται και Φᾶσις άντι Βόα το ένθένδε τ καλούμενος φέρεται, ναυσίπορος γεγενημένος άχρι ές του Εύξεινου καλούμενου πόντου, οδ δή οί και τάς έκβολας ξυμβαίνει είναι, καλ αύτοῦ ἐφ' έκάτερα Λαζική 17 έστιν. άλλ' έν δεξιᾶ μεν ξύμπασα έπὶ πλείστον ή γώρα πρός των τηθε ανθρώπων οίχειται μέχρι των 10 18 Ίβηρίας δρίων. κῶμαί τε γάρ αἱ Λαζῶν πᾶσαι τοῦ ποταμού έντὸς ένταῦθά είσι καὶ πολίσματα έκ παλαιοῦ σφίσι ταύτη πεποίηνται, έν τοῖς 'Αρχαιόπολις, έχυρωτάτη οδσα, Σεβαστόπολίς τε ένταῦθα καὶ τὸ Πιτιοῦντος φρούριον έστι Σκάνδα τε καί Σαραπανίς πρός τοίς 15 'Ιβηρίας δρίοις. πόλεις μέντοι άξιολογώταται ένταῦθά 19 είσι 'Ροδόπολις και Μοχήρησις. τοῦ δὲ ποταμοῦ ἐν άριστερά Λαζικής μέν τὰ δριά έστι μέχρι ές ἡμέρας όδον εύζώνω ἀνδρί, ξρημον δε ξυμβαίνει ἀνθρώπων την γώραν είναι. ταύτην προσοικοῦσι 'Ρωμαίοι την 10 20 χώραν, οι Ποντικοί έπικαλουνται. έν μέν οὖν τοίς Λαζικής δρίοις, Ενθα δή ανθρωποι οὐδαμή ωχηντο. Πέτραν Ιουστινιανός [δ] βασιλεύς την πόλιν έν τοίς 21 κατ' έμε χρόνοις έδείματο. οὖπερ Ἰωάννης, ὁ Τζίβος έπικαλούμενος, τὸ μονοπώλιον καταστησάμενος, ώσπερ 16

²⁵ cf. 217, 15

¹ oğvol $G\parallel 3$ ibheías $G\parallel$ öçla $V\parallel 5$ gásis codd. \parallel Bóa] bó evanuit in $P\parallel 7$ hóptwy $P\parallel 9$ ésti $VG\parallel 9-17$ áll'—Mothers om. $VG\parallel 17$ mothers $P\parallel 19$ dds $V\parallel 22$ latinots $G\parallel$ delois $P\rfloor$ xwelois $VG\parallel$ whiptal $VG\parallel 28$ [δ] om GP, δ $V\parallel$ thy nóliv om. VG

μοι έν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις ἐρρήθη, αἴτιος τῆς άποστάσεως Λαζοίς γέγονεν. ἐκ δὲ Πέτρας πόλεως 22 λόντι εύθύς πρός ἄνεμον νότον οἱ Ῥωμαίων δροι έκδέχονται, χωρία τε πολυάνθρωπα ένταῦθά έστι. τό s τε 'Ριζαϊον καλούμενον καὶ 'Αθηναι αλλα τε άττα μέγρι Τραπεζουντίων. ήνίκα μέν οὖν ἐπηγάγοντο 28 Χοσφόην Λαζοί Βόαν ποταμόν διαβάντες τόν τε Φασιν έν δεξια έχουτες ές Πέτραν ήλθον, τῷ μὲν λόγφ προ- Β 290 νοήσοντες ώς μη χρόνφ τε και πόνφ πολλφ διαπορθ-10 μεύεσθαι άναγκάζωνται ποταμόν Φασιν, ού βουλόμενοι δε τὰ σφέτερα ολκία Πέρσαις ενδείχνυσθαι. καίτοι 24Ρ165 δύσοδος παυταχόθι Λαζική έστιν έντός τε καὶ έκτὸς ποταμού Φάσιδος. σκόπελοι γάρ ύπερφυεζς έφ' έκά- 25 τερα τῆς χώρας ὄντες στενωπούς ἐπὶ μακρότατον ἐν-15 ταῦθα ποιοῦνται κλεισούρας έλληνίζοντες τὰς τοιαύτας 🛚 🗆 όδους 'Ρωμαΐοι καλούσιν. άλλ' έπεὶ τότε Λαζική άφύ- 26 λακτος έτύγχανεν ούσα, όᾶστα δή έν Πέτρα ξύν τοις ήγεμόσι Λαζοίς έγένοντο Πέρσαι.

Νῦν δὲ ὁ Γουβάζης μαθὰν τὴν Περσῶν ἔφοδον 27 τῷ Δαγισθαίφ ἐπέστελλε πέμψαι μέν τινας, οῖ φυλάξουσι τὸν στενωπὸν Ισχυρότατα, ὅς ἐπτὸς Φάσιδος ποταμοῦ ἐστι, τὴν μέντοι προσεδρείαν ὡς ῆπιστα λύειν, ἔως τήν τε Πέτραν καὶ Πέρσας τοὺς ἐνταῦθα ἐξελεῖν δύνωνται. αὐτὸς δὲ παντὶ τῷ Κόλχων στρατῷ 28 τὰ Λαζικῆς ἔσχατα ἡλθεν, ὡς τὸν ἐνταῦθα στενωπὸν διαφυλάξων δυνάμει τῆ πάση. ἐτύγχανε δὲ πολλῷ 29

¹ ξμπροσθε P | έρρέθη P || 4—5 τό τε 'Pιζαίον] το τερίζαιον VG, τό τε δίζαιον P || 5 άττα G || 7—16 Βόαν—παλούσιν om. VG || 11 καίτοι Dind.] καί τι P || 20 μέν om. G || 21 ἰσχυρώτατα P || 22 προσεδρίαν G || 24 κολχῶν VG || 26—294, 17 ἐτόγχανε—χρήματα] ὅτι γουβάζης ὁ λαζῶν βασιλεὺς ἀλανοὺς καὶ σαβίνους ἐς ξυμμαχίαν ἐπηγάγετο, οἵπερ ὡμολόγησαν κτλ. W

πρότερον Άλανούς τε καί Σαβείρους ές ξυμμαγίαν έπαγόμενος, οίπερ ώμολόγησαν κεντηναρίων τριών ούχ δσον αδήφτον Λαζοῖς ξυμφυλάξειν την γην, αλλά καὶ 'Ιβηρίαν ούτω καταστήσεσθαι άνδρῶν ἔρημον ὡς μηδὲ Πέρσαις ενθένδε το λοιπον ιέναι δυνατά εσεσθαι. 5 ταῦτά τε σφίσι τὰ γρήματα βασιλέα Γουβάζης ὑπέσγετο 30 δώσειν. αὐτὸς μὲν οὖν ἀνενενκὼν ἐς βασιλέα Ἰουστι-Β 291 νιανὸν τὰ ξυγκείμενα τοῖς τε βαρβάροις τὰ χρήματα ταῦτα Ικέτευε πέμπειν καὶ Λαζοῖς ἄγαν κεκακωμένοις 31 παραψυχήν προέσθαι τινά. ἔφασκε δὲ καί οἱ αὐτῷ 10 τὸ δημόσιον τὰς συντάξεις ὀφείλειν ἐνιαυτῶν δέκα, έπει έν τοις σιλεντιαρίοις έν παλατίω τασσόμενος οὐδεν κεκομισμένος ενθένδε είη, έξ οὖ δη ές γην την 32 Κολγίδα Χοσφόης ήλθε. βασιλεύς δὲ Ἰουστινιανὸς έπιτελέσειν μεν διενοείτο την αίτησιν, έπιγενομένης 15 δέ οἱ ἀσχολίας τινὸς οὐκ ἔπεμψε τῷ καθήκοντι χοόνῳ τὰ χρήματα. Γουβάζης μὲν οὖν ταῦτα ἐποίει.

33 Δαγισθαίος δὲ (ἦν γάρ τις νεανίας πόλεμόν τε διενεγκείν Μηδικόν οὐδαμῆ ἀξιόχρεως) τοῖς παροῦσιν 34 οὐκ ἐπιτηδείως ἐχρῆτο. δέον οὖν ἀμέλει τὸ πλεῖστον 10 τοῦ στρατοῦ ἐς τὸν στενωπὸν στείλαι, τάχα δ' ἄν που καὶ αὐτὸν τῷ ἔργῳ τούτῳ παραγενέσθαι, ἐς ἐκατὸν ἄνδρας, ὥσπερ τι πάρεργον διαχειρίζων, ἔπεμψε μόνους:
□ αὐτὸς δὲ Πέτραν πολιορκῶν παντὶ τῷ στρατῷ οὐδὲν ἤνυσε, καίπερ τῶν πολεμίων ὀλίγων ὄντων. κατ' ἀρχὰς 16 μὲν γὰρ οὐχ ἤσσους ἢ πεντακόσιοι καὶ χίλιοι ἦσαν,

³ φυλάξειν W | καὶ] καὶ τὴν W || 4 μηδὲ] μὴ δὲ codd || 7 εἰς P | βασιλέα om. W || 8—9 ἰκέτευε ταῦτα τὰ χρήματα W || 9 ἄγαν] ἄπαν W || 10 αὐτῷ] αὐτὸ G || 11 ὀφείλειν] ὀφείλετο G || 12 σιλεντηαρίοις P | παλλαντίω W || 14 ἐσῆλθε W || 15 ἐπιτέλεσι W | μὲν om. W || 17 χρήματα] Quae W hinc addit, inutile puto afferre || 22 τούτῳ VG] om. P | ἐς om. G || 25 ἤνυε P

πρός 'Ρωμαίων δε και Λαζών έν χρόνω πολλώ τειχο- 35 μαγούντων βαλλόμενοί τε καὶ άρετὴν ἐπιδεικνύμενοι μάλιστα πάντων ών ήμεζς ζσμεν, θνήσκουσί τε πολλοί καὶ σφίσιν ές δλίγους κομιδή αποκεκρίσθαι ξυνέπεσε. κ Πέοσαι μεν οδν ες απόγνωσίν τε και απορίαν έμπεπτω- 36 κότες ήσυχη έμενον, 'Ρωμαΐοι δε άμφι το τείχος διώ- Ρ 166 ουγα εν χώρω όλιγω πεποίηνται, δ τε ταύτη περίβολος Β 292 εὐθύς ἔπεσεν. άλλὰ ξυνέβη τούτου δη τοῦ γώρου 37 έντὸς οίκημα είναι οὐδὲν τοῦ περιβόλου διεστηκὸς, 10 δ δή έξικνείτο ές τὸ πεπτωκός έφεξῆς όλου. καὶ άντί 38 τοῦ τείγους πολιορχουμένοις γενόμενον ἐν τῶ ἀσφαλεῖ οὐδέν τι ἦσσον αὐτοὺς καθίστη. ὅπερ Ῥωμαίους ξυν- 39 ταράξαι οὐδαμῆ ἔσχεν. εὖ γὰρ εἰδότες ὡς αὐτὸ δὴ τοῦτο έτέρωθι έργαζόμενοι την πόλιν ράστα αίρησου-15 σιν, εὐέλπιδες πολλῷ ἔτι μᾶλλον ἐγένοντο. διὸ δὴ δ 40 Δανισθαΐος βασιλεί μεν τὰ ξυνενεγθέντα εδήλου, ἄθλα δέ οί της νίκης έν παρασκευή είναι προύτείνετο, σημήνας δσοις δή αὐτόν τε καὶ τὸν ἀδελφὸν τὸν αὐτοῦ χρην βασιλέα δωρήσασθαι. Πέτραν γάρ αίρήσειν οὐ 20 πολλώ υστερον. Πέρσαι μέν οδν 'Ρωμαίους τε καί 41 Τζάνους καρτερώτατα τειχομαχούντας παρά δόξαν ύφίσταντο, καίπερ ολίγοι απολελειμμένοι ές άγαν, έπει 42 δε 'Ρωμαΐοι τειχομαχούντες ούδεν ήνυον, έπι τὸ διορύσσειν αύθις έτραποντο. ές τόσον τε τοῦ ἔργου 15 τούτου αφίκοντο, ώς μηκέτι έπ' έδαφους τα τοῦ περι-

² βαλλόμενοι τε] τε βαλλόμενοι $G \parallel 3$ ήμεις ίσμεν | ίσμεν ήμεις $V \parallel 4$ πομιδή $G \parallel 9$ έντὸς $P \parallel$ έν τοις $VG \mid$ οἰπήμασιν $VG \mid$ διεστηπώς $V \parallel 11$ πολιοφπουμένοις om. $G \parallel 12$ παθίστει $V \parallel$ 18 εὐδότας $VP \parallel 14$ έτέρωθι ξεγαζόμενοι $VG \mid$ έργαζόμενοι έτέρωθι $P \parallel 15$ δ $VG \mid$ om. $P \parallel 16$ ξυνεχθέντα $P \parallel 17-18$ σημείνας $G \parallel 18$ δή $P \mid$ δι $VG \mid$ αὐτόν $P \parallel 19$ αλρήσειν $P \parallel 20$ πέρσαις $V \parallel 22$ ἐφίσταντο V

βόλου θεμέλια είναι, άλλ' έπὶ κενοῦ ἐκ τοῦ ἐπὶ πλείστον ἐστάναι, πεσούμενα, ὡς τὸ εἰκὸς, αὐτίκα δὴ μάλα. 48 καὶ εἰ μὲν ⊿αγισθαίος εὐθὺς ἤθελε πῦρ τοῖς θεμελίοις ἐνάψαι, οἰμαι εὐθυωρὸν σφίσι τὴν πόλιν ἀλῶναι νῦν δὲ τὰς ἐκ βασιλέως καραδοκῶν ἐλπίδας μέλλων ε τε ἀεὶ καὶ τρίβων τὸν χρόνον ἡσυχῆ ἔμενε. ταῦτα μὲν οὖν ἐν τῷ Ῥωμαίων στρατοπέδῳ ἐπράσσετο τῆδε.

λ'. Μερμερόης δε, έπει τους Ίβηρίας δρους παντί τῷ Μήδων στρατῷ ἤμειψε, πρόσω ἐχώρει, ποταμὸν Β 298 Φασιν εν δεξιά έχων διά γάρ των έπλ Λαζικής γωρίων 10 lέναι οὐδαμῆ ήθελε, τοῦ μή τί οἱ ταύτη ἐμπόδισμα 2 ύπαντιάσαι. Πέτραν γὰρ πόλιν καὶ Πέρσας τοὺς ένταῦθα διασώσασθαι έν σπουδή είχε, καίτοι και μοιρά 3 τις τοῦ περιβόλου καταπεπτώκει έξαπιναίως. ἡώρητο γάρ, ώσπερ μοι εξοηται άνδρες τε τοῦ Ρωμαίων στρα- 15 τοῦ ἐς πευτήχουτα ἐθελούσιοι ἐν τῆ πόλει γενόμενοι 4 βασιλέα Ιουστινιανόν ανεβόων καλλίνικον. ήγεῖτο δὲ αὐτῶν νεανίας τις Άρμένιος γένος, Ἰωάννης ὄνομα, 5Ρ167 Θωμα υίος, δυπερ Γούζην ἐπίκλησιν ἐκάλουν. οὖτος δ Θωμᾶς πολλά τῶν ἀμφὶ τὴν Λαζικὴν ὀγυρωμάτων 10 έδείματο, βασιλέως οἱ ἐπαγγείλαντος, καὶ τῶν ἐκείνη στρατιωτών ήρξεν, έμφρων τε βασιλεί έδοξεν είναι. 6 δ μεν οὖν Ἰωάννης, Περσών σφίσιν ές χειρας έλθόντων, πληγείς αὐτίκα ξύν τοις έπομένοις ές τὸ στρατόπεδον άνεγώρησεν, έπει οὐδείς οι των έκ τοῦ Ρωμαίων 25 7 στρατοῦ ετερος άμύνων ήλθε. Πέρσης δε άνηρ, Μιρράνης

^{1—2} ἀλλ'—μάλα om. $VG \parallel 4$ εὐθύωρον $VG \parallel 5$ βασιλέων $VG \parallel 8$ ἐπεὶ] ἐπὶ $VG \parallel 9$ ἤμειψε om. $G \parallel 9$ —10 ποταμὸν Φᾶσιν πόταμόν φασιν $V \parallel 10$ φάσιν $G \parallel 12$ —14 Πέτραν—ἐξαπιναίως om. $VG \parallel 14$ ἤώρητο $P \rfloor$ ἤρηται V, ἤρητο $G \parallel 15$ εἴρητο $P \mid$ τε $P \mid$ om. $VG \parallel 18$ ἀρμ $V \mid$ γένος $P \mid$ γενόμενος $VG \parallel 28$ οὖν $VG \mid$ om $P \parallel 24$ εἰς $P \parallel 25$ οὐδείς οἱ οἱ οὐδεὶς $P \parallel 26$ ἔτερος

δυομα, ὅσπερ τοῦ ἐυ Πέτρα φυλακτηρίου ἡρχεν, ἀμφὶ τἢ πόλει δείσας, Πέρσαις μὲυ πᾶσιν ἐπέστελλε τἢς φυλακῆς ἐς τὸ ἀκριβὲς μάλιστα ἔχεσθαι, αὐτὸς δὲ παρὰ Δαγισθαίου σταλεὶς θῶπάς τε καὶ ἀπατηλοὺς κροὐτείνετο λόγους, οὐδενὶ πόνφ ὁμολογῶν οὐ πολλῷ ὕστερον ἐνδώσειν τὴν πόλιν. ταύτῃ τε παρακρούσασθαι ἴσχυσεν, ὡς μὴ ἐς τὴν πόλιν αὐτίκα τῷ Ῥωμαίων στρατῷ ἐσιτητὰ εἶναι.

Οί δ' [οί] άμφι Μερμερόην έπειδή άφίκοντο ές 8 10 τον στενωπον, ένταῦθα σφίσι το Ρωμαίων φυλακτήριον ύπηντίαζον ές έκατον όντες, καρτερώς τε ημύνοντο, καί τούς της είσόδου άποπειρωμένους άνέστελλον. Πέρσαι 9 Β 294 δε ούδαμοῦ ὑπεχώρουν, άλλὰ τοὺς πτεινομένους άελ ετεροι έχδεχόμενοι πρόσω έχώρουν, παντί σθένει την 15 είσοδον βιαζόμενοι. θνήσκουσι μέν Πέρσαι πλέον ή 10 γίλιοι, ατείνοντες δε Ρωμαίοι ἀπείπον, τοῦ τε δμίλου σφας βιαζομένου υπεγώρησάν τε καλ ές των έκείνη όρων τὰς ὑπερβολὰς ἀναδραμόντες ἐσώθησαν. ταῦτα 11 Δαγισθαίος μαθών αὐτίκα την προσεδρείαν διέλυσεν, 20 ούδεν τῷ στρατῷ ἐπιστείλας, ἐπὶ Φᾶσιν τε ποταμόν ήλαυνε καί οί Ρωμαίοι ξύμπαντες είποντο, τὰ σφέτερα αὐτῶν ἐν τῷ στρατοπέδω ἀπολιπόντες. Πέρσαι δὲ τὰ 12 ποιούμενα κατιδόντες τάς τε πύλας ανέωγον και έπεξελθόντες άμφὶ τὰς καλύβας τῶν πολεμίων ἦλθον, ὡς 25 τὸ στρατόπεδον έξαιρήσοντες. Τζάνοι δε (οὐ γὰρ 13

έτερος ἐτέρω $V \mid \mu$ ιράνης V, μ ιράννης $G \mid \mid 5$ πόν $\wp \mid$ λόγω $V \mid 5$ —15 ού—βιαζόμενοι om. $VG \mid \mid 8$ εἶναι Maltr.] ἶέναι cod. $\mid \mid 9$ Οἱ δ' [οἱ] ἀμφὶ Μερμερόην ἐπειδη ακτιρεί] οἱ δ' ἐπειδη οἱ ἀμφὶ Μερμερόην cod. $\mid \mid 18$ ἐσώθησαν $VG \mid$ διεσώθησαν $P \mid 19$ προσεδρίαν $VG \mid 20$ οὐδὲν οὐδέν τε $G \mid$ στρατ $\wp \mid$ στρατοπέδω $G \mid$ φάσιν $VG \mid | 23$ —24 ἐξελθόντες $G \mid | 25$ τζάννοι $G \mid$ οὐ $VG \mid |$ οὐ $VG \mid |$ οὐ $VG \mid |$ οῦ $VG \mid |$ Ο $VG \mid |$ Ο VG

¹⁹ BT Procop. ed. Haurv. Vol. I cum addendis ed. Wirth [1784]

Δαγισθαίφ ἐπισπόμενοι ἔτυχον) ἐβοήθουν ἐνταῦθα δρόμφ, τρεψάμενοι τε πόνφ οὐδενὶ τοὺς πολεμίους 14 πολλοὺς ἔκτειναν. Πέρσαι μὲν οὖν φεύγοντες ἐντὸς τοῦ περιβόλου ἐγένοντο, Τζάνοι δὲ ληισάμενοι τὸ 'Ρωμαίων στρατόπεδον εὐθὺ τοῦ 'Ριζαίου ἐχώρησαν. 5 ἔνθεν δὲ ἐς Ἀθήνας ἐλθόντες διὰ Τραπεζουντίων ἐπ' οἴκου ἀπεκομίσθησαν.

Μερμερόης δε και δ Μήδων στρατός ένταῦθα ήλθον 15 ημέρα μετά την Δαγισθαίου υπαγωγήν ενάτη ού δή άπολελειμμένους έκ τοῦ Περσών φυλακτηρίου τραυ- 10 ματίας μέν καὶ ἀπομάγους γενενημένους πεντήκοντα καί τριακοσίους εδρον, άκραιφνείς δε πεντήκοντα καί έκατὸν μόνους οί γὰρ ἄλλοι ἄπαντες ἐτεθνήκεσαν. 16Β295 ώνπερ τὰ σώματα οί περιόντες τοῦ περιβόλου έκτὸς οὐδαμῆ ἔρριψαν, άλλὰ τῷ τῆς ὀσμῆς δυσώδει ἀποπνι- 15 γόμενοι παρά δόξαν άντείχον, ώς μή τινα ές τὸ πολιορχείν προθυμίαν τοις πολεμίοις, ατε των πλείστων 17 απολωλότων σφίσι, παρέχωνται. δ τε Μερμερόης έπι-Ρ 168 τωθάζων δακούων τε καὶ θρήνων άξίαν 'Ρωμαίων τὴν πολιτείαν έφασκεν είναι, οίς γε δή ές τοῦτο άσθενείας 20 περιεστήχει τὰ πράγματα, ὡς πεντήχοντά τε καὶ έκατὸν ἀτειχίστους Πέρσας μηδεμια μηχανη έξελειν δεδυνηκαι του μεν περιβόλου ανοικοδομήσασθαι οσα καταπεπτώκει εν σπουδή εποιείτο επεί δε ούτε τίτανον έν τῶ παραυτίκα οὕτε τι ἄλλο τῶν ἐς τὴν οἰκοδομίαν 25 19 ἐπιτηδείων ἐν παρασκευῆ είχεν, ἐπενόει τάδε. θυλά-

² πόνφ—πολεμίους | τοὺς πολεμίους πόνω οὐδενl G \parallel 4 ἐγένοντο] ἔπτειναν VG \mid τζάννοι G \parallel 5 εὐθὺς P \parallel 6 ἔνθεν dὲ P] ἐνθένdε VG \parallel 9 ἐννάτη P \parallel 18 ἐτεθνήμασιν V \parallel 14 ὧνπες VG ὧν P \parallel 18 ἀπολωλότων P] om. VG \parallel 21 πεςιειστήμει G \parallel 22 ἀτειχίστους om G μ η δὲ μ ιῷ G

κους λινούς, οίς δή Πέρσαι τὰ ἐπιτήδεια σφίσιν ἐσεκομίσαντο ές γην την Κολχίδα, ψάμμου έμπλησάμενος ές των λίθων την χώραν έτίθετο, οι δη ένταυθα βαλλόμενοι άντι τοῦ τοίγου ένίνοντο, και τρισγιλίους 20 ε μέν των μαγίμων απολεξάμενος αύτου είασεν, οίσπερ τὰ ἐδώδιμα οὐκ ἐς χρόνου κατέθετο μῆκος, ἐπιστείλας τοῦ περιβόλου τῆς οἰχοδομίας ἐπιμελείσθαι αὐτὸς δὲ παντί τῷ ἄλλφ στρατῷ ὀπίσω ἀπήλαυνεν. ἐπεί τέ οί 21 δδφ τη αὐτη ἐνθένδε ἰόντι οὐδεὶς τῶν ἀναγκαίων 10 έγίνετο πόρος, απαντα έν Πέτρα λιπόντι, απερ έπιφερόμενος έξ Ίβηρίας δ στρατός έτυχεν, άλλην τινά πορείαν λέναι διά των ταύτη δρων διενοείτο, ϊνα δή άνθρώπους οίχειν έμαθεν, οπως ληιζόμενοι άποζην δύνωνται. ἐν ταύτη τῆ πορεία τῶν τις ἐν Λαζοῖς λογί- 22 15 μων, Φούβελις δνομα, Πέρσας αὐλιζομένους ἐνήδρευσε, Β 296 Δαγισθαίον αμα 'Ρωμαίων δισχιλίοις ἐπαγόμενος, οϊ δή των Περσών έξ έπιδρομής ιππους νέμοντάς τινας έκτειναν, Ιππους τε ληισάμενοι δι' όλίγου την άναγώρησιν ἐποιήσαντο. οθτω μέν ὁ Μερμερόης τῷ 20 Μήδων στρατῷ ἐνθένδε ἤει.

Ο δε Γουβάζης, μαθών δσα δη 'Ρωμαίοις εν τε τη 28 Πέτρα και τῷ στενωπῷ ξυνηνέχθη γενέσθαι, οὐδ' ὡς εδεισεν, οὐδε την εν τῷ κατ' αὐτὸν στενωπῷ φυλακην εἰασεν, ἐνταῦθα σφίσι την κεφαλην τῆς εἰπίδος οἰό- μενος εἰναι. ἐξηπίστατο γὰρ ὡς, ἢν και 'Ρωμαίους 24 ἐκτὸς Φάσιδος ποταμοῦ βιασάμενοι Πέρσαι τὸν στενωπὸν διαβῆναι και ἐν Πέτρα γενέσθαι δεδύνηνται, οὐδεν ἀν ἐνθένδε Λαζῶν τῆ χώρα προστρίψαιντο βλάβος,

¹ livoùs $VG \parallel 1-2$ épenomisavro $G \parallel 2$ nolztda $G \parallel 4$ tolzov $GP \mid$ relzovs $V \mid$ épénovro $P \parallel 8-20$ épel—ÿel om. $VG \parallel 26$ tòv $VG \mid$ róv te P

Φασιν διαβήναι οὐδεμια μηγανή έγοντες, άλλως τε καλ 25 νηῶν οὐ παρουσῶν σφίσιν. ὁ γὰρ ποταμὸς οὖτος βάθους μεν είπερ τις άλλος ξπανώτατα έχει, εύρους 26 δε έπι πλεϊστον διήχει. τῆς μέντοι δύμης αὐτῷ τοσοῦτον περίεστιν ώστε δή ές την θάλασσαν έκβαλων 5 έπὶ μακρότατον κατὰ μόνας χωρεί, οὐδαμῆ ταύτη ἐπιμιννύμενος. ύδωρ αμέλει πότιμον τοίς έχείνη ναυτιλλο-27 μένοις ύδρεύεσθαι πάρεστιν έν μέσω πελάνει. φυλακτήρια μέντοι τοῦ ποταμοῦ ἐντὸς πεποίηνται πανταγόθι Λαζοί, τοῦ μηδε ναυσί διαπορθμευομένοις τοῖς 10 28 πολεμίοις ἀπόβασιν ές την νην είναι. βασιλεύς δέ Ιουστινιανός Σαβείρων μέν τῷ ἔθνει τὰ ξυγκείμενα γρήματα ἔπεμψε, Γουβάζην δε και Λαζούς γρήμασιν 29Β297 άλλοις δεδώρηται. ἐτύγγανε δὲ πολλῷ πρότερον καλ P 169 άλλο στράτευμα λόγου άξιον ές Λαζικήν πέμψας, οί 15 ούπω ἀφικόμενοι ἐνταῦθα ἔτυγον. ἦργε δὲ αὐτῶν 'Ρεκίθαγγος έκ Θράκης, ανήρ ξυνετός τε καὶ αγαθός τὰ πολέμια. ταῦτα μὲν οὖν ταύτη πη εἶγε.

30 Γενόμενος δε δ Μερμερόης εν τοις δρεσιν, ώσπερ μοι είρηται, Πέτραν ενθένδε των επιτηδείων εμπιπλάναι 20 εν σπουδή είχεν. επαρχέσειν γαρ τω ενταύθα φυλακτηρίω ες τρισχιλίους όντι τα εδώδιμα οὐδαμή ώετο, 31 απερ είσκομισάμενοι ξύν αὐτοις ετυχον. ἀλλ' επεί τα εν ποσί σωίσι γινόμενα μόλις ἀπέχρη ες την δαπάνην τη στρατιώ ταύτη, οὐχ ήσσον η τρισμυρίοις οὐσι, 26 καὶ ἀπ' αὐτοῦ οὐδεν ὅ τι καὶ λόγου άξιον πέμπειν

¹ φάσιν V, φάσιν ποταμὸν $G \parallel 3$ μὲν εἴπες τις ἄλλος V] μὲν post ἄλλος transponit $GP \parallel 5$ θάλατταν $G \parallel 6$ μβαλὰν $G \parallel 7-8$ ναυτιλομένοις $VP \parallel 9-10$ πανταχόθι $VG \parallel$ πανταχόθεν $P \parallel 10$ μηθὲ] μὴ δὲ codd. $\parallel 13$ ἔπεμψεν $VG \parallel 18-14$ Γουβάζην—δεδώς ηται om. $VG \parallel 17$ ξεπίθαπος $G \parallel 23$ ἐσπομισάμενοι $P \parallel 25$ τρισμυρίοις $G \parallel 7$ τρισμυρίων $VP \parallel 7$ οδοι $VG \parallel 7$ ούση P

ές την Πέτραν οἰοί τε ήσαν, λογισάμενος εῦρισκε σφίσιν ἄμεινον εἶναι τὸ μὲν πλέον τοῦ στρατοῦ ἀπαλλάσσεσθαι ἐκ γῆς τῆς Κολχίδος, ὀλίγους δέ τινας ἐνταῦθα μεῖναι, οῖ δὴ ἔμελλον τῶν ἐπιτηδείων, οἶς ε ἄν ἐντύχοιεν, πολλὰ μὲν ἐς τὸ ἐν Πέτρα φυλακτήριον ἐσκομίζεσθαι, τοῖς δὲ ἄλλοις αὐτοὶ διαρκῶς χρῆσθαι ἀνδρας οὖν ἐς πεντακισχιλίους ἀπολεξάμενος αὐτοῦ 82 εἰασεν, οἶς δὴ ἄρχοντας ἄλλους τε τρεῖς καὶ Φάβριζον κατεστήσατο. πλείους γὰρ ἐνταῦθα λείπεσθαι οῦ οἱ 88 το ἔδοξεν ἐπάναγκες εἶναι, πολεμίων οὐδαμῆ ὅντων. αὐτὸς δὲ τῷ ἄλλφ στρατῷ ἐς τὴν Περσαρμενίαν ἐλθὼν ἡσύχαζεν ἐν τοῖς ἀμφὶ Δούβιος χωρίοις.

Οι δε πεντακιστίλιοι, έπει εννυτέρω των Λαζικής 84 έσχάτων ήλθον, παρά ποταμόν Φασιν έστρατοπεδεύ-16 σαντο απαντες, ένθεν τε κατ' όλίγους περιιόντες έληί- Β 298 ζουτο τὰ ἐκείνη χωρία. ὧν δὴ ὁ Γουβάζης αίσθό- 35 μενος τῷ Δαγισθαίφ ἐπέστελλε βοηθείν ἐνταῦθα σπουδή. δράσειν γὰρ σφίσι τοὺς πολεμίους κακόν τι μέγα δυνατά ἔσεσθαι. δ δὲ κατά ταῦτα ἐποίει, παντί 86 20 τε τῶ 'Ρωμαίων στρατῷ ἐπίπροσθεν ἤει, ἐν ἀριστερᾶ έχων ποταμόν Φάσιν, έως ές χώρον άφίκετο ΐνα δή οί Λαζοί έστρατοπεδεύοντο έν τη έτέρα τοῦ ποταμοῦ όχθη. ἐτύγγανε δὲ ταύτη ὁ Φᾶσις διαβατὸς ὢν, ὅπερ 37 'Ρωμαίοι μεν και Πέρσαι άπειρία των έκείνη χωρίων 25 ώς ημιστα υπετόπαζον, Λαζοί μέντοι έξεπιστάμενοι ένταῦδα διέβησαν έξαπιναίως καὶ ἀνεμίγνυντο τῷ 'Ρωμαίων στρατώ. Πέρσαι δε ανδρας γιλίους των εν σφίσι δοχίμων ἀπολεξάμενοι ἔπεμψαν, ὡς μή τις ἐπὶ

¹ εἰς P | ήσαν om. VG | λογισάμενοι VG | εὕρισκον G | 8 πολχίδος G || 6—302, 3 τοῖς—ἐσήγγειλαν om. VG || 8 φαύριζον P || 18 δράσαι Herw

88 τὸ στρατόπεδον κακουργήσων ζοι. ὧνπερ δύο έπλ κατασκοπή προτερήσαντες καὶ παρά δόξαν ἐς τοὺς πολεμίους έμπεπτωκότες του πάντα λόγου έσηγγειλαν. 89 διὸ δὴ 'Ρωμαῖοί τε καὶ Λαζοί τοῖς χιλίοις ἐξαπιναίως έπέστησαν, οὐδείς τε αὐτῶν διαφυγείν ἔσχεν, άλλ' οἱ s μέν πολλοί διεφθάρησαν, τινάς δὲ αὐτῶν καὶ ζωγρήσαντες οί τε άμφι Γουβάζην και Δανισθαίον τό τε μέτρον τοῦ Μήδων στρατοῦ καὶ τὸ τῆς όδοῦ μῆκος μαθείν Ισχυσαν, καὶ ὅπη ποτὲ αὐτοῖς τὰ παρόντα 40Ρ170 έχοι. ἄραντες οὖν παντὶ τῷ στρατῷ ἐπ' αὐτοὺς ἤεσαν, 10 διαριθμούμενοι δπως πόρρω που των νυκτων έπιπέσοιεν 41 σφίσι τετρακισγίλιοι δὲ καὶ μύριοι ἦσαν. οἱ μὲν οὖν Πέρσαι πολέμιον οὐδὲν ἐν νῷ ἔχοντες μακρόν τινα ύπνον εκάθευδον τόν τε νάρ ποταμόν απόρευτον ώοντο είναι καὶ τοὺς γιλίους, οὐδενὸς σφίσιν ὑπαντιά- 15 42Β299 σαντος, έπλ μακρότατόν πη δδώ λέναι. 'Ρωμαΐοι δλ αύτοις και Λαζοί δρθρου βαθέος απροσδόκητοι έπιπεσόντες τους μεν ετι υπνον αίρουμένους εδρον, τους δὲ ἄρτι ἐξ ὕπνου ἐγηγερμένους καὶ γυμνοὺς ἐπὶ τῶν 43 στρωμάτων κειμένους. διὸ δὴ αὐτῶν οὐδενὶ ές άλκὴν 10 lδείν ξυνηνέχθη, άλλ' οἱ μὲν πλείστοι καταλαμβανόμενοι έθνησκου, τινάς δε και εξώγρησαν οι πολέμιοι, έν τοις και των άργόντων ένα τετύγηκεν είναι, δλίγοι 44 δέ τινες εν σκότφ διαφεύγοντες εσώθησαν. τό τε στρατόπεδον 'Ρωμαίοι καὶ Λαζοὶ αίροῦσι καὶ τὰ ση- 25 μεία πάντα, δπλα τε πολλά και χρήματα μεγάλα έληί-45 σαντο, και ϊππων τε και ήμιόνων μέγα τι χρημα. ἐπὶ μαχρότατον δε την δίωξιν ποιησάμενοι και 'Ιβηρίας

¹¹ πόρρω που GP] που πόρρω V | ἐπιπέσοιε V \parallel 24 διαφεύγοντες VG] διαφυγόντες P

πόρρω ἀφίκοντο. ἔνθα δὴ καὶ ἄλλοις τισὶ Περσῶν ἐντυχόντες πολλοὺς ἔκτειναν. οὕτω μὲν ἐκ Λαζικῆς 46 Πέρσαι ἀπήλλαξαν, 'Ρωμαῖοι δὲ καὶ Λαζοὶ τά τε ἄλλα ἐπιτήδεια καὶ ἄλευρα παμπληθῆ ἐνταῦθα εὐρόντες ε ᾶπαντα ἔκαυσαν ᾶπερ ἐξ 'Ιβηρίας οἱ βάρβαροι ἐπηγάγοντο, ἐφ' ῷ ἐς Πέτραν ἐσκομίσονται. Λαζῶν τε 47 πολλοὺς ἐλίποντο ἐν τῷ στενωπῷ, ὡς μηκέτι Πέρσαις ἐς Πέτραν τὰ ἐπιτήδεια ἐσκομίζεσθαι δυνατὰ εἰη, ξύν τε τῆ ἄλλη λεία καὶ τοῖς αἰχμαλώτοις ἀνέστρεφον. 10 καὶ τέταρτον ἔτος ἐτελεύτα 'Ρωμαίοις τῆς ἐς Πέρσας 48 ἐκεχειρίας, τρίτον καὶ εἰκοστὸν ἔτος Ἰουστινιανοῦ ε τορ βασιλέως τὴν αὐτοκράτορα ἀρχὴν ἔχοντος.

Ἰωάννης δὲ ὁ Καππαδόκης ἐνιαυτῷ πρότερον βασι-49B800
λεί ἐς Βυζάντιον μετάπεμπτος ἡλθε. τηνικάδε γὰρ □

15 Θεοδώρα τῆ βασιλίδι ἐπεγένετο ἡ τέλειος ἡμέρα τοῦ βίου. τῶν μέντοι πρόσθεν ἀξιωμάτων ἀνασώσασθαι 50 οὐδ' ὁτιοῦν ἔσχεν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἀκουσίου τιμῆς ἱερεὺς ἔμεινε· καίτοι φάντασμα τῷ ἀνθρώπῳ ἐγεγόνει πολλάκις ὡς εἰς βασιλείαν ἀφίξεται. φιλεῖ γὰρ τὸ δαιμό- 51 τουν, ὅπερ ἐς τοὺς ἀνθρώπους ὡραῖζεσθαι πέφυκεν, ἀπὸ μειζόνων τε καὶ ὑψηλοτέρων ἐλπίδων κρεμᾶν οἰς δἡ οὐκ ἐπὶ στερρᾶς φύσεως τὴν διάνοιαν ἑστάναι ξυμβαίνει. καὶ τούτῷ γοῦν τῷ Ἰωάννη ἄλλας τε 52 πολλὰς τερατολόγοι φαντάσεις ἐς ἀεὶ προῦλεγον καὶ τὸς χρῆν αὐτὸν τὸ τοῦ Αὐγούστου ἀμπίσχεσθαι σχῆμα. ἡν δέ τις ἱερεὺς ἐν Βυζαντίῷ, Αῦγουστος ὄνομα, δς 53

² μὲν] μὲν οὖν G \parallel 3 ἀπήλαξαν P \parallel 5 ἰβηρίας G \parallel 6 ἐσκομίσῶνται G \mid τε \mid δὲ G \parallel 18 δὲ \mid τε GP \parallel 17 οὐδοτιοῦν G \parallel 18 φαντάσματα P \parallel 21 κρεμᾶν P \mid ἡρεμεῖν V, ἡρεμᾶν G \parallel 22 ἐστᾶναι G \parallel 23 γοῦν VP \mid οὖν G \parallel 28—24 ἄλλα τε πολλὰ VG \parallel 24 ἐσαεὶ VG \parallel 25 τὸ τοῦ \mid τοῦ τοῦ V \mid ἀμπέχεσθαι P \parallel 26 ἰερεὺς ἐν βυζαντίω VG \mid ἐν βυζαντίω ἱερεὺς P

304 ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ Π. 30

δή των κειμηλίων τοῦ τῆς Σοφίας ἱεροῦ φυλακὴν 54P171 εἰχεν. ἡνίκα τοίνυν Ἰωάννης ἀποθριξάμενος τῆς ἱερωσύνης ἠξίωτο βία, οὐ γὰρ ἡν αὐτῷ ἐσθὴς ἱερεῖ πρέπουσα, τούτου δὴ τοῦ Αὐγούστου, ἐγγύς πη ὅντος, τόν τε φαινόλην καὶ τὸν χιτωνα ἐνδιδύσκεσθαι πρὸς ε των τῷ ἔργῳ ἐφεστώτων ἠνάγκαστο, ἐς τοῦτό τε αὐτῷ ἀπεκρίθη, οἴμαι, ἡ πρόρρησις.

⁵ φαιλώνην V, φαινώλην G

ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΈΩΣ ΤΠΕΡ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ ΛΟΓΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

P 175

ARGUMENTUM.

EX EDITIONE MALTRETI, PAUCIS LOCIS MUTATIS.

Divisum bifariam Imperium Romanum Antiqua Orbis divisio in Asiam et Europam. Septum castellum. Freti Gaditani et Hellesponti latitudo. Imperii Romani mensura secundum litora maris mediterranei Imperii occidentalis mensura et orientalis (Cap. 1.) Gothi, Vandali, Visigothi ac Gepaedes quinam et unde. Gepaedum eruptio. Visigothorum perfidia. Honorii Augusti fuga. Roma astu capta ab Alarico Honorius Romam gallinam inepte amat. Proba matrona Romana. Alaricus Attalum imperatorem creat. Britanniae defectio. Constantinus ab exercitu fit imperator. Adest deus Honorio. Gothorum eruptio (2.) Vandalorum et Alanorum migrationes. Annorum XXX praescriptio. Ioannes tyrannus. Pravi mores Valentiniani III. Insignis fraus Aetii in Bonifacium. Hic Vandalos accersit in Africam: quos deinde frustra ablegare nititur Hipponem regium obsidentes barbari repelluntur: postea Romanos acie superant. (3.) Marciano captivo aquila dat omen imperii, et libertatem Gizericus. Huius filius Honoricus apud Valentinianum obses Placidiae obitus. Valentiniani fraus turpissima in Maximum senatorem Caedes Aquileiam capit Attila. Valentinianum tollit e medio Maximus. Eudoxia Gizerici opem implorat. (4) Maximi cae-Gizericus direpta Roma, uxorem et filias Valentiniani

ΠΡΟΚΟΠΙΟΤ—ΤΡΙΤΟΣ] sic scripsi, προκοπίου καισαρέως ίστοριῶν περσικῶν τρίτον, V, προκοπίου καισαρέως τῆς ἐκ τῆς ὁκτάδος τῶν ἰστοριῶν ἀξ πρώτης τετράδος ἡ τρίτη: ἀρχὴ τῆς τρίτης P cf prol

captivas abducit Res in Africa constituit Siciliam, Italiam, aliasque regiones populatur (5.) Leo imperator arma movet in Vandalos: bellum dat Basilisco, cuius fidem Aspar corrumpit. Imperator occidentis Anthemius. Marcellianus Sardiniam. Heraclius Tripolin occupat, exactis Vandalis. Perfida Basilisci cunctatio Gizerici fraus. Proelium navale. Ioannis facinus. Basilisco ob rem male gestam creatur periculum. Asparis et Ardaburii caedes (6.) Anthemii et Olybrii caedes. Leonis utriusque obitus. Maiorinus bellum parat in Vandalos. Prodigium. Nepos, Glycerius, Augustulus Basiliscus ab Armato proditus Zenoni dat poenas. Pax a Gizerico cum Zenone sancta quamdiu steterit Gizerici testamentum et obitus. (7) Honoricus Gizerico succedit: vexat Catholicos, qui, excisis linguis, loquuntur, praeterquam libidinosi duo. Mauri a Vandalis deficiunt Crudeliter Gundamundus, blande Trasamundus Orthodoxos persequuntur Amalafrida Trasamundo nubit. Cabaonis Mauri insignis pietas in templa Catholicorum, deque Vandalis victoria (8) Trasamundi successor Ildericus a Gothis dissidet: Iustiniani amicus: a Gelimere conicitur in vincula. Mutuae Iustiniani et Gelimeris literae Iustinianus de bello Vandalico cogitat. (9.) Belli Vandalici difficultates Id Ioannes praefectus praetorio dissuadet. Suadet episcopus. Tripolis in Iustiniani ditionem venit. (10) Cyrillus in Sardiniam mittitur. Copiarum in Africam proficiscentium numerus: du-cum nomina: classis descriptio Summum imperium Belisarii. Gelimeris conatus. Ex Iustiniani dicto captum omen. (11.) Epiphanius archiep. CP classi bene precatur. Procopii somnium. Classis discessus. Severitas Belisarii. Einsdem concio duce Christiano dignissima (12,) Belisarii providentia. Classis ad Maleam in discrimen adductur; malacia Methonae tenetur. Ioannis praefecti praet. quaestus ex pane male cocto, cuius esus interitum multis attulit Quanam arte aquam dulcem Antonina incorruptam servaverit (13) Appulsus in Siciliam Belisarius, Procopium Syracusas mittit, de Vandalorum rebus percontaturum Suo Procopius munere egregie fungitur. Classis Africam petit. (14) Ad oram Africae de exscensu faciendo deliberatur Eo facto ponuntur castra. Ex aqua mirabiliter erumpente Procopius omen victoriae ducit. (15) Belisarius suos ad disciplinam militarem et modestiam hortatur Syllecti deditio. Equi cursus publici dantur Belisario, a quo veredarius literas Iustiniani ad Vandalos principes accipit. (16.) Beli-sarius instructa acie procedit. Exhibita Syllecti modestia Afrorum animos cepit. Gelimer Ilderici regis caedem Ammatae fratri suo demandat, et caute Romanum exercitum sequitur. (17.) Procopii de divina circa hoc bellum providentia iudicium. Ammatae et Gibamundi clades. Privilegium cuiusdam

Massagetae. (18.) Belisarii concio militaris: Foederatorum terror ex adventu Gelimeris. Huius imprudentia et turpis fuga. (19.) Belisarii et Romanae classis adventus Carthaginem. Egregia in Romanos voluntas civium. Solvuntur vineti. Belisarius urbem ingreditur: sedet in Gelimeris solio Divina in Calonymum periurum animadversio. (20.) Delphica et palatium unde dicta. Laus Belisarii ex modestia militum. ludicro puerorum vaticinio praedicta, et promissa Catholicis a D. Cypriano secundum quietem viso. Huius templum ab Arianis ornatum recipiunt Catholici. (21) Gizerico datum olim consilium a quodam Vandalo praesagiente cladem suae gentis in Africa Crudelitatem Gizerici, praesertim in Zacynthios, deus in nepotibus eius punit. (22.) Gelimer agrestes praemiis ad caedem Romanorum per arva vagantium adducit. Egregium Diogenis facinus Muri Carthaginis a Belisario restituti (28) Tzazonis ad Gelimerem literae de recepta Sar-Gelimer Theudin Visigothorum regem ad armorum societatem sero invitat. Cyrillus Carthaginem navigat. Salomon ad imperatorem nuntius mittitur. (24.) Gelimer suos colligit.

Maurorum reguli principatus insignia a Belisario petunt. Gelimer Tzazonem e Sardinia revocat Vandalorum comploratio. (25.)

α΄. Ό μεν οὖν Μηδικὸς πόλεμος Ἰουστινιανῷ βα- Β 309 σιλεῖ ἐς τοῦτο ἐτελεύτα· ἐγὰ δὲ ὅσα ἔς τε Βανδίλους καὶ Μαυρουσίους αὐτῷ εἴργασται, φράσων ἔρχομαι. λελέξεται δὲ πρῶτον ὅθεν ὁ Βανδίλων στρατὸς τῆ Ρ 176 ε Ῥωμαίων ἐπέσκηψε χώρα. ἐπειδὴ Θεοδόσιος ὁ Ῥω- die 17.m Jan. 2 μαίων αὐτοκράτωρ ἐξ ἀνθρώπων ἡφάνιστο, ἀνὴρ δίκαιος ἐν τοῖς μάλιστα γεγονὰς καὶ ἀγαθὸς τὰ πολέμια, διε- δεξάσθην αὐτοῦ τὴν βασιλείαν ἄμφω τὰ παίδε, Ἀρχάδιος μὲν ὁ πρεσβύτερος τὴν έφαν μοίραν, τὴν 10 ἐσπερίαν δὲ ὑνώριος ὁ νεώτερος. διήρητο δὲ ὧδε 8 τὸ Ῥωμαίων κράτος ἄνωθεν ἀπό τε Κωνσταντίνου καὶ τῶν αὐτοῦ παίδων, δς τὴν βασιλείαν ἐς Βυζάντιον

¹⁰ δ δνώφιος V

308

μεταθέμενος μείζω τε την πόλιν και πολλώ ἐπιφανεστέραν καταστησάμενος ἀπ' αὐτοῦ ἀφήκε προσαγορεύεσθαι.

Περιλαμβάνει μεν κύκλω την γην ώκεανος η ξύμπασαν ή την πολλήν οὐ γάο πω σαφές τι άμφ' αὐτῷ ζομεν σχίζει δε αὐτὴν δίχα ές ἠπείρους δύο έκροή ε τις ἀπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν έσπέριον εἰσβάλλουσα μοῖραν καὶ ταύτην δη ποιουμένη την θάλασσαν, από Γαδείρων μεν άρξαμένη, ές αὐτὴν δε τὴν Μαιῶτιν διήκουσα 5 λίμνην. ταύταιν ταῖν ἠπείροιν ἁτέρα μὲν ἐν δεξιᾶ είσπλέοντι την θάλασσαν μέγρι καὶ ές την λίμνην 10 Β 310 Άσία κέκληται, ἀπό τε Γαδείρων καὶ τῆς έτέρας τῶν 6 Ηρακλέους στηλών. Σέπτον καλούσι τὸ ἐκείνη φρούριον οί ἐπιγώριοι, λόφων τινῶν ἐπτὰ φαινομένων ένταῦθα τὸ γὰρ σέπτον έπτὰ τῆ Λατίνων φωνῆ δύ-7 ναται. ή δε άντιπέρας αὐτῆ ξύμπασα Εὐρώπη ἐκλήθη, 15 καλ δ μέν ταυτη πορθμός τέτταρσι καλ δυδοήκοντα σταδίοις μάλιστα ήπειρον έκατέραν διείργει, τὸ δὲ έντεύθεν πελάγεσι μεγάλοις άλλήλαιν διέχετον μέχρις 8 Έλλησπόντου, ταύτη γὰρ ξυνίασιν αὖθις ἀμφὶ Σηστόν τε καί "Αβυδον, καὶ πάλιν ἔν τε Βυζαντίω καὶ Καλ- 20 γηδόνι μέχρι των πάλαι κυανέων λεγομένων πετρών, οδ καλ νῦν Ἱερὸν ὀνομάζεται. ἐν τούτοις γὰρ δὴ τοῖς χωρίοις μέτρω δέκα σταδίων τε καὶ τούτου έλάσσονι διείονεσθον άλλήλαιν.

Απὸ δὲ τῆς έτέρας τῶν Ἡρακλέους στηλῶν μέχρι 16 ές τὴν έτέραν διὰ τῆς ἠιόνος Ιόντι καὶ οὐ περιερχο-

⁴ πω σαφές τι P] πως ἀφέστιν V || 5 αὐτὴν V] ταύτην P|| 8 ἀφξαμένην—διήκουσαν mavult Christ || 10 ἐσπλέοντι P || 14 τὸ] τό τε V | ἐπτὰ P] ξβδομον V || 19 ἐλησπόντου P || 20—21 καλχηδόνι P] χαλκηδόνι V || 23 δέκα σταδίων] δεκασταδίω P | τούτου P| τούτω V || 25 τῆς om V | ήρακλέου V

μένω κόλπον τε του Ιόνιον και του Εύξεινου καλούμενον Πόντον, άλλ' έκ τε Καλγηδόνος ές Βυζάντιον έχ τε Δουούντος ές ήπειρου την άντιπέρας καταίρουτι, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα καὶ διακοσίων όδὸς ἡμε-5 ρων έστιν εύζώνω ανδρί. τα γαρ αμφί τον Εύξεινον 10 Πόντον, δς έχ Βυζαντίου γωρεί είς την λίμνην, απαντα άπριβολογεϊσθαι άμήγανα ήν, βαρβάρων των ύπερ ποταμον "Ιστρον, ον και Δανούβιον καλούσι, 'Ρωμαίοις βατήν ημιστα ποιουμένων την έκείνη ακτήν, πλην γε Β 311 10 δή δτι έκ Βυζαντίου μέν ές τὰς τοῦ "Ιστρου ἐκβολὰς ήμερων έστιν όδὸς δύο και είκοσιν, ασπερ τη Εύρώπη λογιζομένους εντιθέναι προσήπει. κατά δε την της 11 'Ασίας μοζραν, είη δ' αν έκ Καλγηδόνος ές ποταμον Φᾶσιν, δς φέων έκ Κόλχων κάτεισιν ές του Πόντου, Ρ 177 16 ανύεται τεσσαράκοντα όδὸς ήμερῶν. ὥστε ξύμπασα ή 12 'Ρωμαίων έπικράτεια κατά γε την έπὶ θαλάσση όδον ές έπτα και τεσσαράκοντα και τριακοσίων ήμερων ξύνεισι μέτρον, ήν τις, δπερ είρηται, τὸν Ἰόνιον κόλπον ές δκτακοσίους μάλιστα διήκοντα σταδίους έκ Δρυούντος 20 διαπορθμεύηται. ή γὰρ τοῦ κόλπου πάροδος ές όδὸν 13 ήμερων διήχει ούη ήσσον η τεσσάρων, τοσαύτη μέν ή 'Ρωμαίων ἀρχή κατά γε τὸν παλαιὸν ἐγένετο γρόνον.

¹³ cf. VIII 5, 33

² Καλχηδόνος Maltr.] χαρκηδόνος codd., Καρχηδόνος Hoesch. in marg. \parallel 3 ξκ P] ξς V | δρυούντος codd.] Τθρούντος edd. \parallel 13 χαλκηδόνος P \parallel 14 φάσιν codd. \parallel κολχῶν V \parallel 15 $\dot{\eta}$ om. V \parallel 17 τεσαράκοντα P \parallel 19 ξξ Τθρούντος Maltr., Dind In P scholion δρυούς έστι τὸ νῦν βαρβαρικῶς λεγόμενον δτροντον, ἤπειρος δὲ ὁ νῦν αδλών. αὐτόθεν γὰρ $\dot{\eta}$ λεγομένη ἤπειρος ἄρχεται, καταλήγει δὲ εἰς τὸν βελλῶν, ἤτις ἐλέγετο φωτική \parallel 20 πάροδος] aut sic scribendum est (cum Maltr) aut περαίωσις, περίοδος codd. \parallel 22 παλαιὸν] παρόντα V

Έπέβαλλε δε τῷ μέν τὸ τῆς έσπερίας ἔγοντι κράτος Λιβύης τὰ πλείστα διήκοντα ές ένενήκοντα δδὸν ήμερων τοσούτον γάρ τὸ ἐκ Γαδείρων ἐς τὰ ὅρια τῆς έν Λιβύη Τοιπόλεώς έστιν έν δὲ δὴ τῆ Εὐρώπη 15 πέντε καὶ έβδομήκοντα δδὸν ήμερων ἔλαχε. τοσαύτη ε γὰρ ή ἐκ τῆς ἐτέρας τῶν Ἡρακλέους στηλῶν ἐς κόλπον τον Ιόνιον τυγγάνει ούσα. προσθείη δὲ ἄν τις καὶ 16 την τοῦ κόλπου περίοδον. βασιλεύς δὲ ὁ τῆς ξω ήμερων είχοσι και έκατὸν όδὸν έκληρώσατο έκ των Β 312 Κυρήνης δρίων τῆς ἐν Λιβύη μέχρι Ἐπιδάμνου, ἡ 10 πρός αὐτῶ κεῖται τῶ Ἰονίω κόλπω, Δυρράγιον τανῦν καλουμένη, και όση άμφι τον Εύξεινον Πόντον, ώς 17 έμπροσθεν είρηται, ύπὸ 'Ρωμαίοις έστί. μιᾶς δὲ ἡμέρας όδὸς ές δέκα και διακοσίους διήκει σταδίους, δσον Άθήνηθεν Μέγαράδε ιέναι. ούτω μεν ήπειρον 15 έκατέραν οι 'Ρωμαίων αὐτοκράτορες διείλοντο σφίσι. 18 των δὲ δὴ νήσων Βρεττανία μέν, ἡ ἐκτὸς στηλών των Ήρακλείων νήσων πασών μεγίστη παρά πολύ ούσα, μετά της έσπερίας, ως γε το είχος, έτάττετο μοίρας. έντὸς δὲ αὐτῶν "Εβουσα, ὥσπερ ἐν Προποντίδι τῆ 30 μετά την ώκεανοῦ ἐσβολην ἐν θαλάσση κειμένη, ἐς έπτα ήμερων δδον μάλιστα διήπουσα, καὶ δύο άμφ' αὐτὴν ἔτεραι, Μαϊορίκα τε καὶ Μινορίκα ἐπιγωρίως 19 καλούμεναι. των δε κατά θάλασσαν νήσων εκάστη

¹⁴ δέκα και διακοσίους] ήτοι μιλ.κή τὰ γὰρ ζε στάδ μιλ. ά schol P. re vera apud Procopium septem stadia sunt mille passus.

¹ tò om $V\parallel 2$ és] ếs τ' $V\parallel$ έννενήποντα $P\parallel 11$ κεῖται τῶ loνίω $V\parallel$ τῷ loνίω κεῖται $P\parallel 14$ όδὸς P corr \parallel όδῷ V et P pr. m. $\parallel 15$ μέγαρα διιέναι $V\parallel 17$ βρετανία $V\parallel 18$ ἀπασῶν $P\parallel 21$ τὴν P \parallel τοῦ $V\parallel 23$ ἔτεραι \parallel ἐταῖραι $V\parallel$ μιννόρικα P

θατέρφ τοιν βασιλέοιν ἐπέβαλεν, ὡς αὐτῆ ἐντός που τῶν ἐκείνου δρίων ξυνέβαινε κεῖσθαι.

β΄. Όνωρίου δὲ τὴν πρὸς ἡλίου δυσμαῖς ἔχοντος Ρ 178 βασιλείαν βάρβαροι την έκείνου κατέλαβον χώραν. s οίτινες δε και δτω τρόπω, λελέξεται. Γοτθικά έθνη 2 πολλά μέν και άλλα πρότερον τε ήν και τανύν έστι. τὰ δὲ δὴ πάντων μένιστά τε καὶ ἀξιολογώτατα Γότθοι τέ είσι και Βανδίλοι και Οὐισίγοτθοι και Γήπαιδες. 🗆 πάλαι μέντοι Σαυρομάται καὶ Μελάνγλαινοι ώνομά-10 ζουτο είσι δε οι και Γετικά έθνη ταῦτ' ἐκάλουν. ούτοι απαντες δνόμασι μέν άλλήλων διαφέρουσιν, 8 Β 818 ώσπερ είρηται, άλλω δε των πάντων οὐδενὶ διαλλάσσουσι λευκοί τε γάρ απαντες τὰ σώματά είσι καὶ 4 τάς πόμας ξανθοί, εύμήπεις τε καί άγαθοί τάς δψεις, 15 καὶ νόμοις μέν τοῖς αὐτοῖς γρῶνται, ὁμοίως δὲ τὰ ἐς τὸν θεὸν αὐτοίς ἤσκηται. τῆς γὰο Άρείου δόξης είσιν δ απαντες, φωνή τε αὐτοις ἐστι μία, Γοτθική λεγομένη καί μοι δοκούν έξ ένος μέν είναι απαντες το παλαιον έθνους, δνόμασι δε υστερον των εκάστοις ήγησαμένων το διακεκρίσθαι. οδτος ό λεώς ύπερ ποταμόν "Ιστρον έκ 6 παλαιού ώχουν. ἔπειτα Γήπαιδες μέν τὰ άμφὶ Σιγγιδόνον τε και Σίρμιον χωρία έσχου, έντός τε και έκτος ποταμοῦ "Ιστρου, ἔνθα δή καὶ ἐς έμὲ ϊδρυνται.

Τον δε δη αλλων Οὐισίγοτθοι μεν ενθένδε άναστάν- 7 25 τες τὰ μεν πρώτα ές ξυμμαχίαν Άρκαδίου βασιλέως

⁶ cf. Theoph. I 94, 9. Niceph. Call. XIV 56

¹ έπέβαλλεν $P\parallel 6$ τε om. $V\parallel 8$ ούισιγότθοι $V\parallel$ γήπεδες $V\parallel 9$ μελάγχαινοι $V\parallel 13$ τε om. $P\parallel 6$ σώματά] σώματά τέ $P\parallel 17$ άπαντες superscr. α $P\parallel 18$ δοποθη] δοποθοίν vel δαποθντες Dind. $\parallel 21$ γήπεδες $V\parallel 21-22$ Σιγγιδόνον scripsi] σινγηδόν V, σιγγηδόνα $P\parallel 22$ σύφμιον $V\parallel 24$ ούισίτθοι V

άφικοντο, γρόνω δὲ ύστερον (οὐ γὰρ οἶδε βαρβάροις ένδιαιτασθαι ή ές 'Ρωμαίους πίστις), ήγουμένου αὐτοίς Άλαρίνου, ές έπιβουλην έπατέρου βασιλέως έτράποντο, έκ Θράκης τε ἀρξάμενοι ξυμπάση Εύρώπη ὡς πολεμία 8 έγρήσαντο. βασιλεύς δὲ Όνώριος πρότερον μὲν ἐν τ 'Ρώμη καθήστο, οὐδὲν δ τι καὶ πολέμιον ἐν νῷ ἔχων, άλλ' άγαπων, οίμαι, ην τις αὐτὸν έν τοις βασιλείοις 9 ήσυγάζειν έώη, έπει δε ούκ άποθεν οι βάρβαροι, άλλά που εν Ταυλαντίοις είναι στρατφ μεγάλφ ήγγελλοντο, Β 314 καταλιπών τὰ βασίλεια οὐδενὶ κόσμω ές 'Ράβενναν 10 φεύγει, πόλιν έχυραν ές αὐτόν που λήγοντα κειμένην 10 του Ίονιον κόλπον. είσι δε οι και φασίν αὐτον τούς βαρβάρους έπαγαγέσθαι, στάσεως αὐτῷ πρὸς τῶν ὑπηκόων γεγενημένης, έμοι μέν οὐ πιστά λέγοντες. δσα 11Ρ179γε τὸ τοῦ ἀνθρώπου ἐκλογίζεσθαι ἡθος. οί δὲ βάρ- 15 βαροι, έπεὶ οὐδεν σφίσιν ἀπήντα πολέμιον, γίνονται ώμότατοι άνθρώπων άπάντων. πόλεις τε γάρ, όσας είλον, ούτω κατειργάσαντο ώστε οὐδὲν εἰς ἐμὲ αὐταῖς ἀπολέλειπται γνώρισμα, ἄλλως τε καὶ έντὸς τοῦ Ἰονίου κόλπου, πλήν γε δή δτι πύργον ένα ή πύλην μίαν ή 20 12 τι τοιούτο αὐταῖς περιείναι ξυνέβη. τούς τε ἀνθρώπους απαντας έκτεινον, δσοι έγένοντο έν ποσίν, δμοίως μεν πρεσβύτας, όμοίως δε νέους, ούτε γυναικών ούτε παίδων φειδόμενοι. όθεν είς έτι και νύν όλιγάνθοω-13 που τὴν Ἰταλίαν ξυμβαίνει εἶναι. χρήματα δὲ ἄπαντα 25 έληίσαντο έκ πάσης Εὐρώπης, καὶ, τό γε κεφάλαιον,

έν 'Ρώμη των τε δημοσίων των τε ιδίων οὐδ' ότιοῦν

¹ οἶδε P in contextu] οὐδὲ V et P in marg \parallel 2 $\mathring{\eta}$] $\mathring{\eta}$ superscr $\mathring{\eta}\nu$ P \parallel 3 ἀλλαρίχου codd \parallel 4 σὺν πάση V \parallel 5—315, 18 βασιλεὺς—πόλας om. V \parallel 10 ῥάβεναν P \parallel 24 εἰς ἔτι Maltr \parallel εἰςέτι cod \parallel 27 οὐδ΄ ὁτιοῦν Dind \parallel οὐδοτιοῦν cod

ἀπολιπόντες ἐπὶ Γαλλίας ἐχώρησαν. τρόπφ δὲ δτφ 'Ρώμην 'Αλάριχος είλεν, ἐγὰ δηλώσω.

Έπειδή χρόνος τέ οἱ πολὺς ἐν τῆ προσεδρεία die 24. m. 14 έτέτριπτο και ούτε βία ούτε τινί μηγανή άλλη ίσχυσε 5 τὸ γωρίον έλειν, ἐπενόει τάδε. τῶν ἐν στρατῷ νεανιῷν 15 ούπω γενειασκόντων, άλλ' ἄρτι ἡβηκότων, τριακοσίους άπολεξάμενος, ούσπερ εὖ τε γεγονέναι καὶ ὑπέρ τὴν ήλικίαν άρετης μεταποιείσθαι ήπίστατο, ξφασκε μέν αύτοις πρύφα ώς σφίσι των εν 'Ρώμη πατρικίων τινάς. 10 ατε δούλοις οὖσι δηθεν τῷ λόνω, δωρήσεσθαι μέλλοι. παρήγγελλε δε ώστε, επειδάν εν ταϊς εκείνων ολκίαις 16Β815 τάνιστα νένωνται, πραότητα πολλήν και σωφροσύνην ένδειχνυμένους απαντα προθύμως ύπηρετείν, απερ αν αὐτοίς πρὸς τῶν κεκτημένων ἐπικείμενα $\mathring{\eta}$. ἔπειτα οὐ 17 15 πολλφ ύστερον καλ έν ήμέρα τακτή άμφλ ήμέραν μάλιστα μέσην, ἀπάντων ήδη των αὐτούς ληψομένων ύπνον, ώς τὸ είκὸς, μετὰ τὰ σιτία αίρουμένων, ἐν πύλη απαντας τη Σαλαρία καλουμένη γενέσθαι, καλ τούς τε φύλακας οὐδὲν προαισθομένους έξ ἐπιδρομῆς 20 πτείναι τάς τε πύλας άνοιγνύναι ώς τάχιστα. ταῦτα 18 έπαγγείλας 'Αλάριχος τοῖς νεανίαις, πρέσβεις αὐτίκα πρός τούς έχ βουλής ἔπεμψε, δηλών δτι άγασθείη μέν αὐτοὺς τῆς ἐς τὸν σφῶν βασιλέα εὐνοίας, οὐκέτι δὲ τὸ λοιπὸν ἐνογλήσει, τῆς τε ἀρετῆς καὶ πίστεως ἕνεκα, το ής ές άγαν μεταποιείσθαί είσιν ενδηλοι, δπως τε αὐτοῦ μνημεία παρ' ἀνδράσι καλοίς τε καὶ ἀγαθοίς σώζοιτο, ολκέταις τισί δωρείσθαι βούλοιτο αὐτῶν

¹ Theoph. I 81, 21. cf. Chron. min. I 300 (541). 466 (1240). Marcell. Com. ad a. 410

² álláqız. hic et infra saepius $P \parallel 5$ év] év $\langle \tau \tilde{\varphi} \rangle$ Hoesch.

²⁰ BT Procop. ed. Haury. Vol. I cum addendis ed. Wirth [1784]

19 ξααστον. ταῦτα σημήνας καὶ τοὺς νεανίας οὐκ ἐς μακοάν στείλας, συσκευάζεσθαι ές την άφοδον τούς βαρβάρους έχέλευε, τούτου τε αίσθησιν 'Ρωμαίοις 20 παρείχεν. οδ δή τούς τε λόγους άσμενοι ήπουσαν καλ τὰ δῶρα δεξάμενοι έν πολλή εὐπαθεία έγένοντο, ε 🗆 21 έκαστάτω της του βαρβάρου ἐπιβουλης ὄντες. οί τε γάρ νέοι τῷ εὐπειθέστεροι τοῖς κεκτημένοις εἶναι τὸ υποπτον απεκρούοντο, του τε στρατοπέδου οί μεν ήδη Ρ 180 έξανιστάμενοί τε καὶ διαλύοντες την προσεδρείαν έφαίνοντο, οἱ δὲ ὅσον οὖπω ταὐτὸ τοῦτο ποιήσειν 10 22Β316 έπίδοξοι ήσαν. έπεὶ δὲ ή κυρία παρῆν, 'Αλάριγος μὲν άπαν έξοπλίσας τὸ στράτευμα ὡς ἐς τὴν ἔφοδον ἐν παρασκευή είχεν άγγιστα πύλης τής Σαλαρίας ένταῦθα γάρ ενστρατοπεδευσάμενος της πολιορκίας κατ' άρχας 23 έτυγε. ξύμπαντες δε οί νεανίαι καιρώ τῆς ἡμέρας τῷ 16 ξυγκειμένο ές ταύτην δη την πύλην γενόμενοι τούς τε φύλακας έχ τοῦ αἰφνιδίου ἐπελθόντες ἀπέκτειναν, τάς τε πύλας άνακλίναντες κατ' έξουσίαν 'Αλάριγόν 24 τε καὶ τὴν στρατιὰν τῷ πόλει ἐδέξαντο. οἱ δὲ τάς τε ολκίας ενέπρησαν, αι της πύλης άγχιστα ήσαν. εν αίς το ήν και ή Σαλουστίου, τοῦ Ῥωμαίοις τὸ παλαιὸν την ίστορίαν γράψαντος, ής δή τὰ πλείστα ήμίκαυτα καὶ ές έμε Εστηκε. την τε πόλιν δλην ληισάμενοι καί 'Ρωμαίων τοὺς πλείστους διαφθείραντες πρόσω ἐχώρουν. 25 τότε λέγουσιν έν Γαβέννη Όνωρίω τῷ βασιλεῖ τῶν 25

⁶ ἐκαστάτω—δντες] citat Suid s. ν ἐκαστάτω || 25 Zonar. III 235, 28 Cedren. I 588, 15. Patzig in: Byz. Z. II 596

² ἄφοδον Maltr] ἔφοδον cod. $\|$ 4 παρείχεν $\|$ malim παρέχειν $\|$ 12 ἄφοδον Braun $\|$ 17 ἀπέπτειναν Hoesch $\|$ ἀπέπτειναν P pr. m., ἄπαντ' ἔπτειναν P corr.

τινα εὐνούχων δηλονότι ὀρνιδοκόμον ἀγγείλαι ὅτι δὴ 'Ρώμη ἀπόλωλε. καὶ τὸν ἀναβοήσαντα φάναι ,,Καίτοι ,,ἔναγχος ἐδήδοκεν ἐκ χειρῶν τῶν ἐμῶν." εἶναι γάρ 26 οἱ ἀλεκτρυόνα ὑπερμεγέθη, 'Ρώμην ὅνομα, καὶ τὸν 5 μὲν εὐνοῦχον ξυνέντα τοῦ λόγου εἰπεῖν 'Ρώμην τὴν πόλιν πρὸς 'Αλαρίχου ἀπολωλέναι, ἀνενεγκόντα δὲ τὸν βασιλέα ὑπολαβεῖν ,,'Αλλ' ἔγωγε, ὧ ἐταῖρε, 'Ρώμην μοι ,,ἀπολωλέναι τὴν ὄρνιν φήθην." τοσαύτη ἀμαθία τὸν βασιλέα τοῦτον ἔχεσθαι λέγουσι.

Τινές δὲ οὐχ οὕτω Ῥώμην Αλαρίχω άλῶναί φασιν, 27 10 άλλὰ Πρόβην γυναϊκα, πλούτφ τε καὶ δόξη ἔν γε τῆ 'Ρωμαίων βουλή ἐπιφανεστάτην μάλιστα οὖσαν οἰκτεῖραι Β 317 μέν λιμφ τε καὶ τῆ άλλη κακοπαθεία διαφθειρομένους 'Ρωμαίους, οι γε και άλληλων ήδη έγεύοντο δρώσαν 15 δε ώς πάσα αὐτοὺς έλπις ἀγαθή ἐπιλελοίπει, τοῦ τε ποταμού και του λιμένος έχομένου πρός των πολεμίων, τοίς ολκέταις έγκελεύσασθαι νύκτωρ άνοιγνύναι τὰς πύλας. ἐπειδή δὲ 'Αλάριτος ἐκ 'Ρώμης ἐξανίστασθαι 28 έμελλεν, "Ατταλον των τινα εύπατριδων βασιλέα 'Ρω-20 μαίων ανείπε, περιθέμενος αὐτῷ τό τε διάδημα καὶ την άλουργίδα και εί τι άλλο ές βασιλικόν άξίωμα ήκει. έπρασσε δὲ ταῦτα ὡς παραλύσων μὲν τῆς βασιλείας Όνώριον, παραδώσων δὲ ᾶπαν Αττάλω τὸ έσπέριον κράτος. τοιαύτη μεν γνώμη "Ατταλός τε καλ 'Αλάριχος 29 26 έπὶ 'Ράβενναν στρατῷ πολλῷ ἤεσαν. ἦν δὲ ὁ "Ατταλος ούτος ούτε αὐτός τι νοείν ίκανὸς ούτε τω εὖ εἰπόντι πεισθηναι. 'Αλαρίχου γοῦν ημιστα ἐπαινοῦντος ἐς 80

¹⁰ οῦτω Hoesch] οῦτως cod. || 18 ἐπειδή] hinc rursus $V \parallel$ 20 περιδέμενος P] παραθέμενος $V \parallel$ 23 ὀνώριος codd. | ἐσπέρειον $V \parallel$ 24 ἀλλάριχος codd. || 25 ξάβεναν $V \parallel$ ὁ om. P

Λιβύην στρατιάς γωρίς άργοντας έπεμψε, ταύτα μέν οὖν ἐπράσσετο τῆδε.

Βρεττανία δε ή νήσος 'Ρωμαίων απέστη, οί τε 31P181 2. 407 έκείνη στρατιώται βασιλέα σφίσι Κωνσταντίνον είλοντο. ούκ άφανη άνδρα. ος δη αυτίκα στόλον τε άγείρας ε νηῶν καὶ στρατιὰν λόγου άξιαν ἐς Ίσπανιαν τε καὶ Γαλλίαν ώς δουλωσόμενος στρατώ μεγάλω εσέβαλεν. 32 Όνώριος δε πλοία μεν εν παρασκευή είγε, προσεδέγετο Β 318 δε τας εκ Λιβύης τύχας, όπως, ην μεν αποκρουσθείεν οί παρά Αττάλου σταλέντες, πλέοι τε αὐτὸς ἐπὶ Λιβύης 10 καὶ μοιράν τινα της βασιλείας της αὐτοῦ ἔχοι, ην δὲ άπ' έναντίας αὐτῷ τὰ έκείνη πράγματα ἴοι, ές Θεο-33 δόσιόν τε ΐχοιτο καὶ σὺν αὐτῷ είη. Άρκαδίου νὰο ήδη πολλώ πρότερον τελευτήσαντος, Θεοδόσιος έχείνου υίδς, έτι παϊς ών κομιδή, είχε τής έω άρχήν. 15 34 ταῦτα Όνωρίω καραδοκοῦντι καὶ ἐν τρικυμίαις φερομένω της τύχης εὐτυχήματα θαυμάσια ήλίκα ξυγηνέχθη 85 νενέσθαι. Φιλεῖ γὰρ ὁ θέὸς τοις οὕτε ἀγχίνοις οὕτε τι οίκοθεν μηγανάσθαι οίοις τε ούσιν, ήν μή πονηροί είεν, απορουμένοις τὰ έσχατα έπικουρείν τε καὶ ξυλ- 20 λαμβάνεσθαι. δποιον δή τι και τῷ βασιλεί τούτω 36 τετύχημεν. Εκ τε γάο Λιβύης ώς διαφθαρείεν οί Αττάλου ἄρχοντες ἄφνω ἡγγέλλετο καὶ νηῶν πληθος έκ Βυζαντίου στρατιώτας έγουσαι ότι πλείστους ές έπιχουρίαν αὐτῷ ἀφικομένους οὐ προσδεχομένω παρῆ- 25

⁴ Niceph. Call. XIV 5. Chron. min. I p. 465 (1232)

¹ ἔπεμπε $V\parallel$ 6 Ισπανίαν hic et infra codd. \parallel 7 ἐσέβαλλεν $P\parallel$ 8 ὀνώφιος codd \parallel δὲ πλοία μὲν P] μὲν πλοία $V\parallel$ 10 πλέοι V] πλέει $P\parallel$ 11 τῆς αὐτοῦ V] τῆς om. $P\parallel$ 18 ἀφααδίου V] ἀφααδίου τε $P\parallel$ 15 τῆς ἔο V] τὴν ἑώαν $P\parallel$ 16 ὀνωφίω codd

σαν, διάφορός τε Αττάλφ γεγονως Αλάριχος τό τε τοῦ βασιλέως αὐτὸν ἀφαιρεῖται σχῆμα καὶ ἐν ἰδιώτου ῆδη τελοῦντα μοίρα ἐν φυλακῆ εἶχε. μετὰ δὲ Αλάριχος 87 μὲν τελευτῷ νόσφ, ὁ δὲ τῶν Οὐισιγότθων στρατὸς, ε ἡγουμένου σφίσιν Αδαούλφου, ἐκὶ Γαλλίας ἐχώρησαν, καὶ Κωνσταντῖνος μάχη ἡσσηθείς ξὺν τοῖς παισὶ . 411 θνήσκει. Βρεττανίαν μέντοι 'Ρωμαίοι ἀνασώσασθαι 88 οὐκέτι ἔσχον, ἀλλ' οὐσα ὑπὸ τυράννοις ἀπ' αὐτοῦ ἔμεινε. Γότθοι δὲ τὴν ἐπὶ τοῦ Ἰστρου διάβασιν ποιη-39Β819 10 σάμενοι Παννονίαν μὲν τὰ πρῶτα ἔσχον, ἔπειτα δὲ βασιλέως δόντος ῷκησαν τὰ ἐκὶ τῆς Θράκης χωρία. ἐνταῦθά τε οὐ πολὺν διατρίψαντες χρόνον τῆς ἑσπερίας 40 ἐκράτησαν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐν τοῖς περὶ τῶν Γότθων εἰρήσεται.

15 γ΄. Βανδίλοι δὲ ἀμφὶ τὴν Μαιῶτιν φλημένοι λίμνην, P 182 ἐπειδὴ λιμῷ ἐπιέζοντο, ἐς Γερμανούς τε, οῖ νῦν Φράγγοι καλοῦνται, καὶ ποταμὸν 'Ρῆνον ἐχώρουν, 'Αλανοὺς ἐταιρισάμενοι, Γοτδικὸν ἔδνος. εἶτα ἐνδένδε, ἡγου- 2 μένου αὐτοις Γωδιγίσκλου, ἐν 'Ισπανία ἰδρύσαντο, ἢ το πρώτη ἐστὶν ἐξ ἀπεανοῦ χώρα τῆς 'Ρωμαίων ἀρχῆς. τότε ξυμβαίνει Γωδιγίσκλῷ 'Ονώριος ἐφ' ῷ δὴ οὐκ ἐπὶ λύμη τῆς χώρας ἐνταῦδα ἰδρύσονται. νόμου δὲ 3 ὅντος 'Ρωμαίοις, ἤν τινες οὐχ ὑπὸ ταις οἰκείαις χερσὶ τὰ σφέτερα αὐτῶν ἔχοιεν καὶ τρίβοιτο χρόνος εἰς τριάκοντα ἐνιαυτοὺς ῆκων, τούτοις δὴ οὐκέτι εἶναι

⁶ Chron. min. I 246. 300. 466. II 18. Marcell. Com. ad a. 411 | 9 cf Theoph. I 94, 19. Niceph. XIV 56

¹ állágizos hic et infra codd. \parallel 5 yallas $V\parallel$ 9 Epeive V] Epeive $P\parallel$ 10 navovilav $P\parallel$ 13 vão om. $P\parallel$ 19 Padiyloulov scripsi] yayidísuov hic et infra V, yodiyloulov hic et infra $P\parallel$ 21 óvágios codd. \parallel 25 d η scripsi] dè codd., delendum censuit Christ

πυρίοις έπὶ τοὺς βιασαμένους Ιέναι, άλλ' ές παραγραφήν αὐτοίς ἀποκεκρίσθαι την ές τὸ δικαστήριον είσοδον, νόμον ἔγραψεν δπως δ τῶν Βανδίλων χρόνος, δυ αν εν γε τη 'Ρωμαίων άργη διατρίβοιεν, ές ταύτην δή 4 την τριακοντούτιν παραγραφην ηκιστα φέροιτο. Όνώ- 5 B 320 Sext a 428 Qιος μεν, ές τοῦτό οἱ τῆς ἐσπερίας ἐληλαμένης, ετελεύτησε νόσω. ετύγγανε δε πρότερον ξύν τώ

5 cf Theoph. I 84, 14 | 6 Müller, F H. G IV 67

4 αν om. P | 5 τριακοντούτην V | δνώριος codd || 7 ετύγχανε δε —] scholion in P Θεοδοσίου μητοός παις Πλα-πιδία, Αρκαδίου και Όνωρίου άδελφή. Εξ ής και Κωνσταντίου Οὐαλεντινιανὸς ὁ μικρὸς ὁ ἀνὴρ Εὐδοξίας θυγατρὸς τοῦ μικροῦ Θεοδοσίου Οὐαλεντινιανός δέ και Εύδοξία γεννώσιν Εύδοκίαν καί Πλακιδίαν την του Όλυμβρίου γυναϊκα Ούαλεντινιανός ό μένας ὁ μετὰ Ἰοβιανὸν γυναϊκάς ἔσγε δύο

Σεβήραν, έξ ής Γρατιανόν

'Ιουστίναν, θυγατέρα 'Ιούστου συγκλητικού, έξ ήσπερ

Ιοῦστα

Γρᾶτα

Γάλλα γυνή Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, έξ ων Πλακιδία, γυνή Κωνσταντίου, έξ ων Ουαλευτινιανός ό γαμβρός Θεοδοσίου τοῦ μικοού είς Εὐδοξίαν

Θεοδόσιος ὁ μέγας, ἐκ Πλακίλλης γεννᾶ

Αρκάδιον, έξ ούπες καί Εὐδοξίας έγεννήθη Θεοδόσιος ό μικρός καὶ Πουλχερία

και Όνώριον

Θεοδόσιος ὁ μιπρός, έξ Εύδοπίας γεννά

Εύδοξίαν, την γυναίκα Ούα-Levelviavoū

 \Box

Εὐδοκίαν την τοῦ 'Οννωρίχου (γυναϊκα) του Βανδίλου

Πλακιδίαν την του Όλυμβρίου γυναζκα

Όνωρίω την βασιλείαν Κωνστάντιος έχων, της Άρχαδίου τε καί Όνωρίου άδελφης Πλακιδίας άνηρ, δς ημέρας τη άργη ἐπιβιούς ὀλίγας, πονήρως τε νοσήσας εἶτα ἀπέθανεν, Όνωρίου ζωντος οὐδεν οὕτε είπεῖν λόγου ἄξιον οὕτε . 41 5 πράξαι Ισγύσας. οὐ γὰρ αὐτῷ ἐπήρκει ὁ χρόνος, δν ἐν τη βασιλεία έβίου. τούτου δη τοῦ Κωνσταντίου παίς δ Βαλευτινιανός, άρτι τοῦ τιτθοῦ ἀπαλλαγείς, ἐν τοῖς Θεοδοσίου βασιλείοις έτρέφετο, οἱ δὲ τῆς ἐν Ῥώμη Β 321 βασιλέως αὐλης τῶν τινα ἐκείνη στρατιωτῶν, Ἰωάννην 10 δνομα, βασιλέα αίροῦνται. ἡν δὲ οὖτος ἀνὴρ πρᾶός 6 τε καὶ ξυνέσεως εὖ ήκων καὶ ἀρετῆς μεταποιεῖσθαι έξεπιστάμενος. πέντε γουν έτη την τυραννίδα έχων 7 μετρίως έξηνήσατο, και ούτε τοις διαβάλλουσι την άποην υπέσχεν ούτε φύνον άδικον ελογάσατο έκων γε 16 είναι ούτε χρημάτων άφαιρέσει έπέθετο. ές δε βαρβάρους οὐδὲν δ τι καὶ πρᾶξαι οἶός τε ἐγεγόνει, ἐπεί οί τὰ ἐκ Βυζαντίου πολέμια ἡν. ἐπὶ τοῦτον τὸν 8

^{2—3} ἡμέρας τη ἀρχη ἐπιβιοὺς ὀλίγας] Müller, F. H. G. IV 65 Chron. min. I 656, I 469 | 7 cf. Marcell. Com ad a 419 | 10 cf. Theoph. I 97, 16. Müller, F. H. G. IV 67 (41) 68 (46). 612 (195) Niceph. Call. XIV 7 Jordan. Rom. 327 328. Marcell. Com ad a 424 Bar-Hebr. p. 72 || 10—15 ἡν—ἐπέθετο] πρᾶος ἡν καὶ ξυνέσεως εδ ῆπων παὶ ἀρετῆς μεταποιείσθαι ἐξεπιστάμενος ος τὴν τυραννίδα μετρίως ἐξηγήσατο οὐδὲ τοῖς διαβάλλουσι κτλ Suid. s. ν Ἰωάννης. cf etiam Suid. s. ν. ξυνέσεως | 12 πέντε—ἔτη] errat Procopius. Ioannes regnavit annum et sex menses | 13—15 οὖτε τοῖς—εἶναι] οὐδὲ τὴν ἀκοὴν ὑπέσχε τοῖς διαβάλλουσιν οὐδὲ φόνον κτλ. Suid. s. ν. ὑπέσχεν

¹ δνωρίω codd. \parallel 2 δνωρίου codd \parallel 7 βαλεντινιανὸς PP pr. m.] οδαλεντινιανὸς P corr. \mid τίτθου $V \parallel$ 8 έν \mid έν τη $V \parallel$ 13—15 οδτε ter. Dind \mid οδόὲ ter codd et Suid \parallel 14 δπέσχεν $P \mid$ έπέσχεν $V \parallel$ 15 ἐπέθετο VP pr. m \mid ἐπείθετο P corr \parallel 16 δτι καὶ \mid scribendum videtur: δτι καὶ \mid λόγου άξιον \mid , cf. lib. III c 16 sub fin

'Ιωάννην Θεοδόσιος ὁ Άρκαδίου στρατόν πολύν πέμψας καὶ στρατηγούς Άσπαρά τε καὶ Άρδαβούριον τὸν Άσπαρος υίὸν, αὐτόν τε ἀφαιρείται τὴν τυραννίδα καὶ

- Ρ 188 Βαλευτινιανῷ ἔτι παιδί ὅυτι τὴν βασιλείαν παρέδωπε.
 - 9 ζωντα δε Βαλευτινιανός 'Ιωάννην λαβων εν τε τῷ 6 'Ακυληίας ἱπποδρομίω τὴν ετέραν ταῖν χεροῖν ἀποκο
 πέντα εἰσῆγεν ἐπόμπευσέ τε ὄνω ὀγούμενον, καὶ πολλὰ
 - παρὰ τῶν ἀπὸ σκηνῆς ἐνταῦθα παθόντα τε καὶ ἀκούσαντα ἔκτεινεν. οὕτω μὲν Βαλεντινιανὸς τὸ τῆς
 - 10 έσπερίας παρέλαβε κράτος. Πλακιδία δὲ ἡ αὐτοῦ 10 μήτηρ θηλυνομένην παιδείαν τε καὶ τροφὴν τὸν βα-
 - σιλέα τοῦτον ἐξέθρεψέ τε καὶ ἐξεπαίδευσε, καὶ ἀπ' 11 αὐτοῦ κακίας ἔμπλεως ἐκ παιδὸς γέγονε. φαρμακεῦσί
 - τε γὰρ τὰ πολλὰ καὶ τοῖς ἐς τὰ ἄστρα περιέργοις ὁμίλει, ἔς τε ἀλλοτρίων γυναικῶν ἔρωτας δαιμονίως 16 ἐσπουδακὼς πολλῆ ἐχρῆτο ἐς τὴν δίαιταν παρανομία,
- Β 322 καίπερ γυναικὶ ξυνοικῶν εὐπρεπεῖ τὴν ὄψιν ἐς ἄγαν 12 οὕση. ταῦτά τοι οὐδέ τι ἀνεσώσατο τῆ βασιλεία ὧν ἀφήρητο πρότερον, ἀλλὰ καὶ Λιβύην προσαπώλεσε καὶ
 - 13 αὐτὸς έφθάρη. καὶ ἐπειδὴ ἐτελεύτησε, τῆ τε γυναικὶ 20 ταῖς τε παισὶ δορυαλώτοις γενέσθαι ξυνέπεσε. γέγονε δὲ ὧδε τὸ ἐν Διβύη πάθος.
 - 14 Στρατηγώ δύο Ρωμαίων ήστην, 'Αέτιός τε καί Βονιφάτιος, καρτερώ τε ώς μάλιστα καί πολλών πολέμων

¹³ Theoph I 108, 21 Niceph XIV 56 XV 11 \parallel 18 cf Theoph. I 93, 31 \parallel 23 cf. Niceph. Call XIV 56 Ioannis Antiocheni fragm. 196 in: Müller, F H. G IV 613

⁴ οὐαλεντινιαν hic et infra P corr. \parallel 6 ἀκυληίσας $V\parallel$ 11 Θηλυνομένην—τροφήν] Θηλυνομένη παιδεία τε και τροφή P pr. m \parallel 12 έξεπαίδευσε $V\parallel$ έπαίδευσε $P\parallel$ 14 τε P] om. $V\parallel$ 17 έσάγαν $V\parallel$ 21 ταίς P] τοίς $V\parallel$ δοριαλώτοις $P\parallel$ 28 ξωμαίων $V\parallel$ ξωμαΐοι $P\parallel$ 24 ὡς $V\parallel$ ές τὰ P

έμπείρω των γε κατ' έκεῖνον τὸν χρόνον οὐδενὸς ήσσον. τούτω τω άνδρε διαφόρω μέν τα πολιτικά 15 έγενέσθην, ές τοσούτον δὲ μεγαλοψυγίας τε καὶ τῆς άλλης άρετης ημέτην ώστε, εί τις αὐτοῖν έκάτερον άν-5 δρα 'Ρωμαίων ύστατον είποι, ούκ αν αμάρτοι' ούτω την 'Ρωμαίων άρετην ξύμπασαν ές τούτω τω άνδρε άποκεκρίσθαι τετύχηκε. τούτοιν του έτερον Βονιφάτιον 16 ή Πλακιδία στρατηγόν απέδειξε Λιβύης απάσης, τοῦτο δε ού βουλομένω ήν Άετίω, άλλ' ήπιστά γε ώς αὐτὸν 10 ούκ ἀρέσκει έξήνεγκεν. ούπω γὰρ αὐτοῖν ἡ ἔχθρα ές φως έληλύθει, άλλ' ύπὸ τῷ προσώπφ έκατέρφ έκρύπτετο. έπει δέ οι Βονιφάτιος έκποδων έγεγόνει, 17 διέβαλεν αὐτὸν ές την Πλακιδίαν ώς τυραννοίη, ἀποστεοήσας αὐτήν τε καὶ βασιλέα Λιβύης ἀπάσης, δάδιόν 16 τε είναι αὐτῆ έλεγε τάληθες έξευρείν ην γάρ μεταπέμποιτο Βονιφάτιον ες 'Ρώμην, οὐ μή ποτε ελθη. έπει δε ταῦτα ήπουσεν ή γυνή, εὖ τέ οι εἰπεῖν Άέτιος 18 έδοξε καί κατά ταῦτα ἐποίει. προτερήσας δὲ Αέτιος έγραψε πρός Βονιφάτιον λάθρα ὡς ἐπιβουλεύοι αὐτῷ το ή βασιλέως μήτης καλ βούλοιτο αὐτὸν ἐκποδὼν ποιή- Β 323 σασθαι, καί οἱ τεκμήριον τῆς ἐπιβουλῆς προηγόρευεν 19 έσεσθαι μέγα: έξ αίτίας γάο οὐδεμιᾶς αὐτίκα μάλα μετάπεμπτος έσται. ταῦτα μὲν ἡ ἐπιστολὴ ἐδήλου. Βονιφάτιος δε ούκ άλογήσας τὰ γεγραμμένα, ἐπειδή 20 25 τάχιστα παρήσαν οδ αὐτὸν ώς βασιλέα ἐκάλουν, ἀπεῖπε τὸ μή βασιλεί τε καὶ τῆ αὐτοῦ μητρὶ ἐπακούειν, οὐ-

⁷ cf. Theoph. I 94, 2

⁴ ἡμέτην] ἰκέτην $V\parallel$ 5 εἴκη $V\parallel$ 7 τούτοιν P] τοῦτοί νυν $V\parallel$ 11 προσώπω V] προσωπείω $P\parallel$ 12 οἰ V] ὁ $P\parallel$ 18 διέβαλλεν $P\parallel$ 18 ταῦτα] ταύτη $V\parallel$ 25 ὡς V] ἐς P

21 δευί την Άετίου ύποθήκην έκφήνας. Πλακιδία μέν οὖν ὡς ταῦτα ἤκουσεν, Αέτιον τε τοῖς βασιλέως πράγ-Ρ 184 μασιν εύνουν ές τὰ μάλιστα ὅετο εἶναι καὶ τὰ ἀπὸ 22 Βονιφατίου εν βουλή είχε. Βονιφάτιος δε (και γάρ οί ούτε βασιλεί έδόκει άντιτάξασθαι οίφ τε είναι ές 5 'Ρώμην τε ἀπιόντι οὐδεμία σωτηρία ἐφαίνετο) βουλεύεται δπως οί, ην δύνηται, δμαιγμία ές τους Βανδίλους έσται, οι έν Ίσπανία, ώς πρόσθεν είρηται, οὐ 23 πόρρω Λιβύης ίδρύσαντο. ἔνθα δή Γωδίγισκλος μέν έτεθνήκει, διεδέξαντο δε την άργην οι έκείνου παίδες, 10 Γόνθαρις μεν έκ γυναικός αὐτῶ γαμετῆς γεγονώς, 24 Γιζέριγος δε νόθος. άλλ' δ μεν έτι [τε] ήν παις καί τὸ δραστήριον οὐ σφόδρα ἔχων, Γιζέριχος δὲ τά τε πολέμια ώς ἄριστα έξήσχητο καὶ δεινότατος ην άνθρώ-25 πων απάντων, πέμψας οδυ ές Ίσπανίαν Βονιφάτιος 15 τούς αύτω μάλιστα έπιτηδείους έκάτερου των Γωδιγίσκλου παίδων έπὶ τῆ ίση καὶ δμοία προσεποιήσατο, έω' ὧ αὐτῶν ξχαστον τὸ Λιβύης τριτημόριον ἔγοντα των κατ' αὐτὸν ἄρχειν. ἢν δέ τις ἐπ' αὐτων τινα ἴοι 26 πολεμήσων, κοινή τοὺς ἐπιόντας ἀμύνασθαι. ἐπὶ ταύ- 20 τη τη δμολογία Βανδίλοι τον έν Γαδείροις πορθμόν a. 429 B 324 διαβάντες ές Λιβύην ἀφίκοντο καὶ Οὐισίγοτθοι έν τῶ 27 ύστέρω χρόνω εν Ίσπανία ίδρύσαντο. εν δε τη Ρώμη οί Βονιφατίω επιτήδειοι, τοῦ τε τρόπου ενθυμούμενοι

⁵ cf. Theoph I 95 Niceph. Call XIV 56

⁵ οίω] οσοι $V \parallel 8$ Ισπανία $V \rceil$ Ισπανίω $P \parallel 9$ Γωδίγισκλος scripsi] γωγίδισκλος V, γοδίγισκλος $P \parallel 10$ διεδέξαντο $V \rceil$ διεδεξάτην P, διεδεξάσθην Dind $\parallel 11$ γαμετής γεγονώς $V \rceil$ γεγονώς γαμετής $P \parallel 12$ γιζέςιχος $V \rceil$ ζιγέςιχος $P \parallel [τε]$ om $V \parallel 16$ αὐτῶ codd $\parallel 16-17$ γωγιδίσκλου V, γοδιγίσκλου $P \parallel 18$ τριτιμόςιον $V \parallel 19$ αὐτὸν \rceil αὐτῶν $V \parallel 20$ διαρβάντες $V \parallel 21$ Ισπανία codd.

τοῦ ἀνθρώπου ἐκλογιζόμενοί τε ἡλίκος ὁ παράλογος ήν, έν θαύματι μεγάλω έποιουντο, εί Βονιφάτιος τυραννοίη, τινές δε αὐτῶν Πλακιδίας επαννελλούσης ές Καργηδόνα ήλθον. Ενθα δή Βονιφατίω συγγενόμενοι 28 5 τά τε 'Αετίου γράμματα είδον καὶ τὸν πάντα λόγον άπούσαντες ές 'Ρώμην τε ώς είχον τάχους ανέστρεφον καί ὅπως αὐτῆ Βονιφάτιος ἔχοι ἀπήγγελλον. κατα- 29 πλαγείσα δε ή γυνή '4έτιον μεν ελργάσατο οὐδεν άγαρι οὐδέ τι ώνείδισεν ών αὐτῶ ές τὸν βασιλέως 10 οίκον ἐπέπρακτο, ἐπεὶ αὐτός τε δυνάμει μεγάλη ἐγρῆτο καί τὰ τῆς βασιλείας πράγματα πονηρὰ ἤδη ἦν· τοῖς δε Βονιφατίου φίλοις την τε 'Αετίου υποθήκην εφραζε καί πίστεις παρεγομένη και δρκια έχρηζεν αὐτῶν οπως του άνδρα, ην δύνωνται, πείσουσιν έπανήκειν ές 15 τὰ πάτρια ήθη, οὐ περιιδόντα ὑπὸ βαρβάροις κειμένην την 'Ρωμαίων ἀρχήν. ἐπεὶ δὲ ὁ Βονιφάτιος ήκουσε 30 ταῦτα, τῆς τε πράξεως αὐτῷ καὶ τῆς ἐς τοὺς βαρβάρους δμολογίας μετέμελε, καλ αὐτοὺς έλιπάρει μύρια πάντα υποδεχόμενος ἀπὸ Λιβύης ἀνίστασθαι. των 31 20 δε ούκ ενδεχομένων τούς λόγους, άλλα περιυβρίζεσθαι ολομένων, ές χελρας αὐτοῖς έλθεῖν ἠναγκάσθη καλ ήσσηθείς τη μάγη ές Ίππονερένιον άνεγώρησε, πόλιν όγυραν εν Νουμιδία τη επί θαλάσση κειμένην. ενθα 32 Β325 δή οί Βανδίλοι στρατοπεδευσάμενοι Γιζερίγου σφίσιν 35 ήγουμένου ἐπολιόρχουν. Γόνθαρις γὰρ ἤδη ἐτεθνήκει.

²⁴ cf. Chron. min. I 659 II 296

⁴ παρχηδόνα V] παλχηδόνα P || 6 τε om P || 8 οὐδὲν εἰργάσατο P || 11 πονηφὰ Dind] πόνηφα codd || 14 δύνωνται] δείνωνται V | πείσωσιν P || 17 τε P] om V || 19 ὑποδεχόμενος V | ὑποσχόμενος P || 22 ἀπεχώρησε V || 23 ἐχυρὰν P | νουμηδία V || 24 βάνδιλοι hic et infra V || 25 γότθαρις V

33Ρ185 φασί δε αὐτὸν πρὸς τοῦ ἀδελφοῦ ἀπολέσθαι. Βανδίλοι δε τούτοις ούχ δμολογούντες Γόνθαρίν φασιν έν Ίσπανία ποὸς Γερμανών ξυλληφθέντα έν μάγη άνασκολοπισθήναι, και Γιζέριγον ήδη αὐτοκράτορα ὄντα Βαν-34 δίλοις ές Λιβύην ἡγήσασθαι. ταῦτα μέν δὴ ούτω 5 πρός Βανδίλων ακήκοα. γρόνου δε πολλοῦ διελθόντος, έπεὶ ούτε βία ούτε δμολογία τὸ Ίππονερέγιον παραστήσασθαι οἰοί τε ήσαν καὶ τῷ λιμῷ ἐπιέζοντο. 35 την προσεδρείαν διέλυσαν. δλίγω δε ύστερον χρόνφ Βονιφάτιός τε και οι έν Λιβύη 'Ρωμαίοι, έπει αὐτοίς 10 έχ τε 'Ρώμης καὶ Βυζαντίου πολύς στρατός ήλθε καὶ στρατηγός "Ασπαρ, αναμαγέσασθαί τε ηξίουν και μάγης καρτεράς γενομένης παρά πολύ ήσσημένοι των πολε-36 μίων οπη ξκαστος έδύναντο ές φυγήν ωρμηντο. καλ ο τε "Ασπαρ έπ' οίκου ἀπεκομίσθη και Βονιφάτιος ώς 15 Πλακιδίαν άφικόμενος την ύποψίαν διέλυεν, ώς ούκ έξ άληθοῦς αίτίας ές αὐτὸν νένοιτο.

δ'. Τὴν μὲν δὴ Λιβύην οὕτω Βανδίλοι Ῥωμαίους ἀφελόμενοι έσγον. των δε πολεμίων οθς λάβοιεν ζῶντας ἐν ἀνδραπόδων ποιούμενοι μοίρα ἐν φυλακῆ 20 2 είγου. ἐν τούτοις δὲ καὶ Μαρκιανὸν ξυνέπεσεν είναι, δς ύστερον τελευτήσαντος Θεοδοσίου την βασιλείαν 8 παρέλαβε. τότε μέντοι Γιζέριγος έν τη βασιλέως αὐλη Β 326 παρείναι τοὺς αίγμαλώτους ἐκέλευεν, ὅπως οἱ εἰδέναι

⁶ χρόνου δὲ πολλοῦ] i. e. τριῶν ἐτῶν. cf. Chron min I 497 || 24 cf Euagr. II 1_Theoph. I 104. Niceph. Call. XV 1. Cedren. I 604, 10 Zonar III 246, 3

² γότθαριν $V\parallel 3$ Ισπανία $V\parallel 7$ ούτε—ούτε] ούδὲ—ούδὲ codd. $\parallel 12$ άναμαχέσθαι $V\parallel 20$ έν—μοίρα $V\rrbracket$ ές—μοίραν $P\parallel 22$ τελευτήσαντος θεοδοσίου $V\rrbracket$ θεοδοσίου τελευτήσαντος $P\parallel 24$ δπως V] δπως μέν P

σκοπουμένω έξη δτω αν δεσπότη αὐτῶν ξκαστος οὐκ 🗆 άπὸ τῆς αύτοῦ ἀξίας δουλεύοι. καὶ ἐπειδὴ ξυνελέγησαν 4 αίθριοι, άμφι ημέραν μέσην ώρα θέρους άχθόμενοι τῷ ἡλίω ἐκάθηντο. ἐν αὐτοῖς δὲ καὶ Μαρκιανὸς ὅπου ι δή απημελημένως έχαθευδε. και τις αὐτοῦ ἀετὸς 5 ύπερίπτατο, τὰ πτερὰ, ὡς λέγουσι, διαπετάσας, ἀεί τε μένων εν τη αὐτη τοῦ ἀέρος χώρα μόνον τὸν Μαρκιανόν επεσκίαζεν. εκ δε των ύπερώων το ποιούμενον 6 ίδων Γιζέριχος, άγχίνους τις ων μάλιστα, θείόν τε 10 είναι τὸ πρᾶγμα ὑπώπτευσε καὶ τὸν ἄνθρωπον μεταπεμψάμενος έπυνθάνετο αὐτοῦ ὅστις ποτὲ είη. ὁ δὲ 7 των απορρήτων Άσπαρι έφη κοινωνός είναι δομέστικον δε τούτον τη σφετέρα γλώσση καλούσι 'Ρωμαίοι. ταῦτα Γιζερίχω ἀπούσαντι παὶ ξυμβαλλομένω μέν τὸ 8Ρ186 15 τοῦ ὄρνιθος ἔργον, τὴν δὲ "Ασπαρος δύναμιν ἐν νῷ έχοντι δση έν Βυζαντίφ έχρητο, καταφανές έγίνετο ώς (είς βασιλείαν δ) άνηρ άγοιτο, πτείναι μέν ούν 9 αὐτὸν ήκιστα ἐδικαίου, ἐκλογιζόμενος ὡς, ἢν μὲν ἐξ άνθρώπων αὐτὸν ἀφανίζη, εὔδηλον ἔσται ὡς οὐδὲν νο αν τὸ τῷ ὄρνιθι ποιηθέν είη (οὐ γὰρ βασιλέα τῆ σκιῷ θεραπεύοι, ός γε αὐτίκα δη ἀπολεϊσθαι ἔμελλε), λόγφ τε αύτον ούδενι κτείνοι. ήν δέ νε χρην έν τω ύστέρω χρόνφ βασιλεύσαι τὸν ἄνθρωπον, οὐ μήποτέ οἱ θανάτω καταληπτός έσται τὰ κάρ τοῦ θεοῦ ές βουλήν 35 ήκοντα οὐκ ἂν δύναιτο ἀνθρώπου γνώμη κωλυτὰ είναι. ὅρχοις δὲ αὐτὸν καταλαμβάνει ὡς, ἢν ἐπ' αὐτῷ 10Β827

²⁶ cf. Theoph. I 105

² and V, and P | a decor codd. | supersympton P | 4-327, 24 hlip—eis $\tau\iota$ deerant in P folio intercise, supplets sunt e cod. k || 10 interces Maltr | interces cod. || 11 for ι s Maltr | in cod. || 17 (sis basileian is suppleved at Theophane I 104, 29. cf. Hy 2 p. 25

326

έσται, ούποτε πρός γε Βανδίλους έν δπλοις γένηται. ούτω δή Μαρκιανός ἀφειμένος ές Βυζάντιον ἀφίκετο a. 450 καὶ Θεοδοσίου χρόνω ύστερον τελευτήσαντος εδέξατο 11 την βασιλείαν. καὶ τὰ μὲν ἄλλα ξύμπαντα βασιλεύς έγεγόνει άγαθός, τὰ δὲ άμφὶ Λιβύην ἐν οὐδενὶ ἐποιή- τ σατο λόγφ. άλλὰ ταῦτα μὲν ἐν τῷ ὑστέρφ χρόνφ ένένετο.

Γιζέριγος δε τότε "Ασπαρά τε και Βονιφάτιον μάγη 12 νικήσας πρόνοιάν τε ἐπιδειξάμενος ἀφηγήσεως ἀξίαν, 13 την εὐτυχίαν ως μάλιστα έκρατύνατο. δείσας γάρ, ην 10 καλ αύθις έκ τε 'Ρώμης καλ Βυζαντίου στρατός έπ' αὐτὸν ἴοι, μὴ οὐχ οἶοί τε ὧσιν οἱ Βανδίλοι τῆ τε δώμη και τη τύχη δμοία χρησθαι, έπει τα άνθρώπεια τοίς τε θείοις σφάλλεσθαι καλ τοίς σώμασι φιλεί έλασσοῦσθαι, οὐχ οἶς εὐημέρησεν ἐπηρμένος, ἀλλ' οἶς 16 έδεισε μέτριος γεγονώς, σπονδάς πρός βασιλέα Βαλεντινιανόν ποιείται έφ' ώ ές εκαστον έτος δασμούς έκ Λιβύης βασιλεί φέρειν, ενα τε των παίδων Όνωριχον έν δμήρου μοίρα έπὶ ταύτη δὴ τῆ δμολογία παρέδωκε. 14 Γιζέριχος μέν οὖν ἔν τε τῆ μάχη ἐγένετο ἀνὴρ ἀγαθὸς 20 και την νίκην ώς ασφαλέστατα διεφύλαξε και Όνώριγον τὸν παϊδα τῆς φιλίας αὐτοίς ἐπὶ μέγα χωρούσης 15 απέλαβεν. εν δε δή Έρωμη Πλακιδία μεν πρότερον έτελεύτα, έπειτα δὲ Βαλευτινιανός ὁ ταύτης υίὸς, ἄπαις 🗆 αρσενογόνου, θυγατέρε μέντοι αὐτῷ δύο ἐξ Εὐδοξίας 26

⁶ ταῦτα Maltr] ταύτη cod | 8-23 Γιζέριχος-άπέλαβεν] ότι γιξέριχος άσπαρα καὶ βονιφάτιον μάχη κτὶ. $\hat{W} \parallel 12$ βάνδηλοι $\hat{W} \parallel 15$ άλλ' ο \hat{G} άλλοις $\hat{W} \parallel 16-17$ βαλεντιανόν $\hat{W} \parallel 18$ τῶν οπ $\hat{W} \parallel$ όνώριχον \hat{V} , ὀνόριχον $\hat{W} \parallel 19$ παρέδωκεν $\hat{W} \parallel$ 21-22 δυώριχου V, δυόριχου W

τῆς Θεοδοσίου παιδὸς έγενέσθην. ὅτφ δὲ τρόπφ Βα- Β 828 λεντινιανὸς ἐτελεύτα, λέξων ἔρχομαι.

Μάξιμός τις ην έχ γερουσίας άνηρο Ρωμαΐος, έχ της 16 έκείνου Μαξίμου οίκίας, δυ (δ) πρεσβύτερος Θεοδόε σιος τυραυνούντα καθελών έκτεινεν ύπλο οδ δή καί την ένιαύσιον έορτην άγουσι 'Ρωμαΐοι της του Μαξίμου ήσσης ἐπώνυμον, οὖτος δ νεώτερος Μάξιμος 17 νυναικί ξυνώκει σώφρονί τε τὸν τρόπον καὶ τὸ κάλλος διαβοήτω ές άγαν ούση. διὸ δὴ αὐτῆ ές κοίτην έλ-10 θείν Βαλεντινιανώ τις έπιθυμία έγένετο. και έπει 18 βουλομένω αὐτη ξυγγενέσθαι άμηγανα ην, έβούλευσέ τε ανόσια ξογα και έπιτελη ταῦτα ἐποίησε. μεταπεμ-19Ρ187 ψάμενος γὰρ τὸν Μάξιμον ἐς παλάτιον ξὺν αὐτῷ ἐς τὸ πεττεύειν καθίστατο, και γουσίον όπτον ετέτακτο 16 ή ζημία τῶ ήσσηθέντι νενικηκώς δὲ ὁ βασιλεὺς ἐν 20 τούτω τω έργω και τον Μαξίμου δακτύλιον ένέχυρον τω ξυγκειμένω κεκομισμένος ές την έκείνου οίκίαν πέμπει, είπειν επιστείλας τη γυναικί ότι δή αὐτήν κελεύει Μάξιμος ώς τάχιστα ές παλάτιον ήχειν την 20 βασιλίδα Εὐδοξίαν ἀσπασομένην. καὶ ή μὲν τὸν λόγον 21 τῷ δακτυλίῳ τεκμηραμένη Μαξίμου είναι ἐσβᾶσα εἰς τὸ φορείον χομίζεται ές τὴν βασιλέως αὐλήν. λαβόντες 22 δε αὐτὴν οἶς δὴ αὕτη ἐκ βασιλέως ἡ ὑπουργία ἐπέκειτο, ελσάγουσιν είς τι δωμάτιον της γυναικωνίτιδος 25 μακράν ἄποθεν, οδ δή αὐτη δ Βαλεντινιανός ἐντυχών

⁹ cf. Ioannis Antiocheni fragm. 200 in: Müller, F. H. G. IV 614. Patzig in Byz. Z. 2 (1893) 591 ss.

⁴ $\langle \delta \rangle$ addidit Herw.] om. codd. \parallel 9 έσάγαν V \parallel 10 τις δεινή τις Herw., έξαισία τις invenitur VII 31, 2 \parallel 11 βουλομέν φ malim βουλομέν γ \parallel 24 δωμάτιον] hinc rursus P \parallel 25 οὐαλεντινιανός P rec. m. corr.

28Β329 οὖτι έχουσίαν βιάζεται. ή δὲ μετὰ τὴν ὕβοιν ἐς τοῦ άνδρὸς την ολκίαν έλθοῦσα δεδακρυμένη τε καλ τη συμφορά ώς ένι μάλιστα περιαλγούσα πολλάς έπέβαλε τῶ Μαξίμω ἀρὰς, ᾶτε τοῖς πεπραγμένοις τὴν αἰτίαν 24 παρασχομένω. περιώδυνος τοίνυν δ Μάξιμος τοίς 5 ξυμπεσούσι γενόμενος αὐτίκα μέν εἰς ἐπιβουλὴν τοῦ βασιλέως καθίστατο, ως δε τον Αέτιον έωρα μέγα δυa. 451 νάμενον, δς καὶ 'Αττίλαν ἄρτι ένενικήκει στοατώ μενάλω Μασσαγετών τε καί των άλλων Σκυθών ές την 'Ρωμαίων άρχην ἐσβαλόντα, ἐνθύμιόν οἱ ἐγένετο 10 25 ως οι 'Αέτιος ές τὰ πρασσόμενα έμπόδιος έσται, ταῦτά τε διανοουμένω άμεινον έδοξεν είναι τον Αέτιον έκποδων ποιήσασθαι πρότερον, οὐδὲν ποιησαμένω ὅτι ἐς 26 αὐτὸν περιέστηκε πᾶσα ἡ Ῥωμαίων έλπίς. τῶν δὲ άμφι την βασιλέως θεραπείαν εὐνούχων εὐνοϊκώς of 15 έγόντων, ανέπεισε ταϊς αὐτῶν μηγαναῖς βασιλέα ὡς 27 νεωτέροις πράγμασιν έγχειροίη Αέτιος. Βαλεντινιανός δε άλλφ ούδενί δτι μή τη Άετίου δυνάμει τε καί άρετή 21. die mens. Sept a 454 τεκμηριώσας του λόγου ύγιᾶ είναι κτείνει του ἄνδρα. 28 ότε δη καί Ρωμαίων τις έπος είπων ηθδοκίμησεν. έρο- 20 μένου γάρ αὐτὸν βασιλέως εί οί καλῶς ὁ τοῦ Άετίου θάνατος έργασθείη, ἀπεκρίνατο λέγων οὐκ έχειν μέν είδεναι τούτο είτε εὖ είτε πη άλλη αὐτῷ εἰργασται,

¹⁷ cf Theoph. I 108, 3 Marcell. Com. ad a. 454. Vict Tonn. ad a. 454 Chron min. I 303. 304 483. II 157 de Boor in; Byz. Z. 2 (1893) p. 206

¹ οὔτι] οὔτοι $V\parallel 3$ περιαλγοῦσα V] συναλγοῦσα $P\parallel$ ἐπέραλλε $P\parallel 6$ ἐς $P\parallel 8$ και P] om. $V\parallel$ ἐπνενικήκει $P\parallel 10$ ἐσβαλόντα scripsi] ἐσβαλόντι V, ἐσβαλλόντων $P\parallel 12$ διανοσόμενος $P\parallel 17$ σύαλεντινιανὸς P corr. $\parallel 20$ εἰπὰν $\parallel 21$ εἰπεῖν $P\parallel 20$ εἰποῦν $\parallel 21$ καλός $\parallel 21$

έχεινο μέντοι ώς ἄριστα έξεπίστασθαι δτι αύτοῦ τὴν δεξιάν τῆ έτέρα χειρὶ ἀποτεμών είη.

'Αετίου γοῦν τελευτήσαντος 'Αττίλας, οὐδενός οί 29 Β830 άντιπάλου όντος. Εὐρώπην το ξύμπασαν πόνω οὐθενί ε έληίζετο και βασιλείαν έκατέραν έπακούουσαν ές φόρου άπανωνην έσχε. δασμοί γαρ αύτφ πρός των βασιλέων έπέμπουτο ἀνὰ πᾶν ἔτος. τότε τῷ Αττίλα πόλιν Ακυ- 80 ληίαν πολιορχούντι μεγάλην τε και άτεχνώς πολυάνθρωπον, παραλίαν μέν, έκτὸς δὲ κόλπου τοῦ Ἰονίου 10 ούσαν, τοιόνδε φασίν εὐτύχημα ξύνενεχθήναι. λέγουσι 81 γὰρ αὐτὸν, ἐπειδὴ οὕτε βία οὕτε τω ἄλλω τρόπω οἶός τε Ρ 188 ήν το χωρίον έλειν, πρός τε την προσεδρείαν απειπείν, ήδη έπλ μακρότατον γεγενημένην, και απαν κελεύσαι τὸ στράτευμα τὰ ές τὴν ἀναχώρησιν ἐν παρασκευή ιι αὐτίχα δη μάλα ποιήσασθαι, ὅπως δη τη ύστεραία ἐνθένδε απαντες έξανιστώνται αμα ήλίω ανίσχοντι. ήμέρα δε τη έπιγινομένη άμφι ήλίου άνατολάς λύσαν- 82 τας μέν την προσεδρείαν τούς βαρβάρους της αφόδου έχεσθαι ήδη, ενα δε πελαργόν έπι πύργου τινός τοῦ το της πόλεως περιβόλου καλιάν τε έχοντα καλ νεοττούς τρέφοντα ένθένδε έχ τοῦ αίφνιδίου ξύν τοῖς τέχνοις έξαναστηναι. και τον μέν πατέρα πελαργον ιπτασθαι, 83 τούς δὲ πελαργιδεῖς, ᾶτε οὔπω ἐκπετησίμους παντάπασιν όντας, τὰ μὲν αὐτῷ μετέχειν τῆς πτήσεως, τὰ 35 δε έπι του νώτου του πατρός φέρεσθαι, ούτω τε άποπτάντας τῆς πόλεως έκαστάτω γενέσθαι. δ δή 84

³ Attilas prius mortuus est quam Aetius \parallel 7—8 Marcell. Com. ad a. 452

¹ abtob codd. \parallel 7—8 anulylas $P \parallel$ 17 iniyevoµivy $P \parallel$ 18 apobov $P \parallel$ igóbov $V \parallel$ 20 naliar $P \parallel$ nal líar $V \parallel$ 21 teigeorta $P \parallel$ piecorta $V \parallel$ 25 tob nateds] tob om. V

²¹ BT Procop. ed. Haury. Vol. I cum addendis ed. Wirth [1784]

'Αττίλαν κατιδόντα (ἡν γὰρ δεινότατος ξυνείναί τε καὶ ξυμβαλείν ἄπαυτα) κελεῦσαι τὸν στρατὸν αὖθις ἐν χώρφ τῷ αὐτῷ μένειν, ἐπειπόντα οὐκ ἄν ποτε εἰκῆ.

Β 331 ἐνθένδε ἀποπτάντα ξὸν τοἰς νεοττοἰς τὸν ὅρνιν οἰχεσθαι, εἰ μή τι ἐμαντεύετο φλαῦρον οὐκ εἰς μακρὰν ε δτῷ χωρίφ ξυμβήσεσθαι. οὕτω μὲν τὸ τῶν βαρβάρων στρατόπεδον αὖθις ἐς τὴν πολιορκίαν καταστῆναί φασι, τοῦ δὲ περιβόλου μοἰράν τινα οὐ πολλῷ ὕστερον ἐκείνην, ἡ τὴν τοῦ ὅρνιθος τούτου καλιὰν εἶχεν, ἀπ' οὐδεμιᾶς αἰτίας ἐξαπιναίως καταπεσεῖν καὶ τοἰς πολε- 10 μίοις ταύτη ἐσιτητὰ ἐς τὴν πόλιν γενέσθαι, οὕτω τε τὴν 'Ακυληίαν κατὰ κράτος ἀλῶναι. τὰ μὲν οὖν ἀμφὶ τῆ 'Ακυληία ταύτη πη ἔσχεν.

36 "Τστερον δε καὶ βασιλέα οὐδενὶ πόνφ ἔπτεινε Μάξιμος καὶ τὴν τυραννίδα ἔσχε, τῆ τε Εὐδοξία ξυγγέγονε 15 βία. γυνὴ γὰρ, ἤπερ αὐτῷ ξυνφκει, τετελευτήκει οὐ πολλῷ πρότερον. καὶ ποτε αὐτῆ ἐν τῆ κοίτη προσέφερε λόγον ὡς τοῦ αὐτῆς ἔρωτος εῖνεκα πάντα εἰη 37 διαπεπραγμένος ἃ εἰργαστο. τήν τε Εὐδοξίαν ἀχθομένην Μαξίμω καὶ πρότερον τίσασθαί τε αὐτὸν τῆς ἐς το Βαλεντινιανὸν ἀδικίας ἐπιθυμοῦσαν ἔτι [δὲ] μᾶλλον εἰς αὐτὸν οἰδαίνειν ὁ λόγος ἐποίησεν, ἔς τε τὴν ἐπιβουλὴν ἐνῆγεν, ἐπεὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς ἕνεκα ξυμβῆναι 38 τὴν συμφορὰν Μαξίμου λέγοντος ἤκουσε. καὶ ἐπειδὴ

¹² cf. Theoph I 107,5 $\|$ 13 cf Marcell. Com. ad a, 455 $\|$ 24—331 cf. Mal. 365. Euagr II 7. IV 17. Theoph I 108, 29. Niceph. Call. XV 11. Zonar III 249 Cedren. I 606, 2

¹ Eunetrai V] Eunetein $P\parallel 3$ êxeinôvei $V\parallel 12$ the om. $V\parallel 12-13$ tà mès—Tocenom. $P\parallel 13$ foce $V\parallel 20$ the tail also of P rec. m. corr \parallel Euletein P seclusi de $\parallel 22$ és autou $P\parallel 22-23$ êxibouhr P hic incipit $P\parallel 23$ enthouhr $P\parallel 24$ the codd $\parallel 24$ êxer series $\parallel 24$ enthough $\parallel 24$ enthough

τάχιστα ἡμέρα ἐγένετο, πέμπει ἐς Καρχηδόνα, δεομένη Γιζερίχου, τιμωρεῖν Βαλεντινιανῷ ὑπ' ἀνδρὸς ἀνοσίου διαφθαρέντι, αὐτοῦ τε ἀναξίως καὶ τῆς βασιλείας, καὶ αὐτὴν ρύεσθαι πάσχουσαν πρὸς τοῦ τυράννου ἀνόσια. ε ἐπέσκηπτε δὲ ὡς φίλῳ τε καὶ ξυμμάχῳ ὅντι Γιζερίχῳ 39 καὶ τηλικοῦδε πάθους ἐς οἶκον τὸν βασιλέως ξυμβάντος τὸ μὴ οὐχὶ τιμωρῷ γενέσθαι οὐχ ὅσιόν ἐστιν. ἐκ Βυζαντίου γὰρ τιμωρίαν οὐδεμίαν ῷετο ἔσεσθαι, Θεο-δοσίου μὲν ἤδη ἐξ ἀνθρώπων ἀφανισθέντος, 17 die mens. Β 882 10 Μαρκιανοῦ δὲ τὴν βασιλείαν παραλαβόντος.

ε΄. Γιζέριχος δε δι' ἄλλο μεν οὐδεν, ὅτι δε αὐτῷ P 189 χρήματα μεγάλα ἔσεσθαι ὑπετόπαζε, στόλφ πολλῷ ἐς Ἰταλίαν κατέπλευσεν. ἀναβὰς δε ἐς Ῥώμην, ἐπεὶ οὐδείς οἱ ἐμποδὰν ἔστηκε, τῶν βασιλείων ἐκράτησε.

15 Μάξιμον μεν οὖν φεύγοντα Ῥωματοι λίθοις βαλόντες 2 διέφθειράν, καὶ τήν τε κεφαλὴν τῶν τε ἄλλων μελῶν ἔκαστον ἀποτεμόμενοι διείλοντο σφίσι. Γιζέριχος δε 8 τήν τε Εὐδοξίαν ἄμα Εὐδοκία τε καὶ Πλακιδία, ταῖς αὐτῆς τε καὶ Βαλεντινιανοῦ παισίν, αἰχμάλῶτον εἶλε, το χρυσοῦ τε καὶ τῶν ἄλλων βασιλέως κτημάτων πολύ τι χρῆμα ἐν ταῖς ναυσίν ἐνθέμενος ἐς Καρχηδόνα ἔπλει, οὕτε χαλκοῦ οὕτε ἄλλου δτουοῦν ἐν τοῖς βασι-

¹¹ cf. Euagr. II 7. Marcell. Com. ad a. 455. Vict. Tonn ad a 455. Jord. Rom. 334. Chron min. I 484. Zonar. III 250. 251. Zach p. 205. Schmidt p 79 (3. Aufl. p. 78)

συμφοράν evanuit in $O \mid$ καὶ evanuit in $O \mid$ 1 έγέν/// $O \mid$ πέμπει evanuit in $O \mid$ 1—2 γιζερίχου δεομένη $O \mid$ 2 οδαλεντινιανῶ P corr. $O \mid$ 4 τοῦ om. $V \mid$ 5 δὲ ὡς] δὲ ὡ evanuit in $O \mid$ 6 τηλικοῦδε $O \mid$ τηλικούτου δὲ $VP \mid$ ἐς om $VO \mid$ 7 ἐστιν om. $O \mid$ 12 μεγάλα om. $P \mid$ ὁπετόπαζε $V \mid$ ὁπετόπασε $PO \mid$ 18 κατέπλευσε $P \mid$ έπειδ ἐπειδη $O \mid$ 15 μὲν οὖν $VP \mid$ δὲ αὖ $O \mid$ βαλόντες $P \mid$ λαβόντες V, βάλλοντες $O \mid$ 16 διέφθειραν $O \mid$ ἔφθειραν $O \mid$ 19 οδαλεντινιανοῦ $O \mid$ 20 χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου addit P

a. 457

4 λείοις φεισάμενος. ἐσύλησε δὲ καὶ τὸν τοῦ Διὸς τοῦ Καπιτωλίου νεών και τοῦ τέγους την ημίσειαν ἀφείλετο μοϊραν. τοῦτο δὲ τὸ τέγος χαλχοῦ μὲν τοῦ άρίστου έτύγχανεν ον, χρυσού δε αύτῷ ύπερχυθέντος άδροῦ ώς μάλιστα μεγαλοπρεπές τε καὶ θαύματος τ 5 πολλοῦ ἄξιον διεφαίνετο. τῶν δὲ μετὰ Γιζερίχου νεών μίαν μέν, ή τας είκονας έφερε, φασίν απολέσθαι, πάσαις δε ταῖς ἄλλαις οἱ Βανδίλοι ἐς τὸν Καρτηδόνος 🗆 6 λιμένα κατήραν. Εὐδοκίαν μεν οὖν Γιζέριγος Όνωρίγω τῷ τῶν παίδων πρεσβυτέρω ξυνώχισε, τὴν δὲ δὴ έτέραν 10 (ἀνδο) γὰρ ξυνώχει 'Ολυβρίω, τῶν ἐν βουλῆ τῆ 'Ρωμαίων δοκιμωτάτω) αμα τη μητρί Εὐδοξία, έξαιτησα-7 μένου βασιλέως, ές Βυζάντιον ἔπεμψεν. ήδη δὲ τὸ Β 888 των έφων πράτος ές Λέοντα περιεστήπει, "Ασπαρος ές τούτο αὐτὸν καταστησαμένου, ἐπειδή Μαρκιανὸς έξ 15 άνθρώπων ἀπήλλακτο.

"Υστερον δε Γιζέριγος επενόει τοιάδε, των εν Λιβύη πόλεων, πλην Καργηδόνος, τὰ τείχη καθείλεν, ώς αν μήτε αυτοί Λίβυες τα 'Ρωμαίων έλόμενοι έκ τε έγυροῦ δραάσθαι καὶ νεωτερίζειν Ικανοί είεν μήτε 20 τοίς έχ βασιλέως στελλομένοις έν έλπίδι έσται ώς καί πόλιν καταλήψονται καὶ φρουράν ἐν αὐτῆ ποιησάμε-9 νοι πράγματα Βανδίλοις παρέξονται. τότε μέν οὖν

¹⁷ Niceph. Call. XV 27

⁴ ἀρίστου] //ίστου O | ἐτύγχανεν PO] ἔτυχεν V || δ ἀς evanuit in O || δ διεφαίνε// O || 7 μίαν || μία V | εἰκόνας om O | ἀπολέσσαι] σθαι evanuit in O || 8 βανθίλοι O || 9 οὖν] εὖ O | ὁνωρίχω VO || 10 δὴ οἰπ. O | ξυνώκισε O | ξυνώκησε VP || 11 Ολυβρίω] όλυκρίω V || 12 εὖ δοκιμωτάτω P || 15 καταστησαμένου VP| ἀποκαταστησαμένου O || 17 δὲ om. O || 20 ἐχυροῦ] ἐχ evanuit in O | 21 βασιλέως | βασι evanuit in O | 23 παρέξονται Dind.] παρέξωνται codd.

εύ τε έδοξε βεβουλεύσθαι και την εύημερίαν Βανδίλοις ώς άσφαλέστατα διασώσασθαι, χρόνφ δε τῷ ὑστέρφ, δτε δή άτειχιστοι οδσαι βάόν τε και άπονώτερον πρός Βελισαρίου αι πόλεις αύται ήλίσκοντο, πολύν ετε γέλωτα ήδη Γιζέριχος ώφλε καλ ή τέως δοκούσά οί εὐβουλία ἐς ἄνοιαν αὐτῷ ἀπεκρίθη, ταῖς γὰρ δὴ 10 τύγαις άελ τὰς δόξας έπλ τοῖς πρότερον βεβουλευμένοις Ευμμεταβάλλεσθαι φιλούσιν ἄνθρωποι. των δε Λιβύων 11 εί τι μεν δόκιμον ετύγχανεν δυ καί πλούτω ακμάζου. 10 αὐτοίς άγροίς τε καὶ πᾶσι χρήμασιν ἐν ἀνδραπόδων Ρ 190 μοίοα παρέδωκε τοις παισίν Όνωρίχω τε καί Γένζωνι. Θεόδωρος γάρ δ νεώτατος έτελεύτα ήδη, άπαις τὸ παράπαν ἄρρενός τε καὶ δήλεος γόνου. Λίβυας δὲ 12 τούς άλλους άφείλετο μέν τούς άγρούς, οι πλείστοί 15 τε ήσαν και άριστοι, ές δε το των Βανδίλων διένειμεν έθνος, και ἀπ' αὐτοῦ κλήροι Βανδίλων οἱ ἀγροὶ οὖτοι ές τόδε καλούνται του χρόνου. τοις δε δή πάλαι 18Β884 κεκτημένοις τὰ γωρία ταῦτα πένεσθαί τε ὡς μάλιστα και έλευθέροις είναι ξυνέβαινεν. ήν δε αὐτοῖς έν 20 έξουσία καὶ ὅποι βούλοιντο ἀπαλλάσσεσθαι. καὶ τὰ 14 μέν χωρία ξύμπαντα, όσα τοίς τε παισί καὶ τοίς άλλοις Βανδίλοις Γιζέριχος παραδεδώκει, οὐδεμιᾶς φόρου ἀπαγωγῆς ὑποτελῆ ἐκέλευσεν είναι. τῆς δὲ γῆς 15 δση οί οὐκ ἀγαθή ἔδοξεν είναι, ἀφῆκε τοις πρότερον ει έχουσι, τοσαύτα ένθένδε τῷ δημοσίῳ φέρεσθαι τάξας

¹ βεβουλεύσθαι VO] βουλεύεσθαι P || 4 βελισαρίου VPO corr.] βελισάριου O pr. m. || 5 ήδη om. O || 7 τοις] τὸ O || 8 ξυμβάλλεσθαι O || 9 δύκιμου] εὐδύκιμου O || 11 όνωρίχω codd. || 12—13 τὸ παράπαν om. O || 13 ἄρσενος O | γύνου] γύνυ V || 15 διένειμεν VP] διέβη μὲν O || 20 δποι V] δπη PO | άπαλλάσεσθαι P || 22—336, 16 Βανδίλοις—τὴν decrent in P folio interciso, supplets sunt e codice k || 23 ἐπέλευεν O

ώστε οὐδ' ὁτιοῦν περιῆν τοῖς τὰ χωρία τὰ σφέτερα
16 αὐτῶν ἔχουσιν. ἔφευγον δὲ πολλοὶ καὶ ἐκτείνοντο.
αἰτίαι γὰρ αὐτοῖς πολλαί τε καὶ χαλεπαὶ προσεφέροντο.
17 πασῶν δὲ μία μεγίστη δὴ ἐδόκει εἶναι ὅτι χρήματά
τις οἰκεῖα ἔχων ἀπέκρυπτεν. οὕτω τοὺς Λίβυας πᾶσα 5
ἰδέα ξυμφορᾶς περιέστη.

Τούς δὲ δὴ Βανδίλους τε καὶ Άλανούς ἐς λόγους □ 18 καταστησάμενος, λογανούς αὐτοῖς ἐπέστησεν οὐν ἦσσον η δηδοήκουτα, ούσπερ χιλιάρχους έκάλεσε, δόκησιν παρέχων ές οπτώ οἱ μυριάδας συνιέναι τὸν τῶν στρα- 10 19 τευομένων λεών, καίτοι οὐ μᾶλλον ἢ ἐς μυριάδας πέντε τὸ τῶν Βανδίλων τε καὶ Άλανῶν πληθος ἔν γε 20 τῷ πρὶν γρόνφ ἐλέγετο είναι. ἔπειτα μέντοι τῆ τε κατά σφας παιδοποιία καὶ άλλους βαρβάρους έταιρισάμενοι ές μεγάλην τινὰ πολυανθρωπίαν έχώρησαν. 15 21 τὰ δὲ τῶν Άλανῶν καὶ τῶν ἄλλων βαρβάρων ὀνόματα, πλην Μαυρουσίων, ές τὸ των Βανδίλων απαντα 22 απεκρίθη. τότε δε Γιζέριχος Μαυρουσίους προσποιησάμενος, έπειδή Βαλεντινιανός έτελεύτησεν, ανά παν Β 885 έτος ήρι άρχομένω ές τε Σικελίαν καὶ Ίταλίαν έσβο- 20 λάς ἐποιεῖτο καὶ τῶν πόλεων τὰς μὲν ἀνδραποδίσας, τας δε καθελών ές έδαφος, ληισάμενός τε απαντα, έπει άνθρώπων τε ή χώρα και χρημάτων έρημος έγεγόνει, ές τὸ τοῦ έφου βασιλέως ἐσέβαλε πράτος. 28 Ίλλυριούς ούν έληίζετο καλ τής τε Πελοποννήσου τής 25 τε άλλης Έλλάδος τὰ πλείστα καὶ όσαι αὐτη νησοι

¹ οὐδοτιοῦν codd. \parallel 10 ἐς O] om. V | οἱ om. O | ξυνιέναι O \parallel 18 ἀπεκρίθη] ἀπε evanuit in O \parallel 18—19 προσποιησάμενος V] προσεταιρισάμενος O \parallel 19 οὐαλεντινιανὸς O \parallel 21 τὰς μὲν] τὰ μὲν O \parallel 22 τὰς δὲ VO pr. m. corr.] τὰ δὲ O pr. m. \parallel 25 ἰλλυρίους V \parallel τε Πελοποννήσου] τε om O \parallel πελοποννήσου codd.

ἐπίκεινται. αὖθις δὲ ἔς τε Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν ἀπέβαινεν, ἡγέ τε καὶ ἔφερεν ἐκ περιτροπῆς ἄπαυτα. καί 24
ποτε αὐτὸν ἐς τὴν ναῦν ἐσβάντα ἐν τῷ Καρχηδόνος
λιμένι, ἀνατεινομένων ἤδη τῶν ἱστίων, φασὶν ἐρέσθαι
ε τὸν κυβερνήτην ἐπὶ τίνας ποτὲ ἀνθρώπων ἰέναι κελεύοι. καὶ τὸν ἀποκρινάμενον φάναι, δηλονότι ἐφ' 25
οὺς ὁ θεὸς ὥργισται. οὕτως ἐξ οὐδεμιᾶς αἰτίας ἐφ'
οῦς ἄν τύχοι ἐσέβαλλε.

Τωνδε είνεκα τίσασθαι Βανδίλους βασιλεύς Ρ 191 10 Λέων βουλόμενος ξυνήγειρεν έπ' αὐτοὺς στράτευμα. τουδε δε του στρατεύματος λέγουσι το πλήθος ές δέκα μάλιστα μυριάδας γενέσθαι. στόλον δε νεών έξ απάσης της πρός ξω θαλάσσης άθροίσας πολλην έπεδείξατο μεγαλοφροσύνην ές τε στρατιώτας καὶ ναύτας, δεδιώς 15 μή τί οἱ ἐκ μικρολογίας ἐμποδὼν γένηται προθυμουμένφ ές τοὺς βαρβάρους ἐπιτελέσαι τὴν πόλασιν. φασί γοῦν αὐτῷ τριακόσια καὶ χίλια κεντηνάρια ἐπ' 2 οὐδενὶ ἔργφ δεδαπανῆσθαι. ἀλλ' ἐπεὶ οὐκ ἔδει Βανδίλους τα στόλφ τούτφ απολωλέναι, αὐτοκράτορα τοῦ Β 886 το πολέμου ποιείται Βασιλίσκου, Βηρίνης της γυναικός άδελφὸν ὄντα καὶ της βασιλείας έκτόπως έρωντα, ην οί ήλπισεν άμαχητί έσεσθαι την "Ασπαρος προσποιησαμένφ φιλίαν. αὐτὸς γὰρ Ασκαρ τῆς Αρείου δόξης 8 μεταποιούμενος, ταύτην τε ούκ έννοων μετατίθεσθαι.

⁹ cf. Theoph. I 115 Mal. 372. Eusgr II 16: Zonar. III 253. Niceph. Call. XV 27. Schmidt p. 91 (3. Aufl. p. 89)

⁴ loriw O | Eqead at V || 6 ànonqurómeror O || 8 éafhale V || 9 tànde | tàn dè V || 10 léwr O | léyar V || 11 dè om. O || 18 éw V | èwas O || 17 rovr || yàq Theoph. || 20 Bhqlirhs Dind. || bequins VO pr. m., bequins O corr. || 22—28 προσποιησάμενος V

παρελθείν μεν είς την βασιλείαν ούν οίός τε ήν, καταστήσασθαι δε ές αὐτὴν ετερον εὐπετῶς ζογυσεν, ἤδη τε Λέοντι τῶ βασιλεί ὡς ἐπιβουλεύσει προσκεκρουκότι 4 επίδοξος ήν. λέγουσιν οὖν "Ασπαρα τότε δείσαντα μή Βανδίλων ήσσημένων δ Λέων ώς ασφαλέστατα την ι 🗆 βασιλείαν πρατύτηται, πολλά Βασιλίσκω ἐπισκήψαντα παρακαταθέσθαι οἱ Βανδίλους τε καὶ Γιζέριχον.

5 - 467 Λέων δὲ ἤδη πρότερον Ανθέμιον, ἄνδρα ἐκ γερουσίας, πλούτφι τε καλ γένει μέγαν, βασιλέα τῆς έσπερίας καταστησάμενος έπεμψεν, δπως οί τὰ ές τὸν Βανδιλι- 10 6 χου συλλήψεται πόλεμου, χαίτοι Γιζέριγος έγρηζε χαί πολλά έλιπάρει Όλυβρίω παραδοθήναι την βασιλείαν Πλακιδία τη Βαλευτινιανού παιδί ξυνοικούντι καί διά τὸ κήδος εὐνοϊκῶς αὐτῷ ἔχοντι, ἐπειδή τε τούτου ἡτύχησεν, έτι μαλλον ώργίζετο καλ πάσαν την βασιλέως γην 16 7 έληζετο. Την δέ τις έν Δαλματία Μαρκελλιανός των 'Αετίφ γνωρίμων, άνηρ δόκιμος, δς ἐπειδη 'Αέτιος ἐτελεύτησε τρόπφ τῷ εἰρημένφ, βασιλεί εἴκειν οὐκέτι ήξίου, άλλὰ νεωτερίσας τε καὶ τοὺς άλλους απαντας Β 387 ἀποστήσας αὐτὸς εἶχε τὸ Δαλματίας πράτος, οὐδενός 20 8 οί ές χείρας ιέναι τολμήσαντος. τοῦτον δή τον Μαρκελλιανόν τότε Λέων βασιλεύς εὖ μάλα τιθασσεύων Ρ 192 προσεποιήσατο, καὶ ές Σαρδώ την νησον έκέλευεν

⁷ cf. Chron. min. II 35 (247) | 9 cf. Marcell. Com ad a 467. Jord, Get. 236 | 12 cf. Müller, F H G. IV 104 (29 s. f) | 17 cf Müller, F. H. G IV 104

¹ ές $O \mid$ την om. $V \parallel$ 2 ίσχυεν $O \parallel$ 4 λέγουσι γοῦν $O \mid$ τὸν ἄσπαρα $O \mid$ τότε om. $O \parallel$ 6 πρατύνεται $O \parallel$ 9 πλούτω—ἐσπερίας om. $O \parallel$ 11 συλλήψηται V, ξυλλήψεται $O \parallel$ 13 ούαλεντικιανοῦ $O \mid$ ξυνοιποθντα $V \parallel$ 20 αὐτὸς scripsi] οὖτος codd.

ιέναι, Βανδίλων κατήκοον ούσαν. ὁ δὲ αὐτὴν Βανδίλους ἐξελάσας οὐ χαλεπῶς ἔσχεν. Ἡράκλειος δὲ 9
σταλεὶς ἐκ Βυξαντίου εἰς Τρίπολιν τὴν ἐν Λιβύη
νικήσας τε μάχη τοὺς ταύτη Βανδίλους τάς τε πόλεις
ε ὁρὰδίως εἶλε καὶ τὰς ναῦς ἐνταῦθα ἀπολιπὰν πεξῆ τὸ
στράτευμα ἐς Καρχηδόνα ἡγε. τὰ μὲν οὖν τοῦ πολέμου προοίμια τῆδε ἐφέρετο.

Βασιλίσκος δε τῷ παντὶ στόλω ές πόλισμα κατέ- 10 πλευσε, Καργηδόνος διέχον ούχ ήσσον ή δηδοήκοντά 10 τε καὶ διακοσίοις σταδίοις (Ερμοῦ δὲ νεως ἐνταῦθα έκ παλαιοῦ ἐτύγγανεν ὢν, ἀφ' οὖ δὴ καὶ Μερκούοιον δ τόπος έχλήθη ούτω γάρ τον Έρμην καλουσι 'Ρωμαζοι), και εί μη έθελοκακήσας έμέλλησεν, άλλ' εὐθύ έπεγείρησε Καργηδόνος ίέναι, αὐτήν τε αν αὐτοβοεί 15 είλε καί Βανδίλους ές οὐδεμίαν άλκην τραπομένους κατεδουλώσατο. ούτω Γιζέριχος Λέοντα ώς ἄμαχον 11 βασιλέα κατωρρώδησεν, έπεί οἱ Σαρδώ τε καὶ Τρίπολις άλοῦσαι ηννέλλοντο καὶ τὸν Βασιλίσκου στόλον έώρα οίος οὐδείς πω έλέγετο 'Ρωμαίοις πρότερον γεγενή-20 σθαι. νῦν δὲ τοῦτο ἐκώλυσεν ἡ τοῦ στρατηγοῦ μέλλησις, είτε κακότητι είτε προδοσία προσγενομένη. Γιζέριτος δε τής Βασιλίσκου όλιγωρίας απολαύων 12 έποίει τάδε. όπλίσας απαντας ώς αριστα είχε τοὺς Β 888 ύπηκόους ἐπλήρου τὰς ναῦς, ἄλλας τε κενὰς ἀνδοῶν 15 καὶ ὡς τάγιστα πλεούσας ἐν παρασκευῆ εἶγε. πέμψας 18

² Theoph. I 117, 3 | 23 cf Theoph. I 116, 13

¹ κατήκοσον $V \mid$ αὐτὴν VPO pr. m.] αὐτῆς O corr. \parallel 6 τοθ om. $O \parallel$ 8 παντί \mid παντί τε $P \mid$ πτόλισμα $V \parallel$ 10 σταδίοις $PO \mid$ σταδίους $V \parallel$ 12 έρμὴν $O \parallel$ 18 έμέλησεν $O \parallel$ 19 οίος \mid οίς $V \parallel$ 20—21 μέλησις $O \parallel$ 21 προσγενομένη \mid γενομένη $O \parallel$ 24 ὑπηκόους \mid ἐπηκόους $O \parallel$ 20

δὲ πρέσβεις ώς Βασιλίσκον έδείτο τὸν πόλεμον ές πέντε ήμερων ύπερβαλέσθαι χρόνον, δπως μεταξύ βουλευσάμενος έπείνα ποιοίη α δή μάλιστα βασιλεί βου-14 λομένω είπ. λένουσι δὲ αὐτὸν καὶ γουσίου πολύ τι χρημα κρύφα της Βασιλίσκου στρατιάς πέμψαντα κ 15 ταύτην δή την έκεχειρίαν ωνήσασθαι. Επρασσε δέ ταύτα οιόμενος, όπερ έγένετο, πνεύμα έπιφορον έν 16 τούτφ οί τφ χρόνφ γενήσεσθαι. Βασιλίσκος δὲ ἢ Άσπαρι καθάπερ υπέστη χαριζόμενος ἢ τὸν καιρὸν γρημάτων ἀποδιδόμενος, ή καὶ βέλτιον αὐτῷ ἐνομίσθη, 10 έποίει τε τὰ αλτούμενα καλ ἡσύχαζεν ἐν τῷ στρατοπέ-17 δω, την εθχαιρίαν προσδεχόμενος των πολεμίων. οί δε Βανδίλοι, έπειδή σφίσι τάχιστα τὸ πνεῦμα ένεγόνει, δ δή τέως καραδοκοῦντες ἐκάθηντο, ἀράμενοί τε τὰ ίστία και τὰ πλοΐα ἀφέλκοντες δσα αὐτοῖς ἀνδρῶν 15 κενά, ωσπερ μοι πρότερον είρηται, παρεσκεύαστο, 18 ἔπλεον ἐπὶ τοὺς πολεμίους. ὡς δὲ ἀγχοῦ ἐγένοντο, πύρ έν τοις πλοίοις ένθέμενοι, α δή αὐτοί ἐφέλκοντες ήγον, κεκολπωμένων αύτοις των ίστιων, αφήκαν έπλ 19 τὸ τῶν Ῥωμαίων στρατόπεδον. ἄτε δὲ πλήθους ὄντος το ένταυθα νηών, δπη τὰ πλοία ταυτα προσπίπτοιεν, 20Ρ198. Β 889 ξυνδιεφθείροντο. οῦτω δὲ τοῦ πυρὸς ἐπιφερομένου θόρυβός τε, ώς τὸ είκὸς, είχε τὸν Ῥωμαίων στόλον καὶ κραυγής μέγεθος τῷ τε πνεύματι καὶ τῷ τῆς 25

⁹ cf. Jordan. Rom. 837

² ggóvor om. $O \parallel 3-4$ forloµένω PO] βεβουλευμένω $V \parallel$ 6 έπεςτειρίαν $V \parallel$ 6-340, 7 Επρασσε-ύπετόπησε om. $V \parallel$ 11 ήσυχάζων $O \parallel$ 15 fort. έφέλκοντες cf. vers. 18 Christ \parallel 21 νηῶν P] νεῶν $O \mid$ προσπίπτοιεν P] παραπίπτοιεν $O \parallel$ 22 αὐτὰ $O \mid$ αὐτοί P, αὐτοίς Grotius \parallel 28 ξυνδιεφθείροντο scripsi] ξυνδιεφθείρενο codd. \parallel 24 είχε τὸν-στόλον] ἡν ἐν τῷ-στόλω O

φλογὸς βόμβφ ἀντιπαταγούσης μάλιστα, καὶ τῶν στρατιωτών όμου τοίς ναύταις άλλήλοις έγχελευομένων καὶ τοίς κουτοίς διωθουμένων τά τε πυρφόρα πλοία καὶ τὰς σφῶν αὐτῶν ναῦς ὑπ' ἀλλήλων διαφθειρο-5 μένας οὐδενὶ κόσμφ. ἤδη δὲ καὶ οἱ Βανδίλοι παρῆσαν 21 έμβάλλοντές τε καὶ καταδύοντες καὶ αὐτοῖς ὅπλοις τούς διαφεύγοντας των στρατιωτών ληιζόμενοι. είσί 22 δε οι και άνδρες άγαθοι Ρωμαίων εν τω πόνω τούτω έγένοντο, και πάντων μάλιστα Ίωάννης, ύπο-10 στράτηγός τε ων Βασιλίσκου καὶ οὐδ' ὁπωστιοῦν της έχείνου προδοσίας μεταλαχών. περιστάντος γάρ 28 όμίλου πολλοῦ τὴν αὐτοῦ ναῦν, ἔκτεινε μὲν ἐπιστροφάδην ἀπὸ τοῦ καταστρώματος πολύ τι τῶν πολεμίων πλήθος, ώς δε άλισκομένης ήσθετο τής νεώς, 15 ήλατο ξύν πάση τη των δπλων σκευή ἀπὸ των λαρίων είς θάλασσαν. πολλά μέν οὖν αὐτὸν έλιπάρει 24 Γένζων δ Γιζερίχου, πιστά τε παρεχόμενος καλ σωτηρίαν προτεινόμενος, δ δε ούδεν ήσσον ες θάλασσαν καθηκε το σωμα, έκεινο μόνον αποφθεγξάμενος, ώς 20 οὐ μή ποτε Ἰωάννης ὑπὸ χεροί κυνῶν γένηται. ὁ μὲν 25 δή πόλεμος ούτος ές τοῦτο έτελεύτα και Ἡράκλειος έπ' οίπου ἀπεκομίσθη. Μαρκελλιανός γάρ πρός του των συναρχόντων ἀπώλετο δόλφ. Βασιλίσκος δὲ ἀφι- 26 κόμενος ές Βυζάντιον Ικέτης ἐκάθητο ές τὸ Ιερον 25 Χριστού του μεγάλου θεού (Σοφίαν καλούσιν οί Β 840 Βυζάντιοι τὸν νεων, ταύτην δὴ μάλιστα τῷ θεῷ πρέ-

² állhloig P] állhlovg re O | 5 favětloi O | 6 émfálloves G] fálloves P | 8 ró evanuit in P | 10 åv] à evanuit in P | 11 yào evanuit in P | 15 flavo Hoesch.] fillare codd. | snewf P] árosnewf O | 16ès O | 17 re om. O | 28 évraqxóvrav O | 25 zouroð roð meyálov G| 20 regálov zouroð roð beð G

πειν την έπωνυμίαν ήγούμενοι), εξαιτησαμένης δε αὐτὸν Βηρίνης τῆς βασιλίδος τὸν μεν κίνδυνον τοῦτον διέφυγεν, ἐς βασιλείαν δε τότε παρελθείν, ῆς δη ενεκα 27 πάντα αὐτῷ εἰργαστο, οὐχ οἰός τε ἡν. Λέων γὰρ βασιλεὸς οὐ πολλῷ ὕστερον "Ασπαρά τε καὶ 'Αρδαβούριον ε ἐν παλατίῳ διέφθειρεν, ἐπεί οἱ θάνατον ἐπιβουλεύειν ... 411 αὐτοὸς ὑπετόπησε. ταῦτα μεν οὖν ἐγένετο τῆδε.

11. die month con τοῦτα μεν οὖν ἀγτοκράτωρ πρὸς

11. die m Sext a. 472 ζ. Άνθέμιος δὲ ὁ τῶν δυσμῶν αὐτοκράτωρ πρὸς τοῦ κηδεστοῦ 'Ρεκίμερος διαφθαρείς έτελεύτα, 'Ολύβριός Ρ 194 τε την βασιλείαν ἐκδεξάμενος ὀλίγφ ύστερον χρόνφ 10 2 10. die m. την όμοιαν πεπρωμένην ανέπλησε. τελευτήσαντος δε και Λέοντος εν Βυζαντίφ, παρέλαβε την βασιλείαν Λέων δ Ζήνωνός τε καὶ Αριάδνης τῆς Λέοντος θυγα-3 τρός, ές ήμερων έτι όλίγων που ήλικίαν ήκων, αίρεθέντος δὲ ξυμβασιλέως αὐτῷ τοῦ πατρὸς, αὐτίκα δὴ μάλα 16 4 • 474 δ παίς έξ άνθρώπων ήφάνιστο. ἄξιον δὲ καὶ Μαϊορίνου έπιμνησθηναι, δς δή πρότερον έσχε τὸ έσπέριον κράτος. ούτος γάρ δ Μαιορίνος, ξύμπαντας τοὺς πώποτε 'Ρωμαίων βεβασιλευκότας ύπεραίρων άρετη πάση, τὸ Λιβύης πάθος οὐκ ήνεγκε πράως, άλλὰ στρατιὰν ἐπὶ 20 Βανδίλους άξιολογωτάτην άγείρας εν Λινούροις ενένετο, αὐτὸς τῷ στρατῷ ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἐξηγεῖσθαι 5 διανοούμενος. ήν γάρ ὁ Μαϊορίνος ἔς τε τοὺς ἄλλους πόνους καὶ οὐχ ήκιστα ἐς τοὺς κινδύνους ἄοκνος κο-

⁵ cf. Theoph. I 117, 11. Marcell. Com. ad a 471. Vict. Tonn. ad a. 471. Chron min. II 158. | 8 cf. Marcell Com. 472. Jordan Get. 239 Zach. 19, 34 | 18 cf. Theoph. I 118, 13 | 20 Prise fr. 27

² αύτὸν O] om. P | βερίνης O pr. m., βερίκης O corr. | τὸν μὲν] και τὸν O || 7 ὑπετόπασε O || 9 ὁλίβονος P || 10 ἐκθεξάμενος VP] διαδεξάμενος O || 15 ξυμβασιλέως PO] ξυμβασιλεύειν V || 16 μαιόριος O || 28 ἡν γὰρ ὁ Μαιορίνος VO] om. P || 24—841, 1 ἄσκνος κομιδή V] κομιδή ἄσκνος PO

μιδή. σύκ άξύμφορον δέ οί ήγούμενος είναι δύναμίν 6 τε την Βανδίλων και το Γιζερίχου ήθος διερευνήσασθαι πρότερον και δπη ποτέ Μαυρούσιοί τε καί Β 841 Λίβυες εύνοίας τε ή έγθους πέρι ές αὐτούς έγοιεν. 5 ούκ άλλοις τισι πιστεύειν τὸ τοιοῦτον ή ὀφθαλμοίς τοίς αύτοῦ ἔγνω. πρεσβευτής οὖν ὡς δὴ ἐκ βασιλέως 7 παρά του Γιζέριγου έστάλη, άλλο τι αύτω δυομα ξυμπεπλασμένον ἐπενεγκών. δείσας δὲ μὴ καταφανής γεγονώς αὐτός τε κακόν τι λάβη καὶ τὰ πρασσόμενα 10 διακωλύση, μηγαναται τοιάδε. τὰς ἐν τῆ κεφαλῆ τρί- 8 χας (διαβόητοι γάρ ήσαν ές πάντας ανθρώπους δτι δή ούτω ξανθαί είεν ώστε χρυσφ απιβδήλω είκαζεσθαι) βαφή τινι χρίσας ές τοῦτο έξεπίτηδες έξευρημένη έπλ καιρού μεταβαλείν ές τὸ κυάνεον παντελώς ίσχυσεν. 15 έπει δε Γιζερίχω ές δψιν ήλθε, τά τε άλλα δ Γιζέριχος 9 αὐτὸν ἐνεχείρει δεδίσσεσθαι καὶ ᾶτε φίλον ἐπαγαγόμενος ές τὸ οἴκημα ἦλθεν, οὖ δὴ τὰ ὅπλα ξυνέκειτο πάντα, πολλά τε καλ άξιολογώτατα ύπερφυώς δυτα. ένταῦθά φασι τὰ ὅπλα κινηθέντα έκ τοῦ αὐτομάτου 10 το πάταγον οὐ μέτριον οὐδὲ τὸν τυχόντα ἀφείναι, καὶ τότε μεν τῷ Γιζερίχω σεισμόν τινα γεγονέναι δοχείν, έξω δε γενομένω άμωι τε τω σεισμώ άναπυνθανομένω, έπεί οι των άλλων ούδεις ωμολόγει, θαϋμα μέν έπιπεσείν μέγα, οὐ μέντοι ξυμβαλείν τὸ γεγονὸς οίφ 25 τε είναι. ὁ μὲν οὖν Μαϊορίνος διαπεπραγμένος ἄπερ 11 έβούλετο έπὶ Λιγουρίας ἀπεκομίσθη, καὶ τῷ στρατῷ

² την VO] των P || 3 οπη PO] οποι V || 4—6 ξχοιεν—αύτου VO] κατέστησαν, αύτος του τοιούτου ξογου τελεστης γενέσθαι P || 5 η η τοις O || 7 παρά] περί O | αύτω codd. || 8 καταφανείς V || 11 ἀνθρώπους] αύτοὺς O || 14 κυάνεον | κάνεον V || 15 ὁ PO || 0m. V || 16 ἐνεχείρισε V || καὶ οm O || 19 φησί V || 20 ού μέτριον VPO in marg.] ού μικρὸν O in contextu || 24 οίω] οία O

πεζη βαδίζοντι έξηγούμενος έπὶ στήλας τὰς Ἡρακλείους ñει, διαβαίνειν μέν διανοούμενος τον έκείνη πορθμον. δδώ δε το λοιπον έπι Καργηδόνα ενθένδε ιέναι. 12 ώνπερ δ Γιζέριγος αίσθόμενος καὶ ὅτι δὰ πρὸς Μαϊορί-Β 842 νου εν τη πρεσβεία φενακισθείη, ες τε δροωδίαν έμ- 5 13 πέπτωκε και τὰ ἐς τὸν πόλεμον ἐξηρτύετο, οί τε 'Ρωμαίοι τεκμηριούμενοι τη Μαϊορίνου άρετη εὐέλπιδες 14 ήδη εγενουτο Λιβύην τη άρχη άνασώσασθαι. άλλὰ a. 461 μεταξύ νόσφ δυσεντερίας άλούς δ Ματορίνος διαφθείρεται, άνηρ τὰ μέν εἰς τοὺς ὑπηκόους μέτριος 10 15 γεγονώς, φοβερός δε τὰ ές τούς πολεμίους. και Νέπως □ P 195 Quint a. 474 δε την βασιλείαν παραλαβών όλίγας τε ήμέρας έπιβιούς έτελεύτησε νόσφ, καὶ Γλυκέριος μετ' αὐτὸν ές « 474-475 ταύτην δή προελθών την άρχην τύχην την δμοίαν άνέπλησε. μεθ' ον δή Αύγουστος την αυτοκράτορα 15 16 άργην έλαβε. βασιλεῖς μέντοι καὶ ἄλλοι πρότερον ἐν τη έσπερία γεγόνασιν, ώνπερ τὰ ὀυόματα έξεπιστάμε-17 νος ώς ημιστα έπιμνήσομαι. χρόνον τε γάρ αὐτοῖς τῆ

18 Έν δε Βυζαντίφ δ Βασιλίσκος (οὐ γὰρ ἔτι οἶός

έσπερία έγένετο.

άρχη όλίγον τινὰ ἐπιβιῶναι καὶ ἀπ' αὐτοῦ λόγου ἄξιον οὐδὲν πεπραχέναι ξυνέπεσε. ταῦτα μὲν ἐν τῆ »

⁹ cf Mal. 375, 9. Marcell. Com. ad a 461. Jordan Get. 286 Jordan. Rom. 335. Chron. min. I 305 (588). II 31 (200). II 32 (210) 297. Theoph. I 112, 26. 118, 17 || 11 Chron. min. I 306 (614). 308 (475). 310 (626) Marcell Com ad a 480. || 13 Chron. min. I 307 (474). II 90 (473). 91 (474, 2) || 22 Mal. 378 Theoph I 120, 26 Marcell Com ad a 475 Vict. Tonn. ad a 475

³ δὲ οπ. $V \mid$ ἐνθένδε Ιέναι] Ιέναι ἐνθένδε $O \parallel$ 10 ἐς $O \parallel$ 11 Νέπως] νεώτερος $O \parallel$ 12 δὲ οπ. $O \parallel$ 15 Αθγονστος] ὅτι αθγούστος ὁ αὐτὸς ἢν καὶ ξωμύλος ὁ ἐπὶ ζήνωνος κρατῶν ἐν ξώμη P in marg. \parallel 19 αὐτοῦ] αὐτῆς $O \parallel$ 20 πεπραχέναι PO] πεπράχθαι V

τε ήν τὸν ἔρωτα τῆς βασιλείας βιάζεσθαι) τυραννίδι έπιθέμενος έκράτησεν οὐδενὶ πόνφ, Ζήνωνος όμοῦ τῆ γυναικί ές την Ίσαυρίαν, άφ' ής δη φριιάτο, διαφυνόντος. έγοντι δε αὐτῶ τὴν τυραννίδα ἐνιαυτόν τε .. 476 19 5 καὶ μῆνας ὀκτὰ οῖ τε ἄλλοι ὡς εἰπεῖν ξύμπαντες καὶ οί της αθλης στρατιώται διά φιλογρηματίας μέγεθος ήγθουτο. ὧν δή Ζήνων αλοθόμενος στρατιάν τε άγείρας 20 έπ' αὐτὸν ἥει. Βασιλίσκος δὲ στρατόν τε καὶ στρατηγον Άρματον ως αντιταξόμενος Ζήνωνι έπεμψεν. Β 443 10 ώς δὲ πλησίου που άλλήλοις έστρατοπεδεύσαντο, παρα- 21 δίδωσιν 'Αρμάτος Ζήνωνι το αυτού στράτευμα, έφ' φ Βασιλίσκον τὸν αὐτοῦ νίὸν, κομιδῆ ὄντα παϊδα νέον, Καίσαρά τε καταστήσεσθαι και τελευτώντι διάδοχον της βασιλείας ἀπολιπείν. Βασιλίσκος δε πάντων έρη- 22 15 μος γεγονώς ές το Ιερον καταφεύγει, οδπερ και πρότερον. και αὐτὸν 'Ακάκιος, ὁ τῆς πόλεως ίερεὺς, Ζήνωνι ένεγείρισεν, ασέβειαν τε αὐτῷ ἐπενεγκών καὶ ὡς πολλά τοῦ Χριστιανών δόγματος ξυνετάραξέ τε καὶ ἐνεόγμωσεν, ές την Εύτυγοῦς αιρεσιν αποκλίνας, και ην δε 20 ούτως. Ζήνων δὲ αὖθις τὴν βασιλείαν παραλαβών 23 καί την ές Αρμάτον πίστιν αφοσιούμενος Βασιλίσκον τὸν αὐτοῦ παϊδα Καίσαρα καταστησάμενος, οὐ πολλῶ

⁴ cf. Vict. Tonn. ad a. 476 | 7 cf. Mal. 379. Theoph I 124, 15 Chron. Pasch. I 602, 20. | 10 cf. Mal. 379 | 20 ss. cf. Mal. 382. Theoph. I 124, 30. Euagr. III 8. Bar-Hebr. 76. Cedren. I 617, 1. Zonar. III p. 257. Marcell Com. ad a. 476. Jordan Rom. 343

³ ὡρμᾶτο] malim ὥρμητο \parallel 4 αὐτῷ] αὐτῷν $V \parallel$ 8 ∦ει] εἴη $P \parallel$ 8—9 Βασιλίσκος—ἐπεμψεν οm. $V \parallel$ 9 ἄρματ — hic et infra $P \mid$ ἀντιταξόμενον $P \parallel$ 11 αὐτοῦ codd. \parallel 12 νέον $V \mid$ om. P, νήπιον $O \parallel$ 13 τελευτῶντα P corr. \parallel 14 καταλιπεῖν $O \parallel$ 16 αὐτὸς $O \parallel$ 17 ἀπενεγκῶν $O \mid$ τα πολλὰ $O \parallel$ 18—19 ἐνεόχμωσεν Hoesch.] ἐνεόχμωσεν V, ἐνεόχμωσεν $PO \parallel$ 22 παραστησάμενος $O \mid$ πολλῷ πολλῷ τε V

ύστερον αὐτόν τε ἀφείλετο τὴν τιμὴν καὶ Αρμάτον 24 έπτεινε. Βασιλίσπον δε όμοῦ τοῖς τε παισί καὶ τῆ νυναικί πέμψας ές Καππαδοκίαν γειμώνος ώρα σιτίων τε και ιματίων και της άλλης έπιμελείας έρήμους έκέ-25 λευσεν είναι. Ενθα δή ψύχει τε καλ λιμώ πιεζόμενοι 5 ές τε άλλήλους καταφεύγουσι καὶ τὰ φίλτατα περιβαλύντες σώματα διεφθάρησαν, αυτη τε Βασιλίσκον των πεπολιτευμένων κατέλαβε τίσις. άλλὰ ταῦτα μὲν γρόνω τῷ ὑστέρω ἐγένετο.

Γιζέριγος δε τότε απάτη τε περιελθών και κατά 10 26 πράτος έξελάσας, ώς πρόσθεν είρηται, τούς πολεμίους, οὐδέν τι ἦσσον, εί μη καὶ μᾶλλον, ἦγέ τε τὰ Ῥωμαίων καὶ ἔφερε ξύμπαντα, έως αὐτῷ βασιλεύς Ζήνων ές Β 344 δμολογίαν άφίκετο σπονδαί τε αὐτοῖς ἀπέραντοι ξυνετέθησαν, μήτε Βανδίλους πολέμιον τι ές τον πάντα 15 αλώνα 'Ρωμαίους έργάσασθαι μήτε αύτοις πρός έκείνων ξυμβήναι. ταύτας τε τάς σπονδάς Ζήνων τε αύτὸς διεσώσατο καί δς μετ' έκεινον την βασιλείαν παρέλα-27 βεν Άναστάσιος. διέμειναν δε και ες Ιουστίνον αὐτο-Ρ 196 πράτορα, τούτου δὲ Ἰουστίνου ἀδελφιδοῦς τον Ἰουστι- 20 28 νιανός διεδέξατο την βασιλείαν. Επί τούτου 'Ιουστινιανοῦ βασιλεύοντος ὁ πόλεμος κατέστη δδε, τρόπο 29 ῷ ἐν τοῖς ὅπισθεν λελέξεται λόγοις. χρόνον δὲ ὀλίγον « 477 Γιζέριγος επιβιούς ετελεύτα πόρρω που ήδη ήλικίας

¹ ἄρματον P, ἄρματον $O \parallel 6$ τὰ οπ. $V \parallel 7$ τε] τε τὸν $O \parallel$ 9 ἐγένετο P] ἐγένοντο $VO \parallel 10-20$ Γιζέριχος—αὐτοπράτορα] ὅτι γιζέριχος οὐδέν τι ἡσσον, άλλὰ καὶ μᾶλλον τὰ τῶν ξωμαίων ἡγε τε καὶ ἔφερε ξύμπαντα ἔως ζήνων ἐς ὑμολογίαν κτλ. $W \parallel$ vois P

ήκων, διαθήκας διαθέμενος, έν αίς άλλα τε πολλά Βανδίλοις έπέσκηψε καὶ τὴν βασιλείαν ἀεὶ Βανδίλων ές τοῦτον ἰέναι δς ἄν έκ γόνου ἄρρενος αὐτῷ Γιζερίχφ κατὰ γένος προσήκων πρῶτος ἀν ἀπάντων τῶν αὐτοῦ 5 ξυγγενῶν τὴν ἡλικίαν τύχοι. Γιζέριχος μὲν οὖν ἄρξας 80 Βανδίλων ἐπειδὴ Καρχηδόνος ἐκράτησεν ἔτη ἐννέα καὶ τριάκοντα, ἐτελεύτησεν, ὥσπερ εἴρηται.

η'. Όνώριγος δε, ό των έχείνου παίδων πρεσβύτατος, διεδέξατο την άρχην, Γένζωνος ήδη έξ άνθρώ-10 πων άφανισθέντος. έπὶ τούτου Όνωρίχου Βανδίλων άρχοντος πόλεμος αὐτοίς πρός οὐδένα ἀνθρώπων, ὅτι μή ές Μαυρουσίους, έγένετο. δέει γάρ τῷ ἐκ Γιζερίχου 2 ήσυγάζοντες πρό τοῦ οἱ Μαυρούσιοι, ἐπειδή τάγιστα έκποδων αύτοις έκεινος έγεγόνει, έδρασάν τε πολλά 15 τούς Βανδίλους κακά καὶ αὐτοὶ ἔπαθον. γέγονε δὲ 8 Όνώριτος ές τούς έν Λιβύη Χριστιανούς ώμότατός τε και άδικώτατος άνθρώπων άπάντων. βιαζόμενος γάρ 4 αὐτοὺς ἐς τὴν Ἀρειανῶν μετατίθεσθαι δόξαν, δσους αν λάβοι οὐχ έτοίμως αὐτῷ εἴκοντας, ἔκαιέ τε καὶ Β 345 20 άλλαις θανάτου ίδέαις διέφθειρε, πολλών δε και τάς γλώσσας απέτεμεν απ' αὐτῆς φάρυγγος, οι ἔτι και ές έμε περιόντες εν Βυζαντίφ έχρωντο απραιφνεί τη φωνή, οὐδ' ὁπωστιοῦν ταύτης δή τῆς τιμωρίας ἐπαι-

¹ cf. Jordan. Get. 169

5 Schmidt p. 98

20 cf. Theoph. I 186, 29. Aeneas Gazaeus, Theophr. sub finem. Marcell. Com. ad a. 484. Vict. Vit. III 30. Vict. Tonn. ad a. 479. Chron. min. II 298. III 306. Schmidt p. 111 (3. Aufl. p. 104—105)

⁴ a v to v PP] a v to O || 8 d v w o t to O and O || 10—12 $\frac{1}{2}$ a l — $\frac{1}{2}$ f v v v to O om. V || 10 d v v o O odd. || 11 o v d f v o O || 18 $\sqrt{2}$ odd. || 18 $\sqrt{2}$ odd. || 18 $\sqrt{2}$ odd. || 18 a v to $\sqrt{2}$ odd. || 18 a v to $\sqrt{2}$ odd. || 18 a v to $\sqrt{2}$ odd. || 19 $\sqrt{$

²² BT Procop. ed. Haury. Vol. I cum addendis ed. Wirth [1784]

σθανόμενοι δυ δή δύο, ἐπειδή γυναιξὶν ἑταίραις πλησιάζειν ἔγνωσαν, οὐκέτι φθέγγεσθαι τὸ λοιπὸν ε ίσχυσαν. ἔτη τε ὀκτὰ Βανδίλων ἄφξας ἐτελεύτησε νόσφ, Μαυρουσίων ήδη τῶν ἐν τῷ Αὐρασίῳ ὅρει ἀκημένων ἀποστάντων τε ἀπὸ Βανδίλων καὶ αὐτο- ε νόμων ὅντων (ἔστι δὲ τὸ Αὐράσιον ἐν Νουμιδίᾳ τριῶν καὶ δέκα ἡμερῶν ὁδὸν μάλιστα Καρχηδόνος διέχον, τετραμμένον τε πρὸς μεσημβρίαν), οῖ οὐκέτι ὑπὸ Βανδίλοις ἐγένοντο, οὐ δυναμένων Βανδίλων ἐν ὅρει δυσόδῷ τε καὶ ἀνάντει λίαν πόλεμον πρὸς Μαυ- 10 ρουσίους διενεγκείν.

6 Τελευτήσαντος δὲ Ονωρίχου τὸ τῶν Βανδίλων

P 197 πράτος ἐς Γουνδαμοῦνδον ἡλθε τὸν Γένζωνος τοῦ Γιζερίχου. ἐς αὐτὸν γὰρ ὁ χρόνος ἔφερε τὰ πρωτεία

7 τοῦ Γιζερίχου γένους. οὖτος ὁ Γουνδαμοῦνδος πλείοσι 16 μὲν πρὸς Μαυρουσίους ἐμαχέσατο ξυμβολαίς, μείζοσι δὲ τοὺς Χριστιανοὺς ὑπαγαγῶν πάθεσιν ἐτελεύτησε νοσήσας, ήδη που μεσοῦντος τοῦ δωδεκάτου τῆς ἀρχῆς

8 * 48 ἔτους. ἀδελφός τε αὐτοῦ Τρασαμοῦνδος παρέλαβε τὴν βασιλειαν, είδους τε καὶ ξυνέσεως ἐς τὰ μάλιστα καὶ 10 9 μεγαλοψυχίας εὖ ῆκων. τοὺς μέντοι Χριστιανοὺς

Β 846 ἐβιάζετο μεταβαλέσθαι τὴν πάτριον δόξαν, οὐκ αἰκιζόμενος τὰ σώματα ὥσπερ οἱ πρότεροι, ἀλλὰ τιμαίς τε

¹³ cf. Theoph. I 187, 4 | 28 cf. Zonar. III p. 276

⁴ αύρασίω O] αύρανίω V, αύρασίων P \parallel 5 φλημένων] πειμένων O \parallel 5—6 άποστάντων—δυτων om V \parallel 6 αὐράνιον V νουμηδία VO \parallel 8 τε] τε καὶ O \mid οὶ om. V \parallel 9 ὑπὸ] ἀπὸ V \mid δυναμένων PO] γενομένων V \parallel 10 δυσόδει V \parallel 12 όνωρίχον codd. \parallel 18 Γεήζωνος Theoph. \parallel 14 Γιζερίχου] ζιγερίχου P \parallel 21 τοὺς om. O \parallel 22 μεταβάλλεσθαι V \mid πάτριον] πατρώαν Theoph

καὶ άρχαῖς μετιών καὶ χρήμασι μεγάλοις δωρούμενος. και τούς άπειθούντας, όποιοί ποτε είεν. ήκιστά νε ελδέναι ποιούμενος. ελ δέ τινας λάβοι μεγάλοις άμαρ- 10 τήμασιν ένόχους ή τύχη ή γνώμη γεγενημένους, τού-5 τοις δή μεταβαλλομένοις την δόξαν μισθόν προύτίθει μή δοθναι την δίκην ών ημαρτον. ἐπειδή δὲ ή γυνή 11 έτελεύτα, οὐ γενομένη μήτης οὕτε ἄρσενος οὕτε θήλεος νόνου, πρατύναι ώς ἄριστα την βασιλείαν βουλόμενος, ές Θευδέριγον τον Γότθων βασιλέα πέμψας ήτει οί 10 γυναϊκα την άδελφην 'Αμαλαφρίδαν διδόναι, ής δη άρτι δ άνηρ έτεθνήκει. δ δέ οί και την άδελφην 12 έπειιψε και Γότθων δοκίμων γιλίους έν δορυφόρων λόνω, οίς δη διμίλος θεραπείας είπετο ές πέντε μάλιστα γιλιάδας ἀνδρῶν μαγίμων. ἐδωρήσατο δὲ τὴν ἀδελφὴν 18 16 Θευδέριγος και των Σικελίας ακρωτηρίων (τριών) δυτων ένλ, δ δή καλοῦσι Λιλύβαιον, καὶ ἀπ' αὐτοῦ έδοξεν δ Τρασαμοῦνδος πάντων δή των έν Βανδίλοις ήνησαμένων πρείσσων τε είναι και δυνατώτατος, ένέ- 14 νετο δε φίλος και Άναστασίω βασιλεί ές τα μάλιστα. 20 έπλ τούτου βασιλεύοντος ξυνέπεσε Βανδίλοις πάθος τι παθείν πρὸς Μαυρουσίων οίον ούπω πρὸ τοῦ ξυνηνέγθη γενέσθαι.

⁹ ef. Jordan. Get. 299. Chron. min. I 324 (68)

⁴ η γνώμη η τύχη $P \parallel 4-5$ τούτους—μεταβαλλομένους $O \parallel 5$ δη Hoesch.] δὲ codd. $\parallel 6$ ημαφτον $V \parallel$ ημάστανον $PO \parallel 6-18$ ἐπειδη—δυνατώτατος om. $V \parallel 7$ οὔτε—οὔτε] οὐδὲ—οὐδὲ codd. \parallel ἄφρενος $O \parallel 8$ πρατύναι $O \parallel 10$ άμαλαφρίδα O et Theoph. \parallel 11 καὶ την $O \parallel$ καὶ om. $P \parallel 13$ δεραπείας εἴπετο $P \parallel$ εἴπετο δεραπείας $O \parallel 15$ σικελίας PO pr. m.] ἐν σικελία O pr. m. corr. \parallel 15—16 (τριῶν) ὅντων scripsi] ὄντων codd., cf Hy 2 p. 26 \parallel 16 Λιλύβαιον] Λύσιον Theoph. \parallel 17 ἐν Βανδίλοις ἐν Λίβυσι Theoph. \parallel 18 δυνατώτερος Herw. \parallel 21 οἰον οὅπω πρὸ τοῦ V, οἰον πρὸ τοῦ οὅπω P

19 θεραπεύουσιν. οί μεν οὖν κατάσκοποι ές Καργηδόνα

¹ cf. Euagr. IV 15

¹ Καβάων] καβαρίων $O \parallel 2$ τε om $O \parallel 3$ Καβάων] καβαρίων O, καβαώνης Euagr. \parallel αὐτὸν] αὐτὸ $O \mid$ ἐστρατεῦσθαι Euagr. \parallel 7 τε \mid δὲ $O \parallel 8$ ξὐν πᾶσιν \mid ξυμπᾶσιν $\mid P$, σὐν πᾶσιν Euagr. \parallel 9 τὰς γυναίκας om. $V \parallel 10$ τε \mid δὲ Euagr. \mid την \mid καὶ $V \mid$ ήν \mid εἰ Euagr. \parallel 13 βανδίλοι $O \mid$ στρατείαν Euagr. \mid στρατείαν codd. \mid νηὸν Euagr. \parallel 14—15 αὐτοὺς μὲν ἐφορᾶν \mid ἰσχυρὸς δὲ ὡς λέγεται, τίσασθαι μὲν τοὺς αὐτοὺς, έφορᾶν δὲ $O \parallel$ 15 γιγνόμενα $V \mid$ ήν \mid ἐὰν Ευαμτ. \mid βανδίλοι $O \parallel$ 16 ἀμείψωσι, πάντα Euagr. \mid δν \mid δὲ οὖ δ΄ ᾶν Ευαμτ. \mid 17 οἰχωνται Ευαμτ. \mid 18 άγνοοι Euagr. \mid δν \mid δν οἱ $V \parallel$ 19 αὐτὸν \mid αὐτόν, φησίν Euagr. \parallel 20 ἀμύναι $O \parallel$ 21 εἰς Euagr

έλθόντες ήσύχαζον, την παρασκευήν των Βανδίλων θεώμενοι, έπει δε το στράτευμα την έπι Τρίπολιν ήεσαν, σχήματα περιβεβλημένοι ταπεινά είποντο. οί 20 δε Βανδίλοι ώς ήμερα τη πρώτη ηθλίσαντο, ές των ε Χριστιανών τούς νεώς τούς τε ΐππους τά τε άλλα ζφα έσαγαγόντες, ύβρεώς τε οὐδεμιᾶς ἀπελείποντο καὶ αὐτοὶ ἀκολασία τῆ σφετέρα ἐγρήσαντο, τούς τε ίερέας, οθς αν λάβοιεν, έρραπιζόν τε και ξαίνοντες κατά τοῦ νώτου πολλάς ὑπηρετείν σφίσιν ἐκέλευον 10 δσα δή ἐπέχειν τῶν οἰκετῶν τοῖς ἀτιμοτάτοις εἰώθεσαν. Β 348 καὶ ἐπειδή τάγιστα ἐνθένδε ἀπηλλάγησαν, ἐποίουν οί 21 τοῦ Καβάωνος κατάσκοποι όσα αὐτοίς ἐπετέτακτο τά τε γάρ ίερα εκάθηραν αθτίκα τήν τε κόπρον και εί τι άλλο ούχ δσίως ἐπέκειτο ξύν ἐπιμελεία πολλή ἀωε-15 λόμενοι, τά τε λύγνα έκαυσαν απαντα καλ τούς Ιερέας αίδοι τε πολλή προσεκύνησαν και τη άλλη φιλοφροσύνη ήσπάσαντο άργύριά τε τοίς πτωχοίς δόντες, οί 22 άμφι τὰ ίερὰ ταῦτα ἐχάθηντο, ούτω δὴ τῷ τῶν Βανδίλων στρατιά είπουτο. καὶ ἀπὸ τούτου κατὰ τὴν 28 20 όδον ξύμπασαν οί τε Βανδίλοι κατά ταὐτά ἡμάρτανον και οι κατάσκοποι έθεράπευου. έπει δε άγχοῦ ἔσεσθαι 24 έμελλον, προτερήσαντες οἱ κατάσκοποι ἀγγέλλουσι τῷ Καβάωνι δσα Βανδίλοις τε και σφίσιν ές τα Χριστιανων ίερα εξργαστο καί ώς έγγύς που οί πολέμιοι εξεν.

¹ ἡσύχαζον] ἐσχόλαζον Euagr. \parallel 2 ἐπεὶ] ἐπειδὴ Euagr. \parallel 8 ἥεσαν Euagr.] ἥει codd. \parallel 4 βανόλλοι O \mid τῶν \mid τοὺς V \parallel 6 ἐσαγαγόντες V] ἐπαγαγόντες P Euagr., εἰσαγαγόντες O \parallel 9 πολλὰ Euagr. \parallel 10 δσα—εἰώθεσαν οπ. Euagr. \mid εἰώθασι V \parallel 11 παὶ ἐπειδὴ ἐπειδὴ δὲ Euagr. \parallel 14 σὺν Euagr. \parallel 15 ἔπαιον Euagr. \parallel 17 πτωχοίς VO Euagr. \parallel πολλοίς P \parallel 20 σύμπασαν Euagr. \parallel το οπ. Euagr. \parallel 5ανόλλοι O \mid ταὐνὰ Euagr. \mid τοῦνα codd. \parallel 21—24 ἐπεὶ—εἰεν.οπ. V \parallel 28 παβαρίωνι O

25 δ δὲ ἀχούσας ἐς τὴν ξυμβολὴν καθίστατο ὧδε. χύκλον άπολαβών εν το πεδίο, ενθα δή το χαράκωμα ποιείσθαι έμελλε, τὰς καμήλους έρυμα τῷ στρατοπέδω έγκαρσίας έν κύκλω καθίστη, κατά δώδεκα μάλιστα 26 παμήλους ποιησάμενος τὸ τοῦ μετώπου βάθος. παϊδας 5 μέν ούν και γυναϊκας και εί τι αύτοις απόμαχον ήν, όμοῦ τοῖς χρήμασιν ές μέσον έτίθετο, τον δὲ τῶν μαχίμων λεών ές των ζώων έκείνων τούς πόδας έν 27 μέσφ φραξαμένους ταϊς άσπίσιν εκέλευεν είναι. ούτω δε Μαυρουσίοις έχούσης της φάλαγγος οί Βανδίλοι 10 έν ἀπόρφ είχον θέσθαι τὸ παρόν οὔτε γάρ ἀκοντισταί Β 349 ούτε τοξόται άγαθοί ήσαν ούτε πεζοί ές μάχην ιέναι ππίσταντο, άλλ' Ιππείς τε πσαν απαντες, δόρασί τε ώς έπι πλείστον και ξίφεσιν εγρώντο, και απ' αὐτοῦ αποθέν τε οὐδεν εργάζεσθαι κακὸν τοὺς πολεμίους 15 οίοι τε ήσαν, η τε ιππος αὐτοις, άχθομένη τη τών καμήλων όψει, έπὶ τοὺς πολεμίους ήκιστα ήγετο. 28Ρ199 έπειδή τε συγνά ές αὐτοὺς ἀκοντίζοντες έκ τοῦ ἀσφαλούς οι πολέμιοι τούς τε εππους και αὐτούς, ατε πλήθος όντας, οὐ χαλεπῶς ἔχτεινον, ἔφευγόν τε καὶ τῶν 20 Μαυρουσίων έπεξιόντων οί μέν πολλοί διεφθάρησαν, είσι δε οι και ύπὸ τοις πολεμίοις εγένοντο, όλίγοι τε κομιδή έκ του στρατού τούτου έπ' οίκου απεκομίσθη-

29 σαν. ταῦτα μὲν Τρασαμούνδφ παθείν πρὸς Μαυρου-

¹ els Euagr. [1—21 ώδε—πολλο] οἱ μὲν οὖν πολλοὶ, ῶς φησι, Βανθίλων Ευαgr. [3 ξμελλον O [8 ές] καὶ O [9 εἶναι] ἰέναι Dind. [10 μανφουσίων O [βανθίλοι O [11—12 οὅτε—οὅτε] οἱδὲ—οἱδὲ codd. [16 τε 1] τ' P [18—19 έκ—αὐτοὺς om. V [19—20 κλήθος ὄντας scrips] πλήθος ὅντας P [κλήθος ὅντος PO [20—24 ἔφευγόν—ἀπεκομίσθησαν] καὶ πολλοὶ διεφθάσησαν V [24 δρασαμούνδω P] πρὸς] ὁπὸ Euagr

σίων ξυνέπεσεν. ἐτελεύτα δὲ χρόνφ ὕστερον ἐπτά τε καὶ είκοσιν ἔτη Βανδίλων ἄρξας.

Ildépiros de Ormolrov rou likeolrov mais . 528 την βασιλείαν παρέλαβεν, ός τὰ μὲν ές τοὺς ὑπηχόους ε εὐπρόσοδός τε ἡν και δλως πρᾶος, και οὔτε Χριστιανοίς ούτε τω άλλω χαλεπός έγεγόνει, τὰ δὲ ές τὸν πόλεμον μαλθακός τε λίαν καὶ οὐδὲ ἄγρι ἐς τὰ ὧτα τὸ πρᾶνμά οί τοῦτο ἐθέλων ἰέναι. Ὁάμερ γοῦν ἀνεψιός τε ὢν 2 αὐτῷ καὶ ἀνὴρ ἀγαθὸς τὰ πολέμια ἐστρατήγει ἐφ' οὓς 10 αν στρατεύοιντο Βανδίλοι ον δή και Αγιλλέα Βανδίλων εκάλουν. επί τούτου Ίλδερίχου ήσσήθησάν τε 3 μάχη οἱ Βανδίλοι πρὸς Μαυρουσίων τῶν ἐν Βυζακίφ, ών ήργεν 'Αντάλας, και σωίσι ξυνηνέτθη Θευδερίγω τε και Γότθοις εν Ίταλία έκ τε συμμάχων και φίλων 15 πολεμίοις γενέσθαι. τήν τε γάρ Αμαλαφρίδαν έν 4 φυλακή έσχον και τους Γότθους διέφθειραν απαυτας, Β 850 έπενεγκόντες αὐτοῖς νεωτερίζειν ἔς τε Βανδίλους καὶ 'Ιλδέριτον. τίσις μέντοι οὐδεμία πρός Θευδερίτου 5 έγένετο, έπελ άδύνατος ένόμισεν είναι στόλω μεγάλω 20 ές Λιβύην στρατεύσαι, Ίλδέριχος δὲ φίλος ἐς τὰ μάλιστα Ιουστινιανώ καλ ξένος έγένετο, ούπω μεν ηκοντι ές βασιλείαν, διοικουμένω δε αύτην κατ' έξουσίαν,

¹ Chron. min III 459 (12) | 8 cf. Theoph. I 187, 20 | 15 Vict. Tonn. ad a. 528 | 20 cf. Zonar. III p. 276. Theoph. I 187, 25

³ δνωρίχου codd. \parallel 5 καὶ δίως scripsi \parallel καὶ δίος VP, δίος $O\parallel$ 5—6 οὐτε—οὐτε \parallel οὐδὲ—οὐδὲ codd. \parallel 7 μαλακός Theoph. \parallel 8 Όάμεο \parallel ἄμεο V, δ ἄμεο $O\parallel$ Όάμεο γοῦν \parallel Μεργοῦς Theoph. \parallel 9 αὐτο \parallel 0 \parallel 10—11 βανσίλοι $O\parallel$ 10 δν \parallel 0 \parallel 0 \parallel 12 βανσίλοι $O\parallel$ 13 ἀνττάλας V, ἀντάλλας P, ἀντάλας $O\parallel$ 14 ξυμμάχων $O\parallel$ φίλων \parallel μαχῶν $O\parallel$ 15 ἀλαλαφρίδαν V, ἀλαμαφρίδαν P, ἀμαλαφρίδα $O\parallel$ 17 αὐτοVς \parallel 20 V0 V1 21 καὶ V1 τε καὶ V1 το καὶ V2 1 καὶ V3 το καὶ V2 1 καὶ V3 το καὶ V3 το καὶ V4 το καὶ V6 το καὶ V7 το καὶ V9 το καὶ V1 το καὶ

έπει οι ὁ θείος Ἰουστίνος ὑπέργηρώς τε ὢν έβασιλευε καὶ τῶν κατὰ τὴν πολιτείαν πραγμάτων οὐ παντελῶς ἔμπειρος. χρήμασι τε μεγάλοις ἀλλήλους ἐδωροῦντο.

Β 851 βασιλείαν, ώς ἀπόλεμόν τε καὶ ἡσσημένον πρὸς Μαυρουσίων, καὶ Ἰουστίνω βασιλεί καταπροδιδόντα τὸ τῶν
Βανδίλων κράτος, ὡς μὴ ἐς αὐτὸν ἐκ τῆς ἄλλης οἰκίας ω
ὅντα ἡ βασιλεία ἥκοι (τοῦτο γάρ οἱ βούλεσθαι τὴν ἐς
Βυζάντιον πρεσβείαν διέβαλλεν), αὐτῷ δὲ παραδιδόναι
τὸ Βανδίλων κράτος. οἱ δὲ ἀναπεισθέντες κατὰ ταῦτα
9 ἐποίουν. οὕτω δὴ Γελίμερ τῆς ἡγεμονίας ἐπιλαβόμενος

⁹ cf. Zonar III p. 276. Theoph I 187, 27 | 17 cf Jordan. Get 170 | 24 cf. Mal. 459, 18

³ ἀλλήλοις $V\parallel$ 6 γε Ιλδέριχον O] γιλδέριχον V, Ιλδέριχον $P\parallel$ έπιδοξος] ἐπιδοξός τε $P\parallel$ 8 αὐτὸν ἐαυτὸν $P\parallel$ ἄριστος VPO corr.] ἄριστον O pr. m \parallel 10 νεωτέροις I παινστέροις I 12 τρόπω I I 0 om. I et Theoph. I 18 προποιησάμενος I I 15 οὐπέτι] οὐχ I I 20—28 ὡς—πράτος om. I 22 διέβαλεν I

'Ιλδέριγόν τε, εβδομον έτος Βανδίλων ἄρξαντα, καλ Όάμερα καὶ τὸν ἀδελφὸν Εὐαγέην ἐν φυλακή ἔσγεν. .. 530 Έπεὶ δὲ ταῦτα Ἰουστινιανὸς ἤκουσεν, ἤδη τὴν 10 βασιλείαν παραλαβών, πρέσβεις ές Λιβύην ώς Γελί-5 μερα πέμψας έγραψε τάδε "Ούχ δσια ποιείς ούδε των ...Γιζερίγου διαθημών άξια, γέροντά τε και ξυγγενή .καί βασιλέα Βανδίλων, εί τι των Γιζερίγω βεβουλευμένων ὄφελός έστιν, εν φυλακή έχων, και βία την , άρχην άφαιρούμενος, έξον αὐτην όλίγω ύστερον γρόνω 10 πατά νόμον λαβείν. μήτε οὖν ἐργάση περαιτέρω 11 πακον μήτε του βασιλέως ονόματος ανταλλάξη την ,,τοῦ τυράννου προσηγορίαν, βραζεί προτερεύουσαν ...γρόνω. άλλὰ τοῦτον μὲν, ἄνδρα δσον οὕπω τεθνη- 12 , ξόμενον, εα φέρεσθαι τῷ λόγφ τὴν τῆς βασιλείας 15 πείκονα, σύ δὲ απαντα πράττε όσα βασιλέα πράττειν "είκός προσδέχου τε άπὸ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ Γιζε-..ρίχου · νόμου μόνον λαβεῖν τὸ τοῦ πράγματος ὄνομα. παύτα γάρ σοι ποιούντι τά τε ἀπὸ τοῦ κρείττονος 18 μεύμενη έσται καί τὰ παρ' ήμων φίλια." τοσαύτα το μεν ή γραφή εδήλου. Γελίμες δε τούς πρέσβεις 14 απράκτους απέπεμψε, και τόν τε Όάμερα έξετύφλωσε τόν τε Ίλδεριγον καὶ Εὐανέην εν μείζονι φυλακή εποιή- Β 352 σατο, έπικαλέσας φυγήν ές Βυζάντιον μελεταν, ώς 15

δε και ταύτα βασιλεύς Τουστινιανός ήκουσε, πρέσβεις

¹ cf Theoph. I 188, 2. Vict. Tonn ad a 581 | ξβδομον έτος] annos VII mens. III. cf Vict Tonn. ad a. 523 Chron. min. II 299

² δάμερα V, δάμαρα $O \mid$ καὶ τὸν ἀδελφὸν \mid τὸν ἀδελφὸν καὶ $O \parallel$ 4 ὡς $VO \mid$ πρὸς $P \parallel$ 5 ἔγραφε $P \parallel$ 7 τῶν \mid τῶ $V \parallel$ 8 ἐν \mid ἐν τῆ $O \parallel$ 10 μήτε οὖν scripsi \mid μὴ δὲ οὖν VP, μηδὲν οὖν $O \parallel$ 11 μήτε \mid scripsi \mid μὴ δὲ codd \mid ἀνταλλάξοι $O \parallel$ 12 προτερεύσας $O \parallel$ 14 τῆς om $O \parallel$ 15 πράττε $VO \parallel$ 17 νόμον $O \parallel$ 21 ἔπεμψε $O \mid$ δάμερα codd. \parallel 22 εὐαγένην $O \parallel$ 28 φυγὴν \mid φυγεῖν O

έτέρους πέμψας ἔργαψε τάδε , Ήμεῖς μὲν οἰόμενοι σε
"οὕποτε τῆς ἡμετέρας συμβουλῆς ἀπ' ἐναντίας ήξειν
16 , ἐγράψαμέν σοι τὴν ἐπιστολὴν τὴν προτέραν. ἐπεὶ δὲ
, ἀρέσκει σοι τὴν βασιλείαν οὕτω κεκτῆσθαι ὡς νῦν
, ἔχεις λαβὼν, ἀπόλαβε ὅ τι ἄν ἐξ αὐτῆς ὁ δαίμων διδῷ. ὁ
17 , σὸν δὲ Ἰλδέριχόν τε καὶ Ὁ άμερα τὸν πηρὸν καὶ τού-
, του τὸν ἀδελφὸν ὡς ἡμᾶς πέμπε, παραψυχὴν ἔξοντας
, ἢν ἔχειν εἰσὶ δυνατοὶ ὅσοι τὴν βασιλείαν ἢ τὴν
18 , ὄψιν ἀφήρηνται. ὡς οὐκ ἐπιτρέψομέν γε, ἢν μὴ
, παῦτα ποιῆς. ἐνάγει γὰρ ἡμᾶς ἡ ἐλπὶς, ἢν εἰς τὴν 10
19 , ἡμετέραν φιλίαν ἔσχον. αἴ τε σπονδαὶ ἡμῖν αὶ πρὸς
,, Γιζέριχον ἐκποδὼν στήσονται. τῷ γὰρ ἐκδεξαμένφ
,, τὴν ἐκείνου βασιλείαν ἐρχόμεθα οὐ πολεμήσοντες,
,, ἀλλὰ τὰ δυνατὰ τιμωρήσοντες."

ΟΡ201 Ταῦτα Γελίμες ἀναλεξάμενος ἡμείβετο τοίσδε "Βα- 16
,,σιλεὺς Γελίμες Ἰουστινιανῷ βασιλεί. οὕτε βία τὴν
,,ἀρχὴν ἔλαβον οὕτε τί μοι ἀνόσιον ἐς ξυγγενείς τοὺς
21 ,,ἐμοὺς εἰργασται. Ἰλδέριχον γὰς νεώτεςα πράσσοντα
,,ἔς οἰκον τὸν Γιζερίχου καθείλε τὸ τῶν Βανδίλων
,,ἔθνος ἐμὲ δὲ ὁ χρόνος ἐς τὴν βασιλείαν ἐκάλεσε, κατά το
22 ,,γε τὸν νόμον τὰ πρεσβεία διδούς. τὴν δὲ ὑπάρχου-
,,σαν ἡγεμονίαν αὐτόν τινα διοικείσθαι καλὸν καὶ μὴ
23 ,,ἀλλοτρίας οἰκειοῦσθαι φροντίδας. ὥστε καὶ σοὶ βασι-
,,λείαν ἔχοντι τὸ περιέργω εἶναι οὐ δίκαιον λύοντι
,,δέ σοι τὰς σπονδὰς καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἰόντι ἀπαντήσομεν 26

¹ τάδε PO] ταῦτα V | σε | γε V || 2 ξυμβουλης O || 3 σοι τὴν ἐπιστολὴν τὴν προτέραν V | τὴν προτέραν έπιστολὴν PO || 5 ἀπόλαβε] ἀπόλανε O || 6 ὀάμερα codd. | τὸν πηρὸν VP] om. O || 7 ἔξοντας I || 2 ἔχοντας I || 9 ἐπιστρέψομεν I || 10 ἐς I || 11 ὀμετέραν I || 13 πολεμήσοντα I || 17 μοι om I || 19 ἐς οἶκον I || 20 ὁ om. I || 28 οἰκειοῦσθαι I || 20 οἰκεῖσθαι I || 2

"δση δύναμις, μαρτυρόμενοι τοὺς δοχους τοὺς Ζήνωνι Β 353
"ὀμωμοσμένους, οὖ τὴν βασιλείαν παραλαβὼν ἔχεις."
ταῦτα λαβὼν Ἰουστινιανὸς βασιλεὺς τὰ γράμματα, 24
ἔχων καὶ πρότερον δι' ὀργῆς Γελίμερα, ἔτι μᾶλλον ἐς
5 τὴν τιμωρίαν ἐπῆρτο. καί οἱ ἔδοξε καταλύσαντι ὡς 25
τάχιστα τὸν Μηδικὸν πόλεμον ἐς Λιβύην στρατεῦσαι,
καὶ (ἦν γὰρ ἐπινοῆσαί τε ὀξὺς καὶ ἄοκνος τὰ βεβουλευμένα
ἐπιτελέσαι) παρῆν μὲν αὐτῷ μετάπεμπτος ὁ τῆς ἑφας
στρατηγὸς Βελισάριος, οὐχ ὅτι ἐς Λιβύην στρατηγήσειν
10 μέλλοι προειρημένον αὐτῷ ἢ ἄλλῷ ὁτφοῦν, ἀλλὰ τῷ
λόγῷ παραλέλυτο ἧς εἶχεν ἀρχῆς. γεγόνασι δὲ αὐτίκα 26
αἱ πρὸς Πέρσας σπονδαὶ, ὡς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις
ἐρρήθη.

ι'. Βασιλεύς δὲ Ἰουστινιανὸς, ἐπεί οἱ τά τε οἴκοι
15 καὶ τὰ ἐς τοὺς Πέρσας ὡς ἄριστα εἰχε, τὰ ἐν Λιβύη
πράγματα ἐν βουλῆ ἐποιείτο. ἐπεὶ δὲ ἐς τὰς ἀρχὰς 2
ἔξήνεγκεν ὡς στρατιὰν ἀγείροι ἐπὶ Βανδίλους τε καὶ
Γελίμερα, οἱ πλεῖστοι ήδη ἐδυσχέραινόν τε καὶ ἐν
ξυμφορῷ ἡσαν, τόν τε Λέοντος τοῦ βασιλέως στόλον
20 καὶ τὸ τοῦ Βασιλίσκου πάθος ἀνανεούμενοί τε καὶ
ἀποστοματίζοντες στρατιώτας μὲν ὅσοι ἀπέθανον, χρήματα δὲ ὅσα τὸ δημόσιον ὡφλε. μάλιστα δὲ ἤλγουν 3
τε καὶ περιώδυνοι τῆ μερίμνη ἐγίνοντο ὅ τε τῆς αὐλῆς
ἔπαρχος, δν δὴ πραίτωρα καλοῦσι Ῥωματοι, καὶ ὁ τοῦ

¹² cf. I 117, 8 | 17 cf Theoph. I 188, 14

⁷ xal $(\tilde{\eta}\nu]$ xal om. $P\parallel 9$ strathyd in litura in $O\parallel 10$ properties of $O\parallel 12$ kmroove $P\parallel 18$ krefth $PO\parallel 16$ knowlet VP in marg. O] elzer P in contextu $\parallel 17$ dyelses $O\parallel 22$ dyle codd.] dyelle Hoesch. in marg. $\parallel 24$ Gnargos $P\parallel n$ realise of O

ταμιείου ήγούμενος καὶ δτφ άλλφ φόρου ξυλλογή δημοσίου ή βασιλικού έπετέτακτο, λονιζόμενοι ότι αύτοις Β 354 (εἰς) τὴν τοῦ πολέμου γρείαν δεήσει ἄμετρα φέρουσιν 4 ούτε ξυγγνώμης τινός ούτε αναβολής αξίοις είναι. των δε στρατηγών αὐτὸς εκαστος στρατηγήσειν οἰόμενος ι Ρ 202 κατωρρώδει τε καὶ ἀπώκνει τοῦ κινδύνου τὸ μέγεθος. εί οι αναγκαιον είη διασωθέντι έκ των έν θαλάσση κακών στρατοπεδεύεσθαι μέν έν τη πολεμία, έκ δέ τῶν νεῶν δομωμένο διαμάχεσθαι πρὸς βασιλείαν με-5 γάλην τε καὶ λόγου ἀξίαν. οί δὲ στρατιώται ἄρτι ἐκ 10 πολέμου μακρού τε και χαλεπού έπανήκοντες ούπω τε όλη νλώσση άγαθων των κατά την ολκίαν γευσάμενοι έν άμηγανία έγίνοντο ές τε ναυμαχίαν άγόμενοι, ήν ούδε αποή πρότερον παραλαβόντες ετύγγανον, και από τῶν έώων δρίων στελλόμενοι ἐς τὰς τοῦ ἡλίου δυσμὰς, 16 έφ' ὁ διακινδυνεύσουσι πρός τε Βανδίλους και Μαυ-6 οουσίους. οί δε δη άλλοι, απερ εν δμίλφ φιλεί γίγνεσθαι, νεωτέρων πραγμάτων ήθελον διὰ κινδύνων άλλοτρίων θεαταί νενέσθαι.

Βασιλεί μέντοι είπειν τι έπι κωλύμη της στρατιάς 20 οὐδείς, ὅτι μὴ ὁ Καππαδόκης Ἰωάννης, ἐτόλμησεν, ὁ τῆς αὐλῆς ἔπαργος, θρασύτατός τε ὢν καὶ δεινότατος 8 τῶν κατ' αὐτὸν ἀπάντων. οὖτος γὰο Ἰωάννης, τῶν ἄλλων σιωπη τὰς παρούσας ὀδυρομένων τύχας, παρελθών ές βασιλέα έλεξε τοιάδε ,,Το πιστον, ω 25

²⁵ cf. Theoph. I 188, 18

^{1—2} δημοσίου] δήμος $V\parallel 3$ (είς) Maltr.] om. codd. $\parallel 7$ έν om $O\parallel 9$ δρμωμένω VO] ώρμωμένω P pr. m, ώρμημένω P corr. $\parallel 13$ έγένοντο $P\parallel 16$ διακινδυνεύουσι $O\parallel 17-18$ γίνεσθαι $O\parallel 21$ δ Καππαδόκης \mid άποκαππαδόκης $V\parallel 28$ δ ἰωάννης $P\parallel$

"βασιλεύ, της ές τους υπηκόους τους σους όμιλίας την παροησίαν ήμεν άναπετάννυσιν δ τι αν μέλλοι τῆ ,πολιτεία τη ση ξυνοίσειν, ην και μη πρός ήδονην ποι τὰ λεγόμενά τε καὶ πρασσόμενα ή. οὕτω γάρ9B855 5 .. σοι περάννυσι τῶ δικαίω τὴν ἐξουσίαν ἡ σύνεσις. "ώστε οὐ τὸν ὑπηρετήσαντα πάντως εὕνουν εἶναι ,, ήγη τοις σαυτού πράγμασιν, ούδε τῷ ἀντειπόντι χαλε-,πῶς ἔχεις, ἀλλὰ μόνω τῷ τῆς διανοίας ἀκραιφνεῖ ,,πάντα σταθμώμενος ακίνδυνον ήμιν απέδειξας πολλά-10 ,, κις τὸ τοῖς σοῖς ἀντιστῆναι βουλεύμασι. τούτοις 10 ,, ήγμένος, δ βασιλεῦ, κατέστην εἰς ξυμβουλήν τήνδε, ,,προσκρούσων μέν το παραυτίκα ίσως, αν ούτω τύχη, ..ές δε το μέλλον την εύνοιαν την έμην καταφανή "δείξων, ταύτης τέ σε μάρτυρα παρεξόμενος. ην γαρ 11 15 μάπειδών τοῖς λεγομένοις έξοίσεις ές Βανδίλους τὸν ,πόλεμον, μηχυνομένης σοι της άγωνίας την έμην "παραίνεσιν εὐδοχιμήσαι ξυμβήσεται. εί μέν γάρ ώς 12 πρατήσεις των πολεμίων το θαρρείν έχεις, οὐδεν μάπεικός σε τά τε σώματα προΐεσθαι καὶ χρημάτων 20 ,,δαπανᾶν πληθος, καὶ τοὺς ὑπὲρ τῶν ἀγώνων ὑφίστα-,,σθαι πόνους. νίκη γαρ επιγενομένη πάντα καλύπτει ..τὰ τοῦ πολέμου πάθη. εἰ δὲ ταῦτα μὲν ἐν τοῖς τοῦ 18 ,,θεοῦ γούνασι κείται, παραδείγμασι δε των προγεγε-... νημένων γρωμένους ήμας αναγχη δεδιέναι τὸ τοῦ 25 ,,πολέμου πέρας, πῶς οὐχὶ τῶν ἐν τοῖς ἀγῶσι κινδύνων ,τὸ τὴν ἡσυχίαν ἀγαπᾶν ἄμεινον; ἐπὶ Καρχηδόνα 14

² άναπετάννυσιν VO] άναπετάννυσι ποιείν τε καλ λέγειν P | μέλλη $P\parallel$ 3 τη ση ξυνοίσειν VO] ξυνοίσειν τη ση $P\parallel$ 5 ξύνεσις $O\parallel$ 7 σαυτοῦ] αὐτοῦ $O\parallel$ 11 ές $O\parallel$ 12 τύχη V] τύχοι $PO\parallel$ 14 ταύτη $O\parallel$ παρεξόμενος] παραδεξόμενος $O\parallel$ 15 τοῖς λεγομένοις om. V | 18 πρατήσειν O | 23 γόνασι P | 24 ήμας δμας O

..διανοή στρατεύειν, είς ήν κατά μέν την ήπειρον ίδυτι .. δδός τεσσαράκοντα καλ έκατον ήμερων έστι. πλέοντι ..δε άνάνκη τὸ πέλανος όλον άμειψαμένω πρὸς τὰς ..έσχατιάς τῆς θαλάσσης έλθειν. ώστε τῶν ἐν τῷ , στρατοπέδω ξυμβησομένων ένιαύσιόν σοι δεήσει τὸν 5 15P203, άγγελον ήπειν. προσθείη δὲ ἄν τις ὡς, ἢν μὲν πρα-Β 856 πήσης των πολεμίων, Λιβύης μεταποιείσθαι οὐκ αν ..δύναιο, της τε Σικελίας καὶ Ίταλίας ὑω' έτέροις κει-16 ...μένης ην δέ τι καὶ πταίσης, ὁ βασιλεῦ, λελυμένων .. ήδη σοι των σπονδων, είς την ήμετέραν τον χίνδυνον 10 ..άξεις. ξυνελόντι τε είπειν ούτε απόνασθαι παρέσται "σοι τῆς νίκης καὶ τὸ τῆς τύχης ἐναντίωμα λυμανείται 17 ..τοίς εὖ καθεστώσι. πρὸ τῶν πραγμάτων τὸ τῆς μεύβουλίας δφελός έστι. τοῖς μέν γὰρ έπταικόσι το ,μεταμελείσθαι ανόνητον, πρὸ δὲ τῶν δεινῶν τὸ με- 15 ..ταμανθάνειν ακίνδυνον. οὐκοῦν ξυνοίσει πάντων μάλιστα τὸ τοῖς καιροῖς ἐν δέοντι χρῆσθαι."

¹⁸ cf. Theoph I 188, 24

³ ἀμειψαμένω] ἀμει evanuit in $P\parallel$ 8–9 πειμένοις $P\parallel$ 10 ές $PO\parallel$ 11 άξοις $P\parallel$ 12 τύχης] νίπης $O\parallel$ 15 μεταμελείσθαι $V\parallel$ μεταμέλειν $PO\parallel$ ἀνόητον $V\parallel$ 18–19 ὁ βασιλεύς $P\parallel$ 20 ἰερέων $PO\parallel$ ἰερωμένων $V\parallel$ δὴ οπ $O\parallel$ ἐπισκόπους καλοδσιν $VP\parallel$ καλοδσιν ἐπισκόπους $O\parallel$

"αὐτὸς" ἔφη "οἱ πολεμοῦντι ξυλλήψομαι Λιβύης τε "κύριον θήσομαι." ταῦτα βασιλεὺς ἐπεὶ ἤκουσε, κατέ- 21 χειν τὴν διάνοιαν οὐκέτι ἐδύνατο, ἀλλὰ τήν τε στρατιὰν καὶ τὰς ναῦς ἤγειρεν, ὅπλα τε καὶ σιτία ἡτοίμαζε 5 καὶ Βελισαρίφ ἐν παρασκευἢ ἐπήγγελλεν εἶναι ὡς ἐν Λιβύη στρατηγήσοντι αὐτίκα μάλα. Τρίπολιν δὲ τὴν 22Β357 ἐν Λιβύη τῶν τις ἐπιχωρίων Πουδέντιος ἀπὸ Βανδίλων ἀπέστησε. πέμψας τε ὡς βασιλέα ἐδεῖτό οἱ στρατιὰν στεῖλαι· πόνφ γὰρ αὐτῷ τὴν χώραν οὐδενὶ 23 10 προσποιήσειν· ὁ δέ οἱ ἄρχοντά τε Ταττιμοὺθ καὶ στράτευμα οὐ πολὸ ἔστειλεν. ὁ δὴ ἐταιρισάμενος 24 Πουδέντιος Βανδίλων οὐ παρόντων τήν τε χώραν ἔσχε καὶ βασιλεῖ προσεποίησε. τῷ δὲ Γελίμερι τιμωρεῖν βουλομένφ Πουδέντιον ἐναντίωμα ξυνέπεσε τόδε.

15 Γώδας τις ην έν τοις Γελίμερος δούλοις, Γότθος 25 τὸ γένος, θυμοειδης μὲν καὶ δραστήριος καὶ πρὸς ἰσχὺν ἰκανῶς πεφυκὼς, εὐνοϊκῶς δὲ δοκῶν ἐς τὰ τοῦ δεσπότου πράγματα ἔχειν. τούτφ τῷ Γώδα ὁ Γελίμερ 26 Σαρδὼ τὴν υῆσον ἐπέτρεψε, φυλακῆς τε ἕνεκα καὶ 20 φόρον τὸν ἐπέτειον ἀποφέρειν. ὁ δὲ τὴν ἀπὸ τῆς 27 □ τύχης εὐημερίαν οὕτε καταπέψαι οὕτε τῆ ψυχῆ φέρειν οἴός τε ὧν τυραννίδι ἐπεχείρησε, καὶ οὐδὲ τὴν τοῦ φόρου ἀπαγωγὴν ἀποφέρειν ἔτι ηξίου, ἀλλὰ καὶ τὴν υῆσον αὐτὸς Βανδίλων ἀποστήσας εἶχε. καὶ ἐπεὶ 28

² Cur Iustinianus bella in Libya et in Hesperia susceperit, ipse dicit ın Nov. 78 cap. 4 sub finem || 5 cf Theoph. I 188, 32

² ὁ βασιλεὺς $O \parallel 5$ βελισάφιον V et O pr m. $\parallel 5-6$ έν λιβύη $V \rfloor$ ές λιβύην $PO \parallel 8$ τε om $V \parallel 10$ Ταττιμοὺθ \rfloor ταμοὺθ $O \parallel 11$ δ \rfloor ω $O \parallel 13$ δ \rbrace τε $O \parallel 14$ πουδεντίω $O \parallel 15$ Γόδδας Theoph $\parallel 16$ τὸ γένος om. $O \parallel 17$ ἰχανὸς $VO \parallel$ ές $VP \rfloor$ πρὸς $O \parallel 19$ σαρδώ $VO \parallel 21$ οὕτε-ούδὲ-ούδὲ-ούδὲ codd \parallel τὴν ψυχὴν O

ήσθετο βασιλέα Ιουστινιανόν πολεμησείοντα έπί τε 29Ρ204 Λιβύην και Γελίμερα, έγραψε πρός αὐτὸν τάδε "Οὕτε ..άννωμοσύνη είκων ούτε τι άγαρι πρός δεσπότου "παθών τοῦ έμοῦ εἰς ἀπόστασιν είδον, ἀλλὰ τάνδρὸς ιδών την ώμότητα Ισχυράν οίαν είς τε το ξυγγενές κ ... και υπήποον μετέχειν της απανθρωπίας ούπ αν δό-30 ..ξαιμι έχων γε είναι. άμεινον γάρ βασιλεί διχαίω Β 358 , ύπηρετείν ή τυράννω τὰ οὐχ ἔννομα ἐπαγγέλλοντι. 31 ,,άλλ' ὅπως μὲν συλλήψη μοι ταῦτα σπουδάζοντι, "όπως δὲ στρατιώτας πέμποις ώστε με άμύνεσθαι τοὺς 10 82 ξεπιόντας ίκανῶς ἔγειν." ταύτην βασιλεύς ἄσμενος λαβών την έπιστολην Εύλόγιον πρεσβευτην έπεμψε καὶ γράμματα έγραψεν, έπαινῶν τὸν Γώδαν τῆς τε ξυνέσεως και της ές την δικαιοσύνην προθυμίας, ξυμμαγίαν τε έπαγγελλόμενος καλ στρατιώτας καλ στρα- 15 τηγον, ος αὐτῷ ξυμφυλάξαι τε την νησον οίός τε είη και τὰ άλλα ξυλλήψεσθαι, ώστε αὐτῶ δύσκολον μηδέν 33 πρός Βανδίλων ξυμβήναι. Εύλόγιος δε άφικόμενος είς Σαρδώ ευρισκε Γώδαν όνομά τε καὶ σηημα βασι-🗆 λέως περιβαλλόμενον καὶ δορυφόρους προσποιησά- 20 34 μενον. δς έπειδή την βασιλέως έπιστολην άνελέξατο, στρατιώτας μεν έφη ες ξυμμαγίαν ελθείν βουλομένω είναι, άρχοντος δε οὐ πάνυ γρήζειν. κατὰ ταῦτά τε πρός βασιλέα γράψας του Εύλόγιου απεπέμψατο.

ια. Ταῦτα βασιλεὺς οὖπω πεπυσμένος τετρακο- 25 σίους τε στρατιώτας καὶ ἄρχοντα Κύριλλον ὡς τὴν 2 νῆσον ξυμφυλάξοντας Γώδα ἡτοίμαζεν. ἤδη δὲ ξὺν

⁴ ές $PO\parallel$ ο οίαν] οία $V\parallel$ ξς $PO\parallel$ 8 ἀπαγγέλλοντι $V\parallel$ 9 συλλήψη μοι] ξυλληψόμενον $O\parallel$ 10 με οm. $O\parallel$ άμύνεσθαι $V\parallel$ άμύνασθαι $PO\parallel$ 11 ξχεις $O\parallel$ 16 τε τήν] τε om. $P\parallel$ 19 ξς $PO\parallel$ σαςδῶ $O\parallel$ 22 ξς om. $O\parallel$ 28 ού rec m suppl. est in $O\parallel$ 27 ξυμφυλάξαντας V

αὐτοῖς καὶ τὴν ἐς Καργηδόνα στρατείαν ἐν παρασκευῆ είγε, πεζούς μεν στρατιώτας μυρίους, ίππέας δε πενταχιστιλίους. Εχ τε στρατιωτών χαλ φοιδεράτων συνειλεγμένους. ἐν δὲ δὴ φοιδεράτοις πρότερον μὲν μόνοι 8 ε βάρβαροι κατελέγοντο, όσοι οὐκ ἐπὶ τῷ δοῦλοι εἶναι, ατε μή πρός 'Ρωμαίων ήσσημένοι, άλλ' έπὶ τῆ ἴση καὶ όμοια ές την πολιτείαν άφιχοιντό. φοιδερα γάρ τὰς 4 πρὸς τοὺς πολεμίους σπονδάς καλοῦσι Ῥωμαῖοι. τὸ δὲ Β 359 νῦν ἄπασι τοῦ ὀνόματος τούτου ἐπιβατεύειν οὐκ ἐν 10 κωλύμη έστι, τοῦ γρόνου τὰς προσηγορίας έφ' ὧν τέθεινται ήμιστα άξιοῦντος τηρείν, άλλὰ τῶν πραγμάτων άεὶ περιφερομένων, ή ταῦτα ἄγειν ἐθέλουσιν ἄνθοωποι, των πρόσθεν αὐτοῖς ἀνομασμένων όλιγωροῦντες. άρχουτες δὲ ἦσαν φοιδεράτων μὲν Δωρόθεός τε. ὁ 5 15 των εν Αρμενίοις καταλόγων στρατηγός, καὶ Σολόμων, δς την Βελισαρίου έπετρόπευε στρατηγίαν (δομέστιπον τοῦτον παλοῦσι 'Ρωμαΐοι. ὁ δὲ Σολόμων οὖτος6 Ρ 205 εύνουχος μεν ήν, ούκ έξ επιβουλής δε ανθρώπου τα αίδοῖα ἐτύγχανεν ἀποτμηθείς, άλλά τις αὐτῷ τύγη ἐν το σπαργάνοις όντι τοῦτο ἐβράβευσε') και Κυπριανός και Βαλεριανός και Μαρτίνος και 'Αλθίας και 'Ιωάννης καί Μάρκελλος και Κύριλλος, οδ πρόσθεν εμνήσθην: στρατιωτών δε Ιππέων μεν 'Ρουφίνός τε και 'Αιγάν, 7 έκ της Βελισαρίου οίκίας όντες, και Βαρβάτος και

¹⁵ cf Theoph I 189, 10 | 22 cf. 62, 21

^{3—4} ξυνειλεγμένους $PO\parallel 4$ δη om. $O\parallel 5$ τω $O\rceil$ το $VP\parallel 6$ —7 και τη όμοια $P\parallel 7$ —8 φοίδερα— Ρωμαΐοι om. $O\parallel 11$ τέστειται $P\parallel 13$ όμωμασμένων V, ότομασμένων $P\parallel 15$ έν om. $O\parallel 20$ τούτο $O\parallel 20$ τούτω $O\parallel 21$ βαλλεριανός $P\parallel x$ αι μαφτίνος om. $V\parallel 28$ αίγαν hic et infra P, άιγαν hic et infra $O\parallel 24$ βαρβάτος codd.

²³ BT Procop. ed. Haury. Vol. I cum addendis ed. Wirth [1784]

Πάππος, πεζών δε Θεόδωρος, δνπερ Κτεάνον επίκλησιν έκάλουν, και Τερέντιός τε και Ζάϊδος και Μαρκιανός 8 καὶ Σάρακις. Ἰωάννης δέ τις έξ Ἐπιδάμνου δρμώμενος, ή νῦν Δυρράγιον καλείται, τοίς των πεζων 9 ήγεμόσιν απασιν έφειστήπει. τούτων απάντων Σολό- 5 μων μεν έφος ετύγγανεν ων έκ της Ρωμαίων εσχατιάς αὐτῆς, οὖ νῦν πόλις οἰκεῖται Δάρας, 'Αιγὰν δὲ ἦν 10 Μασσαγέτης γένος, οθς νῦν Οθννους καλοῦτιν. Β 860 δε λοιποί σγεδόν τι απαντες τὰ ἐπὶ τῆς Θράκης γωρία 11 φκουν. είποντο δε αὐτοῖς Ερουλοι τετρακόσιοι, ὧν 10 Φάρας ήρχε, καὶ ξύμμαχοι βάρβαροι έξακόσιοι μάλιστα 12 έκ τοῦ Μασσαγετῶν ἔθνους, ἱπποτοξόται πάντες ὧν δη ηγούντο Σιννίωντε καὶ Βάλας, ἀνδρίας τε καὶ καρτερίας 13 ές άπρου ήπουτε. ναῦς δὲ ἡ σύμπασα στρατιὰ πευταποσίας ήνε, καὶ αὐτῶν οὐδεμία πλέον ἢ κατὰ μυριάδας 15 πέντε μεδίμνων φέρειν οία τε ήν, οὐ μὴν οὐδὲ ἔλασσον 14 ή κατά τρισχιλίους. ναῦται δὲ τρισμύριοι ἐπέπλεον άπάσαις. Αλγύπτιοί τε καλ "Ιωνες οἱ πλεῖστοι καλ Κίλικες, άργηγός τε είς έπὶ ταῖς ναυσὶν ἀπάσαις Κα-15 λώνυμος 'Αλεξανδρεύς ἀπεδέδεικτο. ήσαν δὲ αὐτοῖς 20 καλ πλοία μακρά, ώς ές ναυμαχίαν παρεσκευασμένα, ένενήχοντα δύο, μονήρη μέντοι καλ δροφάς υπερθεν ἔχοντα, ὅπως οἱ ταῦτα ἐρέσσοντες πρὸς τῶν πολεμίων 16 ήμιστα βάλλοιντο. δρόμωνας καλοῦσι τὰ πλοῖα ταῦτα

⁶ cf Zach 169, 28

¹ ὁ θεόδωρος $P \mid$ πτεάνον $V \mid$ πτενάτον $P0 \mid 1-2$ ἐπίπλησιν ἐπάλουν $O \mid 1$ 8 σαράπις $O \mid 1$ 5 ἀπάντων om. $O \mid 1$ 6 μὲν ἐφος $VO \mid$ ὲφος μὲν $P \mid 1$ 7 δάρος $O \mid 1$ 2 τοῦ $O \mid$ τῶν $VP \mid 1$ 18 σινιών $P \mid$ συνιών V, σινιών O, Σισινιώς Theoph. | ἀνδρείας $P \mid 1$ 14 ῆνοντες $P \mid \xi$ ύμπασα $PO \mid 1$ 15 ἡγεν $P \mid 1$ 7 δὲ $PO \mid$ γὰρ $V \mid$ τρισμύριοι $V \mid 1$ Το ἀποδέδειπτο $VO \mid 1$ 14 ὡς ἡπιστα $V \mid 1$ τὰ πλοΐα ταῦτα $V \mid 1$ τοῦτα τὰ πλοΐα $V \mid 1$ 14 ὡς ἡπιστα $V \mid 1$ τὰ πλοΐα ταῦτα $V \mid 1$ 10 ἀποδέδειπτο $V \mid 1$ 10 ἀποδέδειπτο $V \mid 1$ 11 ἀνδρείας $V \mid 1$ 12 ανδρείας $V \mid 1$ 13 ἀνδρείας $V \mid 1$ 14 ὡς ἡπιστα $V \mid 1$ 14 ἀνδρείας $V \mid 1$ 15 ἀνδρείας $V \mid 1$ 16 ἀνδρείας $V \mid 1$ 17 ανδρείας $V \mid 1$ 18 ανδρείας $V \mid 1$ 19 τα πλοία $V \mid 1$

οί νῦν ἄνθρωποι· πλείν γὰρ κατὰ τάχος δύνανται μάλιστα. εν τούτοις δη Βυζάντιοι δισχίλιοι επλεον, αὐτερέται πάντες περίνεως γὰρ ἦν ἐν τούτοις οὐδείς. έστέλλετο δε και 'Αργέλασς, άνηρ ές πατρικίους τελών, 17 ε ήδη μεν της αύλης έπαρχος έν τε Βυζαντίω και Ίλλυριοίς γεγονώς, τότε δε τοῦ στρατοπέδου καταστάς έπαρχος. ούτω γάρ ὁ τῆς δαπάνης χορηγὸς ὀνομάζεται. στρατηγον δε αυτοκράτορα έφ' απασι Βελισάριον βα- 18 σιλεύς έστελλεν, δς των έώων αύθις καταλόγων ήργε. 10 καλ αὐτῷ πολλοὶ μὲν δορυφόροι, πολλοὶ δὲ ὑπασπισταὶ 19 είποντο, άνδρες τε άγαθοί τὰ πολέμια και τῶν περί ταῦτα κινδύνων ἀτεγνῶς ἔμπειροι. γράμματά τε αὐτῷ 20 βασιλεύς έγραφε, δράν έκαστα οπη αν αυτώ δοκή Β 361 άριστα έχειν, ταῦτά τε κύρια είναι ᾶτε αὐτοῦ βασι-16 λέως αὐτὰ διαπεπραγμένου. βασιλέως γὰρ αὐτῷ ροπὴν τὰ γράμματα ἐποίει. ὥρμητο δὲ ὁ Βελισάριος ἐκ Γερ- 21 μανίας, ή Θρακών τε καὶ Ἰλλυριών μεταξύ κείται. ταῦτα μεν οὖν έγίνετο τῆδε.

Γελίμες δὲ Τοιπόλεώς τε πρὸς Πουδεντίου καὶ 22Ρ206
20 Σαρδοῦς πρὸς Γώδα ἐστερημένος, Τρίπολιν μὲν ἀνα-
σώσασθαι μόλις ἤλπισεν, ἀπωτέρω τε ἀκημένην καὶ
'Ρωμαίων ἤδη τοις ἀποστασι ξυλλαμβανόντων, ἐφ' οὓς
δὴ μὴ αὐτίκα στρατεύειν ἔδοξέν οἱ ἄριστα ἔχειν· ἐς
δὲ τὴν νῆσον προτερῆσαι ἠπείγετο, πρὶν ἢ καὶ ἐς
πετάτην ξυμμαχίαν ἐκ βασιλέως ἤκειν. ἀπολέξας οὖν 28

²⁵ cf. Theoph. I 189, 22

² δυσχίλιοι $V\parallel$ 3 τε γὰρ $V\parallel$ 5 υπαρχος $PO\parallel$ 7 υπαρχος $PO\parallel$ 9 ἔστελλεν] ἔστησεν Theoph. \parallel 12 ἀτεχνῶς \parallel παντελῶς $O\parallel$ 13 δοκή $VO\parallel$ δοκείν $P\parallel$ 18 ἐγένετο $PO\parallel$ 19 τε \parallel μὲν $O\parallel$ 20 σαρδῶ $O\parallel$ γωδᾶ V, γῶδα $O\parallel$ 21 ἤλπιζεν $O\parallel$ ἀποτέρω $P\parallel$ ώπημένην $VO\parallel$ ώς πειμένην $P\parallel$ 22 ἀποστάσι $O\parallel$ 24 πρὶν ἢ $O\parallel$ πρινή V, πρι-

Βανδίλων γιλιάδας πέντε καὶ ναῦς εἴκοσι καὶ έκατὸν τας άριστα πλεούσας στρατηγόν τε αποδείξας Τζάζωνα 24 τὸν ἀδελφὸν ἔστελλε. καὶ οἱ μὲν ἐπὶ Γώδαν τε καὶ Σαρδώ θυμώ τε πολλώ και σπουδή χρώμενοι έπλεον, βασιλεύς δὲ Ἰουστινιανός Βαλεριανόν τε καὶ Μαρτίνον 5 προτέρους έστελλεν, έφ' δ προσδέξονται την άλλην 25 στρατιάν ές τὰ έν Πελοποννήσω γωρία, καὶ ἐπειδή έν ταῖς ναυσίν ἄμφω έγενέσθην, ένθύμιον βασιλεῖ έγένετο εντέλλεσθαί τι αὐτοῖν. δ καὶ πρότερον εθέλοντα λέγειν άσχολία τις λόγων έτέρων την διάνοιαν 10 26 περιλαβούσα έξέχρουσε. μεταπεμψάμενος ούν αὐτὼ λέγειν έμελλεν α έβούλετο, άλλα ξυμβαλών εύρισκεν Β 862 ως ούκ αν αύτοιν αίσιον είη την πορείαν έκκόψαι. 27 έπεμπεν οὖν τινας ἀπεροῦντας αὐτοῖν μήτε ἀναστρέφειν 28 ές αὐτὸν αὖθις μήτε έκ τῶν νεῶν ἀποβαίνειν. οί δὲ, 15 έπελ των νεων άγγου έγένοντο, έπέλευον ξύν βοή τε καλ θορύβφ πολλφ μηδαμώς άναστρέφειν, έδοξέ τε τοῖς παροῦσιν οἰωνός τε είναι οὐκ ἀναθὸς τὸ γινόμενον καὶ ούποτε τῶν ἐν ταῖς ναυσίν ἐκείναις τινὰ 29 έχ Λιβύης ές Βυζάντιον έπανήξειν. πρός γάρ δή τῷ 20 ολωνώ καλ άραν ές αυτούς ήκειν έκ βασιλέως ουτι έχόντος, ώστε μή αναστρέφειν ύπώπτευον. καί εί μέν τις αὐτὰ ἐς τὰ ἄργοντε τούτω, Βαλεριανόν τε καὶ Μαρτίνου, ξυμβάλλοιτο, οὐκ άληθῆ εὑρήσει τὰ έξ 80 ἀρχῆς δόξαντα. ἡν δέ τις ἐν τοῖς Μαρτίνου δορυ- 25 φόροις Στότζας, δς δή και βασιλεί πολέμιος έμελλεν

νὴ P, aliis locis constanter πρὶν δὴ \parallel 8 γῶδαν O \parallel 4 σαρδῶ O \mid τε πολλῷ] πολλῷ τε O \parallel 5 βαλλεριανόν O \parallel 7 πελοπονήσω codd. \mid ἐπειδὴ VP \mid ἐπεὶ O \parallel 11 αὐτὼ VP \mid αὐτὸν O \parallel 12 ξυμβαλὼν \mid ξυλλαβῶν V \parallel 13 αὐτοῖν VO \mid αὐτοῖς P \mid αἴσιον \mid ὅσιον O \mid πορεῖαν O \mid 14 ἔπεμψεν PO \mid \parallel 16 ξὐν βοῆ \mid ξυμβοῆ P \mid 20 γὰρ om O \mid δὴ \mid δὲ O \mid 23 βαλλεριανόν O \mid 24 ξυμβάλλοιτο PO \mid ξυλλάβοιτο V

έσεσθαι καὶ τυραννίδι έπιθέσθαι καὶ ές Βυζάντιον ήκιστα ἀναστρέφειν, έφ' δυ δή τὴν ἀρὰν ἐκείνην ὑποπτεύσειεν ἄν τις ξυνενεγκείν τὸ δαιμόνιον. ἀλλὰ 81 ταῦτα μὲν είτε ταύτη είτε πη ἄλλη ἔχει, ἀφίημι έκάστφ 5 δπη ἄν τις βούληται ἐκλογίζεσθαι. ὅπως δὲ ὅ τε στρατηγὸς Βελισάριος καὶ τὸ στράτευμα ἐστάλη, ἐρῶν ἔρχομαι.

ιβ΄. Έβδομον ήδη έτος την αὐτοκράτορα άργην a 535 P 207 έγων Ίουστινιανός βασιλεύς άμφι θερινάς τροπάς την 10 στρατηγίδα έκέλευσε ναῦν δρμίσασθαι ές τὴν ἀκτὴν. ἢ πρὸ τῆς βασιλέως αὐλῆς τυγγάνει οὖσα. ἐνταῦθα 2 Έπιφάνιος ἀφικόμενος, ὁ τῆς πόλεως ἀρχιερεύς, εὐξάμενός τε δσα είκος ήν των τινα στρατιωτών άρτι βεβαπτισμένον τε καὶ τοῦ Χριστιανῶν δνόματος μεταλα-15 γόντα είς τὴν ναῦν είσεβίβασεν. οὕτω τοίνυν ὅ τε Β 363 στρατηγός Βελισάριος καὶ Αντωνίνα ή γυνή ἔπλεον. ξυνην δε αὐτοῖς καὶ Προκόπιος, δς τάδε ξυνέγραψε, 3 πρότερον μεν και μάλα κατορρωδήσας του κίνδυνου, δψιν δε ονείρου ίδων υστερον, ή αυτον θαρσήσαί τε 20 έποίησε καί ές τὸ στρατεύεσθαι ώρμησεν. έδόκει γάρ 4 έν τῷ ὀνείρῷ εἶναι μὲν ἐν τῆ Βελισαρίου οἰκία, είσελθόντα δε άγγειλαι των οίκετων ενα ως ήκοιέν τινες δώρα φέροντες καὶ Βελισάριον διασκοπείσθαι κελεύειν [αὐτὸν] ὁποῖά ποτε είη τὰ δῶρα, καὶ αὐτὸν ἐν τῆ

⁸ cf. Theoph. I 189, 24 Zach. p 205 \parallel 13 cf. Proc hist. arc. cap. 1 (p. 14 ed. Bonn.), Euagr. IV 16

² έκείνην om. $O\parallel 3$ ύποπτεύειεν $V\parallel 8-9$ ξχων ante την transponit $O\parallel 10$ δομήσασθαι $O\parallel 12$ άφικόμενος om $O\parallel 13$ τινας Euagr. $\parallel 14$ τε om. $O\mid$ τοθ \mid τοθ τον $O\parallel 15$ ές $O\mid$ έσεβίβασεν $O\parallel 18$ και μάλα om. $V\mid$ κατωρρωθήσας $VP\parallel 19$ τε \mid ται $O\parallel 21-22$ είσελθών $V\parallel 22$ ξνα \mid ένδς $O\parallel 28$ και repetit $O\parallel 24$ [αύτον] om. V, αύτον PO Christ

μεταύλφ γενόμενον ἄνδρας ίδειν, οι έφερον έπι των 5 ωμων γην αὐτοις ἄνθεσι. τούτους δε εις την οικίαν εισαγαγόντα κελευσαι καταθείναι έν τῷ προστώφ ην έφερον γην οὖ δη Βελισάριον αμα τοις δορυφόροις ηκοντα, αὐτόν τε κατακλίνεσθαι ἐν τῆ γῆ ἐκείνη καὶ ε τὰ ἄνθη ἐσθίειν, τοις τε ἄλλοις αὐτὸ δη τοῦτο ποιείν ἐγκελεύεσθαι, κατακλινομένοις τε σφίσι καὶ ἐσθίουσιν ωσπερ ἐπὶ στιβάδος ήδειαν κομιδη την βρωσιν φανηναι. τὰ μὲν δη τῆς ὅψεως τοῦ ὀνείρου ταύτη πη ἔσχεν.

Ο δε ξύμπας στόλος τη στρατηγίδι νηλ είπετο, καλ 10 προσέσγον Περίνθω, η νον 'Ηράκλεια έπικαλείται, ένθα δή πέντε ήμερων χρόνος τη στρατια έτρίβη, έπεί βασιλεύς ϊπποις δτι μάλιστα πλείστοις τον στρατηγον ένταῦθα ἐδωρεῖτο ἐκ τῶν βασιλικῶν ἰπποφορβίων, ἄ 7 οἱ νέμονται ἐς τὰ ἐπὶ Θράκης γωρία. ὅθεν δὴ 15 άπάραντες 'Αβύδω προσωρμίσαντο, καὶ σφίσι ξυνέπεσε Β 364 τηδε διά την νηνεμίαν ημέρας διατρίβουσι τέσσαρας 8 πράγμα τοιόνδε ξυνενεχθηναι. Μασσαγέται δύο των τινα έταίρων ἐν τῆ ἀχρατοποσία ἐρεσγελοῦντα σφᾶς. άτε ολυωμένω, άνειλέτην. πάντων γὰρ άνθοώπων 20 9 μάλιστά είσιν ἀπρατοπόται οἱ Μασσαγέται. Βελισάριος οδυ αθτίκα τὰ ἄνδρε τούτω ἐν τῷ κολωνῷ, δς ἄγχι 10Ρ208 Άβύδου έστιν, άνεσκολόπισε, και έπειδη οι τε άλλοι καὶ οἱ τοῖν ἀνδροῖν ξυγγενεῖς ἐδυσχέραινόν τε καὶ έφασχον ούχ έπὶ τιμωρία οὐδ' ἐπὶ τῷ ὑπεύθυνοι είναι 25 'Ρωμαίων νόμοις ές ξυμμαχίαν ήπειν (τὰ γὰρ δή σφών νόμιμα οὐ τοιάσδε τῶν φόνων ποιεϊσθαι τὰς τίσεις),

² ές $PO \parallel 3$ έσαγαγόντα $O \parallel 4$ βελισάρ 0 $V \parallel 6$ αὐτὸ] ταὐτὸ Herw., quod probat Chriet $\parallel 10$ στρατηγίδη $O \parallel 11$ προσέσχεν $P \mid$ πειρίνθω V, πυρίνθω $O \parallel 17$ διὰ] διὸ $O \parallel 19$ ερεσχηλοῦντα $P \parallel 22$ ἄγχι] ἄγχιστα $O \parallel 24$ ξυγγενεῖς repetit $O \parallel 25$ τῷ $PO \mid$ τὸ $V \parallel 27$ τῷν φόνων

ξυνεθρύλλουν δε αὐτοῖς την ές τον στρατηγον αίτίαν καὶ στρατιώται Ρωμαΐοι, οίς δη έπιμελές έγεγόνει των άμαρτανομένων μη είναι δίχας, τούς τε Μασσανέτας καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα ξυγκαλέσας Βελισάριος έλεξε ε τοιάδε ..Εί μεν πρός άνδρας νῦν πρώτον είς πόλεμον 11 , καθισταμένους οι λόγοι έγίνοντο, μακροῦ ἄν μοι "έδέησε λόγου [λέξαντα πείσαι ύμᾶς] ήλίπον έστιν πέφόδιον είς τροπαίου ατήσιν τὸ δίκαιον. οἱ γὰρ οὐκ 12 πέξεπιστάμενοι τας των τοιούτων άγώνων τύχας έν 10 παίς γερσί μόναις οἴονται εἶναι τὸ τοῦ πολέμου πέρας. .. ύμεζς δε, οι πολλάκις μεν νενικήκατε πολεμίους ούτε 13 ..τοίς σώμασιν έλασσουμένους και πρός άνδρίαν ίκανως ,πεφυκότας, πολλάκις δε των έναντίων εν πείρα ...νενένησθε, οὐκ ἀγνοεῖτε, οἶμαι, ὡς μάχονται μὲν ἐξ 15 ξεκατέρας ἀελ στρατιάς άνθρωποι, βραβεύει δε δ θεός ... δπως ποτε αὐτῷ δοχεῖ καὶ τὸ τοῦ πολέμου δίδωσι μράτος. ὅτε τοίνυν ταῦτα οὕτως ἔχει, τήν τε τοῦ 14Β365 ποώματος εὐεξίαν καὶ τὴν ἐν τοις ὅπλοις ἐπιμέλειαν καί την άλλην τοῦ πολέμου παρασκευήν περί έλάσσο-20 ...νος προσήπει του τε δικαίου και των είς θεον ήπονπων ποιείσθαι. τὸ γὰρ μάλιστα ξυνενεγκείν τοίς 15 "δεομένοις δυνάμενον μαλλον αν είχοτως πρός έχείνων "τιμώτο. πρώτον δ' αν τοῦ δικαίου γένοιτο γνώρισμα 16 ,,ή των άδίχως άνηρηχότων ποινή. εί γάρ τό τε 25 ,,δίκαιον καὶ τὸ ἄδικον κρίνειν τε καὶ ὀνομάζειν ἐκ ...των είς τούς πέλας άει πρασσομένων ἐπάναγκες.

ποιείσθαι] ποιείσθαι τῶν φόνων $O \parallel 5$ πρῶτον] πρώτως $O \parallel 6$ ς $PO \parallel 7$ λόγον scripsi] χρόνον codd. | λέξαντα πείσαι ὁμᾶς Pο om. $VO \parallel 8$ ές $PO \parallel 11$ ούτε Dind.] ούδε codd. $\parallel 12$ ἀνδρείαν $PO \parallel 11$ 14 oùn dyvoelte] n' oùn dyvoeltat O | 15 del om. O | 16-17 nal - Exec om. V | 22 Exelvor V | 24 yaq post dixacor transponit P | τό τε τε οπ. P | 26 ές PO

...ούδεν αν γένοιτο μαλλον ανθρώπω της ψυγης έντι-17 ...μον. εἰ δέ τις βάρβαρος. ὅτι τὸν ξυγγενῆ μεθύων .. άνείλεν, άξιοί συγγνώμονα έγειν την δίκην, δι' ών μάπολύεσθαι τὰς αίτίας φησί χείρω είκότως είναι ποιεί 18 ..τά έγκλήματα. οΰτε γάρ οΰτω μεθύειν ἄξιον ἄλλως 5 πε και τον έν στρατοπέδω βαδίζοντα, ώστε άναιρείν ,τούς φιλτάτους έτοίμως, άλλ' αὐτή γε ή μέθη, καν ..δ φόνος ηχιστα έπινένηται, ποινής άξία, τό τε ξυγ-...νευες άδιχούμενον περί πλείονος αν των ού προσηπάντων ές τιμωρίαν τοῖς γε νοῦν ἔχουσι φαίνοιτο. 10 19 .. τὸ μὲν οὖν παράδειγμα καὶ ἡ τῶν πραττομένων ἀπό-20 ..βασις δποία ποτέ έστιν δράν πάρεστιν. ύμας δε .προσήχει μήτε γειρών ἄργειν άδίχων μήτε τι φέρεσθαι των άλλοτρίων· ως ού περιόψομαί γε ούδè υμών τινα συστρατιώτην έμον ήγήσομαι είναι, καν 15 πάνυ φοβερός τοις πολεμίοις είναι δοκή δς αν μή ,μαθαραίς ταίς χερσίν ές τούς άντιπάλους δύνηται 21Β366 χρησθαι. τὸ γὰρ ἀνδρεῖον οὐκ ἂν νικώη μὴ μετὰ 22 ...τοῦ δικαίου ταττόμενον." Βελισάριος μέν τοσαῦτα είπεν. ή δε στρατιά ξύμπασα, έπειδή τά τε λεγόμενα 20 ηκουσαν καὶ ἐς τὰ ἀνεσκολοπισμένω ἀνέβλεψαν, ἐς Ρ 209 δέος τι άμήχανον ήλθον καὶ σωφρόνως βιοτεύειν έν νῶ ἔλαβον, ὡς οὐκ ἔξω κινδύνου μενάλου ἐσόμενοι. ην τι ούκ εννομον ποιούντες άλοιεν.

ιγ'. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐφρόντιζε Βελισάριος ὅπως τε 25 δ ξύμπας στόλος ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ πλέοι καὶ ἐς χωρίον

³ συγγνώμονα VO] συγγνώμην $P \parallel 4$ φησί Hoesch.] φήσει VP, om. O spatio unius verbi vacuo relicto \mid ποιεί \mid ποιείν $O \parallel$ 6 έν \mid έν τῶ $O \parallel$ 7 αὐτή] αὕτη $V \mid$ γε om. $V \parallel$ 15 ξυστρατιώτην $O \parallel$ 18 οὐα ἂν \mid οὐδὲν $O \parallel$ 19 ταττόμενον \mid πραττόμενον $V \mid$ τοσαῦτα \mid το Ταῦτα $O \parallel$ 21 ἀνέβλεψαν $O \mid$ ἀπέβλεψαν $VP \parallel$ 25 ἐφρόντιζε Βελισάριος \mid βελισάριος ἐφρόντιζεν $O \parallel$ 26 ταὐτὰ \mid ταῦτα $V \mid$ πλέει O

ταὐτὸ προσορμίζοιτο. ἤδει γὰρ ὡς ἐν μεγάλω στόλω, 2 άλλως τε και ην τραγείς σφίσιν άνεμοι έπιπέσοιεν, έπάναγκες ἀπολείπεσθαί τε τῶν νεῶν πολλὰς καὶ σκεδάννυσθαι ές τὸ πέλαγος, οὐκ είδέναι τε αὐτῷν 5 τούς χυβερνήτας δποίαις ποτέ τῶν ἔμπροσθεν ἀναγομένων ξπεσθαι άμεινον. λογισάμενος οδυ έποίει τάδε, 3 τριών νεών, έν αίς αὐτός τε καὶ ή θεραπεία ἔπλει, τὰ ίστια έκ γωνίας τῆς ἄνω καὶ ές τριτημόριον μάλιστα έχρισε μίλτω, πουτούς τε όρθούς αναστήσας έν πρύμνη 10 έκάστη ἀπεκρέμασεν ἀπ' αὐτῶν λύγνα, ὅπως ἔν τε ήμέρα και νυκτί αι του στρατηγού νήες έκδηλοι είεν. αίς δή επεσθαι τούς κυβερνήτας εκέλευε πάντας. ούτω τε των νεων των τριών ήγουμένων παντί τω 4 στόλω τετύγηκεν αὐτῷν οὐδεμίαν ἀπολελεῖφθαι. ὅτε 15 μέντοι έκ λιμένος απαίρειν μέλλοιεν, έσήμαινον αὐτοίς αί σάλπιγγες τοῦτο.

Έχ δὲ ᾿Αβύδου ἀναχθείσιν αὐτοῖς ἄνεμοι σκληφοί 5 ἐπιπεσόντες ἥγαγον εἰς τὸ Σίγειον. αὖθίς τε νηνεμία χρησάμενοι σχολαίτεροι ἐς Μαλέαν ἦλθον, ἔνθα δὴ Β 867 το αὐτοῖς ἡ νηνεμία ξυνήνεγκεν ἐς τὰ μάλιστα. ἄτε γὰρ 6 ἐν στόλφ μεγάλφ καὶ ναυσίν ὑπερμεγέθεσι, νυκτὸς ἐπιγενομένης, ἡ στενοχωρία ξυνετάραξέ τε ἄπαντα καὶ ἐς ἔσχατον κινδύνου ἥνεγκεν. ἐνταῦθα οῖ τε κυβερ- 7 νῆται καὶ οἱ ἄλλοι ναῦται ἀρετὴν ἐπεδείξαντο, βοῆ τε καὶ πατάγφ πολλῷ χρώμενοι καὶ τοῖς κοντοῖς διωθούμενοι, ἐμπείρως τε ἀπ' ἀλλήλων τὰς διαστάσεις

¹ ηδει] ηδη $P \parallel 2$ ἄνεμοι ἐπιπέσοιεν VP] ἐπιπέσοιεν ἄνεμοι $O \parallel 5$ τοὺς πυβερνήτας om. $V \parallel 5$ —6 ἀναγομένων PO] ἀγομένων $V \parallel 7$ ἔπλη $V \parallel 8$ παλ VO] om. $P \parallel 11$ εἶεν] η̂εν V, εἶναι $O \parallel 13$ τε om. $P \parallel$ τῶν νεῶν] τῶν om. $O \parallel 16$ τοῦτο αἰ σάλπιγγες $PO \parallel 18$ ἐς $O \parallel 19$ χρησαμένοις $V \parallel$ σχολέτεροι V, σχολαίτερον $O \parallel 20$ ή om. $O \parallel 22$ ἐπιγινομένης $O \parallel 23$ πίνδυνον V

ποιούμενοι, ώστε εί καὶ πνεύμα ἐπίφορον ἢ καὶ ἀπ' έναντίας αὐτοῖς ἐπεγένετο, μόλις ἂν οἱ ναῦταί μοι 8 δοχεί σφάς τε αύτούς και τὰς ναῦς διεσώσαντο. νῦν δὲ ούτως ώσπερ είρηται διαφυγόντες Ταινάρω προσέ-🗆 9 μιξαν, ή νῦν Καινούπολις ἐπικαλεῖται. εἶτα ἐνθένδε 5 όρμηθέντες Μεθώνη προσέσχον, εξρόν τε όλιγω πρότερον τούς άμφι Βαλεριανόν τε και Μαρτίνον αὐτόσε 10 άφιχομένους. καλ έπελ άνεμοι ούχ ἐπέπνεον σφίσι, τὰς μὲν ναῦς Βελισάριος ἐνταῦθα ώρμισε, τὸ δὲ στράτευμα ἀπεβίβασεν ἄπαν, καὶ ἀποβάντας τούς τε ἄρχον- 10 11Ρ210 τας διεχόσμησε καὶ τοὺς στρατιώτας διέτασσε. ταῦτά τε αὐτοῦ διέποντος καὶ ἀνέμων ήκιστα ἐπιγινομένων, έπηλθε πολλοίς των στρατιωτών νόσφ διαφθαρήναι έξ αίτίας τοιᾶσδε.

Ό της αὐλης ἔπαρχος Ἰωάννης φλαῦρός τε ἡν τὸν 15 τρόπον καὶ ούτω δυνατός [είς τὸ προσαγαγείν] είς τὸ δημόσιον ἐπινοήσαι χρήματα ἐπὶ λύμη ἀνθρώπων, ὡς 13 οὐκ ἄν ποτε ἔγωγε φράσαι ἱκανῶς ἔχοιμι. ἀλλὰ ταῦτα μεν καί (έν) τοίς έμπροσθεν λόγοις έρρήθη, ήνίκα 14Β368 πρὸς τῆς ἱστορίας ἐς τόδε ἠγόμην τοῦ λόγου. τὰ δὲ 20 νῦν ὅτφ ποτὲ τρόπφ τούτους δὴ τοὺς στρατιώτας διε-15 χρήσατο έρων ἔρχομαι. τὸν ἄρτον, ὧ δὴ μέλλουσιν

¹⁹ cf I 184, 10 ss.

¹ η V ην P, η O || 1—2 ἀπ' ἐναντίας P || 3 νῦν] νυνὶ O || 4 οῦτω V || 5 πενούπολις V || 8 ἐπέπνεον V || ἔπνεον PO || 9 ὅρμισεν P || 10 ἀπεβίβασεν P roc. m. corr., O ἐπεβίβασεν V et P pr. m || 11 δεπαίσμει PO || 12 τε om. V || 18 νόσω V || 15 ὅπαρχος PO || 16 εἰς τὸ προσαγαγείν P || 17 V || 18 V || 19 V || 10 V || 11 V || 11 V || 12 V || 12 V || 11 V || 11 V || 12 V || 12 V || 13 V || 14 V || 15 V || 15 V || 16 V || 16 V || 16 V || 16 V || 17 V || 18 V || 19 V || 10 om. $VO\parallel 16-17$ els tò $\delta\eta\mu$.] és tò $\delta\eta\mu$ $O\parallel 19$ xal $\langle \epsilon\nu\rangle$] $\dot{\epsilon}\nu$ om. codd., xav Dind. | $\ddot{\epsilon}\mu\pi\rho\sigma\sigma\vartheta\epsilon$ P | $\lambda\delta\gamma\sigma\iota\varsigma$] $\chi\rho\sigma\sigma\sigma$ 20 $\chi\rho\sigma\sigma$ V πρό PO | τοῦ λόγου .m. O || 21-22 διεχρήσατο V | om P. ξγοήσατο Ο

έν τῶ στρατοπέδω οἱ στρατιῶται σιτίζεσθαι, δὶς μέν έπάναγκες ές τὸν πνιγέα εἰσάγεσθαι, ἐπιμελῶς δὲ ούτως οπτάσθαι ώστε έξιχνείσθαί τε έπὶ πλείστον καὶ μή χρόνω βραγεί διαφθείρεσθαι, τόν τε ούτως όπτώ-5 μενον άρτον άνάγχη έλάσσω τὸν σταθμὸν Ελχειν, χαὶ διὰ τοῦτο έν ταῖς τοιαίσδε ἀρτοδαισίαις εἰώθασιν οί στρατιώται του συνειθισμένου σταθμού τὸ τεταρτημόριον ἀποτέμνεσθαι. Ἰωάννης οὖν λονισάμενος ὅπως 16 έλάσσω τε τὰ ξύλα καὶ τὸν μισθὸν τοῖς ἀρτοποιοῖς 10 ήσσονα δοίη, καὶ ὅπως οἱ οὐκ ἐνδεὴς ὁ σταθμὸς είη, ώμον έτι τον άρτον ές το δημόσιον βαλανείον έσχομίσας τὸν 'Αχιλλέα, οὖ δή ἔνερθεν τὸ πῦρ καίεται, καταθέσθαι έκέλευσε. καὶ ἐπειδὴ αμωσγέπως ὀπτᾶ- 17 σθαι έδόκει, έμβαλών θυλακίοις ένθέμενός τε έν ταϊς 15 ναυσίν ἔστελλε. καὶ ἐπεὶ ὁ στόλος ἐς Μεθώνην ἀφί- 18 κετο, διαρρυέντες οἱ άρτοι έπανηκον αὐθις ἐς άλευρα, ούχ ύγια μέντοι, σεσηπότα δε και εύρωτιώντα καί τινα όσμην ήδη βαρεῖαν φέροντα. ἐχορήγουν τε αὐτὰ 19 τοίς στρατιώταις πρός μέτρον οίς προσέκειτο ή τιμή 20 αύτη, χοίνιξί τε ήδη καὶ μεδίμνοις την άρτοδαισίαν ποιούμενοι. τούτοις δε δί στρατιώται ώρα θέρους έν 20 γωρίω αθγμούς έγοντι σιτιζόμενοι ένόσησάν τε καλ αὐτῶν ἀπέθανον οὐχ ἦσσον ἢ πεντακόσιοι. ο δὴ καὶ Β 369 τοίς πλείοσι ξυμπεσείν έμελλεν, άλλά Βελισάριος διε-

¹ oi om $O \mid \partial l_S \mid \partial i \partial O \parallel 3$ τε] τε καὶ $O \parallel 4$ —5 ὁπτόμενον $V \parallel$ 5 Ελκειν VOP corr.] έχειν P pr m \parallel 7 ξυνειθισμένου $O \parallel$ σταθμοῦ] στρατοῦ $V \parallel$ 9 το $l_S \mid$ γαρ $O \parallel$ 10 oi om. $V \parallel$ 12 ἀχιλαέα $V \mid$ πάσται $O \parallel$ 13 καθέσθαι Herw. \parallel 18 όδμὴν $O \mid$ βαρείαν om. $V \parallel$ 19 προς μέτρον om. $O \mid$ προσέκειτο O et Braun] προέκειτο $VP \parallel$ 21 δὲ \mid δὴ $O \parallel$ 22 αὐχμοὺς ἔχοντι \mid αὐχμηρῶ $O \parallel$ 23 ἀπέθανον οὐχ ήσσον ἢ πεντακόσιοι VP in marg $O \mid$ ἐν όλίγω τῶ χρόνω ἀπέθανον πεντακόσιοι P in contextu. \parallel 24 ἀλλὰ VP pr. m \mid εί μὴ P corr O

núludeu, aproug auroig énigaploug gopnyeidhai neleúσας. βασιλεί δε τὸ πρᾶγμα δηλώσας αὐτὸς μεν ηὐδοκίαπσεν. οὐ μήν τινα τότε Ἰωάννη ζημίαν ήνεγκε.

Ταῦτα μὲν δη οὕτως έγένετο. ἐκ δὲ Μεθώνης δρμηθέντες αφίκοντο ές τον Ζακυνθίων λιμένα, ενθα 6 δή ύδωρ τε έμβεβλημένοι δσον σφίσιν έξιχνείσθαι έμελλε τὸ Άδριατικὸν πέλαγος διαπλέουσι καὶ τὰ ἄλλα 22 παρασκευασάμενοι έπλεον. άνέμου δε σφίσι μαλακοῦ τε καὶ νωθροῦ κομιδή ἐπιπνεύσαντος ἐκκαιδεκαταῖοι κατέπλευσαν της Σικελίας ές χώρον έρημου, ού τὸ 10 28 όρος έγγυς ή Αίτνη ανέχει. έν δε τῷ διάπλφ τούτφ διατρίψασιν αύτοις ώσπερ είρηται, ξυνέπεσεν απασι διαφθαρήναι τὰ ὕδατα, πλήν γε δή οδ Βελισάριός τε 24 αὐτὸς καὶ οἱ ξυμπόται ἔπινον. τοῦτο γὰρ διεσώσατο μόνον ή Βελισαρίου γυνή τρόπφ τοιφόε. ἀμφορέας 15 έξ δάλου πεποιημένους δδατος έμπλησαμένη ολκίσκον τε έχ σανίδων ποιήσασα έν χοίλη νηλ, ένθα δή τῷ Ρ 211 ήλίω ἐσιέναι ἀδύνατα ἦν, ἐνταῦθα ἐς ψάμμον τοὺς άμφορέας κατέγωσε, ταύτη τε άπαθές τὸ ύδωρ διέμεινε. τούτο μεν ούν ούτως έσγε. 20

ιδ΄. Βελισάριος δέ, έπειδή τάχιστα ές την νησον άπέβη, άπορούμενός τε ήσχαλλε καλ έστρεφεν αὐτοῦ την διάνοιαν το μη είδεναι έπι τίνας ποτε άνδρώπων Β 870 τοὺς Βανδίλους ἴοι, ἢ ὁποίους ποτὲ τὰ πολέμια, μηδὲ δτφ τρόπφ ἢ δπόθεν ποτὲ σφίσιν δρμωμένοις πολε- 25 2 μητέα είη. μάλιστα δε αύτον οί στρατιώται ξυνετά-

⁸ μήν] μέν V || 5 ζακινθίων O || 9 τε PO] om. V | νοθοού V | κομιθή om. O || 12 ξυνέπασεν V superscr. s rec. m. || 18 δή] δι' V || 14 ξυμπότε $O \parallel$ 15 έμφος έας $V \parallel$ 16 δέλου $O \parallel$ 18 εἰσιέναι $O \parallel$ άδύνατον $O \parallel$ 19—20 ταύτη—έσχε om. $V \parallel$ 22 ήσχαλε $V \parallel$ 24 μηđề uh V, nh đề PO

ρασσον, κατωρρωδηκότες τε την ναυμαγίαν και προλέγειν ήχιστα αίσχυνόμενοι ώς, ήν μέν τις σφάς είς την νην αποβήσειε, πειράσονται ανδρες άναθοί έν τη μάτη νίννεσθαι, ην δε πολέμια πλοία έπ' αὐτοὺς ίοι, 5 ές φυγήν τραπήσονται. οὐ γὰρ οἶοί τέ εἰσι πολεμίοις τε ανδρασι και ύδασι διαμάχεσθαι. τούτοις οὖν απα- 3 σιν απορούμενος Προκόπιον τον αύτοῦ πάρεδρον έστελλεν ές Συρακούσας, πευσόμενόν τε ήν τινες τοίς πολεμίοις ενέδραι είσι προλοχίζουσαι τον διάπλουν ή 10 έν νήσω ή έν ήπείρω, καὶ ὅπη μὲν τῆς Λιβύης προσορμίσασθαι σφίσιν άμεινον αν είη, όπόθεν δε όρμωμένοις τον πόλεμον προς Βανδίλους διενεγκείν ξυνοίσει. ἐπὰν δὲ τὰ ἐντεταλμένα ποιοίη, ἐπανήχοντά οί 4 έπέλευεν ές Καύκανα τὸ χωρίον ξυμμίζαι, διακοσίοις 15 μάλιστα σταδίοις Συρακουσών διέχον, οδ δή αὐτός τε και δ ξύμπας στόλος δρμίσασθαι έμελλε. τῶ δὲ λόγω 5 τροφάς αὐτὸν ἔπεμπεν ώνησύμενον, ᾶτε τῶν Γότθων άγοραν σφίσιν έθελόντων διδόναι, δόξαν τοῦτο βασιλεί τε Ιουστινιανώ και 'Αμαλασούνθη τη 'Αταλαρίγου 20 μητοί, δε τότε παίε τε ών και ύπο τη μητοί 'Αμαλασούνθη τρεφόμενος είχε τὸ Γότθων τε καὶ Ίταλιωτῶν κράτος [ώσπερ ἐν τῷ περὶ τῶν Γότθων μοι γεγράψεται]. ἐπειδή γὰρ Θευδέριχος τετελευτήκει καὶ ές 6

⁷ cf. Theoph. I 189, 28

² τις] τι $V \mid$ ές $PO \parallel$ 7 ἀποφουμένοις $O \mid$ αὐτοῦ codd. \parallel 8 συρφάπουσα V, συρφαπούσας $O \parallel$ 11 ἂν om. $O \parallel$ 14 ξυμμίξαι $VO \parallel$ 15 συρφαπουσῶν $VO \parallel$ 17 ἔπεμπεν ἀνησόμενον $VP \parallel$ ἀνησόμενον ἔπεμπεν $O \parallel$ 18—19 βασιλεῖ είουστινιανῶ $VO \parallel$ ἱουστινιανῷ βασιλεῖ $P \parallel$ 19 ἀταφίχου P, ἀταλλαφίχου $O \parallel$ 20 τε om. $O \parallel$ 20—21 Αμαλασούνθη om. $O \parallel$ 22—28 ἄσπεφ—γεγφάψεται $O \parallel$ om. V et P in contextu, ἄσπεφ—γέγφαπται P in marg , inclusit Christ \parallel 23 τετελευτήμει $VO \parallel$ ἐτεθνήμει P

τον θυγατριδοῦν ἀταλάριχον, ορφανον τοῦ πατρος
ἤδη πρότερον γεγονότα, ἡ βασιλεία ἦκε, δειμαίνουσα
Β 371 ἡ ἀμαλασοῦνθα περί τε τῷ παιδὶ καὶ τῆ βασιλεία
φίλον Ἰουστινιανον ἐς τὰ μάλιστα ἐταιρισαμένη τά τε
ἄλλα ἐπήκουεν αὐτῷ ἐπιτάττοντι καὶ τότε ἀγορὰν δι- 5
δόναι τῷ στρατοπέδω ἐπηγγέλλετο καὶ ἐποίει ταῦτα.

Γενόμενος δε έν ταις Συρακούσαις Προκόπιος καί άνδοὸς παρά δόξαν έπιτυχών πολίτου μέν οἱ καὶ φίλου ύπαρχουτος έκ παιδός, έκ' έργασία δε τη κατά θάλασσαν ἀπὸ παλαιοῦ ἐν Συρακούσαις ἀκημένου 10 8 έπύθετο δσων έγρηζεν· ούτος γάρ ὁ άνηρ οικέτην αὐτῶ ἐπέδειξε, τριταϊόν οἱ ἐκείνη τῆ ἡμέρα ἐκ Καρ-Ρ 212 γηδόνος ήκοντα, δς δή ἔφασκεν ώς οὐδέ τινα πρός Βανδίλων ένέδραν τῷ στόλφ ἔσεσθαι ἄξιον είναι 9 ύφορᾶσθαι. πρός ούδενός γάρ έκείνους άνθρώπων 15 πεπύσθαι στράτευμα έπ' αὐτοὺς έν τούτω τῷ γρόνω lέναι, άλλα και στρατεύσασθαι δλίγω ξμπροσθεν έπι 10 Γώδαν εί τι εν Βανδίλοις δραστήριον ήν. καὶ διὰ ταῦτα Γελίμερα πολέμιον οὐδὲν ἐννοοῦντα, Καρχηδόνος τε καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ἀλιγορηκότα τῶν ἐπὶ 20 θαλάσση γωρίων, εν Έρμιονη διατριβήν έχειν, ή έστιν έν Βυζακίω ήμερων τεττάρων όδω της ηιόνος διέχουσα. ώστε πάρεστιν αύτοις πλείν τε ούδεν δειμαίνουσι δύσκολον και προσορμίζεσθαι ένθα αν αυτούς τὸ 11 πνεύμα καλοίη. ταύτα Προκόπιος ἀκούσας τῆς τε 25 γειρός τοῦ οἰκέτου λαβόμενος ἐπὶ τὸν λιμένα ἐβάδιζε

² ήκεν $V\parallel$ 3 άμαλασούνθα $V\parallel$ 7 συρφακούσαις hic et infra $VO\parallel$ 9 έργασίαν $O\parallel$ 11 έπύθετο οσων $VO\rrbracket$ έπεύθετο όσον $P\parallel$ 18 τινα \rrbracket τι $O\parallel$ 17 όλίγω $PO\rrbracket$ όλίγον $V\parallel$ 18 γδιδαν $O\parallel$ εἴ τι superscr. ή τοι $O\parallel$ 21 έρμηνιόνη $V\parallel$ 23 τε om $P\parallel$ 26 λαβάμενος O

τὴν 'Αρέθουσαν, ἔνθα δή οἱ τὸ πλοιον ὡρμίζετο, πυνθανόμενός τε τοῦ ἀνθρώπου συχνὰ καὶ διερευνώμενος
ἔκαστα. ἐσβὰς δὲ ξὺν αὐτῷ ἐς τὴν ναῦν αἴρεσθαί τε
τὰ ἱστία ἐκέλευσε καὶ πλείν κατὰ τάχος ἐς Καύκανα.
5 καὶ ἐπεὶ ὁ τοῦ οἰκέτου δεσπότης ἐπὶ τῆς ἡιόνος θαυ-12Β372
μάζων εἰστήκει ὅτι οἱ οὐκ ἀπεδίδου τὸν ἄνθρωπον,
ἀναβοήσας Προκόπιος, πλεούσης ἤδη τῆς νεὼς, παρητείτο μή οἱ χαλεπῶς ἔχειν' χρῆναι γὰρ τὸν οἰκέτην 13
τῷ τε στρατηγῷ συμμίζαι καὶ ἐς τὴν Λιβύην τῷ στρατῷ
10 καθηγησάμενον οὐκ ἐς μακρὰν εἰς τὰς Συρακούσας
ἐπανήκειν, χρήματα μεγάλα περιβαλλόμενον.

'Αφικόμενοι δὲ ἐς τὰ Καύκανα εὐρίσκουσιν ἄπαν- 14 τας ἐν πένθει μεγάλφ. Δωρόθεος γὰρ ὁ τῶν ἐν Αρμενίοις καταλόγων στρατηγὸς ἐνταῦθα ἐτετελευτή- 15 κει, πολὺν αὐτοῦ πόθον τῷ παντὶ στρατοπέδω ἀπολιπών. Βελισάριος δὲ, ἐπεί οἱ ὅ τε οἰκέτης ἐς ὅψιν 15 ἡλθε καὶ τὸν πάντα λόγον ἔφρασε, περιχαρὴς γενόμενος καὶ Προκόπιον πολλὰ ἐπαινέσας, ἐκέλευσε σημῆναι τὸν ἀπόπλουν ταῖς σάλπιγξιν. ἀράμενοί τε κατὰ τάχος 16 τὰ ἱστία, Γαύλω τε καὶ Μελίτη ταῖς νήσοις προσέσχον, αῖ τό τε 'Αδριατικὸν καὶ Τυροηνικὸν πέλαγος διορίζουσιν. ἔνθα δὴ αὐτοῖς Εῦρου πολύ τι πνεῦμα ἐπι- 17 πεσὸν τῆ ὑστεραία τὰς ναῦς ἐς τὴν Λιβύης ἀπτὴν ἤνεγκεν ἐς χωρίον, ὁ δὴ Κεφαλὴν Βράχους τῆ σφετέρα

²³ cf. Theoph I 190, 14

¹ dý om. $V\parallel$ 6 oi om. $V\parallel$ êxedidov $O\parallel$ 9 ξυμμίζαι $O\parallel$ 10 ές $PO\parallel$ συρραχούσας $VO\parallel$ 12 δè om. $V\parallel$ 14 άρμενίοις $VO\parallel$ 15 αύτοῦ codd. \parallel 18 έχέλευσε $VO\parallel$ έχέλευς $P\parallel$ 21 άδριαντικὸν V, άδριαντικὸν $P\parallel$ 21—381, 9 (Tυ)ρρηνικὸν—ΰδωρ deerant in P duobus foliis intercisis, recent. m. supplets sunt e codice k \parallel 22 πολύ om. V

γλώσση καλοῦσι Ῥωμαῖοι. Καπούτβαδα γὰρ ὁ τόπος προσαγορεύεται, πέντε ἡμερῶν ὁδὸν εὐζώνφ ἀνδρὶ Καρχηδόνος διέχων.

ιε΄. Έπει δε της ηιόνος άγχοῦ έγενοντο, τά τε ίστια κατατίθεσθαι δ στρατηγός έκέλευε καὶ άγκύρας δ Β 873 ἀπὸ τῶν νεῶν ἀπορριψαμένους ἀνακωχεύειν, τούς τε Ρ 213 ἄρχοντας συγκαλέσας ές τὴν αὐτοῦ ναῦν ξύμπαντας 2 βουλήν ύπερ της αποβάσεως προύθηκεν. ένθα δή άλλοι τε λόγοι πολλοί έλέγθησαν έφ' έκάτερα φέροντες καὶ παρελθών Άρχελαος έλεξε τοιάδε , Τοῦ μέν στρα- 10 "τηγοῦ τὴν ἀρετὴν ἄγαμαι, δς καὶ γνώμη παρά πολύ ,,νικών ξύμπαντας καὶ τῆς έμπειρίας ἐπὶ πλεϊστον , ήκων, έχων τε τὸ κράτος αὐτὸς, ές μέσον μὲν τὴν ,,βουλήν προύθηκε, κελεύει δε λέγειν ήμων εκαστον, μώστε οπη αν αριστα έχειν δοκή έλέσθαι ήμιν δυνα- 15 ,τοίς είναι, παρόν αὐτῷ γνῷναί τε μόνω τὰ δέοντα 3 ,,καί κατ' έξουσίαν έξηγείσθαι ή βούλοιτο. ύμῶν δὲ, ,, δι άνδρες άρχοντες, (οὐκ οἶδα ὅπως ἀν εἶποιμι εὐπε-..τως), θαυμάσειεν άν τις ότι μη πρώτος αὐτὸς έκα-4 .. στος πρός την ἀπόβασιν ἀπειπεῖν ἔσπευσε. καίτοι 20 μέπίσταμαι ώς τὸ είσηγεῖσθαί τι τοῖς ἐς χίνδυνον παθισταμένοις δνησιν μέν τῷ παραινέσαντι οὐδεμίαν ..ίδία φέρει, ές αίτίαν δε ώς τα πολλά περιίσταται. 5 ,,οί γὰο ἄνθρωποι καλῶς μέν φερόμενοι εἰς τὴν ίδίαν ηγνώμην ἢ τύχην ἀναφέρουσι τὰ πρασσόμενα, σφαλέν- 25

¹ Καπούτβαδα] Schmidt p. 134 (3. Aufl. p. 129)

¹ Καπούτβαδα Maltr.] καπούβαδα codd., cf. de aedif. VI cap. 6,8 ubi omnes codices habent: καπουδβαδὰ \parallel 2 όδὰ $O \parallel$ 6 ἀποφριψαμένους] ἀποκρυψαμένους $O \parallel$ 7 ξυγκαλέσας $O \parallel$ αὐτοῦ codd. \parallel 18 ὅπως] πῶς $O \parallel$ 18—19 εὐπετῶς $V \parallel$ εὐπρεπῶς $O \parallel$ 24 ές $O \parallel$

πες δὲ τὸν παραινέσαντα αlτιώνται μόνον. εlρήσεται 6 ..δε δμως. αίτιαν ναρ ύποστείλασθαι τούς περί σωπηρίας βουλευομένους ούχ δσιον. βουλεύεσθε ές την 7 ,πολεμίαν αποβαίνειν, ανδρες αρχοντες τίνι λιμένι 5 ,παρακαταθέσθαι τὰς ναῦς ἐννοοῦντες; ἢ τίνος πόλεως "τείχει τὸ έχυρὸν ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν εξοντες; ἢ οὐκ 8 ,, άκηκόατε ως ταύτην μέν την άκτην έννέα ημερών Β 874 ,, όδον, λέγω δε είς Ιούκην έκ Καρχηδόνος, κατατείνειν , φασίν, άλίμενον τε παντελώς ούσαν και τοῖς άνέμοις 10 ,, δθεν αν έπιπνεύσαιεν έππειμένην; τείχος δε ούδεν 9 ,,ές πάσαν Λιβύην ὅτι μὴ τὸ Καρχηδόνος ἀπολέλειπται, ,,τοῦτο Γιζερίγου βουλεύσαντος. προσθείη δὲ ἄν τις 10 ,,ώς και τούτφ τῷ χωρίφ ὕδωρ τὸ παράπαν ἐνδείν ,,λέγουσι. φέρε γάρ, εί δοχεί, καί τι των έναντίων 15 ... ύποθέμενοι την διάγνωσιν ποιησώμεθα. τούς γαο 11 ιές άγωνας καθισταμένους μηδέν προσδοκάν δύσκολον ,,ούτε ανθρώπινον ούτε της των πραγμάτων φύσεως αξιον. ην οὖν αποβεβηκότων ημών εἰς την ηπειρον 12 , γειμών επιπέσοι, ούκ άνάγκη δυοίν δάτερον ταίς 30 ,,ναυσί ξυμβήναι, ή ώς απωτάτω διαφυγείν, ή έπὶ τῆς ,,ἀκτῆς ἀπολωλέναι ταύτης; εἶτα τίς ἡμῖν τῶν ἀναγκαίων 13 γενήσεται πόρος; μηδείς ές έμε βλεπέτω τον της δαπάνης χορηγον έπαρχον. ἀρχὴν γὰρ πᾶσαν τῆς πύπουργίας έστερημένην επάναγκες ες ονομά τε καί 25 ,,πρόσωπον ίδιώτου άποκεκρίσθαι. ποῦ δὲ ἡμίν τῶν 14 ,,οπλων τὰ περιττὰ καταθεμένοις ἢ ἄλλο τι τῶν ἀναγ-

² ὑπερστείλασθαι $O \mid$ περl $V \mid$ ὑπὲρl $O \mid$ 3 οὐχ δσιον om $O \mid$ 6 ὑμῶν $V \mid$ ἡμῶν $O \mid$ 10 ἐπιπνεύσαιεν scripsi] ἐπιπνεύσοιεν V, ἐπιπνεύσειεν $O \mid$ 12 βουλεύσαντος I βασιλεύσαντος I 18 ἐς I 19 ἐπιπέση I I δυείν I I 21 ἡμῖν I ὑμῶν I I 22 εἰς I 23 ὅπαρχον I 24 ἐστερημένον I I I 6 om I 25 ἰδιώτου I 0 om. I 3 spatio unius verbi vacuo relicto I ἡμῖν I I ὑμῖν I

²⁴ BT Procop. ed. Haury, Vol. I cum addendis ed. Wirth [1734]

σαῦτα εἶπε.

18 Βελισάριος δὲ ἕλεξεν ὧδε "Μηδεὶς ὑμῶν, ὧ ξυνάρ
"χοντες, ἐπιγνώμονος εἶναι τοὺς λόγους οἰέσθω, μηδὲ

"διὰ τοῦτο ἐν ὑστάτφ εἰρῆσθαι, ὥστε αὐτοῖς ἔπεσθαι,

"δποῖοι ποτ' ἂν ὧσιν, ἀναγκαῖον ἅπασι γίγνεσθαι. 20

19 "ὅσα μὲν γὰρ ὑμῶν ἐκάστφ δοκεῖ ἄριστα εἶναι ἀκήκοα.

"προσήκει δὲ καὶ ἐμὲ ὅσα γινώσκω ἐς μέσον ἐξενεγκόντα

20 "οὕτω σὺν ὑμῖν ἐλέσθαι τὰ κρείσσω. ἐκεῖνο δὲ

"ὑπομνῆσαι ὑμᾶς ἄξιον, ὡς ὀλίγφ πρότερον οἱ μὲν

"στρατιῶται δεδιέναι τε τοὺς ἐν τῆ θαλάσση κινδύνους 25

"ἄντικρυς ἔλεγον καὶ ὡς ἐς φυγὴν τρέψονται, ἢν ναῦς

"πολεμία ἐπ' αὐτοὺς ἴοι, ἡμεῖς δὲ τὸν θεὸν ἠτοῦμεν

ηβέλτιστα αίρεισθαι προσήπει." 'Αρχέλαος μέν το- 15

 ³ ἡμᾶς O] ὑμᾶς $V \parallel 5$ στάγνων V] σταδίων $O \parallel 11$ καὶ κρατήσασιν V] εἰ κρατήσουσιν $O \parallel 14$ ἡμᾶς] εἰς ἡμᾶς $V \parallel 18$ μη-δὲ] μἡ δὲ codd. \parallel 22 γιγνώσκω $O \parallel$ 23 ξὺν $O \parallel$ 24 μὲν] μὲν γὰρ V

...νην την Διβύης και την ές ταύτην απόβασιν είρη-"ναίαν ήμιν ἐπιδείξαι. τούτων δὲ τοιούτων ὄντων, 21 ..άξυνέτων ανδρών ήγουμαι είναι εύχεσθαι μέν παρα ,,τοῦ θεοῦ λαβεῖν τὰ βελτίονα, δεδομένων δὲ αὐτῶν 5 .. ἀποσείεσθαί τε καὶ ἀπ' έναντίας ιέναι. ἢν δὲ καὶ 22 "πλέουσιν ήμιν εύθυ Καρχηδόνος στόλος απαντήση ,,πολέμιος, τοῖς μὲν στρατιώταις κατὰ κράτος φεύνουσι πο μή μεμπτοίς είναι λελείψεται· άμάρτημα γάρ προρ**ο**η- Β 376 "θεν την απολογίαν έφ' έαυτοῦ φέρει ήμεν δε καί 10 ,,διασωθεῖσιν οὐδεμία συγγνώμη. πολλών δὲ ὄντων, 23 ... ην εν ταις ναυσί μενωμεν, δυσγερών, εκείνο μόνον , ίκανῶς, οἰμαι, λελέξεται, ῷ μάλιστα δεδίττεσθαι ἡμᾶς ,,άξιοῦσι, τὸν χειμῶνα ἐπανασείοντες. ἢν γάο τις 24 ..έπιπέσοι γειμών, άνάγκη ταζο ναυσίν, ώσπερ φασί, 15 , δυοίν ξυμβήναι τὸ ετερον, ἢ πόρρω που τῆς Λιβύης "διαφυγείν, ή έπὶ τῆς ἀπτῆς διαφθαρῆναι ταύτης. πτί τοίνυν ώς έκ των παρόντων έλομένοις ήμιν μαλλον 25 ,ξυνοίσει; μόνας διεφθάρθαι τὰς ναῦς, ἢ αὐτοίς ἀν-"δράσιν απαντα ἀπολωλέναι τὰ πράγματα; χωρίς δὲ 20 πούτων νῦν μὲν ἀπαρασκεύοις ἐπιπεσόντες τοῖς πολεμιίοις κατά νοῦν, ώς τὸ εἰκὸς, ἀπαλλάξομεν τὰ γὰρ "πολέμια τῷ ἀπροσδοκήτῷ δουλοῦσθαι πέφυκε· μικρὸν 26 ..δε ύστερον ήδη των πολεμίων έν παρασκευή γεγονό-"των έξ αντιπάλου ήμιν της δυνάμεως δ αγών έσται. 25 ,,προσθείη δὲ ἄν τις ὡς καὶ ὑπὲρ αὐτῆς ἴσως ἀγωνιεί- 27 "σθαι δεήσει της αποβάσεως, έκεινά τε ζητείν, α νυν "παρόντα ήμιν ώς οὐκ ἀναγκαία ές βουλήν ἔρχεται.

² ἡμῖν V] ὑμῖν O || 4 βελτίω O || δὲ αὐτῶν Dind] τε αὐτῶν codd. || 6 ἀπηντήσει V || 8 μεμπτοῖς V] πεμπτοῖς O || 9 ἐφ' V] ἀφ' O || 10 ξυγγνώμη O || 11 ἐν] καὶ O | μείνωμεν O || 15 δυεῖν V|| 23 ἤδη om V || 27 ημῖν O] ὑμῖν V

31 Ταῦτα Βελισαρίου εἰπόντος ξυνέφασάν τε καὶ ἀπεδέξαντο ἄπας ὁ ξύλλογος καὶ διαλυθέντες ὡς τάχιστα 20 τὴν ἀπόβασιν ἐποιήσαντο τρισὶ μάλιστα μησὶν ὕστερον 32 ἢ αὐτοῖς ἐκ Βυζαντίου ὁ ἀπόπλους ἐγένετο. καὶ δείξας τι χωρίον ἐπὶ τῆς ἡιόνος ὁ στρατηγὸς τοῖς τε στρατιώταις καὶ ναύταις ἐκέλευε τήν τε τάφρον ὀρύσ-38 σειν καὶ τὸ χαράκωμα περιβάλλεσθαι. οἱ δὲ κατὰ 25

μοωτηρία καὶ ή τῶν ἀγαθῶν περιουσία ἐν ταῖς χερσί

,,xεἶται."

²⁴ cf Theoph. I 190, 16

¹ ἀγωνιζομένοις O] ἀγομένοις V || 2 γίγνεσθαι O || 4 δὴ V Christ] δὲ O || 6 τι] τοι O || 8—9 περιβαλεῖν V] βαλεῖν O || 9 ὅτου τις ἀν O] ἢ ὡς ἄν τις V || 10 ξυντελέσαι O || 11 ἐπίοι V] ἐπήει O || 12 γενομένους O || 15 περιβαλλομένη O || 20 σύλλογος O || 23 ἐπὶV] ὑπὲρ O || 25 περιβάλεσθαι V

ταῦτα ἐποίουν. ἄτε δὲ ὅχλου πολλοῦ ἐργαζομένου καὶ τοῦ φόβου την προθυμίαν έγείροντος και τοῦ στρατηγοῦ έγκελευομένου, αὐτῆ τῆ ἡμέρα ή τε τάφρος ὀρώρυκτο καλ τὸ χαράκωμα ξυντετέλεστο καλ οί σκόλοπες κύκλω 5 πανταγόθεν ξυνεπεπήγατο. Ενθα δή καί τι τοίς την 84 τάφρον δρύσσουσι τετύχηκε θαυμάσιον ήλίκον. ύδατος πολύ τι χρημα ή γη ανηκεν, ού γεγονός τοῦτο έν Βυζαχίω πρότερου, άλλως τε και τοῦ γωρίου ανύδρου οντος. τοῦτο δή τὸ ὕδωρ ἐς πᾶσαν χρείαν τοἰς ἀν-85Β378 10 θρώποις και τοῖς άλλοις ζώοις ἐπήρκεσε. και συνηδόμενος τῷ στρατηγῷ Προκόπιος ἔλεγεν ὡς οὐ διὰ την χρείαν τη του ύδατος περιουσία χαίροι, άλλ' δτι οί ξύμβολον είναι δοκεί νίκης απόνου και τοῦτο σφίσι προλέγειν τὸ θεῖον. ὅπερ οὖν καὶ ἐγένετο, τὴν μὲν οὖν 36 15 νύκτα έκείνην οἱ στρατιῶται ξύμπαντες ἐν τῷ στρατοπέδω ηθλίσαντο, φυλακάς τε καὶ τὰ ἄλλα ἦπερ εἰώθει ποιούμενοι, πλήν γε δή ότι τοξότας πέντε έν νηλ έκάστη Βελισάριος έκέλευσε μείναι φυλακής ένεκα, καί τούς δρόμωνας έν κύκλω αὐτῶν δρμίζεσθαι, φυλασσο-20 μένους μή τις ἐπ' αὐτὰς κακουργήσων ἴοι.

ις΄. Τη δε ύστεραία, επειδή των στρατιωτών τινες ές τοὺς ἀγροὺς ἀναβαίνοντες των ὡραίων ἤπτοντο, αὐτων τε τὰ σώματα ὁ στρατηγὸς οὐ παρέργως ἤκίσατο καὶ ξυγκαλέσας ἄπαντας ἔλεξε τοιάδε ,,Τὸ μὲν 2

⁹ cf. Proc. de aedif. VI 6, 9 (III 841, 7 ed Dind) | 21 cf. Theoph. I 190, 20

¹ ταῦτα] ταυτά $O \parallel 9$ ές] hinc rursus $P \parallel 10-11$ ξυνηδόμενος $PO \parallel 12$ τη om. $O \mid$ χαίροι $P \mid$ χαίρει V, χαίρειν $O \parallel 18$ οί om. $P \mid$ σύμβολον $P \mid$ ἀπόνον] ἀπό νέον $O \mid$ καὶ τοῦτο] καὶ om. $O \parallel 16$ ήπερ] ἄπερ $O \parallel 18$ ἐκέλευσε VO] ἐλέλευε $P \parallel 20$ αὐτὰς] αὐτοὺς $O \parallel 24$ τοιάδε VO] τάδε P

... βιάζεσθαι καὶ τοῖς άλλοτρίοις σιτίζεσθαι ταύτη μόνον ..Εν γε τοις άλλοις καιροίς μογθηρον πεφυκέναι δοκεί. ... στι τὸ ἄδιχον ἐν αύτῶ φέρεται νῦν δὲ τοσοῦτον μαὐτῷ τῆς δυσχολίας περίεστιν ώστε, εὶ μὴ πικρὸν μείπειν, τὸν τοῦ δικαίου λόγον περί ελάσσονος ποιη- 5 ..σαμένους τον έντεῦθεν κίνδυνον ήμας ήλίκος ποτέ 3 Ρ 216 ,, έστιν έπλογίζεσθαι χρή. έγὸ γὰρ έπείνο μόνο τὸ ,,θαρρείν έχων είς την γην ύμας απεβίβασα ταύτην, ,,ότι τοις Βανδίλοις οἱ Λίβυες, Έφμαιοι τὸ ἀνέκαθεν "όντες, απιστοί τέ είσι και χαλεπώς έχουσι, και διά 10 πούτο ώμην ώς ούτ' αν τι των αναγκαίων ήμας έπι-Β 879 ...λείποι ούτε τι έξ ἐπιδρομῆς κακὸν ἐργάσονται ἡμᾶς 4 ...οί πολέμιοι. άλλὰ νῦν αύτη ύμῶν ἡ ἀκράτεια ταῦτα "είς τούναντίον ήμιν μεταβέβληκε. τούς γάρ Λίβυας "δήπου κατηλλάξατε τοίς Βανδίλοις, είς ύμας αύτούς 15 5 ,, ήδη την τούτων περιαγαγόντες δυσμένειαν. Φύσει ηγάρ πρόσεστι τοις αδικουμένοις ή πρός τους βιαζο-,μένους έχθρα, καὶ περιέστηκεν ύμιν τῆς τε ύμων αὐ-,των άσφαλείας και της των άγαθων άφθονίας όλίγα , άττα ἀργύρια ἀνταλλάξασθαι, παρὸν ύμιν παρ' έκόν- 20 ...των ώνουμένοις τὰ έπιτήδεια τῶν αυρίων μήτε ἀδίποις είναι δοπείν παι φίλοις έπείνοις ές τὰ μάλιστα 6 ... χρήσθαι. νῦν οὖν πρός τε Βανδίλους ὑμίν καὶ "Αίβυας ὁ πόλεμος ἔσται, λέγω δὲ ἔγωγε καὶ τὸν ,,θεον αὐτον, ον οὐδείς ἀδικῶν ές ἐπικουρίαν παρα- 25 7 ... καλεί. άλλα παύσασθε μέν τοίς άλλοτρίοις ἐπιπη-

³ αὐτῷ Wahler] αὐτῷ codd. \parallel 3 — 4 τοσούτον αὐτῷ VP] αὐτῷ τοσούτον $O \parallel$ 8 ές $O \parallel$ 11—12 οὔτ'—οὔτε] οὐδ'—οὐδὲ codd. \mid ἐπιλείπει $O \parallel$ 12 ἐργάζονται $O \parallel$ 18 ἡ PO] οm. $V \mid$ ταῦτα] τοσαύτα $O \parallel$ 14 ἡμῖν VP] ὑμῖν $O \parallel$ 15 ές $O \parallel$ 16 τούτων] τούτω $V \mid$ περιαγαγόντες VO] περιάγοντες $P \parallel$ 19 παὶ] ἐπ $O \parallel$ 20 ἄττα $VO \parallel$ 21 ἀνουμένους $V \parallel$ 22 φίλους $O \parallel$ 23 ὑμῖν $O \parallel$ 25 εἰς $O \parallel$ 26—383, 1 ἐπιπηδώντες V et

"δῶντες, κέρδος δὲ ἀποσείσασθε κινδύνων μεστόν.

"οὖτος γὰρ ἐκείνος ὁ καιρός ἐστιν ἐν ῷ μάλιστα σω- 8

"φροσύνη μὲν οῖα τε σώζειν, ἀκοσμία δὲ ἐς θάνατον

"φέρει. τούτων γὰρ ἐπιμελομένοις ὑμῖν ῖλεως μὲν ὁ

5 "θεὸς, εὕνους δὲ ὁ τῶν Λιβύων λεὼς, καὶ τὸ τῶν

"Βανδίλων γένος εὐέφοδον ἔσται."

Τοσαῦτα είπων Βελισάριος και τον ξύλλογον δια-9 λύσας, έπει ήκουσε Σύλλεκτον πόλιν ήμέρας όδον τοῦ στρατοπέδου διέγουσαν ἐπὶ θαλάσση είναι ἐν τῆ ἐπὶ 10 Καργηδόνα φερούση, ής τὸ μέν τείχος έκ παλαιοῦ καθηρημένον ετύνγανεν, οί δε ταύτη ακημένοι τούς των οίχιων τοίχους πανταγόθεν αποφράξαντες δια τας των Μαυρουσίων έπιδρομάς περιβόλου έφύλασσον στημα, των δορυφόρων ενα Βοριάδην αμα των ύπα- Β 380 15 σπιστών τισιν έστελλεν, έπαγγείλας αὐτοῖς τῆς τε πόλεως αποπειρασθαι καλ, ην έλωσι, κακόν μέν μηδέν έν αὐτῆ δρᾶσαι, έπαγγείλασθαι δὲ ἀγαθὰ μυρία, καὶ ώς έπλ τη αὐτῶν έλευθερία ήποιεν, ώστε είσιτητα τῷ στρατώ ές αὐτὴν γενέσθαι. οἱ δὲ περὶ λύχνων ἀφὰς 10 20 άνχοῦ τῆς πόλεως γενόμενοι ἐν Φάραγγί τε λαθόντες διενυκτέρευσαν. Εωθεν δὲ ἀγροίκων σὺν ἀμάξαις ἐς αύτην είσιόντων έπιτυγόντες συνεισηλθόν τε σιωπή καί οὐδενὶ πόνφ τὴν πόλιν ἔσχον. καὶ ἐπεὶ ἡμέρα ἐγέ- 11 νετο, οὐδενὸς θορύβου ήγησαμένου, τόν τε ໂερέα καὶ 25 εί τι δόκιμον ην ξυγκαλέσαντες τάς τε τοῦ στρατηγοῦ έντολάς ἀπήγγελλον, καὶ τὰς κλεῖς τῶν εἰσόδων παρ' έχοντων λαβόντες τῷ στρατηγῷ ἔπεμψαν.

Theoph] έπεισπηδώντες $PO \parallel 12-13$ ἀποφράξαντες—περιβόλον om. $O \parallel 14$ βοριάδην $V \rfloor$ βοραίδην $PO \parallel 17$ ἀπαγγείλασθαι $O \parallel 18$ αὐτών] αὐτή $O \parallel 21$ ξὰν $O \parallel 22$ συνεισήλθόν τε scripsi] συνεισελθόντες VP, ξυνεισελθόντες $O \parallel 22-23$ καλ οὐδενλ P] ἐν οὐδενλ V, καλ om O

Τη δε αὐτη ημέρα και δ τοῦ δημοσίου δρόμου 12 έπιμελούμενος ηὐτομόλησε παραδούς τούς δημοσίους ξύμπαντας ΐππους. ξυλληφθέντα δε καί τινα των ές τάς βασιλικάς άποκρίσεις άελ στελλομένων, οθς δή βεριδαρίους καλούσι, κακόν μέν οὐδεν δ στρατηγός τ έδρασε, γρυσώ δε πολλώ δωρησάμενος και πιστά λαβών τὰς ἐπιστολὰς ἐνεχείρισεν, ἅσπερ Ἰουστινιανὸς βασιλεύς πρός Βανδίλους έγραψεν έφ' ώ τοις Βανδί-18Ρ217 λων ἄρχουσι δοῦναι. ἐδήλου δὲ ἡ γραφή τάδε "Οὕτε "Βανδίλοις πολεμείν έγνωμεν ούτε τὰς Γιζερίχου 10 ..σπονδάς λύομεν, άλλά τὸν ὑμέτερον τύραννον καθ-"ελείν έγχειρούμεν, δς των Γιζερίγου διαθηκών όλι-Β 381 ,γωρήσας τὸν μὲν βασιλέα ὑμῶν καθείρξας τηρεί, τῶν ..δε αύτοῦ συγγενών ους μεν σφόδρα έμίσει κατ' ,,άρχας ἔπτεινε, τοὺς δὲ λοιποὺς τὰς ὅψεις ἀφελόμενος 16 "έν φυλακή έχει, οὐκ έῶν θανάτω καταλῦσαι τὰς 14 ,συμφοράς. συλλάβεσθε τοίνυν ήμιν καὶ συνελευ-.. θερούτε ύμας αὐτούς ούτω μοχθηράς τυραννίδος, ,,οπως αν δύνησθε της τε είρηνης και της έλευθερίας ,, ἀπόνασθαι. ταῦτα γὰρ ὑμίν παρ' ἡμῶν ἔσεσθαι 20 15 ...πρός του θεού τὰ πιστὰ δίδομεν." τοσαύτα μέν τὰ βασιλέως γράμματα έδήλου. δ δε ταῦτα παρά Βελισαρίου λαβών έξενεγκείν μέν είς τὸ φανερὸν ούχ

¹ cf Theoph. I 191, 7

¹ δρόμου] ἰπποδρόμου P in marg. \parallel 2 ἐπιμελόμενος P \parallel 5 βεριδαρίους V et Theoph.] βερεδαρίους P, βαρεδαρίους O | οὐδὲν δ στρατηγός οὐδὲν O \parallel 7 ἐνεχείρησεν P \parallel 10 οῦτε τὰς \mid οῦτε ἀς V, οὐδὲ τὰς P0 \parallel 11 ὁμέτερον \mid μέτερον \mid 14 ξυγγενῶν O \parallel 16 ἔχει \mid ἔσχεν O \mid παταλύσαι V \parallel 17 ξυμφοράς O \mid ξυλλάβεσθε P \mid \parallel 17—18 ξυγελευθερούτε P0 \parallel 20 ἀπόνασθε V0 21 δίδωμεν P1 \parallel μὲν om. V1 23 ἐς O

έτόλμησε, λάθρα δὲ τοῖς φίλοις ἐπιδείξας οὐδὲν ὅ τι καὶ λόγου ἄξιον διεπράξατο.

ιζ. Βελισάριος δε ώς ές παράταξιν ώδε διακοσμήσας τὸ στράτευμα τὴν ἐπὶ Καργηδόνα ἐβάδιζε. τῶν ε δ' ύπασπιστών τριακοσίους απολέξας, ανδρας αναθούς τὰ πολέμια, Ἰωάννη παρέδωκεν, ος οἱ ἐπεμελεῖτο τῆς περί την οίκιαν δαπάνης οπτίωνα τούτον καλούσι 'Ρωμαΐοι. ανήρ δε ήν 'Αρμένιος μεν γένος, ξυνέσεως 2 δε και ανδρίας ες το ακρότατον μάλα ήκων. τοῦτον 10 δή τον Ιωάννην έκέλευσε τη στρατιά ήγεισθαι, ούχ ήσσον η κατά εϊκοσι σταδίους διέγοντα, καὶ ην τι πολέμιον ίδοι, κατά τάγος σημηναι, οπως δή μή ἀπαράσκευοι ές μάτην καθίστασθαι άναγκάζοιντο. τούς δέ 3 ξυμμάγους Μασσαγέτας ἐκέλευε τοσούτοις ἢ καὶ πλείοσι 15 σταδίοις ἀπέγοντας ἀεὶ κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος τὴν πορείαν ποιείσθαι αὐτὸς δὲ ὅπισθεν μετὰ τῶν ἀρίστων έβάδιζεν. ὑπώπτευε γὰρ ἐκ τῆς Ερμιόνης Γελίμερα 4 σφίσιν έπόμενον οὐκ ές μακράν ἐπιθήσεσθαι. κατά Β 382 γαρ τὸ δεξιὸν μέρος οὐδὲν ἡν δέος οὐ πύρρω τῆς 20 ηιόνος πορευομένοις. τοίς δε ναύταις επήγγελλε παρα- 5 πολουθείν τε άελ καλ τοῦ στρατεύματος μή πολύ διεστάναι, άλλ' έπιφόρου μεν γινομένου τοῦ πνεύματος γαλάσαντας τὰ μεγάλα ίστία τοῖς μικροῖς, ἃ δὴ δόλω-

³ cf Theoph. I 191, 9 | 23—386, 1 χαλάσαντας—Επεσθαι] Suid. s. v. δόλωνες

² διεπράξατο] ἐπράξατο $O \parallel 5$ δ'] δὲ O, delendum coni Christ $\parallel 7$ περ $\mid \rangle$ έπὶ $O \mid \rangle$ οἰπείαν $V \mid \rangle$ 8 δὲ] μὲν $V \mid ἀρμένιος VO \mid \rangle$ 9 ἀνδρείας $PO \mid ἀπρότατον V \mid ἀπρότατον μάλα <math>P$, ἀπρότατον μάλιστα $O \mid \mid 10$ δὴ] δὲ $O \mid \rangle$ ἐπέλευε $P \mid \mid 17$ ὑπώπτενον $V \mid \mid 23$ Ιστία $\mid \rangle$ ἄρμενα Suid $\mid \rangle$ τοῖς μιπροῖς om $\mid V \mid \rangle$

νας παλούσιν, επεσθαι, λωφήσαντος δε παντελώς τοῦ ανέμου βιάζεσθαι σσον οἶοί τε ὧσιν ἐρέσσοντας.

Είς δε Σύλλεκτον αφικόμενος Βελισάριος σφορονάς τε τούς στρατιώτας παρείχετο και ούτε άδίκων γειρών άργουτας ούτε τι άπο τρόπου έργαζομένους, αὐτός τε ε πραότητα και φιλανθρωπίαν πολλήν ένδεικυύμενος ούτω τούς Λίβυας προσεποιήσατο ώστε του λοιπου Ρ 218 καθάπερ έν χώρα οίκεία την πορείαν ποιείσθαι, ούτε ύποχωρούντων των ταύτη ώκημένων ούτε τι αποκρύπτεσθαι βουλομένων, άλλά καὶ άγοράν παρεγομένων καὶ 10 τὰ ἄλλα τοῖς στρατιώταις ή βούλοιντο ὑπηρετούντων. 7 δυδοήκουτα δε σταδίους άνύουτες είς ημέραν εκάστην άγοι ές Καργηδόνα διετελέσαμεν, η κατά πόλιν, αν ούτω τύγη, η έν στρατοπέδω έκ των παρόντων ώς 8 άσφαλέστατα αὐλιζόμενοι. οὕτω γοῦν διά τε Λέπτης 15 πόλεως και 'Αδραμητού ές Γράσσην το χαρίον αφικόμεθα, πεντήκουτα καὶ τριακοσίους σταδίους Καργη-9 δόνος διέχον. ἔνθα δή βασίλειά τε ήν τοῦ Βανδίλων ήγουμένου καὶ παράδεισος κάλλιστος ἀπάντων ὧν 10Β383 ήμεις ίσμεν. ταις τε γάρ κρήναις κομιδή κατάρρυτός 20 έστι καὶ άλσους έγει πάμπολυ γρημα, όπώρας δὲ τὰ δένδρα μεστά έστι ξύμπαντα. ώστε των στρατιωτών έκαστος την καλύβην εν δενδροις οπώρας επήξατο καί

¹⁶ Γράσσην] Schmidt p. 185 (3. Aufl. p. 131)

³ ές $O\parallel 4-5$ οὔτε-οὔτε \parallel οὐδὲ-οὐδὲ codd. \parallel 6 καὶ φιλανθοωπίαν πολλὴν $V\parallel$ πολλὴν καὶ φιλανθοωπίαν $PO\parallel 1$ Λίβνας \parallel λίβας $P\parallel$ άστε \parallel άστε \parallel 6 ζηνίσαντες $O\parallel$ 12 άνύσαντες $O\parallel$ 13 άχρις $P\parallel$ 14 τύχη $V\parallel$ τύχοι $PO\parallel$ 16 γράσσην $P\parallel$ γραίσην V, γράστην O, Κράσιν Theoph. \parallel 17 πεντήκοντα \parallel όπτὰ Theoph. \parallel 19 παράδεισσος $P\parallel$ 20 ήμεῖς om. $V\parallel$ 22 έστι $V\parallel$ εἰσι $PO\parallel$ 23 όπάροις $V\parallel$

τῶν καρπῶν τηνικάδε ὡραίων ὄντων ἐς κόρον μὲν αὐτῶν ἀφίκοντο πάντες, αἰσθησις δὲ σχεδόν τι τῆς ὀπώρας ἐλασσουμένης οὐ γέγονε.

Γελίμερ δε, έπει εν Ερμιόνη το πρώτον παρόντας 11 ι ήχουσε τοὺς πολεμίους, γράφει πρὸς τὸν ἀδελφὸν 'Αμμάταν ές Καρχηδόνα, 'Ιλδέριχον μέν και άλλους. δσους είτε κατά γένος είτε άλλως αὐτῷ προσήκοντας έν φυλακή έχει, αποκτιννύναι, αὐτὸν δὲ τούς τε Βανδίλους καὶ εἴ τι άλλο μάχιμον ἐν τῆ πόλει ἦν ἐν 10 παρασκευή ποιήσασθαι, δπως των πολεμίων έν στενοίς γενομένων άμφὶ τὸ τῆς πόλεως προάστειον, ὃ Δέκιμον καλούσιν, άμφοτέρωθεν ξυνιόντας κυκλώσασθαί τε αύτούς καὶ σαγηνεύσαντας διαφθεῖραι. Άμμάτας δὲ κατὰ 12 ταῦτα ἐποίει, καὶ τόν τε Ἰλδέοι τον, ξυννενή ὄντα, καὶ Εὐα-15 γέην απέκτεινε και των Λιβύων δσοι αὐτοῖς ἐπιτήδειοι ήσαν. Όάμερ γὰρ ήδη ἐξ ἀνθρώπων ήφάνιστο. τούς 13 τε Βανδίλους έξοπλίσας, ώς είς καιρον ἐπιθησόμενος, έν παρασκευή έποιήσατο. Γελίμες δε όπισθεν, οὐ 14 παρέχων ήμιν αίσθησιν, είπετο, πλήν γε δή ότι εν τη 20 νυκτί ταύτη, ή έν Γράσση ηθλισάμεθα, κατάσκοποι έκατέρωθεν Ιόντες ξυνέμιξαν, πλήξαντές τε άλλήλους ές τὸ σφέτερον στρατόπεδον έκάτεροι ἀπεχώρησαν, καὶ ταύτη γέγονεν ήμιν φανερόν ού πόρρω είναι τούς

¹⁴ cf. Theoph. I 191,25 Vict Tonn ad a 534 Chron min II 299. Zonar III p. 277

² έφίποντο $O \parallel 5$ —6 γράφει ές παρχηδόνα πρὸς τὸν ἀδελφὸν άμμάταν $PO \parallel 6$ άμμάταν $PO \parallel 6$ άμμάταν $PO \parallel 6$ άμμάταν $PO \parallel 6$ άποπτεινόναι P, άποτιννόναι O pr. m., άποπτεινόναι O pr. m. corr $\parallel 11$ γινομένων $PO \parallel 6$ έπιμὸν V, δόπιμον $O \parallel 14$ —15 εὐαγένην $O \parallel 16$ ὁάμερ $P \parallel 6$ ἄμερ $VO \parallel 17$ ὡς εἰς $\parallel 10$ καὶ ἐς $\parallel 10$ γράστη $\parallel 10$

15 πολεμίους. ἐνθένδε ἡμὶν πορευομένοις τὰς ναῦς ἐσοΒ 384 ραν ἀδύνατα ἡν. πέτραι γὰρ ὑψηλαὶ, πόρρω τῆς θαλάσσης διήκουσαι, περίοδον τοῖς πλέουσι πολλῷ μέτρφ
ἐργάζονται, καὶ ἄκρα ἀνέχει, ἡς ἐντὸς τοῦ Ἑρμοῦ πό16 λισμά ἐστι. Βελισάριος οὖν Ἀρχελάφ τε τῷ ἐπάρχφ 5
⟨καὶ Καλωνύμφ τῷ ναυάρχφ⟩ ἐπέστελλεν ἐς Καρχηδόνα μὲν μὴ καταίρειν, σταδίους δὲ ἀμφὶ τοὺς δια17 κοσίους ἀπέχοντας ἄχρι αὐτὸς καλέση μένειν. ἐκ δὲ
Γράσσης ἐξαναστάντες τεταρταῖοι ἐς Δέκιμον ἀφικόμεθα, σταδίοις ἑβδομήκοντα Καρχηδόνος ἀπέχον.

P 219 ιη΄. Έν δὲ δὴ τῆ ἡμέρα ταύτη Γελίμερ τὸν ἀνεψιὸν Γιβαμοῦνδον ἐκέλευεν . ἄμα Βανδίλων δισχιλίοις φθάνοντα τὸ ἄλλο στράτευμα κατὰ τὸ εὐώνυμον μέρος ἰέναι, ὅπως Άμμάτας μὲν ἐκ Καρχηδόνος, Γελίμερ δὲ αὐτὸς ὅπισθεν, Γιβαμοῦνδος δὲ ἐκ τῶν ἐν ἀριστερᾳ ιε χωρίων ἐς ταὐτὸ ξυνιόντες ρῷον δὴ καὶ ἀπονώτερου 2 τὴν κύκλωσιν τῶν πολεμίων ποιήσονται. ἐμοὶ δὲ τά τε θεῖα καὶ τὰ ἀνθρώπεια ἐν τῷ πόνφ τούτφ ἐπῆλθε θαυμάσαι, ὅπως ὁ μὲν θεὸς, πόρρωθεν ὁρῶν τὰ ἐσόμενα, ὑπογράφει ὅπη ποτὲ αὐτῷ τὰ πράγματα δοκεῖ ω ἀποβήσεσθαι, οἱ δὲ ἄνθρωποι ἢ σφαλλόμενοι ἢ τὰ δέοντα βουλευόμενοι οὐκ ἴσασιν ὅτι ἔπταισάν τι, ἄν οὕτω τύχοι, ἢ ὀρθῶς ἔδρασαν, ἵνα γένηται τῆ τύχη

⁵ cf. Theoph. I 191, 80

⁴ τοῦ | τὸ τοῦ PO || 4—5 πτόλισμά V || 5 τε om. O | ὁπάς $\chi_{\infty} PO$ || 6 (καὶ Καλωνύμω τῷ νανάς χ_{∞}) supplevi ex Theophane || 8 ἄχρι VO | ἄχρις οδ P | καλέσει O || 9 Γράσσης O φούσσης O || 10 σταδίους O et Theoph. | ἀπέχουσαν O || 11 δὴ om. O || 12 γιβάμουνδον hic et infra passim V, Κιβαμοῦνδον Theoph. || 18 ενώνυμον μέρος | μέρος τὸ ενώνυμον O || 15 ἐν O] om. VP Theoph. || 17 ποιήσονται V] ποιήσωνται PO || 18 ἀνθρώπεια] ἀνῖνα O || 20 ὑπογράφη P

τρίβος, φέρουσα πάντως έπὶ τὰ πρότερον δεδογμένα. εί μη γάρ Βελισάριος ούτω διωκήσατο την παράταξιν, 3 τούς μέν άμφι τον Ιωάννην προτερήσαι κελεύσας, τοὺς δὲ Μασσαγέτας ἐν ἀριστερᾶ τῆς στρατιᾶς ἰέναι, Β 385 ε ούκ αν ποτε διαφυγείν τούς Βανδίλους Ισχύσαμεν. καὶ τούτων δὲ ούτω Βελισαρίω βεβουλευμένων, εί 4 τὸν καιρὸν Άμμάτας διεφύλαξε καὶ μὴ τοῦτον τεταρτημορίω της ημέρας μάλιστα έφθασεν, ούχ ἄν ποτε ούτω Βανδίλοις διεφθάρη τὰ πράγματα νῦν δὲ 'Αμμάτας 5 10 προτερήσας άμφι μέσην ημέραν ές Δέκιμον ήκε, μαχράν απολελειμμένων ήμων τε καί του Βανδίλων στρατεύματος, οὐ τοῦτο μόνον ἁμαρτήσας, ὅτι οὐκ ἐν δέοντι ἀφίκετο γρόνω, άλλὰ καὶ τὸ Βανδίλων πληθος έν Καργηδόνι ἀπολιπών, ἀπαγγείλας τε ώς τάγιστα ές 15 τὸ Δέκιμον ήκειν, αὐτὸς ξὺν όλίγοις καὶ οὐδὲ ἀριστίνδην ξυνειλεγμένοις τοῖς άμφι τὸν Ἰωάννην ές χείρας ήλθε, καὶ κτείνει μὲν τῶν ἀρίστων δώδεκα ἐν τοῖς 6 πρώτοις αγωνιζομένους, πίπτει δε και αυτός, ανήρ άγαθὸς ἐν τῷ ἔργφ τούτφ γενόμενος. καὶ ἡ μὲν 7 20 τροπή, ἐπεὶ 'Αμμάτας ἔπεσε, λαμπρὰ ἐγεγόνει, φεύγοντες δε κατά κράτος οι Βανδίλοι άνεσόβουν απαντας τοὺς ἐκ Καρχηδόνος ές Δέκιμον ἰόντας. ἐπορεύοντο 8 γαρ ούδενὶ πόσμω ούδε ως ές μάχην ξυντεταγμένοι, άλλὰ κατὰ συμμορίας, καὶ ταύτας βραγείας κατὰ 25 τριάκοντα γάρ ἢ εἴκοσιν ἤεσαν. ὁρῶντες δὲ Βαν- 9 δίλους τούς άμφι τον 'Αμμάταν φεύγοντας, καί

² μὴ γὰρ | γὰρ μὴ $O \parallel 6$ οῦτω O] om. V, οῦτως $P \parallel 10$ ήμεν $V \parallel 14$ ἐπαγγείλας $O \mid$ ὡς τάχιστα om $V \parallel 15$ τὸ om. $O \mid$ δέκιμον VO] δέκιον $P \parallel 17$ των | αὐτῶν $O \parallel 21$ βανδίλοι hic et infra passim $O \parallel 22$ ἐκ καρχηδόνος PO] ἐν καρχηδόνι $V \parallel 24$ ξυμμορίαν $O \parallel 25$ τριάκοντα γὰρ | γὰρ τριάκοντα γὰρ $V \mid$ ἥεσαν | ἴεσαν V

ολόμενοι τοὺς διώκοντας παμπληθείς είναι, τρέψαντες 10P220 τὰ νῶτα συνέφευγον. Ἰωάννης δὲ καὶ οἱ ξὺν αὐτῷ οἶς ἄν ἐντύχοιεν κτείνοντες ἄχοι ἐς τὰς Καρχηδόνος 11 πύλας ἀφίκοντο. καὶ γέγονε φόνος Βανδίλων ἐν τοῖς Β 386 ἐβδομήκοντα σταδίοις τοσοῦτος ὥστε εἰκάζειν τοὺς 5 δεωμένους δισμυρίων πολεμίων τὸ ἔργον είναι.

Κατά δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον Γιβαμοῦνδός τε καί 12 οί δισγίλιοι ήπου ές Πεδίου Άλων, οπερ τεσσαράκουτα μεν σταδίοις του Δεκίμου απέχει έν αριστερά είς Καρχηδόνα ίόντι, άνθρώπων δὲ καὶ δένδρων καὶ άλλου 10 ότουοῦν ἔρημόν ἐστι, τῆς τοῦ ὕδατος άλμης άλλο οὐδὲν ἐνταῦθα πλην τοὺς αλας ἐώσης γίγνεσθαι. ένθα δή τοίς Ούννοις περιπεπτωκότες απώλοντο πάν-13 τες. ην δέ τις έν τοις Μασσαγέταις άνηρ, άνδρίας μεν και ισγύος εὖ ήκων, ὀλίγων δε ἡγούμενος ἀνδρῶν. 15 ούτος είγε γέρας έκ πατέρων τε καλ προγόνων έν πασι τοίς Ούννικοίς στρατεύμασι πρώτος είς τούς πολεμίους 14 είσβάλλειν. οὐ γὰρ ἦν θεμιτὸν ἀνδρὶ Μασσαγέτη προτύψαντι έν μάχη των τινα πολεμίων λαβείν, πρίν γε δή τινα έκ ταύτης της ολκίας ές τούς πολεμίους 20 15 τῶν γειρῶν ἄρξαι, οὖτος ἀνὴρ, ἐπεὶ τὰ στρατεύματα οὐ πόρρω ἀπ' ἀλλήλων ἐγένετο, ἐξελάσας τὸν ίππου, τοῦ τῶν Βανδίλων στρατοπέδου μόνος ὡς ἐγγυ-

⁷ cf. Theoph. I 192, 17 | 13 Chron. min II 299, 23

τάτω ἔστη. οἱ δὲ Βανδίλοι, ἢ τὴν τοῦ ἀνδρὸς εὐψυ- 16 χίαν καταπλαγέντες ἢ καί τι τοὺς πολεμίους ὑποτοπή- σαντες ἐς αὐτοὺς μηχανᾶσθαι, οὕτε κινεῖσθαι οὕτε τὸν ἄνδρα βαλεῖν ἔγνωσαν. οἶμαι δὲ αὐτοὺς οὐπώποτε 17 5 Μασσαγετῶν μάχην ἐν πείρᾳ ἔχοντας, ἀκούοντας δὲ κομιδῆ μάχιμον τὸ ἔθνος εἶναι, οὕτω δὴ κατορρωδῆσαι τὸν κίνδυνον. ἀναστρέψας δὲ ἐς τοὺς ὁμοφύλους ὁ ἄν- 18 θρωπος ἔλεξεν, ὡς ὁ θεὸς σφίσιν ἔτοιμον βρῶσιν Β 387 τοὺς ξένους τούσδε πέμψειεν. οὕτω δὴ ὁρμωμένους 19 10 αὐτοὺς οἱ Βανδίλοι οὐχ ὑπέμειναν, ἀλλὰ λύσαντες τὴν τάξιν καὶ ῆκιστα ἐς ἀλκὴν ἰδόντες ἄπαντες αἰσχρῶς διεφθάρησαν.

ιθ΄. Ἡμεῖς δὲ τῶν γεγονότων οὐδ' ὁτιοῦν πεπυσμένοι ἐπὶ τὸ Δέκιμον ἤειμεν. Βελισάριος δὲ χῶρον 15 ἰδὼν ἐς στρατόπεδον ἰκανῶς πεφυκότα, πέντε καὶ τριάκοντα σταδίοις τοῦ Δεκίμου διέχοντα, χαράκωμά τε αὐτῷ περιέβαλεν εὖ μάλα πεποιημένον καὶ τοὺς πεξοὺς ἄπαντας ἐνταῦθα καταστησάμενος ᾶπαν τε ξυγκαλέσας τὸ στράτευμα ἔλεξε τοιάδε "Ο μὲν τῆς ἀγωνίας καιρὸς, 2 30 ,,ἄνδρες συστρατιῶται, ἤδη πάρεστιν αἰσθάνομαι γὰρ ,,παροσιόντας ἡμῖν τοὺς πολεμίους τὰς δὲ ναῦς ὡς πορρω-,,τάτω ἡμῶν ἡ τοῦ τόπου φύσις ἀπήνεγκε περιέστηκε P 221 ,,δὲ ἡμῖν ἡ τῆς σωτηρίας ἐλπὶς ἐν ταῖς χερσὶν οὖσα. ,,οὐ γάρ ἐστιν οὐ πόλις φιλία, οὐκ ἄλλο οὐδὲν ὀχύρω- 3 25 ,,μα, ὅτῷ δὴ καὶ πιστεύσαντες τὸ θαρρεῖν ὑπὲρ ἡμῶν

^{2—3} ὑποτοπάσαντες $O \parallel 3$ οὕτε—οὕτε] οὐδὲ—οὐδὲ codd $\parallel 4$ —7 οἰμαι—πίνδυνον includendum putat Christ $\parallel 6$ πατωροωδήσαι $P \parallel 8$ ἔλεξεν $VO \parallel$ ἔλεξεν ὧδε $P \mid$ βρῶσιν VP in marg. $O \parallel$ βρῶμα P in contextu. $\parallel 9$ πέμψειν $O \mid$ όρμωμένους $V \mid$ ώρμημένους $PO \parallel 10$ βανδίλοι $O \parallel 11$ ἰδόντες οπ. $O \mid$ ἄπαντας $P \parallel 13$ —14 πεπεισμένοι $O \parallel 14$ ἤεμεν $VO \parallel 16$ Δεπίμου \mid δρόμου $O \parallel 17$ περιέβαλλεν $P \parallel 20$ ξυστρατιῶται $O \parallel 21$ —22 ποροφατέρω $O \parallel 22$ τόπου \mid πόλις, ού $O \parallel 24$ ού πόλις, ού $O \parallel 24$

4 ..αὐτῶν έξομεν. άλλ' εὶ μεν ἄνδρες ἀγαθοὶ γενοίμεθα, "είκὸς ἄν εἴη καὶ περιέσεσθαι ήμᾶς τῷ πολέμφ τῶν , έναντίων ην δέ τι μαλακιζοίμεδα, λελείψεται ήμιν ,, ύπο Βανδίλοις γεγενημένοις αίσχοως διεφθάρθαι. 5 παίτοι πολλά ήμιν έφόδια πρός την νίκην έστί τό 5 ,τε δίκαιον, μεθ' ού πρός τούς δυσμενείς ηκομεν (τά ,γαρ ήμέτερα αὐτῶν κομιούμενοι πάρεσμεν), καὶ τὸ ιτων Βανδίλων ές τον σφων αυτων τύραννον έχθος. 6Β388,, ή τε γάρ τοῦ θεοῦ ξυμμαχία τοῖς τὰ δίκαια προτει-,,νομένοις προσγίνεσθαι πέφυκε καλ στρατιώτης τῷ 10 πρατούντι δύσνους ανδραγαθίζεσθαι οὐκ ἐπίσταται. 7 , χωρίς δε τούτων ήμεις μεν Πέρσαις τε καί Σκύθαις ,,τον απαντα ωμιλήσαμεν χρόνον, οί δε Βανδίλοι, έξ στου Λιβύης έκρατησαν, οὐδένα πολέμιον ὅτι μὴ 8 ..νυμνούς Μαυρουσίους τεθέανται, τίς δὲ οὐκ οἶδεν 15 ,,ώς έργου παντός μελέτη μεν ές έμπειρίαν, άργία δε "είς άμαθίαν φέρει; τὸ μὲν οὖν χαράκωμα, ὅθεν ἡμᾶς ,,τὸν πόλεμον διαφέρειν δεήσει, ὡς ἄριστα ἡμῖν πεποιῆ-9 ,,σθαι ξυμβαίνει. πάρεστι δε ήμιν τά τε δπλα καί ,,τὰ ἄλλα πάντα, ὅσα φέρειν οὐχ οἰοί τε ἐσμὲν, ἐν- 20 ,,ταῦθα καταθεμένοις Ιέναι, καὶ ἀναστρέψαντας ἂν 10 η ενθάδε ήμας οὐδεν των επιτηδείων επιλίποι. εύγομαι ,δε ύμων εκαστον της τε οίκειας άρετης και των κατά πον οίχον αναμνησθέντα ούτω δή καταφρονήματι έπλ πούς πολεμίους γωρείν." 25

¹ γενώμεθα $VP \parallel 2$ καὶ $V \parallel$ καν $PO \parallel 4$ αἰσχοῶς $VO \rfloor$ om $P \parallel$ 5 ήμῖν post νίκην transponit $O \parallel$ έφόδια πρός τὴν νίκην $V \parallel$ πρός τὴν νίκην έφόδια $PO \parallel$ 7 καὶ τὸ \rfloor ἀπὸ $O \parallel$ 8 τὸν \rfloor τὸ $P \parallel$ αὐτῶν om. $O \parallel$ 12 μὲν om $O \parallel$ 13 βανδίλοι $O \parallel$ 16 ές έμπειρίαν \rfloor έμπειρία $O \parallel$ 17 εἰς $V \parallel$ ές $PO \parallel$ τὸ \rfloor καὶ τὸ $O \parallel$ οὖν χαράκωμα $VO \parallel$ χαράκωμα οὖν $P \parallel$ 19 πάρεστιν $V \parallel$ $O \parallel$ οὖν $O \parallel$ τὸ εἶλα $O \parallel$ 1 το εἶλα $O \parallel$ 21 αν $O \parallel$ 20 $O \parallel$ 22 τῶν έπιτ οὐδὲν $O \parallel$ επιλείποι $O \parallel$ 24 καταφρονήματι $O \parallel$ μετὰ φρονήματος $O \parallel$ χαιλείποι $O \parallel$ 24 καταφρονήματ $O \parallel$ μετὰ φρονήματος $O \parallel$ χαιλείποι $O \parallel$ 24 καταφρονήματ $O \parallel$ μετὰ φρονήματος $O \parallel$ χαιλείποι $O \parallel$ 24 καταφρονήματ $O \parallel$ μετὰ φρονήματος $O \parallel$ χαιλείποι $O \parallel$ 24 καταφρονήματ $O \parallel$ μετὰ φρονήματος $O \parallel$ χαιλείποι $O \parallel$ 26 καταφρονήματ $O \parallel$ μετὰ φρονήματος $O \parallel$ χαιλείποι $O \parallel$ 26 καταφρονήματ $O \parallel$ μετὰ φρονήματος $O \parallel$ χαιλείποι $O \parallel$ 26 καταφρονήματ $O \parallel$ μετὰ φρονήματος $O \parallel$ χαιλείποι $O \parallel$ χαιλείματα $O \parallel$ $O \parallel$ O

Τοσαύτα είπων Βελισάριος και έπευξάμενος τήν τε 11 γυναϊκα και τὸ γαράκωμα τοῖς πεζοῖς ἀπολιπων αὐτὸς μετά τῶν Ιππέων ἀπάντων ἐξήλασεν. οὐ νάο οί 12 έφαίνετο εν τῶ παρόντι ξύμφορον εἶναι τῷ παντὶ ε διακινδυνεύσαι στρατώ, άλλὰ ξύν τοῖς ίππεῦσι πρώτον άπροβολισαμένω και άποπειρασαμένω τῆς τῶν πολεμίων δυνάμεως ούτω δή τῷ όλω στρατεύματι διαμάχεσθαι. στείλας οὖν ἔμπροσθεν τοὺς τῶν φοιδεράτων ἄρχον-18 τας, σύν τῶ ἄλλω στρατῶ καὶ τοῖς οἰκείοις δορυφόροις 10 τε καὶ ὑπασπισταῖς αὐτὸς εῖπετο. ἐπεὶ δὲ οἱ φοιδερᾶτοι 14 ξύν τοις ήγεμόσιν έγένοντο έν τω Δεκίμω, δρώσι τούς των πεπτωκότων νεκρούς, δώδεκα μεν εταίρους των μετὰ Ἰωάννου, πλησίον δὲ αὐτῶν Ἀμμάταν καὶ Βαν- Β 889 δίλων τινάς. παρά δὲ τῶν ταύτη ἀκημένων τὸν πάντα 15 15 λόγον ἀκούσαντες ήσχαλλον, ἀπορούμενοι ὅπη αὐτοῖς γωρητέα είη. ετι δε αύτων απορουμένων και από χών λόφων απαντα περισχοπουμένων τὰ έκείνη χωρία, πονιορτός τε από μεσημβρίας έφαίνετο και μικρόν ύστερον Βανδίλων Ιππέων πάμπολυ γρημα. και πέμ- 16 20 πουσι μέν πρός Βελισάριον, ώς τάχιστα ήμειν αίτοῦντες, ατε δή σφίσιν έγχειμένων των πολεμίων. των δὲ ἀρχόντων αἱ γνῶμαι δίχα ἐφέροντο. οἱ μὲν γὰρ 17 ήξίουν τοῖς ἐπιοῦσιν ὁμόσε ἰέναι, οἱ δὲ οὐκ ἀξιόχρεων σφίσιν ές τοῦτο ἔφασχον είναι τὴν δύναμιν. ταῦτα 18 25 δε αύτοις ες αλλήλους διαφιλονεικούσιν οι βάρβαροι άγχοῦ ἐγένοντο ἡγουμένου αὐτοῖς Γελίμερος καὶ όδῷ

¹ cf Theoph. I 192, 20

τῶ φρονήματι $O\parallel$ 5 διαχινδυνεύειν $O\parallel$ 9 ξὺν $O\parallel$ 10 φοιδεράτοι codd. \parallel 13 ἰωάννην $O\mid$ δὲ αὐτῶν \parallel αὐτῶν δὲ $O\parallel$ 20 πρὸς $VO\parallel$ ως $P\parallel$ 25 διαφιλονειχοῦσιν $VO\parallel$ φιλονειχοῦσιν $P\parallel$ 26 ἐγίνοντο V

²⁵ BT Procop. ed. Haury. Vol. I cum addendis ed. Wirth [1734]

γρησαμένου μεταξύ ής τε Βελισάριος είγε και ής οί 19 Μασσαγέται ήπον οἱ Γιβαμούνδω ξυμμίξαντες. λοφώ-Ρ 222 δεις δε γωροι έω' έκατερα όντες ούτε το Γιβαμούνδου πάθος ίδειν ούτε τὸ Βελισαρίου χαράκωμα ξυνεχώρησαν, ού μην ούδε την όδον, ην οί άμφι Βελισάριον 5 20 έπορεύοντο. ἐπεὶ δὲ ἀγχοῦ ἀλλήλων γεγόνασιν, ἔρις τη στρατιά έκατέρα ενέπεσεν, δπότεροι του πάντων 21 ύψηλοτάτου των έκείνη λόφων κρατήσουσιν. έδόκει γάρ ένστρατοπεδεύσασθαι έπιτήδειος είναι, και αύτοί έχατεροι ένθένδε ήροῦντο τοις πολεμίοις είς χείρας 10 22 Ιέναι. προτερήσαντες δε οί Βανδίλοι τόν τε λόφον καταλαμβάνουσιν ώθισμῷ χοησάμενοι καὶ τρέπονται 28 τούς πολεμίους, ήδη φοβεροί αὐτοῖς γεγονότες. Φεύγοντες δε Ρωμαίοι ές χωρίον άφικνοῦνται σταδίους έπτά τοῦ Δεκίμου ἀπέχου, ἔνθα δή Ούλίαριν τὸν Βελισαρίου 15 Β 890 δορυφόρον ξύν ύπασπισταίς όκτακοσίοις τετύχηκεν 24 είναι. πάντες τε φοντο ώς σφας οί άμφι τον Ούλίαριν δεξάμενοι στήσονταί τε καὶ ξύν αὐτοῖς δμόσε ἐπὶ τοὺς Βανδίλους χωρήσουσιν άλλ' έπελ αμα έγένοντο, παρά δόξαν ήδη ξύμπαντες ανά πράτος τε έφευγον καὶ δρόμφ 20 την έπι Βελισάριον ήεσαν.

26 Ένθένδε οὐκ ἔχω εἰπεῖν ὅ τί ποτε παθὼν Γελίμερ, ἐν ταῖς χεροὶν ἔχων τὸ τοῦ πολέμου κράτος, ἐθελούσιος αὐτὸ τοῖς πολεμίοις μεθῆκε, πλὴν εἰ μὴ ἐς τὸν

¹⁴ cf. Theoph. I 193

¹ hs oi] ois oi $O \parallel 2$ hnov] hyov $O \mid$ oi Γ ih.] oi om. $O \mid$ summifarres $P \parallel 3$ énareça $VO \mid$ énaréçois $P \parallel 3-4$ obre—obre] oddè—oddè codd. $\parallel 4$ nádos] nhhdos $V \parallel 7$ rh $V \mid$ om. $PO \parallel$ 10 és $PO \parallel$ 13 hdh] hdei $O \parallel$ 14 stadious $PO \mid$ oradia $V \parallel$ 15 obliáght $V \parallel$ 17 re $VO \mid$ dè $P \mid$ obliáght $V \parallel$ 21 helisagía $V \mid$ hesar] heser $O \parallel$ 24 abrò] abrā $P \mid$ medhaer V

θεον και τὰ τῆς ἀβουλίας ἀναφέρειν δεήσει, δς, ἡνίκα τι ανθρώπω συμβήναι βουλεύηται ωλαύρον, των λονισμων άψάμενος πρώτον ούκ έα τὰ ξυνοίσοντα ές βουλην έρχεσθαι. είτε γαρ την δίωξιν εύθυωρον έποιή- 26 ε σατο, οὐδ' ἂν αὐτὸν ὑποστῆναι Βελισάριον οἶμαι, άλλ' άρδην απαντα ήμιν διαφθαρήναι τὰ πράγματα τοσοῦ- 27 τον δή τό τε των Βανδίλων πλήθος τό τε αὐτων κατά 'Ρωμαίων δέος έφαίνετο' είτε και Καρχηδόνος εὐθύ ήλασε, τούς τε σύν Ἰωάννη εὐπετῶς ἂν απαντας 10 έπτεινεν, οί γε κατά ένα καὶ δύο άφροντιστήσαντές τε καὶ περιπάτους έν τῷ πεδίω ποιούμενοι τοὺς κειμένους ἐσύλων, καὶ τὴν πόλιν ξὺν τοῖς γρήμασι δια- 28 σωσάμενος των τε ήμετέρων νεών οὐ πόρρω ἀφικομένων έκράτει και δλην ήμιν ανέστελλε τοῦ τε απόπλου 15 καὶ τῆς νίκης ἐλπίδα. ἀλλὰ γὰρ ἔπραξε τούτων οὐδέτερα. βάδην δε κατιών έκ τοῦ λόφου, έπει έν τῷ 29 όμαλει έγένετο και τάδελφοῦ τὸν νεκρὸν είδεν, ἔς τε όλοφύρσεις έτράπετο καλ της ταφης έπιμελούμενος ούτω δή του καιρού την ακμήν ήμβλυνεν, ής νε ούκ- Β 391 20 έτι άντιλαβέσθαι έδύνατο, τοῖς δὲ φεύνουσι Βελι- 30 σάριος ἀπαντήσας στηναι κελεύει, κοσμίως τε ἄπαντας διατάξας καὶ πολλά ὀνειδίσας, ἐπειδή τήν τε Άμμάτα τελευτήν και την Ιωάννου δίωξιν ήκουσε και περί τοῦ χωρίου καὶ τῶν πολεμίων ἐπύθετο ὅσα ἐβούλετο, 25 δρόμω έπὶ Γελίμερά τε καὶ Βανδίλους έγώρει. οἱ δὲ 31

¹ άβουλίας om. $V \parallel 2$ ξυμβήναι $PO \parallel$ βουλεύηται VP corr. O] βούλεται P pr m. $\parallel 4$ εἶτε \parallel εἶγε $O \parallel 7$ δη $VP \parallel$ δὲ $O \parallel$ 8 καὶ om. $O \parallel 9$ σὸν $V \parallel$ ξὸν P, ξὸν τῶ $O \parallel$ 11 τε $PO \parallel$ om. $V \parallel$ 12—18 διασωσάμενος \parallel διωσωμένους $O \parallel$ 13 νηῶν $V \parallel$ 15—16 οὐδέτερα \parallel οὐδ ἔτερα \parallel V \parallel 18 δλοφύρσεις $V \parallel$ έπιμελούμενος \parallel \parallel έπιμελόμενος \parallel 23 καὶ τὴν—ἤκουσε \parallel \parallel ἤκουσε καὶ τὴν \parallel ωάννον μεμάθηκε δίωξιν \parallel

βάρβαροι ἄτακτοί τε καὶ ἀπαράσκευοι ήδη γεγονότες ἐπιόντας αὐτοὺς οὐχ ὑπέμειναν, ἀλλὰ φεύγουσιν ἀνὰ κράτος, πολλοὺς ἐνταῦθα ἀποβαλόντες, καὶ ἡ μάχη 32Ρ228 ἐτελεύτα ἐς νύκτα. ἔφευγον δὲ οἱ Βανδίλοι οὐκ ἐς Καρχηδόνα οὐδὲ ἐς Βυζάκιον, ὅθενπερ ἡκον, ἀλλ' ἐπὶ ε τὸ Βούλλης πεδίον καὶ τὴν εἰς Νουμίδας ὁδὸν φέρου-83 σαν. οἱ μὲν οὖν ἀμφὶ τὸν Ἰωάννην καὶ οἱ Μασσαγέται περὶ λύχνων ἀφὰς εἰς ἡμᾶς ἀναστρέψαντες καὶ ἄπαντα τὰ ξυμβεβηκότα μαθόντες τε καὶ ἀναγγείλαντες σὺν ἡμὶν ἐν Δεκίμφ διενυκτέρευσαν.

χ΄. Τη δὲ ὑστεραία τῶν πεζῶν ἄμα τη Βελισαρίου γυναικὶ παραγενομένων ξύμπαντες την ἐπὶ Καρχηδόνα ἐπορευόμεθα, ἔνθα δη περὶ δείλην ὀψίαν ήκοντες ηὐλισάμεθα, καίτοι ἐκώλυεν οὐδεἰς ἐς την πόλιν αὐτίκα ἐσελάσαι. οῖ τε γὰρ Καρχηδόνιοι τὰς πύλας ἀνακλί- 15 ναντες λύχνα ἔκαιον πανδημεὶ καὶ ἡ πόλις κατελάμπετο τῷ πυρὶ την νύκτα ὅλην ἐκείνην, καὶ τῶν Βανδίλων οἱ ἀπολελειμμένοι ἐν τοῖς ἱεροῖς ἱκέται ἐκά-2 θηντο. ἀλλὰ Βελισάριος διεκώλυσε τοῦ μήτε ἐνέδραν σφίσι πρὸς τῶν πολεμίων γενέσθαι μήτε τοῖς στρατιώ- 10 Β 392 ταις ἄδειαν εἶναι ᾶτε ἐν νυκτὶ λανθάνουσιν, ἐς ἀρπα-3 γὴν τραπέσθαι. ταύτη ⟨τε⟩ τῆ ἡμέρα αὶ νῆες, εὕρου σφίσιν ἀνέμου ἐπιπεσόντος, ἐς τὴν ἄκραν ἀφίκοντο. καὶ οἱ Καρχηδόνιοι, ἤδη γὰρ αὐτὰς καθεώρων, τὰς σιδηρᾶς ἀλύσεις τοῦ λιμένος, δν δὴ Μανδράκιον κα- 25

⁴ δὲ οm V | βανότλοι O || 5 Βυζάκιον] βυζάντιον O || 6 βούλης VP | ἐς PO || 8 ἐς PO || 9—10 ἀναγγείλαντες V | ἀγγείλαντες PO || 10 ξυν PO || 18 ἰεροῖς] ἰερεῖς V || 22 τραπέσθαι PO | ἰκέσθαι V | $\langle \tau \varepsilon \rangle$ addidi, om codd. || 28 ἀνέμου om. O || 24 καθεώρων] καθ' ἑώρων V || 25 σιδηρὰς VP | μαδράκιον P

λούσιν, ἀφελόμενοι, είσιτητὰ τῷ στόλω ἐποίουν. ἔστι 4 δὲ ἐν τῆ βασιλέως αὐλῆ οἴκημα σκότους ἀνάπλεων, δ δη Αγκώνα καλούσιν οί Καρχηδόνιοι, ενθα ένεβάλλοντο απαντες οίς αν χαλεπαίνοι δ τύραννος. 5 καθειργμένοι ετύγγανον πολλοί τῶν εωων εμπόρων ες έκεινο τοῦ χρόνου. τούτοις γὰρ δὴ δ Γελίμερ χαλεπῶς 6 είγεν, ἐπικαλῶν ὡς δὴ αὐτοὶ βασιλέα ἐς τὸν πόλεμον έναγάγοιεν, εμελλόν τε διαφθαρήναι πάντες, δόξαν τοῦτο Γελίμερι ἐκείνη τῆ ἡμέρα, ἡ Ἀμμάτας ἐν Δεκίμφ 10 απέθανε παρά τοσούτον κινδύνου ήλθον. τούτου δ 7 φύλαξ τοῦ δεσμωτηρίου, ἐπεὶ τά τε ἐν Δεκίμω πραγθέντα ήμουσε καλ τον στόλον είδε της άκρας έντος, έσελθών ές το οίκημα πυνθάνεται των άνδρων, ούπω τάγαθά πεπυσμένων, άλλ' έν τῷ σκότῳ καθη-15 μένων και καραδοκούντων τον θάνατον, τί ποτε άρα βουλομένοις ἂν αὐτοῖς εἶη τῶν ὑπαρχόντων προεμένοις σεσωσθαι. των δε απαντα αίρουμένων διδόναι 8 ά βούλοιτο, άλλο μέν οὐδεν ήτει των πάντων χρημάτων, ήξίου δε απαυτας δμυύναι ώς, ην διαφύγοιεν, 20 καὶ αὐτῷ ἐν κινδύνοις γενησομένφ ξυλλήψονται δση Ρ 224 δύναμις. οἱ μὲν οὖν κατὰ ταῦτα ἐποίουν. ὁ δὲ τόν 9 τε λύγον απαντα έφραζε καλ σανίδα έκ τοῦ πρὸς θάλασσαν ἀφελων μέρους προσιόντα τον στόλον ἐπέ- Β 898 δειξε, της τε είρχτης άφεις απαντας ξύν αύτοις ήει.

¹⁻¹¹ ἔστι-δεσμωτηφίου] haec excerpsit Suid s v. Άγκών

¹ ἐσιτητὰ $O \parallel 3$ ἀγγῶνα $O \mid$ καλοῦσι $P \mid$ οἱ $VO \mid$ om. $P \mid$ ἐνεβάλοντο $P \parallel 4$ χαλεπαίνη $O \parallel 5$ καθειρμένοι $V \parallel 8$ ἀναγάγοιεν $O \parallel 9$ τοῦτο $V \mid$ τούτω τῶ P, τοῦτο τῶ $O \parallel 11$ φύλαξ $V \mid$ δεσμοφύλαξ $PO \mid$ τά τε \mid τάδε $V \parallel 14$ τ' $VO \mid$ om. $P \parallel 16$ βουλλομένοις $V \parallel 18$ βούλοιντο $V \parallel 22$ σανίδια $V \parallel 23-24$ ἐπέδειξε $VO \mid$ ἀπεδειξε $P \parallel 24$ ἀπαντα $O \mid$ ἤει \mid εἴη V

^{7—8} όρμησασθαι O $\|$ 9 την τε $\|$ ταύτην O $\|$ 10 είναι Εφασκον V $\|$ Εφασκον είναι PO $\|$ 12 πυπριαναί O $\|$ $\dot{\omega}_S$ $\|$ παί O $\|$ 15 οὖν $\|$ τε V $\|$ χαλάσαντας P $\|$ 18 μανδρίπιον V $\|$ 20 στέγνον O $\|$ 21 σρίσιν έφαίνετο VO $\|$ έφαίνετο σφίσιν P $\|$ 21—22 σταδίων τεσσαράποντα V $\|$ τεσσαράποντα σταδίων P $\|$ pr. m. O $\|$ τεσσ $\|$ στάδια P $\|$ corr $\|$ 26 ναυτών $\|$ αὐτῶν $\|$

καὶ τῶν ἄλλων πάντων ἔς τε τὸ Μανδράκιον λάθρα ἀπέβη, οὐδενὸς κωλῦσαι τολμήσαντος, καὶ χρήματα τῶν ἐπὶ θαλάσση ἀκημένων ἐμπόρων ξένων τε καὶ Καρχηδονίων διήρπασε.

Τη δε επιγενομένη ημέρα Βελισάριος τούς τε έν 17 ταίς ναυσί την απόβασιν έχέλευε ποιείσθαι καί όλον διακοσμήσας τὸ στράτευμα διατάξας τε ώς ές μάγην έπὶ Καργηδόνα ἐσήλαυνεν : ἐδεδίει γὰρ μή τίς οί ἐνέδρα πρὸς τῶν πολεμίων ὑπαντιάση. ἔνθα δὴ πολλὰ μὲν 18 10 τούς στρατιώτας ύπέμνησεν, ήλίκα σφίσιν εὐτυγήματα νένοιτο, έπειδή σωφροσύνην ές Λίβυας επεδείξαντο, πολλά δὲ παρήνεσε την εὐκοσμίαν ἐν Καρχηδόνι ὡς μάλιστα διασώσασθαι. Αίβυας γαο απαντας Ρωμαίους 19 τὸ ἀνέκαθεν ὄντας γενέσθαι τε ὑπὸ Βανδίλοις οὅτι 15 έθελουσίους και πολλά πεπονθέναι πρός άνδρων βαρβάρων ἀνόσια. διὸ δη καὶ βασιλέα ές πόλεμον κατα- 20 στηναι Βανδίλοις, είναι τε ούχ δσιον ξυμβηναι τι πρός αὐτῶν ἄγαρι ἐς ἀνθρώπους, ὧν τὴν ἐλευθερίαν ὑπόθεσιν ποιησάμενοι έπὶ Βανδίλους έστράτευσαν. τοσαῦτα 21 20 παραινέσας ές τε Καρχηδόνα είσηλθε καί, Sept. 2 558 P 225 έπει πολέμιον σφίσιν οὐδὲν ἐφαίνετο, ἐς τὸ Παλάτιον άναβάς εν τω Γελίμερος θρόνω εκάθισεν. ενταύθα 22 έντυχόντες πολλή χραυγή Βελισαρίω έμπόρων τε πλήθος καὶ ἄλλοι Καργηδόνιοι, δσοις ἐπιθαλάσσια τὰ ολκία

²⁰ Theoph I 194, 1 Schmidt p. 139 (3. Aufl. p. 134)

¹ πάντων VP | ἀπάντων O | τε om P | μανδοίκιον V | 2 κωλύσαι V || 3 έμπόςων post Καρχηδονίων transponit P || 8 εἰσήλαννεν O | έδεδίει V | έδεισε PO || 10 ἐπέμνησεν O || 11 ἐς λίβνας | ἐλίβνας O || 13 -14 Λίβνας - ὅντας | έωμαίους τὸ ἀνέκαθεν ὕντας λύβιας γὰς ἕπαντας P || 17 τε | τι O || 21 σφίσιν οὐδὲν V | οὐδὲν σφίσιν PO | ἐφαίνετο | ἀπήντα O || 24 ἄλλοι | ἄλλη P | οἰπία VO | οἰπήματα P

τετύχηκεν είναι, ήτιωντο άρκαγην σφίσι των ύκαρχόντων τη προλαβούση νυκτί προς των ναυτών ξυμ28Β895 βήναι. ὁ δὲ Καλώνυμον δρκοις καταλαμβάνει ἡ μην
24 ἄκαντα ἐς τὸ ἐμφανὲς ἐνεγκεῖν τὰ φώρια. Καλώνυμος
δὲ ὀμόσας τε καὶ τὰ ὀμωμοσμένα ἐν ἀλογία ποιησά- ε
μενος τὸ μὲν παραυτίκα τὰ χρήματα ἐληίσατο, χρόνφ
δὲ οὐ πολλῷ ὕστερον την δίκην ἔτισεν ἐς Βυζάντιον.
25 νόσφ γὰρ άλοὺς τῆ καλουμένη ἀποπληξία καὶ τῶν
φρενῶν ἔξω γενόμενος τῆς τε γλώσσης ἀποτραγὼν
τῆς αὐτοῦ, εἶτα ἀπέθανεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν χρόνφ 10
τῷ ὑστέρῳ ἐγένετο.

κα΄. Τότε δὲ Βελισάριος, ἐπεὶ ὁ καιρὸς ἐς τοῦτο ἡγεν, ἄριστον σφίσιν ἐκέλευε γενέσθαι, οὖ δὴ Γελίμερ 2 τοὺς τῶν Βανδίλων ἡγουμένους ἐστιᾶν εἰώθει. Δέλφικα τὸν τόπον καλοῦσι 'Ρωμαίοι, οὐ τῆ σφετέρα 16 γλώσση, ἀλλὰ κατὰ τὸ παλαιὸν ἐλληνίζοντες. ἐν Παλατίφ γὰρ τῷ ἐπὶ 'Ρώμης, ἔνθα ξυνέβαινε στιβάδας τὰς βασιλέως εἶναι, τρίπους ἐκ παλαιοῦ εἰστήκει, ἐφ' οὖ 8 δὴ τὰς κύλικας οἱ βασιλέως οἰνοχόοι ἐτίθεντο. Δέλφικα δὲ τὸν τρίποδα καλοῦσι 'Ρωμαίοι, ἐπεὶ πρῶτον ἐν Δελ- 20 φοῖς γέγονε, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἔν τε Βυζαντίφ καὶ ὅπη βασιλέως εἶναι στιβάδα ξυμβαίνει Δέλφικα τοῦτο καλοῦσι τὸ οἰκημα, ἐπεὶ καὶ τὰ βασιλέως οἰκία Παλάτιον 4 ἐλληνίζοντες καλοῦσι 'Ρωμαίοι. Πάλλαντος γὰρ ἀνδρὸς Έλληνος ἐν τούτφ τῷ χωρίφ οἰκήσαντος πρὸ 'Ιλίου 26

¹⁵ cf Vict. Tonn ad a 523. Excerpta ad Malal. 387, 13

² ναυτῶν] αὐτῶν $V\parallel 4$ φωρία $V\parallel 7$ ἐς Βυζάντιον] ἀφικόμενος addebat Maltr $\parallel 10$ αὐτοῦ codd. $\parallel 11$ ἐγένετο] ἐπεγένετο $O\parallel 16$ τὸ] τὸν $O\parallel 18$ παλαιοῦ] παλαιῶν $V\parallel 19-22$ Δέλφικα—ξυμβαίνει om. $V\parallel 22$ στιβάδας $O\parallel 24-401$, 2 Πάλλαντος—ἐκάλονν om. $V\parallel 24$ πάλαντος O

άλώσεως οίκιαν τε λόνου άξιαν ένταῦθα δειμαμένου. Παλάτιον μέν τὸ οἴκημα τοῦτο ἐκάλουν, ἐπεὶ δὲ τὴν αὐτοχράτορα παραλαβών ἀρχὴν Αὕνουστος ἐνταῦθα καταλύειν τὸ πρώτον έγνω, Παλάτιον ἀπ' αὐτοῦ κα-5 λοῦσι τὸ γωρίον οὖ ἂν βασιλεὺς καταλύη. ἐν Δέλ- 5 φικι τοίνυν Βελισάριός τε ήσθιε καὶ εί τι έν τῷ στρα- Β 896 τεύματι δόκιμου ήν. τετύγηκε δε το τη προτεραία 6 τῶ Γελίμερι γεγονὸς ἄριστον ἐν παρασκευῆ εἶναι. καὶ ταίς τε βρώσεσιν αὐταίς είστιάθημεν ή τε τοῦ Γελί-10 μερος θεραπεία παρετίθει τε καί ώνοχόει καί τὰ ἄλλα ύπούργει. παρήν τε ίδειν ώραϊζομένην την τύχην καί ? ποιουμένην ἐπίδειξιν, ὡς ἄπαντά τε αὐτῆς εἴη καί Ρ 226 οὐδὲν ἀνθρώπω ἴδιον γένοιτο. Βελισαρίω δὲ ξυνηνέζθη 8 έχείνη τη ημέρα εὐδοκιμήσαι ώς οὕτε τῶν κατ' αὐτὸν 15 οὐδενὶ πώποτε οὕτε τω ἄλλω τῶν ἐχ παλατοῦ γεγονότων τετύχηκε. των γάρ δή 'Ρωμαίων στρατιωτών 9 ούπ είωθότων θορύβου γωρίς ές πόλιν κατήκοον σφίσιν οὐδ' ἄν κατὰ πεντακοσίους εἶεν ἄλλως τε καὶ έχ τοῦ ἀπροσδοχήτου Ιέναι, ούτω δὴ κοσμίους ἄπαντας 20 δ στρατηγός ούτος τούς άρχομένους παρέσχετο ώστε οὐδὲ ὕβριν τινὰ ἢ ἀπειλὴν γενέσθαι, οὐ μὴν οὐδέ τι 10 έμπόδισμα τη κατά την πόλιν έργασία ξυνέβη, άλλ' έν άλούση πόλει καὶ πολιτείαν μεταβαλούση καὶ βασιλείαν άλλαξαμένη οὐδὲ τῶν ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς ξυνέβη 25 τινός την οίκιαν αποκεκλείσθαι, άλλ' οί γραμματείς

⁵ καταλύη O] καταλύει V, καταλύοι P \parallel 6 τ $\tilde{\omega}$ om. O \parallel 7—11 τετύχηκε—ὑπούργει om. V \parallel 7 τ δ O] om. P \parallel 9 εἰστιάθημεν P] εἰστία O \parallel 9—10 ήτε—τε καὶ om O \parallel 10 τὰ ἄλλα P] τ' ἄλλα O \parallel 14—15 οὅτε—οὅτε] οὐδὲ—οὐδὲ codd \parallel 14 κατ' αὐτὸν O Wahler] καθ' ἑαυτὸν V, καθ' αὐτὸν P \parallel 18 ούδ' $\tilde{\omega}$ ν PO] οὐδὲ V \mid εἶεν VO] εἶναι P \parallel 23 πολιτεία P \parallel 25—402, 4 άλλ'—ἡσύχαζον om V

τὰ βιβλίδια γράψαντες τοὺς στρατιώτας, ώσπερ εἰώθει, ές τὰς οίχιας εἰσήνανου, αὐτοί τε ἄνιου ἀπὸ τῆς άγορᾶς τὸ ἄριστον λαβόντες ὡς έκάστω ἡν βουλομένω ήσύγαζον.

Μετά δὲ Βελισάριος Βανδίλοις τε τοῖς ές τὰ ἱερά 5 11 καταφυγούσι πιστά έδίδου καὶ τῶν τειχῶν ἐπεμελείτο. ην γαρ δ Καργηδόνος περίβολος ούτω δη απημελη-Β 397 μένος ώστε έσβατὸς έν χώροις πολλοῖς τῷ βουλομένω 12 καὶ εὐέφοδος ἐγεγόνει. μοῖρα γὰρ οὐκ ὀλίγη αὐτοῦ κατεπεπτώκει καὶ διὰ τοῦτο Γελίμερα οἱ Καργηδόνιοι 10 13 έφασκου έυ τη πόλει ούχ ύποστηναι. ού γάρ ἄν ποτε οἴεσθαι χρόνω όλίγω οἶόν τε εἶναι τῶ περιβόλω τούτω 14 την ἀσφάλειαν ἀνασώσασθαι. ἔλεγον δέ τι καὶ λόγιον παλαιον έν Καρχηδόνι προς των παιδίων έν τοις άνω χρόνοις είρησθαι ώς τὸ γάμμα διώξει τὸ βῆτα, καὶ 16 □□15 πάλιν αὐτὸ τὸ βῆτα διώξει τὸ γάμμα. καὶ τότε μὲν παίζουσιν αὐτὸ τοίς παιδίοις εἰρῆσθαι καὶ ἀπολελείφθαι εν αίνιγματος απορουμένου μοίρα, νῦν δε απασιν 16 άντικους φανερον είναι. πρότερον τε γάρ Γιζέριχος Βονιφάτιον έξεδίωξε καὶ τανῦν Γελίμερα Βελισάριος. 20 τούτο μέν οὖν, είτε φήμη τις ήν είτε λόγιον, ταύτη έχώρησε.

Τότε δε και συαρ πολλοίς μεν πολλάκις όφθεν 17 πρότερον, άδηλον δε γεγονός ὅπη ἐκβήσεται, ἐς φῶς

¹⁸ cf. Theoph I 194, 16. Cedren 650, 5

¹ ώσπες P] ήπες O \parallel 2 εἰς P \parallel 6 καταφεύγουσι O \parallel 7 δ om. O \mid καςχηδόνιος P \parallel 7—8 άπημελημένος V] άτημελημένος P, ητημελημένος Ο | 8 ώστε έσβατος] ώστ' έσβαλεῖν Ο | χώροις πολλοίς VP corr. Ο] χώραις πολλαίς P pr m. | 9 καί om. Ο | εὐέφοδον O || 10 κατεπεπτώκει V | καταπεπτώκει PO || 11 αν | άεὶ O || 16 αὐτὸ VP | αὐτοῖς O, αὖ [τὸ] Christ || 19 τε om. O || 20 ἐδίωξε O || 22 έχώρησεν Ρ

έληλύθει. ἐτύγγανε δὲ ὂν τὸ ὄναρ τοιόνδε. Κυπριανον, αγιον ανδρα, μάλιστα πάντων οί Καργηδόνιοι σέβουται, καὶ αὐτῶ νεών τινα λόνου πολλοῦ ἄξιον 18 πρὸ τῆς πόλεως ἰδρυσάμενοι παρὰ τὴν τῆς θαλάσσης 5 ηιόνα τά τε άλλα έξοσιοῦνται καὶ άγουσιν έορτην, ην δή Κυπριανά καλούσι, και άπ' αύτου του χειμώνα οί ναῦται, οὖπερ ἐγὰ ἀρτίως ἐμνήσθην, ὁμωνύμως τῆ πανηνύρει προσαγορεύειν εἰώθασιν, ἐπεὶ ἐς τὸν καιρὸν έπισκήπτειν φιλεῖ, έφ' οὖ ταύτην οἱ Λίβυες ἄγειν ἐς 10 άει την έορτην νενομίκασι. τοῦτον οί Βανδίλοι τὸν 19 νεών έπὶ Όνωρίχου βασιλεύοντος τοὺς Χριστιανοὺς βιασάμενοι έσχον. καὶ αὐτῶν ἐνθένδε ξὺν πολλή 20Β898 άτιμία τούς Ιερέας εύθύς έξελάσαντες αύτολ των Ιερών τὸ λοιπὸν ἄτε προσηκόντων Άρειανοῖς, ἐπεμελοῦντο. Ρ 227 15 ἀσχάλλουσιν οὖν διὰ ταῦτα καὶ διαπορουμένοις τοῖς 21 Αίβυσι πολλάχις φασί του Κυπριανου οναρ έπισχήψαντα φάναι άμφ' αὐτῷ μεριμνᾶν τοὺς Χριστιανοὺς ημιστα χρηναι αὐτὸν γάρ οἱ προϊόντος τοῦ χρόνου τιμωρον έσεσθαι. έπει δε ο λόγος περιφερόμενος ές 22 20 τούς Λίβυας απαντας ήλθε, παραδοπείν μέν αὐτούς τίσιν ποτέ τινα των ιερών τούτων ένεκα ές τούς Βανδίλους ἀφίξεσθαι, οὐκ ἔχειν μέντοι τεκμηριῶσαι ὅπη

¹ cf. Euagr. IV 16 | 7 cf 398, 12

¹ ον om. $O\parallel 2$ oł om. Euagr. $\parallel 3$ αὐτῷ] αὐτὸν $O\parallel 5$ ἤόνα Euagr \parallel τά evanuit in $P\parallel 6$ χειμῶνα superscr λιμένα $P\parallel 7$ ὁμονύμως $V\parallel 8$ εἰς Euagr $\parallel 9-10$ ἐς άεὶ] ἐσαεὶ $O\parallel 11$ ἐπὶ om. Euagr \parallel ἀνείλοντο Euagr. \parallel τὸ ἀνείλοντο Ευαgr. \parallel τὸ τὰν ευαςν $\parallel 12$ ἔσχον. καὶ αὐτῶν] ἀφείλοντο Ευαςν. \parallel τὸν Ευαςν $\parallel 13$ εὐθὺς om. Euagr $\parallel 13-14$ αὐτοὶ—ἔπεμελοῦντο] καὶ τὸ λοιπὸν ᾶτε προσήκοντα Λοειανοίς ἔπανωρθουν Euagr. $\parallel 14$ τὸ λοιπὸν \parallel τῶ λοιπῶ $V\parallel 15$ ἀσχάλλονσι Euagr \parallel οὐν \parallel δὲ Euagr. \parallel διαπονουμένοις Euagr. \parallel 17 φᾶναι $O\parallel 20$ τοὺς om. $O\parallel 21$ τίσιν \parallel τισι $P\parallel 8$ νεκα om. $O\parallel 11$

28 ποτε αύτοις ή του δνείρου όψις έκβήσεται. νθν οθν, έπει ές Λιβύην δ βασιλέως στόλος άφικετο, (έπανιων γάρ ήδη δ χρόνος τη ύστεραία την πανήγυριν άγαγείν ξμελλεν) οι μεν των Άρειανων Ιερείς, καίπερ Άμμάτα Βανδίλοις ές Δέχιμον ἡγησαμένου, τό τε ίερον έχά- 5 θηραν απαν και των ένταυθα άναθημάτων τὰ κάλλιστα έπρέμων, καὶ τὰ λύγνα ἐν παρασκευή ποιησάμενοι τά τε κειμήλια έξενεγκόντες έκ των ταμιείων ήτοιμαζον ακριβώς απαντα, ώς πη αὐτών ξκαστον ές 24 την γρείαν έπιτηδείως έχου έτύγχανε. τὰ δὲ ἐν Δε- 10 κίμφ ούτως, ώσπερ μοι προδεδήλωται, γενέσθαι ξυν-25 έβη. και οι μεν των Αρειανών ιερείς φεύγοντες φχουτο, Χριστιανοί δè, οίς τὰ ές τὴν δόξαν όρθῶς ήσκηται, άφικόμενοι ές του Κυπριανού του νεών, τά τε λύγνα έκαιον απαντα καί των ίερων έπεμελούντο 16 ήπερ αὐτοῖς τελεῖσθαι ταῦτα νόμος, οὕτω τε απασιν ὰ δή προύλεγεν ή τοῦ ὀνείρου ὄψις ἐγνώσθη. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τῆδε ἐχώρησεν.

□ Β 399 κβ΄. Οἱ δὲ Βανδίλοι λόγου παλαιοῦ ἀναμνησθέντες ἐθαύμαζον, ἐξεπιστάμενοι τὸ λοιπὸν ὡς ἀνθρώπφ γε 20 ὅντι οὕτ' ἀν ἄπιστός τις ἐλπὶς οὕτε κτῆσις βέβαιος 2 γένοιτο. ὅστις δὲ ἡν οὖτος ὁ λόγος καὶ ὅντινα ἐρρήθη 8 τρόπον, ἐγὼ δηλώσω. ἡνίκα Βανδίλοι κατ' ἀρχὰς τῷ λιμῷ πιεζόμενοι ἐξ ἡθῶν τῶν πατρίων ἀνίστασθαι ἔμελλον, μοἰρά τις αὐτῶν ἀπελείπετο, οἶς δὴ ὀκνήσει 25 □ ἐχομένοις πρὸς ἡδονὴν Γωδιγίσκλῳ ἐπισπέσθαι οὐκ

¹¹ cf. 389

² ênel V] ênel $\dot{\eta}$ PO \parallel 10 ênithdelws êxov VO] êxov ênithdelws P \parallel 16 teletodai tadta V] tadta teletodai PO \parallel 19 ol de fardloi VO] $\dot{\eta}$ de two fardlor takes P \parallel 21 ovt'—ovte] odd'—odde codd. \parallel 22 êqqêd η P \parallel 22—28 êqq η η τρόπον] τρόπον έqq η η η 0 \parallel 28 βανδίλοι O \parallel 26 γωγιδίσελω hic et infra VO

ήν. προϊόντος δε γρόνου τοίς τε μείνασι τὰ ές τῶν 4 έπιτηδείων την αφθονίαν εὖ έγειν έδόκει καὶ Γιζέριγος ξύν τοις άμω' αὐτὸν Λιβύην ἔσχεν. ὅπερ ἀχούσαντες δ οί Γωδινίσκλω οὐκ ἐπισπόμενοι ἔχαιρον, τῆς χώρας 5 λοιπόν Ισγυρότατα σφίσιν ές τὸ ἀποζῆν διαρχόύσης. δείσαντες δε μη χρόνω τινί πολλώ ύστερον ή αὐτοί, 6 δσοι Λιβύην έσχον, η οί τούτων απόγονοι δτφ δη 🗆 τρόπω Λιβύης έξελαυνόμενοι έπανήξουσιν ές τὰ πάτρια Ρ 228 ήθη (οὐ γάρ ποτε 'Ρωμαίους αὐτὴν ἐς ἀεὶ περιόψεσθαι 10 ύπετόπαζου), πρέσβεις ἔπεμψαν παρ' αὐτούς. οῖ, ἐπεὶ 7 Γιζερίγω ές όψιν ήχον, συνήδεσθαι μέν τοις δμογενέσιν ούτω δή εθημερήσασιν έφασκον, φυλάσσειν δε περαιτέρω την γην ούχ οίοι τε είναι, ήσπερ αύτοι ώλιγωρηχότες έπὶ Λιβύης Ιδρύσαντο. ἐδέοντο οὖν, εὶ μὴ 8 15 γης της πατρώας μεταποιούνται, πτήματι αὐτούς ἀνονήτω σωίσι δωρήσασθαι, δπως δή κύριοι της χώρας ώς ασφαλέστατα γεγενημένοι, ήν τις κακουργήσων έπ' αὐτὴν ἴοι, ὡς ἡχιστα ἀπαξιοῦν ὑπὲρ αὐτῆς θνήσκειν. Β 400 Γιζερίγφ μεν οδν και Βανδίλοις τοῖς άλλοις εὖ τε και 9 20 τὰ δίκαια λέγειν ἔδοξαν, καὶ ξυνεχώρουν ἄπαντα, δσα οί πρέσβεις αὐτών έγρηζον. γέρων δέ τις ἀνὴρ ἐν 10 αὐτοῖς δόκιμος καὶ δόξαν ἐπὶ ξυνέσει πολλήν τινα έχων τὸ τοιοῦτον έπιτρέψειν οὐδαμῆ ἔφη. τῶν γὰρ άνθρωπείων οὐδ' ότιοῦν ἐπὶ τοῦ ἀσφαλοῦς ἵστασθαι, 25 άλλ' είναι αύτοις ές του πάντα αίωνα βέβαιον μεν των όντων ούδεν, των δε ούκ όντων ούδεν αμήγανον.

⁴ ἐπισπώμενοι $V \parallel \delta$ ἰσχυρώτατα $V \parallel \delta$ τινὶ $VO \mid$ om. $P \parallel 7$ οἱ $V \mid$ om. $PO \parallel 8$ λιβύη $P \parallel 9$ ἐσαεὶ $VO \parallel 10$ παρὶ $VO \parallel \pi$ ρὸς $P \parallel 11$ ξυνήδεσθαι $O \parallel 12$ εὐημερήμασιν $V \parallel 18$ ὡς om $O \parallel 20$ συνεχώρουν $P \parallel 28$ ἐπιστρέψειν $V \parallel 28$ —406, 23 τῶν—πόσμ φ om. $V \parallel 24$ ἴσταται O

- 11 ταῦτα ὁ Γιζέριγος ἀκούσας ἐπήνεσέ τε καὶ τοὺς πρέσβεις απράκτους αποπέμπεσθαι έγνω. τότε μεν οὖν αὐτός τε καὶ δ παραινέσας ᾶτε τὰ ἀμήχανα προορώμενοι, πρός πάντων Βανδίλων γέλωτα δφλον. 12 έπει δε ταύτα, απερ έρρήθη, εγένετο, μετέμαθόν τε 5
 - των ανθρωπείων πραγμάτων οί Βανδίλοι την φύσιν καί σοφού τὸ ἔπος εἶναι ἀνδρὸς ἔννωσαν.
 - Τούτων μέν οὖν Βανδίλων, οἳ ἔμειναν έν γη τη 18 πατρώα, ούτε μνήμη τις ούτε όνομα ές έμε σώζεται. άτε γάρ, οίμαι, όλίγοις τισίν ούσιν ή βεβιάσθαι πρός 10 βαρβάρων των σφίσιν δμόρων η αναμεμίχθαι οδτι άπουσίοις τετύχηκε, τό τε όνομα ές αὐτούς πη ἀποκεκρί-
 - 14 σθαι. οὐ μὴν οὐδὲ ήσσημένοις τότε πρὸς Βελισαρίου Βανδίλοις έννοια γέγονεν ές ήθη τὰ πάτρια ένθένδε
 - 15 Ιέναι. οὐ γὰρ εἶχον ἐκ Λιβύης ἐκ τοῦ αἰφνιδίου, 15 άλλως τε καί νεών ού παρουσών σφίσιν, ές την Εύρώπην κομίζεσθαι, άλλ' έτισαν ένταῦθα τὴν δίκην άπάντων ώνπερ ές 'Ρωμαίους είργάσαντο και ούχ
 - 16 ήκιστα ές Ζακυνθίους. Γιζέριχος γάρ, έπισκήψας ποτέ
- Β 401 τοις έν Πελοποννήσω χωρίοις, Ταινάρω προσβαλείν 20 ένεχείρησεν. ενθένδε τε κατά τάχος άποκρουσθείς καί πολλούς των οἱ έπομένων ἀποβαλών ἀνεχώρησεν οὐ-
 - 17 δενί πόσμω. διὸ δή τῷ θυμῷ ἔτι ἐχόμενος Ζαπύνθφ προσέσχε, καὶ πολλούς μὲν τῶν ἐν ποσί κτείνας, τῶν δε δοκίμων ές πεντακοσίους ανδραποδίσας δι' όλίγου 26 18 ἀπέπλευσεν. έπειδή τε γέγονεν ἐν μέσφ τῷ ᾿Αδριατικῷ

² άπράπτους άποπέμπεσθαι P] άποπέμπεσθαι άπράπτους $O\parallel$ 3 τὰ P om. $O \parallel 5$ έρρέθη $P \parallel 6$ βανδίλοι $O \parallel 9$ ούτε—ούτε] οὐδὲ—οὐδὲ codd. \parallel 10 ᾶτε \parallel ᾶττα $O \parallel$ βεβιάσθαι P \parallel βιάσασθαι $O \parallel$ 12 ἐνουσίοις $O \parallel$ 14 ἐνθένδεν $O \parallel$ 20 πελοπονήσω codd. \parallel 21 ἐνεχείρησεν P] ανεχώρησεν O | 28 δή VP om. O | 26 επέπλευder V | adolanting VO

καλουμένφ πελάγει, ένταῦθα κρεουργήσας τῶν πεντακοσίων τὰ σώματα, πανταχῆ τῆς θαλάσσης οὐδὲν ὑπολογισάμενος ἔρριψεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐν τοἰς ἄνω χρόνοις ἐγένετο.

5 κγ΄. Γελίμερ δὲ τότε χρήματά τε πολλὰ Λιβύων P 229 τοῖς γεωργοῖς προϊέμενος καὶ φιλοφροσύνη ἐς αὐτοὺς χρώμενος ἐπαγαγέσθαι πολλοὺς ἴσχυσεν. οῦς δὴ ἐκέ- 2 λευσε 'Ρωμαίων τοὺς ἐς τὰ χωρία περιιόντας κτείνειν, χρυσίον τακτὸν ἐπὶ φόνφ ἐκάστφ τῷ ἀπολοῦντι ἐπι- 10 κηρύξας. οἱ δὲ πολλοὺς τοῦ 'Ρωμαίων στρατοῦ ἔκτει- 3 νον, οὐ στρατιώτας μέντοι, ἀλλὰ δούλους τε καὶ ὑπηρέτας, οῖ δὴ χρημάτων ἐπιθυμία ἐς τὰς κώμας ἀναβαίνοντες λάθρα ἡλίσκοντο. καὶ αὐτῶν τὰς κεφαλὰς 4 οἱ γεωργοὶ παρὰ Γελίμερα φέροντες αὐτοὶ μὲν ἔμμι- 15 σθοι γενόμενοι ἀπηλλάσσοντο, ὁ δὲ στρατιώτας ἀνηρηκάναι πολεμίους ὑπώπτευεν.

Ένταῦθα τοῦ χρόνου Διογένης, ὁ Βελισαρίου δορυ- 5 φόρος, ἔργα ἐπεδείξατο ἀρετῆς ἄξια. σταλείς γὰρ, ᾶμα τῶν ὑπασπιστῶν δύο καὶ εἰκοσιν, ἐπὶ κατασκοπῆ τῶν 20 ἐναντίων, ἐγένετο ἐν χωρίφ δυοίν ἡμέραιν ὁδὸν Καρ-χηδόνος διέχοντι. τούτους δὲ τοὺς ἄνδρας (οὐ γὰρ 6 οἶοί τε ἡσαν οἱ τοῦ χωρίου γεωργοὶ πτείνειν) ἀγγέλ- Β 402 λουσι τῷ Γελίμερι ἐνταῦθα εἶναι. καὶ δς τριακοσίους τ ἀπολεξάμενος Βανδίλων ἱππέας ἐπ' αὐτοὺς ἔστελλε, 25 ζῶντας ἅπαντας ἐπισκήψας παρ' αὐτὸν ἀγαγεῖν. λόγου 8

¹ πρεουργήσας VP] καπουργήσας $O \parallel 2$ πανταχοῦ $O \parallel 2-3$ ὑπολογισάμενος] ἐπενλογησάμενος $O \parallel 7-8$ ἐκέλενσε VO] ἐπέλενε $P \parallel 8$ ἐς] delet Scheftlein $\parallel 9$ ἀπολοῦντι VP] ἀπαιτοῦντι $O \parallel 15$ γενόμενοι P Christ] γινόμενοι $VO \mid$ ἀπηλάσσοντο $O \parallel 17$ δ] τοῦ $O \parallel 18$ γὰς $VO \mid$ γὰς λάθος $P \parallel 20$ ἐγένοντο $O \mid δνεῖν VP \mid$ ὁδὸν $VO \mid$ όδῶ $P \parallel 21$ διέχοντι $PO \mid$ ἔχοντι $V \parallel 25$ ἐπισκήψας $V \mid$ ἐπιστείλας $PO \mid$

γάρ πολλοῦ ἄξιόν οἱ ἔδοξεν είναι Βελισαρίου δορυφόρον ξύν υπασπισταίς δύο και είκοσι δορυαλώτους 9 ποιήσασθαι. οἱ μὲν οὖν ἀμφὶ Διογένην ἐς οἰκίαν έσεληλυθότες τινά έκάθευδον έν τῷ ὑπερώω, πολέμιον οὐδὲν ἐν νῷ ἔχοντες, οῖ γε μαχράν ἀπεῖναι τοὺς κ 10 έναντίους έπύθοντο. οἱ δὲ Βανδίλοι ὄρθρου βαθέος ένταῦθα έλθόντες διαφθείραι μέν τὰς έκείνη θύρας els την ολαίαν είσελθείν νύκτωρ άξύμφορον σφίσιν φοντο είναι, δείσαντες μη ές νυπτομαχίαν έμπεπτωκότες αύτοι μέν σφας αύτους διαφθείρωσιν, 10 έξοδον δε πλείστοις των πολεμίων εν σκότω, αν ούτω 11 τύγοι, παρέξωσιν. Επρασσον δε ταῦτα τῆς δειλίας αὐτοις ἐκπλησσούσης τὸν νοῦν, παρὸν σφίσιν οὐδενὶ πόνω φέρουσί τε πυρά και τούτων χωρίς ούχ δσον άνόπλους, άλλὰ καὶ γυμνούς παντάπασι τούς πολε- 16 12 μίους έπλ των στρωμάτων λαβείν. νῦν δὲ ἀμφὶ τὴν οίκιαν απασαν κύκλω και διαφερόντως τας θύρας 18 φάλαγγα ποιησάμενοι έστησαν απαντες. Εν τούτφ δε των 'Ρωμαίων στρατιωτών ένὶ έξ υπνου αναστήναι ξυνέβη, δσπερ τοῦ θορύβου αἰσθόμενος, δυ δη οί 20 Βανδίλοι φθεγγόμενοί τε έν σφίσιν αὐτοίς λάθρα έποίουν καὶ ξύν τοῖς ὅπλοις κινούμενοι, ξυμβαλεῖν τὸ ποιούμενον ζόγυσε, και των έταιρων άνενείρας σιωπη 14 εκαστον τὰ πρασσόμενα φράζει. οἱ δὲ Διογένους

¹ of om. $V\parallel 2$ doqualárous VO] doqualárous $P\parallel 3$ à applicity VP] où dioyével $O\mid$ és PO] én' $V\parallel 4$ éselhludóres ourelhludóres $O\parallel 5$ oùdèv PO] oùdève $V\parallel 6$ favdthou $O\parallel 8$ és $PO\mid$ elseldeiv VP] éldet $O\parallel 11$ nleistous tan nolember VO] tois nolember $VO\parallel 12$ tán $O\mid 11$ nacégous $VO\parallel 13$ énthytroús $O\parallel 15$ állá nal] nal om. $O\parallel 16$ viv $VO\mid$ vul $P\parallel 19$ tan om. $O\mid 16$ viv $VO\mid$ vul $P\parallel 19$ tan om. $O\mid 16$ viv $VO\mid$ vul $O\mid 16$ viv $O\mid 16$ v

γνώμη τά τε Ιμάτια ενδιδύσκονται ήσυχη απαντες καλ τὰ ὅπλα ἀνελόμενοι κάτω ἐχώρουν. οὖ δὴ τοῖς ἵπποις 15 τούς, χαλινούς επιθέμενοι άναθρώσκουσιν έπ' αύτούς, Β 408 ούδενὶ αϊσθησιν παρεχόμενοι. παρά τε την αύλειου P 280 5 τρόνον τινά στάντες άναχλίνουσι μεν έξαπιναίως τάς ταύτη θύρας, έξίασι δε εὐθὸς απαντες. οἱ μεν οὖν 16 Βανδίλοι έργου ήδη έπ' αὐτοὺς είχοντο, ήνυτον δὲ οὐδέν. οι γὰρ Ρωμαΐοι ταῖς τε ἀσπίσι φραξάμενοι καί τοις δορατίοις αμυνόμενοι τούς ἐπιόντας σπουδή 10 ήλαυνου. ούτω τε Διογένης τούς πολεμίους διέφυγε, 17 δύο μεν των επομένων αποβαλών, τούς δε λοιπούς σώσας. πληγάς μέντοι έν τῷ πόνω τούτω καὶ αὐτὸς 18 έλαβεν ές μεν του αθχένα και το πρόσωπου τρείς, άφ' ών δη παρ' όλίνον αποθανείν ήλθε, κατά δε 15 γειρός της λαιάς μίαν, έξ ης ούκέτι των δακτύλων τὸν σμικρότατον ἐνεργεῖν ἴσχυσε. ταῦτα μὲν οὖν ὧδε γενέσθαι ξυνέβη.

Βελισάριος δὲ τοῖς τε περὶ τὴν οἰκοδομίαν τεχνί- 19 ταις καὶ τῷ ἄλλφ ὁμίλφ χρήματα μεγάλα προτεινό- 20 μενος τάφρον τε λόγου πολλοῦ ἀξίαν ἀμφὶ τὸν περίβολον ικρύξε κύκλφ, καὶ σκόλοπας αὐτῆ ἐνθέμενος συχνοὺς εὖ μάλα περιεσταύρωσε. καὶ μὴν καὶ τὰ πε- 20 πονθότα τοῦ τείχους ἐν βραχεὶ ἀνφκοδομήσατο χρόνφ, θαύματος ἄξιον οὐ Καρχηδονίοις μόνον, ἀλλὰ καὶ 26 αὐτῷ Γελίμερι γεγονὸς ὕστερον. ἐπειδὴ γὰρ δορυάλω- 21 τος ἐς Καρχηδόνα ἦκεν, ἡγάσθη τε ἰδὼν τὸ τείχος καὶ τὴν ὀλιγωρίαν τὴν αὐτοῦ πάντων οἱ ἔφη γεγο-

⁴ αὅλειον P] αὅλιον V, αὅλειαν O || 7-8 ἤνυτον οὲ οὐοέν V] ἤνυον οὲ οὐοέν O, οm. P || 11 ἀπαβαλὼν O || 16 τὸν | τὸ O || 17 γενέσθαι ξυνέβη VP] ξυνέβη γενέσθαι O || 27 αὐτοῦ Wahler] αὐτοῦ codd. || 27-410, 1 γεγονέναι τῶν παρόντων V] τῶν παρόν-

²⁶ BT Procop. ed. Haury. Vol. I cum addendis ed. Wirth [1734]

νέναι των παρόντων αίτίαν. ταῦτα μέν Βελισαρίφ έν Καρχηδόνι δντι κατείργαστο ώδε.

κδ'. Τζάζων δε, δ τοῦ Γελίμερος άδελφος, τῶ στόλο & ξμπροσθεν εξρηται ές Σαρδώ αφικόμενος ές Β 404 του Καρανάλεως λιμένα άπέβη, και την πόλιν αύτο- 5 βοεί είλε τόν τε τύραννον Γώδαν έπτεινε καί εί τι 2 άμφ' αὐτὸν μάχιμον ην. καὶ ἐπεὶ ἐς γῆν τὴν Λιβύης τὸν βασιλέως στόλον ήχουσεν είναι, οῦπω τι πεπυσμένος ών ταύτη ἐπέπρακτο, γράφει πρὸς Γελίμερα τάδε 3 ... Γώδαν απολωλέναι τὸν τύραννον, ὑπὸ ταῖς ἡμετέραις 10 ,γεγονότα γερσί, και την νήσον αύθις ύπο τη ση βα-,σιλεία είναι, δ Βανδίλων τε και Άλανων βασιλεύ, ίσθι 4 .. καὶ τὴν ἐπινίκιον ἑορτὴν ἄνε. τῶν δὲ πολεμίων, οῖ μετόλμησαν ές την ημετέραν στρατεύεσθαι, έλπιζε την ,πείραν ές τοῦτο ἀφίξεσθαι τύχης, ές δ και πρότερον 15 ,τοίς έπὶ τοὺς προγόνους τοὺς ἡμετέρους στρατευσα-5 ..μένοις έχώρησε." ταῦτα οἱ λαβόντες τὰ γράμματα, οὐδὲν πολέμιον ἐν νῷ ἔχοντες, κατέπλευσαν ἐς τὸν τῶν 6 Καργηδονίων λιμένα. καὶ πρὸς τῶν φυλάκων παρὰ τὸν στριτηγὸν ἀπαχθέντες τά τε γράμματα ένεχείρισαν 20 Ρ 231 καὶ περί ὧν τὰς πύστεις ἐποιεῖτο ἐσήγγελλον, οἶς τε έθεωντο καταπεπληγμένοι και τεθηπότες τῆς μεταβολῆς τὸ αἰφνίδιον ἔπαθον μέντοι πρὸς Βελισαρίου οὐδὲν ἄγαρι.

⁴ cf. I 364, 1

των γεγονέναι P, τῶν γεγονέναι παρόντων $O\parallel 2$ ὅντι $VO\rfloor$ ἰόντι $P\parallel 3$ τζάτζων $O\parallel$ άδελφὸς βά deest in $O\parallel 4$ σαρδῶ $O\parallel 5$ καρανάλεως V] καρνάλεως $PO\parallel$ τὴν V] τήν τε $PO\parallel 6$ γῶδαν $O\parallel 7$ τὴν VO] τῆς $P\parallel 9$ ταύτη om. $O\parallel 10$ γῶδαν $O\parallel 14$ στρατεύσασθαι $O\parallel 17$ λαβόντες] λίβνες $V\parallel 18$ τὸν τῶν VP] τῶν om. $O\parallel 20$ ένεχείρησαν $P\parallel 21$ πύστεις P] πίστεις $VO\parallel$ έσήγγελον P

Υπό δε του αυτου πρόνου και ετερου ξυνηνένθη 7 τοιόνδε. Γελίμες όλίγω πρότερον ή ές Λιβύην ό βασιλέως στόλος αφίκετο επεμψε πρέσβεις ές Ίσπανίαν άλλους τε και Γοτθαίον και Φουσκίαν, έφ' ώ δή ε Θευδιν, τὸν τῶν Οὐισιγότθων ἄρχοντα, πείσουσιν δμαιγμίαν πρός Βανδίλους Φέσθαι. οι, έπει απέβησαν 8 είς την ήπειρου, του έν Γαδείροις πορθμον διαβάντες, εύρισκουσι Θεῦδιν ἐν χωρίω μακράν ἀπὸ θαλάσσης Β 405 κειμένω. ἀναβάντας δὲ παρ' αὐτὸν τοὺς πρέσβεις δ 9 10 Θεῦδις φιλοφροσύνης τε ήξίωσε καὶ προθύμως είστία, έν τε τη θοίνη έπυνθάνετο δήθεν όπη ποτέ Γελίμερί τε καί Βανδίλοις τὰ πράγματα ἔχοι. τούτων δὲ τῶν 10 ποέσβεων στολαίτερον ές αὐτὸν Ιόντων ἔτυγεν ἀκηκοώς απαντα, δσα Βανδίλοις ξυνέπεσεν. όλκας γαρ 11 15 μία ἐπ' ἐμπορία πλέουσα ἐκείνη τῆ ἡμέρα ἦ τὸ στράτευμα είς Καργηδόνα είσηλασεν, ένθένδε αναγομένη και πνεύματος επιφόρου επιτυχούσα, ες Ίσπανίαν ήλθεν. όθεν δή ὁ Θεῦδις μαθών όσα ἐν Λιβύη 12 ξυνηνέχθη γενέσθαι άπειπε τοις έμπόροις μηδενί φρά-20 ζειν, ώς μή ταῦτα έκπυστα ές τὸ πᾶν γένηται. ἐπεὶ 13 δε άπεκριναντο οἱ ἀμφὶ τὸν Γοτθαίον απαντα σφίσιν ώς ἄριστα ἔγειν, ήρώτα δτου ποτέ ἕνεκα ήκοιεν. τῶν 14 δὲ τὴν δμαιγμίαν προτεινομένων ἐκέλευεν αὐτοὺς δ Θεῦδις είς την παραλίαν ιέναι ,, ένθένδε γαρ", έφη, ,,τά 25 ,,οίχοι πράγματα άσφαλδης είσεσθε." οἱ δὲ πρέσβεις οὐχ 15 ύγια του λόγου είναι ατε οίνωμένου του ανθρώπου.

³ ἐσπανίαν codd \parallel 5 οὐδιγότθων $O \parallel$ 7 ἐς $PO \parallel$ 9 ἀναβάντες $P \parallel$ 12 ἔχει $V \mid$ δὲ $VO \mid$ τε $P \parallel$ 13 ἐς $VP \mid$ ἐπ' $O \parallel$ 16 ἐς $PO \mid$ ἐσήλασεν $PO \parallel$ 17 ἰσπανίαν codd. \parallel 19 τοῖς γὰρ $O \parallel$ 20 ταῦτα $VO \mid$ πάντα $P \parallel$ 24 ἐς $PO \parallel$ 25 εἰσεσθαι V, ἔσεσθαι $O \parallel$ 26 εἰναι ante ὑποτοπήσαντες transponit $P \mid$ τοῦ $VO \mid$ om P

P 282 κε΄. Γελίμερ δὲ ἐπεὶ ἐν πεδίφ Βούλλης ἐγεγόνει, ὅπερ εὐζώνφ ἀνδρὶ τεσσάρων ἡμερῶν ὁδῷ Καρχηδόνος διέχει, οὐ πολλῷ ἄποθεν τῶν Νουμιδίας ὁρίων, ἐνταῦθα Βανδίλους τε ξύμπαντας ῆγειρε καὶ εἴ τί οἱ 10 2 φίλιον ἐν Μαυρουσίοις ἐτύγχανεν ὅν. ὀλίγοι μέντοι Μαυρούσιοι αὐτῷ ἀφίκοντο ἐς ξυμμαχίαν, καὶ οὕτοι 3 παντάπασιν ἄναρχοι. ὅσοι γὰρ ἔν·τε Μαυριτανία καὶ Νουμιδία καὶ Βυζακίφ Μαυρουσίων ἡρχον, πρέσβεις ὡς Βελισάριον πέμψαντες δοῦλοί τε βασιλέως ἔφασκον 16

¹⁹ cf. Theoph. I 195, 1

¹ δποτοπάσαντες O || 2 ξυμμαχίαν PO || 7 παφατυχόντες O | ένεχείρησαν P || 8 αδτούς P || 9—10 άναγγείλαντες O || 11 δὲ VP] τε O || 13 ἔπλη V || 15 σολομών VO || 18 ὅπες || πες O || 19 νουμηδίας O || 22 αότώ VP || αότοῦ O || 24 νουμηδία O

είναι καὶ ξυμμαχήσειν ὑπέσχοντο. είσὶ δὲ οῖ καὶ τοὺς 4 παίδας εν δμήρων παρείγοντο λόνω, τά τε ξύμβολα σωίσι παρ' αὐτοῦ στέλλεσθαι τῆς ἀρχῆς κατὰ δὴ τὸν παλαιον νόμον εδέοντο. νόμος γαρ ήν Μαυρουσίων 5 5 ἄρχειν μηδένα, κᾶν Ῥωμαίοις πολέμιος ή, πρίν αν αὐτῷ τὰ γνωρίσματα τῆς ἀρχῆς ὁ Ῥωμαίων βασιλεύς δοίη. απερ ήδη προς Βανδίλων λαβόντες ούκ ώοντο 6 έν βεβαίω την άργην έγειν. Εστι δε τα ξύμβολα ταῦτα 7 φάβδος τε άργυρα κατακεγρυσωμένη και πίλος άργυ-10 ρούς ούη όλην την κεφαλήν σκέπων, άλλ' ώσπερ στεφάνη τελαμῶσιν ἀργυροῖς πανταχόθεν ἀνεγόμενος, καὶ Β 407 τριβώνιόν τι λευκόν, ές χρυσην περόνην κατά τὸν δεξιον ώμον εν γλαμύδος σχήματι Θετταλής ξυνιον, γιτών τε λευκός, ποικίλματα έχων, καὶ ἀρβύλη ἐπί-15 χουσος. Βελισάριος δε ταῦτά τε αὐτοίς ἔπεμψε καί 8 γρήμασι πολλοίς αὐτῶν ἕκαστον ἐδωρήσατο, οὐ μέντοι 9 αὐτῷ ἐς ξυμμαγίαν ἀφίχοντο, οὐ μὴν οὐδὲ Βανδίλοις έπαμύνειν ετόλμησαν, άλλ' έκποδων άμφοτέροις στάντες έχαραδόχουν δπη ποτέ ή τοῦ πολέμου τύγη έκβήσεται. 20 όδε μεν 'Ρωμαίοις τα πράγματα είχε.

Γελίμες δε των τινα Βανδίλων ες Σαςδω επεμψεν, 10 επιστολήν πρός Τζάζωνα τον άδελφον έχοντα. δς ες την παραλίαν κατά τάχος ελθων όλκάδος τε άναγομένης επιτυχών, ες Καρανάλεως τον λιμένα κατέπλευσε καλ Τζάζωνι την επιστολήν ενεχείρισεν. εδήλου δε ή 11

³ στέλλεσθαι VP] πέμπεσθαι O || 6—7 βασιλεύς δοίη] δοίη βασιλεύς O || 8 ἐν βεβαίω τὴν ἀρχὴν VO] τὴν ἀρχὴν ἐν βεβαίω P || 9 ρᾶβδος O | πεχρυσωμένη O pr. m., πατεχρυσωμένη O pr. m. στες V || 13 θεττάλης V || ξύνιον V || 5 ἐννιον V || 5 ἐννιον V || 6 ἐννιον V || 14 τε V || 10 ποικίλματος V || άρβόλη] ἀρτύλη V || 16 αὐτῶν V || 21 σαρδῶ V || 22 τζάνωνα V pr. m., τζάτζωνα V pr. m. corr. || 24 παρανάλεως V || παρνάλεως V || 25 τζάνωνι V || 25 τζάνωνι V || 27 το V || 28 τος V || 29 τος V || 20 τος V || 29 τος V || 29 τος V || 20 τος V || 21 τος V || 21 τος V || 22 τζάνωνα V || 22 τζάνωνα V || 23 τος V || 24 τος V || 24 τος V || 25 τος V || 26 τος V || 26 τος V || 27 τος V || 27 τος V || 28 τος V || 29 τος V || 29 τος V || 20 τος V || 21 τος V || 22 τος V || 22 τος V || 23 τος V || 24 τος V || 25 τος V || 25 τος V || 26 τος V || 26 τος V || 27 τος V || 27 τος V || 28 τος V || 29 τος V || 29 τος V || 29 τος V || 20 τος

γραφή τάδε .. Ούκ ήν, οίμαι, Γώδας ὁ τὴν νῆσον ἡμῶν , ἀποστήσας, άλλά τις ἄτη έξ ούρανοῦ ές Βανδίλους 12 πέπιπεσούσα. σέ τε γάρ έξ ήμων καί Βανδίλων ,,τούς δοκίμους άφελομένη απαντα συλλήβδην έκ τοῦ 13Ρ238 , Γιζερίχου οίκου τὰ ἀγαθὰ ήρπασεν. οὐ γὰρ ἐπὶ τῶ 5 , άνασώσασθαι την νήσον ημίν ένθένδε άπηρας, άλλ' ... δπως Λιβύης 'Ιουστινιανός κύριος έσται. τὰ νὰρ τῆ πύγη δόξαντα πρότερον πάρεστι τανῦν ἐκ τῶν ἀπο-14 ,,βάντων είδέναι. Βελισάριος μεν οὖν στρατῷ ὀλίγφ πέφ' ήμας ήπει ή δε άρετη έπ Βανδίλων άπιουσα 10 "εὐθὺς ἄχετο, μεθ' έαυτῆς λαβοῦσα τὴν ἀγαθὴν τύτην. 15 .. Αμμάτας μεν γάρ και Γιβαμουνδος πεπτώκασι, μαλ-.. θακιζομένων Βανδίλων, ΐπποι δε και νεώρια και ξύμ-Β 408 πασα Λιβύη καὶ οὐχ ήκιστα αὐτή Καρχηδών ἔχονται 16 ,, ήδη πρός των πολεμίων. οί δὲ κάθηνται, τὸ μὴ ἐν 15 πτοίς πόνοις ανδραγαθίζεσθαι παίδων τε και γυναικών πάνταλλαξάμενοι και πάντων χοημάτων, ήμιν τε άπομέλειπται μόνον το Βούλλης πεδίου, οδπερ ήμας ή 17 ..είς ύμᾶς έλπὶς καθίσασα είργει. άλλὰ σὰ τυραννίδα ,τε καί Σαρδώ και τὰς περί ταῦτα φροντίδας ἐάσας 20 ,, δτι τάχιστα παντί τῷ στόλφ εἰς ἡμᾶς ἡκε. οἰς γὰρ μύπερ των κεφαλαίων ο κίνδυνος, τάλλα άκριβολογεί-18 ... σθαι ἀξύμφορον. χοινή δε τὸ λοιπὸν ἀγωνιζόμενοι πρός τούς πολεμίους ή τύχην την προτέραν άνασω-"σόμεθα, ή κερδανούμεν τὸ μη άλλήλων χωρίς τὰ έx 25 ...τοῦ δαιμονίου ἐνεγχεῖν δύσχολα."

² et n] et t n $V \parallel 4$ enavra $VO \parallel$ enavras $P \parallel$ fullifon $O \parallel$ 5 tayadà $P \parallel 12-13$ malanifomévou $O \parallel$ 15 nods $VO \parallel$ did $P \parallel$ 15—17 of dè—zonmátou scribendum puto of di et hace omnis transponends ante: enave dè (vers. 18), cf. Hy² p. 27 \parallel 17 not návrau $VP \parallel$ ànávrau $O \parallel$ 19 és $O \parallel$ nadisasa $VP \parallel$ nadisaso $O \parallel$ 20 saodà $O \parallel$ 21 és $PO \parallel$ ins PO corr.] inse VO pr. m.

Ταῦτα ἐπεὶ Τζάζων εἰδέ τε ἀπενεγθέντα καὶ ές 19 τούς Βανδίλους έξήνεγκεν, ές τε οιμωγάς και όλοφύρσεις έτράποντο, οὐ μέντοι έκ τοῦ έμφανοῦς, άλλ' ώς ενι μάλιστα ενκρυφιάζοντες τε καί τούς νησιώτας 5 λανθάνοντες σιωπη έφ' έαυτων τὰ παρόντα σφίσιν ώδύρουτο. και αὐτίκα μὲν τὰ ἐν ποσίν, ώς πη ἔτυχε, 20 διαθέμενοι τὰς ναῦς ἐπλήρουν. ἄραντες δὲ ἐνθένδε 21 παντί τῷ στόλω τριταῖοι κατέπλευσαν ές τὴν Λιβύης άπτην, ή Νουμίδας τε και Μαυριτανούς διορίζει. και 22 10 πεζή βαδίζοντες αφικνούνται ές τὸ Βούλλης πεδίον. οὖ δὴ ἀνεμίγνυντο τῷ ἄλλῷ στρατῷ. ἐνταῦθα συχνὰ έλέου πολλοῦ ἄξια Βανδίλοις ξυνέβη, ᾶπερ έγωγε οὐκ αν έτι φράσαι ίκανως εχοιμι. οίμαι γαρ εί και αύτων 23 πολεμίων ανδρί θεατή γενέσθαι τετύγηκε, τάγα αν Β 409 15 καὶ αὐτὸς Βανδίλους τε τότε καὶ τύχην τὴν ἀνθρωπείαν φατίσατο. ὅ τε γὰο Γελίμεο καὶ ὁ Τζάζων 24 έπειδη αλλήλοιν τῷ τραχήλῷ περιεβαλέσθην, μεθίεσθαι τὸ λοιπὸν οὐδαμῆ είχον, οὐδὲν μέντοι ἐς ἀλλήλους έφθέγγουτο, άλλὰ τὼ γείρε σφίγγουτες έπλαιου, καί 20 Βανδίλων των ξύν Γελίμερι εκαστος των τινα έκ Σαρδούς ήποντα περιβαλών κατά ταὐτά ἐποίει. χρόνον 25 τε συγνον ώσπερ αλλήλοις έμπεφυκότες, ήδονης της ένθένδε απώναντο, και ούτε οι άμφι Γελίμερα περί τοῦ Γώδα (ἐπεὶ αὐτοὺς ἡ παροῦσα τύχη ἐκπλήξασα τὰ 25 πρόσθεν σφίσι σπουδαιότατα δόξαντα είναι τοῖς ἤδη

¹ εἶδέ τε VO] τε εἶδεν P \parallel 5 ἑαυτῶν VP] ἑαυτοῖς O \parallel 6 ποσὶ P \parallel 7 ἐνθένδε VO] om. P \parallel 10 εἶς O \parallel 12 πολλοῦ] πολλ//P \parallel 14 τάχ' ἄν O \parallel 15 αὐτὸς VP] αὐτοὺς O \parallel τε om. O \parallel 16 γὰρ om. V \parallel 17 περιεβαλλέσθην O \parallel 18 οὐδὲν \parallel οὐδὲ O \parallel 19 ἔκλαον P \parallel 20 ἕκαστα O pr m , ἔκαστον O pr m corr. \parallel 21 ταὐτὰ Christ \parallel ταῦτα codd \parallel 23—24 περὶ τοῦ Γώδα Dind. \parallel περὶ τε τῷ γώδα codd. \parallel 24 τύχη om. V \parallel 25 πρόσθε P

416 ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ ΥΠΈΡ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ ΙΙΙ. 25.

P 284 ές ἄγαν ἀπημελημένοις ξυνέτασσεν) οῦτε οἱ ἐκ Σαρδοῦς ἡκοντες ἐρωτᾶν τι ἡξίουν ἀμφὶ τοῖς ἔν γε Λιβύη □ ξυνενεχθείσιν. ἰκανὸς γὰρ αὐτοῖς ὁ χῶρος τεκμηριῶσαι □ 26 τὰ ξυμπεσόντα ἐγίνετο. οὐ μὴν οὐδὲ γυναικῶν ἢ παίδων ἰδίων λόγον ἐποιοῦντό τινα, ἐξεπιστάμενοι ὡς, ε ἤν τις αὐτοῖς ἐνταῦθα οὐκ εἶη, δῆλον ὅτι ἢ ἐτελεύτα ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων ταῖς χεροὶ γέγονε. ταῦτα μὲν δὴ ταύτη πη ἔσχεν.

¹ êş äyav] êsayav VO | ήτημελημένοις O | ξυνέτασεν P pr. m. corr O] ξυνέτασεν VP pr. m. \parallel 3—4 ξυνενεχθείσιν—τὰ deerant in P, rec. m. in margine suppleta sunt \parallel 3 îμανῶς VP | αὐτοῖς ὁ χῶρος | ὁ χῶρος αὐτοῖς O \parallel 4 οὐδὲ] δὲ οὐδὲ O \parallel 4—5 ἡ παίδων ἰδίων VO] ἰδίων ἡ παίδων P \parallel 8 πη om V

ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΩΣ ΤΠΕΡ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ ΛΟΓΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.

P 235
B 410

ARGUMENTUM.

EX EDITIONE MALTRETI, PAUCIS LOCIS MUTATIS.

Gelimer Carthaginem tentat proditione, quam avertit Belisarius Huius concio. (Cap. 1.) Educit copias Belisarius.
Massagetarum consilium. Omen victoriae. Militares conciones Gelimeris et Tzazonis (2) Utriusque aciei dispositio. Proe-lium. Gelimeris fuga. Castrorum Vandalicorum direptio. (3.) Romanos amore praedae dissipatos revocat Belisarius. Supplices Vandalos in fidem recipit. Gelimerem insequitur, praemisso Ioanne: quo per imprudentiam Uliaris sagitta occiso. eius tumulum annuo pecuniae stipendio cohonestat. Gelimer in montem Papuam se recipit: a Phara Erulo, iussu Belisarii, obsidetur; capitur ipsius gaza (4.) Belisarius Sardiniam, Corsicam, Caesaream Mauritaniae, Septum, Ebusam, Maioricam, Minoricam recipit. Subsidium Tripolitanis mittit Lilybaeum a Gothis repetit. Mutuae literae. (5.) Gelimerem monte Papua munitum Pharas frustra aggreditur Vandalorum luxus Maurorum aspera vivendi ratio. Pharae et Gelimeris mutuae literae (6) Gelimer tristi puerorum spectaculo permotus deditionem facit. Carthaginem ductus accipitur a Belisario Procopii de hoc bello iudicium (7.) Apud imperatorem instruitur calumnia Belisario. Editum a feminis Mauris vaticinium Maurorum perfidia ac rebellio: quam reprimere parat Salomon Instaurantur vectigalia (8.) Belisarii triumphus. Vasa Salo-

ΠΡΟΚΟΠΙΟΤ—ΤΕΤΑΡΤΟΣ] sic scripsi, προκοπίου καισαρέως ίστοριῶν περσικῶν τέταρτον V, τοῦ αὐτοῦ προκοπίου καισαρέως τῆς πρώτης τετράδος τῶν κατ' αὐτὸν ὁκτὼ ἱστοριῶν ἡ τετάρτη P, τὸ δ^{ov} / $\lambda v \beta$ ικὸν β^{ov} O, cf prol.

monica Hierosolyma delata, Christianorum templis donantur. Exclamat Gelimer: Iustinianum adorat: obstinatus in haeresi. patriciatu excluditur. Belisarii consulatus. (9.) Aigan et Rufinus, a Mauris intercepti, occumbunt. Maurorum origo, et varia fortuna. (10.) Salomonis ac Maurorum mutuae literae. Utriusque aciei dispositio. Conciones militares. Victoria Romanorum. (11.) Mauri bellum in Romanos in-Burgaon Byzacii mons. Salomonis ad Romanos staurant. militaris oratio. Stupenda Maurorum clades. (12) Iaudas Numidiam vastat. Althiae cum Iauda Maurorum principe singulare certamen. Montem Aurasium petit Salomon. Illius montis descriptio. Salomonis conatus irriti. Novi apparatus, praesertim adversus Mauros in Sardinia degentes. (13.) Belisarius Gothis Siciliam eripit. Sol per annum integrum laboranti similis. Seditio militum in Africa, et coniuratio in Salo-Eorum furor. Salomonis et Procopii fuga. (14) Seditiosi Carthaginem obsident. Missum a Salomone Iosephium necant. Audito adventu Belisarii fugiunt sequente Belisario. Belisarii et Stozae factiosorum ducis conciones. Belisarius victor in Siciliam redit. Stozas in Numidia milites Romanos in partes suas trahit. Duces, contra fidem datam, interficit. (15) Germanus a Iustiniano in Africam missus, militum animos sibi conciliat. Stozas Carthaginem petit. Germanus exercitum educit et alloquitur. (16.) Stozam Germanus in Numidiam redeuntem sequitur. Utriusque acies. Acerrimum proelium. Stozae fuga. (17) Opprimitur coniuratio Maximini, tyrannidem affectantis. (18.) Iterum Africae praeficitur Salomon, copiisque augetur, Africae res optime componit. Suscepta in Mauros montis Aurasii incolas expeditione, Gontharin praemittit: eius cladem ulciscitur: Zerbulem castellum oppugnat et capit. (19.) Tumar obsidetur a Salomone. Huius ad exercitum oratio. Praestans Gezonis facinus Expugnatur Tumar, ac deinde Geminiani rupes. Pulsis e Numidia Mauris, Mauritaniam Sitiphensem Salomon vectigalem facit (20.) Iustinianus Cyrum ac Sergium, Salomonis ex fratre nepotes, Pentapoli ac Tripoli praeficit. Ad epulas invitati a Sergio Mauri Leuathae, orta rixa, occiduntur. Natum hinc bellum vario Marte geritur. Salomonis interitus. (21.) Sergius Salomonis successor moribus suis omnes offendit. Antalae Maurorum principis ad Iustinianum epistola. Salomon Sergii frater a Mauris captus, dissimulato genere, redimitur vili pretio. Imprudens eius iactatio Laribensibus damnosa. (22.) Himerius Byzacii dux cum exercitu captus, Mauris operam navat. Astu captum ab illis Adrumetum Paulus sacerdos astu recipit. Calamitas Africae (23.) Areobindus ab imperatore missus in Africam, magisterium militare bifariam divisum cum Sergio gerit. Ioannes Sisinnioli

filius Stozae rebellium principi mortiferum vulnus infligit: mox ipse interficitur. (24.) Tyrannidem affectans Gontharis, Mauros in Romanos commovet. Cum Antala clam paciscitur. Barbari Carthaginem petunt. Areobindus Cutzinam sibi conciliat. Gontharis Areobindo struit insidias. (25.) Gontharis tumultu terret Areobindum, et in ipsum milites concitat. Pugnatur. Areobindi mollities et fuga. Ipsum Gontharis e templo evocat, data fide per Reparatum Carthaginis antistitem, ac demum necat. (26.) Antalas Maurorum princeps Gontharin deserit. Eiusdem caedem meditatur Artabanes impulsu Gregorii. Gontharis uxorem sororemque Areobindi honeste habet. Ab eo missus in Mauros Artabanes, ex composito se remissius gerit, et Carthaginem redit. (27.) Caedes Gontharidis accurate describitur. Eius auctor Artabanes ab imperatore magister militum creatur. Post ipsum eo munere fungitur Ioannes Pappi frater. Bis Mauros vincit, semel vincitur. Res tandem quietae in Africa (28.)

α΄. Γελίμες δὲ, ἐπεὶ Βανδίλους ἄπαντας ἐς ταὐτὸ Β 412 εἰδεν ἀγηγερμένους, ἐπῆγεν ἐς Καρχηδόνα τὸ στράτευμα. γενόμενοι τε αὐτῆς ἄγχιστα τόν τε ὀχετὸν 2 ἀξιοθέατον ὅντα διείλον, ὡς ἐς τὴν πόλιν ἐσῆγε τὸ το ΰδωρ, καὶ χρόνον τινὰ ἐνστρατοπεδευσάμενοι ὑπεχώρησαν, ὡς οὐδεὶς σφίσιν ἐπεξήει τῶν πολεμίων. περι-3 Ρ 286 ιόντες δὲ τὰ ἐκείνη χωρία τάς τε ὁδοὺς ἐν φυλακῆ ἐποιοῦντο καὶ Καρχηδόνα πολιορκείν ταύτη ῷοντο, οὐ μὴν οῦτε ἐληίζοντο οὐδὲν οῦτε τὴν γῆν ἐδήουν, ἀλλ' 10 ὡς οἰκείας μετεποιοῦντο. ἄμα δὲ καὶ προδοσίαν τινὰ 4 ἔσεσθαι σφίσιν ἐν ἐλπίδι είχον Καρχηδονίων τε αὐτῶν καὶ 'Ρωμαίων στρατιωτῶν, ὅσοις ἡ τοῦ 'Αρείου δόξα ἤσκητο. πέμψαντες δὲ καὶ ἐς τῶν Οὔννων τοὺς 5 ἄρχοντας, καὶ πολλὰ ἔσεσθαι αὐτοῖς ἀγαθὰ πρὸς Βαν-

¹ cf. Theoph. 195, 9

¹ ές ταὐτὸ PO] ἐπ' αὐτῶ V || 3 αὐτῆς] αὐτοῦ O || 4 εἰσῆγε P -

δίλων ύποσχόμενοι, έδέοντο φίλους τε καὶ ξυμμάχους 6 γενέσθαι σφίσιν. οἱ δὲ οὐδὲ πρότερον εὐνοϊχῶς ἐς τὰ Ρωμαίων πράγματα έγοντες ατε οὐδε ξύμμαγοι αὐτοῖς έπούσιοι ηποντες (ἔφασκον γὰρ τὸν Ῥωμαίων στρατηγόν Πέτρον δμωμοκότα τε και τὰ διιωμοσιμένα 5 ήλογημότα ούτω δή σφας απαγαγείν ές το Βυζάντιον) λόνους τε τούς Βανδίλων ένεδέχοντο καὶ ώμολόνουν. έπειδαν έν αύτω τω ξργω νένωνται, ξύν αύτοις έπλ 7 τὸ 'Ρωμαίων στράτευμα τρέψεσθαι. ταῦτα δὲ ἄπαντα Βελισάριος έν ύποψία έχων (ήκηκόει γάρ πρός τών 10 αὐτομόλων, αμα δε και δ περίβολος ούπω έτετέλεστο απας) έξιτητα μέν σφίσιν έπλ τούς πολεμίους έν τω Β 413 παρόντι οὐκ ὥετο εἶναι, τὰ δὲ ἔνδον ὡς ἄριστα 8 έξηρτύετο. καὶ Καρχηδόνιον μέν τινα, ὄνομα Λαῦρον, έπι προδοσία τε ήλωκότα και πρός τοῦ οίκείου γραμ- 15 ματέως έληλεγμένον άνεσκολόπισεν έν λόφω τινί πρὸ τῆς πόλεως, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἐς δέος τι ἄμαχον οἱ ἄλλοι καταστάντες της ές την προδοσίαν πείρας απέσχοντο. 9 τούς δε Μασσαγέτας δώροις τε καί τραπέζη καί τη άλλη θωπεία μετιών ήμέρα έκάστη έξενεγκείν είς αὐτὸν 20 έπεισεν όσα αὐτοίς ὁ Γελίμες ὑποσχόμενος είη, ἐφ' 10 οδ εν τη ξυμβολή κακοί γενωνται. Εφασκον δε οί βάρβαροι οὖτοι οὐδεμίαν σφίσι προθυμίαν ές τὸ μάγεσθαι είναι δεδιέναι ναο μή Βανδίλων ήσσημένων ούκ

¹⁴ cf. Theoph. I 195, 14

² σφίσιν] αὐτοῖς $O \mid$ οὐδὲ] οὐ $O \parallel$ 4 τὸν $VP \mid$ τῶν $O \parallel$ 5 τε om. $V \parallel$ 6 τὸ $V \mid$ om. $PO \parallel$ 7 τοὺς $VO \mid$ τῶν $P \parallel$ 8 ἐπειδὰν $PO \mid$ ἐπεὶ δὲ ὰν $V \parallel$ 18 ἔνδον $VO \mid$ ἔνδοθεν $P \parallel$ 14 καὶ $VO \mid$ om $P \mid$ Λαῦρον \mid λαυρέντιον Theoph. \mid 15 τε $VO \mid$ om $P \mid$ ήλωκότα $V \parallel$ 18 ἐς τὴν \mid ἐν τὴν $V \parallel$ 20 ἐς $PO \parallel$ 21 ἔπεισεν ἐποίησεν $O \mid$ εἰη $VP \mid$ ἡν $O \parallel$ 24 μὴ $V \mid$ μὴ καὶ P, μὴ δὲ $O \mid$ ἡσσωμένων V, ἡσσωμένων P pr. m., ἡσσουμένων P pr. m. corr.

άποπέμψονται 'Ρωμαίοι σφᾶς ές τὰ πάτρια ἤθη, ἀλλ' αὐτοῦ ἀναγκάζοιντο ἐν Λιβύη γηράσκοντες θνήσκειν καὶ μὴν καὶ περὶ τῆ λεία, μὴ ἀφαιρεθῶσιν αὐτὴν, ἐν φροντίδι εἶναι. τότε δὴ οὖν αὐτοῖς Βελισάριος πιστὰ 11 εἶδωκεν ὡς, ἢν κατὰ κράτος Βανδίλοι ἡσσηθεῖεν, αὐτίκα δὴ μάλα ἐς τὰ οἰκεῖα ξὺν πᾶσι λαφύροις σταλήσονται, οὕτω τε αὐτοὺς ὅρκοις καταλαμβάνει ἡ μὴν πάση προθυμία ξυνδιενεγκεῖν σφίσι τὸν πόλεμον.

Έπειδή τε απαντά οἱ ὡς ἄριστα παρεσκεύαστο καὶ 12 10 δ περίβολος ήδη ἀπείργαστο, ξυγκαλέσας απαν τὸ στράτευμα έλεξε τοιάδε "Παραίνεσιν μέν, ανδρες 'Ρω- 18 ...μαῖοι, οὐκ οἶδα ὅτι δεῖ ποιεῖσθαι πρὸς ὑμᾶς, οῖ γε ,,ούτω τούς πολεμίους εναγχος νενικήκατε ώστε Καρηγηδών τε ήδε καὶ Λιβύη ξύμπασα κτημα της ύμε-15 .. τέρας άρετης έστι, και δι' αὐτὸ ξυμβουλης οὐδεμιᾶς Β 414 ... ύμιν ές εὐτολμίαν δρμώσης δεήσει. των γάρ νενικηπότων ημιστα έλασσουσθαι φιλουσιν αι γνώμαι. "έκεινο δε μόνον ύπομνησαι ύμας ούκ απο καιρού 14 ,,οίομαι είναι, ώς, ην όμοιως ύμιν αὐτοῖς έν τῶ πα- Ρ 287 20 , ρόντι ἀνδραγαθίζοισθε, αὐτίκα δη μάλα τὸ πέρας "έξει τοις μεν Βανδίλοις τὰ τῆς ελπίδος, ύμιν δε ή "μάχη. ώστε ύμᾶς ως προθυμότατα είκος ές ξυμβο- 15 ,λην τηνδε καθίστασθαι. ηδύς γάρ άει τοις άνθρώ-"ποις ἀπολήγων τε καὶ εἰς καταστροφήν βαδίζων δ 25 ,,πόνος. του μεν οδυ των Βανδίλων δμιλου ύμων "διαλογιζέσθω μηδείς. οὐ γὰρ ἀνθρώπων πλήθει οὐδὲ 16

^{26-422, 2} οὐ γὰρ-διακρίνεσθαι] cf. Xen. Anab. III 1, 42

² ἀναγκάζοιντο VPO pr. m. corr.] ἀναγκάζοινο O pr. m. \parallel 5 βανδίλοι O \parallel 6 μάλα VO] om P \parallel 10 ἄπαν om. O \parallel 14 ήδε om O \parallel 14—15 ὑμετέρας VP] ἡμετέρας O \parallel 24 ἀπολέγων O \parallel ές P \parallel βαδίζων VO \parallel έγγίζων P \parallel 26 διαλοζέσθω P

422

⁵ ἡττᾶσθαι P | 7 ἀναγκάσουσι PO || 10-11 πεπτωκότων O || 11 ἡμῖν P] ὑμῖν VO || 11-12 ἢ πρότερον glossatoris esse putat Herw. || 12 ὁ om. V || 18 γὰρ | τοῖς O | ἡμῖν VPO pr. m.] ὑμῖν O pr. m. corr. || 16 ὄσφ] οδτω O || 18 νῦν μᾶίλον VP | μᾶίλον νῦν O || 18-19 ἐν-πρότερον suppleta sunt in marg. in P || 19 ἀναγκαιοτέροις O || 25 ἐς PO] ἐπ' V | ἀποθείσθαι O

"γὰρ ἡ τοῦ πολέμου τύχη οὐχ ὁμοίως τοὶς καθεστώσι ,,χωρεῖν πέφυκεν, ἄλλως τε ἢν καὶ γνώμη τῶν αὐτὸν ,,διαφερόντων μηκύνηται. τοῖς γὰρ τὴν ὑπάρχουσαν 24 ,,εὐημερίαν προϊεμένοις τὸ δαιμόνιον ἀεὶ νεμεσᾶν εἴω- ε΄, θεν. εἰ δέ τις ἐννοεῖ τοὺς πολεμίους, παιδάς τε καὶ ,,γυναίκας καὶ τὰ τιμιώτατα ὑπὸ ταἰς ἡμετέραις ὁρῶν- ,,τας χερσὶ, τολμήσειν μὲν παρὰ γνώμην, κινδυνεύσειν ,, δὲ παρὰ τὴν ὑπάρχουσαν αὐτοῖς δύναμιν, οὐκ ὀρθῶς ,,οίεται. θυμὸς γὰρ ὑπεράγαν ἐν ταῖς ψυχαῖς ὑπὲρ 25 το, πῶν τιμιωτάτων φυόμενος τήν τε οὐσαν ἰσχὸν ,,καθαιρείν εἴωθε καὶ τοῖς καθεστῶσιν οὐκ ἐῷ χρῆ- ,,σθαι ὰ δὴ πάντα λογιζομένους ὑμᾶς πολλῷ τῷ κατα- ,,φρονήματι ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἱέναι προσήκει."

β΄. Τοσαῦτα Βελισάριος παρακελευσάμενος ἰππέας Ρ 238
15 μὲν ἄπαντας, πλὴν πεντακοσίων, ἡμέρα τῆ αὐτῆ ἔστειλε,
τούς τε ὑπασπιστὰς καὶ τὸ σημείον, ὁ δὴ βάνδον καλοῦσι Ἡρωμαίοι, Ἰωάννη ἐπιτρέψας τῷ Ἀρμενίφ καὶ
ἀκροβολίσασθαι ἐπιστείλας, ἢν καιρὸς γένηται. αὐτὸς 2Β416
δὲ τῆ ὑστεραία ξὰν τῷ πεζῷ στρατῷ καὶ τοίς πεντα20 κοσίοις ἱππεῦσιν εἴπετο. τοίς δὲ Μασσαγέταις, βου- 3
λευσαμένοις ἐν σφίσιν αὐτοῖς, ἔδοξεν, ὅπως δὴ εὐσυνθετείν πρός τε Γελίμερα καὶ Βελισάριον δόξωσι, μήτε
μάχης ὑπὲρ Ὑρωμαίων ἄρξαι μήτε πρὸ τοῦ ἔργου ἐς
Βανδίλους ἱέναι, ἀλλ' ἐπειδὰν ὁποτέρας στρατιᾶς τὰ

¹⁹ cf Theoph. I 195, 21 || 21—22 εύσυνθετείν] cf Suid. s ν εύσυνθετείν: Μασσαγέται έβουλεύσαντο εύσυνθετείν πρός τε Γελίμερα και Βελισάριον

² hr nal PO] nal η V | abtor scripsi] om V, abtor P pr. m. corr. et O, abth P pr. m. \parallel 4 remessar O \parallel 6—7 desirta O \parallel 9 ofeste V | ónèo om O \parallel 11 nataleeu VO \parallel 17 áquería VO \parallel 21—22 ebévrteteir P

πράγματα πονηρά είη, τηνικαῦτα ξύν τοῖς νικῶσι τὴν δίωξιν έπὶ τοὺς ἡσσωμένους ποιήσασθαι. ταῦτα μέν 4 οὖν τοῖς βαρβάροις ἐδέδοκτο τῆδε. ὁ δὲ Ῥωμαίων στρατός κατέλαβε τούς Βανδίλους έν Τρικαμάρω στρατοπεδεύσαντας, τεσσαράκοντα και έκατὸν σταδίους κ 5 Καργηδόνος ἀπέχοντι. ἔνθα δή μακράν που ἀπ' ἀλλήλων ηθλίσαντο έκατεροι, έπειδή δε πάρρω ήν των νυκτών, τέρας εν τῷ 'Ρωμαίων στρατοπέδω εγεγόνει 6 τοιόνδε. των δοράτων αὐτοῖς τὰ ἄκρα πυρί πολλῷ κατελάμπετο και αὐτών αι αίγμαι καίεσθαι ἐπὶ πλείστον 10 σωίσιν έδόκουν. τοῦτο οὐ πολλοῖς μέν φανερὸν γέγονεν. όλίνους δε τούς θεασαμένους κατέπληξεν. ούκ 7 είδότας δπη έκβήσεται. ξυνέπεσε δε 'Ρωμαίοις τοῦτο καὶ αύθις ἐν Ἰταλία χρόνφ πολλῷ ὕστερον. ὅτε δὴ αὐτὸ καὶ νίκης ξύμβολον ᾶτε πείρα εἰδότες ἐπίστενον 15 είναι. τότε δε, ώσπερ είρηται, έπει πρώτον έγεγόνει, κατεπλάγησάν τε καὶ ξὺν δέει πολλῷ ἐνυκτέρευσαν.

Τη δε ύστεραία Γελίμες Βανδίλους έχέλευε παϊδάς τε καί γυναϊκας καί πάντα χρήματα έν μέσφ καταθέσθαι τῷ χαρακώματι, καίπερ ὀχύρωμα οὐδὲν ἔχοντι, 10 9Β417 καὶ ξυγκαλέσας απαντας έλεξε τοιάδε "Ούχ' ύπερ ..δόξης ήμιν, ανδρες Βανδίλοι, οὐδὲ άρτῆς στερήσεως ...μόνον ὁ ἀγών ἐστιν. ώστε κἂν ἐθελοκακήσασι καὶ παύτα προεμένοις δυνατόν είναι βιούν, οίχοι τε 10 παθημένοις και τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ἔχουσιν. ἀλλ' 25

¹ πόνηςα $P \parallel 2$ ήσσωμένους $V \rfloor$ ήσσομένους P, ήσσημένους $O \parallel$ ποιήσασθαι] ἀποφήνασθαι $O \parallel 8$ εδέδεκτο $O \parallel 5-6$ σταδίους— ἀπέχοντι σταδίοις ἀπέχοντι κας χηδόνος $O \parallel 8$ στςατοπέδω $VP \parallel$ στςατῶ O et Theoph. $\parallel 9$ τοιόνδε \parallel τόδε $O \parallel 15$ σύμβολον $P \parallel$ πείςα \parallel πεία $O \parallel$ έπίστενον \parallel έπίσκενον $O \parallel 21$ ούχ codd. \parallel ούθ Dind. $\parallel 22$ οὐδὲ Christ \parallel οὕτε codd. $\parallel 23$ έθελοπαπήσωσι O

... δράτε δήπουθεν ώς ές τοῦτο ήμιν περιέστηκε τύχης ,τὰ πράγματα ώστε, ἢν μὴ τῶν πολεμίων κρατήσωμεν, πελευτώντες μέν πυρίους αὐτούς παταλείψομεν παί-"δων τωνδε και γυναικών και χώρας και πάντων χρη-5 ...μάτων, περιούσι δε ήμιν προσέσται το δούλοις τε "είναι και ταύτα έπιδειν απαντα· ήν δέ γε περιεσώ- 11 ,μεθα τῶ πολέμφ τῶν δυσμενῶν, καὶ ζῶντες ἐν πᾶσιν μάγαθοίς βιοτεύσομεν καί μετά την εύπρεπη του βίου ,,καταστροφήν παισί μέν καὶ γυναιξὶ τὰ τῆς εὐδαι- Ρ 289 10 ,μονίας ἀπολελείψεται, τῷ δὲ τῶν Βανδίλων ὀνόματι ...τὸ περιείναι τε καὶ τὴν ἀρχὴν διασώσασθαι. εὶ γάρ 12 πισι και άλλοις πώποτε ύπερ των όλων τετύχηκεν , άγωνίζεσθαι, καὶ αὐτοὶ νῦν μάλιστα πάντων γινώσκομεν ως τὰς ὑπὲρ ἀπάντων ἐλπίδας ἐφ' ἡμίν αὐτοίς 16 πφέροντες ές την παράταξιν καθιστάμεθα. Οὐκ ἐπὶ 18 πτοίς σώμασι τοίνυν τοίς ήμετέροις δ φόβος οὐδ' ἐπὶ "τῷ θνήσκειν ὁ κίνδυνος, ἀλλ' ὅστε μὴ τῶν πολεμίων ... ήσσησθαι. της γαρ νίκης απολελειμμένοις το τεθνάναι πξυνοίσει. ὅτε τοίνυν ταῦτα οὕτως ἔχει, μαλακιζέσθω 14 20 ,, Βανδίλων μηδείς, άλλὰ τῷ μὲν φοονήματι προϊέσθω ..τὸ σῶμα, αἰστύνη δὲ τῶν μετὰ τὴν ἦτταν κακῶν ... ξηλούτω την τοῦ βίου καταστροφήν. τῷ γὰρ τὰ 15 ,αίστρα αίστυνομένω πάρεστιν άεὶ τὸ μη δεδιέναι B 418 που κίνδυνου. μάχης δε της πρότερου γεγενημένης

¹ δήπουδεν VP] δήπου $O \parallel 2$ ην P] εἰ $VO \parallel 3$ μὲν πυρίους VO] πυρίους μὲν $P \parallel 3-4$ παίδων V] παίδων τε $PO \parallel 4$ παὶ πάντων 0 άπάντων $O \parallel 5$ πρόσεστι $O \parallel 6$ ἐπιδεῖν ᾶπαντα] ἐπίδεινα πάντα $O \parallel 7$ πάσιν VO] πάσι τοῖς $P \parallel 8$ βιωτεύσομεν $P \parallel 11$ τοὶ $P \parallel 13$ αὐτοὶ] αὐτην $V \parallel$ νῦν ομ. $O \parallel$ πάντων VP] ομισιών VP] τον VP] πάντων VP] VP0 τον VP1 VP1 VP2 τον VP3 ηδοσησθαι] ἐσεῖσθε $V \parallel 4$ πολελειμμένοις VP3 τον VP4 τον VP5 τον VP6 ἐπιλελειμμένοις V9 ½ ἡσηνιμένω V9 ἐπιλελειμμένοις V9 ἡσηνιμένω V9 ἐπιλελειμμένοις V9 ἡσηνιμένω V9 ἡσηνιμένω V9 ἐπιλελειμμένοις V9 ἡσηνιμένω V9 ἡσηνιμένω V9 ἐπιλελειμμένοις V9 ἡσηνιμένω V9 ἡνηνιμένω V9 ἡνην

²⁷ BT Procop. ed. Haury. Vol. I cum addendis ed. Wirth [1734]

16 μηδεμία ύμᾶς εἰσίτω μνήμη. οὐ γὰρ κακία ἡμετέρα .. ήσσήθημεν, άλλα τύγης έναντιώμασι προσεπταικότες ..έσφάλημεν. ταύτης δε το ρεύμα ούκ άελ κατά ταυτά ...φέρεσθαι πέφυκεν, άλλ' έν ημέρα έκάστη ώς τὰ πολλά 17 ...μεταπίπτειν φιλεί τῷ δὲ ἀνδρείφ τοὺς πολεμίους 5 "ύπεραίρειν αύγουμεν και πλήθει παρά πολύ ύπερ-18 ,βάλλεσθαι. μέτρω γαρ αὐτων περιείναι οὐχ ἦσσον ... δεκαπλασίω οιόμεθα, και προσθήσω πολλά τε και μεγάλα είναι τὰ νῦν μάλιστα ἡμᾶς ἐς ἀρετὴν ὁρμῶντα, τήν τε των προγόνων δόξαν και την παραδοθείσαν 10 19 ... ήμιν ύπ' έκεινων άργήν. ή μεν γάρ έφ' ήμιν τῶ ..άνομοίω τοῦ ξυγγενοῦς έγκαλύπτεται, ἡ δὲ ὡς ἀνα-20 .. ξίους ήμας αποφυγείν Ισγυρίζεται. και σιωπώ τού-...των των γυναίων τὰς οἰμωγὰς καὶ των παίδων των ..ήμετέρων τὰ δάκρυα, οἶς νῦν, ὡς δρᾶτε, περιαλγήσας 15 21 μηκύναι τὸν λόγον οὐ δύναμαι. ἀλλ' ἐκεῖνο μόνον "είπων παύσομαι, ως έπανοδος ήμιν είς τα φίλτατα 22 ...ταθτα οὐκ ἔσται μή τῶν πολεμίων κρατήσασιν. ὧν ..ένθυμηθέντες άνδρες τε άγαθοί γίγνεσθε καί μή ,, καταισχύνητε την Γιζερίχου δόξαν."

Τοσαύτα είπων Γελίμεο Τζάζωνα τον άδελφον έκέ-23 λευσε Βανδίλοις τοις μετ' αὐτοῦ ἐκ Σαρδοῦς ήκουσι 24 παραίνεσιν ίδία ποιείσθαι. δ δε αὐτούς ξυναγείρας μικρον αποθεν τοῦ στρατοπέδου έλεξε τοιάδε "Βαν-

² ήσσήθημεν PO] ήσσήμεθα V | έναντιώματι O || 8 έσφάλομεν P | ταύτης PO] καὶ ταύτης V | κατὰ ταύτὰ O] κατὰ ταῦτα V et P pr. m corr., κατ' αὐτὰ P pr. m. || 5 ἀνδρείως V || 6—7 ὁπερβαλλέσθαι P || 9 τανῦν V | els PO || 12 έγκαλύπτεται PO] έγκαταλέλειπται V | ή δὲ PO] om. V || 18—14 τούτων om. O || 14 παίδων VP| παιδίων O || 15 ἡμετέρων O || 16 μημύναι VO | 17 έπειπών Horw. | ές O | 18 κρατήσωσιν] κρατήσωμεν Ο | 30 καταισχύνετε Ο | 21 τζάτζωνα Ο | 23 κοιείσθαι V ποιήσασθαι PO

"δίλοις μεν απασιν, ανδρες συστρατιώται, ύπερ τού- Β 419 ...των δ ανών έστιν. ὧν δη αρτίως λένοντος τοῦ βα-"σιλέως ήχούσατε, ύμιν δè πρὸς τοις άλλοις απασι ...καὶ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς ἀμιλλᾶσθαι ξυμβαίνει. νενι- 25 ε πήματε γάρ εναγγος ύπερ της ηγεμονίας άγωνιζόμενοι ,,καὶ τὴν νῆσον ἀνεκτήσασθε τῆ Βανδίλων ἀρχῆ: ιύμας οὖν μείζω ποιείσθαι είκὸς τῆς άρετῆς τὴν ἐπί-"δειξιν. οίς γάρ ύπερ των μεγίστων ό πίνδυνος, 26 μεγίστην είναι καὶ τὴν ἐς τὸ πολεμείν προθυμίαν 10 ,, ἀνάγκη. οἱ μὲν γὰο ὑπὲο τῆς ἡγεμονίας ἀγωνιζόμενοι ήσσηθέντες, αν ούτω τύχη, ούκ έν τοις αναγ-,,καιοτάτοις έσφάλησαν οίς δε ύπερ των όλων ή 27 μάτη, πάντως δ βίος πρός τὸ τοῦ πολέμου δυθμί-"ζεται πέρας. ἄλλως τε, ἢν μὲν ἄνδρες ἀγαθοὶ ἐν τῷ P 240 15 παρόντι γένησθε, βεβαιούτε ύμιν αὐτοίς άρετῆς ἔργον ητήν του τυράννου Γώδα γεγονέναι καθαίρεσιν μα-..λακισθέντες δε νῦν και τῆς ἐπ' ἐκείνοις εὐδοξίας ὡς ,,οὐδὲν ὑμῖν προσηχούσης στερήσεσθε. χαίτοι χαὶ 28 ...άλλως ύμας νε είκὸς των λοιπών Βανδίλων έν ταύτη 20 ,,πλεουεκτείν τῆ μάχη. τοὺς μὲν γὰρ σφαλέντας ή 29 ,,προλαβοῦσα τύχη ἐκπλήσσει, οἱ δὲ οὐδὲν ἐπταικότες μετ' άκραιφνούς του θάρσους ές τὸν άγῶνα καθίσταν-,ται. κάκεινο δε οίμαι ούκ άπο τρόπου είρησεται, ώς 30 ... ην των πολεμίων χρατήσωμεν, τὸ πλείστον τῆς νίκης

¹ συστρατιῶται] στρατιῶται $O \parallel 8$ δμέν VP] ἡμέν $O \parallel 4$ ὑμᾶς] ἡμᾶς $O \parallel 5$ ἀγωνιζόμενοι VO] ἀγωνισάμενοι $P \parallel 6$ τῆ VP] τῆ τῶν $O \parallel 7$ δμᾶς οὖν V] ῶστε ὑμᾶς νῦν P, ῶστε ἡμᾶς νῦν $O \parallel 7-8$ post ἐπίδειξιν ponit V et repetit infra: oἶς δὲ ὑπὲς τῶν ὅλων ἡ μάχη $\parallel 9$ τὸ πολεμεῖν VO] τοὺς πολεμίους $P \parallel 11$ τόχη V] τύχοι $PO \parallel ἐν$] ἐπὶ $O \parallel 18-14$ ἐνθμίζεσθαι $O \parallel 15$ βεβαιοῦτε P pr. m. corr. et O] βεβαιοῦται VP pr. m. | ὑμῖν VO] ἡμῖν $P \parallel 17$ δὲ om. $O \parallel 19$ ὑμᾶς VO] ἡμᾶς P

"ὑμεῖς ἀναδήσεσθε μέρος, σωτῆράς τε ὑμᾶς ἄπαντες τοῦ 31 "τῶν Βανδίλων καλέσουσιν ἔθνους. οἱ γὰρ σὺν τοῖς πρό- Β 420 "τερον ἡτυχηκόσιν εὐδοκιμοῦντες εἰκότως αὐτοὶ τὴν 32 "ἀμείνω σφετερίζονται τύχην. ταῦτα τοίνυν ἄπαντα "λογιζομένους ὑμᾶς φημι χρῆναι παιδάς τε καὶ γυναϊκας ε "ἀπολοφυρομένους κελεύειν θαρσείν τε ἤδη καὶ τὸν "θεὸν ἐς ξυμμαχίαν παρακαλείν, καὶ θυμῷ μὲν ἐπὶ "τοὺς πολεμίους ἰέναι, τοῖς δὲ ὁμοφύλοις ἐς ταύτην "ἡγείσθαι τὴν μάχην."

γ'. Τοσαῦτα Γελίμερ τε καὶ Τζάζων παραινέσαντες 10 έξηγον τούς Βανδίλους, καλ άμφλ τὸν τοῦ άρίστου καιρον, οὐ προσδεχομένων Ρωμαίων, άλλ' ἄριστον σωίσι παρασκευαζόντων, παρήσαν καί παρά τὰς τοῦ ποταμοῦ 2 όχθας ώς ές μάχην ετάξαντο. Εστι δε ποταμός ό ταύτη ρέων ἀένναος μεν, ούτω δε τὸ ρευμα βραγύς ώστε οὐδε 15 ονόματος ίδιου πρός των έπιγωρίων μεταλαγγάνει. 3 άλλ' ἐν ρύαχος μοίρα ἀνόμασται. τούτου δὴ τοῦ ποταμού 'Ρωμαίοι ές την έτέραν όχθην ώς έκ των παρύντων παρασκευασάμενοι ήκον καλ ετάξαντο ώδε. 4 πέρας μέν τὸ άριστερον Μαρτινός τε καὶ Βαλεριανός 20 καί 'Ιωάννης καί Κυποιανός τε καί 'Αλθίας καί Μάοκελλος είχον καλ δσοι άλλοι φοιδεράτων άρχοντες ήσαν, τὸ δὲ δὴ δεξιὸν Πάππος τε καὶ Βαρβᾶτος καὶ 5 Άιγαν καὶ δσοι των Ιππικών καταλόγων ήργον. κατα δὲ τὸ μέσον Ἰωάννης ἐτάσσετο, τούς τε ὑπασπιστὰς 25

¹ ἀναδήσεσθε O] ἀναδήσεσθαι V, ἀναδήσασθε P | ἄπαντας VO || 2 οἱ] οἱ V || 3 ἡτυχηκόσιν εὐδοκιμοῦντες] εὐδοκιμοῦσιν ἡτυχηκότες O || 4 ἄμεινον V || 10 τζάτζων O || 18 παρὰ Maltr.] περὶ codd. || 14 ταύτη] ταύτην O || 15 ἀένναος codd.] ἀέναος Dind. || 20 μαρτῖνός τε VP] μαρτῖνος μὲν O | βαλλεριανὸς O || 21 Κυπριανός τε] τε om. O || 23 δὴ PO] om. V | βαρβάτος codd. || 24 αἰγᾶν P || 25ἐτάσσετο PO] ἡν V | ὑπασπιστὰς] ἰππασπιστὰς V

καὶ δορυφόρους Βελισαρίου καὶ σημείον τὸ στρατηνικὸν ἐπαγόμενος. οδ δη και Βελισάριος είς καιρὸν 6 ξύν τοις πενταχοσίοις ίππεῦσιν ἀφίκετο, τούς πεζούς οπισθεν βάδην προσιόντας απολιπών. οἱ γὰρ Οὖννοι 7 ε απαντες εν άλλη ετάξαντο χώρα, είθισμένον μεν σφίσι και πρότερον ήκιστα έπιμιγνυσθαι τῷ Ρωμαίων στρατῷ, Β 421 τότε δε και εν νῶ ὰ προδεδήλωται Εχουσιν οὐκ ἡν βουλομένοις ξύν τη άλλη στρατιά τάσσεσθαι. 'Ρωμαίοις μέν ούν τὰ τῆς τάξεως ιδό πη είνε. Βανδίλων 8 10 δε κέρας μεν εκάτερον οι γιλίαργοι είγον, εκαστός τε Ρ 241 ήγειτο τοῦ ἀμφ' αὐτὸν λόγου, κατὰ δὲ δή τὸ μέσον Τζάζων ήν δ τοῦ Γελίμερος άδελφός, ὅπισθεν δὲ οί Μαυρούσιοι έτετάχατο. αὐτὸς μέντοι ὁ Γελίμερ παν- 9 ταγόσε περιιών ένεκελεύετό τε καί ές εὐτολμίαν ένηνε. 16 προείρητο δε Βανδίλοις απασι μήτε δορατίφ μήτε άλλφ δτφοῦν ὀργάνφ ές ξυμβολήν τήνδε, ὅτι μή τοῖς ξίφεσι, χρησθαι.

Χρόνου δὲ τριβέντος συχνοῦ καὶ μάχης οὐδενὸς 10 ἄρχοντος Ἰωάννης τῶν ἀμφ' αὐτὸν ὁλίγους ἀπολέξας 10 Βελισαρίου γνώμη τόν τε ποταμὸν διέβη καὶ ἐς τοὺς μέσους ἐσέβαλεν, ἔνθα δὴ ὁ Τζάζων ὡθισμῷ χρησάμενος ἐδίωξεν αὐτούς. καὶ οἱ μὲν φεύγοντες ἐς τὸ 11 σφῶν αὐτῶν στρατόπεδον ἤκον, οἱ δὲ Βανδίλοι διώκοντες ἄχρι ἐς τὸν ποταμὸν ἦλθον, οὐ μέντοι διέβημε σαν. αὐθις δὲ Ἰωάννης πλείους τῶν Βελισαρίου 12

⁷ cf. 428, 21 | 28 cf. Theoph. I 196, 1

³ τοίς VO] om. $P \parallel 4$ ὅπισθε $P \mid$ προιόντας $O \mid$ οὕννοι $O \parallel$ 5 εἰθισμένων $V \parallel$ 11 αὐτὸν $P \mid$ δή PO] om. $V \parallel$ 12 τζάτζων P pr. m. et O, τζάοζων P pr. m. corr. | ὅπισθε $P \parallel$ 15 ὅπασι VO] ὅπως $P \parallel$ 21 ἐσέβαλλεν $P \mid$ τζάτζων hic et infra $O \parallel$ 28 αὐτῶν V] om. $PO \parallel$ 24 ἡλθον | ἡμον $O \parallel$ 25 πλείους om. $O \mid$ τῶν | τοῦ O

ύπασπιστών επανόμενος ές τούς άμφι τον Τζάζωνα έσεπήδησε, και αύθις ένθένδε άποκρουσθείς ές τὸ 13 Ρωμαίων στρατόπεδον ανεγώρησε, τὸ δὲ δὴ τρίτον ξύν πασι σχεδόν τοις Βελισαρίου τε δορυφόροις καί ύπασπισταίς τὸ στρατηγικὸν σημείον λαβών την έσβο- κ 14 λην ἐποιήσατο ξύν βοη τε καὶ πατάγφ πολλφ. των δε βαρβάρων άνδρείως τε αύτούς ύφισταμένων καί μόνοις χρωμένων τοίς ξίφεσι, γίνεται μεν καρτερά ή μάγη, πίπτουσι δε Βανδίλων πολλοί τε καὶ ἄριστοι, 15Β422 καὶ Τζάζων αὐτὸς ὁ τοῦ Γελίμερος ἀδελφός. τότε δὴ 10 άπαν τὸ Ρωμαίων στράτευμα έχινήθη καλ τὸν ποταμὸν διαβάντες έπλ τούς πολεμίους έχώρησαν, ή τε τροπή άρξαμένη ἀπὸ τοῦ μέσου λαμπρὰ ἐγεγόνει· τοὺς γὰρ 16 κατ' αὐτοὺς οὐδενὶ πόνφ ἐτρέψαντο ἕκαστοι. ἃ δή δρώντες οἱ Μασσαγέται κατὰ τὰ σφίσι ξυγκείμενα ξύν 15 τῶ Ῥωμαίων στρατῶ τὴν δίωξιν ἐποιήσαντο, οὐκ ἐπὶ 17 πολύ μέντοι ή δίωξις ήδε έγεγόνει. οι τε γάρ Βανδίλοι ές τὸ σφέτερον στρατόπεδον κατά τάχος είσελθόντες ήσύχαζον καὶ οἱ 'Ρωμαῖοι, οὐκ ἄν οἰόμενοι ἐν τῶ γαραχώματι πρὸς αὐτοὺς διαμάγεσθαι οἶοί τε εἶναι, 20 τούς τε νεκρούς όσοι έχρυσοφόρουν απέδυσαν και ές 18 τὸ σφῶν αὐτῶν στρατόπεδον ἀπεγώρησαν, ἀπέθανον δε εν ταύτη τη μάγη Ρωμαίων μεν ήσσους η πεντήκοντα, Βανδίλων δε δκτακόσιοι μάλιστα.

¹² Theoph. I 196, 5. Chron. min. II 300, 1 Vict. Tonn. ad a. 534(2) || 15 cf. 428, 21.

¹ έπαγόμενος VO] έπαγαγόμενος $P\parallel 2$ έσεπήδησε VO] έπεπήδησεν $P\parallel 3$ δὴ VO] οπ. $P\parallel 4$ ξὸν πᾶσι] ξύμπασι $V\parallel$ τε δουφόροις V] δορυφόροις τε $PO\parallel 5$ άναλαβών $O\parallel 15$ σὸν $P\parallel 17$ μέντοι] μὲν $O\parallel 18$ —19 ἐσελθόντες P, ἐλθόντες $O\parallel 22$ σφῶν αὐτῶν VO] σφῶν P, ἑαντῶν Theoph. \parallel ἀπεχώρησαν VP] ἀνεχώρησαν $O\parallel 2$ απέθανε V

Βελισάριος δε, των πεζων οἱ ἀφικομένων ἀμφὶ 19 δείλην δψίαν, άρας, ώς είχε τάχους, παντί τῷ στρατῷ ñει έπι τὸ τῶν Βανδίλων στρατόπεδον. Γελίμερ δὲ 20 γνούς Βελισάριον ξύν τε τοίς πεζοίς και τῷ ἄλλφ 5 στρατώ έπ' αὐτὸν αὐτίκα ἰέναι, οὐδὲν οὕτε εἰπὼν ούτε έντειλάμενος έπί τε τὸν Ίππον άναθρώσκει καλ την έπι Νουμίδας φέρουσαν έφευγε. και αὐτῷ οῖ τε 21 ξυγγενείς και των οίκετων όλίγοι τινές είποντο καταπεπληγμένοι τε καὶ τὰ παρόντα ἐν σινῆ ἔγοντες. 10 καλ γρόνον μέν τινα έλαθε Βανδίλους ἀποδράς Γελί- 22 μερ, ἐπεὶ δὲ αὐτόν τε πεφευγέναι ήσθοντο απαντες και οι πολέμιοι ήδη καθεωρώντο, τότε δη οί τε άνδρες έθορύβουν και τὰ παιδία ἀνέκραγε και αι γυναϊκες έκωκυον, καὶ οὖτε γρημάτων παρόντων μετεποι-28Β428 15 οῦντο οὕτε τῶν φιλτάτων ὀδυρομένων σφίσιν ἔμελεν, Ρ 242 άλλ' ξκαστος έφευγεν ούδενὶ κόσμφ δπη εδύνατο. έπελθόντες δε 'Ρωμαίοι τό τε στρατόπεδον άνδρων 24 ξρημον αὐτοίς γρήμασιν αίροῦσι καὶ ἐπιδιώξαντες τὴν υύκτα δλην ἄνδρας μέν δσοις έντύχοιεν έκτεινον, 20 παίδας δε και γυναίκας εποιούντο εν ανδραπόδων λόγφ. χρήματα δὲ τοσαῦτα τὸ πλῆθος ἐν τούτφ τῷ 25 στρατοπέδω εύρον δσα ούδεπώποτε έν γε γωρίω ένλ τετύχηκεν είναι. οί τε γάο Βανδίλοι έκ παλαιού την 26 'Ρωμαίων άργην ληισάμενοι συγνά γρήματα ές Λιβύην

²⁴ cf. Vict. Vit. III 59. Vict. Tonn. ad a. 584 (2)

³ dè V et Theoph.] τε PO || 7 νουμήδας O || 10 ἀποδρὰς ἀποβὰς O || 14 χρημάτων \langle τῶν \rangle coni. Christ || 14—15 οὖτε—οὖτε] οὐδὲ—οὐδὲ codd. || 15 ἔμελλεν VO || 17 ἀπολθόντες O || 18 αἴρουσι VP || 19 δσοις O| δσους VP | ἔπτειναν O et Theoph. || 28 βανδίλοι O| τὴν VP] τὴν τῶν O|| 24 ἀρχὴν VO] χώραν P

μετήνεγκαν καὶ τῆς χώρας αὐτοις ἀγαθῆς ἐν τοις μάλιστα οὕσης καρποις τε τοις ἀναγκαιοτάτοις ἐς ἄγαν
εὐθηνούσης, τὰς τῶν χρημάτων προσόδους ξυνέβη, αῖ
γε ἐκ τῶν ἐκείνη γινομένων ἀγαθῶν ἡγείροντο, οὐκ
ἐς ἐτέραν τινὰ δαπανᾶσθαι χώραν ἐμπορία τῆ τῶν ε
ἐπιτηδείων, ἀλλ' αὐτὰς ἀεὶ οἱ τὰ χωρία κεκτημένοι
προσεποιοῦντο ἐς πέντε καὶ ἐνενήκοντα ἔτη, ἐν οἰς
27 δὴ Λιβύης οἱ Βανδίλοι ἡρξαν. καὶ ἀκ' αὐτοῦ ἐς
πάμπολυ χρῆμα ὁ πλοῦτος χωρήσας ἐκείνη τῆ ἡμέρα
28 ἐς τῶν Ῥωμαίων τὰς χείρας ἐπανῆκεν αὐθις. ἡ μὲν 10
οὖν μάχη καὶ δίωξις ἡδε καὶ τοῦ Βανδίλων στρατοπέδου ἡ ἄλωσις τρισὶ μησὶν ὕστερον γέγονεν ἡ ὁ Ῥωεςς μαίων στρατὸς ἐς Καρχηδόνα ἡλθε, μεσοῦντος μάλιστα
τοῦ τελευταίου μηνὸς, ὃν Δεκέμβριον Ῥωμαῖοι καλοῦσι.

δ΄. Τότε δὲ κατιδών Βελισάριος τὸ 'Ρωμαίων 16 στράτευμα πλημμελώς τε καὶ ξύν πολλῆ ἀκοσμία φερόΒ 424 μενον ἤσχαλλε, δειμαίνων τὴν νύκτα ὅλην μὴ οἱ πολέμιοι, ξυμφρονήσαντές τε καὶ ἐπ' αὐτοὺς ξυνιστάμενοι, 2 τὰ ἀνήκεστα αὐτοὺς δράσωσιν. ὅπερ εἰ γενέσθαι τρόπφ ὅτφ δὴ τηνικαῦτα ξυνέπεσεν, οἰμαι ἀν 'Ρωμαίων 20 οὐδένα διαφυγόντα ταύτης δὴ τῆς λείας ἀπόνασθαι.
8 οἱ γὰρ στρατιῶται πένητες ἄνθρωποι κομιδῆ ὄντες

¹² cf. Theoph. I 197, 1

και γρημάτων μέν ές άγαν μεγάλων, σωμάτων δέ ώραίων τε καὶ ὑπερφυώς εὐπρεπών κύριοι έκ τοῦ αλφνιδίου γεγενημένοι κατέχειν την διάνοιαν οὐκέτι έδύναντο οὐδὲ χόρον τινὰ τῶν σφίσι παρόντων εύρειν. 5 άλλ' ούτως έμέθυου, καταβεβρεγμένοι τοῖς ὑπάρχουσιν εύτυγήμασιν, ώστε αὐτὸς ξκαστος απαντα άνων ές Καργηδόνα αναστρέφειν έβούλοντο. καλ περιήργοντο 4 ού κατά συμμορίας, άλλά κατά ενα η δύο, δπη ποτέ Ρ 243 αύτους ή έλπις άγοι, απαντα κύκλφ διερευνώμενοι έν 10 τε νάπαις καὶ δυσχωρίαις καὶ εί που σπήλαιον παρατύγοι ἢ ἄλλο ότιοῦν ἐς χίνδυνον ἢ ἐνέδραν ἄγον. οὐδὲ γὰρ αὐτοὺς τῶν πολεμίων φόβος οὐδὲ ἡ Βελι- 5 σαρίου αίδως έσήει οὐδὲ άλλο των πάντων οὐδὲν, ὅτι μή ή τῶν λαφύρων ἐπιθυμία, ταύτης τε ὑπερβιαζο-15 μένης ές δλιγωρίαν των άλλων πάντων έτράποντο. & 6 δή απαντα εν νω ποιούμενος Βελισάριος εν απόρω είγεν ή τὸ παρὸν θέσθαι. ἄμα δὲ ἡμέρα ἐπὶ λόφου 7 τινός της όδου άγχου είστηκει, την τε οὐκέτι οὖσαν εὐχοσμίαν ἀναχαλούμενος χαὶ πολλὰ πᾶσι στρατιώταις 20 τε όμοῦ καὶ ἄρχουσι λοιδορούμενος τότε δη ὅσοις 8 τετύχηκε πλησίον που είναι, και μάλιστα οι της Βελισαρίου οίκιας δυτες, τὰ μεν ὑπάργοντα σφίσι χρήματά τε καὶ ἀνδράποδα ξὺν τοῖς δμοσκήνοις τε καὶ δμοτρα- Β 425 πέζοις ές Καργηδόνα ἔπεμπον, αὐτοί δὲ παρὰ τὸν στρα-25 τηγον ζόντες των σφίσι παραγγελλομένων κατήκουον.

¹ ἐς ἄγαν] ἐσάγαν VO | ἐς ἄγαν μεγάλων] μεγάλων ἐσάγαν O | 2 ὡραίων τε] ὡρα O || 4 ἐδύναντο V rec m corr PO] ἐδύνατο V pr. m. || 6 αὐτὸς VO] τούτων P || 9 αὐτοὺς] αὐτοὺς O || 11 ἄλλω ὁτωοῦν O || 14—15 ὑπερβιαζομένης O] ὑποριαζομένης VP || 16 ἀπάντων PO || 16 ἀπόρω] ἀπόρρω P || 17 εἶχεν $\tilde{\gamma}$] είχε O | παρὸν θέσθαι] παραθέσθαι \tilde{O} || 18 ἐστήπει PO || 20 τε om. O || 25 κατήποον \tilde{O}

Ο δε Ιωάννην μεν τον Αρμένιον ξύν διακοσίοις έπέλευε Γελίμερι επεσθαι, και μήτε νύκτα μήτε ήμέραν άνιέντας διώχειν. έως αὐτὸν ζώντα ή νεχρὸν λάβοιεν. 10 ές δὲ Καργηδόνα τοις ἐπιτηδείοις ἐπέστελλε, Βανδίλοις, όσοι ές τὰ άμφὶ τὴν πόλιν χωρία έν ίεροις 5 ίκεται εκάθηντο, πιστά διδοῦσι καὶ τὰ δπλα, δπως μή τι νεωτερίσωσιν, άφελομένοις ές τε την πόλιν έσαγα-11 γοῦσιν ἔγειν, ἄγρι αὐτὸς ἔλθοι. ξὺν δὲ τοῖς λειπομένοις πανταχόσε περιιών τούς τε στρατιώτας σπουδή ήγειρε και Βανδίλοις τοις άει έν ποσι πίστεις ύπερ 10 σωτηρίας έδίδου, οὐ γὰρ ἔτι ἡν Βανδίλων οὐδένα 12 ότι μη έν τοις ίεροις ίκετην λαβείν. Τον δη τά δπλα άφαιρούμενος, ξύν στρατιώταις φυλάσσουσιν ές Καργηδόνα έστελλεν, οὐ διδούς καιρὸν σφίσιν ἐπὶ Ῥωμαίους 13 ξυνίστασθαι. καὶ ἐπεὶ ἄπαντά οἱ ὡς ἄριστα εἶγεν. 15 έπι Γελίμερα και αὐτὸς ξύν τῷ πλείονι τοῦ στρατοῦ 14 κατά τάγος ήει. ὁ δὲ Ἰωάννης ἐς πέντε ἡμέρας τε καλ νύκτας την δίωξιν ποιησάμενος οὐ πόρρω ἀπὸ Γελίμερος ήδη έγεγόνει, άλλά οἱ τῆ ὑστεραία ἔμελλεν ές γείρας Ιέναι. έπει δε ούκ έδει Γελίμερα Ίωάννη 20 15 άλωναι, τύχης ἐναντίωμα ξυνηνέχθη τοιόνδε. ἐν τοἰς ξὺν Ἰωάννη διώκουσιν Οὐλίαριν τὸν Βελισαρίου δορυ-16 φόρον τετύτηκεν είναι. Την δε ούτος άνηρ θυμοειδής Β 426 μεν καὶ πρὸς ἀλκὴν ψυχῆς τε καὶ σώματος ἰκανῶς πεφυκώς, οὐ λίαν δὲ κατεσπουδασμένος, άλλ' οίνφ τε 26 17 και γελοίοις ώς τὰ πολλὰ χαίρων. οὖτος Οὐλίαρις

¹ τὸν ἀρμένιον P] τῶν ἀρμενίων V, τὸν ἀρμένιον O \parallel 4 δὲ καρχηδόνα VP] καρχηδόνα δ O \parallel 7 ἀφελομένους δ VP \parallel 8 ἔχειν] scribendum puto: ⟨ἐν φυλακῆ⟩ ἔχειν. cf. I 510, 2. 520, 7 (ed. B.) \parallel ἄχρις D \parallel 11 οὐδένα] μηδένα D \parallel 15 ἄπαντά οἱ] οἱ ᾶπαντά οἱ D \parallel 23 ἔτυχεν D \parallel 24 ἰκανὸς D \parallel 26 ὡς] καὶ D

ήμέρα της διώξεως έχτη οίνωμένος άμφι ήλίου άνατολάς δουιν τινά έπι δένδρου καθήμενον είδε, και τὸ τόξον κατά τάγος έντείνας κατά τοῦ δονίδος ήφίει τὸ βέλος. καὶ τοῦ μὲν ὄρνιθος ἀποτυγγάνει, Ἰωάννην 18 s δε δπισθεν ές τον αθγένα οθτι έπουσίως βάλλει. δ δε 19 καιρίαν τυπείς, έξ ανθρώπων χρόνω όλίγω υστερου Ρ 244 ήφανίσθη, πολύν αύτοῦ πόθον βασιλεί τε Ἰουστινιανῷ καί Βελισαρίω τῷ στρατηγῷ καί Ρωμαίοις απασι καί Καργηδονίοις ἀπολιπών. ἀνδρίας τε γάρ και της 20 10 άλλης άρετης εὖ ήμων, πρᾶόν τε τοἰς ἐντυγγάνουσι παρείγεν αύτον και έπιεικέστατον ούδενος ήσσον. 'Ιωάννης μεν οὖν την πεπρωμένην οὕτως ἀνέπλησεν. Ούλίαρις δε έπει εν εαυτώ έγεγόνει, ες κώμην τινά 21 πλησίου που ούσαν καταφυγών έν τῷ κατὰ ταύτην 15 ίερῶ ίκέτης ἐκάθητο· οἱ δὲ στρατιῶται Γελίμερα διώ- 22 κειν οὐκέτι ωρμηντο, άλλ' Ἰωάννην μέν εως περιην έθεράπευου, έπει δε έκεινος ετελεύτησε, τά τε νομιζόμενα ές την αὐτοῦ ὁσίαν ἐποίουν καὶ τὸν πάντα λόγον Βελισαρίω δηλώσαντες αὐτοῦ ἔμενον. δς, ἐπειδή 23 20 τάγιστα ήκουσεν. Ες τε τὸν Ἰωάννου τάφον ἀφίκετο και τὸ ἐκείνου πάθος ἀπέκλαιεν. ἀποκλαύσας δὲ και 24 περιαλγήσας τη πάση συμφορά πολλοίς τε άλλοις καλ γρημάτων προσόδω τὸν Ἰωάννου τάφον ἐτίμησε. δεινὸν 25 μέντοι Ούλίαριν οὐδεν εδρασεν, έπελ οί στρατιώται Β 427 26 Ιωάννην σφίσιν έπισκήψαι δρκοις έφασκον δεινοτάτοις μηδεμίαν ές αὐτὸν γενέσθαι τίσιν άτε οὐκ έκ προνοίας τὸ μίασμα ἐργασάμενον.

⁵ δὲ 1 om. $V \mid$ οὅτι] οὕτοι $V \parallel$ 7 αὐτοῦ codd. \parallel 9 ἀνδοείας $PO \parallel$ 11 αὐτὸν $VP \mid$ ἐπιεικέστατον P pr. m.] ἐπιεικὲς ἂν V, ἐς ἐπιείκειαν O, ἐπιεικῆ P pr. m. corr. \mid ήσσω $VO \parallel$ 13 οὐλίαρος $P \parallel$ 14 κατὰ ταύτην \mid κατ' αὐτὴν $O \parallel$ 16 ἰωάννη $V \parallel$ 18 ὀσίαν $PO \mid$ ὀσίαν κηδείαν $V \parallel$ 22 πάση om. $O \mid$ ξυμφορά O

Ταύτη μέν ούν Γελίμεο διαφεύνει τὸ μὴ ὑπὸ τοῖς 28 πολεμίοις έχείνη τη ημέρα γενέσθαι. Βελισάριος δε αὐτὸν τὸ ἐντεῦθεν ἐδίωκεν, ἐς πόλιν τε Νουμιδών έγυραν, έπλ θαλάσση κειμένην, άφικόμενος, δέκα ήμερων όδω Καργηδόνος διέγουσαν, ην δη Ίππονερένιον κα- 5 λοῦσιν, ἔμαθε Γελίμερα ἐς Παπούαν τὸ ὅρος ἀναβάντα 27 οὐκέτι άλώσιμον Ρωμαίοις είναι, τοῦτο δὲ τὸ ὅρος έστι μεν έν τοις Νουμιδίας έσχάτοις απότομόν τε έπι πλείστον και δεινώς άβατον (πέτραι γάρ ύψηλαι ές αὐτὸ πανταχύθεν ἀνέχουσι), κατώκηνται δὲ ἐν αὐτῷ 10 Μαυρούσιοι βάρβαροι, οι τῷ Γελίμερι φίλοι τε καί έπίχουροι ήσαν, και πόλις άρχαία Μηδεός δνομα παρά 28 τοῦ ὄρους τὰ ἔσχατα κείται. ἐνταῦθα Γελίμερ ξὺν τοις έπομένοις ήσύχαζε. Βελισάριος δε (οὐδε γάρ τοῦ όρους αποπειρασθαι άλλως τε και χειμώνος ώρα οίός 15 τε ην. έτι τέ οἱ τῶν πραγμάτων ἡωρημένων Καρχηδόνος ἀπολελεῖφθαι ἀξύμφορον ἐνόμιζεν εἶναι) στρατιώτας τε απολεξάμενος καὶ άρχοντα Φάραν τῆ τοῦ 29 όρους προσεδρεία κατέστησεν. ήν δε δ Φάρας ούτος δραστήριός τε και λίαν κατεσπουδασμένος και άρετῆς το 80 εὖ ήκων, καίπερ Ερουλος ὢν γένος. ἄνδρα δὲ Έρουλον μή ές ἀπιστίαν τε καὶ μέθην ἀνείσθαι, άλλ' ἀρετῆς μεταποιείσθαι, χαλεπόν τε καὶ ἐπαίνου πολλοῦ ἄξιον. 81Β428 Φάρας δε ού μόνος της εύκοσμίας άντείχετο, άλλὰ καὶ Ἐρούλων ὅσοι αὐτῷ εῖποντο. τοῦτον δὴ τὸν 25

³ νουμήδων $O \parallel 4$ όχυρὰν $O \parallel 6$ παππούαν P, παπουὰν $O \parallel 8$ έστι $PO \mid$ νουμηδίας $O \parallel 11$ τῶ $VO \mid$ τῶ τε $P \parallel 12$ μηθέος $O \parallel$ 15 άποπειράσθαι V] άποπειράσασθαι PO \parallel 16—17 καὶ καρχη-δόνος P \parallel 18 τε om O \parallel 18 et 19 φαράν O \parallel 21 Eρουλος] * λουρος V \parallel * Ερουλογ] * λουρον V \parallel * 22—28 άλλ άρετης μεταποιείσθαι in marg. adscripts sunt in $P \parallel 24$ φαρὰν híc et infra $O \mid \mu$ όνον $VO \parallel 25$ Έροτλων] λούρων V, έλοτρων $P \mid \delta \eta$ $VP \mid \delta \delta$

Φάραν ές τὸν τοῦ ὅρους πρόποδα Βελισάριος καθῆσθαι τὴν τοῦ χειμῶνος ὥραν ἐκέλευε καὶ φυλακὴν
ἀκριβῆ ἔχειν, ὡς μήτε τὸ ὅρος ἀπολιπεῖν Γελίμερι
δυνατὰ εἴη μήτε τι τῶν ἀναγκαίων ἐς αὐτὸ ἐσκομίζε- Ρ 24δ
σθαι. καὶ Φάρας μὲν κατὰ ταῦτα ἐποίει. Βελισάριος 32
δὲ Βανδίλους, ὅσοι ἐς Ἱππονερέγιον πρὸς τοῖς ἱεροῖς
ἱκέται ἐκάθηντο, πολλοί τε καὶ ἄριστοι, ἀνέστησέ τε
πιστὰ λαβόντας καὶ ἐς Καρχηδόνα ξὸν φυλακῆ ἔπεμψεν.
ἐνταῦθα δὲ αὐτῷ καί τι τοιόνδε ξυμπεσείν ἔτυχεν.

Έν τη Γελίμερος ολλία γραμματεύς ήν τις Βονι- 88 10 φάτιος Λίβυς, έκ Βυζακίου δρμώμενος, πιστός τῶ Γελίμερι ές τὰ μάλιστα. τοῦτον δὴ τὸν Βονιφάτιον 84 Γελίμες κατ' άρχας τοῦδε τοῦ πολέμου ές ναῦν έμβιβάσας ἄριστα πλέουσαν, εν ταύτη τε απαντα τον βα-15 σιλικόν πλούτον ένθέμενος έκέλευεν ές τον του Ίππονερεγίου λιμένα δρμίζεσθαι, καὶ ην τὰ πράγματα σφίσεν οὐκ εὖ καθιστάμενα ἴδοι, τὰ χρήματα ἔχοντα πλείν πατά τάχος ές Ίσπανίαν, παρά Θεῦδιν τε ἀφικέσθαι τὸν τῶν Οὐισιγότθων ἡγούμενον, ἔνθα δὴ καὶ το αύτὸς διασώζεσθαι έπαραδόπει, πονηράς γινομένης Βανδίλοις της του πολέμου τύχης. Βονιφάτιος δέ, 85 έως μέν τὰ Βανδίλων έλπίδα είχεν, αὐτοῦ έμενεν. έπει δε τάχιστα ή εν Τρικαμάρφ μάχη και τα άλλα απερ έρρήθη έγεγόνει, αρας τὰ ίστία ἔπλει καθάπεο B 429 25 οἱ ἐπέστελλε Γελίμερ. ἀλλὰ πνεύματος αὐτὸν ἐναν- 36

² $\tau\eta\nu$ —\$\text{\text{\pi}}\alpha\tilde{\pi}\alpha\tilde{\pi}\alpha\tilde{\pi}\tilde{\pi}\alpha\tilde{\pi}\tilde{\pi}\alpha\tilde{\pi}\tilde{\p

τίωμα είς τὸν τοῦ Ίππονερεγίου λιμένα οὕτι έκούσιον αὖθις ήνεγκεν. ὡς δὲ τοὺς πολεμίους ἀγγοῦ ήδη που ηκηκόει είναι, τούς ναύτας πολλά υποσγόμενος έλιπάρει ές αλλην τινά ήπειρον ή νήσον βιασαμένους 87 Ιέναι. οἱ δὲ (οὐ γὰρ ἐδύναντο χειμῶνος σφίσι χαλε- 5 ποῦ λίαν ἐπιπεσόντος καὶ τὸ τῆς θαλάσσης δόθιον άτε έν Τυρρηνικώ πελάγει ές ύψος μέγα έγείροντος) τότε δή αὐτοί τε καὶ Βονιφάτιος ἐς ἔννοιαν ἡλθον ώς ἄρα δ θεὸς τὰ χρήματα Ῥωμαίοις διδόναι ἐθέλων 38 την ναῦν οὐκ ἐφη ἀνάγεσθαι. μόλις μέντοι τοῦ 10 λιμένος έξω γενόμενοι ξύν κινδύνω μεγάλω την ναῦν 39 άνεκώγευον, ώς δε άφίκετο Βελισάριος είς το Ίππονερέγιον, πέμπει τινάς παρ' αὐτὸν Βονιφάτιος. οθς δή έν Ιερφ καθήσθαι έκέλευεν, έρουντας μέν ώς πρός Βονιφατίου σταλείεν τοῦ τὰ Γελίμερος χρήματα έχου- 15 τος, ἀποκρυψομένους δὲ ὅπη ποτὲ εἴη, πρίν γε δὴ τὰ πιστά λάβοιεν ώς τὰ Γελίμερος χρήματα διδούς αὐτὸς άπαλλάξει κακών άπαθής, έχων όσα αὐτοῦ οἰκεῖα είη. 40 και οι μέν ταυτα έπρασσον, Βελισάριος δε ήσθη τε 41 τη εὐαγγελία καὶ όμεισθαι οὐκ ἀπηξίου. στείλας τε 20 των έπιτηδείων τινάς τόν τε Γελίμερος πλούτον έλαβε καί Βονιφάτιον ξύν τοίς χρήμασι τοίς αὐτοῦ άφηκε, πάμπολύ τι γρημα τοῦ Γελίμερος συλήσαντα πλούτου.

¹ ές $O \parallel 4$ βιασαμένους] ένους evanuit in $P \parallel 5$ ού $P \parallel$ ούδὲ $O \parallel 9$ διδόναι ἐθέλων $P \parallel$ ἐθέλων διδόναι $O \parallel 12-13$ βελισάςιος εἰς τὸ ἰππονέργιον V, ές τὸ (τὸ οπ. $P \parallel$) ἰππονερέγιον βελισάςιος $PO \parallel 13$ βονιφάτιον $O \parallel 14$ ὡς \parallel παὶ $O \parallel \pi$ φὸς $PO \parallel \pi$ παρὰ $V \parallel 15$ σταλείεν $PO \parallel$ σταλλέντες $V \parallel$ τοῦ τὰ \parallel τὰ τοῦ $O \parallel 16$ ὅπη $PO \parallel$ ὅποι $V \parallel 17$ αὐτὸς $P \parallel$ αὐτὸν V, αὐτοὺς $O \parallel 18$ ἀπαλλάξη $V \parallel$ ἀπαθτίς $O \parallel \alpha$ αὐτοῦ $VP \parallel$ αὐτὰ $O \parallel 20$ εὐαγγελία $V \parallel$ ἀγγελία $PO \parallel 21$ τόν \parallel τῶν $O \parallel$

ε΄. Ἐπεὶ δὲ ές Καργηδόνα ἀνέστρεφε, Βανδίλους Ρ 246 τε απαντας έν παρασκευή έποιείτο, δπως αμα ήρι άργομένω ές Βυζάντιον πέμψειε, και στράτευμα έστελλεν Β 430 έω' ὧ άνασώσοιντο 'Ρωμαίοις απαντα, ὧν Βανδίλοι 5 ήρχον. Κύριλλον μεν οὖν ξὸν πλήθει πολλώ ές 2 Σαρδώ έπεμψε, την Τζάζωνος κεφαλην έχοντα, έπεί οί νησιώται ούτοι ήμιστα προσχωρείν 'Ρωμαίοις έβούλοντο, δεδιότες τε τους Βανδίλους και ούκ αν οίόμενοι άληθη είναι δσα σφίσι ξυνενεγθηναι έν Τοικα-10 μάρφ έλέγετο. τούτφ δε τῷ Κυρίλλφ ἐπήγγελλε μοῖραν 8 τοῦ στρατοῦ ἐς Κουρσικήν πέμψαντα τη 'Ρωμαίων άργη την νησον άνακτήσασθαι, Βανδίλων κατήκοον τά πρότερα οδσαν, η Κύρνος μεν εν τοις άνω χρόνοις έπεκαλείτο, οὐ πόρρω δὲ ἀπὸ Σαρδοῦς έστιν. ὁ δὲ 4 15 ές Σαρδώ άφικόμενος την τε Τζάζωνος κεφαλήν τοίς ταύτη φαημένοις έπέδειξε καὶ άμφω τὰ νήσω τῆ Ρωμαίων βασιλεία ές φόρου απαγωγήν ανεσώσατο. ές 5 δε Καισάρειαν την εν Μαυριτανοίς Βελισάριος Ίωάννην ξύν λόχω πεζικώ, οδ δή αύτος ήγειτο, επεμψεν, το η όδω μεν ημερών τριάκοντα εύζωνω ανδρί Καργηδόνος διέχει, ές Γάδειρά τε και τας ήλιου δυσμας ίοντι κείται δε έπι δαλάσση, μεγάλη τε και πολυάνθρωπος έχ παλαιού ούσα. Ίωάννην δε άλλον, των 6 οίκείων ύπασπιστών ένα, ές τον έν Γαδείροις πορθμόν

² τε VPO pr. m. corr.] δὲ O pr. m. \parallel 8 πέμψειν O \parallel 4 βανδίλοι O \parallel 6 τζάτζωνος P pr. m. et O; τζαόζωνος P pr. m. corr. \parallel 7—8 έβούλλοντο V \parallel 11 κουρδικήν O \parallel 12 άνακτήσασθαι VP άναστήσεσθαι O \parallel 13 τὰ οm. O \mid πρότερον O \parallel 15 σαρδώ PO τε V \mid οm. PO \mid τζάζωνος V \mid τζαόζωνος P pr. m. corr., τζάτζωνος O \parallel 16 ταύτη \mid τατόην O \mid έπέδειξε VO \mid ἀπέδειξε P \mid 16—17 καὶ—ἀνεσώσατο om. V \mid 18 Μαυριτανοίς \mid βριττανοίς V \mid 21 ήλίον δυσμάς VO Theoph. \mid ήρακλέους στήλας \mid P

και την έτέραν των Ήρακλέους στηλών έπεμψε, τὸ 7 έκείνη φρούριου, δ Σέπτου καλούσι, καθέξουτα. ές δε τὰς νήσους, αίπερ ἀγχοῦ εἰσι τῆς ἀκεανοῦ ἐσβολῆς. Β 481 Εβουσά τε και Ματορίκα και Μινορίκα έπιγωρίως καλούμεναι, Απολλινάριον έστειλεν, δς έξ Ίταλίας μέν 5 8 Φρμητο, μειράκιον δε ων ετι ές Λιβύην αφίκτο. καί πολλοίς γρήμασι πρός Ίλδερίγου τότε Βανδίλων ήγουμένου δεδωρημένος, έπει παρελέλυτο της άργης 'Ιλδέριγος και έν φυλακή, ώσπερ έν τοις έμπροσθεν λόγοις έρρήθη, είγετο, ές 'Ιουστινιανόν βασιλέα ξύν Λίβυσι 10 τοις άλλοις, οι τὰ Ἰλδερίχου ἔπρασσον, ίκετεύσων 🗆 9 ήλθε. στρατεύσας τε ξύν τῷ Ῥωμαίων στόλω ἐπὶ Γελίμερα και Βανδίλους, άνηρ άγαθος έν τῷ πολέμω τώδε και πάντων μάλιστα έν Τρικαμάρω έγένετο. και Ρ 247 ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἔργου Βελισάριος τὰς νήσους οἱ τάσδε 15 10 επέτρεψε. μετά δε και ές Τρίπολιν Πουδεντίφ τε καλ Ταττιμούθ ποὸς τῶν ἐκείνη Μαυρουσίων πιεζομένοις στράτευμα πέμψας την 'Ρωμαίων δύναμιν ταύτη

ἐπέρρωσε.

Στείλας δὲ καὶ ἐς Σικελίαν τινὰς, ἐφ' φ τὸ ἐν νο Αιλυβαίφ φρούριον ᾶτε τῆ Βανδίλων ἀρχῆ προσῆκον εξουσιν, ἀπεκρούσθη ἐνθένδε, Γύτθων ῆκιστα ἀξιούντων Σικελίας τινὰ ξυγχωρείν μοίραν, ὡς οὐδὲν τὸ 12 φρούριον τοῦτο Βανδίλοις προσῆκον. ὁ δὲ, ἐπεὶ ταῦτα

⁹ cf. 858, 1

ήπουσε, πρός τούς άρχοντας, οι ταύτη ήσαν, έγραψε τάδε ... Λιλύβαιον το Βανδίλων φρούριον των βασιλέως "δούλων αποστερείτε ήμας, ού δίπαια ποιούντες ούδε ... ύμιν αύτοις ξύμφορα, και άρχοντι τῷ ύμετέρο οῦτι 5 ηέκόντι καλ μακράν άπολελειμμένω των πρασσομένων πέκπολεμώσαι βούλεσθε βασιλέα του μέγαν, οδ την B 482 "εθνοιαν πόνφ πολλώ κτησάμενος έχει. καίτοι πως 18 ...ούχ ἂν ἄπο τοῦ ἀνθρωπείου τρόπου ποιείν δόξαιτε. "εί Γελίμερα μεν έναγχος έχειν ξυνεχωρείτε το φρού-10 ,,ριον, βασιλέα δὲ τὸν τοῦ Γελίμερος κύριον ἀφαιρεί-"σθαι τὰ τοῦ δούλου κτήματα ἔγνωτε; μὴ ὑμείς γε, μό βέλτιστοι άλλ' ενθυμείσθε, ώς φιλία μεν αlτίας 14 "πολλάς καλύπτειν πέφυκεν, έχθρα δε ούδε των σμι-,προτάτων άδικημάτων άνέχεται, άλλὰ διερευνᾶται μέν 15 μαπαντα άνωθεν, οὐ περιορά δὲ πλουτούντας τοίς γε πούδεν προσήχουσι τούς πολεμίους. είτα μάχεται ύπεο 15 μών τούς προγόνους ήδικησθαί φησι και ην μέν "σφαλή εν τῷ κινδύνφ, ἀπώλεσε τῶν ὑπαρχύντων ,,ούδεν, εύημερήσασα δε μεταμανθάνειν ποιεί τούς 20 ,,ήσσημένους το σύγγνωμον. ύμεζς οὖν μήτε δράσητε 16 ..ήμᾶς μηδεν περαιτέρω κακόν μήτε αὐτοὶ πάθητε, μή-,,τε πολέμιον κατεργάσησθε τῷ Γότθων γένει βασιλέα ...του μέγαν, ου ύμιυ ίλεων είναι ἐυ εὐτῆ ἐστιν. εὖ 17 ,γάρ ίστε ώς τοῦδε μεταποιουμένοις ύμιν τοῦ φρουρίου 25 3, δ πόλεμος έν ποσίν έσται ούχ ύπερ τοῦ Λιλυβαίου

⁴ ovti scripsi] ovtoi V, ovte P, ovneti $O \parallel \delta$ praesomerov tarasomerov $O \parallel \delta$ povleode $PO \mid$ povleodai V pr. m., povleode V corr. \mid tov basiléa V, nal basiléa $PO \parallel \delta$ ànd $PO \parallel \delta$ and $O \parallel \delta$ over a superior $O \parallel \delta$ of $O \parallel \delta$ of the $O \parallel \delta$ of $O \parallel \delta$ of $O \parallel \delta$ or $O \parallel \delta$ on $O \parallel \delta$ of $O \parallel \delta$ or $O \parallel \delta$ or

²⁸ BT Procop. ed. Haury. Vol. I cum addendis ed. Wirth [1748]

,μόνον, άλλ' ύπερ απάντων, δεν ούδεν προσήκον ύμιν "είτα άντέχεσθε." τοσαῦτα μὲν ή ἐπιστολή ἐδήλου. 18 Γότθοι δὲ ἀνήνεγκάν τε ταῦτα ές τοῦ 'Αταλαρίγου την μητέρα καί πρός της γυναικός έπιτεταγμένον σφίσιν 19 άπεκρίναντο ώδε "Τὰ γράμματα, ὰ γέγραφας, ἄριστε ε "Βελισάριε, παραίνεσιν μέν άληθη φέρει, ές άλλους ,δε ανθρώπων τινάς, ούκ είς τούς Γότθους ήμας 20Β438, ήκουσαν. ήμεζε γάρ οὐδεν τῶν βασιλέως Ιουστινιανοῦ ,λαβόντες έχομεν, μή ποτε ούτω μανείημεν. Σικελίαν .δε ξύμπασαν προσποιούμεθα ήμετέραν οὖσαν, ής δή 10 21 .. άπρα μία τὸ ἐν Λιλυβαίφ φρούριόν ἐστιν. εὶ δὲ "Θευδέριτος την άδελφην τῷ Βανδίλων βασιλεί Ευνοι-, πούσαν των τινι Σικελίας έμπορίων έκέλευσε γρήσθαι, 22 ,,ούδεν τοῦτο πράγμα. οὐ γὰρ ἄν τοῦτο δικαιώματος ,. ύμιν ότουοῦν ἀξίωσιν φέροι. σὰ μέντοι, ὧ στρατηγέ, 15 Ρ 248 ,πράττοις ἂν τὰ δίκαια πρὸς ἡμᾶς, ῆν γε των ἐν τημίν αντιλεγομένων την διαλυσιν ούχ ώς πολέμιος. 23 ..άλλ' ατε φίλος ποιείσθαι θέλοις. διαφέρει δε. δτι "οί μεν φίλοι τὰ διάφορα εν τῆ διαίτη, οί δε πολέμιοι 24 ..έν τη μάχη διακρίνειν πεφύκασιν. ήμεζς μέν οδν 20 .. Ιουστινιανῶ βασιλεί περί τούτων διαιτᾶν ἐπιτρέψομεν, ...δπη αν αυτώ δοκή νόμιμά τε είναι και δίκαια. βου-...λόμεθα δέ σε ώς βέλτιστα βουλεύσασθαι ή ώς ταχύ-πατα καλ την παρά τοῦ σοῦ βασιλέως προσδέχεσθαι γνώ-...σιν." τοσαύτα μεν και ή των Γότθων γραφή έδήλου. 25

² ἀντέχεσθαι $O \parallel 3$ Γότθοι] Γ deest in $V \parallel$ ἀταλλαρίχου $O \parallel$ 7 ές $PO \parallel 9$ μή ποτε $PO \rfloor$ μήτε $V \parallel 10$ προσποιούμε // $P \parallel 12-13$ ξυνοικούσα $O \parallel 13$ έμπόριον $P \parallel 14$ οὸ $VO \rfloor$ οὐδὲ $P \parallel 15$ φέρει $O \parallel$ 17 πολεμίων $O \parallel 18$ θέλοις $P \parallel$ Φέλεις V, ἐθέλοις $O \parallel$ 20 οὖν $V \parallel 21$ διαιτών $V \parallel 22$ εἶναι καὶ δίκαια $V \parallel 23$ παὶ δίκαια εἶναι $V \parallel 23$ η $V \parallel 23$ σοῦ om. $V \parallel 24-25$ γνώσιν $V \parallel 27$ γνώμην $V \parallel 28-24$ ταχίτατα $V \parallel 28$ σοῦ om. $V \parallel 24-25$ γνώσιν $V \parallel 29$ γνώμην $V \parallel 29$

Βελισάριος δε άνενεγκων απαντα ές βασιλέα ήσύχαζεν, 25 ξως αὐτῷ βασιλεὺς έπιστέλλοι δσα αν αὐτῷ βουλομένφ είη.

ς'. Φάρας δὲ τῆ προσεδρεία ήδη άλλως τε καί ι γειμώνος ώρα άγθόμενος, αμα δε καί ούκ αν οιόμενος οίους τε είναι τούς έκείνη Μαυρουσίους έμποδων σφίσι στήσεσθαι, τη ές Παπούαν άναβάσει ξύν προθυμία πολλή ἐπεχείρησεν. ἄπαντας μέν οὖν εὖ μάλα ἐξοπλίσας τούς έπομένους ἀνέβαινε. βεβοηθηχότων δὲ τῶν 2 10 Μαυρουσίων ατε έν χωρίω άνάντει τε και λίαν δυσβάτω, ή κωλύμη εὐπετῶς ἐπὶ τοὺς ἀνιόντας ἐγίνετο. Β 434 καρτερώς δε του Φάρα βιαζομένου την άνοδον, δέκα 3 μεν και έκατον των άμφ' αύτον έν τω έργω τούτω άπέθανον, αὐτὸς δὲ ξὸν τοῖς ἐπιλοίποις ἀποκρουσθείς 16 άνεχώρησε, και άπ' αὐτοῦ ἀποπειράσασθαι μεν τῆς άνόδου, άντιστατούντος του πράγματος, οὐκέτι ἐτόλμα, φυλακήν δε κατεσπουδασμένην, ώς ενι μάλιστα, κατεστήσατο, όπως οί πιεζόμενοι τῷ λιμῷ οί ἐν Παπούα σφας αὐτοὺς έγχειρίσειαν, καὶ οὕτε ἀποδιδράσκειν η αὐτοῖς ἐνεδίδου οὕτε τι τῶν ἔξωθεν ἐς αὐτοὺς φερεσθαι. ἔνθα δή τῷ τε Γελίμερι καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτὸν 4 άδελφιδοίς τε και άνεψιαδοίς ούσι και άλλοις εὐ γενονόσι ξυνέπεσε κακοπαθεία χρήσθαι, ήν δπως ποτέ είποι τις, ούκ ἂν όμοίως τοῖς πράγμασι φράζοι. έθνῶν 5

² ξως ὰν V | ἐπιστέλλει O || 6 οΐους V] οἶός PO | ἐμποσὰν σφίσι τοὺς ἐκείνη μαυρουσίους PO || 7 παππούαν P, παπουὰν O || 8 ἐπεχείρησεν V] ἐνεχείρησεν PO || 10 τε PO] οπ. V || 11 πωλύμη VO] λύμη P | εύπετῶς ἐπὶ τοὺς VP] ἐπὶ τοὺς εὐπετῶς O || 12 φαρὰν O || 13 ἀπόν V] εἶπως VP || 15 ἀνεχώρησεν P || 16 ἐτόλμων V || 18 ὅπως V] εἶπως PO Christ || παππούα VP || 19 ἐγχειρίσειεν O || 20 αὐτοίς VO] αὐτοὺς P || 21 τε PO] οπ. V || αὐτὸν P || 22 άδελφοίς O | ἄλλοις Maltr.] ἄλλως codd. Christ || 23 παποπαθείαις O || 24 εἴπη O | ἐθνῶν V| παὶ θεὸν O

γαρ απάντων ών ήμεις ίσμεν αβρότατον μεν το των Βανδίλων, ταλαιπωρότατον δε το Μαυρουσίων τετύ-6 γημεν είναι. οί μεν γάρ, έξ δτου Λιβύην έσγον, βαλανείοις τε οἱ ξύμπαντες ἐπεγρῶντο ἐς ἡμέραν ἐκάστην καί τραπέζη απασιν εύθηνούση, δσα δή γή τε καί θά- 5 7 λασσα ήδιστά τε καὶ ἄριστα φέρει. έχρυσοφόρουν δὲ ώς έπι πλείστου, και Μηδικήν έσθητα, ήν νου Σηρικήν καλούσιν, άμπεγόμενοι, έν τε θεάτροις καὶ ίπποδρομίοις και τη άλλη εὐπαθεία, και πάντων μάλιστα 8 κυνηγεσίοις τὰς διατριβάς ἐποιοῦντο. καὶ σφίσιν 10 Ρ 249 δργησταί και μίμοι ακούσματά τε συγνά και θεάματα ήν. δσα μουσικά τε καὶ άλλως άξιοθέατα ξυμβαίνει 9 εν άνθρώποις είναι. και ώκηντο μεν αὐτῶν οι πολλοί Β 435 εν παραδείσοις, ύδάτων και δενδρων εξ έγουσι. Ευμπόσια δὲ ὅτι πλεῖστα ἐποίουν, καὶ ἔργα τὰ ἀφροδίσια 15 10 πάντα αὐτοίς ἐν μελέτη πολλη ήσκητο. Μαυρούσιοι δε οίκουσι μεν εν πνιγηραίς καλύβαις, γειμώνί τε καί θέρους ώρα και άλλω τῶ ξύμπαντι χρόνω, οὖτε γιόσιν ούτε ήλίου θέρμη ένθένδε ούτε άλλω ότωουν άναγ-11 καίω κακώ έξιστάμενοι. καθεύδουσι δε έπι της νης 20 κώδιον οἱ εὐδαίμονες αὐτοῖς, ἀν οὕτω τύχοι, ὑπο-12 στρωννύντες. Ιμάτια δε σφίσιν ού ξυμμεταβάλλειν ταις ώραις νόμος, άλλὰ τριβώνιόν τε άδρον και χιτώνα 18 τραγύν ές καιρόν απαντα ένδιδύσκονται. Εγουσι δέ ούτε άρτον ούτε οίνον ούτε άλλο ούδεν άγαθον, άλλά 25

¹ husis louer VO] louer husis $P \parallel 2$ td] td two $O \parallel 3$ uèr rào P Wahler] uérroi V, uér re $O \parallel 4$ éndothr VPO cort.] êndoth O pr. m. $\parallel 5$ ecorroson $P \parallel 7$ ror PO] dh $V \parallel 11$ uluoi $V \parallel 12$ —13 ér àrdownois évulairei $PO \parallel 18$ abtor Hoesch.] adtois codd. $\parallel 15$ of 10 m. $O \parallel 16$ abtor om. $O \parallel 16$ republic VP] resumbor $O \parallel 20$ nano] nalo $O \parallel 21$ nadov om. $V \parallel 20$ actor codd. $\parallel 28$ te] ti O

ron stron, h rag olivous re nal nordas, ours swortes ούτε ές άλευρα η άλφιτα άλοῦντες οὐδὲν άλλοιότερον η τὰ ἄλλα ζῶα ἐσθίουσι. τοιούτοις δὴ οὖσι τοῖς Μαυ- 14 ρουσίοις οἱ ἀμφὶ τὸν Γελίμερα συγνὸν ξυνοικήσαντες ε χρόνον τήν τε ξυνειδισμένην αύτοις δίαιταν ές τοῦτο ταλαιπωρίας μεταβαλόντες, ἐπειδή καὶ αὐτὰ σφᾶς τὰ άναγκαϊα ήδη ἐπιλελοίπει, οὐκέτι ἀντεῖχον, ἀλλὰ καὶ τὸ τεθνάναι αὐτοῖς ἡδιστον καὶ τὸ δουλεύειν ἡκιστα αίσγρου ένομίζετο.

Ών δή Φάρας αΙσθόμενος γράφει πρός Γελίμερα 15 τάδε "Είμι μεν και αὐτὸς βάρβαρος και γραμμάτων ...τε και λόγων ούτε έθας ούτε άλλως ξυπειρος νένονα. ... δσα δέ με ἄνθρωπον ὄντα είδεναι ἀνάγκη, εκ τῆς 16 ...των πραγμάτων σύσεως έχμαθων έγραψα. τί ποτε 17 15 , άρα πεπονθώς, ὁ φίλε Γελίμερ, οὐ σαυτὸν μόνον, ..άλλὰ καὶ ξύμπαν τὸ σὸν γένος ἐς τὸ βάραθρον τοῦτο ,, έμβέβληκας, όπως δηλαδή μή γένοιο δοῦλος; πάντως 18 ηγάρ σε καὶ νεανιεύεσθαι τοῦτο οἶμαι, καὶ τὴν έλευ- Β 486 ,,θερίαν προϊσχεσθαι, ώς δή απαυτα ταύτης τὰ μοχθηρά 20 πάνταλλάσσεσθαι άξιον. είτα νῦν Μαυρουσίων τοῖς 19 , γε άτυγεστάτοις ούκ οίει δουλεύειν, δς την έλπίδα ποῦ σώζεσθαι, ἢν τὰ πράτιστα φέρη, ἐπ' αὐτοῖς "έγεις; καίτοι πῶς ἄν οὐχὶ τῷ παντὶ ἄμεινον εἴη δου- 20 , λεύειν εν 'Ρωμαίοις πτωχεύοντα ή τυραννείν εν 25 ...Παπούα τε καὶ Μαυρουσίοις; πάντως δέ σοι καὶ τὸ 21

¹ sirov $V \mid$ ôllópas $O \parallel$ 2 ălevea $\tilde{\eta}$ ălpira $VP \mid$ ălpira $\tilde{\eta}$ ălevea $O \mid$ áloves Herw.] ăroves codd. \parallel 8 sobi repetit $O \parallel$ 5 re om. $O \parallel$ 7 îneleloinei $P \parallel$ 8 redvănai $O \parallel$ 10 paçàv $O \parallel$ 12 îdàs $VO \mid$ fdàs $P \parallel$ 15 ăça $V \parallel$ 16 sòv $V \mid$ savrod $PO \parallel$ 20 ăţia $V \mid$ vor $PO \mid$ d η $V \mid$ $V \mid$

...ξυνδούλω Βελισαρίω είναι ύπερβολή τις ύβρεως φαί-22 , νεται. ἄπαγε, Το βέλτιστε Γελίμερ. ἢ οὐ καὶ ἡμεῖς ..έξ εὐπατριδῶν γεγονότες βασιλεί νῦν ὑπηρετείν "αὐχοῦμεν; καὶ μὴν λέγουσιν Ἰουστινιανῷ βασιλεῖ ,,βουλομένω είναι ές τε βουλήν ανάγραπτόν σε ποιή- ε "σασθαι, τιμής μεταλαχόντα τής ανωτάτω, ήν δή πατρι-,, κίων καλούσι, καὶ χώρα πολλή τε καὶ άγαθή καὶ ... γρήμασι μεγάλοις δωρήσασθαι. Βελισάριόν τε έθέλειν ,, άναδέχεσθαι πάντα ταῦτα ἔσεσθαί σοι, πίστεις δι-23 ...δόντα. σὸ δὲ ὅσα μὲν ἡ τύχη μοχθηρὰ ἤνεγκε, φέρειν 10 ...νενναίως οίός τε εί πάντα τὰ ἐνθένδε ἀνθοώπω νε 24 ... οντι αναγκαία είναι οιόμενος. ἢν δέ τινι αγαθῷ τὰ "δυσχερή ταῦτα ξυγκεραννύειν βεβούλευται, τοῦτο δέ Ρ 250 , αὐτὸς ἐθελούσιος δέξασθαι οὐκ ἂν ἀξιοίης; ἢ οὐχ **πόμοίως τοῖς φλαύροις ἀναγκαῖά γε ἡμίν καὶ τὰ παρὰ 15** "της τύχης άγαθά λογιστέου; άλλά ταῦτα μέν οὐδὲ 25 πτοίς σφόδρα άνοήτοις δοκεί. σοί δὲ νῦν μὲν βε-"βαπτισμένω ταις ξυμφοραίς, άξυνέτω, ώς τὸ είκὸς, 26 , συμβαίνει είναι άθυμία γὰρ έκπλήξασα είς άβουλίαν Β 487 ,,τρέπεσθαι πέφυκεν ην δε φέρειν την διάνοιαν την 20 ..σαυτοῦ δύναιο καὶ μὴ πρὸς τύχην μεταβαλλομένην ..άγανακτείν, παρέσται σοι αὐτίκα δή μάλα τά τε ξύμ-... φορα ελέσθαι απαντα καὶ των επικειμένων απηλλάγθαι ,,χαχῶν."

Ταῦτα Γελίμες τὰ γράμματα ἀναλεξάμενος ἀποκλαύ- 25 27 σας τε δεινώς αντέγραψεν ώδε ,, Καὶ τῆς ξυμβουλῆς,

¹ tis VP] ths O || 2 od nal hats VO] nal hats odn P || 3 basilet || bardlar O || 4 ahr] ron O || 7 te] om. V || 9—10 didora VP] didort O || 12 oldaros] oldaros O || 18 dè PO] δη $V\parallel$ 15 γε] σε $O\parallel$ 17 νθν μέν] μέν οπ. $O\parallel$ 18 συμφοραίς $P\parallel$ 19 ξυμβαίνει $PO\parallel$ ές $PO\parallel$ άβουλίαν] άθυμίαν O

- ήν μοι ἐποιήσω, πολλην ἔχω σοι γάριν καὶ πολεμίω μάδικουντι δουλεύειν ούκ άνεκτον οίμαι, παρ' οὖ αν ..δίκην εύξαίμην λαβείν, εί μοι ὁ θεὸς ίλεως είη, δς ,γε ούδεν πώποτε άχαρι πρός έμοῦ ούτε έργω παθών ε πούτε λόγω απούσας πολέμω μεν αίτίαν οὐκ ἔχοντι παρέσχετο σκήψιν, έμε δε ές τουτο μετήνεγκε τύχης, "Βελισάριον οὐκ οἰδα ὅθεν ἐπενεγκών. καίτοι καὶ 28 ,,αὐτῷ ἀνθρώπῳ γε ὄντι, καὶ βασιλεῖ οὐδὲν ἀπεικὸς ..ξυμβήσεσθαί τι ὧν οὐκ ἂν ελοιτο. ἐγὰ μέντοι περαι- 29 10 πτέρω τι γράφειν ούκ έχω. ἀφείλετο γάρ με τήν μέννοιαν ή παρούσα τύχη. άλλὰ χαῖρέ μοι, ὧ φίλε 80 ...Φάρα, καί μοι κιθάραν τε καὶ άρτον ένα καὶ σπόννον "δεομένω πέμπε." ταῦτα έπεὶ ἀπενεχθέντα δ Φάρας 81 έγνω, χρόνον δή τινα διηπορείτο της ἐπιστολης τὸ 15 αμροτελεύτιον συμβαλείν ούκ έχων, έως οί δ ταύτην κομίσας έφρασεν ώς άρτου μέν ένὸς δέοιτο Γελίμερ, έπιθυμών ές θέαν τε αὐτοῦ ἀφικέσθαι καὶ βρώσιν, έπει έξ οδ ές Παπούαν άναβέβηκεν, οδδένα που άρτον φατημένον είδε. σπόγγος δέ οἱ άναγκαίος είη· τοίν 82 το γάρ οἱ ὀφθαλμοῖν άτερος, τραχυνόμενος τη ἀλουσία, ές άγαν έπηρται. πιθαριστή δε άγαθφ δντι φόή τις 88 αὐτῷ ἐς ξυμφορὰν τὴν παροῦσαν πεποίηται, ἡν δὴ πρός πιθάραν θρηνήσαί τε καὶ ἀποκλαῦσαι ἐπείγεται. Β 488 ταῦτα ἀκούσας Φάρας περιαλγήσας τε καὶ τύγην τὴν 84

¹² cf. Theoph. I 197, 18. Zonar. III p. 277. Cedren. I 649, 7

³ μοι] μὴ $V \parallel 4$ πρὸς om. $O \parallel 9$ ξυμβήσεται $O \parallel 11$ ἔννοιαν] ἄνοιαν $O \parallel 12$ φαρὰν $O \parallel 13$ φαρὰν $O \parallel 15$ ξυμβαλεῖν $PO \parallel 18$ εἰς $P \mid παππούαν <math>VP$, παπουὰν $O \mid που VO \mid πω P \parallel 19$ εἰδε] οἰδε $O \mid$ οἱ om. $V \parallel 20$ ὀφθαλμῶν $P \mid$ ἔτερος $O \mid$ τρηχυνόμενος $V \parallel 21$ ἐσάγαν $VO \parallel 24$ φαρὰν $O \mid$ καὶ περιαλγήσας P

άνθοωπείαν ἀπολοφυράμενος κατὰ τὰ γεγραμμένα έποιει καὶ πάντα ἔπεμπεν ὅσων αὐτοῦ ἔχρηζε Γελίμερ. τῆς μέντοι προσεδρείας οὐδὲν μεθιείς ἐφύλασσε μᾶλλον ἢ πρότερον.

ζ. "Ηδη δὲ τριῶν μηνῶν χρόνος ἐν ταύτη δὴ τῆ 6 a. 584 προσεδρεία έτριβη και δ γειμών έτελεύτα. και δ Γελίμερ έδεδίει, τούς πολιορχούντας έπ' αὐτὸν οὐκ εἰς μακράν άναβήσεσθαι ύποτοπάζων, και των οί συγγενών παι-Ρ 251 δίων τὰ πλείστα σώματα σκώληκας ἐν ταύτη δὴ τῆ 2 ταλαιπωρία ήφίει. καὶ ἐν ἄπασι μὲν περιώδυνος ἡν, 10 ές απαντα δὲ, πλήν γε δὴ τοῦ θνήσκειν, δυσάρεστος, τη μέντοι κακοπαθεία παρά δόξαν άντείγεν, έως οί 8 θέαμα ίδειν ξυνηνέηθη τοιόνδε. γυνή τις Μαυρουσία σίτον όλίγον άμωσγέπως ξυγκοψαμένη, μᾶζαν δε ένθένδε βραγείαν χομιδή ποιησαμένη ές ζέουσαν την 15 σποδιάν την έν τη έσχάρα ένέβαλεν. ούτω γάρ νόμος 4 εν Μαυρουσίοις τούς ἄρτους ὀπτᾶσθαι. παρά ταύτην δή την έσχάραν δύο παίδε καθημένω και τῷ λιμῷ ύπεράγαν βιαζομένω, ατερος μεν αύτης της άνθρώπου υίος, ή την μάζαν έμβεβλημένη ετύγχανεν, ό δε ετερος το Γελίμερος άδελφιδούς δυ, έβουλέσθην ταύτην δή την μάζαν άρπάσασθαι, έπειδαν αύτοις τάνιστα ώπτῆσθαι 5 δοκή. τούτοιν τοίν παίδοιν δ μέν Βανδίλος προτερήσας

⁷ cf. Theoph. I 198, 1

¹ κατὰ τὰ] κατὰ κατὰ $P \parallel 2$ αὐτοῦ] αὐτῶ $O \parallel$ ἔχοιζε $O \parallel$ 3 μεθιεὶς PO] ἐφιεὶς $V \parallel 7$ ἐς $PO \parallel$ 8 ξυγγενῶν $PO \parallel$ 14 σίτον $V \parallel$ συγκοψαμένη $PO \parallel$ 14—15 μᾶζαν—ποιησαμένη $P \parallel$ 0 οπ. $VO \parallel$ 14 μάζαν $P \parallel$ 16 σποδιὰν τὴν in marg. adscripts sunt in $P \parallel$ ένέβαλλεν $P \parallel$ 18 δύω $O \parallel$ 19 ὑπεςάγαν] ὑπάγαν $O \parallel$ 20 μᾶζαν Dind.] μάζαν hic et infra codd. \parallel 21 ἀδελφιδὸς $V \parallel$ ἐβουλέσθη V, ἡβουλέσθην $O \parallel$ 22 αὐτοῖς \parallel αὐτῆ $O \parallel$ όπτησθαι V, ὁπτᾶσθαι $O \parallel$ 28 δουῆ δουξη δουεί O

έφθασέ τε την μάζαν άρπάσας και ζέουσαν έτι ώς μάλιστα σποδιάς τε ανάπλεων ούσαν, ύπερβιαζομένου Β 439 αὐτὸν τοῦ λιμοῦ, ἐς τὸ στόμα ἐμβαλόμενος ἤσθιεν, ὁ δε ετερος λαβόμενος αὐτοῦ τῶν ἐν τῆ κεφαλή τριχῶν ε επάταξε τε κατά κόρρης καλ αύθις βαπίσας ηνάγκασε την μάζαν ξύν βία πολλη αποβαλείν ήδη έν τη σάουννι ούσαν. τοῦτο τὸ πάθος οὐκ ἐνεγκὼν Γελίμες 6 (παρηχολούθει γὰρ έξ ἀρχῆς ឪπασιν) έθηλύνθη τε τὴν διάνοιαν και πρός Φάραν ώς τάχιστα έγραψε τάδε 10 .Εί τινι καὶ άλλω τετύχηκε πώποτε τὰ δεινὰ καρτερή- 7 "σαντι απ' έναντίας λέναι των πρόσθεν αὐτῷ βεβου-,,λευμένων, τοιούτον δή τινα καλ έμε νόμιζε είναι, δ "βέλτιστε Φάρα. είσηλθε γάρ με ή ση ξυμβουλή, ην 8 ,,δή άλογησαι ηχιστα βούλομαι. οὐ γὰρ ἂν ἀντιτεί-15 , νοιμι περαιτέρω τη τύγη οὐδε προς την πεπρωμένην , ζυγομαγοίην, άλλ' εψομαι αὐτίχα δή μάλα, ὅπη αν ,,αὐτη έξηγεισθαι δοκη. ὅπως μέντοι τὰ πιστὰ λάβοιμι, μάναδέγεσθαι Βελισάριον βασιλέα ποιήσειν απαντα, ,,8σα μοι εναγχος ύπεδέξω. έγω γάρ, επειδάν τάχιστα 9 20 , την πίστιν δοίητε, έμαυτόν τε ύμιν έγχειριώ καί "συγγενείς τούσδε καὶ Βανδίλους, δσοι ξύν ήμιν έν-..ταῦθά εἰσι."

Τοσαύτα μεν τῷ Γελίμερι εν τῆ ἐπιστολῆ τῆδε 10 ἐγέγραπτο. Φάρας δὲ ταῦτά τε Βελισαρίῷ καὶ τὰ το πρότερον γεγραμμένα σφίσι πρὸς ἀλλήλους σημήνας ἐδείτο ὡς τάχιστά οἱ δηλῶσαι ὅ τι ἀν αὐτῷ βουλο-

¹ rs om. O || 3 έμβαλλόμενος PO || 5 πόρης P || 6 την] την μὲν O || 7 φάραγγι V || 9 φαράν O et Theoph. | ἀς om. O || 10 τινι] τι O || 11 αὐτῷ] αὐτοῦ O || 18 φαράν O || 16 ζυγομαχήσαιμι O || 17 αὐτῷ] αὐτὴ V || 21 ξυγγενεῖς PO | καὶ om. O || 24 φαράν O | τε om. O || 26 ἀν] δη O

11 μένω είη. Βελισάριος δε (και γάρ οι εν επιθυμία μεγάλη ήν ζωντα Γελίμερα βασιλεί άγαγείν) έπει τάχιστα τὰ γράμματα ἀνελέξατο, περιγαρής τε έγεγόνει καὶ Κυπριανόν φοιδεράτων άρχοντα ές Παπούαν έκέλευεν Β 440 λέναι ξύν άλλοις τισίν, δρχους τε αὐτοίς ἐπέστελλε 5 περί σωτηρίας Γελίμερος τε και των ξύν αὐτω διδόναι. και ώς ἐπίτιμός τε παρά βασιλεί και οὐδενὸς ἐνδεὸς 12 είη. οίπερ έπεὶ παρὰ τὸν Φάραν ἀφίκοντο, ἦλθον ξὺν άὐτῷ ἔς τι χωρίον παρὰ τὸν τοῦ ὄρους πρόποδα, ἔνθα σφίσι Γελίμερ μετάπεμπτος ήλθε και τὰ πιστά λαβών 10 13 ήπερ έβούλετο ές Καρχηδόνα σύν αὐτοῖς ήπεν. ἐτύγχανε δε Βελισάριος διατριβήν τινα έν τω της πόλεως 14Ρ252 προαστείφ ποιούμενος, ὅπερ Ακλας καλοῦσιν. ἔνθα δη δ Γελίμεο παρ' αὐτὸν εἰσηλθε, γελών γέλωτα οὕτε φαύλον ούτε κρύπτεσθαι ίκανὸν όντα, τῶν τε αὐτὸν 15 θεωμένων ένιοι μεν τη τοῦ πάθους ὑπερβολη ἀπάντων τε αὐτὸν ἐκστῆναι τῶν κατὰ φύσιν ὑπώπτευον καὶ παραπαίοντα ήδη λόγφ οὐδενὶ τὸν γέλωτα ἔχειν. 15 οἱ μέντοι φίλοι ἀγχίνουν τε τὸν ἄνθρωπον ἐβούλοντο είναι καὶ άτε οίκιας μὲν βασιλικής γεγονότα, εἰς βα- 20 σιλείαν δε άναβεβηκότα, και δύναμίν τε Ισχυράν χρήματά τε μενάλα έκ παιδός άγρι καζ ές γήρας περιβαλόμενον, είτα είς φυγήν τε καί δέος πολύ έμπεσόντα καὶ κακοπάθειαν την έν Παπούα ύποστάντα, καὶ νῦν

¹⁴ Zonar, III 278

² έπει V] έπειδή PO || 8 άνειξέατο PO] άνεδέξατο V || 4 παππούαν VP, παπουάν O || 5 ἀπέστελλε V || 6 γελίμερί V || 10 ήλθε PO] ήπεν V || 11 ήπερ] δνπερ O || ξὺν PO || 13 ἄκλας VP | ἀγκλᾶς O || 15 αὐτὸν] αὐτοῦ O || 17 αὐτὸν VO] αὐτῶν P || 20 ἐς PO || 22—23 περιβαλλόμενον PO || 23 ἐς φυγήν PO || 24 παππούα VP, παπουά Ο

έν αίχμαλώτων λόγφ ήχοντα, πάντων τε ταύτη τῶν ἀπὸ τῆς τύχης ἀγαθῶν τε καὶ φλαύρων ἐν πείρα γεγονότα, ἄλλου οὐδενὸς ἄξια τὰ ἀνθρώπινα ἢ γέλωτος πολλοῦ οἴεσθαι εἶναι. περὶ μὲν οὖν τοῦ γέλωτος, 16 δυ Γελίμερ ἐγέλα, λεγέτω ῶς πη ἔκαστος γινώσκει, καὶ ἐχθρὸς καὶ φίλος. Βελισάριος δὲ ἐς βασιλέα ὡς 17 Γελίμερ δορυάλωτος εἴη ἐν Καρχηδόνι ἀνενεγκὼν ῆτει ξὺν αὐτῷ ἐς Βυζάντιον ἀφικέσθαι. ἄμα δὲ αὐτόν τε καὶ Βανδίλους ἄπαντας οὐκ ἐν ἀτιμία ἐφύλασσε καὶ 10 τὸν στόλον ἐν παρασκευῆ ἐποιεῖτο.

Πολλά μέν ούν καὶ άλλα έν τῷ παντὶ αίῶνι ἤδη 18Β441 τε πρείσσω έλπίδος ές πείραν ήλθε και άει ήξει, έως αν αι αυται τύγαι άνθρώπων ώσι. τά τε γαρ λόγω 19 άδύνατα δοχούντα είναι έργω έπιτελή γίγνεται και τά 15 τέως αδύνατα φανέντα πολλάκις, είτα αποβάντα δαύματος άξια έδοξεν είναι. εί μέντοι τοιαύτα έργα πώ- 20 ποτε γεγενήσθαι τετύχηπεν ούκ έχω είπειν, του Γιζερίχου τέταρτον απόγονον καὶ τὴν βασιλείαν τὴν αὐτοῦ πλούτω τε καλ στρατιωτών δυνάμει άκμάζουσαν πρός το πεντακισχιλίων ανδρών έπηλύδων τε καὶ οὐκ ἐχόντων οποι δομίζοιντο εν χρόνφ ουτω βραχεί καταλελύσθαι. τοσούτου γάρ ήν τὸ τῶν ἱππέων πλήθος τῶν Βελι-21 σαρίω έπισπομένων, οδ καλ τον πόλεμον πάντα πρός Βανδίλους διήνεγκαν. τοῦτο γὰρ είτε τύγη είτε τινί 25 άρετη γέγονε, δικαίως άν τις αὐτὸ άγασθείη. έγὼ δὲ δθενπερ έξέβην ἐπάνειμι.

¹ έν PO] om. $V \parallel 8$ άνθεφπινα V Theoph.] άνθεφπεια $PO \parallel 6$ δν Γελίμες] γελίμες δν $O \parallel \tilde{\omega}_S$ πη επαστος VO] επαστος $\tilde{\omega}_S$ πη $P \parallel 12$ τε πρείσσω] τε παὶ πρείσσω $O \parallel sis O \parallel \tilde{\eta}$ λότον $V \parallel \tilde{\eta}$ ξειν $O \parallel 14$ γίγνεται V] γίνεται $PO \parallel 20$ επηλόσων VO] έπηλότων $P \parallel 21$ όποι V] δπη $PO \parallel 28$ επισπωμένων $V \parallel \pi$ αντα] άπαντα $PO \parallel 25$ αὐτό VP] αὐτοῦ O

η'. Ὁ μεν οὖν Βανδιλικός πόλεμος ἐτελεύτα ὧδε. ό δε φθόνος, οία εν μεγάλη εύδαιμονία φιλεί γίγνεσθαι, ώδαινεν ήδη ές Βελισάριον, καίπερ αὐτῶ οὐδε-2 μίαν παρέγοντα σκήψιν. των γάρ άργόντων τινές διέ-Ρ 258 βαλον αὐτὸν ἐς βασιλέα, τυραννίδα αὐτῷ οὐδαμόθεν ε 8 προσήχουσαν έπικαλούντες. βασιλεύς δε ταύτα μέν ές το παν ούκ έξήνεγκεν, ή την διαβολήν έν όλινωρία 4 ποιησάμενος, ή και βέλτιον αὐτῷ ἐνομίσθη. Σολόμωνα Β 442 δε πέμψας αιρεσιν Βελισαρίω παρέσχετο έλέσθαι όποτέραν αν αυτώ βουλομένω είη, πότερα ξυν Γελίμερί 10 τε και Βανδίλοις ές Βυζάντιον ήκειν, ή αὐτοῦ μένοντι 5 έκείνους στείλαι. δ δε (οὐ γάρ Ελαθον αὐτὸν οί άργοντες την τυραννίδα έπενεγχόντες) ές Βυζάντιον άφικέσθαι ήπείγετο, όπως δή τήν τε αλτίαν εκλύσηται χαί τούς διαβαλόντας μετελθείν δύνηται. 6τω δέ 15 τρόπω την των κατηγόρων πείραν έμαθεν, έρων έρχο-6 μαι. ότε δη την διαβολήν τηνδε ποιείσθαι οί διαβαλόντες ήθελου, δείσαντες μή σφίσιν δ την έπιστολήν μέλλων πομιείν βασιλεί έν θαλάσση άφανισθείς τά πρασσόμενα διακωλύση, έν δύο γραμματείοις την το τυραυνίδα γράψαντες, άγγέλους δύο ώς βασιλέα έν 7 ναυσὶ δύο στέλλειν διενοοῦντο. τούτοιν ατερος μέν λαθων επλευσεν, δ δε ετερος έξ υποψίας δή τινος έν

¹ cf. Theoph. I 199, 2 Cedren. I 650, 1

^{2—3} γίγνεσθαι VO] γίνεσθαι $P \parallel 3$ αύτοῦ $O \parallel 4$ παρέχοντα P] παρέχοντι V, παρέχοντος O | 4 —5 διέβαλλον PO | 5 αὐτῷ αὐτοῦ O || 8 σολομῶνα O || 9 παρείχετο O || 9 —10 ὁποτέραν ὰν V | ὁπότερO || αν O || 10 πότερον O || 12 οὐ VO Theoph.] οὐδὲ P || 15 διαβαλλόντας P, διαβάλλοντας O | δύνηται PO] δυνήσηται V || 16 πείραν P || πορείαν V || 17 —18 διαβαλλόντας O || δύνητας O || δυνήσηται O || 10 Oβάλλοντες PO | 19 βασιλεί πομιείν PO | 20 διακωλόσηται V | γραμματίοις V | 21 άγγέλους superser. λ V | ώς om. O

Μανδρακίφ ήλω, καὶ τὰ γράμματα τοῖς λαβοῦσιν αὐτὸν ἐγχειρίσας ἔκκυστα ἐποίει τὰ πρασσόμενα. ταύτη τε 8□□□ μαθὼν Βελισάριος ἐς ὄψιν ἐλθείν τὴν βασιλέως, ὥσκερ ἐρρήθη, ἡπείγετο. ταῦτα μὲν δὴ ἐν Καρχηδόνι ἐφέ- ε ρετο τῆδε.

Μαυρούσιοι δὲ, δσοι ἔν τε Βυζακίω καὶ Νουμιδία 9 ώπηντο, ές απόστασίν τε έξ αίτίας οὐδεμιᾶς είδον καί τάς σπονδάς διαλύσαντες χείρας άνταίρειν έξαπιναίως 'Ρωμαίοις έγνωσαν. και τοῦτο οὐκ ἄπο τρόπου τοῦ 10 ολχείου σφίσιν έπράσσετο. ἔστι γὰρ έν Μαυρουσίοις 10 ούτε θεού φόβος ούτε ανθρώπων αίδώς. μέλει γαρ αύτοις ούτε δραφν ούτε δμήρων, ην και παιδες ή άδελφοί τῶν ἐν σφίσιν ἡγουμένων τύχωσιν ὅντες. Β 443 οὐδὲ ἄλλφ οὐδενὶ εἰρήνη ἐν Μαυρουσίοις, ὅτι μὴ τῶν 11 15 πολεμίων των κατ' αὐτων δέει κρατύνεται. δτφ δὲ αὐτοίς αί τε πρὸς Βελισάριον σπονδαί ἐγένοντο καί δτω διελύθησαν τρόπω, έγω δηλώσω. ήνίχα δ βασι- 12 λέως στόλος ἐπίδοξος ἐγεγόνει ὡς ἐς Λιβύην ἀφίξεται, δείσαντες οἱ Μαυρούσιοι μή τι ἐνθένδε κακὸν λάβωσι 20 ταξς έκ των γυναικών μαντείαις έγρωντο. ἄνδρα γάρ 13 μαντεύεσθαι έν τῷ ἔθνει τούτω οὐ θέμις, άλλὰ νυναίκες σφίσι κάτοχοι έκ δή τινος λερουργίας γινόμεναι προλέγουσι τὰ ἐσόμενα, τῶν πάλαι χρηστηρίων οὐδενὸς ἦσσον. τότε οὖν πυνθανομένοις αὐτοῖς, ὥσπερ 14 25 έρρήθη, αί γυναίκες άνειλον, στρατόν έξ ύδάτων, Βαν-

² έποίει V] έποίησε PO | ταύτη] ταῦτα O || 4 ἐρρέθη P || 5 τῆδε VO] διδε P || 6 νουμηδία O || 8 ἀπαίρειν O || 9—10 τοῦ οἰαείου τρόπου PO || 11 θεοῦ O] θείου VP | μέλλει VP || 12 οὐδὲ δραων οὐδὲ VP || 15 τῶν κατ' V] τῶ κατ' PO | κρατύνηται PO | δτω V] ὅπως PO || 16 τε] ται P || 17 διελύθησαν] δη ἐλύθησαν V || 20 ἄνδρα || ἄν/α P || 21 τῷ ἔθνει τούτω] τούτω τῶ ἔθνει O || 22 σφίσιν O || 25 ἀνείλον VP] ἀνείπον O

δίλων κατάλυσιν, Μαυρουσίων φθοράν τε καὶ ήτταν, 15 δτε Ρωμαίοις δ στρατηγός αγένειος έλθοι. ταῦτα ακούσαντες οἱ Μαυρούσιοι, ἐπεὶ τὸ βασιλέως στράτευμα είδου έκ θαλάσσης ήκου, ἐν δέει τε μεγάλφ ἐγένοντο Ρ 254 καὶ ξυμμαχείν Βανδίλοις ήκιστα ήθελον, άλλ' ές Βε- 6 λισάριον πέμψαντες και την ειρήνην, ώς πρόσθεν δεδήλωται, πρατυνάμενοι ήσύχαζόν τε καλ τὸ μέλλον 16 δπη έκβήσεται έκαραδόκουν. έπεὶ δὲ Βανδίλων τὰ πράγματα ήδη ές πέρας άφικτο, πέμπουσιν ές το Ρωμαίων στράτευμα, διερευνώμενοι εί τις αύτοις έν άρχη 10 17 ανένειός έστιν. έπει δε απαντας πώγωνος έώρων έμπιπλαμένους, οὐ χρόνον τὸν παρόντα τὸ μαντείον σημαίνειν σφίσιν φοντο, άλλὰ πολλαίς γενεαίς ύστερον, 18 ταύτη το λόγιον έρμηνεύοντες, ή αὐτοί ήθελον. αὐτίκα μέν οὖν ἐς τὴν διάλυσιν τῶν σπονδῶν ὥρμηντο, άλλὰ 15 19Β444 τὸ ἐκ Βελισαρίου δέος αὐτοὺς διεκώλυεν. οὐ γάρ ποτε πολέμφ 'Ρωμαίων περιέσεσθαι, παρόντος γε αὐτοῦ, ἐν 20 έλπίδι είχου. ώς δὲ τὴν ἄφοδον αὐτοῦ σὺν τοῖς ύπασπισταίς τοίς αὐτοῦ καὶ δορυφόροις ποιείσθαι ήκουσαν, ήδη τε τὰς ναῦς ὑπ' αὐτῶν τε καὶ Βαν- 20 δίλων πληροῦσθαι ἐπύθοντο, τὰ ὅπλα ἐξαπιναίως ἀράμενοι απασαν κακοῦ ίδεαν ες τοὺς Λίβυας επεδείξαντο. 21 οί γὰρ στρατιώται όλίγοι τε ἐν ἐπάστη ἐσχατιᾶς χώρα καλ έτι άπαράσκευοι όντες, καταθέουσιν ούκ αν είχον

⁵ cf. 412, 24

¹ hosan $PO \parallel 2$ d om. $O \mid$ ëldh $V \parallel 3$ êrel $V \mid$ êreldh $PO \parallel 9$ hoh ês réqus $VP \mid$ ès réqus hoh $O \parallel 12$ raquire raquire roll ormaire $PO \parallel 13$ shairen $VO \mid$ shaire $PO \parallel 13$ shairen $PO \mid 14$ tavir $PO \mid 17$ rolému $P \mid 7$ on rolému $PO \mid 18$ égodor $PO \mid 19$ rols of $PO \mid 19$ for of airol $PO \mid 19$ for of $PO \mid 19$ for of $PO \mid 19$ for $PO \mid 19$ for PO

πανταγόσε τοις βαρβαροις ανθίστασθαι, οὐδε τὰς έπεκδρομάς συγνάς τε καὶ οὐκ έκ τοῦ έμφανοῦς γινομένας διαπωλύσειν. άλλ' ἄνδρες μέν οὐδενὶ κόσμφ 22 έκτείνοντο, γυναϊκες δε σύν παισίν εν άνδραπόδων ε λόγφ έγίνοντο, τά τε χρήματα έκ πάσης έσχατιᾶς ήγετο καί φυγής ή χώρα ξύμπασα ύπεπίμπλατο. ταῦτα Βελισαρίφ ήδη που αναγομένφ ηγγέλλετο. καὶ αὐτὸς 23 μεν αναστρέφειν οθκέτι είχε, Σολόμωνι δε διέπειν το Λιβύης πράτος παρείχετο, απολέξας και των υπασπιστων 10 τε καὶ δορυφόρων τῶν αὐτοῦ μέρος τὸ πλείστον, ώστε Σολόμωνι έπομένους Μαυρουσίων ὅτι τάχιστα τούς έπαναστάντας της ές 'Ρωμαίους άδικίας σύν προθυμία πολλή τίσασθαι, καὶ βασιλεύς δὲ στρατιάν 24 άλλην Σολόμωνι ἔπεμψε, ξύν Θεοδώρφ τε τῷ ἐκ Καππα-16 δοκίας καὶ Ἰλδίγερι. ος δη Άντωνίνης γαμβρός τῆς Βελισαρίου γυναικός ήν. ἐπειδή δὲ τῶν ἐπὶ Λιβύης 25 χωρίων τοὺς φόρους οὐκέτι ην ἐν γραμματείοις τεταγμένους εύρειν, ήπερ αὐτοὺς ἀπεγράψαντο ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις 'Ρωμαΐοι, ατε Γιζερίχου άναχαιτίσαντός τε καί Β 445 20 διαφθείραυτος κατ' άρχὰς ἄπαυτα, Τρύφων τε καὶ Εὐστράτιος πρὸς βασιλέως ἐστάλησαν, ἐφ' ῷ τοὺς φόρους αὐτοῖς τάξουσι κατὰ λόγον ξκάστω. οἱ δὴ οὐ μέτριοι Λίβυσιν οὐδε φορητοί έδοξαν είναι.

θ΄. Βελισάριος δὲ ἄμα Γελίμερί τε καὶ Βανδίλοις P 255 25 ἐς Βυζάντιον ἀφικόμενος γερῶν ἡξιώθη, ἃ δὴ ἐν τοῖς

⁴ ξύν $PO\parallel$ 5 έγίγνοντο $P\parallel$ 6 ὁπεμπίπλατο $P\mid$ ταῦτα] καὶ ταῦτα $O\parallel$ 8 σολομῶνι hic et infra $O\parallel$ 10 τε $PO\rceil$ om. $V\mid$ αὐτοῦ codd. \mid τὸ $VO\rceil$ om. $P\parallel$ 12 τοὺς om. $O\mid$ τῆς \mid καὶ $O\mid$ ξύν $PO\mid$ 14 ἐκ om. $O\parallel$ 15 ἰλδιγέρη $V\parallel$ 18 ἡπερ \mid ώπερ $O\parallel$ 20 ἄπαντα $VO\mid$ ἄπαντας $P\parallel$ 22 τάξωσι $V\mid$ κατὰ λόγον \mid κατ' ὀλίγον $V\mid$ ἐκάστφ ante αὐτοῖς transponit $O\mid$

άνω γρόνοις 'Ρωμαίων στρατηγοίς τοις νίκας τὰς μενίστας καλ λόνου πολλοῦ ἀξίας ἀναδησαμένοις διε-2 τετάχατο. χρόνος δε άμφι ένιαυτούς έξακοσίους παραγήμει ήδη έξ δτου ές ταῦτα τὰ γέρα σὐδεὶς ἐληλύθει, δτι μή Τίτος τε και Τρατανός, και όσοι άλλοι αύτο- 5 χράτορες στρατηγήσαντες έπί τι βαρβαρικόν έθνος 8 ενίχησαν, τά τε νὰρ λάφυρα ενδειχνύμενος καὶ τὰ τοῦ πολέμου ἀνδράποδα ἐν μέση πόλει ἐπόμπευσεν, ον δη δρίαμβον καλούσι Έρωμαιοι, οὐ τῷ παλαιῷ μέντοι τρόπφ, άλλὰ πεξή βαθίζων ἐκ τῆς οίκίας τῆς αύτοῦ 10 άγρι ές τὸν Ιππόδρομον κάνταῦθα ἐκ βαλβίδων αὖθις έως είς του χώρου άφικετο, οδ δή δ θρόνος δ βασιλειός 4 έστιν. ήν δε λάφυρα μεν δσα δή ύπουργία τη βασιλέως ανείσθαι είφθει, θρόνοι τε γρυσοί και δγήματα, οίς δή την βασιλέως γυναϊκα όχεϊσθαι νόμος, και κόσ- 15 μος πολύς έκ λίθων έντιμων ξυγκείμενος, έκπώματά τε γρυσα, και τάλλα ξύμπαντα δσα ές την βασιλέως 5 θοίνην χρήσιμα. ἡν δὲ καὶ ἄργυρος ελκων μυριάδας ταλάντων πολλάς καλ πάντων των βασιλικών κειμηλίων πάμπολύ τι χρημα (ατε Γιζερίχου τὸ ἐν Ῥώμη σεσυ- 20 Β 446 λημότος Παλάτιον, ώσπερ έν τοις έμπροσθεν λόγοις έρρήθη), έν οίς και τὰ Ἰουδαίων κειμήλια ήν, απερ δ

¹² cf. Zach. 206, 12. Theoph. I 199, 19. Euagr. IV 17. Zonar. III 278 | 21 cf. 831, 20 | 22 cf. Theoph. I 109, 4. I 199, 26. Euagr. IV 17

^{1 &#}x27;Papalar om. V | τοις VP] τοις τὰς O || 8-4 παρωχή-κει V] παρώχηκεν PO || 4 έξότον codd. || 5 τῖτος O || 6 τι PO] τὸ V et Theoph. || 9 καλοθει V et Theoph.] ἐπάλονν PO || 10 αὐτοῦ codd. || 11 ἐπ βαλβίδαν Maltr.] ἐπ βανδίλαν codd. || 11-12 ἐως εἰς V] ἔως ἐς P, ἐως O || 13 μὲν οπ. O || 14 χρυσοὶ V| 16 συγκείμενος P| 17 τᾶλλα V] τὰ ᾶλλα PO || 18-19 μυριάδας ταλάντων | ταλάντων μυριάδας O || 19 πάντων τῶν || παντοδαπῶν Theoph. || βαειλικῶν deerat in P, adser. est in marg. || 21 ἔμπροσῶν P || 22 ἐρρέθη P | οἶς V Theoph. | τοῖς PO

Οὐεσπασιανοῦ Τίτος μετὰ τὴν Ἱεροσολύμων αλωσιν ές 'Ρώμην ξύν έτέροις τισίν ήνεγκε. και αὐτά τῶν 6 τις 'Ιουδαίων ίδων και παραστάς των βασιλέως ννωρίμων τινί ,,ταῦτα" ἔφη ,,τὰ χρήματα ἐς τὸ ἐν Βυζαντίφ 5 ...Παλάτιον έσχομίζεσθαι άξύμφορον οίομαι είναι. οὐ 7 γάρ οδόν τε αὐτὰ έτέρωθι είναι ἢ ἐν τῷ χώρφ, οδ ,δη Σολομών αὐτὰ πρότερον δ τῶν Ἰουδαίων βασιλεύς ... εθετο. διὰ ταῦτα νὰο καὶ Γιζέριγος τὰ Ῥωμαίων βασί- 8 ...λεια είλε και νῦν τὰ Βανδίλων δ 'Ρωμαίων στρατός." 10 ταῦτα ἐπεὶ ἀνενεχθέντα βασιλεὺς ἤχουσεν, ἔδεισέ τε 9 καὶ ξύμπαντα κατὰ τάχος ές τῶν Χριστιανῶν τὰ ἐν Ίεροσολύμοις ίερὰ ἔπεμψεν. ἀνδράποδα δὲ ἦν τοῦ 10 θριάμβου Γελίμερ τε αὐτὸς, ἐσθῆτά πού τινα ἐπὶ τῶν ώμων άμπεχόμενος πορφυράν, καὶ τὸ ξυγγενές 15 απαν, Βανδίλων τε οσοι εύμήκεις τε άγαν και καλοί τὰ σώματα ήσαν. ὡς δὲ ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ Γελίμερ 11 έγεγόνει καὶ τόν τε βασιλέα ἐπὶ βήματος ὑψηλοῦ καθήμενον τόν τε δήμον έφ' έκάτερα έστωτα είδε καὶ αύτὸν οὖ ἦν κακοῦ περισκοπῶν ἔγνω, οὔτε ἀπέκλαυ- Ρ 256 20 σεν ούτε ανώμωξεν, έπιλέγων δε ούκ επαύσατο κατά την Έβραίων γραφήν ματαιότης ματαιοτήτων, τὰ πάντα .ματαιότης." ἀφικόμενον δὲ αὐτὸν κατὰ τὸ βασιλέως βῆμα 12 την πορφυρίδα περιελόντες, πρηνή πεσόντα προσχυνείν 'Ιουστινιανόν βασιλέα κατηνάγκασαν, τοῦτο δὲ καλ

¹³ cf. Zonar. III 278 || 21 Eccles. I 2

¹ δ οδεσπασιανοῦ O] οδεσπεσιανὸς V, οδεσπασιανοῦ P | τίτος O | τὴν VO] τὴν τῶν P || 7 σολομῶν VO || 8 καὶ] δ O || 13 ἐστῆτά V || 14 πορφυρὰν VO || 19 αὐτὸν VP || 22 αὐτὸν οπ. V || 23 πεσόντας V | προσκυνεῖν V] προσκυνήσαι PO || 24 βασιλέα οπ. V | κατηνάγκασαν V] ἡνάγκασαν PO

²⁹ BT Procop. ed. Haury. Vol. I cum addendis ed. Wirth [1734]

15 Jan a 585 'Ολίγφ δὲ ὕστερου Βελισαρίφ καὶ ὁ θρίαμβος 10 κατὰ δὴ τὸν παλαιὸν νόμον ξυνετελέσθη. ἐς ὑπάτους γὰρ προελθόντι οἱ ξυνέπεσε φέρεσθαί τε πρὸς τῶν αἰχμαλώτων καὶ ἐν τῷ δίφρφ ὀχουμένφ τῷ δήμφ ρίπτεῖν αὐτὰ δὴ ἐκείνα τοῦ Βανδίλων πολέμου τὰ 16 λάφυρα. τά τε γὰρ ἀργυρώματα καὶ ζώνας χρυσᾶς 15 καὶ ἄλλου πλούτου Βανδιλικοῦ πολύ τι χρῆμα ἐκ τῆς Βελισαρίου ὑπατείας ὁ δῆμος ῆρπασε, καί τι τῶν οὐκ εἰωθότων ἀνανεοῦσθαι τῷ χρόνφ ἔδοξε. ταῦτα μὲν δὴ οὕτως ἐν Βυζαντίφ ἔσχε.

ί. Σολόμων δε τὸ εν Λιβύη παραλαβών στράτευμα, 10 επηρμένων μεν, ώς προδεδήλωται, τῶν Μαυρουσίων, ἡωρημένων δε τῶν ὅλων πραγμάτων, ἐν ἀπόρω εἶχεν ἡ τὸ παρὸν θέσθαι. τούς τε γὰρ στρατιώτας ἐν Βυζακίω καὶ Νουμιδία οἱ βάρβαροι ἀνηρηκέναι καὶ πάντα

¹⁴ cf. Nov 105, 2 | 21 cf. 453, 6

¹ inéths] olnéths $O \mid$ Éùr $PO \parallel$ 3 toùs $V \mid$ tàs $PO \parallel$ 4 te toùs VO Theoph.] te om. $P \mid$ this V et Theoph.] om. $PO \mid$ balertianoù O, oùalertianoù Theoph. | Eugypereïs $O \parallel$ 6 Eugypereïsiv $O \parallel$ 7 Eurezwensan $PO \parallel$ 13 òzoúperov $O \parallel$ 14 dh om $O \parallel$ 17 òxatías $P \mid$ ti] toi $V \parallel$ 20 solopar $O \parallel$ 23 h] of $O \mid$ yào om $V \parallel$ 24 vouphdía $O \mid$ nárta $V \mid$ čnarta PO

άγειν τε καλ φέρειν τὰ ἐκείνη ἡγγέλλοντο. μάλιστα δε αὐτόν τε καὶ Καργηδόνα πᾶσαν συνετάραξε 3 τὰ ἐς 'Αιγάν τε τὸν Μασσαγέτην καὶ 'Ρουφίνον τὸν Θράκα έν Βυζακίφ ξυνενεχθέντα. ἄμφω γὰρ λογίμω 4 Β 448 s ές άγαν εν τε τη Βελισαρίου olula ήστην και τω 'Pwμαίων στρατεύματι, άτερος μέν αὐτοῖν Άιγὰν έν τοῖς Βελισαρίου δορυφόροις ταττόμενος, δ δε ετερος ατε άπάντων εύψυγότατος τὸ σημείον τοῦ στρατηγοῦ ἐν ταις παρατάξεσιν είωθως φέρειν, δν δή βανδοφόρον 10 καλούσι 'Ρωμαΐοι. τότε γάρ τούτω τὰ ἄνδρε ἱππικῶν 5 Ρ 257 καταλόγων ήγουμένω έν Βυζακίω, έπειδή τούς Μαυρουσίους είδον τά τε έν ποσί ληιζομένους και Λίβυας απαντας εν ανδραπόδων λόγφ ποιησαμένους, τηρήσαντες εν στενοχωρία ξύν τοις σφίσιν επομένοις τούς 15 την λείαν παραπέμποντας, αὐτούς τε κτείνουσι καλ τοὺς αίγμαλώτους ἀφαιροῦνται πάντας. ὡς δὲ οὖτος 6 δ λόγος ές των βαρβάρων τους άρχοντας ήπε, Κουτζίναν τε καὶ Ἐσδιλάσαν καὶ Ἰουρφούθην καὶ Μεδισινίσσαν, οὐ μακρὰν ταύτης δὴ τῆς στενοχωρίας ἀπέχοντας, 20 χωροῦσιν ἐπ' αὐτοὺς παντί τῷ στρατῷ περί δείλην όψίαν. 'Ρωμαΐοι δε, πομιδή τε όλίγοι όντες και έν 7 χώρω στενώ ές μέσον μυριάδων πολλών απειλημμένοι. άμύνεσθαι τούς έπιόντας ούχ οίοί τε ήσαν. Ενθα γάρ αν τραπείεν, αεί κατά νώτου έβάλλοντο. τότε δή 8

² ξυνετάραξε $O \parallel 3$ ἀιγᾶν hic et infra P, ἀγιὰν hic et infra $O \mid \mu$ ασαγέτην $O \parallel 4$ δράκα $V \mid B$ υζακίω] βυζαντίω $O \parallel$ 5 ές άγαν $\mid \delta \rangle$ έσάγαν $\mid \delta \rangle$ αύτοῦν $\mid \delta \rangle$ αύτοῦν $\mid \delta \rangle$ είωθὸς $\mid \delta \rangle$ 10 τούτω] ούτω $\mid \delta \rangle$ 12 είδον post ληιζομένους transponit $\mid \delta \rangle$ 14 έν στενοχωρία] τὴν στενοχωρίαν $\mid \delta \rangle$ 17 τῶν] τοὺς $\mid \delta \rangle$ 14 έν στενοχωρίαν $\mid \delta \rangle$ 18 Εσδιλάσαν ές διαλλασσᾶν $\mid \delta \rangle$ 1 λουζινάν $\mid \delta \rangle$ 1 λουφρούθην $\mid \delta \rangle$ 1 λουφρούθην $\mid \delta \rangle$ 1 λουφρούθην $\mid \delta \rangle$ 1 λουμαΐοι $\mid \delta \rangle$ 1 καμαΐοι $\mid \delta \rangle$ 2 διμάνασδαι $\mid \delta \rangle$ 3 άμύνασδαι $\mid \delta \rangle$ 3 άμύνασδαι $\mid \delta \rangle$ 3 άμύνασδαι $\mid \delta \rangle$

'Ρουφινός τε και 'Αιγάν ξύν όλίγοις τισίν ές πέτραν έγγύς που οδσαν άναδραμόντες ένθένδε τοὺς βαρβά-9 ρους ημύνοντο. Εως μεν ούν τοῖς τόξοις έγρῶντο, ούκ ετόλμων σωίσιν έκ τοῦ εὐθέος εἰς χείρας ελθείν οί πολέμιοι, άλλὰ τὰς αίγμὰς ἐσηκόντιζον ἐπεὶ δὲ τὰ 5 βέλη απαντα σφας ήδη ἐπιλελοίπει, οι τε Μαυρούσιοι Β 449 αὐτοίς ές γείρας ήλθον και αὐτοί τοίς ξίφεσιν έκ τῶν 10 παρόντων ημύνοντο. τοῦ δὲ πλήθους τῶν βαρβάρων βιαζομένου, Άιγαν μέν πρεουργηθείς το σωμα όλον ένταῦθα ἔπεσε, Ρουφίνον δὲ οἱ πολέμιοι ἀρπάσαντες 10 11 ήγου. αὐτίκα δὲ τῶν ἀργόντων εἶς Μεδισινίσσας. δείσας μή διαφυνών πράγματα σφίσιν αύδις παρέγοι. τῆς τε κεφαλῆς αὐτὸν ἀφαιρείται καὶ ταύτην ἐς τὰ οίκεια λαβών ταις γυναιξί ταις αύτου έδειξε, μεγέθους τε ὑπερβολη καὶ τριχῶν πλήθει ἀξιοθέατον οὖσαν. 15 12 έπει δε ήμας ο της ιστορίας λόγος ένταυδα ήγαγεν, έπάναγκες είπειν άνωθεν δθεν τε τὰ Μαυρουσίων έθνη ές Λιβύην ήλθον καὶ ὅπως ἐνταῦθα ἀκήσαντο.

²² de forma Ναυή cf. Gesenius, hebr. Wörterbuch (1899) p. 515 s. v. τ.

δειξάμενος την χώραν έσχε. και τὰ έθνη απαντα 14 καταστρεψάμενος τὰς πόλεις εὐπετῶς παρεστήσατο. άνίκητός τε παντάπασιν έδοξεν είναι, τότε δε ή έπι- 15 θαλασσία τώρα έκ Σιδώνος μέτρι των Αλγύπτου δρίων 5 Φοινίκη ξύμπασα ἀνομάζετο. βασιλεύς δὲ εἶς τὸ παλαιὸν 16 αὐτη ἐφειστήκει, ώσπερ απασιν ὁμολογεῖται, οι Φοινίκων τὰ ἀργαιότατα ἀνεγράψαντο. ἐνταῦθα ὅκηντο ἔθνη 17 πολυανθρωπότατα, Γεργεσαϊοί τε και Ίεβουσαϊοι και άλλα άττα δνόματα έγοντα, οίς δη αυτά η των Εβραίων B 450 10 ίστορία καλεί. οὖτος ὁ λεὼς ἐπεὶ ἄμαγόν τι γρῆμα 18 τὸν ἐπηλύτην στρατηγὸν εἶδον, έξ ἡθῶν τῶν πατρίων έξαναστάντες έπ' Αινύπτου δμόρου ούσης έγφρησαν. Ρ 258 ενθα χώρον οὐδένα ίκανὸν σφίσιν ένοικήσασθαι εύ- 19 ρόντες, ἐπεὶ ἐν Αἰγύπτω πολυανθρωπία ἐκ παλαιοῦ 15 ήν, ές Λιβύην έστάλησαν. πόλεις τε ολιήσαντες πολλάς 20 ξύμπασαν Λιβύην μέχοι στηλών τών 'Ηρακλείων έσχον, ένταῦθά τε καὶ ἐς ἐμὲ τῆ Φοινίκων φωνῆ γρώμενοι φκηνται. έδείμαντο δε καί φρούριον εν Νουμιδία, 21 οδ νῦν πόλις Τίνισίς ἐστί τε καὶ ὀνομάζεται. ἔνθα 22 20 στηλαι δύο έχ λίθων λευχών πεποιημέναι άγχι χρήνης είδι της μεγάλης, γράμματα Φοινικικά έγκεκολαμμένα

⁷ cf Euagr. IV 18. C. E. Gleye in B. Z. V (1896) p. 462

³ δὲ] δὴ O | ἡ om. V || 5 δὲ] τε O | τὸ παλαιὸν] τῶν παλαιῶν O || 6 αὐτῆ V] om. PO | ὁμολογεῖται V] ὡμολόγηται PO || 8 γεργεσσαῖοι O | ἰεβονσσαῖοι O || 9 ἄλλα ἄττα P] ἄλλά τα V, ἀλλάττα O | Έβραίων] ἡωμαίων O || 10 λεὼς VO] λαὸς P || 11 ἐπηλύτην στρατηγὸν P | ἐπηλύτων στρατόν V, ἔπηλυν στρατηγὸν O | εἰδεν O || 18 ἐπαλαιοῦ O || 15 πόλεις] πόλλεις O || 14—15 ἐπ.-ἡν] ἡν ἐπ παλαιοῦ O || 15 πόλεις] πόλλεις O || 16 ἡραπλείων VO] ἡραπλέους P || 17 ἐς ἐμὲ] ἐσμέσον V || 18 ὤπηντο O | Νουμιδία] νουμιδία πόλει P, νουμηδία O || 19 νῦν] δὴ O | Τίγισίς] πήγισίς O || τε om. O | ὀνομαζεται P] ὡνόμασται VO || 20 ἀγχοῦ O || 21 ἐππεκολαμένα P

έγουσαι τη Φοινίχων γλώσση λέγοντα ώδε , ήμεῖς έσμεν ...οί φυγόντες ἀπὸ προσώπου Ἰησοῦ τοῦ ληστοῦ υίοῦ 28 ,.Ναυη." ήσαν δε και άλλα έθνη εν Λιβύη πρότερον ώκημένα, οι διά τὸ έκ παλαιοῦ ένταῦθα ίδρῦσθαι 24 αὐτόχθονες είναι έλέγοντο. καὶ ἀπ' αὐτοῦ Άνταιον, 5 τὸν αὐτῶν βασιλέα, δς ἐν Κλιπέα Ἡρακλεῖ ἐπάλαισε, 25 τῆς γῆς υίὸν ἔφασαν είναι. γρόνφ δὲ ὕστερον καὶ δσοι μετά Διδούς έπ Φοινίκης άνέστησαν ατε πρός ξυγγενείς τους εν Λιβύη φαημένους αφίποντο. οι δή αὐτοῖς Καργηδόνα πτίσαι τε καὶ ἔγειν ἐθελούσιοι 10 26 ξυνεγώρησαν. προϊόντος δε τοῦ γρόνου ή τῶν Καρτηδονίων δύναμις μεγάλη έγίνετο και πολυάνθρωπος. 27 μάγης τε σφίσι νενομένης πρός τοὺς δμόρους, οἳ πρότεροι, Β 451 ώσπερ έρρηθη, έκ Παλαιστίνης άφικοντο και τὰ νῦν Μαυρούσιοι καλούνται, έκράτησάν τε αὐτών οί Καρ- 18 χηδόνιοι και ώς ἀπωτάτω οίκειν Καρχηδόνος ηνάγκα-28 σαν. Επειτα δε Ρωμαίοι πάντων καθυπέρτεροι τῶ πολέμω γενόμενοι Μαυρουσίους μέν ές τας έσχατιας της εν Λιβύη οίκουμένης χώρας ίδρύσαντο, Καργηδονίους δε και Λίβυας τους άλλους κατηχόους το 29 σφίσιν ές φόρου άπαγωγην έποιήσαντο. υστερον δέ οί Μαυρούσιοι πολλάς κατά Βανδίλων νίκας άνελόμενοι Μαυριτανίαν τε την νύν καλουμένην έκ Γαδείρων μέγρι των Καισαρείας δρίων τείνουσαν καλ Λιβύης

¹ cf Theoph. I 200, 22. Euagr. IV 18. Ioannis Ant. fragm. 12 in Müller, F. H. G. IV 547

¹ έσμεν] ές μέν $O\parallel 8$ ναβή P, τοῦ νανή $O\parallel 4$ οΓ οΓ δὲ $V\parallel$ ἰδρόσθαι VP, ἰδρόσασθαι $O\parallel 11$ χρόνον] χρόνον ἐγένετο $PO\parallel 11-12$ χαρχηδόνων $V\parallel 12$ έγίνετο hic om. $PO\parallel 18$ πρότερον $O\parallel 14$ έρρέθη $P\parallel$ τὰ νῦν] τανῦν codd. \parallel 16 ἀποτάτω $P\parallel$ 18 τὰς VO] om. $P\parallel 28$ τε om. O

τῆς ἄλλης τὰ πλείστα ἔσχον. τὰ μὲν δὴ τῆς Μαυρουσίων εν Λιβύη ενοικήσεως ταύτη πη έσχε.

ια'. Σολόμων δε τὰ ές 'Ρουφίνον και 'Αιγάν ξυνενεχθέντα ακούσας τόν τε πόλεμον έν παρασκευή ε έποιείτο καί πρός τούς Μαυρουσίων ἄρχοντας έγραψε τάδε ... Ήδη μεν και άλλοις άνθρώπων τισιν άπονενοη- 2 ...σθαί τε καὶ ἀπολωλέναι τετύγηκεν, οι οὐδενὶ πρότε-...ρον τεχμηριώσαι έσγον όπη ποτέ αύτοις τὰ τῆς ἀπο- Ρ 259 ,,νοίας εκβήσεται. ύμεζε δε, οίς τὸ παράδειγμα έγγύθεν 8 10 ..έχ τῶν συνοίχων ὑμῖν Βανδίλων ἐστὶ, τί ποτε ἄρα παθόντες γειράς τε άνταίρειν έγνωτε βασιλεί τῶ με-...νάλω και την ύμων αὐτων σωτηρίαν προέσθαι; και 4 παύτα δραους τε τούς δεινοτάτους έν γράμμασι δόντες ,, καὶ τοὺς κατδας τοὺς ὑμετέρους τῶν ὑμολογημένων 16 ξυέγυρα παρασγόμενοι; ἢ ἐπίδειξίν τινα ἐγνώκατε 5 "ποιείσθαι, ως ύμιν ούτε θεοῦ ούτε πίστεως ούτε τής πευγγενείας αὐτης ούτε της σωτηρίας ούτε άλλου μότουοῦν ἐστί τις λόγος; καίτοι, εί τὰ ἐς τὸ θείον 6B452 ,. ύμιν ούτως ήσκηται, τίνι ξυμμάχω πιστεύοντες έπλ 20 ,,τὸν 'Ρωμαίων βασιλέα χωρεῖτε; εἰ δὲ τοὺς παίδας 7 μάπολουντες στρατεύεσθε, τί ποτέ έστιν ύπερ δτου , μινδυνεύειν βεβούλησθε; άλλ' εί μεν ήδη τις είσηλθεν 8 .. ύμας των φθασάντων μετάμελος, γράψατε δπως ύμιν μεὖ τὰ πεπραγμένα θησόμεθα· εἰ δὲ τὰ τῆς ἀπονοίας 25 ,. ύμιν ούπω λελώφηκε, δέξασθε 'Ρωμαϊκον πόλεμον

¹ της | των $O \parallel 2$ ένοικήσεως | οἰκήσεως $O \mid$ πη om. $O \parallel$ 3 σολομών $O \parallel 5$ έγραψε] έγρα $P \parallel 10$ ξυνοίπων $PO \parallel$ άρα $V \parallel 12$ προέσθαι $V \parallel$ προέσθε $PO \parallel 15$ παρασχόμενοι $V \parallel$ παρεχόμενοι $PO \parallel 16-17$ τῆς ξυγγενείας $P \parallel 16$ τῆς $P \parallel 16$ το $P \parallel 16$ τ λώφηπεν Ρ

παίδας τούς ύμετέρους άδικίας ύμιν προσιόντα." 9 τοσαύτα μεν Σολόμων έγραψεν, οί δε Μαυρούσιοι άπεκρίναντο ώδε "Βελισάριος μεν επαγγελίαις μεγάλαις ... ήμας περιελθών έπεισε βασιλέως Ίουστινιανού κατη- 5 πόους είναι 'Poμαίοι δε των άγαθων ήμιν ούδενος μεταδόντες λιμφ πιεζομένους ήξίουν φίλους τε ήμας 10 ..χαλ ξυμμάχους έχειν. ώστε ελκότως αν μαλλον ύμιν η Μαυρουσίοις το μη πιστοίς καλείσθαι προσήκει. 11 ,λύουσι γάρ τὰς σπονδὰς οὐχ ὅσοι ἀδικούμενοι ἐκ 10 ποῦ έμφανοῦς τῶν πέλας κατηγοροῦντες ἀφίστανται, ..άλλ' όσοι ύποσπόνδους έγειν άξιοῦντές τινας είτα 12 ,βιάζονται. καὶ τὸν θεὸν πολέμιον σφίσι ποιοῦνται ,,ούχ οι αν τα σφέτερα αύτων κομιούμενοι έφ' έτέρους γροροίεν, άλλ' δόοι των άλλοτρίων επιβατεύοντες ές 15 13 ... κίνδυνον πολέμου καθίστανται. παίδων μέντοι ενε-, κεν υμίν μελήσει, οίς μίαν άγεσθαι γυναϊκα άνάγκη , ήμας γάρ, οίς και κατά πεντήκοντα, αν ούτω τύγη, πουνοιχούσι γυναίχες, παίδων ούχ ἄν ποτε ἐπιλίποι ,,yovή."

Ταῦτα ἀναλεξαμένω Σολόμωνι τὸ στράτευμα δλον 14B453 έπλ Μαυρουσίους ἐπάγειν ἔδοξε. διαθέμενός τε τὰ ἐν Καρχηδόνι πράγματα, παντί τῷ στρατῷ ἐς Βυζάκιον 15 ήει. γενόμενος δε ές Μάμμης το χωρίον, ενθα δή οί

²¹ cf Theoph. I 201, 2

² προσιόντας $O \parallel 3$ σολομῶν $O \mid \mu$ αυρουσίους $O \parallel 13$ καλ οm. $V \mid$ τὸν θεὸν $VP \mid$ τὸ θεἰον $O \parallel 14-15$ ἐτέρους χωροῖεν \mid έκατέρους χωρείεν Ο | 18 τύχη V | τύχοι PO | 19 ξυνοικούσι Ο | έπιλίποι V | ἐπιλείποι PO | 21 σολομώνι O | 24 Μάμμης | 'Ραμμῆς Theoph.

τέτταρες των Μαυρουσίων άρχοντες έστρατοπεδεύσαντο, ών δλίγω πρότερον έπεμνήσθην, χαράχωμα έποιήσατο. όρη δέ είσιν ένταῦθα ύψηλὰ καὶ χωρίον δμαλές περί 16 🗆 τὸν πρόποδα τῶν ὀρῶν, ἔνθα οἱ βάρβαροι παρασκευαε σάμενοι ές την μάγην έποιούντο την παράταξιν ώδε. κύκλον έκ των καμήλων ταξάμενοι, δπερ καί τὸν Κα- 17 βάωνα εν τοις εμπροσθεν λόγοις ειργάσθαι έρρήθη, κατά δυοκαίδεκα μάλιστα τοῦ μετώπου βάθος ἐποίουν. καὶ γυναϊκας μὲν ξύν τοῖς παισί κατέθεντο τοῦ κύκλου 18 10 έντός (τοῖς γὰρ Μαυρουσίοις καὶ γυναϊκας όλίγας ξὺν τοῖς παισίν ἐς παράταξιν ἐπάγεσθαι νόμος, αῖπερ αὐτοῖς χαρακώματά τε καὶ καλύβας ποιοῦσι, καὶ ἱπποκομούσιν έμπείρως, καὶ τῶν τε καμήλων τῆς τε τροφης έπιμελουνται καλ θήγουσαι τὰ τῶν ὅπλων σιδήρια 19 16 πολλούς σφίσι παραιρούνται των έν ταϊς παρατάξεσι Ρ 260 πόνων) αὐτοὶ δὲ πεζοὶ ἐς μέσους τῶν καμήλων τοὺς πόδας ισταντο, ασπίδας τε και ξίφη έγοντες και δοράτια, οίς ἀχοντίζειν είώθασι. τινές δὲ αὐτῶν ἐν τοις δρεσιν έγοντες τους ιππους ήσυγαζον. Σολόμων 20 20 δὲ τὸ μὲν ημισυ τοῦ Μαυρουσίων κύκλου, δ πρὸς τῷ όρει έτύγχανεν δυ, άφηπεν, οὐδένα ένταῦθα καταστησάμενος. Εδεισε γὰρ μὴ κατιόντες τε οἱ ἐν τῷ ὅρει 21 πολέμιοι καὶ οἱ ἐν τῷ κύκλῷ ἐπιστρεφόμενοι ἀμφι- Β 454

² ct. 459, 17 | 7 cf. 350, 3

¹ τέσσαρες $O \parallel 2$ δλίγον $O \parallel 3$ είσιν $V \rfloor$ έστιν $PO \mid \pi$ ερὶ $VO \mid$ ές $P \parallel 5$ ές τὴν $VO \mid$ έπὶ $P \parallel 7$ ἔμπροσθε $P \mid$ εἴργασθαι $O \mid$ έρρέθη $P \parallel 9$ Post παισὶν inserit P: ές παράταξιν ἐπάγεσθαι νόμος δλίγας, τοῖς δὲ πλείσσι $\parallel 10-11$ τοῖς γὰρ -νόμος $\mid 0 - P \mid$ ξὲν τοῖς παισὶν includendum putat Christ $\mid 11$ αἴπερ $\mid 11$ αποράτας $P \mid \pi$ 010 ποιοθται $\mid 10 \mid 15$ πολλίς $\mid 0 \mid$ παραινοθνται $\mid 0 \mid 17$ ἴσταντο $\mid P \mid 15$ πολλίς $\mid 0 \mid$ παραινοθνται $\mid 0 \mid 17$ ἴσταντος $\mid 0 \mid 17$ ἴσταντας $\mid 0 \mid 17$ το $\mid 0 \mid 17$ $\mid 0$

βόλους εν τη παρατάξει τους έχεινη ταττομένους ποιή-22 σωνται, ές δὲ τοῦ κύκλου τὸ λειπόμενον ὅλον ἀντιτάξας τὸ στράτευμα, ἐπειδή αὐτῶν τοὺς πολλοὺς είδε πεφοβημένους τε καὶ άθαρσοῦντας, διὰ τὰ ἐς Άιγάν τε καί 'Ρουφίνον ξυνενεγθέντα, βουλόμενος ύπόμνη- ε 28 σιν ποιήσασθαι αὐτοίς τοῦ θαρσείν έλεξε τάδε ...Αν-..δρες οἱ Βελισαρίω ξυστρατευσάμενοι, μηδείς ύμᾶς "των ανδρων τωνδε φόβος είσιτω, μηδε, εί Μαυ-...ρούσιοι κατά μυριάδας πέντε συνειλεγμένοι Ρωμαίων ... ήδη πεντακοσίων έκρατησαν, τοῦτο ύμιν έν παρα- 10 24 , δείγματος μοίρα γινέσθω. άλλ' άναμνήσθητε μέν τῆς ... άρετης της ύμετέρας, έκλογίζεσθε δε ώς Βανδίλοι μέν ,,Μαυρουσίων έκράτουν, ύμεις δε Βανδίλων ακονιτί ,, πύριοι τῷ πολέμῷ γεγένησθε, καὶ ὡς τοὺς τῶν μει-25 ...βῆσθαι οὐ δίκαιον. καίτοι πάντων ἀνθρώπων ἐς "άγωνα πολέμου φαυλότατον είναι δοκεί τὸ Μαυρου-26 πσίων έθνος. γυμνοί τε γάρ οι πλείστοί είσι καλ παύτῶν ὅσοι ἀσπίδας ἔχουσι, βραχείας τε ταύτας καὶ ...ούκ εὖ πεποιημένας οὐδὲ ἀπωθεϊσθαι τὰ προσιόντα 20 27 , δυναμένας προβέβληνται. και τὰ δύο ταῦτα δοράτια , άπορρίψαντες, ην μή τι δράσωσιν, αὐτόματοι ές φυγην 28 ,,τρέπονται. ώστε πάρεστιν ύμιν την πρώτην φυλα-"ξαμένοις των βαρβάρων δρμήν άνελέσθαι οὐδενί πόνω 29 ...τὸ τοῦ πολέμου χράτος. τῆς δὲ ὑμετέρας ὁπλίσεως 25-

¹ ταττομένους] γενομένους $O \parallel 4$ άθαςσοῦντας $O \parallel$ δαςσοῦντας $P \mid$ άἰγᾶν P, ἀγιὰν $O \parallel$ 6 ποιήσασθαι αὐτοῖς $VO \rfloor$ αὐτοῖς ποιήσασθαι $P \mid$ τάδε $V \mid$ τοιάδε $PO \parallel$ 7 οι οπ. $O \mid$ ξυνστρατευσάμενοι $PO \parallel$ 8 μηδὲ \parallel μὴ δὲ $PO \parallel$ 9 ξυνειλεγμένοι $O \parallel$ 12 ἡμενέρας $V \mid$ έκλογίζεσθε $\mid A$ λογίζεσθε $\mid A$ δανστίλοι $\mid A$ $\mid A$ άποντί $\mid A$ $\mid A$ παρά Hobsch. in marg., Dind. $\mid A$ 19 ταύτας $\mid A$ αὐτὰς $\mid A$ \mid

... ήλίπου πρός τους εναυτίους το διαλλάσσου έστιν, Β 455 ,, δράτε δήπου. και τούτων έξω, ψυχών μεν άρετη 80 ... καὶ σωμάτων άλκὴ καὶ πολέμων έμπειρία καὶ τὸ θαρ-.. σείν. διὰ τὸ πάντας ήδη νενικηκέναι τοὺς πολεμίους, 5 ... ύμιν πρόσεστιν· οἱ δὲ Μαυρούσιοι τούτων ἀπάντων ..έστερημένοι μόνω τῶ σφῶν αὐτῶν ὁμίλω πιστεύουσι. πράου δε όλίγοι ως άριστα παρεσκευασμένοι πλήθος 81 πούκ άγαθων τὰ πολέμια νικώσιν άνθρώπων ή πρός "αὐτῶν ήσσῶνται. τῷ μὲν γὰρ ἀγαθῷ στρατιώτη τὸ 82 10 , θαρσείν έφ' έαυτῷ πάρεστι, τῷ δὲ ἀνάνδρῷ τὸ τῷν "συντεταγμένων πλήθος ές έπισφαλή στενοχωρίαν ώς πτὰ πολλὰ περιίσταται. καὶ μὴν καὶ καμήλων τῶνδε 83 ... ύμας ύπερφρονείν άξιον, αι ούτε αμύνειν τοίς πολεμίοις οἶαί τέ είσι καὶ πληγεῖσαι, ὡς τὸ εἰκὸς, μεί-16 ... ζονος ταραχής τε και άταξίας αίτιαι τούτοις γενήμουται. καὶ τὸ προπετές, ο διὰ τὸ πρότερον 84 "εὐημερήσαι οἱ πολέμιοι κέκτηνται, ὑμῖν συναγωνιεῖ-...σθαι ξυμβήσεται. τόλμα γὰρ τῆ μὲν δυνάμει ξυμμε- 85 προυμένη τάχα τι και τούς αὐτή χρωμένους ὀψήσει, 20 πύπεραίρουσα δε ταύτην ές κίνδυνον άγει. ὧν ένθυ- 36 μούμενοι και των πολεμίων καταφρονούντες σιγήν Ρ 261 πε και κόσμον άσκείτε τούτων γάρ έπιμελούμενοι πράον τε και απονώτερον της των βαρβάρων ακοσμίας , πρατήσομεν. " ταῦτα μεν Σολόμων εἶπεν.

ο Οἱ δὲ τῶν Μαυρουσίων ἄρχοντες ἐπειδή καὶ αὐτοὶ 37 τοὺς βαρβάρους καταπεπληγμένους τὴν τῶν Ῥωμαίων

¹ διαλάσσον $V\parallel 2$ ἀρετή $VO\parallel 3$ άλπή $VO\parallel 4$ πάντως $V\parallel 11$ ξυντεταγμένων $O\parallel 14$ οἰαί] οἰοί $V\parallel 17$ ήμίν $O\parallel 17$ —18 ξυναγωνιείσθαι $PO\parallel 18$ τόλμη $O\parallel$ μὲν οπ. $V\parallel 22$ ἐπιμελούμενοι V ἐπιμελόμενοι $PO\parallel 24$ ταῦτα V] τοσαῦτα $PO\parallel$ σολομῶν $O\parallel 26$ τῶν V] οπ. PO

εύκοσμίαν είδον, βουλόμενοι αύτων το πλήθος έπι το Β 456 δαρσείν αὖδις ἀντικαδιστάναι, τοιάδε παρεκελεύσαντο 38 ... Ως μεν ανθρώπεια Ρωμαίοι σώματα έγουσι και οία ,,σιδήρω πλησσόμενα είκειν μεμαθήκαμεν, ὧ ξυστρα-,,τιῶται, οἶς αὐτῶν ἔναγγος τοὺς πάντων ἀρίστους πὴ μὲν 6 , καταχωσθέντας τοῖς δόρασι τοῖς ἡμετέροις ἐκτείναμεν, "πή δὲ άρπάσαντες δορυαλώτους ήμῶν αὐτῶν πεποιή-39 ,μεθα. τούτων δε τοιούτων όντων, ώς και νῦν αὐτῶν "τῷ πλήθει παρὰ πολὺ προέχειν αὐχοῦμεν, δρᾶν 40 ..πάρεστι. και μην και ύπερ των μεγίστων ημίν δ 10 "άγων έστιν, η Λιβύης πάσης κυρίοις είναι, η τοίς 41 ..άλαζόσι τοιςδε δουλεύειν. ώστε ήμιν ανάγκη ώς ...μάλιστα εν τῷ παρόντι ἀνδραγαθίζεσθαι. οἶς γὰρ .. ύπεο των δλων δ κίνδυνος, μη ούχι εύψυχοτάτοις 42 ,,είναι ἀξύμφορον. τῆς δὲ τῶν πολεμίων ὁπλίσεως 15 ,, ύπερφουνείν ήμας προσήκει. ήν τε γάρ πεζή έφ' , ήμας ιωσιν, ούκ εύσταλείς έσονται, άλλ' ήσσηθήσον-,,ται του Μαυρουσίων τάχους, και την ιππον αύτοις ,, ή τε των καμήλων όψις ἐκπλήξασα καὶ τὸν άλλον ...τοῦ πολέμου δόρυβον ή τούτων κραυγή ὑπερηχοῦσα κο 43 ,,είς ἀταξίαν, ως γε τὸ είχὸς, καταστήσεται. καὶ τὴν ..ές Βανδίλους νίκην εί τις έκλογιζόμενος μή άνταγω-44 ..νίστους αὐτούς οἴεται εἶναι, γνώμης άμαρτάνει, ή μεν γάρ τοῦ πολέμου φοπή τῆ τοῦ στρατηγοῦντος

¹ ênl τὸ] ênl τῶ $O\parallel 5-7$ πὴ-πὴ Dind] πῆ-πῆ codd. \parallel 8 τούτων δὲ τοιούτων PO] τοιούτων δὲ τούτων $V\parallel$ 11 ἐστι $P\parallel$ πάσης V] ἀπάσης PO || 12 τοΙσδε VO|| τούτοις P || 14 εθψυχοτάτοις O || 16 πεζή P] οἱ πεζοὶ V, πεζοὶ O || 21 ές PO || γε om. O || 22—23 μη ἀνταγωνίστους V] ἀνανταγωνίστους P, ἀνταγωνίστους O || 28 ἀμαρτάνη O || 25 ἢ τύχη VO om. P

"τῆς Βανδίλων ἐπικρατήσεως αἴτιος γέγονεν, ἐπποδὼν "νῦν ἡμῖν ἐστηπέναι πεποίηπε τὸ δαιμόνιον. ἄλλως 45 "τε καὶ ἡμεῖς Βανδίλους πολλάκις νενικηπότες, περιε-"λόντες τε τὴν αὐτῶν δύναμιν, ἑτοιμότερον τε καὶ 5 "ἀπονώτερον 'Ρωμαίοις τὸ κατ' αὐτῶν πεποιήμεθα Β 457 "πράτος. καὶ νῦν δὲ πολεμίων τῶνδε κρατήσειν, ἢν 46 "ἐν τῷ ἔργῷ ἀνδραγαθίζησθε, ἐλπίδα ἔχομεν."

Τοσαύτα και οι Μαυρουσίων ἄρχοντες παρακελευ- 47 σάμενοι τῆς ξυμβολῆς ἦοχον. καὶ τὰ μὲν πρῶτα 10 πολλή αποσμία ές τὸ 'Ρωμαίων στράτευμα έγεγόνει. οί γὰρ ἵπποι αὐτοῖς τῆ τε κραυγῆ καὶ τῆ ὅψει τῶν 48 καμήλων άχθόμενοι άνεγαιτίζοντό τε καλ άπορριπτοῦντες τούς επιβάτας ούδενὶ κόσμω οἱ πλεῖστοι ἔφευγον. καὶ ἐν τούτφ ἐπεκδρομὰς ποιούμενοι οἱ Μαυρούσιοι 49 15 καὶ τὰ δοράτια, δσα σφίσιν ἐν ταῖς χερσὶν ἡν, ἀκοντίζοντες, θορύβου τε αὐτῶν ἐμπίπλασθαι τὸ στράτευμα έποίουν και ούτε άμυνομένους ούτε έν τάξει μένοντας έπλησσον. ύστερον δὲ Σολόμων, κατιδών τὰ πρασσό- 50 μενα, έχ τε τοῦ ἵππου ἀποθρώσκει πρῶτος καὶ τοὺς 20 άλλους άπαντας ές τοῦτο ἐνάγει. καὶ ἐπειδὴ ἀπέβη- 51 σαν, τοίς μεν άλλοις ενετέλλετο ήσυχάζουσι καλ τάς άσπίδας προβαλλομένοις δεχομένοις τε τὰ παρὰ τῶν πολεμίων πεμπόμενα έν τη τάξει μένειν: αὐτὸς δὲ στρατιώτας ούχ ήσσον ή πεντακοσίους ἐπαγόμενος ἐς 26 την τοῦ κύκλου ἐπέσκηψε μοιραν. οὓς δη τὰ ξίφη 52 Ρ262 άνελομένους έκέλευε τὰς καμήλους, αι ταύτη είστηκε-

¹ αἰτιος V] αἰτιώτατος PO || 4-5 τε καὶ ἀπονώτερον om. V || 7 ἐν VO] om. P | ἀνδραγαθίζεσθε VO || 9 ἦρχον VO] είχον P || 10 πολλή O || 11 αὐτοῖς| αὐτῶν O || 12 ἀνεχαιτίζοντό V] ἀνεχαίτιζόν PO || 17 οὔτε—οὔτε] οὐθὲ—οὐθὲ codd. || 18 σολομῶν O || 24 οὐχ ἦσσον] οὐ πλέον mavult Christ || 25 τοῦ] αὐτοῦ V || 26 ἐκέλευσε O || 26-470, 1 ἐστήπεσαν PO

53 σαν, πτείνειν. τότε Μαυρούσιοι μέν, ὅσοι ἐκείνη ἐτετάχατο, ἐς φυγὴν ὥρμηντο, οἱ δὲ ξὰν τῷ Σολόμωνι κτείνουσι καμήλους ἀμφὶ διακοσίας, αὐτίκα τε ὁ κύκλος, ἐπεὶ αἱ κάμηλοι ἔπεσον, ἐσβατὸς 'Ρωμαίοις 54 ἐγένετο. καὶ αὐτοὶ μὲν δρόμφ ἐς τὸ τοῦ κύκλου ε μέσον ἐχώρουν, ἔνθα αἱ Μαυρουσίων γυναϊκες ἐκάθ-Β 458 ηντο οἱ δὲ βάρβαροι ἐκπεπληγμένοι ἐς τὸ ὅρος, ὅπερ ἄγχιστα ἡν, ἀποχωροῦσι, φεύγοντάς τε αὐτοὺς 55 ξὰν πάση ἀκοσμία ἐπισπόμενοι 'Ρωμαίοι ἔκτεινον. καὶ λέγονται Μαυρουσίων μύριοι ἐν τούτφ τῷ πόνφ ἀπο- 10 θανείν. γυναϊκές τε πᾶσαι ξὰν τοἰς παισὶν ἐν ἀνδρα- 56 πόδων λόγφ ἐγένοντο. καὶ καμήλους οἱ στρατιῶται πάσας, ὅσας οὐκ ἔκτειναν, ἐληίσαντο. οῦτω τε 'Ρωμαίοι μὲν ξὰν πάση τῆ λεία ἐς Καρχηδόνα ἤεσαν, τὴν ἐπινίκιον ἑορτὴν ἄγοντες.

ιβ΄. Οἱ δὲ βάρβαροι χρώμενοι θυμῷ πανδημεὶ ἐπὶ Ἡρμαίους αὖθις, οὐδένα σφῶν ἀπολιπόντες, ἐστράτευσαν, καὶ καταθείν τὰ ἐν Βυζακίῷ χωρία ἤρξαντο, οὐδεμιᾶς ἡλικίας τῶν σφίσι παραπιπτόντων φειδόμενοι. 2 ἄρτι τε Σολόμωνι ἐς Καρχηδόνα ἐληλακότι βάρβαροι κο πλήθει μεγάλῷ ἐς Βυζάκιον ἐληλυθέναι καὶ ληίζεσθαι πάντα τὰ ἐκείνη ἠγγέλλοντο. ἄρας οὖν κατὰ τάχος 8 παντὶ τῷ στρατῷ ἐπ' αὐτοὺς ἤει. γενόμενος δὲ ἐν Βουργάωνι, ἔνθα οἱ πολέμιοι ἐστρατοπεδεύσαντο, ἡμέρας μέν τινας ἀντεκάθητο, ὅπως, ἐπειδὰν τάχιστα ἐν κο τῷ ὁμαλεί γένωνται οἱ Μαυρούσιοι, τῆς ξυμβολῆς

^{1—2} τετάχατο $O \parallel 2$ σολομῶνι $O \parallel 3$ κτείνουσιν $O \mid$ καμήλους οπ. $O \mid$ διακοσίους $O \parallel 9$ έπισπόμενοι $V \parallel 15$ ἄγοντες V Theoph.] ἄξοντες $PO \parallel 16$ χρώμενοι θυμῶ $V \mid$ θυμῶ χρώμενοι $PO \parallel 19$ παραπτόντων O pr m., παραπιπτόντων O rec m. corr. $\parallel 20$ σολομῶνι $O \parallel 24$ ἐνθα οί] ἔνθοι οί $O \parallel 25$ ἔπειδ' αν P

άργοι. ως δε έκεινοι έν τῷ όρει ἔμενον, διείπέ τε ως 4 ές μάγην και διεκόσμει τὸ στράτευμα, οι δε Μαυρούσιοι ές μεν τὸ πεδίον ηκιστα Ρωμαίοις τὸ λοιπὸν ές μάγην lέναι διενοούντο (ήδη γαο αύτους αμαχόν τι δέος ε έσηει), έν δε τῷ ὅρει ἤλπιζον ρῷον αὐτῶν περιέσεσθαι τῶ πολέμω. ἔστι δὲ τὸ ὅρος ὁ Βουργάων ἐπὶ πλείστον δ μέν ἀπότομον καὶ τὰ πρὸς ἀνίσχοντα ήλιον δεινῶς Β 459 άβατον, τὰ δὲ πρὸς έσπέραν εὐέφοδόν τε καὶ ὑπτίως έγου, και σκοπέλω ύψηλω δύο ανέγετον νάπην τινά 6 10 έν μέσφ σφών έργαζομένω, στενήν μέν κομιδή, ές βάθος δέ τι ἄφατον κατατείνουσαν. οἱ δὲ βάρβαροι 7 την μέν ἄχραν τοῦ ὅρους ἀπέλιπον ἀνδρῶν ἔρημον, οὐδὲν ἐνθένδε πολέμιον οἰόμενοι σφίσιν ἔσεσθαι. ὁμοίως δε και τον άμφι τον πρόποδα χώρον ελιπον, ού δή 15 εὐπρόσοδος ὁ Βουργάων ήν. κατὰ δὲ τὰ μέσα στρα-8Ρ268 τοπεδευσάμενοι έμενον, δπως, ήν οί πολέμιοι έπὶ σφας ανιόντες μάχης αρξωσιν, αὐτοὶ ήδη υπερθεν έχείνων γενόμενοι κατά κορυφήν βάλλωσιν. ήσαν δέ 9 αὐτοίς ἐν τῷ ὄρει καὶ ἵπποι πολλοὶ ἢ ἐς φυγὴν παρ-20 εσχευασμένοι, η ές την δίωξιν, ην της μάχης χρατήσωσι.

Σολόμων δὲ, ἐπεὶ είδε τοὺς Μαυρουσίους οὐκέτι 10 έν τῷ ὁμαλεί ἐθέλοντας διαμάχεσθαι, καὶ ᾶμα τῆ προσεδρεία το Ρωμαίων στράτευμα έν χωρίω έρήμω ήγθετο. 25 ές χείρας έλθειν τοίς πολεμίοις έν Βουργάωνι ήπείγετο. ίδων δὲ τοὺς στρατιώτας καταπεπληγμένους τῷ τῶν 11

δ αύτῶν περιέσεσθαι V] περιέσεσθαι αύτῶν PO || 6 ὁ βουργάων VO] evanuit in P, Βουργαρίων Theoph. || 9 δύω O | άνέχετον V] άντέχετον P pr. m. et O, άνέχετον P rec. m. corr. || 11 ἄφατον VO] ἄβατον P | κατατείνουσαν VO] κατατείνασαν P || 12 ἀπέλειπον O || 18 γινόμενοι P || 28 έθελοντὰς O

έναντίων δμίλω πολυπλασίω ή έν τη προτέρα μάγη 12 γεγενημένω, ξυγκαλέσας τὸ πλήθος έλεξε τοιάδε ,,Τὸ θέος, δ πρός ύμας οι πολέμιοι γρωνται, ούγ μέτέρου του κατηγόρου δείται, άλλ' αὐτεπάγγελτον ... έξελήλεγκται την οίκοθεν έπαγόμενον μαρτυρίαν. 5 13 πόρᾶτε γάρ δή που τοὺς ἐναντίους εἰς τόσας μὲν καὶ πόσας μυριάδας συνειλεγμένους, ού τολμώντας δε πήμιν είς τὸ πεδίον καταβαίνοντας ξυμβαλείν, οὐδὲ Β 460 ,,πιστεύειν έπὶ σφίσιν αὐτοῖς ἔγοντας, άλλ' εἰς τὴν 14 ,,τοῦ χωρίου τούτου δυσκολίαν καταφυγόντας. ώστε 10 ... ύμιν οὐδέ τι ἐγκελεύεσθαι ἔν γε τῷ παρόντι ἐπάναγκες. ...οίς γάρ τὰ πράγματα καὶ ἡ τῶν πολεμίων ἀσθένεια ,,τὸ θαρσεῖν δίδωσιν, οὐδὲν οἶμαι τῆς ἐκ τῶν λόγων 15 ,, ώφελείας προσδεί. τοσούτον δὲ ύπομνήσαι ύμᾶς ,,δεήσει ώς, ην μετά εύψυχίας και τήνδε την ξυμβολην 15 ,,διενέγκωμεν, λελείψεται ήμιν, Βανδίλων τε νενικημένων και Μαυρουσίων είς ταυτό τύχης εληλακότων. ,,των Λιβύης άγαθων απόνασθαι πάντων, οὐδεν δ τι 16 ... καὶ πολέμιον ἐννοείν ἔχουσιν. ὅπως δὲ μή κατὰ ,,χορυφην ύμας οί πολέμιοι βάλλωσι, μηδέ τι έχ τοῦ 20 ,,χωρίου ήμιτ γίγνοιτο βλάβος, έγὰ προνοήσω."

17 Τοσαυτα παραπελευσάμενος Σολόμων, Θεόδωρον ἐπέλευεν, ὂς τῶν ἐξπουβιτώρων ἡγείτο (ούτω γὰρ τοὺς φύλαπας 'Ρωμαίοι παλουσι), πεζοὺς χιλίους ἐπαγαγόμενον ἀμφὶ δείλην ὀψίαν ἔχοντά τε παὶ τῶν σημείων 25

¹ πολυπλασίως $V \mid \tilde{\eta}$ om $V \parallel 3$ δμᾶς] ήμᾶς $O \parallel 5$ ἐξελήλενται $O \mid$ ἐπαγομένην $O \parallel 6$ ἐς $PO \parallel 7$ ξυνειλεγμένους $PO \parallel 8$ ἔς $PO \parallel 10$ δυσκολίαν] δυσχωρίαν $O \parallel 11$ γε $VO \mid$ οm. $P \parallel 14$ προσδεΐν $V \mid$ ὁπομνήσαι δμᾶς $VO \mid$ όμᾶς ὑπομνήσαι $P \parallel 15$ ῆν] εἰ $V \mid$ εὐψυχίας $V \mid$ τῆς εὐτυχίας $P \mid 16$ ἡμῖν $V \mid 17$ ἐς $PO \mid 18-21$ τῶν-προνοήσω om. $V \mid 20$ δμᾶς ἡμᾶς $O \mid 22$ σολομῶν $O \mid 23$ ἐξκουβιτόρων $VO \mid 24-25$ ἐπαγόμενον $O \mid$

τινά ές τὰ πρὸς ἀνίστοντα ήλιον τοῦ Βουργάωνος λάθρα άναβηναι, οδ μάλιστα δύσοδόν τε τὸ όρος καλ σγεδόν τι απόρευτον ήν, επιστείλας ώστε, επειδαν άγτι ές του τοῦ όρους χολωνου ϊχωνται, ένταῦθα s ήσυχάζοντας τὸ λοιπὸν διανυκτερεύειν, αμα τε ήλίφ άνίσχοντι καθύπερθεν φαινομένους των πολεμίων καί τὰ σημεία ἐνδειχνυμένους βάλλειν. ὁ δὲ κατὰ ταῦτα 18 έποίει. καὶ έπεὶ πόρρω ην των νυκτών, διὰ τοῦ κρημνώδους έγγυς τοῦ σκοπέλου ἀφικόμενοι μὴ ὅτι Μαυ-10 povolove, alla nal Pomaiove anartae Elador de 19B461 προφυλακήν γάρ τῷ λόγφ ἐστέλλοντο, μή τις ἔξωθεν ές τὸ στρατόπεδον κακουργήσων ίοι. ὅρθρου δὲ βαθέος Σολόμων παντί τῷ στρατῷ κατὰ τοῦ Βουργάωνος τὰ Εσγατα έπλ τούς πολεμίους ἀνέβαινε. καλ ἐπειδή πρωΐ 20 15 έγεγόνει έγγύς τε οἱ πολέμιοι καθεωρώντο, οὐκέτι γυμνην, ώσπες το πρότερον, οί στρατιώται την τοῦ όρους ύπερβολην όρωντες, άλλα άνδρων τε άνάπλεων καὶ σημεία 'Ρωμαϊκά ἐνδεικνυμένων (ἤδη γάρ καὶ P 264 ύπέφαινέ τι ήμέρας) διηπορούντο. ἐπεὶ δὲ τῶν χειρῶν 21 20 οί ἐν τῆ ἄχρα ἡρχον, οί τε Ῥωμαίοι τὸ στράτευμα οίχειον είναι και οι βάρβαροι έν μέσφ των πολεμίων γεγονέναι ήσθάνοντο, βαλλόμενοι δε έκατέρωθεν, καλ ού παρον σφίσι τους πολεμίους άμύνεσθαι, ές άλκην

³⁻⁵ έπειδαν-διανυπτερεύειν] Suid 8. v. πολωνός

¹ Boveyáwvos] βαργάωνος $P \parallel 3-4$ ἐπιστείλας—ἔπωνται om. $V \parallel 3$ ἐπιτείλας $O \parallel$ ἐπειδὰν] ἐπειδ' ἄν $P \parallel 4$ ἄγχι ἐς] δὲ εἰς Suid. $\parallel 8$ ἐπεὶ $V \parallel$ ἐπειδὴ $PO \parallel$ 11 προφυλακὴν $V \parallel$ πρὸς φυλακὴν P, φυλακὴν $O \parallel$ 12 ἔη $O \parallel$ 13 σολομῶν $O \parallel$ 14 ἀνέβαινε] ἀνέφαινε $V \parallel$ 17 ἀλλὰ] ἀλλ' $O \parallel$ ἀνάπλεω $O \parallel$ 18 ἐνδεικνυμένων] δεικνυμένων $O \parallel$ 19 ὁπέφαινέ $O \parallel$ ὁπερέφαινε V, ὑπερφαίνει $P \parallel$ τι] τι τής Ο | 22 δε | τε Ο | 23 άμύνασθαι Ο

³⁰ BT Procop, ed. Haury, Vol. I cum addendis ed. Wirth [1785]

μεν ούκετι εβλεπον, ές φυγήν δε αύτίκα ξύμπαντες 22 Φρμηντο. ούτε δὲ ἐς τοῦ Βουργάωνος τὴν ὑπερβολὴν άναδραμείν έχοντες, πρὸς τῶν πολεμίων κατεχομένην, οὕτε ἐς τὸ ὁμαλὲς διὰ τοῦ πρόποδός πη ἰέναι, ἐνθένδε σφίσιν ἐπικειμένων τῶν ἐναντίων, ἔς τε τὴν νάπην δ και ές των σκοπέλων τον έτερον δρόμω πολλώ ήεσαν, 23 οί μεν αὐτοῖς ἵπποις, οἱ δὲ καὶ πεξῆ. ἄτε δὲ ὅμιλος πολύς έν φόβφ και θορύβφ μεγάλφ φεύγοντες, σφᾶς τε αύτούς εκτεινον καί ές την νάπην βαθείαν κομιδή ούσαν έσπίπτοντες άει οι πρώτοι έθνησκον, τοις μέντοι 10 όπισθεν Ιούσιν οὐ παρείγοντο τοῦ κακοῦ αίσθησιν. 24 έπει δε των τεθνεώτων ϊππων τε και άνθοώπων ή Β 462 νάπη ξμπλεως γενομένη διάβασιν έκ τοῦ Βουρνάωνος ές δρος ἐποίει τὸ ἔτερον, ἐνταῦθα ἐσώζοντο οἱ ὑπολειπόμενοι, διά των σωμάτων την πορείαν ποιούμενοι. 15 25 απέθανον δε εν τούτω τω πόνω Μαυρουσίων μεν μυριάδες πέντε, ώς αὐτῶν ἰσχυρίζοντο οἱ περιόντες, 'Ρωμαίων δε το παράπαν ούδεις, ού μην ούδε πληγήν τινα έλαβεν ή πρός των πολεμίων ή τύχης αὐτῷ ξυμβάσης τινός, άλλ' ἀκραιφνεῖς πάντες τῆς νίκης ἀπώ- 10 26 ναντο ταύτης. διέφυγον δὲ καὶ οἱ τῶν βαρβάρων ήγούμενοι πάντες, πλήν γε δή δτι Έσδιλάσας πίστεις

^{1—5} ές φυγήν—έναντίων] οἱ δὰ εἰς φυγήν ῶρμηντο οὕτε εἰς τοῦ Βουργαῶνος τὴν ὑπερβολὴν ἀναδραμεῖν ἔχοντες οὕτε εἰς τὸ ὁμαλές διὰ τὸ ἐπιπεῖσθαι τοὺς ἐναντίους Suid. s. v. ὁμαλές || 18 cf. Theoph. I 202

² ές] έκ O || 4 κη ίέναι VO| προϊέναι P || 6 τὸν VP rec m. corr.] τὸ P pr. m. et O | ἤεισαν V || 10 ἐσκίπτοντες VO| ἐκιπίπτοντες P || 14 ἐποίει τὸ] ἐποιείτο O || 17 περιόντες VO| περιόντες P|| 18 τὸ παράπαν οὐδὲις VP| οὐδεις τοπαράπαν O, τὸ παράπαν οὐδὲ εἶς Theoph. || 19 ἔλαβεν PO Theoph.] ἔλαβον V || 20 ἀλλὶ VO| ἀλλὰ P| πάντες V Theoph.] ἄπαντες PO || 21 ταύτης οπ. O|| 22 ἐσδιλάσας VP| ἐς διλασίας O

λαβών 'Ρωμαίοις αύτον ένεχείρισε. γυναικών μέντοι 27 καὶ παίδων λείαν τοσαύτην τὸ πληθος 'Ρωμαΐοι είλον ώστε προβάτου τιμής παίδα Μαυρούσιον τοῖς ἀνείσθαι βουλομένοις ἀπέδοντο. καὶ τότε Μαυρουσίων τοὺς 28 5 ύπολειπομένους γυναικών των σφετέρων τὸ λόγιον έσήει, ως άρα τὸ γένος αὐτοῖς πρὸς ἀνδρὸς ἀγενείου όλεζται. τὸ μὲν οὖν Ῥωμαίων στράτευμα ξύν τε τῆ 29 🗆 λεία καὶ τῷ Ἐσδιλάσα ἐς Καργηδόνα ἐσήλαυνον, τῷν δε βαρβάρων δσοις μη απολωλέναι ξυμβέβηκεν, έν 10 Βυζακίω μεν ίδρυσθαι άδύνατα έδόκει είναι, όπως μή δλίγοι όντες πρός Λιβύων των σφίσιν δμόρων βιάζωνται, ξύν δὲ ἄρχουσι τοῖς σφετέροις εἰς Νουμιδίαν άφικόμενοι ίκεται γίνονται Ίαύδα, δς των εν Αυρασίω Μαυρουσίων ήρχε. μόνοι δὲ Μαυρουσίων ἐν Βυζακίω 30 15 διέμειναν ων ήγειτο Αντάλας, δς δή εν τούτω τω γρόνω την ες 'Ρωμαίους πίστιν φυλάξας κακών άπαθης ξύν τοις ύπηχόοις τοις αύτοῦ ἔμεινεν.

ιγ΄. Έν φ δὲ ταῦτα ἐν Βυζακίφ ἐγένετο, ἐν τούτφ ρ 265
Ἰαύδας, δς τῶν ἐν Αὐρασίφ Μαυρουσίων ἦρχε, πλέον
το ἢ τρισμυρίους ἄνδρας μαχίμους ἐπαγόμενος ἐληίζετο
τὰ ἐπὶ Νουμιδίας χωρία, ἠνδραπόδιζέ τε τῶν Λιβύων
πολλούς. ἐτύγχανε δὲ Άλθίας ἐν κεντουρίαις τῶν 2
ἐκείνη φρουρίων φυλακὴν ἔχων, δς τῶν αἰχμαλώτων
τινὰς ἀφελέσθαι τοὺς πολεμίους ἐν σπουδἢ ἔχων ξὺν
το Οὕννοις τοῖς αὐτῷ ἔπομένοις, ἑβδομήκοντα μάλιστα

⁶ cf 454, 2

¹ αύτὸν] αὐτὸν codd | ἐνεχείρισεν $P \parallel 5$ —476, δ γυναικῶν εἴη om. $V \parallel 8$ 'Εσδιλάσα Dind.] ἐσδελάσα P, ἐς διλασίας $O \parallel$ 9 ξυμβέβηκεν] ξυνέπεσεν $O \parallel 10$ ἰδρύσασθαι $O \parallel 12$ ἐς νουμηδίαν $O \parallel 14$ ῆρχεν $P \parallel 15$ 'Αντάλας] ἀνδάλας $O \parallel 17$ αὐτοῦ] αὐτοῦ codd $\parallel 18$ ἐγίνετο $O \parallel 19$ ἰαύδας $O \parallel 16$ βδας $O \parallel 21$ νουμηδίας $O \parallel 22$ κεντουρία $O \parallel 25$ οὕνοις $O \parallel 21$

3 οὖσιν, ἔξω τοῦ φρουρίου ἐγένετο. λογισάμενός τε ὡς ούη οίος τέ έστι πλήθει Μαυρουσίων τοσούτω ξύν άνδράσιν έβδομήχοντα ές γείρας λέναι, στενογωρίαν καταλαβείν τινα ήθελεν, δπως αν δί' αὐτῆς ὁδῶ ἰόντων τῶν πολεμίων τῶν τινας αλγμαλώτων ἀναρπάσαι δυ- 5 4 νατὸς είη. καὶ (οὐ γάρ ἐστι τοιαύτη τις ἐνταῦθα ὁδὸς. έπει πεδία υπτια πανταγή των έχεινη χωρίων έστιν) 5 έπενόει τάδε. πόλις έστι που πλησίον Τίγισις δνομα, τότε μεν άτείχιστος οὖσα, κρήνην δε μεγάλην τινά έν 6 στενοχωρία πολλή έχουσα. ταύτην Άλθίας την κρήνην 10 καταλαβείν έννω. λονισάμενος ως δίψη αναγκαζόμενοι ένταῦθά πως ἀφίξονται οἱ πολέμιοι. ἄλλο γὰρ ύδωρ 7 άγγιστά πη ώς ήκιστά έστι. πᾶσι μέν οὖν τὸ τοῦ πλήθους εκλογιζομένοις παράλογον εδοξε μανιώδης 8 αὐτοῦ ἡ ἔννοια είναι. οἱ δὲ Μαυρούσιοι κόπφ τε 15 πολλώ και πνίγει μεγάλω θέρους ώρα ωμιληκότες, δίψη τε, ως τὸ είκὸς, ἀπ' αὐτοῦ μεγίστη έχόμενοι, παρά την κρήνην δρόμω πολλώ ήλθον, οὐδεν έναντίωμα 9 ἐν νῷ ἔχοντες. ἐπειδή δὲ τὸ ὕδωρ πρὸς τῶν πολε-Β 464 μίων έγόμενον εύρον, απορούμενοι ξύμπαντες έστησαν, 20 τοῦ πλείστου τῆς Ισχύος ἤδη δαπανηθέντος σφίσι τῆ 10 τοῦ ύδατος ἐπιθυμία. διὸ δὴ Ἰαύδας τῷ ᾿Αλθία εἰς λόγους ήχων τὸ τριτημόριόν οἱ δώσειν ώμολόγει τῆς 11 λείας, έφ' φ δη Μαυρούσιοι πίωσιν απαντες. δ δε τον μεν λόγον ενδέχεσθαι ούδαμη ήθελε, μονομαχείν 25

^{13—15} πασι—είναι] οἱ μὲν ἄλλοι τοῦ πλήθους ἐκλογιζόμενοι τὸν παράλογον, ἔδοξε μανιώδης είναι αὐτοῦ ἡ ἔννοια Suid. s. v. παράλογον

⁸ ἔστι V] ἐστί PO \parallel 10 ταύτην \mid ταῦτα O \parallel 12 πως V \mid πάντως PO \parallel 17 μεγίστη ἐχόμενοι \mid ἐχόμενοι μεγίστη O \parallel 19 νῷ \mid νῦν O \mid ἐπειδή \mid ἐπεὶ O \parallel 21 ἤδη PO \mid om. V \parallel 22 ἰάβδας hic et infra fere constanter P \mid τῷ Λλθία om V \mid ἐς PO \parallel 24 ἤθελον V

δὲ πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ τούτων ήξίου. τοῦ δὲ Ἰαύδα 12 ταύτην δή δεξαμένου την πρόκλησιν, ξυνέκειτο ήσσηθέντος, αν ούτω τύχη, του 'Αλθία Μαυρουσίους πιείν έγαιρέ τε άπας δ των Μαυρουσίων στρατός, εὐέλπιδες 13 5 ουτες, έπει 'Alθίας μεν Ισγνός τε ην και ου μέγας τὸ σῶμα, Ἰαύδας δὲ κάλλιστός τε ἡν καὶ μαγιμώτατος Μαυρουσίων ἀπάντων. ἄμφω μέν οὖν ἱππεῖς ἐτύγχα- 14 νον όντες. δ δὲ Ἰαύδας τὸ δοράτιον ἡκόντισε πρῶτος, Ρ 266 ούπερ '4λθίας έπ' αὐτὸν Ιόντος χειρί λαβέσθαι τῆ 10 δεξιᾶ παρὰ δόξαν Ισχύσας Ιαύδαν τε καὶ τοὺς πολεμίους κατέπληξε. τη δε λαιά γειρί το τόξον έντεί- 15 νας αύτικα, έπεὶ ἀμφιδέξιος ἡν, τὸν Ἰαύδα Ίππον βαλών έκτεινε. πεσόντος τε αὐτοῦ ἵππον ἕτερον τῷ ἄρχοντι 16 Μαυρούσιοι ήγον, έφ' δυ άναθορων Ίαύδας εὐθύς 15 έφυγε και οι κόσμω ουδενί ο των Μαυρουσίων στρατός είπετο. δ τε Άλθίας τούς τε αίγμαλώτους και την 17 λείαν άφελόμενος ξύμπασαν δνομα μέγα έκ τοῦ ἔργου τούτου ανά πασαν Λιβύην έσχε. ταῦτα μέν οὖν τῆδε έγώρησε.

Σολόμων δε εν Καργηδόνι όλίγον τινά διατρίψας 18 γρόνον, ἐπί τε ὅρος τὸ Αὐράσιον καὶ Ἰαύδαν ἐπῆγε τὸ στράτευμα, ἐπενεγκὸν αὐτῷ ὅτι, ἡνίκα ὁ Ῥωμαίων Β 465 στρατός την έν Βυζακίω άσγολίαν είγε, πολλά έληίσατο τῶν ἐν Νουμιδία χωρίων. καὶ ἦν δὲ οῦτως. ὥρμων 19 25 δε Σολόμωνα έπι τον Ιαύδαν Μαυρουσίων άρχοντες

¹ dè V] ve PO || 2 di) om. O || 8 végot O | nieîv] noieîv O || 5 ve PO] om. V || 9 lorvos] lóvri P || 18 ve || dè O || 14 Mavgovístot Maltr.] μ avgovístav codd. || àvadogáv V || 15 šavye V et P pr. m.] šavye P rec. m. corr. et O || d repetit O || 18 šayev P || 20 solomav O || 21 doos vò avgástov PO] vò avgástov doos V || 24 νουμηδία Ο | 25 σολομώνα Ο

^{1—2} Μασσωνάς—ξυεκα om. $O \parallel 1$ δοτέας $V \parallel 2$ μασωνάς $O \parallel 7$ —8 σολομάνος $O \parallel 9$ ξς ποτ.] εἰς ποτ. $P \parallel 12$ εἰναι ἐφαίνετο VO] ἐφαίνετο εἰναι $P \parallel 13$ οἱ om. $O \parallel 18$ —19 δύσοδόν—γενομένω om. $O \parallel 18$ δύσωδόν $P \parallel 22$ σίτος $V \parallel 28$ γίγνεσθαι $O \parallel 24$ πέφυκε $P \parallel 24$ —25 ἀπημελημένα V et P pr m.] ἀτημελημένα P corr et O

λους άφειλοντο, οὐδείς πω ές αὐτὸ πολέμιος ἡλθεν οὐδὲ ἐς δέος τοὺς βαρβάρους κατέστησεν, άλλὰ καὶ πόλιν Ταμούγαδιν, ή πρός τῶ ὄρει ἐν ἀρχή τοῦ πεδίου ποὸς ἀνίσγοντα ήλιον πολυάνθρωπος οὖσα ἄκητο, Ρ 267 5 ξρημον άνθρώπων οἱ Μαυρούσιοι ποιησάμενοι ἐς ἔδαφος καθείλου, δπως μή ενταύθα ή δυνατά ενστρατοπεδεύσασθαι τοῖς πολεμίοις, άλλὰ μηδε κατὰ πρόφασιν τῆς πόλεως ἄγχι ἐς τὸ ὄρος ἰέναι. εἶχον δὲ οἱ ταύτη 27 Μαυρούσιοι καὶ τὴν πρὸς έσπέραν τοῦ Αὐρασίου 10 χώραν, πολλήν τε και άγαθην ούσαν. και τούτων 28 έπέκεινα Μαυρουσίων έθνη έτερα ώκηντο, ών δρχεν Όρταξας, δε Σολόμωνί τε καί Ρωμαίοις, ώς εμπροσθεν έρρήθη, ξύμμαχος ήλθε. τούτου τοῦ ἀνθρώπου έγὼ 29 λέγουτος ήπουσα ώς ύπερ την χώραν, ής αὐτὸς ἄρχοι, 16 οὐδένες ἀνθρώπων οἰκοῦσιν, ἀλλὰ γῆ ἔρημος ἐπὶ πλείστον διήχει, ταύτης τε ἐπέχεινα ἄνθρωποί είσιν ούχ ώσπερ οί Μαυρούσιοι μελανόχροοι, άλλά λευκοί τε λίαν τὰ σώματα καὶ τὰς κόμας ξανθοί. ταῦτα μέν δη ώδε πη έχει.

Σολόμων δε Μαυρουσίων τε τούς ξυμμάγους δωρη- 80 90 σάμενος χρήμασι μεγάλοις καὶ πολλά παρακελευσάμενος παντί τῷ στρατῷ ἐς ὄρος τὸ Αὐράσιον ὡς ἐς μάχην διατεταγμένος ανέβαινεν, οιόμενος έκείνη τη ήμέρα τοίς τε πολεμίοις διὰ μάγης λέναι καλ ἀπ' αὐτῶν δια-

¹⁸ cf. 478, 1

³ ταμούγαδιν P] τὰ μούγαδιν V, λαμάγουδιν O, Theoph. I 206, 8 scribit: τὰς ἐν Μουγάδη πεδιάδας | τῷ ὅρει PO] τὸ ὅρος V || 7 μηδὲ] μὴ δὲ codd || 8 ol om. O | ταύτη|| ταύτην O || 11 ῷπηντο om. O || 12 σολομῶν|| O || 13 ἐρρέδη P || 16 ταύτης|| ταύτη V || 19 πη V|| πως PO || 21 παραπελευσάμενος PO|| παραπενασάμενος V|| 22 ὡς om. O|| ἐς μάχην|| ἐν μάχη V|| 24 ἀπ΄ codd.|| ἐπ΄ Maltr. || αύτῶν VP|| αύτοῦ O

31Β467 χρίνεσθαι, όπη αν ή βουλομένη τη τύγη. οὐ γὰρ οὖν ούδε τροφάς, δτι μη δλίγας, σφίσι τε και τοις ιπποις 82 τοίς σφετέροις οί στρατιώται ἐπήνοντο, πορευθέντες δε έν δυσχωρία πολλή πεντήκοντα μάλιστα σταδίους 88 ηθλίσαντο. τοσαύτην τε δδόν ές ημέραν εκάστην 5 άνύοντες έβδομαζοι άφικνοῦνται ἐς χῶρον, ἔνθα φρούριόν τε παλαιον ήν και ποταμός τις αένναος. "Όρος Ασπίδος τη σφετέρα γλώσση καλούσι Λατίνοι τὸν 34 χώρον. Ενταύθα σφίσι στρατοπεδεύεσθαι ηγγέλλοντο οί πολέμιοι, καὶ ἐπειδὴ ἐν τῷ χωρίφ τούτφ ἐγένοντο 10 πολέμιον τε οὐδεν ἀπήντα, στρατοπεδευσάμενοι καί ώς ες μάγην παρασκευασάμενοι αύτοῦ έμενον, ήμερων 35 τε αὐτοῖς ἐνταῦθα τριῶν χρόνος ἐτρίβη. ὡς δὲ οῖ τε πολέμιοι τὸ παράπαν σφίσιν έκποδων ϊσταντο καὶ τὰ έπιτήδεια έπελελοίπει, ένθύμιον Σολόμωνί τε καὶ τῆ 15 στρατιά πάση έγένετο, ως άρα τις προς Μαυρουσίων 86 των ξυμμάχων επιβουλή ες αὐτούς γίνοιτο οί γε, καίπερ ούκ αμελετήτως της εν Αύρασίο πορείας έχοντες, επιστάμενοί τε, ώς τὸ είκὸς, ὅσα τοῖς πολεμίοις βεβουλευμένα ετύγγανεν, ές εκάστην μεν αὐτοῖς ἡμέραν κ λάθρα έπειγόμενοι, ώσπερ έλέγετο, πολλάκις δε καλ κατασκοπής ένεκα ές αὐτοὺς πρὸς Ῥωμαίων σταλέντες. οὐδὲν ἀγγείλαι ὑγιὲς ἔγνωσαν, ὅπως δὴ μὴ προμαθόντες τροφάς τε σφίσιν ές χρόνον πλείω έχοντες ές όρος τὸ Αὐράσιον ἀναβαίνοιεν καὶ τὰ ἄλλα παρασκευά- 15 37 σαιντο όπη ἄριστα ἔσεσθαι ἔμελλεν. όλως δε ένέδραν

² xal rols V] rols om. P || 8 ênhyovro | ênelyovro V, haelyovro O || 4 dè om. O || 5 re P] om. V, de O || 7 hv om. O || 8 lativoi xalovsi PO || 12—481, 8 $\dot{\omega}_S$ — ϕ vsi om. V || 15 êneloinei O | solopavi O | re om. O || 18 adoasía O || 20 hméqav] the hméqav O || 21 ênelyópevoi] Evyyevópevoi? || 25—26 naqasievásoivro P

σωίσι πρός ανδρών ξυμμάχων γενενήσθαι ύποτοπήσαντες ές δέος ήλθον, λογιζόμενοι ώς ἄπιστοι λέγονται είναι Μαυρούσιοι φύσει, άλλως τε ήνίχα 'Ρωμαίοις ή Β 468 άλλοις τισί ξυμμαχούντες έπί Μαυρουσίους στρατεύονs ται. ὧν δη ἐνθυμηθέντες, ἅμα δὲ καὶ λιμῷ πιεζό-38P268 μενοι, ένθένδε τε κατά τάχος άναχωρούσιν άπρακτοι καὶ ἐς τὸ πεδίον ἀφικόμενοι γαράκωμα ἐποιήσαντο.

Μετά δὲ Σολόμων τοῦ στρατοῦ μοιράν τινα φυ- 39 λακής ενεκα εν Νουμιδία καταστησάμενος (χειμών γάρ 10 ήδη ήν) ξύν τοις έπιλοίποις ές Καργηδόνα ήει. ενθα 40 δή εκαστα διείπε τε καί διεκόσμει. Επως αμα ήρι άργομένω πλείονι παρασκευή και, ην δύνηται, ξυμμάχων Μαυρουσίων έκτὸς έπὶ τὸ Αὐράσιον αὖδις στρατεύοι. άμα δε καί στρατηγούς τε καί στρα-41 16 τιὰν ἄλλην καλ νηῶν στόλον ἐπὶ Μαυρουσίους ἐξηρτύετο, οδ έν Σαρδοί τη νήσω ίδρυνται αύτη γάρ ή 42 νησος μεγάλη μέν έστι και άλλως εὐδαίμων, ές τὰς δύο μάλιστα της Σικελίας κατατείνουσα μοίρας (ημερῶν γὰρ δδὸν εἴκοσιν εὐζώνω ἀνδρὶ τὸ τῆς γῆς περίτο μετρον έχει), 'Ρώμης τε καὶ Καρχηδόνος εν μέσφ κειμένη πρός Μαυρουσίων των ταύτη ώκημένων πιέζεται. Βανδίλοι γάρ τὸ παλαιὸν ές τούτους τοὺς βαρβάρους 43 δργη χρώμενοι δλίγους δή τινας σύν ταζς γυναιξίν ές Σαρδώ πέμψαντες ένταῦθα εἶρξαν. γρόνου δὲ προϊόν- 44 25 τος τὰ δρη καταλαμβάνουσιν, ἃ Καρανάλεως έγγύς πού έστι, τὰ μὲν πρῶτα ληστείας ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ἐς

¹⁻² ύποτοπάσαντες Ο | 3 είναι μαυρούσιοι Ρ] μαυρούσιοι elvat $O \parallel 4-5$ organisaria $O \parallel 8-21$ meta-nikerat om. $V \parallel$ 9 vovmola $O \parallel$ 14 dè nal $P \parallel$ nal om. $O \parallel$ 21 rav] dè rav $O \parallel$ 22 β avothoi $O \parallel$ 28 ξ bv $PO \mid$ vvvai ξ l $O \parallel$ 23-24 ξ g saqdà $V \parallel$ rec. m. additum est in P, om. $O \parallel$ 24 elekav $V \parallel$ dekav $PO \parallel$ 25 καρνάλεως $O \parallel 26$ πού] πή $O \mid$ άφανοῦς $VO \mid$ έμφανοῦς P

τοὺς περιοίκους ποιούμενοι, ἐπεὶ δὲ οὐχ ἦσσον ἐγένοντο ἢ τρισχίλιοι, καὶ ἐς τοὐμφανὲς καταθέοντες, λανΒ 469 θάνειν τε ἥκιστα ἀξιοῦντες ἄπαντα ἐληίζοντο τὰ ἐκείνη χωρία, Βαρβαρικίνοι πρὸς τῶν ἐπιχωρίων καλούμενοι.
45 ἐπὶ τούτους δὴ τοὺς Μαυρουσίους ὁ Σολόμων ἐν ε τούτφ τῷ χειμῶνι τὸν στόλον ἡτοίμαζε. ταῦτα μὲν οὖν ἐν Λιβύη ἐφέρετο τῆδε.

ιδ΄. Έν δὲ Ἰταλία κατά τοὺς χρόνους τοὺς αὐτοὺς τάδε γενέσθαι τετύχηκε. Βελισάριος έπλ Θευδατόν τε καλ τὸ Γότθων ἔθνος πρὸς Ἰουστινιανοῦ βασιλέως 10 έστέλλετο, καταπλεύσας δε ές Σικελίαν ταύτην δη την 2 νῆσον πόνω οὐδενὶ ἔστεν. ὅντινα δὲ τρόπον, ἐν τοῖς όπισθέν μοι λόγοις λελέξεται, ότε με δ λόγος ές των 3 Ίταλικῶν πραγμάτων τὴν Ιστορίαν ἄγει. νῦν γάρ μοι ούκ άπο τρόπου έδοξεν είναι ξύμπαντα αναγραψάμενον 15 τὰ ἐν Λιβύη ξυνενεχθέντα ούτω δὴ ἐπὶ τὸν λόγον 4 του άμωι Ίταλίαν τε και Γότθους ιέναι, του μέν οὖν γειμώνα τούτον Βελισάριος μέν έν Συρακούσαις, Σο-5 λόμων δε έν Καργηδόνι διέτριψε. και τέρας έν τῷδε τῶ ἔτει ξυνηνέχθη γενέσθαι δεινότατον. ὁ γὰρ ήλιος 20 άπτινων γωρίς την αίνλην, ώσπερ ή σελήνη, ές τοῦτον δή του ένιαυτου απαυτα ήφιει, έπλειπουτί τε έπλ Ρ 269 πλείστον έφκει, την άμαρυγην την αύτοῦ οὐ καθαράν

¹⁹ cf. Mich. Syr. p. 193. Bar-Hebr. p. 82. Cedren. I 650, 8 Zach. 209, 18. 372

² καὶ] το O || 3 ἐληίζαντο P || 5 σολομῶν O || 5—6 ἐν τούτω τῶ χειμῶνι τὸν στόλον V] τὸν στόλον ἐν τούτω τᾶ χειμῶνι P, τούτω τᾶ χειμῶνι O || 8 δὲ] δὲ τῆ O | χούνους τοὺς αύτοὺς V] αὐτοὺς χούνους PO || 9 θευδάτον PO || 11 δὲ V] τε PO | ές σικελίαν PO] ἐν σικελία V || 12 νῆσσον P || 13 ὅπισθέ P | λόγοις P] οπ. VO | ὅτε VP pr. m. et O] ὅτι P corr. || 14 ἄγοι PO || 18 βελισάςιον superscr P || 18—19 σολομῶν P || 23 αὐτοῦ codd.

οὐδὲ ἦπερ εἰώθει ποιούμενος. ἐξ οὖ τε ξυμβῆναι 6 τοῦτο τετύχηκεν, οὕτε πόλεμος οὕτε λοιμὸς οῦτε τι ἄλλο ἐς θάνατον φέρον τοὺς ἀνθρώπους ἀπέλιπε. χρόνος δὲ ἦν, ὅτε δέκατον ἔτος Ἰουστινιανὸς τὴν βα- » 586/7 5 σιλείαν εἶχεν.

"Αμα δὲ ἦοι ἀρχομένφ, ὅτε οἱ Χριστιανοὶ έορτὴν • 586 7 ήγου, ήν δή Πασχαλίαν καλούσι, στρατιώταις στάσις έν Λιβύη ενέπεσεν. ή δπως τε έφύη και ές δ τι έτε- Β 470 λεύτησεν, έρων έρχομαι. ἐπειδή Βανδίλοι ήσσήθησαν 8 10 τη μάγη, ώσπερ μοι έμπροσθεν εξρηται, οί 'Ρωμαίων στρατιώται τὰς αὐτών παιδάς τε καί γυναϊκας ἐν γαμετών ἐποιήσαντο λόγω. ή δὲ αὐτών ἐκάστη τὸν 9 άνδρα ένηγε των χωρίων της πτήσεως μεταποιεϊσθαι, ών αὐτή πρότερον πυρία ἐτύγχανεν οὖσα, οὐχ ὅσιον 15 λέγουσα είναι, εί Βανδίλοις μέν ξυνοιχούσαι τούτων άπώναντο, τοις δε αὐτοὺς νενικηκόσιν ές γάμον έλθοῦσαι οὕτω δή τῶν σφίσιν ὑπαρχόντων στερήσονται. ταῦτα δὲ οί στρατιῶται ἐν νῷ ἔχοντες Σολό- 10 μωνι είκειν οὐκ ἄοντο χρηναι τὰ Βανδίλων χωρία ἔς 20 τε τὸ δημόσιον καὶ ἐς τὸν βασιλέως οἶκον ἐθέλοντι άναγράψασθαι, φάσκοντί τε ώς τὰ μεν άνδράποδα καί τὰ ἄλλα πάντα χρήματα τοίς στρατιώταις ἐς λάφυρα lέναι ούκ ἀπεικὸς είναι, γην μέντοι αὐτην βασιλεί τε και τη Ρωμαίων άργη προσήκειν, ήπερ αὐτοὺς έξέθρεψέ 25 τε καί στρατιώτας καλεϊσθαί τε καί είναι πεποίηκεν, ούκ ἐφ' ιδ σφίσιν αὐτοῖς τὰ χωρία κεκτήσονται, ὅσα

¹ συμβήναι $P\parallel 2$ λοιμὸς] λιμὸς $P\parallel 3$ φέρων $P\parallel 4$ —5 τὴν βασιλείαν VP] τῆς βασιλείας $O\parallel 7$ στρατιώταις V] στρατιωτών $PO\parallel 9$ βανόζλοι $O\parallel 10$ ξωμαίων V] ξωμαίοι $PO\parallel 11$ τὰς] τοὺς $O\parallel 13$ πτήσεως] πτίσεως $V\parallel 15$ λέγουσαι $O\parallel 19$ εἴκειν $V\parallel 20$ τὸ] τὸν $P\mid ἐθελοντὶ O\mid 21$ ὡς abesse malim, adnotat Christ $\parallel 25$ πεποίηκε $V\parallel 26$ —485, 11 ούκ—καὶ om. V

⁵ μία O] om. P | 7 τὰ om. O | 18 ἀλλ' ἀπέπλειντο O | 18 ἐγένοντο O | 19 παιδία] παιδία O | ἄλλο τι O] ἀλλότι P || 27 Ιουστινιανὸς O

δίλων στρατιωτών οἱ μὲν πλεϊστοι ἐς τὴν ἕω ἀφίκοντο καὶ τοὺς καταλόγους πληροῦντες, ἐς οὺς διατετάχαται, ἄχρι τοῦδε ἐπὶ Πέρσας στρατεύονται οἱ δὲ ἄλλοι, ἀμφὶ τετρακοσίους ὅντες, ἐκεὶ ἐν Λέσβφ ἐγένοντο, κε- κολπωμένων σφίσι τῶν ἱστίων τοὺς ναύτας βιασάμενοι Πελοποννήσφ προσέσχον. ἐνθένδε τε ἀπάραντες ἐς 19 Λιβύην κατέπλευσαν ἐν χωρίφ ἐρήμφ, οὖ δὴ τὰς ναῦς ἀπολιπόντες καὶ συσκευασάμενοι ἐς τὸ ὅρος τὸ Λὺρά- Β 472 σιον καὶ ἐς Μαυριτανίαν ἀνέβησαν. οἶς δὴ ἐπηρμένοι 20 10 οἱ στρατιῶται, οἶς ἡν ἐν ἐπιμελεία ἡ στάσις, ἔτι μᾶλλον ξυνίσταντο ἐν σφίσιν αὐτοίς. καὶ λόγοι τε 21 πολλοὶ περὶ τούτου καὶ δρχοι ἤδη ἐν τῷ στρατοπέδφ ἐγίνοντο. ἐπειδή τε τὴν ἑορτὴν ἄγειν ἔμελλον, ἀχθόμενοι τῷ κωλύμη τῶν ἱερῶν οἱ ᾿Αρειανοὶ σφόδρα 15 ἐνέκειντο.

"Εδοξέ τε αὐτῶν τοις κορυφαίοις ἐν τῷ ἱερῷ τῆ 22 πρώτη τῆς ἑορτῆς ἡμέρα, ἡν μεγάλην καλοῦσι, Σο- 28. die mens λόμωνα κτείναι. καὶ ἔλαθόν γε οὐδενὸς τοῦτο δὴ 28 ἐξενεγκόντος τὸ βούλευμα. ἄτε γὰρ πολλῶν ὄντων τῶν τὰ δεινὰ βουλευομένων ὁ λόγος περιφερόμενος ἐς δυσμενῆ οὐδένα ἐξέπιπτε, ταύτη τε λανθάνειν ἐξίσχυσαν, ἐπεὶ καὶ Σολόμωνος οί πολλοὶ δορυφόροι τε καὶ ὑπασπισταὶ καὶ τῶν οἰκετῶν οἱ πλείστοι ἐς ταύτην δὴ τὴν στάσιν ξυνετετάχατο τῆ τῶν χωρίων τε ἐπιθυμία. ἡμέρας δὲ ἥδη τῆς κυρίας παρούσης 24

¹⁶ Schmidt p. 150 (3. Aufl. p. 145)

³ πέρσαις $P\parallel 6$ πελοπονήσω $O\mid$ ές P] έπὶ $O\parallel 8$ συσπευασάμενοι] ξυγκελευσάμενοι $O\parallel 13-14$ άχθόμενοι $PO\mid$ άχθόμενοι τε $V\parallel 17-18$ σολομώνα $O\parallel 18$ δὴ om. $O\parallel 21$ οὐδένα] οὐδένε $O\parallel 22$ ἐξίσχυσαν $V\mid$ ἐξίσχυσεν $PO\mid$ σολομώνος O

Σολόμων μεν εν τω ίερω εκάθητο, μακράν των αύτου 25 απολελειμμένος κακών, έσελθόντες δε οίς τον ανδρα τοῦτον ατείναι εδέδοατο, νεύμασί τε άλλήλοις έγκελευσάμενοι, των ξιφων ήπτοντο, έδρασαν μέντοι οὐδεν, ἢ τὰ τελούμενα τηνικαῦτα ἐν τῷ ἱερῷ αἰσχυνόμενοι, 5 ή διὰ τὴν τοῦ στρατηγοῦ δόξαν ἐρυθριῶντες, ή καί 26 τι θείον αὐτοὺς διεκώλυσεν. ἐπειδή δὲ τά τε ἱερὰ έχείνη τη ημέρα ήσκητο ήδη και οίκαδε έκομίζοντο έχαστοι, άλλήλους ήτιώντο οί στασιώται άτε μαλθακούς ούκ ἐν δέοντι γεγενημένους, καὶ αὖθις ἀπετί- 10 27 θεντο ές την έπιοῦσαν τὸ βούλευμα. δμοίως δὲ καὶ Β 473 τη ύστεραία διαγεγονότες απρακτοι έκ τοῦ ίεροῦ άνεγώρησαν, ές τε την άγοραν έλθόντες άλληλοις έκ τοῦ έμφανούς έλοιδορούντο, αὐτός τε εκαστος μαλθακόν τε τὸν πέλας καὶ τῆς έταιρίας διαλυτὴν ἀποκαλῶν τὴν 15 28 ές Σολόμωνα αίδῶ ὀνειδίζειν οὐκ ἀπηξίου. διὸ δὴ οὐκέτι ἀκίνδυγον σφίσιν ἄοντο ἔσεσθαι τὴν ἐν Καρχηδόνι διατριβήν ατε ές τὸ παν έξενεγκόντες τὸ βού-29 λευμα, οἱ μὲν οὖν πολλοὶ τῆς πόλεως ἔξω κατὰ τάγος γενόμενοι τά τε χωρία έληίζοντο καλ Λίβυσιν οἷς αν 20 έντύχοιεν ώς πολεμίοις έγρωντο οί δε άλλοι έν τη Ρ 271 πόλει διαμείναντες οὐ παρείχον αἴσθησιν ής εἶχον αύτοι γνώμης, άλλ' άγνοειν τὰ βεβουλευμένα προσεποιοῦντο.

80 Σολόμων δε ακούσας δσα προς των στρατιωτών 16 εν τῆ χώρα επράσσετο, ες θόρυβόν τε πολύν εμπεσών

¹ σολομῶν $O \parallel 1-2$ τῶν αὐτοῦ ἀπολελειμμένος $VP \parallel$ ἀπολελειμμένος τῶν οἰκείων $O \parallel 2$ εἰσελθόντες $PO \parallel 3$ νεύματί $O \parallel 7$ αὐτοὺς διεκώλυσεν $VP \parallel$ ἐκάλυσεν αὐτοὺς $O \parallel 11$ εἰς $O \parallel 14$ ἐλοιδοροῦντο $O \parallel 15$ ἐταιρίας $VO \parallel 16$ ἐταιρίας V

τοῖς ἐν τῆ πόλει ἐγκελευόμενος οὐκ ἀνίει ἐς εὔνοιαν την βασιλέως παρακαλών. οί δὲ κατ' ἀργάς μὲν ἐνδέ- 81 γεσθαι τούς λόγους έδόκουν, ήμέρα δὲ τῆ πέμπτη, έπει τούς έξεληλυθότας έν βεβαίω τυραννείν ήκουσαν, 5 ές του Ιππόδρομου ξυλλεγέντες ές τε Σολόμωνα καί τούς άλλους άρχοντας ανέδην ύβριζον. ένθα δή πρός 32 Σολόμωνος σταλείς Θεόδωρος δ Καππαδόκης παρηγορείν τε και τιθασσεύειν αὐτοὺς ένεχείρει, οὐδέν τι έπαϊοντας τῶν λεγομένων. ἦν δέ τις Θεοδώρφ τούτφ 33 10 δυσμένειά τε καλ έπιβουλής ύποψία ές Σολόμωνα, διό 34 δή οί στασιώται στρατηγόν τε αὐτὸν σφίσιν αὐτίκα τη βοη έψηφίσαντο, και ξύν αὐτῷ σιδηροφοροῦντες καὶ θορύβφ πολλῷ χρώμενοι ές τὸ Παλάτιον κατά B 474 τάγος ήπον. ἔνθα δή Θεόδωρον μέν έτερον, ος των 36 16 φυλάχων ήγεῖτο, ατείνουσιν, ἄνδρα τῆς τε ἄλλης ἀρετῆς ἐπὶ πλεῖστον ήκοντα καὶ διαφερόντως ἀγαθὸν τὰ πολέμια. ἐπεὶ δὲ τοῦ φόνου τούτου ἐγεύσαντο, ἄπαντα 36 ήδη του έν ποσίν έκτεινου, είτε Λίβυν είτε 'Ρωμαΐου, Σολόμωνι γνώριμον είτε χρήματα έν χερσίν έχοντα, 20 ενθένδε τε ές τὸ ληίζεσθαι ἀπεχώρησαν, ἀναβαίνοντες δε ές τας οίκιας, ενθα δή μή στρατιώται ήμύνοντο, απαντα τὰ τιμιώτατα ήρπαζον, άχρι νύξ τε ἐπιγενομένη καὶ μέθη τὸν πόνον διαδεξαμένη κατέπαυσε. Σολόμων δε ές το ίερον, δ έστι μέγα έν Παλατίφ, 37

¹ cf Theoph. I 203

¹ dviei] dviner $O \parallel 6$ dvaldyr $PO \parallel 7$ Soldmards hic et multis aliis locis in P corr. est soldmards $\parallel 8$ ti PO] om $V \parallel 12$ sur $P \parallel$ sidyeogogovers VO Theoph.] dograpogovers $P \parallel$ 14 μεν ετερον Maltr. in marg.] μεν πρότερον VP, πρότερον μέν $O \parallel 15$ φυλακών $P \parallel 19$ σολομώνι $O \parallel 20$ τε \mid τε καλ $O \parallel$ 24 ชอใจนิจิง Ó

καταφυγών έλαθεν, ένθα δή και Μαρτίνος αὐτῷ ἀμφί 38 δείλην όψιαν ήλθεν. έπει δε οι στασιώται πάντες έκάθευδου, έξελθόντες έκ τοῦ ίεροῦ ές την Θεοδώρου τοῦ ἐκ Καππαδοκίας οἰκίαν ἦλθον, δς αὐτοὺς δειπνῆσαί τε ού τι προθυμουμένους ηνάγκασε, καὶ ές τὸν 5 🗆 λιμένα διακομίσας ές λέμβον νεώς δή τινος έσεκόμισεν, δς δή ένταῦθα Μαρτίνω παρεσκευασμένος έτύγγα-89 νεν. είποντο δε Προκόπιός τε, δς τάδε ξυνέγραψε, 40 και της Σολόμωνος οίκιας ανδρες πέντε μάλιστα. σταδίους τε τριακοσίους ανύσαντες αφίκοντο ές Μισούαν 10 τὸ Καργηδονίων ἐπίνειον, καὶ ἐπεὶ ἐνένοντο ἐν τῶ άσφαλεί, αύτικα Σολόμων έκέλευε Μαρτίνον ές Νουμιδίαν παρά Βαλεριανόν τε καί των ξυναργόντων τούς άλλους ιέναι, πειράσθαί τε, εί πως δύναιτο αύ-Β 475 των ξααστος των τινας γνωρίμων στρατιωτών ή χρή- 15 μασιν ή τρόπφ έτέρφ τφ ύπελθών ές εύνοιαν την 41 βασιλέως μεταγαγείν. καὶ πρὸς Θεόδωρον γράμματα έπεμπε. Καρχηδόνος τε έπιστέλλων έπιμελεϊσθαι καί Ρ 272 τὰ ἄλλα διέπειν ὅπη ἂν αὐτῷ δοκῆ δυνατὰ εἶναι, αὐτὸς δὲ ξὺν Προκοπίω παρά Βελισάριον ἐς Συρα- 20 42 πούσας ἀφίπετο. ἄπαντά τε αὐτῷ ἀγγείλας, δσα ἐν Λιβύη γενέσθαι ξυνέπεσεν, έδειτο κατά τάγος λέναι τε ές Καργηδόνα καὶ βασιλεί ἀμῦναι πάσχοντι πρὸς στρατιωτών τών αὐτοῦ τὰ ἀνόσια. καὶ Σολόμων μὲν ταῦτα ἐποίει.

¹ καταφυγών VO] διαφυγών P | ξλαθε P | δη O] om. VP | 2 άμφι PO] έπι V | στασιώται PO] στρατιώται V || 8 έκ om. O || 6 νεώς PO] νηὸς V || 6—7 έσεκόμισεν VO] έσεκόμιζεν P || 7 καράσκασάμενος O || 8 δι VP] δι οι O || 9 σολομώνος O || 10 μισσούαν P, μυσώνα O || 11 έπίνηον VO || 12—18 νουμηδίαν O || 18 βαλίεριανόν V, βελισάριον O || 14 δύναντο V || 19 τάλλα P || 20—21 συρρακούσας VO || 28 άμύναι codd. || 24 σολομών O

ιε'. Οι δε στασιώται τὰ εν Καργηδόνι απαντα ληισάμενοι ές τε τὸ Βούλλης ξυλλεγέντες πεδίον Στότζαν, των Μαρτίνου δορυφόρων ένα, τύραννον σωίσιν είλοντο, άνδρα θυμοειδή και δραστήριον, έω' ι δ τους βασιλέως ἄρχοντας έξελάσαντες Λιβύης πάσης πρατήσουσιν. δ δε απαν έξοπλίσας το στράτευμα, ές 2 δατακισγιλίους μάλιστα ξυνιον, έπλ Καργηδόνα έπηγεν, ώς την πόλιν αὐτίκα δη μάλα παραστησόμενος οὐδενί πόνφ. ἔπεμπε δε και ές Βανδίλους τούς τε έκ Βυ-3 10 ζαντίου σύν ταις ναυσίν άποδράντας και όσοι ούχ είποντο Βελισαρίω τὸ ἐξ ἀρχῆς, ἢ διαλαθόντες, ἢ ὅτι οί Βανδίλους τηνικαῦτα παραπέμποντες έν λόγω αὐτούς οὐδενὶ ἐποιήσαντο. ἦσαν δὲ οὐχ ἦσσον ἢ γίλιοι. 4 οι ουκ ές μακράν τῷ Στότζα ές τὸ στρατόπεδον ξύν 15 προθυμία ήλθον. ἀφίκετο δέ οί και δούλων πολύς τις δμιλος. καλ έπειδή έγένοντο Καρχηδόνος έγγυς, 5 έπεμψεν δ Στότζας, πελεύων οί ως τάχιστα παραδοῦναι την πόλιν, έφ' ή κακών απαθείς μείνωσιν. οί δὲ 6 έν Καρχηδόνι καὶ Θεόδωρος, πρὸς ταῦτα ἄντικρυς Β 476 20 απειπόντες, βασιλεί ωμολόγουν Καρχηδόνα φυλάσσειν. πέμψαντές τε παρ' αὐτὸν Ἰωσήφιον, τῶν τε βασιλέως 7 φυλάκων γραμματέα οὐκ ἀφανή γεγονότα καὶ τῆς Βελισαρίου οίχιας όντα, κατά γρείαν δέ τινα πρός αὐτούς ές Καργηδόνα έναγγος έσταλμένον, ήξίουν μη σφας

⁸ cf. Vict. Tonn. ad a. 541

¹ τὰ om. $O \parallel 2$ Βουλής Theoph. $\parallel 4$ καὶ $\mid τε$ καὶ $O \parallel 5$ πάσης $V \mid 5$ λης $PO \parallel 6$ πασησωσιν V Theoph $\parallel 7$ ξυνιὸν $PO \mid 5$ υνοὸν $V \parallel 10$ ξὸν $PO \parallel 11$ τὸ om. $O \parallel 14$ οδ $\mid \mathring{\eta} \mid V \parallel 16$ τις om. $O \parallel 19$ θεοσόρω $O \parallel 28$ τινα $\mid 10$ τινα καὶ $PO \mid 10$ πρὸς om. $O \mid 10$ αὐτοὺς αύτον Ο | 24 ήξίου V

³¹ BT Procop. ed. Haury. Vol. I cum addendis ed. Wirth [1735]

9 Βελισάριος δε, ἄνδρας ἀπολέξας τῶν αὐτοῦ δορυφόρων τε καὶ ὑπασπιστῶν έκατὸν καὶ Σολόμωνα ἐπαγόμενος, μιᾶ νηὶ ἐς Καρχηδόνα κατέπλευσε περὶ λύχνων

P 278 άφας, ήνίκα την πόλιν οἱ πολιορχοῦντες σφίσιν ἐγχειριεῖ- 10 σθαι τῆ ὑστεραία ἐκαραδόκουν. ἐν ἐλπίδι τε ταῦτα

10 έχουτες την νύκτα έκείνην ηψλίσαντο. έπει δε ημέρα τε έγεγόνει και Βελισάριον παρείναι έμαθον, λύσαν-

τες ως τάχιστα τὸ στρατόπεδον αίσχοως τε και κόσμφ

11 οὐδενὶ ἐς φυγὴν ὥρμηντο. Βελισάριος δὲ τοῦ στρατοῦ 16 ἀμφὶ δισχιλίους ἀγείρας καὶ αὐτοὺς ἐς εὕνοιαν τὴν βασιλέως λόγοις τε ὁρμήσας καὶ χρήμασι πολλοίς ἐπιρρώσας τὴν δίωξιν ἐπὶ τοὺς φεύγοντας ἐποιήσατο.

12 καὶ αὐτοὺς ἐς Μέμβρησαν πόλιν καταλαμβάνει, πεντήκοντα καὶ τριακοσίοις σταδίοις Καρχηδόνος διέχουσαν. 20

13 ένθα δή έκάτεροι στρατοπεδευσάμενοι ές μάχην παρε-

Β 477 σκευάζουτο, οι μεν άμφι Βελισάριον ες ποταμόν Βαγράδαν, οι δε ετεροι εν χωρίφ ύψηλῷ τε και δυσκόλῷ τὸ 14 χαράκωμα ποιησάμενοι. ες γὰρ τὴν πόλιν οὐδέτεροι

⁷ cf Marcell, Com. ad a, 585. Jordan, Rom. 370

¹ περετέρω supersor. $αι P \parallel 3$ κατωροωδήσαντες $P \parallel 5$ έγχειρίσαι $VP \rceil$ εύχερη $O \parallel 7$ αύτοῦ codd. $\parallel 8$ έκατὸν hic omittit et ante τῶν ponit $P \mid$ σολομῶνα $O \parallel 18$ τε $PO \rceil$ om. $V \mid$ έμαθον $PO \mid$ έλεγον $V \parallel 16$ αύτοὺς ές εὕνοιαν $VO \mid$ ές εὕνοιαν αύτοὺς $P \mid$ την τοίς $O \parallel 17$ ὁρμήσας $O \parallel 19$ αύτοὺς $O \parallel 19$

είσελθείν εγνωσαν, έπει άτειχιστος ούσα έτύγχανε. τῆ 15 δε ύστεραία χαθίσταυτο ές την ξυμβολήν, οι μέν στασιώται πλήθει τῷ σφετέρω πιστεύοντες, οἱ δὲ ἀμφὶ Βελισάριον ατε άφρόνων τε καὶ άστρατηγήτων ύπερε Φρονοῦντες τῶν πολεμίων. ἃ δὴ Βελισάριος ταζς τῶν 16 στρατιωτών διανοίαις έναποθέσθαι βουλόμενος βεβαίως απαντας ξυγκαλέσας έλεξε τάδε , Ελπίδος μεν καί ..εύγης ήσσον, ανδρες συστρατιώται, βασιλεί τε καλ ... Ρωμαίοις τὰ πράγματα έχει. ές ξυμβολήν γὰρ τανῦν 17 10 , ήπομεν, έξ ής οὐδὲ τὸ νικᾶν ἄκλαυστον έξομεν, ἐπὶ μέυγγενείς τε καί ξυντρόφους στρατεύοντες. έχομεν 18 ,,δε του κακού παραψυγήν τήνδε, οίς γε οὐ τῆς μάγης , άργοντες αὐτολ, άλλ' άμυνόμενοι ές τὸν κίνδυνον "παθιστάμεθα. δ γάρ ές τούς φιλτάτους την έπιβου- 19 15 μλην ποιησάμενος και τὸ ξυγγενές διαλύσας οἶς ἔδρα-,,σεν, οὐ πρὸς τῶν φίλων, ἢν ἀπόληται, θνήσκει, ἀλλ' ... έν πολεμίου γεγονώς μοίρα τοῖς ἡδικημένοις ἐκτίνει την δίκην. πολεμίους δε και βαρβάρους και 8 τι 20 μάν τις είποι δεινότερον είναι δείχνυσι τούς έναντίους 20 ,,ού Λιβύη μόνον ύπὸ ταῖς τούτων χερσίν ἐς λείαν ιέλθοῦσα, οὐδε οι ταύτην οἰχοῦντες οὐ δέον παρ' , έκείνων ανηρημένοι, αλλά καί Ψωμαίων στρατιωτών ,πληθος, οθς οί δυσμενείς ούτοι κτείνειν ετόλμησαν. μιίαν αὐτοῖς αίτίαν τὴν ἐς τὴν πολιτείαν ἐπικαλέσαν-25 ..τες εύνοιαν οίς νῦν τιμωροῦντες ἐπ' αὐτοὺς ήκομεν, 21Β478

¹ έσελθείν PO | οὐσα ἐτύγχανε VP | ἐτύγχανεν οὖσα O || 2—8 στασιῶται VO | στρατιῶται P || 4 ἀστρατηγήτων | ἀστρατήγων O || 5 τῶν | αὐτῶν O || 6 βεβαίως ἐναποθέσθαι βουλόμενος PO || 7 τάθε V | τοιάδε PO || 8 ξυνστρατιῶται O || 11 τε om. O | συντρόφους P || 12 οἰς VO | ής P, unde Classen coniecerat \tilde{a}_S || 16 πρὸς | πρὸ V | ἀπώληται V | Φνήστη V || 17 ἐπτίνει | ἐπτείνη O || 19 ἐίπη V || 21 οὐ δέον | οὐδὲ οἱ V || 23 οἱ P pr m. et O | οὐ VP corr ov VP corr.

"δυσμενείς είκότως τοίς πάλαι φιλτάτοις γενόμενοι. 22 ...φύσει μεν γάρ οὐδένες τῶν πάντων ἀνθρώπων ..οίχείως αν ή έναντίως άλλήλοις έχοιεν, αί δε πράξεις "έχαστων ή τῷ δμοτρόπφ ές ξυμμαχίαν ξυνάπτουσαι "ή τῷ διαλλάσσοντι τής γνώμης ές τὸ δυσμενές διαχρί- ε ,νουσαι φίλους, αν ούτω τύχοι, ή πολεμίους αλλήλοις 28 ..ποιούσιν. ώς μεν ούν έπ' άνθρώπους άνοσίους τε , και πολεμίους στρατεύομεν, ίκανῶς ἔχετε, ὡς δὲ κα-"ταφρονεϊσθαί είσι παρ' ήμων άξιοι, έγω δηλώσω. 24 , δμιλος γάρ άνθρώπων οὐ νόμφ συνιόντων, άλλ' έκ 10 ,,τοῦ ἀδίκου ξυνειλεγμένων ἀνδραγαθίζεσθαι ήκιστα "πέφυχεν, οὐδαμῶς τῆς ἀρετῆς τῷ παρανόμῷ ξυνοιχίζε-,,σθαι δυναμένης, άλλ' άεὶ τῶν οὐχ δσίων ἀφιστα-25 ...μένης. οὐ μὴν οὐδὲ τὴν εὐκοσμίαν φυλάξουσιν οὐδὲ 26Ρ274 των ύπο Στότζα παραγγελλομένων ακούσουσι. τυραν- 15 ..νίδα γαρ άρτι καθισταμένην και ούπω την του θαρ-"σείν έξουσίαν λαβούσαν ύπερορᾶσθαι πρός των άρ-27 προμένων ανάγκη. ούτε γαρ εύνοία τετίμηται, έπελ μισείσθαι ή τυραννίς πέφυκεν, ούτε φόβφ άγει τούς ,, ύπηκόους · άφείλετο γάρ αὐτής τὴν παρρησίαν τὸ δε- 20 28 ..διέναι. άρετης δε και εύκοσμίας απολελειμμένων ,,των πολεμίων ήσσασθαι πρόχειρον. πολλώ τοίνυν, ,, όπερ είπον, τφ καταφρονήματι έπλ τούσδε ήμας τούς 29 ,πολεμίους ιέναι προσήπει. οὐ γὰρ τῷ πλήθει τῶν _μαγομένων, άλλὰ τάξει τε καὶ άνδρία φιλεί διαμε- 25 "τρεϊσθαι τὸ τοῦ πολέμου χράτος."

¹ πάλαι PO] om. V | γενόμενοι V] γεγενημένοι P, γινόμενοι O | 8 ή om. V || 4 συνάπτουσαι P || 6 άλλήλοις V] άλλήλους PO || 8 ξχετε VO] ξχομεν P || 10 ξυνιόντων PO || 14—21 οὐδὲ τῶν— δεδιέναι om. V || 28 ἡμᾶς V] ὁμᾶς PO || 24 τῷ PO] om. V || 25 ἀνδοεία O || 25—26 διαμερείσθαι V

Βελισάριος μεν τοσαύτα είπε. Στότζας δε παρε- 80 πελεύσατο ώδε , Ανδρες, οι ξύν έμοι της ές Ρωμαίους "δουλείας έξω γεγένησθε, μηδείς ύμων ύπεο της έλευ- Β 479 "θερίας απαξιούτω θνήσκειν, ής ανδρία τε καί τῆ 5 ..άλλη άρετη τετυγήκατε. οὐ γάρ οῦτω δεινὸν τὸ τοῖς 81 πακοίς ξυγγηράσκοντα τελευτήσαι τον βίον ώς μετά ,την των δυσκόλων έλευθερίαν αύθις ές αὐτὰ έπανή-,πειν. δ γὰρ ἐν μέσω χρόνος τῆς ἀπαλλαγῆς γεύσας 82 ,,γαλεπωτέραν, ως γε τὸ είκὸς, τὴν συμφοράν ἀπεργά-10 , ξεται. τούτων δὲ τοιούτων ὄντων έπάναγκες ύμᾶς 88 , άναμνησθήναι μέν ώς Βανδίλους τε και Μαυρουσίους ,νενικηκότες αὐτοὶ μέν τῶν ἐν τοῖς πολέμοις ἀπώ-,νασθε πόνων, κύριοι δε άλλοι των λαφύρων γεγένηνται ..πάντων. ἐκλογίζεσθε δὲ ὡς στρατιώταις οὖσιν ὑμῖν τὸν 84 15 , πάντα αίδινα όμιλειν τοις τοῦ πολέμου κινδύνοις ἀνάγκη, ,, η ύπερ των βασιλέως πραγμάτων, ήν γε αύθις έχείνω ,,δουλεύητε, η ύπερ ύμων αύτων, ην την έλευθερίαν ,,διασώζητε ταύτην. όπότερον δε άμφοιν αίρετώτερον, 85 ,,τοῦτο έλέσθαι ύμιν πάρεστιν, ἢ μαλθακιζομένοις ἐν 20 ,,τῷ παρόντι, ἢ ἀνδραγαθίζεσθαι βουλομένοις. ἀλλὰ 86 μην κάκεινο είσιέναι ύμας προσήκει, ως δπλα κατά ... Ρωμαίων αράμενοι, ην ύπ' αύτοις έσεσθε, ού μετρίων ...ούδε συγγνωμόνων δεσποτών πειραθήσεσθε, άλλά ,πείσεσψε μέν τὰ ἀνήκεστα, προσέσται δὲ ὑμῖν τὸ μὴ 25 γάδικως απολωλέναι. δ μεν ούν θάνατος δτφ αν "ύμων εν τη μάγη αφίξηται ταύτη, δηλονότι εύκλεής

¹ εἶπεν V] παρήνεσε καὶ PO $\|$ 4 ἀνδρεία P pr. m. $\|$ 5 τοξς om. O $\|$ 6 συγγηράσκοντα P $\|$ 9 ξυμφορὰν O $\|$ 12 πολεμίσις P $\|$ 14 δὲ om. V $\|$ οδσιν V $\|$ om. PO $\|$ ήμξν V $\|$ 17 ήμῶν P $\|$ ήν $\|$ ην γε O $\|$ 18 διασώξητε VO $\|$ διασώζοιτε P $\|$ 19 μαλακιζομένοις PO $\|$ 21 ἐσιέναι O $\|$ 22 ὁπ' VP $\|$ ἐπ' O $\|$ ἔσεσθε V $\|$ ἔσησθε PO $\|$ 28 ξυγγνωμόνων O $\|$ 26 ἐν τῆ μάχη VO $\|$ om. P $\|$ άφίξεται V $\|$ δη-

87 ,, έσται βίος δε κρατήσασι μεν τῶν πολεμίων αὐτό,, νομός τε καὶ τἄλλα εὐδαίμων, ἡσσημένοις δε πικρὸν
,,μεν ἄλλο οὐκ ἄν εἰποιμι, τὴν ἐλπίδα δε ξύμπασαν
88Β480,, εἰς τὸν ἐκείνων ἔλεον ἔχων. ἡ δε ξυμβολὴ οὐκ ἐξ
89 ,, ἀντιπάλου τῆς δυνάμεως ἔσται. τῷ τε γὰρ πλήθει τ
,, παρὰ πολὺ ἡσσῶνται ἡμῶν οἱ πολέμιοι καὶ ὡς ῆκιστα
,, προθυμούμενοι ἐφ' ἡμᾶς ἰασιν, οθς οἶμαι καὶ τῆσδε
,, ἡμῖν εὕχεσθαι τῆς ἐλευθερίας μεταλαχεῖν. " τοσαῦτα
μεν καὶ δ Στότζας εἶπεν.

40 'Ιόντων δὲ ἐς τὴν ξυμβολὴν τῶν στρατοπέδων 10 πνεύμα σκληρόν τε καὶ δεινώς λυπηρόν κατ' ὄψιν ἐς 41 τούς Στότζα στασιώτας ένέπεσε. διὸ δὴ ἀξύμφορον σφίσιν φοντο είναι την μάχην αὐτόθι ποιήσασθαι, δεδιότες μη τὸ πνεῦμα ὑπερβιαζόμενον τὰ μὲν τῶν πολεμίων βέλη έπὶ σφᾶς ιθύνοι, βελῶν δὲ τῶν σφε- 15 42 τέρων ή δύμη ώς μάλιστα άναστέλλοιτο. άραντες οδν Ρ 275 έγχάρσιοι ήεσαν, λογιζόμενοι ώς ήν καὶ οἱ πολέμιοι, ώς τὸ είκὸς, μεταβάλλοιντο, ὅπως δὴ μὴ ὅπισθεν ὑπὸ σφών ένογλοϊντο, κατά πρόσωπον αὐτοῖς τὸ πνεῦμα 48 έσται. Βελισάριος δε, έπει αὐτοὺς είδε τὴν τάξιν λιπόν- 20 τας και κόσμφ οὐδενί περιιόντας, αὐτίκα δή ἐκέλευε 44 των γειρών άρχειν. οί δε άμωι Στότζαν ές ταραγήν έχ τοῦ ἀπροσδοκήτου καταστάντες ξύν ἀταξία πολλή, ὡς ξααστός πη έδύνατο, ές φυγήν ώρμηντο, ές Νουμιδίαν 45 τε αφικόμενοι συνελέγοντο αὖθις. ὀλίγοι μέντοι αὐ- 25

²⁵ cf. Theoph. I 204

lorότι VO] δήλον P || 1 έσται PO] έστι V || 2 τὰ ἄλλα PO || 4 ές PO | έχειν V || 6 ήμῶν] ὑμῶν O || 8—496, 1 τοσαῦτα—στράτευμα om. V || 10 εἰς O || 15 σφὰς P || 16 ὡς P] ἐπι O || 17 οἱ O] om. P || 21 περιόντας P Theoph.] περιόντας O || 25 ξυπελέγοντο O

των έν τῷ πόνφ τούτφ ἀπέθανον, καὶ αὐτων οί πλείστοι Βανδίλοι ήσαν. δίωξιν γαρ Βελισάριος ήμιστα 46 ές αὐτοὺς ἐποιήσατο, ἐπεί οἱ, λίαν τοῦ στρατεύματος βραγέος όντος, Ικανόν κατεφαίνετο, εί σφίσιν οί πο-5 λέμιοι εν τῷ παρόντι νενικημένοι ἐκποδὼν στήσονται. τοῖς δὲ στρατιώταις ἐδίδου τὸ χαράχωμα τῶν ἐναντίων 47Β481 διαρπάσασθαι, αίροῦσί τε αὐτὸ ἔρημον ἀνδρών. ένταῦθα εύρηνται πολλά μέν χρήματα, πολλαί δὲ γυναίχες. ών δή ενεκα δ πόλεμος κατέστη όδε. ταῦτα Βελισάριος 10 διαπεπραγμένος ές Καρχηδόνα ἀπήλαυνε. καί οί τις 48 έκ Σικελίας ήκων απήγγελλεν ώς στάσις έν τῷ στρατοπέδω ἐπιπεσοῦσα τὰ πράγματα ἀνασοβείν μέλλοι. ην μη αύτος κατά τάχος σφίσιν ἐπανήκων την κωλύμην ποιήσηται. καὶ αὐτὸς μέν τὰ ἐν Λιβύη ὅπη ἐδύ- 49 15 νατο διαθέμενος καὶ Καργηδόνα Ἰλδίγερί τε καὶ Θεοδώρφ παραδούς ές Σικελίαν ήει.

Οί δε εν Νουμιδία 'Ρωμαίων άρχοντες, επεί τους 50 άμφὶ Στότζαν ήμειν τε καὶ ξυλλέγεσθαι ἐνταῦθα ημουσαν, παρεσκευάζοντο ές παράταξιν, ήσαν δὲ ήγε-20 μόνες φοιδεράτων μέν Μάρχελλός τε καί Κύριλλος, καταλόγου δε ίππικοῦ μεν Βαρβάτος, πεζών δε Τερέντιός τε καί Σάραπις. Μαρκέλλω μέντοι έπήκουον 51 απαντες ατε Νουμιδίας την άρχην έχοντι. δς έπει 52 έν χωρίφ Γαζοφύλοις, δυοίν μάλιστα ημέραιν δδώ 25 Κωνσταυτίνης ἀπέχουτι, Στότζαν ξύν δλίγοις τισίν ήχουσεν είναι, προτερήσαι, πρίν τούς στασιώτας απαντας ξυλλεγηναι, βουλόμενος, κατά τάχος ἐπ' αὐτοὺς

² βανδίλοι $O \parallel 6$ τὸ χαράπωμα τῶν ἐναντίων P
brace τῶν ἐναντίων τὸ χαράπωμα $O \parallel 7$ αἰροθοί Dind.] αἰρονοί P, αἰρονοί $O \parallel$ ξοημον άνδοῶν P] άνδοῶν ξοημον $O \parallel 17$ νουμηδία $O \parallel 21$ βας-Batos codd. 28 vovundias O 26 elvat P ori O

53 έπηγε τὸ στράτευμα, ώς δὲ τά τε στρατόπεδα έγγὺς έγεγόνει και ή μάχη εμελλεν έν χερσίν εσεσθαι, μόνος δ Σπότζας ές μέσους τους έναντίους ήκων έλεξε 54Β482 τοιάδε , Άνδρες συστρατιώται, οὐ δίκαια ποιείτε ἐπὶ ..ξυγγενείς τε καί συντρόφους στρατεύοντες, έπ' άν- ι ,δρας τε δπλα αλρόμενοι, οδ τολς κακολς τολς ύμετέροις παί τοις είς ύμας άδικήμασιν άχθύμενοι βασιλεί τε 55 ... και 'Ρωμαίοις πολεμείν έγνωσαν. ή οὐ μέμνησθε ὡς ,,έστερησθε μεν των άνωθεν ύμιν όφειλομένων συν-"τάξεων, ἀφήρησθε δὲ τῶν πολεμίων τὰ λάφυρα, ἃ 10 "τῶν ἐν μάχαις κινδύνων ἄθλα ὁ τοῦ πολέμου τέθεικε 56 ,,νόμος; καὶ τοίς μὲν τῆς νίκης ἀγαθοίς ἔτεροι τρυφᾶν μές του απαντα γρόνου ήξίουν, ύμεις δε έν οίχετων 57 ,,ξπεσθε μοίρα; εί μέν οὖν έμοὶ χαλεπαίνετε, πάρεστιν "ύμιν ές τόδε μέν τὸ σωμα τῷ θυμῷ χρῆσθαι, τὸ δὲ 15 Ρ 276 μές τοὺς ἄλλους διαφυγείν μίασμα· εί δέ μοι αίτίαν ,,ούδεμίαν έπενεγκείν έχετε, ώρα ύμιν ύπερ αύτων 58 πάνελέσθαι τὰ ὅπλα." ὁ μὲν οὖν Στότζας τοσαῦτα είπεν οι δε στρατιώται τούς τε λόγους ένεδέχοντο 59 και αὐτὸν πολλη εὐνοία ησπάζοντο. κατιδόντες δὲ οί 20 άργοντες τὰ γινόμενα σιγή τε ὑπεχώρουν καὶ ἐς ໂερὸν, δ έν Γαζοφύλοις ήν, καταφεύγουσι. Στότζας δὲ άμφότερα τὰ στρατόπεδα ές ξυ ξυλλαβών ἐπ' αὐτοὺς ηει. καταλαβών τε έν τῷ ἱερῷ καὶ τὰ πιστὰ δούς απαντας έκτεινε.

²⁴ cf. Jordan. Rom. 869

³ δ PO] om. V || 4 ξ vστρατιῶται O || 5 ξ υντρόφους PO || έπ'] ές O || 6 ήμετέροις O || 7 ές O | ήμες V || 9—10 ξ υντάξεων O || 11 άθλα O || 17 αὐτῶν V Christ] αὐτῶν PO, forte \langle ύμῶν \rangle αὐτῶν, cf. 498, 17 || 18 οὖν P] om. VO || 28 στρατόπεδα VO] στρατεύματα P

ις'. Ταύτα έπει βασιλεύς έμαθε, Γερμανόν τον άνεψιὸν τὸν αύτοῦ, ἄνδρα πατρίκιον, ἐς Λιβύην ξὺν δλίγοις τισίν έπεμψε. καί Σύμμαχος δε αὐτῷ καί 2 Δόμνικος, ἄνδρες έκ βουλής, είποντο, ᾶτερος μέν ε έπαρχός τε καὶ χορηγὸς τῆς δαπάνης ἐσόμενος, ⊿όμνικος δε τῷ πεζῷ στρατῷ ἐπιστατήσων. Ἰωάννης γὰρ έτελεύτα ήδη νοσήσας, φ δη έπέκειτο ή τιμη αύτη. Β 488 έπειδή τε ές Καργηδόνα κατέπλευσαν, τούς τε παρόν- 8 τας σφίσι στρατιώτας δ Γερμανδς ήρίθμει και των 10 γραμματέων άναλεγόμενος τὰ βιβλία, οὖ πάντα άναγέγραπται των στρατιωτών τὰ ὀνόματα, εύρισκε τὸ μέν τριτημόριον τοῦ στρατοῦ ἔν τε Καργηδόνι καὶ ταις άλλαις πόλεσιν δυ, τούς δὲ άλλους άπαντας τῶ τυράννω έπὶ 'Ρωμαίους ξυντεταγμένους. μάχης μέν 4 ις οδυ διά ταῦτα οὐκ ήρχε, τοῦ δὲ στρατοπέδου έπεμελείτο ως μάλιστα. λογισάμενός τε ως των πολεμίων ξυνγενείς ή δμοσκήνους τούς ἐν Καργηδόνι ἀπολελειμμένους ξυμβαίνει είναι, άλλα τε πολλά έπαγωγά πασιν έφθέγγετο καὶ σταλήναι πρός βασιλέως ές Λιβύην νο αὐτὸς ἔφασκεν, ἐφ' φ ἡδικημένοις μὲν στρατιώταις άμυνει, πολάσει δε τους άδικίας τινός ές αυτούς ἄρξαντας. άπερ οἱ στασιῶται πυνθανόμενοι κατ' όλί- 5 γους αὐτῷ προσχωρείν ἤρχοντο. καὶ αὐτοὺς ὁ Γερμανός τη τε πόλει ξύν φιλοφροσύνη έδέχετο καλ τά

² Auct. Marcell. Com. ad a. 536 (9)

¹ ἔμαθε VO] ἤκουσε $P \parallel 2$ τὸν αὐτοδ] τὸν αὐτοδ V, αὐτοδ P, αύτου Ο Theoph. | ές λιβόην VO Theoph.] οπ. P | 3-4 καὶ δόμνικος PO | δόμνικος καὶ V | 4 μὲν | δὲ O | 5 ἔπαρχός V | ὅπαρχός PO | 6 τῷ] ἐν τῷ O | 7 δὴ P | οπ. VO | 15 στρατοπέδου | E deest in P | 21 ἀμννεὶ Dind. | ἀμόνη V, ἀμόνεὶ PO, ἔπαμόνη Theoph. | 24 τῆ τε πόλεὶ οπ. O Theoph. | ξὸν VP | ξύν πολλή τη Ο, ξύν πολλή Theoph.

πιστά δούς έν τιμή είχε, τάς τε συντάξεις αὐτοίς τοῦ χρόνου έδιδου, καθ' δν έκι 'Ρωμαίους έν ὅπλοις ἡσαν. εκεὶ δὲ ὁ περὶ τούτων λόγος περιφερόμενος ές ἄπαντας ἡλθε, κατὰ πολλούς ἡδη τοῦ τυράννου ἀποτασσόμενοι ές Καρχηδόνα ἐσήλαυνον. καὶ τότε δὴ Γερμανὸς ε έξ ἀντιπάλου τῆς δυνάμεως ἔσεσθαί οἱ πρὸς τοὺς ἐναντίους τὴν μάχην ἐλπίσας τὰ ἐς τὴν παράταξιν ἐξηρτύετο.

8Ρ277 Εν τούτφ δε δ Στότζας τοῦ μεν κακοῦ ήδη αίσθόμενος, δεδιώς δε μή οι και πλειόνων στρατιωτών τη 10 484 Βάποστάσει έτι μᾶλλον τὸ στράτευμα έλασσοῦσθαι ξυμβαίη, διακινδυνεύειν τε έν τῶ παραυτίκα ἡπείγετο καὶ 9 τοῦ πολέμου ὀξύτερον ἀντιλαμβάνεσθαι. καὶ ἡν γάρ τις αὐτῷ ἐκ τῶν ἐν Καρχηδόνι στρατιωτῶν ἐλπὶς ἀποστάσεως πέρι, φετό τε αὐτούς, ήν που σφίσιν ἄγχιστα 15 γένηται, πόνω οὐδενὶ αὐτομολήσειν, ές πάντας τὴν έλπίδα έξενεγκών ταύτη τε αὐτούς μάλιστα έπιρρώσας 10 παντί τῷ στρατῷ ἐπὶ Καργηδόνα κατὰ τάγος ἤει. γενόμενός τε αὐτῆς ἄπο σταδίων πέντε καὶ τριάκοντα, ἐστρατοπεδεύσατο της θαλάσσης ού μακράν άποθεν, καί Γερ- 20 μανός απαν έξοπλίσας τὸ στράτευμα διατάξας τε ώς 11 ές μάγην έξηγε. και έπει της πόλεως έξω έγένοντο, ημημόει γαο δσα έν έλπίδι δ Σπότζας είχε, ξυγμαλέσας 12 απαντας έλεξε τοιάδε "Ως μέν ούδεν αν δικαίως, δ πέυστρατιώται, βασιλεί μέμψεσθε οὐδέ τι αlτιάσεσθε ss ,,των είς ύμας αὐτῷ πεπραγμένων, οὐδείς αν, οίμαι,

¹ ξυντάξεις O \parallel 2 έν PO \mid σὸν V \parallel 10 στρατιωτῶν VP \mid στασιωτῶν O \parallel 18 τοῦ πολέμου \mid τοὸς πολεμίους V \parallel 14 έν om. O \parallel 18 έπ \mid —τάχος \mid πατὰ τάχος έπ \mid παρχηθόνα P \parallel 19 ἀπὸ codd. \parallel 19—20 ἐστρατοπεδεύσαντο P \parallel 20—21 καὶ γερμανὸς δὲ O \parallel 21 τε V \mid om. PO \parallel 23 συγκαλέσας P \parallel 25 μέμψεσθε Dind. \mid μέμψησθε codd. \mid αἰτιάσεσθαι V, αἰτιάσησθε O \parallel 26 ές PO

πών πάντων άντείποι. δε γε ύμας έξ άγρου ήκοντας 13 ξύν τε τη πήρα και χιτωνίσκο ένι ξυναγαγών ές ... Βυζάντιον τηλικούσδε είναι πεποίηκεν ώστε τὰ 'Pwμαίων πράγματα νῦν. ἐφ' ὑμίν κεῖσθαι. ὡς δὲ οὐ 14 ε περιυβρίσθαι μόνον, άλλὰ καὶ τὰ πάντων δεινότατα παρ' ύμῶν αὐτὸν πεπονθέναι τετύχηκε, ξυνεπίστασθε παί ύμεζε δήπουθεν. ὧν δή την μνήμην ύμιν ές άεί 15 ,,βουλόμενος διασώζεσθαι τὰς τῶν ἐγκλημάτων αἰτίας ,, άφηκεν, όφλημα τοῦτό γε αὐτῷ μόνον ὀφείλεσθαι 10 ,,παρ' ύμῶν ἀξιῶν, τὴν ὑπὲρ τῶν πεπραγμένων αἰσχύ-,,νην. ταύτη τοίνυν ήγμένους ύμᾶς μεταμανθάνειν τε 16Β485 πτην πίστιν είκὸς καὶ την πρόσθεν άγνωμοσύνην πέπανορθούν. μετάμελος γάρ έν δέοντι τοίς έπταικό- 17 "σιν ἐπιγινόμενος συγγνώμονας αὐτοῖς τοὺς ἠδικημέ-15 ,,νους ποιείν είωθεν, ύπουργία τε είς καιρόν έλθοῦσα "τὸ τῶν ἀχαρίστων ὄνομα μεταβάλλειν φιλεῖ. εὖ δὲ 18 ,, ύμας δεήσει κάκεινο είδεναι, ώς, ην έν τῷ παρόντι , εύνοι μάλιστα βασιλεί γένησθε, οὐδεμία τοῖς προλα-,βούσι λελείψεται μνήμη. πάσα γάρ πράξις πέφυκεν 19 20 πάει τοις άνθρώποις έκ της καταστροφής όνομάζεσθαι. μάμαρτημά τε γεγουός απαξ αποίητου μεν οὐδ' αν έν ...γρόνω τῶ παντὶ γένοιτο, ἐπανορθωθὲν δὲ πράξεσι πων αὐτὸ εἰργασμένων άμείνοσιν εὐπρεποῦς τε τῆς "σιωπής έπιτυγχάνει καὶ ές λήθην ώς τὰ πολλὰ περιί-15 , σταται. καίτοι, ην μεν όλιγωρία τινί ές τούτους δή 20 ,,τούς καταράτους τὰ νῦν χρήσησθε, ὕστερον δὲ πολ-

deade O

ωλούς πολέμους ύπερ 'Poualor αγωνιζόμενοι το κατά πτων πολεμίων πολλάκις άναδήσησθε κράτος, οὐκ ἂν 21 ..Ετι όμοίως ανθυπουργημέναι βασιλεί δύξαιτε. οί γαρ πέν αύτοις εύδοχιμούντες οίς ήμαρτον εύπρεπεστέραν "την απολογίαν ές άει φέρονται. τὰ μὲν οδυ ές βα- 6 22 ..σιλέα ταύτη πη λογιζέσθω ύμων ξκαστος. έγω δε σύτε άδικίας τινός είς ύμας άρξας, ένδειξάμενός Ρ 278 τε πάση δυνάμει την είς ύμας εύνοιαν, και τανύν , καθιστάμενος ές κίνδυνον τόνδε, τοσούτον αίτεισδαι μαπαντας έγνωκα· μηδείς ξύν ήμιν έπὶ τούς πολεμίους 10 23 ..παρά γνώμην γωρείτω. άλλ' εί τω ύμων έχείνοις "ήδη βουλομένω έστι ξυντάττεσθαι, μηδέν μελλήσας Β 486 μξύν τοις δπλοις έπὶ τὸ τῶν ἐναντίων στρατόπεδον "ίτω, τοῦτο μόνον ήμιν χαριζόμενος, ὅτι οὐ λάθρα 24 , ήμᾶς, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς ἀδικεῖν ἔγνω. τούτου 15 γάρ ενεκα ούκ εν Καργηδόνι, άλλ' εν μεταιγμίο γεπνόμενος τούς λόγους ποιούμαι, δπως αν μηδενί αὐτομιολείν ές τούς έναντίους έθέλοντι έμπόδιος είην, ,παρον απασι κινδύνου έκτος την ές την πολιτείαν 25 ,, ένδεί κνυσθαι γνώμην. Γερμανός μέν τοσαύτα είπε. 20 ταραγή δε πολλή εν τῷ 'Ρωμαίων στρατῷ γέγονεν, έπει πρώτος ήξίου αὐτὸς έκαστος εὕνοιάν τε την ές βασιλέα τῷ στρατηγῷ ἐπιδείξασθαι καὶ δρκους δεινοτάτους ύπερ τούτων όμεισθαι.

ιζ. Χρόνον μεν οδν τινα εκάτεροι άλλήλοις άντι- 25 καθήμενοι έμενον. μετά δε οί στασιώται οὐδεν σφίσι

¹ famalous $O \mid$ dyantonérous $V \parallel 2$ tar om. $O \mid$ dradffeate $O \parallel 3$ en $PO \mid$ é0° $V \mid$ décate $P \mid$ décete V, défite $O \parallel 5$ és del évael $O \parallel 6$ an $VP \mid$ noi $O \parallel 7$ és $O \parallel 8$ és $O \parallel 12$ foulourois $O \mid \mu\eta$ dèr $\mid \mu\eta$ dèr $\mid O \mid \mu$ shipas $\mid VO \mid 18$ sequetare on $\mid O \mid 22$ hélour $\mid O \mid 26$ ordèr $\mid O \mid 27$ hélour $\mid O \mid 28$ ordèr $\mid O \mid 28$

προχωρούν ένορωντες ών προύλεγε Στότζας, έδεισάν τε ατε της έλπίδος παρά δόξαν ψευσθέντες, και την τάξιν διαλύσαντες άνεχώρησαν, ές τε Νουμίδας απήλαυνον, οδ δή αὐτοίς αι τε γυναίκες και τῆς λείας п ε γρήματα ήσαν. ενθα και δ Γερμανός παντί τῷ στρατῷ 2 🗆 ούκ ές μακράν ήλθε, τά τε άλλα παρεσκευασμένος ώς άριστα καὶ άμάξας πολλάς τῷ στρατοπέδω ἐπαγαγόμενος. καταλαβών τε τοὺς έναντίους έν γωρίω, δ δή 8 Σκάλας Βέτερες καλούσι 'Ρωμαΐοι, τὰ ές την παράταξιν 10 έξηρτύετο τρόπφ τοιφδε. τὰς ἀμάξας μετωπηδὸν στή- 4 σας τούς πεζούς πάντας κατ' αὐτὰς ἔταξεν, ὧν Δόμνικος ήρχεν, δπως τὰ νῶτα ἐν τῶ ἀσφαλεῖ ἔχοντες θαρσήσωσι μαλλον, των δε ίππέων ανδρας τε αρίστους δ καλ τούς έκ Βυζαντίου ξύν αὐτῷ ήκοντας αὐτὸς έν 15 άριστερα των πεζων είζε, τούς δὲ ἄλλους απαντας ές Β 487 κέρας τὸ δεξιὸν οὐ ξυντεταγμένους, άλλὰ κατὰ λόχους τρείς μάλιστα έστησε. καλ αύτων Ίλδίγερ μεν ένος 6 ήγειτο, έτέρου δε Θεόδωρος ὁ Καππαδόκης, τοῦ δε λειπομένου, μείζονος όντος, Ίωάννης δ Πάππου άδελ-20 φός, τέταρτος αὐτός. οὕτω μὲν Ῥωμαῖοι ἐτάξαντο, οἱ 7 δε στασιώται άντίξοοι μεν αύτοις έστησαν, ούκ εν κόσμφ μέντοι ταξάμενοι, άλλά βαρβαρικώτερον έσκεδασμένοι. είποντο δε αύτοις ού μακράν αποθεν Μαυ- 8 ρουσίων μυριάδες πολλαί, ών άλλοι τε πολλοί καί

¹ προχωρούν VO] παραχωρούν P | 2 τε] τε καὶ O || 8 νούμηδας O || 6 παρεσκευασμένος V] παρασκευασάμενος PO || 7—8 ἐπαγαγόμενος VP] ἐπαγόμενος O || 8 καταλαβόν O || 9 Σκάλας Βέτερες Scaliger, Christ] καλασβατάρες V, καλλασβατάρας P, καλασβατάρας P, καλασβατάρας P || 11 τοὺς PO || 0 m. P | νατ'] P || P |

9 Ἰαύδας καὶ Ὀρταΐας ἡργον. οὐ μέντοι ἄπαντες πιστοί τοίς άμφι του Στότζαν έτύνγανου όντες, άλλά πολλοί Ρ 279 παρά Γερμανόν πέμποντες πρότερον φμολόνουν, έπειδαν εν τω έργω γενωνται, ξύν τω βασιλέως στρατώ 10 έπὶ τοὺς πολεμίους τετάξεσθαι. οὐ μὴν αὐτοῖς πιστεύειν 5 παντάπασιν δ Γερμανός είγεν, έπει απιστον φύσει τὸ 11 Μαυρουσίων γένος έστιν ές πάντας άνθρώπους. διὸ δή οὐδὲ Εὐν τοῖς στασιώταις ἐτάξαντο, άλλ' ὅπισθεν έμενον, καραδοκούντες το έσόμενον, όπως ξύν τοις νιχήσουσι και αύτοι την δίωξιν έπι τούς ήσσημένους 16 12 ποιήσωνται. Μαυρούσιοι μέν τοιαύτη γνώμη ούκ άνα-13 μιννύμενοι τοίς στασιώταις δπισθεν είποντο. Σπότζας δε άγγιστά πη των πολεμίων γενόμενος, έπειδή σημείον τὸ Γερμανοῦ είδε, τοις παροῦσιν έγπελευσάμενος έπ' 14 αὐτὸν ἢει. "Ερουλοι δὲ, ὅσοι στασιῶται ἀμφ' αὐτὸν 15 τεταγμένοι έτύγγανον, ούδε είποντο, άλλα και παντί σθένει έκώλυον, φάσκοντες ούκ είδέναι μέν την Γερ-Β 488 μανοῦ δύναμιν, δποία ποτέ έστιν, έξεπίστασθαι μέντοι ώς οὐδαμή σφίσιν ἀνθέξουσιν ὅσοι ἐς κέρας τὸ δεξιὸν 15 των πολεμίων ετάξαντο. ήν μεν ούν επ' εκείνους 20 χωρήσαιεν, αὐτοί τε οὐχ ὑποστάντες ἐς φυγὴν τρέψονται και τὸ άλλο στράτευμα, ώς τὸ είκὸς, συνταράξουσιν. ήν δέ γε σφας απωσάμενος Γερμανός τρέψηται, άπαντα σφίσι διαφθαρήσεται αύτίκα δή μάλα τὰ

¹ cf. Theoph. I 205

³⁻⁴ έπειδαν ξπειδ' αν P | 5 τετάξασθαι PO | 8 στασιώταις] στρατιώταις $O \parallel 10$ νικήσουσι $V \rceil$ νικήσασι P, νικώσι $O \mid$ τοὺς ήσσημένους $O \mid$ τοῖς ήσσημένοις V, τοὺς ήσσωμένους $P \parallel 14$ τὸ \mid τοῦ $O \parallel 16$ οὐδὲ \mid οὐδὲν? Christ $\parallel 18$ ἐστι $P \parallel 19$ οὐδαμή $VO \mid$ ούδαμου $P \parallel 21$ χωρήσαιεν $O \mid$ χωρήσειεν $VP \parallel 22-23$ ξυνταράξουσιν PO | 28 σφάς P

πράγματα, τούτοις ὁ Στότζας άναπεισθείς τούς μέν 16 άλλους τοις άμφι Γερμανόν μάγεσθαι είασεν, αὐτός δὲ ξὸν τοῖς ἀρίστοις ἐπί τε Ἰωάννην καὶ τοὺς ξὸν αὐτῷ τετανμένους ἥει. οἱ δὲ οὐχ ὑποστάντες κόσμω 17 s οὐδενὶ ές φυγήν ώρμηντο. οι τε στασιώται πάντα μέν τὰ σημεία αὐτῶν εὐθὺς ἔλαβον, φεύγοντας δὲ άνὰ χράτος έδίωχου, τινές δὲ χαὶ ἐπὶ τοὺς πεζοὺς ηλαυνου, ήδη τε την τάξιν έκλείπειν οί πεζοί ήρξαντο. έν τούτω δε Γερμανός αὐτός τε τὸ ξίφος σπασάμενος 18 10 καλ απαν τὸ ταύτη στράτευμα ές τοῦτο δρμήσας, πόνο τε πολλώ τους κατ' αυτον στασιώτας έτρέψατο καλ δρόμω έπι του Στότζαν έχώρησε. τούτου δέ οί έν-19 ταύθα του έργου και των άμφι Ίλδίγερά τε και Θεόδωρον ξυναραμένων, ούτως άλλήλοις έκάτεροι άνε-15 μίγνυντο, ώστε διώχοντες οί στασιώται των τινας πολεμίων ύω' έτέρων καταλαμβανόμενοι έθνησκον. της τε ξυγγύσεως έπι μέγα χωρούσης οι μεν άμφι 20 Γερμανόν, ὅπισθεν Ιόντες, ἔτι μᾶλλον ἐνέκειντο, οί δε στασιώται ές πολύ δέος έμπεπτωκότες οὐκέτι ές 20 άλκην έβλεπον. ενδηλοι μέντοι οὐδέτεροι οὕτε σφίσιν 21 αὐτοῖς οὕτε ἀλλήλοις ἐγίνοντο. μιᾶ τε γὰρ φωνῆ καὶ τη αύτη των οπλων σκευή οἱ πάντες έχρωντο, ούτε Β 489 μορφή τινι ούτε σχήματι ούτε άλλω δτωούν διαλλάσσοντες. διὸ δὴ Γερμανοῦ γνώμη οἱ τοῦ βασιλέως 22 25 στρατιώται, ότου αν λάβοιντο, έπυνθάνοντο όστις

² τοις V] τους PO || 6 αὐτῶν τὰ σημεία PO || 8 έκλείπειν V] έκλιπεῖν $PO \parallel 10$ ταύτη om. $O \parallel 11$ αύτὸν VP αὐτοῦ $O \parallel 14$ συναφαμένων $O \mid$ οῦτω $V \parallel 15$ τινας P] τινα V, τινες $O \parallel 18$ ὅπισθεν $VO \mid$ ἔτι ὅπισθεν $P \parallel 20$ οὐδ' ἔτεροι $V \parallel 22$ τῶν ὅπλων σκευῆ $PO \mid$ σκευῆ τῶν ὅπλων $V \mid$ οἱ πάντες \mid malim ἄπαντες $\mid 22-28$ οὕτε—οῦτε—οῦτε—οὐδὶ—οὐδὶ—οὐδὶ codd. \mid 28-24 dialassores O | 24-25 of-steational V | of-steaτοῦ Ρ, δ-στρατός Ο

ποτε είη επειτα, ην τις Γερμανού στρατιώτης φήσειεν είναι, οὐκούν το Γερμανού ξύμβολον ἐκέλευον λέγειν, 28 τοῦτο δε είπειν οὐδαμη εχοντα εὐθὺς εκτεινον. ἐν τούτφ τῷ πόνφ τὸν Γερμανοῦ ἵππον τῶν τις πολεμίων λαθὼν εκτεινεν, αὐτός τε ὁ Γερμανὸς ἐς τὸ ἔδα- ε φος ἐκπεσὼν ἐς κινδυνον ἡλθεν, εὶ μὴ κατὰ τάχος οἱ P 280 δορυφόροι ἐσώσαντο, φραξάμενοί τε ἀμφ' αὐτὸν καὶ ἀναβιβάσαντες ἐφ' ετερον ἵππον.

Ο μεν ούν Στότζας εν τῷ θορύβφ τούτφ ξύν όλί-24 γοις τισί διαφυγείν ίσχυσε. Γερμανός δὲ τοίς άμφ' 10 αύτον έγκελευσάμενος εύθύ τοῦ τῶν πολεμίων στρα-25 τοπέδου έγώρησεν. ένταῦθά οί τῶν στασιωτῶν ὑπηντίαζον δσοι τοῦ γαρακώματος ἐπὶ τῆ φυλακῆ ἐτετάνατο. 26 μάτης τε άμφι την αύτοῦ είσοδον καρτερᾶς γενομένης παρ' όλίγον μέν οί στασιώται ήλθον τούς έναντίους 15 άπώσασθαι, πέμψας δε δ Γερμανός των οι επομένων τινάς κατ' άλλην ἀποπειράσθαι χώραν τοῦ στρατοπέδου 27 έχέλευεν. οδ δή οὐδενὸς ταύτη ἀμυνομένου ἐντὸς τοῦ 28 γαραχώματος ξύν βραγεί πόνφ έγένοντο. οί τε στασιώται κατιδόντες αύτους ές φυγήν ώρμηντο, καί 10 29 Γερμανός παντί τῷ ἄλλφ στρατῷ ἐσεπήδησεν είς τὸ των πολεμίων στρατόπεδον, ένταυθα τὰ γρήματα οί στρατιώται οὐδενὶ πόνω άρπάζοντες οὕτε τοὺς ἐναντίους έν λόγω έποιούντό τινι ούτε τού στρατηγού έγκελευο-80Β490 μένου ἔτι κατήκουον, παρόντων χρημάτων. διὸ δὴ ὁ 25 Γερμανός, δείσας μή ξυμφρονήσαντες οἱ πολέμιοι ἐπ' αὐτοὺς ἴωσιν, αὐτὸς ξὺν ὀλίγοις τισίν ἐς τοῦ χαρα-

³ οὐθαμῶς O || 5 αὐτός] αὐτά O || 7 ἀμφ' VO] om. P || παὶ om. O || 11 αὐτὸν] αὐτὸν codd. | τῶν V] om. PO || 21 ἐσεπήθησεν VO] ἐπεπήθησεν P | ἐς PO || 28—24 οὕτε—οὕτε] οὐθὲ—οὐθὲ codd. || 24 τιννί O || 27 ἐς] ἐα O

χώματος την είσοδον έστη, πολλά τε όλοφυρόμενος καί τούς ούδεν έπαϊοντας ές εύκοσμίαν παρακαλών. των δε Μαυρουσίων πολλοί τῆς τροπῆς ούτω γεγενη- 81 μένης τούς τε στασιώτας έδίωκον ήδη καὶ ξύν τῷ βαε σιλέως στρατώ σφάς αὐτοὺς τάξαντες έληίζοντο τὸ τῶν ήσσημένων στρατόπεδον. Στότζας δέ, κατ' άργας μέν 82 έπι τῷ Μαυρουσίων στρατῷ τὸ θαρσείν ἔχων, ὡς ἀναμαχούμενος παρ' αὐτοὺς ήλαυνεν. αἰσθόμενος δὲ τῶν 88 ποιουμένων, ξύν έκατὸν άνδράσι διαφυγείν μόλις 10 Ισχυσεν. αύθις δε άμφ' αὐτὸν πολλοί ξυλλεγέντες 34 ένεχείρησαν μέν τοις πολεμίοις ές χείρας έλθειν, αποπρουσθέντες δε οὐδέν τι ήσσον, εί μη και μαλλον, Γερμανώ απαυτες προσεχώρησαν. μόνος δε δ Στότζας 85 ξύν Βανδίλοις όλίγοις τισίν ές Μαυριτανούς άνεχώ-15 ρησε, καὶ παϊδα τῶν τινος ἀργόντων γυναϊκα λαβὼν αύτοῦ ἔμεινε. καὶ ἡ μὲν στάσις αὕτη ἐς τοῦτο ἐτε-LEYTEK.

ιη΄. την δέ τις έν τοις Θεοδώρου τοῦ Καππαδόκου δορυφόροις, Μαξιμίνος δνομα, πονηρός μάλιστα. ούτος 2 20 δ Μαξιμίνος, των στρατιωτών πλείστους διομοσαμένους έπὶ τὴν πολιτείαν ξύν αύτῷ ἔχων, τυραννίδι έπιθέσθαι διενοείτο. Ετι τε πλείους εταιρίζεσθαι έν 8 σπουδή έχων άλλοις τε τὸ βούλευμα φράζει καὶ 'Ασκληπιάδη, ώρμημένο μεν έκ Παλαιστίνης, εδ δε γενο- P 281

¹⁸ Auct. Marcell. Com. ad a. 587(8)

⁵ spàs $P \parallel 6$ Irotzas] E deest in $O \parallel 7$ to $VO \parallel 7$ to T on T nuit in O | τε VO] δè P | 24 ώρμημένω O] όρμωμένω VP | # om. 0

³² BT Procop. ed. Haury. Vol. I cum addendis ed. Wirth [1785]

4 νότι και πρώτω των Θεοδώρου έπιτηδείων. δ νοῦν Β 491 'Ισκληπιάδης Θεοδώρω κοινολογησάμενος του πάντα 5 λόγον εὐθὺς Γερμανῷ εἰσαγγέλλει. καὶ ος, οὖκ ἐθέλων έτι οί των πραγμάτων ήωρημένων έτέρας τινός ταραγής ἄρξαι, θωπεία μαλλόν τινι τὸν ἄνθρωπον ή 5 τιμωρία περιελθείν έγνω καί δρχοις αύτον καταλαβείν 6 της ές την πολιτείαν εύνοίας. δυ τοίνυν είθισμένον απασι 'Ρωμαίοις έκ παλαιού μηδένα δορυφόρον των τινος άργόντων καθίστασθαι, ήν μή δεινοτάτους πρότερον δρχους παρεχόμενος τὰ πιστὰ δοίη τῆς ἐς αὐτόν 10 τε και τον βασιλέα Ρωμαίων ευνοίας, μεταπεμψάμενος τὸν Μαξιμίνον τῆς τε εὐτολμίας αὐτὸν ἐπήνει καὶ 7 δορυφορείν τὸ λοιπόν οἱ ἐπέτελλεν. ὁ δὲ περιγαρής γεγονώς τῷ ὑπερβάλλοντι τῆς τιμῆς, ταύτη τε ράον αὐτῷ τὴν ἐπίθεσιν προχωρήσειν ὑποτοπάζων, τόν τε 15 δοχον ύπέστη και τὸ λοιπον ἐν τοῖς Γερμανοῦ δορυφόροις ταττόμενος τά τε δμωμοσμένα εὐθύς άλογείν ήξίου και τὰ ές την τυραννίδα πολίω έτι μαλλον κρα-8 τύνασθαι. ή μεν οὖν πόλις έορτήν τινα πανδημεί ήνε. πολλοί δὲ τῶν Μαξιμίνου στασιωτῶν ἀμφί τὸν τοῦ 20 άρίστου καιρου ές Παλάτιου κατά τὰ σφίσι ξυγκείμενα ήκου, οδ δή δ μεν Γερμανός τους επιτηδείους είστία, παρεστήπει δε τη θοίνη ξύν τοις άλλοις δορυφόροις δ 9 Μαξιμίνος. προϊόντος δε τοῦ πότου, είσελθών τις Γερμανῷ ἀπαγγέλλει στρατιώτας πολλούς κόσμω οὐ- 25 δενί πρὸ τῆς αὐλείου θύρας έστωτας αἰτιᾶσθαι συντάξεις χρόνου πολλοῦ τὸ δημόσιον σφίσιν ὀφείλειν.

¹ θεοδώρω PO \parallel 3 έσαγγέλλει O \parallel 5 ταραχής \mid ἀρχής O \mid τὸν ἄνθρωπόν τινι P \parallel 7 δν codd. \mid ήν edd. \parallel 10 τὰ om. V \parallel 11 μεταπεμφάμενος \langle ούν \rangle coniecit Hoesch. \parallel 13 ἐπέτελλεν V \mid ἐπέστελλεν PO \parallel 21 παλάτια O \mid συγκείμενα P \parallel 24 ἐσελθών O \parallel 26—27 ξυντάξεις O \parallel 27 χρόνου πολλοῦ V \mid πολλοῦ χρόνου P,

καί δε των δορυφόρων τοὺς πιστοτάτους ἐκέλευσε 10Β492 λάθρα τὸν Μαξιμίνον ἐν φυλακῆ ἔχειν, αἴσθησιν αὐτῷ τινα τοῦ ποιουμένου ὡς ἡχιστα παρεχομένους. οί μὲν 11 ούν στασιώται ξύν τε άπειλη και ταραγη έπι τον ε Ιππόδρομον δρόμφ έχώρουν οι τε της βουλης αὐτοίς μετασγόντες κατά βραγύ άγειρόμενοι έκ των ολημάτων ένταῦθα ξυνέρρεον. καὶ εὶ μὲν ξυλλεγῆναι απαντας 12 ές ταύτὸ έτυγεν, ούκ άν τις, οίμαι, καταλύειν αὐτῶν την δύναμιν εύπετως έσχε νῦν δὲ Γερμανός προτε- 13 10 οήσας έτι ἀπολελειμμένου τοῦ πλείστου δμίλου ἄπαντας αὐτίκα τοὺς αὐτῷ τε καὶ βασιλεί εὐνοϊκῷς ἔγοντας έπ' αὐτοὺς ἔπεμψεν. οἱ δὴ οὐ προσδεγομένοις τοῖς 14 στασιώταις είς χείρας ήλθον. οί δε ούτε Μαξιμίνον σύν αύτοις έγοντες, ονπερ σφίσιν έξηγήσεσθαι τοῦ 15 κινδύνου έκαραδόκουν, ούτε τὸ πλήθος ὁρῶντες αύτοῖς. ήπεο σοντο, ξυλλεγέν, άλλα και μαχομένους παρα δόξαν σφίσι τούς ξυστρατιώτας θεώμενοι και άπ' αὐτοῦ ές δλιγωρίαν έλθόντες ήσσήθησάν τε ράδίως τη μάχη 🗆 και κόσμο οὐδενί ές φυγήν ώρμηντο, και αὐτῶν οί 15 το έναντίοι πολλούς μέν ξατεινον, πολλούς δέ παρά Γερ- Ρ 282 μανὸν ζωγρήσαντες ήγον. δσοι μέντοι οὐκ ἔφθησαν 16 είς του Ιππόδρομου ήκουτες, ούδεμίαν αϊσθησιν τῆς έπὶ Μαξιμίνφ παρέσχουτο γνώμης. Γερμανός δὲ αὐτούς 17 μέν διερευνασθαι οὐκέτι ήξίου, άνεπυνθάνετο δε εί 36 Μαξιμίνω, ἐπειδή ώμωμόκει, τὰ ἐς τὴν ἐπιβουλὴν ήσκητο. έληλεγμένον τε ώς έν τοις αὐτοῦ δορυφόροις 18 ταττόμενος την επίθεσιν έτι μαλλον ποιοίη, άγχιστά

χρόνου οὐ πολλοῦ O | ἀφείλει V || 3 τινα om. V || 5—19 οἶ τε—ἄφμηντο om. V || 12 οῖ O | οἰς P || 18 ἐς O || 14 ξὸν O | αὐτοῖς codd. || 15 αὐτοῖς O || 17 ξυστρατιώτας O | στρατιώτας P || 22 ἐς O || 24 εἰ hic om. O || 25 ὀμωμόνει O | τὰ O |

500

πη αὐτὸν τοῦ Καρχηδόνος περιβόλου ἀνεσκολόπισεν Β 498 οῦτω τε τὴν στάσιν παντάπασιν παταλύειν ἔσχε. Μαξιμίνου μὲν ἡ ἐπιβουλὴ ἐτελεύτησεν ὧδε.

ιθ΄. Γερμανὸν δὲ ξύν τε Συμμάγω καὶ Δομνίκω μεταπεμψάμενος βασιλεύς Σολόμωνι αύθις απαντα ε 2. 539/40 Λιβύης τὰ πράγματα ένεχείρισε, τρισκαιδέκατον έτος την αυτοκράτορα έχων άρχην στράτευμά τε αυτώ παρασχόμενος και ἄρχοντας ἄλλους τε και 'Ρουφίνον καὶ Λεόντιου, τοὺς Ζαύνα τοῦ Φαρεσμάνου, καὶ 2 Ίωάννην τὸν Σισινιόλου υίόν. Μαρτίνος νὰρ καὶ 10 Βαλεριανός ήδη πρότερον ές Βυζάντιον μετάπεμπτοι 8 ήλθον. Σολόμων δε καταπλεύσας ες Καργηδόνα και της Σπότζα στάσεως απαλλαγείς μετρίως τε έξηγείτο καλ Λιβύην άσφαλῶς διεφύλασσε, διακοσμῶν τε τὸν στρατόν καί εί τι μέν υποπτον έν αύτῷ ευρισκέν, ές 16 τε Βυζάντιον καλ παρά Βελισάριον πέμπων, νέους δε στρατιώτας είς τὸν έχείνων ἀριθμὸν χαταλένων χαὶ Βανδίλων τούς ἀπολελειμμένους καὶ οὐχ ήκιστά γε αὐτῶν γυναίκας ἀπάσας ὅλης ἐξοικίζων Διβύης πόλιν τε έκάστην περιέβαλε τείχει καλ τούς νόμους ξύν 10 άχριβεία φυλάξας πολλή την πολιτείαν ώς μάλιστα 4 διεσώσατο. καλ έγένετο Λιβύη έπ' έκείνου χρημάτων τε προσόδω δυνατή και τὰ άλλα εὐδαίμων.

⁴ Auct. Marcell. Com. ad a. 539(5)

² τε] δὲ O | καταλύειν παντάπασιν PO || 2—3 μαξιμίνω O || 3 ἡ O] om. VP || 4 σύν O | καὶ I καὶ τῶ V || 5—6 ἄπαντα λιβύης VP λιβύης ἄπαντα O || 9 καὶ A.] τε καὶ A. V | τοὺς] τοῦ PO | ξαύνα VO] ζάννα P, Ζουνά Theoph. | φαρεσκάνον O || 10 Σισινίδιον scripsi] σεινίον V et Theoph., σειννίδιον P, σισινόστου O || 11 βαλλεφιανὸς O || 12 σολομῶν O || 18 Στότζα om. V || 14 διεφύλασε V || 17 ἐς O || 19 ἀπάσας VOP pr. m.] ἀπάσης P corr. || 19—20 πόλει τε ἐκάστη O || 20 περιέβαλλε PO || 21 ἀκριβία O || 22 ἐν λιβόη O

Έπει δε απαντά οι ώς αριστα διετέτακτο, έπί τε 5 'Ιαύδαν καὶ τοὺς ἐν Αὐρασίφ Μαυρουσίους αὐδις έστράτευε. και πρώτα μέν Γόνθαριν, τών δορυφόρων 6 Β494 των αὐτοῦ ενα, ἄνδρα ἀγαθὸν τὰ πολέμια, ξὺν στρα-5 τεύματι έπεμψεν. δς δή ές Άβίγαν ποταμον άφικό- 7 μενος έστρατοπεδεύσατο άμφι Βάγαιν, πόλιν ξρημον. ένταῦθά τε τοῖς πολεμίοις ἐς χείρας ἐλθὰν καὶ μάτη8Ρ283 • ήσσηθείς ές τε τὸ χαράκωμα ἀποχωρήσας τη Μαυρουσίων προσεδρεία έπιέζετο ήδη. ἔπειτα δε και αὐτός 9 10 τῷ παντὶ στρατῷ ἀφικόμενος, ἐπειδὴ σταδίοις έξήκοντα τοῦ στρατοπέδου ἀπείχεν, οὖ Γόνθαρις ἡγείτο, γαράχωμά τε ποιησάμενος αὐτοῦ ἔμενε καὶ τὰ ξυμπεσόντα τοις άμφι Γόνθαριν απαντα απούσας μοιράν τε αὐτοις τοῦ στρατοῦ ἔπεμψε καὶ δαρσοῦντας ἐκέλευε διαμάγε-15 σθαι τοίς πολεμίοις. οἱ δὲ Μαυρούσιοι καθυπέρτεροι 10 έν τη ξυμβολή, ώσπερ έρρηθη, γενόμενοι ἐποίουν τάδε. Άβίνας δ ποταμός δεί μέν έκ τοῦ Αὐρασίου, κατιών 11 δε ές πεδίου άρδεύει την γην ούτως δπως αν βουλομένοις ή τοις ταύτη άνθρώποις. περιάγουσι γάρ τὸ 12 20 βεύμα τούτο οἱ ἐπιχώριοι ὅποι ποτὲ σφίσιν ές τὸ παραυτίκα ξυνοίσειν οξονται, έπει έν τῷδε τῷ πεδίφ άπώρυγες συγναί τυγγάνουσιν ούσαι, ές ας δη δ'Αβίνας

⁵ cf. Theoph. I 206 | 17—510, 6 'Αβίνας—χρήσθαι] 'Αβίνας δὲ ὁ ποταμός ἐκ τοῦ Αύρασίου κατιῶν ἐν τῷ πεδίφ, ἐν ῷ ἀπορρῶγες συχναὶ τυγχάνουσιν οὖσαι, ἐς ᾶς δὴ ὁ 'Αβίνας σχίζόμενος ὑπὸ γῆν φέρεται, καὶ αὖθις ὑπὲρ γῆν φαίνεται. τοῦτο ἐπὶ κτλ. Suid. s. v. ἐωχμός

² αὐθις om. $O \parallel 3$ ἐστράτευσε $O \mid$ πρῶτα $PO \mid$ πρῶτον V et Theoph. \parallel 5 'Αβίγαν] ἀβίταν $O \parallel$ 6 βάγαϊν $P \mid$ βάγασιν V, γαβάρου O, videtur idem oppidum esse, quod de aedif. VI 5, 12 dicitur Βάγα \parallel 8 τ η] τῶν $O \parallel$ 11 ἀπείχον $O \parallel$ 16 ἐρρέθη $P \mid$ γινόμενοι $PO \parallel$ 18 πεδίον $VO \mid$ τὸ πεδίον $P \parallel$ 20 ὅποι $V \mid$ ὅπη $PO \parallel$ 22 ἀπώρυγες Scaliger] ἀπορῶγες V, ἀπορρῶγες PO Suid.

σγιζόμενός τε καί ές πάσας ίων ύπο γην φέρεται καί 18 αὐθις ύπερ γῆν διαφαίνεται, ξυνάγων τὸ ρεῦμα. τοῦτό re êxi xleistor toù xediou kumbairor ér ékonsia tois ταύτη φαημένοις τίθεται είναι, έπιβύσασι χώματι τοὺς φωχμοὺς ἢ αὐθις αὐτοὺς ἀποκαλύψασι τοῖς ὕδασι τοῦ ε 14 ποταμού τούδε ο τι βούλοιντο χρήσθαι. τότε ούν άπάσας οί Μαυρούσιοι τὰς ἐκείνη ἀπώρυγας ἀποφρά-Β 495 ξαντες αφιάσι τὸ δεῦμα δλον φέρεσθαι αμφί τὸ των 15 Ρωμαίων στρατύπεδον. ἀφ' οδ δή τέλμα βαθύ γεγονός και απόρευτον έξέπληξέ τε αὐτούς δτι μάλιστα 10 16 και ές απορίαν κατέστησε, ταῦτα ακούσας Σολόμων κατά τάχος ήει. οἱ δὲ βάρβαροι δείσαντες ἀναχωροῦσιν ές τοῦ Αὐρασίου τὸν πρόποδα. καὶ ἐν χώρφ, δν Βάβωσιν καλούσι, στρατοπεδευσάμενοι έμενον. άρας τε 17 Σολόμων τῷ παυτί στρατῷ ἐνταῦθα ἦκε. καί τοίς 16 πολεμίοις ές γείρας έλθων πρατήσας τε παρά πολύ 18 αὐτῶν ές φυγὴν ἔτρεψε. καὶ ἀπ' αὐτοῦ οἱ Μαυρούσιοι μάχην μέν έκ τοῦ ἀντιπάλου πρὸς 'Ρωμαίους διενεγκείν άξύμφορον σφίσιν φοντο είναι ού γάρ αὐτῶν περιέσεσθαι τῆ μάχη ἤλπιζον ές δὲ τοῦ Αὐρα- 20 σίου την δυσγωρίαν έλπίδα είχον απολέγοντας τη ταλαιπωρία 'Ρωμαίους χρόνφ όλίγφ ενθένδε εξανίστα-19 σθαι ώσπερ τὸ πρότερου, οί μεν ούν πολλοί ες τε Μαυριτανούς και ές τούς πρός μεσημβρίαν τοῦ Αὐρασίου βαρβάρους ώχουτο, Ιαύδας δὲ ξὺν Μαυρου- 25

⁴⁻⁵ ἐπιβύσασι-- ξωχμοὺς] ἐπιβύσαντες τοὺς ξωχμοὺς χώματι τὸ ὕδωρ μετοχετεύουσι Suid. s. v. ἐπιβύσαντες

³ τε V] δὲ PO \parallel 4 ἐπιβύσας O \parallel 5 αὐτοὺς edd.] αὐτοῖς codd. \parallel 7 ἀπώρυγας Scaliger] ἀπορῶγας V, ἀπορρῶγας PO \parallel 8 ἀφίασι V \parallel 11 σολομῶν O \parallel 12 \Hat{gei}] εἴη P \parallel 18—14 βάβωσι V \parallel 25—511, 1 μαυρουσίων VO] μαυρουσίοις P

σίων δισμυρίοις ἐνταῦθα ἔμενεν. ἐτύγχανε δὲ φρούριον οἰκοδομησάμενος ἐν Αὐρασίω, Ζερβούλην ὅνομα.
οὖ δὴ ἐσελθων σὺν πᾶσι Μαυρουσίοις ἡσύχαζε. Σο- 20
λόμων δὲ χρόνον μὲν τρίβεσθαι τῆ πολιορκία ἥκιστα
ε ἤθελε, μαθων δὲ τὰ ἀμφὶ πόλιν Ταμουγάδην πεδία
σίτου ἀκμάζοντος ἔμπλεα εἶναι ἐς αὐτὰ ἐπῆγε τὸ
στράτευμα καὶ ἐγκαθεζόμενος ἐδήου τὴν γῆν. πυρπολήσας τε ἄπαντα ἐς Ζερβούλην τὸ φρούριον αὖθις
ἀνέστρεψεν.

Έν δὲ τῷ χρόνφ τούτφ, ἡ Ῥωμαίοι ἐδήουν τὴν 21Β496 10 νην. Ιαύδας καταλιπών Μαυρουσίων τινάς, ούς μάλιστα Ρ 284 φετο ές του φρουρίου την φυλακήν ίκανους έσεσθαι, αὐτὸς ἐς τὴν τοῦ Αὐρασίου ὑπερβολὴν ξὺν τῷ ἄλλῷ στρατῷ ἀνέβη, ὅπως μὴ πολιορχουμένους ἐνταῦθα τὰ 16 ἐπιτήδεια σφᾶς ἐπιλίποι. χῶρόν τε εύρὼν χρημνοίς 22 τε πάντοθεν άνεχόμενον καί πρός άποτόμων πετρών παλυπτόμενον, Τουμαρ όνομα, ένταυθα ήσύχαζε. 'Ρω- 28 μαίοι δε Ζερβούλην το φρούριον ές τρείς έπολιόρκουν ήμέρας. και τόξοις χρώμενοι, ατε ούχ ύψηλοῦ όντος 20 τοῦ τείχους, πολλούς τῶν ἐν ταῖς ἐπάλξεσι βαρβάρων έβαλλον. τύχη δέ τινι ξυνέπεσεν απαντας Μαυρου- 24 σίων τούς ήγεμόνας τούτοις δή έντυγόντας τοῖς βέλεσι θνήσκειν. έπει δε δ τε των τριών ήμερων χρόνος 25 έτρίβη και νύξ έπέλαβε, 'Ρωμαίοι μέν ούδεν τοῦ δα-16 νάτου πέρι των εν Μαυρουσίοις ήγεμόνων πυθόμενοι

¹ dvouvelois $P \parallel 2$ aveasle $V \rfloor$ avlasie $PO \parallel 3$ elseldèr $P \mid \xi$ èv $PO \parallel 4$ the policylar $V \parallel 5$ tamayáðhe $O \parallel 8$ te $V \rfloor$ de $PO \parallel 9$ aristofehes O Theoph.] arestofehato V, totesther $P \parallel 12$ tov $VO \rfloor$ om. $P \mid \text{imposs} \rfloor$ ove evanuit in $O \parallel 15$ spac $P \parallel 16$ partofer $V \mid 10$ partayóðer $PO \parallel 17$ tovhaq $P \mid 10$ hovater $V \mid 10$ partayóðer $V \mid 10$

26 διαλύειν έβουλεύοντο την προσεδρείαν. αμείνου νάρ Σολόμωνι έφαίνετο έπί τε Ιαύδαν και Μαυρουσίων τὸ πλήθος Ιέναι, ολομένω, ἢν ἐκείνους πολιορκία έλειν δύνηται, δάόν τε και απονώτερον τους έν Ζερβούλη 27 βαρβάρους προσχωρήσειν σφίσιν. οί δε βάρβαροι ούκ- 5 έτι άντέχειν τη προσεδρεία ολόμενοι, έπελ αὐτοίς απαντες ήδη οι ήγεμόνες ανήρηντο, φεύγειν τε κατά 28 τάχος καλ τὸ φρούριον ἀπολιπεῖν ἔγνωσαν. αὐτίκα γοῦν απαντες σιγή τε καὶ οὐδεμίαν τοῖς πολεμίοις αίσθησιν παρεγόμενοι έφευγον, οί τε 'Ρωμαίοι ές την 10 29 άναγώρησιν αμα ήμέρα παρεσκευάζοντο, και έπειδή έν Β 497 τῷ τείχει οὐδείς, καίκερ πολεμίων ἀναχωρούντων, έφαίνετο, έθαύμαζον τε καὶ ές άλλήλους έπὶ πλείστον 80 διηπορούντο. ξύν ταύτη τε τη άμηχανία το φρούριον περιιόντες άνακεκλιμένην την πυλίδα εύρίσκουσιν, δθεν 15 31 δή οί Μαυρούσιοι ώχοντο φεύγοντες. ές τε τὸ φρούοιον έσελθόντες έν άρπανη απαντα έποιήσαντο, διώπειν μέντοι ηχιστα τούς πολεμίους διενοούντο, ανδρας χούφως τε έσταλμένους καὶ τῶν ἐκείνη χωρίων ἐμπείρους. 82 και έπειδη απαντα έληίσαντο, φύλακας του φρουρίου 20 καταστησάμενοι πεζή απαντες έχώρουν πρόσω.

κ΄. Έλθόντες δε ές Τουμαρ του χώρου, οδ δή καθείρξαντες σφας αὐτοὺς ἡσύχαζον οἱ πολέμιοι, ἄγχι που έστρατοπεδεύσαντο έν δυσχωρία, ένθα ούτε ύδατος δτι μη όλίγου ούτε άλλου του άναγκαίου έν εύπορία 15 2 έσεσθαι έμελλον. χρόνου δε τριβομένου συχνοῦ τῶν

¹ moosedolar P | 6 moosedola P | 7 oi hysphores] oi oiye-1 προσεορίαν P η ο κροσεορία P η ο ηγεριονέζο P η εννεσινέζοντο P η εννεσινέ

τε βαρβάρων οὐδαμώς σωίσιν ἐπεξιόντων, αὐτοὶ οὐδέν Ρ 285 τι ήσσου, εί μη και μαλλου, τη προσεδρεία πιεζόμενοι ήσχαλλον. μάλιστα δε πάντων τη του ύδατος απορία 3 ήχθοντο, δ δή αὐτὸς Σολόμων ἐφύλασσε, καὶ ἄλλο s οὐδὸν ἐς ἡμέραν ἐδίδου, πλήν γε δη ὅτι κύλικα μίαν άνδρὶ έκάστω, ώς δὲ αὐτούς είδε δυσανασχετοῦντάς 4 τε έχ τοῦ έμφανοῦς χαὶ τὰ παρόντα δυσχερή φέρειν ούκετι οΐους τε όντας, αποπειρασθαί τε του χωρίου, καίπερ δυσπροσόδου όντος, διενοείτο καὶ ξυγκαλέσας 10 απαντας παρεκελεύσατο δόδε ,, Έπειδή δέδωκεν δ θεός δ , Ρωμαίοις έν Αυρασίω Μαυρουσίους πολιορχείν, πράγμα πρότερου τε πρείσσου έλπίδος και υύν τοις γε ούη Β 498 .. δρώσι τὰ δρώμενα παντελώς ἄπιστον, ἀναγκαῖον καὶ ,, ήμας τη άνωθεν ύπουργουντας έπικουρία ταύτην δή 15 μη καταπροδιδόναι την χάριν, άλλ' ύφισταμένους σύν προθυμία τον κίνδυνον των έκ του κατορθώσειν πεύτυχημάτων έφίεσθαι. ώς πάσα μέν των άνθρω- 6 ,πείων πραγμάτων φοπή ές τοῦ καιροῦ τὴν ἀκμὴν ,περιίσταται ην δέ τις έθελοκακήσας προδιδοίη την 20 πτύχην, ούκ ἂν αὐτὴν αἰτιῶτο δικαίως, αὐτὸς ἐφ' , έαυτῷ τὴν αίτίαν πεποιημένος. Μαυρουσίων μέν τὴν 7 μάσθένειαν δρατε δήπου και το χωρίον, οδ δή πάντων μάπολελειμμένοι των άναγκαίων καθείρξαντες αύτούς "τηρούσιν. ύμας δε δυοίν ανάγκη το ετερον, ή τή 8 25 ,,προσεδοεία μηδαμώς άχθομένους την των πολεμίων

² τι] τοι V | προσεδρία P | 8 ἤσχαλον V | πάντων V] ἀπάντων PO | 4 ἤχθοντο PO] πιεζόμενοι ἤχθοντο V | 5 δὴ] μὴ O | 5—519,7 μίαν πτεινομένους deerant in P duodus foliis intercisis, supplets sunt recent. m. e codice k || 12 τε O] γε V || 18 παντελώς] παντός O || 14 ἡμᾶς] ὁμᾶς O || 15 ὁφιστάμενοι ξὸν O || 16 πανορδώσειν V || 23 αὐτούς Dind.] αὐτούς V, ἐαντούς O || 24 ἡμᾶς O | δνείν V

"όμολογίαν προσδέχεσθαι, ή πρός ταύτην όλιγωρούντας 9 "την μετά τοῦ κινδύνου προσίεσθαι νίκην. μᾶλλον "όὲ καὶ τὸ πολεμεῖν πρὸς τούσδε ήμιν τοὺς βαρβάρους "ἀκίνδυνον ἔσται, οὺς δὴ τῷ λιμῷ μαχομένους ήδη "οὕποτε ἡμιν οὐδὲ εἰς χείρας ἀφίξεσθαι οἰμαι. ἄπερ ε "έν τῷ παρόντι ὑμᾶς ἐν νῷ ἔχοντας ἄπαντα προσήκει "προθύμως τὰ παραγγελλόμενα ἐκτελεῖν."

Τοσαύτα Σολόμων παρακελευσάμενος διεσκοπείτο 10 όθεν αν σφίσι του χωρίου πειράσασθαι άμεινον είη, 11 ἀπορουμένω τε έπὶ πλεῖστον ἐώχει. λίαν γάρ οἱ ἄμα- 10 γός τις ή δυσχωρία έφαίνετο. εν ώ δε Σολόμων ταῦτα ἐν νῷ ἐποιεῖτο, ἡ τύχη ὁδόν τινα τοῖς πράγμα-12 σιν έπορίσατο τήνδε. Γέζων ήν τις έν τοῖς στρατιώ-Β 499 ταις πεζός, τοῦ καταλόγου όπτίων, εἰς δν αὐτὸς ἀνεγέγραπτο ούτω γάρ τὸν τῶν συντάξεων χορηγὸν καλοῦσι 16 13 Ρωμαίοι. ούτος δ Γέζων, είτε παίζων είτε θυμώ τρώμενος, η καί τι αὐτὸν θείον ἐκίνησεν, ἐπὶ τοὺς πολεμίους ιέναι δοχών ανέβαινε μόνος και αὐτοῦ μικρον αποθεν των τινες ξυστρατιωτών ήεσαν, εν θαύματι 14 πολλώ ποιούμενοι τὰ γινόμενα. ὑποτοπήσαντες δὲ 20 Μαυρουσίων τρείς, οι ές το φυλάσσειν την είσοδον έτετάχατο, έπι σφας ιέναι τον άνθρωπον, απήντων 15 δρόμω. ατε δε εν στενοχωρία ού ξυντεταγμένοι εβά-16 διζον, άλλὰ χωρίς εκαστος ήει. παίσας δε τον πρωτόν

² προσίεσθαι edd.] προίεσθαι V, προέσθαι $O \parallel 3$ καὶ $V \parallel$ πρὸς $O \parallel ήμῖν V \parallel$ ὁμῖν $O \parallel 5$ ἐς $O \parallel 6$ ὁμᾶς $V \parallel$ ήμᾶς $O \parallel 8$ σολομῶν $O \parallel 10$ τε $V \parallel 3$ $O \parallel 11$ σολομῶν $O \parallel 13$ γέξων $V \parallel$ γέντζων $O \parallel 14$ ἐς $O \parallel 14$ —15 ἀναγέγραπτο $O \parallel 15$ οῦτω γὰρ οπ. $O \parallel$ ξυντάξεων $O \parallel 18$ καὶ οπ. $O \parallel 19$ θαύματι πολλῶ $O \parallel$ θαύματος V, θαύματι μεγάλφ Theoph. $\parallel 20$ ὁποτοπάσαντες $O \parallel 22$ —23 ἀπήντων δρόμω $V \parallel 24$ δὲ $V \parallel$ τε O

⁵ cf. Theoph. I 207 | 13 Auct Marcell. Com. ad a 540 (4)

¹ γένζων $O \mid$ ἔπτεινε $O \mid$ 3 τε om $O \mid$ 4 δὲ $V \mid$ δὲ καὶ $O \mid$ 5—7 οὖτε—οὖτε] οὐδὲ—οὐδὲ codd. \mid 6 τὴν πορείαν $O \mid$ 7 τὰς σάλπιγγας $O \mid$ τῆς σάλπιγγας $V \mid$ σημῆναι om. $V \mid$ 10 τῶν om. $O \mid$ 11 Φαρεσμάνου scripsi, cf. 508, 9] φαρεσμάνους V, φαρισμάνους $O \mid$ 18 καὶ om. $O \mid$ 20 ἐκλιπείν $O \mid$ 21 οἰκοδομησαμένου $O \mid$ δομησαμένου $V \mid$ φυλάσσευν $V \mid$ 22 τοὖτο—ὄρος $V \mid$ τὸ ὄρος δὴ τοὖτο $O \mid$ ἐσβατὸν $V \mid$ βατὸν $O \mid$

"Εστι δέ τις έν Αυρασίω πέτρα απότομος κρημνών ές μέσον ανέγουσα πέτραν αυτήν Γεμινιανού χαλούσιν οί ἐπιχώριοι οδ δή πύργον οί πάλαι ἄνθρωποι βραχύν κομιδή ποιησάμενοι καταφυγήν τινα Ισχυράν τε καί άμήγανον της τοῦ γωρίου φύσεως σφίσι ξυλλαμβανού- τ 24 σης έδείμαντο, ένταῦδα έτύγγανεν Ἰαύδας τά τε γρήματα και τὰς γυναϊκας ἡμέραις πρότερον δλίγαις έναποθέμενος, ένα τε γέροντα Μαυρούσιον φύλακα των 25 χρημάτων καταστησάμενος. οὐ γὰρ ἄν ποτε ὑπετόπασεν ούτε τούς πολεμίους ές τόνδε τον χώρον άφι- 10 ξεσθαι οῦτ' ἄν βία ές τὸν ᾶπαντα αἰῶνα τὸν πύονον 26 έλειν. άλλά 'Ρωμαίοι τότε τοῦ Αὐρασίου τὰς δυσχωρίας διερευνώμενοι ένταῦθα ήχον, χαὶ αὐτῶν τις ἀναβαίνειν είς τον πύργον ξύν γέλωτι ένεχείρησεν αί δέ γυναίχες έτώθαζον, ατε δή των άμηχάνων έφιεμένου 15 27 καταγελώσαι, τούτο δὲ καὶ ὁ πρεσβύτης ἀπὸ τοῦ πύργου διακύψας έποίει δ δε Ρωμαίος στρατιώτης έπειδή γερσί τε καὶ ποσίν ἀναβαίνων ἐγγύς που ἐγεγόνει, σπασάμενος ήσυχη τὸ ξίφος έξήλατό τε ὡς είγε τάχους καὶ τοῦ γέροντος εἰς τὸν αὐχένα ἐπιτυχὰν παίει, 20 28Β501 τεμείν τε αὐτὸν διαμπὰξ ἴσχυσεν. ή τε κεφαλὴ ἐξέπεσεν είς τὸ ἔδαφος, καὶ οἱ στρατιώται θαρσούντες ήδη και άλλήλων έγόμενοι είς τον πύργον ανέβαινον.

^{1—6 &}quot;Εστι—έδείμαντο] Έν Αύρασίω τῷ ὅρει πέτρα ἀπρότομος ἦν, πρημνῶν μέσον ἀνέχουσα δ δὴ πόργον πτλ. Suid. s. ∇ . ἀπρότομος

¹ ἀπότομος] ἀπρότομος Suid. \parallel 2 γεμενιανού $O \parallel$ 3 πύργον $O \parallel$ 4 τινα—τε $O \parallel$ τε Ισχυράν τινα $V \parallel$ τε om. Suid. \parallel 5 άμηχανον άμαχωτάτην Theoph. \parallel 10—11 οὕτε—οὕτ'] οὐδὲ—οὐδ' codd. \parallel 14 ές $O \parallel$ 15 άμηχάνων ἐφιεμένου $V \parallel$ άμεινόνων ἐφιεμένους $O \parallel$ 18 χερόι τε $V \parallel$ τε χερόι $O \parallel$ 19 ἐξήλατό O Theoph.] ἐξείλετό $V \parallel$ 20 εἰς om. $O \parallel$ 22 ἐς $O \parallel$ 28 ἐς O

καὶ τάς τε γυναίκας τά τε χρήματα, μεγάλα κομιδή όντα, ένθένδε έξείλου. ἀφ' ὧν δὴ Σολόμων πολλάς 29 των ἐν Λιβύη πόλεων περιέβαλε τείχεσι.

Καὶ ἐπειδή Μαυρούσιοι ἀνεχώρησαν ἐκ Νουμιδίας 30 ε νικηθέντες, ώσπερ έρρηθη, Ζάβην τε την χώραν, ή ύπλο όρος τὸ Αὐράσιόν ἐστι Μαυριτανία τε ἡ πρώτη Ρ 287 καλείται μητρόπολιν Σίτιφιν έχουσα, τη 'Ρωμαίων άρχη ές φόρου ἀπαγωγὴν προσεποίησε. Μαυριτανίας γὰρ 31 της έτέρας πρώτη Καισάρεια τυγχάνει οδσα, οδ δη δ 10 Μαστίνας ξύν Μαυρουσίοις τοίς αύτοῦ ίδρυτο, ξύμπαντα τὰ ἐκείνη χωρία κατήκοά τε καὶ φόρου ὑποτελή πλήν γε δή πόλεως Καισαρείας έχων. ταύτην γάρ 32 'Ρωμαίοις Βελισάριος το πρότερον άνεσώσατο, ώσπερ έν τοις έμπροσθέν μοι δεδήλωται λόγοις ες ην 'Ρω-15 μαζοι ναυσί μέν είς άει στέλλονται, πεζή δε ιέναι ούκ είσι δυνατοί Μαυρουσίων έν ταύτη ώκημένων τη γώρα. και απ' αὐτοῦ Λίβυες απαντες, οι 'Ρωμαίων 33 κατήκοοι ήσαν, είρηνης άσφαλούς τυγόντες και τῆς Σολόμωνος άρχης σώφρονός τε και λίαν μετρίας, ές 20 τε τὸ λοιπὸν πολέμιον ἐν νῷ οὐδὲν ἔγοντες, ἔδοξαν εύδαιμονέστατοι είναι άνθρώπων άπάντων.

κα΄. Τετάρτφ δὲ ὕστερον ἐνιαυτῷ ἄπαντα σφίσιν ἀγαθὰ ἐς τοὐναντίον γενέσθαι ξυνέπεσεν. ἔτος γὰρ. 548/4 ἔβδομόν τε καὶ δέκατον Ἰουστινιανοῦ βασιλέως τὴν 25 αὐτοκράτορα ἀρχὴν ἔχοντος, Κῦρός τε καὶ Σέργιος, οἱ Β 502

¹⁴ cf. 439, 18 | 25 cf. Theoph. I 208

¹ τάς τε] τε cum Dind. delendum censet Christ | τά V] και τὰ O || 4 νουμηδίας O || 6 μανοιτανίαν codd. || 10 ἔδουται O | αὐτοῦ scripsi] αὐτοῦ V, αὐ/// O || 12 ταύτην O] ταῦταV || 15 ναυσιμέν V] μέν ναυσιν O | εἰς ἀεὶ] εἰσαεὶ V, ἐς ἀεὶ O || 18 εἰρήνης τε O || 20 ἐν—οὐδὲν V] οὐδὲν ἐν νῶ O || 28 ἀγαθὰ V] τὰ ἀγαθὰ O || 25 κύρος codd.

Βάκνου τοῦ Σολόμωνος άδελωοῦ παίδες, πόλεων τῶν έν Λιβύη προς βασιλέως άρχειν έλαγον, Πενταπόλεως μέν Κύρος ὁ πρεσβύτερος, Τριπόλεως δε Σέργιος. 2 Μαυρούσιοι δε οί Λευάθαι καλούμενοι στρατώ μεγάλω ές Λεπτίμαγναν πόλιν παρ' αὐτὸν ἵκοντο, ἐπιθρυλλοῦν- 5 τες δτι δή τούτου ένεκα ήκοιεν, δπως δ Σέργιος δῶρά τε καὶ ξύμβολα σφίσι τὰ νομιζόμενα δούς τὴν εἰρήνην 8 κρατύνηται. Σέργιος δε Πουδεντίω άναπεισθείς Τριπολίτη ανδοί, ούπερ έν τοίς ξμπροσθεν λόγοις έμνήσθην άτε κατ' άρχὰς τοῦ Βανδιλικοῦ πολέμου 10 Ιουστινιανώ βασιλεί έπι Βανδίλους ύπηρετήσαντος. δηδοήκοντα μέν των βαρβάρων τούς μάλιστα δοκίμους τη πόλει εδέξατο, απαντα επιτελέσειν υποσχόμενος τὰ αλτούμενα, τοὺς δὲ άλλους ἐν τῷ προαστείφ μένειν 4 έκέλευσε. τούτοις δή τοις δγδοήκουτα πίστεις άμφὶ 15 τη είρηνη παρασχόμενος, ούτω δη αύτους έπι δοίνην έχάλεσε. τούτους δε λέγουσι τούς βαρβάρους νῷ δολερφ έν τη πόλει γενέσθαι, δπως Σέργιον ένεδρεύ-5 σαντες κτείνωσιν. έπειδή τε αὐτῷ ἐς λόγους ἡλθον, άλλα τε 'Ρωμαίοις ἐπεκάλουν ἐγκλήματα καὶ τὰ λήια 20 6 σφίσιν οὐ δέον δηϊώσαι. ἄπερ δ Σέργιος ἐν ἀλογία πεποιημένος, έκ τοῦ βάθρου έξαναστάς, έφ' οὖπερ 7 καθήστο, έβούλετο ἀπαλλάσσεσθαι, καί τις αὐτοῦ τῶν Ρ 288 βαρβάρων της ἐπωμίδος λαβόμενος ἐνεγείρει οί ἐμπό-

⁸⁻⁹ cf. 359, 7

¹ σολομῶνος $O \parallel 3$ μὲν $O \rfloor$ μὲν ὁ $V \mid$ κύρος codd. \parallel 4 Λενάθαι Dind.] λενκάθαι V, λεβάψαι $O \parallel 5$ ἵκοντο) ῆκοντα $V \parallel 6$ τούτον] ταύτη $O \parallel 7$ τε $V \rceil$ om. $O \mid$ σφίσι—δοὺς $V \rceil$ τὰ νομιζόμενα σφίσι διδοὺς $O \parallel 8$ ποδεντίω $V \parallel 15$ δὴ $V \rceil$ δὲ $O \parallel 19$ κτείνωσιν $V \parallel 10$ διαφθείρωσιν $O \parallel 21$ οὐ δέον $V \parallel 10$ οὐδὲν $O \mid 0$ ηδισαι $O \mid 0$ ᾶπερ $V \parallel 10$ δπερ $O \parallel 10$ βαράθρον $O \parallel 10$ βαράθρον $O \parallel 10$ βαράθρον $O \parallel 10$ βαράθρον $O \parallel 10$ βαρβάρων $O \parallel 10$ βαρβάρων

διος είναι. Ες τε θόρυβον ένθένδε καταστάντες οί 8 άλλοι άμφ' αὐτὸν ήδη ξυνέρρεον. τῶν δέ τις Σερ- 9 γίου δορυφόρων τὸ ξίφος σπασάμενος τοῦτον δὴ τὸν Β 503 Μαυρούσιον διεγρήσατο. και άπ' αὐτοῦ ταραγῆς, ώς 10 s τὸ είκὸς, γενομένης έν τῷ δωματίφ μεγάλης, οἱ Σεργίου δορυφόροι τοὺς βαρβάρους απαντας Επτειναν. και αύτων είς, έπειδή κτεινομένους τούς άλλους είδε, 11 τοῦ τε ολκήματος, ΐνα δὴ ταῦτα ἐπράσσετο, ἐκπεπήδηκε, λαθών απαντας, ές τε τούς δμοφύλους αφικό-10 μενος τὰ σφίσι ξυμπεσόντα ἐδήλου, οί δὲ ταῦτα 12 άχούσαντες ές τε τὸ οίχειον στρατόπεδον χομίζονται δρόμω και ξύν τοις άλλοις άπασιν έν δπλοις έπι 'Ρωμαίους έγένοντο. οίς δή άμφι πόλιν Λεπτίμανναν 13 άφικομένοις Σέργιός τε καί Πουδέντιος παντί τῶ ιο στρατῷ ὑπηντίαζον. τῆς τε μάχης ἐκ χειρὸς γινομένης 14 τὰ μὲν πρῶτα ἐνίχων Ῥωμαῖοι καὶ τῶν πολεμίων πολλούς έχτειναν, καὶ αὐτῶν τὸ στρατόπεδον ληισάμενοι των τε χρημάτων έχράτησαν και γυναικών τε και παίδων έξηνδραπόδισαν μέγα τι χρημα. ύστερον δὲ Που- 15 20 δέντιος θράσει άπερισκέπτω έχόμενος θνήσκει. Σέργιος δε σύν τῷ 'Ρωμαίων στρατῷ, ἤδη γὰρ καὶ

Χρόνφ δὲ ὕστερον οἱ μὲν βάρβαροι μείζονι παρα-16 σκευῆ ἐπὶ Ῥωμαίους ἐστράτευσαν. Σέργιος δὲ παρὰ 25 Σολόμωνα τὸν θεῖον ἐστάλη, ἐφ' ῷ καὶ αὐτὸς μείζονι

συνεσκόταζεν, ές Λεπτίμαγναν έσήλασε.

¹² Auct. Marcell. Com. ad a. 543(3)

¹ ἐνθένδε O] ἐνθάδε V \parallel 5 γενομένης—μεγάλης V] μεγάλης—γεγενημένης O \parallel 7 τοὺς] hinc rursus P \parallel 13 δη VP] μη O \parallel 21 ξὺν PO \mid τῷ om. P \parallel 25 σολομῶνα O \mid τὸν repetit O

στρατώ έπι τους πολεμίους ίοι ού δή και Κύρον τον 17 αδελφον εδρεν. οι τε βαρβαροι ές Βυζάκιον αφικόμενοι πλείστα έξ έπιδρομῆς έληίσαντο τῶν έχείνη τωρίων 'Αντάλας δε (ούπερ εν τοις εμπροσθεν λόγοις Β 504 έμνησθην ατε 'Ρωμαίοις πιστού διαμεμενηκότος και τ δι' αὐτὸ μόνου ἐν Βυζακίω Μαυρουσίων ἄργοντος) ήδη Σολόμωνι έκπεπολεμωμένος ετύγγανεν, ότι τε τάς σιτήσεις, αίς αὐτὸν βασιλεύς έτετιμήχει, Σολόμων άφείλετο καὶ τὸν άδελφὸν τὸν αὐτοῦ ἔκτεινε, ταραχήν 18 τινα αὐτῷ ἐς Βυζαχηνοὺς γινομένην ἐπενεγχών. τότε 10 οδυ τούτους Αυτάλας τούς βαρβάρους άσμευός τε είδε και δμαιγμίαν ποιησάμενος έπι Σολόμωνά τε και Καργη-19 δόνα σφίσιν ήγήσατο. Σολόμων δὲ, ἐπεὶ ταῦτα ήκουσε, παντί τῷ στρατῷ ἄρας ἐπ' αὐτοὺς ἤει, καὶ καταλαβὸν άμωι πόλιν Τεβέστην, εξ ήμερων δόφ Καρχηδόνος 15 διέχουσαν, έστρατοπεδεύσατο αύτός τε και οι Βάκχου τοῦ ἀδελφοῦ παίδες Κυρός τε και Σέργιος και Σολό-20 μου δ νεώτατος. δείσας τε τὸ τῶν βαρβάρου πληθος έπεμψε παρά των Λευαθών τούς άρχοντας, μεμφόμενος μεν δτι δή ενσπονδοι Ρωμαίων όντες είτα εν δπλοις 20 γενόμενοι έπ' αὐτοὺς ήχουσι, τὴν δὲ εἰρήνην ἀξιων έν σφίσι πρατύνασθαι, δρπους τε όμεισθαι τούς δει-Ρ 289 νοτάτους ὑπέσχετο, ἡ μὴν ἀμνηστία τῶν πεπραγμένων 21 ές αὐτοὺς χρήσεσθαι. γλευάζοντες δὲ τὰ εἰρημένα οἰ

⁴ cf. 475, 15 | 24 cf. Theoph. I 209

¹ κύρον V || 4 ξμπροσθε P || 6 μόνου V || μόνου PO || 7 σολομῶνι O || 8 σολομῶν O || 10 τινα αὐτῶ V || αὐτοῦ τινα PO || βυζακινοὺς V | γενομένην O || 11 οὖν V | γοῦν PO || 18 σολομῶν O || 15 τεβέστην VP || τὲ βέστην O, Βέστην Theoph. || 16 ἐστρατοπεθεύσατο VP | ἐστρατοπεθεύσαντό τε O || 17 κύρος V || 17—18 σολόμῶν P, σολομῶν O || 19 λεναθῶν V | λεβάνθῶν PO 20 ξωμαίοις O || 24 χρήσεσθαι V || χρήσασθαι PO

βάρβαροι πάντως αὐτὸν ὁμεῖσθαι τὰ Χριστιανῶν λόγια ἔφασαν, ἄπερ καλεῖν εὐαγγέλια νενομίκασιν. οὐκοῦν 22 ἐπειδὴ Σέργιος ταῦτα ὀμόσας εἶτα τοὺς πιστεύσαντας ἔκτεινε, βουλομένοις σφίσιν αὐτοῖς εἴη ἐς μάχην ἰοῦσι □ τούτων δὴ τῶν λογίων ἀποπειρᾶσθαι, ὁποίαν τινὰ □ πρὸς τοὺς ἐπιόρκους δύναμιν ἔχουσιν, ὅπως αὐτοῖς βεβαιότατα πιστεύσαντες οῦτω δὴ ἐπὶ τὰς ξυνθήκας Β 505 καθιστῶνται. ταῦτα Σολόμων ἀκούσας τὰ ἐς τὴν ξυμβολὴν ἐξηρτύετο.

Τη δε ύστεραία μοίρα τινί των πολεμίων λείαν 28 δτι πλείστην άγούση ξυμβαλών καὶ μάχη νικήσας άφελών τε την λείαν έφύλασσε πασαν. δυσανασγετούσι 24 δε τοις στρατιώταις και δεινά ποιουμένοις, δτι δή αὐτοῖς οὐκ ἐδίδου τὰ λάφυρα, ἔφασκεν ἀναμένειν τὸ 15 τοῦ πολέμου πέρας, ὅπως δὴ ἄπαντα τηνικαῦτα διανείμωνται, καθάπερ αν ές την άξίαν επιβάλλον εκάστω φαίνηται. ἐπεὶ δὲ αὖθις οί βάρβαροι πάση τῆ στρατιᾶ 25 ές ξυμβολήν ωρμηντο, ένταῦθα 'Ρωμαίων τέ τινες απελείπουτο και οι άλλοι οὐ ξὺν προθυμία ἐς τὴν 20 παράταξιν ήεσαν. πρώτα μέν οδυ άγχώμαλος έγεγόνει 28 ή μάχη, υστερον δε πλήθει πολλώ υπερβαλλομένων των Μαυρουσίων, 'Ρωμαίων μέν οι πολλοί έφευνον. Σολόμων δε και άμφ' αὐτόν τινες γρόνον μέν τινα βαλλόμενοι άντείγον, ύστερον δε ύπερβιαζομένων των 25 πολεμίων σπουδή ἔφευγον ἔς τε δύακος ἐκείνη δέοντος γαράδραν ἀφίποντο. ἔνθα δὴ ὀπλάσαντός οί τοῦ 27 ϊππου Σολόμων έκπίπτει ές έδαφος, και αὐτον κατά

⁸ elea evanuit in $O \parallel 4$ el $\eta \parallel$ hei $O \parallel 5$ ànonsique $VO \parallel$ ànonsique $O \parallel 15$ —16 diavelmentai $V \parallel$ diavelmentai $O \parallel$ 19 diavelmento $V \parallel$ ànolinorto $O \parallel$ 20 nodra μ èn obn $V \parallel$ nal nodra μ èn $O \parallel$ 22 famatoi $V \parallel$ 27 énnintsi $O \parallel$ êmintei $O \parallel$

³³ BT Procop. ed, Haury. Vol. I cum addendis ed. Wirth [1785]

τάγος ταζς γερσίν οι δορυφόροι άράμενοι έπὶ τοῦ 28 ίππου καθίζουσι. περιώδυνον δε νενονότα και άδύνατον έτι τοῦ χαλινοῦ έχεσθαι καταλαβόντες οί βάρβαροι αὐτόν τε κτείνουσι καὶ τῶν δορυφόρων πολλούς. αύτη τε του βίου τελευτή Σολόμωνι έγένετο.

κβ'. Τελευτήσαντος δε Σολόμωνος, Σέργιος αὐτοῦ, B 506 ώσπερ εξοηται, άδελφιδούς ὢν, δόντος βασιλέως, παρέ-2 λαβε την Λιβύης ἀρχήν. δς δη φθορᾶς πολλης αιτιώτατος τω Διβύων γένει έγένετο, απαντές τε αὐτοῦ τῆ άρτη ήγθοντο, άργοντες μέν, δτι άσύνετος ων κομιδή καί 10 Ρ 290 νέος τόν τε τρόπον και την ηλικίαν αλαζονικώτατος νένονεν ανθρώπων απάντων, υβριζέ τε λόγφ οὐδενὶ ές αὐτοὺς καὶ ὑπερεώρα, πλούτου τε δυνάμει καὶ τῆ της άργης έξουσία ές τοῦτο άει έπιγρώμενος οί δε στρατιώται, ότι δή άνανδρός τε καὶ μαλθακός παντά- 15 πασιν ήν οί δε Λίβυες διά τε ταῦτα καὶ ὅτι γυναικών τε και χρημάτων άλλοτρίων άτοπός τις έραστής 3 έγεγόνει. μάλιστα δε πάντων Ιωάννης δ Σισινιόλου τη Σεργίου δυνάμει χαλεπώς είχεν. άγαθός γαρ ων τὰ πολέμια και διαφερόντως εὐδόκιμος, ἀχαρίστου τοῦ 20 4 άνθρώπου άτεγνως έτυγε. διὸ δη ούτε αὐτὸς ούτε άλλος των πάντων οὐδεὶς ὅπλα ἀνταίρειν τοῖς πολεμίοις 5 ήβούλετο. τῷ δὲ ἀντάλα οῖ τε Μαυρούσιοι σχεδόν τι

⁵ cf Auct Marcell. Com. ad a. 541 (3). Vict. Tonn. ad a. 548 | 7 cf. 517, 25

¹ ταtς V] om. PO \parallel 2—3 ἀδύνατον PO] ἀδυνατοῦντα V \parallel 3 ἔτι om. O \parallel 3—4 καταλαβόντες οἱ βάρβαροι VP] οἱ βάρβαροι παταλαβόντες O | 10 άξύνετος PO | 13 πλούτου τε V | πλούτω τε καὶ PO || 16 ὅτι V | om. PO || 18 Ιωάντης δ σισινίου V, δ σισιννιόλου Ιωάντης P, δ σισινιέλου Ιωάντης O || 19 εΙχε P || 21 ἔτυχεν P || 22 τοῖς V | ἐν τοῖς PO || 22—23 ἡβούλετο VO | ἡβούλοντο P || 28—523, 4 τῷ—ᾶπαντα om. V

απαντες είποντο καὶ Στότζας ἐκ Μαυριτανίας μετάπεμπτος ήλθεν. ἐπεί τε οὐδείς σφίσιν ἐπεξήει τῶν 6 πολεμίων, ήγόν τε καὶ ἔφερον ληιζόμενοι ἀδεῶς απαντα. τότε 'Αντάλας 'Ιουστινιανώ βασιλεί γράμματα 5 έγραψεν. ἐδήλου δὲ ή γραφή τάδε ,...Δοῦλος μὲγ είναι 7 "της σης βασιλείας ούκ αν ούδε αὐτὸς άρνηθείην, "Μαυρούσιοι δὲ πρὸς Σολόμωνος ἐν σπονδαῖς πεπον-"θότες ανόσια ἔργα, έν δπλοις ώς μαλιστα ήναγκασμένοι B 507, ...νενόνασιν, ού σοι ταῦτα ἀνταίροντες, ἀλλὰ τὸν ἐγθρὸν 10 ..άμυνόμενοι, καὶ διαφερόντως έγώ. οὐ γὰρ μόνον με 8 ,,τῶν σιτήσεων ἀποστερεῖν ἔγνω, ᾶσπερ μοι πολλῷ πρότερον χρόνω Βελισάριός τε διώρισε καὶ σὰ δέδω-...κας, άλλα και του άδελφου του έμου έκτεινευ, ούδευ ιάδικημα αὐτῷ ἐπενεγκεῖν ἔχων. τὴν μὲν οὖν δίκην 9 15 παρά τοῦ ήδικηκότος ήμας λαβόντες έχομεν. εί δέ ,,σοι βουλομένω έστι δουλεύειν τε Μαυρουσίους τη "ση βασιλεία και κάντα ύπηρετειν ήπερ ειώθασι, Σέρηγιον μέν τον τοῦ Σολόμωνος άδελφιδοῦν ένθένδε ,, ἀπαλλαγέντα ἐπανήκειν παρὰ σὲ κέλευε, ἄλλον δὲ 20 , στρατηγὸν εἰς Λιβύην πέμπε. οὐ γάρ σε ἐπιλείψουσιν 10 , άνδρες ξυνετοί τε καὶ Σεργίου τῷ παντὶ ἀξιώτεροι. ,,ξως γάρ ούτος τῷ σῷ ἐξηγεῖται στρατῷ, εἰρήνην ἔς τε 'Ρωμαίους και Μαυρουσίους ξυνίστασθαι αμήγανά "έστιν." 'Αντάλας μεν τοσαύτα έγραψε. βασιλεύς δε 11 25 ταῦτα ἀναλεξάμενος καὶ μαθών τὸ κοινὸν ἀπάντων ές Σέργιον έχθος, οὐδ' ὢς παραλύειν αὐτὸν τῆς ἀρχῆς

³ ἀδεῶς P] ἀτεχνῶς O || 5 ἡ γραφὴ τάδε evanuit in O || 10 μόνον] μόνων V, ὅσον PO | με V] μὲν PO || 11 ᾶσκες V] ὅσκες PO || 12 σὰ V] αὰτὸς PO || 14 αὰτῷ ἀδίκημα PO || 18 τοῦ V] ομ. PO | ἐνθάδε O || 20 ἐς PO | ἐπιλήψουσιν P || 21 παντί τε O || 26 ἔχθος V] ἄχθος PO

ήθελε, Σολόμωνος τήν τε άλλην άφετην και την τοῦ βίου καταστροφην αισχυνόμενος. ταῦτα μὲν οὖν ἐφέρετο τῆδε.

Σολόμων δε, δ Σεργίου άδελφος, δόξας ξύν τῶ 12 θείφ Σολόμωνι έξ ανθρώπων αφανισθήναι, πρός τε 5 των άλλων και του άδελωου ημελήθη, ος νάο τις 18 αὐτὸν περιόντα ἔγνω. ἐτύγγανον δὲ ζωγρήσαντες αὐτὸν ᾶτε νέον χομιδή ὄντα, Μαυρούσιοι, καὶ αὐτοῦ 14 ανεπυνθάνοντο δστις ποτέ είη. δ δέ Βανδίλος μέν Β 508 γένος, Σολόμωνος δε δούλος Εφασκεν είναι. φίλον 10 Ρ 291 μέντοι τῶν τινα Ιατρῶν, Πηγάσιον ὄνομα, είναί οἱ ἐν πόλει Λαρίβω, πλησίον που ούση, δς αὐτὸν ἀνήσαιτο 15 τὰ λύτρα διδούς. οί μὲν οὖν Μαυρούσιοι ἄγγιστα τοῦ τῆς πόλεως περιβόλου γενόμενοι ἐχάλουν τε τὸν Πηγάσιον καί οἱ Σολόμωνα ἐπεδείκνυον, ἡρώτων τε 15 16 εί οι τούτον ώνεισθαι πρός ήδονης έστι. και έπει ώμολόγει ώνήσεσθαι, πεντήχοντά οί χρυσών απέδοντο 17 του Σολόμωνα, έντος δε τοῦ περιβόλου γενόμενος Σολόμων τοὺς Μαυρουσίους ᾶτε πρὸς αὐτοῦ μειρακίου όντος έξηπατημένους, έτώθαζεν. αύτος γάρ Σολόμων 10 έφασκεν, δ Βάκχου μεν παίς, Σολόμωνος δε άδελφιδούς 18 είναι. Μαυρούσιοι δὲ τοῖς τε ξυμπεσοῦσι περιαλγοῦντες και δεινά ποιούμενοι, δτι δή Σεργίου τε και Ρωμαίων ένέχυρον πρατερόν έχοντες είτα ούτω παρέργως άφηκαν, ές Λάριβόν τε άφικοντο και αύτης ές πολιορκίαν 15

⁸ αὐτοῦ V] αὐτοὶ PO \parallel 9 εἴη ἤει P \parallel βάνδιλος O \parallel 11 ἐν VO] ἐν τῆ P \parallel 12 ἀνήσαιτο ἂν O \parallel 15 ἐπεδείπνυον V] ἐδείπνυον PO \parallel 17 χρυσῶν VO] χρυσοῦ P \parallel 19—20 Σολόμων—γὰρ omissa erant in P, adscripta sunt in marg. \parallel 19 σολομῶν O \parallel αὐτοῦς VP] αὐτοὺς O \parallel 19—20 μειρακίον ὄντος] μειράκιον O \parallel 20 ἐξηπατημένοις O \parallel ἔτώδαζε P \parallel 24 παρτερὸν PO \parallel οὕτως PO \parallel 25 λαρίβον O \parallel αὐτῆς V \parallel αὐτοῖς PO

κατέστησαν, ὅπως τὸν Σολόμωνα ξὰν τἢ πόλει αἰρήσουσιν. οἱ δὲ πολιορχούμενοι τῶν βαρβάρων τὴν 19 προσεδρείαν κατορρωδήσαντες, ἐπεὶ οὐδὲ τὰ ἐπιτήδεια ἐσχομισάμενοι ἔτυχον, τοἰς Μαυρουσίοις ἐς λόγους 5 ἦλθον, ἐφ' ῷ χρήματα μεγάλα περιβαλλόμενοι τὴν προσεδρείαν εὐθὺς διαλύσωσιν. οἱ δὲ οὐκ ἄν ἐλεῖν 20 βία τὴν πόλιν οἰόμενοι, ἐπεὶ Μαυρουσίοις τειχομαχεῖν οὐδαμῆ ἤσκηται, σπανίζειν τὲ τὰ ἐπιτήδεια τοῖς πολιορκουμένοις ἤκιστα ἔγνωσαν, τούς τε λόγους ἐνεδέχοντο 10 καὶ τρισχιλίους κεκομισμένοι χρυσοῦς τὴν πολιορκίαν διέλυσαν, καὶ οἱ Λευάθαι ἐπ' οἴκου ξύμπαντες ἀνεχώρησαν.

κγ΄. Αντάλας δὲ καὶ ὁ τῶν Μαυρουσίων στρατὸς Β 509 ξυνελέγοντο αὐθις ἐν Βυζακίφ, καὶ αὐτοῖς Στότζας 16 ξυνῆν, στρατιώτας τε ὀλίγους τινὰς καὶ Βανδίλους ἔχων. Ἰωάννης δὲ ὁ Σισινιόλου, πολλὰ λιπαρούντων 2 Λιβύων, στράτευμα ἀγείρας ἐπ΄ αὐτοὺς ἡλθεν. ἐτύγχανε 8 δὲ Ἰμέριος Θρᾶξ τῶν ἐν Βυζακίφ καταλόγων ἄρχων, ὅν δὴ τότε Ἰωάννης ἐκέλευε πάντας ἐπαγόμενον τοὺς ταύτη καταλόγους ξὺν τοῖς ἐκάστφ ἡγουμένοις ἐλθόντα ἐς χωρίον Μενεφέσση, ὅ ἐστιν ἐν Βυζακίφ, σφίσι ξυμμῖξαι. ὕστερον δὲ ἀκούσας ἐνταῦθα ἐνστρατοπε-4 δεύεσθαι τοὺς πολεμίους, Ἰμερίφ ἔγραφε τά τε ξυμπεσόντα δηλῶν καὶ σφίσιν ἐπαγγέλλων ἐτέρωθι ἀνα-25 μίγνυσθαι, ὅπως μὴ κατὰ μόνας, ἀλλὰ κοινῆ ἄπαντες

¹ τὸν] τὸ O | τῆ om O || 1—2 αἰρήσουσιν V | αἰρήσωσιν PO || 3 προσεδρίαν hic et infra P | κατωρρωδήσαντες P || 6 εὐθὺς V || εὐθὺ PO || 11 λενάθαι VO | λεβάθαι P || 16 σισιννιόλου P, σισινέ O | λιπαρούντων VP | παρακαλούντων O || 18 θρὰξ codd. || 20 ἐκάστων O || 21 μενεφέσση V | μενεφέση P, μενεφεσή O || 22 ξυμμίζαι codd. || 22—23 ένστρατοπεδεύσθαι V | έστρατοπεδεύσθαι P, έστρατοπεδεύσθαι O

5 ύπαντιάσωσι τοίς πολεμίοις. τύχη δέ τινι οί ταῦτα τὰ γράμματα ἔχοντες δδῷ έτέρα χρησάμενοι τὸν Ἱμέριον εύρειν οὐδαμῆ ἴσγυσαν, άλλὰ ξύν τῷ στρατῷ ἐμπεπτωκώς ές τὸ τῶν ἐναντίων στρατόπεδον γέγονεν ὑπὸ 6 ταις έχεινων γερσίν. (ἡν δέ τις ἐν τούτω τῷ Ῥω- 5 Ρ 292 μαίων στρατώ νεανίας Σεβηριανός, 'Ασιατικού παίς, Φοῖνιξ, Ἐμεσηνὸς γένος, καταλόγου ἱππικοῦ ἄρχων. 7 δς δή μόνος ξύν τοῖς ἀμφ' αὐτὸν στρατιώταις, πεντή-8 ποντα οὖσι, τοῖς πολεμίοις ἐς χεῖρας ἦλθε. καὶ χρόνον μεν αντείχον τινα, έπειτα δε πλήθει πολλώ βιαζόμενοι 10. ές λόφον ανέδραμον ένταῦθα πη όντα, οδ δή καλ 9 φρούριον ούκ άσφαλες ήν. διὸ δὴ δμολογία σφᾶς αὐτοὺς τοῖς ἐναντίοις ἐνταῦθα ἐπ' αὐτοὺς ἀναβεβηκόσι 10Β510παρέδωκαν.) οἱ δὲ οὔτε αὐτὸν οὔτε τῶν στρατιωτῶν τινα έπτειναν, άλλά ζωγρήσαντες απαντας, Ίμέριον 16 μέν έν φυλακή έσχον, τῷ δὲ Στότζα τοὺς στρατιώτας παρέδοσαν, δμολογούντας σφίσι ξύν προθυμία πολλή έπι 'Ρωμαίους στρατεύσεσθαι' του μέντοι 'Ιμέριου, ην 11 μή τὰ ἐπαγγελλόμενα ποιῆ, κτείνειν ἠπείλουν. ἐπήγγελλου δὲ πόλιν Αδραμητὸν ἐπιθαλασσίαν μηγανή τινι 20 σφίσιν ενδούναι. καὶ επεί οἱ Ισχυρίζετο βουλομένω 12 είναι, έπι 'Αδραμητον ξύν αύτῷ ἤεσαν. τῆς τε πόλεως άγγοῦ γενόμενοι Ίμέριον μεν όλίγω εμπροσθεν ξύν στρατιώταις των Στότζα έπομένων τισίν έπεμψαν, Μαυρουσίους δεδεμένους δήθεν έφέλχοντα, αὐτοί δὲ κ

όπισθεν είποντο. καὶ τῷ Ἱμερίω είπειν τοις ἐφεστῶσι 18 ταίς τῆς πόλεως πύλαις ἐπέστελλον, ὡς νικώη μὲν κατά κράτος δ βασιλέως στρατός, ήξει δε Ίωάννης αὐτίκα δὴ μάλα, πλῆθος Μαυρουσίων δὸρυαλώτων ε άγων άριθμοῦ χρεϊσσον. οὕτω τε τῶν πυλῶν σφίσιν άνοιγνυμένων, έντὸς τοῦ περιβόλου ξὺν τοῖς ᾶμα αὐτῷ ἰοῦσι γενέσθαι. καὶ ὁ μὲν κατὰ ταῦτα ἐποίει. 14 Αδραμητηνοί δε ούτως εξαπατηθέντες (οὐ γάρ ἀπιστείν τῶ πάντων ἄργοντι τῶν ἐν Βυζακίω στρατιωτῶν εἶγον) 10 τὰς πύλας ἀναπετάσαντες τοὺς πολεμίους ἐδέχοντο. τότε δή οί ξύν τῷ Ἱμερίῷ ἐσβάντες σπασάμενοι τὰ 15 ξίωη τὰς πύλας ἐπιτιθέναι τοὺς ταύτη φύλακας οὐκέτι είων, άλλὰ πάντα τῆ πόλει αὐτίκα ἐδέξαντο τὸν τῶν Μαυρουσίων στρατόν. ληισάμενοί τε αὐτὴν οἱ βάρ- 16 15 βαροι καὶ φύλακας καταστησάμενοι ολίγους τινάς άπηλ- Β 511 λάσσοντο. 'Ρωμαίων δε των ζωγρηθέντων τινές μεν 17 φεύγοντες ές Καργηδόνα ήλθον, έν οίς Σεβηριανός τε καὶ Ίμέριος ἡν. ἐκ Μαυρουσίων γὰρ τοῖς φεύγειν έθελουσιν οὐ γαλεπὸν ἡν. πολλοί δὲ καὶ ξύν τῶ 20 Στότζα ούτι άκοντες έμειναν.

Χρόνφ δὲ οὐ πολλῷ ὕστερον τῶν τις ἰερέων, 18 Παῦλος ὅνομα, ος δὴ ἐφεστήκει τῆ τῶν νοσούντων ἐπιμελεία, κοινολογησάμενος τῶν λογίμων τισίν, ,,αὐτὸς ,,μὲν", ἔφη, ,,ές Καρχηδόνα σταλήσομαι καὶ κατὰ τάχος

⁸ ἀδραμητηνοί P corr. O] ἀδραμντηνοί V, ἀδραμητινοί P pr. m. | οῦτωV || 9 Βυζακίω] βυζ evanuit in O || 11—12 τὰ ξίφη om. V || 13 ἀλλὰ πάντα VO] ἀλλ΄ ἄπαντα P || 15 φυλακάς P | καταστησάμενος VPO pr. m. corr] καταστησάμενος O pr. m. || 16 μὲν PO] om. V || 17 φεύγοντες V] φυγόντες PO | οίς V τοίς PO | σευηριανός PO || 20 ἄποντες V] ἀπούσιοι PO || 21—529, 8 χρόνφ—έχώρησεν om. V || 22 ἐφεστήκει Scaliger] ἐνεστήκει P, ἐνστήκει O

..ξύν στρατῷ ἐπανήξειν ἐλπίδα ἔχω, ὑμῖν δὲ μελήσει 19 πή πόλει το βασιλέως στράτευμα δέξασθαι." οι μέν ούν αὐτὸν βρόγοις τισίν ἀνάψαντες νύκτωρ ἀπὸ τοῦ περιβόλου καθήκαν, δ δε παρά της θαλάσσης την ηιόνα γενόμενος, δλαάδος τε άλιέων επιτυχών ενταῦθά s Ρ 298 πη ούσης χρήμασι πολλοίς άναπείσας τούς ταύτης 20 κυρίους ές Καργηδόνα έπλει. οὖ δὴ καταπλεύσας καὶ Σεργίω ές δψιν έλθων τόν τε λόγον απαντα έφρασε καλ στράτευμα λόγου άξιον ώς Άδραμητον άνασωσο-21 μένφ διδόναι ήξίου. και έπει ταύτα Σέργιον ηκιστα 10 ήρεσκεν, ατε του έν Καργηδόνι στρατού οὐ πολλού όντος, δόε όλίνους οἱ στρατιώτας τινὰς διδόναι ἐδεῖτο, λαβών τε ανδρας οὐ πλέον ὀγδοήκοντα, ἐπενόει τοιάδε. 22 νηών τε άθροισιν καὶ ἀκάτων συγνών ποιησάμενος ναύτας τε πολλούς ένταῦθα έσεβίβασε καλ Λίβυας 15 άλλους, Ιμάτια περιβεβλημένους, & δή 'Ρωμαίων οί 28 στρατιώται ελώθασιν ένδιδύσκεσθαι. άρας τε τῷ παντλ Β 512 στόλω εὐθύ Αδραμητοῦ κατά τάγος έπλει. και έπεί αὐτῆς ἄγγιστα ἐγεγόνει, πέμψας τινὰς λάθρα τοῖς τῆς πόλεως δοχίμοις έσημαινεν ώς Γερμανός δ βασιλέως το άνεψιὸς ές Καργηδόνα έναγχος ήκων Άδραμητηνοίς 24 λόνου πολλοῦ ἄξιον στράτευμα πέμψειεν. οἶς δὴ θαρσούντας έχέλευε την νύχτα έχείνην άναχλίναι σφίσι 25 πυλίδα μίαν. οἱ δὲ τὰ ἐπηγγελμένα ἐποίουν. οὕτω τε δ Παύλος ξύν τοις έπομένοις έντὸς τοῦ περιβόλου. 25

²⁻⁴ ol-natinar citat Suid. s. v. βρόχοις

⁸ αύτὸν om. Suid. | ἐνάψαντες Ο et Suid. | 4 καθήκαν] κα evanuit in $P \mid \tau\eta_S$ dal. $\tau\eta_V \mid \tau\eta_S$ dal. $O \parallel \delta$ $\tau\alpha \tau \eta \tau \tau O \mid \tau\alpha \tau \eta_S$ of the samult in $P \parallel 9$ ddeaunthy $O \parallel 12$ dds Christ δ dd codd. $\parallel 18$ labby $\tau_S \mid \lambda \alpha \beta \delta \tau \tau S \mid \lambda \alpha \delta \tau S \mid \lambda \delta \delta \delta \tau S \mid \lambda \delta \delta \tau S \mid \lambda \delta \delta \delta \delta S \mid \lambda \delta \delta S \mid \lambda \delta \delta \delta S \mid \lambda \delta \delta \delta \delta S \mid \lambda \delta \delta \delta S \mid \lambda \delta \delta \delta S \mid \lambda \delta \delta \delta S$ coover codd.

γενόμενος τούς τε πολεμίους απαυτας έπτεινε καί βασιλεί Άδραμητον άνεσώσατο, ή τε άμφι Γερμανώ φήμη ένθένδε άρξαμένη άγρι ές Καρχηδόνα έχώρησεν. οί δὲ 26 Μαυρούσιοι καὶ ὁ Στότζας ξὺν τοῖς ἐπομένοις ταῦτα ε ακούσαντες κατ' άρχας μεν κατωρρώδησάν τε καί ές τάς Λιβύης έσχατιάς φεύγοντες ώγοντο, έπειτα δέ γνόντες τὸν άληθη λόγον δεινά ἐποιοῦντο, εἰ αὐτοὶ Άδραμητηνών φεισάμενοι πάντων τοιαύτα πρός έκείνων πεπόνθασι. διὸ δὴ πανταχῆ ἐπισκήψαντες ἀνόσια 27 10 Λίβυας ἔργα εἰργάσαντο, οὐδεμιᾶς ἡλικίας φεισάμενοι, γέγονε τε τότε ανθρώπων ερημος επί πλειστον ή χώρα. Λιβύων γάρ των ἀπολελειμμένων οί μεν ές τάς πόλεις 28 διέφευγου, οί δὲ ἔς τε Σικελίαν καὶ νήσους τὰς άλλας. οί μέντοι λόνιμοι σχεδόν τι απαντες ές Βυζάντιον 29 15 ήλθον, εν τοίς και Παύλος ήν, ο την Αδραμητον άνασωσάμενος βασιλεί. οί τε Μαυρούσιοι άδεέστερον, 30 ατε ούδενὸς σφίσιν ἐπεξιόντος, ἡγόν τε καὶ ἔφερον απαντα καὶ ξύν αὐτοις ὁ Στότζας ἐν δυνάμει ὢν ήδη. 'Ρωμαίοι γάρ αὐτῷ στρατιῶται πολλοί είποντο, 81 20 οι μεν αὐτόμολοι ήποντες, οι δε κατ' άρχας μεν αίχμά- Β 513 λωτοι γεγενημένοι, έθελούσιοι δε αὐτοῦ μείναντες. 'Ιωάννης δε, οδ δη λόγος τις ην εν Μαυρουσίοις, 32 Σεργίω προσκεκρουκώς ές τὰ μάλιστα ήσυχίαν ήγεν.

κό'. 'Εν τούτοις δὲ βασιλεὺς ἄλλον ἐς Λιβύην P 294 το στρατηγὸν 'Αρεόβινδον ξὺν στρατιώταις ὀλίγοις τισὶν ἔπεμψεν, ἄνδρα ἐκ βουλῆς μὲν καὶ εὖ γεγονότα, ἔργων

²⁵ cf. Theoph. I 210

² γερμανῶ P] γερμανὸν O || 8 ἀδραμητηνῶν P corr. O] ἀδραμιτηνῶν V, ἀδραμητινῶν P pr. m. || 18 τε VO] τὴν P || 14 σχεδόν τι V] om. PO || 15 ἀδραμητῶν O || 17 ᾶτε V] ᾶπαντες ᾶτε PO || 22 δὴ PO] om. V || 28 ἡγε O || 24 τούτοις V] τούτω PO

2 δε πολεμίων οὐδαμῶς ἔμπειοον, καὶ ξύν αὐτῶ 'Αθανάσιον ἔπαργον ἄρτι ἐξ Ἰταλίας ήχουτα ἔστελλε καλ 'Αρμενίους όλίγους τινάς, ὧν 'Αρταβάνης τε καὶ 'Ιωάννης ήρχον, Ιωάννου παίδες, Άρσακίδαι μέν γένος, εναγχος δε απολιπόντες το Περσών στρατευμα, ές τε 'Ρωμαίους 5 αδθις ξύν τοις άλλοις 'Αρμενίοις αὐτόμολοι ηποντες. 3 συνην δε τω Άρεοβίνδω ή τε άδελφη και Πρεϊέκτα ή νυνή, Βιγλεντίας θυγάτηρ της βασιλέως Ιουστινιανού 4 άδελφης. οὐ μην οὐδε Σέργιον μετεπέμπετο, άλλ' αὐτόν τε καὶ 'Αρεόβινδον Λιβύης στρατηγούς έκέλευεν 10 είναι, τήν τε γώραν καὶ τῶν στρατιωτῶν τοὺς κατα-5 λόγους διελομένους. Επέβαλε δε Σεργίω μεν τον πόλεμον διενεγκείν πρός τούς έν Νουμιδία βαρβάρους, Άρεοβίνδω δε τοῖς εν Βυζακίω Μαυρουσίοις ἀεὶ δια-6 μάχεσθαι. καταπλεύσαντός τε τοῦ στόλου τούτου ές 16 Καργηδόνα Σέργιος μεν επί Νουμιδίας ξύν τῶ οἰκείω στρατῷ ἀπιὼν ικτο, 'Αρεόβινδος δὲ 'Αντάλαν τε καί Στότζαν ένστρατοπεδεύεσθαι μαθών άμφὶ πόλιν Σικκαβενερίαν, τριών ήμερών δδώ Καρχηδόνος διέχουσαν, Β 514 Ίωάννην τὸν Σισινιόλου ἐπ' αὐτοὺς ἐκέλευεν ἰέναι 20 7 τοῦ στρατοῦ ἀπολεξάμενον εί τι ἄριστον ἦν τῶ τε Σεργίω έγραφε τοῖς ἀμφὶ τὸν Ἰωάννην ἀναμίγνυσθαι, ἐφ' ὧ κοινη ἄπαντες δμόσε τοῖς πολεμίοις χω-8 οήσουσι. Σέργιος μεν οὖν τῶν τε γεγραμμένων καί τοῦ ἔργου τούτου όλιγωρεῖν ἔγνω, ὁ δὲ Ἰωάννης 26

² Enagrov VO] Unagrov P | Italias VO] Italiav P | 3 &qμενίους $V \parallel 5$ δὲ ἀπολιπόντες om. $O \parallel 5$ —6 ξωμαίους αδθις $PO \parallel$ τωμαίους $V \parallel 6$ ἀρενίοις $VO \parallel 7$ ξυνήν $PO \parallel \Pi$ [μετέκτα Maltr] πρείκτα V, πρείσια P, πρέϊκα O, Περίεκτα Theoph. \parallel 8 της] τοῦ $O \parallel 10$ τε om. $O \parallel \lambda$ βύη $O \parallel 12$ ἐπέβαλλε $PO \parallel$ 13 νουμηδία hic et infra $O \parallel 17$ ἀπιὰν] ἀν evanuit in $O \parallel \lambda V$. τάλαν] ἀτάλαν Ο | 18 πόλιν] πόλει V | 18-19 σικαβενερίαν V | 20 sisippiolov P | 21 te VO | de P

ξύν όλίγω στρατώ άμυθήτω ήνάγκαστο πολεμίων πλήθει ές γείρας ιέναι. Την δε αυτώ τε και Στότζα μένα τι 9 άει ές άλλήλους έχθος, έχατερός τε αὐτοῖν ηὕγετο Φονεύς θατέρου γενόμενος ούτω δη έξ ανθρώπων αφανι-5 σθηναι. τότε γοῦν, ἐπειδὴ τάγιστα ἡ μάγη ἐν γερσί 10 γίγνεσθαι έμελλεν, άμφω έκ των στρατοπέδων έλαύνοντες έπ' άλλήλους ήλθον. δ μεν οδυ Ίωάννης έν- 11 τείνας τὸ τόξον έτι προσιόντα τὸν Στότζαν κατά βουβώνα τὸν δεξιὸν ἐπιτυχών βάλλει, ὁ δὲ καιρίαν πληγείς 10 αὐτοῦ ἔπεσεν, οὕπω μὲν τεθνεὼς, γρόνον δέ τινα όλίγον ταύτη δη έπιβιωσόμενος τη πληγή. ἐπελθόντες δὲ 12 πάντες αὐτίκα, ὅσοι τε αὐτῷ είποντο καὶ ὁ τῶν Μαυοουσίων στρατός, Στότζαν μεν όλιγοψυχοῦντα έπὶ δένδρου τινός έθεντο, αύτοι δε θυμῶ πολλῶ ἐπι τοὺς 15 πολεμίους χωρήσαντες τόν τε Ίωάννην καὶ 'Ρωμαίους Ρ 295 απαντας ατε πλήθει πολλφ ύπεραίροντες, οὐδενὶ πύνφ έτρέψαντο. τότε δή φασιν είπεῖν τὸν Ἰωάννην ως 13 ήδύν τινα θάνατον θνήσκοι, έπεί οἱ τὰ τῆς εὐχῆς άμφι τῷ Στότζα ἐς πέρας ἀφικται. χώρος δέ τις ἡν 20 κατάντης ένταῦθα, οὖ δὴ αὐτὸν ἀποβάλλει ὀκλάσας δ ίππος. ἐφ' ὃν αὖθις αὐτὸν ἀναθρώσκειν πειρώμενον 14 καταλαβόντες οἱ πολέμιοι κτείνουσιν, ἄνδρα γενόμενον δόξη τε καλ άρετη μέναν. ὅπερ δ Στότζας μαθών Β 515 έτελεύτησε, τοσοῦτον είπων, ως ήδιστα το λοιπον

²³ Auct. Marcell. Com. ad a. 545(2). Vict. Tonn. ad a 545

¹ πλήθος V || 8 ἔχθος VPO corr] ἄχθος O pr m | αὐτοῖν V] αὐτῶν PO || 6 γενέσθαι O | τῶν στρατοπέδων PO] τοῦ στρατοπέδου V || 9 πληγεὶς V] τυπτεὶς P, τυπεὶς O || 10 τινα ὀλίγον V] ὀλίγον τινὰ PO || 11 ἀπελθόντες V || 13 ὀλιγοψυχοῦντα] λιποψυχοῦντα Herw. || 19 ἀφίπτο V

16 θνήσκοι. ἐν ταύτη τῆ μάχη καὶ Ἰωάννης ᾿Αρμένιος ᾿Αρταβάνου ἀδελφὸς θνήσκει, ἔργα ἐς τοὺς πολεμίους 16 ἐπιδειξάμενος ἀρετῆς ἄξια. βασιλεὺς δὲ ταῦτα ἀκούσας περιώδυνός τε τῆ τοῦ Ἰωάννου ἀρετῆ γεγονὼς μάλιστα, ἀξύμφορόν τε νομίσας εἶναι τοῖν δυοῖν στρα- ε τηγοῖν τὴν ἀρχὴν διέπειν, τὸν μὲν Σέργιον εὐθὺς μεταπεμψάμενος ἐς Ἰταλίαν ξὸν στρατῷ ἔπεμψεν, ᾿Αρεοβίνδῷ δὲ ἄπαν τὸ Λιβύης παρέδωκε κράτος.

κε΄. Γόνθαρις δὲ δυοῖν μησὶν ὕστερον ἢ Σέργιος ἐνθένδε ἀπιὼν ὅχετο, τυραννίδι ἐπέθετο τρόπφ τοιῷδε. 10 ἐτύγχανε μὲν αὐτὸς τῶν ἐν Νουμίδαις καταλόγων ἡγούμενος διατριβήν τε διὰ τοῦτο ἐνταῦθα ἔχων, ἔπρασσε δὲ λάθρα ἐς Μαυρουσίους ὅπως ἐπὶ Καρχη-2 δόνα χωρήσωσιν. αὐτίκα τοίνυν ἔκ τε Νουμιδίας καὶ Βυζακίου πολεμίων στρατὸς ἐς ταὐτὸ ἀγηγερμένος ἐπὶ 16 Καρχηδόνα σπουδῆ πολλῆ ἤεσαν. ἡγεῖτο δὲ Νουμιδῶν μὲν Κουτζίνας τε καὶ Ἰαύδας, Βυζακηνῶν δὲ ἀντάλας. 8 ξυνῆν δὲ αὐτῷ καὶ Ἰωάννης ὁ τύραννος ξὺν τοῖς έπομένοις, ὁν δὴ οἱ στασιῶται, Στότζα τετελευτηκότος, 4 ἄρχοντα σφίσιν αὐτοῖς κατεστήσαντο. γνοὺς δὲ ἀρεό- 20 βινδος τὴν ἔφοδον ἄλλους τε τῶν ἀρχόντων ξὺν τοῖς έπομένοις ἐς Καρχηδόνα καὶ Γόνθαριν μετεπέμπετο.

⁸ cf. Auct. Marcell. Com. ad a. 546(3) || 18 cf. Theoph. I 211., Auct. Marcell Com. ad a. 545(2)

¹ ἀρμένιος $VO\parallel 4$ —5 περιώδυνός—μάλιστα om. $V\parallel 5$ δυείν $P\parallel 6$ διέπειν] μάλιστα διέπειν V, έχειν $PO\parallel 7$ ἔπεμφεν VP] ἔστειλεν $O\parallel 9$ δυείν $V\parallel 10$ τυραννίδι] και τυραννίδι $O\parallel 11$ νουμήδοις $O\parallel 13$ —14 καρχηδόνα P pr. m. et Theoph.] καρχηδόνος VP corr., $O\parallel 14$ χωρήσωσιν V] χωρήσουσιν $PO\parallel νουμηδίας <math>O\parallel 16$ σπουδή πολλή] πολλοί $O\parallel νουμήδων O\parallel 17$ Βυζακίων Theoph. $\parallel 19$ στασιώται V] στρατιώται $PO\parallel 22$ μετεπέμπετο VO] μετεπέμματο $PO\parallel 20$ μετεπέματο $PO\parallel 20$ μετεπέμματο $PO\parallel 20$ μετεπέμματο $PO\parallel 20$ μετεπέματο $PO\parallel 20$ μετ

παρην δε αὐτῷ ξὺν τοῖς 'Αρμενίοις καὶ 'Αρταβάνης. δ μεν οδν Άρεοβινδος Γόνθαριν έξηγείσθαι παντί τῶ 5 στρατώ έπλ τούς πολεμίους εκέλευεν. δ δε προθύμως 6 Β 516 οί τὰ ἐς τὸν πόλεμον ὑπηρετήσειν ὑποσγόμενος ἐποίει s τάδε. των οlπετων ενα, Μαυρούσιον μεν γένος, τέχνην δὲ μάγειρου, ἐς τὸ τῶν πολεμίων στρατόπεδον ἐκέ- Ρ 296 λευσεν λέναι, και δόκησιν μεν τοις άλλοις παρέχεσθαι ότι δή του δεσπότην ἀποδράς ώχετο, λάθρα δὲ τῷ Άντάλα είπειν ώς αὐτῷ Γόνθαρις κοινωνείν βούλοιτο 10 τῆς Λιβύων ἀρχῆς. ὁ μὲν οὖν μάγειρος κατὰ ταῦτα έποίει, 7 δ δε Αντάλας τον μεν λόγον άσμένως ήκουσε, τοσούτον δε άπεκρίνατο, ώς αι γενναΐαι των πράξεων ού διά των μαγείρων έπιγίνεσθαι τοῖς ανθρώποις πεφύκασι. ταῦτα ἐπεὶ Γόνθαρις ήκουσε, τῶν δορυφόρων ενα, 8 15 Οὐλίθεον ὄνομα, ῷ δὴ μάλιστα πιστοτάτω έχρῆτο, παρά του Αυτάλαν εύθος έπεμψεν, ως άγχοτάτω Καρχηδόνος αὐτὸν παρακαλῶν ἰέναι. οὕτω γάρ οἱ τὸν 9 Αρεόβινδον έξ άνθρώπων άφανιείν έπηγγέλλετο. ὁ 10 μεν ούν Ούλίθεος πρύφα των άλλων βαρβάρων 'Αν-20 τάλα ξυμβαίνει, έφ' ὁ Βυζακίου μὲν Άντάλας ἄρχοι, τό τε ήμισυ των Αρεοβίνδου γρημάτων έγων καλ πεντακοσίους τε καὶ γιλίους στρατιώτας 'Ρωμαίους' σύν αύτῷ έπαγόμενος, Γόνθαρις δὲ τὸ βασιλέως ἀξίωμα λάβοι, Καργηδόνος τε τὸ κράτος καὶ Λιβύης τῆς ἄλλης ἔχων. 26 ταῦτά τε διαπεπραγμένος ἐπανῆκεν ἐς τὸ Ῥωμαίων 11 στρατόπεδον, δπερ απαν πρό τοῦ περιβόλου πεποίηντο,

¹ åquerlois $VO \parallel 4$ tor $V \parallel$ om $.PO \parallel$ beva $V \parallel$ yèr eva $PO \parallel$ uèr $VP \parallel$ om $.O \parallel$ 6 noiemar $V \parallel$ évartior $PO \parallel$ 6—7 éxélever $V \parallel$ éxélever $PO \parallel$ 11 dè $V \parallel$ dé oi $PO \parallel$ 12 où $VO \parallel$ om $.P \parallel$ 15 oùlidios $V \parallel$ 16 àquitato $V \parallel$ 19 oùlidios $V \parallel$ 21—22 nertanodous te nal $PO \parallel$ te om $.V \parallel 22$ éwhalwr sèr abt $.V \parallel$ 6 malous éprator $.V \parallel$ 28 anayóheros $.V \parallel$ 26 nenoi-

έν σφίσιν αὐτοῖς τὰ φυλακτήρια πύλης ἐκάστης νει12 μάμενοι. οἱ δὲ βάρβαροι οὐ πολλῷ ὕστερον εὐθὺ
Καρχηδόνος σπουδῷ πολλῷ ἤεσαν, ἔν τε χωρίφ τῷ
Β 517 Δεκίμφ καλουμένφ στρατοπεδευσάμενοι ἔμενον. ἐνθένδε
13 τε ἄραντες τῷ ὑστεραία πρόσω ἐχώρουν. τινὲς δὲ δ
ὑπαντιάσαντες τοῦ Ῥωμαίων στρατοῦ, ἐς χεῖράς τε αὐτοῖς ἀπροσδόκητοι ἡλθον καὶ Μαυρουσίους οὐ συχνοὺς
14 ἔκτειναν. οὺς δὴ ὁ Γόνθαρις εὐθὺς ἀνεκάλει κακίζων
ἄτε ἀνεπισκέπτως τε θρασυνομένους καὶ τὰ Ῥωμαίων
πράγματα ἐθέλοντας ἐς προὖπτόν τινα ἐμβαλεῖν κίν- 10
δυνον.

ηντο Hoesch in marg.] πεποίηνται codd. \parallel 7 μαυρουσίους οὐ V] μαυρουσίων PO \parallel 15—16 ἐν βυζακίω τραπέσθαι V] ἐκ βυζακίου τραπήσεσθαι PO \parallel 16 ἄλλων V] ἄλλους PO \parallel 18 ἀρεόβινδος V] ὁ ἀρεόβινδος PO \parallel 23 ἀντάλα PO \parallel 24 είχον PO] ἔσχον P \parallel 26 οὕτε τι—οὕτε \parallel οὐδέ τι—ούδὲ V \parallel , οὐδέν τι—ούδὲ O

έπέπυστο την ἐπιβουλην ἔνδηλος αὐτῷ ἐγεγόνει, οὐ μην οὐδέ τι έξηνενκε τῶν αὐτῶ τε καὶ Γονθάριδι ξυνκειμένων, άλλήλοις δὲ ἄμφω πολέμιοί τε καὶ 21 δυσμενείς ταίς γνώμαις όντες νῷ τε πονηρῷ ξυνετάσ- Ρ 297 5 σοντο, έπί τε τὸν οἰχεῖον έχάτερος φίλον άλλήλοις ξυστρατεύοντες ήεσαν. τοιαύτη μέν γνώμη Κουτζίνας 22Β518 τε καὶ Αντάλας ἐπὶ Καρχηδόνα τὸν Μαυρουσίων στρατον έπηγον. Γουθαρις δε ατείναι μεν τον Αρεόβινδον διενοείτο, τοῦ δὲ μή δοχείν τυραννίδος ἐπιβατεύειν, 10 έν παρατάξει λάθρα τοῦτο δρᾶν ήθελεν, ὅπως πρὸς έτέρων μεν ή επιβουλή ές τον στρατηγόν γεγενήσθαι δόξειεν, αὐτὸς δὲ ἀναγκασθείη τῷ 'Ρωμαίων στρατῷ άνελέσθαι την Λιβύης άργην, άπάτη τοίνυν τον 23 Αρεόβινδον περιελθών πείθει τοις πολεμίοις ἐπεξελ-15 θόντα όμόσε ιέναι, ήδη που Καρχηδόνος άγχιστα ήκουσιν. ἐδόκει γοῦν αὐτῷ τῆ ὑστεραία παντὶ τῷ 24 στρατῷ ἐξηγήσεσθαι ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἄμα ἡλίω άνίσχοντι. άλλ' Άρεόβινδος άπείρως τε λίαν ές τὸ 25 πράγμα τοῦτο καὶ ὀκνηρῶς ἔχων μελλήσει ἐχρῆτο οὐ-20 δενί λόγφ. μελετών τε γάρ δπως ένδύσαιτο την τών 26 οπλων σκευήν και τάλλα έξαρτυόμενος ές την έξοδον τὸν πλεϊστον τῆς ἡμέρας ἀνάλωσε χρόνον. διὸ δὴ τὴν 27 παράταξιν ές την έπιοῦσαν ἀποθέμενος ήσυγη έμενε. Γουθαρις δε αὐτον εξεπίτηδες την μέλλησιν πεποιή- 28

⁸ cf. Theoph. I 212

σθαι ὑποτοπήσας ᾶτε τῶν πρασσομένων αἰσθανόμενον, ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς τόν τε φόνον τοῦ στρατηγοῦ καὶ τῆς τυραννίδος τὴν ἐκίθεσιν ἐκιτελεῖν ἔγνω.

κς'. 'Ημέρα τε τη ἐπιγενομένη ἐποίει τάδε. τὰς πύλας άναπετάσας, οδ δή αὐτὸς φυλακήν είχε, λίθους ε μέν ύπερφυείς ένερθεν έθηκεν, ώς μή τις αὐτὰς έπιτιθέναι εύπετως δύναιτο, ανδρας τε τεθωρακισμένους και τὰ τόξα ἐν γερσιν ἔγοντας ἀμφι τὰς ἐπάλξεις πολ-Β 519 λούς έστησεν, αὐτός τε τὸν θώρακα ένδὺς είστήκει ἐν 2 μέσαις ταις πύλαις. ἐπενόει δὲ ταῦτα οὐ Μαυρουσίων 10 ένεκα, όπως τη πόλει αὐτοὺς δέξηται (ἀβέβαιοι γὰρ Μαυρούσιοι παντάπασιν δυτες ύπόπτως έγουσιν ές 3 πάντας άνθρώπους, τοῦτό τε αὐτοῖς οὐκ ἄπο τοῦ είκότος γενέσθαι ξυμβαίνει. ἐπεὶ ὅστις ἄπιστος ἐς τοὺς πέλας καθέστηκε φύσει, οὐδε αὐτὸς πιστεύειν δτωρούν 15 δύναται, άλλ' ὑπόπτως ἔχειν ἀναγκάζεται ἐς πάντας άνθρώπους έκ τῆς αύτοῦ γνώμης τὸν τοῦ πέλας 4 σταθμώμενος τρόπον. διὸ δή οὐδὲ Μαυρουσίους ήλπιζε Γόνθαρις πιστεύσαντάς οἱ ἐντὸς τοῦ περιβόλου γενήσεσθαί), άλλ' ὅπως 'Αρεόβινδος έμπεσων ές μέγα τι 20 δέος ές φυγήν τε εύθύς δομηθείη και κατά τάχος □ 5 P 298 Καργηδόνα ἀπολιπων έπὶ Βυζαντίου κομίζοιτο. καὶ a. 644/45 ἔτυχέ γε τῆς ἀληθοῦς έννοίας, εἰ μὴ χειμών μεταξύ 6 έπιγενόμενος διεκώλυσε. μαθών δε 'Αρεόβινδος τά ποιούμενα, τόν τε Άθανάσιον και των δοκίμων τινάς 26 τ μετεπέμπετο. παρήν δέ οί καὶ Αρταβάνης έκ του στρατοπέδου τρίτος αὐτὸς, τῷ τε Αρεοβίνδφ παρήνει μήτε αναπεπτωκέναι μήτε τόλμη τη Γονθάριδος ένδιδό-

¹ ύποτοπήσας P] όποτοπάσας O | alσθόμενον O | 6 αθτάς P] αύταζε O || 12 έχουσι O | ές P] πρός O || 17 αύτοθ codd. || 22 βυζάντιον O || 28 γε O] τε P | έννοίας P] εύνοίας O

ναι, άλλ' αὐτίκα μάλα ἐκ' αὐτὸν ὁμοῦ ξὺν πᾶσι τοις οι ἐπομένοις Ιόντα ἔργου ἔχεσθαι, πρίν τι περαιτέρω γεγονέναι κακόν. τὰ μὲν οὖν πρῶτα πέμψας '4ρεό-8 βινδος παρὰ Γόνθαριν τῶν ἐπιτηδείων τινὰ, Φρέδαν ε ὅνομα, ἐκέλευεν ἀποπειρᾶσθαι τῆς αὐτοῦ γνώμης. ἐπεὶ θ δὲ ὁ Φρέδας ἐπανήκων οὐδαμῆ ἀπαρνεισθαι Γόν-θαριν τὴν τυραννίδα ἐσήγγελλεν, ἤδη ἐπ' αὐτὸν ὡς ἐς μάχην Ιέναι διενοείτο.

Έν τούτω δὲ Γόνθαρις Άρεόβινδον εἰς τοὺς στρα-10Β520 10 τιώτας διέβαλεν, ώς ἄνανδρός τε είη και άμα μεν δέει ές τούς πολεμίους έχόμενος, αμα δε τάς συντάξεις σφίσιν ως ηχιστα έθέλων διδόναι, δρασμόν τε ξύν Άθανασίω βουλεύεται καὶ αὐτίκα ἐκ Μανδρακίου άποπλείν μέλλουσιν, όπως οί στρατιώται λιμώ τε καί 15 Μαυρουσίοις μαχόμενοι διαφθείρωνται, έπυνθάνετό τε είπερ αὐτοῖς βουλομένοις είη ἄμφω ξυλλαβοῦσιν έν φυλακή έχειν. ούτω γάο ήλπιζεν Αρεόβινδον ή 11 τοῦ θορύβου ήσθημένον φυγή χρήσεσθαι, ή καταληφθέντα πρός των στρατιωτών διαφθαρήσεσθαι οὐჯ δενλ λόγφ. χρήματα μέντοι αὐτὸς οἴκοθεν ὡμολόγει 12 τοίς στρατιώταις προίεσθαι δσαπερ αὐτοίς τὸ δημόσιον ὄφλε. και οι μεν τούς τε λόγους ἐπήνουν και δυμώ 13 ές του Αρεόβινδον πολλώ είχοντο, μεταξύ δε Αρεόβινδος ξύν τε Άρταβάνη και τοις επομένοις ένταῦθα 25 ἀφίκεται. καὶ γίνεται μάχη ἔν τε ταῖς ἐπάλξεσι καὶ 14 🗆 κάτω άμφι τὰς πύλας, οὖ Γόνθαρις είστήκει, ἐν ή

⁷ έσήγγελεν $P\parallel 9$ ές $PO\parallel 10$ διέβαλλεν $PO\parallel 11$ ξυντάξεις $O\parallel 14$ λιμῷ τε om. $O\parallel 15$ μαχομένοις διαφθείςονται V, διαφθείςωνται μαχόμενοι $PO\parallel 16$ εἶπες $\mid \tilde{\omega}$ σπες $O\parallel 17$ ἤλπιζεν $V\mid$ ἤλπιζε τὸν $PO\parallel 18$ τοῦ om. $V\parallel 20$ μέντοι $V\mid$ μὲν $PO\mid$ οἴποθεν $V\mid$ om. $PO\parallel 22-23$ ἐπήνουν-εἴχοντο $V\mid$ ἐνεδέχοντο ceteris omissis $PO\parallel 25$ ἀφίπεται $V\mid$ ἀφίπετο PO

³⁴ BT Procop. ed. Haury. Vol. I cum addendis ed. Wirth [1785]

15 οὐδέτεροι τὸ ἔλασσον ἔσχον. ἔμελλόν τε ξυλλεγόμενοι έχ των στρατοπέδων, δσοι βασιλεί εὐνοϊχώς είχου, τούς στασιώτας κατά κράτος έλειν. οὐ γάρ ἄπαντας δ Γουθαφίς πω έξηπατήκει, άλλ' οι πλείστοι έτι ταίς 16 γνώμαις απραιφνείς έμενον. Άρεοβινδος δὲ τότε πρώ- 5 τον άνδρας πτεινομένους ίδων (οὐ γάρ πω έθας τοῦ θεάματος τούτου έτύγχανεν ών) κατεπλάγη τε καί 17 αποδειλιάσας οὐκ ἐνεγκών τε τὰ δρώμενα φεύνει. ἔστι δέ τις έντὸς τοῦ Καρχηδόνος περιβόλου νεώς πρὸς τῆ Β 521 της θαλάσσης ἀκτη, ού δη ἄνδρες ολκοῦσιν, οίς τὰ ές 10 τὸ θείον ἀκριβῶς ἤσκηται μοναχούς καλείν τοὺς ἀνθρώπους άει νενομίκαμεν τοῦτον Σολόμων δειμάμενος τὸν νεων οὐ πολλῷ πρότερον τειχίσματί τε περιβαλών 18 φρούριον έγυρώτατον κατεστήσατο. ένταῦθα καταφυγων 'Αρεόβινδος έσεπήδησεν, ένθα τήν τε γυναϊκα και 15 19 την άδελφην έτύγχανε πέμψας. τότε και 'Αρταβάνης Ρ 299 απιων ώγετο, και οι λοιποι ξύμπαντες ενθένδε ανε-20 χώρουν ώς εκαστός πη εδύνατο. Γόνθαρις δε κατά κράτος νενικηκώς ξύν τοίς στασιώταις το Παλάτιον έσχε, και τάς τε πύλας τόν τε λιμένα ένδελεχέστατα 20 21 ήδη εφύλαττε. πρώτα μεν ούν τον 'Αθανάσιον μετε-22 πέμπετο, καὶ δς αὐτῷ οὐδὲν μελλήσας ἡλθε. δωπεία τε πολλή χρώμενος δόκησιν παρείχετο ώς αὐτὸν δτι 28 μάλιστα ή πρᾶξις ἀρέσχοι. ἔπειτα δὲ τὸν τῆς πόλεως lερέα πέμψας Αρεόβινδον έκέλευε τὰ πιστὰ λαβόντα 25

¹ oùdéregoi] oùd' Éregoi $V \parallel 3$ στασιώτας $V \rceil$ στρατιώτας $PO \parallel$ 7 θεάματος τούτου <math>VP τοιούτου θεάματος $0 \parallel 9$ καρχηδόνος περιβόλου V] περιβόλου καρχηδόνος PO | 11-12 άελ ante ήσκηται transponendum conicit Christ | 12 σολομών O | 17-18 ἀπεχώρουν O | 19 στασιώταις VO] στρατιώταις $P\parallel 21$ έφύλα P, έφύλασσε $O\parallel 20$ αφτον $V\parallel 20$ μελήσας $VO\parallel 20$ αφτον $VO\parallel$ 24 ἀρέσκει Γ

ές Παλάτιον ήχειν, ἀπειλήσας πολιορχήσειν τε ἀπειθήσαντα καὶ μηκέτι αὐτῷ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τὰ πιστὰ δώσειν, άλλα πάση μηγανή έξελων κτείνειν. δ μέν 24 ούν Ιερεύς 'Ρεπάρατος Ισγυρίζετο Γονθάριδος γνώμη ε τῶ Αρεοβίνδω δμεϊσθαι, μηδέν αὐτῷ ἄχαρι πρὸς έκείνου ξυμβήσεσθαι, φράσας και όσα μη πειθομένω τῶ άνθρώπω ηπείλησε. δείσας δὲ 'Αρεόβινδος ωμολόγησεν 25 αὐτίχα τῷ ἱερεῖ ἔψεσθαι, ἢν τὸ θεῖον λουτρὸν ἱερουργήσας, ήπερ είθισται, είτα πρός αὐτοῦ οί ἀπομοσάμε-10 νος άμφι τη σωτηρία τὰ πιστὰ δοίη. ὁ μὲν οὖν ίερεὺς 26 κατά ταῦτα ἐποίει. Αρεόβινδος δὲ οὐδέν τι μελλήσας αὐτῶ είπετο, ἰμάτιον ἀμπεγόμενος οὕτε στρατηνῷ οὕτε Β 522 άλλω στρατευομένω άνδρι έπιτηδείως έχου, άλλά δούλω η Ιδιώτη παντάπασι πρέπου κασούλαν αύτο τη Λατί-15 νων φωνή καλούσι Ρωμαΐοι. ἐπειδή τε άγγοῦ τοῦ 27 Παλατίου εγένοντο, τὰ θεῖα εν χεροί λόγια παρά τοῦ lερέως λαβών τῷ Γουθάριδι ἐς ὄψιν ἡλθε. πρηνής 28 τε πεσών γρόνον πολύν αὐτοῦ ἔκειτο, τὴν ἰκετηρίαν αὐτῷ τά τε θεῖα λόγια προτεινόμενος καὶ τὸ παιδίον, 20 υπερ του θείου άξιωθεν λουτρού έτυχεν, έφ' οδ οί την πίστιν ὁ ἱερεὺς, ώσπερ μοι ἐρρήθη, παρέσχετο. έπει δε αὐτὸν έξανέστησεν δ Γόνθαρις μόλις, πρὸς 29

¹⁹ cf. Theoph. I 213

² αὐτῷ V et Theoph.] αὐτοῦ PO | τῆς usque ad finem huius libri deerant in V, suppleta sunt rec. manu \parallel 3 κτενεῖν Braun \parallel 6 ὄσα V] οἶα PO \parallel 7 ὁμολόγησεν P \parallel 8 λουτρὸν] λῦτρον P \parallel 9—10 ἀπομοσάμενος VO] ἐπομοσάμενος P \parallel 11 ταῦτα ταυτὰ O | μελήσας PO \parallel 13 ἀνδρὸς V | ἔχων V \parallel 14 κασοῦλον V, κασονλὰν O | αὐτὸ] αὐτῷ O \parallel 15 τε PO] γε V \parallel 16 ἐγένοντο VO] ἐγένετο P \mid παρὰ PO] πρὸς V \parallel 17 γόνθαρι O \parallel 19 τὸ] οὐ O \parallel 20 ἀξιωθὲν λουτροῦ V] λουτροῦ ἀξιωθὲν PO \parallel 22 πρὸς V] παρὰ PO

των Ιερών απάντων ανεπυνθάνετο του Γονθάριδος, 30 εί οἱ τὰ τῆς σωτηρίας ἐν ἀσφαλεί κείται. καὶ δς θαρσείν αὐτὸν Ισχυρότατα ήδη ἐκέλευεν οὐδὲν γὰρ άγαρι πρός αὐτοῦ πείσεσθαι, άλλὰ τῆ ὑστεραία ξύν τε τη γυναικί και τοις γρήμασιν έκ Καργηδόνος οιγή- 5 81 σεσθαι. είτα τὸν ἱερέα 'Ρεπάρατον ἀποπεμψάμενος, Αρεόβινδόν τε καὶ Αθανάσιον δειπνείν ξύν αύτῶ ἐν 32 Παλατίω ἐκέλευε. καὶ δειπνοῦντα μὲν τὸν Άρεόβινδον έτίμα. πρώτον γάρ αὐτὸν ἐπὶ τῆς στιβάδος κατέκλινε. δειπνήσαντα δε ού μεθηκεν, άλλα καθεύδειν έν κοι- 10 τωνι μόνον ηνάγκαζεν οδ δή τον Ουλίθεον ξύν έτέ-88 ροις τισίν ἐπ' αὐτὸν ἔπεμψεν. οῖπερ αὐτὸν κωκύοντά τε καὶ δλολυγαίς συγναίς χρώμενον πολλά τε πρός έλεον έπαγωγά φθεγγόμενον ές αὐτοὺς πτείνουσιν. 'Αθανασίου μέντοι έφείσαντο, τὸ γῆρας, οἶμαι, τοῦ 15 άνθρώπου ὑπεριδόντες.

P800B628 κζ. Τῆ δὲ ἐπιγενομένη ἡμέρα τὴν μὲν Αρεοβίνδου κεφαλὴν παρὰ τὸν ἀντάλαν ὁ Γόνθαρις ἔπεμψε, τὰ δὲ χρήματα καὶ τοὺς στρατιώτας αὐτὸν ἀποστερείν 2 ἔγνω. ἀντάλας τοίνυν, ὅτι τέ οἱ τῶν ξυγκειμένων το οὐδὲν ἐπετέλει, δεινὰ ἐποιεῖτο, καὶ τά τε ὀμωμοσμένα τά τε εἰργασμένα τῷ Γονθάριδι ἐς τὸν ἀρεόβινδον 8 ἐννοῶν ἤσχαλλεν. οὐ γάρ οἱ ἐδόκει ὁ τοιούτους ὅρκους ἤδικηκὸς οὕτε αὐτῷ ποτε οὕτε ἄλλφ ὁτφοῦν

¹⁴ cf. Auct. Marcell. Com. ad a. 547 (6). Vict. Tonn. ad a. 546 (2)

¹ ieomv VO] legémv $P\parallel 7$ deinvelv] deinelv $V\parallel$ abra $VO\parallel 8$ to nalatim $P\parallel 10-11$ to noitour $P\parallel 11$ of of Herw. 14 ofteryoperos $O\parallel 15$ abanásiov $P\parallel 21$ deinè] deinès $O\parallel 22$ ta te elegaspéva O] ta te elegaspéva V, om. $P\parallel \tau$ $\tilde{\omega}$] tov $O\parallel \tau$ ov om $O\parallel 24$ oute—oute] oudè—oudè codd.

πιστός ἔσεσθαι. πολλά γοῦν ἐν αύτῷ λογισάμενος 4 Ιουστινιανῶ βασιλεῖ προσγωρεῖν ἤθελε. διὸ δὴ ὀπίσω άπήλαυνε. γνούς τε Μαρκέντιον, δς των έν Βυζακίω 5 καταλόγων ήρχεν, ές νησόν τινα των ταύτη έπικει-5 μένων καταφυγείν, πέμψας παρ' αὐτὸν, φράσας τε τὸν πάντα λόγον και τὰ πιστὰ δούς, τὸν ἄνθρωπον ἐπηγάγετο. και Μαρκέντιος μεν εμενε ξύν τῷ Αντάλα εν 6 τῶ στρατοπέδω, στρατιῶται δὲ, δσοι ἐν Βυζακίω διατριβήν είγον, εὐνοϊκῶς βασιλεῖ ἔχοντες, Αδραμητὸν 10 πόλιν εφύλασσον. οἱ δὲ τοῦ Στότζα στρατιῶται, οὐχ 7 ήσσους η χίλιοι όντες, αισθόμενοι των ποιουμένων, 'Ιωάννου σφίσιν ήγουμένου, παρά τὸν Γόνθαριν έχώρησαν δρόμω, και ος αὐτοὺς ἀσμένως τῆ πόλει ἐδέ- 8 ξατο. ήσαν δε 'Ρωμαΐοι μεν πεντακόσιοι, Οδυνοι δε 15 ογδοήκοντα μάλιστα, οί δε λοιποί Βανδίλοι απαντες. καὶ 'Αρταβάνης τὰ πιστὰ λαβῶν ἔς τε τὸ Παλάτιον ξὺν 9 τοις 'Αρμενίοις ανέβη και τῷ τυράννῷ ὑπηρετήσειν έπιτάσσοντι ώμολόγησε. λάθρα δὲ ἀνελεῖν τὸν Γόν-10 θαριν έβουλεύετο, Γρηγορίω τε τω άνεψιω και Άρτα-20 σίρη τῷ δορυφόρῷ κοινολογησάμενος τὸ βούλευμα τοῦτο. Β 524 Γρηγόριος δὲ αὐτὸν ἐς τὴν πρᾶξιν ἐνάνων ἔλεξε τοιάδε 11 , Άρταβάνη, νῦν σοι πάρεστι μόνω τὸ Βελισαρίου ἀνα-,,δήσασθαι κλέος, μᾶλλον δε αὐτο και πολλῷ ἔτι ὑπερ-,βαλέσθαι. δ μεν γαρ στρατιάν αξιολογωτάτην και 12 26 ,,χρήματα μεγάλα παρά βασιλέως λαβών ένταῦθα ἦχεν, πάργοντας μεν έχων τούς οι έπομένους και ξυμβούλους

¹ αύτῶ codd. $\|$ 3 ἀπήλαυνε PO] ἤλαυνε V $\|$ 7 καὶ VO] om. P | ἀντάλλα P $\|$ 15 βανότλοι O $\|$ 17 ἀρμενίοις O $\|$ 18 ἐπιτάττοντι P | ἀνελεῖν VP] ἀναιφεῖν O $\|$ 19—20 ἀρτασίρη VP] ἀναισείρα O $\|$ 22 μόν φ] πόνω O $\|$ 23 κλέος] κράτος O $\|$ 28—24 ὑπερβαλλέσθαι P, ὑπερβάλλεσθαι O $\|$ 24 γὰρ V Theoph.] γε PO

..πολλούς, στόλον δε νηών οίον ούπω ήμεις ακοή ίσ-.μεν. ϊππον τε πολλήν καὶ ὅπλα καὶ τὰ ἄλλα ἀπλῶς κελπείν απαντα έπαξίως οι παρεσκευασμένα της 'Pw-18 ,μαίων ἀρχῆς. ούτω τε πόνφ πολλῷ ἀνεσώσατο Λιβύην 14 , Ρωμαίοις. άπερ άπαντα ούτως απόλωλεν ώστε, εί 5 ημηδε άρχην έγεγόνει, εν γε τῷ παρόντι εν ἴσῷ εἶναι. .πλήν νε δη δτι αποκέκριται Ρωμαίοις τανύν έκ τῆς "Βελισαρίου νίκης τοις τε σώμασι και τοις χρήμασιν ,,έξημιῶσθαι, καὶ πρός γε τὸ μηδὲ φυλάξαι τάγαθὰ 15 .. δυνατοίς γεγονέναι. τὸ δὲ πάντα ταῦτα ἀνασώσασθαι 10 Ρ 301 ..τανῦν βασιλεῖ ἐν τῆ σῆ μόνη ψυχῆ τε καὶ γνώμη καὶ 16 .. δεξια κείται. οὐκοῦν ἐκλογίζου μὲν ὡς εἶ Αρσακίδης μάνέκαθεν γένος, ένθυμοῦ δὲ ὡς τοῖς εὖ γεγονόσιν 17 ... ανδραγαθίζεσθαι αεί τε καὶ πανταγή πρέπει. πολλά ηγοῦν σοι ἔργα ὑπὲρ τῆς έλευθερίας θαυμαστὰ πέ- 15 "πρακται. 'Ακάκιον γάρ, νέος ων έτι, τον 'Αρμενίων , άργοντα, καὶ Σίτταν τὸν Ρωμαίων στρατηγὸν ἔκτεινας, , καὶ ἀπ' αὐτοῦ Χοσρόη βασιλεῖ γνώριμος γεγονώς 18 ,ξύν αὐτῷ ἐπὶ Ῥωμαίους ἐστράτευσας. ἐπεὶ δὲ τηλι-Β 525 .. πόσδε εί, ώς σὸν είναι μη περιοράν την 'Ρωμαίων 20 , άρχην ύπὸ κυνί μεθύοντι κείσθαι, ένδείκνυσο τανῦν

¹⁷ cf. 157, 8 | 19 cf. Theoph I 214

¹ olov om. $O \parallel 2$ te $V \rfloor$ dè $PO \parallel$ tà člla \rceil t' člla $O \parallel 3$ čnavta $V \rfloor$ om. $PO \parallel$ oi \rceil oo $O \parallel$ nagasnevas méva $P \parallel 4$ åve-3 ἄπαντα V ο m. PO | ol σοι O | παρασιευαθμένα P || 4 άνεσώσατο V | διεσώσατο P, άνενεώσατο O || 5 ούτως | ού O | ἀπάλωλεν O | ὅστε ο m. P || 6 τὴν ἀρχὴν P || 8 τοίς | τῆς O | τοῖς χρήμασιν V | τοίς ο m. PO || 9 μηθὲ V | μὴ PO | τάχαθὰ | τὰ ἀγαθὰ O || 11 μόνη | μόνον V | τε V | ο m. PO || 13 γεγονόσι VP || 14 ἀεί VO | μὲν ἀεί P | πανταχῆ V | πανταχοῦ P, non satis comparet in O || 15 γοῦν VP | γὰρ οὖν O | ἐλευθερίας | ἐλελθερίας O || 16 Ακάχιον | non satis comparet in O | V | V | V | V | V | V || 17 | V || 17 | V || 17 | V || 17 | V || Vτῶν V | 17 σίτταν V et P corr.] σίτγαν P pr. m., σιτγήν O, Τζίταν Theoph. || 21 μεθύοντι] με evanuit in O

"ώς εύγενεία τε καὶ ψυχῆς ἀφετῆ ἐκείνα, ὡ 'γαθὲ, τὰ
"πρόσθεν εἰργάσω· ἐγὼ δέ σοι καὶ Ἀρτασίρης ὅδε
"ἄπαντα ἐπιτάττοντι ὅση δύναμις ὑπουργήσομεν."
Γρηγόριος μὲν τοσαῦτα εἶπεν· 'Αρταβάνου δὲ τὴν 19
5 διάνοιαν ἐπὶ τὸν τύραννον ἔτι μαλλον ῶρμησεν.

Ο δε Γόνθαρις Άρεοβίνδου μεν τήν τε γυναϊκα 20 και την άδελφην έκ τοῦ φρουρίου έξαγαγών έπί τινος ολκίας ηνάγκασε μένειν, ούτε τι ύβρίσας λόγω ή έργω ότφοῦν ές αὐτὰς οὔτε τὰ ἐπιτήδεια ἐνδεεστέρως ἢ 10 κατά την γρείαν έγούσας ούτε τι άλλο βιασθείσας 🗅 είπειν ή πράξαι, πλήν γε δή δτι γράψαι πρός τον θείον ή Πρεϊέκτα ηνάγκαστο ώς Γόνθαρις μεν αυτάς τε τιμώη ές ἄγαν καὶ καθαρός είη παντάπασι τοῦ τάνδρος φόνου, Οὐλιθέφ δὲ τὸ κακὸν ἐργασθείη, Γον-15 θάριδος οὐδαμή ἐπαινοῦντος.. ἔπρασσε δὲ ταῦτα δ 21 Γόνθαρις Πασιφίλφ αναπεισθείς, ανδρί γεγονότι μέν των έν Βυζακίω στασιωτών πρώτω, ξυναραμένο δέ αὐτῷ μάλιστα ἐς τὴν τῆς τυραννίδος ἐπίθεσιν. Ισγυρί- 22 ζετο γὰο ὁ Πασίφιλος, ἢν ταῦτα ποιοίη, ξυνοικιείν τε 20 αὐτῷ βασιλέα τὴν κόρην καὶ προῖκα κατὰ τὸ ξυγγενὲς έπιδώσειν χρημάτων μεγάλων. Άρταβάνην τε τῷ 28 στρατῷ ἐξηγεῖσθαι ἐπί τε 'Αντάλαν καὶ Μαυρουσίους τούς έν Βυζακίω έκέλευε. Κουτζίνας γάρ ατε τω 24 Άντάλα προσκεκρουκώς, ἀπέστη τε αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἐμφα- Β 526 26 νούς και Γονθάριδι προσεχώρησεν. Ες δή τόν τε παίδα καὶ τὴν μητέρα ἐν δμήρων λόνω παρέσγετο. τὸ μὲν 25

² άρτασείρας $O\parallel 5$ ὅρμησαν $O\parallel 8-10$ οὕτε—οὕτε—οὕτε] οὐδὲ—οὐδὲ—οὐδὲ VP, οὐδὲ—οὐδὲ—οὐδὲ $V\parallel 9$ αὐτὰς] αὐτοὺς $V\parallel 10$ τὴν οπ. $O\parallel 12$ προϊέπτα $O\parallel 18$ ἐσάγαν $VO\parallel 15$ ἔπρασε $V\parallel 17$ βυζαπίω $P\parallel$ βυζαντίω $VO\parallel$ συναραμένω $PO\parallel 18$ τῆς οπ. $O\parallel 20$ βασιλεία $P\parallel$ κατὰ $VO\parallel$ οπ. $P\parallel 21$ ἀρταβάνη $O\parallel 23$ γὰρ $VO\parallel$ τε P

οὖν στράτευμα ἡνουμένου Αρταβάνου εὐθὺς ἐπὶ τὸν Άντάλαν έχώρει. ξυνην δε αύτω και Ίωάννης, δ των Στότζα στασιωτών άρχων, και Ούλίθεος ὁ δορυφόρος. 26 είποντο δε και Μαυρούσιοι, ών Κουτζίνας ήρχε, πόλιν τε Άδραμητόν διαμείψαντες καταλαμβάνουσι τούς έναν- 5 τίους ένταῦθά πη όντας, καὶ στρατοπεδευσάμενοι όλίγω 27 ἄποθεν τῶν πολεμίων ηὐλίσαντο. τῆ δὲ ὑστεραία 'Ιωάννης μέν καὶ Οὐλίθεος, μοζοάν τινα τοῦ στρατοῦ έχοντες, αὐτοῦ ἔμειναν, 'Αρταβάνης δὲ καὶ Κουτζίνας 28 ἐπῆγον ἐπὶ τοὺς ἐναντίους τὸ στράτευμα. οῦς δὴ οὐ 10 ξυνενεγκόντες οι ξύν τῷ Αντάλα Μαυρούσιοι ἐς φυγὴν 29 Φρμηντο. άλλ' έθελοκακήσας 'Αρταβάνης έκ τοῦ αίωνι-30 δίου στρέψας τε τὸ σημεῖον ὀπίσω ἀπήλαυνε. διὸ δή Ούλίθεος αὐτὸν ές τὸ στρατόπεδον ήποντα πτείνειν 31Ρ302 διενοείτο. παραιτούμενος δε Άρταβάνης έφασκε δείσαι 16 μή Μαρκέντιος έξ 'Αδραμητοῦ πόλεως ἐπιβοηθήσας τοῖς έναντίοις, δπη ένταῦθα έτύγχανεν ὢν, ἀνήκεστα σφᾶς 32 έργα έργάσηται άλλά Γόνθαριν χρήναι παυτί τῷ 88 στρατῷ ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἰέναι. καὶ τὰ μὲν πρῶτα έβουλεύετο ές Άδραμητον Ιων ξύν τοις έπομένοις τω 20 34 βασιλέως στρατώ άναμίγνυσθαι. ἄμεινον δέ οί πολλά διαλογισαμένω έδοξεν είναι Γόνθαριν έξ ανθρώπων άφανίσαντι βασιλέα τε καλ Λιβύην πραγμάτων άπαλ-85Β527 λάξαι δυσκόλων. ἀναστρέψας οὖν ἐς Καρχηδόνα τῷ τυράννω ἀπήγγελλεν ὅτι δή στρατεύματος αὐτῷ τλείονος 15

^{10—11} ού ξυνενεγκόντες codd. et edd.] scribendum puto: ούκ ένεγκόντες. cf. I 267, 8 \parallel 12 άλλ' VO] άλλὰ P \parallel 18 τε VP] om. O | ἀπίσω] ἀπόσω O \parallel 15 διενοεξτο] evanuit in O \mid δὲ] evanuit in O \parallel 17 σφὰς P \parallel 18 ἐργάσεται O \mid γόνθαριν V \mid τὸν γόνθαριν PO \parallel 20 ἐπομένοις] μένοις evanuit in O \mid 22 ἐξ ἀνθράπων] ἐξ ἀ $\overline{\omega}$ evanuit in O \parallel 28—24 πραγμάτων—δυσκόλων] δυσκόλων ἀπαλλάξαι πραγμάτων O

έπὶ τοὺς πολεμίους δεήσει. ὁ δὲ Πασιφίλφ κοινολο- 86 γησάμενος ἄπαντα μὲν ἐξοπλίσαι τὸν στρατὸν ἤθελεν, αὐτὸς δὲ φυλακὴν ἐν Καρχηδόνι καταστησάμενος ἐπὶ τοὺς πολεμίους τῷ στρατῷ ἐξηγήσασθαι. πολλοὺς μὲν 87 5 οὖν ἐς ἡμέραν ἐκάστην ἀνήρει, ἐς οὖς ὑποψία τινὶ καὶ λόγον οὐκ ἐχούσῃ ἐχρῆτο. τῷ δὲ Πασιφίλῳ ἐπέστελ- 38 λεν, ὃν δὴ καταστήσεσθαι ἐπὶ Καρχηδόνος φυλακῆ ἔμελλε, τοὺς Γραικοὺς ἄπαντας οὐδὲν ὑπολογισαμένω κτεῖναι.

κη'. Τά τε άλλα διοικησάμενος, ὅπη οἱ ἐδόκει ὡς 10 αριστα έγειν, τοὺς έπιτηδείους έστιαν έγνω, ώς ἡμέρα τη έπιούση την έξοδον ποιησόμενος. Εν τε ολχήματι, 2 οδ δή στιβάδες έν παρασκευή ήσαν έκ παλαιού τρείς, την δοίνην έποίει. αὐτὸς μὲν οὖν ἐπὶ στιβάδος κατε- 8 15 κλίνετο, ώς τὸ είκὸς, τῆς πρώτης, ἔνθα δή καὶ Άθανάσιός τε και Άρταβάνης ήσαν, των τε Γονθάριδι γνωρίμων τινές, και Πέτρος Θράξ μέν γένος, δορυφόρος δε Σολόμωνος γενόμενος πρότερον. Εν αμφοτέραις δε 4 ταις άλλαις στιβάσι Βανδίλων οι πρωτοί τε και άριστοι 20 ήσαν. Ίωάννην μέντοι, δς των Στότζα στασιωτών 5 ήργε, Πασίφιλος ίδία είστία, καὶ τῶν ἄλλων εκαστον, δπη έκάστω των Γουθάριδι ἐπιτηδείων φίλον ἔδοξεν είναι. 'Αρταβάνης τοίνυν ήνίκα έπὶ ταύτην δὴ τὴν 6 θοίνην έκαλείτο, τοῦτόν οἱ τὸν καιρὸν ἐπιτηδείως 25 έχειν ές τὸν τοῦ τυράννου φόνον οἰόμενος, τὸ βού- Β 528 λευμα έπιτελείν διενοείτο. ές Γρηγόριον οὖν καί 7

³ καταστησάμενος V] παραστησάμενος PO | 5 ήμέραν έκάστην VO] έκάστην ήμέραν P || 6—7 άπέστελλεν PO || 8 οὐδὲν PO] οὐδὲ V | ὁπολογησαμένω P, ὁποληζσαμένω O || 11 έστιᾶν ἔγνω] ἔς τι ἀνέγνω O || 15 καὶ om. V || 17 θράξ PO || 21 ἕκαστον V] ἔκαστος PO || 22 φίλον] malim φίλος

'Αρτασίρην και δορυφόρους έτέρους τρείς το πράγμα έξενεγκών τούς μεν δορυφόρους ξύν τοίς ξίφεσιν έκέ-Β 303 γεραερ είαω λεκεαθαι. (αρλόρτων λάο εαιιωπερωρ όπισθεν έστάναι τοὺς δορυφόρους νόμος) εἴσω δὲ γενομένους ένγειρείν ἄφνω, ήνίκα ὰν σφίσι δοκή ὁ καιρὸς τ ώς μάλιστα έπιτηδείως έγειν, πρωτόν τε τον Άρτασίρην 8 έργου έγεσθαι. τῷ δὲ Γρηγορίφ ἐπέστελλε τῶν 'Αρμενίων πολλούς τούς μάλιστα εὐτολμοτάτους ἀπολεξαμένω ές τὸ Παλάτιον ἐπαγαγέσθαι, τὰ ξίφη μόνα ἐν γεροί φέροντας (άλλφ γάρ οὐδενί τούς τοῖς ἄρχουσιν 10 έν πόλει έπομένους δπλίζεσθαι θέμις) τούτους τε έν τῷ προστώφ ἀπολιπύντι είσω ξύν τοις δορυφόροις γενέσθαι, και αὐτῶν τὸ μεν βούλευμα μηδενι έξειπειν, τοσούτον δε είπειν μόνον, ώς ές τον Γόνθαριν υπόπτως έχοι, έπλ πουηρώ τῷ Άρταβάνους ές τὴν θοίνην αὐτὸν 16 9 κεκληκέναι. Βούλεσθαι τοίνυν έστάναι μέν αὐτοὺς παρά τούς Γονθάριδος φύλακας, οίπερ ένταῦθα έπὶ φυλακή έτετάγατο, τοῦ δὲ παίζειν δόκησίν τινα παρεγομένους των μέν ασπίδων, ασπες έχεινοι φέρουσιν, απτεσθαι, πάλλοντας δε αὐτὰς καὶ ἄλλως κινοῦντας ἄνω κάτω 20 ές ἀεὶ στρέφειν θορύβου δὲ ἢ κραυγῆς ἐντὸς γενομένης άραμένους τὰς ἀσπίδας αὐτὰς βοηθείν δρόμω. 10 Άρταβάνης μεν ταύτα έπηγγελλεν, δ δε Γρηγόριος έπιτελη έποίει. ὅ τε Αρτασίρης έπενόει τάδε των Β 529 βελών τινα διελών δίχα τω χαρπώ τῆς εὐωνύμου γειρὸς 25

¹ ἀρτασείραν hic et infra $O \parallel 7$ —8 ἀρμενίων $O \parallel 8$ εὐτολμωτάτους $P \parallel 9$ ἐπαγαγέσθαι $VP \rfloor$ ἀγαγέσθαι $O \parallel 10$ χερσίν $O \parallel$ φέροντας $VP \rfloor$ ἔχοντας $O \parallel 14$ δὲ $VP \rfloor$ τε $O \parallel$ ὡς ἐς \rfloor ὡστε $O \parallel$ 15 πονήρω codd. \parallel Άρταβάνους \rfloor ἀρταβάνη $O \parallel 17$ οἴπερ \rfloor ο/περ $D \parallel 18$ τοῦ scripsi \rfloor τοὺς codd. $\parallel 21$ στρέφει $O \parallel 22$ αὐτὰς \rfloor scribendum puto: αὐτοὺς $\parallel 24$ ἀρτασείρας hic et infra passim O

έπέθετο κατά τὰς τομάς μέχρι ἐς τὸν ἀγκῶνα. Ιμᾶσί τε αὐτὰ ἐς τὸ ἀκριβὲς σφίγξας ὕπερθε τὸ ταύτη τοῦ γιτωνίσχου μέρος ἐπέβαλλεν, ἐποίει δὲ ταῦτα, ὅπως, 11 ήν τις αὐτῷ τὸ ξίφος ἐπανατεινάμενος ἐγγειοῆ παίειν, 5 μηδεν αὐτῷ δεινὸν πεπονθέναι ξυμβαίη, προβεβλημένο μέν την λαιάν γειρα, του δε σιδήρου αποκαυλιζομένου έν τη ές τὸ ξύλον ἐπιφορᾶ καὶ τοῦ σώματος ἄψασθαι οὐδαμῆ ἔγοντος. τοιαύτη μέν γνώμη Άρτασίρης, ώσπερ μοι έρρήθη, έποίει. τῷ δὲ ᾿Αρταβάνη ἔλεξεν ὧδε 12 10 , Εγώ τὸ μὲν έγχείρημα ὀκνήσει οὐδεμιᾶ ὑποστήσεσθαι ... καὶ ξίφει τῶδε τοῦ Γονθάριδος σώματος ψαύσειν "έλπίδα έχω, τὸ δὲ ἐνθένδε οὐκ ἔχω εἰπεῖν, πότερα δ .. θεὸς τῷ τυράννω χαλεπῶς ἔχων ξυγκατεργάσεταί μοι ..τὸ τόλμημα τοῦτο, ή τινα ἐμὴν ἁμαρτάδα τιννύμενος 15 ξυταῦθά τε ἀπαντήσας έμπόδιος είη. ἢν τοίνυν οὐκ 18 ,, έν καιρίω πληγέντα τὸν τύραννον ίδης, σὸ δή με τῷ ,ξίφει τῷ ἐμῷ μηδέν τι μελλήσας ἀπόκτεινον, ὅπως μη πρός αὐτοῦ αἰκιζόμενος γνώμη τε τη ση ές την πράξιν ώρμηκέναι είπων αϊσχιστά τε αὐτὸς διαφθαρείην 20 ,, καί σε προσαπολείν αναγκασθείην ακούσιος. " τοσαῦτα 14 καὶ Άρτασίρης είπων ξύν τε Γρηγορίω καὶ των δοουφόρων ένὶ παρὰ τὰς στιβάδας ἐλθὼν ὅπισθεν ᾿Αρταβάνου έστήκει. οἱ δὲ λοιποὶ παρὰ τοὺς φύλακας μένοντες τὰ σφίσιν ἐπηγγελμένα ἐποίουν.

¹ μέχρις $O \mid i$ μάσι codd. \parallel 2 ὅπερθεν $O \mid \parallel$ 3 ἐπέβαλεν $O \mid \parallel$ 4 ἐγχειρεῖ $VO \mid \parallel$ 6 λαιὰν $PO \mid$ παλαιὰν $V \mid \parallel$ 7 ξίλον $O \mid \parallel$ 9 ἐρρέθη $O \mid \parallel$ 10 τὸ μὲν $V \mid$ μὲν P pr m. et O, μὲν τὸ P corr. \parallel 12 ἐνθένθεν $O \mid \parallel$ 18 ξυγκατεργάσηταὶ $PO \mid \parallel$ 14 ἀμαρτάθα $VP \mid$ ἀμαρτίαν $O \mid \parallel$ 16 τὸν τύραννον om. $O \mid \delta$ ή Hoesch. $\mid \delta$ έ codd. $\mid \parallel$ 16—17 τῷ ξίσει om. $O \mid \parallel$ 17 μελήσας $O \mid \parallel$ 18 ἐς τὴν $\mid \parallel$ evanuerat in P, rec. m. suppletum est $\mid \parallel$ 19 ὁρμηκέναι $\mid \parallel$ κέναι evanuit in $P \mid \parallel$ 20 τοσαῦτα $\mid \parallel$ σαῦτα evanuerat in P, rec. m. suppletum est $\mid \parallel$ 28 εἰστήκει P, $\mid \parallel$ evanuit in $O \mid \pi$ αρὰ $\mid \parallel$ repetit $O \mid \parallel$ 25 ἐπηγγελ-

15B530 Ο μεν οὖν Αρτασίρης, ἀρξαμένης που τῆς θοίνης. έργου έγεσθαι διενοείτο, ήδη τε τῆς τοῦ ἀκινάκου 16 λαβής ήπτετο. άλλ' αὐτὸν ὁ Γρηγόριος διεκώλυσεν έτι του Γουθαριν όλου είπων τη 'Αρμενίων φωνή έν Ρ 304 αύτῶ εἶναι, οὔπω ἐκπεπωκότα τοῦ οἴνου τι μέγα. 5 17 ανοιμώξας τοίνυν Αρτασίρης, ,, δ άνθρωπε, είπεν, ,,ώς καλην έχουτά με ψυχην οὐ δέον ἐν τῷ παρόντι 18 ..κεκώλυκας." προϊόντος δὲ τοῦ πότου, ήδη που καταβεβρεγμένος δ Γόνθαρις τοῖς δορυφόροις τῶν βρώσεων 19 έδίδου, φιλοτιμία τινὶ γρώμενος. οῖ δὴ ταύτας λαβόν-10 τες έσθίειν ήδη τοῦ οἰχήματος ἔξω γενόμενοι ἔμελλον, μόνων ἀπολελειμμένων παρά τὸν Γόνθασιν δορυφόρων 20 τριών, ώνπερ Ούλίθεος είς ετύγγανεν ών. έξήει δε καί Αρτασίοης, ώς των βρώσεων ξύν τοῖς έτέροις γευσό-21 μενος. ένταῦθά τις αὐτῷ γέγονεν ἔννοια μή τί οί 16 σπάσασθαι βουλομένω του ακινάκην εμπόδιον είη. 22 έξω τοίνυν γενόμενος έρριψε μέν λάθρα τοῦ ξίφους την θήκην, γυμνόν τε αὐτὸ ὑπὸ μάλης λαβών πρὸς της επωμίδος κεκαλυμμένον παρά τον Γονθαριν έσε-23 πήδησεν, ώς κρύφα τι των άλλων έρων. ὅπερ Αρτα- 20 βάνης ίδων τῷ τε θυμῷ ζέων καὶ τῆ τῆς ἀγωνίας ύπερβολή ές βαθεϊάν τινα έμπεσων μέριμναν, πινείν τε την κεφαλην ήρξατο καί πολλάς άμείβειν τοῦ προσώπου γρόας, ενθους τέ τις τῷ μεγέθει τῆς πράξεως 24 γεγενησθαι παντελώς έδοξεν. ὅπεο ὁ Πέτρος Ιδών 25 ξυνήκε τὸ ποιούμενον, οὐ μέντοι έξήνεγκεν ές τῶν

μένα] ηγγελμένα evanuit in $O \parallel 2$ τοῦ $VO \mid$ om. $P \parallel 4$ ὅλον $V \mid$ om. $PO \mid \mathring{a}$ φιενίων $O \parallel 4 - 5$ έν αὐτῷ O m. $O \parallel 5$ αὐτῷ scripsi] αὐτῷ $V P \mid \mathring{c}$ κπεπτωκότα $O \parallel 6$ ὁ ἀφτασίρης $P \mid \mathring{c}$ inτεν $\mid \mathring{c}$ κπον $O \parallel 7$ με evanuit in $O \parallel 8$ που] ου evanuit in $O \parallel 10$ ταύτας $\mid \mathring{c}$ ταῦτα $O \parallel 12$ μόνον $O \parallel 18$ ἀπερ $\mid V P \mid \mathring{c}$ απερ $\mid V P \mid \mathring{c}$ απερ $\mid O \parallel 14$ τοίς $\mid O \parallel 17$ ξοριψεν $\mid O \parallel 18$ ὑπὸ μάλης] ὑπ' ἀμάλης Ο | 19 κεκαλυμμένον κεκωλυμμένον Ο

άλλων τινά, έπει αύτον βασιλεί εύνοϊκώς έγοντα λίαν Β 581 ήρεσκε τὰ πρασσόμενα, τὸν δὲ Αρτασίρην, ἄγγιστά 25 πη τοῦ τυράννου έλθόντα, τῶν τις οἰκετῶν ὧσε, μικρόν τε όπισθεν αποκεγωρηκότος κατενόησε τὸ ξίφος γυμ-5 νὸν ἀνέκοαγέ τε, πί τοῦτο, βέλτιστε"; λέγων. δ μέν 28 οὖν Γόνθαρις παρά τῶν ὅτων τὸ δεξιὸν τὴν χεῖρα έπιβαλών στρέψας τε τὸ πρόσωπον ές αὐτὸν ἔβλεπεν. Αρτασίρης δὲ αὐτὸν τῷ ξίφει μεταξὺ ἔπαισε καὶ τοῦ 27 βρέγματος μοιράν τινα ξύν τοις δακτύλοις απέκοψε. 10 Πέτρος δὲ ἀναβοήσας ἐνεκελεύετο τῷ ἀρτασίρη τὸν 28 άνοσιώτατον κτείνειν άνθρώπων άπάντων, άναθρώ-29 σκοντα δὲ Γόνθαριν Άρταβάνης Ιδών (ἐγγύθι γὰρ κατεκλίνετο) μάγαιραν άμφήκη σπασάμενος, ή οί παρά τὸν μηρὸν ἀπεκρέματο μεγάλη τις οὖσα, ἐς τὴν ἀριστε-15 ράν τοῦ τυράννου πλευράν ἄχρι ἐς τὴν λαβὴν ξύμπασαν ώσας ένταῦθα μεθηκε. καὶ ος οὐδέν τι ήσσον 30 άναθορείν έπεχείρησεν, ατε δέ καιρίαν λαβών αὐτοῦ ἔπεσεν. ὁ μὲν οὖν Οὐλίθεος τῷ ἀρτασίρη τὸ ξίφος 31 ώς κατά κόρρης πατάξων έπήνεγκεν δ δε της κεφαλης 20 γείρα την άριστεραν προβαλλόμενος της έννοίας της αύτοῦ ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις ἀπώνατο. τοῦ ξίφους 32 γάρ οἱ τὴν ἀκμὴν ἀποθεμένου ἐν ταῖς ἐπὶ τῆς γειρὸς των βελων έπτομαϊς, αὐτὸς ἀπαθής γεγονώς, ἔπτεινε τὸν Οὐλίθεον οὐδενὶ πόνω. Πέτρος δὲ καὶ 'Αρταβά- 33 26 νης, δ μέν τὸ Γονθάριδος ξίφος, δ δὲ τὸ τοῦ Οὐλιθέου πεπτωκότος άρπάσας, των δορυφόρων τούς λει-

² Theoph I 215

³ dos] dos $O \parallel$ 5 rí evanuit in $P \parallel$ 6 maçà $VO \rfloor$ neçl $P \mid$ tàn átan tò $V \rfloor$ tòn náton tòn $PO \parallel$ 8 knaiss] kness $O \parallel$ 9 ánénowen $V \parallel$ 14 ánençémmato $P \parallel$ 16 medinen $P \parallel$ 18 odn $PO \rfloor$ om $V \parallel$ 19 nóqq $g \mid$ nóq $g \mid$ $P \mid$ 21 abrod scripsi \mid abrod codd.

84 πομένους αὐτοῦ ἔχτειναν. γέγονε τοίνυν, ὡς τὸ εἰχὸς, Β532 Ρ805 πραυγής τε καὶ ταραγής μέγα τι γρήμα. αἰσθόμενοι τε ταύτης, δσοι των Άρμενίων παρά τούς του τυράννου φύλακας ζοταντο, τὰς ἀσπίδας εὐθὺς ἀνελόμενοι κατὰ τὰ σφίσι ξυγκείμενα ἐπὶ τὰς στιβάδας ἐγώρουν δρόμω, κ καὶ τούς τε Βανδίλους ξύμπαντας τούς τε Γονθάριδι έπιτηδείους άνείλου, οὐδενὸς σφίσιν άντιστατοῦντος. 85 τότε 'Αρταβάνης τὸν 'Αθανάσιον έμαρτύρατο ἐπιμελεϊσθαι των έν Παλατίω χρημάτων. ὅσα γὰρ ᾿Αρεοβίνδω 36 έλέλειπτο ένταῦθα είναι. ἐπεὶ δὲ οἱ φύλακες τὴν 10 Γονθάριδος τελευτήν έμαθον, ξυνετάσσοντο τοῖς 'Αρμενίοις αὐτίκα πολλοί. τῆς γὰρ Αρεοβίνδου οἰκίας οἰ πλείστοι ήσαν. ξυμφρονήσαντες τοίνυν Ίουστινιανὸν 87 ανεβόων καλλίνικον. ή τε φωνή προϊούσα μέν έχ πλήθους άνθρώπων, έξαισία δε ύπερφυώς ούσα ές 16 38 πόλιν έξικνείσθαι την πολλην ζοχυσεν. ένθένδε οί τῷ βασιλεῖ εὐνοϊκῶς ἔχοντες ἐσπηδήσαντες ἐς τῶν στασιωτών τὰς οίκίας τοὺς μὲν ὕπνον αἰρουμένους, τούς δε σιτία, ένίους δε θαμβήσαντάς τε τῷ δέει καὶ 89 ἀπορία δεινή έχομένους εὐθύς ἔπτειναν. ἐν τοῖς καὶ 20 Πασίωιλος ήν. 'Ιωάννης γὰο ξὺν Βανδίλων τισίν ές 40 τὸ Γερὸν καταφεύγει. οἶς δὴ Αρταβάνης τὰ πιστὰ παρασχόμενος ένθεν τε έξαναστήσας ές Βυζάντιον ἔπεμψε καὶ τὴν πόλιν βασιλεῖ ἀνασωσάμενος διεφύλαξε.

²⁸ Auct Marcell. Com. ad a. 547 (6)

³ άρμενίων $O \mid \pi$ αρὰ $VO \mid \pi$ ερὶ $P \mid \tau$ οὺς τοῦ $V \mid \tau$ οὺς P, τοῦ $O \mid \mid 4$ φύλαπες $O \mid \pi$ ατὰ $\mid \pi$ αὶ $O \mid \mid 5$ έχώρουν δρόμω ἐχώρουν $O \mid \mid 9$ παλατίω $VO \mid \tau$ ῶ παλατίω $P \mid \mid 11-12$ άρμενίοις $O \mid \mid 18$ αἰρουμένους $P \mid \mid 19$ θαμβήσαντες $O \mid \mid 23$ ἔνθεν $VP \mid$ ένθένδε $O \mid \mid 24$ άνασωσάμενος $\mid \mid 24$ άνασωσάμενος $\mid \mid 24$ άνασωσάμενος $\mid \mid 19$ θαμβήσαντες $\mid \mid 19$

γέγονε δὲ δ τοῦ τυράννου φόνος ἔκτη καὶ τριακοστῆ 41 ἀπὸ τῆς τυραννίδος ἡμέρα, ἔνατον καὶ δέκατον ἔτος Ἰουστινιανοῦ βασιλέως τὴν αὐτοκράτορα ἀρχὴν ἔχοντος. .. 545/6

'Αρταβάνης τε έχ τοῦ ἔργου τούτου κλέος περιε-42B583 δάλετο μέγα ές πάντας άνθοώπους. καὶ Πρεϊέκτα μὲν 48 εύθυς ή Άρεοβίνδου γυνή μεγάλοις αύτον έδωρήσατο χρήμασι, βασιλεύς δε στρατηγόν αὐτὸν κατεστήσατο Λιβύης ἀπάσης, οὐ πολλῷ δὲ ὕστερον Άρταβάνης 44 μεν έχρηζε βασιλέως όπως αὐτὸν ές Βυζάντιον μετα-10 πέμποιτο, βασιλεύς δὲ τὴν δέησιν έπιτελῆ έποιεῖτο. καὶ τὸν Αρταβάνην μεταπεμψάμενος, Ίωάννην τὸν 45 Πάππου άδελφὸν Λιβύης στρατηγὸν μόνον αὐτὸν κατεστήσατο, ούτος Ίωάννης έπει τάγιστα έν Λιβύη ένέ- 46 νετο, Αντάλα τε και Μαυρουσίοις τοις έν Βυζακίω ές 15 γείρας έλθων και μάχη νικήσας των τε πολεμίων πολλούς έκτεινε καλ σημεία πάντα τὰ Σολόμωνος τούτους δή τούς βαρβάρους ἀφελόμενος βασιλεί ἔπεμψεν, ἄπερ αὐτοί ληισάμενοι έτυχον, ἡνίκα Σολόμων έξ ἀνθρώπων ήφανιστο, τούς δε λοιπούς ώς απωτάτω εξήλασε τῆς 20 Ρωμαίων άρχης. χρόνω δε ύστερον οί Λευάθαι αὐθις 47 στρατῷ μεγάλφ ἐκ τῶν ἐπὶ Τριπόλεως χωρίων ἐς Βυζάπιον ἀφιπόμενοι τοῖς ἀμφὶ τὸν ᾿Αντάλαν ξυνέμιξαν. οίσπες Ίωάννης ὑπαντιάσας ήσσηθείς τε τῆ ξυμβολή 48 καί πολλούς των οί έπομένων ἀποβαλών ές Λαρίβους 25 φεύγει. καὶ τότε δη οί πολέμιοι μέχρι ές Καρχηδόνα 49

¹ Vict. Tonn ad a. 546 (2) | 11 cf. Auct. Marcell. Com. ad a. 547 (6). Jordan, Rom 385

² ἔννατον PO | καὶ] δὲ καὶ O || 3 ἔχοντος om. O || 4—5 περιεβάλλετο P || 5 πρένεκτα V || 6 εὐθύς post γυνή transponit O || 13 οὐτος O || 18 αὐτοὶ VO| αὐτοῦ P || 19 δὲ] λὲ O || 20 δὲ VP| δὲ οὐ πολλῶ O || 22 ἀφικόμενος V || 25 δὴ om O | μέχρις O

552 ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ IV. 28.

ξύμπαντα καταθέοντες τὰ ἐκείνη χωρία ἀνήκεστα ἔργα 50 Λίβυας τοὺς παραπεπτωκότας εἰργάσαντο. οὐ πολλῷ P 806 δὲ ὕστερον Ἰωάννης τῶν στρατιωτῶν τοὺς περιγενομένους ἀγείρας καὶ Μαυρουσίους ἄλλους τε καὶ τοὺς B 584 ἀμφὶ Κουτζίναν ἐς ξυμμαχίαν ἐπαγαγόμενος τοῖς πο- ε λεμίοις ἐς χεῖρας ἡλθε καὶ αὐτοὺς ἐκ τοῦ παραδόξου 51 ἐτρέψατο. Ῥωμαῖοί τε αὐτοῖς φεύγουσι κόσμῷ οὐδενὶ ἐπισπόμενοι μοῖραν μὲν αὐτῶν πολλὴν ἔκτεινον, οἱ δὲ δὲ λοιποὶ ἐς τῆς Λιβύης τὰς ἐσχατιὰς διέφυγον. οὕτω τε Λιβύων τοῖς περιγενομένοις, ὀλίγοις τε καὶ λίαν 10 πτωχοῖς οὐσιν, ὀψὲ καὶ μόλις ἡσυχίαν τινὰ ξυνηνέχθη γενέσθαι.

³ cf. Jordan, Rom. 385

¹ τὰ evanuit in $P \mid \grave{\alpha}$ νήπεστα ἔργα repetit $O \parallel 2$ λίβνες $O \parallel$ 3 τῶν $VP \rceil$ τοὺς $O \parallel 3$ —4 περιγινομένους $O \parallel$ 5 πουτζίααν $O \mid$ ἐπαγόμενος $O \parallel$ 6 ἤλθεν $P \parallel$ 8 ἐπισπώμενοι $V \mid$ πολλήν om. $O \mid$ ἔχτειναν $O \parallel$ 12 Post γενέσθαι. legimus in PO: τὰ μὲν οὖν ἐν λιβύη πράγματα (πραχθέντα O) τῆδε ξωμαίων (ξωμαίοις O) ἔχώρησεν. ἐγὼ δὲ ἐπὶ πόλεμον τὸν γοτθικὸν εἶμι.

ADDENDA ET CORRIGENDA

- EGud = Etymologicum Gudianum (inest Lexicon $Ai\mu\omega$ - $\delta\epsilon i\nu$ (Lex $Ai\mu$) p. 617) ed. Sturz, 1818
- EMagn = Etymologicum Magnum ed. Gaisford, 1848
- leg = Excerpta historica iussu Imperatoris Constantini
 Porphyrogeniti confecta, excerpta de legationibus ed.
 C. de Boor, Berlin 1903
- sent = Excerpta historica iussu Imperatoris Constanini Porphyrogeniti confecta, excerpta de sententiis ed. U. Ph. Boissevain. Berlin 1906
- Stef Ed = Etymologicum Gudianum ed. Ed. L. de Stefani, Leipzig 1909—1920
- Phot = Photios, Bibliotheca cod. 63 ed. J. P. Migne, Patrologia Graeca 103, 1860, 121, 136
- Suid = Suidae Lexicon ed. A. Adler, Berlin 1928-1938
- Buech = F. Buecheler, Procopiana, Rheinisches Museum 63/1908, 152-155
- Bury = J. B. Bury, Recensio Haury. The English Historical Review 1905, 606-607
- Crön = Wilh. Crönert, Recensio Haury, Göttingische Gelehrte Anzeigen 168/1906, 382-396
- Haury app = J. Haury, Appendix (II 678, III, XXXI et 391-395)
- Heis = Aug. Heisenberg, Recensio Haury, Berliner Philologische Wochenschrift 29/1909, 961-976
- Herw = H. van Herwerden, Ad Procopium, Mnemosyne 34/1906, 40-58 et Mnemosyne (nova series) 35/1907, 324-334
- 35 BT Procop. ed. Haury. Vol. I cum addendis ed. Wirth [1735]

- Kall I = H. Kallenberg, Procopiana I, Rheinisches Museum 71/1916, 246–269
- Kall II = H. Kallenberg, Procopiana II, Rheinisches Museum 71/1916, 507-526
- Kall III = H. Kallenberg, Procopiana III, Rheinisches Museum 74/1925, 155—163
- Kall 1 = H. Kallenberg, Bausteine für eine historische Grammatik der griechischen Sprache I, Rheinisches Museum 72/1917—1918, 450—518
- Kall 2 = H. Kallenberg, Bausteine für eine historische Grammatik der griechischen Sprache II, Rheinisches Museum 73/1920—1924, 324—342
- Kall 3 = H. Kallenberg, Bausteine für eine historische Grammatik der griechischen Sprache III, Rheinisches Museum 74/1925, 64-114
- Pes = G. Pesenti, Note bizantine, Byz. Zeitschr. 24/1923—24, 14
- Rühl = F. Rühl, Varia, Rheinisches Museum 67/1912, 170-173
- Stef = Ed. L. de Stefani, Recensio Haury, Byz. Zeitschr. 14/1905, 636-643
- Stef Stud = Le fonti del Lexicon Αίμωδεῖν, Studi Italiani di filologia classica 18/1910, 433-444
- Wilamowitz = U. von Wilamowitz-Moellendorff, Lese-früchte, Hermes 54/1919, 61-62
- Byz. Zeitschr. = Byzantinische Zeitschrift

Secundum Hauryanum verborum usum notarum (nota) nomine significavi locos, quos aliorum ex rerum scriptorum libris collegit ad interpretandas Procopii res, sed adnotationum (adn), ubi varias lectiones conferebat.

- 5, 13 nota: cf. an 6, 8
- 5, 19 (τεμμηριούσθαι) nota: cf. Lex Aiμ 629, 28, EGud 534, 4, Stef Stud 438
- 6, 18 (οὐτιδανὸν) nota: cf. Lex Αίμ 627, 29, Stef Stud 440

- 6, 25 (δχάνου) nota: cf. Lex Αίμ 627, 33 (δχανος), Stef Stud 440
- 8, 11 (εὐπετῶς) adn: cf. Pos 14
- 8, 15 nota: cf. Haury, Byz. Zeitschr. 15/1906, 292-294
- 8, 17 (ἐπέσκηψε) nota: cf. Lex Αίμ 624, 4 (ἐπέσκεψε ex ἐπέσκηψεν manu rec. corr.), EGud 198, 19, cf. Stef Ed 499, 8, Stef Stud 441
- 8, 19 (ξυνδιασώσασθαι) adn.: διασώσασθαι mihi probabilius propter διεσώσατο Phot 121 B
- 9, 12 (ἔδρασε ἄχαρι) nota: ef. de Boor, Byz. Zeitschr. 21/1912, 389 et 23/1914, 44
- 9, 16 (μόνος) adn: delet Herw 34, 40 ut absurde repetitum ex antecedentibus. probabilius: . . . ἴππου, μόνος πεζῆ δὲ . . .
- 9, 21 (aὐτὸς) adn: αὐτοῦ (statim) maluerim
- 10, 6 (ἐργάζονται) adn: ἐργάζωνται Herw 34, 40, Kall III 161; notat etiam Haury app
- 10, 13 ('Εφθαλίται) nota: cf. Moravcsik 69
- 12, 4 (ἀφροντιστήσας) nota: ef. Lex Αίμ 619, 43, Stef 640. Stef Stud 437
- 12, 14 $(\sigma\iota\omega\pi\tilde{\eta})$ adn: inter $\sigma\iota\omega\pi\tilde{\eta}$ et $\sigma\iota\gamma\tilde{\eta}$ (G) dubitat Kall II 511
- 13, 2 (ποδοστράβην) nota: cf. Lex Aiμ 628, 25 (ποδοστράβη), EGud 472, 7, Stef Stud 442
- 13, 21 (στρατεύσασθαι) adn: στρατεύσεσθαι Herw 34, 57
- 13, 24 (τῷ ὅρκῳ) adn: τῶν ὅρκων (V) falso traditum putat Kall I 259
- 14,5 (nov) adn; delet Kall I 261, cf. aed 24,8
- 15, 12—13 (συναμησάμενος) nota: cf. Lex Alμ 628, 56, EGud 515, 15, Stef Stud 439
- 15, 15 (δλίγους) adn: δλίγου (G) praefert Kall I 247 his document is usus: I 76, 1; 98, 25; 266, 1; II 93, 6; 269, 6; 467, 16; 613, 13; 645, 19; aed 129, 20
- 16, 8 (δλίγους) adn: cf. add I 15, 15

- 16, 8 (σφᾶς) adn: σφᾶς αὐτοὺς (marg. V) praefert Kall 3,92
- 16, 10 nota: cf. Cramer, An. Par. II 315
- 16, 14 (μεγάλφ) adn: inter μεγάλφ et πολλφ dubitat Kall II 511
- 18, 8 (qaai) adn: eiciendum censet Kall II 509 propter 18, 5. mihi quidem servandum videtur, ne pereat narrationis quidam fervor, quo incitatus Procopius huius loci verba componit
- 18, 9 (ἀσπαλιέα) nota: cf. Lex Αίμ 619, 40 (ἀσπαλιεύς), EGud 84, 29, Stef Ed 214, 8, Stef Stud 437
- 18, 11 (τάδε) adn: probat Kall I 255
- 18, 14 (καὶ) adn: καὶ ⟨ἄνανδρος⟩ supplet Haury app. quod tamen non necessarium videtur
- 19, 4 (ἀκίβδηλος) nota: cf. Lex Αίμ 619,53, EGud 25,26, Stef Ed 65, 9, Stef 646, Stef Stud 437
- 20, 10 nota: cf. autem Theoph. I 136, 25
- 21, 21 (οὐδ' δλως) adn: οὐδαμῶς vel ut saepius οὐδαμῆ praefert Herw 34, 41
- 22, 20 (ἡβηδόν) nota: cf. Lex Aiμ 625, 25, EGud 235, 11, Stef Stud 443
- 23, 22 (διαρρήδην) nota: cf. Lex Αίμ 623, 24, EGud 144, 45, Stef Ed 359, 16, Stef Stud 443
- 25, 7 (ἀπεχώρησε) adn: ἀνεχώρησε praefert Herw 34, 41, notat Haury app
- 27, 5-6 (ἐμοὶ ἰτέον) adn: ἐμοὶ δὲ ⟨αὖθις⟩ ὅθενπερ ἐξέβην ⟨ἐπαν⟩ιτέον conicit Herw Museum 13/1905, Nr. 3,85
- 27, 6 (ἐτέον) adn: ⟨ἐπαν⟩ιτέον vel ⟨αδθις⟩ ὅθενπερ ἐξέβην ἐτέον Herodoti more supplet Herw 34, 41 his documentis usus: I 19, 25; 44, 8; 85, 13; II 123, 3; 360, 4; 420, 5; 453, 3; 518, 11; 600, 4; 660, 7; notat Haury app
- 31, 13 (δουφάκτοις) nota: cf. Lex Aiμ 623, 25 (δούφακτοι), EGud 152, 48, Stef Ed 380, 4, Stef Stud 443
- 31, 26 (Καβάδης) adn: Cabadis nomen ex margine nescio qua de causa in contextum venisse demonstrat Kall II 511

- 32, 24 (μέχρι) adn: probat Kall III 160; cf. adn I 252, 13, add an 100, 11
- 33, 13 (ἐτώθαζον) nota: cf. Lex Aiμ 624, 5, EGud 216, 23, Stef Ed 550, 6, Stef 640, Stef Stud 441
- 37, 10 (τοιοῦτο) adn: τοσοῦτο Herw 34, 41, notat Haury app
- 38, 16 (ôvoīv) adn: probat Kall 2, 399
- 39, 24 (κατὰ τὸ κρημνῶδες) adn: κατὰ (τῶν) κρημνῶν (G) praefert Kall II 507 propter Thucydidem VII 45
- 40, 18 nota: Procopium errare demonstrant Malalas 398, 11, Theoph. I 148, 3, cf. etiam Rubin 363
- 41, 3 (adn) (ἐν τῆ ἀβίδη) adn : ἐν τῆ ᾿Αμίδη tradunt codd. excerptorum de legationibus (cf. de Boor leg 489, 21, Crön 383)
- 41,7 $(\tau \tilde{\phi})$ adn: $\tau \phi$ Herw 34,41, Kall I 247 his documentis usus: I 51,3; 148,5; II 465,11; 568,17. conferendum etiam aed 44,1
- 42, 9 (oi λησταί) adn: ola λησταί (VG) praefert Kall II 508 his documentis usus: II 13, 13; 567, 23; 639, 22; an 57, 21; 69, 6; 104, 3; 110, 12; aed 31, 2
- 43, 13 (εἰπών) adn: εἰπών ⟨δ ἀγροικός⟩ supplet Herw 34, 41
- 46, 6 (ἀτεχνῶς) nota: cf. Lex Aiμ 619, 54, EGud 89, 48, Stef Ed 226, 3, Stef 646, Stef Stud 437
- 46, 8 (ἄχρι) adn: cf. add I 252, 13
- 48, 9 (μέχρι) adn: cf. add I 32, 24
- 49, 14 (ἐσποιητὸς) adn: cf. Heis 965
- 50, 6 (εἰσποιητὸν) adn: cf. add I 49, 14, Crön 383
- 50, 8 (ἐγένετο) adn: γέγονεν propter excerpta de legationibus praefert Heis 965
- 50, 9-10 (ἐκδέξασθαι) adn: cf. Crön 386, ἐκδέξεσθαι Herw 34, 41, Kall II 508, mihi tamen ἐκδέξασθαι praeferendum videtur, quod hoc aoristo demonstratur Justinianus iam imperio potiturus, litteris a Cabade paulo

- ante obitum Justini missis (cf. etiam I 59, 12: χρόνφ δὲ οὐ πολλῷ ὕστερον)
- 50, 12-16 (Πρόκλος) nota: quae Suidam ex illis de virtutibus excerptis hausisse putat de Boor leg 491, 8, cf. Byz. Zeitschr. 23/1914, 44
- 51, 1 ($\eta\mu\bar{\imath}\nu$) adn: $\dot{\nu}\mu\bar{\imath}\nu$ cum excerptis de legationibus praefert Heis 965
- 51, 10 (σὲ μὲν ὧ) adn: cf. Crön 383, Heis 965
- 52, 16 (δεῖ) adn: δὴ cum excerptis de legationibus praefert Crön 395. praetulerim quidem: ὅτι δεῖ, ὡς βαρβάρῳ προσήμει. δηλονότι
- 53, 10–12 (ἀλλήλοις θήσονται) nota: cf. de Boor, Byz. Zeitschr. 23/1914, 44
- 56, 10 (τότε) nota: cf. de Boor, Byz. Zeitschr. 21/1912, 385
- 56, 14 (διπτεῖν) adn: quod probat Kall I 248 multis documentis; cf. etiam II 201, 16
- 59, 7 (ἐποιήσαντο) nota: cf. EGud 218, 25 (ἐποιήσατο), EMagn 391, 41, Stef 639, notat Haury app
- 61, 4 (ἐσβάλλειν) adn: ἐσβαλεῖν Herw 34, 41
- 61, 5 (αἰρήσειν) adn: aut αἰρεῖν aut ἐλπίδι pro σπουδή ponendum censet Herw 34, 42, his documentis usus: I 38, 7; 41, 2; 55, 24; 75, 23; 87, 19; 111, 25; 112, 25; 118, 13; 152, 6; 153, 7; 160, 26; 166, 12; 203, 1; 215, 18; 236, 7; 286, 22; 298, 23; 300, 20; notat etiam Haury app
- 66, 12 (τὰ γράμματα) adn: [τὰ γράμματα] cancellandum censet Herw 34, 42, his documentis usus: I 121, 7; 166, 25; 207, 20; 209, 16.
- 69, 3 (ἀπειθέστεροι) adn: ⟨ἀεί⟩ ἀπειθέστεροι (G) praefert Kall II 508
- 69, 10 (τῷ ἡμετέρῳ ἀκόσμῳ) adn : τῷ ἀκόσμῳ τῷ ἡμετέρῳ (G) praefert Kall II 511

- 70, 16 (ἐργάσασθαι) adn: aut ἐργάσεσθαι aut οὐδὲν ⟨ἄν⟩
 ... ἐργάσασθαι scribendum censet Herw 34, 57
- 75, 19 (δμαλφ) adn: δμαλεῖ (G) praefert Kall II 524 his documentis usus: I 226, 22; 227, 16; 395, 17; 470, 26; 471, 23; 478, 19; II 233, 7; aed 158, 15; cf. etiam add II 553, 20; add aed 95, 11
- 76, 10-12 (ή τε εκάτεροι) nota: cf. de Boor, Byz. Zeitschr. 23/1914, 44
- 80, 8 (πρυτανεύσαι) adn: cf. Lex Alμ 628, 26, EGud 484, 9, Stef Stud 442
- 81,1 (ἀδήωτον τὴν χώραν) nota: cf. Lex Αίμ 619, 46, EGud 8, 39, Stef Ed 22, 4, Stef 639, Stef Stud 437, notat Haury app
- 83, 15 (¿ξελέγγειν) adn: ¿ξέλκειν Herw 34, 42
- 84, 10 (xóµnv) adn: cf. EMagn 526, 29, EGud 335, 40
- 84, 24 (τὰ μάλιστα) adn: ⟨ἐς⟩ τὰ μάλιστα Herw 34, 42
- 86, 6 (ἄχρις) adn: ἄχρι scribendum censet Kall III 159; cf. add I 252, 13
- 89, 24 (αὐτῶν) adn: (ἀπ) αὐτῶν Herw 34, 42
- 90, 19 (ὡς μάλιστα) adn: ἐς τὰ μάλιστα (G) praefert Kall II 503
- 93, 8-9 (πόρρω lέναι) adn: πόρρω τῶν νυκτῶν νήστεις lέναι Herw 34, 42
- 93, 10 (δογῶντας) nota: cf. Lex Αίμ 627, 35, EGud 433, 16, Stef Stud 440
- 93, 11 (ταῦτα) adn: καὐτὰ scribendum censet Herw 34, 42, ne careat sensu illud sequens οί
- 93, 19 (ήμῶν τὸ κατὰ) adn: ήμῶν τὸ κατα (πλῆξαν τὸν στρατὸν) (P) Procopium scripsisse putat Kall III 162
- 93, 19 (κατά) adn: aut ἀπό aut παρά scribendum censet Herw 34, 43
- 93, 19-20 (ἀπόνασθαι) nota: cf. Lex Αίμ 619, 57 (ἀπόνασθε), EGud 68, 33, Stef Ed 174, 16, Stef Stud 498

- 93, 20-21 (παρελθόντα ζητεῖν) adn: παρελθόντα (vel παρελθόντας) ταῦτα (τὰ ἀπόντα) ζητεῖν supplendum censet Herw 34, 43
- 94, 23 (τῷ ἀναισχύντῳ) adn: τὸ ἀναίσχυντον (G) praefert Kall II 511 his documentis usus: I 391, 2; 467, 26; II 89, 14; 409, 23
- 96, 10 (πολύ) adn: πολλῷ scribendum censet Kall I 249 98, 17 (τρέψαντες) adn: στρέψαντες scribi mavult Kall II 517 his documentis usus I 73, 2; II 117, 1; 207, 10; 263, 9; 382, 4
- 99, 5 (ἀνεχαιτίζοντο) adn: ἀνεχαίτιζον (G) praefert Kall III 162 his documentis usus I 469, 12; II 646, 2; 649, 20; cf. etiam Ind. Graec. 335; II 267, 1; 563, 8
- 99, 26 (αὐτῶν) nota: cf. EMagn 746, 6, cod. Vindob. philos. Graec. 23, Stef 639
- 99, 26 (Exactor) adn: om. EMagn 746, 45, cf. etiam EGud 523, 1, Stef 639
- 99, 26 (¿s) adn: cf. Stef 646
- 99, 26 (ταρπάς) nota: cf. Lex Αίμ 629, 30, EGud 523, 1, Stef Stud 439
- 100, 1 (διπτεῖν) adn: δίπτειν EMagn 746, 54, EGud 523, 1, of. Stef 639
- 109, 3 ('Pωμαίους) adn: suppleverim: 'Pωμαίους δέ, ζέὰν τοῦτο ποιήσωσι
- 109, 8-9 (' Ομηρίται καταστήσωνται) nota: cf. de Boor, Byz. Zeitschr. 23/1914, 45
- 110, 4-6 (χαλεπὸν ἰέναι) nota: cf. de Boor, Byz. Zeitschr. 23/1914, 45
- 111, 1 (ἐγκαθεζόμενοι) adn: ἐπικαθεζόμενοι scribendum censet Herw 34,43
- 113, 4 nota: cf. etiam Malalas 471,4; S. H. Taquizadeh, Some chronological data relating to the Sassanian Period, Bull. School Orient. Stud. Univ. London 9/1937, 152

- 113, 17-19 (ἐν δὲ δειμαίνοντες) adn: ἐν δὲ ⟨Μεσοποταμία⟩ ἀμφὶ τῆ ⟨Μαρτυρο⟩ πόλει δειμαίνοντες supplendum censet Herw 34, 43
- 114, 9 ($\dot{\eta}\omega\varrho\tilde{\eta}\sigma\vartheta a\iota$) nota: cf. Lex $A\iota\mu$ 625, 26, EGud 252, 39, Stef Stud 443
- 115, 11 (κεντηνάριον) nota: cf. EGud 314, 41, Stef 640
- 116, 5—6 ('*Pουφῖνος ἄποθεν*) nota: cf. de Boor, Byz. Zeitschr. 23/1914, 45
- 116, 10-12 (γράμματα Πέρσαις) nota: cf. de Boor, Byz. Zeitschr. 23/1914, 45
- 117, 20 (φρούρια) adn: δρια Phot 129 C, cf. etiam Crön 389. praetulerim δρια propter φρούριον 117, 19
- 119, 12 (αὐτὸν βιάζεσθαι είχεν) adn: βιάζεσθαι αὐτὸν είχεν praefert Crön 392
- 120, 25 (αὐτὸν) adn: αὐτὸς scribi mavult Haury app
- 121, 20 $(\tau\tilde{\varphi})$ adn: $[\tau\tilde{\varphi}]$ cancellandum censet Herw 34, 43 his documentis usus: I 124, 17; 128, 4
- 123, 18 (περιέσωνται) adn: περιέσονται corrigit Stef 640; cf. adn II 44, 2
- 124, 12 $(\tau \phi)$ nota: cf. Lex $Al\mu$ 629, 32, EGud 538, 30, Stef Stud 439
- 126, 14 (ἐκ τοῦ) adn: ὡς Bernhardy
- 127, 16 (τοσόνδε κίνδυνον) adn: aut τοσόνδε κινδύνου aut τοσούτον κίνδυνον scribendum censet Kall II 511 his documentis usus: I 369, 19; 411, 13; II 67, 9; 87, 3; 197, 19; 441, 11
- 134, 8 (αἰμύλος) nota: cf. Lex Αίμ 620, 2, EGud 18, 33, Stef Stud 438
- 139, 21 (Eregor) adn: Eregor (iegor) supplet Herw 34, 44
- 140, 22 (ἦνυον) adn: inter ἀνύειν et ἀνύτειν (G) dubitat Kall II 511
- 143, 12 (θύρα) adn: recte omissum a G demonstrat Kall I 252 his documentis: I 366, 1; aed 23, 13; 165, 3
- 151, 12 $(\tau \tilde{\eta} \varsigma)$ adn: eiciendum censet Kall II 509 propter G

- 153, 1-5 (λωφήσασα παθεῖν) nota: cf. de Boor, Byz. Zeitschr. 21/1912, 383
- 155, 1 (πείθειν) adn: πείσειν Herw 34, 57
- 155, 15 (μείνωσι) adn: coniunctivum falso neque a Procopio positum suspicatur Kall I 253
- 159, 18 (εἴση) nota: cf. Lex Λίμ 624, 11, EGud 179, 16, Stef Ed 433, 15, Stef 640, Stef Stud 441
- 160, 3 (δμαιχμίαν) nota : cf. Lex Αίμ 627, 37, EGud 427, 1, Stef Stud 440
- 162, 3—4 (ξυγκαλέσας Οὐίττιγις) nota: cf. de Boor, Byz. Zeitschr. 21/1912, 388
- 162, 4-6 (ἐξήνεγκεν προύθηκεν) nota: cf. de Boor, Byz. Zeitschr. 21/1912, 388 et 23/1914, 8
- 162, 5 (τῷ πρακτέφ) adn: τῶν πρακτέων (G) falsum putat Kall I 259
- 164, 19-21 (Βελισάριος ἤνεγκεν) adn: eieiendum ut marginale censet Herw 34, 44
- 164, 23 (πολεμησείοντος) adn: of. de Boor, Byz. Zeitschr. 21,1912, 389
- 165, 10 (τὰ μάλιστα) adn: cf. add I 84, 24
- 165, 20 (ἐπίτηδες) adn: ἐξεπίτηδες (G) scribendum censet Kall II 507 his documentis usus: I 13, 1; 27, 1; 54, 10; 92, 10; 129, 17; 203, 10; 341, 13; 535, 24; II 27, 24; 67, 6; 129, 1; 225, 21; 255, 2; 517, 2; 645, 26; an 68, 13; 77, 11; aed 12, 6; 32, 3; 52, 26
- 173, 23 (κομίζεσθαι) adn: aut κομιεῖσθαι aut κομίσεσθαι scribendum censet Herw 34, 57 propter antecedens ἐπιλείψειν
- 175, 24 (προυργιαίτερον) nota: cf. Lex Αίμ 628, 29, EGud 483, 15, Stef Stud 442
- 177, 7-8 (δ δὲ ἐφοίτησεν) nota: cf. de Boor, Byz. Zeitschr. 23/1914, 45
- 177, 9-10 (oi ôè) adn: cf. Stef 641
- 177, 11 (μέχρι) adn: cf. add I 252, 13

- 182, 24 (αὐτοὺς αἰτίους) adn: αὐτοῖς αἰτίοις praefert de Boor leg 98, 16—17, praetulerim αὐτοῖς αἰτίους
- 183, 21 ($\delta \zeta$) adn: $o\bar{b}$ Herw 34, 44
- 184, 24 185, 1 (εἰσὶ ἔχονται) adn: cf. de Boor, Byz. Zeitschr. 21/1912, 385
- 185, 1–3 ($\hat{\epsilon}_{S}$ $\hat{\epsilon}\tau\acute{\omega}\vartheta a\zeta ov$) adn: cf. de Boor, Byz. Zeitschr. 23/1914, 46
- 185, 8 nota: cf. Vita S. Symeonis Stylitae iunioris 57 (Delehaye, Les Saints Stylites, 1923, 248), Acta SS. V 331 ed. Mai
- 186, 16 (ξυνδεδέατο) adn: cf. Lex Αίμ 627, 18, EGud 416, 15 (ξυνεδέσαντο), Stef Stud 440
- 192, 26 (πλούτου τι μέγεθος) adn: πλούτου (πολύ)τι μέγεθος supplendum censet Herw 34, 44
- 195, 2 (καὶ μέγα) adn: μέγα τι propter sequens καὶ praefert Krašeninnikov, ЖΜΗΠ(nova series)66/1916 (Dec. 477)
- 196, 9 (πρός τε) adn: (τάς) πρός τε suppl. Kall I 252
- 198, 5–7 ($\dot{\epsilon}\varsigma$ $\hbar\lambda\vartheta\epsilon\nu$) nota: cf. de Boor, Byz. Zeitschr. 23/1914, 46
- 198, 8 (¿») adn: ¿» praefert de Boor leg 100, 12, ¿» ut suspectum delet Herw 34, 44
- 198, 10 (ἐπιθειάσας) nota: cf. Lex. Αίμ 624, 7, EGud 200, 18, Stef Ed 501, 4, Stef 640, Stef Stud 441
- 200, 8 (πάλαι) adn: probat Kall II 512 multis documentis usus
- 200, 20 ($\delta \sigma \tau a \tau a$) adn: $\tau \dot{a} \delta \sigma \tau a \tau a$ (G) praefert Kall I 252 201, 11 ($\delta \zeta \langle \dot{c} \tau e \dot{t} \rangle$) adn: $\delta \zeta \langle \dot{\omega} \zeta \rangle$ scribendum censet Herw
 - 34, 44
- 203, 21 (ἀνασκολοπισθῆναι) nota: cf. Lex Aiμ 620, 5, EGud 52, 59, Stef Ed 134, 3, Stef 640, Stef Stud 438
- 213, 26 ($\dot{\alpha}$ ve $\bar{\imath}$ o θ a) nota: cf. Lex $Al\mu$ 620, 7, EGud 55, 9, Stef Ed 139, 11, Stef 640, Stef Stud 438
- 215, 21 nota: cf. Jord. Get. 19, Rubin 392

- 216, 26 (ἀβελτερία) adn: cf. Lex Aiμ 620, 12 (ἀβελτηρία), EGud 1, 21, Stef Ed 2, 18, Stef 640, Stef Stud 438
- 217, 14 (ἄλλοθι) adn: ἄλλο τι Stef 641, notat Haury app 220, 2 (οίδε) adn: οἱ δὲ Stef 641
- 220, 17 (βατὸν) adn: ⟨προς⟩ βατὸν supplet Herw 34, 45
- 221, 12 (πρόπονοι) adn: delet Haury app, πρόξενοι Nauck (Bull. de l'Acad. Imper. des Sciences, St. Petersbourg XII/1868, 529)
- 222, 6 $(\gamma \tilde{\eta} \nu)$ adn: delet Kall II 509
- 227, 16 (παρῆν, τε) adn: παρῆν τε Stef 643, Kall I 252
- 228, 23 $(\gamma \tilde{\eta} \nu)$ adn: delet Kall II 509 (cf. add I 222, 6)
- 229, 7-8 (ἐκ τοῦ ἀντιπάλου) adn: cf. Kall I 248
- 229, 9 (ἐκ τοῦ ἐχυροῦ) adn: ἔκ του ἐχυροῦ scribendum censet Kall I 248 his documentis usus: I 332, 19; II 321, 7; 330, 3; 409, 11
- 229, 10 (ἐπιθήσεσθαι) adn: ἐπιθέσθαι Herw 34, 57
- 233, 2 (ἐσκυλευκότες) nota: cf. EMagn 385, 15; 717, 20 (ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐσκαλευκότας), Lex Αίμ 624, 18 (ἐσκαλευκότες), EGud cod. Barb. I 70, Stef 639; 640, Stef Stud 441
- 236, 25 (σκόπει) adn: σκοπεῖν ἔπεισι (G) praefert Kall II 509
- 238, 17–18 (δείσας πόλει) nota: cf. de Boor, Byz. Zeitschr. 23/1914, 46
- 238, 19–20 ($\dot{\epsilon}\nu$ Xοσ ϱ ό $\eta\nu$) adn: $\dot{\epsilon}\nu$ † Xοσ ϱ ό η scribendum censet de Boor leg 101, 27
- 244, 9 (ἀναξυρίδας) nota: cf. Lex Αίμ 620, 15, EGud 52, 4, Stef Ed 133, 1, Stef 640, Stef Stud 438
- 247, 20 (τῶν) adn: cum excerptis de legationibus eiciendum censet H. Kallenberg, Jahresbericht des philologischen Vereins zu Berlin 1897, 206 documento usus an 78, 8 (cf. Kall II 509)
- 252, 13 (ἄχρις) adn: ἄχρι (G) praeferendum censet Kall III 159 his documentis usus: I 46, 8; 70, 23; 388, 8; II 82, 11

- 255, 4 (παρὰ δόξαν) adn: probat Stef 628 documento usus Thucydides II 49, 6
- 259, 3 (ἀποδέδεικται) nota: cf. Haury, Byz. Zeitschr. 36/1936, 2-3
- 259, 19 (βασιλεῖ) nota: cf. an 24, 21, Haury, Byz. Zeitschr. 36/1936, 2
- 261, 21 (older) adn: eldéral (G) praefert Herw 34, 45, Kall I 252
- 261, 22 (στήσεται) adn: γενήσεται praefert Herw 34, 45 262, 19 (ἄποθεν) adn: ἄποδεν ζόντας vel ἄποθεν ζόντος)
- scribendum censet Kall II 525
- 267, 8-9 (ἀνὰ ἔφευγον) nota: cf. de Boor, Byz. Zeitschr. 23/1914, 14
- 269, 13 (ἀμυνόμενοι) adn: librarii negligentia eiectum esse VG putat Kall I 253
- 271, 4 (τὰ δεινότερα) adn: τὰ δεινότατα aut δεινότερα scribendum censet Kall II 525
- 272, 18 273, 4 (προκαλύμματα ἔμενε) nota: cf. de Boor, Byz. Zeitschr. 23/1914, 46
- 274, 17 (ἀπήγγελλε) adn: ἐπήγγε(λ)λε Stef 641
- 275, 3 $(\tau \tilde{\varphi})$ adn: $\tau \tilde{\varphi} \langle \tau \tilde{\omega} v \rangle$ suppleri mavult de Boor leg 104, 27
- 283, 9 (ἐκεχειρίαν) nota: cf. etiam Lex Αίμ 624, 19 (ἐκεχειρίαν), EGud 176, 40, Stef Ed 443, 1, Stef 640, Stef Stud 441
- 283, 12 (dei) adn: delet Herw 34, 45 ut repetitum ex 283, 10
- 284, 6-7 (καὶ ἀπ' 'Αρέθαν) nota: locum corruptum et obscurissimum factum putat Herw 34, 45, quod ex illo sacrificio vix apparere possit non prodidisse Aretham res Romanas
- 284, 19 (Ἰσδιγούσνας) nota: cf. etiam Ἰεσδεγούσναφ Menander leg 171, 76, Rubin Zeitalter, Anm. 1125

- 284, 20 (ἄλλως λογισμ $\tilde{\omega}$) adn: ἄλλων λογισμ $\tilde{\omega}$ scribendum censet Herw 34, 45
- 286, 4 (Λαζῶν ἤχθετο) nota: cf. de Boor, Byz. Zeitschr. 23/1914, 46
- 289, 24 (τὸ γὰρ ἐνθένδε) adn: cum Herodoto I 9 et III 155 comparat Kall II 515
- 292, 1 (Σάβειοοι) nota: cf. Moravcsik 68
- 293, 15 nota: cf. Schwyzer 310-311
- 294, 24 $(\tau \tilde{\omega})$ adn: $\tau \tilde{\omega} \langle \tilde{\alpha} \lambda \lambda \omega \rangle$ suppl. Herw 34, 45
- 302, 23 (ἐν τοῖς) adn: ἐν οἶς Kall I 266, cf. add. II 579, 8
- 303, 14 (τηνικάδε) adn: cf. 387, 1; miratur Kall II 524, quod Procopius I–VII non plus quam bis scripserit τηνικάδε, VII–VIII (praeter II 602, 15) τηνικαῦτα, an, aed autem τηνικάδε
- 308, 18 (μέχρις) adn: cf. add I 252, 13
- 310, 14 nota: cf. Haury, Byz. Zeitschr. 15/1906, 295
- 311, 8 (Γήπαιδες) nota: cf. Lex Αίμ 622, 25, EGud 125, 21, Stef Ed 310, 2, Stef Stud 442
- 314, 6 (ξκαστάτω ὅντες) nota: cf. de Boor, Byz. Zeitschr. 23/1914, 47
- 314, 7 (εὐπειθέστεροι) adn: εὐπειθέστατοι Herw 34, 46
- 318,7 (adn): post 'Οννωρίχου τοῦ Βανδίλου ponendum censeo (γυναῖκα). γυναῖκα post 'Ολυμβρίου evanuit in P, exstat in c
- 319, 10-15 (ἦν ἐπέθετο) nota: cf. de Boor, Byz. Zeitschr. 23/1914, 27
- 319, 13-15 (οὖτε εἶναι) nota: cf. de Boor, Byz. Zeitschr. 23/1914, 47
- 320, 7 (εἰσῆγεν) adn: ἐσή⟨γαγ⟩εν Herw 34, 46
- 324, 4 nota: cf. Theoph. I 95, 18
- 325, 1 (οὔποτε) adn: οὖ μήποτε Kall I 253, cf. add II 252, 12
- 326, 25 (ἀρσενογόνου) adn: ἄρσενος γόνου Herw 34, 46 his documentis usus: I 333, 13; 345, 3; 347, 7

- 327, 14 (πεττεύειν) nota: cf. Lex Alμ 628, 29, EGud 463, 59, Stef Stud 442
- 330, 21 $(\delta \dot{\epsilon})$ adn: $\delta \dot{\eta}$ Herw 34, 46
- 330, 22 (οἰδαίνειν) nota: cf. Lex Αίμ 627, 41, EGud 421, 5. Stef Stud 440
- 332, 9 nota: cf. Euagr. II 7, 24, Priscus FHG IV 101, 24; Theoph. I 109, Cramer An. Par. II 104
- 334, 7 nota: cf. Vict. Vit. I 2, Haury, Byz. Zeitschr. 14/1905, 527 et L. Schmidt, Byz. Zeitschr. 15/1906, 620
- 336, 6 (ἐπισκήψαντα) adn: ἐπισκήψαντι ⟨ύπουργοῦντα (sive χαριζόμενον) πεῖσαι λέοντα⟩ supplendum censet Herw 34, 46
- 340, 16 342, 11 (ἄξιον πολεμίους) nota: fabulam de Maiorino, a Germanis primum narratam, posteriores librarios in Procopii contextum inculcasse putat Rühl 170
- 342, 5 (φενακισθείη) nota: cf. Lex Aiμ 630, 13, EGud 550, 44, Stef Stud 439
- 342, 12 (παραλαβών) adn: παραλαβών (τῶν δυσμῶν) supplendum censet Rühl 170
- 343, 13 (καταστήσεσθαι) adn: καταστήσασθαι propter sequens ἀπολιπεῖν scribendum censet Herw 34, 47
- 343, 18 (ἐνεόχμωσεν) nota: cf. Lex Αίμ 624, 23, Stef Stud 441
- 344, 6 (ἀλλήλους) adn: probat Herw 34, 47
- 345, 21 (ἀπ' αὐτῆς) adn: ἀπὸ τῆς Herw 34, 47
- 350, 1-9 (κύκλον είναι) nota: cf. Rühl 171-172
- 355, 24 (πραίτωρα) adn: (τῶν) πραιτωρίων mavult Haury app
- 359, 20 (φόρον τὸν ἐπέτειον) adn: ⟨τοῦ⟩ φόρου τὸν ἐπέτειον supplet Herw 34, 47
- 360, 20 (περιβαλλόμενον) adn: περιβαλόμενον Herw 34, 47 (quod tamen non necessarium videtur)

- 363, 20 (ἀνασώσασθαι) adn: ἀνασώσεσθαι Herw 34, 57 (tamen dubitandum secundum verborum usum Procopii)
- 363, 24 (πρὶν ἢ) adn: quae in adnotatione scripsit Haury refutat Kall III 161: πρὶν δὴ Procopium enim exhibere I 81, 21; II 57, 16; 187, 17, ceteris locis autem πρὶν ἄν, πρὶν
- 366, 19 (ἐρεσχελοῦντα) nota: cf. Lex Αἰμ 624, 22 (ἐρεσχελῶ), Stef Stud 441
- 370, 5 (Καινούπολις) adn: Καινόπολις Herw 34, 47
- 374, 20 (ἀλιγορηκότα) nota: cf. Lex Αίμ 530, 50, EGud 578, 11, Stef Stud 440
- 377, 23 (ἔπαρχον) adn: (τὸν τοῦ στρατοπέδου) ἔπαρχον supplet Haury app
- 378, 18 (τοὺς) adn: τοὺς ⟨ἐμοὺς⟩ supplet Herw 34, 47
- 389, 14 (ἀπαγγείλας) adn: ἐπαγγείλας Stef 641, cf. add I 274, 17
- 393, 6 (ἀπροβολισαμένω) nota: cf. Lex Αίμ 620, 17 (ἀπροβολισαμίων), EGud 29, 3, Stef Ed 74, 3, Stef 640, Stef Stud 438
- 395, 2 (βουλεύηται) adn: βούλεται praeter sent 37, 19 etiam V 1, notat Haury app
- 397, 1-11 (ἔστι δεσμωτηφίου) nota: cf. de Boor, Byz. Zeitschr. 23/1914, 48
- 401, 9 (τε) adn: om. praeter sent 37, 24 etiam V 1, notat Haury app
- 402, 2 (αὐτοί τε) adn: aut οὖτοί τε aut αὐτοί τε ⟨οὖτοι⟩ scribendum censet Herw 34.47
- 402, 6 (adn) (αὐτοῖς O) adn: αὐτοῖς τὸ O legendum; dubitat de hoc loco Boissevain sent 38, 6
- 402, 16 (αὐτὸ τὸ βῆτα) adn: αὐτὸ βῆτα praeter sent 38, 6 V1, notat Haury app; αὖ τὸ Crōn 384, cf. etiam Heis 966
- 402, 16 (διώξει το γάμμα) adn: διώξει τοῦτο το γάμμα Buech 154

- 404, 19 (Βανδίλοι) adn: dubitat Boissevain sent 38, 12, an non sit scribendum παλαιοί
- 404, 26 (Γωδιγίσκλω) adn: 'Αρδιγίσκλω praeter sent 38, 17 etiam V 1, notat Haury app
- 405,7 (oi) adn: om. praeter sent 38,22 etiam V 1, notat Haury app
- 406, 1 (δ) adn: om. praeter sent 39, 12 etiam V 1, notat Haury app
- 406, 2 (ἀπράκτους ἀποπέμπεσθαι) adn: ἀποπέμπεσθαι ἀπράκτους praeter sent 39, 14 etiam V 1, notat Haury app; cf. Crön 384
- 413, 14 $(\partial_0\beta i\lambda \eta)$ note: cf. Lex $Ai\mu$ 620, 19, EGud 72, 32, Stef Ed 184, 9, Stef 640, Stef Stud 438
- 414, 4 (συλλήβδην) adn: cf. Lex Αίμ 628, 27 (συλήβδην), EGud 514, 38, Stef Stud 439; cf. etiam Agath. 133, 12
- 415, 15-16 (τε ἀνθρωπείαν) adn: καὶ ἀνθρωπείαν φύσιν praeter sent 39, 23 etiam V 1, notat Haury app
- 415, 17 (περιεβαλέσθην) adn: περιεβαλέσθην VP; περιεβαλλέσθην praeter sent 39,25 etiam V1, notat Haury app
- 416, 3 (iκανὸς) adn: iκανὸς O; iκανῶς praeter sent 40, 7 etiam V 1, notat Haury app
- 416, 4 (ἐγίνετο) adn: ἐγίγνετο praeter sent 40, 8 etiam V 1, notat Haury app
- 422, 4 (τὸ σφῶν) adn: τὸ ὑπὸ σφῶν praeter sent 40, 18 etiam V 1, notat Haury app
- 422, 7 (ἀναγκάζουσι) adn: ἀναγκάσουσι praeter sent 40, 22 etiam V 1, notat Haury app
- 423, 2 (adn) $(a \vec{v} \tau \eta) P$) adn: de hoc loco dubitat Boissevain sent 41, 3
- 423, 2 (αὐτὸν) adn: αὐτὸν praeter sent etiam V 1, notat Haury app; cf. Crön 384, Heis 966
- 423, 20-22 (τοῖς Βελισάριον) adn: cf. de Boor, Byz. Zeitschr. 23/1914, 48

- 440, 12 (ἐπὶ) adn: ἐπί⟨τε⟩ supplet Kall I 256, cf. add II 282, 19
- 442, 23 (ἢ ὡς ταχύτατα) adn: καὶ ὡς ταχύτατα Herw 34,48
- 442, 23 (η) adn: <μαλλον> η non necessarium putat Stef 641 propter verborum usum Theoph. Simocattis
- 443, 18 (oi 2) adn: cf. Kall I 255, add II 157, 18
- 443, 22 (ἄλλοις) adn: ἄλλως codd. dubitat Boissevain sent 41, 22; ἄλλοις praeter sent etiam V1, notat Haury app
- 453, 2 (ἐποίει) nota: cf. EGud 178, 14 (ἐποίησα), EMagn 323, 48 (ἐποίησε)
- 453, 2 (ἔκπυστα) nota: cf. Lex Aiμ 624, 25, EGud 178, 14, Stef Ed 447, 6, Stef 640, Stef Stud 441
- 453, 2 (πρασσόμενα) nota: cf. EGud 178, 14 (πραττόμενα), EMagn 323, 48
- 453, 15 (τῶν) adn: τῷ (PO) praefert Stef 641 his documentis usus: I 93, 18; 235, 15; II 311, 20
- 465, 3 (περί) adn: παρὰ Kall III 157 his documentis usus: II 190, 5 adn; 220, 7 adn; 232, 24; aed 60, 9
- 465, 10 (δλίγας) adn: (οὖκ) δλίγας Herw 34, 48
- 468, 25 (τύχη) adn: sensu carere putat Kall I 254
- 473, 3-5 (ἐπειδὰν διανυπτερεύειν) nota: cf. de Boor, Byz. Zeitschr. 23/1914, 48
- 474, 1-5 (ἐς φυγὴν ἐναντίων) nota: cf. de Boor, Byz. Zeitschr. 23/1914, 48
- 475, 7 (δλεῖται) adn: δλεῖται ⟨άγένειος δ' ἦν Σολόμων⟩ supplet Herw 34, 48
- 476, 12 (πως) adn: πάντως (PO) praefert Kall II 521
- 476, 13-15 (πãσι είναι) nota: cf. de Boor, Byz. Zeitschr. 23/1914, 48
- 488, 6 ($\lambda \ell \mu \beta o \nu$) nota: cf. Lex $A \ell \mu$ 626, 9, EGud 366, 5, Stef Stud 440
- 491, 7 (τάδε) adn: τοιάδε Kall I 254 his documentis usus: I 381, 24 adn; 466, 6 adn; 491, 7 adn; II 34, 32 adn;

- 559, 19 adn; huc autem non pertinere I 18, 4; II 587, 7
- 492, 6 (ἀλλήλοις) adn: ἐς ἀλλήλους sent 42, 5 notat Haury app, ⟨ἐς⟩ ἀλλήλους praefert Crön 384
- 497, 2 (ἀνεψιός) nota: cf. H. Kallenberg, Germanus Justinians Vetter, nicht Neffe, Berliner Philologische Wochenschrift 35/1915, 991—992
- 501, 4 $(\tau \tilde{\eta} \varsigma)$ adn: $\langle \tau \dot{a} \rangle \tau \tilde{\eta} \varsigma$ supplet Herw 34, 48
- 501, 5 (χρήματα) adn: ⟨τὰ⟩ χρήματα supplet Kall II 525
- 507, 18 (ολιγωρίαν) adn: cf. Ind. Graec. 371
- 509, 17 510, 6 ('Αβίγας χρῆσθαι) nota: cf. de Boor, Byz. Zeitschr. 23/1914, 48
- 510, 4-5 (ἐπιβύσασι ξωχμοὺς) nota: cf. de Boor, Byz. Zeitschr. 23/1914, 48
- 515, 1-2 (οῦτω διειργάσατο) nota: cf. de Boor, Byz. Zeitschr. 23/1914, 48
- 516, 1-6 (ἔστι ἐδείμαντο) nota: cf. de Boor, Byz. Zeitschr. 23/1914, 48
- 516, 21 (ἐπιθουλλοῦντες) nota: cf. Lex Αίμ (ἐπιθουλοῦντες), EGud 200, 26, Stef Ed 504, 8 (ἐπιθουλλοῦντες), Stef 640, Stef Stud 441
- 520,19 (Λεναθῶν) adn: Λεναθῶν etiam V 1 exhibere notat Haury app
- 521, 4 (εἴη) adn: εἶναι Herw 34, 48
- 521, 5 (ἀποπειρᾶσθαι) adn: ἀποπειράσασθαι cum sent 43 etiam V 1, notat Haury app
- 527, 20 (ἄκοντες) adn: ἀκούσιοι (PO) praefert Kall II 518 his documentis usus: I 200, 6; 406, 12; II 17, 8; 65, 8; 83, 22; 310, 16
- 528, 2-4 (οί καθῆκαν) nota: cf. de Boor, Byz. Zeitschr. 23/1914, 48
- 532,5 (δυοῖν στρατηγοῖν) adn: τὼ δύω στρατηγώ scribendum censet Haury app
- 536, 22 (xai) adn: xdv Herw 34, 48

- 537, 25 (ἀφίκεται) adn: aut ἀφίκετο (PO) aut ἀφίκται scribendum censet Herw 34, 59
- 543, 10 (την) adn: negligenter ab O electum esse putat Kall II 510
- 544, 11 (ξυνενεγκόντες) adn: [ξυν]ενεγκόντες Herw 34,49
- 547, 1 (κατά) adn: κατά (μίας) supplet Haury app
- 547, 1 (μέχρι) adn: cf. add I 252, 13